
ພຣະຄໍາພີ ມໍມອນ

ປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

ພຣະຄໍາພິມມອນ

ປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຈັດພິມໂດຍ

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ
ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ສະບັບຕົ້ນເປັນພາສາອັງກິດຖືກພິມໃນ
ເມືອງພາໄມຣາ, ລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໃນປີ 1830

ກະລຸນາສົ່ງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຫລື ຄໍາແນະນໍາ ໄປທີ່
scriptures@ChurchofJesusChrist.org ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ ເຖິງ
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

ລຸ້ນທີ: 5/21

ແປຈາກ the Book of Mormon

Lao

Printed in the United States of America 12/2024

ດາວໂຫລດ
ແອັບພຣະຄໍາພິມມອນ

ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເລື່ອງລາວທີ່ຂຽນໄວ້ດ້ວຍ

ມີຂອງມໍມອນ

ໃນແຜ່ນຈາລຶກ

ທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຄຳພີນີ້ຈຶ່ງເປັນຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ ແລະ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ—ຂຽນເຖິງຊາວເລມັນຜູ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ເຖິງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ—ຂຽນໂດຍພຣະບັນຍັດ ແລະ ໂດຍ ພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ຂອງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຂຽນ ແລະ ຜະນຶກ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ—ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໂດຍຂອງ ປະທານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການແປພຣະຄຳນີ້—ຜະນຶກໄວ້ໂດຍມີ ຂອງໂມໂຣໂນ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະ ສົມໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດ—ການແປພຣະຄຳພີນີ້ສຳເລັດໄດ້ໂດຍຂອງປະທານຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ຄວາມຫຍໍ້ທີ່ເອົາມາຈາກໜັງສືອີເທີມີຢູພັອມ ເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຢາເຣັດ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນ ເມື່ອເວລາຄົນເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງສ້າງຫໍສູງ ເພື່ອຂຶ້ນໄປໃຫ້ເຖິງສະຫວັນ—ອັນເປັນໄປເພື່ອ ສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດແດ່ເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ—ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ ນິລັນດອນ ຜູ້ຊຶ່ງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງ—ແລະ ບັດນີ້ຖ້າ ຫາກຈະມີສິ່ງທີ່ຂາດຕົກບົກຟ່ອງກໍເປັນຄວາມຜິດຂອງມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຢາກ່າວໂທດ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ສະບັບຕົ້ນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຖືກແປເປັນພາສາອັງກິດ
ໂດຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	vii
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ	.ix
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ	.ix
ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໃຈເຊັບ ສະມິດ	.xi
ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້	xv
ຮູບພາບປະກອບ	xvii
1 ນິໄຟ	1
2 ນິໄຟ	75
ຢາໂຄບ	164
ເອໂນດ.	189
ເຈຣອມ.	193
ອອມໄນ	195
ຄຳຂອງມໍ່ມອນ	199
ໂມໄຊຢາ	202
ແອວມາ	290
ຮິລາມັນ	524
3 ນິໄຟ	580
4 ນິໄຟ	660
ມໍ່ມອນ	666
ອີເທີ	692
ໂມໂຣໄນ	736
ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ	1
ລຳດັບປະຫວັດສາດ	281
ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ	287

ຄຳຫຍໍ້

<i>ພຣະຄຳພີເດີມ</i>		ຮບກ	ຮາບາກກາ	<i>ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</i>	
ປຖກ	ປະຖົມມະການ	ຊຟຢ	ເຊຟານີຢາ	1 ນຟ	1 ນີໄຟ
ອພຍ	ອົບພະຍົບ	ຮກ	ຮັກກາຍ	2 ນຟ	2 ນີໄຟ
ລລວ	ລະບຽບພວກເລວີ	ຊກຢ	ເຊກາຣີຢາ	ຢຄ	ຢາໂຄບ
ຈບຊ	ຈົດບັນຊີ	ມລກ	ມາລາກີ	ອນ	ເອໂນດ
ພບຍ	ພຣະບັນຍັດສອງ	<i>ພຣະຄຳພີໃໝ່</i>		ຈຣ	ເຈຣອມ
ຢຊ	ໂຢຊວຍ	ມທ	ມັດທາຍ	ອມນ	ອອມໄນ
ຜປ	ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ມຣກ	ມາຣະໂກ	ຄມ	ຄຳຂອງມໍ່ມອນ
ນຣ	ນາງຣຸດ	ລກ	ລູກາ	ມຊຢ	ໂມໄຊຢາ
1 ຊມອ	1 ຊາມູເອນ	ຢຮ	ໂຢຣັນ	ແອວ	ແອວມາ
2 ຊມອ	2 ຊາມູເອນ	ກຈກ	ກົດຈະການ	ຮລມ	ຮິລາມັນ
1 ກສ	1 ກະສັດ	ຣມ	ໂຣມ	3 ນຟ	3 ນີໄຟ
2 ກສ	2 ກະສັດ	1 ກຣທ	1 ໂກຣິນໂທ	4 ນຟ	4 ນີໄຟ
1 ຂຄ	1 ຂ່າວຄາວ	2 ກຣທ	2 ໂກຣິນໂທ	ມມ	ມໍ່ມອນ
2 ຂຄ	2 ຂ່າວຄາວ	ຄລຕ	ຄາລາເຕຍ	ອທ	ອີເທີ
ອຊຣ	ເອຊະຣາ	ອຟຊ	ເອເຟໂຊ	ມຣນ	ໂມໂຣໂນ
ນມຢ	ເນເທມີຢາ	ຟລປ	ຟີລິບປອຍ	<i>ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ</i>	
ອສທ	ເອສະເທີ	ກລຊ	ໂກໂລຊາຍ	ຄພ	ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ
ໂຢບ	ໂຢບ	1 ທສນ	1 ເທສະໂລນິກ	ຂປ	ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ
ພສສ	ເພງສັນລະເສີນ	2 ທສນ	2 ເທສະໂລນິກ	<i>ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ</i>	
ສພສ	ສຸພາສິດ	1 ຕມທ	1 ຕີໂມທຽວ	ມຊ	ໂມເຊ
ປຍຈ	ປັນຍາຈານ	2 ຕມທ	2 ຕີໂມທຽວ	ອຣຮ	ອັບຣາຮາມ
ຍພ	ຍອດເພງ	ຕຕ	ຕີໂຕ	ຈສ—ມ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ
ອຊຢ	ເອຊາຢາ	ຟລມ	ຟີເລໂມນ	ຈສ—ປ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ
ຢມຢ	ເຢເຣມີຢາ	ຮຣ	ຮັບເຣີ	ຫຼຊ	ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ພຄຄ	ເພງຄຳຄວນ	ຢກບ	ຢາໂກໂບ		
ອຊກ	ເອເຊກຽນ	1 ປຕ	1 ເປໂຕ		
ດນອ	ດານີເອນ	2 ປຕ	2 ເປໂຕ		
ຮສອ	ໂຮເສອາ	1 ຢຮ	1 ໂຢຣັນ		
ຢອ	ໂຢເອນ	2 ຢຮ	2 ໂຢຣັນ		
ອມ	ອາໂມດ	3 ຢຮ	3 ໂຢຣັນ		
ອບຢ	ໂອບາດີຢາ	ຢດ	ຢູດາ		
ຢນ	ໂຢນາ	ພນມ	ພຣະນິມິດ		
ມກ	ມີກາ				
ນຮ	ນາຮູມ				

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄຳອະທິບາຍອື່ນໆ

ປຈສ	ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ
ຄມພ	ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ
ເຮັບເຣີ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກເຮັບເຣີ
ກຣິກ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກກຣິກ
ອສ	ຄຳອະທິບາຍສຳນວນ ແລະ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ
ພ	ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມສະໄໝພູຮານ

ຄຳນຳ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຄຽງຄູ່ກັບພຣະຄຳສະຕະທຳຄຳພີ. ມັນເປັນບັນທຶກການພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນອາເມຣິກາໃນສະໄໝບູຮານ ແລະປະກອບດ້ວຍຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ.

ພຣະຄຳພີເຫລັ້ມນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍສາດສະດາຫລາຍໆທ່ານໃນສະໄໝບູຮານ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ. ຖ້ອຍຄຳ ຫລື ອັກຂະລະໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳແມ່ນຖືກຂຽນ ແລະ ກ່າວເຖິງ ແລະ ຫຍໍ້ ໂດຍສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຊື່ວ່າມໍ່ມອນ. ບັນທຶກນີ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າ. ເຜົ່າໜຶ່ງມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິດຕະສັກກະລາດ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງປະຊາຊາດເທົ່າທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ. ອີກເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ມາຮອດກ່ອນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນທີ່ສ້າງທຳບຸນ. ເຜົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວຢາເຣັດ. ຫລັງຈາກຫລາຍພັນປີຜ່ານໄປ, ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍພົດນອກຈາກຊາວເລມັນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ແລະ ພວກເຂົາເປັນບາງສ່ວນໃນບັນດາບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວອິນເດຍແດງ.

ເຫດການທັງໝົດທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນັ້ນ ເປັນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດສ່ວນຕົວຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຕໍ່ບັນດາຊາວນິໄຟບໍ່ນານຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ມັນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ແລະ ບອກມະນຸດທຸກຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຄວາມລອດນິລັນດອນໃນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຫລັງຈາກມໍ່ມອນຈົບບັນທຶກການຂຽນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມ ໂຣ ໂນ. ເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມຄຳເວົ້າເລັກໜ້ອຍ ແລ້ວໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ. ຕໍ່ມາໃນວັນທີ 21 ເດືອນກັນຍາ, 1823, ໂມ ໂຣ ໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ໄດ້ມາປະກົດຕົວໂດຍລັດສະໝີພາບຫລັງຈາກໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ແນະນຳເພິ່ນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານເພື່ອປະສົງໃຫ້ເພິ່ນແປມັນເປັນພາສາອັງກິດ.

ເມື່ອເຖິງເວລາແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ແປໂດຍຜ່ານຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະຈຸບັນນີ້ບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກພິມເປັນຫລາຍພາສາ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃໝ່ ແລະ ເພີ່ມເຕີມວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອຟັງກິດ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ກ່ຽວກັບບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພີ່ນ້ອງທຸກຄົນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໃນໂລກເໜືອກວ່າພຣະຄຳພີໃດໆ ແລະ ມັນເປັນທັງຫລັກສິລາສຳຄັນ ຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຳພີນີ້ຫລາຍກວ່າປະຕິບັດຕາມໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນໆ.

ນອກຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ສິບເອັດຄົນເຫັນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນີ້. ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນປະຈັກພະຍານໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເຊັ່ນ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ.”

ພວກເຮົາຂໍເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທຸກແຫ່ງທຶນ ໃຫ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ໃຫ້ໄຕ່ຕອງໃນໃຈເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ມີໃນນັ້ນ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖ້າພຣະຄຳພີນີ້ເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່. ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳພີນີ້ ແລະ ທູນຖາມດ້ວຍສັດທາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງມັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ເບິ່ງ ໂມໂຣໄນ 10:3-5).

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພະຍານອັນສັກສິດຈາກພຣະວິນຍານສັກສິດນີ້ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກດ້ວຍອຳນາດດຽວກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ວ່າໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ແລະ ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຕຽມພ້ອມໄວ້ເພື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເມຊີອາ.

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂດຍທາງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີບັນທຶກນີ້ຢູ່, ຊຶ່ງເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໂຟ ແລະ ຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງເປັນພິມັອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວຢາເຣັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມາຈາກທ່າສູງທີ່ກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ອີກວ່າ ມັນຖືກແປອອກມາ ໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ປະກາດມັນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ວຽກງານນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ພວກເຮົາຂໍເປັນພະຍານອີກວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ແລະ ມັນຖືກສະແດງແກ່ພວກເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງມະນຸດ. ພວກເຮົາປະກາດດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳມັນມາວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າພວກເຮົາເຫັນ ແລະ ເບິ່ງແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ອັກຂະລະທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະກຳຈັດເລືອດຂອງມະນຸດທັງປວງອອກຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະຖືກພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງໃນພ້າສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ ແລະ ຂໍເທັດທູນພຣະກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະບິດາ ແລະ ແດ່ພຣະບຸດ ແລະ ແດ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ອາແມນ.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ
ເດວິດ ວິດເມີ
ມາຕິນ ແຮຣິສ

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ຜູ້ແປວຽກງານນີ້ໄດ້ສະແດງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ກ່າວເຖິງຕໍ່ພວກເຮົາ ຊຶ່ງເບິ່ງແລ້ວເປັນຄຳ ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຜ່ນ ສະມິດຜູ້

ນີ້ແປແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ຈັບບາຍດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນນັ້ນອີກ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນເບິ່ງແລ້ວເປັນວຽກງານຂອງສະໄໝບູຮານ ແລະ ເປັນຕົວ ມືທີ່ແປກປະຫລາດ ແລະ ການນີ້ພວກເຮົາເປັນພະຍານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ສະແດງຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ຈັບຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ ແນ່ນອນວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ມີແຜ່ນຈາລຶກທີ່ພວກເຮົາກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາໃຫ້ຊື່ຂອງພວກ ເຮົາໄວ້ຕໍ່ໂລກເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນ ພະຍານວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

ຄຣິດສະຕຽນ ວິດເມີ

ເຈກັບ ວິດເມີ

ພິເຕີ ວິດເມີ, ຜູ້ລູກ

ຈອນ ວິດເມີ

ໄຮຣ໌ ເພຈ໌

ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່

ໄຮຣ໌ ສະມິດ

ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ

ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ

ຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການນຳເອົາພຣະຄຳພິມມອນອອກມາມີດັ່ງນີ້:

“ໃນຄືນ . . . ວັນທີຊາວເອັດ ເດືອນກັນຍາ [1823] . . . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນ້ອມຕົວລົງອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. . . .

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງປະກົດຂຶ້ນໃນທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແສງນັ້ນສະຫວ່າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນວ່າທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າຕອນທ່ຽງວັນ. ໃນທັນໃດນັ້ນ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍືນຢູ່ໃນອາກາດ, ເພາະຕີນຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງພື້ນທ້ອງເລີຍ.

“ເພິ່ນໃສ່ເສື້ອຄຸມສີຂາວຂະໜາດ. ມັນ ຂາວຍິ່ງກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນມາ; ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນໂລກ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະກົດຂາວ ແລະ ສະຫວ່າງໄດ້ຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນນັ້ນ. ມີຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ແຂນຂອງເພິ່ນສ່ວນທີ່ເທິງຂໍ້ມີໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ; ຕີນຂອງເພິ່ນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຂາສ່ວນທີ່ເທິງໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຫົວ ແລະ ຄໍຂອງເພິ່ນກໍເປືອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄດ້ວ່າ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ນຸ່ງອັນໃດອີກນອກຈາກເສື້ອຄຸມຕົວນັ້ນ ເພາະມັນເປີດຈົນຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຫລຽວເຫັນໜ້າເອິກຂອງເພິ່ນ.

“ບໍ່ພຽງແຕ່ເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນຂາວຢ່າງຍິ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທົ່ວທັງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນນັ້ນມີ ແສງຮຸ່ງເຫລື້ອມເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະນາໄດ້, ແລະ ໜ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບ ພ້າແມບເຫລື້ອມແທ້ໆ. ທ້ອງນັ້ນສະຫວ່າງຢ່າງຍິ່ງ, ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ເທົ່າກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຕົວຂອງເພິ່ນ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຫັນເພິ່ນ, ທຳອິດຂ້າພະເຈົ້າກໍ ຍ້ານ; ແຕ່ບໍ່ດົນຄວາມຍ້ານນັ້ນກໍຫາຍໄປ.

“ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນ ຊື່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຊື່ ໂມໂຣໂນ; ວ່າພຣະເຈົ້າມີວຽກງານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ; ແລະ ບອກວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຢູ່ທັງທາງດິ ແລະ ທາງຊົ່ວ ໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ແລະ ທຸກພາສາ, ຫລື ວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກເວົ້າເຖິງໃນທາງດິ ແລະ ທາງຊົ່ວຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ.

“ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ ມັນມີ ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງຝັງຢູ່, ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ, ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນທະວີບນີ້ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ເລື່ອງຖິ່ນກຳເນີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ບອກອີກວ່າ ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ ມີຢູ່ໃນໜັງສືນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝບູຮານ;

“ຍັງມີຫີນສອງກ້ອນຕິດຢູ່ກັບຄັນທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນອີກ—ແລະ ຫີນສອງກ້ອນນີ້, ຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບ ແຜ່ນປົກເອິກ, ປະກອບເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ—ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ກັບແຜ່ນຈາລຶກ; ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການໃຊ້ຫີນສອງກ້ອນນີ້ ເປັນສ່ວນປະກອບ

ຂອງການເປັນ ‘ຜູ້ພະຍາກອນ’ ໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື ສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ຕຽມຫິນສອງກ້ອນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. . . .

“ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເພິ່ນກ່າວ ເຖິງ—ເພາະເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ—ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນເອົາໃຫ້ຄົນໃດ ເບິ່ງ; ທັງແຜ່ນປົກເອິກກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນັ້ນຄືກັນ; ນອກຈາກກັບຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນ; ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຖືກ ທຳລາຍ. ຂະນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຢູ່ນັ້ນ, ພາບກໍບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນຄວາມນຶກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນຫລຽວເຫັນສະຖານທີ່ ບ່ອນແຜ່ນຈາລຶກຖືກຝັງໄວ້, ແລະ ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນດີຈົນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອເວ ລາໄປເຖິງ.

“ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງໃນຫ້ອງເລີ່ມລວມ ຕົວກັນເຂົ້າມາຮອບໆ ໃກ້ຕົວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄົງເປັນຢູ່ຕໍ່ໄປແນວນັ້ນ ຈົນວ່າຫ້ອງມິດລົງອີກ, ນອກຈາກທີ່ຢູ່ຮອບຕົວຂອງເພິ່ນ; ໃນທັນໃດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນ, ຄືກັບວ່າ ເປັນທາງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຈົນລັບສາຍຕາ, ແລະ ຫ້ອງກໍກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມເໝືອນກ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນມາປະກົດ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຄິດເຖິງສິ່ງແປກປະຫລາດຂອງເຫດການນີ້, ແລະ ປະຫລາດໃຈ ຫລາຍໃນເລື່ອງທີ່ທູດພິເສດຜູ້ນີ້ໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ຂະນະທີ່ກຳລັງໃຊ້ຄວາມຄິດຢູ່, ຫັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມສະຫວ່າງຂຶ້ນອີກ, ແລະ ໃນທັນໃດ ນັ້ນ, ຄືກັບວ່າ ທູດສະຫວັນຜູ້ເກົ່າ ກໍໄດ້ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

“ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ເລົ່າເຖິງເລື່ອງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ຕອນເພິ່ນມາຢັ້ມ ຢາມເທື່ອກ່ອນ, ໂດຍບໍ່ຜິດພ້ຽນຈັກໜ້ອຍເລີຍ; ຊຶ່ງເມື່ອເລົ່າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະ ເຈົ້າເຖິງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ກຳລັງຈະມາສູ່ໂລກນີ້, ພ້ອມດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ເປົ່າ ປ່ຽວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ; ແລະ ວ່າການພິພາກສາອັນໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະມາສູ່ໂລກກັບຄືນລຸ້ນນີ້. ເມື່ອເລົ່າເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນອີກຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ.

“ໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມນຶກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ເລິກຊຶ້ງ ຫລາຍຈົນບໍ່ອາດຈະຫລັບໄດ້ ແລະ ນອນຢູ່ໃນຄວາມປະຫລາດໃຈຢ່າງຖ້ວມລົ້ນ ເຖິງສິ່ງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍເມື່ອເຫັນທູດຜູ້ດຽວ ກັນນັ້ນ ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ໄດ້ຍິນເພິ່ນກ່າວຫວນຄືນ ຫລື ກ່າວຊຳຄຳເກົ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງອີກ ເຖິງເລື່ອງດຽວກັນກັບເທື່ອກ່ອນ; ແລະ ຍັງເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຊາຕານຈະພະຍາຍາມ ລີ້ລວງຂ້າພະເຈົ້າ (ເນື່ອງຈາກສະພາບຄວາມຍາກ ຈົນຂອງຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ), ໃຫ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ. ເລື່ອງນີ້ເພິ່ນຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ມີຈຸດປະ ສົງຢ່າງອື່ນ ໃນການໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມາ ນອກຈາກເພື່ອຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງ ຄວາມມັ່ງໝາຍອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອການສ້າງ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກມາບໍ່ໄດ້.

“ຫລັງຈາກການມາຢ້ຽມຢາມເທື່ອທີສາມນີ້, ເພິ່ນກໍກັບຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມແປກປະຫລາດນຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ປະສົບມາ; ເກືອບໃນທັນທີ ຫລັງຈາກທູດສະຫວັນໄດ້ໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າເທື່ອທີສາມ, ໄກ່ກໍຂັນແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນໃກ້ຈະເປັນມື້ໃໝ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຊ້ເວລາຕະຫລອດທັງຄືນເລີຍ.

“ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອອກໄປເຮັດວຽກຕາມປົກກະຕິ, ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຮັດວຽກຄືກັນກັບມື້ອື່ນໆ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າໝົດກຳລັງຈົນເຮັດຕໍ່ໄປບໍ່ໄຫວ. ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີອັນໃດອັນໜຶ່ງຜິດປົກກະຕິກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບບ້ານ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບບ້ານ; ແຕ່ເວລາທີ່ພະຍາຍາມຂ້າມຮົ່ວອອກຈາກໄຮ່ທີ່ພວກເຮົາຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໝົດແຮງ, ແລະ ລົ້ມລົງແຜ່ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໝົດສະຕິໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

“ສິ່ງທຳອິດທີ່ຈື່ໄດ້ຄືສຽງທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນ, ແລະ ເຫັນທູດຜູ້ເກົ່ານັ້ນຍືນຢູ່ຊື່ຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ອ້ອມຮອບ ຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງເມື່ອມື້ຄືນນີ້ອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາ ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບພາບ ແລະ ຄຳສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບໄປຫາພໍ່ໃນໄຮ່, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ເພິ່ນຟັງ. ເພິ່ນຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທູດສັ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກໄຮ່, ແລະ ໄປຫາບ່ອນທີ່ທູດບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າມີແຜ່ນຈາລຶກຝັງຢູ່; ແລະ ເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບບ່ອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງ.

“ໃກ້ໝູ່ບ້ານແມ່ນເຈດສະເຕີ, ເຂດອອນແທຣີໂອ, ລັດນິວຢອກ, ມີ ພູຂະໜາດໃຫຍ່ໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລະ ສູງກວ່າພູໜ່ວຍອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ທາງດ້ານຕາເວັນຕົກຂອງພູໜ່ວຍນີ້, ບໍ່ໄກຈາກຈອມພູຫລາຍປານໃດ, ຢູ່ກ້ອງກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງ, ມີແຜ່ນຈາລຶກວາງຢູ່, ໃນຫີບທີ່ເປັນຫີນ. ຫີນກ້ອນນີ້ໜາ ແລະ ທາງກາງຂອງຫີນນີ້ໂຄ້ງ ແລະ ລາດລົງໄປຫາຂອບ, ຈົນຫລຽວເຫັນທາງກາງຂອງມັນໄດ້ຈາກໜ້າດິນ, ແຕ່ດິນປິດຮອບຂອບໄວ້ທັງໝົດ.

“ເມື່ອຂຸດດິນອອກແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫາໄມ້ລຳໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອດມັນລົງກ້ອງຂອບຫີນ, ແລະ ດ້ວຍການອອກແຮງພຽງເລັກໜ້ອຍ ກໍງັດມັນຂຶ້ນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນນັ້ນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນ ແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ຕາມທີ່ທູດບອກໄວ້. ຫີບທີ່ມີຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍການວາງຫີນລຽນໄວ້ໃນຊີມັງຊະນິດໜຶ່ງ. ຢູ່ກ້ານຫີບມີຫີນຢູ່ສອງກ້ອນ ວາງຢູ່ທາງຂວາຂອງຫີບ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກກັບສິ່ງຂອງອື່ນໆຊຶ່ງຢູ່ນຳກັນ ວາງຢູ່ເທິງຫີນສອງກ້ອນນີ້.

“ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເອົາມັນອອກມາ, ແຕ່ທູດໄດ້ຫ້າມໄວ້, ແລະ ບອກອີກວ່າ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະນຳມັນອອກມາ, ຈົນກວ່າເວລາອີກສີ່ປີນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ; ແຕ່

ເພິ່ນບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງມາບ່ອນນັ້ນ ເມື່ອເຖິງວັນຄົບຮອບແຕ່ລະ ປີ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຈະມາພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ ແນວນັ້ນໄປຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.

“ຕາມນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປເມື່ອຄົບກຳນົດທຸກປີຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ, ແລະ ແຕ່ລະ ເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທູດອົງເກົ່າ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຈາກເພິ່ນທຸກໆເທື່ອ, ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳ, ແລະ ກ່ຽວກັບ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະດຳເນີນໄປແນວໃດ ແລະ ໂດຍວິທີໃດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. . . .

“ໃນທີ່ສຸດກໍເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກ ເອິກ. ໃນວັນທີ່ຊາວສອງ, ເດືອນກັນຍາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວເຈັດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ໄປຫາ ບ່ອນຝັງຂອງເຫລົ່ານັ້ນຕາມປົກກະຕິເມື່ອຄົບຮອບໜຶ່ງປີ, ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນີ້ກໍໄດ້ ມອບຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມກັບຂໍ້ຜູກມັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ຂອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະປ່ອຍມັນໄປໂດຍຄວາມປະໝາດ ຫລື ໂດຍ ການລະເລີຍປະການໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະ ຮັກສາມັນໄວ້, ຈົນກວ່າເພິ່ນຜູ້ເປັນທູດຈະເອີ້ນເອົາມັນ ຄືນ, ແລ້ວຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ.

“ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າໃຈເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພາລະອັນເຂັ້ມງວດໃຫ້ຮັກ ສາຂອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, ແລະ ສິ່ງທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງ ທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດແລ້ວ, ເພິ່ນຈະເອົາຂອງເຫລົ່ານັ້ນຄືນໄປ. ທັນທີທີ່ ຄົນຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາ, ຜູ້ຄົນກໍໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອ ຈະເອົາມັນໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ກົນອຸປະກອນທຸກຢ່າງທີ່ຄິດຂຶ້ນມາໄດ້ ກໍຈະເຮັດເພື່ອເຈດຕະ ນານັ້ນ. ການຂົ່ມເຫັງນັບມື້ນັບຮຸນແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ແລະ ຜູ້ຄົນເຝົ້າຄອຍຢູ່ຕະຫລອດເວ ລາເພື່ອຈະເອົາມັນໄປ. ແຕ່ໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂອງເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງປອດໄພ. ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພາ ລະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສຳເລັດຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້. ເມື່ອທູດເອີ້ນເອົາມັນຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສົ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຄືນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນມີຂອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຄວາມອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນ; ຈົນເຖິງມື້ນີ້, ຄືວັນທີສອງຂອງເດືອນ ພຶດສະພາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບ ແປດ.”

ສຳລັບບັນທຶກຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເບິ່ງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ ໃນ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ບັນທຶກທີ່ເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງນຳອອກມາຈາກພື້ນດິນດັ່ງສຽງຂອງຜູງຊົນເວົ້າອອກມາຈາກພື້ນ ດິນ ແລະ ແປອອກມາເປັນພາສາອັງກິດໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ພິສູດໄດ້ໂດຍການຢືນຢັນຈາກພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມອອກມາສູ່ໂລກເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1830 ຄື THE BOOK OF MORMON.

ບົດວິເຄາະ ໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ

ພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງຊາວອາເມຣິກາສະໄໝບູຮານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນໂລຫະຕ່າງໆ. ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຫຍໍ້ມາຈາກ ແຫລ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟ ຊຶ່ງມີຢູ່ສອງແບບ. ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍກັບແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່. ແບບທຳອິດແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ສິ່ງສັກສິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ແລະ ການສິດສອນຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງສ່ວນຖັດກັນໄປນັ້ນແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຊົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (1 ນີໂຟ 9:2-4). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກວັນເວລາຂອງໂມໂຊຢາ, ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຄວາມອັນສັກສິດຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ.
2. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ, ຈັດຂຶ້ນໂດຍມໍມອນ ມີຄຳອະທິບາຍຫລາຍຢ່າງ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັນຈຸປະຫວັດສາດສະໄໝຕໍ່ມາທີ່ເພີ່ນຂຽນໄວ້ ລວມທັງຂໍ້ຄວາມເພີ່ມເຕີມໂດຍໂມໂຮໂນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.
3. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງອີເທີ ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດ. ການບັນທຶກສ່ວນນີ້ຖືກຫຍໍ້ໂດຍໂມໂຮໂນ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເພີ່ມເຕີມເນື້ອຄວາມອະທິບາຍຂອງຕົນເອງໃສ່ໃນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮວມບັນທຶກໄວ້ໃນຫົວຂໍ້ຂອງ “ໜັງສືອີເທີ.”
4. ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ທີ່ໄດ້ນຳມາ ໂດຍຜູ້ຄົນ ຂອງລີໂຮ ຊຶ່ງອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ. ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ໄດ້ບັນທຶກ “ໜັງສືທຳເຫລັມຂອງໂມເຊ, . . . ແລະ ພ້ອມດ້ວຍບັນທຶກຂອງຊາວຍີວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, . . . ລົງມາເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຍາ ກະສັດຂອງຊາວຢູດາ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ສັກສິດ” (1 ນີໂຟ 5:11-13). ໄດ້ມີຄຳກ່າວອ້າງມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ກ່າວອ້າງຄຳຂອງເອຊາຢາ ແລະ ສາດສະດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ພຣະຄຳພີມໍມອນປະກອບດ້ວຍພາກໃຫຍ່ ສິບຫ້າ ພາກ ຫລື ໝວດ ຍົກເວັ້ນພາກດຽວ ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າ ໜັງສື, ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ຈະເປັນຕາມຊື່ຂອງຜູ້ຂຽນເລື່ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ພາກສ່ວນທຳອິດ (ໜັງສື ທຶກສະບັບທຳອິດສິ້ນສຸດດ້ວຍອອມໄນ) ແມ່ນການແປຈາກແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍຂອງນີໂຟ. ຄຳຂອງມໍມອນໄດ້ຖືກສອດໃສ່ຂັ້ນກາງໜັງສືອອມໄນກັບໜັງສືໂມໂຊຢາເພື່ອຄຳຂອງມໍມອນຈະໄດ້ຕໍ່ບັນທຶກໃນແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍເຂົ້າກັບການຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ທີ່ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່.

ພາກທີ່ຍາວທີ່ສຸດແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ໂມໂຊຢາຈົນເຖິງມໍມອນ ບົດທີ 7 ລວມທັງການແປຄວາມຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ. ພາກສະຫລຸບ ຈາກມໍມອນ ບົດທີ 8 ໄປຈົນຈົບເຫລັ້ມແມ່ນໂມໂຮໂນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນໄດ້ຈາລຶກໄວ້ຫລັງຈາກສິ້ນສຸດການບັນທຶກຊີວະປະຫວັດຂອງບິດາຂອງເພີ່ນ. ແລ້ວໄດ້ເຮັດຄວາມຫຍໍ້ຂອງບັນທຶກ

ຂອງຊາວຢາເຮັດໄວ້ (ເປັນໜັງສືອີເທີ). ຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມພາກທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໂນ.

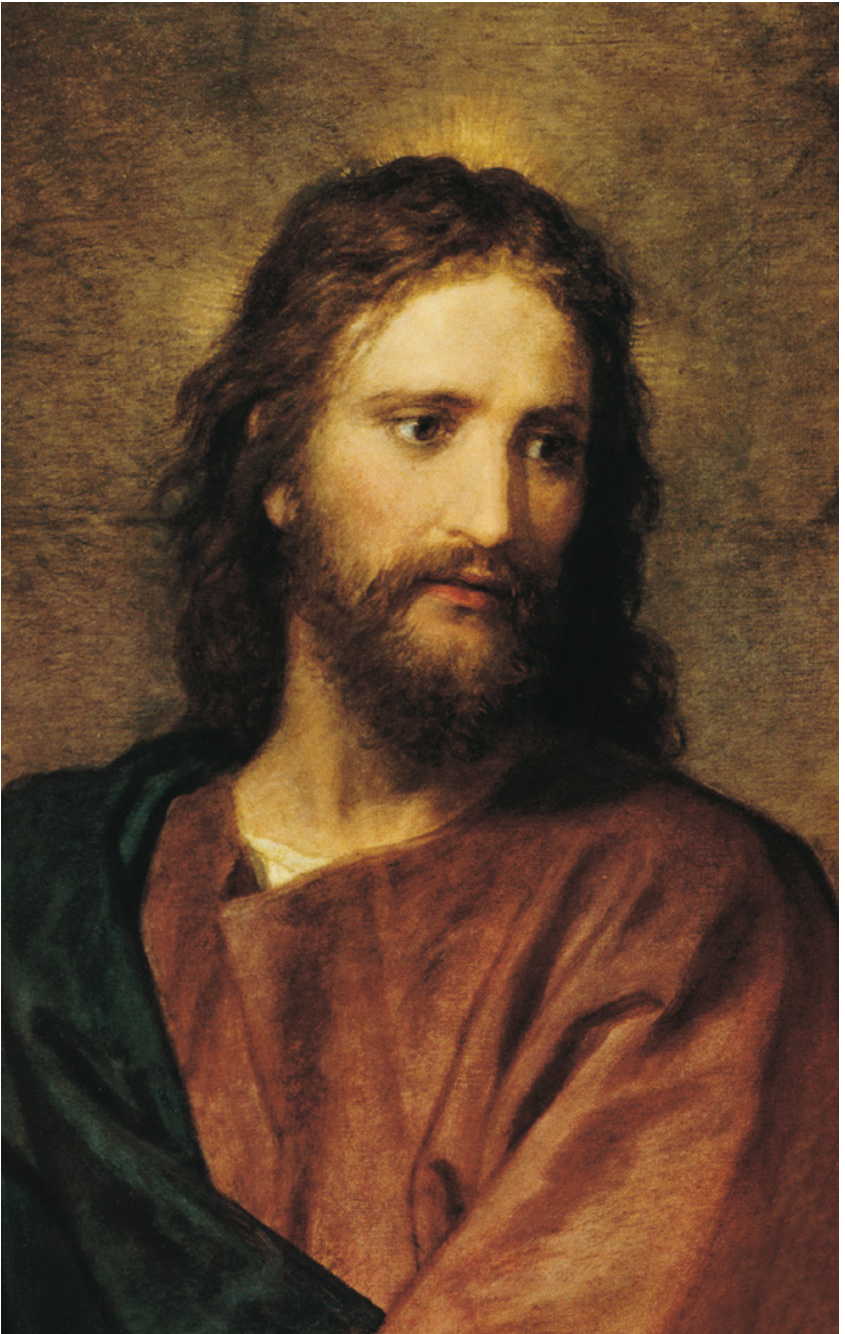
ໃນ ຫລື ປະມານ ຄ.ສ. 421, ໂມໂຣໂນ, ຜູ້ເປັນສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຂອງຊາວນີໂຟຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຜະນຶກບັນທຶກອັນສັກສິດນັ້ນ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດັ່ງທີ່ທຳນາຍໄວ້ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານສາດສະດາສະໄໝບູຮານຂອງພຣະອົງ. ໃນ ຄ.ສ. 1823, ໂມໂຣໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຜູ້ທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລ້ວມອບແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງມີອັກຂະລະໃຫ້ເພິ່ນ.

ກ່ຽວກັບສະບັບນີ້: ໜ້າວິເຄາະຕົ້ນສະບັບ, ຢູ່ກ່ອນໜ້າສາລະບານ, ຖືກຍົກເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດ. ຄຳນຳທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນຢູ່ໃນ 1 ນິໂຟ ແລະ ຢູ່ກ່ອນໜ້າ ໂມໂຊຢາ ບົດທີ 9, ກໍເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດຄືກັນ. ຄຳນຳທີ່ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນຫົວຂໍ້ບົດ, ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຄວາມຈາກສະບັບຕົ້ນ ແຕ່ຊ່ວຍໃນການສຶກສາ ລວມທັງເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການອ່ານ.

ຄວາມຜິດພາດເລັກໜ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມຖືກເກັບໄວ້ສະເໝີມາໃນພຣະຄຳພິມມ່ອນສະບັບທີ່ໄດ້ພິມຜ່ານມາເປັນພາສາອັງກິດ. ສະບັບນີ້ບັນຈຸການດັດແປງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫາສອດຄ່ອງກັບຕົ້ນສະບັບກ່ອນການຈັດພິມ ແລະ ກັບການພິມຊຸດທຳອິດ ຊຶ່ງຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

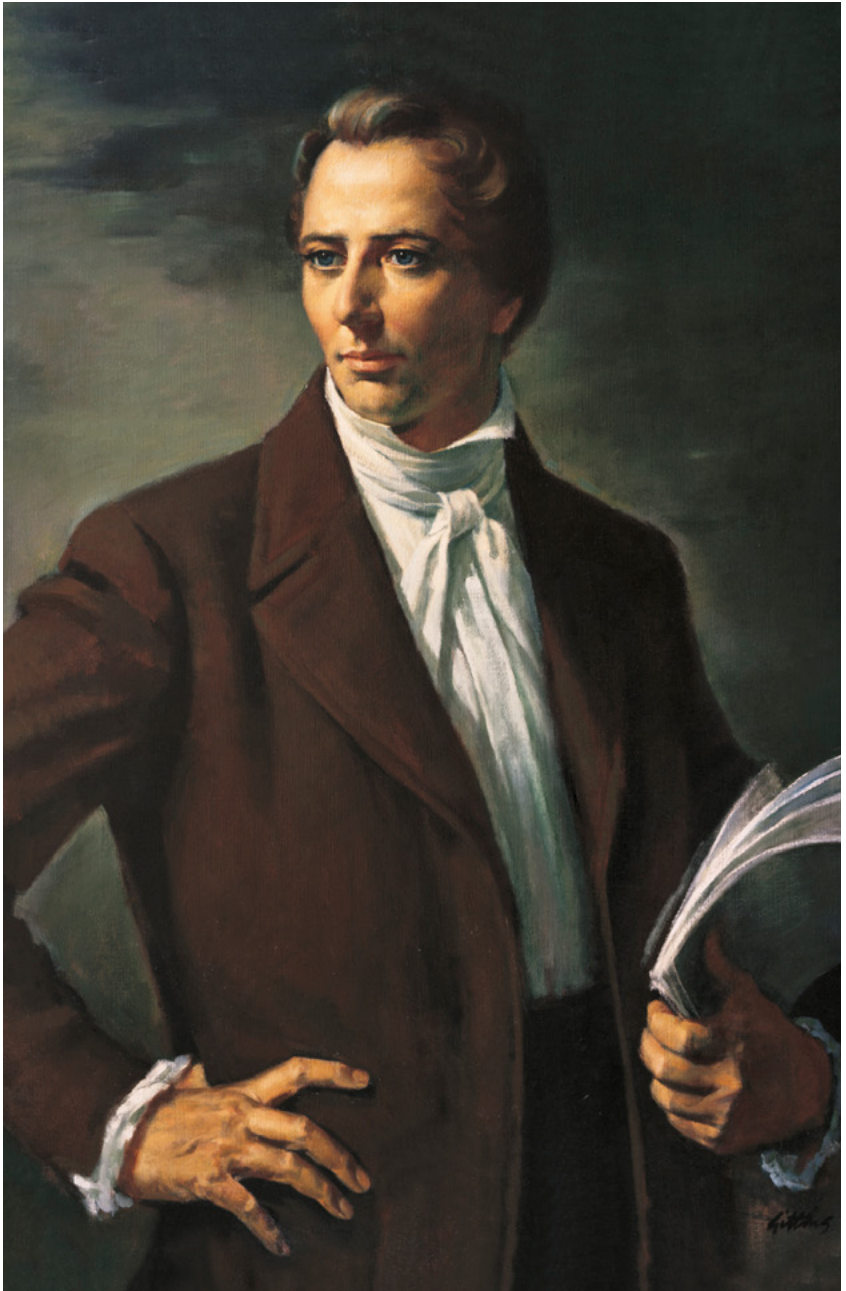
ຮູບພາບປະກອບ

ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ
ແຕ້ມໂດຍ ເຮັນຣິກ ຮອບແມນ

ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ
ແຕ້ມໂດຍ ອາລັວິນ ກິດຕິນສ໌

ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ,” ໜ້າ xi-xiv

ລິໄສໄດ້ພົບເລຍໂຮມາ
ແຕ່ມີໂດຍອາກໂນລດ໌ ພຣິເບີກ

ເບິ່ງ 1 ນິໄພ 16, ຫນັກ 46-51

ລິໄສ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ແຕ່ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

ເບິ່ງ 1 ນິໄຟ 18, ໜ້າ 58-61

ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາຍຸທີ່ແມ່ນຳມ່ອນ
ແຕ້ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ 18, ໜ້າ 252-256

ຊາມູເອນຄົນເລມັນພະຍາກອນ
ແຕ້ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

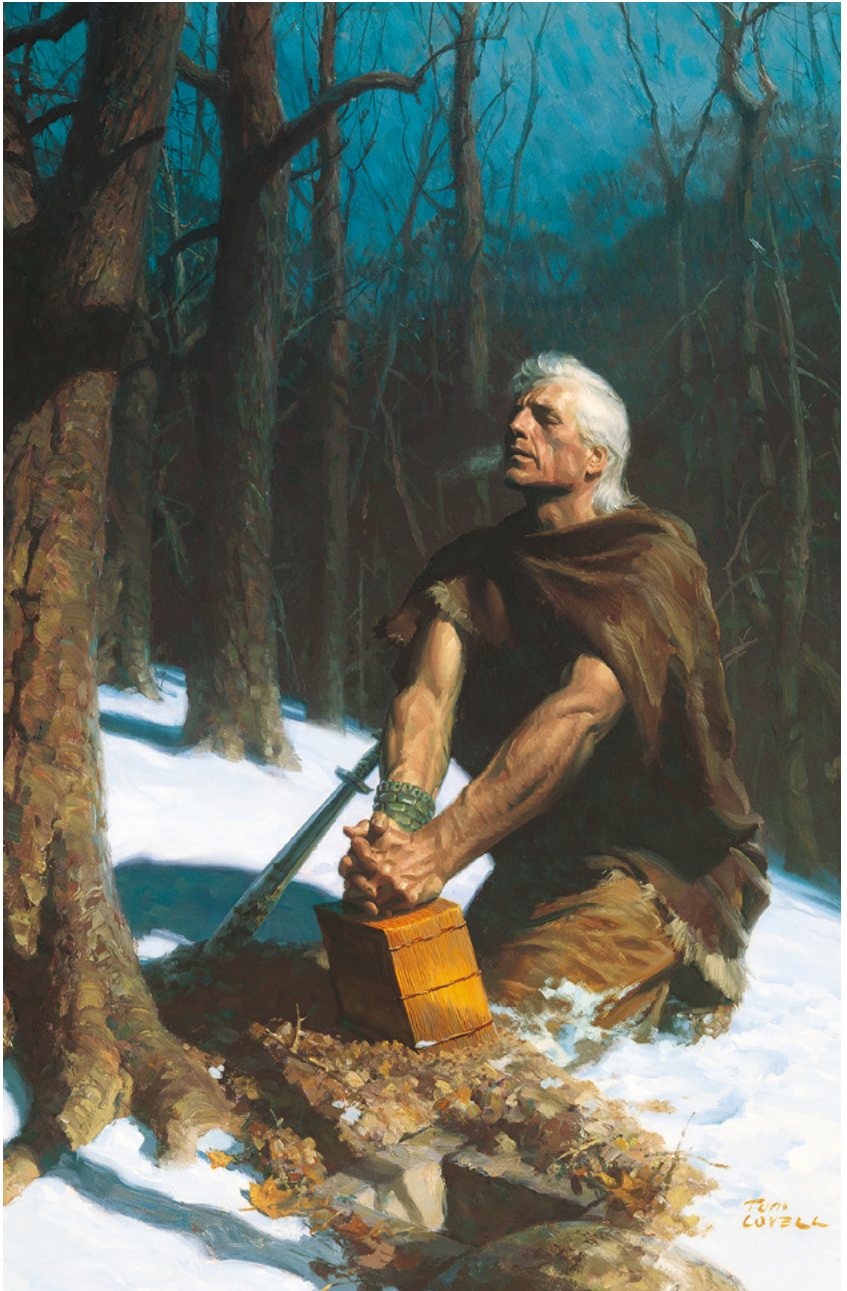
ເບິ່ງ ຮິລາມັນ 16, ໜ້າ 577-579

ພະເຊຊູຄຣີດຢັງມາຢາມອາເມຣິກາ
ແຕ້ມໂດຍ ຈອນ ສະກາດ

ຜູ້ 3 ນີໄພ 11, ຫ້າ 609-613

ໂມໂຣໄນຝັງບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ
ແຕ້ມໂດຍ ທອມ ລາແວ້ວ

ເບິ່ງ ມໍມອນ 8, ໜ້າ 682-687

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທຳໜຶ່ງ

ການປົກຄອງ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ

ເລື່ອງລາວຂອງລີໄຮ ແລະ ຊາໂຣຢາ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສີ່ຄົນ ທີ່ມີຊື່ວ່າ (ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ລູກກົກ) ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນລີໄຮ ໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພາະເພິ່ນທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນກຸ່ງວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ. ນິໄຟພາພວກອ້າຍກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາມເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ. ເລື່ອງລາວກຸ່ງວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍ. ເຂົາເຈົ້າພາຄອບຄົວອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າມາເຖິງຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ລາວ. ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ ແລະ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າມຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ. ທັງນີ້ເປັນໄປຕາມເລື່ອງລາວຂອງນິໄຟ ທີ່ລືອີກຄຳໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເປັນຜູ້ຮຽນບັນທຶກນີ້.

ບົດທີ 1

ນິໄຟ ເລີ່ມ ບັນ ທຶກ ກຸ່ງວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ—ລີໄຮເຫັນພາບນິມິດທີ່ເປັນເລົາໄໝ້ ແລະ ອ່ານ ຈາກໜັງສືຄຳທຳນາຍ—ເພິ່ນສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ ແລະ ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ—ເພິ່ນ ຖືກຊາວຍິວຂົ່ມເຫັງ. ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຈາກ ະບົດາມານດາ ະຜູ້ປະເສີດ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການ ະສິດສອນມາແດ່ແລ້ວ ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບົດາຂອງຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ະຄວາມ ທຸກ ທລາຍຢ່າງ ໃນ ວັນ ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໂດຍເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ະຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດ ະບັນ ທຶກກຸ່ງວກັບການປະຕິບັດງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກເປັນ ະພາສາ ຂອງບົດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຂອງຊາວຍິວ ແລະ ພາສາຂອງຊາວເອຢິບ.

1 1 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ຂ ຄພ 68:25, 28. ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບົດາມານດາ. ຄ ສພສ 22:1.

ງ ອນ 1:1; ມຊຢ 1:2-3. ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. ຈ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.

ສ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. 2 ກ ມຊຢ 1:2-4; ມມ 9:32-33.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າ ບັນທຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳນັ້ນເປັນ "ຄວາມຈິງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນປີ "ທຳອິດຂອງການບົກຄອງຂອງ ຊາເລັມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ ຢູເຣູຊາເລັມ ຕະຫລອດວັນ ເວລາຂອງເພິ່ນ) ແລະ ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີ ສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະຫານະຄອນ ຢູເຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍ.

5 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເພິ່ນອອກໄປອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນອ້ອນວອນດ້ວຍສຸດ ຈິໃຈ ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ມີ "ເລົາໄຟ ມາສະ ຖິດ ຢູ່ເທິງກ້ອນຫີນ ຊື່ໜ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນຫລາຍເລື່ອງ; ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົວຂອງເພິ່ນມີຄວາມສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ສັ່ນຢາງຍິ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

ໄດ້ກັບມາບ້ານຂອງເພິ່ນເອງ ທີ່ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ໄດ້ລົ້ມຕົວລົງເທິງຕຽງນອນຂອງເພິ່ນຢ່າງ "ໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນມາ.

8 ແລະ ໂດຍໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກນຳໄປໃນ "ພາບນິມິດ, ຈົນວ່າເພິ່ນເຫັນ ພຳສະຫວັນເປີດ, ແລະ ເພິ່ນຄິດວ່າເພິ່ນເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະທີ່ນັ່ງ, ທຸ່ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າຫູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ຢູ່ໃນທ່າທາງກຳລັງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເຫັນຄົນຜູ້ໜຶ່ງລົງມາຈາກທ່າມກາງສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າ "ລັດສະໝີພາບຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນ ເໜືອກວ່າລັດສະໝີພາບຂອງດວງອາທິດໃນຕອນທ່ຽງວັນ.

10 ແລະ ເພິ່ນເຫັນຄົນອີກ "ສິບສອງຄົນຕິດຕາມຜູ້ນັ້ນລົງມານຳກັນ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພວກເຂົາ ເໜືອກວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງດວງດາວໃນທ້ອງນະພາ.

11 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງມາ ແລະ ອອກໄປໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຜູ້ທຳອິດໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ມອບ "ໜັງສືໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເພິ່ນອ່ານ.

<p>3ກ 1 ນຟ 14:30; ມຊຢ 1:6; ອຫ 5:1-3; ຄພ 17:6.</p> <p>4ກ 598 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງລຳດັບປະຫວັດສາດໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.</p> <p>ຂ 2 ຂຄ 36:10; ຢມຢ 52:3-5; ອມນ 1:15.</p> <p>ຄ 1 ຂຄ 9:3.</p> <p>ງ 2 ກສ 17:13-15; 2 ຂຄ 36:15-16;</p>	<p>ຢມຢ 7:25-26. ຄມພ ສາດສະດາ.</p> <p>ຈ ຢມຢ 26:18; 2 ນຟ 1:4; ຮລມ 8:20.</p> <p>5ກ ຄມພ ລີໂຮ, ບິດາຂອງມີໄຟ.</p> <p>ຂ ຢກບ 5:16.</p> <p>6ກ ອພຍ 13:21; ຮລມ 5:24, 43; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p> <p>7ກ ດນອ 10:8; 1 ນຟ 17:47;</p>	<p>ມຊ 1:9-10; ຈສ—ປ 1:20.</p> <p>8ກ 1 ນຟ 5:4. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p> <p>ຂ ອຊກ 1:1; ກຈກ 7:55-56; 1 ນຟ 11:14; ຮລມ 5:45-49; ຄພ 137:1.</p> <p>9ກ ຈສ—ປ 1:16-17. 10ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.</p> <p>11ກ ອຊກ 2:9.</p>
--	--	--

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນອ່ານໜັງສືແລ້ວ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເພິ່ນອ່ານ, ມີຄວາມວ່າ: ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ "ຄວາມໜ້າກຽດຂອງເຈົ້າ! ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຢ່າງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ມາ ຫລາຍ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ະເຢຣູ ຊາເລັມ—ວ່າມັນຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຈຳນວນໜຶ່ງກໍຈະຖືກ ະເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ອ່ານ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຫລາຍຢ່າງແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ທູນຂໍຫລາຍຢ່າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍວຽກງານຂອງພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ! ພຣະທີ່ນັ້ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ອຳນາດ ແລະ ພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງມີຢູ່ເໜືອຜູ້ອາໄສທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເພາະພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ມາຫາພຣະອົງຖືກທຳລາຍ!

15 ແລະ ຕາມນິຕິພາສາຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນການສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນປິຕິຍິນດີ, ແລະ ສຸດໃຈຂອງເພິ່ນອີ່ມເອີບເພາະ

ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຕໍ່ເພິ່ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ນິໄສ, ບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງລາວຄົບຖ້ວນເຖິງເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພາະເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດ ແລະ ໃນຄວາມຝັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນ "ໄດ້ທຳນາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ຄົບຖ້ວນ.

17 ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ະບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ດັ່ງນັ້ນຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຈະໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຕໍ່ລິໄຮ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນ ະທຳນາຍ ແລະ ປະກາດກັບພວກເຂົາເຖິງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

<p>12 ກ ຄພ 6:15. 13 ກ 2 ກສ 24:18-20; 2 ຂຄ 36:14. ຂ 2 ກສ 23:27; 24:2; ຍມຍ 13:13-14; 2 ນພ 1:4. ຄ 2 ກສ 20:17-18;</p>	<p>2 ນພ 25:10; ອມນ 1:15. 14 ກ ແອວ 5:33-36; 3 ນພ 9:14. 16 ກ 1 ນພ 7:1. 17 ກ 1 ນພ 9:2-5. ຂ 1 ນພ 6:1-3; 19:1-6;</p>	<p>2 ນພ 5:29-33; ຄພ 10:38-46. 18 ກ 2 ນພ 25:9-10; ຄພ 5:20. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>
---	---	---

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວຍົວໄດ້ "ເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ ເພາະເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຂົາ; ເພາະເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳອັນແທ້ຈິງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ຫ່ຽງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນອ່ານຈາກໜັງສືເທລັມນັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢາງແຈ່ມແຈ້ງເຖິງການສະເດັດມາຂອງ ສພຣະເມຊີອາອົງໜຶ່ງ, ແລະ ການໄຖ່ຂອງໂລກນຳອີກ.

20 ແລະ ເມື່ອຊາວຍົວໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເໝືອນກັນກັບຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ "ຂັບໄລ່, ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ເຂັ້ມຂ້າ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພະຍາຍາມຊອກຫາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ, ເພື່ອຈະເອົາມັນໄປເສຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຂໍສະແດງຕໍ່ທ່ານວ່າ "ຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ເໜືອທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້, ເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຈົນເຖິງອຳນາດການບົດປ່ອຍ.

ບົດທີ 2

ລິໂຮ ອອກ ເດີນ ທາງ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄອບຄົວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທີ່ ຢູ່ ຝັ່ງ ທະເລ ແດງ—ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ຊັບ ສົມ

ບັດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ—ລິໂຮ ໄດ້ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ສິດ ສອນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ—ເລມັນ ກັບ ເລມູເອນ ຈົມ ໃຫ້ ບິດາ ຂອງ ຕົນ—ນິໄຟ ເຊື້ອ ຟັງ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ສັດທາ; ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສັ່ງ ກັບ ນິໄຟ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ເລືອກ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ບົກ ຄອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ. ປະມານ 600 ບົກ ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຝັນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ລິໂຮເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າກະທຳໄວ້, ແລະ ເພາະເຈົ້າຊື່ສັດ ແລະ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະ "ເອົາຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ "ຄວາມຝັນວ່າ ເພິ່ນຄວນ "ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເປັນຄົນ "ເຊື້ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງບັນຊາເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມເຮືອນຊານ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄຳຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເງິນຂອງເພິ່ນ,

<p>19 ກ 2 ຂລ 36:15-16; ຢມຢ 25:4; 1 ນຟ 2:13; 7:14. 2 ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 20 ກ ຮລມ 13:24-26. 2 ອອວ 34:38;</p>	<p>ຄພ 46:15. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 2 1 ກ 1 ນຟ 7:14. 2 ກ 1 ນຟ 5:8; 17:44. 2 ຄມພ ຝັນ.</p>	<p>ຄ ປຖກ 12:1; 2 ນຟ 10:20; ອທ 1:42; ອຣຮ 2:3. 3 ກ ຄມພ ເຊື້ອຟັງ, ການ ເຊື້ອຟັງ, ຟັງຄວາມ.</p>
---	--	--

ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໄປກັບເພິ່ນເລີຍ, ນອກຈາກຄອບຄົວ, ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ແລະ ຜ້າເຕັນ, ແລະ "ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ເພິ່ນລົງມາເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງ "ທະເລແດງ; ແລະ ເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ທະເລແດງເຂົ້າໄປອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທີ່ມີຊາໂຮຢາ, ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແລະ ແຊມ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄດ້ສາມມື້, ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນ "ຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ແຄມຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສ້າງ "ແທ່ນບູຊາດ້ວຍ ສິນ, ແລະ ທຳການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖວາຍຄວາມ ະຂອບພຣະຄຸນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນຕັ້ງຊື່ແມ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ເລມັນ, ແລະ ມັນໄຫລລົງສູ່ທະເລແດງ, ແລະ ຮ່ອມພູຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ປາກແມ່ນ້ຳສາຍນັ້ນ.

9 ແລະ ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແມ່ນ້ຳໄຫລລົງໄປສູ່ອ່າງນ້ຳທະເລແດງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າກັບເລມັນມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນຄືກັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍ

ນີ້ ຊຶ່ງໄຫລໄປຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງຕະຫລອດເວລາດ້ວຍເຫັນ!

10 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າກັບເລມູເອນອີກວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນເໝືອນດັ່ງຮ່ອມພູນີ້, ຊຶ່ງໝັ້ນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

11 ບັດນີ້ ເພິ່ນເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງເລມັນກັບເລມູເອນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາ ໄດ້ "ຈົມໃຫ້ ະບິດາຂອງພວກເຂົາ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ, ເພາະເພິ່ນເປັນຄົນເຫັນ ະພາບນິມິດ, ແລະ ພາພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມາຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ການນີ້ຄົນທັງສອງກ່າວວ່າ ເພິ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນເອງ.

12 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ເລມັນກັບ ເລມູເອນເປັນອ້າຍໃຫຍ່ກໍຕາມ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈົມເພາະ "ບໍ່ຮູ້ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ສ້າງພວກເຂົາ.

13 ພວກເຂົາທັງບໍ່ເຊື່ອວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ມະຫາ ນະຄອນ ທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຈະ "ຖືກທຳລາຍ ໄດ້ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວຍິວຜູ້ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ທີ່ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

<p>4 ກ 1 ນພ 10:4; 19:8. 5 ກ 1 ນພ 16:14; ຄພ 17:1. ຂ ຄມພ ເລມັນ. 6 ກ 1 ນພ 9:1. 7 ກ ປຖກ 12:7-8;</p>	<p>ອພຍ 24:4; ອຣຣ 2:17. ຂ ອພຍ 20:25; ພບຍ 27:5-6. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 11 ກ 1 ນພ 17:17.</p>	<p>ຄມພ ຈົມ. ຂ ສພສ 20:20. ຄ 1 ນພ 5:2-4. 12 ກ ມຊ 4:6. 13 ກ ຍມຍ 13:14; 1 ນພ 1:13.</p>
--	---	---

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ, ດ້ວຍ ັພະລັງ, ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ, ຈົນ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ະສົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາອັບອາຍ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ກ້າຕໍ່ວ່າເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດຕາມທີ່ເພິ່ນບັນຊາ.

15 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ ໃນຜ້າເຕັ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໂດຍທີ່ມີອາຍຸໜ້ອຍຢູ່, ແຕ່ວ່າ ມີຮ່າງກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າຢາກຮູ້ຈັກ ັຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໄດ້ ະສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະອ່ອນລົງຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ັເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ ັບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ ເໝືອນດັ່ງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ແຊມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວເຊື່ອ

ໃນຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ເຊື່ອ ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ດ້ວຍ ັຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກ ແລ້ວມີໄຟເພາະ ັສັດທາຂອງເຈົ້າ, ເພາະເຈົ້າສະແຫວງຫາເຮົາຢ່າງພາກພຽນ, ດ້ວຍຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ.

20 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ ັຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຈະຖືກພາໄປຫາ ະແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

21 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຍັງກະບົດຕໍ່ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະຖືກ ັຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳໃຫ້ເປັນ ັຜູ້ບຶກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນທີ່ພວກເຂົາກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ ັສາບແຊ່ງພວກເຂົາຖືງຂະໜາດວ່າເປັນການສາບແຊ່ງຢ່າງ

<p>14 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ 1 ນຟ 17:45.</p>	<p>ງ 1 ນຟ 11:5. ຈ ຄມພ ສາດສະດາ; ພໍ່, ມະຕະ.</p>	<p>ມຊ 7:17-18. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>
<p>16 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ພສສ 8:4; ແອວ 17:10; ຄພ 5:16. ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ. ຄ 1 ກສ 18:37; ແອວ 5:7.</p>	<p>18 ກ ແອວ 31:24; 3 ນຟ 7:16. 19 ກ 1 ນຟ 7:12; 15:11. 20 ກ ຢຊ 1:7; 1 ນຟ 4:14; ມຊຢ 1:7. ຂ ພບຍ 33:13-16; 1 ນຟ 5:5; 7:13;</p>	<p>21 ກ 2 ນຟ 5:20-24; ແອວ 9:13-15; 38:1. 22 ກ ປຖກ 37:8-11; 1 ນຟ 3:29. 23 ກ ພບຍ 11:28; 1 ນຟ 12:22-23; ຄພ 41:1.</p>

ສາທັດ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອກວ່າລູກຫລານຂອງເຈົ້າເວັນເສຍແຕ່ ພວກເຂົາຈະກະບົດຕໍ່ເຮົາເໝືອນກັນ.

24 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາ ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ພວກເຂົາກໍຈະເປັນ "ໄພພິ ບັດ ແກ່ລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າ, ນີ້ເພື່ອຊ່ວຍ ຮັກເຕືອນພວກເຂົາທາງຄວາມຊົງຈໍາ.

ບົດທີ 3

ລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນ ໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ— ລາບານ ບໍ່ຍອມ ມອບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ໃຫ້— ນິໄຟຊັກຊວນ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກອ້າຍຂອງ ລາວ—ລາບານ ຍຶດ ເອົາ ຊັບສົມບັດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຂ້າເຂົາເຈົ້າ— ເລມັນ ກັບ ເລມູເອນ ຕີນິໄຟ ແລະ ແຊມ ແລະ ທູດ ໄດ້ຕໍ່າ ນິພວກ ເຂົາ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟຫລັງຈາກໄດ້ເວົ້າກັບພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ກໍກັບມາຫາຜ້າເຕັນຂອງ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ຜົນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງໃນ "ຄວາມຜັນ, ຊຶ່ງໃນ ຄວາມຜັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ ວ່າ ລູກກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຕ້ອງກັບຄືນ ໄປເຢຣູຊາເລັມ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາບານມີບັນຫີກຂອງ ຊາວຢິວ ແລະ "ລໍາດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ຄືກັນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ວ່າ ລູກ ກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຈະຕ້ອງກັບໄປບ້ານ ຂອງລາບານ, ເພື່ອຊອກຫາບັນຫີກ, ແລະ ນໍາເອົາມັນມາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ ບ່ອນນີ້.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກອ້າຍຂອງ ລູກຈົມ, ໂດຍກ່າວວ່າ ເລື່ອງທີ່ພໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ ພວກເຂົາເຮັດນັ້ນ ເປັນເລື່ອງຍາກ; ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ, ແຕ່ ມັນເປັນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ຈົ່ງໄປເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະລູກ "ບໍ່ໄດ້ຈົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ເຮົາ "ຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ໃຫ້ ພຣະບັນຍັດກັບລູກ ຫລານມະນຸດ ນອກຈາກພຣະອົງຈະ "ຕຽມ ທາງໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສໍາເລັດໃນ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າເຫລົ່າ ນີ້ ເພິ່ນກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟກັບພວກອ້າຍ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພ້ອມດ້ວຍຜ້າເຕັນ,

24 ກ ຢຸດ 23:13; ຜປ 2:22-23. ຂ 2 ນຟ 5:25.
3 2 ກ ຄມພ ຜັນ. 3 ກ 1 ນຟ 5:14. 6 ກ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນ

ຜູ້ນໍາຂອງສາດສະໜາຈັກ. 7 ກ 1 ຊມອ 17:32; 1 ກສ 17:11-15. ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອ ພັງ, ພັງຄວາມ.

ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄ ປຖກ 18:14; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3, 50; ຄພ 5:34.

ເພື່ອຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາຂຶ້ນມາເຖິງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍໄດ້ປຶກສາກັນ.

11 ແລະ ພວກເຮົາ "ຈົກສະຫລາກກັນ—ວ່າຜູ້ໃດໃນຈຳນວນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງລາບານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສະຫລາກຕົກຢູ່ທີ່ເລມັນ; ແລະ ເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານລາບານ, ແລະ ເວົ້າກັບ ລາວ ລະຫວ່າງທີ່ນັ້ງຢູ່ໃນບ້ານຂອງລາວ.

12 ແລະ ລາວໄດ້ຂໍບັນທຶກຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, ຊຶ່ງມີ "ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລາບານ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາບານໃຈຮ້າຍ, ແລະ ຈັບລາວໂຍນອອກໄປຈາກບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ຍອມມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນຂະໂມຍ ແລະ ເຮົາຈະຂ້າເຈົ້າ.

14 ແຕ່ເລມັນໜີໄປຈາກທີ່ຢູ່ຂອງລາວ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທີ່ລາບານກະທຳໄປນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຈະກັບໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງມີຊີວິດ

ຢູ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈົນກວ່າຈະສຳເລັດ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນ "ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ ນາໆ ປະການ ໄວ້. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພິ່ນກະທຳໄປເພາະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

17 ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງ "ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

18 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ "ບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ະບັນຊາໃຫ້ໜີຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງໜີຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ "ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

20 ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະ "ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ຊຶ່ງພຣະວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະ

<p>11 ກ ນມຍ 10:34; ກຈກ 1:26. 12 ກ 1 ນຟ 3:3; 5:14. 16 ກ 1 ນຟ 2:4. ຂ 1 ນຟ 2:2; 4:34.</p>	<p>17 ກ 2 ຂຄ 36:16-20; ຍມຍ 39:1-9; 1 ນຟ 1:13. 18 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ 1 ນຟ 16:8.</p>	<p>19 ກ ອມນ 1:17; ມຊຢ 1:2-6. 20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້.</p>
--	--	---

ເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ກັບພວກເພິ່ນນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກລົງມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕາມພາສາຢາງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ທຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຮົາເຂົ້າກັນ.

23 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຂອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າກັນແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປຫາບ້ານຂອງລາບານອີກ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ລາ ບານ, ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວມອບບັນທຶກ ຊຶ່ງ ຈາລຶກ ໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະມອບຄຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ລາວ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາບານ ເຫັນ ຊັບ ສົມ ບັດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເຫັນວ່າມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີ "ຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວໄດ້ຈັບພວກເຮົາໂຍນອອກໄປ, ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ມາຂ້າພວກເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ພວກເຮົາ ໄດ້ ຫົ່ ໄປ ຕໍ່ ຫ້າ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ລາ ບານ, ແລະ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມຊັບສົມບັດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ທາງ ຫລັງ, ແລະ ມັນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາບານ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ຫົ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຫວ່າງຫິນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລມັນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຮ້າຍໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ເລມູເອນກໍໃຈຮ້າຍເໝືອນກັນເພາະລາວເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງເລມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ເວົ້າ "ຄຳຮຸນແຮງຕໍ່ພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, "ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ຫ້າພວກເຮົາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕີນ້ອງດ້ວຍໄມ້? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ເປັນ ຜູ້ປຶກຄອງພວກເຮົາ, ແລະ ອັນນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມອີກ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ຫລັງຈາກ "ທູດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນກຳຈາກໄປ.

31 ແລະ ຫລັງຈາກທູດໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ເລມັນກັບເລມູເອນເລີ່ມຕົ້ນ "ຈົມອີກ, ໂດຍ

<p>22ກ 1 ນພ 2:4. 24ກ 1 ນພ 3:3. 25ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.</p>	<p>28ກ 1 ນພ 17:17-18. 29ກ 1 ນພ 4:3; 7:10. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 2:22. 30ກ 1 ນພ 16:38. 31ກ ຄມພ ຈົມ.</p>
--	--	--

ກ່າວວ່າ: ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ ທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີ ຂອງພວກເຮົາ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວເປັນຄົນມີ ອຳນາດ, ແລະ ລາວຍັງບັນຊາຄົນໄດ້ອີກ ຫ້າສິບຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນລາວຂ້າ ຄົນໄດ້ເຖິງຫ້າສິບຄົນ; ແລ້ວເປັນຫຍັງຈະ ຂ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້?

ບົດທີ 4

ມີໄຟ ຂ້າ ລາ ບານ ໂດຍ ການ ບັນ ຊາ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍກົນອຸປາຍຈິ່ງ ໄດ້ ຮັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເທລືອງ ໄວ້ ໃນ ຄວາມຄອບຄອງ—ໂຊຣຳເລືອກເຂົ້າຮ່ວມ ກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວກັນ ດານ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍ, ມີຄວາມວ່າ: ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ອີກ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ "ຂີ່ສັດ ໃນ ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງມີອານຸພາບ ຍິ່ງກວ່າຊາວໂລກທັງໝົດ, ແລ້ວເຫດໃດ ຈະບໍ່ມີ ອານຸພາບຍິ່ງກວ່າລາບານກັບຄົນ ຫ້າສິບຄົນ ຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນຄົນນັບໜຶ່ງຂອງລາວ?

2 ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປ; ຂໍໃຫ້ ພວກເຮົາຈົ່ງ "ເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ ະໂມເຊ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບນ້ຳ ັທະເລແດງແທ້ໆ ແລະ ນ້ຳກໍໄດ້ແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເດີນ ຜ່ານມາເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງອອກຈາກການ

ເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ກອງທັບຂອງຟາໂຣ ໄດ້ຕາມມາ ແລະ ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ

3 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າເລື່ອງນີ້ມີ ຈິງ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ "ທູດໄດ້ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈິ່ງສົງໄສອີກ? ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນ ໄປ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກ ເຮົາໄດ້, ເຖິງແມ່ນ ເໝືອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍລາບານໄດ້, ເຖິງແມ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວເອີຍົບ.

4 ແລ້ວເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄຳເຫລົ່ານີ້, ພວກເຂົາຍັງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຍັງຈົມຢູ່ຕໍ່ ໄປ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາ ຈົນພວກເຮົາມາ ເຖິງນອກກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.

5 ແລະ ມັນເປັນຕອນກາງຄືນ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາລີ້ຢູ່ນອກກຳແພງ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາລີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ມີໄຟ ກໍ ຫລົບ ຫລຶກ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ແລະ ມຸ້ງໜ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງລາບານ.

6 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ "ນຳຂ້າພະເຈົ້າ ໄປ, ໂດຍບໍ່ ະຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດໃກ້ບ້ານ ຂອງ ລາ ບານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ລາວລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະລາວເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ.

8 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃກ້ກໍພົບ ວ່າລາວຄືລາບານ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ "ດາບຂອງລາວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດຶງ ມັນ ອອກ ຈາກ ຝັກ;

<p>4 1 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າ ຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ສັດທາ. ຂ 1 ນຟ 7:11-12. 2 ກ ພບຍ 11:8.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂມເຊ. ຄ ອພຍ 14:21; 1 ນຟ 17:26; ມຊຢ 7:19. 3 ກ 1 ນຟ 3:29-31; 7:10.</p>	<p>6 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນ ໃຈ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຮສ 11:8. 9 ກ 2 ນຟ 5:14; ຄພ 17:1.</p>
--	---	---

ແລະ ດ້າມຂອງມັນເປັນຄຳສິດ, ແລະ ຝີມີອັນປານິດທີ່ສຸດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ໃບດາບເຮັດດ້ວຍເຫລັກທີ່ມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະວິນຍານ ກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າລາບານສາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຄົນໃດເສຍເລືອດເນື້ອຈັກເທື່ອ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢຸດສະຫງົກບໍ່ຢາກຂ້າລາວ.

11 ແລະ ພຣະວິນຍານກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລາວພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວຍັງ ະເອົາຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄປນຳອີກ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງຂ້າລາວສາ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ;

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຄົນຊົ່ວເພື່ອນຳເອົາຈຸດປະສົງອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງມາ. ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍ ະດີກວ່າປະຊາຊາດຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ແລະ ບັດ ນີ້, ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ໄດ້ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີກ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ສັ່ງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຖິນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ທີ່ ມີ ຄວາມ ວ່າ: "ຕາບ ໃດ ທີ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ

ຈະ ະຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ະຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ະແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດອີກວ່າ ພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະມີກົດບັງຄັບ.

16 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ະກົດ ໄດ້ ຈາລຶກ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ນັ້ນ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະເຫດນີ້—ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

18 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຊື່ອ ຟັງ ສູງ ຮຽກ ຮ້ອງ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈັບ ລາ ບານ ໂດຍ ລວ ບ ຜົມ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຕັດ ຫົວ ຂອງ ລາວ ດ້ວຍ ະດາບ ຂອງ ລາວ ເອງ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດຫົວຂອງລາວດ້ວຍດາບຂອງລາວເອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາບານມາສວມໃສ່ຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທຸກຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດເກາະເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງລາວໄວ້ຮອບແອວ.

20 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າປຸງເຄື່ອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັງໜ້າໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ະຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຜູ້ຖືກະແຈຄັງສົມບັດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລາວດ້ວຍສູງຂອງລາບານ

<p>10 ກ ແອວ 14:11. 11 ກ 1 ຊມອ 17:41-49. ຂ 1 ນຟ 3:26. 13 ກ 1 ນຟ 17:33-38; ຄພ 98:31-32. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຄ ແອວ 30:47. 14 ກ ອມນ 1:6; ມຊຍ 2:22; ອຫ 2:7-12. ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 2:20. ງ 1 ນຟ 17:13-14; ຢຄ 2:12. 16 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 18 ກ 1 ຊມອ 17:51. 20 ກ 2 ນຟ 1:30.</p>
--	--	---

ໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ລາວຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານນາຍຂອງລາວ, ເພາະເຫັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍກັບດາບທີ່ຄາດຢູ່ແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

22 ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ, ໂດຍຮູ້ວ່າລາບານນາຍຂອງລາວ, ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອນກາງຄືນ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວເໝືອນກັບວ່າເປັນລາບານແທ້ໆ.

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາອັກຂະລະ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ໄປ ໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຢູນອກກຳແພງ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປນຳ.

26 ແລະ ລາວ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງພິນ້ອງຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານແທ້ໆ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂ້າເສຍແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

27 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງອອກໄປຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູນອກກຳແພງ, ລາວກໍຍັງເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍໆເທື່ອກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເລມັນ ເຫັນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕົກໃຈຢາງຢິ່ງ, ແລະ ເລມູເອນກັບແຊມກໍເໝືອນກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານ, ແລະ ຄິດວ່າລາວໄດ້ຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ

ເສຍແລ້ວ ແລະ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດໜີຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ ເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລາວກໍເລີ່ມຕົວສັ່ນ ແລະ ເກືອບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກັບໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

31 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຮ່າງກາຍສູງ ໃຫຍ່, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ກຳລັງ ມະຫາສານ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຈັບຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ຍຶດລາວໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວໜີໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ວ່າຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຈະໄວ້ຊີວິດລາວ.

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວດ້ວຍ "ຄຳສາບານ, ວ່າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ; ລາວຈະເປັນອິດສະລະຄືກັນກັບພວກເຮົາ ຖ້າຫາກລາວຈະລົງໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານກັບພວກເຮົາ.

34 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ແທ້ໆ; ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ພາກພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່? ສະນັ້ນ, ຖ້າ

24 ກ 1 ນຟ 3:12, 19-24; 5:10-22.	31 ກ ມຊຍ 9:17; ແອວ 56:56.	33 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. 34 ກ 1 ນຟ 2:2; 3:16.
---------------------------------	---------------------------	--

ຫາກ ເຈົ້າຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເຈົ້າກໍຈະມີສ່ວນກັບພວກເຮົາ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ໂຊຣຳໄດ້ມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນຈາກຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວ. ບັດນີ້ໂຊຣຳຄືຊື່ຂອງຄົນໃຊ້; ແລະ ລາວສັນຍາວ່າລາວຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາອີກວ່າລາວຈະຢູ່ກັບພວກເຮົານັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

36 ແລ້ວພວກເຮົາປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວຢູ່ກັບພວກເຮົາເພາະເຫດນີ້, ຄືຊາວຢິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງພວກເຮົາ, ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະໄລ່ຕາມມາ ແລະ ທຳຮ້າຍພວກເຮົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ "ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບລາວກໍໝົດໄປ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົານຳແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ເດີນທາງໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 5

ຊາໄຣຢາຈົມໃຫ້ລີໄຮ—ທັງສອງປີຕີຍິນດີໃນການກັບມາຂອງພວກລູກຊາຍຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ—ເຂົາເຈົ້າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບັນຈຸການບັນທຶກຂອງໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນໆ—ລີໄຮເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງໂຢເຊັບ—ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກທລານຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບການຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກໄວ້. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເຮົາລົງມາຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ "ຊາໄຣຢາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ເປັນທຸກເພາະພວກເຮົາແທ້ໆ.

2 ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າພວກເຮົາຕາຍເສຍແລ້ວໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ, ໂດຍບອກເພິ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊ່າງເຫັນພາບ; ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເສຍລູກຊາຍໄປໝົດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ດ້ວຍພາສາຢ່າງນີ້ທີ່ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຊ່າງ "ເຫັນພາບ; ເພາະຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ເຫັນເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ະພາບແລ້ວ ຂ້ອຍ

<p>35 ກ 1 ນຟ 16:7; 2 ນຟ 5:5-6. ຄມພ ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ. 37 ກ ຢຊ 9:1-21;</p>	<p>ປຍຈ 5:4. ຄມພ ຄຳສາບານ. 5 1 ກ ຄມພ ຊາໄຣຢາ. 4 ກ 1 ນຟ 2:11.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 1:8-13. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p>
---	---	---

ຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ຈະ ຍັງ ຢູ່ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ຕາຍກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.

5 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້ອຍ ໄດ້ ຮັບ ”ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງ ໃນ ສິ່ງ ນີ້ ຂ້ອຍ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍ ຮູ້ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ລາບານ, ແລະ ນຳ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ທາ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ອີກ.

6 ແລະ ດ້ວຍ ພາ ສາ ຢ່າງ ນີ້, ລີໄຮ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປອບ ໃຈ ຊາ ໄຮ ຢາ ມານດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ເດີນ ທາງ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເພື່ອ ເອົາ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຊາວ ຍິວ.

7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ກັບ ມາ ເຖິງ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ, ແລະ ມານດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ສະ ບາຍ ໃຈ ຂຶ້ນ.

8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ບັດ ນີ້ ຂ້ອຍ ຮູ້ ແນ່ນອນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ”ບັນ ຊາ ສາ ມີ ຂອງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ຫົນ ມາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ແນ່ນອນ ອີກ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບົກ ປ້ອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ລາບານ, ແລະ ປະ ທານ ອຳ ນາດ ໃຫ້

ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ຈະ ສຳ ເລັດ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ດ້ວຍ ພາ ສາ ຢ່າງ ນີ້.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ທັງ ສອງ ມີ ຄວາມ ບໍ່ ຕິຍົມ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ ຖວາຍ ”ເຄື່ອງ ບູ ຊາ ແລະ ເຄື່ອງ ເຜົາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລ້ວ, ລີໄຮ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ບັນ ທຶກ ຊຶ່ງ ຈາ ລຶກ ໄວ້ ໃນ ”ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄົ້ນ ຄວາມ ມັນ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ.

11 ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ປະ ກອບ ດ້ວຍ ”ໜັງ ສີ ຫ້າ ເຫລັ້ມ ຂອງ ໂມ ເຊ, ຊຶ່ງ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ເຖິງ ການ ສ້າງ ໂລກ, ແລະ ເຖິງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຜູ້ ເປັນ ບິດາ ມານດາ ຜູ້ ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ;

12 ແລະ ”ບັນ ທຶກ ຂອງ ຊາວ ຍິວ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຈົນ ລົງ ມາ ເຖິງ ໄລຍະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ເຊ ເດ ກີ ຢາ, ກະ ສັດ ແຫ່ງ ຢູດານ ນຳ ອີກ;

13 ແລະ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ, ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຈົນ ລົງ ມາ ເຖິງ ໄລຍະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ”ເຊ ເດ ກີ ຢາ ນຳ ອີກ; ແລະ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ ຂໍ້ ຊຶ່ງ ເວົ້າ ດ້ວຍ ປາກ ຂອງ ສິ ເຢ ເຣ ມີ ຢາ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື,

5 ກ 1 ນພ 2:20; 18:8, 22-23.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຂ ຄມພ ສັດທາ.
8 ກ 1 ນພ 2:2.
ຂ 1 ນພ 3:7.
9 ກ ມຊຢ 2:3;
3 ນພ 9:19-20.

ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ
ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.
10 ກ 1 ນພ 4:24, 38; 13:23.
ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.
11 ກ 1 ນພ 19:23.
ຄມພ ເພິ່ນຕາຕຸກ.

12 ກ 1 ຂຄ 9:1.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
13 ກ 2 ກສ 24:18;
ຢມຢ 37:1.
ຂ ອຊຮ 1:1;
ຢມຢ 36:17-32;
1 ນພ 7:14;
ຮລມ 8:20.

ລິໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ໃນ ກຳແພ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ນຳອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໂຍເຊັບ ຜູ້ທີ່ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ິຢາໂຄບ ຄົນທີ່ຖືກ ຯຂາຍໄປຫາເອຢິບ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ິຮັກສາ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ບຳລຸງຮັກສາຢາໂຄບ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງລາວ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ທັງໝົດ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ.

15 ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ບຳລຸງຮັກສາພວກເຂົາ, ໄດ້ ັນຳພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.

16 ແລະ ລິໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ. ແລະ ລາບານກໍເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບເໝືອນກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ລາບານ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮັກສາບັນທຶກນີ້ໄວ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ—

18 ວ່າແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ າເລີຍ; ທັງຈະບໍ່ມີວິໄສທັດທີ່ໄປອີກ ໂດຍກາລະເວລາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈົນເຖິງເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

21 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບ ບັນທຶກ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ, ແລະ ຄົນຄວ້າມັນ ແລະ ພົບວ່າເປັນສິ່ງເພິ່ງປາດຖະໜາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ັມີຄຸນຄ່າຫລາຍຕໍ່ພວກເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.

22 ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ພວກເຮົາຈະເອົາມັນໄປນຳ, ເວລາເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ບົດທີ 6

ນິໄຟບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງພຣະເຈົ້າ— ຈຸດປະສົງຂອງນິໄຟ ແມ່ນ ຢາກຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຈະບໍ່ກ່າວ

<p>14 ກ 1 ນຟ 3:3, 12. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. ຂ 2 ນຟ 3:4; ແອວ 10:3. ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ. ງ ປຖກ 37:29-36. ຈ ປຖກ 45:4-5. 15 ກ ອພຍ 13:17-18; ອມ 3:1-2; 1 ນຟ 17:23-31;</p>	<p>ຄພ 103:16-18; 136:22. 16 ກ 1 ນຟ 6:2. 19 ກ ແອວ 37:4-5. 21 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ. ຂ 2 ນຟ 25:26.</p>
---	---	---

ເຖິງລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນສ່ວນ "ນີ້ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວໃນ ະແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຂຽນຢູ່ໃນຕອນໃດເລີຍ; ເພາະມັນໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນທຶກ ຊຶ່ງ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ໃນບັນທຶກນີ້.

2 ເພາະເປັນການພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພວກເຮົາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ "ໂຢເຊັບ.

3 ແລະ ບໍ່ສຳຄັນກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຈາະຈົງໃຫ້ເລື່ອງລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບທຸກເລື່ອງຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ມີບ່ອນໄວ້ສຳລັບຂຽນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ເພາະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເຕັມປຸງມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເພື່ອຈະ "ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ເຂົ້າ ະມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຮັບຄວາມລອດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງອັນເປັນທີ່ "ພໍໃຈຂອງໂລກ, ແຕ່ຂຽນເລື່ອງອັນທີ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພໍໃຈຄົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກ.

6 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ບ່ອນ ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄປດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບລູກຫລານມະນຸດ.

ບົດທີ 7

ພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຕົກລົງໃຈມາຮ່ວມກັບພວກລີໂຮ—ເລມັນ ແລະ ການກະບົດຕ່າງໆ—ນິໄຟຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງລາວໃຫ້ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມັດລາວດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ວາງແຜນການທີ່ຈະທຳລາຍລາວ—ລາວຖືກປ່ອຍເປັນອິດສະລະ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງສັດທາ—ພວກອ້າຍຂອງລາວຮ້ອງຂໍເພື່ອການໃຫ້ອະໄພ—ລີໂຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້, ວ່າຫລັງຈາກລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນອີກ, ມີຄວາມວ່າບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຈົ້າລີໂຮຈະພາຄອບຄົວໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຕາມລຳພັງ, ແຕ່ລູກຂອງເຈົ້າຄວນນຳເອົາ ະຜູ້ຍິງມາເປັນ ະເມຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ບັນຊາເພິ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມອີກ ແລະ ພາອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຂອງລາວລົງມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ

6 1 ກ 2 ນຟ 4:14-15.
 ຂ 1 ນຟ 9:2.
 ຄ 1 ນຟ 1:16-17; 19:1-6.
 2 ກ 1 ນຟ 5:14-16.
 3 ກ ຢຄ 7:27;
 ຈສ 1:2, 14;

ອມນ 1:30.
 4 ກ ຢຮ 20:30-31.
 ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.
 ຂ 2 ນຟ 9:41, 45, 51.
 5 ກ 1 ທສນ 2:4;

ຄມ 1:4.
 7 1 ກ 1 ນຟ 5:17-19.
 ຂ 1 ນຟ 16:7.
 ຄ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ.
 2 ກ 1 ນຟ 16:7-8.

ພະເຈົ້ານີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ັອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ ໄປເຖິງບ້ານ ຂອງອິດ ຊະ ມາ ເອນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈ ໃນ ສາຍຕາຂອງອິດຊະມາເອນ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳ ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າກັບລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງອິດຊະມາ ເອນອ່ອນລົງ, ພ້ອມທັງໃຈຂອງຄອບຄົວ ຂອງລາວນຳອີກ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ອອກເດີນທາງລົງມາກັບພວກເຮົາໃນ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ມາຫາຜ້າເຕັນຂອງ ບິດາຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ ກັນດານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລມັນ ກັບ ເລມູ ເອນ, ແລະ ລູກສາວສອງຄົນຂອງອິດຊະ ມາເອນ, ແລະ າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງອິດ ຊະມາເອນ ກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາໄດ້ ກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຂັດ ຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟ ແລະ ແຊມ, ແລະ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂັດຂຶ້ນເມຍຂອງລາວ, ແລະ ລູກສາວ ອີກສາມຄົນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນການ ກະບົດຄັ້ງນັ້ນ, ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະ ກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

8 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ໂດຍ ທີ່

າໂສກເສົ້າ ເພາະ ຄວາມແຂງກະ ດ້າງຂອງ ໃຈຂອງພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເວົ້າ ກັບ ເລມັນ ກັບ ເລມູ ເອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງ ເປັນ ອ້າຍ ຂອງ ເຮົາ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງແທ້, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມເຂົ້າໃຈ, ຈົນຕ້ອງໃຫ້ເຮົາ ຜູ້ເປັນນ້ອງເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າອີກ?

9 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

10 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ າລຶມວ່າ ພວກ ເຈົ້າເຄີຍເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

11 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຈົ້າຈຶ່ງລຶມສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກະທຳ ເພື່ອ ພວກເຮົາ, ໃນ ການ າບົດ ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງລາ ບານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັນທຶກນັ້ນ ອີກ?

12 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຈົ້າຈຶ່ງລຶມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດ າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະອົງ, ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າຫາກ ເປັນ ໄປວ່າ ເຂົາຈະໃຊ້ ສັດທາ ໃນພຣະ ອົງ? ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະ ອົງ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນ ໄປວ່າ ພວກເຮົາ ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ າແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ແລະ ເວລາ ໜຶ່ງ ໃນອະນາຄົດພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພຣະ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ງວກັບ າຄວາມ

3 ກ 1 ນຟ 3:2-3.
6 ກ 2 ນຟ 4:10.
8 ກ ແອວ 31:2;
ມຊ 7:41.
10 ກ ພບຍ 4:9;
1 ນຟ 3:29; 4:3.

11 ກ 1 ນຟ 4.
12 ກ 1 ນຟ 17:50;
ແອວ 26:12.
ຂ 1 ນຟ 3:7; 15:11.
13 ກ 1 ນຟ 2:20.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຂ 2 ກສ 25:1-21;
2 ນຟ 6:8; 25:10;
ອມມ 1:15;
ຮລມ 8:20-21.

ພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງສຳເລັດ; ເພາະທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງເປັນຈິງ.

14 ແລ້ວຈົ່ງເບິ່ງ ໃນບໍ່ຊ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົາພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ "ບໍ່ຍອມຮັບສາດສະດາ ແລະ ເອົາ ະເຢເຣມີຍາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມເອົາ "ຊີວິດບິດາຂອງເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄລ່ເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນ.

15 ແລ້ວ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກັບໄປເຢຣູຊາເລັມພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍໄປກັບພວກນັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເລືອກຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຈົ່ງຈື່ຄຳເວົ້າທີ່ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າໄປ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍເໝືອນກັນ; ຊຶ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບເຮົາໃຫ້ເວົ້າດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ມັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍເຊືອກ ເພາະພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ສັດປ່າກິນ.

17 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍ

ທຸນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມສັດທາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງບົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າ ນ້ອຍ ດ້ວຍເທີນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນປະທານກຳລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ຜູກຂ້ານ້ອຍ "ຂາດອອກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຊືອກມັດກໍຫລຸດອອກຈາກມື ແລະ ຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະ ພະຍາຍາມຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ຂອງນາງນຳອີກ ແລະ ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນ ໄດ້ວົງວອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຢຸດພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງເຕັມໃຈຕໍ່ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາກະທຳໄປ,

<p>14 ກ ອຊກ 5:6; 1 ນຟ 1:18-20; 2:13. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>ຂ ຍມຢ 37:15-21. ຄ 1 ນຟ 2:1. 16 ກ 1 ນຟ 18:11-15.</p>	<p>17 ກ ແອວ 14:26-28. 19 ກ 1 ນຟ 16:7. 21 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
---	--	---

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກເພື່ອໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ລົງມາເຖິງຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນທຸກຄົນລົງມາເຖິງຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍ ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພາກັນຖວາຍ ສິ່ງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາແຕ່ພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ລີໂຮ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ຂອງ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ—ເພິ່ນ ຮັບ ສ່ວນ ໝາກ ໄມ້ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບສ່ວນເໝືອນກັນ—ເພິ່ນ ເຫັນ ຮາວ ເຫລັກ, ທາງຄັບ ແລະ ແຄບ, ແລະ ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບົກຄຸມຜູ້ຄົນ—ຊາໄຮຢາ, ນິໄຟ, ແລະ ແຊມ ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້, ແຕ່ວ່າເລມັນກັບ ເລມູເອນ ປະຕິເສດບໍ່ຮັບ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເມັດພືດຕ່າງໆ, ທັງເຂົ້າເປືອກທຸກຊະນິດ, ແລະ ແກ່ນໝາກໄມ້ທຸກ

ຊະນິດເຂົ້າກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ ຝັນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ; ຫລືອີກຄຳໜຶ່ງ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ສາຍບານິມິດ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະ ສິ່ງທີ່ພໍ່ເຫັນ, ພໍ່ຈົ່ງມີເຫດຜົນທີ່ຈະປິຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍ້ອນ ນິໄຟ ແລະ ແຊມນຳອີກ; ເພາະ ພໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າເຂົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະລອດດ້ວຍກັນ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນພວກເຈົ້າ, ລາເມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ພໍ່ຈົ່ງຢ້ານກົວຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ເຫັນຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຄວາມຝັນຂອງພໍ່.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃສ່ ສິ້ນສີຂາວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພໍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ ພໍ່ໄດ້ເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກພໍ່ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ ເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ພໍ່ເລີ່ມອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມີ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ພໍ່, ຕາມພຣະກະລຸນາ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ອັນລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງ.

22 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ 1 ນຟ 5:9.	ເປີດເສີຍ; ຝັນ. ຂ 1 ນຟ 10:17. ຄມພ ພາບນິມິດ.	4 ກ 1 ນຟ 8:35-36. 5 ກ ຈສ-ປ 1:30-32. 8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
8 2 ກ ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການ	3 ກ 1 ນຟ 8:14-18.	ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວພໍ່ໄດ້ເຫັນ ັທິງໃຫຍ່ ແລະກວ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ເຫັນ ັຕິນໄມ້ທີ່ມີ ະໝາກອັນເພິ່ງປາດຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນສຸກ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນ ະໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ; ແລະ ເຫັນວ່າໝາກໄມ້ນັ້ນຫວານທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພໍ່ເຄີຍກິນມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນໝາກໄມ້ນັ້ນຂາວເກີນກວ່າ ະຄວາມຂາວທັງໝົດທີ່ພໍ່ເຄີຍເຫັນມາ.

12 ແລະ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນ ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງເລີ່ມ ະປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນນຳກັນ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນໝາກໄມ້ທີ່ ະເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

13 ແລະ ເມື່ອພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ບາງທີພໍ່ອາດຈະເຫັນຄອບຄົວຂອງພໍ່ເໝືອນກັນ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ະແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງຊຶ່ງໄຫລໄປໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ກຳລັງກິນໝາກມັນຢູ່.

14 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຫລວງໄປເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນ້ຳນັ້ນໄຫລມາຈາກໃສ; ແລະ ພໍ່ເຫັນຕົ້ນແມ່ນ້ຳຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດ ແລະ ບ່ອນຕົ້ນ

ແມ່ນ້ຳນັ້ນພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາໄຮຢາແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຢືນງົງຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄປທາງໃດ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍສຽງດັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມາຫາພໍ່, ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຊຶ່ງເປັນໝາກໄມ້ທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມາຫາພໍ່ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງກວາດສາຍຕາມາທາງຕົ້ນແມ່ນ້ຳ, ບາງທີອາດຈະເຫັນພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາ ະບໍ່ມາຫາພໍ່ເພື່ອຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

19 ແລະ ພໍ່ເຫັນ ະຮາວເຫລັກຍາວຢຽດຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະ ພາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ບ່ອນພໍ່ຢືນຢູ່.

20 ແລະ ພໍ່ໄດ້ເຫັນທາງ ະຄັບ ແລະ ແຄບເປັນສາຍມາຕາມຮາວເຫລັກຈົນເຖິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຢືນຢູ່ນັ້ນ; ແລະ ມັນພາມາໃກ້ກັບຕົ້ນອ່າງນ້ຳໄປຫາ ະທິງໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຄືກັນກັບວ່າເປັນໜ່ວຍໂລກໜ່ວຍໜຶ່ງ.

21 ແລະ ພໍ່ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ

9 ກ ມທ 13:38.	12 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.	ໝນມ 12:5;
10 ກ ປຖກ 2:9;	ຂ ແອວ 36:24.	ປຈສ ໝນມ 19:15 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ໝນມ 2:7; 22:2;	ຄ 1 ນຟ 15:36.	1 ນຟ 8:30; 11:25;
1 ນຟ 11:4, 8-25.	13 ກ 1 ນຟ 12:16-18;	15:23-24.
ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.	15:26-29.	20 ກ ມທ 7:14;
ຂ ແອວ 32:41-43.	18 ກ 2 ນຟ 5:20-25.	2 ນຟ 31:17-20.
11 ກ ແອວ 5:34.	19 ກ ພສສ 2:9;	ຂ ມທ 13:38.
ຂ 1 ນຟ 11:8.		

ຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຊຶ່ງຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາກຳລັງມຸ້ງໜ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ "ທາງທີ່ນຳມາຫາຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຍິນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາອອກມາ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເດີນຕາມທາງທີ່ພາມາຫາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື "ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບັງເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງກັບວ່າ ເປັນໝອກແຫ່ງຄວາມມືດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ໄປຕາມທາງໄດ້ຫລົງທາງ ຈົນບໍ່ຮູ້ຈະໄປທາງໃດ ແລະ ໄດ້ສູນຫາຍໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ, ແລະ ມາຈັບປາຍຮາວເຫລັກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມຸ້ງໜ້າຜ່ານໝອກແຫ່ງຄວາມມືດ ໄປ, ກອດຮາວເຫລັກ, ຈົນວ່າໄດ້ມາຮັບສ່ວນ "ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

25 ຫລັງຈາກພວກເຂົາ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປມາ ແລະ ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ "ອັບອາຍ.

26 ແລະ ພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳ, ມີອາຄານໃຫຍ່ ແລະ "ກວ້າງຂວາງຫລັງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຕັ້ງຢູ່ ຄືກັບວ່າ ມັນຢູ່ໃນອາກາດ, ສູງກວ່າແຜ່ນດິນໂລກ.

27 ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄົນແກ່ ແລະ

ຄົນໜຸ່ມ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ; ແລະ ການນຸ່ງຖືຂອງພວກເຂົາກໍຈົບງາມທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນ "ທ່າທາງເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ຊີ້ມີມາຫາຄົນຜູ້ທີ່ມາຮອດ ແລະ ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ "ຊົມໝາກໄມ້ນັ້ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມ "ອັບອາຍ, ເພາະວ່າ ມີຜູ້ທີ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍພວກເຂົາຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາກໍ "ຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ສູນຫາຍໄປ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ "ທັງໝົດ.

30 ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ການຂຽນສັ້ນລົງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຫັນຝູງຊົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ; ແລະ ຈັບປາຍ "ຮາວເຫລັກນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາມຸ້ງໜ້າໄປຕາມທິດທາງຂອງພວກເຂົາໂດຍການ ຈັບຮາວເຫລັກໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ຈົນມາເຖິງແລ້ວລົ້ມລົງ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ.

31 ແລະ ເພິ່ນເຫັນ "ຝູງຊົນອື່ນໆກຳລັງງົມຫາເສັ້ນທາງໄປຫາອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງນັ້ນຢູ່.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈົມຢູ່ໃນ "ອ່າງນ້ຳເລິກນັ້ນ; ແລະ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍສູນຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນແຊະໆຊຳໆໄປຕາມທາງແປກປະຫລາດ.

33 ແລະ ຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານແປກປະຫລາດຫລັງ

21 ກ ຄມພ ວິທີທາງ.
23 ກ 1 ນພ 12:17; 15:24.
24 ກ 1 ນພ 8:10-12.
25 ກ ຣມ 1:16;
2 ຕມທ 1:8;
ແອວ 46:21;
ມມ 8:38.

26 ກ 1 ນພ 11:35-36; 12:18.
27 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,
ຄວາມຈອງທອງ.
28 ກ 2 ປຕ 2:19-22.
ຂ ມຮກ 4:14-20; 8:38;
ລກ 8:11-15;
ຢຮ 12:42-43.

ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
29 ກ 1 ນພ 1:16-17.
30 ກ 1 ນພ 15:23-24.
31 ກ ມທ 7:13.
32 ກ 1 ນພ 15:26-29.

ນັ້ນ. ແລ້ວພວກເຂົາຊື່ນີ້ ມີ ເຍາະເຍີ້ຍຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ.

34 ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ເພາະຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ ທົວຊາພວກນັ້ນກໍໄດ້ຕົກໄປແລ້ວ.

35 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຂໍ້ຄວາມທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມຜັນ ແລະ ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມຍ້ານກົວຢາງຍິ່ງແທນເລມັນກັບເລມູເອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຍ້ານກົວວ່າພວກເຮົາຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

37 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງ "ບິດາທີ່ປານີຕໍ່ລູກເພື່ອພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະເມດຕາ ແລະ ບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຮົາ.

38 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນສັ່ງສອນພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບພວກເຮົາອີກ, ເພິ່ນຂໍ້ສ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຢຸດເວົ້າກັບພວກເຮົາ.

ບົດທີ 9

ນິໄຟ ເຮັດບັນທຶກສອງຊຸດ—ແຕ່ລະຊຸດເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງນິໄຟ—ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ປະກອບດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງການບົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງສັກສິດ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເວົ້າເວລາທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນຜ້າເຕັນໃນ "ຮ່ອມພູເລມູເອນ, ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນ; ເພາະ "ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າ ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟເໝືອນກັນ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍ "ຈຸດປະສົງພິເສດທີ່ຄວນບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຈະບັນທຶກ

33 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.	ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. 9 1 ກ 1 ນຟ 2:4-6, 8, 14-15;	ຄພ 10:38-40. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
34 ກ ອພຍ 23:2.	16:6.	3 ກ ຄພ 3:19.
35 ກ 1 ນຟ 8:17-18; 2 ນຟ 5:19-24.	2 ກ 1 ນຟ 19:2, 4; ຢຄ 3:13-14;	ຂ 1 ນຟ 6:3.
37 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ;	ຄມ 1:2-11;	

ເລື່ອງລາວ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ການປົກຄອງຂອງ ກະສັດ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງກະສັດ ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງ "ອັນສະຫລາດ ໃນພຣະອົງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງນີ້.

6 ແຕ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ຮູ້ເລື່ອງທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອວຽກງານຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງມີ ອຳນາດທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້ທຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດສຳເລັດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 10

ລິໂຮທຳນາຍວ່າຊາວຍິວຈະຖືກພາໄປເປັນຊະເລີຍຂອງຊາວບາບີໂລນ—ເພິ່ນບອກເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາຂອງຊາວຍິວ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ພຣະຜູ້ໄຖ່—ລິໂຮບອກເຖິງການມາຂອງຄົນຜູ້

ໜຶ່ງທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ລິໂຮບອກເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເມຊີອາ—ເພິ່ນປຽບທຽບການກະຈັດກະຈາຍ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ—ນິໄຟເວົ້າເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ຈະໃຫ້ເລື່ອງລາວໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການປົກຄອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນໄປຕາມເລື່ອງລາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເວົ້າເຖິງເລື່ອງບິດາ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບ "ຄວາມຜົນຂອງເພິ່ນຈົບລົງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາທັງໝົດໃຫ້ມີຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຊາວຍິວນຳອີກ—

3 ວ່າຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກທຳລາຍພ້ອມທັງມະຫານະຄອນ "ເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ, ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະຖືກຮັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນ ອຳນາດຕາມ

<p>4 ກ ຢຄ 1:2-4; ຄມ 1:10. 5 ກ 1 ນຟ 19:3; ຄມ 1:7; ແອວ 37:2, 12, 14. 6 ກ 2 ນຟ 9:20; ຄພ 38:2; ມຊ 1:6, 35.</p>	<p>ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ຂ ມທ 28:18. 10 1 ກ 1 ນຟ 9:1-5; 19:1-6; ຢຄ 1:1-4. 2 ກ 1 ນຟ 8. 3 ກ ອສທ 2:6; 2 ນຟ 6:8; ຮລມ 8:20-21.</p>	<p>ຂ 587 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກນ້ອຍທ້າຍ. 2 ນຟ 25:10. ຄ ອຊກ 24:2; 1 ນຟ 1:13; ອມນ 1:15.</p>
--	--	--

ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ກັບ ຕ່າວ ຄົນ ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍແລ້ວ ພວກເຂົາຈິ່ງຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂຶ້ນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນ "ຫົກຮ້ອຍປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ "ສາດສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄື "ພຣະເມຊີອາ ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ກ່ຽວ ກັບ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ຫລາຍ ນຳ ອີກ ວ່າ ມີ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ໄດ້ "ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ຫລາຍ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະເມຊີອາ ອົງ ນີ້, ຫລື ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກອົງນີ້.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບຫາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບ "ຕົກຕ່ຳ ແລະ ຈະບໍ່ພົ້ນເລີຍ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ໂຖ່ອົງນີ້.

7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງອີກ ຜູ້ທີ່ຈະມາກ່ອນພຣະເມຊີອາ, ເພື່ອຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ເພິ່ນ ຈະ ອອກ ໄປ ແລະ ຮ້ອງປະກາດຢູ່ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານວ່າ: ຈິ່ງ "ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖີດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພຣະອົງ

ຊຶ່ງຕົງ; ເພາະຈະມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະມາຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເພິ່ນຜູ້ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຖີງແມ່ນແຕ່ສາຍເກີບຂອງເພິ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນ ຈະ ແກ້ ໃຫ້. ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

9 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນ "ເບັດທາບາຣາເລີຍຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປ; ແລະ ເພິ່ນຍັງກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ "ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ; ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳຄືກັນ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈະ ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ, ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະ ມາ ແກ່ "ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຂໍ້ ຄວາມຈິບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຈະໃຊ້ສັງສອນໃນບັນດາຊາວຍິວ, ແລະ ກ່ຽວກັບ "ການເສື່ອມໂຊມດ້ວຍ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງຊາວຍິວນຳອີກ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ "ປະທານພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ, ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກປະທານຊີວິດແລ້ວ, ພຣະອົງຈະ "ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະສະແດງພຣະອົງເອງ

<p>3 ງ ຢມຍ 29:10; 2 ນຟ 6:8-9. 4 ກ 1 ນຟ 19:8; 2 ນຟ 25:19; 3 ນຟ 1:1. ຂ 1 ນຟ 22:20-21. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 5 ກ ຢຄ 7:11; ມຊຢ 13:33;</p>	<p>ຮລມ 8:19-24; 3 ນຟ 20:23-24. 6 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດານ ແລະ ເອວາ. 7 ກ 1 ນຟ 11:27; 2 ນຟ 31:4. 8 ກ ອຊຢ 40:3; ມທ 3:1-3. 9 ກ ຢຄ 1:28.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. 10 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 11 ກ ຢຄ 4:14-18. ຂ ມມ 5:14. ຄ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ງ ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p>
--	--	--

ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

12 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນອີກວ່າພວກເຂົາປຽບເໝືອນ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດທີ່ກິ່ງງ່າຈະຫັກ ແລະ ຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າມັນຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ພວກເຮົາຈະຖືກນໍາໄປທາ "ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາພ້ອມກັນ, ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດ, ຄືພວກເຮົາຈະຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຮາກຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນອີກ; ຫລື, ໂດຍສະຫລຸບ, ຫລັງຈາກທີ່ ຄົນຕ່າງຊາດ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລ້ວ, ກິ່ງງ່າເດີມຂອງ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນຄືນ, ຫລື ມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເມຊີອາທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຕາມພາສານີ້ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທໍານາຍ ແລະ ເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອີກຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້; ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ສົມຄວນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ "ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

16 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງເປັນໄປໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ຍິນ "ຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເພິ່ນເຫັນໃນ ສຸພາບນິມິດ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນອໍານາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມາ ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄື "ພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ— ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ມີຄວາມປາດຖະໜາຄືກັນວ່າຈະໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ ຢ່າງພາກພຽນໃນສະໄໝ ສຳອັນຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

18 ເພາະພຣະອົງເປັນ "ເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ

<p>11 ຈ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 12 ກ ປຖກ 49:22-26; 1 ນຟ 15:12; 2 ນຟ 3:4-5; ຢຄ 5; 6:1-7. ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຂ 1 ນຟ 22:3-8. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການຮາກຈັດກະຈາຍຂອງ</p>	<p>ຊາວອິດສະຣາເອນ. 13 ກ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 14 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຂ 1 ນຟ 13:42; ຄພ 14:10. ຄ ຢຄ 5:8, 52, 54, 60, 68. 15 ກ 1 ນຟ 1:16-17.</p>	<p>17 ກ ອນ 1:3; ແອວ 36:17. ຂ 1 ນຟ 8:2. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ງ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຈ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. ສ ຄພ 20:26. 18 ກ ຮສ 13:8; ມມ 9:9; ຄພ 20:12. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
---	--	--

ມີ້ວານນີ້, ມີ້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ທາງມີຕຽມໄວ້ສໍາລັບມະນຸດທັງປວງຕັ້ງແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາ ຫາພຣະອົງ.

19 ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ສະແຫວງ ຫາ ຢ່າງ ພາກ ພຽນຈະໄດ້ພົບ; ແລະ ກຄວາມລຶກລັບຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເປີດ ອອກ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໃນສະໄໝນີ້ກໍຄືກັນກັບສະໄໝກ່ອນ, ແລະ ສະໄໝກ່ອນກໍຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ຈະ ມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ກເສັ້ນທາງເດີນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຮອບໜຶ່ງທີ່ເປັນຊົ່ວມິລັ້ນ ດອນ.

20 ສະນັ້ນ, ໂອ້ມະນຸດ, ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ, ທ່ານ ຈະ ຖືກນໍາມາຫາ ການພິພາກສາເພາະ ການກະທໍາທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກທ່ານ ພະຍາຍາມ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ຂອງ ທ່ານ, ເວລາ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ ະເປີເບື້ອນຕໍ່ໜ້າບັນ ລັງພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ເປີເບື້ອນຈະບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານກໍຈະ ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດ ການ.

22 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ປະ ຫານສິດອໍານາດເພື່ອ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ອີກ.

ບົດທີ 11

ນິໄຟ ເຫັນ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຫັນພາບນິມິດຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ—ເພິ່ນເຫັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮຽນຮູ້ເຖິງພຣະເມດຕາກະ ລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການບັບຕິ ສະມາ, ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ການ ຄຶງ ໄວ້ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການ ເອິ້ນ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍ. ປະມານ 600–592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ເລື່ອງ ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້າ ພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍຖືກ ະພາໄປໃນພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຖືກພາ ຂຶ້ນໄປເທິງ ະພູໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຢຽບມັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

2 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງໃດ?

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ປາດຖະໜາເຫັນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ ະເຫັນມາ.

<p>19 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ແອວ 7:20; ຄພ 3:2; 35:1. 20 ກ ປຍຈ 12:14; 2 ນຟ 9:46. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ</p>	<p>ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 21 ກ ແອວ 34:32–35. ຂ 1 ກຮທ 6:9–10; 3 ນຟ 27:19; ຄພ 76:50–62; ມຊ 6:57. 11 ກ ຄພ 76:19. ຄມພ ໂຕ້ຕອງ.</p>	<p>ຂ 2 ກຮທ 12:1–4; ພນມ 21:10; 2 ນຟ 4:25; ມຊ 1:1. ຄ ພບຍ 10:1; ອທ 3:1. 3 ກ 1 ນຟ 8:2–34.</p>
---	---	---

4 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເພິ່ນເວົ້າເຖິງນັ້ນ?"

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍ "ເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ.

6 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະວິນຍານກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄຳວ່າ: ໂຮຊັນນາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ "ແຜນດິນໂລກທັງສິ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເໜືອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວນິໄສເພາະວ່າເຈົ້າ ສຳເລັດໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າເປັນ "ເຄື່ອງໝາຍ, ຄືຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຊົມມາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນນຳອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນຜູ້ນັ້ນກັບຕາ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຜູ້ນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຈະ ສຳເລັດພະຍານວ່າ ນັ້ນຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນມາ; ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນ ເໜືອກວ່າຄວາມງາມໃດໆທັງສິ້ນ; ແລະ ສຳຄວາມຂາວຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ

ຂາວກວ່າຄວາມຂາວຂອງຫົມະ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະວິນຍານວ່າ: ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີ "ຄຸນຄ່າເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າປາດຖະໜາອັນໃດ?

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ: ຢາກຈະຮູ້ເຖິງ "ຄວາມໝາຍຂອງມັນ—ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພຣະອົງຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ໃນ ສູບຂອງມະນຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເປັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຮັບສິ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄາວໜຶ່ງວ່າ ຈະເຫັນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງອີກເລີຍ; ເພາະພຣະອົງສະເດັດໄປແລ້ວຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ມະຫາ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເມືອງອື່ນໆ. ພ້ອມທັງເມືອງນາຊາເຣັດນຳອີກ; ແລະ ໃນເມືອງ "ນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງຜູ້ ສຳລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງທັງຂາວ ແລະ ງາມທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ຟ້າສະຫວັນເປີດ; ແລະ

<p>4 ກ 1 ນໄສ 8:10-12; 15:21-22. 5 ກ 1 ນໄສ 2:16. 6 ກ ອພຍ 9:29; 2 ນໄສ 29:7; 3 ນໄສ 11:14; ມຊ 6:44. ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>7 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 8 ກ 1 ນໄສ 8:10. ຂ 1 ນໄສ 8:11. 9 ກ 1 ນໄສ 11:22-25. 11 ກ ປຖກ 40:8. ຂ ອຫ 3:15-16.</p>	<p>13 ກ ມຫ 2:23. ຂ ລກ 1:26-27; ແອວ 7:10. ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ. 14 ກ ອຊກ 1:1; 1 ນໄສ 1:8.</p>
---	--	---

ທູດອົງໜຶ່ງລົງມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນິໄຟ, ເຈົ້າເຫັນອັນໃດແດ່?

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈົບງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ?

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຮັກລູກໆຂອງພຣະອົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍໝົດທຸກຢ່າງ.

18 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງ ນິໄຟ ບໍລິສຸດທີ່ເຈົ້າເຫັນຄື ມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທາງເໜືອໜັງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່ານາງຖືກນໍາໄປທາງພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແລະ ຫລັງຈາກນາງໄດ້ຖືກນໍາໄປທາງ ພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ!

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຍິງບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນອີກກໍາລັງອູ້ມ ພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ໃນອ້ອມແຂນ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ພຣະບຸດຂອງ ພຣະ

ບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ! ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ ທັ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນບໍ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບພຣະອົງ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄື ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແຕ່ຜາຍອອກມາທາງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈິ່ງເປັນທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທັງສິ້ນ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນທີ່ ທີ່ປິຕິຍິນດີທີ່ສຸດແກ່ຈິດວິນຍານ.

24 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຮາວເຫລັກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳພາໄປຫາ ມື້ພູທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຫລື ນຳພາໄປຫາ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຊຶ່ງນຳເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອີກວ່າ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້

<p>18 ກ ອຊຸຢ 7:14; ລກ 1:34-35. ຂ ມຊຢ 3:8. 19 ກ ມທ 1:20. 20 ກ ລກ 2:16. 21 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ງ 1 ນຟ 8:10; ແອວ 5:62. ຄມພ ທັ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. 22 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 23 ກ ຄມພ ຊິນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ. 24 ກ ລກ 4:14-21. 25 ກ 1 ນຟ 8:19. ຂ ຄມພ ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ຄ ປຖກ 2:9; ແອວ 32:40-41; ມຊ 4:28, 31.</p>
---	--	--

ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

26 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ”ພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ!

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ”ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນ ສາດສະດາຜູ້ທີ່ຈະຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ແລະ ຮັບ ິບັບຕິສະມາ ຈາກເພິ່ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນແບບຕົວ ົນົກເຂົາສະເດັດລົງຈາກສະຫວັນມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອົງສະເດັດອອກໄປ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ, ດ້ວຍ ”ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຟັງພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນອີກ ”ສືບສອງຄົນ ຊຶ່ງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖືກນຳໄປໃນພຣະວິນຍານຈາກໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຫັນພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນອີກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ”ເຫລົ່າທູດລົງມາຫາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດແກ່ພວກເຂົາ.

31 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ເຈັບໄຂ້, ແລະ ຜູ້ເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາໆຊະນິດ, ແລະ ດ້ວຍ ”ຜິສາງ ແລະ ດ້ວຍ ະວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດ; ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວແລະ ສະແດງສິ່ງທັງໝົດນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ ິປິ່ນປົວໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜິສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຈັບໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດໄດ້ຖືກ ”ຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານ.

<p>26 ກ 1 ນຟ 11:16-33. 27 ກ 2 ນຟ 25:13. ຂ ມຫ 11:10; 1 ນຟ 10:7-10; 2 ນຟ 31:4. ຄ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ງ ຄມພ ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. 28 ກ ຄພ 138:25-26. 29 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ. 30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 31 ກ ມຣກ 5:15-20; ມຊຢ 3:5-7.</p>	<p>ຄມພ ມານ. ຂ ຄມພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. ຄ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 32 ກ ມຣກ 15:17-20.</p>
---	--	---

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ັໄມ້ ກາງ ແຂນ ແລະ ຖືກ ະປະທານ ເພື່ອ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

34 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຖືກ ປະທານ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ; ເພາະ ສິບ ສອງ ທ່ານ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ແນວນັ້ນ ໂດຍ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

35 ແລະ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ັອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຄື ກັນ ກັບ ອາຄານ ທີ່ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໂລກ ແລະ ປັນ ຍາ ຂອງ ມັນ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ອາ ຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ນີ້ ຄື ັຄວາມ ຈອງ ຫອງ ຂອງ ໂລກ; ແລະ ມັນ ຈະ ຕົກ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ມັນ ຈະ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຢ່າງ ໜັກ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ, ທຸກ ຕະກູນ, ທຸກ ພາສາ, ແລະ ທຸກ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ຜູ້ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ.

ບົດທີ 12

ນິໄຟ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ຄວາມ ຊອບ ຫຳ, ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ຜູ້ ອາໄສ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ; ວິທີ ທີ່ ສານຸສິດ ສິບ ສອງ ຄົນ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຈະ ຕັດສິນ ອິດສະຣາເອນ; ຄວາມ ໜ້າ ລັງ ກຽດ ແລະ ສົກກະບົກ ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ເສື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື. ປະມານ 600–592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ເບິ່ງ ເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ັແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຄື ກັບ ວ່າ ເປັນ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຄື ກັນ ກັບ ເມັດ ຊາຍ ໃນ ທະເລ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ເພື່ອ ສູ້ ຮົບ ກັນ; ແລະ ຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັສົງຄາມ, ແລະ ຂ່າວ ລືເລື່ອງ ສົງຄາມ, ແລະ ການ ຂ້າ ພັນ ກັນ ຢ່າງ ໜັກ ດ້ວຍ ດາບ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຄົນ ຜ່ານ ໄປ, ຫລັງ ຈາກ ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ

<p>33 ກ ຢຣ 19:16–19; ມຊຢ 3:9–10; 3 ນຟ 27:14. ຄມພ ໄມ້ກາງແຂນ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>35 ກ 1 ນຟ 8:26; 12:18. 36 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12 1 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>2 ກ ອນ 1:24; ມມ 8:7–8. ຄມພ ສົງຄາມ.</p>
--	--	---

ໃນແຜ່ນດິນຜ່ານໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ຖ້ວນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ພອກແຫ່ງ ຄວາມມືດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແສງ ຟ້າ ແມບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ສຽງ ຟ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງນາງປະການ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແຜ່ນດິນ ແລະ ກ້ອນຫີນ, ເປັນຮອຍແຍກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູເຂົາພັງທະລາຍແຕກເປັນຫລາຍຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທົ່ງພຽງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຍກອອກຈາກກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ "ຈົນລົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ ຖືກໄຟເຜົາຜານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ ພັງລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະຄວາມສົ່ນສະເທືອນຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ອາຍແຫ່ງຄວາມມືດຜ່ານພົ້ນໄປຈາກໜ້າດິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງໄປຍັອນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ "ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ

ພຣະອົງສະເດັດລົງມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານອີກວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນ "ສິບສອງຄົນນັ້ນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກຄັດເລືອກ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ມາປະຕິບັດແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈື່ "ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມາ ຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດສິບສອງຄົນຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຕັດສິນໂດຍພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ; ເພາະພວກເພິ່ນເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

10 ແລະ "ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ຈະມາຕັດສິນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນຊອບທຳຕະຫລອດໄປ; ເພາະເນື່ອງຈາກສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ອາພອນຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນ "ສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປດ້ວຍ

<p>4 ກ ຮລມ 14:20-28. ຂ 1 ນຟ 19:10. ຄ 3 ນຟ 8:14. 5 ກ 3 ນຟ 8:20; 10:9. 6 ກ 2 ນຟ 26:1, 9; 3 ນຟ 11:3-17.</p>	<p>7 ກ 3 ນຟ 12:1; 19:12-13. 9 ກ ລກ 6:13. ຂ ມທ 19:28; ຄພ 29:12. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10 ກ 3 ນຟ 27:27;</p>	<p>ມມ 3:18-19. ຂ ພນມ 7:14; ແອວ 5:21-27; 13:11-13; 3 ນຟ 27:19-20. 11 ກ 2 ນຟ 26:9-10; 3 ນຟ 27:30-32.</p>
---	---	---

ຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂາວຄືກັບຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໄລທົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເຫັນຄົນລຸ້ນທີ່ສື່ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກເຕົ້າໂຮມກັນ.

14 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມກ້ອນເພື່ອ "ຕໍ່ຕ້ານລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຕົ້າໂຮມເພື່ອສູ້ຮົບກັນ.

16 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງອ່ານ້ຳ "ສິກກະປົກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ມັນນ້ຳຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຄວາມເລິກຂອງມັນນັ້ນຄືຄວາມເລິກຂອງ "ນະລິກ.

17 ແລະ "ໝອກແຫ່ງຄວາມມິດຄືການລ້ລວງຂອງມານທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາ ຂີບອດ ແລະ

ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດແຂງກະດ້າງ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໄປໃນ "ເສັ້ນທາງອັນກວ້າງຂວາງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ຫາຍສາບສູນໄປ.

18 ແລະ "ອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຊຶ່ງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ ຄື ຄວາມ ຂີດຜັນອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ "ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ. ແລະ "ເຫວ ເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຄຳແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລະ ພຣະເມຊີອາຜູ້ເປັນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ຈາກເວລານີ້ໄປຈົນຕະຫລອດການ.

19 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ທູດກຳລັງກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດອົງນັ້ນ; ເພາະວ່າຄວາມທະນົງໃຈຂອງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ "ການລ້ລວງຂອງມານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂີດຜັນຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງລູກຫລານ

<p>12 ກ ແອວ 45:10-12; ຮລມ 13:5, 9-10; 3 ນຟ 27:32; 4 ນຟ 1:14-27. 15 ກ ມມ 6. 16 ກ ຄມພ ສິກກະປົກ, ຄວາມສິກກະປົກ. ຂ 1 ນຟ 8:13; 15:26-29.</p>	<p>ຄ ຄມພ ນະລິກ. 17 ກ 1 ນຟ 8:23; 15:24; ຄພ 10:20-32. ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຄ ມທ 7:13-14. 18 ກ 1 ນຟ 8:26; 11:35-36. ຂ ຢມຢ 7:24.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ງ ລກ 16:26; 1 ນຟ 15:28-30. ຈ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 19 ກ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ. ຂ ຈຮ 1:10; ຄມ 1:1-2.</p>
--	--	--

ຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາ ຊະນະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນພວກເຂົາເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ "ສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ.

22 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ, ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ກາຍເປັນຄົນ "ຜິວຄໍ້າ ແລະ ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ສຶກກະບົກເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມກຽດຄ້ານ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ທຸກຢ່າງ.

ບົດທີ 13

ນິໄສເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງມານຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ການຄົ້ນພົບ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງອາເມຣິກາ, ການສູນເສຍຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນ ຊຶ່ງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ຜົນຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ການພົ້ນພາ

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການກັບມາຂອງພຣະຄຳພີໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຂອງຊີໂອນ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

2 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນຫຍັງແດ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນີ້ຄືປະຊາຊາດ ແລະ ອານາຈັກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງ "ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າສາດສະໜາຈັກໃດໆທັງສິ້ນ ຊຶ່ງ "ເຂັ້ມຂົ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທໍລະມານພວກເຂົາ ແລະ ຜູກມັດພວກເຂົາ, ແລະ ໃສ່ແອກພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ະແອກເຫລັກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງມາຫາການເປັນຊະເລີຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກ "ໃຫຍ່

<p>21 ກ ມມ 8:8; ມຮນ 1:2. ຄມພ ສົງຄາມ. 22 ກ 1 ນພ 15:13; 2 ນພ 26:15. 23 ກ 2 ນພ 26:33.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 5:20-25. ຄ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ. 13 4 ກ 1 ນພ 13:26, 34; 14:3, 9-17. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>5 ກ ພນມ 17:3-6; 1 ນພ 14:13. ຂ ຢມຍ 28:10-14. 6 ກ ຄພ 88:94. ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
--	---	---

ແລະ ໜ້າກຽດຊັງອັນນີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ະມານທີ່ປະກາດຕົນເອງວ່າ ເປັນ ຮາກຖານຂອງມັນ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢາງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງໂສເພນີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢາງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ຍິງໂສເພນີ, ຄື ັຄວາມປາດຖະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງນີ້.

9 ແລະ ເປັນການສັນລະເສີນຂອງໂລກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ັທຳລາຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ມັນໄດ້ແບ່ງແຍກຄົນຕ່າງຊາດອອກຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຊຶ່ງຖືກແຍກອອກໄປຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຜືນ ນ້ຳ

ອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກະທຳຕໍ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈົນມາຖືງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ັພຣະ ເຈົ້າກະທຳຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດອື່ນໆ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ອອກໄປພົ້ນ ຈາກການ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ັເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນ ັແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັກະຈັດກະຈາຍໄປຕໍ່ໜ້າຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

15 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັພຣະ ວິນ ຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບ ັແຜ່ນດິນ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ັພວກເຂົາຂາວ ແລະ ັຈົບງາມທີ່ສຸດຄືກັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນພວກເຂົາຖືກ ັລົງທັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະຜູ້

6 ຂ 1 ນພ 22:22-23.
7 ກ ມມ 8:36-38.
8 ກ ພມ 18:10-24;
ມມ 8:35-38.
9 ກ ພມ 13:4-7.
12 ກ ມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

14 ກ 2 ນພ 1:11;
ມມ 5:19-20.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຄ 1 ນພ 22:7-8.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
ຊາວອິດສະຣາເອນ.
15 ກ 2 ນພ 10:19.
ຂ 2 ນພ 5:21.
ຄ ມມ 6:17-22.

ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບ ັພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄົນຕ່າງ ຊາດ ຈາກປະເທດ ເດີມ ຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ ເດີນທາງມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນນ້ຳ ແລະ ໃນ ແຜ່ນດິນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ລິດເດດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ກັບ ພວກເຂົາ ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ມາ ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີໄຟ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງຊາດທີ່ອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍໄດ້ ຮັບການ ັບົດປ່ອຍໂດຍລິດເດດຂອງພຣະ ເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງປະຊາຊາດອື່ນໆ ທັງສິ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ດິນນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັພັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງ ແລະ ມັນ ຖືກນຳ ອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງພັງສີເຫລັ້ມນັ້ນບໍ່?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.

23 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນ ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຢິວ. ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ັພັງສີເຫລັ້ມທີ່ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄື ະບັນທຶກຂອງ ະຊາວຢິວ ຊຶ່ງ ປະກອບ ດ້ວຍ ພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ກະທຳໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະ

ຣາເອນ; ແລະ ມັນຍັງໄດ້ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດນຳ ອີກ; ແລະ ເປັນບັນທຶກຄືກັນກັບອັກຂະລະ ທີ່ຢູ່ໃນ ະແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ຊຶ່ງ ມີ ຂຽນ ໄວ້ບໍ່ຫລາຍເທົ່າ ໃດ; ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍ ຕາມ, ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ ໄວ້ກັບ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍສຳລັບ ຄົນຕ່າງຊາດ.

24 ແລະ ທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ພັງສີເຫລັ້ມນັ້ນໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງ ຊາວຢິວ; ແລະ ເມື່ອມັນອອກມາຈາກປາກ ຂອງຊາວຢິວ, ມັນຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມ ສົມບູນ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງ ໄດ້ ເປັນພະຍານໄວ້; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນ ພະຍານໄວ້ຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດຈາກ ະຊາວຢິວໄປຫາ ະຄົນ ຕ່າງຊາດຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເຈົ້າ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ຈາກ ມີ ຂອງ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະເມສາໂອຍ ແລະ ຈາກຊາວຢິວ ະໄປ ຫາຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນການ ຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະໜາຈັກ ະໃຫຍ່ ແລະ ພ້າກຽດຊັງກວ່າ ະສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດ

<p>16 ກ ຄພ 101:80. 19 ກ 2 ນຟ 10:10-14; 3 ນຟ 21:4; ອທ 2:12. 20 ກ 1 ນຟ 14:23. 23 ກ 1 ນຟ 13:38; 2 ນຟ 29:4-12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ 2 ນຟ 3:12. ງ 1 ນຟ 5:10-13. 25 ກ 2 ນຟ 29:4-6; ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຢິວ. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>26 ກ ມທ 21:43. ຂ 1 ນຟ 13:4-6; 14:3, 9-17. ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ— ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ.</p>
--	---	--

ທັງ ສິ້ນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ າເອົາຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນຊຶ່ງ າແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດ ໄປ ຈາກພຣະກິດ ຕິຄຸນ ຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ເອົາພັນທະສັນ ຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປນຳອີກ.

27 ແລະ ພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ບິດເບືອນທາງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ ຕາບອດ ແລະ ມີໃຈແຂງກະດ້າງ.

28 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າເຫັນວ່າຫລັງຈາກໜັງສື ເຫລັ້ມນັ້ນອອກໄປ ໂດຍຜ່ານມືຂອງສາດ ສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແລ້ວ, ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຖືກ ເອົາໄປຈາກໜັງສື ຊຶ່ງເປັນໜັງສືຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຖືກເອົາອອກແລ້ວ, ມັນ ຈະອອກໄປ ຫາທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ ຫລັງຈາກມັນອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ ຂອງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ຂ້າມຜືນນໍ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ ໄປກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ແລ້ວ—ເພາະ ຫລາຍ ຢ່າງທີ່ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າ ຖືກ ເອົາ ອອກ ຈາກ ໜັງສື ຊຶ່ງເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄວາມເຂົ້າ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ຕາມຄວາມແຈ່ມ ແຈ້ງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະ ເຈົ້າ—ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອົາອອກໄປ ຈາກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີການຜິດ

ພາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາຕານ ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ທີ່ອອກໄປ ຈາກການ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນັ້ນ ຖືກຍົກຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າເໜືອປະຊາຊາດອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນ ດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ອັນເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບິດາ ຂອງເຈົ້າວ່າ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ າແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ ເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດທຳ ລາຍ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເປັນ ຊາດ ະປະສົມ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

31 ກັບທັງພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງ ຊາດ າທຳລາຍລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍ ຂອງເຈົ້າ.

32 ທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ຄົນຕ່າງຊາດຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕາບອດອັນ ເປັນຕາຍ້ານຕະຫລອດໄປ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ເພາະຂໍ້ຄວາມ ທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍຖືກກັກໄວ້ໂດຍ ສາດສະໜາຈັກທີ່ າໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງ ຂອງມັນເຈົ້າກໍເຫັນຢູ່ແລ້ວ.

33 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາ ຈະ ມີຄວາມເມດ ຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດຈົນເຖິງວ່າໄປຢັ້ງມຢາມ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ

<p>26 ງ ມມ 8:33; ມຊ 1:41. ຈ 1 ນພ 14:20-26; ຫຼຸຊ 1:8. 30 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ</p>	<p>ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ແອວ 45:10-14. 31 ກ 2 ນພ 4:7; 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12;</p>	<p>3 ນພ 16:8-9; ມມ 5:20-21. 32 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
---	---	---

ໃນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

34 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ, ຫລັງ ຈາກ ເຮົາ ໄປ ຢັ້ງ ມາ ຍາມ ” ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລ້ວ— ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ທີ່ ເຮົາ ເວົ້າ ເຖິງ ນີ້ ຄື ລູກ ຫລານ ຂອງ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ— ດັ່ງ ນັ້ນ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເຮົາ ໄປ ຢັ້ງ ມາ ຍາມ ພວກ ເຂົາ ໃນ ການ ພິ ພາກ ສາ ແລະ ລົງ ທັນ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລ້ວ, ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເຮັດ ການ ສິດ ພາດ ໄປ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ແລ້ວ, ເພາະ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີ ຄ່າ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ” ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຖືກ ກັກ ໄວ້ ໂດຍ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອັນ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ໃຫ້ ກຳ ເນີດ ຍິງ ໂສ ເພນີ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ— ເຮົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ດ້ວຍ ອຳ ນາດ ຂອງ ເຮົາ ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ະ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ຫລາຍ ຂອງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ມີ ຄ່າ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ.

35 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ຈະ ສະ ແດງ ຕົນ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຂຽນ ຂໍ້ ຄວາມ ຫລາຍ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ ສິດ ສອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ຈະ ແຈ່ມ ແຈ້ງ

ແລະ ມີ ຄ່າ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ແລະ ເສື້ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ກໍ ເໝືອນ ກັນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ” ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ອອກ ມາ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໂດຍ ຂອງ ປະ ທານ ແລະ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ.

36 ແລະ ໃນ ນັ້ນ ຈະ ບັນ ທຶກ ” ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ສິ ທິນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ໄດ້ ກ່າວ.

37 ແລະ ຄົນ ທີ່ ພະ ຍາ ຍາມ ນຳ ” ຊີ ໂອນ ຂອງ ເຮົາ ມາ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ຈະ ະ ເປັນ ສຸກ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ” ຂອງ ປະ ທານ ແລະ ອຳ ນາດ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ະ ອິດ ທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ຈະ ລອດ ໃນ ະ ອານາ ຈັກ ອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ະ ປະ ກາດ ສັນ ຕິ ສຸກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ່າວ ແຫ່ງ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຈະ ມີ ຄວາມ ສວຍ ງາມ ພຽງ ໃດ ຢູ່ ເທິງ ພູ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນ ” ໜັງ ສີ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ປາກ ຂອງ ຊາວ

<p>34 ກ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຂ 1 ນຟ 14:1–3; 2 ນຟ 26:20. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ຄພ 10:62. ຄມພ ການຟື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 35 ກ 2 ນຟ 27:6; 29:1–2. ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.</p>	<p>36 ກ 3 ນຟ 27:13–21. ຂ ຮລມ 5:12; 3 ນຟ 11:38–39. ຄມພ ຫີນ. 37 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພ 21:9. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ງ 3 ນຟ 27:16. ຄມພ ອິດທິນ,</p>	<p>ຄວາມອິດທິນ. ຈ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ. ສ ອຊຢ 52:7; ມຊຢ 15:14–18; 3 ນຟ 20:40. 38 ກ 1 ນຟ 13:23; 2 ນຟ 29:4–6.</p>
--	--	---

ຍິວ ອອກມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະໄປຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

39 ຫລັງຈາກມັນມາຫາພວກເຂົາແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນ ຊຶ່ງອອກ ມາ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ໄປຫາພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມທັງຊາວຍິວທີ່ກະຈັດກະຈາຍ ໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ ະຍອມຮັບວ່າ ບັນທຶກຂອງສາດສະດາ ແລະ ຂອງອັກຄະ ສາວິກ ສິບ ສອງ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍເປັນ ະຄວາມຈິງ.

40 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ັບັນທຶກສະບັບຫລັງ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ ຈະ ະສະຖາປະນາຄວາມຈິງຂອງ ະສະບັບທຳອິດ ຊຶ່ງເປັນຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳ ຊຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກໜັງສືເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ກັນໃນທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ວ່າພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ແລະ ວ່າຄົນທັງປວງຕ້ອງມາຫາພຣະອົງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

41 ແລະ ເຂົາ ຕ້ອງ ມາ ຕາມ ຄຳ ຊຶ່ງ ຈະ

ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ໂອດ ຂອງ ພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເມສານ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນບັນທຶກຂອງລູກຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ໃນ ບັນທຶກຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ດັ່ງນັ້ນບັນທຶກທັງສອງເຫລັ້ມນີ້ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ໄວ້ ເປັນ ັເຫລັ້ມດຽວ; ເພາະມີ ະພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ມີ ຜູ້ລ້ຽງ ະຜູ້ດຽວທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

42 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທັງ ະຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຊາວຍິວ ແລະ ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ຊາວຍິວນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ ະສຸດທ້າຍຈະເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ ະທຳອິດຈະເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 14

ທູດບອກນິໄຟເຖິງພອນ ແລະ ການສາບແຂ່ງຊຶ່ງຕົກມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ—ມີສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງເທົ່ານັ້ນຄື: ສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເມສານ້ອຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ—ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກປະຊາຊາດ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ໂດຍ ສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ

38 ຂ ມມ 5:15.
39 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.
ຂ ອຊກ 37:15-20;
2 ນຟ 3:11-12.
ຄ 1 ນຟ 14:30.
40 ກ 2 ນຟ 26:16-17; 29:12.
ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຂ ມມ 7:8-9.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.
ງ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.
ມຊ 1:6.
41 ກ ອຊກ 37:17.
ຂ ພບຍ 6:4;
ຢຮ 17:21-23;

2 ນຟ 31:21.
ຄ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
42 ກ ຄພ 90:8-9;
107:33; 112:4.
ຂ ຢຄ 5:63.
ຄ ລກ 13:30;
1 ນຟ 15:13-20.

ໜ້າກຽດຊັງ—ອັກຄະສາວົກໂຍຣັນຈະຂຽນ ກ່ຽວກັບຄາວສິ້ນສຸດ ໂລກ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຖ້າ ຫາກ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຊື່ອຟັງພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ ເວລາທີ່ພຣະ ອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ພຣະຄໍາ ແລະ ດ້ວຍ ະອຳນາດ ໂດຍການກະທຳແທ້ຈິງອັນເປັນການເອົາ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ "ສະດຸດໄປ—

2 ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງ ບິດາ ຂອງເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈະຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນ ດາ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ ະໄດ້ຮັບພອນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຕະຫລອດໄປ; ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳໄປ ຫາການເປັນຊະເລີຍອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ ໄປ.

3 ແລະ "ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ໃຫ້ ພວກເຂົາ ໂດຍສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມານ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງມັນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພາ ຈິດ ວິນ ຍານມະນຸດລົງໄປສູ່ນະລົກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ ເພື່ອຄວາມ ພິນາດ ຂອງມະນຸດ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຜູ້ທີ່

ຂຸດ ມັນ ໄວ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດສິ້ນ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ; ບໍ່ແມ່ນຄວາມພິນາດຂອງຈິດວິນ ຍານ ນອກຈາກເປັນການ ໂຍນມັນລົງ ໄປ ໃນ ະນະລົກອັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ການ ທີ່ຕົກເປັນຊະເລີຍຂອງມານ ແລະ ຕາມ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຕໍ່ທຸກ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດກັບ ໃຈມັນຈະດີກັບເຂົາ; ແລ້ວເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີກັບ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ; ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ຍິນມາອີກວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດບໍ່ "ກັບໃຈຜູ້ ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ.

6 ສະນັ້ນ, "ວິບັດ ແກ່ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວວ່າ ເມື່ອເວລາມາເຖິງເຮົາຈະກະທຳ "ການ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ວຽກງານຊຶ່ງຈະ ຢູ່ເປັນນິດ, ບໍ່ແມ່ນທາງ ໃດກໍທາງໜຶ່ງ— ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຍອມຮັບໄປຫາສັນຕິສຸກ ແລະ ະຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປສູ່ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ;

14 1 ກ 3 ນຟ 16:6-13.
ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 1 ທສນ 1:5;
1 ນຟ 14:14; ຢຄ 6:2-3.
ຄ ອຊຢ 57:14;
1 ນຟ 13:29, 34;
2 ນຟ 26:20.
2 ກ ຄລຕ 3:7, 29;
2 ນຟ 10:18-19;

3 ນຟ 16:13; 21:6, 22;
ອຣຮ 2:9-11.
ຂ 2 ນຟ 6:12; 10:8-14;
3 ນຟ 16:6-7; 20:27.
3 ກ 1 ນຟ 22:14;
ຄພ 109:25.
ຂ ຄມພ ນະລົກ;
ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມ
ອັບປະໂຫຍດ.

5 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
6 ກ 2 ນຟ 28:32.
7 ກ ອຊຢ 29:14;
1 ນຟ 22:8;
2 ນຟ 27:26; 29:1-2;
ຄພ 4:1.
ຄມພ ການພົ້ນພູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.

ແລະ ຄວາມ ມືດ ດັບ ແຫ່ງ ຈິດ ໃຈ ອັນ ນຳ ພວກເຂົາລົງ ໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມພິນາດນຳອີກ, ທັງທາງ ໂລກ ແລະ ທາງ ວິນ ຍານ ຕາມ ການ ເປັນ ຊະ ເລີຍຂອງມານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ທູດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖາມ ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຈີ້ ພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະບິດາທີ່ມີໄດ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈີ້ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຂອງ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ມານ ເປັນ ຜູ້ ຕັ້ງ ຂອງມັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມີພຽງສາດສະໜາຈັກ ສອງ ແຫ່ງເທົ່ານັ້ນ; ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ອີກ ສອງແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກ ຂອງມານ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະ ເຈົ້າກໍຕ້ອງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ມັນຄື ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງ ໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຍິງໂສ

ເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ ນາງ ນັ່ງຢູ່ເທິງ ຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບຄອງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກທັງ ໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີສະມາ ຊິກພຽງ ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງໂສ ເພນີ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ ນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງ ເຫັນວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ທົ່ວ ໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນກັນ; ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາໃນຜືນແຜ່ນ ດິນ ໂລກມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂສເພນີໃຫຍ່ ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູງຂົນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະ ເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟ ໄດ້ ເຫັນ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງໄພ່ ພົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນ ແຫ່ງ ພັນທະ ສັນ ຍາ

<p>7 ຄ 2 ນຟ 2:26-29; ອອວ 12:9-11.</p> <p>8 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.</p> <p>9 ກ 1 ນຟ 15:35; ຄພ 1:35. ຄມພ ມານ.</p>	<p>10 ກ 1 ນຟ 22:23. ຂ 1 ນຟ 13:4-6, 26. ຄ ພນມ 17:5, 15; 2 ນຟ 10:16. 11 ກ ຢມຍ 51:13; ພນມ 17:15. ຂ ຄພ 35:11.</p>	<p>12 ກ ມທ 7:14; 3 ນຟ 14:14; ຄພ 138:26. ຂ ຄພ 90:11. 13 ກ ພນມ 17:1-6; 18:24; 1 ນຟ 13:5; ຄພ 123:7-8.</p>
---	---	--

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍ
ໄປ ຕາມ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ພວກ
ເຂົາມີອາວຸດຄືຄວາມຊອບທຳ ພ້ອມກັບ
”ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນລັດສະໝີພາຍ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ
”ເຫລົ່າໃສ່ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາທຸກ ະປະຊາ
ຊາດ ແລະ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ຂະນະ ທີ່ ເລີ່ມ ມີ ”ສົງ ຄາມ
ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມຢູ່ໃນບັນດາປະ
ຊາຊາດທັງປວງທີ່ເປັນຂອງຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ, ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ;
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງ
ໝົດ—

17 ແລະ ເມື່ອ ”ເວລານັ້ນມາເຖິງ ະພຣະ
ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖອກເຫລົງໃສ່
ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ ຊຶ່ງເປັນສາດສະ
ໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂອງແຜ່ນ
ດິນ ໂລກທັງໝົດ ຊຶ່ງພື້ນຖານຂອງມັນຄື
ມານ, ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນ ”ວຽກງານຂອງພຣະ
ບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນການຕຽມທາງເພື່ອໃຫ້
”ພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງກະທຳ
ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ
ອິດສະຣາເອນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດ

ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງ
ເຖິດ!

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ
ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ເພິ່ນສວມເສື້ອ
ຄຸມສີຂາວ.

20 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ ”ຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວົກ
ສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະເຫັນ ແລະ ບັນທຶກ
ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,
ຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ມີມາແລ້ວ.

22 ແລະ ເພິ່ນຈະບັນທຶກເລື່ອງກ່ຽວກັບ
ຄາວສັ້ນສຸດໂລກອີກ.

23 ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເພິ່ນບັນທຶກນັ້ນຖືກຕ້ອງ
ແລະ ຈິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ທີ່
ບັນທຶກໄວ້ມີຢູ່ໃນ ”ໜັງສືທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນ
ໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ; ແລະ
ເວລາທີ່ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ
ຫລື ເວລາໜັງສືອອກມາຈາກປາກຂອງ
ຊາວຍິວນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມ
ແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ະມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍແກ່ການເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທັງປວງ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ທີ່ ”ອັກຄະ
ສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ນີ້ຈະຂຽນ
ນັ້ນມີຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ມີຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທີ່
ເຫລືອຢູ່ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເຫັນ.

25 ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນຕໍ່ຈາກນີ້ ເຈົ້າ
ຢາໄດ້ຂຽນໄວ້; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສາ

<p>14 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 38:32-38.</p> <p>15 ກ ຄພ 1:13-14. ຂ ມຣກ 13:8; ຄພ 87:6.</p> <p>16 ກ 1 ນພ 22:13-14; ມມ 8:30.</p>	<p>17 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ 1 ນພ 22:15-16. ຄ 3 ນພ 21:7, 20-29. ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ມມ 8:21, 41. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ</p>	<p>ຂອງອັບຣາຮາມ.</p> <p>20 ກ ພນມ 1:1-3; 1 ນພ 14:27.</p> <p>23 ກ 1 ນພ 13:20-24; ມມ 8:33.</p> <p>ຂ 1 ນພ 13:28-32.</p> <p>24 ກ ອທ 4:16.</p>
---	---	---

ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ກຽນເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ແລະ ຜູ້ອື່ນໆທີ່ເຄີຍເປັນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະອົງກໍຈະສະແດງເລື່ອງລາວທັງໝົດ ຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນ ກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຂຽນ; ແລະ ມັນຈະຖືກ ັຜະນິກໄວ້ ເພື່ອຈະອອກມາໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ, ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເມສານ້ອຍ, ໃນເວລາອັນ ເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອອກມາຫາເຂື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຍິນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ຊື່ຂອງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຄື ັໂຍຣັນ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ.

28 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ; ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ ຈຶ່ງພຽງພໍເທົ່ານີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ພຽງສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ ັບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້.

30 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາ ໄປ ໃນພຣະວິນຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກເລື່ອງອື່ນໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ນີ້ກໍເປັນ ັຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 15

ລູກຫລານຂອງລີໄຮຈະໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ— ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຄືກັນກັບເຕົ້າໂຮມພາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງໆ່າເດີມຂອງມັນ ຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກ—ນິໄຟແປພາບນິມິດກ່ຽວກັບເຕົ້າໂຮມແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ເວົ້າເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ. ປະມານ 600–592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກພາໄປໃນພຣະວິນຍານ ແລະ ເຫັນສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກັບໄປຫາຜ້າເຕັນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

3 ເພາະ ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າຄວາມຈິງເຖິງເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງຍາກທີ່ຈະ ັເຂົ້າໃຈນອກຈາກພວກເຂົາຈະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່າທີ່ຄວນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າມັນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ

<p>25 ກ ຍຣ 20:30–31; ພນມ 1:19. 26 ກ 2 ນຟ 27:6–23; ອທ 3:21–27; 4:4–7;</p>	<p>ຄພ 35:18; ຈສ—ປ 1:65. 27 ກ ພນມ 1:1–3. 29 ກ 1 ນຟ 8.</p>	<p>30 ກ 2 ນຟ 33:10–14. 15 3 ກ 1 ກສທ 2:10–12; ແອວ 12:9–11.</p>
--	--	---

ຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າກໍາໝົດກໍາລັງເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເຫັນ "ຄວາມທຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ໃຫຍ່ຫລວງເໜືອທຸກສິ່ງ ເພາະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການຕົກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ "ມີແຮງຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບກິ່ງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ "ທູນ ຖາມ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວບໍ່?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖາມເທື່ອ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງແນວນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕາຍເພາະ "ຄວາມແຂງ

ກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ?

11 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຫລືບໍ່?—ວ່າ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ "ທູນຖາມເຮົາດ້ວຍສັດທາ ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມພາກພຽນໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແນ່ນອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າວ່າເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນບິດາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແຕກອອກມາຈາກເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່?

13 ແລະ ບັດນີ້, ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງການຕໍ່ກິ່ງງ່າເດີມເຂົ້າກັບຕົ້ນໂດຍຄວາມສົມບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດຄືໃນຍຸກສຸດທ້າຍເວລາລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຍັງ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາຫລາຍປີ ແລະ ຫລັງຈາກຫລາຍລຸ້ນຄົນ ະພຣະເມຊີອາຈະສະແດງໃນພຣະກາຍໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ຈາກນັ້ນຄວາມສົມບູນຂອງ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຍ່ອມມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈາກ ະຄົນຕ່າງຊາດມາສູ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່—

<p>5 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ອນ 1:13; ມມ 6:1. 6 ກ ມຊ 1:10; ຈສ—ປ 1:20, 48. 8 ກ ມຊຢ 26:13; ແອວ 40:3. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 10 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 11 ກ ຢກບ 1:5-6; ອນ 1:15; ມຣນ 7:26; ຄພ 18:18. ຄມພ ທູນຂໍ້. 12 ກ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 10:12-14; 19:24. ຄມພ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 13 ກ 1 ນຟ 12:22-23; 2 ນຟ 26:15. ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ 1 ນຟ 13:42; 22:5-10; ຄພ 14:10. ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>
--	---	--

14 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ "ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈິງຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນແຫ່ງ ຂຶ້ນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ ແລະ ມາ ຮູ້ຈັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິ ຄຸນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົານຳອີກ ຊຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ບັນພະບຸລຸດ ໂດຍພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈຸດມັງໝາຍຂອງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຈະມາສູ່ພຣະອົງ ແລະ ລອດໄດ້ແນວໃດ.

15 ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ປິຕິຍິນດີ ຖວາຍຄວາມສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ເປັນ "ຫີນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງຈາກ ຂຶ້ນອະນຸມທີ່ແທ້ຈິງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມາຫາຜູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

16 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກຈົດຈຳອີກໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ໂດຍທີ່ກົງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕໍ່ເຂົ້າກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດອັນແທ້ຈິງ.

17 ແລະ ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງ ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະບໍ່

ບັງເກີດຂຶ້ນເທື່ອຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ ເພິ່ນໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະມາ ໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຍ້ອນວ່າແນວນີ້ພຣະອົງຈິ່ງຖືກຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ "ປະຕິເສດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ບິດາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດນຳອີກ ໂດຍຊື່ເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ຊຶ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໃນ "ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບ "ການຟື້ນຟູຂອງຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຄຳເວົ້າຂອງ "ເອຊາຢາ ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງການນຳກັບມາຂອງຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳກັບມາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ໄປ ແລະ ຈະບໍ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍຢ່າງກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນວ່າພວກ

<p>14ກ 2 ນຟ 10:2; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຄ 2 ນຟ 3:12; 30:5; ມມ 7:1, 9-10; ຄພ 3:16-20.</p>	<p>ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມ້ມອນ ນຳອີກ. 15ກ ຄມພ ຫີນ. ຂ ປຖກ 49:11; ຢຣ 15:1. 16ກ ຢຄ 5:60-68. 17ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>	<p>18ກ ປຖກ 12:1-3; ອຣຣ 2:6-11. 19ກ 1 ນຟ 19:15. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 20ກ 1 ນຟ 19:23.</p>
---	---	---

ເຂົາສະຫງົບລົງ ແລະ ໄດ້ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນໃນ ຄວາມ ຜັນ ນັ້ນ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ? "ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ເພິ່ນ ເຫັນ ນັ້ນ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາວ່າ ມັນແມ່ນເຄື່ອງໝາຍແທນ "ຕົ້ນ ໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: "ຮາວ ເຫລັກ ທີ່ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເຫັນຊຶ່ງພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ?

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາ, ນັ້ນ ຄື "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະ ະຍິດ ໝັ້ນ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ ເລີຍ; ທັງ ະສິ່ງ ລ້ຽວ ແລະ ະລູກສອນໄຟ ຂອງ ະຜູ້ ບໍ່ ລະ ບັກກໍ ຈະ ບໍ່ ອາດ ເອົາ ຊະນະ ໂດຍ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ຕາບອດ ເພື່ອ ຈະ ນຳ ພວກເຂົາ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ພິນາດ ໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຊັກຊວນ ໃຫ້ ພວກເຂົາ "ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາດ້ວຍສຸດພະລັງແຫ່ງ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍສຸດ ຄວາມສາມາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ ເພື່ອ ໃຫ້

ພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈີ້ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງສະເໝີໄປໃນທຸກຢ່າງ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: "ແມ່ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

27 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ "ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຄື ະຄວາມສົກກະ ບົກ ແລະ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນມີກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງອື່ນຫລາຍຈົນບໍ່ເຫັນ ຄວາມສົກກະບົກຂອງນ້ຳນັ້ນ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄື "ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍ້ານ ຊຶ່ງ ແຍກຄົນ ຊົ່ວ ອອກ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ແລະ ຈາກ ໄຜ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄື ເຄື່ອງໝາຍ ແທນ "ນະລົກ ອັນ ເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນຊົ່ວ.

30 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາວ່າ ບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອີກວ່າ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວ ອອກ ຈາກ ຄົນ ຊອບ ທຳ; ແລະ ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງທີ່ນັ້ນເໝືອນດັ່ງຄວາມສະ ຫວ່າງຂອງໄຟທີ່ກຳລັງລຸກ, ຊຶ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍເຖິງຄວາມທໍລະມານ

<p>20 ຂ 1 ນຟ 16:5, 24, 39. 21 ກ 1 ນຟ 8:10-12. 22 ກ 1 ນຟ 11:4, 25; ມຊ 3:9. 23 ກ 1 ນຟ 8:19-24. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 1 ນຟ 8:30; 2 ນຟ 31:20.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 8:23. ຄມພ ລ້ຽວ, ການລ້ຽວ. ງ ອພຊ 6:16; ຄພ 3:8; 27:17. ຈ ຄມພ ມານ. 25 ກ ຄພ 11:2; 32:4; 84:43-44. 26 ກ 1 ນຟ 8:13. 27 ກ 1 ນຟ 12:16. ຂ ຄມພ ສົກກະບົກ,</p>	<p>ຄວາມສົກກະບົກ. 28 ກ ລກ 16:26; 1 ນຟ 12:18; 2 ນຟ 1:13. 29 ກ ຄມພ ນະລົກ. 30 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>
---	---	---

ຂອງຮ່າງກາຍ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ, ຫລື ໝາຍ ເຖິງ ພາວະ ສຸດທ້າຍ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມຕາຍ ຂອງ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ, ຫລື ມັນເວົ້າເຖິງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຝ່າຍ ໂລກ?

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ພວກເຂົາ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເຄື່ອງໝາຍ ແທນທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນຍານ; ເພາະ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ພິພາກສາ ຕາມ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ການ ກະທຳ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ ກະທຳ ໄປ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ.

33 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກເຂົາ ຈະ ຕາຍ ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະຖິ້ມ ຕາມ ເລື່ອງ ທີ່ ເປັນ ຝ່າຍ ວິນຍານ ເໝືອນ ກັນ ຊຶ່ງ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊອບທຳ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ນຳ ມາ ຢືນຢູ່ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິພາກສາ ຈາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກເຂົາ ສົກກະປົກ, ພວກເຂົາ ຍ່ອມ ຕ້ອງ ເປັນ ຄົນ ສົກກະປົກ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ສົກກະປົກ ກໍ ຕ້ອງ ຈຳເປັນ ວ່າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ຫາກ ເປັນ ດັ່ງນັ້ນ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກໍ ຕ້ອງ ສົກກະປົກ ໄປ ນຳ.

34 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ ສົກກະປົກ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປີເບື້ອນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈຳຕ້ອງມີ ບ່ອນສົກກະປົກບ່ອນໜຶ່ງຕຽມໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ສົກກະປົກນັ້ນ.

35 ແລະ ມີບ່ອນໜຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ນະລົກອັນເປັນຕາຍຳນາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມາ ແລະ ມານເປັນຜູ້ຕຽມມັນໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພາວະສຸດທ້າຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຄື ຈະຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເພາະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມັນມາແລ້ວ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ ຊົ່ວ ຈິ່ງ ຖືກ ປະຕິ ເສດ ໄປ ຈາກ ຄົນ ຊອບທຳ ແລະ ຈາກ ທີ່ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ໝາກ ຂອງ ມັນ ມີ ຄ່າ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ພາກ ຖະ ຫາ ທີ່ ສຸດ ເໜືອ ກວ່າ ໝາກ ໄມ້ ໃດ ໆ ທັງ ສິ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ຂອງ ປະທານ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 16

ຄົນ ຊົ່ວ ຖື ເອົາ ຄວາມ ຈິງ ເປັນ ເລື່ອງ ຮຸນ

<p>31 ກ ແອວ 12:24; 42:10; ຮລມ 13:38. ຂ ແອວ 40:6, 11-14. 32 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 33 ກ ມຊຢ 15:26; ມຮນ 10:26. ຂ ແອວ 12:12-16; 40:26. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ງ 3 ນພ 27:23-27. ຈ 2 ນພ 9:16;</p>	<p>ຄພ 88:35. ສ ພສສ 15; 24:3-4; ແອວ 11:37; ຄພ 76:50-70; ມຊ 6:57. 34 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. 35 ກ 2 ນພ 9:19; ມຊຢ 26:27. ຄມພ ນະລົກ. ຂ 1 ນພ 14:9;</p>	<p>ຄພ 1:35. ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 36 ກ ປຖກ 2:9; 2 ນພ 2:15. ຂ 1 ນພ 8:10-12; ແອວ 32:42. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄພ 14:7. ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p>
--	---	--

ແຮງ—ລູກຊາຍຂອງລີໄຮແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ—ເລຍໂຮນາພາພວກເຂົາເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—ຂ່າວສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງເລຍໂຮນາເປັນບາງຄັ້ງ—ການຕາຍຂອງອິດຊະມາເອນ; ຄອບຄົວຂອງລາວຈົມຍ້ອນຄວາມທຸກ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງຮຸນແຮງກັບພວກເຮົາເກີນກວ່າພວກເຮົາຈະທົນໄດ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຄົນຊົ່ວຕາມຄວາມຈິງ; ແລ້ວຄົນຊອບທຳນັ້ນເຮົາຮັບຮອງ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ“ຜິດຍ່ອມຖືເອົາ”ຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງເພາະມັນ “ບາດໃຈເຂົາເຖິງສ່ວນເລິກທີ່ສຸດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຊອບທຳ ແລະ ເຕັມໃຈຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຈິງເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ “ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈົມເພາະຄວາມຈິງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນເພື່ອໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ “ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເກີດຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ມີຄວາມຫວັງໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະເດີນໃນທາງຂອງຄວາມຊອບທຳ.

6 ບັດນີ້, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດໄປຂະນະທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ທີ່ຜ້າເຕັນໃນຮ່ອມພູທີ່ເພິ່ນເອີ້ນວ່າ ເລມູເອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຮັບເອົາ “ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນ ະເມຍ; ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວຄົນອື່ນໆຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນ ເມຍ; ແລະ “ໂຊຣຳກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວກົກຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍເໝືອນກັນ.

8 ແລະ ດັ່ງນັ້ນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ເພິ່ນສຳເລັດໂດຍຄົບຖ້ວນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຍິ່ງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນກັນ.

<p>16 2 ກ ຢຮ 3:20; 2 ນຟ 33:5; ອນ 1:23; ຮລມ 14:10. ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຂ ສພສ 15:10;</p>	<p>2 ນຟ 1:26; 9:40; ຮລມ 13:24-26. ຄ ກຈກ 5:33; ມຊຢ 13:7. 3 ກ ຄພ 5:21. ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>5 ກ 1 ນຟ 16:24, 39; 18:4. 7 ກ 1 ນຟ 7:1. ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. ຄ 1 ນຟ 4:35; 2 ນຟ 5:5-6.</p>
--	--	--

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຸລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ສັງກັບ ບົດາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ຕອນກາງຄືນ ແລະ ບັນຊາ ເພິ່ນ ໃຫ້ ອອກ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ໃນ ມື້ ຕໍ່ມາ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ບົດາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ອອກ ໄປ ທີ່ ປາກປະຕູ ຜ້າ ເຕັນນັ້ນ, ເພິ່ນ ແປກໃຈ ຫລາຍ ທີ່ ເຫັນ "ລູກກົມ ອັນ ມີ ຝີມີ ແປກປະຫລາດ ລູກໜຶ່ງ ວາງ ຢູ່ ເທິງ ພື້ນດິນ; ແລະ ມັນ ເປັນ ທອງເຫລືອງ ຢ່າງດີ. ແລະ ພາຍໃນ ລູກກົມ ມີ ເຂັມສອງອັນ; ແລະ ເຂັມໜຶ່ງ ຊີ້ ໄປ ທາງທີ່ ພວກເຮົາ ຄວນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເຕົ້າໂຮມ ສິ່ງຂອງ ຕ່າງໆ ທີ່ ຈະນຳ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ແລະ ສະບຽງອາຫານ ທີ່ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່ ທັງໝົດ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ປະທານ ໃຫ້ ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ເມັດພືດທຸກຊະນິດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ອອກ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ ເລມັນ ໄປ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ມື້ ໃນ ທິດທາງ ຂ້ອນ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ທາງ ຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຜ້າ ເຕັນ ຂຶ້ນ ອີກ; ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊີ້ ບ່ອນ ນັ້ນ ວ່າ ເຊເຊີ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ

ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ເພື່ອ ລ່າ ສັດມາ ເປັນ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ສັດມາ ເປັນ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ແລ້ວ ພວກເຮົາ ກໍ ໄດ້ ກັບມາ ຫາ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ ອີກ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ທີ່ ເຊເຊີ. ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ອີກ ຕາມ ທິດທາງ ເດີມ ໂດຍ ຢູ່ ໃນ ທາງ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ ອັນ ເປັນ ຊາຍແດນ ໃກ້ "ທະເລແດງ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ໂດຍ ການ ລ່າ ເນື້ອມາ ເປັນ ອາຫານ ຕາມ ທາງ ທີ່ ໄປ ນັ້ນ ດ້ວຍ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຖຸນ ຂອງ ພວກເຮົາ.

16 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ "ທິດທາງ ຂອງ ລູກກົມ ຊຶ່ງ ນຳ ພວກເຮົາ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ ຫລາຍ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ.

17 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກເຮົາ ເດີນທາງ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ, ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ພວກເຮົາ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຊົ່ວໄລຍະ ໜຶ່ງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພັກຜ່ອນ ແລະ ຫາ ອາຫານ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຮົາ ອີກ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີ ໄຟ ອອກ ໄປ ລ່າ ສັດມາ ເປັນ ອາຫານ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຄັນທະນູ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຫັກ ຊຶ່ງ ເຮັດ ດ້ວຍ "ເຫລັກ ຢ່າງດີ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຄັນທະນູ ຫັກ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ ໃຈຮ້າຍ

<p>10 ກ ແອວ 37:38-46. ຄມພ ເລຍໂຮນາ. 14 ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>16 ກ 1 ນພ 16:10, 16, 26; 18:12; ແອວ 37:38-46.</p>	<p>18 ກ 2 ຊມອ 22:35.</p>
--	--	--------------------------

ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຫາອາຫານບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ກັບມາຫາຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ອາຫານ, ແລະ ອິດ ເມື່ອຍ ຫລາຍ, ເນື່ອງ ຈາກ ການ ເດີນ ທາງ ຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ ໄດ້ປະສົບຄວາມທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຫລາຍ ເພາະ ຕ້ອງ ການ ອາຫານທີ່ຈະກິນ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ເລີ່ມຈົ່ມຫລາຍຂຶ້ນເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໂດຍທີ່ເປັນທຸກກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ຄັນທະນູຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີສາຍ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມລໍາບາກຫລາຍຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຫາອາຫານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ, ເພາະພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກ, ຈົນເຖິງຂັ້ນ "ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຮັດຄັນທະນູອັນໜຶ່ງຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້, ແລະ ລູກທະນູລູກໜຶ່ງຈາກໄມ້ຊື່ອັນໜຶ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືຄັນທະນູກັບລູກທະນູ, ທັງກະຖຸນກັບກອນຫີນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ລູກຄວນຈະອອກໄປຫາອາຫານໃນທາງໃດ?

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະທຸກຄົນຖ່ອມຕົວແລ້ວ ເພາະຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາຫລາຍເລື່ອງດ້ວຍພະລັງແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກ "ຕີສອນຢ່າງໜັກເພາະເພິ່ນໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຖືກນໍາລົງໄປສູ່ຄວາມເລິກແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກກົມ, ແລະ ເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນລູກກົມ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ສາຍຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບລູກຂອງອິດຊະມາເອນກັບພວກເມຍຂອງພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຫັນເຂັມຊຶ່ງຢູ່ໃນລູກກົມ

<p>22 ກ ອພຍ 16:8; ຈບຊ 11:1. 23 ກ ອພຍ 20:12;</p>	<p>ມຊຢ 13:20. 24 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.</p>	<p>25 ກ ອທ 2:14. ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>
---	---	---

ວ່າ ມັນທຳງານຕາມ "ສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຊຶ່ງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ມັນ.

29 ແລະ ມີຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ໃໝ່ໆອີກ ຊຶ່ງອ່ານງ່າຍໆ, ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ "ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພວກເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນມີຂຽນ ແລະ ປຸງໄປເປັນບາງຄັ້ງຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ຊຶ່ງພວກເຮົາ ໃຫ້ແກ່ມັນ. ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ດ້ວຍວິທີ ຂ້ອຍໆ ແລະ ງ່າຍໆນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳເລື່ອງອັນໃຫຍ່ຍິ່ງມາໃຫ້.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄພໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູຕາມທິດທາງ, ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໃນລູກກົມນັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າສັດປ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໄດ້ອາຫານມາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບມາທີ່ຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາ, ເອົາສັດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມາພ້ອມ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອາຫານມາ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົານັ້ນລົ້ນເຫລືອ! ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກ, ໂດຍໄປເກືອບຈະຊ້ຳທາງດຽວກັນກັບເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປ

ເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນອີກ, ເພື່ອຈະໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ອິດຊະມາເອນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ເນຮອມ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນກໍເປັນທຸກຢ່າງຍິ່ງເພາະການສູນເສຍບິດາ ແລະ ເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະເພິ່ນໄດ້ພາພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍກ່າວວ່າບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາຊັດເຊພະເນຈອນມາຫລາຍແລ້ວ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ທຸກ, ຫິວ, ກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍຫລາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຕ້ອງມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍຄວາມອິດຫົວອີກ.

36 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ ແລະ ພວກເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ເລມັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເລມູ ເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນອີກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກເຮົາ "ຂ້າບິດາຂອງພວກເຮົາກັບມີໄພນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາເສຍ ຜູ້ທີ່ຖືຕົນເປັນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເປັນ ຜູ້ສອນຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງມັນ.

<p>28 ກ ແອວ 37:40. ຄມພ ສັດທາ. 29 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຂ 2 ກສ 5:13; ຢກບ 3:4;</p>	<p>ແອວ 37:6-7, 41; ຄພ 123:16. 34 ກ 1 ນພ 7:2-6. 35 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 37 ກ 1 ນພ 17:44.</p>	<p>ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ຂ ປຖກ 37:9-11; 1 ນພ 2:22; 18:10.</p>
--	--	--

38 ບັດນີ້ມັນເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບມັນ ແລະວ່າ "ເຫລົ່າທູດໄດ້ສຶດສອນມັນນຳອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນຕົວະພວກເຮົາ; ແລະ ມັນເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຮົາ ແລະ ມັນເຮັດມາຫລາຍຢ່າງ ໂດຍແລ່ທລຽມທີ່ສະຫລາດ ແກມໂກງຂອງມັນ ເພື່ອຈະຫລອກລວງຕາຂອງພວກເຮົາໂດຍຄິດວ່າ ມັນອາດຈະນຳພວກເຮົາໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ແປກປະຫລາດ; ແລະ ຫລັງຈາກມັນນຳພວກເຮົາໄປແລ້ວ ມັນກໍຈະຄິດຕັ້ງຕົນເປັນກະສັດ ແລະ ບົກຄອງພວກເຮົາ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດກັບພວກເຮົາຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງມັນ. ແລະ ຕາມວິທີນີ້ເລມັນອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໂມໂຫຂຶ້ນ.

39 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ຮັບສັ່ງກັບພວກເຂົາຫລາຍຢ່າງ ແລະ "ຕີສອນພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຕີສອນໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຂົາໃຈຮ້າຍ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍອາຫານອີກຈົນພວກເຮົາບໍ່ຕ່າຍຍ້ອນ.

ບົດທີ 17

ນິໄຟ ໄດ້ຖືກບັນຊາ ໃຫ້ສ້າງ ເຮືອ ໃຫຍ່ລ່າ

ໜຶ່ງ—ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນ ຂັດ ຂວາງ ເພິ່ນ—ເພິ່ນຊັກຊວນພວກເຂົາ ໂດຍການເລົ່າປະຫວັດສາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບ ອິດສະ ຣາເອນ—ນິໄຟ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ພວກອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນຖືກທຳມບໍ່ໃຫ້ແຕ່ຂ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຫຼົງແຫ້ງເໝືອນດັ່ງຕົນອີ່ແຫ້ງ. ປະມານ 592–591 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງເກືອບຈະໄປທາງຕາເວັນອອກ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງ ແລະ ລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກທີ່ສຸດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ, ຄືເວລານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຊີ້ນ "ດິບໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍມີນ້ຳນົມຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ລູກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ແຂງແຮງດີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເທົ່າທຽມກັບພວກຜູ້ຊາຍ; ແລະ ພວກເຂົາອົດທົນຕໍ່ການເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຈົມວ່າ.

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າລູກຫລານມະນຸດຈະ "ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຍ່ອມບຳລຸງລ້ຽງດູພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ຈັດ

<p>38 ກ 1 ນຟ 3:30–31; 4:3. 39 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>17 2 ກ 1 ນຟ 17:12. 3 ກ ມຊຢ 2:41; ແອວ 26:12.</p>	<p>ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.</p>
--	--	--

ຫາທາງຊຶ່ງ ໂດຍທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະສຳເລັດໄດ້ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ “ຈັດຫາທາງໃຫ້ພວກເຮົາ ໃນ ເວລາທີ່ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຢູ່ມາ ເປັນ ເວລາຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເຖິງແປດປີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ, ເພາະມັນມີໝາກໄມ້ນາໆຊະນິດ ແລະ ມີນ້ຳເຜິ້ງປານຳອີກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ ພວກເຮົາເຫັນທະເລ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອິຣິອານທຳ, ຊຶ່ງພວກເຮົາແປວ່າ ຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃນແຄມຝັ່ງທະເລ; ແລະ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຮັບ “ຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກມາຫລາຍແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ໝົດບໍ່ໄດ້, ພວກເຮົາກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງຝັ່ງທະເລ ແລະ ພວກເຮົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ ເພາະມັນມີໝາກໄມ້ຫລາຍໆຊະນິດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ພັກຜ່ອນ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເປັນເວລາຫລາຍມື້, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນ

ໄປເທິງພູ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮັບສັ່ງກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ ຕາມ “ວິທີທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະນຳຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຂ້າມນ້ຳນີ້ໄປ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທາງໃດເພື່ອຈະໄດ້ຫາແຮ່ມາຫລໍ່ຫລອມ ເພື່ອຈະເຮັດເຄື່ອງມືສ້າງເຮືອຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້ານ້ອຍ?

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຈະໄປຫາແຮ່ຢູ່ບ່ອນໃດ ເພື່ອຈະໄດ້ມັນມາເຮັດເປັນເຄື່ອງມື.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງເປົ່າລົມດ້ວຍໜັງສັດ ເພື່ອໃຊ້ເປົ່າໄຟ ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງເປົ່າລົມເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເປົ່າໄຟແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນສອງກ້ອນມາຕ່ອຍກັນເພື່ອຈະໄດ້ກໍ່ໄຟ.

12 ເພາະຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາກໍ່ໄຟຫລາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ເພາະພຣະອົງບອກວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າກັບເປັນຫວານ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ “ຫຼຸດຕົ້ມ;

13 ແລະ ເຮົາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນຳອີກ; ແລະ ເຮົາຈະ “ຕຽມທາງ ໄວ້ກ່ອນ ເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ

3 ຂ 1 ນໄສ 3:7. 6 ກ 2 ນໄສ 4:20.	8 ກ 1 ນໄສ 18:2. 12 ກ 1 ນໄສ 17:2.	13 ກ ແອວ 37:38-39.
-----------------------------------	-------------------------------------	--------------------

ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາ ຂຶ້ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນຳເຈົ້າໄປ.

14 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ບອກ ໄວ້ ອີກ ວ່າ: ຫລັງ ຈາກ ເຈົ້າ ໄປ ເຖິງ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຈົ້າ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ພິນາດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພາ ເຈົ້າ ອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ ພະຍາຍາມ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຊັກຊວນ ພວກອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືຈາກແຜ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລອມອອກຈາກທິນ.

17 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະ ສ້າງເຮືອຢູ່, ພວກເຂົາເລີ່ມຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຄົນໂງ່, ມັນຄິດວ່າມັນຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຄິດອີກວ່າ ມັນສາມາດຂ້າມນ້ຳກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປໄດ້.

18 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດວຽກເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ທັງບໍ່ເຊື່ອອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄສ ເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍພວກເຂົາກໍຍິນດີໃນໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງ ຄວາມປິຕິຍິນດີໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດເຮືອບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຕັດສິນໃຈບໍ່ເປັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ໃຫ້ສຳເລັດບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບບົດາຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຖືກພາໄປໂດຍ ຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລື່ອນລອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາຫລາຍປີແລ້ວ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເຮັດວຽກໜັກໃນຂະນະທີ່ຖືພາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໄດ້ອົດທົນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກຄວາມຕາຍເທົ່ານັ້ນ; ແລ້ວ ຖ້າ ພວກ ເຂົາ ຕາຍ ເສຍ ກ່ອນ ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍຄົງເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະຕ້ອງມາທົນກັບຄວາມທຸກເຊັ່ນນີ້.

21 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍປີຜ່ານມາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະຂຶ້ນຊົມຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສຸກ.

22 ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນ

<p>13 ຂ 1 ນໄສ 2:20; ຢຄ 2:12. ຄ ອພຍ 6:7. 14 ກ 2 ນໄສ 1:4.</p>	<p>ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄພ 5:2. 17 ກ 1 ນໄສ 18:1-6.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 20 ກ 1 ນໄສ 2:11.</p>
---	---	---

ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເປັນຄົນ "ຊອບທຳ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະບັນຍັດທຸກປະການຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາ ເປັນຄົນ ຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາ ຖືກຕັດສິນ ໂດຍບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາ ອອກມາ ເພາະ ພວກເຮົາ ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາກໍເປັນຄືກັນກັບເພິ່ນ. ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມ ແລະ ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານພວກເຮົາໂດຍໃຊ້ພາສາຢາງນີ້.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳພາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ "ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ?

25 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ເຄີຍ "ເປັນທາດມາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດ ຮ່ວງກໜັກ ຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນ

ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຍ່ອມຕ້ອງເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາ.

26 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ "ໂມເຊເຮັດວຽກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ດ້ວຍ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນນຳ ໃນທະເລແດງຈຶ່ງແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນຜ່ານໄປໄດ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ.

27 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຊາວເອຢິບຊຶ່ງເປັນກອງທັບຂອງຟາໂຣໄດ້ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ.

28 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າພວກເຂົາຖືກລ້ຽງດູດ້ວຍ "ມານາຢູ່ໃນຕີນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບເພິ່ນ, ເພິ່ນ "ຕີທິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາເພື່ອລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ດື່ມແກ້ຄວາມຫິວກະຫາຍ.

30 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາຍັງສະເດັດໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ໂດຍນຳພວກເຂົາໄປໃນຕອນກາງເວັນ ແລະ ປະທານແສງສະຫວ່າງໃຫ້ພວກເຂົາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ "ຕາມແບບມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ເຮັດຈິດໃຈມົດ

22 ກ 1 ນຟ 1:13.
 24 ກ ອພຍ 3:2-10;
     1 ນຟ 19:10;
     2 ນຟ 3:9; 25:20.
 25 ກ ປຖກ 15:13-14.
     ຂ ອພຍ 1:11; 2:11.
 26 ກ ກຈກ 7:22-39.
     ຂ ອພຍ 14:21-31;

1 ນຟ 4:2;
 ມຊຢ 7:19;
 ຮລມ 8:11;
 ຄພ 8:3;
 ມຊ 1:25.
 28 ກ ອພຍ 16:4, 14-15, 35;
 ຈບຊ 11:7-8;
 ພຍຍ 8:3;

ມຊຢ 7:19.
 29 ກ ອພຍ 17:6;
     ຈບຊ 20:11;
     ພຍຍ 8:15;
     1 ນຟ 20:21.
 30 ກ ຄພ 18:18; 88:64-65.

ມົນ ແລະ ສິພົນປະໝາດໂມເຊ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ "ທຳລາຍພວກເຂົາຕາມພຣະ ຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງ ພຣະອົງໄດ້ ສຳພາພວກເຂົາ ແລະ ຕາມ ຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເພື່ອ ພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ເປັນ ໄປ ນອກຈາກຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈົນ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ແຜ່ນດິນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນພວກນັ້ນກະ ຈັດກະຈາຍໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າລູກ ຫລານ ຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຂົາຂັບ ໄລ່ ໄປ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກ ເຂົາເປັນຄົນ ຊອບທຳ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

34 ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາຈະເປັນທີ່ໂປດປານຫລາຍກວ່າ ພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບ ທຳ? ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ "ເນື້ອ ຫັງທັງຫລາຍເປັນອັນດຽວ; ຄົນທີ່ ສຸຂອບ ທຳຍ່ອມເປັນ ສິທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ປະຕິເສດພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຂໍ້ຄວາມ; ແລະ ພວກ ເຂົາສຸກໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍລິ ບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອ ພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສຳລັບພວກເຂົາ ແລະ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງ ມັນສຳລັບພວກເຂົາຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ ມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນ ເຖິງການມີອຳນາດເໜືອກວ່າມັນ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສ້າງ ສິ່ງ ລູກ ເພື່ອ ໃຫ້ ເປັນ ສິທີ່ຢູ່ອາໄສ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ລູກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມັນ.

37 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ຍົກປະຊາຊາດ ທີ່ຊອບທຳຂຶ້ນ ແລະ ທຳລາຍປະຊາຊາດ ຂອງຄົນຊົ່ວ.

38 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປ ຫາ "ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄຳ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ສຳພາຄົນຊົ່ວ, ແລະ ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ສຳລັບຄົນຊົ່ວເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຂົາ.

39 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ຢູ່ ສູງ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ເພາະບ່ອນນັ້ນຄືພຣະທີ່ນັ່ງຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຄື "ທີ່ຮອງ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

<p>30 ຂ ອພຍ 32:8; ຈບຊ 14:2-3; ອຊກ 20:13-16; ຄພ 84:23-25.</p> <p>31 ກ ຈບຊ 26:65. ຂ 1 ນພ 5:15; ຄພ 103:16-18.</p> <p>32 ກ ຈບຊ 33:52-53; ຢຊ 24:8.</p> <p>35 ກ ກຈກ 10:15, 34; ຮມ 2:11;</p>	<p>2 ນພ 26:23-33. ຂ ພສສ 55:22; 1 ນພ 22:17. ຄ 1 ຊມອ 2:30; ພສສ 97:10; 145:20; ແອວ 13:4; ຄພ 82:10.</p> <p>36 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຄ ອຊຢ 45:18; ອຣຮ 3:24-25.</p>	<p>37 ກ ສພສ 14:34; 1 ນພ 4:13; ອທ 2:10; ຄພ 117:6.</p> <p>38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ລລວ 20:22.</p> <p>39 ກ ອຊຢ 66:1; ຄພ 38:17; ອຣຮ 2:7.</p>
---	--	---

40 ແລະ ພຣະອົງຮັກຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງເຮັດ "ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນກັບອັບຣາຮາມ, ສີຂາກ, ແລະ ຍາໂຄບ; ແລະ ພຣະອົງຈື່ຈໍາພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ຈໍາໄດ້ນໍາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ວເຍີບ.

41 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາດ້ວຍໄມ້ແສ້ຂອງພຣະອົງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ເພາະພວກເຂົາເຮັດ "ໃຈແຂງກະດ້າງເຖິງແມ່ນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດຢູ່; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ ສົງພິດບິນພົ້ນໄຟລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຫລັງຈາກຖືກງູຕອດແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການປົນປົງ; ແລະ ວຽກທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດຄືຫລຽວເບິ່ງ; ແລະ ເພາະຄວາມ ລຽບຂອງທາງ, ຫລື ຄວາມງ່າຍດາຍຂອງມັນ, ຈື່ງມີຄົນຕາຍເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ.

42 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ພົ້ນປະໝາດ ສົມເຊກັບພຣະເຈົ້ານໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນໍາອອກມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ ໂດຍອໍານາດອັນຫນ້າປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກເຫດການທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກືອບສຸກ; ແລະ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ແຕ່ທຸກວັນນີ້ພວກເຂົາໃກ້ຈະຖືກທໍາລາຍແລ້ວ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າວັນນັ້ນຕ້ອງມາເຖິງແມ່ນອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກທໍາລາຍ, ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຊື່ງຈະຖືກນໍາໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

44 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈື່ຈໍາ "ບັນຊາບິດາຂອງເຮົາວ່າເພິ່ນຄວນອອກມາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຊາວຍົວກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນນໍາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ສິພວກເຈົ້າກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈື່ຈໍາມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍປຽບເໝືອນດັ່ງຄົນພວກນັ້ນ.

45 ພວກເຈົ້າ "ວ່ອງໄວທີ່ສຸດໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ສິທູດແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນເບົາໆ, ແຕ່ພວກເຈົ້າມີ "ໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈື່ຈໍາຮູ້ສຶກໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ຈໍາຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງເໝືອນຟ້າຮ້ອງ ຊື່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ້ນສະເທືອນ ເໝືອນກັບວ່າ

<p>40 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 21:12; ຄພ 27:10. ຄ ປຖກ 28:1-5. ງ ພບຍ 4:37. 41 ກ 2 ກສ 17:7-23. ຂ ຈບຊ 21:4-9;</p>	<p>ພບຍ 8:15; ແອວ 33:18-22. ຄ ຍຣ 3:13-15; 2 ນພ 25:20. ງ ແອວ 37:44-47; ຮລມ 8:15. 42 ກ ຈບຊ 14:1-12. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>ຂ ຄພ 84:23-24. 44 ກ 1 ນພ 2:1-2. ຂ 1 ນພ 16:37. 45 ກ ມຊຍ 13:29. ຂ 1 ນພ 4:3. ຄ ອພຊ 4:19.</p>
--	---	--

ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

46 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ໂດຍ "ອຳນາດແຫ່ງຄຳທີ່ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂລກສູນສິ້ນໄປໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຫລຸບໂນນກາຍເປັນບ່ອນຮາບພຽງໄດ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຮາບພຽງແຕກຄູ ຄະ ໄດ້. ໂອ້, ແລ້ວ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງເຊັ່ນນັ້ນໄດ້?

47 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ ສຶກຂາດ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ເພາະ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຂອງເຮົາເຈັບປວດເພາະເຮົາຍ້ານວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ະໝົດກຳລັງ.

48 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມມີແລ້ວພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະ ໂຍນຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະເລ; ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາຫວັງທີ່ຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ເຮົາ ບັນ ຊາ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຢ່າ ໄດ້ "ແຕະ ຕ້ອງເຮົາເປັນ ເດັດຂາດ ເພາະ ເຮົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ະອຳນາດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດ ເກືອບ ຈະ ໄໝ້ເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເອົາມືມາແຕະຕ້ອງ ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ ຈະ "ຫຼົ່ວ ແຫ້ງ ໄປ ຄື ກັນ ກັບຕົນອໍ້ແຫ້ງ; ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະສູນສິ້ນໄປຕໍ່

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະລົງທັນຜູ້ນັ້ນ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງຈະບໍ່ປະຕິເສດວຽກງານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ.

50 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: "ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍ່ອມເຮັດໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າກັບນ້ຳນີ້ວ່າ ຈົ່ງເປັນແຜ່ນດິນ ມັນກໍຈະເປັນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຖ້າຫາກ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວແນວໃດ ມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນ.

51 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກະທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍຢ່າງໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ແລ້ວ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈະ "ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້?

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາອັບອາຍ ແລະ ໂຕ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ທັງບໍ່ກ້າຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ຫລື ແຕະຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍນິ້ວມືເລີຍ, ເຖິງແມ່ນເປັນເວລາຫລາຍມື້ແລ້ວພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ກ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຕົນ ຈະ ຫຼົ່ວ ແຫ້ງ ໄປ ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມີອຳນາດເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ໄດ້

<p>46 ກ ຮລມ 12:6–18. 47 ກ ມກ 3:8. ຂ 1 ນຟ 19:20. 48 ກ ມຊຢ 13:3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 1:26–27. ຄມພ ອຳນາດ. ຄ 1 ກສ 13:4–7. 50 ກ ຟລປ 4:13;</p>	<p>1 ນຟ 3:7. 51 ກ ປຖກ 6:14–16; 1 ນຟ 18:1. 52 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	---

ກະທຳກັບພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

53 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ຢຽດ ມີ ຊື່ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຫ່ຽວ ແຫ່ງ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ສະ ດັງ ຕື່ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ກະທຳ ການ ນີ້ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ.

54 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເດີນ ມື ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຫ່ຽວ ແຫ່ງ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ຕົວ ສັ້ນ ເຖິງ ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮັບ ສັ່ງ ໄວ້.

55 ແລະ ບັດ ນີ້, ພວກເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ: ພວກເຮົາ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ແນ່ນອນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ພວກເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ເປັນ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົວ ພວກເຮົາ ສັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາ ຊຸດ ຕົວ ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ກຳ ລັງ ຈະ ກາບ ໄຫວ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເຮັດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ເປັນ ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ພວກເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ພຸ້ນ, ແລະ ຈົ່ງ ນັບ ຖື ບົດ ານ ດາ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ເພື່ອ ະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ຈະ ຍືນ ຍົງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ຈະ ປະ ທານ ໃຫ້.

ບົດທີ 18

ເຮືອ ໄດ້ ສຳ ເລັດ—ການ ເກີດ ຂອງ ຢາ ໂຄບ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ—ຄອບຄົວ ເລີ່ມ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັ່ນ ຍາ—ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ ແລະ ພວກ ເມຍ ຂອງ ພວກເຂົາ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ການ ສະ ຫຼາກ ສະ ຫຼານ ແລະ ກໍ່ ການ ກະ ບົດ—ນີໄຟ ຖືກ ມັດ ແລະ ເຮືອ ໄດ້ ຖືກ ພັດ ກັບ ຄົນ ດ້ວຍ ພະ ຍຸ ດົນ ພ້າ ຄະ ນອງ ທີ່ ຮ້າຍ ແຮງ—ນີໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ ແລະ ໂດຍ ການ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ເພິ່ນ ລົມ ພະ ຍຸ ໄດ້ ຢຸດ ລົງ—ຜູ້ ຄົນ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັ່ນ ຍາ. ປະ ມານ 591–589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ຝີ ມື ອັນ ແປກ ປະ ຫລາດ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ ວ່າ ຄວນ ສູ່ນ ໄມ້ ວິ ທີ ໃ ເພື່ອ ຈະ ສ້າງ ເຮືອ ໄດ້.

2 ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໄມ້ ຕາມ ວິ ທີ ທີ່ ມະ ນຸດ ຮຽນ ຮູ້ ກັນ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ຕາມ ວິ ທີ ຂອງ ມະ ນຸດ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ຕາມ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ບໍ່ ເປັນ ໄປ ຕາມ ວິ ທີ ຂອງ ມະ ນຸດ.

3 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ເລື້ອຍ ໆ ເພື່ອ ັອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ະ ສະ ແດງ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃ ຫຍ່ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ສຳ ເລັດ

55 ກ ກຈກ 14:11–15. ຂ ອພຍ 20:12; ມຊຢ 13:20.	18 3 ກ ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ. ຂ ຄມພ ເປີດ ເຜີຍ,	ການ ເປີດ ເຜີຍ.
--	--	----------------

ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນດີ ຫລາຍ ແລະ ຝີມີຂອງການສ້າງນັ້ນດີເລີດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບໍດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຮົາຄວນລຸກຂຶ້ນ ແລະ ລົງໄປໃນເຮືອ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ຕຽມ ເຄື່ອງ ຂອງທັງໝົດ, ມີໝາກໄມ້ ແລະ "ຊີ້ນ ຈາກ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງເປັນ ຈໍານວນຫລວງຫລາຍກັບສະບຽງອາຫານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ ໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມດ້ວຍ ເຄື່ອງບັນທຸກຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງ, ແລະ ເມັດພືດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຄື່ອງຂອງ ຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົານໍາມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມ ອາຍຸຂອງຕົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງ ໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ມີລູກຕື່ມອີກສອງຄົນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ; ຜູ້ເປັນອ້າຍມີຊື່ວ່າ "ຢາໂຄບ ແລະ ຜູ້ ເປັນນ້ອງມີຊື່ວ່າ "ໂຍເຊັບ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກພວກເຮົາທຸກຄົນລົງໄປໃນເຮືອ, ແລະ ໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງຊຶ່ງ ພວກເຮົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເອົາໄປນໍາແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ "ທະເລ ແລະ ຖືກພັດໄປ

ດ້ວຍ ລົມໄປຫາ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ.

9 ແລະ ຫລັງ ຈາກພວກເຮົາຖືກພັດ ໄປ ດ້ວຍ ລົມ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນກັບເມຍຂອງ ພວກເຂົາເລີ່ມຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ ຕົນເອງ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ເຕັ້ນ ລໍາ, ແລະ ຮ້ອງ ເພງ, ແລະ ເວົ້າ ຄໍາ ຫຍາບຄາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງຂັ້ນລົມ ໄປວ່າ ໂດຍອໍານາດອັນໃດທີ່ນໍາພວກເຂົາ ມາເຖິງບ່ອນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາລື້ນ ເລີງຈົນສະແດງຄວາມຫຍາບຄາຍຫລາຍ ຂຶ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເລີ່ມຍ້ານກົວ ຢ່າງໜັກເພາະຍ້ານວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ລົງ ທັນພວກເຮົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຮົາຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກກືນລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້ານິໄຟຈຶ່ງເລີ່ມເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍສະ ຕິສໍາປະສັນຍະຫລາຍຢ່າງ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາ "ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ນ້ອງຊາຍ ຂອງພວກເຮົາມາເປັນ "ຜູ້ບຶກຄອງພວກ ເຮົາຢ່າງເດັດຂາດ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ມັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍ ເຊືອກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮຸນແຮງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຫລາຍຢ່າງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດໄປ

<p>4 ກ 1 ນຟ 16:5. 6 ກ 1 ນຟ 17:2. 7 ກ 2 ນຟ 2:1. ຂ 2 ນຟ 3:1. 8 ກ 2 ນຟ 10:20.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 10 ກ 1 ນຟ 17:17-55. ຂ ປຖກ 37:9-11;</p>	<p>1 ນຟ 16:37-38; 2 ນຟ 1:25-27. 11 ກ ແອວ 14:11.</p>
--	--	---

ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດ ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະກົດຕາມພຣະຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກ່ຽວກັບຄົນຊົ່ວ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ມັດຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໜັງຕີງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ "ເຂັມທິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄວ້ໃຫ້ກໍຢຸດເຮັດວຽກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະແລ່ນເຮືອໄປທາງໃດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເມື່ອເກີດລົມພະຍຸໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍຖືກ "ພັດກັບຄືນໄປເທິງຜືນນ້ຳເປັນເວລາສາມມື້; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົກໃຈຢ່າງໜັກຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຈົມນ້ຳໃນທະເລ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

14 ແລະ ໃນມື້ທີສີ່ ຊົ່ງພວກເຮົາໄດ້ຖືກພັດກັບຄືນໄປນັ້ນ, ພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງເລີ່ມຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາເກືອບ ຖືກກົນລົງ ໄປ ໃນ ຄວາມເລິກຂອງທະເລ ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາຖືກພັດກັບຄືນໄປເທິງແຜ່ນນ້ຳເປັນເວລາສີ່ມື້, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມ "ເຫັນວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ແກ້ເຊືອກທີ່ມັດມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນບວມຊ້ຳຢ່າງໜັກ ແລະ ຂີ້ຂາຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າກໍບວມຊ້ຳຫລາຍຄືກັນ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດກໍທະວີຂຶ້ນ.

16 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈົມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

17 ບັດນີ້ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າລີໂຮໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ແລະ ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນນຳອີກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຊູ່ເຂັນຫລາຍຢ່າງກັບຄືນທີ່ເຂົ້າຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບົດາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ ແລະ ໂດຍທີ່ທົນຕໍ່ຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍບໍ່ໄດ້ ເພາະລູກງຽ ຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມປ່ວຍລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງແມ່ນແຕ່ຕ້ອງນອນຢູ່ເທິງຕຽງ.

18 ເພາະຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນເກືອບຈະຖືກພາໄປເຖິງແມ່ນຖືກພາໄປເພື່ອເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜົມສີເທົາຂອງພວກເພິ່ນແທບຈະຖືກນຳລົງມາວາງໄວ້ຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈະຖືກໂຍນລົງຫລຸມສົບໃນນ້ຳ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

19 ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບອີກ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ອ່ອມຕ້ອງການບຳລຸງລ້ຽງດູຢ່າງດີ ຈຶ່ງໂສກເສົ້າເພາະຄວາມທຸກຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ທັງ "ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທັງນ້ຳຕາ ແລະ ການ

12 ກ 1 ນຟ 16:10, 16, 26; 2 ນຟ 5:12; ແອວ 37:38-47;	ຄພ 17:1. 13 ກ ມຊຢ 1:17. 15 ກ ຮລມ 12:3.	16 ກ ແອວ 36:28. 17 ກ 1 ນຟ 7:4-20. 19 ກ 1 ນຟ 7:19; 16:7.
---	--	---

ອະທິຖານ ແລະ ທັງລູກໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າອ່ອນລົງ ແລະ ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

20 ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊູ່ເຂັນພວກເຂົາ
ດ້ວຍຄວາມພິນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກ
ເຂົາອ່ອນລົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນ
ວ່າ ພວກເຂົາເກືອບຈະຖືກກີນລົງໄປໃນ
ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບ
ໃຈຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດລົງໄປ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ
ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂັມທິດ
ມາ ແລະ ມັນກໍໄດ້ເຮັດວຽກຕາມທີ່ຂ້າພະ
ເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ເຮັດ; ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານ
ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ
ອະທິຖານແລ້ວ, ລົມພະຍຸກໍຢຸດລົງ ແລະ ມີ
ຄວາມສະຫງົບຄືນອີກ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ນຳເຮືອໄປເພື່ອພວກເຮົາ
ຈະແລ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນເຮືອໄປເປັນ
ເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງ “ແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນ
ຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໃສ່ຊື່
ໃຫ້ມັນວ່າ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມໂຖດິນ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ເລີ່ມປູກເມັດພືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ
ເຮົາໄດ້ປູກເມັດພືດທັງໝົດ, ຊຶ່ງພວກເຮົາ

ນຳ ມາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ລົງ ໃນ
ດິນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ງອກງາມຢ່າງຍິ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບວ່າມີສັດທຸກຊະ
ນິດຢູ່ໃນປ່າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ,
ທັງງົວແມ່ ແລະ ງົວເຖິກ, ລາ ແລະ ມ້າ, ແບ້
ບ້ານ ແລະ ແບ້ປ່າ, ແລະ ສັດປ່າທຸກຊະນິດ
ທີ່ມະນຸດຈະໃຊ້ໄດ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ
ແຮ່ທາດທຸກຊະນິດ, ທັງຄຳ, ແລະ ເງິນ,
ແລະ ທອງແດງ.

ບົດທີ 19

*ນິໄສ ເຮັດ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ດ້ວຍ ໂລຫະ ແລະ
ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະສະເດັດ
ມາໃນທຶກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ລີໄຮໜີຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມ—ນິໄສບອກເຖິງຄວາມທຸກທໍລະ
ມານ ແລະ ການຄົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ—
ຊາວຍິວຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຈະກະຈັດກະ
ຈາຍ ໄປຈົນເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເວລາ
ທີ່ພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າ
ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດແຜ່ນຈາລຶກດ້ວຍ ໂລຫະ
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງລາວ
ຕ່າງໆຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ
ນັ້ນ. ແລະ ໃນ “ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຈາລຶກເລື່ອງ
ລາວຕ່າງໆຂອງ “ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

23 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. | 19 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ 1 ນພ 1:16–17; 6:1–3.

ແລະ ການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນນຳອີກ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ໃນ ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນຂຶ້ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈິ່ງມີຈາລຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຈິ່ງມີກ່າວໄວ້ສະເພາະໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ້າທຳອິດ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຍັດ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດວ່າ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ຄຳທຳນາຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ເພື່ອເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ ສະຫລາດອື່ນໆອີກທີ່ຈຸດປະສົງນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເຮັດບັນ

ທຶກອັນໜຶ່ງ ໄວ້ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກອື່ນໆ ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວ ຫລື ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວສ່ວນຫລາຍກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດການນີ້ ແລະ ສິ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກໄປແລ້ວ ແລະ ວ່າແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ຈາກລຸ້ນໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ລຸ້ນໜຶ່ງ, ຫລື ຈາກສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ສາດສະດາອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດເພີ່ມເຕີມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ການເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຈະມີກ່າວຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ; ແລະ ແລ້ວຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າດຳເນີນການຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາ; ແລະ ການນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເພື່ອສິ່ງທີ່ສັກສິດຈະໄດ້ຮັບການ ຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນອັນ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກນີ້ ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນ "ສັກສິດ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດໄປແມ່ນແຕ່ຄົນແຕ່ກ່ອນກໍຍັງໄດ້ເຮັດຜິດໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ແກ້ຕົວໃຫ້ຕົນເອງວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຜູ້ອື່ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະ ສ່ວນອ່ອນ ແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ.

7 ເພາະສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ, ບາງຄົນ

<p>2 ກ 2 ນຟ 5:30. ຂ 1 ນຟ 9:1-5. 3 ກ ຢຄ 1:1-4; 3:13-14; 4:1-4. ຂ 1 ນຟ 9:4-5; ຄມ 1:7;</p>	<p>ຄພ 3:19-20; 10:1-51. 5 ກ 2 ນຟ 5:28-33. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 6 ກ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.</p>	<p>ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ມມ 8:13-17; ອທ 12:23-28.</p>
--	---	---

ຈະຖືວ່າ "ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້
 ຕີນຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະ
 ເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນອົງນີ້ຍັງຖືກມະນຸດ
 ຍຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ; ຂ້າພະເຈົ້າ
 ເວົ້າວ່າຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ ແຕ່ຂ້າ
 ພະເຈົ້າຈະເວົ້າດ້ວຍອີກຄຳໜຶ່ງຄື—ເຂົາຖື
 ວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຸລະ
 ສຽງແນະນຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງຈະ "ສະເດັດມາ
 ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ ໃນ ສະຫງົບຮັອຍປີນັບ
 ແຕ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ໜີ ຈາກເຢຣູ
 ຊາເລັມ.

9 ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ
 ສະໂລກ, ເຂົາຈະຕັດສິນພຣະອົງວ່າບໍ່ມີ
 ຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງ ຊ້ຽນ ພຣະ ອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ ແລະ ເຂົາຕີພຣະອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ "ຖິ້ມ
 ນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນ,
 ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະ
 ອົງ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ລູກ
 ຫລານມະນຸດ.

10 ແລະ "ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ
 ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຜູ້ ຖືກ ສົນ ພາ ອອກ ຈາກ
 ເອຍິບ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ ໄດ້ ຮັບ

ການ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໃນ ຖິ່ນ
 ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, "ພຣະ
 ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ຂອງ ອີ ຊາກ,
 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາ ໂຄບ ໄດ້ ຍອມ
 ຕົວ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ ຢ່າງ ມະ ນຸ ດ ໃຫ້ ຕົກ ຢູ່
 ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ຄົນ ຊົ່ວ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ທູດ,
 ແລະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ "ຊີ
 ໂນກ, ແລະ ຖືກ ສົ່ງ ໄວ້ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ
 ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ມີ ອຳ, ແລະ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ໃນ
 ຍອບ ມຸງ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ "ຊີ ນັດ, ຊຶ່ງ ເພິ່ນ
 ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ສາມ ມື້ ແຫ່ງ "ຄວາມ ມືດ ຊຶ່ງ
 ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ
 ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ຕາມ ເກາະ ໃນ ທະ ເລ ຮູ້ ຈັກ, ໂດຍ
 ສະ ເພາະ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ເປັນ "ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ
 ຣາ ເອນ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ອື່ນ ໆ.

11 ເພາະສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ດັ່ງນີ້: ຄື
 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ສະເດັດມາຢັ້ງມ
 ຢາມເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢ່າງ
 ແນ່ນອນໃນມື້ນັ້ນ, ອາດຈະເປັນ ໂດຍສຸລະ
 ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພາະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ
 ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອັນ ນຳ ມາ ຊຶ່ງ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ
 ດີ ແລະ ຄວາມ ລອດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພວກ
 ເຂົາ, ແລະ ຄົນ ອື່ນ ໆ ດ້ວຍ ສູ່ ພ້າ ຮ້ອງ ແລະ
 ພ້າ ຜ່າ ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ດ້ວຍ

7ກ 2 ນພ 33:2;
 ຢຄ 4:14.
 ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
 8ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
 ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການ
 ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ
 ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ຂ 1 ນພ 10:4;
 2 ນພ 25:19.
 9ກ ອຊຢ 50:5-6;
 ມທ 27:30.
 10ກ 2 ນພ 26:12;
 ມຊຢ 7:27; 27:30-31;
 ແອວ 11:38-39;
 3 ນພ 11:14-15.
 ຂ ອພຍ 3:2-10; 6:6;

1 ນພ 5:15;
 ຄພ 136:22.
 ຄ ປຖກ 32:9;
 ມຊຢ 7:19;
 ຄພ 136:21.
 ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ງ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
 ຈ 3 ນພ 27:14.
 ສ ແອວ 33:15; 34:7;
 ຮລມ 8:19-20;
 3 ນພ 10:15-16.
 ຄມພ ຊີໂນກ;
 ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳ
 ພີທີ່ສູນເສຍໄປ.
 ຊ 2 ນພ 6:9;
 ມຊຢ 3:9.

ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
 ຍ ມທ 27:60;
 ລກ 23:53;
 2 ນພ 25:13.
 ດ ຢຄ 6:1;
 ຮລມ 15:11.
 ຄມພ ຊີນັດ.
 ຕ 1 ນພ 12:4-5;
 ຮລມ 14:20, 27;
 3 ນພ 8:3, 19-23; 10:9.
 ຖ 3 ນພ 16:1-4.
 11ກ 3 ນພ 9;
 ຄພ 5:16.
 ຂ ຮລມ 14:20-27;
 3 ນພ 8:5-23.

ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍອາຍແຫ່ງ ຄວາມມືດ ແລະ ດ້ວຍ ຯແຜ່ນດິນແຍກອອກຈາກກັນ ພ້ອມທັງ ັພູເຂົາ ຊຶ່ງຈະຖືກຍົກອອກໄປ.

12 ແລະ ສາດສະດາ ັຊິນັດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເລື່ອງ ັທັງໝົດນີ້ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະ ັທຶນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຕ້ອງແຍກອອກ; ແລະ ຍ້ອນສຽງຄວນຄາງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ກະສັດຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງເກາະໃນທະເລຈະຖືກພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳໃຫ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ພຣະເຈົ້າແຫ່ງທຳມະຊາດຮັບທຸກທໍລະມານ.

13 ແລະ ສຳລັບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະຖືກຄົນທັງປວງ ັຊຶ່ງນິຕິ ເພາະພວກເຂົາ ັຄຶງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາໄປປະຕິເສດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

14 ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ແລະ ເປັນຍ້ອນພວກເຂົາຫັນໃຈໄປ ແລະ ັດູໝິ່ນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ພວກເຂົາຈະແຊະງຊຳໄປໃນເມື່ອໜັງ, ແລະ ຕາຍ, ແລະ ກັບເປັນຜູ້ຖືກ ັຕິສິນ ັນິນທາ, ແລະ ຖືກກຽດຊັງຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສາດສະດາຍັງໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ເມື່ອມື້ນັ້ນ ມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາມາຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ັອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະລະນຶກເຖິງ ັພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະລະນຶກເຖິງ ັເກາະ ໃນ ທະເລ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະ ັເຕົ້າໂຮມ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນ ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຊິນັດ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ຈະ ັເຫັນ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຮັບພອນ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອບາງທີຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ຖ້າເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ັເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

<p>11 ຄ ລກ 23:44-45; 3 ນຟ 8:19-20. ງ 2 ນຟ 26:5. ຈ 3 ນຟ 8:10. 12 ກ ຢຄ 5:1. ຂ ຮລມ 14:20-28. ຄ ມທ 27:51. 13 ກ ລກ 23:27-30. ຂ 2 ນຟ 10:3. 14 ກ ອຊຢ 53:3-6;</p>	<p>ມຊຢ 14:3-6. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຄ ພບຍ 28:37; 1 ກສ 9:7; 3 ນຟ 16:9. 15 ກ 1 ນຟ 22:11-12. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 16 ກ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:21.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 49:20-22. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 17 ກ ອຊຢ 40:4-5. 19 ກ ອນ 1:16; ມມ 5:12; 7:9-10.</p>
---	--	---

20 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ທາງ ວິນ ຍານ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອິດ ເມື່ອ ຍຈົນວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອ່ອນ ເພຍ ໄປ ພົດ, ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ເມດ ຕາ ທີ່ ຈະ ສະ ແດງ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຕາຍ ເໝືອນ ກັນ.

21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ເລື່ອງ ທັງ ພົດ ທີ່ "ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໂດຍ ແນ່ ແທ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ຫລາຍ ທ່ານ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈິ່ງ ເປັນ ການ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ.

22 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ໄຟ ໄດ້ ສິດ ສອນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຈາລຶກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ກະ ທຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອື່ນໆ.

23 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ມີ ຂຽນ ຢູ່ ໃນ "ໜັງສື ໂມເຊ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ແຕ່ ວ່າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ໄດ້ ອ່ານ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ ະ ເອຊາຢາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ າ ປຽບ ທຽບ ພຣະ ຄຳ ພີ ທັງ ພົດ ກັບ ຕົວ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແລະ ເປັນ ການ ຮຽນ ຮູ້ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

24 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຜູ້ ເປັນ "ກິ່ງ ງ່າ ທີ່ ແຕກ ຫັກ ອອກ ມາ; ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ຈິ່ງ ປຽບ ທຽບ ຂໍ້ ຄວາມ ນັ້ນ ກັບ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕກ ອອກ ມາ ຈາກ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ແນວ ນັ້ນ.

ບົດ ທີ 20

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປີດ ເຜີຍ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແກ່ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ—ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ບາບີ ໂລນ ແລະ ຖືກ ເລືອກ ໃນ ເຕົາ ໄຟ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ— ປຽບ ທຽບ ກັບ ເອຊາຢາ 48. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈິ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ເຖິດ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ ໂຄບ, ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເອີ້ນ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່

<p>21 ກ 2 ກສ 17:13; ອມ 3:7. ຄມພ ສາດ ສະ ດາ. ຂ 3 ນພ 10:16–17. 22 ກ 1 ນພ 22:1. 23 ກ ອພຍ 17:14;</p>	<p>1 ນພ 5:11; ມຊ 1:40–41. ຂ 1 ນພ 15:20; 2 ນພ 25:4–6; 3 ນພ 23:1. ຄ ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ—</p>	<p>ຄຸນຄ່າ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພີ. ງ 2 ນພ 4:15. 24 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນພ 15:12; 2 ນພ 3:4–5.</p>
---	--	--

ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງຢູດາ ຫລື ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງ ການບັບຕີສະມາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ແຕ່ ເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ສາ ມາດ ສາບານດ້ວຍຄວາມຈິງ ຫລື ຄວາມຊອບທຳເທື່ອ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາຂະໜານນາມຕົນເອງຕາມ ກນະຄອນສັກສິດ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ະມີຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ເປັນ ຈອມ ໂຍທາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ນາມ ຂອງພຣະອົງຄື ຈອມ ໂຍທາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງລາວ ກ່ອນນັ້ນ ເຮົາປະກາດແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະ ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງເຮົາແລ້ວ, ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວແກ່ເຂົາ. ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຂົາໂດຍທັນທີ.

4 ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດເພາະເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ກໍເຈົ້າເປັນຄົນດີດ້ານ ແລະ ຄໍຂອງເຈົ້າແຂງເໝືອນ ເຫລັກ, ແລະ ໜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນທອງເຫລືອງ;

5 ແລະ ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນວ່າ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນກ່ອນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນແກ່ເຈົ້າ ເພາະ ຍ້ານ ເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ—“ຮູບ ບູຊາຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູບຄວັດສະຫລັກຂອງເຮົາ ແລະ ຮູບຫລໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ບັນຊາມັນຂຶ້ນມາ.

6 ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະບໍ່ປະກາດມັນບໍ່? ແລະ ຕັ້ງ

ແຕ່ ເວລານີ້ ໄປ ເຮົາຈະເລົ່າສິ່ງໃໝ່ໆໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ເປັນສິ່ງທີ່ບົດຊ້ອນໄວ້ ຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ.

7 ເປັນສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ບໍ່ແມ່ນດົນມາແລ້ວ, ກ່ອນມື້ນີ້ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບມັນ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ ມັນ ດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມັນດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບ ແຕ່ເວລານັ້ນ ຫູຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປີດ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຈະກະທຳການທໍລະຍົດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ລະເມີດຕັ້ງແຕ່ໃນທ້ອງແມ່.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພາະເຫັນແກ່ ກູ່ຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງອົດກັ້ນພຣະພິໂລດໄວ້, ແລະ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ຄວາມສັ້ນ ລະເສີນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດເຈົ້າອອກໄປ.

10 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຫລໍ່ຫລອມເຈົ້າ, ເຮົາເລືອກເຈົ້າ ໃນ ເຕົາ ໄຟ ແຫ່ງ ກ່ອນຄວາມທຸກ.

11 ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈະທຳການນີ້, ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ກູ່ຂອງເຮົາມີມົນທົນ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ະບໍ່ສະລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ.

12 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ, ໂອ້ ຢາໂຄບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ເຮົາເອີ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍຄືເຂົາ; ເຮົາເປັນຜູ້ ກຳອິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

<p>20 1 ກ ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. 2 ກ ອຊຢ 52:1. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ ອສ ພົງ. 3 ກ ອຊຢ 46:9-10. 4 ກ ອສ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 8 ກ ພສສ 58:3. 9 ກ 1 ຊມອ 12:22; ພສສ 23:3; 1 ຢຮ 2:12. 10 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>11 ກ ຢມຍ 44:26. ຂ ອຊຢ 42:8; ມຊ 4:1-4. 12 ກ ພນມ 1:17; 22:13. ຄມພ ລູກກົກ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຕາ.</p>
---	---	--

13 ມືຂອງເຮົາ ວາງພື້ນຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ມີຂວາຂອງເຮົາຄືບເຖິງພ້າສະຫວັນ. ເຮົາເອີ້ນມັນ ແລະ ມັນພາກັນລູກຂຶ້ນ.

14 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຊຸມນູມກັນ, ແລະ ພັງ; ຜູ້ໃດ ໃນບັນດາພວກນັ້ນທີ່ປະກາດເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເຂົາປະກາດ ກັບ ສຳບັດໂລນຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ແລະ ແຂນຂອງພຣະອົງຈະມາຢູ່ເທິງຊາວເຄນເດຍ.

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ; ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາໃຫ້ມາປະກາດ, ເຮົາພາເຂົາມາ, ແລະ ເຂົາຈະເຮັດທາງຂອງເຂົາໃຫ້ຈະເລີນ.

16 ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ; ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າໃນທີ່ ກັບລັບ; ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີປະກາດເຮົາກໍເວົ້າແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້; ເຮົາໄດ້ສົ່ງເຂົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ສິດສອນເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຜູ້ນຳພາເຈົ້າໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າຄວນໄປ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ.

18 ໂອ້ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອພັງ ບັນຍັດຂອງເຮົາ ເມື່ອນັ້ນສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງແມ່ນ້ຳ— ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຄືນໃນທະເລ.

19 ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງດິນຊາຍ; ແລະ ລູກຜູ້ອອກຈາກອຸທອນຂອງເຈົ້າກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເມັດຊາຍ; ຊື່ຂອງເຂົາຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກ ຫລື ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

20 ຈົ່ງ ອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຈົ່ງໜີໄປຈາກຊາວເຄນເດຍ, ຈົ່ງປະກາດດ້ວຍສຽງເພງ, ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້, ຈົ່ງອອກໄປສູດແຜ່ນດິນໂລກ; ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຖ່ຢາໂຄບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ກະຫາຍນ້ຳເວລາພຣະອົງພາເຂົາໄປທາງທະເລຊາຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກຈາກສິນເພື່ອເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຕີສິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ພຸງອອກມາ.

22 ທັງໆທີ່ພຣະອົງເຮັດໄປທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ແລະ ຫລວງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ, ກໍຍັງບໍ່ມີ ສັນຕິສຸກສຳລັບຄົນຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 21

ພຣະເມຊີອາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈະປ່ອຍນັກໂທດເປັນອິດສະລະ—ອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມ

<p>13 ກ ພສສ 102:25. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.</p> <p>14 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 64:31; 76:3. ຂ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.</p> <p>16 ກ ອຊຢ 45:19.</p> <p>17 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p> <p>18 ກ ປຍຈ 8:5.</p> <p>19 ກ ປຖກ 22:15–19; ຮສອ 1:10.</p> <p>20 ກ ຢມຢ 51:6; ຄພ 133:5–14.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 44:1–2, 21. 21 ກ ອຊຢ 41:17–20. ຂ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນພ 17:29; 2 ນພ 25:20. 22 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p>
---	--	---

ກັນ ໂດຍອຳນາດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ກະສັດ
ຈະເປັນພໍ່ລ້າງຂອງພວກເຂົາ—ປຽບທຽບ
ກັບ ເອຊາຍາ 49. ປະມານ 588-570 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ: ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ໂອ້
ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ທ່ານ
ທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່
ໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກນັກທຳ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ທ່ານທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ກະຈັດ
ກະຈາຍໄປຕ່າງຖິ່ນຖານ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ. ຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ກເກາະເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄົນຂອງທ່ານຜູ້
ທີ່ຢູ່ ະໄກ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງ
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນທ້ອງ; ພຣະອົງໄດ້ບົ່ງ
ຊີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນອຸ
ທອນແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບດາບທີ່ແຫລມຄົມ;
ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຮົ່ມພຣະ
ຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນລູກສອນທີ່ເຫລື້ອມເປັນເງົາ;

3 ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ
ຄືຜູ້ ັຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂອ້ ອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ, ໃນເຈົ້າເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ.

4 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານ ໂດຍບໍ່ມີປະ
ໂຫຍດ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປືອງແຮງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າລ້າໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແຕ່ແນ່
ນອນ ຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນຕົກແກ່ຂ້າ

ພະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄຳ
ຕອບແທນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ກັບພຣະ
ເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດ ນີ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ກ່າວ—ຜູ້ ັບັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັ້ງ ແຕ່ ຢູ່ ໃນ
ທ້ອງເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະນຳຢາໂຄບມາຫາ
ພຣະອົງ—ເຖິງ ແມ່ນ ອິດສະຣາເອນບໍ່ ໄດ້
ມາຮ່ວມກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຈະມີກຽດໃນ
ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກຳລັງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ມັນເປັນການ
ເລັກໜ້ອຍທີ່ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ
ເຮົາ ເພື່ອ ສະຖາ ປະນາ ັເຜົາຕ່າງໆ ຂອງ
ຢາໂຄບ ແລະ ເພື່ອນຳຊາວອິດສະຣາເອນ
ທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເຮົາຈະ
ໃຫ້ເຈົ້າເປັນ ະແສງສະຫວ່າງແກ່ ຶຄົນຕ່າງ
ຊາດນຳອີກ, ເພື່ອເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ຄວາມ
ລອດຂອງເຮົາທີ່ໃຫ້ແກ່ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງອິດສະ
ຣາເອນ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້
ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ອົງ ຜູ້ ທີ່ ມະນຸດ ໝິ່ນ ປະ
ໝາດ, ຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະຊາຊາດລັງກຽດ,
ຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ບົກຄອງ: ກະສັດຈະເຫັນ
ແລະ ລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້າຊາຍຈະນະມັດສະການ
ເຊັ່ນກັນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊື່ສັດ.

8 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້: ໃນ
ເວລາໂປດປານ ເຮົາໄດ້ຍິນເຈົ້າ, ໂອ້ ກເກາະ
ໃນ ທະເລ ແລະ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ
ເຮົາໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າ;

21 1 ກ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:20-22. ຂ ຄພ 1:1. 3 ກ ລລວ 25:55;	ອຊຢ 41:8; ຄພ 93:45-46. 5 ກ ອຊຢ 44:24. 6 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບສອງເຜົາຂອງ	ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄພ 103:8-10; ອຣຮ 2:10-11. ຄ 3 ນຟ 21:11.
--	---	--

ແລະ ມອບ ມູ້ຮັບໄຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ພັນທະສັນຍາຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອ ສະຖາປະນາແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບ ມູນມໍລະດົກທີ່ຮ້າງວ່າງເບົາ;

9 ເພື່ອເຈົ້າຈະກ່າວກັບ ນັກໂທດວ່າ: ຈົ່ງ ອອກໄປ; ກັບຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນ ະຄວາມມືດວ່າ: ຈົ່ງສະແດງຕົວຂອງເຈົ້າ ເຂົາຈະມີອາຫານ ການກິນຕາມທາງ ແລະ ບ່ອນສູງທຸກແຫ່ງ ຈະເປັນ ະບ່ອນຫາກິນຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາ ຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ກະຫາຍ ນ້ຳ, ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ແສງແດດຈະບໍ່ເຜົາ ໄຫມ້ເຂົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາເຂົາ, ແລະ ຈະນຳເຂົາໄປເຖິງແມ່ນຕາມແຫລ່ງ ນ້ຳ ພຣະອົງກໍຈະນຳເຂົາໄປ.

11 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພູເຂົາທັງໝົດ ຂອງເຮົາເປັນທາງ ແລະ ທາງຫລວງຂອງ ເຮົາສູງຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ະຄົນເຫລົ່ານີ້ ຈະ ມາຈາກທາງໄກ ແລະ ບາງຈຳພວກຈະມາ ຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ບາງຈຳພວກຈະມາຈາກແຜ່ນດິນຊີ ນິມ.

13 ໂອ້ ພ້າສະຫວັນ, ຈົ່ງ ະຮ້ອງເພງເຖິດ; ໂອ້ ແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີເຖິດ; ເພາະຕົນ ຂອງຄົນທີ່ຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຈະມີບ່ອນ ຮັບຮອງ; ແລະ ໂອ້ ພູເຂົາຈົ່ງເບິ່ງສູງຮ້ອງ ເພງເຖິດ ເພາະເຂົາຈະບໍ່ຖືກລົງທັນອີກຕໍ່ ໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າປອບ ໂຍນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງແລ້ວ ແລະ ຈະ ເມດຕາຄົນຂອງ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ເປັນທຸກ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີໂອນກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຄົງປະປ່ອຍຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄົງລືມຂ້າ ນ້ອຍ ແລ້ວ— ແຕ່ພຣະອົງ ຈະ ສະແດງວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.

15 ມູ້ຍິງ ຈະລືມລູກທີ່ຍັງກິນ ນົມຂອງ ນາງ ແລະ ຈະບໍ່ມີເມດຕາສົງສານລູກທີ່ ເກີດຈາກອຸທອນຂອງນາງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງອາດ ະລືມໄດ້, ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ລືມເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈາລຶກເຈົ້າໄວ້ໃນ ະຜາມີ ຂອງເຮົາ; ກຳແພງເມືອງຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາຕະຫລອດເວລາ.

17 ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະພ້າວຕໍ່ຕ້ານຜູ້ ທຳລາຍເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ະເສຍ ຫາຍຈະໄປຈາກເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງຫລົງເບິ່ງອ້ອມຮອບຄົນທັງໝົດ ນີ້ມາ ະລວມກັນ ແລະ ເຂົາຈະມາຫາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາມີຊີວິດ ຢູ່ສິ້ນໃດ ເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົາທຸກຄົນມາເປັນ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບເຄື່ອງປະ ດັບ ແລະ ຜູກມັດໄວ້ເໝືອນດັ່ງເຈົ້າສາວ ສິ້ນນັ້ນ.

19 ເພາະ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ບ່ອນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຈະ ແຄບເກີນໄປ ເພາະດ້ວຍຜູ້ອາໄສ; ແລະ ພວກທີ່ກິນກິນເຈົ້າຈະຫ່າງໄກໄປຈາກເຈົ້າ.

20 ລູກຫລານທີ່ເຈົ້າຈະມີຫລັງຈາກເຈົ້າ ສູນເສຍພວກທຳອິດໄປຈະເວົ້າເຂົ້າຫູຂອງ ເຈົ້າວ່າ: ບ່ອນນີ້ ະແຄບເກີນໄປສຳລັບລູກ;

8ກ 2 ນຟ 3:6-15;
3 ນຟ 21:8-11;
ມມ 8:16, 25.
9ກ ຄມພ ຄວາມລອດ
ສຳລັບຄົນຕາຍ.
ຂ 2 ນຟ 3:5.

ຄ ອຊກ 34:14.
11ກ ອຊຢ 62:10;
ຄພ 133:23-32.
12ກ ອຊຢ 43:5-6.
13ກ ອຊຢ 44:23.
15ກ ຄມພ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ.

ຂ ອຊຢ 41:17;
ແອວ 46:8; ຄພ 61:36.
16ກ ຊກຢ 13:6.
17ກ 3 ນຟ 21:12-20.
18ກ ມກ 4:11-13.
20ກ ພ ຄັບ, ຫລື ແຄບ.

ຈົ່ງຫາບ່ອນໃໝ່ໃຫ້ລູກຢູ່ເຖິດ.

21 ເມື່ອນັ້ນ ກໍເຈົ້າຈະກ່າວຢູ່ໃນ ໃຈວ່າ: ແມ່ນ ໃຜໜ້າເກີດຄົນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຮົາ, ເມື່ອ ເຫັນເຮົາສູນເສຍລູກຫລານຂອງເຮົາໄປ, ແລະ ເຮົາເປັນຜູ້ ສູນເສຍທຸກສິ່ງ, ເປັນຊະ ເລີຍ ແລະ ຍົກຍ້າຍໄປມາ? ແມ່ນຜູ້ໃດໜ້າ ລ້ຽງດູຄົນເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຖືກປະຖິ້ມ ໄວ້ຕາມລ່າພັງ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຢູ່ບ່ອນໃດ ມາ?

22 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ຍົກ ມືກວັກ ກໍຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ຍົກ ສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຂົາຈະອຸ້ມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາ ໃນອ້ອມ ຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງ ເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ປ່າແບກມາ.

23 ແລະ ກະສັດ ຈະ ເປັນ ພໍ່ລ້ຽງຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງ ຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງ ດິນກາບເຈົ້າ, ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸນທີ່ຕີນຂອງ ເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມ ອາຍ.

24 ຈະເອົາເຫຍື່ອ ໄປ ຈາກຜູ້ທີ່ມີກຳລັງ ຫລື ຈະຊ່ວຍ ກໍຊະເລີຍຂອງຜູ້ຊະນະໃຫ້ ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

25 ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ເຖິງແມ່ນຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະ ຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະເຮົາຈະ ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຊ່ວຍລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າໃຫ້ລອດ.

26 ແລະ ເຮົາຈະ ກໍໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າ ກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາ ເລືອດ ຂອງ ເຂົາ ເອງ ເໝືອນ ເມົາ ເຫລົ້າ ອະນຸ່ນ; ແລະ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ ແລະ ພຣະ ຜູ້ໄຖ່ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

ບົດທີ 22

ອິດສະຣາເອນ ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປທົ່ວ ທຸກແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ—ຄົນຕ່າງ ຊາດຈະບຳລຸງ ແລະ ລ້ຽງດູອິດສະຣາເອນ ດ້ວຍພຣະກິດ ຕີຄຸນ ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ— ອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະ ລອດ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກໄຟເຜົາຄືກັນກັບ ເພືອງເຂົ້າ—ອານາຈັກຂອງຊາຕານຈະຖືກ ທຳລາຍ ແລະ ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້. ປະ ມານ 588-570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ນີໂຟ ໄດ້ອ່ານເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ທີ່ມີຈາລຶກໄວ້ໃນ ກໍແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຖາມວ່າ: ເລື່ອງທີ່ເຈົ້າອ່ານມານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ວ່າມັນເປັນຕາມເລື່ອງທາງ ວິນຍານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຝ່າຍເນື້ອໜັງບໍ່?

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ນີໂຟ ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ຖືກ

21 ກ ອສ ຊີໂອນ.
ຂ ອຊຢ 54:1;
ຄລຕ 4:27.
22 ກ ອຊຢ 66:18-20.
ຂ ອຊຢ 11:12; 18:3.
ຄ 1 ນຟ 22:8;

2 ນຟ 10:8-9.
23 ກ ອຊຢ 60:16.
ຂ 1 ນຟ 22:6.
ຄ 2 ນຟ 6:13;
ຄພ 98:2; 133:10-11, 45.
24 ກ 1 ນຟ 21:25.

26 ກ 1 ນຟ 22:13-14.
ຂ ມຊຢ 11:22.
ຄ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
22 ກ 1 ນຟ 19:22;
2 ນຟ 4:2.

“ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ ສາດສະດາໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານ; ເພາະໂດຍພຣະວິນຍານທຸກຢ່າງທີ່ຈະເກີດກັບລູກຫລານມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຍ່ອມເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ເຮົາອ່ານມານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບທັງ ຝ່າຍໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານ ເພາະເບິ່ງວ່າບໍ່ຊ້າກໍໄວທີ່ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງນໍາອີກ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຫາຍສາບສູນໄປແລ້ວຈາກຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄົນທຸກ ເຜົ່າໄດ້ຖືກ ພາໄປ; ແລະ ເຂົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມ ເກາະໃນທະເລ; ແລະ ເຂົາຢູ່ໃສ່ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຮູ້ເລີຍ, ນອກຈາກພວກເຮົາຮູ້ມາວ່າເຂົາໄດ້ຖືກພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

5 ແລະ ເນື່ອງຈາກເຂົາຖືກພາໄປ ຈຶ່ງມີສາດສະດາທຳນາຍເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເຂົາ ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກຄົນຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນີ້ຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ເພາະເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ ແລະ ຈະເປັນທີ່

ກຽດຊັງຂອງທຸກຄົນ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຮັບການ ບໍາລຸງລ້ຽງດູຈາກ ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຍົກພຣະຫັດໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຕັ້ງເຂົາໄວ້ເປັນຫລັກສັນຍານ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາຈະຖືກອູ້ມມາໃນອ້ອມແຂນ ແລະ ລູກສາວຂອງເຂົາຈະຖືກແບກມາເທິງບ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ເປັນເລື່ອງຝ່າຍໂລກ; ເພາະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເປັນດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ໝາຍເຖິງພວກເຮົາ ໃນວັນທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ພື້ນ້ອງທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ.

7 ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງຄື ຫລັງຈາກເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກປະເທດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ປະເທດໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາ ຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ໂດຍພວກເຂົາລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດ ສິ່ງອິດສະຈັນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນດາ ຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຈະ ມີຄຸນຄ່າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

<p>2 ກ 2 ປຕ 1:19-21. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 3 ກ ຄພ 29:31-34. ຂ 1 ນພ 10:12-14; 2 ນພ 25:14-16. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. 4 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ. ຂ 2 ນພ 10:22. ຄ 1 ນພ 21:1; 2 ນພ 10:8, 20. 5 ກ 1 ນພ 19:14. 6 ກ 1 ນພ 21:23. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. ຄ 1 ນພ 15:13. 7 ກ 3 ນພ 20:27. ຂ 1 ນພ 13:12-14;</p>	<p>2 ນພ 1:11. 8 ກ ອຊຢ 29:14; 1 ນພ 14:7; 2 ນພ 27:26. ຄມພ ການພົ້ນພູ່ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ 2 ນພ 10:10-11; 3 ນພ 16:4-7; ມມ 5:19. ຄ 1 ນພ 15:13-18; 3 ນພ 5:21-26; 21:7.</p>
--	---	---

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເໝືອນກັບພວກເຂົາ ຖືກບໍາລຸງລ້ຽງຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກ ອຸ້ມມາໃນອ້ອມແຂນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແບກໃສ່ບ່າຂອງພວກເຂົາມາ.

9 ແລະ ມັນຈະ ມີຄຸນຄ່າກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ຍັງມີຄຸນຄ່າກັບ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດນໍາອີກ, ໃນວັນທີ່ ຈະໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ຊົງກະທໍາໄວ້ກັບອັບ ຣາຮາມ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃນ າລຸກຫລານ ຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ ໄດ້ ຮັບພອນ.

10 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທຸກຕະກຸນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຮັບພອນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ພຣະອົງຈະ ກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ ສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດເສຍກ່ອນ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດໍາ ເນີນການກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາຍຕາ ຂອງປະຊາຊາດ, ໂດຍນໍາເອົາພັນທະສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະອົງມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະນໍາພວກເຂົາ ອອກມາຈາກການເປັນຊະເລີຍນໍາອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາ ຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນໍາອອກຈາກ ການປົດບັງ ແລະ ອອກຈາກ ຄວາມມືດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຄື ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ ຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ແລະ ເລືອດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໂສເພ ນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຈະໄຫລລົງ ໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ເພາະພວກເຂົາ ຈະເຮັດ ສິ່ງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ດາບໃນມືຂອງພວກເຂົາ ອອງຈະ ຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະມືນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

14 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເອີຍ ແລະ ທຸກ ປະຊາຊາດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງຄາມຕໍ່ ຕ້ານເຈົ້າຈະຫັນມາຕໍ່ສູ້ກັນເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ ຕົກຫລຸມຊຶ່ງຊຸດໄວ້ດັກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີໂອນຈະຖືກທໍາລາຍ; ແລະ ໂສເພນີໃຫຍ່ ຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດໃຫ້ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບິດເບືອນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຈະ ເພພັງລົງຢູ່ ພື້ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງ ມັນຈະໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

15 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາໂດ້ກ່າວວ່າ, ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ຊາຕານຈະ

9ກ 1 ນຟ 14:1-5.
ຂ 2 ນຟ 30:1-7.
ຄ 2 ນຟ 29:13-14.
ງ ພບຍ 4:31.
ຈ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.
ສ ປຖກ 12:2-3;
3 ນຟ 20:27;
ອຣຣ 2:9-11.
10ກ ອຊຢ 52:10.

12ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.
ຄ 2 ນຟ 6:10-11.
ງ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ຈ ຄມພ ເຢໂຣວາ.
13ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.

ຂ 1 ນຟ 14:3, 15-17.
ຄ 1 ນຟ 21:26.
14ກ ລກ 21:10.
ຂ ອຊຢ 60:12;
1 ນຟ 14:3;
ຄພ 109:25.
ຄ 2 ນຟ 10:13; 27:3.
ງ ອຊຢ 25:12.

ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດອີກ; ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອຄົນທີ່ອວດດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະ ເປັນ ຄືກັນ ກັບ ”ເພື່ອງ ເຂົ້າ; ແລະ ວັນ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄຟເຜົາ.

16 ເພາະວັນ ເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄື ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ”ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເທລົງມາເທິງລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ; ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຊົ່ວມາທຳລາຍຄົນຊອບທຳ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ”ຮັກສາ ະຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງເຖິງແມ່ນ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕ້ອງມາ ເຖິງ ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາເຖິງແມ່ນຈະເປັນການທຳລາຍສັດຕູຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ດັ່ງນັ້ນຄົນຊອບທຳບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ເພາະສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະລອດເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟກໍຕາມ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກອ້າຍ ຂອງ ເຮົາ ເອີຍ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເລືອດກັບໄຟ, ແລະ ອາຍຄວັນຈະຕ້ອງມາເຖິງ; ແລະ ມັນຈະຕ້ອງມີຂຶ້ນໃນຜົນແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້; ແລະ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ

ອິດສະຣາເອນ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຊອບ ທຳ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ; ເພາະເວລາຈະຕ້ອງມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນຄືທຸກຄົນທີ່ຕໍ່ຕ້ານຊີໂອນຈະຖືກຕັດອອກ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊສຳເລັດ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ”ສາດສະດາທ່ານໜຶ່ງຂຶ້ນຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຈາກເພິ່ນຜູ້ນັ້ນທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພິ່ນຜູ້ນັ້ນເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ພັງສາດສະດາຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ະຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟປະກາດກັບພວກເຈົ້າວ່າ ”ສາດສະດາຜູ້ທີ່ໂມເຊເວົ້າ ເຖິງ ຄື ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະກະທຳ ະການພິພາກສາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

22 ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳ ບໍ່ ຕ້ອງ ຍ້ານ ກົວ ເພາະພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ແຕ່ຈະເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຊຶ່ງມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງອານາຈັກນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

23 ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ເມື່ອ ”ສາດສະ ໜາ ຈັກທຸກ ແຫ່ງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ສາດ

<p>15 ກ ອຊຸຍ 5:23–24; ນຮ 1:10; ມລກ 4:1; 2 ນຟ 15:24; 26:4–6; ຄພ 64:23–24; 133:64. ຂ ພສສ 21:9; 3 ນຟ 25:1; ຄພ 29:9. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ</p>	<p>ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 16 ກ 1 ນຟ 14:17. 17 ກ 2 ນຟ 30:10; ມຊ 7:61. ຂ 1 ນຟ 17:33–40. 20 ກ ຢຮ 4:19; 7:40. ຂ ຄພ 133:63. 21 ກ ພບຍ 18:15, 18; ກຈກ 3:20–23;</p>	<p>1 ນຟ 10:4; 3 ນຟ 20:23. ຂ ພສສ 98:9; ມຊ 6:57. 23 ກ 1 ນຟ 14:10; 2 ນຟ 26:20. ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.</p>
---	--	--

ສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອມີອຳນາດທາງ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ສ້າງ ຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນທີ່ ະນິຍົມ ໃນ ສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ສະແຫວງ ຫາຄວາມ ໂລບ ມາກທາງເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ່ງ ຂອງທາງ ໂລກ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາໆປະ ການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍ ສະຫລຸບ, ພວກທີ່ເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຄື ຜູ້ທີ່ຕ້ອງຍ້ານກົວຕົວສັ່ນ ແລະ ະຫວັ່ນ ໄຫວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕໍ່າຢູ່ ພື້ນດິນ; ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄພເຜົາຄື ກັນກັບເໝືອງເຂົ້າ ແລະ ນີ້ຈະເປັນຕາມຄຳ ເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

24 ແລະ ວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງ ໄວຄື ຄົນຊອບທຳຈະຕ້ອງຖືກພາຂຶ້ນໄປຄື ກັນກັບ ະລູກງົວໃນຄອກ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກຄອງດ້ວຍ ລິດເດດ, ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

25 ແລະ ພຣະອົງຈະ ະເຕົ້າໂຮມ ລູກ ຫລານຂອງພຣະອົງຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ພຣະອົງຈະນັບຈຳນວນ ແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ຈະມີແກະຄອກດຽວ ແລະ ມີ ະຜູ້ລ້ຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ລ້ຽງແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຕົວຂອງ ພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະພົບ ະທັງຫຍ້າ.

26 ແລະ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ, ະຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ;

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຫລຸດອອກມາບໍ່ໄດ້ເປັນ ເວລາ ະຫລາຍປີ ເພາະມັນບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນ ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ະປົກຄອງ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງ ມາເຖິງຕາມທາງຝ່າຍເນື້ອໜັງ.

28 ແຕ່, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກ ເຂົາຈະ ະກັບໃຈ.

29 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສ ຂໍຈົບ ພຽງເທົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກ້າເວົ້າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

30 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກອ້າຍຂອງເຮົາ ເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າພິຈາລະນາວ່າ ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນ ະແຜ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ມັນໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳວ່າມະນຸດຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າເຮົາ ກັບບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຖ້ອຍ ຄຳ ແລະ ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງ ະພຣະບັນຍັດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດ ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາ ແມນ.

<p>23 ຂ ລກ 6:26; ແອວ 1:3. ຄ 2 ນຟ 28:19. ງ 2 ນຟ 26:6. 24 ກ ອມ 6:4; ມລກ 4:2; 3 ນຟ 25:2. 25 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ</p>	<p>ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຄ ພສສ 23. 26 ກ ພນມ 20:2; ແອວ 48:17; ຄພ 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. ຄມພ ມານ. ຂ ຢຄ 5:76.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພັນປີ. 28 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 30 ກ 2 ນຟ 4:2. 31 ກ ມທ 19:17. ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີສອງ

ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການມໍລະນະກຳຂອງລີໄຮ. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນນິໄຟໃຫ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບ—ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຈະຖືກລົງທັນຖ້າທາກວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ເພິ່ນຊັກຊວນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ສວມຍຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ສິດສອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ລີໄຮ "ບົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງອີກ ແລະ ໄດ້ທວນຄືນກັບພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດສຳລັບພວກເຂົາໃນການນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຖິງ "ການກະບົດຂອງພວກເຂົາເວລາຢູ່ໃນຜືນນ້ຳນັ້ນ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກກືນລົງໄປໃນທະເລ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ

ເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບ—ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາພຽງໃດທີ່ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຮົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

4 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພໍ່ໄດ້ເຫັນ "ພາບນິມິດພາບໜຶ່ງ, ໃນພາບນັ້ນພໍ່ຮູ້ວ່າ ະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມພວກເຮົາກໍຈະ ິຕາຍຄືກັນ.

5 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ທັງທີ່ມີຄວາມທຸກ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮັບ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ ະປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ວ່າ ຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນ "ພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ ແລະ ກັບລູກຫລານຂອງພໍ່ຕະຫລອດການ, ແລະ ກັບຄືນທັງໝົດທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກຈາກປະເທດອື່ນໆອີກ.

6 ດັ່ງນັ້ນພໍ່, ລີໄຮ, ຈົ່ງທຳນາຍຕາມການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພໍ່ວ່າ ຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

1 1 ກ ຄມພ ປີຕູ, ແຫ່ງປີຕູ.
2 ກ 1 ນພ 18:9–20.
4 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
ຂ 2 ກສ 24:14–15;
ຢມຢ 44:2;

1 ນພ 1:4;
ຮລມ 8:20.
ຄ ແອວ 9:22.
5 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຂ ອທ 2:9–10.
ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
6 ກ 2 ນພ 10:22.

ຊົງນຳເຂົາມາເທົ່ານັ້ນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ ກໍແຜ່ນດິນນີ້ຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຄົນທີ່ພຣະອົງຈະນຳມາ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ປະທານໄວ້, ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ສິເລສີພາບສຳລັບພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳລົງໄປເປັນຊະເລີຍ; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກໍເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະຖ້າຫາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກ ສາບແຊ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບຄົນຊອບທຳ ມັນຈະເປັນພອນຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທີ່ແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນຮູ້ ເພາະຈົ່ງເບິ່ງຫລາຍປະຊາຊາດຈະເຂົ້າມາຢຽບຍຳແຜ່ນດິນນີ້ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ.

9 ດັ່ງນັ້ນພໍ, ລີໄຮ, ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ "ຕາບໃດຜູ້ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະ ສູ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໃຫ້ພົ້ນຈາກປະຊາຊາດອື່ນໆທັງສິ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງຕົນ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດບຽດບຽນພວກເຂົາ ຫລື ຈະເອົາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພຕະຫລອດໄປ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ທີ່ພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ໂດຍມີຄວາມຮູ້ເຖິງການສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດທັງປວງຮູ້ເຖິງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ມີອຳນາດທີ່ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍສັດທາ; ມີພຣະບັນຍັດທຸກປະການຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການນຳມາ ໂດຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າມາສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາອັນມີຄຸນຄ່ານີ້— ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍຂໍເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, "ພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາອັນທ່ຽງທຳຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງພວກເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳ "ປະຊາຊາດອື່ນໆມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງຈະເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ສະຫງົບຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລຸ້ນໜຶ່ງຜ່ານໄປເຖິງອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ມັນຈະເກີດມີ "ການນອງເລືອດ ແລະ ຈະມີການມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຂອງ

<p>7 ກ ມຊຢ 29:32; ດອວ 46:10, 20. ຂ 2 ນຟ 10:11. ຄມພ ເສລີພາບ. ຄ ດອວ 45:10-14, 16; ມມ 1:17;</p>	<p>ອທ 2:8-12. 9 ກ 2 ນຟ 4:4; ດອວ 9:13. ຂ ພບຍ 29:9. ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 11 ກ 1 ນຟ 13:12-20; ມມ 5:19-20. ຂ 1 ນຟ 22:7. 12 ກ ມມ 1:11-19; 4:11.</p>
--	---	--

ພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈໍາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່.

13 ໂອ້, ໃຫ້ ລູກ ຕື່ນ; ຕື່ນ ຈາກ ການນອນຫລັບຢ່າງແຈບ ຈົມນັ້ນ ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈາກການນອນຫລັບຂອງ "ນະລົກ ແລະ ສັນ ະສາຍ ໂສ້ອັນ ເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ ຊຶ່ງເປັນສາຍ ໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງນໍາພວກເຂົາລົງໄປເປັນຊະເລີຍໃນ ິເຫວເລີກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິບັດຊົ່ວນິລັນດອນ.

14 ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ ແລະ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງ "ພໍ່ທີ່ກໍາລັງສັ່ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນບໍ່ຊ້າລູກຈະຕ້ອງເອົາແຂນຂາໄປວາງໄວ້ໃນ ະຫລຸມສົບອັນເຢັນ ແລະ ງຽບສະຫງັດ ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ເດີນທາງຄົນໃດກັບມາໄດ້; ແລະ ອີກບໍ່ພໍ່ເທົ່າໃດມື້ພໍ່ກໍຈະໄປຕາມ ິທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ; ພໍ່ໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ໄດ້ຖືກລ້ອມ ໄວ້ ໃນ ອ້ອມ ະພຣະ ພາຫາ ແຫ່ງ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ.

16 ແລະ ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈໍາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ "ຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ພໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

17 ໃຈຂອງພໍ່ ຖືກຖ່ວງລົງ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເປັນບາງຄັ້ງ, ເພາະພໍ່ຍ້ານກົວຄວາມແຂງກະດ້າງເພາະໃຈຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ດ້ວຍ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແຫ່ງ "ພຣະພິໂລດ ໃຫ້ລູກ ຈົນວ່າລູກຖືກ ະຕັດອອກ ແລະ ຖືກທໍາລາຍຕະຫລອດການ;

18 ຫລືວ່າ, ຄໍາສາບແຊ່ງຈະມາເຖິງລູກເປັນເວລາ "ຫລາຍລຸ້ນຄົນ; ແລະ ລູກຈະຖືກຢັ້ງມຢາມດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ຖືກກງູດຊັງ, ແລະ ນໍາໄປຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ເປັນຊະເລີຍຂອງ ະມານ.

19 ໂອ້ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ເພື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ລູກ, ແຕ່ ເພື່ອ ໃຫ້ ລູກ ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ຖືກ ຄັດ ເລືອກ ແລະ ເປັນ ທີ່ ຊົງ "ໂປດປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ; ເພາະ ະທາງຂອງພຣະອົງເປັນທາງທີ່ຊອບທໍາຕະຫລອດໄປ.

20 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາ ະບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະ ະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີໃນລູກ, ແລະ ເພື່ອໃຈ

<p>13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 12:9-11. ຄ 1 ນພ 15:28-30; ຮລມ 3:29-30.</p> <p>14 ກ ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. ຄ ຢຊ 23:14.</p> <p>15 ກ ແອວ 36:28. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຢຄ 6:5; ແອວ 5:33; 3 ນພ 9:14. ຄ ຮມ 8:39.</p> <p>ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>16 ກ ພບຍ 4:5-8; 2 ນພ 5:10-11. 17 ກ 2 ນພ 5:21-24; ແອວ 3:6-19. ຂ ມຊຍ 12:8.</p>	<p>18 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ຄມພ ມານ. 19 ກ ຄມພ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ຂ ຮສອ 14:9. 20 ກ ຈຮ 1:9; ມຊຍ 1:6-7; ແອວ 9:13-14. ຂ ລລວ 26:3-14; ຍອ 2:23-26. ຄ ພສສ 67:6; ມຊຍ 2:21-25.</p>
--	---	---

ຂອງພໍ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນຳລົງສູ່ຫລຸ່ມສົບດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ສະນັ້ນຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ເປັນ ບຸດຊາ, ແລະ ຈິ່ງຕັ້ງໃຈ ະເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກຄີກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອລູກຈະບໍ່ໄດ້ລົງໄປສູ່ຄວາມເປັນຊະເລີຍ;

22 ເພື່ອລູກຈະບໍ່ຖືກສາບແຂງດ້ວຍຄຳສາບແຂງຢ່າງສາຫັດ; ແລະ ເພື່ອລູກຈະບໍ່ກໍ່ຄວາມບໍ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ທຸ່ງທຳໃຫ້ເກີດກັບລູກຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດນິລັນດອນຂອງທັງ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ.

23 ຕົ້ນເຖີດ, ລູກຂອງພໍ່; ຈິ່ງຖື ບຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ສັນສາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ, ແລະ ອອກມາຈາກການປົດບັງ, ແລະ ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ.

24 ຈິ່ງຢາກະບົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງລູກອີກຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງຄວາມຄິດເຫັນຂອງລາວປະເສີດ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ເປັນ ເຄື່ອງມື ໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳພວກເຮົາມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ເພາະຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນ ລາວ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ຕ້ອງ ຕາຍເພາະ ກໍ່ຄວາມຫົວຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖິງປານນັ້ນ, ລູກຍັງພະຍາຍາມຈະ ະເອົາຊີວິດຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ທົນຮັບເອົາຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍເພາະລູກ.

25 ແລະ ພໍ່ຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສິ້ນຫລາຍເພາະລູກ, ຍ້ອນຍ້ານວ່າລູກຈະລຳບາກອີກ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຫາວ່າລາວພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ກໍ່ສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກ; ແຕ່ພໍ່ຮູ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກເລີຍ, ແຕ່ລາວພະຍາຍາມຊອກຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຜາສຸກນິລັນດອນຂອງລູກເອງ.

26 ແລະ ລູກໄດ້ຈົມເພາະລາວກົງໄປກົງມາກັບລູກ. ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ໄຊ້ ກໍ່ຄວາມຮຸນແຮງ; ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຮຸນແຮງຂອງລາວເປັນຄວາມຮຸນແຮງຂອງອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວ; ແລະ ສິ່ງທີ່ລູກເອີ້ນວ່າ ໃຈຮ້າຍນັ້ນຄືຄວາມຈິງຕາມທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງລາວບັງຄັບບໍ່ໄດ້, ຊຶ່ງລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງອາດຫານເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ.

27 ແລະ ມັນຈິ່ງຈຳເປັນທີ່ ກໍ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ກັບລາວ, ເຖິງແມ່ນກັບຄຳສັ່ງຂອງລາວທີ່ລູກຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນລາວ, ແຕ່ແມ່ນ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວທີ່ ະເປີດປາກຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າ ຊຶ່ງລາວປົດບໍ່ໄດ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ເລມັນ, ແລະ ເລມູເອນ ແລະ ແຊມກໍ່ຄືກັນ, ແລະ ລູກຂອງພໍ່ຜູ້ເປັນລູກຂອງອິດຊະມາເອນກໍ່ເໝືອນກັນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກຈະເຊື່ອຟັງ ສຽງຂອງມີໄຟ ລູກຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ

<p>21 ກ 1 ຊມອ 4:9; 1 ກສ 2:2. ຂ ມຊ 7:18. 22 ກ ຄພ 3:4. 23 ກ ອພຊ 6:11-17.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 16:32. ຂ 1 ນພ 16:37. 25 ກ ປຖກ 37:9-11. 26 ກ ສພສ 15:10; 1 ນພ 16:2;</p>	<p>ມຮນ 9:4; ຄພ 121:41-43. 27 ກ 1 ນພ 17:48. ຂ ຄພ 121:43. ຄ ຄພ 33:8.</p>
--	--	--

ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງຄວາມລາວ ພໍ່ຈະໃຫ້ ພອນແກ່ລູກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະ ການທຳອິດຂອງພໍ່.

29 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງ ລາວ ພໍ່ຈະເອົາພອນປະການ ທຳອິດຂອງ ພໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະການທຳ ອິດຂອງພໍ່, ແລະ ມັນຈະຢູ່ກັບລາວ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ໂຊຣຳ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກ ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ກິນໃຊ້ ຂອງລາບານ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງ ຖືກພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນ ເພື່ອນທີ່ ແທ້ຈິງ ຂອງ ນິໄຟ, ລູກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດໄປ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ ຕະຫລອດມາ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບພອນ ພ້ອມກັບລູກຫລານຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຍາວ ນານ ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃນ ບັນ ດາ ພວກເຂົາທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ລົບ ກວນ ຄວາມ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ແຜ່ນດິນນີ້ຕະຫລອດໄປ.

32 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນ ຄົງຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າກັບລູກຫລານ ຂອງລູກຂ້າພະເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ການ ໄຖ່ມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີ ອາຜູ້ບໍລິສຸດ—ອິດສະລະພາບ ໃນ ການ

ເລືອກ (ອຳເພີໃຈ) ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍທີ່ ມີຢູ່ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປ—ອາດາມຕົກເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ເປັນຢູ່—ມະນຸດມີສິດທີ່ຈະ ເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຢາໂຄບພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກວ່າ: ລູກເປັນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ໃນວັນແຫ່ງ ຄວາມທຸກຂອງພໍ່ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນ ດານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນ ໄວເດັກຂອງລູກ, ລູກ ໄດ້ຮັບ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍ ເພາະ ຄວາມຫຍາບຄາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງລູກ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຢາໂຄບລູກຄົນທຳ ອິດຂອງພໍ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ລູກ ຍັງຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຄວາມທຸກຂອງລູກໄວ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງລູກຈະໄດ້ ຮັບພອນ, ແລະ ລູກຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພກັບ ນິໄຟອ້າຍຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະໃຊ້ວັນ ເວລາຂອງລູກໄປໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຂອງລູກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຖືກໂຖ່ແລ້ວ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງ ລູກ, ເພາະ ລູກ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ໃນ ຄວາມ ສົມບູນແຫ່ງເວລາ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ມະນຸດ.

4 ແລະ ລູກໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະອົງແລ້ວໃນໄວເດັກຂອງລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກໄດ້ຮັບພອນຄືກັນກັບຄົນທີ່ພຣະອົງ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ໃນເນື້ອໜັງ; ເພາະພຣະວິນ ຍານເປັນເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມີ້ວານນີ້, ມີ້ນີ້ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ເສັ້ນທາງຖືກ

<p>28 ກ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ. 29 ກ ອຣຮ 1:3. 30 ກ 1 ນຟ 4:20, 35.</p>	<p>31 ກ 2 ນຟ 5:6. 2 ກ 1 ນຟ 18:7. 4 ກ 2 ນຟ 11:3;</p>	<p>ຢຄ 7:5.</p>
--	---	----------------

ຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ ະລ້າງ.

5 ແລະ ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງ ພຽງພໍຈົນ ັຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ. ແລະ ມີກົດໃຫ້ມະນຸດ ແລະ ໂດຍທາງກົດ ບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ ະຖືກຕ້ອງ; ຫລື ໂດຍ ທາງກົດມະນຸດຢ່ອມຖືກຕັດ ອອກ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍກົດທາງ ຝ່າຍ ໂລກ ພວກ ເຂົາໄດ້ຖືກຕັດອອກ ແລະ ໂດຍກົດທາງ ຝ່າຍວິນຍານ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍຈາກສິ່ງທີ່ ດີ ແລະ ກາຍມາເປັນຄົນເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຕະຫລອດໄປ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ັການໄຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານ ທາງ ະພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ; ເພາະພຣະ ອົງເຕັມໄປດ້ວຍ ະພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ.

7 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ຖວາຍ ພຣະ ອົງ ເອງໃຫ້ເປັນ ະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, ເພື່ອ ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ຄົນທັງປວງຜູ້ມີໃຈ ທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ; ແລະ ຈະຕອບ ະທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ໃຜອີກບໍ່ ໄດ້.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນສຳຄັນພຽງ ໃດທີ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ

ບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະ ເຈົ້າໄດ້ ັນອກຈາກເປັນຜ່ານທາງພຣະຄຸນ ຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະ ຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ ຜູ້ໄດ້ມອບ ຊີວິດຂອງພຣະອົງຕາມທາງແຫ່ງເນື້ອໜັງ ແລະ ຮັບ ເອົາ ມັນ ອີກ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານ, ເພື່ອພຣະອົງຈະ ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ ໂດຍເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຜົນທຳອິດໃຫ້ ແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະ ັວົງວອນ ແທນລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ; ແລະ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຈະລອດ.

10 ແລະ ເປັນເພາະການ ັວົງວອນແທນ ທຸກໆຄົນ, ມະນຸດທັງປວງຢ່ອມມາຫາພຣະ ເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮັບ ະການພິພາກສາ ຂອງພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ະຄວາມ ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທີ່ສຸດ ຂອງກົດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດປະທານໄວ້ໃຫ້ ເພື່ອການລົງໂທດ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງໂທດ ທີ່ມີຕິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ ເປັນຄວາມສຸກ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ເພື່ອຕອບທີ່ສຸດ ຂອງ ະການຊົດໃຊ້—

11 ເພາະມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີ ັການ

<p>4 ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 5 ກ ມຮນ 7:16. ຂ ຮມ 3:20; 2 ນຟ 25:23; ແອວ 42:12-16. ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ຄ 1 ນຟ 10:6; 2 ນຟ 9:6-38; ແອວ 11:40-45; 12:16, 24; 42:6-11; ຮລມ 14:15-18. 6 ກ 1 ນຟ 10:6; 2 ນຟ 25:20;</p>	<p>ແອວ 12:22-25. ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຄ ຢຮ 1:14, 17; ມຊ 1:6. 7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຮມ 10:4. 8 ກ 2 ນຟ 25:20; 31:21; ມຊຢ 4:8; 5:8; ແອວ 38:9. ຂ 1 ກຮທ 15:20; ແອວ 7:12; 12:24-25; 42:23. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. 9 ກ ອຊຢ 53; ມຊຢ 14:12; 15:8-9. 10 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໄຖ່. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ງ 2 ນຟ 9:7, 21-22, 26; ແອວ 22:14; 33:22; 34:9. 11 ກ ຄພ 29:39; 122:5-9. ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>
--	---	---

ກົງກັນຂ້າມ ໃນ ທຸກຢ່າງ. ລູກຄົນ ທຳອິດຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ເກີດ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອີຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳບໍ່ໄດ້, ບໍ່ມີທັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ມີທັງຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ບໍ່ມີທັງຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈິ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງສານປະກອບເຂົ້າກັນເປັນອັນດຽວ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກມັນເປັນອັນດຽວກັນ ມັນກໍຈະຕ້ອງຢູ່ຄືກັນກັບຕາຍໂດຍບໍ່ມີຊີວິດ, ທັງບໍ່ມີຄວາມຕາຍ ຫລື ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍ ຫລື ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ, ຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ທັງຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຶກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີ "ຈຸດປະສົງໃນທີ່ສຸດຂອງການສ້າງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ ຈຳຕ້ອງທຳລາຍ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກຈະເວົ້າວ່າ "ບໍ່ມີກົດ, ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີບາບ. ຖ້າຫາກລູກຈະເວົ້າວ່າບໍ່ມີບາບ ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳ ຫລື ຄວາມສຸກກໍບໍ່ມີໂທດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າ

ຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່, ທັງໂລກກໍບໍ່ມີຢູ່; ເພາະຈະມີການສ້າງສິ່ງຕ່າງໆບໍ່ໄດ້, ທັງຈະກະທຳ ຫລື ຈະຖືກກະທຳບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງຫາຍໄປ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບລູກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຂອງລູກ ເພາະວ່າມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ສ້າງທຸກຢ່າງ, ທັງພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ທັງສິ່ງທີ່ໄດ້ກະທຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຖືກ ກະທຳ.

15 ແລະ ເພື່ອນຳມາຊຶ່ງ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງໃນທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສ້າງບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັດໃນທັງ ແລະ ນົກໃນອາກາດແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມ ເຖິງວ່າ ສາມາດໄດ້ ທີ່ຕ້ອງທຳມາຍັງກົງກັນຂ້າມກັບ ທັງໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຢ່າງໜຶ່ງຫວານ ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂຶ້ນ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈິ່ງປະທານໃຫ້ມະນຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະ "ກະທຳດ້ວຍຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພື່ອພວກເຂົາຖືກ ຂັກຈູງ ໂດຍຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ອີກຢ່າງໜຶ່ງ.

17 ແລະ ພໍ່, ລີໂຮຕາມເລື່ອງທີ່ອ່ານມາແລ້ວ ພໍ່ຈຳຕ້ອງຄິດວ່າ "ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ

<p>12 ກ ຄພ 88:25-26. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 13 ກ 2 ນຟ 9:25. ຂ ແອວ 42:13. 14 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.</p>	<p>ຂ ຄພ 93:30. 15 ກ ອຊຢ 45:18; ແອວ 42:26; ມຊ 1:31, 39. ຂ ປຖກ 3:6; ແອວ 12:21-23. ຄ ປຖກ 2:16-17; ມຊ 3:17.</p>	<p>ງ ປຖກ 2:9; 1 ນຟ 15:22, 36; ແອວ 32:40. 16 ກ 2 ນຟ 10:23; ແອວ 12:31. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ຄພ 29:39-40. 17 ກ ຄມພ ມານ.</p>
--	---	--

ໄດ້ ະຕິກຈາກສະຫວັນຕາມເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກາຍເປັນມານໂດຍສະແຫວງຫາແຕ່ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ເນື່ອງ ຈາກ ລາວ ຕົກ ຈາກສະຫວັນ ແລະ ເລົ່າສະຫລົດໃຈຕະຫລອດໄປ, ລາວຈຶ່ງ ັສະແຫວງຫາຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວໄດ້ກ່າວກັບ ະເອວາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ງເທົ່າຕົວນັ້ນ, ຜູ້ເປັນມານ, ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງ ະຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມເສຍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ັຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ັຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກ ະສວນ ເອເດນ ໃຫ້ໄປໂຖດິນ.

20 ແລະ ເຂົາທັງສອງໄດ້ມີລູກຫລານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ະຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

21 ແລະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລູກ ຫລານ ັມະນຸດໄດ້ຖືກ ຍຶດ ຍາວ ອອກໄປ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ະກັບໃຈໃນເວລາທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນ

ສະພາບຂອງ ະການທົດລອງ, ແລະ ເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ດົນນານອອກໄປຕາມພຣະບັນຍັດ, ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະພຣະອົງປະທານພຣະບັນຍັດວ່າ ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງກັບໃຈ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕໍ່ມະນຸດທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາ ັຫລົງລືມໄປ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງບິດາມານດາຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຖ້າຫາກອາດາມບໍ່ລ່ວງລະເມີດລາວກໍຈະບໍ່ຕົກ, ແຕ່ລາວຈະຄົງຢູ່ໃນສວນເອເດນ. ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນກໍຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັບທີ່ມັນເປັນຢູ່ຫລັງຈາກຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ມັນຕ້ອງຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

23 ແລະ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ມີ ັລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໄຮ້ດຽງສາ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມທຸກທໍລະມານ; ບໍ່ເຮັດຄວາມດີ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກກັບາບ.

24 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຢ່າງເປັນໄປໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງຜູ້ ັຮູ້ຈັກທຸກເລື່ອງ.

25 ະອາດາມ ະຕິກ ເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ ະເປັນຢູ່; ແລະ ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີ ະຄວາມສຸກ.

17 ຂ ອຊຢ 14:12;
2 ນຟ 9:8;
ມຊ 4:3-4;
ອຮຮ 3:27-28.
18 ກ 2 ນຟ 28:19-23;
3 ນຟ 18:18;
ຄພ 10:22-27.
ຂ ຄມພ ເອວາ.
ຄ 2 ນຟ 28:8; ມຊ 4:4.
ງ ປຖກ 3:5; ແອວ 29:5;
ມຮນ 7:15-19.
19 ກ ແອວ 12:31.

ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຂ ຄມພ ເອເດນ.
20 ກ ຄພ 138:38-39.
21 ກ ແອວ 12:24;
ມຊ 4:23-25.
ຂ ແອວ 34:32.
ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ຢຄ 7:12.
23 ກ ມຊ 5:11.

24 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
25 ກ ຄມພ ອາດາມ.
ຂ ມຊ 6:48.
ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ມຊ 5:10.
ຄມພ ຊິນຊົມ,
ຄວາມຊິນຊົມ;
ມະນຸດ.

26 ແລະ ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ໃນຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງເວລາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະໂຕ່ລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ລອດຈາກການຕົກ. ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກໂຕ່ຈາກການຕົກ ພວກເຂົາຍ່ອມເປັນ ອິດສະລະຕະຫລອດການຮູ້ຈັກຄວາມດີ ຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກກະທຳນອກຈາກເປັນໄປ ໂດຍໂທດຂອງ ກົດໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດເປັນ ອິດສະລະຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ; ແລະ ໄດ້ຮັບທຸກຢາງຊຶ່ງສົມຄວນກັບມະນຸດທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະ ະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ອຸິວິດນິລັນດອນ, ໂດຍທາງພຣະຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ, ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍຕາມການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ອຳນາດຂອງມານ; ເພາະມັນສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຫວັງເພິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນກາງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ອົງນີ້, ແລະ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເລືອກອຸິວິດນິລັນດອນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ;

29 ແລະ ບໍ່ເລືອກຄວາມຕາຍນິລັນດອນຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວ ຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະ ະຈັບກຸມ, ທີ່ຈະນຳລູກລົງ ະນະລົກ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ປົກຄອງລູກໃນອານາຈັກຂອງມັນ.

30 ພໍ່ເວົ້າສອງສາມຄຳນີ້ໄວ້ກັບລູກທຸກຄົນ, ລູກຂອງພໍ່, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແຫ່ງການທົດລອງຂອງພໍ່ ແລະ ພໍ່ເລືອກສ່ວນໃຫຍ່ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ແລະ ພໍ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງອື່ນໃດນອກຈາກວ່າ ຈະເປັນຄວາມຜາສຸກອັນເປັນນິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງລູກ. ອາແມນ.

ບົດທີ 3

ໂຢເຊັບ ໃນເອຍິບ ເທັນຊາວນິໄຟ ໃນພາບນິມິດ—ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ພະຍາກອນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງ ໂມເຊ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ນຳ ພາ ຊາວ ອິດສະຣາເອນອອກໄປ; ແລະ ເຖິງການອອກມາຂອງພຣະຄຳພິມໍມອນ. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກ, ໂຢເຊັບ າລູກຫລ້າຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເກີດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນວັນແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດຂອງພໍ່ທີ່ແມ່ຂອງລູກໄດ້ກຳເນີດລູກມາ.

2 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງ ະແຜ່ນດິນນີ້ ຊຶ່ງເປັນ ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດໄວ້ໃຫ້ລູກ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກ ແລະ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງ

26 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໂຕ່.
ຄ ແອວ 42:27;
ຮລມ 14:30.
ງ ຄມພ ກົດ.
27 ກ ຄລຕ 5:1;

ມຊ 6:56.
ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
28 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນກາງ.
29 ກ ຮມ 6:16–18;
ແອວ 12:11.

ຂ ຄມພ ນະລົກ.
3 1 ກ 1 ນພ 18:7.
2 ກ 1 ນພ 2:20.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ລູກ ກັບ ພວກອ້າຍ ຂອງ ລູກ, ເພື່ອ ຄວາມ
ພັນ ຄົງ ຂອງ ລູກ ຕະຫລອດ ໄປ ຖ້າ ຫາກ
ເປັນ ໄປວ່າ ລູກ ຈະ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂຢເຊັບ ລູກ ຜູ້ ຫລ້າ ຂອງ
ພໍ່, ຜູ້ ທີ່ ພໍ່ ໄດ້ ຫາ ອອກ ມາ ຈາກ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ຂອງ ພໍ່, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈົງ ປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ
ຕະຫລອດ ໄປ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລູກ ຈະ ບໍ່
ຖືກ "ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ໝົດ ສິນ ໄປ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ເປັນ ຜົນ ແອວ ຂອງ
ພໍ່; ແລະ ພໍ່ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະກູນ ຂອງ "ໂຢເຊັບ
ຜູ້ ຊຶ່ງ ຖືກ ຫາ ໄປ ເປັນ ະຊະ ເລີຍ ໃນ ເອຍິບ.
ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຊຶ່ງ ກະທຳ ໄວ້ ກັບ ໂຢເຊັບ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ "ເຫັນ ວັນ ເວລາ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຮັບ ສັນ
ຍາ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ຈາກ ຜົນ ແອວ
ຂອງ ລາວ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ະກິ່ງ
ງ່າ ະອັນ ຊອບ ທຳ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນ; ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ, ແຕ່ ເປັນ
ກິ່ງ ງ່າ ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຫັກ ອອກ ມາ, ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ
ກໍ ຕາມ, ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ຈົດ ຈຳ ໄວ້ ໃນ ພັນທະ
ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ະພຣະ
ເມ ຊີ ອາ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ
ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ອອກ
ຈາກ ະຄວາມ ມືດ ໄປ ຫາ ແສງ ສະຫວ່າງ—
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອອກ ຈາກ ຄວາມ ມືດ ທີ່ ບິດ ບັງ

ແລະ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ຊະເລີຍ ໄປ ຫາ
ອິດສະລະ ພາບ.

6 ເພາະ ໂຢເຊັບ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ໄວ້ ແທ້ ຊຶ່ງ
ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະ ຍາ
ກອນ ຜູ້ ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ແກ່ ະຜົນ ແອວ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ ທີ່ ປະ
ເສີດ.

7 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ:
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດັ່ງ
ນີ້: ເຮົາ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ ທີ່ ປະເສີດ ຜູ້
ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ຈາກ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະ ລາວ
ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຫ້າ ນັບ ຖື ຢ່າງ ສູງ ໃນ ບັນດາ ຜົນ
ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່
ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ກະ ທຳ ວຽກ ງານ ສິ່ງ
ທຶ່ງ ເພື່ອ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ, ຜູ້ ເປັນ ພິນັ້ງ
ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ຈະ ມີ ຄຳ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ເຖິງ ແມ່ນ ຕໍ່ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ
ໄວ້ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່ ລາວ ຂໍ ທຶ່ງ
ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ງານ ະອິນ ນອກ ຈາກ
ງານ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສັ່ງ ລາວ. ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ
ໃຫ້ ລາວ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ເຮົາ;
ເພາະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ລາວ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເໝືອນ ກັນ ກັບ
"ໂມເຊ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້
ເຈົ້າ ເພື່ອ ະບົດ ປ່ອຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ໂອ້
ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

<p>3 ກ 2 ນຟ 9:53. 4 ກ ປຖກ 39:1-2; 45:4; 49:22-26; 1 ນຟ 5:14-16. ຂ ປຖກ 37:29-36. 5 ກ ປຈສ ປຖກ 50:24-38 (ພາກ ທ້ອຍ ທ້າຍ); 2 ນຟ 4:1-2. ຂ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 15:12; 19:24. ຄມພ ສວນ ອະ ງຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຄ ຢາ ໂຄບ 2:25. ງ 2 ນຟ 6:14; ຄພ 3:16-20. ຈ ອຊຢ 42:16. 6 ກ 3 ນຟ 21:8-11; ມມ 8:16.</p>	<p>ຄມພ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ. ຂ ຄພ 132:30. 7 ກ ຄມພ ສະ ມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ ລູກ. 8 ກ ຄພ 24:7, 9. 9 ກ ມຊ 1:41. ຂ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24.</p>
---	--	--

10 ແລະ ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນເພື່ອບົດ
ປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ
ເອີຍົບ.

11 ແຕ່ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງ
ຂຶ້ນຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະ
ໃຫ້ "ອຳນາດແກ່ລາວ ເພື່ອຈະນຳຄຳເວົ້າ
ຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານຂອງຜົນ
ແອວຂອງເຈົ້າ—ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການ
ນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເນັ້ນໜັກໃນຄຳເວົ້າ
ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກ
ເຂົາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະ "ບັນ
ທຶກ; ແລະ ຜົນແອວຂອງ ະຢູດາຈະ "ບັນ
ທຶກ; ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້ໂດຍຜົນ
ແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້
ຈາກຜົນແອວຂອງຢູດາຈະເຕີບໂຕພ້ອມ
ກັນ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາການເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່
ຜິດມັນ ຯຍອມຈຳນົນ ແລະ ກຳຈັດການຂັດ
ແຍ້ງ, ແລະ ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນ
ບັນດາຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ັນຳພວກ
ເຂົາມາຫາ ະຄວາມຮູ້ເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ັນຳມາຫາ
ຄວາມຮູ້ຂອງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນຄວາມອ່ອນແອຂອງ
ພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພາະ
ວຽກງານຂອງເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້
ຄົນທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເພື່ອການນຳເຈົ້າກັບ
ຄືນ, ໄອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

14 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້ ມີຄວາມ
ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານ
ພອນໃຫ້ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຜູ້ທີ່
ພະຍາຍາມທຳລາຍເພິ່ນຈະຍອມຈຳນົນ;
ເພາະຄຳສັນຍານີ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາ
ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຜົນແອວຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ແນ່ໃຈໃນຄວາມສຳເລັດແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້;

15 ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຈະຖືກເອີ້ນຕາມ "ຊື່
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເອີ້ນຕາມ ະຊື່ຂອງ
ພໍ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນຈະເປັນເໝືອນດັ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະນຳອອກມາ ໂດຍມືຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາຄວາມລອດ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້
ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈເຖິງເລື່ອງນີ້, ມັນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈໃນຄຳສັນຍາ
ຂອງໂມເຊ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ
ກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຮົາຈະ "ຮັກສາລູກ
ຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ:
ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້
ອຳນາດແກ່ລາວໃນໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ, ແລະ
ເຮົາຈະມອບການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ລາວ
ໃນການບັນທຶກ. ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍລິ້ນ
ຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າຫລາຍ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່
ເຮັດໃຫ້ລາວຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການເວົ້າ, ແຕ່ເຮົາ
ຈະ "ຂຽນກົດຂອງເຮົາໃຫ້ລາວດ້ວຍມື້ວມີ
ຂອງເຮົາເອງ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ ະເວົ້າ
ແທນລາວ.

<p>11 ກ ຄພ 5:3-4. 12 ກ ຄພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຂ 1 ນຟ 13:23-29. ຄ ຄພ ພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ. ງ ອຊກ 37:15-20;</p>	<p>1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 29:8; 33:10-11. ຈ ມຣນ 1:4. ສ 1 ນຟ 15:14; 2 ນຟ 30:5; ມມ 7:1, 5, 9-10.</p>	<p>15 ກ ຄພ 18:8. ຂ ຈສ—ປ 1:3. 16 ກ ປຖກ 45:1-8. 17 ກ ພບຍ 10:2, 4; ມຊ 2:1. ຂ ອພຍ 4:16.</p>
---	---	---

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ອີກວ່າ: ເຮົາ ຈະ ຍົກຂຶ້ນ ໄວ້ ເພື່ອ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ມີ ຜູ້ ເວົ້າ ແທນ ລາວ. ແລະ ເຮົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ ຂຽນ ເຖິງ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ ເວົ້າ ຂອງ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ ຈະ ປະ ກາດ ມັນ.

19 ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ລາວ ຈະ ຂຽນ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ອອກ ໄປ ສູ່ ຜົນ ແອວ ຂອງເຈົ້າ. ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ "ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ຮ້ອງ ບອກ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ເພາະ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ຮ້ອງ ຈາກ ພື້ນ ດິນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ຈະ ຮ້ອງ ການ ກັບ ໃຈ ໃຫ້ ພື້ນ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ແມ່ນ ຫລັງ ຈາກ ຄົນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຜ່ານ ພວກ ເຂົາ ໄປ. ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຽງ ຮ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄປ ເຖິງ ຕາມ ຄວາມ ງ່າຍ ດາຍ ຂອງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

21 ເພາະ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ "ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ອອກ ຈາກ ປາກ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ຫາ ພື້ນ ອອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຜູ້ ເປັນ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ຂອງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຂັ້ມ ແຂງ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ຈີ່ ຈຳ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໂຢ ເຊັບ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພໍ່ ໃນ ອະ ດີດ ໄດ້ "ທຳ ນາຍ ໄວ້ ຕາມ ນີ້.

23 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເປັນ ຍ້ອນ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ນີ້ ລູກ ຈົ່ງ ໄດ້ ຮັບ ພອນ; ເພາະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລູກ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ທຳ ລາຍ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ຖ້ອຍ ຄຳ ຈາກ ທັງ ສີ ນັ້ນ.

24 ແລະ ຈະ ມີ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ຈະ ສ້າງ ຄວາມ ດີ ຫລາຍ ຢ່າງ ທັງ ທາງ ຄຳ ເວົ້າ ແລະ ພາກ ປະ ຕິ ບັດ, ໂດຍ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ໃນ ອັນ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ນັ້ນ ຊຶ່ງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ພື້ນ ພູ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ກັບ ເຊື່ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ແລະ ກັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພື້ນ ອອງ ຂອງ ລູກ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ໂຢ ເຊັບ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຍິ່ງ ມັອຍ ຢູ່; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ມີ ໄຟ ອ້າຍ ຂອງ ລູກ ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ກັບ ລູກ ເຖິງ ແມ່ນ ຕາມ ຖ້ອຍ ຄຳ ທີ່ ພໍ່ ເວົ້າ ໄວ້. ຈົ່ງ ຈີ່ ຈຳ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່ ຜູ້ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ. ອາ ແມນ.

ບົດ ທີ 4

ລີໄຮ ແນະ ນຳ ແລະ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ—ເພິ່ນ ໄດ້ ເສຍ ຊີ ວິດ ໄປ ແລະ ໄດ້ ຖືກ ຝັງ ໄວ້—ມີ ໄຟ ພາກ ພູມ ໃຈ ໃນ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ມີ ໄຟ ມອບ ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ໄປ. ປະ ມານ 588-570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ໄຟ ຂໍ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຊຶ່ງ ບົດ ຂອງ ຂ້າ ພະ

19 ກ ຄພ 28:8. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 27:13; 33:13;	ມມ 9:30; ມຣນ 10:27. 20 ກ 2 ນພ 26:16;	ມມ 8:23. 21 ກ 2 ນພ 29:2. 22 ກ 2 ນພ 3:5.
--	--	---

ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບ "ໂຍເຊັບ ຜູ້ທີ່ຖືກ
ໜ້າໄປຫາເອຍິບ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້
ກ່ຽວກັບລູກຫລານທັງໝົດຂອງເພິ່ນແທ້ໆ.
ແລະ ມີ "ຄຳທຳນາຍຢູ່ບໍ່ຫລາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າ ຄຳ ທຳ ນາຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ໄວ້.
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພວກເຮົາ,
ແລະ ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໆ ໄປຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ຄຳທຳນາຍມີບັນທຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງ ໂຍເຊັບ
ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເອີ້ນ ລູກ ຂອງ ເລມັນ, ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ລາວ ແລະ ລູກສາວ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງພໍ່, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ
ແລະ ລູກສາວຂອງ "ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່,
ພໍ່ຢາກຈະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຕັ້ງໃຈພັງຄຳເວົ້າ
ຂອງພໍ່.

4 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້
ວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ;
ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະ
ທັບຂອງເຮົາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່, ພໍ່ລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງພໍ່ບໍ່ໄດ້
ນອກຈາກພໍ່ຈະໃຫ້ "ພອນໄວ້ກັບລູກເສຍ
ກ່ອນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຮູ້ວ່າຖ້າຫາກລູກ
ຖືກລ້ຽງດູໃນ "ທາງທີ່ລູກຄວນດຳເນີນໄປ
ລູກຈະບໍ່ອອກຈາກທາງນັ້ນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກລູກຖືກສາບແຂ່ງ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນໄວ້ກັບລູກວ່າ ຄຳສາບ
ແຂ່ງຈະໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກລູກ ແລະ ຕົກ
ລົງເທິງ "ທິວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະພອນຂອງພໍ່ ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ບໍ່ຍອມໃຫ້ລູກຕາຍ; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ "ເມດຕາລູກ ແລະ ລູກ
ຫລານຂອງລູກຕະຫລອດໄປ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກ
ຊາຍກັບລູກສາວຂອງເລມັນແລ້ວ, ເພິ່ນ
ໃຫ້ນຳລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງເລມູ
ເອນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີ
ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ລູກຄົນທີສອງຂອງພໍ່; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນ
ແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນກັບພອນ ທີ່
ພໍ່ໃຫ້ໄວ້ກັບລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ເລມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໃຫ້
ສູນສິ້ນ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລູກຫລານຂອງລູກ
ຈະໄດ້ຮັບພອນ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົບການເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າ
ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນ ເວົ້າກັບ ຄອບຄົວ ຂອງ
ລາວທຸກຄົນ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາ ຈົບ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບ ແຊມ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ລູກກັບລູກຫລານຂອງລູກເປັນ

<p>4 1 ກ 1 ປຖກ 39:1-2. 2 ກ 2 ນພ 3:5. 3 ກ ຄມພ ລູກກົກ. 4 ກ 2 ນພ 1:9. 5 ກ ຄມພ ປີຕຸພອນ.</p>	<p>ຂ ສພສ 22:6. 6 ກ ຄພ 68:25-29. 7 ກ 2 ນພ 30:3-6; ຄພ 3:17-18. ຂ 1 ນພ 13:31;</p>	<p>2 ນພ 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12-13. 10 ກ 1 ນພ 7:6.</p>
---	--	--

ສູກແລ້ວ; ເພາະ ລູກຈະ ໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທີ່ ເປັນມູນມໍລະດົກເຊັ່ນດຽວກັບນິໄຟ ນ້ອງ ຊາຍຂອງລູກ. ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະ ຖືກນັບເຂົ້າກັບລູກຫລານຂອງລາວ ແລະ ລູກຈະ ເປັນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງລູກ; ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະເປັນຄືກັນກັບ ລູກຫລານຂອງລາວ; ແລະ ລູກຈະ ໄດ້ຮັບ ພອນຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລູກ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງ ຈາກລີໄຮ, ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໝົດແລ້ວທຸກຄົນ, ຕາມ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນໃຈຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຕາມ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ ກັບເພິ່ນແລ້ວ ເພິ່ນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີ ວິດ ແລະ ໄດ້ຖືກຜັງໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເພິ່ນບໍ່ພໍເທົ່າໃດ ມື້, ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເພາະການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

14 ເພາະຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກບັງຄັບໃຫ້ ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະ ອົງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງ ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍໄດ້ເວົ້າຄືກັນກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນຕັ້ງ ຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກ ອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະປະຫວັດ ສ່ວນໃຫຍ່ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກອີກ ຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິ ຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄໍາພິ ແລະ ໃຈ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະຄໍານຶງເຖິງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອ "ການ ຮຽນຮູ້ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ ຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າເບີກບານໃນເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ະໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄິດຄໍານຶງ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງທີ່ມີພຣະ ມະຫາ "ກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໃນການສະແດງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງກັບຂ້າ ພະເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ະຄົນຕໍ່າຕ້ອຍຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ! ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດ ເພາະເມື່ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈິດວິນ ຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍສິ່ງລ້ ລວງ ແລະ ບາບຊຶ່ງໄດ້ "ກີດກັນຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

19 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະ ປິຕິຍິນດີ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຄວນ ຄາງເພາະບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງ

<p>14 ກ 1 ນຟ 1:16-17; 9:4. 15 ກ 1 ນຟ 6:4-6. ຂ ຄມພ ໄຕ້ຕອງ; ພຣະຄໍາພິ. ຄ 1 ນຟ 19:23.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ ຄມພ ໃຈ. 17 ກ 2 ນຟ 9:10; ຄພ 86:11.</p>	<p>ຂ ຣມ 7:24. 18 ກ ຣມ 7:21-23; ຮສ 12:1; ແອວ 7:15.</p>
---	--	--

ໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຜູ້ໃດມາ.

20 ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພຣະອົງນຳຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າເທິງນ້ຳທີ່ມີຄວາມເລິກທີ່ສຸດ.

21 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອນຮົນ.

22 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍອມຈຳນົນ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ນສາຍຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຍົນ ສຽງ ຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍ "ພາບນິມິດໃນຕອນກາງຄືນ.

24 ແລະ ໃນຕອນກາງເວັນ ຂ້າພະເຈົ້າເພີ່ມທະວີຄວາມແນ່ວແນ່ໃນ "ການອະທິຖານທີ່ມີພະລັງຕໍ່ພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນຫາເບື້ອງເທິງ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ "ນຳໄປດ້ວຍປົກແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ໄປເທິງພູເຂົາອັນສູງທີ່ສຸດ. ແລະ ດວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເກີນໄປສຳລັບມະນຸດ; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ໂອ້ ແລ້ວຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງລົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດຈົນສະເດັດມາຢັ້ງຢືມຢາມມະນຸດດ້ວຍພຣະເມດຕາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, "ເປັນຫຍັງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄ້າງຄາຢູ່ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍໄປ, ແລະ ກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົດລົງ, ເປັນຍ້ອນຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

27 ແລະ ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ "ຜ່າຍແພ້ຕໍ່ບາບ, ເປັນຍ້ອນເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປີດທາງໃຫ້ "ສິ່ງລ້ຽວລວງຈົນວ່າມານຮ້າຍມາຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອທຳລາຍ "ສັນຕິສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ? ເປັນຫຍັງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຈຮ້າຍ? ເປັນຍ້ອນສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

28 ຕື່ນເຖີດ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ! ຢ່າຈົມຢູ່ໃນບາບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ. ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖີດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າແກ່ "ສັດຕູຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປເລີຍ.

29 ຢ່າໃຈຮ້າຍເພາະສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກເລີຍ ຢ່າຖອຍກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

30 ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖີດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະ

21 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
22 ກ 1 ນຟ 17:52.
23 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
24 ກ ຢກບ 5:16;
1 ນຟ 2:16.

25 ກ 1 ນຟ 11:1;
ມຊ 1:1-2.
26 ກ ພສສ 43:5.
27 ກ ຮມ 6:13.
ຂ ຄມພ ລ້ຽວລວງ, ການລ້ຽວລວງ.

ຄ ຄມພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
28 ກ ຄມພ ມານ.

ເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ທູນວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະສັ້ນ ລະ ເສີນ ພຣະອົງ ຕະຫລອດໄປ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ັສີລາ ແຫ່ງ ຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍສັ້ນຕໍ່ສິ່ງທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນ ັບາບບໍ່?

32 ຂໍໃຫ້ປະຕູນະລົກຈົ່ງປິດສະເໝີຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ ເຖິດ, ເພາະ ັໃຈ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍສຳນຶກຜິດ ແລ້ວ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຢ່າປິດປະຕູຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍເລີຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ ັໄຕ່ ໃນທາງຂອງຮ່ອມພູທີ່ຕຳ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຄັ່ງຄັດຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ!

33 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ພຣະອົງ ຈົ່ງໂອບ ອ້ອມຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ຮອບ ໃນ ເສື້ອຄຸມແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ພຣະອົງ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ພຣະອົງ ຈົ່ງເຮັດທາງເພື່ອການຫລົບໜີຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຫີ້ນ! ຂໍພຣະອົງຈົ່ງເຮັດທາງໃຫ້ຊີ້ໄປຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ! ຂໍພຣະອົງຢ່າວາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີສະດຸດໃນທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ—ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖາງທາງຂອງ

ຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂໍຢ່າລ້ອມຮົ່ວຕົ້ນທາງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ໃຫ້ຕົ້ນທາງສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຫີ້ນ.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ວາງຄວາມ ັໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ; ເພາະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຄົນທີ່ວາງຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາ ໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ. ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນທີ່ວາງຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາ ໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ ັດ້ວຍໃຈກະລຸນາແກ່ຄົນທີ່ຂໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖ້າທາກຂ້ານ້ອຍ ັຂໍ ັບໍ່ຜິດທາງ; ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນໃຫ້ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ັສີລາແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ັສີລາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນ ັນິດ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຕະຫລອດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ຊາວ ນິໄຟ ແຍກ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຊາວ ເລມັນ, ພວກ ເຂົາ ຮັກ ສາ ກົດ

<p>30 ກ 1 ກສທ 3:11. ຄມພ ຫີນ. 31 ກ ຣມ 12:9; ແອວ 13:12. 32 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ ພສສ 44:6-8. ຄ ຢມຢ 17:5; ມມ 3:9; 4:8.</p>	<p>35 ກ ຢກບ 1:5. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຮລມ 10:5. ງ ພບຍ 32:4.</p>
---	---	--

ຂອງໂມເຊ ແລະ ສ້າງພຣະວິຫານ—ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ກາຍເປັນໄພພິບັດຕໍ່ຊາວນິໄຟ. ປະມານ 588-559 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຮັອງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ ເພາະ "ຄວາມຮ້າຍກາດຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ຮ້າຍ ກາດ ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາຄິດຢາກ "ປົກຄອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມລຳບາກມາຫລາຍເພາະລາວ; ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກເພາະຄຳເວົ້າຂອງລາວອີກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວມາເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ເພາະເປັນເລື່ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍທີ່ຈະປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້. ແຕ່ມັນພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ະນິໄຟຄວນໜີຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໜີໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄົນທັງໝົດທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ພາຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ແລະ "ໂຊຣຳກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາອີກ, ແລະ ແຊມ, ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ ະການເຕືອນ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆທີ່ຈະເອົາໄປກັບພວກເຮົາໄດ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ "ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ນິໄຟ.

9 ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນ "ຄົນຂອງນິໄຟ.

10 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາຄຳພິພາກສາ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກ

5 1 ກ 2 ນຟ 4:13-14.
3 ກ 1 ນຟ 16:37-38;
ມຊຢ 10:14-15.
5 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ຂ ມຊຢ 10:13.
6 ກ 1 ນຟ 4:35; 16:7;
2 ນຟ 1:30-32.
ຂ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.

8 ກ ອມມ 1:12, 27;
ມຊຢ 9:1-4; 28:1.
9 ກ ຢຄ 1:13-14.

ຢ່າງ, ຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເກັບກຸ່ວອີກ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມລ້ຽງສັດ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ງານ, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ ກຳແພ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງມານຳ ແລະ ລູກກົມຫລື ຫຸ້ມຂີ້ທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ມີຄົນທະວີຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເອົາ ກຳດາບຂອງລາບານມາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບແບບນັ້ນຫລາຍດວງ, ຢ້ານວ່າດ້ວຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບັດນີ້ມີຊື່ວ່າ ຊາວເລມັນຈະມາຮຸກຮານພວກເຮົາ ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອນຊານ ແລະ ໃຫ້ເຮັດວຽກດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍ ທີ່ເຫລັກ

ແລະ ດ້ວຍ ທອງ ແດງ ແລະ ດ້ວຍ ທອງເຫລືອງ ແລະ ດ້ວຍເຫລັກກ້າ, ແລະ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ດ້ວຍເງິນ ແລະ ດ້ວຍແຮ່ທາດທີ່ມີຄ່າ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ສ້າງ ພຣະວິຫານໄວ້ແຫ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕາມແບບ ພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະຫາມັນບໍ່ໄດ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສ້າງໃຫ້ຄືກັນກັບພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້. ແຕ່ແບບຂອງການສ້າງນັ້ນຄືກັນກັບພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ ແລະ ຝົມໃນການສ້າງນັ້ນດີເລີດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ ກຸດພັນ ແລະ ທຳງານດ້ວຍຝົມຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟປາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາຕາມອຳນາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດແລ້ວຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າ

<p>10ກ 2 ນຟ 11:4. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 12ກ ມຊຢ 1:3-4. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ມຊຢ 1:16. ຄ 1 ນຟ 16:10, 16, 26; 18:12, 21; ແອວ 37:38-47;</p>	<p>ຄພ 17:1. 14ກ 1 ນຟ 4:9; ຢຄ 1:10; ຄມ 1:13. ຂ ຄມພ ຊາວເລມັນ. 15ກ ອທ 10:23. 16ກ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ 1 ກສ 6; 2 ຂຄ 3. ຄ ຄພ 124:26-27. 17ກ ປຖກ 3:19; ຄພ 42:42. 18ກ ຢຄ 1:9, 11.</p>
--	---	--

ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປັນ ມູ່ຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ມູ່ຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງສໍາເລັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ ກໍ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກ ຂັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃຫ້ ການສາບແຂ່ງມາເຖິງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ການ ສາບ ແຂ່ງ ຢ່າງ ສາ ຫັດ ເພາະຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຕໍ່ພຣະອົງຈົນວ່າ ພວກເຂົາກາຍເປັນຫີນເຫລັກໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາຂາວ ແລະ ຈົບງາມ ແລະ ມີຫ້າຊົມຢ່າງຍິ່ງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປທາງຜິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເກີດມີ ມີຜິດດຳ.

22 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທີ່ ກໍ່ຫ້າກຽດ ຊຶ່ງ ຕໍ່ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຈົ້າ ນອກ ຈາກ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ ກໍ່ຮ່ວມກັບ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງ; ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງແມ່ນດ້ວຍ

ການ ສາບ ແຂ່ງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ເປັນໄປ.

24 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ການ ສາບ ແຂ່ງ ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ກຽດ ຄຳ ນ, ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ ກໍ່ກວນ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມ, ແລະ ຊອກຫາສັດທີ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງສັດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

25 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພວກເຂົາຈະເປັນໄພພິບັດຕໍ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ນຶກເຖິງເຮົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຄິດເຖິງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຊ້ຽນຕີພວກນີ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ມິໄຟ ໄດ້ ກໍ່ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຢາ ໂຄບ ກັບ ໂຢເຊັບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຮົາ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຕາມ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ.

28 ແລະ ສາມສິບປີຜ່ານໄປນັບແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມິໄຟໄດ້ຮັກສາບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຈົນເຖິງປັດນີ້ ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຮັດຂຶ້ນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

<p>19 ກ 1 ນຟ 2:22. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. 20 ກ 2 ນຟ 2:21. ຂ ແອວ 9:14. 21 ກ ຄມພ ສາບແຂ່ງ, ຄຳ</p>	<p>ສາບແຂ່ງ. ຂ 4 ນຟ 1:10. ຄ 2 ນຟ 26:33; 3 ນຟ 2:14-16. 22 ກ 1 ນຟ 12:23. 23 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ</p>	<p>ງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ. 24 ກ ຄມພ ກຽດຄຳນ, ຄວາມກຽດຄຳນ. 26 ກ ຢຄ 1:18-19; ມຊຢ 23:17.</p>
---	---	--

ຈົ່ງເຮັດ ກະຊວງ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງບັນທຶກຫລາຍເລື່ອງທີ່ດີໃນສາຍຕາຂອງເຮົາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟຈົ່ງໄດ້ເຮັດ ກະຊວງ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນນັ້ນ.

32 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງທີ່ພໍພຣະໂທດພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາຈະພໍໃຈກັບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

33 ແລະ ຖ້າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ປະຫວັດສາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍລະອຽດນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງຄົ້ນຫາໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

34 ແລະ ມັນພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ສິສິປິຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກເຮົາມີສິງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັບພວກອ້າຍຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 6

ຢາໂຄບ ເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ: ການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ ແລະ ການກັບຄືນ; ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ; ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນຕ່າງຊາດ; ການພົ້ນພາບໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງຊາວຍິວເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອຖືໃນພຣະເມຊີອາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຄໍາເວົ້າຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ, ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີແຫ່ງຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ທ່ານນັບຖືເປັນ ກະສັດຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ທ່ານເພິ່ງພາເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ຈົ່ງເບິ່ງ ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເລື່ອງແລ້ວ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມທ່ວງໃຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານນັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງ; ແລະ ທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າມັນເປັນຢູ່ຕະຫລອດມາ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນະນຳທ່ານດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນຕາມຄໍາເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບທຸກຢາງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກມາ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງ "ເອຊາຢາຕໍ່ທ່ານ. ແລະ ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານເພາະເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.

30 ກ 1 ນພ 19:1-6. 6 2 ກ ຢຄ 1:9, 11.
31 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 4 ກ 3 ນພ 23:1.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ ເປັນຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາກຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ, ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເອຊາຢາກໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຊຶ່ງຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ "ດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກມືກວັກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຍົກ ສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຂົາຈະອູ້ມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາໃນອ້ອມແຂນຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ປ່າແບກມາ.

7 ແລະ ກະສັດຈະເປັນພໍ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນກາບເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ "ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມອັບອາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມນີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນທີ່ຢູ່ໃນ "ເຢຣູຊາເລັມ" ຊຶ່ງພວກເຮົາໜີຈາກມານັ້ນ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກ ຮັບໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໄດ້ສະແດງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກ. ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເນື້ອໜັງ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຂຽນຕີພຣະອົງແລ້ວ ສຶກພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຕໍ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ. ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກລົງທັນ ແລະ ເປັນທຸກ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາເພາະທູດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປັນທຸກໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຖິງຕາຍເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ມີສັດທາ; ພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະເມດຕາພວກເຂົາ, ເພາະ "ເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມາ" ເຕົ້າໂຮມກັນອີກໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 ກ ອຊຢ 49:22-23. ຂ ຄມພ ປ້າຍສັນຍານ. 7 ກ ຄພ 133:45; ມຊ 1:6. 8 ກ ອສທ 2:6; 1 ນພ 7:13; 2 ນພ 25:10; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:20-21.</p>	<p>ຂ 2 ກສ 24:10-16; 25:1-12. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. 9 ກ 1 ນພ 10:3. ຂ 1 ນພ 19:10, 13; ມຊຢ 3:9; 3 ນພ 11:14-15. ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>	<p>10 ກ ມທ 27:24-25. 11 ກ 1 ນພ 22:11-12; 2 ນພ 9:2. ຂ ຮສອ 3:5. ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>
--	--	--

12 ແລະ ກໍຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ສາດສະດາໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງພວກເຂົາຍ່ອມເປັນສຸກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກເປັນ ໄປວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ບໍ່ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກໃຫຍ່ ແລະ ະໜ້າກຽດຊັງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລະ ເພື່ອເຫດນີ້ສາດສະດາຈຶ່ງໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລຍຂີ້ຝຸນຈາກຕົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ ະໜ້າອາຍ. ເພາະຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ຜູ້ທີ່ ະຄອຍຖ້າພຣະອົງ ເພາະພວກເຂົາຍັງຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ, ພຣະເມຊີອາຈະແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງເອງເປັນ ຄັ້ງ ະທຶສອງ ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາກັບຄືນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງ ະໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນເຖິງ ະຄວາມພິນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ; ແລະ

ພຣະອົງຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ.

15 ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະຖືກ ະທຳລາຍດ້ວຍ ະໄຟ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍການນອງເລືອດ ແລະ ດ້ວຍ ະພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

16 ະເພາະ ຈະ ເອົາ ເຫຍື່ອ ໄປ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ມີ ກຳ ລັງ ຫລື ຈະ ຊ່ວຍ ະຊະ ເລີຍ ຂອງ ຜູ້ ຊະນະໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

17 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຖິງແມ່ນ ະຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະ ະພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດເດດຈະ ະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ເປັນຂອງພຣະອົງ. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ—

18 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາເລືອດຂອງເຂົາ ເອງ ເໝືອນ ເມົາ ເຫລົ້າ ອະກຸນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າ ແລະ ະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

12ກ 1 ນຟ 14:1-2;
2 ນຟ 10:9-10.
ຂ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.
ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
13ກ 3 ນຟ 22:4.
ຂ ອຊຢ 40:31;
1 ນຟ 21:23;
ຄພ 133:45.

14ກ ອຊຢ 11:11;
2 ນຟ 25:17; 29:1.
ຂ 2 ນຟ 3:5.
ຄ 1 ນຟ 22:13-14.
15ກ 2 ນຟ 10:16; 28:15;
3 ນຟ 16:8.
ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ຢຄ 6:3.
ຄ ຄພ 97:22-26.
16ກ ອຊຢ 49:24-26.

ຂ ອສ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 17.
17ກ 1 ນຟ 21:25.
ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
ຄ 2 ກສ 17:39.
18ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.
ຂ ປຖກ 49:24;
ອຊຢ 60:16.

ບົດທີ 7

ຢາໂຄບອ່ານຈາກໜັງສືເອຊາຢາຕໍ່: ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ພຣະເມຊີອາຈະມີລິ້ນຂອງນັກປາດ—ພຣະອົງຈະຫັນຫລັງໃຫ້ຜູ້ຂຽນຕີ—ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 50. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກໄປ ຫລືວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ໄປ ບໍ່? ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໜັງສືຢາຮ້າງຂອງແມ່ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປກັບໃຜ? ຫລື ວ່າເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຄົນໃດຂອງເຮົາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈິ່ງ "ຂາຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ ແມ່ຂອງເຈົ້າຈິ່ງຖືກໄລ່ອອກໄປ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາເຮົາມາບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່; ເວລາເຮົາ "ເອີ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂານຕອບ. ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ ມີຂອງເຮົາສັ້ນໄປຈົນວ່າບໍ່ສາມາດຈະໄຖ່ບໍ່? ຫລື ວ່າເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍການຕິຕຽນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈິ່ງເຮັດໃຫ້ ະນ້ຳທະເລແຫ້ງລົງ, ແລະ ເຮົາເຮັດໃຫ້ "ແມ່ນ້ຳເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ະປາຂອງພວກເຂົາສົ່ງກິນເພິ່ນ ເພາະວ່ານ້ຳແຫ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍເພາະຄວາມຂາດນ້ຳ.

3 ເຮົາຫົ່ມຟ້າສະຫວັນໄວ້ດ້ວຍ "ຄວາມມືດ ແລະ ເອົາ ະຜ້າກະສອບມາຄຸມ.

4 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ "ລິ້ນຂອງນັກປາດໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າແນວໃດໃຫ້ເໝາະສົມກັບພວກທ່ານ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ. ເວລາພວກທ່ານອິດເມື່ອຍ ພຣະອົງໄດ້ປຸກພວກທ່ານລູກທຸກໆເຊົ້າ. ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ທູຂອງເຮົາໄວເພື່ອຈະໄດ້ຍິນດີຄືນກັບປາດ.

5 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດ "ຫູຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະບົດ, ທັງບໍ່ໄດ້ຫັນໜ້າໜີ.

6 ເຮົາຫັນຫລັງໃຫ້ "ຜູ້ຂຽນຕີ ແລະ ຫັນແກ້ມຂອງເຮົາໃຫ້ຜູ້ທີ່ດຶງຜົມ. ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງໜ້າຈາກຄວາມອັບອາຍ ແລະ ການຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່.

7 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ, ສະນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດໜ້າຂອງເຮົາຄືທຶນເຫລັກໄຟ, ແລະ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາຈະບໍ່ອາຍ.

8 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃກ້, ແລະ ພຣະອົງຮັບຮອງເຮົາ. ແມ່ນໃຜຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ? ກໍໃຫ້ພວກເຮົາຍືນຢູ່ດ້ວຍກັນ. ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ບໍ່ລະປັກຂອງເຮົາ? ກໍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຕີເຂົາດ້ວຍພະລັງປາກຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະ "ກ່າວໂທດເຮົານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເຂົາ ຈະເກົ່າຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ຕົວແມງຈະກັດກິນມັນຈົນໝົດ.

10 ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ຍ້ານກົວ

7 1 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ສພສ 1:24-25;
ອຊຢ 65:12;
ແອວ 5:37.
ຂ ອພຍ 14:21;

ພສສ 106:9;
ຄພ 133:68-69.
ຄ ຢຊ 3:15-16.
ງ ອພຍ 7:21.
3 ກ ອພຍ 10:21.
ຂ ພນມ 6:12.

4 ກ ລກ 2:46-47.
5 ກ ຄພ 58:1.
6 ກ ມທ 27:26;
2 ນພ 9:5.
9 ກ ຣມ 8:31.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຊື້ອພັງ ສຽງຂອງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມ ມືດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ?

11 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າທັງ ຫລາຍ ຜູ້ກໍ່ໄພ, ທີ່ ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າດ້ວຍແສງໄພ, ໄດ້ເດີນຢູ່ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໄພ ຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເຈົ້າໄດ້ກໍ່. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຢ່າງນີ້ຈາກມືຂອງ ເຮົາຄື—ເຈົ້າຈະຕ້ອງນອນລົງໃນຄວາມທໍ ລະມານ.

ບົດທີ 8

ຢາໂຄບ ອ່ານ ຈາກໜັງສືເອຊາຢາຕໍ່: ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປອບໃຈ ຊີໂອນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ— ຜູ້ທີ່ຖືກໂຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນໃນທ່າມກາງ ຄວາມປິຕິຍົນດີຢ່າງຍິ່ງ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 51 ແລະ 52:1-2. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ເດີນ ທາງຕາມຄວາມຊອບທຳ. ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງ ກິນທີ່ເຈົ້າຖືກສະກັດອອກມາ, ແລະ ຮູ ຂອງຫລຸ່ມບ່ອນເຈົ້າຖືກຊຸດອອກມາ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງອັບຣາຮາມ, ພັນພະບຸລຸດຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ສິມາຣາຮາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ; ເພາະເຮົາເອີ້ນລາວຜູ້ດຽວ ແລະ ໃຫ້ພອນ ແກ່ລາວ.

3 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ປອບ ໃຈ ກຊີໂອນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປອບ ໃຈ ບ່ອນ ວ່າງ ເປົາທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດ

ໃຫ້ ສິ່ງແທ້ແທ້ແລ້ງກັນດານຂອງມັນຄືສວນ ເອເດນ, ແລະ ທະເລ ຊາຍ ຂອງມັນຄືກັນ ກັບອຸດທະຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນ ບ່ອນນັ້ນຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມດີ ໃຈຈາກການຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອີຍ; ແລະ ງ່ຽງຫູພັງເຮົາ, ໄອ້ ປະຊາຊາດຂອງ ເຮົາເອີຍ; ເພາະ ກົດຂໍ້ໜຶ່ງຈະອອກໄປ ຈາກເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພິພາກ ສາຂອງເຮົາເປັນ ສະແດງສະຫວ່າງຂອງຊົນ ຊາດທັງຫລາຍ.

5 ຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາຢູ່ໃກ້; ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລ້ວ, ແລະ ແຂນຂອງເຮົາຈະພິພາກສາຜູ້ຄົນທັງປວງ. ຜູ້ຄົນ ຊາວເກາະຈະຄອຍຖ້າເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄວ້ໃຈໃນອ້ອມແຂນຂອງເຮົາ.

6 ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ໂລກ ທາງ ລຸ່ມ; ເພາະ ຟ້າ ສະຫວັນ ຈະ ຫາຍ ໄປ ຄືກັນກັບ ຄວັນ ແລະ ໂລກ ຈະ ເກົາລົງຄືກັນກັບ ເສື້ອຜ້າ; ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕາຍດ້ວຍວິທີດຽວ ກັນ. ແຕ່ວ່າຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງ ເຮົາຈະບໍ່ລົ້ມເລີກໄປ.

7 ຈົ່ງເຊື່ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຮູ້ເຖິງ ຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂຽນກົດຂອງ ເຮົາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ, ເຈົ້າຢາ ຍ້ານ ກົວຄຳຕຳນິຂອງມະນຸດ ແລະ ຢາຍ້ານຄຳ ບ້ອຍດ່າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 ເພາະຕົວແມງຈະກິນພວກເຂົາໝົດຄື

<p>10 ກ ຄພ 1:38. 11 ກ ຕປ 17:6. 8 1 ກ ຄພ ຫົນ. 2 ກ ປຖກ 17:1-8; ຄພ 132:49. ຂ ປຖກ 24:36. 3 ກ ຄພ ຊີໂອນ.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 35:1-2, 6-7. 4 ກ ພ ການສອນ, ຄຳສອນ. ອຊຢ 2:3. ຄພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ຄພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>	<p>5 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ 2 ນຟ 10:20. 6 ກ 2 ປຕ 3:10. ຂ ເຮັບເຣີ ຖືກແຍກອອກ. ພສສ 102:25-27. ຄ ເຮັບເຣີ ເນົ້າເປື້ອຍ. 7 ກ ພສສ 56:4, 11; ຄພ 122:9.</p>
--	---	---

ກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ໜອນຈະເຈາະກິນ ພວກເຂົາຄືກັນກັບຂົນແກະ. ແຕ່ວ່າຄວາມ ຂອບທຳຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະຢູ່ຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ.

9 ຕື່ນເຖີດ! ຕື່ນເຖີດ! ຈົ່ງຮວບຮວມ ັພະ ລັງຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ຈົ່ງຕື່ນຄືກັນກັບ ໃນສະໄໝບູຮານ. ບໍ່ ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ຕັດຮາຮາບເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ແທງມັງກອນທະລຸ?

10 ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລ ແຫ້ງ ແລະ ຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງນ້ຳອັນ ກວ້າງໃຫຍ່ແຫ້ງລົງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເລິກ ຂອງທະເລເປັນ ັພິນທາງໃຫ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກ ໄຖ່ຜ່ານໄປ?

11 ສະນັ້ນ, ັຄົນທີ່ຖືກໄຖ່ ໂດຍພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຈະກັບມາ ແລະ ມາພ້ອມກັບ ະການຮ້ອງເພງສູ່ຊີໂອນ ແລະ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດອັນເປັນນິດຈະຢູ່ເທິງ ຫົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຄວາມສຸກ; ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລະ ະຄວາມເປັນ ທຸກຈະໜີໄປ.

12 ັເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ປອບໂຍນເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າແມ່ນໃຜຈິ່ງ ຈະ ະຍ້ານມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ, ແລະ ະຍ້ານລູກຂອງມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄື ກັນກັບ ະຕົ້ນຫຍ້າ?

13 ແລະ ັຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ຍືດຟ້າສະຫວັນອອກ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະ ະຍ້ານກົວຢູ່ເລື້ອຍໄປຕະຫລອດວັນ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ຄືກັບວ່າ ເຂົາຈະມາທຳຮ້າຍຊັ້ນບໍ່? ແລະ ຄວາມໂມ ໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ນັ້ນຢູ່ໃສ?

14 ຊະເລີຍຜູ້ທີ່ຖືກກັກຂັງຈະໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍໂດຍໄວ, ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ ໃນຫລຸມທັງອາຫານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຂາດ.

15 ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ກວນທະເລ ແລະ ະຄົ້ນໃຫ້ຫວັນໄຫວ; ຈອມໂຍທາຄືຊື່ຂອງ ເຮົາ.

16 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃສ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ໄວ້ໃນປາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົດບັງເຈົ້າໄວ້ ໃນຮົ່ມມືຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຕັ້ງຟ້າ ສະຫວັນ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ະຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

17 ຕື່ນເຖີດ! ຕື່ນເຖີດ! ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ, ໄອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງໄດ້ດື່ມ ະຈອກແຫ່ງ ະພຣະ ພິໂລດ ຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ—ເຈົ້າໄດ້ດື່ມເງື່ອນທີ່ເຫລືອຈາກຈອກ ແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນ—

18 ແລະ ໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງ ຄອດອອກມາ ບໍ່ມີໃຜຊຶ່ງນຳນາງເລີຍ ແລະ ທັງໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງໄດ້ລ້ຽງມາ ບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍນາງເລີຍ.

19 ະລູກສອງຄົນນີ້ຈະມາຫາເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜຈະເສຍໃຈແທນເຈົ້າ—ຍ້ອນຄວາມເປົ່າ ປ່ຽວ ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມອິດ ຍາກ ແລະ ສົງຄາມ—ແລະ ແມ່ນໃຜຈະ ເປັນຜູ້ປອບໂຍນເຈົ້າ?

9 ກ ຄພ 113:7-8.
10 ກ ອຊຢ 35:8.
11 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
ຂ ອຊຢ 35:10.
ຄ ພນມ 21:4.
12 ກ ຄພ 133:47; 136:22.

ຂ ຍມຢ 1:8.
ຄ ອຊຢ 40:6-8;
1 ປຕ 1:24.
13 ກ ຍມຢ 23:27.
15 ກ 1 ນຟ 4:2.
16 ກ 2 ນຟ 3:9; 29:14.

17 ກ ອຊຢ 29:9;
ຍມຢ 25:15.
ຂ ລກ 21:24.
19 ກ ພນມ 11:3.

20 ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເປັນລົມໄປ, ນອກຈາກສອງຄົນນີ້; ພວກເຂົານອນຢູ່ທີ່ຕົ້ນທາງທຸກສາຍ; ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບງົວປ່າທີ່ຖືກຕາໜ່າງຢູ່, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂມໂຫໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຕິຕຽນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

21 ສະນັ້ນ, ບັດນີ້, ຈົ່ງຟັງເລື່ອງນີ້, ເຈົ້າໄດ້ເປັນທຸກ, ແລະ ໄດ້ "ມືນເມົາ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນການມືນເມົາຂອງເຫລົ່າອະນຸ່ນ:

22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ "ວົງວອນ ແທນ ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເອົາຈອກແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ເງື່ອນໃນຖ້ວຍແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງເຮົາອອກຈາກມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມມັນອີກຕໍ່ໄປ.

23 ແຕ່ "ເຮົາຈະເອົາມັນໄວ້ໃນມືຂອງຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນທຸກ; ຄົນທີ່ເວົ້າກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າວ່າ: ກົມຫົວລົງກາບໄຫວ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຢ່າງຜ່ານໄປ—ແລະ ເຈົ້າໄດ້ວາງຕົວຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບພື້ນດິນ ແລະ ຄືກັນກັບຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ເຂົາຜ່ານໄປ.

24 "ຕື່ນເຖິດ, ຕື່ນເຖິດ, ໂອ້ ຊິໂອນ, ຈົ່ງສວມ "ພະລັງຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ນະຄອນສັກສິດ; ຈົ່ງສວມອາພອນທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ; ເພາະນັບແຕ່ນີ້ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສຶກກະບົກ ແລະ ບໍ່ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ "ອີກຕໍ່ໄປ.

25 ຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນອອກຈາກຕົວຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ຈົ່ງ "ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ນັ່ງເທິງ

ບັນລັງເທິນ, ໂອ້ ຍິ່ງຊະເລີຍຊາວຊິໂອນເອີຍ, ຈົ່ງປົດ ະປອກຄໍຂອງເຈົ້າອອກ.

ບົດທີ 9

ຢາໂຄບອະທິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະໄດ້ເຕົ້າໂຮມທົ່ວແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາ—ການ ຊົດ ໃຊ້ ໄຖ່ ມະນຸດ ຈາກ ການ ຕົກ—ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຕາຍ ຈະອອກມາ ຈາກຫລຸມສົບ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ຈະອອກມາ ຈາກນະລົກ ແລະ ຈາກທີ່ສຸຂະເສີມ—ພວກເຂົາ ຈະຖືກພິພາກສາ—ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ຈາກຄວາມຕາຍ, ຈາກນະລົກ, ມານຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ການ ທຳ ໂທດສຳລັບບາບ ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນເປັນຜູ້ຮັກສາປະຕູ. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພິມ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ "ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—

2 ຊຶ່ງພຣະອົງຮັບສັ່ງໄວ້ກັບຊາວຍິວດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຈົນເວລານັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະຖືກ "ນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອພວກເຂົາຈະ

21 ກ 2 ນຟ 27:4.
22 ກ ຢມຍ 50:34.
23 ກ ຊກຢ 12:9.
24 ກ ອຊຍ 52:1-2.
ຂ ຄພ 113:7-8.
ຄ ຄພ ຊິໂອນ.

ງ ຢອ 3:17.
25 ກ ອສ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນດິນ ແລະ ນັ່ງລົງຢ່າງເປັນກຽດ, ໂດຍໄດ້ຮັບການໄຖ່ໃນທີ່ສຸດ.
ຂ ຄພ 113:9-10.

9 1 ກ ຄພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
2 ກ 2 ນຟ 6:11.
ຄພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຖືກ ຮູ້ເຖິງ ໂຮມກັບບ້ານ ໄປຫາ ມີແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເວົ້າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ກັບທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ປິຕິຍົນດີ, ແລະ ກ່ຽງ ຫົວ ຂອງທ່ານ ຂຶ້ນ ຕະຫລອດ ການ, ເພາະພອນຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງທ່ານ.

4 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານຫລາຍຄົນ ສະແຫວງຫາມາຫລາຍແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງ ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ ວ່າ ທ່ານຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ ຕ້ອງສູນເສຍໄປ ແລະ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ໃນ ກ່ຽງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກ ເຮົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະປະກົດຕົວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຈາກ ມາ; ເພາະສົມຄວນທີ່ເລື່ອງນີ້ຈະເປັນໄປ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະ ພຣະຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຍອມ ໃຫ້ພຣະອົງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອ ມະນຸດ ຂ້າທັງປວງຈະໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະ ອົງ.

6 ເພາະເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມຕາຍຜ່ານ ມາຫາ ມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ ມີແຜ່ນທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການພື້ນຄົນຊີວິດ; ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຈະຕ້ອງມາຫາ ມະນຸດ ໂດຍເຫດຂອງ ການຕົກ; ແລະ ການຕົກ ມາເຖິງ ໂດຍເຫດຂອງການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເພາະມະນຸດກັບເປັນຄົນຕົກ ຈຶ່ງຖືກ ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ການຊົດໃຊ້ອັນ ຂັບຂີ່ຂອບເຂດ—ນອກຈາກຈະເປັນການ ຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແລ້ວ, ຄວາມເນົ່າ ເບື້ອຍນີ້ ຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍບໍ່ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການພິພາກສາຄັ້ງ ທຳອິດ ຊຶ່ງມາຫາມະນຸດແລ້ວ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ ໄປເປັນເວລາບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແລະ ຖ້າຫາກ ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເນື້ອໜັງນີ້ຕ້ອງນອນລົງເພື່ອ ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍ ແລະ ເພື່ອສະຫລາຍຕົວ ຢູ່ກັບດິນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດມັນ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກ ຕໍ່ໄປ.

8 ໂອ້ ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ພຣະ ເມດ ຕາ ແລະ ພຣະ ຄຸນຂອງພຣະອົງ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ ເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ ວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບທູດຜູ້

2 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຄ 2 ນພ 10:7-8.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
3 ກ ປຈສ ພສສ 24:7-10 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).
4 ກ ໂຢບ 19:26; ແອວ 11:41-45; 42:23; ຣລມ 14:15; ມມ 9:13.

5 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຂ ຢຣ 12:32; 2 ນພ 26:24; 3 ນພ 27:14-15.
6 ກ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໄຕ່.
ຂ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ.
ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ງ 2 ນພ 2:5.
7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ຂ ແອວ 34:10.
ຄ ມຊຢ 16:4-5; ແອວ 42:6, 9, 14.
ງ ມຊຢ 15:19.
8 ກ ໂຢບ 12:13; ອຣຣ 3:21.
ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ຄພ 93:33-34.

ນັ້ນ ຊຶ່ງ ຕົກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ກັບເປັນ ສົມມານບໍລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງກັບເປັນ ຄືກັນ ກັບ ມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງກາຍເປັນມານ, ເປັນ ະບໍລິວານຂອງມານ, ທີ່ຈະຖືກ ະກິດກັນ ໄວ້ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະ ຄົງ ຢູ່ກັບ ບິດາ ແຫ່ງ ະຄວາມ ຂີ້ ຕົວະ ໃນ ຄວາມທໍລະມານຄືກັນກັບ ຕົວຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສໍາລັບຄົນນັ້ນ ຜູ້ ະຫລອກລວງບິດາມານດາຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ະແປງຕົວ ເກືອບຄືກັນກັບ ະທູດ ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຮັດ ະການມົ້ວສຸມລັບ ແຫ່ງການຄາດຕະກອນ ແລະ ວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດທຸກຢ່າງ.

10 ໂອ້ ພຣະ ກະ ລູ ນາ ທີ ຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ ຜູ້ໄດ້ຕູມທາງເພື່ອການໜີຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນແມ່ນ ະຄວາມຕາຍ ແລະ ະນະລິກ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນໍາອີກ.

11 ແລະ ເພາະທາງແຫ່ງ ະການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ະຄວາມຕາຍນີ້,

ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ໄວ້ທີ່ເປັນຄວາມຕາຍທາງໂລກ ຈະປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນຄືຫລຸມສົບ.

12 ແລະ ະຄວາມຕາຍນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ໄວ້ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ຈະ ປ່ອຍ ຄົນ ຕາຍ ຂອງ ມັນ ຂຶ້ນ ມາ; ຊຶ່ງຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຄື ະນະລິກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຕາຍ ແລະ ະນະລິກຕ້ອງປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ະນະລິກຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ຫລຸມ ສົບ ຕ້ອງ ປ່ອຍ ຮ່າງກາຍທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ຮ່າງກາຍກັບ ະວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກ ະນໍາກັບຄືນຫາກັນ ແລະ ຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດ ແຫ່ງ ະການ ພື້ນ ຄົນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ໂອ້ ະແຜນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະອີກທາງໜຶ່ງ, ະທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທໍາຂຶ້ນມາ, ແລະ ຫລຸມສົບ ປ່ອຍ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ຄົນ ຊອບທໍາ ຂຶ້ນ ມາ, ແລະ ະວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຖືກ ະນໍາກັບຄືນມາຫາຕົວຂອງມັນເອງອີກ, ແລະ ມະນຸດທັງປວງກັບກາຍບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ ແລະ ເປັນ ະອະມະຕະ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ ໂດຍມີ ະຄວາມຮູ້ ະອັນສົມ ບູນ ຄື ກັນ ກັບ ພວກເຮົາ ໃນ ເນື້ອໜັງ,

8 ຈ ອຊຢ 14:12; 2 ນພ 2:17-18; ມຊ 4:3-4; ອຣຣ 3:27-28. ສ ຄມພ ມານ. 9 ກ ຢຄ 3:11; ແອວ 5:25, 39. 2 ພນມ 12:7-9. ຄ ຄມພ ຕົວະ. ໑ ປຖກ 3:1-13; ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19. ໑ 2 ກຮທ 11:14; ແອວ 30:53.

ສ ຄພ 129:8. ຊ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 10 ກ ມຊຢ 16:7-8; ແອວ 42:6-15. ຂ ຄມພ ະນະລິກ. 11 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. 12 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຂ ຄພ 76:81-85.

ຄ ຄມພ ະວິນຍານ. ໑ ຄມພ ະການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ະການພື້ນຄົນຊີວິດ. 13 ກ ຄມພ ະແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄພ 138:14-19. ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ແອວ 11:43. ໑ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ໑ ຄພ 130:18-19. ສ ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ນອກຈາກຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົາຈະສົມບູນ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະມີ "ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບ ຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມເປົ່າເປັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມເປື້ອນເປົ່າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາໂດຍທີ່ຖືກ ທຸ້ມທໍ່ໄວ້ດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍ ຄຳເສື່ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.

15 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທຳອິດມາສູ່ຊີວິດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບເປັນອະມະຕະ, ພວກເຂົາຕ້ອງປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ການພິພາກສາຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມການພິພາກສາອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງນີ້ໄວ້, ແລະ ເປັນ "ພຣະຄຳອັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຈະ ຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້ ຄືຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະ

ຍັງຊອບທຳຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ ສົກກະປົກຈະຍັງ ສົກກະປົກຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຄື ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ; ແລະ ມັນຈະອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ສຳລັບມັນ ແລະ ຄວາມທໍລະມານຂອງມັນເປັນຄື ທະເລໄພ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄພນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

17 ໂອ້ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ! ເພາະພຣະອົງ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ ແລະ ພຣະຄຳທີ່ອອກຈາກພຣະ ໂອດ ແລ້ວ, ແລະ ກົດຂອງພຣະອົງຕ້ອງສຳເລັດ.

18 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳ, "ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ ໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ, ແລະ ກຽດຊັງຄວາມອັບອາຍຂອງມັນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນ ມູນມໍລະດົກຊຶ່ງມີຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະບໍລິບູນ ຕະຫລອດໄປ.

19 ໂອ້ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແຫ່ງ ພຣະ ເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ! ເພາະພຣະອົງ

<p>14 ກ ມຊຢ 3:25; ແອວ 5:18. ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຄ ມມ 9:5. ງ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຈ ສພສ 31:25. ສ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຊ ຄພ 109:76. 15 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:9; 2 ນພ 30:9. 16 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 1:38; ມຊ 1:4. ຂ ດພ 56:11. ຄ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ງ 1 ນພ 15:33-35; ແອວ 7:21; ມມ 9:14; ຄພ 88:35. ຈ ຄມພ ມານ.</p>	<p>ສ ມຊຢ 27:28. ຊ ພນມ 21:8; 2 ນພ 28:23; ຄພ 63:17. 17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 18 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ລກ 14:27. ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ງ ຄພ 45:58; 84:38. ຈ ແອວ 13:3. ສ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p>
--	---	--

ໄດ້ ັບົດປ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ ະເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ ແລະ
ຄວາມຕາຍ ແລະ ິນະລິກ, ແລະ ທະເລໄຟ
ແລະ ມາດແຫ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະ
ມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

20 ໂອ້ ັຄວາມ ສັກສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະພຣະ
ອົງ ະຮູ້ທຸກໆເລື່ອງ, ແລະ ບໍ່ມີເລື່ອງໃດທີ່
ພຣະອົງບໍ່ຮູ້.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງໂລກ
ເພື່ອຈະໄດ້ ັຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ
ພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບ
ຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດທັງປວງ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ະຄວາມເຈັບປວດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີ
ວິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນທຸກຢ່າງທັງຊາຍຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍທີ່ເປັນຄອບຄົວຂອງ ັອາດາມ.

22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບສິ່ງນີ້ ເພາະ
ການ ພົ້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຈະ ໄດ້ ເກີດ ກັບ ມະນຸດ
ທຸກຄົນ ເພື່ອ ຄົນ ທັງ ປວງ ຈະ ໄດ້ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່
ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ວັນພິພາກສາ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ັກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ
ະບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍມີສັດທາທີ່ສົມບູນ ໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ

ຂອງອິດສະຣາເອນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ
ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ັພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ະອິດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ
ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ະອັບ ປະ ໂຫຍດ ເພາະ ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະ
ຣາເອນໄດ້ຮັບສິ່ງໄວ້.

25 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ປະທານ ັກົດ
ໃຫ້ ແລະ ບ່ອນໃດ ະບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫຍ່ອມບໍ່ມີ
ໂທດ ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີໂທດຍ່ອມບໍ່ມີການ
ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ບ່ອນ ໃດ ບໍ່ມີການກ່າວ
ໂທດ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ
ອິດສະ ຣາເອນ ຍ່ອມ ມີ ສິດ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເພາະການຊົດໃຊ້, ເພາະພວກເຂົາຖືກປົດ
ປ່ອຍດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

26 ເພາະ ັການຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍ
ກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ະຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ
ພຣະອົງທີ່ມີກັບຄົນທັງປວງຜູ້ບໍ່ ະມີ ັກົດໃຫ້
ໄວ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ, ຄວາມ
ຕາຍ ແລະ ິນະລິກ ແລະ ມານ, ແລະ ທະເລ
ໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານ
ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ
ນຳກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າພຣະອົງຜູ້ນັ້ນ

<p>19 ກ ຄພ 108:8. ຂ 1 ນພ 15:35. ຄ ຄພ ນະລິກ. 20 ກ ຄພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ແອວ 26:35; ຄພ 38:2. 21 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ຄພ 18:11; 19:18. ຄ ຄພ ອາດາມ. 23 ກ ຄພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>24 ກ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ຂ ຄພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. ຄ ຄພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 25 ກ ຢກບ 4:17. ຄພ ກົດ. ຂ ຣມ 4:15; 2 ນພ 2:13; ແອວ 42:12-24. ຄພ ຮັບຜິດຊອບ,</p>	<p>ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. 26 ກ 2 ນພ 2:10; ແອວ 34:15-16. ຄພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຄພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ມຊຢ 15:24; ຄພ 137:7.</p>
---	---	--

ຜູ້ປະທານ າລົມຫາຍໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

27 ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ມີ າກົດໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ທີ່ມີພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບພວກເຮົາ ແລະ ທີ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນັ້ນ, ແລະ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ຂອງ ເຂົາ ໄປ ລ້າງ, ເພາະສະພາບຂອງເຂົາອັນເປັນຕາຍຳນ!

28 ໂອ້ າແຜນທີ່ມີ ເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານຮ້າຍນັ້ນ! ໂອ້ າຄວາມຖືຕົວ ແລະ ຄວາມອ່ອນ ແອ ແລະ ຄວາມ ໂງ່ ຂອງ ມະນຸດ! ເມື່ອເຂົາ າມີການສຶກສາ ແລະ ຄິດວ່າຕົນ າສະຫລຽວ ສະຫລາດ, ແລະ ເຂົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຂົາ ບໍ່ຮັບ ໂດຍຄິດວ່າເຂົາຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນບັນຍາຂອງເຂົາຄືຄວາມໂງ່ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບເຂົາ. ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

29 ແຕ່ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າຫາກເຂົາ າຍອມເຊື່ອພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

30 ແຕ່ວິບັດແກ່ າຄົນຮັ່ງມີ, ທີ່ຮັ່ງມີດ້ວຍສິ່ງຂອງຂອງໂລກ. ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກ າຄົນທຸກຍາກ, ແລະ ເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໂຍນ, ແລະ ໃຈຂອງເຂົາຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຊັບສົມບັດຂອງ

ເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບເຂົາຄືກັນ.

31 ແລະ ວິບັດ ແກ່ຄົນ ທູ ໜວກທີ່ຈະບໍ່ າພັງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ວິບັດ ແກ່ຄົນ ຕາບອດທີ່ຈະບໍ່ເບິ່ງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ.

33 ວິບັດ ແກ່ ໃຈ ທີ່ ສັກ ກະ ບົກ, ເພາະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາຈະລົງໂທດເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

34 ວິບັດແກ່ າຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງ ານະລົກ.

35 ວິບັດ ແກ່ ຄາດ ຕະ ກອນ ທີ່ າຂ້າ ຄົນ ໂດຍ ເຈດ ຕະ ນາ, ເພາະ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ າຕາຍ.

36 ວິບັດ ແກ່ຄົນທີ່ທຳ າການ ໂສ ເພ ນີ, ເພາະຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ານະມັດສະການຮູບບູຊາ, ເພາະມານຂອງມານທັງປວງເບີກບານໃນການກະທຳຂອງເຂົາ.

38 ແລະ, ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍ ໃນ ບາບ ຂອງຕົນ, ເພາະເຂົາຈະ າກັບໂປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງເຂົາ.

<p>26 ຈ ປຖກ 2:7; ຄພ 93:33; ອຣຮ 5:7.</p> <p>27 ກ ລກ 12:47-48.</p> <p>28 ກ ແອວ 28:13. ຂ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.</p> <p>ຄ ລກ 16:15; 2 ນພ 26:20; 28:4, 15.</p> <p>ງ ສພສ 14:6; ຢມຢ 8:8-9; ຣມ 1:22. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ສະຕິບັນຍາ. ຈ ແອວ 37:12. ຄມພ ຄຳແນະນຳ.</p> <p>29 ກ 2 ນພ 28:26. ຂ ຢຄ 4:10.</p> <p>30 ກ ລກ 12:34; 1 ຕມຫ 6:10; ຄພ 56:16. ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.</p> <p>31 ກ ອຊກ 33:30-33; ມຫ 11:15; ມຊຢ 26:28;</p>	<p>ຄພ 1:2, 11, 14; ມຊ 6:27.</p> <p>34 ກ ສພສ 19:9. ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຕົວະ. ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>35 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21. ຂ ຄມພ ໂທດປະທານຊີວິດ.</p> <p>36 ກ 3 ນພ 12:27-29. ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p> <p>37 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 38 ກ ແອວ 40:11, 13.</p>
--	---	---

39 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈໍາ, ຄວາມເປັນຕາຍ້ານໃນການລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນ, ແລະ ຄວາມເປັນຕາຍ້ານຂອງການຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງຄົນ ັລະທຽມຜູ້ນັ້ນ, ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ການມີ ະຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄື ະຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທໍາຄື ະຊີວິດ ະນິລັນດອນ.

40 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຽງຫູພັງຖ້ອຍຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ. ຈົ່ງຈີ່ຈໍາຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ທ່ານທ່ານເພາະຖ້າທ່ານທ່ານເວົ້າ, ທ່ານຈະພົ້ນປະໝາດ ະຄວາມຈິງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງເປັນ ະເລື່ອງຮຸນແຮງສໍາລັບຄວາມເປີເປື້ອນທັງສິ້ນ; ແຕ່ວ່າຄົນຊອບທໍາບໍ່ຍ້ານກົວຄໍາເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພວກເຂົາຮັກຄວາມຈິງແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.

41 ໂອ້ ສະນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈີ່ຈໍາວ່າ ທາງຂອງພຣະອົງນັ້ນຊອບທໍາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ະທາງຂອງມະນຸດ ະແຄບ ແຕ່ວາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຊື່ຕົງຕໍ່ໜ້າ

ເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຮັກສາ ະປະຕູຄືພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຈ້າງຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, ເພາະຈະຫລອກລວງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດໝັ້ນເຄາະ, ພຣະອົງຈະເປີດໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ະຄົນມີປັນຍາ ແລະ ຄົນມີການສຶກສາຄືຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ຊຶ່ງ ະອວດອົງເພາະການສຶກສາຂອງເຂົາ, ແລະ ປັນຍາຂອງເຂົາ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົາເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະປະຖົ້ມສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພິຈາລະນາຕົນເອງເປັນ ະຄົນໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ະຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ.

43 ແຕ່ເລື່ອງຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ຄົນຮອບຄອບຈະຖືກ ະປົດບັງຈາກເຂົາຕະຫລອດການ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກນັ້ນ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈໍາຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖອດອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ສັ້ນມັນຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ພຣະອົງທອດ

39 ກ 2 ນຟ 28:20-22; 32:8; ມຊຍ 2:32; 4:14; ແອວ 30:53.
ຂ ຮມ 8:6.
ຄ ມພ ກາມມະລິມ.
ຄ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ງ ສພສ 11:19.
ຈ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
40 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.
ຂ 1 ນຟ 16:2;

2 ນຟ 28:28; 33:5.
41 ກ 1 ນຟ 6:4;
ຢຄ 1:7;
ອມນ 1:26;
ມຮນ 10:30-32.
ຂ 2 ນຟ 31:17-21;
ແອວ 37:46;
ຄພ 132:22, 25.
ຄ ລກ 13:24;
2 ນຟ 33:9;
ຮລມ 3:29-30.

ງ 2 ນຟ 31:9, 17-18;
3 ນຟ 14:13-14;
ຄພ 43:7; 137:2.
42 ກ ມຫ 11:25.
ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
ຄ 1 ກຣຫ 3:18-21.
ງ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
43 ກ 1 ກຣຫ 2:9-16.

ພຣະເນດເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສາຍພຣະເນດ "ອັນຖີ່ຖວນ; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ະສັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານຈາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມສົດໃສຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ະປາດສະຈາກເລືອດຂອງທ່ານ.

45 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໜ້າໜີຈາກບາບຂອງທ່ານ, ຈົ່ງສັ່ນ ະສາຍໂສ້ຂອງມັນທີ່ຢາກມັດທ່ານໃຫ້ແໜ້ນ; ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນຜູ້ເປັນ ະດານຫິນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງທ່ານ.

46 ຈົ່ງ ຕຽມ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ທ່ານ ໄວ້ສຳລັບ ວັນ ອັນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ເຫລືອງ ເຫລື້ອມນັ້ນ ເມື່ອ ຈະ ຈັດ ະຄວາມຍຸດຕິທຳ ໃຫ້ແກ່ຄົນຊອບທຳ, ແມ່ນວັນແຫ່ງ ະການພິພາກສາເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຫົດຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວອັນເປັນຕາຍຳນ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຈິດຈຳ ະຄວາມຜິດອັນເປັນຕາຍຳນຂອງທ່ານໃນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮ້ອງວ່າ: ສັກສິດ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງສັກສິດ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່— ແຕ່ຂ້າ ະນ້ອຍ ຮູ້ ຄວາມຜິດຂອງຂ້າ ະນ້ອຍ; ຂ້າ ະນ້ອຍ ລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງ ຂ້າ ະນ້ອຍ ເປັນ ຂອງ ຂ້າ ະນ້ອຍ; ແລະ ມານ ໄດ້ ຮັບ ຂ້າ ະນ້ອຍ ແລ້ວ, ຈົນ ຂ້າ ະນ້ອຍ

ເປັນເຫຍື່ອຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນຕາຍຳນຂອງມັນ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສົມຄວນບໍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກໃຫ້ທ່ານຕື່ນຂຶ້ນທາຄວາມເປັນຈິງອັນເປັນຕາຍຳນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ຫລື ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງທ່ານບໍ່ລືສຸດ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງກັບທ່ານຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງບໍ່ ຖ້າຫາກທ່ານພົ້ນຈາກບາບ?

48 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ລືສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານ ເຖິງຄວາມບໍ່ລືສຸດ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກທ່ານບໍ່ບໍ່ລືສຸດ, ແລະ ທ່ານນັບຖືຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສອນ ຈົ່ງສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງ ະສິດສອນທ່ານເລື່ອງຜົນຈາກ ະບາບ.

49 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງບາບ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ະສັນລະເສີນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

50 ມາເຖີດ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ຫົວນ້ຳ, ຈົ່ງມາຫາ ະນ້ຳ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເງິນຈົ່ງມາຊື້ກິນເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຊື້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ະນ້ຳນົມໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍ ະເງິນ ແລະ ະຄິດລາຄາ.

51 ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫລື ໃຊ້ ະແຮງງານຂອງທ່ານ ເພື່ອສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມພໍໃຈບໍ່ໄດ້. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າ

<p>44 ກ ຢດ 2:10. ຂ ຢດ 1:19. ຄ ຢດ 2:2; ມຊຢ 2:28. 45 ກ 2 ນພ 28:22; ແອວ 36:18. ຂ ຄມພ ຫິນ.</p>	<p>46 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຄ ມຊຢ 3:25. ງ 1 ນພ 1:14; ມຊ 2:1.</p>	<p>48 ກ ແອວ 37:32. ຂ ຄມພ ບາບ. 49 ກ 1 ນພ 18:16. 50 ກ ຄມພ ະນ້ຳທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. ຂ ແອວ 42:27. 51 ກ ອຊຢ 55:1-2.</p>
--	---	---

ພະເຈົ້າຢາງພາກພຽນ ແລະ ຈີ່ຈຳຖ້ອຍຄຳ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ະຢູ່ກັບ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຕາຍ ແລະ ເນົ່າເປື້ອຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານເບີກບານໃນ ຄວາມສົມບູນ.

52 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານ; ຈົ່ງອະທິຖານທາພຣະອົງໃນຕອນ ກາງເວັນ, ແລະ ຖວາຍ "ຄວາມຂອບພຣະ ຄຸນແດ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນຕອນກາງຄືນຢູ່ສະເໝີ. ຈົ່ງໃຫ້ໃຈຂອງ ທ່ານປິຕິຍິນດີເຖິດ.

53 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ພຽງ ໃດ, ແລະ ການຖອມຕົວຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ; ແລະ ເພາະຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະຄຸນ ແລະ ະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈົ່ງ ສັນຍາກັບ ພວກເຮົາວ່າ ລູກຫລານ ຂອງ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນຕາມ ທາງຂອງເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະຮັກ ສາ ພວກເຂົາ; ແລະ ໃນ ຄົນ ລຸ້ນ ຕ່ຽງ ໄປ, ພວກເຂົາຈະກັບເປັນ "ກິ່ງກັນອັນຂອບ ທຳຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

54 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າກັບທ່ານອີກ, ແຕ່ໃນ ມື້ອື່ນຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດກັບທ່ານເຖິງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ອາ ແມນ.

ບົດທີ 10

ຢາໂຄບອະທິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະຄົງພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ— ພວກເຂົາ ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເລີ່ມເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ—ອາເມຣິ ກາຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບທີ່ຈະບໍ່ ມີກະສັດບົກຄອງ—ທຳເຕີນເຂົ້າກັບພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຮັບຄວາມລອດຜ່ານທາງພຣະ ຄຸນຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຂໍເວົ້າ ກັບທ່ານອີກ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ກິ່ງງ່າອັນຂອບທຳນີ້ ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄຳສັນຍາທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບມາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ພວກເຮົາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ. ດັ່ງນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງສິ່ງທີ່ ສະແດງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ວ່າ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢາງ ຫລວງ ຫລາຍ ຈະ ຕາຍ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ ເພາະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະຖືກນຳ ກັບຄືນມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມາທາສິ່ງທີ່ຈະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ອັນແທ້ຈິງແກ່ເຂົາກ່ຽວກັບ ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຂົາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຈຳ ຕ້ອງ ເໝາະ ສົມ ທີ່ ພຣະຄຣິດ—ເພາະມື້ຄືນນີ້ "ທູດໄດ້ເວົ້າກັບ

51 ຂ 2 ນຟ 31:20; 32:3; 3 ນຟ 12:6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ 1 ນຟ 22:8; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7.
52 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.	ຄ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.	3 ກ 2 ນຟ 25:19; ຢຄ 7:5; ມຣນ 7:22.
53 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ,	10 1 ກ 1 ນຟ 15:12-16; 2 ນຟ 3:5; ຢຄ 5:43-45.	

ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ນີ້ ຈະ ເປັນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະອົງ—ຈະ ສະເດັດມາໃນບັນດາຊາວ ຍິວ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າພວກອື່ນ ໃນ ໂລກ; ແລະ ເຂົາ ຈະ ສົງ ພຣະ ອົງ ໄວ້ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ—ເພາະມັນຈຳຕ້ອງເປັນ ໄປແນວນັ້ນ ກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດອື່ນ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກນີ້ຈະ ສົງ ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາໄວ້ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

4 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ ທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາ ຊາດອື່ນໆແລ້ວ ເຂົາຈະກັບໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກ ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ.

5 ແຕ່ເພາະ ການ ຫລອກລວງ ຂອງ ປະ ໂລຫິດ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ຈະ ເຮັດ ຄໍ ແຂງ ກັບ ພຣະ ອົງ, ໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ, ຄວາມພິນາດ, ຄວາມອິດຢາກ, ພະຍາດໂລ ຄາ, ແລະ ການນອງເລືອດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຖືກທຳລາຍກໍຈະ ກະ ຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງນີ້: ິເວລານັ້ນ ຈະ ມາເຖິງທີ່ພວກ ເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນເຮົາວ່າ ເຮົາຄືພຣະຄຣິດ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບັນພະບຸ ລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ

ກັບຄືນມາໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃນເນື້ອໜັງ ເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າ ມາ ຈາກ ການ ແຕກກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຈາກ ິເກາະ ໃນ ທະເລ, ແລະ ຈາກ ສີ່ ທິດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແລະ ປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ິການນຳພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າ ກ່າວ.

9 ິແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ກະສັດ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ເປັນ ພໍ່ ລ້ຽງ ຂອງ ເຂົາ ແລະ ລາຊິ ນິທັງຫລາຍ ຈະ ເປັນ ແມ່ ລ້ຽງ ຂອງ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ິຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຍິ່ງ ໃຫຍ່ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບ ສັ່ງໄວ້, ແລະ ແມ່ນ ໃຜ ຈະ ໂຕ້ ຖຽງ ໄດ້?

10 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ແຜ່ນດິນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ິຄົນຕ່າງຊາດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ຈະ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ິເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ບໍ່ມີ ິກະສັດ ໃນ ແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຈະຍົກໄວ້ໃຫ້ ຄົນຕ່າງຊາດ.

<p>3 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກຽວກັບການ ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໓ 1 ນຟ 11:33; ມຊຢ 3:9; ຄພ 45:52-53. ໘ ລກ 23:20-24. ຈ 1 ນຟ 19:10. 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. 5 ກ ລກ 22:2.</p>	<p>ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ. 6 ກ 1 ນຟ 19:13-14. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. 7 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 25:16-17. 8 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:20-22; ຄພ 133:8. ໓ 1 ນຟ 22:8. ໘ ອຊຢ 49:22-23. ຂ 1 ນຟ 22:8-9; ຄພ 3:19-20. 10 ກ 2 ນຟ 6:12. 11 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ມຊຢ 29:31-32.</p>
--	--	---

12 ແລະ ເຮົາຈະເສີມກຳລັງແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ສາມາດຕ້ານທານກັບປະຊາຊາດອື່ນໆທັງໝົດ.

13 ແລະ ຜູ້ທີ່ ກໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີໂອນ ຈະ ຕ້ອງ ະຕາຍ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

14 ແລະ ຜູ້ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໃຫ້ຂັດແຍ້ງເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ ຈະເປັນກະສັດຂອງເຂົາ, ແລະ ຜູ້ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເປັນ ະແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ເຂົາຕະຫລອດໄປ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດຈະສຳເລັດ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເຮັດກັບ ເຂົາ ເວລາທີ່ ເຂົາ ຢູ່ໃນ ເນື້ອໜັງ, ເຮົາຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານ ະລັບ ແຫ່ງ ະຄວາມມືດ ແລະ ແຫ່ງຄາດຕະກອນ ແລະ ແຫ່ງຄວາມໜ້າກຽດຊັງ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບ ະຊີໂອນ, ທັງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຈະຕ້ອງຕາຍ ເພາະ ະເຂົາເປັນ ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ; ເພາະ ະຜູ້ໃດ ະບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍເຮົາ ຈະ ະຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວ.

17 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສັນຍາ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ

ສຳເລັດຄື, ເຮົາຈະເຮັດກັບເຂົາເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເປັນທຸກດ້ວຍມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງ ະຄົນຕ່າງຊາດອ່ອນ ໂຍນ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນຄືບິດາຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ ະຮັບພອນ ແລະ ຖືກ ະນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະ ະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ເພື່ອລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ເພາະມັນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເໝືອກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະໃຫ້ຄົນທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ນະມັດສະການເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຜູ້ເມດຕາ ປະທານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ພວກເຮົາກຸ່ວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຢ່າໄດ້

13ກ 1 ນຟ 22:14, 19.
ຂ ອຊຢ 60:12.
14ກ ແອວ 5:50;
ຄພ 38:21-22;
128:22-23;
ມຊ 7:53.
ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
15ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
ຂ ຮລມ 3:23.

ຄມພ ການມື້ວສຸມລັບ.
ຄ ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນຍານ.
16ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ 1 ນຟ 13:4-5.
ຄ 1 ນຟ 14:10.
ງ 1 ນຟ 22:13-23;
2 ນຟ 28:15-32;
3 ນຟ 16:8-15;
ອທ 2:9.
ຈ ມທ 12:30.

17ກ ຄພ 1:38.
18ກ ລກ 13:28-30;
ຄພ 45:7-30.
ຂ ອພຊ 3:6.
ຄ ຄລຕ 3:7, 29;
1 ນຟ 14:1-2;
3 ນຟ 16:13;
21:6, 22; 30:2;
ອຣຣ 2:9-11.
19ກ 2 ນຟ 3:2.

ເຮັດຄໍາຕົກ ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກນໍາມາຫາ ະແຜ່ນດິນທີ່ດີກວ່າ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລເປັນ ະທາງເດີນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ະເກາະແຫ່ງໜຶ່ງໃນທະເລ.

21 ແຕ່ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ະເກາະໃນທະເລນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອກ່າວຄໍາວ່າ ເກາະຈຶ່ງຈໍາຕ້ອງມີຫລາຍກວ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພື້ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຄືກັນ.

22 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ພາຜູ້ຄົນໄປຈາກເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເປັນບາງຄັ້ງ ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະ ໄທຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈຶ່ງເຂົ້າທຸກຄົນທີ່ແຕກແຍກອອກມາ, ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາພວກເຮົາເໝືອນກັນ.

23 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານຊື່ນບານ, ແລະ ຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ທ່ານ ະມີສິດທີ່ຈະ ະເຮັດເພື່ອຕົນເອງ—ທີ່ຈະ ະເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງທໍາຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ ແລະ ຈຶ່ງຈຶ່ງຈໍາໄວ້ຫລັງຈາກທ່ານທໍາຕົນເອງເຂົ້າກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ວ່າຈະເປັນ ໂດຍ ະພຣະຄຸນ

ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະ ະລອດ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຍົກທ່ານຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ໂດຍ ອໍານາດ ແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດເຖິດ, ແລະ ຈາກຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງ ະການຊົດໃຊ້ ເພື່ອທ່ານຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ສັນລະເສີນພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນແຫ່ງສະຫວັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງລາວ—ກົດຂອງໂມເຊສະແດງເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ພິສູດວ່າ ພຣະອົງ ຈະສະເດັດມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້, ະຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າ ອີກຫລາຍ ເລື່ອງກັບ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນເວລານັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະບັນທຶກ ໄວ້ ພຽງ ແຕ່ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ເພາະເລື່ອງທີ່ບັນທຶກ ໄວ້ພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ບັນທຶກຄໍາເວົ້າຂອງ ະເອຊາຢາອີກ, ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບທຽບຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງອອກໄປເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ທັງ ໝົດ, ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຫ່ງ ເໝືອນ ດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ.

20 ກ 1 ນຟ 2:1-4.
ຂ 1 ນຟ 2:20.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັ່ນຍາ.
ຄ 1 ນຟ 18:5-23.
ງ ອຊຍ 11:10-12.

21 ກ 1 ນຟ 19:15-16; 22:4.
22 ກ 1 ນຟ 22:4.
23 ກ ຄມພ ອໍາເພີໃຈ.
ຂ 2 ນຟ 2:16.
ຄ ພບຍ 30:19.
24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.

ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
11 ກ 2 ນຟ 6:1-10.
ຂ 2 ນຟ 31:1.
2 ກ 3 ນຟ 23:1.
ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.

3 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາໂຄບກໍໄດ້ "ເຫັນພຣະອົງຄືກັນກັບຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງຄຳເວົ້າຂອງຄົນທັງສອງອອກໄປ ເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພິສູດກັບພວກເຂົາວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນ ສາມຄົນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ສົ່ງພະຍານມາອີກ, ແລະ ພຣະອົງພິສູດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ການພິສູດຄວາມຈິງຂອງ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈຸດມຸ້ງພາຍນີ້ຈຶ່ງມີ "ກົດຂອງໂມເຊ ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາເປັນການສະແດງເຖິງພຣະອົງ.

5 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອຳນາດ ແລະ ພຣະເມດຕາໃນແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນແຫ່ງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕາຍ.

6 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນການພິສູດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ "ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາ ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍ.

7 ເພາະຖ້າຫາກ "ບໍ່ມີພຣະຄຣິດແລ້ວ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ເປັນຢູ່ເພາະ ສາມສ້າງຈະມີບໍ່ໄດ້. ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາໂວບາງຄຳສຳລັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຫັນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ ຈະໄດ້ມີກຳລັງໃຈ ແລະ ປິຕິຍິນດີເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ. ແລ້ວນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ປຽບທຽບມັນກັບຕົວທ່ານເອງ ແລະ ກັບມະນຸດທັງປວງ.

ບົດທີ 12

ເອຊາຢາເຫັນພຣະວິຫານໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງອິດສະຣາເອນ, ການພິພາກສາໃນພັນປີ ແລະ ສັນຕິສຸກ—ຄົນອວດດີກັບຄົນຊົ່ວ ຈະຖືກນຳລົງຕ່ຳໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 2. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນຄ.ສ.

1 ຄຳເວົ້າທີ່ "ເອຊາຢາຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂມດ ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບຢູດາ ແລະ

<p>3 ກ 2 ນຟ 2:3; ຢຄ 7:5. ໔ 2 ນຟ 27:12; ອຫ 5:2–4; ຄພ 5:11. 4 ກ 2 ນຟ 31:2. ໕ ຢຄ 4:5; ຈຣ 1:11; ແອວ 25:15–16; ອຫ 12:19.</p>	<p>໖ 2 ນຟ 5:10. 5 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອົບຮາຣາມ. 6 ກ ມຊຢ 3:15. 7 ກ 2 ນຟ 2:13. ໘ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 12 1 ກ ເອຊາຢາ ບົດທີ 2–14 ຖືກອ້າງເຖິງ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ</p>	<p>ໂດຍນິໄຟ ໃນ 2 ນິໄຟ 12–24; ມີບາງຄຳທີ່ແຕກຕ່າງ ຊຶ່ງຄວນສັງເກດ. ໒ ເຮັບເຣີ ຄາຊາ, ພາຍເຖິງ "ນິກເຫັນພາບ." ພາຍຄວາມວ່າ ເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບຂາວສານຂອງເພິ່ນ ຜ່ານທາງພາບນິມິດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອຈະມີ ັພູທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງ ະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງຈອມ ັພູທັງຫລາຍ ຊຶ່ງມັນຈະສູງກວ່າເນີນພູທຸກໆໜ່ວຍ ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຫລົງໄຫລໄປບ່ອນນັ້ນ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄປ ແລະ ເວົ້າວ່າ ມາເຖິດພວກທ່ານ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເທາະ ໄປຫາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ແລະ ພຣະອົງຈະສິດສອນພວກເຮົາເຖິງທາງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາຈະ ັດີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ະກົດຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ພຣະອົງຈະ ັພິພາກສາໃນບັນດາປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຕິຕຽນຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕິດາບຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນພາກສົບໂຖ, ແລະ ຕິຫອກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນກຽວ—ປະຊາຊາດຈະບໍ່ຍົກດາບຕໍ່ສູ້ກັນ, ທັງພວກເຂົາຈະບໍ່ຽນເລື່ອງສົງຄາມອີກຕໍ່ໄປ.

5 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງມາເຖິດພວກທ່ານເອີຍ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ເພາະທ່ານທັງ

ຫລາຍ ັຫລົງທາງໄປ, ທຸກຄົນໄປຕາມທາງຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ.

6 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ແສຍແລ້ວ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ັພາມາທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳໝໍດູຄືກັນກັບ ະຊາວພິລິດສະຕິນ, ແລະ ພວກເຂົາສ້າງ ະຄວາມພໍໃຈກັບຄົນແປກຫ້າ.

7 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ; ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍມ້າ, ທັງລົດມ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

8 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ ັຮູບບູຊາ; ພວກເຂົາກາບໄຫວ້ສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງແມ່ນມື້ວມືຂອງພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ.

9 ແລະ ຄົນຕ່ຳຊ້າບໍ່ກົມຫົວ ັລົງ ແລະ ຄົນສູງສົ່ງບໍ່ຖ່ອມຕົວ, ສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ອະໄພພວກເຂົາເລີຍ.

10 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫລືບຫີນ ແລະ ັລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຂີ້ຝຸ່ນ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນນ້ອມລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ

2ກ ຢອ 3:17.
ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 49:25.
3ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.
ຂ ເຮັບເຣີ ການສອນ, ຫລື ຄຳສອນ.

ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
4ກ 2 ນພ 21:2-9.
5ກ 2 ນພ 28:14;
ມຊຢ 14:6;
ແອວ 5:37.
6ກ ອສ ເຕັມໄປດ້ວຍ, ຖືກສິດສອນ, ຄວາມເຊື່ອທີ່ປ່າເຖືອນ.
ພສສ 106:35.

ຂ ຄມພ ພິລິດສະຕິນ.
ຄ ເຮັບເຣີ ສະໜັບສະໜູນ, ຫລື ເຮັດພັນທະສັນຍານຳ.
8ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
9ກ ອສ ແກ່ພຣະເຈົ້າ; ເຂົານະມັດສະການຮູບບູຊາແທນ.
10ກ ແອວ 12:14.

ຈະຖືກປາບ, ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສົ່ງ.

12 ເພາະ "ວັນຂອງຈອມ ໂຍທາຈະມາເທິງປະຊາຊາດທັງປວງໃນບໍ່ຊ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງຄົນທຸກຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເທິງຄົນຈອງທອງ ແລະ ຄົນຫຍິ່ງຍະໂສ, ແລະ ເທິງຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳລົງຕໍ່າ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເທິງຕົ້ນສົນສີດາທັງໝົດຂອງເລບານອນ, ເພາະມັນສູງ ແລະ ຍົກຕົວ; ແລະ ເທິງຕົ້ນ ໂອກທັງໝົດຂອງບາຊານ;

14 ແລະ ເທິງ ພູເຂົາສູງທັງໝົດ, ແລະ ເທິງເນີນພູທັງໝົດ, ແລະ ເທິງປະຊາຊາດທັງປວງທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ ແລະ ເທິງມະນຸດທຸກຄົນ.

15 ແລະ ເທິງຫໍສູງທຸກຫໍ, ແລະ ເທິງກຳແພງທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງທຸກແຫ່ງ;

16 ແລະ ເທິງເຮືອທັງໝົດ ໃນ "ທະເລ ແລະ ເທິງເຮືອທັງໝົດຂອງທາຣາສິດ, ແລະ ເທິງຮູບທີ່ທ້າຊົມທັງໝົດ.

17 ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດຈະຖືກປາບລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງທອງຂອງມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕໍ່າລົງ; ແລະ ໃນມື້ "ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສົ່ງ.

18 ແລະ ພຣະອົງຈະລົບລ້າງຮູບບູຊາທັງໝົດ.

19 ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນຫລືບຫີນ ແລະ ໃນຖ້ຳຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກເຂົາ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນສັນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

20 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ"ໂຍນຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ, ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ກາບໄຫວ້ລົງໄປຢູ່ກັບຕົວຕຸ່ນກັບຕົວເຈຍ.

21 ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນຫລືບຫີນແຕກ ແລະ ບ່ອນຫີນກະບູກະບ່າ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເກີດກັບພວກເຂົາ ແລະ ເດຊານຸພາບແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນພວກເຂົາເວລາພຣະອົງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ສັນແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

22 ທ່ານຈົ່ງ "ຕັດຂາດຈາກມະນຸດ, ຊຶ່ງລົມຫາຍໃຈຂອງເຂົາຢູ່ໃນຮູດັງ; ເພາະຢູ່ໃນນັ້ນບໍ່ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ?

ບົດທີ 13

ຢູ່ດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກລົງໂທດ ເພາະ ການ ບໍ່ເຊື່ອ ພັງ ຂອງ ພວກເຂົາ— ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອ້ອນວອນເພື່ອ ແລະ ພິ

12 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ມລກ 4:1;
2 ນພ 23:11;
ຄພ 64:24.
16 ກ ພຣະຄຳພີເປັນພາສາກຣີກ (ແຊັບທູອາຈິນ) ມີສຳນວນໜຶ່ງທີ່ພາສາເຮັບ

ເຮີບໍ່ມີ, ແລະ ກໍມີສຳນວນໜຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮີ ທີ່ພາສາກຣີກບໍ່ມີ; ແຕ່ 2 ນພ 12:16 ມີທັງສອງ.
ພສສ 48:7;
ອຊກ 27:25.
17 ກ ອສ ວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າໃນລັດສະໝີພາບ.
20 ກ ເຮັບເຮີ ໂຍນຖິ້ມ.
22 ກ ອສ ເຂົາເພິ່ງອາໄສມະນຸດ; ເຂົາມີອຳນາດພຽງເລັກນ້ອຍເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບພຣະເຈົ້າ.
ມຊ 1:10.

ພາກສາຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ—ທິດາຂອງ ຊີໂອນຖືກສາບແຂງ ແລະ ທໍລະມານເພາະ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາ— ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 3. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍທາ ຈະເອົາສິ່ງທີ່ຄໍ້າ ຈຸນ ຊີ ວິດ ເຊັ່ນ, ອາຫານທັງໝົດ ແລະ ນໍ້າທີ່ມີທັງໝົດອອກ ຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຈາກຢູດາ—

2 ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນັກຮົບ, ຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສາດສະດາ, ຜູ້ທໍານາຍ, ແລະ ຜູ້ອາ ວຸໂສ;

3 ຜູ້ບັງຄັບຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີກຽດ, ຜູ້ປົກສາ, ແລະ ຜູ້ມີເລ່ຫລ່ຽມທີ່ມີຝີມືດີ, ແລະ ນັກເວົ້າທີ່ມີໂວທານ.

4 ແລະ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ເດັກນ້ອຍເປັນ ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກເກີດ ໃໝ່ຈະປົກຄອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກຂົ່ມເຫັງໂດຍພວກ ກັນເອງ, ແລະ ໂດຍເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ; ເດັກນ້ອຍຈະປະພຶດອວດດີຕໍ່ຜູ້ອາວຸໂສ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຕໍ່ຕ້ານຄົນມີກຽດ.

6 ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຍຶດຕົວພີ່ນ້ອງຂອງ ເຂົາໄວ້ໃນເຮືອນຂອງບິດາຂອງເຂົາ, ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າມີເສື້ອຜ້າແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ ເຈົ້າເປັນຜູ້ນໍາຂອງເຮົາເຖີດ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ "ຄວາມຫາຍຍະນະເກີດຈາກມືຂອງເຈົ້າ—

7 ໃນມື້ນັ້ນເຂົາຈະຄັດຄ້ານໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ເປັນ "ຜູ້ປິ່ນປົວເພາະວ່າໃນເຮືອນ ຂອງເຮົາບໍ່ມີອາຫານ ຫລື ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ຢ່າ

ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນເລີຍ.

8 ເພາະເຢຣູຊາເລັມ "ພິນາດແລ້ວ, ແລະ ຢູດາກໍ ະຕຶກແລ້ວ, ເພາະວ່າຈາຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ຕໍ່ ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ຊຸ່ນເຄືອງ ພຣະເນດ ແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ ອົງ.

9 ການສະແດງສີໜ້າຂອງພວກເຂົາເປັນ ພະຍານກ່າວໂທດພວກເຂົາ, ແລະ ປະ ກາດບາບຂອງພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບ "ໂຊໂດມ, ແລະ ພວກເຂົາຈະລີ້ຊ່ອນບໍ່ໄດ້. ວິບັດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ ພວກເຂົາໃຫ້ລາງວັນຄວາມຊົ່ວແກ່ຕົວ!

10 ຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນຊອບທໍາວ່າ ເຂົາທັງ ຫລາຍຈະ "ເປັນສຸກ; ເພາະພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທໍາຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

11 ວິບັດແກ່ຄົນຊົ່ວ ເພາະເຂົາຈະຕາຍ; ເພາະລາງວັນຈາກມືຂອງເຂົາຈະມາສູ່ເຂົາ!

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເດັກນ້ອຍ ເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຍິງປົກ ຄອງພວກເຂົາ. ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຂົາທີ່ ຈະ "ນໍາພາເຈົ້າເປັນເຫດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງຜິດ ແລະ ທໍາລາຍທາງເດີນຂອງເຈົ້າ.

13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍິນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ "ສາບານ ແລະ ຍິນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາຜູ້ ຄົນ.

14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົ້າມາໃນການ ພິພາກສາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອາວຸໂສຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ ແລະ "ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກ ນັ້ນ; ເພາະເຈົ້າໄດ້ ະກິນ "ສວນອະງຸ່ນເຂົ້າ

13 6ກ ອຊຸຢ 3:6.
7ກ ເຮັບເຮີ ພັນ (ບາດແຜ); ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຮົາບໍ່ສາມາດ ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າ.
8ກ ຍມຍ 9:11.
ຂ ພຄດ 1:3.

9ກ ປຖກ 19:1, 4-7, 24-25.
ຄມພ ການຮ່ວມເພດ ກັບເພດດຽວກັນ.
10ກ ພບຍ 12:28.
12ກ ອຊຸຢ 9:16.
13ກ ເຮັບເຮີ ໂຕ້ຖຽງ.

ມກ 6:2; ຄພ 45:3-5.
14ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ປົກຄອງ, ຫລື ຜູ້ນໍາ.
ຂ ເຮັບເຮີ ຖືກທໍາລາຍ, ຫລື ຖືກເຜົາໄໝ້.
ຄ ອຊຸຢ 5:7.

ໄປ ແລະ ວ່າຂອງທີ່ບຸ້ນມາຈາກ ຳຄົນຍາກຈົນ ກໍຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

15 ເຈົ້າ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ? ເຈົ້າ ຟາດພັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບົດໜ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

16 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່າລູກສາວຂອງຊີໂອນ ຊຶ່ງ ເປັນຄົນຈອງທອງ, ແລະ ຍ່າງຍິ່ນຄໍໄປທາງ ໜ້າ ແລະ ເຮັດຕາຍົວຢວນ, ຍ່າງໄປ ແລະ າເຮັດກະຕຸ້ງກະຕັ້ງ, ແລະ ເຮັດບາດຕື່ນດັງ ຕັ້ງຕັ້ງ—

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ລົງທັນ ໃຫ້ ກະ ໂຈມ ໃນ ຫົວ ຂອງ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊີໂອນເປັນເກັດ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ າພົບເຫັນສ່ວນລຶກລັບຂອງພວກເຂົາ.

18 ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຄວາມກ້າຫານຂອງເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີສຽງ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ າພວກ, ແລະ ະສາຍ ຄໍຄືກັນກັບດວງເດືອນໄປ;

19 ສ້ອຍຄໍ ແລະ ສ້ອຍແຂນ, ແລະ າຜ້າ ຄຸມ;

20 ໝວກ, ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂາ, ແລະ ຜ້າມັດຜົມ, ແລະ ແຜ່ນປະດັບ, ແລະ ຕຸ້ມຫູ;

21 ແຫວນ, ແລະ ເຄື່ອງເອ້ປະດັບດັງ;

22 າເລື້ອ ຜ້າ ເປັນ ຊຸດ ທີ່ ປຸງ ຖ່າຍ ໄດ້, ແລະ ເລື້ອຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກຫົວ, ແລະ ກິບ ຫົບຜົມ;

23 າແວ່ນ, ແລະ ຜ້າລິນິນເນື້ອດີ, ແລະ ຜ້າຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກໜ້າ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ແທນ ກິ່ນຫອມຫວນຈະເປັນກິ່ນເພັນ; ແທນຜ້າ ຄຸນ ແອວ ຈະ ເປັນ າຜ້າ ຂາດ ສ້ອຍ; ແລະ ແທນຜົມຕົກແຕ່ງຢ່າງດີຈະເປັນຫົວລ້ານ; ແທນ ະຜ້າຄຸມທ້ອງ ຈະ ເປັນ ກະ ສອບ ຜ້າ; າການເຜົາໄໝ້ແທນຄວາມສວຍງາມ.

25 ພວກຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ລົ້ມ ຕາຍ ດ້ວຍ ດາບ ກັບ ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໃນ ສົງ ຄາມ.

26 ແລະ ປະຕູ ຂອງ ນາງ ຈະ ຄໍ່າ ຄວນ ແລະ ເປັນຫູກ; ແລະ ນາງຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ພື້ນດິນ.

ບົດທີ 14

ຊີໂອນ ແລະ ທິດາຂອງມັນຈະຖືກໄຖ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະອາດພາຍໃນພັນປີ—ປຸງທຽບ ກັບເອຂາ ຢາ 4. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ຜູ້ຍິງເຈັດຄົນຈະຍິດ ຜູ້ຊາຍຄົນດຽວໄວ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກ ເຮົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ຂອງພວກເຮົາເອງ, ແລະ ນຸ່ງເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາເອງ; ຂໍພຽງແຕ່ ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຊີ່ຂອງທ່ານ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ າຄວາມຕິຕຽນເຖິດ.

2 ໃນມື້ນັ້ນ າກິ່ງງ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

14 ງ ອສ ຂອງທີ່ລັກມາ. ຈ 2 ນພ 28:12-13.	ເຄື່ອງປະດັບຂອງຜູ້ຍິງ ຊຶ່ງ ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ່ 18-23.	ຂ ພ ເລື້ອຄຸມ. ຄ ພ ການຕິກາດ້ວຍເຫລັກ ເຜົາ (ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ການເປັນຂ້າທາດ).
16 ກ ອສ ຍ່າງດ້ວຍບາດກ້າວ ສຸສິກັນໄປ, ຢ່າງໂວງ ໃນແບບດັດຈະລິດ.	ຂ ອສ ເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີຮູບລັກ ສະນະຄືເດືອນອອກໃໝ່.	14 1 ກ ອສ ມົນທົນຂອງການບໍ່ ແຕ່ງງານ ແລະ ບໍ່ມີລູກ.
17 ກ ເຮັບເຮີ ເປີດເຜີຍ; ໝາຍເຖິງ “ເຮັດໃຫ້ ເຂົາອັບອາຍ.”	19 ກ ເຮັບເຮີ ຜ້າຄຸມໜ້າ. 22 ກ ເຮັບເຮີ ເລື້ອຜ້າທີ່ ສວຍສົດງົດງາມ.	2 ກ ອຂຢ 60:21; 2 ນພ 3:5; ຢຄ 2:25.
18 ກ ອາດເປັນດາງງວມຜົມ. ຜູ້ນໍາມັກບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບ	23 ກ ພ ເລື້ອຜ້າທີ່ສວຍ ສົດງົດງາມ. 24 ກ ເຮັບເຮີ ຜ້າຂີ້ລົ້ວ.	

ຈະສວຍງາມ ແລະ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ; ໝາກຜົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະດີເລີດ ແລະ ໜ້າຊື່ນຊົມແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນຜູ້ໜີລອດມາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນຊີໂອນ ແລະ ຄ້າງຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ບໍລິສຸດ, ທຸກຄົນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ມີຊື່ວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ—

4 “ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຂ້າງຄວາມສົກ ກະ ບົກ ອອກ ຈາກ ທິດາ ຂອງຊີໂອນ, ແລະ ຈະ ຊໍາລະ ເລືອດ ຂອງ ເຢຣູຊາເລັມ ຈາກ ທ່າມກາງ ພວກນັ້ນ ໂດຍ ວິນຍານ ແຫ່ງ ການພິພາກສາ ແລະ ໂດຍ ວິນຍານແຫ່ງ ການເຜົາໄໝ້.

5 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສ້າງ ເມກ ແລະ “ຄວັນເໝືອຕອນກາງເວັນ ແລະ ແສງຂອງແປວໄຟ ເພື່ອຕອນກາງຄືນຢູ່ເໜືອທີ່ອາໄສທຸກແຫ່ງຂອງພູຊີໂອນ, ແລະ ຢູ່ເໜືອບ່ອນຊຸມນຸມເມືອງນັ້ນ; ເພາະ ຈະ ມີ ການປ້ອງກັນ ເໜືອລັດສະໝີພາບທັງມວນຂອງຊີໂອນ.

6 ແລະ ຈະມີສະຖານທີ່ນະມັດສະການເປັນຮົ່ມບັງແດດໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ເປັນ “ບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເປັນບ່ອນກຳບັງພະຍຸ ແລະ ຝົນ.

ບົດທີ 15

ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອິດສະ

ຣາເອນ) ຈະເປົ່າແປນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ—ວິບັດຈະມາເຖິງພວກເຂົາ ໃນສະພາບທີ່ຫລົງຜິດ ແລະ ການກະຈັດກະຈາຍໄປຂອງພວກເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກເຄື່ອງສັນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 5. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງເພງເຖິງເພື່ອນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນ “ເພງຂອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນຂອງພຣະອົງ. ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີສວນອະຈຸນຢູ່ແປງໜຶ່ງໃນເນີນພູທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍໝາກຜົນ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລັອມຮົ້ວໃຫ້ມັນ, ແລະ ເກັບຫິນໃນນັ້ນອອກ, ແລະ ປູກ “ແນວອະຈຸນພັນດີທີ່ສຸດ, ແລະ ສ້າງຫໍສູງໄວ້ກາງສວນ, ແລະ ເຮັດເຄື່ອງປັ້ນໝາກອະຈຸນໃນນັ້ນອີກ; ແລະ ພຣະອົງຫວັງວ່າມັນຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນດີ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນປ່າ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາ, ເຮົາຂໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ.

4 ແລະ ຍັງມີອັນໃດອີກແດ່ທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສວນນີ້? ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນສົ້ມໝົດ.

<p>4 ກ ອສ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊໍາລະລ້າງ, ຖືກຊໍາລະລ້າງ, ການຊໍາລະລ້າງ.</p> <p>ຄ ມລກ 3:2-3; 4:1.</p>	<p>5 ກ ອພຍ 13:21.</p> <p>6 ກ ອຊຢ 25:4; ຄພ 115:6.</p> <p>15 1 ກ ອສ ສາດສະດາແຕ່ງເພງຫລື ແຕ່ງກາບກອນ ເປັນຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນ, ສະແດງໃຫ້</p>	<p>ເຫັນເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຖິງຄວາມບໍ່ໄຫວຕົງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ.</p> <p>2 ກ ຢມຍ 2:21.</p>
--	--	---

5 ແລະ ບັດມີໄປເຖິດ; ເຮົາຈະບອກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ—ເຮົາຈະ ັມ້າງ ຮົ້ວ ຂອງ ມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກກິນໝົດ; ແລະ ເຮົາຈະມ້າງກຳແພງຂອງມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກຢູ່ປູຍຳລົງ;

6 ແລະ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ຫຍ້າເກີດເຕັມໄປທົ່ວ, ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກລິອອກ ແລະ ດິນຈະບໍ່ຖືກພວນ; ແຕ່ຈະມີ ັເຄືອ ແລະ ກົກໜາມຂຶ້ນມາ; ເຮົາຈະສັ່ງເມກບໍ່ໃຫ້ ັຜົນຕົກລົງມາຮຳສວນນີ້.

7 ເພາະ ັສວນອະງຸ່ນຂອງຈອມໂຍທານັ້ນຄືເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຄົນຂອງຢູດາຄືໄມ້ພັນດີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະລໍຄອຍ ັການພິພາກສາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຂົ່ມເຫັງຄວາມຊອບທຳ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້.

8 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເສີມ ັເຮືອນຫລັງໜຶ່ງເຂົ້າກັບເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະໄດ້ ັຢູ່ໂດຍລຳພັງໃນທ່າມກາງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ!

9 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ, ເປັນຄວາມຈິງທີ່ບ້ານເຮືອນຫລາຍຫລັງຈະຕ້ອງຮ້າງເປົ່າ, ແລະ ບ້ານໃຫຍ່ເມືອງງາມຈະປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສວນອະງຸ່ນສິບເອເຄີຈະໃຫ້ຜົນເທົ່າກັບໜຶ່ງ ັບັດ, ແລະ ເມັດພືດໜຶ່ງໂຮເມີ ຈະມີຄ່າແຕ່ໜຶ່ງເອຟາ.

11 ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຕື່ນເຊົ້າ ເພື່ອ ັເລີ່ມ

ຕື່ນຕົ້ມຂອງມືນເມົາ, ແລະ ດື່ມຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຕອນກາງຄືນ, ເພາະ ັເຫລົ້າອະງຸ່ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມືນເມົາ!

12 ແລະ ພິນ, ແລະ ຂໍ້, ກອງ, ແລະ ບີ້, ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນໃນງານລ້ຽງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ັເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ທັງບໍ່ພິຈາລະນາການກະທຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອີກ.

13 ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈຶ່ງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີ ັຄວາມຮູ້; ແລະ ຜູ້ມີກຽດຂອງພວກເຂົາກໍຫົວໂຫຍ, ແລະ ຝູງຊົນຂອງພວກເຂົາທຸ່ວງແຫ້ງໄປດ້ວຍຄວາມຫົວກະຫາຍ.

14 ສະນັ້ນ, ນະລົກຈຶ່ງຂະຫຍາຍຕົວຂອງມັນອອກ, ແລະ ເປີດປາກຂອງມັນອອກກວ້າງຈົນແທກບໍ່ໄດ້; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງຊົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມວາງທ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີຈະລົງໄປຫານະລົກນັ້ນ.

15 ແລະ ຄົນຕ່ຳຊ້າຈະຖືກນຳລົງໄປ, ແລະ ຄົນໃຫຍ່ໂຕຈະອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ສາຍຕາຂອງຄົນທະນົງຕົວຈະອ່ອນໂຍນ.

16 ແລະ ຈອມໂຍທາຈະສູງສົ່ງໃນ ັການພິພາກສາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າທີ່ບໍລິສຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດໃນຄວາມຊອບທຳ.

17 ຈາກນັ້ນຝູງແກະຈະຫາກິນຕາມພາສາຂອງມັນ, ແລະ ບ່ອນຮົກຮ້າງຂອງພວກທີ່ອ້ວນພິຈະມີພວກທີ່ແປກໜ້າມາກິນນຳ.

<p>5 ກ ພສສ 80:12. 6 ກ ອຊຍ 7:3; 32:13. ຂ ຍມຍ 3:3. 7 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ ພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 8 ກ ມກ 2:1-2.</p>	<p>ຂ ອສ ຖືກປະໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ. ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຜູ້ຮັ່ງມີຈະຍຶດເອົາໄຮ່ນຳຕອນເລັກນ້ອຍຂອງຄົນຍາກຈົນ. 10 ກ ອຊກ 45:10-11. 11 ກ ສພສ 23:30-32. ຂ ຄມພ ພຣະວາຈາ</p>	<p>ແຫ່ງບັນຍາ. 12 ກ ພສສ 28:5. 13 ກ ຮສອ 4:6. ຄມພ ຄວາມຮູ້. 16 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
--	---	---

18 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ດຶງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍ ເຊືອກແຫ່ງ ກໍຄວາມ ໂອ້ອວດ, ແລະ ດຶງ ບາບ ະຄືກັບວ່າ ດຶງເຊືອກແກ່ກວນ;

19 ຜູ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພຣະອົງ ະຮິບຮ້ອນ, ໃຫ້ພຣະອົງ ເລັ່ງງານຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອ ເຮົາຈະໄດ້ ະເຫັນ; ແລະ ຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຂອງພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າມາໃກ້, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້.

20 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ະເອີ້ນຄວາມຊົ່ວວ່າດີ, ແລະ ຄວາມດີວ່າຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນ ະຄວາມ ມີດວ່າແຈ້ງ, ແລະ ຄວາມແຈ້ງວ່າມີດ, ແລະ ເອີ້ນ ຄວາມຂົມ ວ່າ ຫວານ, ແລະ ຄວາມ ຫວານວ່າຂົມ!

21 ວິບັດແກ່ ະຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມສັ່ງແຫລມໃນ ສາຍຕາຂອງຕົນເອງ!

22 ວິບັດ ແກ່ຄົນ ໃຫຍ່ ໂຕ ທີ່ ດີ້ມ ເຫລົ້າ ອະງຸ່ນ, ແລະ ແກ່ຄົນ ແຂງແຮງທີ່ປະສົມ ເຄື່ອງດີ້ມແຮງ;

23 ຜູ້ທີ່ ຮັບຮອງຄົນ ຊົ່ວ ເພື່ອລາງ ວັນ, ແລະ ະເອົາຄວາມຊອບທຳຂອງຄົນຊອບ ທຳໄປຈາກເຂົາ!

24 ສະນັ້ນ, ຄືກັນກັບ ະໄຟໄໄພ້ ະເພື່ອງ ເຂົ້າ, ແລະ ແປວໄຟລາມເລຍ ະຂີ້ແກບ, ຮາກຂອງມັນຈະຜຸອອກ, ແລະ ດອກຂອງ ມັນຈະ ຂຸຫລົ່ນຄືກັນກັບ ະຂີ້ຝຸ່ນ; ເພາະ ວ່າ

ພວກເຂົາ ໂຍນກົດ ຂອງຈອມ ໂຍທາຖິ້ມ, ແລະ ະປະໝາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

25 ສະນັ້ນ, ະພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈິ່ງເກີດກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະເດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ຕໍ່ ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ລົງທັນພວກເຂົາ; ແລະ ເນີນພູໂດ້ສັນສະເທີອນ, ແລະ ຊາກ ສົບຂອງພວກເຂົາສຶກຂາດຢູ່ກາງຖະໜົນ. ເພາະທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ຍັງບໍ່ເຊົາເທີອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຍັງຍິ້ນອອກມາ.

26 ແລະ ພຣະອົງຈະຍົກ ະເຄື່ອງສັນຍານ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, ແລະ ຈະ ະເບິ່ງສຽງເອີ້ນພວກເຂົາຈາກທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ ະມາດ້ວຍຄວາມພ້າວພັງ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນ ດາພວກເຂົາຈະອິດເມື່ອຍ ແລະ ເຕະສະ ດູດ.

27 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເຫງົາ ນອນ ຫລື ນອນ ຫລັບ; ທັງຜູ້ຄຽງແອວກໍບໍ່ຫລຸດ, ຫລື ສາຍ ຮັດເກີບກໍບໍ່ຂາດ;

28 ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາຈະແຫລມ, ແລະ ຄັນທະນູທັງໝົດຈະກົງ, ແລະ ເລັບ ມ້າຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບຫີນເຫລັກ ໄຟ, ແລະ ລັລົດຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບ

18 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຖືກມັດ ໄວ້ຢູ່ກັບບາບກຳຂອງ ພວກເຂົາ ຄືກັນກັບສັດ ລາກແກ່ທີ່ຖືກຈ່ອງຈຳ.
19 ກ ຢມຢ 17:15.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອ ໃນພຣະເມື່ອອາ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເຫັນພຣະອົງ.
20 ກ ມຣນ 7:14, 18; ຄພ 64:16; 121:16.
ຂ 1 ຢຮ 1:6.

21 ກ ສພສ 3:5-7; 2 ນພ 28:15.
23 ກ ອສ ຕັດເຂົາຈາກສິດທີ່ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຂົາ.
24 ກ ອບຢ 1:18; ມລກ 4:1-2; 2 ນພ 20:17.
ຂ ຢອ 2:5; 1 ນພ 22:15, 23; 2 ນພ 26:4, 6; ຄພ 64:23-24; 133:64.
ຄ ລກ 3:17; ມຊຢ 7:29-31.

ງ 2 ຊມອ 12:7-9.
25 ກ ຄພ 63:32; ມຊ 6:27.
26 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.
ຂ ພ ໝາກຫວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເຕົ້າ ໂຮມ.
ອຊຢ 7:18; 2 ນພ 29:2.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.

ລົມໝູນ, ແລະ ສຽງຂອງມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບສຽງສິງ.

29 ມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບ "ສິງໝູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະດັງກ້ອງ, ແລະ ຄາບເທຍ໌ອ, ແລະ ມັນຈະຂົນໄປເສຍດ້ວຍຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຍາດເອົາໄດ້.

30 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ມັນຈະສົ່ງສຽງດັງຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຄືກັນກັບສຽງດັງຂອງນ້ຳທະເລ; ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫລຽວເບິ່ງແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົວໃນພ່າສະຫວັນເສຍ.

ບົດທີ 16

ເອຊາຢາເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບາບຂອງເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບການອະໄພ ໂທດ—ເພິ່ນຖືກເອິ້ນໃຫ້ທຳນາຍ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງການປະຕິເສດຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດຂອງຊາວຢິວ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 6. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໃນ "ປີທີ່ກະສັດອຸດສີຢາສິ້ນຊີວິດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງສູງເດັ່ນ, ຊາຍລະໄບຜ້າເຄື່ອງທັງຂອງພຣະອົງແຜ່ເຕັມພຣະວິຫານ.

2 ຢູ່ເໜືອພຣະອົງມີ "ເຊຣາຟິມຫລາຍອົງຍືນຢູ່; ແຕ່ລະອົງມີປຶກທົກປຶກ, ແຕ່ລະອົງເອົາສອງປຶກປຶກໜ້າ, ສອງປຶກປຶກຕີນ, ແລະ ອີກສອງປຶກໃຊ້ບິນໄປ.

3 ແຕ່ລະອົງຮ້ອງໃສ່ກັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ; ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

4 ແລະ "ເລົາປະຕູເຄື່ອນເພາະສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງ, ແລະ ພຣະວິຫານເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນ.

5 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ວິບັດເກີດກັບຂ້າພະເຈົ້າ! ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ "ຫລົ້ມຈິມ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກະສັດ, ຈອມໂຍທາກັບຕາຕີນເອງແລ້ວ.

6 ຕໍ່ມາມີເຊຣາຟິມອົງໜຶ່ງໄດ້ບິນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ຖ່ານໄຟສີແດງໃນມືຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຈັບເອົາມາຈາກແທ່ນບູຊາດ້ວຍຄົມໜີບ;

7 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຖ່ານໄຟນັ້ນແປະໃສ່ປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວກ່າວວ່າ: ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກເລີກ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບອະໄພ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ, ແລະ ແມ່ນໃຜຈະໄປເໜືອພວກເຮົາ? ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປດອກ; ຈົ່ງສົ່ງຂ້ານ້ອຍໄປຖ້ອນ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງໄປບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ພວກເຈົ້າຈະພັງຫລາຍປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກ

<p>29 ກ 3 ນຟ 21:12-13. 16 1 ກ ອສ ປະມານ 750 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. 2 ອສ ຂອບເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຫລື ຂອບເຄື່ອງທັງ.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ເຄຣູບິມ. 4 ກ ເຮັບເຣີ ຮາກຖານຂອງຕີນປະຕູໄດ້ສິ້ນສະເທືອນ. 5 ກ ເຮັບເຣີ ຖືກຕັດອອກ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ໜັກໃຈຫລາຍ ເມື່ອສຳນຶກ</p>	<p>ໄດ້ເຖິງບາບກຳທີ່ເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີ. 6 ກ ອສ ສິ້ນຍາລັກຂອງການຊຳລະລ້າງ. 7 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>
---	---	--

ເຈົ້າຈະເບິ່ງຄຳປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ.

10 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີດມົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼູຂອງພວກເຂົາໜວກ, ແລະ ປິດຕາຂອງພວກເຂົາເສຍ—ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ.

11 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຈະໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນປານໃດ? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບວ່າ: ຈົນກວ່າຫົວເມືອງທັງຫລາຍຮ້າງເປົ່າປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່, ແລະ ເຮືອນບໍ່ມີຄົນ;

12 ແລະ ພຣະອົງຈະ ກວາດຕ້ອນຜູງຄົນອອກໜີໄປໄກໆ, ເພາະຈະມີການປະຖິ້ມອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ.

13 ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງເຫລືອຄົນຢູ່ພຽງໜຶ່ງໃນສິບ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກັບມາ, ແລະ ຖືກກົນຄືກັນກັບຕົ້ນຖິນ ແລະ ຕົ້ນໂອກ, ຊຶ່ງເນື້ອແທ້ຂອງມັນຢູ່ໃນຕົ້ນເວລາໃບຂອງມັນຫລົ່ນອອກໄປ; ເພື່ອແກ່ນບໍລິສຸດຈະເປັນ ກໍເນື້ອແທ້ຂອງມັນ.

ບົດທີ 17

ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຊີເຣຍປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານ ຢູດາ—ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ມາ ກຳເນີດກັບຍິງທີ່ບໍລິສຸດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 7. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງອາຮາດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂຍທາມ, ແລະ ໂຍທາມ ເປັນລູກຊາຍຂອງອຸດສີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ຄືເຮສິນກະສັດຂອງຊີເຣຍ, ແລະ ເປກາເປັນລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາເມືອງນີ້ໄດ້.

2 ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ໄດ້ຂ່າວ, ມີຄວາມວ່າ: ຊີເຣຍຜູກສຳພັນກັບ ກໍເອຟະຣາອິມ ແລ້ວ. ແລະ ໃຈຂອງກະສັດ ແລະ ໃຈຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫວັ່ນໄຫວຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ໃນປາເໜັງຕິງດ້ວຍລົມພັດແຮງ.

3 ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອຊາຢາວ່າ: ບັດນີ້ເຈົ້າກັບ ກໍເອຊາຢາຊຸບ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາດຢູ່ບ່ອນຮ່ອງນ້ຳໄຫລມາສຸດ ເທິງຖະໜົນບ່ອນທີ່ເຮັດແຜ່ນຜ້າ;

4 ແລະ ບອກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງສະຫງົບຈິດສະຫງົບໃຈ; ກໍຢາຍ້ານກົວ ຫລື ທຸກໃຈເລີຍ, ເພາະຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ, ກະສັດເຮສິນ ແລະ ຜູ້ຄົນຊີເຣຍນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງດອກ, ພວກເຂົາທັງສອງເປັນດັ່ງດົນໄຟມອດ ຊຶ່ງຍັງເຫລືອແຕ່ຄວັນ.

5 ເພາະວ່າຊີເຣຍ, ເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາໄດ້ແນະນຳຊົ່ວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

6 ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະ ລົບກວນມັນ ແລະ ກໍຍຶດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ,

<p>10 ກ ມຫ 13:14-15. 12 ກ 2 ກສ 17:18, 20. 13 ກ ອສ ຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້, ເຖິງແມ່ນໃບຂອງມັນຈະກະຈາຍຈັດກະຈາຍໄປ, ແຕ່ຊີວິດ ແລະ ສັກກະຍະພາບຂອງການຜະລິດແກ່ນ ກໍຍັງ</p>	<p>ຄົງຢູ່ໃນຕົວຂອງຕົ້ນນັ້ນ. 17 2 ກ ອສ ພາກເໜືອທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເອຟະຣາອິມ, ຜູ້ນຳເຜົ່າຂອງພາກເໜືອ. 3 ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ.</p>	<p>4 ກ ອສ ບໍ່ຕ້ອງວິຕົກກ່າວກັບການໂຈມຕີ; ກະສັດສອງອົງນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງ. 6 ກ ເຮັບເຮີ ແຍກມັນອອກຈາກກັນ.</p>
--	--	--

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕັ້ງລູກຊາຍຂອງຕາເບ
ເອນເປັນກະສັດບົກຄອງປະເທດນີ້.

7 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນ
ຈະຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້
ດອກ.

8 ເພາະເມືອງຫລວງຂອງຊີເຣຍຄີດາມັສ
ກັດ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງດາມັສກັດຄືເຮສິນ;
ພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີ ເອຟະຣາອິມຈະແຕກ
ຫັກຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ຄົນ.

9 ແລະ ເມືອງຫລວງຂອງເອຟະຣາອິມຄື
ຊາມາເຣຍ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຣຍ
ຄືລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ. ແນ່ນອນຖ້າ
"ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າບໍ່ຫລາຍ ເຈົ້າກໍຈະ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບອາຮາດ
ອີກ, ມີຄວາມວ່າ:

11 ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຂໍ້ "ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ສຳຄັນ
ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງຂໍທັງໃນຄວາມເລິກ, ຫລື ໃນ
ຄວາມສູງເບື້ອງບົນ.

12 ແຕ່ອາຮາດທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຂໍ
ເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ, ທັງຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ "ທົດ
ລອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເອຊາຢາຈິ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້,
ທ່ານຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ; ມັນ
ເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະ
ລົບກວນມະນຸດ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະລົບກວນ
ພຣະເຈົ້າອີກບໍ່?

14 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເອງ ຈະ
ປະທານ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແບບ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ພວກ
ເຈົ້າ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຜູ້ຍິງ ບໍລິສຸດ ຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ

ຕັ້ງທ້ອງ, ແລະ ຈະກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ,
ແລະ ຈະເອີ້ນຊື່ຂອງເດັກນັ້ນວ່າ ະເອມານູ
ເອນ.

15 ເພິ່ນຈະກິນເນີຍ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງເພື່ອ
ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ປະ ຕິ ເສດ ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ
ເລືອກເອົາຄວາມດີ.

16 ກ່ອນເວລາ "ເພິ່ນຈະຮູ້ຈັກປະຕິເສດ
ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ ເລືອກເອົາຄວາມດີນັ້ນ,
ແຜ່ນດິນຂອງກະສັດ ະທັງສອງອົງທີ່ພວກ
ເຈົ້າຢ້ານກົວຈະເພພັງຮ້າງເປົ່າ.

17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນດານໃຫ້ວັນ
ໂຫດຮ້າຍ "ມາເຖິງເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຜູ້ຄົນ
ຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາຊາວັງຂອງບິດາເຈົ້າ,
ວັນນັ້ນຈະໂຫດຮ້າຍກວ່າທຸກໆວັນທີ່ເຄີຍ
ມີມາຕັ້ງແຕ່ອານາຈັກຂອງ ະເອຟະຣາອິມ
ແຍກອອກຈາກຢູດາ, ຄືວັນນັ້ນກະສັດອັດ
ຊີເຣຍຈະມາທຳລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້
ນັ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ຜິວເອົາແມງ
ໄມ້ທີ່ຢູ່ທາງໄກສຸດຂອງເອຢິບ ແລະ ຈະຜິວ
ປາກເອົາແມ່ເຜິ້ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງອັດຊີ
ເຣຍ.

19 ແລະ ມັນຈະມາ, ແລະ ມັນທັງໝົດ
ຈະມາຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ແລະ ຢູ່ໃນຖ້ຳໃນໂງ່ນ
ຫີນ, ແລະ ຢູ່ໃນຟຸ່ມໄມ້, ແລະ ຢູ່ເດີນຫຍ້າ
ທັງໝົດ.

20 ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະຈ້າງເອົາ "ຊ່າງຕັດຜົມຈາກຟາກແມ່ນໍ້າ
ເບື້ອງນັ້ນ, ຄື ະກະສັດອັດຊີເຣຍ, ເພິ່ນຈະ
ແຖໜວດ, ແຖຜົມ; ແລະ ແຖຂົນໃນຕົນຕົວ
ຂອງເຈົ້າຖິ້ມ.

9 ກ 2 ຂຄ 20:20.
11 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
12 ກ ອສ ທົດສອບ, ລອງ
ເບິ່ງ, ຫລື ພິສຸດ.
14 ກ ຄມພ ຄົນບໍລິສຸດ.
ຂ ເຮັບເຮົ ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່

ກັບເຮົາ.
ຄມພ ເອມານູເອນ.
16 ກ 2 ນຟ 18:4.
ຂ 2 ກສ 15:30; 16:9.
17 ກ 2 ຂຄ 28:19-21.
ຂ 1 ກສ 12:16-19.

18 ກ ພ ພາກຫວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ,
ສັນຍານ, ຮ້ອງ.
ອຊຢ 5:26.
20 ກ ອສ ແຜ່ນດິນຈະຖືກ
ທຳລາຍໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 2 ກສ 16:5-9.

21 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນ, ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຈະ "ລ້ຽງງົວໂຕໜຶ່ງກັບ ແກະສອງໂຕ;

22 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ເພາະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງນົມ ເຂົາຈະໄດ້ກິນ ເນີຍ; ເພາະທຸກຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຈະກິນເນີຍ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ.

23 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນມື້ ນັ້ນ, ທຸກແຫ່ງ, ບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນອະງຸ່ນພັນກົກ, ຊຶ່ງມີລາຄາໜຶ່ງພັນ "ຫລຽນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

24 ຄົນຈະມາທີ່ນັ້ນດ້ວຍລູກທະນູ ແລະ ຄັນທະນູ, ເພາະທີ່ວ່າແຜ່ນດິນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

25 ແລະ ເນີນ ພູ ທຸກ ໜ່ວຍ ຈະ ຖືກ ຊຸດ ດ້ວຍຈີກ, ຄວາມຍ້ານກົວເຄືອ ແລະ ກົກ ໜາມຈະບໍ່ເກີດຈາກທີ່ນັ້ນ; ແຕ່ມັນຈະເປັນ ບ່ອນທີ່ສົ່ງຜູງງົວເຖິກອອກໄປ, ແລະ ເປັນ ບ່ອນຢູ່ບຍໍາຂອງ "ຜູງສັດທີ່ມີຄ່ານ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ຫີນ ທີ່ ຕໍາ ຕີນ ແລະ ເປັນ ເໝືອນ ແຮ້ວ ທີ່ ຫ້າງ ໄວ້—ຈົ່ງ ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໝໍດູ ທີ່ເວົ້າພໍ່າ—ຈົ່ງກັບມາຫາກົດ ແລະ ປະຈັກ ພະຍານ ເພື່ອ ເປັນ ການ ຊົ່ນໍາ—ປຽບ ທຽບ ກັບເອຊາ ຢາ 8. ປະ ມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ເອົາແຜ່ນໜັງກໍ່ໃຫຍ່ມາ, ແລະ ຂຽນດ້ວຍ ປາກກາຂອງມະນຸດໃສ່ໃນນັ້ນວ່າ, "ມາເຮີ ຊາລານຫັດສະບັດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາ "ພະຍານ ທີ່ຊື່ສັດມາເຮັດບັນທຶກກັບຂ້າພະເຈົ້າຄື, ອູ ລິອາ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ເຊກາຣີຢາ, ລູກຊາຍຂອງເຢເບເຣກີຢາ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບ "ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງ ທ້ອງ; ແລະ ໄດ້ ຄອດ ລູກ ມາ ເປັນ ຊາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ມາເຮີຊາລານຫັດສະ ບັດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ກ່ອນ ະເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ໃຫຍ່ ຂຶ້ນມາພໍຮູ້ຈັກເອີ້ນບິດາມານດາໄດ້, ຊັບ ສົມບັດທັງໝົດ ໃນເມືອງດາມັສກັດ ແລະ ຂອງທີ່ ະຍາດຊິງມາໄດ້ຈາກຊາມາເຣຍຈະ ຖືກກະສັດອັດຊີເຣຍຍຶດເອົາໄປໝົດ.

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ອີກວ່າ:

6 ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ປະຕິເສດ ສາຍນໍ້າ "ຊີໂລອາທີ່ງຽບສະຫງົດ, ແລະ ສັ່ນເຊັນຕໍ່ໜ້າກະສັດ ະເຣສິນ ແລະ ລູກ ຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ;

7 ແລ້ວສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະນໍາເອົານໍ້າຈາກແມ່ນໍ້າທີ່ໄຫລແຮງ, ແລະ ຫລາຍສາຍ "ມາຫາພວກເຂົາຈົນກະ ທັງກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນຈະຂ້າມ

<p>21 ກ ອສ ພຽງແຕ່ຜູ້ຄົນທີ່ກຸ່ມ ຕີນເອງຈໍານວນໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຈະເຫລືອຢູ່.</p> <p>23 ກ ພ ຫລຽນເງິນ.</p> <p>25 ກ ເຮັບເຮີ ຜູງແກະ, ຫລື ຜູງແບ້.</p> <p>18 1 ກ ເຮັບເຮີ ລົງມືບັນທຶກ,</p>	<p>ເພິ່ນໄດ້ຂອງບຸ້ນມາໄວ.</p> <p>2 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p> <p>3 ກ ອສ ເມຍຂອງເພິ່ນ.</p> <p>4 ກ ອຊຢ 8:4.</p> <p>ຂ 2 ນພ 17:16.</p> <p>ຄ 2 ກສ 15:29.</p> <p>6 ກ ປຖກ 49:10;</p>	<p>ປຈສ ປຖກ 50:24 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).</p> <p>ຂ ອຊຢ 7:1.</p> <p>7 ກ ອສ ມາຫາຊາວອິດສະຣາ ເອນທີ່ຢູ່ພາກເໜືອກ່ອນ.</p>
---	--	--

ຫ້ວຍ ແລະ ຝັ່ງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ.

8 ແລະ ັເພິ່ນ ຈະ ໂຫລ ຜ່ານ ຢູ່ ດາ ໄປ; ເພິ່ນ ຈະ ໂຫລ ແລະ ຖ້ວມ ຈົນ ເຖິງ ພຽງ ຄໍ; ແລະ ການກາງປົກຂອງເພິ່ນຈະເຕັມຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ, ໄອ້ ະເອມານູເອນ.

9 ັຈົ່ງພາກັນຍ້ານກົວເຖິດ, ໄອ້ ຊົນຊາດທັງຫລາຍ ເອີຍ, ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຫັກ ເປັນ ຊົນສ່ວນ; ແລະ ບັນດາປະເທດໄກທັງໝົດຈົ່ງ ພັງເດີ້; ແລະ ຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ ແລະ ເຈົ້າຈະ ຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ; ຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ.

10 ຈົ່ງ ວາງ ແຜນ ກັນ ແຕ່ ມັນ ຈະ ບໍ່ ສໍາເລັດ, ເວົ້າ ແຕ່ ຈະ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ; ັເພາະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາແລ້ວ.

11 ເພາະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍ ລິດ ທາ ນຸ ພາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ແນະນໍາ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ບໍ່ຄວນເດີນໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

12 ເຈົ້າຢາເວົ້າວ່າ, ັພັນທະມິດ, ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະເວົ້າວ່າ, ັພັນທະມິດ; ທັງຢາຍ້ານກົວຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ຢາຕົກໃຈເລີຍ.

13 ຖວາຍ ຄວາມ ສັກ ສິດ ແດ່ ອົງ ຈອມ ໂຍທາເຖິດ, ແລະ ັໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ທ້າ

ເກງຂາມຂອງເຈົ້າ.

14 ແລະ ພຣະ ອົງ ເປັນ ັສະຖານທີ່ ສັກສິດ; ແຕ່ເປັນເໝືອນ ະກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ, ແລະ ເປັນສີລາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄືອງແຄ້ນ ໃຈ ຕໍ່ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ສອງ ເຜົ່າ, ເປັນກັບດັກ ແລະ ບ້ວງແຮວຕໍ່ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

15 ແລະ ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ໃນບັນດາພວກເຂົາຈະ ັເຕະສະດຸດ ແລະ ລົ້ມລົງ, ແລະ ຖືກບ້ວງແຮວ ແລະ ລົ້ມລົງ ເປັນບາດແຜ ແລະ ຖືກພາຕົວໄປ.

16 ຈົ່ງຜູກມັດປະຈັກພະຍານໄວ້, ຈົ່ງຜະນຶກ ັກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ັເຊື້ອງພຣະພັກຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຊອກ ຫາ ພຣະອົງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເປັນ ັເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ເພື່ອເປັນ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ອິດສະ ຣາເອນ ອັນມາຈາກຈອມ ໂຍທາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

19 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບອກ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ: ຈົ່ງຊອກຫາ ັຄົນທີ່ລ້ຽງວິນຍານ, ແລະ ະພໍດູທີ່ເວົ້າພໍ່າ ແລະ ຈົມພິມພໍ່າຢູ່ໃນລໍາຄໍ—ເປັນການສົມຄວນແລ້ວ

<p>8 ກ ອສ ອັດຊີເຣຍຈະຊົມເຂົ້າໄປສູ່ຢູດານໍາອີກ.</p> <p>ຂ ຄມພ ເອມານູເອນ.</p> <p>9 ກ ອສ ສ້າງພັນທະມິດ.</p> <p>10 ກ ອສ ຢູດາ (ແຜ່ນດິນເອມານູເອນ) ຈະຖືກຮັກສາໄວ້.</p> <p>ພສສ 46:7.</p> <p>12 ກ ອສ ຢູດາບໍ່ຄວນເພິ່ງອາໄສແຜນການລັບກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ.</p> <p>13 ກ ອສ ມີຄວາມຄາລະວະ</p>	<p>ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>14 ກ ອຊກ 11:15-21.</p> <p>ຂ 1 ປຕ 2:4-8;</p> <p>ຢຄ 4:14-15.</p> <p>15 ກ ມຫ 21:42-44.</p> <p>16 ກ ເຮັບເຮີ ການສອນ, ຫລື ຄໍາສອນ.</p> <p>ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>17 ກ ອຊຢ 54:8.</p> <p>18 ກ ອສ ຊື່ຂອງເອຊາຢາ ແລະ</p>	<p>ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຣວາຄຸມຄອງ”; “ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ”; ແລະ “ລົງມີປຸ້ນທັນທີ, ເພິ່ນໄດ້ຂອງປຸ້ນມາໄວ້.”</p> <p>2 ນພ 17:3; 18:3.</p> <p>19 ກ ລລວ 20:6.</p> <p>ຂ ອສ ພໍ່ເວດມິນ, ພໍ່ດູ.</p> <p>ຄ 1 ຊມອ 28:6-20.</p>
---	--	---

ບໍ່ທີ່ຜູ້ຄົນບໍ່ຊອກຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຈະໄດ້ຍິນ ຈາກຜູ້ຕາຍ?

20 ຊອກຫາກົດ ແລະ ປະຈັກພະຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກ "ພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າຕາມພຣະຄຳນີ້, ກໍຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ "ພວກເຂົາ ຈະ ຊັດ ເຊ ພະ ເນ ຈອນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໝົດ ຫວັງ ແລະ ອິດ ຢາກ; ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອພວກເຂົາຫົວຢາກກິນ, ພວກເຂົາຈະຄຽດແຄ້ນ ແລະ ສາບແຊ່ງກະສັດກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຫງນໜ້າຂຶ້ນຟ້າ.

22 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ໂລກ ແລະ ເຫັນ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ, ແລະ ຄວາມ ມືດ, ຄວາມ ໝົ່ນ ໝອງ ອັນ ເກີດ ຈາກ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ, ແລະ ຈະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ມືດ.

ບົດທີ 19

ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຜູ້ຄົນ ໃນ ຄວາມ ມືດ ຈະ ເຫັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່—ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ເກີດມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ—ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ອົງ ສັນຕິລາດ ແລະ ຈະ ບຶກ ຄອງ ລາຊາບັນລັງ ຂອງ ດາວິດ—ປຽບ ທຽບ ກັບ ເອຊາຢາ 9. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມໝົ່ນໝອງ

ຈະຍັງບໍ່ເທົ່າກັບທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນຄວາມເດືອດຮ້ອນຂອງມັນ, ເມື່ອຄັ້ງທຳອິດ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ແຜ່ນດິນເສບູໂລນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ເນັບທະລີ ເປັນ ທຸກ ພໍ ສົມ ຄວນ, ແລະ ຕໍ່ມາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກໜັກຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍ ທາງ ທະເລ ແດງ ເລີຍ ຈາກ ແມ່ ນໍ້າ ຈໍແດນ ໃນ ຄາລີເລຂອງປະຊາຊາດ.

2 ຜູ້ທີ່ດຳເນີນໄປໃນ "ຄວາມມືດໄດ້ເຫັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ມາ ແລ້ວ; ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຍ່ອມ ສ່ອງ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນຂອງເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

3 ພຣະອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ປະ ຊາ ຊາດ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ສຸກ "ເພີ່ມ ຂຶ້ນ—ພວກເຂົາປີຕີຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດເໝືອນດັ່ງຄົນປີຕີຍິນດີເມື່ອຍາມເກັບກ່ຽວ ຫລື ເໝືອນດັ່ງຄາວທີ່ພວກເຂົາແບ່ງປັນຂອງທີ່ຍິດມາໄດ້.

4 ເພາະພຣະອົງໄດ້ຫັກແອກທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໜັກໜ່ວງ, ແລະ ໄມ້ຄານທີ່ພາດບ່າຂອງພວກເຂົາຫັກແລ້ວ.

5 ເພາະ ທຸກ ສະ ໜາມ ຮົບ ຂອງ ນັກ ຮົບ ຍ່ອມ ມີ ສຽງ ອີກ ກະ ທຶກ ຢ່າງ ສັບ ສົນ, ແລະ ອາ ພອນ ໂຊກ ໄປ ດ້ວຍ ເລືອດ; ແຕ່ ນີ້ ຈະ ເປັນ ໄປ ດ້ວຍ ການ ເຜົາ ໄໝ້.

6 ເພາະວ່າ "ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຈະເກີດມາເພື່ອພວກເຮົາ, ຈະປະທານບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເປັນ ຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ຜູ້ ປະ ເສີດ, ຜູ້ ປຶກ ສາ, "ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ, ພຣະບິດາ

<p>19 ງ ພ ເພື່ອ. 20 ກ ອສ (ໃນ ຂໍ້ທີ 21–22) ນຳອີກ. 21 ກ ອສ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ເພາະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ.</p>	<p>19 1 ກ ມທ 4:12–16. 2 ກ "ຄວາມໝົ່ນໝອງ" ແລະ "ຄວາມມືດ" ຄື ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍ; "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ຄື ພຣະຄຣິດ.</p>	<p>3 ກ ອຊຢ 9:3. 6 ກ ອຊຢ 7:14; ລກ 2:11. ຂ ມທ 28:18. ຄ ຕຕ 2:13–14. ງ ແອວ 11:38–39, 44.</p>
---	---	--

ຜູ້ເປັນນິດ, ອົງ ຳສັນຕິລາດ.

7 ຄວາມ ຈະ ເລີນ ແຫ່ງ ັການ ປົກ ຄອງ ແລະ ສັນຕິສຸກ ຈະບໍ່ມີທີ່ສຸດ, ເທິງບັນລັງ ຂອງ ດາວິດ, ແລະ ເໜືອ ອານາ ຈັກ ຂອງ ເພິ່ນເພື່ອວາງລະບຽບ, ແລະ ສະຖາປະນາ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະຫລາດ ສ່ອງ ໃສ ແລະ ຍຸດຕິທຳ, ເລີ່ມແຕ່ບັດນີ້ຈົນເຖິງຕະຫລອດ ການ. ຄວາມ ມັງໝັ້ນ ຂອງ ຈອມ ໂຍທາ ຈະ ທຳການນີ້.

8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງເຖິງຢາໂຄບ ແລະ ມັນສ່ອງແສງມາເຖິງ ັອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງຈະຮູ້ຈັກ ເຖິງແມ່ນ ເອເຟຣ ຣາອິມ ແລະ ຜູ້ອາ ໄສ ຂອງ ຊາມາ ເຣຍ ທີ່ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈອງ ທອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຍີ້ຍົ່ງຂອງໃຈວ່າ:

10 ຕືກທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍດິນຈີ່ໄດ້ເພພັງລົງ ແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍ ຫີນ; ກົກເດື່ອຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວ, ແຕ່ພວກ ເຮົາຈະປູກຕົ້ນສີດາແທນ.

11 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ ັເຣສິນຕໍ່ສັກັບເພິ່ນ, ແລະ ຮວບຮວມສັດຕູຂອງເພິ່ນເຂົ້າກັນ;

12 ຊາວຊີ ເຣຍ ຢູ່ທາງໜ້າ ແລະ ຊາວ ພິລິດສະຕິນຢູ່ທາງຫລັງ; ແລະ ດ້ວຍປາກ ທີ່ອ້າ ໄວ້ ພວກເຂົາ ຈະ ັກິນ ກິນ ອິດສະ ຣາເອນ. ເພາະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຈະພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົາເທື່ອ, ແຕ່ພຣະ ຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

13 ເພາະ ຜູ້ຄົນ ັບໍ່ ໄດ້ ທັນ ໄປ ທາ ພຣະ

ອົງ ຜູ້ລົງທັນ ພວກເຂົາ, ທັງ ພວກເຂົາ ບໍ່ ສະແຫວງຫາຈອມໂຍທາ.

14 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັດ ຫົວ ແລະ ຫາງກິ່ງກ້ານ ແລະ ຕົ້ນ ອອກ ຈາກ ອິດສະຣາເອນໃນມື້ດຽວ.

15 ຜູ້ອະວຸໂສຈະເປັນຫົວ ແລະ ສາດສະ ດາທີ່ສິດສອນຄວາມຕົວະຈະເປັນທາງ.

16 ເພາະ ຜູ້ນຳ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ເປັນ ເຫດໃຫ້ເຂົາທຳຜິດ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພວກ ເຂົານຳໄປຍ່ອມຖືກທຳລາຍ.

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະບໍ່ມີ ຄວາມສຸກໃນຊາຍໝູ່ມຂອງເຂົາ, ແລະ ທັງ ບໍ່ມີ ັເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກກຳພ້າພໍ່ ແລະ ແມ່ພ້າຍຄົນໃດເລີຍ; ເພາະວ່າທຸກໆຄົນ ໃນພວກເຂົາເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເປັນຄົນເຮັດຊົ່ວ ແລະ ທຸກໆປາກເວົ້າແຕ່ ັແນວໂງ່. ເພາະທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົາເທື່ອ, ແຕ່ ັພຣະຫັດ ຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

18 ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຜົາໄໝ້ດັ່ງໄຟ ມັນຈະກິນກິນເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ, ແລະ ຈະເກີດໄຟຕາມກໍໄມ້ໃນປ່າ, ແລະ ມັນ ຈະລຸກລາມຂຶ້ນຄືກັນກັບການພຸ່ງຂຶ້ນຂອງ ຄວັນ.

19 ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງຈອມ ໂຍທາ, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງມືດ ແລະ ຜູ້ຄົນຈະເປັນຄົນນ້ຳ ມັນເຊື້ອໄຟ; ັບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄວ້ຊີວິດອ້າຍ ນ້ອງຂອງຕົນເລີຍ.

20 ແລະ ເຂົາ ຈະ ຍາດ ຊົງ ເອົາ ມີ ຂວາ ແລະ ຍັງຫົວໂຫຍຢູ່; ແລະ ເຂົາ ຈະ ັກິນ

<p>6 ຈ ຢຮ 14:27. 7 ກ ຄມພ ປົກຄອງ, ການປົກຄອງ. ຂ ດນອ 2:44. 8 ກ ອສ ຂ່າວສານຂອງສາດ ສະດາທີ່ຕໍ່ຈາກ (ຂໍ້ທີ 8- 21) ເປັນ ຄຳເຕືອນຕໍ່</p>	<p>ສິບເຜົ່າພາກເໜືອ, ເອີ້ນ ວ່າ ອິດສະຣາເອນ. 11 ກ 2 ກສ 16:5-9. 12 ກ 2 ກສ 17:6, 18. ຂ ອຊຢ 5:25; 10:4. 13 ກ ອມ 4:6-12. 17 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ 2 ນຟ 9:28-29. ຄ ຢ 5:47; 6:4. 19 ກ ມກ 7:2-6. 20 ກ ພບຍ 28:53-57.</p>
--	---	--

ມີຊ້າຍແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ພໍໃຈ; ເຂົາຈະກິນເນື້ອ ຫັງທີ່ແຂນຂອງຕົນເອງນຳອີກ—

21 ັນນາ ນາ ເຊ, ະເອຟະ ຣາອີມ; ແລະ ເອຟະຣາອີມ, ມານາເຊ; ທັງສອງຈະຮ່ວມ ກັນ ຕໍ່ສູ້ ັຍູດາ. ເພາະທັງໝົດນີ້ ພຣະພິ ໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

ບົດທີ 20

ຄວາມພິນາດຂອງອັດຊີເຣຍ ເປັນລັກສະ ນະຂອງຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວໃນການ ສະ ເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ—ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາ ມັນຈະມີຄົນພຽງ ເລັກ ຫນ້ອຍ ເຫລືອ ຢູ່—ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ຢາໂຄບຈະກັບມາໃນມື້ນັ້ນ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 10. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ອອກຄຳສັ່ງອັນບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຂຽນເລື່ອງທຸກໜັກຊຶ່ງເຂົາກຳນົດຂຶ້ນ;

2 ເພື່ອ ຫັນ ຄົນ ຂັດ ສົນ ອອກ ໄປ ຈາກ ັການພິພາກສາ, ແລະ ເພື່ອເອົາສິດທິຈາກ ຄົນທຸກຍາກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອ ະແມ່ໝ້າຍຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງຮັບຮອງຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກະ ທຳໃຫ້ເດັກກຳພ້າພໍ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງພວກ ເຂົາ!

3 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດໃນວັນ ແຫ່ງ ັການມາຢັ້ງມາຢາມ ແລະ ໃນຄວາມ ເປົ່າປຽວທີ່ຈະມາຈາກທາງໄກ? ພວກເຈົ້າ ຈະໜີໄປເພິ່ງຜູ້ໃດ? ແລະ ຈະຖິ້ມລັດສະໝີ ພາບຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບ່ອນໃດ?

4 ປາດສະຈາກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາຈະ ກົມຫົວລົງໃຫ້ນັກໂທດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບພວກທີ່ຖືກປະຫານ. ເພາະ ທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຍັງ ຍິ່ນອອກມາ.

5 ໂອ້ ຊາວອັດຊີເຣຍ ເອີຍ, ຜູ້ເປັນໄມ້ ຄ້ອນ ແຫ່ງ ຄວາມ ໂມ ໂຫ ຂອງ ເຮົາ ແລະ ເປັນໄມ້ແສ້ແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ ັຂອງ ເຂົາ.

6 ເຮົາຈະສົ່ງເຂົາໄປ ັຕ່ສູ້ກັບປະຊາຊາດ ທີ່ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເຮົາຈະບັນຊາເຂົາ ໃຫ້ໄປຕ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ເຮົາພິໂລດເພື່ອຍາດເອົາ ຂອງທີ່ບຸ້ນມາ ແລະ ເພື່ອຍາດເອົາເຫຍື່ອ ແລະ ເພື່ອຢຽບຢາພວກເຂົາລົງຄືກັນກັບຂີ້ ຕົມໃນຖະໜົນ.

7 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຈ ຂອງເຂົາກໍບໍ່ຄິດແນວນັ້ນ; ແຕ່ໃນໃຈຂອງ ເຂົາ ຄືຈະທຳລາຍ ແລະ ຕັດປະຊາຊາດ ອອກເສຍບໍ່ແມ່ນພຽງເລັກຫນ້ອຍ.

8 ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ຂອງເຮົາເປັນກະສັດໝົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

9 ເມືອງການ ໂນກໍເປັນເມືອງກັກເກມິດ ແລ້ວ ແມ່ນບໍ່? ເມືອງຮາມັດກໍເປັນເມືອງ ອາກບັດແລ້ວແມ່ນບໍ່? ເມືອງຊາມາເຣຍກໍ ເປັນເມືອງດາມັສກັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

10 ເໝືອນດັ່ງ ັມືຂອງເຮົາໄປເຖິງບັນດາ ລາຊາອານາຈັກຂອງຮູບບູຊາ, ຊຶ່ງຮູບຄວັດ ສະຫລັກຂອງພວກເຂົານັ້ນດີລື່ນຂອງເຢຣູ ຊາເລັມ ແລະ ຂອງຊາມາເຣຍ;

11 ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ ຫຍັງກັບເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງ

<p>21 ກ ຄມພ ມານາເຊ. 2 ຄມພ ເອຟະຣາອີມ. 3 ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ).</p>	<p>20 ກ ພ ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 2 ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 3 ກ ອສ ການລົງໂທດ. 5 ກ ອຊຸຢ 10:5.</p>	<p>6 ກ ອສ ຕ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ. 10 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ ເຣຍ (ຂີ້ທີ 10–11).</p>
--	---	--

ມັນຄືກັນກັບເຮົາໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບຊາມາ
ເຮຍ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງມັນ?

12 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອົງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດທັງ
ໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພູຊີໂອນ ແລະ ທີ່ເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະລົງໂທດ "ຜົນ
ຂອງໃຈທີ່ອວດດີຂອງກະສັດແຫ່ງ ະອັດຊີ
ເຮຍ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງຄວາມໄຝ
ສູງຂອງເຂົາ.

13 ເພາະ "ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: ດ້ວຍຄວາມ
ຮຸນແຮງຂອງມືເຮົາ ແລະ ດ້ວຍປັນຍາຂອງ
ເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນມາ;
ເພາະເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍ
ເຂດແດນຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ປຸ້ນເອົາຊັບສົມ
ບັດຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ກົດຂີ່ຜູ້ອາ
ໄສເໝືອນດັ່ງຄົນກ້າ;

14 ແລະ ມືຂອງເຮົາພົບຂອງມືຄ່າຂອງ
ຜູ້ຄົນຄືກັນກັບຮັງນົກ; ແລະ ເຮົາເຕົ້າໂຮມ
ແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ທັງໝົດຄືກັນກັບຄົນເກັບ
ໄຂ່ທີ່ເຫລືອ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັງປົກ ຫລື
ເປີດປາກ ຫລື ສົ່ງສຽງ.

15 "ຂວານ ະຈະອວດອ້າງຕົວມັນເອງ
ກັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ເລື້ອຍຈະຫັນຄົມໃສ່ຄົນ
ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ໄມ້ສ້າວຈະແກວ່ງຕົວມັນເອງ
ໃສ່ຄົນທີ່ຍົກມັນຂຶ້ນບໍ່? ຫລື ວ່າ ໄມ້ຄ້ອນ
ເທົ່າຈະຍົກຕົວມັນຂຶ້ນເອງຄືກັບວ່າບໍ່ແມ່ນ
ໄມ້ບໍ່?

16 ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ,
ຈະສົ່ງຄວາມຜອມແຫ້ງມາໃນບັນດາຄົນ

ອ້ວນພີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພາຍໃຕ້ "ລັດ
ສະໝີພາບຂອງເຂົາ ພຣະອົງຈະກໍ່ການ
ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບການເຜົາໄໝ້ຂອງໄຟ.

17 ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງອິດສະ
ຣາເອນຈະເປັນແສງໄຟ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ
ສຸດຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນແປວໄຟ ແລະ
ຈະເຜົາໄໝ້ ແລະ ກິນກິນເຄືອ ແລະ ກົກ
ໜາມໃນມື້ດຽວ;

18 ແລະ ຈະ "ກິນລັດສະໝີພາບຂອງ
ປ່າໄມ້ຂອງເຂົາ, ແລະ ສວນໝາກໄມ້ຂອງ
ເຂົາ, ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ; ແລະ
ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເວລາຄົນເຈັບຊູດຊິດ
ລົງໄປ.

19 ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ "ເຫລືອໃນປ່າຂອງ
ເຂົາຈະເຫລືອຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຈົນວ່າ
ເດັກນ້ອຍຈະນັບໄດ້.

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ
"ມື້ນັ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນ
ແລະ ຄົນທີ່ໂຕນໜີໄປຂອງ ະເຊື້ອສາຍ
ຂອງຢາໂຄບຈະບໍ່ ະເພິ່ງພາອາໄສຜູ້ທີ່ຂ້ຽນ
ຕີເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນດ້ວຍ
ຄວາມຈິງ.

21 "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ທີ່
ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ຈະກັບມາທາພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງມີລິດເດດ.

22 ອິດສະຣາເອນ ເອີຍ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄືດັ່ງດິນຊາຍໃນ
ທະເລ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງ

12 ກ ອສ ການອວດອ້າງ
ທີ່ຈອງຫອງ.
ຂ ຊຟຢ 2:13.
13 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ
ເຮຍ (ຂໍ້ທີ 13-14).
15 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ
ເຮຍສາມາດຮຸ່ງເຮືອງ
ກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຂ ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໃນ
ຂໍ້ນີ້ ຖາມຄຳຖາມຢ່າງ
ດຽວກັນ: ມະນຸດ (ຍົກ
ຕົວຢ່າງ, ກະສັດແຫ່ງ
ອັດຊີເຮຍ) ສາມາດຮຸ່ງ
ເຮືອງກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?
16 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ
(ຂໍ້ທີ 17-19) ນຳອີກ.

18 ກ ອສ ອັດຊີເຮຍຈະ
ສູນຫາຍໄປໝົດ.
19 ກ ອສ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ກອງທັບແຫ່ງອັດຊີເຮຍ.
20 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ອມ 9:8-9.
ຄ ອສ ເພິ່ງອາໄສ.
21 ກ ອຊຢ 11:11-12.

ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະກັບມາ; ການທຳລາຍນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ຈະ ຮ່ວມທັນໄປດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

23 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຈະ ກຳລາຍ, ເຖິງແມ່ນກຳນົດໄວ້ທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

24 ສະນັ້ນ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ເອີຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ ໃນ ຊີໂອນ, ຢ່າ ໄດ້ ຍ້ານ ກົວ ຂາວອັດຊີເຣຍເລີຍ; ເຂົາຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍ ໄມ້ຄອນ ແລະ ຍົກໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາຂຶ້ນໃສ່ ກເໝືອນທີ່ໃນເອຍິບ.

25 ເພາະ ຍັງ ອີກ ບໍ່ ນານ ຄວາມ ເຄື່ອງ ແຄ້ນຈະຢຸດລົງ, ແລະ ຄວາມພິໂລດຂອງ ເຮົາຈະມຸ້ງເຖິງການທຳລາຍເຂົາ.

26 ແລະ ຈອມ ໂຍທາຈະ ໃຫ້ ເກີດ ໄພພິ ບັດກັບເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ໂຈມຕິຄົນຂອງ ກມິດີອານທີ່ໜ້າຜາ ໂອເຣັບ; ແລະ ໄມ້ແສ້ ຂອງພຣະອົງຈະ ເຄ່ຍຢູ່ ໃນ ທະເລ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນຢ່າງທີ່ໃນເອຍິບ.

27 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນຄື ກຳລາຍຂອງເຂົາຈະຖືກຍົກອອກ ຈາກບ່າຂອງເຈົ້າ ແລະ ແອກຂອງເຂົາຈະ ອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແອກຈະຖືກ ທຳລາຍເພາະ ການຊະໂລມ.

28 ກເຂົາ ໄດ້ ມາ ຮອດ ອາ ອີ ແລ້ວ, ເຂົາ ໄດ້ຂ້າມມິກໂລນໄປ; ເຂົາໄດ້ເກັບສະບຽງ ອາຫານໄວ້ທີ່ມິກມາດ.

29 ເຂົາ ເຫລົ້າ ນັ້ນ ໄດ້ຜ່ານ ທາງ ນັ້ນ ໄປ

ແລ້ວ; ເຂົາຢຸດພັກທີ່ເກບາ; ຮາມັດຍ້ານກົວ ຫລາຍ; ກິເບອາຂອງໂຊນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ.

30 ໂອ້ ທິດາຂອງການລົມເອີຍ, ຈົ່ງສົ່ງ ສຽງຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຍິນໄປຮອດລາອິດເຖີດ, ໂອ້ ອານາທິດທີ່ໜ້າສົງສານເອີຍ.

31 ມັດເມນາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປແລ້ວ; ຜູ້ ອາໄສຂອງເກບິມໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະ ໜີໄປ.

32 ໃນມື້ນັ້ນເອງເຂົາຈະຢຸດຢູ່ທີ່ເມືອງ ໂນບ, ເຂົາຈະຍົກກຳບັນໃສ່ພູເຂົາຂອງ ທິດາຂອງຊີໂອນ, ເນີນພູຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ ຈະຕັດກິ່ງງ່າດ້ວຍກຳລັງອັນໜ້າຍ້ານກົວ; ແລະ ພວກທີ່ ສູງຍິ່ງຈະຖືກໂຄ່ນລົງມາ; ແລະ ພວກທີ່ຈອງທອງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ ອ່ອນນ້ອມລົງ.

34 ແລະ ພຣະອົງຈະຖາງສຸມໄມ້ໃນປ່າ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ເລບານອນຈະຕົກໂດຍ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ.

ບົດທີ 21

ຍາດວົງຂອງເຢຊີ (ພຣະຄຣິດ) ຈະຕັດສິນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະບົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກພາຍໃນພັນ ປີ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຫລັກສັນຍານ ຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບ ທຽບກັບເອຊາຍາ 11. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

22 ກ ຄພ 63:34. ຄພ ໂລກ— ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ຂ ອສ ເຖິງແມ່ນຕອນທີ່ ການລົງໂທດມາເຖິງ, ແຕ່ ຄວາມເມດຕາຍັງມີໃຫ້ຢູ່. 23 ກ ອສ ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງພົນນາດ. 24 ກ ອສ ດັ່ງທີ່ຊາວເອຍິບໄດ້

ເຮັດໃນສະໄໝກ່ອນ. ອພຍ 1:13-14. 26 ກ ປຖກ 25:1-2; ຜປ 7:25. 27 ກ ອຊຍ 14:25. ຂ ຄພ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. 28 ກ ອສ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງກອງທັບແຫ່ງອັດຊີ

ເຣຍທີ່ເດີນໄປຫາເຢຣູຊາ ເລັມໄດ້ຖືກສືບຮູ້; ແລ້ວ (ຂໍ້ ທີ 33-34) ການກະທຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍ ໄວ້ເປັນຄຳອຸປະມາ. 33 ກ ຮລມ 4:12-13.

1 ແລະ ຈະ ມີ "ກິ່ງ ໄມ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຂຸ້ນຂອງ ຢາດວົງຂອງ ເຢຊີ, ແລະ ຮຸ່ນໄມ້ຈະເກີດ ອອກມາຈາກຮາກຂອງເພິ່ນ.

2 ແລະ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ເທິງເພິ່ນ, ວິນຍານແຫ່ງ ບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ວິນຍານແຫ່ງ ການແນະນຳ ແລະ ພະລັງ, ວິນຍານແຫ່ງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ແຫ່ງຄວາມຍຳເກງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ;

3 ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງວ່ອງໄວໃນຄວາມຍຳນາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ "ຕັດສິນຕາມສາຍ ຕາຂອງເພິ່ນ, ທັງຈະບໍ່ຕຳນິຕາມທີ່ຫຼຸຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ຍິນ.

4 ແຕ່ເພິ່ນຈະຕັດສິນຄົນທຸກຍາກດ້ວຍ "ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຂໍ້ຕຳນິດ້ວຍຄວາມ ທ່ຽງທຳ ເພື່ອ "ຄົນໃຈອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ; ແລະ ບ້ອງກັນສິດທິຂອງຜູ້ທີ່ຕຳ ຕ້ອຍ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຕີດ້ວຍຄຳສັ່ງ ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍຈະຕາຍດ້ວຍຄຳ ຕັດສິນຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ຄວາມຊອບທຳຈະເປັນຜ້າຄຽນ ແອວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນ ຜ້າຄຽນ "ບັນແອວຂອງເພິ່ນ.

6 ໝາປ່າຈະຢູ່ກັບລູກແກະ, ເສືອດາວ ຈະນອນຢູ່ນຳລູກແບ້, ແລະ ລູກງົວກັບສິງ ໜຸ່ມ ແລະ ລູກສັດອ້ວນ ຈະຢູ່ດ້ວຍກັນ;

ແລະ ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງ ຈະນຳພວກມັນ ໄປ.

7 ແລະ ງົວແມ່ກັບໝີຈະກິນນຳກັນ; ລູກ ຂອງພວກມັນກໍຈະນອນຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ສິງຈະກິນເພືອງເຂົ້າຄືກັນກັບງົວເຖິງ.

8 ແລະ ເດັກນ້ອຍກິນນົມຈະຫລິ້ນໃນຮູ ຂອງ "ງູພິດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເຊົານົມ ຈະ ວາງມືຂອງເຂົາໃນກິງ ຮູຮ້າຍ.

9 ພວກມັນຈະ "ບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍ ໄປທົ່ວພູເຂົາອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ເພາະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

10 ແລະ ໃນ "ມື້ນັ້ນກະສັດອົງໃໝ່ຈາກ ຂຸ້ນ ຊາດ ທັງ ຫລາຍ; "ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ສະແຫວງຫາ "ມັນ; ແລະ ການພັກຜ່ອນ ຂອງເພິ່ນຈະມີລັດສະໝີພາບ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນຄື ພຣະເຈົ້າຈະວາງພຣະຫັດລົງອີກ ເປັນເທື່ອ "ທີສອງ ເພື່ອນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກັບມາຈາກອັດຊີ ເຣຍ, ແລະ ຈາກເອີບ, ແລະ ຈາກບັດໂຣ, ແລະ ຈາກກູເຊ, ແລະ ຈາກເອລາມ, ແລະ ຈາກຊີນາ, ແລະ ຈາກຮາມັດ, ແລະ ຈາກ ເກາະໃນທະເລ.

12 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ຕັ້ງ "ຫລັກ ສັນ

21 1 ກ ຄພ 113:3-4.
ຂ ຄພ 113:1-2.
ຄ ເຢຊີແມ່ນບິດາຂອງ ດາ ວິດ; ມີຂໍ້ມູນບອກໄວ້ກ່ຽວ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ ດາວິດ ຊຶ່ງຕໍ່ມາພຣະ ເຢຊູໄດ້ກຳເນີດຈາກເຊື້ອ ສາຍນີ້.
ມກ 5:2;
ຮຮ 7:14.
ຄມພ ເຢຊີ.

2 ກ ອຊຢ 61:1-3.
3 ກ ຢຮ 7:24.
4 ກ ພສສ 72:2-4;
ມຊຢ 29:12.
ຂ ເຮັບເຮີ ຊີ້ຂາດ.
ຄ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
5 ກ ພ ແອວ.
8 ກ ງູນ້ອຍທີ່ມີພິດຢູ່ບະ ເທດເອຍິບ.
ຂ ງູທີ່ມີພິດອີກໂຕໜຶ່ງ.

9 ກ ອຊຢ 2:4.
ຄມພ ພັນປີ.
ຂ ຄພ 101:32-33; 130:9.
10 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຈສ—ປ 1:40.
ຂ ຮມ 15:12;
ຄພ 113:5-6.
ຄ ຄພ 45:9-10.
ງ ພ ຫາເພິ່ນ.
11 ກ 2 ນພ 6:14; 25:17; 29:1.
12 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.

ຍານຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຊຸມ
ນຸມອິດສະຣາເອນທີ່ ະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ
ແລະ ະເຕົ້າໂຮມຄົນຂອງຢູດາທີ່ກະຈັດກະ
ຈາຍໄປເພື່ອເຂົ້າມາຈາກສີ່ທິດຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ.

13 ແລະ ະຄວາມ ອິດ ສາ ຂອງ ເອຟະ
ຣາອິມຈະໝົດໄປ, ແລະ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ
ຢູດາຈະຖືກຕັດອອກ; ະເອຟະຣາອິມຈະບໍ່
ອິດສາ ະຢູດາ, ແລະ ຢູດາຈະບໍ່ລົບກວນ
ເອຟະຣາອິມ.

14 ແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະບິນລົງທີ່ບ່າຂອງ
ພິລິດສະຕິນທາງຕາເວັນຕົກ; ພວກເຂົາຈະ
ຮ່ວມກັນປຸ້ນທາງຕາເວັນອອກ; ພວກເຂົາ
ຈະຍຶດເອົາເອ ໂດມ ແລະ ໂມອາບ; ແລະ
ລູກຫລານ ຂອງອໍາໂມນ ຈະ ເຊື່ອ ພັງພວກ
ເຂົາ.

15 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະທໍາລາຍ
ລິ້ນ ຂອງ ທະເລ ເອຍິບ ໃຫ້ໝົດ ລິ້ນ; ແລະ
ດ້ວຍລົມອັນມີລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ
ອົງຈະຍົກພຣະຫັດເທິງແມ່ນໍ້າ ແລະ ຈະຕີ
ມັນໃຫ້ເປັນຮ່ອງນໍ້າເຈັດສາຍ ແລະ ໃຫ້ຄົນ
ຂ້າມໄປໄດ້ໂດຍຕີນບໍ່ປຸງກ.

16 ແລະ ຈະມີ ະທາງຫລວງຈາກອັດຊີ
ເຣຍສໍາລັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອ
ຢູ່ດັງທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບອິດສະຣາເອນ ໃນ ວັນທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ.

ບົດທີ 22

ພາຍ ໃນ ພັນ ປີ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ ຈະ ສັ້ນ ລະ
ເສີນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ—ພຣະ ອົງ ຈະ ຢູ່ ໃນ
ບັນດາພວກເຂົາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ
12. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະສັ້ນລະເສີນ
ພຣະອົງ; ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະພຣະພິ
ໂລດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກໍຕາມ ພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະອົງຍັງຫັນກັບໄປ, ແລະ ພຣະອົງປອບ
ໃຈຂ້ານ້ອຍ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ລອດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍຈະ ະວາງໃຈ ແລະ
ຈະບໍ່ຍ້ານກົວເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະພຣະ
ເຢໂຮວາ ເປັນກໍາລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ບົດເພງຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະອົງເປັນ
ຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍອີກ.

3 ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມສຸກ ທ່ານຈະຕັກ
ະນໍ້າຈາກບໍ່ແຫ່ງຄວາມລອດ.

4 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ
ະສັ້ນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງທຸນ
ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງປະກາດ
ການກະທໍາຂອງພຣະອົງໃຫ້ບັນດາຜູ້ຄົນ
ທັງຫລາຍ, ຈົ່ງກ່າວວ່າພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງສູງສົ່ງ.

<p>12 ຂ 3 ນພ 15:15; 16:1–4. ຄ ນມຍ 1:9; 1 ນພ 22:10–12; ຄພ 45:24–25. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 13 ກ ຢມຍ 3:18. ຂ ເຜົາທີ່ຖືກນໍາພາໂດຍຢູດາ ແລະ ເອຟະຣາອິມ ເປັນ ສັດຕູກັນທາງປະຫວັດສາດ (ຫລັງຈາກເຫດການທີ່ໄດ້</p>	<p>ເກີດຂຶ້ນໃນ 1 ກສ 12:16– 20). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມ ເປັນສັດຕູກັນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ການປິ່ນປົວ. ອຊກ 37:16–22. ຄມພ ອິດສາ. ຄ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ). 14 ກ ອສ ໂຈມຕີຄໍ່ອຍພູທາງ ຕາເວັນຕົກ ທີ່ເປັນເຂດ ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. 15 ກ ຊກຍ 10:11.</p>	<p>16 ກ ອຊຍ 35:8; ຄພ 133:27. 22 ກ ມຊຍ 4:6; ຮລມ 12:1. ຂ ອພຍ 15:2; ພສສ 83:18. ຄມພ ເຢໂຮວາ. 3 ກ ຄມພ ນໍ້າທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. 4 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
--	---	---

5 ຈົ່ງ ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີເລີດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ຮູ້ກັນທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຈົ່ງ ຮ້ອງໂຮ່ແລະ ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ; ເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 23

ຄວາມພິນາດຂອງບາບີໂລນ ເປັນລັກສະນະຂອງຄວາມພິນາດໃນການສະເດັດມາຕັ້ງທິສອງ—ມັນຈະເປັນວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ—ບາບີໂລນ (ໂລກມະນຸດ) ຈະຕົກຕະຫລອດໄປ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 13. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ພາລະຂອງ ະບາບີໂລນ ຊຶ່ງເອຊາຢາລູກຊາຍຂອງອາໂມດໄດ້ເຫັນ.

2 ເຈົ້າຈົ່ງຍົກ ທຸງຂຶ້ນເທິງພູເຂົາອັນສູງເຖິດ, ຈົ່ງເປັ່ງສຽງໃຫ້ເຖິງພວກເຂົາ, ະຈົ່ງສັ່ນມື, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນປະຕູຂອງຜູ້ທີ່ມີກຽດ.

3 ເຮົາບັນຊາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງເຮົາ.

4 ສຽງອີກກະທົກຂອງຜູ້ຊົນໃນພູເຂົາ

ເໝືອນດັ່ງສຽງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນສຽງກົກກ້ອງຂອງ ະອານາຈັກຂອງປະຊາຊາດທີ່ມາ ະຮວມຕົວ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ລະດົມກອງທັບເພື່ອສົງຄາມ.

5 ພວກເຂົາທັງຫລາຍມາຈາກປະເທດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ່ອນສຸດແຫ່ງສະຫວັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະອົງຈະທໍາລາຍແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

6 ເຈົ້າຈົ່ງຄວນຄາງເພາະວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ມັນຈະມາຄືກັນກັບຄວາມພິນາດຈາກອົງຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

7 ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ຈະອ່ອນເພຍລົງ ແລະ ໃຈຂອງຄົນກໍ່ອ່ອນລົງ;

8 ແລະ ພວກເຂົາຈະຍ້ານກົວ; ຄວາມປວດ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະຄອບງໍາພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະເບິ່ງໜ້າກັນຢ່າງຕົກຕະລົງ; ໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄືແປວໄຟ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍພ້ອມທັງພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມແຄ້ນເຄືອງຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຮ້າງເປົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ະທໍາລາຍຄົນບາບທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນ.

10 ເພາະດາວແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ໝູ່ດາວທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ; ະດວງຕາເວັນຈະມີດດັບ ແລະ ບໍ່ສ່ອງແສງ

<p>5 ກ ຄພ 136:28. 6 ກ ອຊຍ 54:1; ຊພຍ 3:14. 23 1 ກ ອສ ຂ້າວສານເຖິງຄວາມພິນາດ. 2 ຄວາມພິນາດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງບາບີໂລນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ມີທໍາມາຍຢູ່ໃນ</p>	<p>ອຊຍ 13 ແລະ 14, ເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມພິນາດສຸດທ້າຍຂອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄພ 133:5, 7, 14. ຄພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ. 2 ກ ພ ບ້າຍສັນຍານ. ຄພ ບ້າຍສັນຍານ.</p>	<p>2 ອສ ໂບກມີ, ໃຫ້ສັນຍານ. 3 ກ ອສ ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ. 4 ກ ຊກຍ 14:2-3. 2 ຊກຍ 12:3. 9 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 10 ກ ຄພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p>
--	---	--

ຂອງ ມັນ ອອກ ໄປ, ແລະ ເດືອນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນສ່ອງລົງມາ.

11 ແລະ ເຮົາ ຈະ າລິງ ໂທດ ໂລກ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ, ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ; ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ອວດ ດີ ຂອງຄົນ ຈອງ ທອງ ຢຸດລົງ ແລະ ຍັບຍັ້ງຄວາມຖືຕົວຂອງຄົນຊົ່ວ.

12 ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊອກຫາ ກົນຜູ້ໜຶ່ງ ຍາກກວ່າຫາຄຳແນວດີ; ແລະ ຫາມະນຸດ ຍາກກວ່າຫາຄຳຂອງໂອເຟຍ.

13 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພ້າສະຫວັນ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ າເຄື່ອນຍ້າຍ ຈາກ ບ່ອນ ຂອງມັນ ໃນ ພຣະ ພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ ແລະ ໃນວັນແຫ່ງ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄືກວາງທີ່ຖືກຕາມ ລ່າ, ແລະ ຄືກັນກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ຈະ ຫັນ ໄປ ຫາ ຜູ້ຄົນຂອງ ຕົນເອງ, ແລະ ທຸກຄົນ ຈະ ຫີ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນເອງ.

15 ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອວດ ດີ ຈະ ຖືກ ແຫງ ໃຫ້ ຊອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວຈະລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍຄົມດາບ.

16 ລູກ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ຫັນ ເປັນ ຕ່ອນ ໄປ ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຮືອນຊານ ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປຸ້ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາຈະຖືກຂົ່ມຂືນ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ຍຸຍົງ ໃຫ້ ຊາວເມເດຍ ມາ ສູ້ກັບ ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ແກ່ເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງບໍ່ຫ່ວງໃຍໃນມັນ.

18 ຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາຈະສັງຫານ

ຊາຍໜຸ່ມ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມ ສົງສານ ຕໍ່ ລູກ ຈາກ ອຸທອນ ກ້ອນ ເລືອດ; ຕາຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຂອງເດັກ ນ້ອຍເລີຍ.

19 ແລະ ບາບີໂລນ ຊຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ໃນອາ ນາຈັກ, ເມືອງທີ່ າສະຫງ່າງາມ ແລະ ເປັນ ທີ່ພູມໃຈຂອງຊາວເຄນເດຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ າເມືອງໂຊໂດມກັບເມືອງໂກໂມຣາທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມມາແລ້ວ.

20 ແລະ ມັນຈະບໍ່ເປັນ າບ່ອນຢູອາໄສ, ທັງ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ບ່ອນ ຢູ ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ລຸ້ນ: ທັງ ຊາວອາຣາເບຍຈະບໍ່ຕັ້ງທັບອາໄສໃນບ່ອນ ນັ້ນ; ທັງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ລ້ຽງຄົນ ໃດ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ແກະ ຂອງຕົນນອນລົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

21 ແຕ່ສັດ າປ່າຂອງທະເລຊາຍຈະນອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ ເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ຈະ ເຕັມໄປດ້ວຍສັດທີ່ຫອນ; ແລະ ມີກເຄົ້າ ຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ າຜີສາດຈະກະ ໂດດເຕັ້ນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

22 ແລະ ສັດປ່າຂອງເກາະຈະຫອນຢູ່ໃນ າເຮືອນຊານເປົ່າປ່ຽວຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ າມັງກອນຈະຢູ່ໃນວັງອັນໜ້າແສນສຸກຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນກໍໄກ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນຈະບໍ່ ໃຫ້ຍືດຍາວໄປ. ເພາະເຮົາຈະທຳລາຍມັນ ຢ່າງວ່ອງໄວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເມດຕາ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແຕ່ວ່າຄົນຊົ່ວຈະຕ້ອງຕາຍ.

ບົດທີ 24

ອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະ

<p>11 ກ ມລກ 4:1. ຂ ຄພ 64:24. 12 ກ ອຊຢ 4:1-4. 13 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>19 ກ ອສ ຄວາມໂອ້ອວດ. ຂ ປຖກ 19:24-25; ພບຍ 29:23; 2 ນພ 13:9. 20 ກ ຍມຢ 50:3, 39-40. 21 ກ ອຊຢ 34:14-15.</p>	<p>ຂ ເຮັບເຮີ ຝູງແບ້, ວິນ ຍານຮ້າຍ. 22 ກ ເຮັບເຮີ ພະລາຊະວັງ. ຂ ເຮັບເຮີ (ບາງທີ) ພາ ໂນ, ຫລື ພາປາ.</p>
---	---	--

ຊົ່ນຊົມກັບການພັກຜ່ອນ ໃນພັນປີ—ລູຊີເຟີໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນຍ້ອນການກະບົດ—ອິດສະຣາເອນ ຈະເອົາຊະນະບາບີໂລນ ((ແຜ່ນດິນໂລກ)—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 14. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາຕໍ່ຢາໂຄບ ແລະຈະຍັງ "ເລືອກອິດສະຣາເອນໄວ້ອີກ, ແລະຈະຕັ້ງເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເອງ, ແລະ ຄົນແປກຫ້າຈະສົມທົບເຂົ້າກັບເຂົາ ແລະເຂົາຈະຕິດພັນຢູ່ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ.

2 "ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະຮັບເຂົາ ແລະນຳເຂົາທັງຫລາຍໄປຫາບ່ອນຂອງເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກບ່ອນໄກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະເຂົາຈະກັບມາຫາ ຂໍ້ອະທິບາຍຂອງເຂົາ. ແລະເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະມີກຳມະສິດໃນເຂົາ, ເປັນ ທາດຊາຍຍິງໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ຈັບເຂົາເປັນຊະເລີຍຈະຖືກເຂົາຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະເຂົາຈະປົກຄອງຜູ້ທີ່ເຄີຍປົບບັງຄັບເຂົາ.

3 ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າ "ພັກຜ່ອນຈາກຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກຄວາມເປັນທາດທີ່ລຳບາກໃນບ່ອນຊຶ່ງເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບໃຊ້.

4 ແລະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້

ນັ້ນຄື, ເຈົ້າຈະຍົກຄຳຫຍໍ້ຫຍັນນີ້ກ່າວຕໍ່ກະສັດແຫ່ງ "ບາບີໂລນວ່າ: ຜູ້ປົບບັງຄັບກໍສະຫງົບໄປແລ້ວນໍ, ເມືອງຄຳກໍສະຫງົບໄປດ້ວຍ!

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທັກໄມ້ແສ້ຂອງຄົນຊົ່ວ, ໄດ້ປາບຄາຖາຂອງຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ.

6 ຄົນທີ່ຂ້າພັນຜູ້ຄົນ ໂດຍການຊ້ຽນຕິດ້ວຍຄວາມໄມໂຫຂອງຕົນ, ຄົນທີ່ປົກຄອງປະຊາຊາດດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຈຶ່ງຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະບໍ່ມີໃຜຂັດຂວາງ.

7 ທັງແຜ່ນດິນໂລກກຳລັງພັກຜ່ອນ ແລະມີດຽບ; ເຂົາເປັ້ງສຽງ "ຮ້ອງເພງ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຕົ້ນສົນຊົ່ນຊົມເຈົ້າ, ແລະຕົ້ນສີດາແຫ່ງເລບານອນນຳອີກ, ກ່າວວ່າ: ເພາະວ່າເຈົ້າ ຂໍໂຄ່ນລົ້ມແລ້ວກໍບໍ່ມີ ຄົນຕັດໄມ້ຂຶ້ນມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.

9 "ນະລົກທາງລຸ່ມກໍຕື່ນເຕັ້ນເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າມາ ມັນປຸກໃຫ້ ຜູ້ທຸກໂຕມາຕ້ອນຮັບເຈົ້າ; ຄືຜູ້ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ນຳຂອງໂລກ, ມັນເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຄີຍເປັນກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫລາຍລຸກຂຶ້ນມາຈາກບັນລັງຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາທັງໝົດຈະເວົ້າ ແລະກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າກໍ່ອ່ອນແອຄືພວກເຮົາບໍ່? ເຈົ້າກາຍມາເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາແລ້ວບໍ່?

11 ຄວາມໂອ້ອວດຂອງເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ຫລຸມຜັງສົບ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງພົນຂອງເຈົ້າ; ໂຕໜອນຈະເປັນເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະໂຕໜອນຈະເປັນຜ້າຫົ່ມຂອງເຈົ້າ.

12 ເຈົ້າຕົກຈາກສະຫວັນ "ໄດ້ຢ່າງໃດ,

24 1 ກ ຊຸກຢ 1:17.
ຂ ອຊຸຢ 60:3-5, 10.
2 ກ ອສ ປະຊາຊາດອື່ນໆຈະຊ່ວຍເຫລືອອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຄ ອຊຸຢ 60:14.
3 ກ ຢຊ 1:13;
ຄພ 84:24.
4 ກ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.
7 ກ ອຊຸຢ 55:12.
8 ກ ເຮັບເຮີ ຕົ້ນແປກ.

ຂ ອສ ຕາຍ.
ຄ ເຮັບເຮີ ຄົນຕັດ (ຕົ້ນໄມ້) ບໍ່ໄດ້ມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.
9 ກ ຄມພ ນະລົກ.
ຂ ອສ ວິນຍານທີ່ເລື່ອນລອຍ.
12 ກ ຄພ 76:26.

ໂອ້ ລູຊິເຟີ, ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້າ! ເຈົ້າຖືກຕັດລົງສູ່ພື້ນດິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດອ່ອນແອ.

13 ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: "ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ເຮົາຈະເຂົ້າຊຸບັນລັງຂອງ ເຮົາ ເໜືອ ດວງດາວທັງ ຫລາຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ເໜືອເຫລົ່າທູດທີ່ມາຊຸມນຸມ, ໃນແດນໄກຂອງ ສິດເໜືອນຳອີກ;

14 ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປເໜືອຄວາມສູງຂອງເມກ; ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເໝືອນອົງຜູ້ສູງສົ່ງ.

15 ແຕ່ເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ນະລົກ, ລົງມາສູ່"ເຫວ.

16 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຈົ້າຈະ "ຈ້ອງມອງເບິ່ງເຈົ້າ, ແລະ ຈະພິຈາລະນາເຈົ້າ, ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ: ມີບໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ້ນສະເໝືອນ, ຜູ້ທີ່ສັ້ນອານາຈັກທັງຫລາຍ?

17 ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂລກເປັນເໝືອນດັ່ງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ທຳລາຍຫົວເມືອງຕ່າງໆ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ນັກໂທດກັບໄປບ້ານຂອງເຂົາ?

18 ກະສັດທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາທັງໝົດນອນຢູ່ຢາງມີກຽດ, ຕ່າງກໍຢູ່ໃນ "ເຮືອນຂອງຕົນ.

19 ແຕ່ເຈົ້າຖືກໂຍນອອກຈາກຫລຸມສົບຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບ "ກິ່ງກ້ານທີ່ໜ້າກຽດຊົງ,

ດັ່ງຊາກສົບທີ່ຖືກຢຽບຢຳຢູ່ໃຕ້ຕົນ ແລະ ສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າທີ່ຖືກແທງດ້ວຍດາບ, ຊຶ່ງລົງໄປຍັງ ສິນຂອງຫລຸມສົບ.

20 ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຝັງສົບຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ມຂ້າຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ; ຂໍຢາໃຫ້ມີໃຜເອີ້ນເຖິງຊື່ຂອງ "ລູກຫລານຂອງຜູ້ ສະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກເລີຍ.

21 ຈົ່ງຕຽມການສັງຫານລູກຫລານຂອງເຂົາເຖິດ ເພາະ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ, ຢ້ານວ່າເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຫົວເມືອງຕ່າງໆ.

22 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເຂົາ, ແລະ ຈະຕັດ "ຊື່ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອອກຈາກບາບີໂລນ, ຈະຕັດລູກຫລານ ສິ່ງພັນອອກເສຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

23 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ "ກຳມະສິດຂອງນົກຢາງ, ແລະ ເປັນໜອງນ້ຳ; ແລະ ເຮົາຈະກວາດມັນດ້ວຍ ສຸພອຍ ແຫ່ງຄວາມພິນາດ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ແຫລະ.

24 ຈອມໂຍທາໄດ້ປະຕິຍານວ່າ: ເຮົາກະແຜນໄວ້ແນວໃດ, ແລະ ດັ່ງທີ່ເຮົາມີຈຸດປະສົງແນວໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປແນວນັ້ນ—

<p>12 ຂ ເຮັບເອີ ດວງຮຸ່ງອາລຸນ, ໂອລົດແຫ່ງອາລຸນ. ຜູ້ບົກຄອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ (ບາບີໂລນ) ແມ່ນກ່າວເຖິງລູຊິເຟີ, ຜູ້ບົກຄອງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄມພ ມານ; ລູຊິເຟີ.</p> <p>13 ກ ມຊ 4:1-4. ຂ ອສ ທີ່ປະທັບຂອງບັນດາ</p>	<p>ພຣະເຈົ້າ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວບາບີໂລນ. ພສສ 48:2.</p> <p>15 ກ 1 ນພ 14:3.</p> <p>16 ກ ເຮັບເອີ ສິ່ງຕາເບິ່ງເຈົ້າ ແລະ ໂຕຕອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ.</p> <p>18 ກ ອສ ອຸບມຸງຂອງ ຄອບຄົວກະສັດ.</p> <p>19 ກ ອສ ກິ່ງກ້ານທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ຖືກຕັດອອກ</p>	<p>ແລະ ຖືກໂຍນຖິ້ມ. ຂ ອສ ພື້ນດິນ. 20 ກ ພສສ 21:10-11; 37:28.</p> <p>ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. 21 ກ ອພຍ 20:5.</p> <p>22 ກ ສພສ 10:7. ຂ ໂຍບ 18:19.</p> <p>23 ກ ອຊຢ 34:11-15. ຂ ພ ຍູກວາດ.</p>
--	---	---

25 ຄືເຮົາຈະນຳຊາວ "ອັດຊີເຣຍມາໃນແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຢຽບເຂົາໄວ້ໃຕ້ຕີນເທິງ ະພູຂອງເຮົາ; ເມື່ອນັ້ນ ະແອກຂອງ ເຂົາ ຈະ ຫລຸດ ອອກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພາລະຂອງເຂົາຈະຫລຸດອອກຈາກປ່າພວກເຂົາ.

26 ະນີ້ ຄື ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ ຕັ້ງ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດ; ແລະ ະນີ້ຄືພຣະຫັດທີ່ຍື່ນອອກໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງໝົດ.

27 ເພາະຈອມ ໂຍທາໄດ້ຕັ້ງໄວ້, ແລະ ຜູ້ໃດ ຈະ ລົບ ລ້າງ ໄດ້? ແລະ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະອົງຈະຍື່ນອອກໄປ ແລະ ຜູ້ໃດຈະດຶງມັນຄືນໄດ້?

28 ໃນ ະປີທີ່ກະສັດ ະອາຮາດສິ້ນຊີວິດ ພາລະອັນນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

29 ປະເທດ ພິລິດ ສະຕິນ ເອີຍ, ເຈົ້າ ທັງໝົດຢ່າປິຕິຍິນດີເລີຍ; ເພາະວ່າໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາທີ່ຂຽນຕີເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຫັກໄປແລ້ວ; ເພາະ ງເທົ່າຈະອອກມາຈາກຮາກເທງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ລູກຂອງມັນຈະເປັນໆທີ່ພົນພິດໄພ.

30 ແລະ ລູກກົກຂອງຄົນທຸກຍາກຈະມີກິນ, ແລະ ຄົນທີ່ຂັດສົນຈະນອນໃນຄວາມປອດໄພ; ແລະ ເຮົາຈະຂ້າຮາກເທງົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ ມັນຈະຂ້າຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຈົ້າ.

31 ໂອ້ ປະຕູ; ຈົ່ງ ຄວນ ຄາງ ເຖີດ; ໂອ້ ເມືອງ ຈົ່ງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ເຖີດ; ຊາວພິລິດສະຕິນ ທັງໝົດ ໄດ້ລະ ລາຍ ໄປ ແລ້ວ; ເພາະ ຈະ ມີ ຄວັນມາຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຢູ່

ຕາມລຳພັງຕາມກຳນົດເວລາຂອງເຂົາ.

32 ທູດຂອງປະຊາຊາດຈະຕອບວ່າແນວໃດ? ກົວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ ະຊີໂອນ ແລ້ວ, ແລະ ະຄົນຍາກຈົນ ໃນ ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໄດ້ ະພົບທີ່ຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.

ບົດທີ 25

ມີໄພພາກພູມໃຈໃນຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ—ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຊາວຍິວຈະກັບຄືນມາຈາກບາບີໂລນ, ຄົງພຣະເມຊີອາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັງນຕີ—ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກນຳກັບ ຄືນມາໃໝ່ເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະເມຊີອາ—ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຫົກຮ້ອຍປີຫລັງຈາກລີໄຮ ໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ—ຊາວ ມີໄພຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ຊຶ່ງ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລີ ສຸດ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄພຂໍເວົ້າໄວ້ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ຊຶ່ງເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງເອຊາຢາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງ ະຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສຳລັບຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເຖິງວິທີການທຳນາຍ

25 ກ ເນື້ອຄວາມປ່ຽນມາກ່າວເຖິງການມາໃຈມຕີຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ການຕົກຂອງຢູດາ, 701 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຂໍ້ທີ 24–27).
2 ກສ 19:32–37; ອຊຢ 37:33–38.
ຂ ອສ ພູຂອງຢູດາ ແລະ ອິດສະຣາເອນ.

ຄ ອຊຢ 10:27.
26 ກ ອສ ໃນທີ່ສຸດ ປະຊາຊາດທັງມວນໃນໂລກ ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມດັ່ງນັ້ນ.
28 ກ ອສ ປະມານ 720 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ພາລະໜັກໜ່ວງຫລື ຂ້າວສານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວພິລິດ

ສະຕິນ, ໃນຂະນະທີ່ຢູດາຢູ່ໃນຄວາມພົ້ນຄົງ.
ຂ 2 ກສ 16:20.
32 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຊຟຢ 3:12.
ຄ ພ ຊອກຫາບ່ອນຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.
25 1 ກ 2 ນພ 25:5–6.

ໃນບັນດາຊາວຍິວ.

2 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍ ເລື່ອງກ່ຽວກັບ ວິທີຂອງຊາວຍິວ ເພາະ "ວຽກງານຂອງພວກເຂົາເປັນວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເປັນການປະຕິບັດອັນໜ້າກຽດຊັງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຄົນທັງປວງໃນເວລາຕໍ່ໄປ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ເຖິດ, ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ເຊື່ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈພັງຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເນື່ອງຈາກຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ທ່ານ, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ວິນຍານແຫ່ງ ະການທຳນາຍ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄຳທຳນາຍແກ່ທ່ານເລື່ອງໜຶ່ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ທຳ ນາຍ ໃຫ້ ະແຈ່ມແຈ້ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເບີກ ບານ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ "ເອຊາຢາ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຂອງ ະຊາວຍິວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວຍິວເຂົ້າໃຈເລື່ອງຂອງສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນໃດທີ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບຊາວຍິວເໝືອນກັບພວກເຂົາ, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນມາຕາມວິທີອັນ ເປັນ ເລື່ອງຂອງຊາວຍິວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເອງຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບພາກພື້ນຕ່າງໆ ໂດຍອ້ອມຮອບ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ "ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກັບບັນດາຊາວຍິວມາເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເອຊາຢາເວົ້າໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມດ້ວຍການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຕາມ "ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຊຶ່ງ ໃນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜກະທຳຜິດໄດ້; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ໃນວັນທີ່ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນຄວາມຈິງນັ້ນ ມະນຸດຈະຮູ້ຈັກຢາງແນ່ນອນເຖິງເວລາເມື່ອມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ "ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ລູກຫລານ

<p>2 ກ 2 ກສ 17:13-20. 4 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ຄ 2 ນຟ 31:3; 33:5-6;</p>	<p>ຢຄ 4:13. 5 ກ 1 ນຟ 19:23; 3 ນຟ 23:1. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. 6 ກ 2 ນຟ 6:8;</p>	<p>ຮລມ 8:20-21. 7 ກ 2 ນຟ 32:7; ແອວ 13:23. 8 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ.</p>
---	--	--

ມະນຸດ ແລະ ຄົນທີ່ຄິດວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ ແລະ ເຈາະຈົງຕ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະເອງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນຈະມີຄຸນຄ່າໃຫຍ່ຫລວງກັບພວກເຂົາໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ; ເພາະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈມັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ຄືກັນກັບລຸ້ນໜຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍໄປແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢິວ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທໍາລາຍຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີໃຜພາຍໃນພວກເຂົາເຄີຍຖືກທໍາລາຍ ນອກຈາກສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະບອກພວກເຂົາໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ ມັນຖືກບອກແກ່ພວກເຂົາແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງຈະເກີດກັບພວກເຂົາໃນທັນທີຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແລະ ຕາມການທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທີ່ຖືກ ະພາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ເພາະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກພາໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ

ຈະກັບມາອີກ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກ ະນໍາກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາອີກ.

12 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະມີສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ; ແລະ ເມື່ອວັນນັ້ນຈະມາເຖິງທີ່ ະພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດຈາກພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບິດາ ແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເມື່ອໜັງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະອົງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະ ະຄຶງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຖືກວາງໄວ້ໃນ ະອຸບມຸງ ະສາມມື້, ພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍໂດຍອໍານາດ ແຫ່ງການປິ່ນປົວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເບີກບານທີ່ຈະທໍານາຍກ່ຽວກັບພຣະອົງເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ະເຫັນວັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທິດທູນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ະພຣະເມຊີອາລຸກຂຶ້ນຈາກ

<p>8 ຂ ອນ 1:13-16; ມມ 5:12-15; ຄພ 3:16-20. 8 ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 9 ກ ຢມຢ 39:4-10; ມຫ 23:37-38. ຂ ອມ 3:7; 1 ນພ 1:13. 10 ກ 1 ນພ 7:13;</p>	<p>2 ນພ 6:8; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:20-21. ຂ 2 ກສ 24:14; ຢມຢ 52:3-16. 11 ກ ອຊຮ 1:1-4; ຢມຢ 24:5-7. 12 ກ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດ. 13 ກ ລກ 23:33.</p>	<p>ຂ ຢຮ 19:41-42; 1 ນພ 19:10. 8 ລກ 24:6-7; ມຊຢ 3:10. 9 ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຈ 1 ນພ 11:13-34. 14 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.</p>
---	---	--

ຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກ ະທຳລາຍອີກ; ເພາະວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ັຊາວຍິວ ຈະ ະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ັຊາວຍິວ ຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຍ້ອນປະຊາຊາດອື່ນໆ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ້ຽນຕີພວກເຂົາໂດຍປະຊາຊາດອື່ນໆເປັນ ເວລາຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ ະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດເພື່ອມະນຸດຊາດທັງປວງ—ແລະມື້ນັ້ນ ຈະມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈທີ່ບໍ່ລິສຸດ ແລະ ມີທີ່ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ຊອກຫາພຣະເມຊີອາອົງອື່ນອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອໃນເວລານັ້ນ ມື້ ຈະມາເຖິງທີ່ສົມຄວນເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ຍົກພຣະ

ທັດອີກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອ ະນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນມາຈາກການຫລົງທາງ ແລະ ສະພາບຂອງການຕົກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ະເລີ່ມທຳງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະນຳເອົາ ະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພຣະຄຳນັ້ນ ຈະ ະພິພາກສາພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ ເພາະ ຈະປະທານພຣະຄຳໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາ ະຄຳນຶງເຖິງພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກພວກເຂົາປະຕິເສດ; ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາພຣະເມຊີອາທີ່ຈະສະເດັດມາຕໍ່ໄປອີກ, ເພາະຈະບໍ່ມີອົງໃດສະເດັດມານອກຈາກຈະເປັນ ະພຣະເມຊີອາປອມ; ຊຶ່ງຈະຫລອກລວງຜູ້ຄົນເພາະວ່າມີພຣະເມຊີອາອົງດຽວທີ່ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ແລະ ພຣະເມຊີອາອົງນັ້ນຄື ພຣະອົງຈະຖືກຊາວຍິວປະຕິເສດ.

19 ເພາະຕາມຄຳຂອງສາດສະດາເວົ້າແລ້ວ ະພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາພາຍໃນ ະທຶກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງ ະທູດຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະເປັນພຣະ

<p>14 ຂ ລກ 21:24; ຈສ—ມ 1:1-18.</p> <p>15 ກ ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ ນມຍ 1:8-9; 2 ນພ 10:6.</p> <p>ຄ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.</p> <p>16 ກ 2 ນພ 10:6-9; 30:7; ມມ 5:14.</p> <p>17 ກ 2 ນພ 21:11-12; 29:1. ຄມພ ການຟື້ນຟູ</p>	<p>ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>ຂ ອຊຍ 29:14; 2 ນພ 27:26; 3 ນພ 28:31-33.</p> <p>18 ກ 2 ນພ 29:11-12; 33:11, 14-15.</p> <p>ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 26:12-13.</p> <p>ງ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຂ 1 ນພ 10:4; 3 ນພ 1:1, 13.</p> <p>ຄ 2 ນພ 10:3.</p>
--	--	---

ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ໄດ້, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງພຣະຊົນສັນໃດ ຜູ້ ຊຶ່ງໄດ້ ນຳພາອິດສະຣາເອນອອກຈາກ ແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ ໂມເຊ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ະປົນປົວຜູ້ຄົນເວລາ ພວກເຂົາຖືກຈູງພິດຕອດ, ຖ້າພວກເຂົາ ຫລົງເບິ່ງ າງທີ່ຍົກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ເພິ່ນອີກ ເພື່ອເພິ່ນ ຈະໄດ້ ິຕິຫິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຕາບໃດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ ຄວາມຈິງ ແລະ ຕາບໃດອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂົງພຣະຊົນຢູ່ ຈະບໍ່ມີ ານາມອື່ນໃດ ປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນສັນນັ້ນ ນອກ ຈາກຈະເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດອົງນີ້, ອົງທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມ ນີ້ມະນຸດຈະລອດໄດ້.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ັບັນທຶກ ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ ແລະ ຮັກສາໄວ້, ແລະ ມອບຕ່ຽງກັນໄປໃຫ້ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຄຳສັນຍາຈະໄດ້ສຳເລັດກັບໂຢເຊັບຄີ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ ະຕາຍເລີຍຕາບ

ໃດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄປຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ ຕາບໃດແຜ່ນດິນໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຈະໄປຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍ ພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ປະຊາຊາດ ຜູ້ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຈະໄດ້ຖືກ ະພິພາກ ສາຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

23 ເພາະພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກ ພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ ແລະ ຈະ ະຊັກຊວນລູກ ຫລານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຮົາອີກໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ໃຫ້ທຳຕົນປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາ ະເຮັດ ທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍ ະພຣະຄຸນພວກເຮົາ ຈຶ່ງລອດ.

24 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຖືໃນພຣະ ຄຣິດ, ພວກເຮົາຍັງ ະຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງ ໃຈຈົນກວ່າກົດຈະສຳເລັດ.

25 ເພາະວ່າ ະກົດປະທານໃຫ້ເພື່ອຈຸດ ມັ່ງພາຍນີ້; ດັ່ງນັ້ນ ກົດຈຶ່ງ ະຕາຍສຳລັບ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດໃນພຣະຄຣິດເພາະສັດທາຂອງພວກ ເຮົາ; ພວກເຮົາກໍຍັງຮັກສາກົດໄວ້ ເພາະ ພຣະບັນຍັດ.

26 ແລະ ພວກເຮົາ ະເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກ ເຮົາປິຕິຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ, ພວກ

<p>20 ກ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24, 31; 19:10. ຂ ຢຮ 3:14; 1 ນຟ 17:41. ຄ ຈບຊ 21:8-9; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15. ງ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນຟ 17:29; 20:21. ຈ ຮສອ 13:4; ກຈກ 4:10-12;</p>	<p>ມຊຢ 5:8; ມຊ 6:52. ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. 21 ກ 2 ນຟ 27:6-14. ຂ ອມ 5:15; 2 ນຟ 3:16; ແອວ 46:24-27. 22 ກ 2 ນຟ 29:11; 33:10-15; 3 ນຟ 27:23-27. 23 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ຂ ຢກບ 2:14-26. ຄມພ ວຽກງານ.</p>	<p>ຄ ຮມ 3:23-24; 2 ນຟ 2:4-10; ມຊຢ 13:32; ແອວ 42:12-16; ຄພ 138:4. ຄມພ ພຣະຄຸນ. 24 ກ ຢຄ 4:4-5. 25 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຮມ 7:4-6. 26 ກ ຢຄ 4:12; ຈຮ 1:11; ມຊຢ 3:13.</p>
--	---	---

ເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາ ະທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພວກເຮົາ ບັນທຶກຕາມຄຳທຳນາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອ າລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຈະຫລຽວຫາແຫລ່ງໃດເພື່ອ ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບກົດ ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ຄວາມຕາຍຂອງກົດ ແລະ ພວກເຂົາໂດຍ ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຕາຍຂອງກົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ ມັງຫາຊີວິດນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮູ້ວ່າມີກົດເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນໃດ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາບໍ່ຄວນຈະເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ ເມື່ອຄວນຈະຍົກເລີກກົດ ຫລັງຈາກກົດສຳເລັດໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ພວກທ່ານເປັນຄົນ າແຂງຄໍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ ໄດ້. ແລະ ຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ໄວ້ຈະຍືນເປັນ ະປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດ ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າມັນພຽງພໍທີ່ຈະ ະສິດ ສອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເພາະ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ເພາະໂດຍການປະຕິ ເສດພຣະອົງ ພວກທ່ານກໍປະຕິເສດສາດ ສະດາ ແລະ ກົດນຳອີກ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ແລະ ພຣະຄຣິດຄື ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ

ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍສຸດ າພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດແບບນີ້; ພວກທ່ານ ຈະບໍ່ມີທາງຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

30 ແລະ ຕາບໃດທີ່ມັນຍັງສົມຄວນ, ພວກທ່ານຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ແລະ າພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າກົດ ທີ່ປະທານໃຫ້ໂມເຊຈະສຳເລັດ.

ບົດທີ 26

ພຣະຄຣິດຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ ຊາວນິໄສ—ນິໄສເຫັນລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມ ພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາ ຈະເວົ້າອອກຈາກພື້ນດິນ—ຄົນຕ່າງຊາດ ຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການມົວສຸມລັບຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳມ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນທຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລ ທິດ. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ າລຸກ ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ະສະແດງຕົວຂອງພຣະອົງເອງແກ່ພວກ ທ່ານ, ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງຈະຮັບສັ່ງກັບພວກ ທ່ານຈະເປັນ ະກົດທີ່ພວກທ່ານຈະຕ້ອງປະ ຕິບັດ.

2 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ

<p>26 ຂ ລກ 10:23-24. ຄ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ງ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 28 ກ ມຊຸຢ 3:14.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ 2 ນພ 33:10. 29 ກ ພບຍ 6:5; ມຣກ 12:29-31. 30 ກ ຄມພ ພິທີການ.</p>	<p>26 1 ກ 3 ນພ 11:1-12. ຂ 1 ນພ 11:7; 12:6. ຄ 3 ນພ 15:2-10.</p>
---	--	--

ພວກທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ຫລາຍລຸ້ນຄົນຈະຜ່ານໄປ ແລະ ຈະມີສົງຄາມໃຫຍ່ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ຈະມີ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການ ກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງອີກ, ແລະ ມັນນັ້ນຈະຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຕາຍ້ານສຳລັບຄົນຊົ່ວ, ເພາະພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕາຍເພາະພວກເຂົາຂັບໄລ່ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ມຂ້າເຂົາເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮ້ອງຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ອວດດີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງທີ່ຈະ "ເຜົາຜານພວກເຂົາໝົດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ.

5 ແລະ ຄົນທີ່ຂ້າສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ "ກິນກິນພວກເຂົາໃຫ້ໝົດ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແລະ ຂຽນເຂົາຈະທັບພວກເຂົາ, ລົມບ້າໝູຈະພັດພວກເຂົາໄປ, ແລະ ອາຄານຈະເພພັງລົງມາທັບ

ພວກເຂົາ, ແລະ ບົດພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຕ່ອນ ແລະ ບົດພວກເຂົາໃຫ້ລະອຽດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຢຽມຢາມດ້ວຍຟ້າຮ້ອງ, ດ້ວຍຟ້າແມບ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມພິນາດທຸກຢ່າງ, ເພາະໄຟແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເກີດກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບເພືອງເຂົ້າ, ແລະ ວັນທີ່ມາເຖິງຈະກິນກິນພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

7 ໂອ້ ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປວດລ້າວຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະການສູນເສຍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເຫັນມັນແລ້ວ, ແລະ ມັນແທບຈະກິນຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຮ້ອງທູນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ "ທຸ່ງທຳ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ທຳລາຍເພິ່ນແຕ່ມັງທາພຣະຄຣິດ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງເພື່ອເຄື່ອງໝາຍທີ່ປະທານໄວ້ທັງທີ່ມີ "ການຂົ່ມເຫັງທຸກຢ່າງ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຄືຄົນທີ່ຈະ ຂົ່ມຕາຍ.

9 ແຕ່ພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະ "ປະກົດແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ຂຶ້ນບົວພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີ "ສັນຕິສຸກກັບພຣະອົງຈົນ

3ກ 1 ນຟ 12:4-6.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ
ການກຳເນີດ ແລະ
ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ ປຖກ 4:10;

2 ນຟ 28:10;
ມມ 8:27.
4ກ 3 ນຟ 8:14-24; 9:3, 9.
5ກ 1 ນຟ 19:11;
3 ນຟ 10:14.
ຂ 3 ນຟ 8:10; 9:5-8.
7ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

8ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ,
ການຂົ່ມເຫັງ.
ຂ 3 ນຟ 10:12-13.
9ກ 3 ນຟ 11:8-15.
ຂ 3 ນຟ 17:7-9.
ຄ 4 ນຟ 1:1-4.

ວ່າ 'ສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ, ແລະ ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງລຸ້ນ ທີ່ສິ່ງຈະຜ່ານໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຜ່ານໄປແລ້ວ "ຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຈະມາຫາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະທັງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບປວດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເຫັນມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຂາຍຕົວເອງໄປລ້າງເພື່ອລາງວັນຂອງຄວາມຈອງທອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໂງ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມພິນາດ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ກັບມານ ແລະ ເລືອກເອົາວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມມືດ ແທນຄວາມສະຫວ່າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງລົງໄປສູ່ ຂົນສະລົກ.

11 ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ ພະຍາຍາມກັບ ມະນຸດສະເໝີໄປ. ແລະ ເວລາພຣະວິນຍານເຊົາພະຍາຍາມກັບມະນຸດ ເມື່ອນັ້ນຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ.

12 ແລະ ຄືກັນກັບ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າແລ້ວກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ "ຊາວຍິວ ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດອົງແທ້ຈິງ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຄົນຕ່າງຊາດຕ້ອງຮັບຮູ້ຄືກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ;

13 ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອໃນ

ພຣະອົງໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ໂດຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກປະຫລາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບ "ຍຸກສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ມາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກນີ້ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດລົງທັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ້າຍ ໂດຍອ້ອມຮອບ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ ແລະ ຈະອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍພູ ແລະ ສ້າງປ້ອມຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຈະຖືກເອົາລົງໄປຢູ່ໃນພື້ນດິນຈົນວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ໄດ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະຖືກໄດ້ຍິນ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ຖືກລືມ.

16 ເພາະຄົນທີ່ຈະຖືກທຳລາຍຈະ "ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຄ່ອຍດັງຂຶ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ, ແລະ ສຽງຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື

<p>9໘ 1 ນຟ 12:11-12; 3 ນຟ 27:30-32. ຈ ແອວ 45:10-12; ຮລມ 13:9-10. 10໗ ແອວ 45:9-14; ມມ 8:1-9. ຂ ຄມພ ນະລິກ.</p>	<p>11໗ ອທ 2:15. 12໗ 2 ນຟ 30:7; ມມ 5:14. ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ 2 ນຟ 25:18. ຄ ມມ 3:21. 13໗ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>14໗ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ ຄມພ ການພື້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 16໗ ອຊຢ 29:4; ມຣນ 10:27; ມຊ 7:62. ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ.</p>
--	--	--

ກັບຄົນທີ່ມີວິນຍານອັນຄຸ້ນເຄີຍ; ເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ປະທານ ອຳນາດ ໃຫ້ເຂົາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສື່ມໃສ່ຫຼ່າງກັບພວກເຂົາ ຄືກັບວ່າ ມັນຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈະ ສື່ມ ຈາກ ຂີ້ຝຸ່ນ.

17 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ພວກເຂົາຈະ ບໍ່ປັນທຶກເລື່ອງທີ່ຈະຖືກເຮັດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ມັນຈະຖືກບັນທຶກ ແລະ ຜະນຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ, ແລະ ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ໄດ້ມັນ, ເພາະພວກເຂົາ ຈະຍາຍາມທຳລາຍສິ່ງຂອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນທີ່ຖືກທຳລາຍຍ່ອມຖືກທຳລາຍຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຝູງຊົນທີ່ເປັນຕາໜ້າຢ້ານຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຄືກັນກັບ "ຂີ້ແກບທີ່ໝົດໄປ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນຈະໄປໃນທັນໃດຢ່າງວ່ອງໄວ—

19 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະຖືກມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ "ລົງທັນ.

20 ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເບິ່ງ ສຽງ ດ້ວຍ "ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະ ຕະ ສະ ດູດ ເພາະ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕະ "ສະດຸດ, ຄືພວກເຂົາສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຫົວຊາຕ່ອຳນາດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ສິດ

ສອນເຖິງ ບັນຍາຂອງຕົນເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບົດຢ່າຍີ້ ຫ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ.

21 ແລະ ມີ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອັນ ຫລວງ ຫລາຍຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການອິດ ສາ ບັງ ບຽດ, ການ ຜິດ ດຽງ ກັນ ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ.

22 ແລະ ມີ "ການ ມົ້ວ ສຸມ ລັບ ອີກ, ເຖິງ ແມ່ນຄືກັນກັບ ໃນສະໄໝບູຮານຕາມການມົ້ວສຸມຂອງມານ ເພາະມັນເປັນຜູ້ສ້າງສິ່ງທັງໝົດນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ສ້າງການຄາດຕະກຳ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະລາກຄໍພວກນັ້ນໄປດ້ວຍເຊືອກປານຈົນວ່າຜູກພວກນັ້ນໄວ້ດ້ວຍເຊືອກອັນໝັ້ນຂອງມັນຕະຫລອດໄປ.

23 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳງານໃນຄວາມມືດ.

24 ພຣະອົງຍ່ອມຈະບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດນອກຈາກມັນ ຈະ ເປັນ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແກ່ ໂລກ; ເພາະ ພຣະ ອົງ "ຮັກ ໂລກ ຈົນ ຍອມ ສະ ລະ ຊິ ວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ພາ ມະ ນຸດ ຈິ່ງບໍ່ປວງມາຫາພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈິ່ງບໍ່ປັນຊາຜູ້ໃດວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຄວາມລອດຈາກພຣະອົງ.

25 ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງບອກຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ: ຈິ່ງໄປຈາກເຮົາ? ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ

17 ກ 2 ນຟ 29:12.
ຂ ອນ 1:14.
18 ກ ມມ 5:16-18.
19 ກ 3 ນຟ 16:8-9; 20:27-28.
20 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ, ຂ 1 ນຟ 13:29, 34.

ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
ຄ ອຊກ 14:4.
ງ 1 ນຟ 14:10; 22:23; ມມ 8:28.
ຈ 2 ນຟ 9:28; ມມ 9:7-8.

ສ ອຊຢ 3:15; 2 ນຟ 13:15.
21 ກ ຄມພ ອິດສາ.
22 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
24 ກ ຢຮ 3:16.
ຂ 3 ນຟ 27:14-15.

ໂລກຈົ່ງ ກຳນາທາເຮົາເຖິດ, ຈົ່ງ ຊີ້ນົມ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງໂດຍປາດສະຈາກເງິນ ແລະ ປາດສະຈາກລາຄາ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຄວນອອກຈາກທຳມະສາລາ ຫລື ອອກຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນ ກຄວາມລອດຈາກພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງ ະປະທານໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລ້າໆ; ແລະ ພຣະອົງບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຄວນຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ມາເຖິງ ການກັບໃຈ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມະນຸດ ັທັງປວງມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຖືກຫ້າມ.

29 ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາວ່າ ຈະບໍ່ມີ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຄື ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສັນລະເສີນຂອງທາງໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫ້າມສິ່ງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້ຂໍ້ໜຶ່ງວ່າ ມະນຸດທັງປວງຄວນມີ ກຄວາມໃຈບຸນ ຊຶ່ງຄວາມໃຈບຸນຄື ກຄວາມຮັກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນງານໃນຊີໂອນຕາຍ.

31 ແຕ່ຄົນງານໃນ ຊີໂອນຈະເຮັດການເພື່ອຊີໂອນ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອ ະເງິນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ັບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົວະ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ລັກ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ະໄປໃນທາງທີ່ຜິດ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ອິດສາ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີເຈດຕະນາຮ້າຍ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳການໂສເພນີ; ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຈະຕ້ອງຕາຍ.

33 ເພາະວ່າຄວາມອະທຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະພຣະອົງກະທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດເລີຍນອກຈາກມັນຈະແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະເຊື່ອເຊີນເຂົາທັງ

<p>25 ກ ແອວ 5:33-35; 3 ນຟ 9:13-14. ຂ ອຊຸຍ 55:1-2. 27 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ອຟຊ 2:8; 2 ນຟ 25:23. ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>28 ກ ຣມ 2:11; 1 ນຟ 17:33-35. 29 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ. ຂ ຄພ 121:34-37. 30 ກ ມຣນ 7:47-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 31 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຢດ 2:17-19; ຄພ 11:7; 38:39. 32 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ.</p>
--	--	--

ໝົດໃຫ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ; ແລະ ຮັບສ່ວນ
ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ; ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ ະປະຕິເສດຜູ້ໃດທີ່ມາຫາພຣະ
ອົງເລີຍ, ບໍ່ວ່າດຳ ແລະ ຂາວ, ຂ້າທາດ
ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ;
ແລະ ພຣະອົງລະນຶກເຖິງ ະຄົນທີ່ບໍ່ມີສາດ
ສະໜານຳອີກ; ແລະ ະທຸກຄົນເທົ່າທຽມ
ກັນໝົດສຳລັບພຣະເຈົ້າ, ທັງຊາວຍິວ ແລະ
ຄົນຕ່າງຊາດ.

ບົດທີ 27

ຄວາມມັດ ແລະ ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ
ຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—
ພຣະຄຳພີມີມອນ ຈະອອກມາ—ພະຍານ
ສາມຄົນ ຈະເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຳພີ
ນີ້—ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າລາວບໍ່
ສາມາດອ່ານພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຜະນຶກໄວ້ນີ້—
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທ່າງານແປກປະຫລາດ
ແລະ ອັດສະຈັນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຍາ
29. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ ຫລື ໃນ
ຍຸກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ
ແລະ ຊາວຍິວ, ທຸກຄົນທີ່ຈະມາຫາແຜ່ນ
ດິນນີ້ ແລະ ຄົນທີ່ຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອື່ນ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະເມົາດ້ວຍ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
ນາໆປະການ—

2 ແລະ ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງ ຈອມໂຍທາຈະ
ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍສຽງ

ພ້າຮ້ອງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍ
ສຽງກົກກ້ອງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ດ້ວຍລົມພະ
ຍຸ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ
ແປວໄຟທີ່ຈະເຜົາຜາມ.

3 ແລະ ະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ ະຕໍ່ສູ້ກັບ
ຊີໂອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເດືອດຮ້ອນ ຈະ
ເປັນຄືກັນກັບຄວາມຝັນຂອງພາບນິມິດໃນ
ຕອນກາງຄືນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບັງເກີດ
ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຈະເປັນດັ່ງຄືນທົ່ວໂຫຍ
ທີ່ຝັນໄປ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ກິນແຕ່ເມື່ອ
ເຂົາຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຈະ
ວ່າງເປົ່າ ຫລື ຄືກັນກັບຄືນທົ່ວນ້ຳທີ່ຝັນໄປ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ດື່ມແຕ່ເມື່ອເຂົາຕື່ນ
ຂຶ້ນແລ້ວ, ເຂົາຈະເຫັນວ່າເຂົາອ່ອນເພຍ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາມີຄວາມຫົວ
ໂຫຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຝູງຊົນຂອງປະຊາ
ຊາດທັງໝົດທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພູຊີໂອນຈະເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ.

4 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສ້າງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງຫ້າມຕົນເອງ ແລະ ປະ
ຫລາດໃຈເພາະເຈົ້າຈະຮ້ອງອອກມາ ແລະ
ຮ້ອງໃຫ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເມົາແຕ່ບໍ່
ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າອະກຸນ, ເຈົ້າຈະໂຊເຊແຕ່
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງທີ່ມື່ນເມົາ.

5 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ
ຖອກວິນຍານແຫ່ງການນອນຫລັບໃຫ້ເຈົ້າ.
ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຫລັບຕາ ແລະ ເຈົ້າປະຕິ
ເສດສາດສະດາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິດບັງ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນໄວ້
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຂໍ້ຄວາມຂອງ

<p>33 ກ ກຈກ 10:9-35, 44-45. ຂ ອອວ 26:37. ຄ ຣມ 2:11; 1 ນຟ 17:35.</p>	<p>27 1 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 2 ກ ອຊຍ 24:6; 66:15-16; ຢຄ 6:3; 3 ນຟ 25:1.</p>	<p>3 ກ ອຊຍ 29:7-8. ຂ 1 ນຟ 22:14.</p>
---	--	--

“ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງມາຫາ ຯເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງລ່ວງລັບໄປແລ້ວ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ໜັງສືນັ້ນ ຈະ ຖືກ ິຜະ ນຶກໄວ້ ແລະ ໜັງສືຈະເປັນ ະການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກເຖິງ ະການສິ້ນສຸດຂອງມັນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນສິ່ງຊຶ່ງຖືກ ິຜະ ນຶກໄວ້ ແລ້ວ ຈົ່ງ ະຈະບໍ່ມອບສິ່ງຊຶ່ງຖືກ ິຜະ ນຶກ ໄວ້ໃຫ້ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ ໜັງ ສືຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຈາກພວກເຂົາ.

9 ແຕ່ ຈະ ມອບ ໜັງສື ໃຫ້ ະຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຂົາຈະມອບຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວສູ່ ພື້ນດິນ, ແລະ ລາວຈະມອບຂໍ້ຄວາມນີ້ໃຫ້ ະອີກຜູ້ໜຶ່ງ;

10 ແຕ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກິຜະນຶກໄວ້ລາວຈະ ບໍ່ມອບໃຫ້ ແລະ ລາວຈະບໍ່ມອບໜັງສືໃຫ້ ເພາະໜັງສືຈະຖືກິຜະນຶກໄວ້ໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຖືກ ິຜະນຶກໄວ້ຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນໜັງສືຈົນ ເຖິງເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ມັນຈະອອກມາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະເປີດເຜີຍເລື່ອງທັງໝົດ ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກຈົນເຖິງການສິ້ນ ສຸດຂອງມັນ.

11 ແລະ ວັນ ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ຈະ ອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງຖືກິຜະນຶກໄວ້ ເທິງຫລັງຄ້າເຮືອນ ແລະ ຈະອ່ານມັນໂດຍ

ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ທຸກເລື່ອງ ຈະ ຖືກ ະເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ແລະ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຢູ່ມາແລ້ວໃນບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດ, ແລະ ເຄີຍເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຈະມອບໜັງສື ໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງ, ໜັງສື ຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາຍຕາຂອງຜູ້ໃດ ເຫັນ ນອກຈາກ ະພະຍານ ະສາມຄົນ ຈະ ເຫັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກ ເໜືອຈາກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບມອບໜັງສື; ແລະ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມ ຈິງຂອງໜັງສື ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

13 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນທີ່ຈະເຫັນມັນນອກ ຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອສະແດງປະຈັກພະຍານ ເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຕໍ່ລູກຫລານ ມະນຸດ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງສັດຈະເວົ້າຄືກັບວ່າ ອອກມາ ະຈາກຄົນຕາຍ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລີ່ມ ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສືອອກມາ; ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານຫລາຍປາກເທົ່າທີ່ ພຣະອົງເຫັນວ່າດີ ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄວ້; ແລະ ວິບັດແກ່ ຄົນທີ່ ະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ!

15 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບຜູ້ທີ່

<p>6 ກ 2 ນພ 26:16-17; 29:12. ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ. ຂ ຈຣ 1:2; ມມ 5:12-13. 7 ກ ອຊຢ 29:11-12; ອຫ 3:25-27; 4:4-7. ຂ ມຊຢ 8:19. ຄ ອຫ 13:1-12. 8 ກ ອຫ 5:1.</p>	<p>ຂ 3 ນພ 26:9-12; ອຫ 4:5-6. 9 ກ ຄພ 17:5-6. ຂ ຈສ—ປ 1:64-65. 11 ກ ລກ 12:3; ມມ 5:8; ຄພ 121:26-31. 12 ກ ພບຍ 19:15. ຂ 2 ນພ 11:3;</p>	<p>ອຫ 5:2-4; ຄພ 5:11, 15; 17:1. 13 ກ 2 ນພ 3:19-20; 33:13-15; ມຣນ 10:27. 14 ກ 2 ນພ 28:29-30; ອຫ 4:8.</p>
--	--	---

ພຣະອົງຈະມອບໜັງສືໃຫ້ວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາຂໍ້ຄວາມນີ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ ແລະ ມອບໃຫ້ຄົນອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນທີ່ມີການສຶກສາເບິ່ງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານ ະອ່ານເລື່ອງນີ້ເບິ່ງດູ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຈະບອກວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາໜັງສືມາ ແລ້ວເຮົາຈະອ່ານມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະວ່າການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງໂລກ ແລະ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ ເຂົາຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວອີກວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳເອົາໜັງສືມາບໍ່ໄດ້ເພາະມັນຖືກຜະນຶກໄວ້ແລ້ວ.

18 ເມື່ອນັ້ນຄົນມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານມັນບໍ່ໄດ້.

19 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບໜັງສື ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາອີກ; ແລະ ຊາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີການສຶກສາ.

20 ເມື່ອນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຄົນມີການສຶກສາຈະອ່ານມັນບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາປະຕິເສດມັນ, ແລະ ເຮົາສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາໄດ້; ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

21 ະຢ່າໄດ້ແຕະຕ້ອງເລື່ອງທີ່ຜະນຶກໄວ້ ເພາະເຮົາຈະນຳເອົາມັນອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ; ເພາະເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນວ່າ ເຮົາ

ສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາເອງໄດ້.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາທີ່ສົ່ງເຈົ້າໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ ະພະຍານຊຶ່ງເຮົາສັນຍາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກໜັງສືໄວ້ອີກ, ແລະ ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາຂໍ້ຄວາມ ຊຶ່ງເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອ່ານຈົນວ່າຕາມປັນຍາຂອງເຮົາເອງ ຈະເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະເປີດເຜີຍທຸກຢ່າງແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

23 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ະສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ; ແລະ ເຮົາຈະສະແດງແກ່ໂລກວ່າເຮົາ ະພົບອນກັບເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ ນອກຈາກຈະ ະເປັນຕາມລັດທາຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະກ່າວກັບລາວ ຊຶ່ງຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຈະມອບໃຫ້ລາວວ່າ:

25 ະຕາຍເທົ່າທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮິມສົບຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາທ່າງໄກຈາກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາຖືກສິດສອນໂດຍ ະກົດເກນຂອງມະນຸດ—

26 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເລີ່ມ ເຮັດ ະສິ່ງ ອັດສະຈັນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ, ະນຍາຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາຂອງເຂົາຈະພົນາດໄປ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈຈະຖືກປິດບັງໄວ້.

15 ກ ອຊຢ 29:11-12; ຈສ—ປ 1:65.	23 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄ 2 ນຟ 28:31. 26 ກ 1 ນຟ 22:8;
16 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.	ຂ ຮຣ 13:8. ຄ ຮຣ 11;	2 ນຟ 29:1-2. ຄມພ ການພົ້ນຜູ້
21 ກ ອທ 5:1.	ອທ 12:7-22.	ພຣະກິດຕິຄຸນ.
22 ກ ຄມພ ພະຍານຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ອນ.	25 ກ ອຊຢ 29:13. ຂ ມທ 15:8.	ຂ ອຊຢ 29:14; 2 ນຟ 25:17.

27 ແລະ ັວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງ
 ຫັກ ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ແລະ ວຽກງານຂອງເຂົາຢູ່
 ໃນຄວາມມືດ; ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ: ຜູ້ໃດຈະ
 ເຫັນເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກເຮົາ? ແລະ
 ເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການປິ່ນເລື່ອງຂອງເຈົ້າ
 ຈະຖືກຖືວ່າ ເປັນດິນດາກ ຂອງຊ່າງປັ້ນ
 ພໍ່ຢ່າງແນ່ນອນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມ ໂຍທາ
 ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ
 ວ່າ ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງພວກເຂົາທັງ
 ພົດ ເພາະສິ່ງຂອງຈະກ່າວເຖິງຄົນທີ່ເຮັດ
 ມັນຂຶ້ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນຂຶ້ນມາ? ຫລື
 ສິ່ງທີ່ໃສ່ຂອບໄວ້ຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ໃສ່ຂອບ
 ມັນບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຍັງພົດ?

28 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ:
 ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນ
 ວ່າ ຍັງອີກບໍ່ດົນ ເລບານອນຈະຖືກປ່ຽນ
 ເປັນທົ່ງອັນອຸດົມສົມບູນ; ເພາະທົ່ງອັນອຸ
 ດົມສົມບູນຈະເປັນປ່າໄມ້.

29 ັແລະ ໃນ ມື້ນັ້ນ ຄົນຫູ ຫວກ ຈະ ໄດ້
 ຍິນຂໍ້ຄວາມຈາກໜັງສື ແລະ ຄົນຕາບອດ
 ຈະຫລົງເຫັນຈາກການປົດບັງ ແລະ ຈາກ
 ຄວາມມືດ.

30 ແລະ ັຄົນ ອ່ອນ ໂຍນ ຈະ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ
 ແລະ ະຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄົນທຸກຍາກໃນບັນ
 ດາມະນຸດຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ
 ຂອງອິດສະຣາເອນ.

31 ເພາະ ແນ່ນອນຄື ຕາບ ໃດທີ່ພຣະຜູ້
 ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ັຄົນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ
 ຈະສູນຫາຍໄປ ແລະ ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍຈະ

ພົດໄປ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ຫາ ໂອກາດ
 ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກຕັດອອກ;

32 ັຜູ້ທີ່ໃສ່ຄວາມຄົນອື່ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳ
 ຂອງຕົນ, ແລະ ວາງບັງໃນ ະປະຕູເມືອງ
 ໄວ້ດັກຜູ້ກ່າວຕ່ຳນີ ແລະ ະຫັນເອົາສິ່ງທີ່
 ທ່ຽງທຳໄປເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

33 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໃຖ່ອັບຣາ
 ຮາມໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ
 ດັ່ງນີ້: ບັດນີ້, ຢາໂຄບຈະບໍ່ຕ້ອງອັບອາຍອີກ,
 ເພາະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົດລົງ.

34 ເພາະເມື່ອພວກເຂົາ ະເຫັນລູກຫລານ
 ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜົນ ງານ ຈາກ ມີ ຂອງ
 ເຮົາ ໃນ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພວກ
 ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງເຮົາສັກສິດ
 ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງຢາໂຄບ
 ສັກສິດ, ແລະ ຈະ ຢາ ເກງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ
 ອິດສະຣາເອນ.

35 ພວກທີ່ ະເຮັດຜິດທາງວິນຍານຈະມາ
 ເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຈົ່ມພິມ
 ພ່າຈະໄດ້ ະຮຽນຮູ້ຄຳສອນ.

ບົດທີ 28

ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຈະຖືກສະຖາ
 ປະນາຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ພວກເຂົາຈະ
 ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
 ແລະ ໂງ່ຈ້າ—ຈະມີການປະຖິ້ມຄວາມ
 ເຊື່ອຢູ່ທົ່ວໄປຍ້ອນຜູ້ສອນປອມ—ມານຈະ
 ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຄົນໂຫດຮ້າຍ—ມັນຈະສິດ
 ສອນຄຳສອນທີ່ຜິດໃນທຸກວິທີທາງ. ປະ
 ມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>27 ກ ອຊຢ 29:15. ຂ ຢມຢ 18:6. 29 ກ ອຊຢ 29:18. 30 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.</p>	<p>ຂ ຄພ 101:36. 31 ກ ອຊຢ 29:20. 32 ກ ລກ 11:54. ຂ ອມ 5:10. ຄ 2 ນພ 28:16.</p>	<p>34 ກ ອຊຢ 29:23-24. 35 ກ 2 ນພ 28:14; ຄພ 33:4. ຂ ດນອ 12:4.</p>
---	---	--

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິມັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ ແລ້ວຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ເລື່ອງຂອງມັນ ຈະຖືກບັນທຶກອອກຈາກ "ໜັງສື ຊຶ່ງ ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ໂດຍສະເພາະກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນຄື "ສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈະບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະແຫ່ງຈະກ່າວຕໍ່ຕ້ານຊຶ່ງກັນແລະກັນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ແຫ່ງອື່ນໆຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ສ້າງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ; ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະສິດສອນດ້ວຍ "ການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ປະທານການເວົ້າອອກມາ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ປະຕິເສດ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ, ແລະ

ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງກົດເກນຂອງພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກມື້ນີ້ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ທຳງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ມະນຸດ;

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະກ່າວວ່າມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທຳ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຢ່າເຊື່ອເຂົາ; ເພາະທຸກມື້ນີ້ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ; ພຣະອົງໄດ້ທຳງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ແລະ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ, ເພາະວ່າມື້ອື່ນນີ້ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ—ພຣະອົງ "ຈະຍອມແກ່ການກະທຳບາບເລັກໜ້ອຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ຕົວະໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຈົ່ງເອົາປຽບຜູ້ອື່ນເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ, ຈົ່ງຊຸດ "ຊຸມດັກເພື່ອນບ້ານ; ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້, ເພາະມື້ອື່ນພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພວກເຮົາຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈະຕິສອນພວກເຮົາ ສອງສາມເທື່ອ

28 2ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິມັ້ນມອນ.
ຂ 1 ນພ 13:34-42; 22:9;
3 ນພ 21:6.
3ກ 1 ກຣທ 1:10-13;
1 ນພ 22:23;
4 ນພ 1:25-29;
ມມ 8:28, 32-38.

4ກ 2 ນພ 9:28.
5ກ 2 ນພ 26:20.
ຂ 2 ຕມທ 3:5.
ຄ ແອວ 30:28.
6ກ ມມ 8:26; 9:15-26.
7ກ 1 ກຣທ 15:32;
ແອວ 30:17-18.

8ກ ມມ 8:31.
ຂ ຄພ 10:25;
ມຊ 4:4.
ຄມພ ຕົວະ.
ຄ ສພສ 26:27;
1 ນພ 14:3.

ແລະ ພາຍຫລັງມາ, ພວກເຮົາກໍຈະລອດຢູ່
ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະສິດສອນຕາມວິທີນີ້,
"ຄຳສອນ ຂໍທີ່ຜິດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ອວດອົງຢູ່ໃນໃຈຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ
ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ວຽກງານຂອງພວກ
ເຂົາຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

10 ແລະ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະ
ເຈົ້າຈະຮ້ອງຈາກພື້ນດິນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກ
ເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທັງໝົດອອກ
ໄປຈາກ "ທາງແລ້ວ; ພວກເຂົາກັບ ຂໍເນົ່າ
ເປື້ອຍ.

12 ຍ້ອນວ່າ "ຄວາມທະນົງໃຈ, ແລະ
ຍ້ອນວ່າຜູ້ສອນປອມ ແລະ ຄຳສອນຜິດ,
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບທຸກຈະ
ລົດ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ
ອວດອ້າງ; ຍ້ອນຄວາມທະນົງໃຈ ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອົງ.

13 ພວກເຂົາ "ບຸ້ນ ຂໍຄົນຍາກຈົນເພາະ
ບ່ອນລີ້ໄພອັນສວຍງາມ; ພວກເຂົາບຸ້ນສະ
ດົມຄົນຍາກຈົນເພາະເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນ
ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, ຍ້ອນ
ພວກເຂົາ ຂໍທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອົງ.

14 ພວກເຂົາ "ແຂງຄໍ ແລະ ຫລຽວໜ້າ
ຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພາະຄວາມທະນົງ
ໃຈ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງ ແລະ ການໂສເພນີ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຂໍຫລົງທາງໄປພົດນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ,
ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງ
ຖືກພາໄປຈົນເຮັດຜິດຫລາຍເທື່ອຍ້ອນວ່າ
ພວກເຂົາຖືກສິດສອນດ້ວຍກົດເກນຂອງ
ມະນຸດ.

15 ໂອ້ຄົນ "ສະຫລາດ, ແລະ ຄົນມີການ
ສຶກສາ, ແລະ ຄົນຮັ່ງມີທີ່ອວດອົງ, ຍ້ອນ
ຂໍຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ
ທັງຫລາຍທີ່ສັ່ງສອນຄຳສອນຜິດ, ແລະ
ຄົນທັງຫລາຍທີ່ທຳການໂສເພນີ, ແລະ
ບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຂໍວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ພວກນັ້ນ, ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່
ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກຊຸກລົງ
ນະລົກ!

16 ວິບັດແກ່ພວກເຂົາທີ່ "ຫັນສິ່ງທີ່ທ່ຽງ
ທຳໄປເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ໝົ່ນປະ
ໝາດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກ່າວວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ! ເພາະມັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມ
ຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງວ່ອງໄວ;
ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາສຸກ ຂໍເຕັມ
ທີ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ
ຕາຍ.

<p>9 ກ ມທ 15:9. ຂ ອຊກ 13:3; ຮລມ 13:29. 10 ກ ພມ 6:9-11; 2 ນຟ 26:3; ມມ 8:27; ອທ 8:22-24; ຄພ 87:7.</p>	<p>11 ກ ຮລມ 6:31. ຂ ມມ 8:28-41; ຄພ 33:4. 12 ກ ສພສ 28:25. 13 ກ ອຊກ 34:8. ຂ ຮລມ 4:12. ຄ ແອວ 5:53. 14 ກ ສພສ 21:4.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 53:6. 15 ກ ສພສ 3:5-7. ຂ ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ຄ 3 ນຟ 29:5. 16 ກ ອຊຢ 29:21. ຂ ອທ 2:9-10.</p>
---	--	--

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າທາກຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຕົນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນແມ່ນ "ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ຕ້ອງ ະພັງທະລາຍລົງສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນຕ້ອງໃຫຍ່ຫລວງ.

19 ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງມານຕ້ອງ ັສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນຈົ່ງຈຳຕ້ອງຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໄປສູ່ ການກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ະມານຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ະໂສອັນເປັນນິດຂອງມັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຮ້າຍກາດ ແລະ ຕາຍໄປ;

20 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນມານຈະ ັແຜ່ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີ.

21 ແລະ ມານ ຈະ ຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ອື່ນໆ ັສະຫງົບ ແລະ ກ່ອມ ພວກ ນັ້ນ ໄປ ໃນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມ ຈົນວ່າພວກນັ້ນຈະເວົ້າວ່າ: ທຸກຢ່າງດີໃນຊີໂອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີໂອນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກດ້ານ—ແລະ ະມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ແລະ ພາພວກເຂົາລົງໄປຫານະລົກຢ່າງລະມັດລະວັງ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມານ ຍົກຍໍຄົນ ອື່ນໆ ໄປ, ແລະ ບອກວ່າບໍ່ມີ ັນະລົກ; ແລະ ມານ

ກ່າວກັບພວກນີ້ວ່າ: ເຮົາບໍ່ແມ່ນມານ ເພາະວ່າບໍ່ມີມານເລີຍ—ແລະ ມັນຈະສົ່ມໃສ່ໃນທຸຂອງພວກນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ຈົນວ່າມັນຈັບພວກນີ້ໄວ້ ດ້ວຍ ະໂສອັນເປັນຕາຍານຂອງມັນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການບົດປ່ອຍ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກຈັບໄວ້ດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ; ແລະ ຄວາມຕາຍ, ແລະ ນະລົກ, ແລະ ມານ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບ ັການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງໄປຫາບ່ອນທີ່ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນໄປສູ່ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

24 ສະນັ້ນ ວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ!

25 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ທຸກຢ່າງດີ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ັເຊື່ອພັງກົດເກນຂອງມະນຸດ ແລະ ປະຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ!

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາໄດ້ຮັບແລ້ວ ແລະ ບໍ່ ັຕ້ອງການອີກ!

28 ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕົວສັ້ນ ແລະ ັໃຈຮ້າຍຍ້ອນວ່າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງ ະດານຫິນຍ່ອມຮັບມັນດ້ວຍຄວາມດີ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ

18 ກ ພມ 19:2.
ຂ 1 ນຟ 14:3, 17.
19 ກ 1 ນຟ 22:23.
ຂ ແອວ 34:35.
ຄ ແອວ 12:11.
20 ກ ຄພ 10:20-27.
21 ກ ມມ 8:31.

ຂ 2 ນຟ 9:39.
22 ກ ຄມພ ນະລົກ.
ຂ ແອວ 36:18.
23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ພິພາກສາ;
ພິພາກສາ, ການພິ
ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ຂ 2 ນຟ 9:16, 19, 26.
26 ກ 2 ນຟ 9:29.
27 ກ ແອວ 12:10-11.
28 ກ 2 ນຟ 9:40; 33:5.
ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
ຂ ມທ 7:24-27.
ຄມພ ຫິນ.

ໃນຮາກຖານທີ່ເປັນດິນຊາຍ ຍ່ອມຕົວສົ່ນ ຍ້ານວ່າຕົນຈະຕົກ.

29 ວິບັດ ແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ "ບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ອີກ, ເພາະວ່າເຮົາມີພໍແລ້ວ!

30 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ ເປັນ ບັນທັດ, ເປັນ "ຂໍ້ ເລັກງ ໜ້ອຍໆ, ມີ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ແລະ ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງ ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ ວ່າເຂົາຈະຮຽນຮູ້ເຖິງ ສິ່ງ ສິ້ນຍາ; ເມື່ອເຂົາ ສູ້ໄວ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາ ອີກ; ແລະ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ຈະກ່າວວ່າ ເຮົາມີພໍແລ້ວ, ມັນຈະຖືກ ເອົາໄປຈາກເຂົາເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ກໍ ຈະຖືກເອົາໄປ.

31 ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ, ຫລື ຈະເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງມະນຸດ, ຍ່ອມຖືກ ສາບແຂງ, ນອກຈາກຈະມີກົດເກນໃຫ້ເຂົາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

32 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈອມ ໂຍທາ ໄດ້ ກ່າວໄວ້ວ່າ, "ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ! ເພາະ ວ່າ ເຖິງ ແມ່ນ ເຮົາ ຈະ ຍື່ນ ແຂນ ຂອງ ເຮົາ ອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາທຸກໆວັນ, ພວກເຂົາ ຍັງປະຕິເສດເຮົາ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍຈະເມດ ຕາພວກເຂົາຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ

ແລະ ມາຫາເຮົາ; ເພາະວ່າ ສິ່ງແຂນຂອງເຮົາ ຍື່ນອອກໄປຕະຫລອດທັງວັນ, ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

ບົດທີ 29

ຄົນຕ່າງຊາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະປະຕິ ເສດພຣະຄຳພິມມອນ—ພວກເຂົາຈະເວົ້າ ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພິເຫລັມອື່ນອີກ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ—ພຣະອົງຈະ ພິພາກສາໂລກມະນຸດຕາມສິ່ງທີ່ຈະມີຂຽນ ໄວ້ ໃນ ບົ້ມ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ໃນ ມື້ນັ້ນ ຈະມີຄົນເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ—ເວລາ ເຮົາ ຈະ ເລີ່ມທຳ "ງານອັດສະຈັນ ໃນບັນດາພວກ ເຂົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຄິດເຖິງ ສິ່ງພັນທະສັນຍາ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອເຮົາຈະລົງມືອີກເປັນຄັ້ງ ທີ່ສອງທີ່ຈະ ນຳຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນກັບຄືນມາ;

2 ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະລະນຶກເຖິງສັນຍາ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້ານິໄສ ແລະ ກັບ ບິດາຂອງເຈົ້າອີກວ່າ ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແລະ ວ່າ "ຄຳເວົ້າ ຂອງ ລູກຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ຈາກ ປາກຂອງເຮົາໄປຫາລູກຫລານຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະ ສຽງກຮ້ອງອອກ

29 ກ 2 ນໄສ 29:3-10.
ຂ 2 ນໄສ 27:14;
ອຫ 4:8.
30 ກ ອຊຢ 28:9-13;
ຄພ 98:12.
ຂ ຄມພ ສະຕີປັນຍາ.
ຄ ລກ 8:18.
ງ ແອວ 12:10;
ຄພ 50:24.

31 ກ ຄພ 1:19-20.
32 ກ 1 ນໄສ 14:6.
ຂ ຢຄ 5:47; 6:4.
29 1 ກ 2 ນໄສ 27:26.
ຄມພ ການພົ້ນໝູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ 2 ນໄສ 6:14;

21:11-12; 25:17.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
2 ກ 2 ນໄສ 3:18-21.
ຂ ອຊຢ 5:26;
2 ນໄສ 15:26;
ມຣນ 10:28.

ໄປທາງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອເປັນ
“ຫລັກສັນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ
ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະສົ່ງສຽງອອກ
ໄປ—ຄົນຕ່າງຊາດສ່ວນຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ:
“ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີ! ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ,
ແລະ ຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມ
ອື່ນອີກບໍ່ໄດ້.

4 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້:
ໂອ້ ຄົນໄງ່, ເຂົາຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ
ພີ; ແລະ ມັນໄດ້ອອກມາຈາກ “ຊາວຍິວ,
ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນສະໄໝບູຮານ
ຂອງເຮົາ. ແລະ ພວກເຂົາຕອບແທນບຸນ
ຄຸນຊາວຍິວຢ່າງໃດແດ່ສຳລັບ “ພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກພວກ
ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຕ່າງຊາດໝາຍເຖິງ
ອັນໃດ? ພວກເຂົາໄດ້ນຶກເຖິງຄວາມຍາກ
ລຳບາກ ແລະ ການທຳງານ, ແລະ ການ
ເຈັບປວດຂອງຊາວຍິວ ແລະ ຄວາມພາກ
ພຽນຂອງພວກນັ້ນທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນການນຳ
ຄວາມລອດມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດຫລືບໍ່?

5 ໂອ້ ເຈົ້າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເຈົ້າ ຄິດ ເຖິງ
ຊາວຍິວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາຫລືບໍ່? ບໍ່ເຄີຍ
ເລີຍ; ແຕ່ເຈົ້າສາບແຂ່ງພວກເຂົາ, ແລະ
“ຊັງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບໍ່ ພະ ຍາ ຍາມ ນຳ
ພວກເຂົາກັບຄືນມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ
ເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດກັບມາໃສ່ເທິງຫົວ
ຂອງເຈົ້າເອງ; ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່

ລືມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ເຈົ້າຄົນໄງ່ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: “ພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ, ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ
ຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມອື່ນອີກ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບໍ່ ນອກຈາກ ໂດຍ
ຊາວຍິວ?

7 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ມີປະຊາຊາດຫລາຍກວ່າ
ໜຶ່ງຊາດ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ “ສ້າງ
ມະນຸດທັງປວງ, ແລະວ່າເຮົານຶກເຖິງຄົນທີ່
ຢູ່ໃນ “ເກາະໃນທະເລ; ແລະ ວ່າເຮົາປົກ
ຄອງຢູ່ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ ເບື້ອງ ເທິງ; ແລະ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ; ແລະ ເຮົານຳ
ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານ
ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສູ່ປະຊາຊາດ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົມວ່າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ເຈົ້າ
ບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ປະຈັກພະຍານຂອງ “ສອງປະ
ຊາ ຊາດ ເປັນ “ພະຍານ ຕໍ່ ເຈົ້າ ວ່າ ເຮົາຄື
ພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຮົານຶກເຖິງປະຊາຊາດໜຶ່ງ
ເໝືອນກັນກັບອີກປະຊາຊາດໜຶ່ງ? ດັ່ງນັ້ນ,
ເຮົາເວົ້າຄຳດຽວກັບປະຊາຊາດໜຶ່ງຄືກັນ
ກັບເວົ້າກັບປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ເມື່ອສອງ
“ປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນ ປະຈັກພະຍານ
ທັງສອງປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນອີກ.

9 ແລະ ເຮົາກະທຳເຊັ່ນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້
ພິ ສູດ ຕໍ່ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ວ່າ ເຮົາ
ເປັນ “ເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ

2 ຄ 1 ນຟ 21:22. ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.	ຂ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ)— ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ.	8 ກ ອຊກ 37:15-20; 1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 3:12.
3 ກ 1 ນຟ 13:23-25. ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມ້ມອນ.	5 ກ 3 ນຟ 29:8. 6 ກ 1 ນຟ 13:38.	ຂ ມທ 18:16. ຄມພ ພະຍານ.
4 ກ ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຍິວ.	7 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ 1 ນຟ 22:4.	ຄ ຮສອ 1:11. 9 ກ ຮສ 13:8.

ຕະຫລອດການ; ແລະ ວ່າເຮົາເວົ້າອອກໄປ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາ. ແລະ ເພາະວ່າ ເຮົາເວົ້າ “ຄຳໜຶ່ງແລ້ວເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າເຮົາເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້; ເພາະວຽກ ງານຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນຈົບ ແລະ ມັນຈະຍັງ ບໍ່ຈົບຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ, ທັງຈາກ ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຈົ້າມີພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າມັນມີ “ຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາຢູ່ໃນ ນັ້ນ; ທັງເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຄິດວ່າ ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ບັນທຶກຕື່ມອີກ.

11 ເພາະເຮົາສັ່ງມະນຸດ “ທັງປວງ, ທັງ ໃນທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນ ຕົກ, ທັງ ໃນ ທາງ ເໜືອ, ແລະ ທາງ ໃຕ້, ແລະ ໃນເກາະໃນທະເລ, ວ່າພວກເຂົາຈະ “ບັນທຶກຄຳເວົ້າ ຂຶ້ນເຮົາເວົ້າກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈາກ “ທັງສີ ຂຶ້ນຈະມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈະ “ພິພາກສາໂລກ, ພິພາກສາທຸກໆ ຄົນ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

12 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເວົ້າກັບ “ຊາວ ຍິວ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບັນ ທຶກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າກັບຊາວນິໄຟ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ “ບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າ ກັບເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ອີກ, ຂຶ້ນເຮົາ ໄດ້ ນຳ ອອກ ໄປ ແລ້ວ ແລະ

ພວກເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະ ເວົ້າກັບປະຊາຊາດ “ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື “ຊາວ ຍິວ ຈະ ມີ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ, ແລະ ຊາວນິໄຟຈະມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວຍິວ; ແລະ ຊາວນິໄຟກັບຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າ ຂອງ “ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປ; ແລະ ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປຈະ ມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວນິໄຟກັບຊາວຍິວ.

14 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງ “ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ຄົນ ບ້ານສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຊັບສົມບັດຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ໄວ້ “ເປັນຄຳດຽວກັນ. ແລະ ເຮົາຈະ ສະແດງແກ່ຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນ “ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າເຮົາໃຫ້ “ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບອັບຣາ ຮາມ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ລະ ນຶກ ເຖິງ “ລູກຫລານ ຂອງລາວ “ຕະຫລອດໄປ.

ບົດທີ 30

ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຈະຖືກ ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

9 ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.	ຂ ອຊກ 37:16-17. ຄ 1 ນຟ 22:8-9.
10 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.	12 ກ 1 ນຟ 13:23-29. ຂ 1 ນຟ 13:38-42; 2 ນຟ 26:17.	ງ ປຖກ 12:1-3; 1 ນຟ 17:40; 3 ນຟ 20:27; ອຣຮ 2:9.
11 ກ ແອວ 29:8.	ຄ 2 ນຟ 26:33.	ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂ 2 ຕມທ 3:16.	13 ກ ມມ 5:12-14.	ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ ຄມພ ທັງສີທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ.	ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.	ຈ ຄພ 132:30.
ງ 2 ນຟ 25:22; 33:11, 14-15.	14 ກ ຢມຢ 3:17-18.	ສ ປຖກ 17:7.

ຊາວ ເລມັນ ກັບ ຊາວ ຍິວ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ຈະ ເຊື່ອ ຖື ພຣະ ຄຳ ແລະ ຈະ ກັບ ກາຍ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ໜ້າ ຊົມ—ອິດສະ ຣາ ເອນ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພິນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີ້ ໄຟ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຄິດ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຊອບ ທຳ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຈະ ຕາຍ ຄື ກັນ ໝົດ; ຍ້ອນ ວ່າ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ເວົ້າ ໄວ້ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຈຳ ຕ້ອງ ຄິດ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ສິ້ນ ໄປ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ກັບ ໃຈ ຍ່ອມ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ແຫ່ງ "ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ຂໍ ຊາວ ຍິວ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ຈະ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ກັບ ຜູ້ ໃດ ນອກ ຈາກ ກັບ ຄົນ ທີ່ "ກັບ ໃຈ ແລະ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ທຳ ນາຍ ເພີ່ມ ເຕີມ ອີກ ກ່ຽວ ກັບ ຊາວ ຍິວ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ເພາະ ຫລັງ ຈາກ ໜັງ ສື ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ເຖິງ ຈະ ປະ ກົດ ອອກ ມາ, ແລະ ຖືກ ບັນ ທຶກ ໄວ້ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຖືກ ຜະ ນົກ

ໄວ້ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ກໍ ຈະ ມີ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ຈະ "ເຊື່ອ ຖື ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ນຳ ເອົາ ມັນ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

4 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ມາ ຈາກ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ແບບ ໃດ, ແລະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ຊາວ ຍິວ.

5 ແລະ ພຣະ ກົດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ ໃນ ບັນ ດາ "ພວກ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ມາ ຫາ "ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ອີກ, ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

6 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ສະ ເກັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີ່ມ ຕົກ ຈາກ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ລຸ້ນ ຄົນ ຈະ ຜ່ານ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄົນ ຊາວ ແລະ "ໜ້າ ຊົມ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື "ຊາວ ຍິວ ຊຶ່ງ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ ຈະ ສິ ເລີ່ມ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ອີກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີ່ມ ທ້ອນ ໂຮມ ກັນ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ; ແລະ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ກໍ ຈະ ກັບ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ໜ້າ ຊົມ ຄື ກັນ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອົງ

30 2 ກ ຄລຕ 3:26-29.
ຂ ມທ 8:10-13.
ຄມພ ຊາວ ຍິວ.
ຄ ຄມພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ.
3 ກ 3 ນພ 16:6-7.

ຂ 1 ນພ 22:8-9.
5 ກ 3 ນພ 21:3-7, 24-26.
ຂ ຄພ 3:20.
ຄ 1 ນພ 15:14;
2 ນພ 3:12;

ມມ 7:1, 9-10.
6 ກ ຄພ 49:24; 109:65.
7 ກ 2 ນພ 29:13-14.
ຂ 2 ນພ 25:16-17.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລີ່ມທຳງານຂອງພຣະອົງໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອຈະນຳການພົ້ນພາບທາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

9 ແລະ ັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະພິພາກສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕຳ ມິ ດ້ວຍ ຄວາມທ່ຽງທຳ ເພື່ອ ັ້ຄົນ ໃຈອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກລົງໂທດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍ ຈະຕາຍດ້ວຍຄຳພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

10 ເພາະ ວ່າ ັ້ເວລາມາ ເຖິງ ຢ່າງ ວ່ອງໄວ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະຄວາມແບ່ງແຍກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ພຣະອົງ ຈະທຳລາຍຄົນຊົ່ວ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ັ້ໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງ ັ້ທຳລາຍຄົນຊົ່ວດ້ວຍໄຟ.

11 ແລະ ັ້ຄວາມ ຊອບທຳ ຈະ ເປັນ ຜ້າຄຽນອຸທອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນຜ້າຄຽນບັນອຸທອນຂອງພຣະອົງ.

12 ັ້ແລະ ຈາກນັ້ນໝາປ່າຈະຢູ່ກັບລູກແກະ, ເສືອດາວ ຈະ ນອນ ຢູ່ ນຳ ລູກ ແບ້, ແລະ ລູກງົວກັບສິງຫຸ່ມ, ແລະ ລູກສັດອ້ວນຈະຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຈະນຳພວກມັນໄປ.

13 ແລະ ງົວແມ່ກັບໝີຈະກິນນຳກັນ; ລູກ

ຂອງພວກມັນກໍ ຈະ ນອນ ຢູ່ ນຳ ກັນ; ແລະ ສິງຈະກິນເໝືອງເຂົ້າຄືກັນກັບງົວເຖິກ.

14 ແລະ ເດັກນ້ອຍກິນນົມຈະຫລິ້ນໃນຮູຂອງງູພິດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເຊົານົມ ຈະວາງມືຂອງເຂົາໃນກົງຮ້າຍ.

15 ພວກມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍໄປທົ່ວພູເຂົາອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ເພາະແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງຂອງປະຊາຊາດ ັ້ທັງໝົດຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຢ່າງຈະເປັນທີ່ ະຮູ້ຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

17 ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ ຈະ ເປັນ ຄວາມລັບ ເພາະມັນ ຈະ ຖືກ ັ້ເປີດເຜີຍ; ຈະບໍ່ມີງານແຫ່ງຄວາມ ມືດ ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກ ໃນ ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດ ຈະ ຖືກ ຜະ ນຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເພາະມັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ລູກຫລານມະນຸດຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນນັ້ນ; ແລະ ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ັ້ອີກເປັນເວລາດົນນານ. ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 31

ມິໄຟເວົ້າວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະຄຣິດ

<p>9 ກ ອຊຢ 11:4-9. ຂ 2 ນຟ 9:15. ຄ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. 10 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ ຄພ 63:53-54. ຄ ມຊ 7:61.</p>	<p>ງ 1 ນຟ 22:15-17, 23. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 11 ກ ອຊຢ 11:5-9. 12 ກ ອຊຢ 65:25. ຄມພ ພັນປີ. 16 ກ ຄພ 101:32-35;</p>	<p>121:28-29. ຂ ອທ 4:6-7. 17 ກ ຄພ 1:2-3. 18 ກ ພນມ 20:1-3; ອທ 8:26.</p>
---	---	--

ຈິ່ງຮັບບັບຕິສະມາ—ມະນຸດຄວນຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດເພື່ອຄວາມລອດ—ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາ ແມ່ນປະຕູທີ່ຈະນຳໄປເຖິງທາງຄັບ ແລະ ແຄບ—ຊີວິດນິລັນດອນມາເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໂຟຈົບ ການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ກັບພວກທ່ານ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກທັງໝົດໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສອງສາມເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳຂອງຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ນອກຈາກຈະເປັນຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ; ເພາະຕາມວິທີນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳງານຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ "ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່

ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເພາະພຣະອົງຮັບສິ່ງກັບມະນຸດຕາມ ສາສາຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈິດຈຳວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບ "ສາດສະດາຜູ້ນັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ ສາສາ ແມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ພຣະອົງບໍລິສຸດຍັງຈຳຕ້ອງຮັບ "ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ, ໂອ້ ແລ້ວພວກເຮົາ ໂດຍທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ ຈະຍັງຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍິ່ງກວ່ານັ້ນພຽງໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍນ້ຳ!

6 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມພວກທ່ານ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດ້ວຍເລື່ອງໃດທີ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ?

7 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ? ແຕ່ເຖິງແມ່ນພຣະອົງບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຍັງສະແດງແກ່ລູກຫລານມະນຸດວ່າ ຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ຈະ "ເຊື່ອໜັງພຣະອົງໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິ

31 1 ກ 2 ນຟ 25:1-4.
 2 ກ 2 ນຟ 11:6-7.
 3 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
 ຂ ຄພ 1:24.

4 ກ 1 ນຟ 10:7; 11:27.
 ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
 5 ກ ມທ 3:11-17.
 ຄມພ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
 7 ກ ຢຣ 5:30.
 ຄມພ ເຊື່ອໜັງ, ການເຊື່ອໜັງ, ໜັງຄວາມ.

ສະມາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈົ່ງ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ເທິງ ພຣະ ອົງ ໃນ "ຮູບ ສິນກເຂົາ.

9 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມັນສະແດງໃຫ້ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເຫັນ ຄວາມ ຄັບ ຂອງ ທາງ, ແລະ ຄວາມ ແຄບ ຂອງ "ປະຕູ, ຊຶ່ງ ໂດຍ ທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໂດຍທີ່ພຣະ ອົງ ເຮັດ ເປັນ ຕົວ ຢ່າງ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຂົາ ແລ້ວ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານ ມະນຸດ ວ່າ: ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ "ຕາມ ເຮົາ ມາ ເຖິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະ ສູ້ຕາມພຣະເຢຊູ ໄດ້ບໍ່ ນອກຈາກພວກເຮົາຈະເຕັມໃຈຮັກສາພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ?

11 ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບ ໃຈ! ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນ ພຣະນາມຂອງບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ.

12 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທີ່ຮັບບັບຕິ ສະມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ບິດາ ຈະ "ປະທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາເໝືອນກັບເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ສູ້ຕາມເຮົາ ມາ, ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດ.

13 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄປ ຕາມ ພຣະ ບຸດ ດ້ວຍ ຈຸດປະສົງ ເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ ໂດຍບໍ່ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈ ຄົດ ແລະ ບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພຣະພັກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ ຈິງ, ໂດຍການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກ ທ່ານ, ໂດຍການເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາ ວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ "ການບັບຕິສະມາ— ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍການຕາມພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທ່ານ ລົງໄປໃນນ້ຳຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງ ເບິ່ງເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ສູ້ຕາມບັບຕິ ສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານ ຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍ "ລິ້ນຂອງທູດ, ແລະ ຮ້ອງ ສັນລະເສີນແດ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະ ຣາເອນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຫລັງຈາກເຈົ້າກັບ ໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນພະຍານ ຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ ໂດຍການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ຮັບການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍ ວາຈາໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍວາຈາ ຂອງທູດ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະ "ປະຕິ ເສດເຮົາ, ມັນຈະເປັນການ ສູ້ຕາມວ່າ ສຳລັບ ເຈົ້າຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ.

15 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຸລະ ສຽງ ຈາກພຣະບິດາ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ,

8 ກ 1 ນຟ 11:27.
ຂ ຄມພ ນິກເຂົາ, ເຄື່ອງ ໝາຍຂອງ.
9 ກ 2 ນຟ 9:41;
3 ນຟ 14:13-14;
ຄພ 22:4.
10 ກ ມທ 4:19; 8:22; 9:9.
ຂ ມຣນ 7:11; ຄພ 56:2.

12 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ລກ 9:57-62;
ຢຣ 12:26.
13 ກ ຄລຕ 3:26-27.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ໄຟ.

ຄ 2 ນຟ 32:2-3.
14 ກ ມທ 10:32-33;
ແອວ 24:30;
ຄພ 101:1-5.
ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຂ 2 ປຕ 2:21.

ຄໍາຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ. ຜູ້ໃດອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍສິ່ງນີ້ວ່ານອກຈາກມະນຸດຈະ "ອົດທົນ ຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ ໃນການທໍາຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກທ່ານ ເຮັດ; ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈິ່ງຖືກສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກປະຕູ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ພວກທ່ານ ຄວນ ເຂົ້າໄປ. ເພາະປະຕູທີ່ພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປຄືການກັບໃຈ ແລະ ຮັບ "ການບັບຕີສະມາດ້ວຍນໍ້າ; ແລະ ເວລານັ້ນ ະການບົດບາບຂອງພວກທ່ານຈະມາເຖິງ ໂດຍໄຟ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ຍອມ ຢູ່ ໃນ "ທາງ ະຄັບ ແລະ ແຄບນີ້ ຊຶ່ງນໍາ ໄປ ຫາ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນປະຕູແລ້ວ; ພວກທ່ານເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນ ະພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ

ພຣະບຸດເພື່ອໃຫ້ສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງເຮັດໄວ້ສໍາເລັດ, ຄືຖ້າທາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປທາງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນທາງຄັບ ແລະ ແຄບນັ້ນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມວ່າເຮັດທຸກຢ່າງ "ແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ມາເຖິງທີ່ນີ້ນອກຈາກເປັນໄປໂດຍພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ, ພ້ອມດ້ວຍ ະສັດທາ ອັນ ບໍ່ ສັນ ສະ ເທືອນ ໃນພຣະອົງ, ໂດຍ ະໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງອານຸພາບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

20 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ "ມຸ້ງ ໜ້າ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍມີຄວາມສະຫວ່າງຢ່າງບໍລິບູນຂອງ ະຄວາມຫວັງ ແລະ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກພວກທ່ານຈະມຸ້ງໜ້າຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ະອົດທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ຄື "ທາງນັ້ນ ແລະ ະບໍ່ມີທາງ ຫລື ະພຣະນາມອື່ນໃດຈະປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນອີກເລີຍ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ມະນຸດຈະລອດໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງ

<p>16 ກ ແອວ 5:13; 38:2; ຄພ 20:29. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 17 ກ ມຊຢ 18:10. ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 18 ກ ສພສ 4:18.</p>	<p>ຄມພ ວິທີທາງ. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ ກຈກ 5:29–32. 19 ກ ມຊຢ 4:10. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຄພ 3:20. 20 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຄ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 21 ກ ກຈກ 4:10–12; 2 ນພ 9:41; ແອວ 37:46; ຄພ 132:22, 25. ຂ ມຊຢ 3:17. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>
--	--	--

ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄື ກຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ທີ່ເປັນຢູ່ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

ບົດທີ 32

ເຫລົ່າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ຮັບ ຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມເພື່ອຕົວເອງ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກທ່ານ ໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈແລ້ວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດຫລັງຈາກເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງໄຕ່ຕອງເລື້ອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນໃຈອີກ?

2 ພວກທ່ານຈຳໄດ້ບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກ ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍລິ້ນຂອງທູດ? ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍ ລິ້ນຂອງທູດ ໄດ້ແນວ ໂດນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ?

3 ພຣະເຈົ້າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງ ຂຶ້ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ເພາະ

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຈະບອກພວກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ ໝັ້ນຂໍ ແລະ ທັງພວກທ່ານບໍ່ໝັ້ນເຄາະ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ, ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປໂດຍທາງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຈະສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີຄຳສອນປະທານໃຫ້ອີກຈົນຫລັງຈາກພຣະອົງຈະ ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກທ່ານໃນເມື່ອໜັງ. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານໃນເມື່ອໜັງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງປະຕິບັດ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟເວົ້າອີກບໍ່ໄດ້; ພຣະວິນຍານຢຸດການເອີ້ນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປັນທຸກເພາະຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງມະນຸດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມແຈ້ມແຈ້ງເທົ່າທີ່ຖ້ອຍຄຳຈະ ມີແຈ້ມແຈ້ງໄດ້.

<p>21 ງ ມທ 7:28; ຢຮ 7:16-17. ຈ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ສ 3 ນພ 11:27, 35-36. ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 32 2 ກ 3 ນພ 9:20. ຂ 2 ນພ 31:13. 3 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຂ ຢມຍ 15:16. 4 ກ ຄມພ ທູນຂໍ.</p>	<p>6 ກ 3 ນພ 11:8. 7 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ 2 ນພ 31:2-3; ຢຄ 4:13.</p>
---	---	---

8 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານຍັງໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ. ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ວິນ ຍານ ຊຶ່ງ ສິດ ສອນ ມະນຸດ ໃຫ້ "ອະທິຖານ, ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງອະທິຖານ; ເພາະ ະວິນ ຍານ ຊົ່ວບໍ່ສິດສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, ແຕ່ສິດສອນເຂົາວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິຖານ.

9 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງ "ອະທິຖານສະເໝີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງທີ່ຖອຍ; ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານອກ ຈາກ ຂັ້ນ ທຳ ອິດ ພວກທ່ານ ຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາ ໃນ ະພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ ເສຍ ກ່ອນ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານສັກສິດແກ່ພວກທ່ານ, ເພື່ອການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານຈະເປັນໄປເພື່ອ "ຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເອງ.

ບົດທີ 33

ຄຳເວົ້າຂອງມີໄຟເປັນຄວາມຈິງ—ມັນເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງມີໄຟ, ຊຶ່ງ ຈະຍືນເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາ. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບັນທຶກເລື່ອງທັງໝົດທີ່ສິດສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໄດ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກ "ໄວ້ໄດ້ດີເທົ່າກັບການເວົ້າ; ເພາະ ວ່າ ເມື່ອ ມີ ຜູ້ ໃດ ະເວົ້າ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມນຳຄຳເວົ້າໄປຫາໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

2 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະວິນຍານສັກສິດ ຈົນພຣະອົງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງປະຖິ້ມຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຖືວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

3 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບັນທຶກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າມັນມີ "ຄຸນຄ່າອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ະອະທິຖານຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອ ພວກເຂົາ ໃນ ເວລາກາງເວັນ, ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ໝອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປຽກໃນເວລາກາງຄືນ ເພາະພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫຼຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອຸທິດຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍຄວາມອ່ອນແອຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາ; ເພາະມັນຈະ ະຊັກຊວນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມດີ; ມັນຈະ

<p>8 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ມຊຢ 4:14. ຄມພ ມານ. 9 ກ 3 ນຟ 20:1; ຄພ 75:11.</p>	<p>ຂ ມຊ 5:8. ຄ ແອວ 34:27. 33 1 ກ ອທ 12:23–24. ຂ ຄພ 100:7–8. 2 ກ ຮລມ 6:35–36. 3 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—</p>	<p>ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ. ຂ ອນ 1:9–12; ຄມ 1:8. 4 ກ ອທ 12:26–27. ຂ ມຣນ 7:13.</p>
--	--	--

ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ມັນ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ
ແລະ ຊັກຂວນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອ ໃນພຣະ
ອົງ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງມັນຄືຊີ
ວິດ ັນິລັນດອນ.

5 ແລະ ມັນ ໄດ້ ກ່າວ ”ຮຸນ ແຮງ ຕິ ຕຽນ
ປາບ, ຕາມ ະຄວາມແຈ້ມແຈ້ງຂອງຄວາມ
ຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະກຽດຊັງ ຂໍ້ຄວາມທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ນອກຈາກພວກເຂົາ
ຈະເປັນຂອງວິນຍານຂອງມານ.

6 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາບ ບື້ມ ໃນ ຄວາມ ແຈ້ມ
ແຈ້ງ; ຂ້າພະເຈົ້າປາບບື້ມໃນຄວາມຈິງ; ຂ້າ
ພະເຈົ້າປາບບື້ມໃນພຣະເຢຊູຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ ”ໄຖ່ຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ.

7 ຂ້າພະເຈົ້າມີ ະຄວາມໃຈບຸນຕໍ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ສັດທາອັນແຮງກ້າ
ໃນພຣະຄຣິດ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບຈິດວິນ
ຍານຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິ
ພາກສາຂອງພຣະອົງ.

8 ຂ້າພະເຈົ້າມີ ະຄວາມໃຈບຸນ ຕໍ່ ”ຊາວ
ຢິວ—ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ ຊາວ ຢິວ ເພາະ
ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທັບ
ຈາກມາ.

9 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ະຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຕໍ່
”ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ
ເຈົ້າຫວັງ ໃນ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ໄດ້ ຖ້າ ຫາກ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ະປອງ ດອງ ກັບ ພຣະ ຄຣິດ,
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີ່ ະແຄບ ແລະ ະເດີນ

ໄປໃນທາງທີ່ ະຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ
ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງນັ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງ
ວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວຢິວນຳອີກ, ແລະ ພວກ
ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຈົ່ງເຊື່ອພັ້ງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລະ ”ເຊື່ອໃນ
ພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ
ໃນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ກໍຈົ່ງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ. ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ
ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ະຂໍ້
ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນ ະພຣະຄຳ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນ ະສິດສອນຄົນທັງ
ປວງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຄວາມດີ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນວ່າ
ມັນບໍ່ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ—ເພາະ
ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ສະແດງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ໃນ
ວັນສຸດທ້າຍດ້ວຍ ”ອຳນາດ ແລະ ລັດສະ
ໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ມັນເປັນພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານກັບຂ້າພະ
ເຈົ້າ ຈະ ປະ ເຊີນ ໜ້າກັນ ຢູ່ ະບ່ອນພິພາກ
ສາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະອົງໃຫ້
ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ
ອ່ອນແອ.

12 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະ
ບິດາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ
ຫລາຍ ຄົນ ພວກ ເຮົາ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ໝົດ

4 ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
5 ກ 1 ນພ 16:1-3;
2 ນພ 9:40.
ຂ 2 ນພ 31:3;
ຢຄ 4:13.
6 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
7 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
8 ກ ຄມພ ຊາວຢິວ.

9 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຄ 2 ນພ 9:41.
ງ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.
ຈ ຮລມ 3:29-30;
ຄພ 132:22.
10 ກ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.

ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພິມໍມອນ.
ຄ ມຮນ 10:27-29.
ງ 2 ນພ 25:28.
11 ກ ອທ 5:4;
ມຮນ 7:35.
ຂ ພນມ 20:12;
ມຮນ 10:34.

ທຸກຄົນ ຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນ "ອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນເທີ້ນ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານຄືສົງຂອງຄົນທີ່ "ຮ້ອງອອກມາຈາກພື້ນດິນ: ລາກ່ອນຈົນກວ່າວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຈະມາເຖິງ.

14 ແລະ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ນັບຖື "ຖ້ອຍ

ຄໍາຂອງຊາວຍິວ, ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານໍາອີກ, ແລະ ກັບຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງຈະອອກຈາກປາກຂອງພຣະເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອໍາລາອັນເປັນນິດກັບທ່ານ, ເພາະຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ກ່າວໂທດທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກນໍາມາຟ້ອງທ່ານທີ່ "ບັນລັງພິພາກສາ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ອາແມນ.

ໜັງສືຢາໂຄບ

ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ

ຂໍ້ຄວາມທີ່ເພີ່ນສັ່ງສອນພິນ້ອງຂອງເພີ່ນ. ເພີ່ນເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດຍອມຈໍານົນ. ຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

ບົດທີ 1

ຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບພະຍາຍາມຊັກຊວນຄົນທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ—ມີໄຟເສຍຊີວິດ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຊາວມີໄຟ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ຂຶ້ນຄື ຫ້າສິບຫ້າປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮ ໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ມີໄຟໃຫ້ "ບັນຍັດໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະຢາໂຄບກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກ "ນ້ອຍ ຊຶ່ງໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມີເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບັນທຶກໄວ້.

2 ແລະ ມີໄຟໃຫ້ບັນຍັດກັບຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄວນບັນທຶກອີກສອງສາມເລື່ອງໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່າ

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ

<p>12 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊົນສູງ.</p> <p>13 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນຟ 26:16.</p> <p>14 ກ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທໍາຄໍາພີ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ. ຄ 2 ນຟ 29:11; ອຫ 4:8-10.</p> <p>15 ກ ຄມ 1:11.</p> <p>[ຢາໂຄບ]</p>	<p>1 1 ກ ຢຄ 7:27.</p> <p>ຂ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ.</p> <p>ຄ 2 ນຟ 5:28-33; ຢຄ 3:13-14.</p> <p>ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>
---	--	---

ນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ; ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນແຕະຕ້ອງນອກຈາກ ພຽງເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

3 ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ປະຫວັດສາດ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຄວນ ບັນທຶກ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນ ຮັກສາ ແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກມີການສັ່ງສອນອັນສັກສິດ ຫລື ການເປີດເຜີຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ການທຳນາຍ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກ "ຫົວຂໍ້ ເລື່ອງ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບັນທຶກມັນໃຫ້ຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ເທົ່າທີ່ ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

5 ເພາະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ກັງວົນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແທ້ໆ ແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ວ່າ ສິ່ງ ໃດ ຈະ "ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ຫລາຍຢ່າງອີກ, ແລະ ມີວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ ຈັກເລື່ອງຂອງ "ພຣະຄຣິດ ແລະ ອານາຈັກ ຂອງພຣະອົງທີ່ຈະມາເຖິງ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ອອກ ແຮງ ງານ ຢ່າງພາກພຽນ ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນ ຂອງພວກ

ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະ ໄດ້ຊັກຊວນ ພວກ ເຂົາໃຫ້ "ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີສ່ວນ ຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ເຂົ້າໄປ ໃນ "ທີ່ພັກຂອງ ພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງປະຕິຍານ ໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກ ເຂົາ "ເຂົ້າໄປ ດັ່ງເຊັ່ນ ພຣະອົງ ໄດ້ "ຊຸ່ນ ເຄືອງ ໃນ ວັນ ແຫ່ງການທົດລອງ ຂອງລູກ ຫລານ ອິດສະຣາເອນ ຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ ໃນ "ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນຄົນທັງປວງ ບໍ່ໃຫ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ຈະ "ກໍ່ກວນ ພຣະອົງ ໃຫ້ພຣະພິໂລດ, ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງ ປວງຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫັນແກ່ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ທົນ ຮັບເອົາ "ໂມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບເອົາຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າຂອງ ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈຶ່ງຖືວ່າ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດ ຕາມ ບັນຍັດ ຂອງນີໄຟ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ນີໄຟໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນວ່າເພິ່ນຈະ "ຕາຍໄປໃນໄວງນີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ "ເຈີມ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ເປັນ ກະສັດຄົນຕໍ່ໄປ ແລະ ປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ "ກະສັດ.

10 ຜູ້ຄົນມີຄວາມຮັກ ແພງ ຕໍ່ນີໄຟຢ່າງ

<p>4 ກ ອສ ສິ່ງທີ່ເດັ່ນ ແລະ ສຳຄັນ. 5 ກ 1 ນຟ 12. 6 ກ 1 ນຟ 10:4-11; 19:8-14. 7 ກ 2 ນຟ 9:41; ອມນ 1:26; ມຣນ 10:32. ຂ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຄ ຈບຊ 14:23;</p>	<p>ພບຍ 1:35-37; ຄພ 84:23-25. ງ ຮສ 3:8. ຈ ຈບຊ 26:65; 1 ນຟ 17:23-31. 8 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ 1 ນຟ 17:30; ແອວ 12:36-37;</p>	<p>ຮລມ 7:18. ຄ ປຈສ ມທ 16:25-26 (ພາກໜ້ອຍທຳອາຍ); ລກ 14:27. 9 ກ 2 ນຟ 1:14. ຂ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. ຄ 2 ນຟ 6:2; ຈຮ 1:7.</p>
--	--	---

ເຫລືອລົ້ນ, ເພາະເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍທີ່ບັດປາຍ ກ່າວຂອງລາບານເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍການອອກແຮງງານຕະຫລອດ ວັນເວລາຂອງເພິ່ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງ ພວກເຂົາ—

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຈິ່ງປາດຖະໜາຈະເກັບ ກຳຊື່ຂອງເພິ່ນໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳ. ແລະ ຜູ້ ໃດທີ່ຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນ, ຜູ້ຄົນກໍຈະ ເອີ້ນວ່ານິໄຟທີສອງ, ນິໄຟທີສາມ, ແລະ ຕ່ຽງກັນໄປຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງ ຂອງກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນເອີ້ນກະສັດວ່າ ແນວນີ້ ເຖິງວ່າຈະມີຊື່ອັນອື່ນກໍຕາມ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດ.

13 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ກຳເລັມນີ້ ກໍເປັນ ຊາວນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຊາວ ຢາໂຄບ, ຊາວໂຍເຊັບ, ຊາວໂຊຣຳ, ຊາວ ເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ ມາເອນ.

14 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະບໍ່ແບ່ງ ແຍກພວກເຂົາຕາມຊື່ເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະ ກໍເອີ້ນພວກທີ່ພະຍາຍາມປອງ ຮ້າຍຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟວ່າ ຊາວເລມັນ, ສ່ວນ ຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນມິດກັບນິໄຟ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ ກະສັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟພາຍໃຕ້ການປົກຄອງ ຂອງກະສັດອົງທີສອງເລີ່ມມີໃຈແຂງກະ ດ້າງ, ແລະ ຍອມຕົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບາງຢ່າງເໝືອນກັນກັບດາວິດໃນສະໄໝ ກ່ອນທີ່ຢາກມີ ກະເທສີ ແລະ ນາງສະໝີມ ຫລາຍຄົນ, ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງ ເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມ ຕົ້ນ ສະແຫວງຫາຄຳ ແລະ ເງິນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເພີ່ມຜັນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວ.

17 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈິ່ງໃຫ້ຂໍ້ ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນພວກເຂົາໃນ ພຣະ ວິຫານ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ສູງກ ງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

18 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີຂອງນິໄຟໃຫ້ເປັນປະ ໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້.

19 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂະຫຍາຍ ພຳ ທີ່ ຂອງ ພວກເຮົາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພວກເຮົາ ຕ້ອງ ມີ ຄວາມ ຮັບ ຜິດ ຊອບ ຮັບ ເອົາບາບ ຂອງຜູ້ຄົນ ໄວ້ເທິງຫົວຂອງ ພວກເຮົາ ເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ສິດ ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາ ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່; ດັ່ງນັ້ນ

10 ກ 1 ນຟ 4:9;
2 ນຟ 5:14;
ຄມ 1:13;
ມຊຢ 1:16;
ຄພ 17:1.
13 ກ ອນ 1:13;
ຄພ 3:18.
ຂ ຄມພ ຊາວນິໄຟ.
ຄ 1 ນຟ 4:35;

4 ນຟ 1:36-37.
14 ກ ມຊຢ 25:12;
ແອວ 2:11.
ຂ 2 ນຟ 4:11.
ຄ 2 ນຟ 5:9.
15 ກ ຄພ 132:38-39.
17 ກ 2 ນຟ 5:16.
ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
18 ກ 2 ນຟ 5:26.
19 ກ ຄມພ ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າຫ້າທີ່.
ຂ ຄພ 107:99-100.
ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.

ໂດຍການອອກແຮງງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ກໍເລືອດຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ມາເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເລືອດຂອງພວກເຮົາຈະເປີເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ປາດສະຈາກມົນທົນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 2

ຢາໂຄບກ່າວ ໂທດການ ໄຝ່ຝັນ ຫາຄວາມຮັ່ງມີ, ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ, ແລະ ຄວາມມີຈິດໃຈລາມົກ—ມະນຸດຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນມະນຸດຂອງເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໃນບັນດາຊາວນິໄຟມີເມຍຫລາຍກວ່າທັງຄົນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົ່ມຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຢາໂຄບນັ້ງຊາຍຂອງນິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຫລັງຈາກນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ:

2 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິບັນຍາ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະກຳຈັດບາບຂອງພວກທ່ານອອກຈາກອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນມາພຣະວິຫານໃນມື້ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຕົວພວກທ່ານເອງຮູ້ຈັກແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້າ

ພະເຈົ້າຢາງພາກພຽນຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ; ແຕ່ມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມກະວົນກະວາຍເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານຍິ່ງກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີມາກ່ອນ.

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົນມາເຖິງບັດນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ມີອຳນາດທັງປວງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານໄວ້ກ່ຽວກັບ "ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານເລີ່ມຕົ້ນອອກແຮງງານໃນບາບ, ເບິ່ງແລ້ວບາບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກົມໜ້າຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໃຈພວກທ່ານ.

7 ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າອີກທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າ "ຮຸນແຮງນຳພວກທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມຍຂອງພວກທ່ານ ແລະ ລູກຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນອ່ອນນ້ອມ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ລະມຸນລະໄມຕໍ່ພຣະພັກຂອງ

<p>19 ຄ 2 ນຟ 9:44. 2 5 ກ ແອວ 12:3; ຄພ 6:16.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 7 ກ ຄພ 121:43.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ.</p>
---	---	-----------------------

ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ພວກເຂົາຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະຄໍາທີ່ໜ້າພໍໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປົນປົວຈິດວິນຍານທີ່ຖືກບາດເຈັບ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນພາລະແບກຫາບຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກບັງຄັບ ເພາະພຣະບັນຍັດອັນເຄັ່ງຄັດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ຕັກເຕືອນພວກທ່ານຕາມຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບາດແຜຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບກວ້າງອອກແທນທີ່ຈະປອບໂຍນ ແລະ ປົນປົວບາດແຜໃຫ້ພວກເຂົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະ ຊິນ ຊົມ ຢູ່ດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໜ້າພໍໃຈ ກໍມີດາບສອງຄົມມາວາງໄວ້ ເພື່ອ ສຽບ ແທງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອັນອ່ອນນ້ອມຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.

10 ແຕ່ທັງທີ່ເປັນວຽກງານໜັກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມ "ຄໍາສັ່ງອັນເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກພວກທ່ານ ໃຫ້ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກທ່ານ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈທີ່ຊອກຊ້າພາຍໃຕ້ການເຫລືອດພຣະເນດອັນ ຂໍ້ແຫລມ ຄົມ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມຈິງ "ແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງພຣະ

ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຢາໂຄບເຈົ້າຈົ່ງໄປຍັງພຣະວິຫານໃນມື້ອື່ນນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄໍາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

12 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ແມ່ນພຣະຄໍາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງພວກທ່ານຫລາຍຄົນກໍາລັງຄົ້ນຫາຄໍາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ "ວັດຖຸນາໆຊະນິດ, ຊຶ່ງມີຢ່າງຫລວງຫລາຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ອັນເປັນ ຂໍ້ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາສໍາລັບພວກທ່ານ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ.

13 ແລະ ພຣະຫັດແຫ່ງອາລັກຂາໄດ້ຍື້ມຢູ່ເທິງພວກທ່ານຢ່າງພໍພຣະໄທທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກທ່ານໄດ້ຂອງມີຄ່າຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈຶ່ງຄິດ "ລະເມີເພີເຜີນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈຫລາຍ ແລະ ເຮັດຄໍ້ແຂງ ແລະ ອວດອ້າງ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂົ່ມເຫັງພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຮັບຮອງສິ່ງນີ້ເພື່ອພວກທ່ານບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ແຕ່ພຣະອົງຈະກ່າວໂທດພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງສືບຕໍ່

<p>8 ກ ແອວ 31:5. 10 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 9:44.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 25:4; 31:2-3. 12 ກ 1 ນຟ 18:25; ຮລມ 6:9-11; ອທ 10:23.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 13 ກ ມມ 8:35-39.</p>
---	---	--

ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ການພິພາກສາຂອງພຣະ ອົງຈະຕ້ອງມາສູ່ພວກທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

15 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງແກ່ພວກ ທ່ານວ່າ ພຣະອົງສາມາດສູບແທງພວກ ທ່ານໄດ້ ແລະ ໂດຍການເຫລືອດສາຍ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງຂ້າງດຽວ ພຣະອົງ ກໍລົງທັນພວກທ່ານໃຫ້ເປັນຝຸ່ນໄດ້!

16 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງເອົາພວກທ່ານ ອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງອັນນີ້ເຖິດ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງ ພັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຢາໄດ້ ໃຫ້ "ຄວາມທະນົງໃຈອັນນີ້ມາທຳລາຍຈິດ ວິນຍານຂອງພວກທ່ານເລີຍ!

17 ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ກໍເໝືອນກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບທຸກຄົນ ແລະ ແຈກຢາຍ "ເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັ່ງມີເໝືອນດັ່ງພວກທ່ານ.

18 ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາ "ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ໃຫ້ພວກທ່ານຊອກຫາ ຮ້ອນຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບ ຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ສະແຫວງຫາມັນ, ແລະ ພວກທ່ານຊອກ ຫາມັນດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອ "ສ້າງຄວາມ ດີ—ເພື່ອມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເປືອຍ ເປົ່າ, ແລະ ລ້ຽງຄົນອິດທົວ, ແລະ ບົດປ່ອຍ ຊະເລີຍໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ແລະ ຊ່ວຍບັນ ເທົາທຸກໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນ ທຸກ.

20 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວ ກັບ ຄວາມທະນົງໃຈນັ້ນ; ແລະ ຄົນໃນ ຈຳນວນພວກທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ ຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຂົາ ເພາະຄວາມອວດດີໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ ທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າແນວໃດ?

21 ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່າ ນີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງສຳລັບພຣະອົງຜູ້ສ້າງ ເນື້ອໜັງທັງປວງ? ແລະ ໃນສາຍພຣະເນດ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍມີຄຸນຄ່າຊຳ ກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ. ແລະ ເນື້ອໜັງທັງໝົດ ນັ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ພວກເຂົາເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນດຽວກັນ, ວ່າ ພວກເຂົາຄວນຮັກສາ "ພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະອົງ ຕະຫລອດໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າ ກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມທະນົງໃຈນີ້. ແລະ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະເວົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມຜິດອັນຫຍາບຫາຍນີ້, ໃຈ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເພາະ ພວກທ່ານ.

23 ແຕ່ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໜັກໃຈເພາະຄວາມ ຜິດອັນຫຍາບຊ້າຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຜູ້ຄົນພວກ ນີ້ເລີ່ມສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກເຂົາບໍ່ ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, ແລະ ພະຍາຍາມຊອກ ຫາຂໍ້ແກ້ຕົວໃນການທຳການໂສເພນີ,

<p>16 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 17 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ; ໃຫ້ທ່ານ, ການໃຫ້ທ່ານ. ຂ 4 ນພ 1:3.</p>	<p>18 ກ 1 ກສ 3:11-13; ມຣກ 10:17-27; 2 ນພ 26:31; ຄພ 6:7. ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>	<p>ຂ ລກ 12:22-31. 19 ກ ມຊຢ 4:26. 21 ກ ຄພ 11:20; ອຣຣ 3:25-26.</p>
--	---	---

ເພາະເລື່ອງນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບກະສັດດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງເຂົາ.

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ດາວິດ ແລະ ັໂຊໂລໂມນມີ ະເມຍກັບສາວໃຊ້ຢາງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຮົາພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍ ອຳນາດ ຂອງແຂນ ເຮົາເອງ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຍົກກິ່ງງ່າ ັອັນຊອບທຳຂຶ້ນ ຈາກໜໍ່ແໜງ ຂອງ ໂຢເຊັບ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາ.

26 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເໝືອນດັ່ງຄົນໃນສະໄໝກ່ອນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈະບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນບັນດາພວກທ່ານມີເມຍຫລາຍກວ່າ ັໜຶ່ງຄົນ; ແລະ ມີເມຍນ້ອຍອີກບໍ່ໄດ້;

28 ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ນຊົມໃນ ັພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ແລະ ສ່ວນການ ໂສເພນີນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະຕ້ອງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນຈະຖືກ ັສາບແຊ່ງສຳລັບພວກເຂົາ.

30 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າເຮົາຢາກຈະລ້ຽງດູ ັລູກຫລານໄວ້ເພື່ອເຮົາ ແລ້ວ

ເຮົາຈະບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອງ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

31 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງທຸກ ໂສກຂອງລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜິວຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກສາວທີ່ດີຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນມາເຖິງເຮົາເພື່ອຟ້ອງຜິວຂອງພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

33 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ນຳ ເອົາ ລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປເປັນຊະເລີຍເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນຂອງນາງ ຖ້າຫາກເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ມາ ຍ້ຽມ ຢາມ ພວກເຂົາດ້ວຍການສາບແຊ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈົນເຖິງການທຳລາຍ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳ ັການ ໂສ ເພນີ ເໝືອນ ດັ່ງ ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະທານໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຮົາລີໂຮ; ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຮູ້ມາແລ້ວ; ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ການກ່າວໂທດອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດເລີຍ.

<p>24 ກ 1 ກສ 11:1; ນມຢ 13:25-27. ຂ 1 ກສ 11:1-3; ອຊຮ 9:1-2; ຄພ 132:38-39. 25 ກ ປຖກ 49:22-26; ອມ 5:15;</p>	<p>2 ນຟ 3:5; ແອວ 26:36. ຄມພ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 27 ກ ຄພ 42:22; 49:16. ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. 28 ກ ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p>	<p>29 ກ ອທ 2:8-12. 30 ກ ມລກ 2:15; ຄພ 132:61-66. 33 ກ ຄມພ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ຕົ້ນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕົ້ນຫາໜ້າມືດ.</p>
--	--	---

35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກທ່ານ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງກວ່າ ຊາວ ເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ພວກທ່ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈອັນອ່ອນໂຍນຂອງເມຍຂອງພວກທ່ານ ເຈັບ ຊ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງພວກທ່ານ ໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພວກທ່ານ ຍ້ອນຕົວຢ່າງອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ເຮັດ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຂົາ. ແລະ ສູງ ສະ ອື່ນຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ພ້ອງ ພວກທ່ານ. ແລະ ເພາະ ຄວາມ ເຄັ່ງຄັດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມາລົງທັນພວກທ່ານ, ໃຈຫລາຍດວງຈຶ່ງຕາຍໂດຍການຖືກສູບແຫງເປັນແຜເລິກ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ—ຊາວເລມັນຊອບທຳກວ່າຊາວນີໄຟ—ຢາໂຄບ ເຕືອນ ຕໍ່ ຕົ້ນ ການລ່ວງປະເວນີ, ກິເລດຕັນທາ, ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຫວັງໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈໝັ້ນຄົງ, ແລະ ອະທິຖານເຖິງພຣະອົງດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ພຣະອົງຈະປອບໂຍນພວກທ່ານ ໃນຄວາມທຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພຣະອົງຈະວົງວອນແທນພວກທ່ານ, ແລະ ຈະສົ່ງຄວາມຍຸດ ຕິທຳລົງມາ ເທິງ ຄົນ ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິນາດໃຫ້ພວກທ່ານ.

2 ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ຊົມ ຊົມ ຢູ່

ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ພວກທ່ານຈະເຮັດໄດ້ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ກໍແນ່ວແນ່ຕະຫລອດໄປ.

3 ແຕ່ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ທີ່ ສົກກະປົກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນນີ້ນີ້; ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແຜ່ນດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ພວກທ່ານ; ແລະ ຊາວເລມັນຊຶ່ງບໍ່ສົກກະປົກເທົ່າກັບພວກທ່ານ, ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາຍັງຖືກ ສາບແຊ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈະຂຶ້ນຕີພວກທ່ານຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

4 ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນທີ່ຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກທ່ານ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານກຽດຊົງ ເພາະຄວາມສົກກະປົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການສາບແຊ່ງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຜິວໜັງຂອງພວກເຂົາກັບ ມາ ເປັນ ຜູ້ ຊອບ ທຳ ກວ່າ ພວກ ທ່ານ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ກໍບໍ່ ລືມ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ໄດ້ປະທານ ໃຫ້ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ວ່າ—ພວກ ເຂົາ ຈະຕ້ອງມີເມຍແຕ່ຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີເມຍນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການໂສເພນີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດນີ້; ດັ່ງນັ້ນຍ້ອນການຍຶດຖືພຣະບັນຍັດນີ້, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະ ກໍແນ່ວຕາ

35 ກ ຢຄ 3:5-7.	ຄວາມສົກກະປົກ.	5 ກ ຢຄ 2:35.
3 2 ກ ແອວ 57:26-27.	ຂ 1 ນພ 12:23.	6 ກ 2 ນພ 4:3, 6-7;
3 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ,	4 ກ ອມນ 1:5-7, 12-13.	ຮລມ 15:10-13.

ພວກເຂົາ; ແລະ ມີໜຶ່ງພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜົວຂອງພວກເຂົາ "ຮັກເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກຜົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຜົວເມຍກໍຮັກລູກໆ; ແລະ ສ່ວນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານກໍເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາຊຳໃດ?

8 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານວ່າຜົວໜັງຂອງພວກເຂົາຈະຂາວກວ່າຜົວໜັງຂອງພວກທ່ານ, ເມື່ອພວກທ່ານຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າພ້ອມກັນກັບພວກເຂົາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປເພາະຄວາມດຳຂອງຜົວໜັງຂອງພວກເຂົາ; ພ້ອມທັງຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົາ; ຈົ່ງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສົກກະບົກຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົານັ້ນແມ່ນມາຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈົ່ງຄິດເຖິງ "ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາໂສກເສົ້າຊຳໃດ

ເພາະຕົວຢ່າງທີ່ພວກທ່ານເຮັດໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ອີກວ່າເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະນຳລູກຫລານຂອງພວກທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາຈະກອງຢູ່ຫົວຂອງພວກທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

11 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ຈົ່ງປຸກຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ; ຈົ່ງສັ່ນຕົວຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຕື່ນຈາກການນອນຫລັບແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຶນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ກັບມາເປັນ ະບໍລິວານຂອງມານທີ່ຖືກເຂົ້າໄປໃນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງເປັນ ະຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຫລາຍເລື້ອງ, ໂດຍຕັກເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ "ລ່ວງປະເວນີ ແລະ ະກິເລດຕັນຫາ ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ, ໂດຍໄດ້ບອກພວກເຂົາເຖິງຜົນສະທ້ອນອັນເປັນຕາຍຳນາທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກມັນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ພຽງໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງໃນຕອນນີ້ ກຳລັງເລີ່ມຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້; ແຕ່ວ່າການປະຕິບັດຕົວຈິງຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ເລື້ອງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື້ອງການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື້ອງການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາໄດ້

<p>7 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>10 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.</p> <p>11 ກ ແອວ 5:6-9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 9:8-9.</p> <p>ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.</p> <p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p> <p>13 ກ 1 ນພ 19:1-4; ຢດ 1:1-4.</p>
---	---	--

ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຊຶ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້.

14 ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ
ແຜ່ນຈາລຶກຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ມັນເຮັດ
ຂຶ້ນດ້ວຍມີຂອງນິໄຟ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈົບ
ການເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້.

ບົດທີ 4

ສາດສະດາທຸກທ່ານໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—
ການຖວາຍອີຊາກຂອງອັບຣາຮາມເປັນ
ລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ
ອົງ—ມະນຸດຕ້ອງທຳຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານການຊົດໃຊ້—ຊາວຢິວ
ຈະປະຕິເສດຮາກຖານທິນ. ປະມານ 544-
421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດຫລາຍຢ່າງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າ, (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາ
ມາດບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໝິດນອກຈາກພຽງ
ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າການຄວັດ
ຕົວໜັງສືໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນແມ່ນຍາກ
ຫລາຍ) ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນຕ້ອງຍັງຢູ່;

2 ແຕ່ເລື່ອງຫຍັງກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບັນ
ຫີກໄວ້ໃນສິ່ງອື່ນຈະຕ້ອງຕົກເຮ່ຍ ແລະ
ລຶບເລືອນໄປນອກຈາກຈະບັນຫີກໄວ້ໃນ
ແຜ່ນຈາລຶກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດ
ບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກພຽງ

ເລັກໜ້ອຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ລະດັບຄວາມຮູ້ເລັກ
ໜ້ອຍ ແກ່ລູກຫລານ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ
ແພງຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພວກເຮົາ, ຫລື
ກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ—

3 ບັດນີ້ພວກເຮົາປິຕິຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້;
ແລະ ພວກເຮົາອອກແຮງງານຢ່າງພາກ
ພຽນທີ່ຈະຄວັດຂໍຄວາມນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ
ຈະຮັບມັນດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ແລະ ອ່ານ
ເພື່ອຮຽນຮູ້ດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມໝິ່ນປະໝາດບິດາມານດາຜູ້
ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.

4 ເພາະເພື່ອເຈດຕະນານີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ບັນຫີກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອພວກລູກ
ຫລານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາ "ຮູ້ຈັກພຣະ
ຄຣິດ ມາກ່ອນ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມ
ຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງມາໄດ້
ຫລາຍຮ້ອຍປີແລ້ວ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາ ແລະ ບໍ່ມີແຕ່ພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່
ມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ອົງ, ແຕ່ *ສາດສະດາຜູ້ສັກສິດທັງຫລາຍ
ຊຶ່ງຢູ່ມາກ່ອນພວກເຮົາກໍມີຄວາມຫວັງເຊັ່ນ
ດຽວກັນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ
ແລະ "ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາກໍນະມັດ
ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງເໝືອນກັນ; ແລະ ເພື່ອເຈດຕະນານີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງຮັກສາ *ກົດຂອງໂມເຊ ໂດຍ
ກຳລັງຫວັງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

4 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ລກ 24:25-27; ຢຄ 7:11;
ມຊຢ 13:33-35;
ຄພ 20:26.

5 ກ ມຊ 5:8.
ຂ 2 ນຟ 25:24;
ຈຣ 1:11;
ມຊຢ 13:27, 30;

ແອວ 25:15-16.
ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຄ ຄລຕ 3:24.

ໄປທາພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກົດຈຶ່ງ
ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດສຳລັບພວກເຮົາ ເພື່ອ
ຄວາມຊອບທຳແມ່ນຄືກັນກັບອັບຣາຮາມ
ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະ
ບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໄດ້ຖວາຍອີ
ຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະອົງ ຊຶ່ງ
ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄົ້ນຫາການຂຽນ
ຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ວິນຍານ
ແຫ່ງ ການທຳນາຍ; ແລະ ມີ ພະຍານ
ທັງໝົດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງ,
ແລະ ມີສັດທາຢ່າງບໍ່ສະທ້ານຫວັ້ນໄຫວ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ບັງຄັບ
ບັນຊາໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້
ແຫ້ງຈົນວ່າຕົ້ນໄມ້, ຫລື ພູເຂົາ, ຫລື ຄົນໃນ
ທະເລກໍເຊື່ອຟັງເຮົາແທ້.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ຍັງ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ
ຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະ
ອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄວາມລຶກ
ລັບຂອງພຣະອົງ ບໍ່ສາມາດຍັງເຖິງໄດ້;

ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນຈະພົບເຫັນເສັ້ນ
ທາງຂອງພຣະອົງທັງໝົດ. ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ຈະ "ຮູ້ຈັກ" ເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງນອກ
ຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ໝິ່ນປະໝາດການ
ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

9 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາ
ສູ່ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້
ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ ພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ສາມາດຮັບສັ່ງ ແລະ ໂລກເປັນຂຶ້ນມາ
ແລະ ຮັບສັ່ງ ແລະ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ,
ໄອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈະບໍ່ສາມາດ
ບັນຊາ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ວຽກງານແຫ່ງ
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເໜືອຜືນແຜ່ນດິນນີ້
ໄດ້ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະ
ໄທຂອງພຣະອົງ?

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພະຍາ
ຍາມ ແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ຮັບ
ເອົາຄຳແນະນຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະ
ອົງ. ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງພວກທ່ານກໍ
ຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕໍ່ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະ
ອົງ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຈົ່ງ

5໘ ປຖກ 22:1-14;
ຍຮ 3:16-18.
ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.
6໗ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ
ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.
ຂ ຄມພ ພະຍານ.
ຄ ຄມພ ອຳນາດ.
໘ ກຈກ 3:6-16;
3 ນພ 8:1.
7໗ ອທ 12:27.

8໗ ຄພ 19:10; 76:114.
ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຮມ 11:33-36.
ຄ 1 ກຮທ 2:9-16;
ແອວ 26:21-22.
ຄມພ ຄວາມຮູ້.
໘ ອຊຢ 55:8-9.
9໗ ມມ 9:17;
ມຊ 1:32.

ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ;
ມະນຸດ.
ຄ ຮລມ 12:8-17.
10໗ 2 ນພ 9:28-29;
ແອວ 37:12, 37;
ຄພ 3:4, 13.
ຂ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ;
ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.

ຄົນດີກັບພຣະອົງທາງ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການພື້ນຄົນຊີວິດໂດຍອຳນາດຂອງການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນຳ ມາ ເປັນ ຜົນທຳ ອິດຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍມີສັດທາ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງດີແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃນພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ; ເພາະເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ ກໍເວົ້າເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະອົງດັ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ?

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ທຳ ນາຍ, ໃຫ້ ເຂົາ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະ ວ່າ ພຣະ ວິນ ຍານ ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ບໍ່ ຕົວະ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຈິ່ງ ກ່າວ ເຖິງ ເລື່ອງ ດັ່ງ ທີ່ ະເປັນ ຈິງ ແລະ ເຖິງ ເລື່ອງ ດັ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ ຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຈິ່ງ ຖືກ ສະ ແດງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ຢ່າ ຍ່າ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ໃນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຕາມ ລຳ ພັງ;

ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນມາແລ້ວ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວຍິວເປັນຄົນ ກໍແຂງຄໍ ແລະ ພວກເຂົາ ະດູໝິ່ນປະໝາດຄຳເວົ້າອັນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້າສາດສະດາ, ແລະ ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເພາະ ຄວາມຕາບອດຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງຕາບອດນັ້ນມາຈາກການເບິ່ງຂ້າມເຄື່ອງໝາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈຳຕ້ອງຕົກໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ມອບ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໃຈ ບໍ່ ໄດ້, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ປາດ ຖະ ໜາ ແນວ ນັ້ນ. ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາແນວນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສະດຸດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານໄປເຖິງການທຳນາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂດຍການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າໂດຍ ການສະດຸດຂອງຊາວຍິວພວກເຂົາຈະບໍ່ ຍອມຮັບ ທີນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ ແລະ ມີຮາກຖານອັນປອດໄພ.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມພຣະຄຳພີແລ້ວ, ທີນກ້ອນນີ້ຈະກາຍເປັນ ຮາກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແລະ ແນ່ນອນອັນ

<p>11 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຮຣ 5:9. ຄ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. ງ ມຊຢ 15:21-23; 18:9; ແອວ 40:16-21. 12 ກ 2 ນພ 25:26. 13 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄພ 93:24.</p>	<p>ຄ ແອວ 13:23. 14 ກ ມທ 23:37-38; 2 ນພ 25:2. ຂ 2 ກຣທ 11:3; 1 ນພ 19:7; 2 ນພ 33:2. ຄ ອຊຢ 44:18; ຮມ 11:25. ງ 2 ນພ 25:1-2. 15 ກ ອຊຢ 8:13-15;</p>	<p>1 ກຣທ 1:23; 2 ນພ 18:13-15. ຂ 1 ນພ 10:11. ຄ ຄມພ ທີນ; ທີນເສົາເອກ. 16 ກ ພສສ 118:22-23. ຂ ອຊຢ 28:16; ຮລມ 5:12.</p>
---	--	---

ດຽວ, ຊຶ່ງເທິງມັນຊາວຢິວຈະສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກປະຕິເສດຮາກຖານ "ອັນແນ່ນອນແລ້ວຈະສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນໄດ້ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ກາຍເປັນຫີນເອກຂອງພວກເຂົາ?

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິມັອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບນີ້ແກ່ພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈາກຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານແລະ ສະດຸດເພາະຄວາມເປັນຫ່ວງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກທ່ານຫລາຍເກີນໄປ.

ບົດທີ 5

ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີນັດປຽບທຽບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກ ປ່າ—ພວກເຂົາ ຄື ອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ—ການກະຈັດກະຈາຍ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຊຶ່ງໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ແລ້ວ—ການກ່າວເຖິງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນ ແລະ ເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ຄົນຕ່າງຊາດຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບອິດສະຣາເອນ—ໃນທີ່ສຸດສວນອະງຸ່ນຈະຖືກເຜົາ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກທ່ານຈຳບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເຄີຍອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາ "ຊີນັດ ຊຶ່ງ

ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງ ແລະ ຈົ່ງເຊື້ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ເຮົາຈະປຽບທຽບເຈົ້າໃສ່ກັບ ຕົ້ນໝາກກອກເທດໃນສວນ, ຊຶ່ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເອົາມາປູກ ແລະ ບົວລະບັດໃນ "ສວນອະງຸ່ນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເລີ່ມ 'ຊຸດໂຊມລົງ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງເພິ່ນເລີ່ມຊຸດໂຊມລົງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລີງງ່າຂອງມັນອອກ ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ ແລະ ບຳລຸງມັນເພື່ອມັນຈະແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໃບງາມຂຶ້ນເພື່ອມັນຈະບໍ່ຕາຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລີງງ່າມັນອອກ ແລະ ໄດ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໃບງາມຂຶ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຍອດໃຫຍ່ຂອງມັນເລີ່ມຫຼົງແຫ້ງລົງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

<p>17 ກ ມທ 19:30; ຄພ 29:30. 5 1 ກ ຄພ ຊີນັດ. 3 ກ ອຊກ 36:8.</p>	<p>ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຮມ 11:17-24. ຄພ ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຄ ຄພ 101:44.</p>	<p>ຄພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ງ ຄພ ປະຖົມຄວາມເຊື້ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື້ອ.</p>
---	---	---

ມີຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໄປຕັດເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ະປາ, ແລ້ວເອົາມັນມາໃຫ້ເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າໃຫຍ່ ຊຶ່ງກຳລັງຫ່ຽວແຫ້ງອອກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟໃຫ້ມັນໄໝ້ໄປເສຍ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນອະນຸ່ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາ ຈະ ເອົາງ່າ ອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ; ເຖິງວ່າຮາກຂອງມັນຈະຕາຍກໍບໍ່ສຳຄັນ, ເຮົາຈະຮັກສາແນວຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເອົາກິງອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ໄປ ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

9 ເຈົ້າຈົ່ງເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກປ່າໄປ ແລະ ຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າ ະແທນທີ່, ແລະ ງ່າເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫັກອອກ ເຮົາຈະໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟ ແລະ ຈູດມັນເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ະປາ.

11 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໃຫ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ບຳລຸງ, ໂດຍກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕາຍ ເພື່ອເຮົາຈະ

ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາ, ເຮົາຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປເຖິດ; ຈົ່ງບົວລະບັດຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳທີ່ເຮົາສັ່ງ.

13 ແລະ ເຮົາຈະ ະວາງງ່າເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ, ບ່ອນໃດກໍຕາມ ແລ້ວ ແຕ່ ເຮົາຕ້ອງການ, ແລະ ບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນໄວ້; ແລະ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາໃຊ້ນຳອີກ; ເພາະວ່າມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ໝາກຂອງມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເຊື່ອງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດໄວ້ບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະນຸ່ນ, ບາງງ່າໄວ້ບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ບາງງ່າໄວ້ອີກບ່ອນໜຶ່ງຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມາເຖິດ, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະນຸ່ນເພື່ອເຮັດວຽກງານໃນສວນອະນຸ່ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນກັບຄືນໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ລົງໄປ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ເພື່ອ ເຮັດ ວຽກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເບິ່ງນີ້ແມ່; ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຕົ້ນໄມ້ນີ້.

7 ກ ສມ 11:17, 24. | 10 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
9 ກ ສມ 1:13. | 13 ກ 1 ນພ 10:12.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ ຕົ້ນທີ່ກົງໝາກກອກປ່າຖືກຕໍ່ງ່າໄວ້; ແລະ ມັນງອກງາມ ແລະ ເປັນ ພາກແລ້ວ. ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າ ມັນດີ ແລະ ໝາກຂອງມັນຄືກັນກັບໝາກຈາກຕົ້ນເດີມຂອງມັນ.

18 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ຄົນ ໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ງ່າຂອງຕົ້ນປ່າໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ່ມເຢັນ ຈາກຮາກຂອງມັນ ຈົນຮາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ຮາກຂອງມັນມີຄວາມແຂງແຮງຫລາຍ; ງ່າປ່າຈຶ່ງເກີດໝາກຫວານ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເອົາງ່າເຫລົ່ານີ້ມາຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນຂອງມັນ, ມັນກໍອາດຈະຕາຍ ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາຈະເກັບເອົາໝາກທີ່ເກີດຈາກຕົ້ນຂອງມັນ ໄວ້ໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ໝາກຂອງມັນເຮົາຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວຂອງເຮົາເອງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມານີ້, ແລ້ວພາກັນໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນ, ແລະ ແນມເບິ່ງວ່າງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ມີໝາກຫລາຍຄືກັນບໍ່, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງສອງໄດ້ອອກໄປຫາບ່ອນທີ່ເພິ່ນເຊື່ອງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນໄວ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ເຂົາເຫັນ ທີ່ນີ້ທຳອິດທີ່ເປັນໝາກ, ແລະ ເຂົາເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອີກວ່າ: ຈົ່ງເອົາໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາບຳລຸງຮັກສາມັນເປັນເວລາດົນນານມາແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຫລາຍ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ທູນຖາມເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມາປູກຕົ້ນໄມ້ນີ້, ຫລື ງ່ານີ້ໄວ້ບ່ອນນີ້? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ດີທີ່ສຸດໃນທີ່ດິນທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນ.

22 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຢາໄດ້ແນະນຳເຮົາເລີຍ; ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນບໍ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເອງກໍເຫັນວ່າມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ປູກອີກງ່າໜຶ່ງຂອງຕົ້ນໄມ້ອີກ; ແລະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າດິນບ່ອນນີ້ຂີ້ຮ້າຍກວ່າບ່ອນທຳອິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມມັນ ແລະ ມັງນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນອີກວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ ງ່າໜຶ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປູກໄວ້ອີກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນມາຫລາຍແລ້ວ, ແລະ ມັນກໍເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຕົ້ນສຸດທ້າຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົ້ນນີ້ ເຮົາປູກໄວ້ໃນດິນບ່ອນ ທີ່ດີ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບຳລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ

17 ກ ຢຮ 15:16. 20 ກ ຢຮ 5:39. 24 ກ ອຊກ 17:22-24; ແອວ 16:17; 3 ນຟ 15:21-24. 25 ກ 1 ນຟ 2:20.

ມີພຽງສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີໝາກຫວານ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງກາຍເປັນໝາກຂົມ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນຄືກັນກັບຕົ້ນອື່ນໆ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຫັກງ່າທີ່ບໍ່ເປັນ ົໝາກດີ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເສຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນ ວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງງ່າມັນ ແລະ ພວນດິນ ອ້ອມຕົ້ນມັນເພື່ອບໍາລຸງ ຮັກສາມັນຕໍ່ໄປຈັກ ໜ້ອຍເຖິດ ເພື່ອວ່າມັນອາດຈະເປັນໝາກ ດີໃຫ້ທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອ ລະດູການໜ້າໄດ້.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ບໍາລຸງໝາກໄມ້ ທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາດົນນານຜ່ານໄປ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ົຄົນໃຊ້ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ: ມາ ນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາ ລົງ ໄປ ໃນ ສວນອະງຸ່ນນໍາກັນເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະໄດ້ເຮັດວຽກໃນສວນອະງຸ່ນອີກ. ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະ ົທີ່ ສຸດກໍຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາ ຕ້ອງເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ໄດ້ພາກັນ ລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນ; ແລະ ທັງສອງມາ ເຖິງຕົ້ນທີ່ງ່າເດີມຂອງມັນຖືກຫັກອອກໄປ ແລະ ເອົາງ່າປາມາຕໍ່ເຂົ້າໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,

ໝາກຜົນ ົຂະນິດຕ່າງໆໄດ້ກິດຂວາງຕົ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ ໝາກ ໄມ້ທຸກ ຂະນິດ ຕາມ ຈໍານວນ ຂອງ ມັນ. ແລະ ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍາລຸງຕົ້ນນີ້ ເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເກັບເອົາ ໝາກຂອງມັນໄວ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ ເພື່ອ ລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

32 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເທື່ອ ນີ້ ມັນ ເປັນ ໝາກ ຫລາຍ ແຕ່ ົບໍ່ມີ ໜ່ວຍ ດີ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໝາກໄມ້ທຸກຂະນິດບໍ່ມີໜ່ວຍດີເລີຍ; ແລະ ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດແກ່ເຮົາຈັກດີ ເຖິງແມ່ນ ວ່າພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງທັງໝົດ; ແລະ ບັດ ນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍ ຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໄປ.

33 ແລະ ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວ ໃດກັບຕົ້ນໄມ້ນີ້, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາໝາກ ໜ່ວຍດີຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ?

34 ແລະ ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ ເພາະທ່ານໄດ້ເອົາງ່າຕົ້ນໝາກ ກອກປ່າຕ່ຽງເຂົ້າໄວ້, ມັນຈົ່ງບໍາລຸງຮາກ ເພື່ອມັນຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງເຫັນວ່າມັນຍັງດີ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ຕົ້ນນີ້ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ ແກ່ເຮົາເລີຍ, ແລະ ຮາກຂອງມັນກໍບໍ່ມີປະ ໂຫຍດຫຍັງແກ່ເຮົາເລີຍຕາຍໃດທີ່ມັນຍັງ ເປັນໝາກບໍ່ດີ.

36 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຍັງຮູ້ວ່າ

<p>25 ຂ 3 ນຟ 10:12-13. 26 ກ ມທ 7:15-20; ແອວ 5:36; ຄພ 97:7.</p>	<p>29 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄ 2 ນຟ 30:10; ຢຄ 6:2.</p>	<p>30 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 32 ກ ຈສ—ປ 1:19.</p>
---	---	--

ຮາກຂອງມັນດີ, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງ ເຮົາເອງ ເຮົາຈຶ່ງຮັກສາມັນໄວ້; ແລະ ເພາະ ຄວາມແຂງແຮງຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໝາກ ດີຈາກງ່າໄມ້ປ່າ.

37 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ງ່າໄມ້ປ່າໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ບຽດຮາກຂອງມັນ ແລະ ງ່າໄມ້ປ່າ ກໍມີກຳ ລັງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນ ໝາກບໍ່ດີຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າມັນເປັນ ໝາກບໍ່ດີ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນເລີ່ມຕາຍ; ແລະ ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຈະສຸກຈົນວ່າຖືກໂຍນ ເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ ເຮັດແນວໃດແນວໜຶ່ງກັບມັນເພື່ອຮັກສາ ມັນໄວ້.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະຈຸນໄດ້ກ່າວກັບຄົນ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນລົງ ໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະຈຸນເທາະ, ແລະ ແນມເບິ່ງວ່າງ່າເດີມຂອງມັນອອກ ໝາກບໍ່ດີຄືກັນຫລືບໍ່.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງ ສອງໄດ້ລົງໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນ ອະຈຸນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງສອງໄດ້ເຫັນໝາກໄມ້ຈາກງ່າເດີມ ກັບມາເສຍຫາຍຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົ້ນ "ທຳອິດ ແລະ ຕົ້ນທີສອງເຖິງຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງໝົດກັບເສຍຫາຍໄປໝົດ.

40 ແລະ ໝາກໄມ້"ປາຂອງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ມີກຳລັງເໝືອກວ່າພາກສ່ວນຂອງຕົ້ນທີ່ ອອກໝາກດີ ຈົນວ່າງ່າໄດ້ທຽວແທ້ງ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະຈຸນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດ"ແນວໃດ

ອີກກັບສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ?

42 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຮູ້ວ່າໝາກໄມ້ທັງໝົດໃນ ສວນອະຈຸນເສຍຫາຍໄປໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ໝາກໄມ້ເຫລົ່ານີ້. ແລະ ແຕ່ກ່ອນມັນເຄີຍ ເປັນໝາກດີ ແລ້ວບັດນີ້ມັນກັບກາຍມາ ເສຍຫາຍໄປນຳກັນໝົດ; ແລະ ບັດນີ້ຕົ້ນ ໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນອະຈຸນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຍັງໝົດ ນອກຈາກຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ.

43 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ ຕົ້ນສຸດທ້າຍນີ້ງ່າຂອງ ມັນໄດ້ທຽວແທ້ງ, ເຮົາໄດ້ປູກມັນໄວ້ໃນດິນ ບ່ອນ"ດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາ ເລືອກໄວ້ກ່ອນບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດໃນສວນ ອະຈຸນຂອງເຮົາ.

44 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ຕັດຕົ້ນຊຶ່ງ "ກີດຂວາງທີ່ດິນບ່ອນນີ້ລົງອີກ ເພື່ອເຮົາ ຈະໄດ້ປູກຕົ້ນນີ້ລົງແທນ.

45 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງມັນເປັນໝາກດີ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງ ເກີດເປັນໝາກປ່າ; ແລະ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ ໄດ້ຫັກງ່າຂອງມັນ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນຈຶ່ງມີກຳລັງເໝືອກວ່າງ່າດີ ຈົນວ່າ ງ່າດີໄດ້ທຽວແທ້ງໄປນຳ.

46 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງທັງໆທີ່ພວກເຮົາ ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງເປັນຢ່າງດີກັບສວນ ອະຈຸນຂອງເຮົາ, ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນຍັງເສຍ ຫາຍຈົນວ່າບໍ່ເປັນໝາກດີ, ແລະ ເຮົາຫວັງ ວ່າຈະຮັກສາຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອເກັບໝາກ ຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາ ເອງ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນກັບເປັນເໝືອນຕົ້ນ ໝາກກອກປ່າໄປໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ເລີຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກ"ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

37 ກ ຄພ 45:28-30.
39 ກ ຢຄ 5:20, 23, 25.
40 ກ ມມ 6:6-18.

41 ກ 2 ນພ 26:24.
43 ກ 2 ນພ 1:5.
44 ກ ອທ 13:20-21.

46 ກ 3 ນພ 27:11.

ໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້.

47 ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕື່ມອີກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ? ເຮົາບໍ່ເຄີຍວາງມືຂອງເຮົາລົງທີ່ບໍ່ໄດ້ບໍາລຸງມັນບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນ ແລະ ພວນດິນອ້ອມຕົ້ນມັນ, ແລະ ເຮົາລິງງ່າມັນ, ແລະ ເຮົາໃສ່ປຸຍມັນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ "ເດ່ ມື ຂອງ ເຮົາ ອອກ ໄປ ເກືອບ ຕະຫລອດທັງວັນ, ແລະ ະທີ່ສຸດເລື່ອນເຂົ້າມາ ໃກ້ແລ້ວ, ແລະ ເປັນ ການ ໂສກເສົ້າທີ່ ເຮົາຈະໄດ້ໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນລົງ ໃນສວນອະງຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເພື່ອໃຫ້ມັນໄໝ້ເສຍ. ແມ່ນຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເສຍຫາຍ?

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ບໍ່ແມ່ນ ຄວາມ ທະ ເຍີ ທະ ຍານ ຂອງ ສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານບໍ່—ງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນບໍ່? ແລະ ເພາະວ່າງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ; ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນຈົ່ງ ໃຫຍ່ໄວກວ່າຄວາມແຂງແຮງຂອງຮາກມັນ ຈົ່ງເລີ່ມແຂງແຮງເອງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນສາເຫດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານເສຍຫາຍໄປບໍ່?

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນ ເທາະ ແລ້ວ ໂຄ່ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ລົງ ແລະ ໂຍນມັນ ເຂົ້າກອງໄຟເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ກິດ ຂວາງ ທີ່ ດິນ ໃນ ສວນ ອະງຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ເຮັດກັບມັນໝົດທຸກຢ່າງແລ້ວ. ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດອີກກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາໄດ້?

50 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງປ່ອຍປະມັນໄວ້ຈັກ "ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງກ່ອນ ເຖິດ.

51 ແລະ ເຈົ້ານາຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປະມັນໄວ້ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງ, ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າໃນການສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

52 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເອົາ "ງ່າຂອງຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ ທີ່ພວກເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໂກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ໃຫ້ຕ່ຳງ່າມັນເຂົ້າກັບຕົ້ນເກົ່າຂອງມັນ; ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຫັກເອົາງ່າເຫລົ່ານັ້ນອອກຈາກຕົ້ນຊຶ່ງໝາກຂອງມັນຂົມທີ່ສຸດ ແລະ ເອົາກິ່ງເດີມຂອງຕົ້ນຕ່ຳງ່າເຂົ້າແທນ.

53 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຕົ້ນມັນຈະບໍ່ຕາຍ, ຊຶ່ງເຮົາອາດຈະຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາໄດ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ.

54 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຮາກຂອງງ່າເດີມຂອງມັນທີ່ເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ເຮົາຕ້ອງການຍັງມີຊີວິດຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ, ເຮົາຈະເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໄມ້ນີ້ມາ, ແລະ ເຮົາຈະ "ຕ່ຳງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງມັນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະຕ່ຳງ່າຂອງຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເຂົ້າກັບມັນ ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາຮາກມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາເອງ ເພື່ອວ່າ ເມື່ອມັນຈະແຂງແຮງພໍ ມັນອາດຈະເປັນໝາກດີໃຫ້ເຮົາ, ແລະ ເຮົາຍັງຈະມີລັດສະໝີພາບດ້ວຍໝາກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

55 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງສອງໄດ້ເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບກາຍ

47 ກ 2 ນພ 28:32; ຢຄ 6:4. ຂ ຄມພ ໂລກ—	ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. 50 ກ ຢຄ 5:27. 52 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—	ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 54 ກ 1 ນພ 15:12-16.
---	--	--

ເປັນຕົ້ນປາໄປ, ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມ ທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງກັບກາຍເປັນຕົ້ນປາໄປແລ້ວ ນຳກັນ.

56 ແລະ ທັງສອງເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບເປັນຕົ້ນປາໄປແລ້ວ ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບຕົ້ນແມ່ຂອງມັນ.

57 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຢາໄດ້ຫັກງ່າປາອອກ ຈາກຕົ້ນມັນເລີຍ, ນອກຈາກວ່າງ່າໃດທີ່ ເປັນໝາກຂົມທີ່ສຸດ; ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບມັນຕາມທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້.

58 ແລະ ພວກເຮົາຈະບຳລຸງຕົ້ນໄມ້ໃນ ສວນອະງຸ່ນອີກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕັດ ແປງງ່າຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າ ສຸກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຕ້ອງຕາຍອອກຈາກຕົ້ນ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟ.

59 ແລະ ເຮົາເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຮາກຂອງ ມັນອາດຈະມີກຳລັງເພາະຄວາມດີຂອງ ມັນ; ແລະ ເພາະການປ່ຽນງ່າຂອງມັນ, ເພື່ອຄວາມດີຈະຂະນະຄວາມຊົ່ວ.

60 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາຮັກສາງ່າເດີມ ແລະ ຮາກຂອງມັນໄວ້ ແລະ ວ່າເຮົາໄດ້ ເອົາງ່າເດີມຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນແມ່ອີກ ແລະ ຮັກສາຮາກຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເພື່ອຕົ້ນໃນ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາອາດຈະເປັນ "ໝາກ ດີອີກ; ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ ອີກດ້ວຍໝາກໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອເຮົາອາດຈະປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຮາກ ແລະ ງ່າຂອງໝາກທຳ ອິດໄວ້—

61 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ແລະ ຮ້ອງ "ພວກຄົນໃຊ້ມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ຮັດວຽກງານຢ່າງພາກພຽນໃນສວນ ອະງຸ່ນດ້ວຍກຳລັງເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້

ຕຽມທາງໄວ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳເອົາໝາກ ເດີມອອກມາອີກ ຊຶ່ງໝາກເດີມນັ້ນດີ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າໜ່ວຍອື່ນໆທັງໝົດ.

62 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນໄປເຖິດ ເພື່ອຈະໄດ້ອອກແຮງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກ ເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງທີ່ສຸດ ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ນີ້ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ທີ່ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

63 ຈົ່ງຕໍ່ງ່າໄມ້ເຂົ້າກັນ; ຈົ່ງເລີ່ມຈາກຕົ້ນ "ສຸດທ້າຍເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນທຳອິດ, ແລະ ຕົ້ນທຳອິດຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນສຸດທ້າຍ, ແລະ ຈົ່ງພວນດິນຮອບທັງຕົ້ນແກ່ ແລະ ຕົ້ນອ່ອນ, ທັງຕົ້ນທຳອິດແລະ ຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ຕົ້ນທຳອິດ, ເພື່ອທຸກຕົ້ນຈະໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາ ອີກເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ.

64 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ລິງ່າມັນ, ແລະ ໃສ່ປູຍອີກເປັນເທື່ອ ສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າທີ່ສຸດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າງ່າໄມ້ເຫລົ່ານີ້ທີ່ ເຮົາຫາກຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກໝາກເດີມ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຕຽມທາງ ໄວ້ໃຫ້ມັນເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

65 ແລະ ຂະນະທີ່ມັນເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕັດງ່າທີ່ເປັນໝາກຂົມອອກຕາມ ຄວາມແຂງແຮງຂອງງ່າດີ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງມັນ; ແລະ ເຈົ້າຢາໄດ້ຕັດງ່າບໍ່ດີ "ອອກ ໝົດບາດດຽວ, ຢ້ານວ່າຮາກຂອງມັນຈະ ແຂງແຮງເກີນໄປສຳລັບງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່, ແລະ ງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່ນັ້ນຈະຕາຍ, ແລະ ເຮົາ ຈະສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

66 ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະ ສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງຕັດງ່າບໍ່ດີອອກ ຕາບໃດທີ່ງ່າດີ

60 ກ ອຊຸຢ 27:6. 61 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 24:19.	ຂ ຄພ 39:11, 13, 17. 63 ກ 1 ນພ 13:42;	ອທ 13:10-12. 65 ກ ຄພ 86:6-7.
---	---	---------------------------------

ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອຮາກກັບ ຍອດ ຈະ ໄດ້ມີກຳລັງເທົ່າກັນ, ຈົນງ່າດີຈະມີກຳລັງເໜືອກວ່າງ່າບໍ່ດີ, ແລະ ງ່າບໍ່ດີຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທີ່ດິນຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະກວາດງ່າບໍ່ດີອອກຈາກສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

67 ສ່ວນງ່າຂອງຕົ້ນເດີມນັ້ນ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມຄືນຄືເກົ່າ;

68 ແລະ ງ່າຂອງຕົ້ນເດີມ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະເອົາມັນມາລວມກັນອີກ; ເພື່ອວ່າມັນຈະອອກໝາກເດີມ ແລະ ມັນຈະເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

69 ແລະ ໝາກບໍ່ດີຈະຖືກ "ໂຍນຖິ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມັນອອກຈາກທີ່ດິນທັງໝົດໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາພຽງເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ.

70 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ "ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ອອກ ໄປ; ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ໄດ້ ປະຕິບັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນຊາ ເຂົາ, ແລະ ນຳ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ອື່ນ ມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຈຳນວນ ພຽງ 5 ເລັກ ໜ້ອຍ.

71 ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ຄົນ ໃຊ້ ວ່າ: ຈົ່ງ ໄປ ແລະ ອອກ "ແຮງ ງານ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ເປັນ 5 ເທື່ອ ສຸດ ທ້າຍ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ບຳລຸງ ສວນ ອະນຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ; ເພາະ ທີ່ ສຸດ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ລະ ດູ ການ ຈະ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ວ່ອງ ໄວ; ແລະ ຖ້າ

ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ເຮົາ ແລ້ວ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ "ຄວາມ ສຸກ ໃນ ໝາກ ໄມ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ ເກັບ ໄວ້ ເພື່ອ ລະ ດູ ການ ໜ້າ ໃຫ້ ຕົວ ເຮົາ ເອງ ຊຶ່ງ ຈະ ມາ ເຖິງ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້.

72 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ຄົນ ໃຊ້ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລະ ອອກ ແຮງ ງານ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ງານ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ທຸກ ປະ ການ.

73 ແລະ ໝາກ ເດີມ ເລີ່ມ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ສວນ ອະນຸ່ນ ອີກ; ແລະ ງ່າ ເດີມ ກໍ ເລີ່ມ ເຕີບ ໂຕ ແລະ ງອກ ງາມ ຢ່າງ ຍິ່ງ; ແລະ ງ່າ ປ່າ ເລີ່ມ ຖືກ ຫັກ ອອກ ແລະ ໂຍນ ຖິ້ມ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ຮາກ ແລະ ຍອດ ຂອງ ມັນ ໄວ້ ສະ ເໝີ ກັນ, ຕາມ ຄວາມ ແຂງ ແຮງ ຂອງ ມັນ.

74 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ສູດ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ຕາມ ຄຳ ບັນ ຊາ ຂອງ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ຈົນ ວ່າ ອັນ ບໍ່ ດີ ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ອອກ ອອກ ສວນ ອະນຸ່ນ, ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໄວ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເອງ ຈົນ ວ່າ ຕົ້ນ ກັບ ເປັນ ໝາກ ເດີມ ອີກ; ແລະ ມັນ ກັບ ເປັນ ເໝືອນ ຕົ້ນ "ດຽວ ກັນ ແລະ ມີ ໝາກ ເທົ່າ ກັນ; ແລະ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໝາກ ເດີມ, ຊຶ່ງ ມີ ຄຳ ທີ່ ສຸດ ຕໍ່ ເພິ່ນ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ໄວ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເອງ.

75 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ເຫັນ ວ່າ ໝາກ ໄມ້ ຂອງ ເພິ່ນ ດີ, ແລະ ເຫັນ ວ່າ ສວນ ອະນຸ່ນ

<p>69 ກ 1 ນຟ 22:15-17, 23; 2 ນຟ 30:9-10. 70 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ 1 ນຟ 14:12.</p>	<p>71 ກ ມທ 21:28; ຢຄ 6:2-3; ຄພ 33:3-4. ຂ ຄພ 39:17; 43:28-30.</p>	<p>ຄ ຄພ 18:10-16. 74 ກ ຄພ 38:27.</p>
--	--	--

ຂອງເພິ່ນບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນມາຫາ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າເຮົາເຮັດໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັກສາໝາກເດີມຂອງມັນໄວ້ຈົນມັນດີເໝືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ. ແລະ ພວກເຈົ້າ "ເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະເນື່ອງດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນກັບເຮົາໃນສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະ ນໍາເອົາ ສິ່ງໝາກເດີມມາໃຫ້ເຮົາອີກ, ຈົນສວນອະຈຸນຂອງເຮົາບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ງ່າໃດທີ່ບໍ່ດີກໍຖືກໂຍນຖິ້ມໝົດ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກກັບເຮົາແລ້ວເພາະໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ.

76 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ເກັບ ໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸນ ໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເປັນເວລາ "ຍາວນານເພື່ອລະດູການໜ້າ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນໄມ້, ແລະ ໃສ່ປູຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ໃຫ້ເຮົາເປັນເວລາຍາວນານຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

77 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ໝາກບໍ່ດີຈະເກີດໃນສວນອະຈຸນຂອງເຮົາອີກ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເອົາໝາກດີ ແລະ ໝາກບໍ່ດີມາໂຮມກັນ; ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາໝາກດີໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາຈະໂຍນໝາກທີ່ບໍ່ດີຖິ້ມໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນເອງ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນ "ລະດູການ ແລະ ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ ສູງໄພ້ດ້ວຍໄຟ.

ບົດທີ 6

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະນໍາອິດສະຣາເອນຄົນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ໂລກຈະຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ—ມະນຸດຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດເພື່ອຫລີກເວັ້ນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພັນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍານາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—ວ່າສິ່ງທີ່ສາດສະດາ "ຊິນັດໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ປຽບທຽບພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ໃນສວນ ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ວັນທີ່ພຣະອົງຈະວາງພຣະຫັດລົງເປັນເທື່ອທີສອງເພື່ອນໍາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ "ກັບມາໃນວັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ ສູງກວ່າໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປດ້ວຍ "ອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອ "ບໍາລຸງ ແລະ ລິງ່າໄມ້ໃນສວນ ອະຈຸນ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ "ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

75 ກ 1 ນພ 13:37.
ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ.
76 ກ 1 ນພ 22:24-26.
ຄມພ ພັນປີ.
77 ກ ພມ 20:2-10;
ຄພ 29:22-24;
43:29-33; 88:110-116.

ຂ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.
6 1 ກ ຢຄ 5:1.
2 ກ 1 ນພ 22:10-12;
ຄພ 110:11.
ຄມພ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຂ ຢຄ 5:61.
ຄ 1 ນພ 14:14.
ງ ຢຄ 5:71.
ຈ ຄມພ ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ສ 2 ນພ 30:10.

3 ແລະ ຜູ້ທີ່ອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເພິ່ນ ຈະມີຄວາມສຸກພຽງໃດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປຫາບ່ອນຂອງຕົນຈະຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍພຽງໃດ! ແລະ ໂລກນີ້ຈະຖືກ "ເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາພຽງໃດ, ເພາະພຣະອົງລະນຶກເຖິງເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນ; ທັງຮາກແລະ ງ່າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນ ະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ມັກ ະຂັດຄໍ; ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າວົງວອນພວກທ່ານດ້ວຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ໃຫ້ພວກທ່ານກັບໃຈ ແລະ ມາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ "ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພວກທ່ານ. ແລະ ຂະນະທີ່ ະພຣະຫັດແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງເດ່ມາຫາພວກທ່ານຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນ, ຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເລີຍ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພື້ນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ກໍຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ເພາະເຫດໃດພວກທ່ານຈະ "ຕາຍ?

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບການບຳລຸງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນແລ້ວ, ພວກທ່ານຍັງອອກໝາກບໍ່ດີຈົນວ່າພວກທ່ານຕ້ອງຖືກ "ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟບໍ່?

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາບໍ່? ແລະ ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມທັງໝົດຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ຫລັງຈາກທີ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ; ແລະ ຈະປະຕິເສດພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ "ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂັດຂືນພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍແຜນແຫ່ງການໄຕ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່?

9 ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອຳນາດແຫ່ງການໄຕ່ ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຈະນຳເອົາຕົວພວກທ່ານມາຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ ແລະ "ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອັນເປັນຕາຢ້ານຕໍ່ໜ້າ ະບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ?

10 ແລະ ຕາມອຳນາດແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພາະວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ໄດ້, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງອອກໄປສູ່ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວຂອງມັນ

<p>3 ກ 2 ນຟ 27:2; ຢຄ 5:77; 3 ນຟ 25:1. 4 ກ 2 ຊມອ 7:24. ຂ ຢຄ 5:47. ຄ ມຊຢ 13:29. 5 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.</p>	<p>ຂ ແອວ 5:33-34; 3 ນຟ 9:14. 6 ກ ອຊກ 18:21-23. 7 ກ ແອວ 5:51-52; 3 ນຟ 27:11-12. 8 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 9 ກ ມຊຢ 15:26.</p>	<p>ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ 2 ນຟ 28:23. ຄມພ ນະລົກ.</p>
--	---	--

ບໍ່ຮູ້ຈັກມອດ, ແລະ ຄວັນຂອງມັນຈະລອຍຂຶ້ນ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຊຶ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຄື "ຄວາມທໍລະມານ" ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

11 ໂອ້ ຕໍ່ໄປນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ເຂົ້າ ມາ ໃນ "ປະຕູ ທີ່ ຄັບ ແລະ ດໍາ ເນີນ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນທາງ ທີ່ ແຄບ, ຈົນ ກະທັ້ງ ພວກທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຊີວິດ ມີ ລັ້ນ ດອນ.

12 ໂອ້ ຈົ່ງ ເປັນ "ຄົນ ສະຫລາດ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ທຍັງ ໄດ້ ຕື່ມ ອີກ?

13 ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ກ່າວ ຄໍາ ອໍາລາ ພວກທ່ານ ຈົນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ພົບ ພວກທ່ານ ອີກ ຕໍ່ ໜ້າ ບ່ອນ ພິພາກສາ ອັນ ໜ້າ ພໍ ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ບ່ອນ ພິພາກສານັ້ນ ຈະ ສູບ ແທງ ຄົນ ຊົ່ວ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະຫ້ານ ຢ້ານ ກົວ ອັນ "ເປັນ ຕາ ຢ້ານ. ອາແມນ.

ບົດທີ 7

ເຊເຣັມ ປະຕິເສດ ພຣະ ຄຣິດ, ແລ້ວ ຖືກ ຖຽງ ກັບ ຢາ ໂຄບ, ຮຽກ ຮ້ອງ ຢາກ ເຫັນ ເຄື່ອງ ພາຍ ແລະ ຖືກ ພຣະ ເຈົ້າ ລົງ ທັນ—ສາດສະ ດາ ທຸກ ທ່ານ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ຊາວ ນິໄຟ ດໍາ ລົງ ຊີວິດ ເປັນ ຄົນ ຊັດ ເຊ ພະ ເນ ຈອນ, ເກີດ ຢູ່ ນໍາ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລໍາ ບາກ, ແລະ ຖືກ ຊາວ ເລມັນ ກຽດ ຊົງ. ປະມານ 544-421 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ມີ ຂາຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ເຊເຣັມ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ປະ ກາດ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ ພຣະ ຄຣິດ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ອີກ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ຍົກ ຍ້ອງ ບຸກ ຄົນ; ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ລາວ ເຮັດ ໄປ ເພື່ອ ຈະ ລົມ ເລີກ ຄໍາ ສອນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.

3 ແລະ ລາວ ອອກ ແຮງ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ເພື່ອ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໄປ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຫລາຍ ດວງ ໄປ; ແລະ ໂດຍ ທີ່ ລາວ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາ ໂຄບ ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ, ລາວ ຈຶ່ງ ພະ ຍາ ຍາມ ຫາ ໂອກາດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ມີ ການ ສຶກສາ, ຈົນ ວ່າ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເລື້ອງ ພາ ສາ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຢ່າງ ສົມ ບູນ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ໃຊ້ ຄໍາ ຍົກ ຍ້ອງ, ແລະ ໃຊ້ ອໍານາດ ໃນ ການ ເວົ້າ ຕາມ ອໍານາດ ຂອງ ມານ.

5 ແລະ ລາວ ຫວັງ ໄວ້ ວ່າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫວັ້ນ ໄຫວ ຈາກ ສັດ ທາ, ທັງ ທີ່ ມີ "ການ ເປີດ ເຜີຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ແລະ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ມາ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ເຫລົ່າ ທູດ ມາ ແລ້ວ ແທ້ໆ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮັບ ສິ່ງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄໍາ ເວົ້າ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫວັ້ນ ໄຫວ ບໍ່ ໄດ້.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ ໄດ້ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ອ້າຍ ຢາ ໂຄບ ເອີຍ ເຮົາ ຫາ ໂອ

10 ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ງ ຄພ 19:10-12.	11 ກ 2 ນພ 9:41. 12 ກ ມມ 9:28. 13 ກ ແອວ 40:14.	7 5 ກ 2 ນພ 11:3; ຍຄ 2:11.
---	---	---------------------------

ກາດມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າ ເປັນຄົນໄປມາເລື້ອຍໆ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງ ທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ຄຳສອນ ຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ ບິດ ເບືອນ ຈາກ ເສັ້ນ ທາງ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ຊຶ່ງເປັນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນ ແປງກົດ ຂອງ ໂມເຊ ໃຫ້ ເປັນ ການ ນະມັດ ສະການຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຈົ້າກ່າວວ່າຈະມາ ພາຍໃນຫລາຍຮ້ອຍປີນັບແຕ່ນີ້ໄປ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເຊເຣັມຂໍເວົ້າກັບເຈົ້າ ວ່າ ມັນເປັນການໝັ້ນປະໝາດ; ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້ເລີຍ; ເພາະເຂົາ ຈຶ່ງສາ ມາດ ບອກໄດ້ວ່າ ແມ່ນ ຫຍັງ ຈະ ເກີດຂຶ້ນ. ແລະ ເຊເຣັມໄດ້ເວົ້າຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະ ເຈົ້າແບບນີ້.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເທ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ "ຈິດວິນ ຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຊເຣັມຍອມຈຳນົນໃນຄຳ ເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ່? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ: ຖ້າຫາກຈະເປັນ ພຣະຄຣິດແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະ ອົງ; ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີພຣະຄຣິດ, ທັງບໍ່ເຄີຍ ມີ, ແລະ ຈະບໍ່ມີເລີຍ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ:

ເຈົ້າເຊື່ອພຣະຄຳພີບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ເຈົ້າກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ເພາະ ມັນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ໄວ້ ແທ້ໆ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີ ສາດສະດາຄົນໃດທີ່ບັນທຶກໄວ້ ຫລື "ທຳ ນາຍໄວ້ນອກຈາກເພີ່ນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດອົງນີ້.

12 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ ເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ; ແລະ ໄດ້ເຫັນ ສິ່ງ ນີ້ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ເຮົາ ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຈະບໍ່ມີການຂົດ ໃຊ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມຕ້ອງ ຈຳພາຍຍະນະ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງສະແດງ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ ເຮົາ ເຫັນ ເບິ່ງ ດູ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງເຈົ້າຮູ້ ຈັກມາຫລາຍແລ້ວ.

14 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເຮົາເປັນຄົນແນວໃດ ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນ ທີ່ ຈະ ທົດ ລອງ ພຣະ ເຈົ້າ ອີກ ໃຫ້ ສະແດງ ເຄື່ອງໝາຍໃນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າກໍຮູ້ຢູ່ດີວ່າມັນ ເປັນ "ຄວາມຈິງ? ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດເພາະ ເຈົ້າເປັນຂອງ ຈຳນານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແຕ່ຖ້າ ຫາກວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ສິ່ງ ນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງມີ

<p>7 ກ ຢຄ 4:5. ຂ ແອວ 30:13. 8 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. 11 ກ ພມມ 19:10; 1 ນພ 10:5; ຢຄ 4:4; ມຊຢ 13:33-35;</p>	<p>ຄພ 20:26. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 12 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 2 ນພ 2:21.</p>	<p>13 ກ ມຫ 16:1-4; ແອວ 30:43-60. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 14 ກ ແອວ 30:41-42. ຂ ແອວ 30:53.</p>
---	---	---

ອຳນາດທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກ. ແລະ ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເຖິດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້າມໂອຍ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຕ້ອງລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງເປັນເວລາຫລາຍມື້.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈົ່ງມາທ້ອນໂຮມກັນໃນມື້ອື່ນ ເພາະວ່າເຮົາຈະຕາຍແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາປາດຖະໜາຈະກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ອນເຮົາຈະຕາຍ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນໄດ້ມາທ້ອນໂຮມກັນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ແລະ ປະຕິເສດເລື່ອງທີ່ລາວ ໄດ້ສຶດສອນນັ້ນ ແລະ ສາລະພາບວ່າມີພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ.

18 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງວ່າ, ລາວຖືກອຳນາດຂອງ "ມານມາ ະຫລອກລວງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າເຖິງນະລົກ, ແລະ ເຖິງຊົ່ວມິລັນດອນ, ແລະ ເຖິງໂທດນິລັນດອນ.

19 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ: ເຮົາຢ້ານກົວວ່າ ເຮົາກະທຳ "ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້

ເສຍ ແລ້ວ, ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ຕົວະ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ຕິເສດ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ກ່າວວ່າເຮົາເຊື່ອພຣະຄຳພີ; ແລະ ພຣະຄຳພີໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແທ້ໆເຖິງພຣະອົງ. ແລະ ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ສຸດວ່າ ກໍລະນີຂອງເຮົາຈະ ະໜ້າຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແຕ່ເຮົາກໍສາລະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາວ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ເວົ້າຫຍັງບໍ່ໄດ້ ແລະ ລາວກໍ "ໝົດວິນຍານໄປ.

21 ແລະ ເມື່ອຝູງຊົນ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໃນ ຂະນະທີ່ກຳລັງຈະໝົດວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ໝົດກຳລັງຈົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

22 ບັດນີ້, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພິເຈດີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຂໍຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນມາຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວິທີການຫລາຍຢ່າງໄດ້ຖືກຄິດຄົ້ນຂຶ້ນເພື່ອ "ກູ້ ແລະ ນຳພາຊາວເລມັນກັບຄືນມາສູ່ເລື່ອງ

<p>18ກ ແອວ 30:53. ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມານ. 19ກ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ຂ ມຊຢ 15:26.</p>	<p>20ກ ຢມຢ 28:15-17. 21ກ ແອວ 19:6. 23ກ ແອວ 17:2. 24ກ ອນ 1:20.</p>
---	--	---

ຄວາມຈິງ; ແຕ່ທັງໝົດນີ້ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະພວກເຂົາເບີກບານໃນການເຮັດ “ສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ພວກເຂົາມີ ກວາມກຽດຊັງພວກເຮົາ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາເລື້ອຍໄປດ້ວຍອຳນາດອາວຸດຂອງພວກເຂົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈິ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕໍ່ຕ້ານພວກນັ້ນດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ ໂດຍວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ກິນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງບັດນີ້ພວກເຂົາກໍຍັງເປັນຜູ້ຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບກໍໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ ແລະ ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃນແຜນຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ ເວລາຜ່ານໄປພ້ອມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງພວກເຮົາຜ່ານໄປ ຄືກັບວ່າ ເໝືອນເປັນຄວາມຜັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາເປັນ

ຄົນໂດດດ່ຽວ ແລະ ເຊິ່ງຂຶ້ນ, ຊັດເຊພະເນຈອນ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ເກີດຢູ່ກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາກຽດຊັງ, ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ; ດັ່ງນັ້ນ ວັນເວລາຂອງພວກເຮົາຈິ່ງມີແຕ່ຄວາມເປັນທຸກ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບ “ເອໂນດ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈິ່ງຮັບເອົາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງນີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສັ່ງ ແລະ ລາວສັນຍາວ່າຈະເຂື່ອພັງຄຳສັ່ງ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢຸດການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງການຂຽນມີຢູ່ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອຳລາຜູ້ອ່ານໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນ.

ໜັງສືເອໂນດ

ເອໂນດອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບົດບາຍຂອງລາວ—ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍາຄວາມລອດແກ່

ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ—ຊາວນີໄຟຊອກຫາເພື່ອກູ້ຊາວເລມັນກັບຄືນ—ເອໂນດມີຄວາມປະຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງລາວ. ປະມານ 420 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>24 ຂ ອນ 1:14. ຄ ມຊຢ 10:11–18. ງ ຈຣ 1:6; ແອວ 26:23–25. ຈ 2 ນພ 5:1–3;</p>	<p>ມຊຢ 28:2. 25 ກ ຄມພ ຫິນ. 26 ກ 1 ນພ 19:1–6; ຈຣ 1:14–15. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>	<p>ຂ ຢກບ 4:14. 27 ກ ອນ 1:1. ຂ ຢຄ 1:1–4.</p>
--	---	---

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ "ເອໂນດ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ະເພິ່ນ ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ—ເພາະເພິ່ນ ະໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃນພາສາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ະການລ້ຽງດູ ແລະ ການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ—ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເພາະການນີ້ເຖິດ—

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງ ະການຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ະການປົດບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປລ່າສັດຢູ່ໃນປ່າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກບິດາເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ະຄວາມສຸກຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ະຜັງເລິກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະຫົວໂຫຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະຄູເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແລະ ຕະຫລອດທັງວັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເບິ່ງສູງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ

ເຖິງພ້າສະຫວັນ.

5 ແລະ ະສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຕົວະ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ?

8 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເພາະ ະສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ຫລື ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນ. ແລະ ຫລາຍປີຈະຜ່ານໄປກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ສັດທາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ະບໍລິບູນແລ້ວ.

9 ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຮູ້ສຶກມີ ະຄວາມປາດຖະໜາເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊາວນີໄຟ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ະທຸ້ມເທຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງດົ້ນຮົນຢູ່ໃນວິນຍານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ ະຈິດໃຈຂ້າພະ

1 1ກ ຄມພ ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
 2 2ນຟ 2:2-4.
 3 1ນຟ 1:1-2.
 4 ໑ຟຊ 6:4.
 5 2ກ ປຖກ 32:24-32; ແອວ 8:10.
 6 ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
 7 ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.
 8 3ກ ຄມພ ຊົນຊົນ,

ຄວາມຂຶ້ນຊົນ.
 1 1ນຟ 10:17-19; ແອວ 36:17-21.
 2 4ກ 2ນຟ 9:51; 3ນຟ 12:6.
 3 ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ.
 4 ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
 5 5ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

8ກ ອທ 3:12-13. ຄມພ ສັດທາ.
 9 2ມທ 9:22.
 10 9ກ 1ນຟ 8:12; ແອວ 36:24.
 11 2 2ນຟ 33:3; ຄມ 1:8; ແອວ 34:26-27.
 12 10ກ ຄມພ ຈິດໃຈ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ເຈົ້າອີກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ. ເຮົາ ະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນເປັນແຜ່ນດິນສັກສິດ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ ະສາບແຊ່ງມັນນອກຈາກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະນຳການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັບຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາລົງໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ສັດທາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມດົນຮົນຢູ່ດົນນານຫລາຍເທື່ອ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະອະທິຖານຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕາມ ະຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກພຣະອົງ—ຄື ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ະຖືກທຳລາຍດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມ ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ ະຮັກສາບັນທຶກ

ຂອງຊາວນິໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງແມ່ນ ຖ້າຫາກເປັນໄປ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳບັນທຶກ ະອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ, ເພື່ອມັນອາດຈະ ະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມລອດ—

14 ເພາະປະຈຸບັນນີ້ ການດົນຮົນຂອງພວກເຮົາ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດໃນການນຳພາເຂົາກັບຄືນມາຫາສັດທາອັນແທ້ຈິງ. ແລະ ພວກເຂົາສາບານໄວ້ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະ ະທຳລາຍບັນທຶກຂອງພວກເຮົາກັບພວກເຮົາ, ແລະ ທັງຮີດຄອງປະເພນີທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານຳອີກ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຮູ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ ະຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກເຮົາໄວ້ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງທຸນພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສັດທາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະ ະຮັກສາ ະບັນທຶກໄວ້; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະ ະນຳມັນອອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

<p>10 ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄ ອຫ 2:7-12. 12 ກ ມມ 5:21; 9:36. ຂ ພສສ 37:4; 1 ນຟ 7:12; ຮລມ 10:5. 13 ກ ມມ 6:1, 6.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:6-11; ແອວ 37:2. ຄ ແອວ 37:19; ອຫ 12:22; ຄພ 3:18. ງ ແອວ 9:17. 14 ກ ຍຄ 7:24.</p>	<p>ຂ ມມ 6:6. 15 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 16 ກ 3 ນຟ 5:13-15; ຄພ 3:19-20; 10:46-50. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຄ 2 ນຟ 27:6.</p>
--	---	---

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າມັນຈະເປັນໄປຕາມພັນທະສັນຍາຂຶ້ນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຂົາເປັນຫ່ວງ.

18 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງເລື່ອງນີ້ຈາກເຮົາແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ; ເພາະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັບຂອງເຈົ້າ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ອອກໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະນຳເອົາຊາວເລມັນ ກັບຄືນມາສູ່ສັດທາອັນແທ້ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ "ວຽກງານຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຍັງຝັງແຫ້ມ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍສັນດານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ, ຈົນກັບປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຮ້າຍກາດ, ແລະ ເປັນຄົນ ະກະຫາຍເລືອດ, ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍການນັບຖື ະຽບບູຊາ ແລະ ຄວາມສຶກກະບົກ; ກິນສັດທີ່ກິນສັດອື່ນໆ; ອາໄສຢູ່ໃນເຕົ້າເຕັນ, ແລະ ຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ນຸ່ງແຕ່ແຜ່ນໜັງສັ້ນໆຄຽນແອວ ແລະ ແຖຫົວໂລ້ນ; ຄວາມຊຳນານຂອງພວກເຂົາຢູ່ກັບການໃຊ້ ະທະນູ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ

ຂວານ. ແລະ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍບໍ່ກິນຫຍັງນອກຈາກຊີ້ນດິບ; ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາຢູ່ຕະຫລອດ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ໂຖດິນ, ແລະ "ບູກພືດ ແລະ ຕົ້ນໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງຝູງສັດຫລາຍຊະນິດ, ທັງແບບ້ານ ແລະ ແບບປ່າ, ທັງມ້າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອີກ.

22 ແລະ ມີ "ສາດສະດາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາ. ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຄົນ ະແຂງຄໍ, ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ.

23 ແລະ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ເລີຍ ນອກ ຈາກ "ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ ທີ່ ສຸດ, ະການ ສັ່ງ ສອນ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ສົງ ຄາມ, ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ, ແລະ ການທຳລາຍ, ແລະ ະການເຕືອນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້— ໂດຍກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ ະຕະຫລອດວັນເວລາໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດຂອງຄຳເວົ້າທີ່ຈະກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາລົງໄປຫາຄວາມພິນາດຢ່າງໄວ. ແລະ ຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ສົງ ຄາມ ລະ ຫວ່າງ ຊາວ ນີໄຟ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ໃນ ວັນ ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

<p>20 ກ ມຣນ 9:6. ຂ ຈຣ 1:6. ຄ ມຊຢ 9:12. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ງ ມຊຢ 10:8.</p>	<p>21 ກ ມຊຢ 9:9. 22 ກ ຄມ 1:16-18. ຂ ຈຣ 1:3. 23 ກ 1 ນພ 16:2; 2 ນພ 33:5.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສັ່ງສອນ. ຄ ຮລມ 12:3. ງ ຈຣ 1:12; ແອວ 31:5.</p>
---	--	--

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພໍ່ລີໂຮຂອງພວກເຮົາໄດ້ "ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

26 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຖືກກະທຳໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດມາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປິຕິຍິນດີໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເໝືອກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກ.

27 ແລະ ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາ "ບ່ອນພັກຜ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໃນພຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນວັນເມື່ອ "ຄວາມເປັນມະຕະຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສວມໃສ່ "ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸກໃຈ, ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ມາຫາເຮົາເຖິດ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນສຸກ, ເຮົາມີບ່ອນຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວຢູ່ໃນ "ຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ໜັງສືເຈຣອມ

ຊາວນີໂຟຣັກສາກົດຂອງໂມເຊ, ລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານອອກແຮງງານເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ປະມານ 399-361 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມໄວ້ເລັກໜ້ອຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງເອໂນດ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາ "ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້.

2 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ "ບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່"ຊາວເລມັນ, ພື້ນອງຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽນເລື່ອງການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່? ຫລື ວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນແຫ່ງຄວາມ

<p>25 ກ 1 ນພ 2:2-4. 27 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.</p>	<p>ງ ຍຣ 14:2-3; ອຫ 12:32-34; ຄພ 72:4; 98:18. [ເຈຣອມ] 1 1 ກ 1 ນພ 3:12; 5:14.</p>	<p>2 ກ ຍຄ 3:14; ອມນ 1:1. ຂ 1 ນພ 6. ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ງ 2 ນພ 27:6; ມມ 5:12.</p>
--	---	---

ລອດໄວ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າຖືກແລ້ວ; ແລະນີ້ເປັນສິ່ງພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃຫ້ຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມໜວກຂອງຫູພວກເຂົາ, ແລະຄວາມມືດມົນຂອງຈິດໃຈພວກເຂົາ; ແລະຄວາມ "ແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຍິ່ງ, ແລະເຖິງບັດນີ້ພຣະອົງຍັງບໍ່ຮຽກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເລີຍ.

4 ແລະມີຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ເພາະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນແຂງຄໍ. ແລະຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ແຂງຄໍ ແລະມີສັດທາ, ຍ່ອມມີ ສໍາການພົວພັນກັບພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະຖືວັນຊຸບາໂຕເປັນວັນສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາບໍ່ ິດູທູກ; ທັງບໍ່ ິພົ້ນປະໝາດ. ແລະກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນກໍເຂັ້ມງວດເຕັມທີ່.

6 ແລະພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະຊາວ

ເລມັນກໍເໝືອນກັນ. ແລະພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟ; ແລະພວກເຂົາຮັກ "ການຄາດຕະກຳ ແລະກິນເລືອດສັດ.

7 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາມາສູ່ຮີບກັບພວກເຮົາຊາວນີໄຟຫລາຍເທື່ອ. ແຕ່ "ກະສັດກັບພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີພະລັງໃນສັດທາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນເລື່ອງທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ານຊາວເລມັນໄດ້ ແລະກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະເລີ່ມຕົ້ນເສີມສ້າງກຳລັງໃນເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ບ່ອນອື່ນໆທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະພວກເຮົາມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະກັບມາຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍຄຳ, ແລະເງິນ, ແລະດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າ, ແລະໂດຍສະຫລຸບ ຝິມິດີໃນງານໄມ້ດ້ວຍອາຄານ, ແລະດ້ວຍເຄື່ອງຈັກນຳອີກ, ແລະດ້ວຍເຫລັກ ແລະທອງແດງ, ແລະທອງເທລືອງ ແລະເຫລັກກຳ, ແລະເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດໄວ້ໂຖດິນ, ແລະເຮັດ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທະນູອັນແຫລມຄົມ, ແລະບັ້ງລູກທະນູ, ຫອກ ແລະຫລາວ, ແລະການຕຽມທຸກຢ່າງເພື່ອສົງຄາມ.

9 ແລະໂດຍການຕຽມພ້ອມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫຍັງຈາກພວກເຮົາເລີຍ. ແຕ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>3 ກ ອນ 1:22-23. ຂ ອທ 2:8-10. 4 ກ ແອວ 26:22; ຮລມ 11:23; ຄພ 107:18-19. ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 5 ກ 2 ນພ 25:24; ແອວ 34:13-14. ຂ ອພຍ 35:2. ຄມພ ວັນຊຸບາໂຕ. ໖ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. ໗ ຄມພ ພົ້ນປະໝາດ,</p>	<p>ການພົ້ນປະໝາດ. 6 ກ ຢຄ 7:24; ອນ 1:20. 7 ກ ຢຄ 1:9, 11, 15. ຂ ຄມ 1:14. 8 ກ ມຊຢ 10:8.</p>
--	---	--

ເປັນຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ:
ຕາບ ໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ
ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາດ
ສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຊູ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ,
ແຕ່ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກ "ທໍາລາຍໄປຈາກຜົນແຜ່ນດິນ
ນີ້.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ສາດສະດາ, ແລະ ປະໂລຫິດ,
ແລະ ຜູ້ສອນ ໄດ້ເຮັດວຽກງານຢ່າງພາກ
ພຽນ, ແນະນຳຜູ້ຄົນດ້ວຍສຸດຄວາມອົດກັ້ນ
ໃຫ້ພາກພຽນ; ສິດສອນ "ກົດຂອງໂມເຊ,
ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໃຫ້ກົດໄວ້ນັ້ນກໍເພື່ອຈະ
ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາ ສ້າງຫາພຣະເມຊີ
ອາ, ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະອົງທີ່ຈະສະເດັດມາ
ຄືກັນກັບພຣະອົງເປັນມາແລ້ວ. ແລະ ຕາມ
ວິທີນີ້ ພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເພິ່ນ
ຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ລອດ ຈາກ ການ ຖືກ

"ທໍາລາຍ ໃນ ຜົນ ແຜ່ນ ດິນ; ເພາະວ່າພວກ
ເພິ່ນໄດ້ ສຽບແທງໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
ພຣະຄໍາ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອໃຫ້ມາສູ່
ການກັບໃຈ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເວລາສອງຮ້ອຍສາມສິບແປດປີຜ່ານໄປ—
ໂດຍມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ
ການແຕກແຍກເປັນສ່ວນຫລາຍຂອງໂລ
ຍະເວລານັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມຈະບໍ່ບັນ
ທຶກຕື່ມອີກ, ເພາະແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້
ນ້ອຍຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານສາມາດໄປເບິ່ງ "ແຜ່ນ
ຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໄຟໄດ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ,
ບັນທຶກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໄດ້
ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນຕາມການບັນທຶກຂອງ
ກະສັດ, ຫລື ວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນບອກນັ້ນໄດ້ມີ
ບັນທຶກໄວ້.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບແຜ່ນຈາລຶກ
ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືຂອງອອມໂນລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້
ຕາມ "ຄຳສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ.

ໜັງສືອອມໄນ

ອອມໄນ, ອາມາຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາ
ໂດມ, ແລະ ອາມາລະໄຄ, ແຕ່ລະຄົນປ່ຽນ
ຜຽນກັນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກ—ໂມໄຊຢາ
ຄົນພົບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້
ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນເວລາທີ່ເຊເດ

ກີຢາເປັນກະສັດ—ໂມໄຊຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ—ລູກຫລານ
ຂອງມິວເລັກທີ່ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ພົບເຫັນ
ໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວ
ຢາເຮັດ—ກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ສືບບັນລັງ

10 ກ 1 ນຟ 12:19-20; ອມນ 1:5.	ຂ 2 ນຟ 11:4; ອທ 12:18-19.	12 ກ ອທ 2:10. ຂ ແອວ 31:5.
11 ກ ຢຄ 4:5; ແອວ 25:15-16.	ຄ 2 ນຟ 25:24-27; ມຊຢ 3:13; 16:6.	14 ກ 1 ນຟ 9:2-4. 15 ກ ຢຄ 1:1-4.

ແທນ ໂມ ໄຊ ຢາ—ມະນຸດ ຄວນ ຖວາຍ ຈິດ
ວິນຍານຂອງຕົນເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 323-130 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າ ອອມໄນ ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ຄຳສັ່ງ
ຈາກເຈຣອມບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ບັນ
ທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້,
ເພື່ອຮັກສາລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ
ພວກເຮົາ—

2 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຫລາຍດ້ວຍດາບເພື່ອປົກ
ປ້ອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນສັດຕູ
ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກ
ສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ສອງ ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ທຶກ ປີ ຜ່ານ ໄປ ແລະ
ພວກເຮົາມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສັນຕິສຸກຫລາຍ
ເທື່ອ; ແລະ ມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ
ການນອງເລືອດຫລາຍເທື່ອ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ເວລາສອງຮ້ອຍແປດ
ສິບສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້
ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຕາມ "ຄຳສັ່ງ
ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນຕໍ່ໃຫ້ອາມາຣອນ
ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າອາມາຣອນບັນ
ທຶກເລື່ອງໜຶ່ງກ່າວເຖິງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນ
ທຶກໄວ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄວ້ໃນໜັງສືຂອງບິດາ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວ
ນິໄຟພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າໄດ້ຖືກ "ທຳ
ລາຍໄປ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມ, ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ປົກປັກຮັກ
ສາພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະ
ຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະກົດເປັນຈິງ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ
ຢູ່ມຸມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍການພິພາກສາ
ອັນໃຫຍ່ຫລວງ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພຣະ
ອົງໄດ້ໄວ້ຊີວິດຄົນຊອບທຳ ເພື່ອພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້
ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ເຄມິດນ້ອງ
ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຄມິດຈະບັນທຶກໄວ້
ຈັກ ສອງ ສາມ ເລື່ອງ ໄວ້ ໃນໜັງສື ເຫລັ້ມ
ດຽວກັນກັບທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນ
ທຶກໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ເລື່ອງສຸດທ້າຍທີ່ລາວໄດ້ຂຽນໄວ້ດ້ວຍມື
ຂອງລາວເອງ; ແລະ ລາວຂຽນໄວ້ໃນມືທີ່
ລາວມອບມັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ພວກ
ເຮົາຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກຕາມວິທີນີ້ເພາະ
ມັນເປັນຄຳສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອະບິນາ ໂດມຜູ້

1 3ກ ຢຄ 1:1-4; ຈຣ 1:15. | 5ກ ຈຣ 1:9-10.

ເປັນລູກຊາຍຂອງເຄມິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນີໂຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊີວິດຂອງຊາວເລມັນມາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແລ້ວ ໃນການປ້ອງກັນພັນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງເປັນຂອງກະສັດຕາມຊົ່ວອາຍຸຄົນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງການເປີດເຜີຍ ຫລື ເລື່ອງການທຳນາຍນອກຈາກທີ່ມີບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍແລ້ວ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໂຄຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອະບິນາໂດມ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບໂມໄຊຢາຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນເພິ່ນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ "ນີໂຟ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ ອອກຈາກແຜ່ນດິນພ້ອມກັບເພິ່ນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປໂດຍການສັ່ງສອນ ແລະ ການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນຢູ່ຕະຫລອດເວລາໂດຍ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈົນລົງມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ. ບັດນີ້, ມັນມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຊາວເຊຣາເຮັມລາຂຶ້ນຊົມຢ່າງຍິ່ງເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາມາພ້ອມກັບ ຂໍແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໂມໄຊຢາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາທີ່ ຂໍເຊເດກີຢາເປັນກະສັດຂອງຢູດາ ຊຶ່ງຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

16 ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຖືກພາໄປໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ໂມໄຊຢາພົບເຫັນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

17 ແລະ ເວລາທີ່ໂມໄຊຢາຄົ້ນພົບພວກນີ້, ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພາສາຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາ "ບັນທຶກມານຳ, ແລະ ພວກເຂົາປະຕິເສດການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກ

<p>12 ກ 2 ນຟ 5:6-9. ຂ ຢຄ 3:4. 14 ກ ຄມພ ເຊຣາເຮັມລາ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 3:3, 19-20; 5:10-22. 15 ກ ມຊຢ 25:2.</p>	<p>ຂ ຢມຍ 39:1-10; ຮລມ 8:21. 17 ກ ມຊຢ 1:2-6.</p>
--	---	---

ເຂົາ; ແລະ ໂມໄຊຢາ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພວກນີ້ໄດ້.

18 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊ ຢາໃຫ້ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາ ສາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດ ສອນໃນພາສາຂອງໂມໄຊຢາແລ້ວ, ຊາວ ເຊຣາເຮັມລາ ຈຶ່ງໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອ ສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຕາມ ຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ມີບັນຫີກໄວ້, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ະໂມໄຊຢາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ຂອງພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂມ ໄຊ ຢາ ມີ ຫີນ ໃຫຍ່ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ມີ ອັກຂະລະ ໃນ ນັ້ນ ຖືກ ນຳ ມາ ໃຫ້ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ "ແປ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ອັກຂະລະ ດ້ວຍ ຂອງ ປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວຂອງຄົນຜູ້ ໜຶ່ງຊື່ວ່າ "ໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຜູ້ຄົນຂອງ ລາວທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄດ້ ພົບ ໂຄ ຣິ ອານ ທະ ເມີ; ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ກັບຄົນພວກນີ້ເປັນເວລາ ເກົ່າເດືອນ.

22 ມັນໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບບັນພະ ບຸລຸດຂອງລາວບາງເລັກໜ້ອຍ. ແລະ ບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງລາວທີ່ໄດ້ອອກມາ ຈາກ "ທໍສູງໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ພາສາຂອງຄົນ ະສັບສົນ; ແລະ ຄວາມ ຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາພວກ ເຂົາຕາມການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຊຶ່ງ ທ່ຽງທຳ; ແລະ "ກະດູກຂອງພວກເຂົາວາງ ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໂຄ ໄດ້ ເກີດໃນວັນເວລາຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຫັນການສິ້ນຊີວິດຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ "ເປັນຢາມິນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງລາຊາບັນລັງແທນເພິ່ນ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ກະສັດເບັນຢາມິນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງ ຄາມອັນຮ້າຍແຮງ ແລະ ການນອງເລືອດ ລະຫວ່າງຊາວນິໂຟກັບຊາວເລມັນ. ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວນິໂຟ ໄດ້ປຽບພວກນັ້ນຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ກະສັດເບັນ ຢາມິນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ ບໍ່ມີລູກຈັກຄົນ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າກະສັດ "ເປັນຢາມິນເປັນກະສັດທີ່ທ່ຽງທຳຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ະມອບ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່າ ນີ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງ ໃຫ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຊື້ອ ໃນ ການ ທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ,

19 ກ ມຊຢ 25:13.
ຂ ອມນ 1:12.
20 ກ ມຊຢ 8:13-19.
ຄ ມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
21 ກ ອທ 12:1.

ຄ ມພ ໂຄຣຣິອານທະເມີ.
22 ກ ອທ 1:1-5.
ຂ ປຖກ 11:6-9;
ມຊຢ 28:17;
ອທ 1:33.

ຄ ມຊຢ 8:8.
23 ກ ຄມ 1:3.
25 ກ ຄມ 1:17-18;
ມຊຢ 29:13.
ຂ ຄມ 1:10.

ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ເວົ້າ ພາ ສາ, ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ແປ ພາ ສາ, ແລະ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ັດີ; ເພາະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ດີ ນອກ ຈາກ ມັນ ມາ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ດີ ມາ ຈາກ ມານ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້ ພີ່ນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກໍ່ ມາ ຫາ ພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຮັບ ສ່ວນ ຄວາມ ລອດ ຈາກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ໄຖ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ເຖິດ, ແລະ ະຖວາຍ ທັງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ະເຄື່ອງ ບູ ຊາ ແດ່ ພຣະ ອົງ, ແລະ ະຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ລອດ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ບາງ ຢ່າງ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ທີ່ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ກັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ໄຟ; ເພາະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ

ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

28 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈົ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ. ແລະ ໂດຍ ທີ່ ຜູ້ ນຳ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ພະ ລັງ, ແລະ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ຄໍ, ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ະຂ້າ ຕາຍ ໝົດ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ນອກ ຈາກ ຄົນ ທ້າ ສິບ ຄົນ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຄົນ ພວກ ອື່ນ ໆ ໄປ ອີກ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລະ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

30 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອາ ມາ ລະ ໂຄ ມີ ນ້ອງ ຊາຍ ຢູ່ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄປ ນຳ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄື ກັນ; ແລະ ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ມາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ເລີຍ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ນອນ ໃນ ຫລຸມ ສິບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ະແຜ່ນ ຈາ ລຶ ກ ເຫລົ່ານີ້ ກໍ່ ເຕັມ ແລ້ວ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ພຽງ ເທົ່ານີ້.

ຄຳຂອງມໍມອນ

ມໍມອນ ຫຍໍ້ ແຜ່ນ ຈາ ລຶ ກ ໃຫຍ່ ຂອງ ນີ ໄຟ— ເພິ່ນ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາ ລຶ ກ ນ້ອຍ ໄວ້ ກັບ ແຜ່ນ ຈາ ລຶ ກ ອື່ນ ໆ— ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ສະ ຖາ ປະ ນາ ສັນ ຕິ ສຸ ກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 385.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ະມໍມອນ ໂດຍ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ມອບ ບັນ ທຶ ກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄວ້ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຜູ້ ເປັນ ລຸ ກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ພິ ນາດ ເກືອບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ

<p>25 ຄ ແອວ 5:40; ອຫ 4:12; ມຣນ 7:15–17.</p> <p>26 ກ ຢຄ 1:7; ແອວ 29:2; ມຣນ 10:32.</p> <p>ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,</p>	<p>ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນພ 9:20. ງ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.</p> <p>28 ກ ມຊຢ 9:1–4. 30 ກ 1 ນພ 6.</p>	<p>[ຄຳຂອງມໍມອນ]</p> <p>1 1 ກ 3 ນພ 5:9–12; ມມ 1:1–4; 8:1, 4–5. ຄມພ ມໍມອນ, ສາດ ສະດາຊາວນີໄຟ.</p>
--	--	---

ນີໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເປັນເວລາ າຫລາຍຮ້ອຍປີຫລັງ ຈາກການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ລາວຈະເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂຜດໃຫ້ລາວລອດຊີວິດດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ບັນທຶກບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພວກນັ້ນໄວ້, ແລະ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ເພື່ອມີໜຶ່ງມັນອາດຈະເປັນ ະປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ບາງຢ່າງ; ເພາະຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ າຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ອາມາລະໂຄໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຈາກ ະບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງມີເລື່ອງລາວ ສັ້ນໆ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ຢາໂຄບລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດ ະເປັນຢາມິນຜູ້ນີ້, ແລະ ມີຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟຢູ່ໃນນັ້ນ.

4 ແລະ ເລື່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ າພໍໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄຳທຳນາຍ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະຄຣິດ; ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າ ຄຳ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້

ອີກວ່າ ຫລາຍເລື່ອງທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບພວກເຮົາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍເລື່ອງນັບແຕ່ ຕໍ່ຈາກມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ—

5 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເລືອກ າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈົບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງຕອນທີ່ເຫລືອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ພໍ າໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງເລື່ອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງມີຄຳທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ເອົາໃສ່ໄວ້ກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ປະເສີດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະປະເສີດສຳລັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳການນີ້ເພື່ອຈຸດປະສົງ າອັນສະຫລາດ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສົ່ມໃສ່ທູຂອງຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້, ອັນເປັນໄປຕາມການເຮັດວຽກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໝົດທຸກເລື່ອງ; ແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຮູ້ທຸກເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງທຳງານໃນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ າຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະມາຫາຄວາມຮູ້

2ກ ມມ 6:5-6.
ຂ ຄພ 3:16-20.
3ກ ຄພ 10:44.
ຂ ຄພ 10:38-40.
ຄ ມຊຢ 1:6; ຮລມ 3:13-15;
ມມ 4:23.

ງ ອມນ 1:23.
4ກ 1 ນພ 6:5.
5ກ ອສ ສິ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ
ເພິ່ນ, ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 4.
ຂ 1 ນພ 9:2.
ຄ 3 ນພ 5:8-11; 26:6-12.

7ກ 1 ນພ 9:5; 19:3;
ຄພ 3:12-20;
10:1-19, 30-47.
ຂ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
8ກ 2 ນພ 33:3-4;
ອນ 1:11-12.

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນ ຂີ້ໜ້າຊົມອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ, ຊຶ່ງໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກອາມາລະໂຄໄດ້ ມອບແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງກະສັດເບັນຢາມິນແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາມັນໄປຮວມໄວ້ກັບ ຂໍ້ແຜ່ນຈາລຶກອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກທີ່ກະສັດມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸກັນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນເຖິງວັນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ.

11 ແລະ ມັນໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ລົງມາຈາກກະສັດເບັນຢາມິນ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນມາຕົກຢູ່ໃນ ມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສານັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາເພາະວ່າເລື່ອງສຳຄັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດສິນໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຊຽນໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບກະສັດເບັນຢາມິນຜູ້ນີ້—ເພິ່ນມີບັນຫາບາງຢ່າງເຊັ່ນ ມັນມີການຂັດແຍ້ງເລັກໜ້ອຍ ລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ຂອງເພິ່ນເອງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກອງທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບລົງມາຈາກ ມື້ແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕ້ານພວກນັ້ນໄວ້ໄດ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງແຂນຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍ ຂີ້ດາບຂອງລາບານ.

14 ແລະ ດ້ວຍກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ຈົນ ຂ້າ ຊາວເລມັນຕາຍຫລາຍພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຈົນຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກມີ ພຣະຄຣິດປອມຂຶ້ນມາ, ແລະ ປາກຂອງພວກເຂົາຖືກປິດ, ແລະ ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກມີສາດສະດາປອມ, ແລະ ຜູ້ເທດສະໜາ ແລະ ຄູສອນປອມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍ ແລະ ມີການແຕກແຍກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດເບັນຢາມິນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—

17 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນ

<p>8 ຂ 2 ນຟ 30:6. 10 ກ ອມນ 1:25, 30. ຂ 1 ນຟ 9:4. ຄ ຈຣ 1:14. 11 ກ 3 ນຟ 5:8-12; ມມ 1:1-5.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:18; 29:11; 33:11-15; 3 ນຟ 27:23-27. 13 ກ ອມນ 1:12. ຂ 1 ນຟ 4:9; 2 ນຟ 5:14;</p>	<p>ຢຄ 1:10; ມຊຢ 1:16; ຄພ 17:1. 15 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. 16 ກ ອນ 1:22.</p>
--	---	--

ເປັນຄົນ ັບລິສຸດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປົກຄອງ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ມີຄົນບໍລິສຸດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເວົ້າພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ະອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ "ຄວາມ ຮຸນແຮງຫລາຍເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງຜູ້ ຄົນ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ຄົນເຫລົ່ານີ້, ກະສັດເບັນຢາມິນ, ໂດຍການ ອອກແຮງງານດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຮ່າງ ກາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສາມາດ ຂອງຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍສາດສະດາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສະຖາ ປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີກເທື່ອ ໜຶ່ງ.

ໜັງສືໂມໄຊຢາ

ບົດທີ 1

ກະສັດເບັນຢາມິນສິດສອນພວກລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບພາສາ ແລະ ການທຳ ນາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ— ສາດສະໜາ ແລະ ຄວາມສິວິໄລຖືກເກັບ ກຳໄວ້ຍ້ອນວ່າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກຫລາຍຊຸດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ— ໂມໄຊຢາຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ ແລະ ສົ່ງຂອງອື່ນໆ. ປະມານ 130-124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ັຮຽນ ະພາ ສາທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍຊຶ່ງໄດ້ ເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳມາໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍພຣະ ຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ.

1 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງຕໍ່ໄປໃນ ທົ່ວ "ແຜ່ນດິນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນກັບກະສັດເບັນຢາ ມິນ, ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດເບັນຢາມິນຈຶ່ງປະສົບ ກັບສັນຕິສຸກຕະຫລອດລາຊາການຂອງ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນເຂົາເຈົ້າກ່ຽວ ກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ, ມີຄວາມວ່າ: ລູກເອີຍ, ພໍ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຕ່າງໆ ແລະ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນ ະຄວາມໂງ່ຈ້າຫລັກຫລັງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ມີລູກຊາຍສາມຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າວ່າ ໂມໄຊຢາ, ຮີໂລຣຳ, ແລະ ຮີລາ

4 ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລິໄຮບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະຈື່ຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ທັງໝົດ ເພື່ອສິດສອນລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນ ນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍຄວາມ

<p>17 ກ ອອວ 13:26. ຂ ອອວ 17:2-3. ຄ ມຣນ 9:4; ຄພ 121:41-43.</p>	<p>[ໂມໄຊຢາ] 1 1 ກ ອມນ 1:13. 2 ກ ມຊຢ 4:14-15; ຄພ 68:25, 28.</p>	<p>ຂ ມມ 9:32. 3 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ອອວ 37:8-9.</p>
--	---	--

ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່າ ນີ້; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບການສິດສອນມາໃນ "ພາສາ ຂອງ ຊາວ ເອຢິບ ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ອ່ານ ຕົວອັກສອນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ແລະ ສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນ, ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະສິດສອນລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້, ແລະ ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ, ຈົນກະທັ້ງລົງມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

5 ລູກເອີຍ ພໍ່ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະເລື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຄືກັນກັບ ຊາວເລມັນພິມ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງໝົດກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຫລື ກໍບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນ, ເພາະວ່າ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

6 ໄອ້ ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ວ່າ ຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ກໍເປັນ "ຄວາມຈິງຄືກັນ. ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟກໍຄືກັນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ຄຳກ່າວໄວ້ຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ;

ແລະ ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາມີມັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ເພື່ອຈະ "ຄົ້ນຄວ້າຫາມັນຢ່າງພາກພຽນເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຕາມ "ຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ກະສັດເບັນຢາມິນ ໄດ້ສິດສອນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນອີກຫລາຍເລື່ອງ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດເບັນຢາມິນສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເພິ່ນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ.

10 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ໂມໄຊຢາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະກາດໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນຕໍ່ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດ, ຫລື "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພາະວ່າ ໃນມື້ອື່ນພໍ່ຈະປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ອອກຈາກປາກຂອງພໍ່

4 ກ ຈສ—ປ 1:64.	໘ ມຊຢ 10:11-17.	ແອວ 50:20-22.
5 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້.	6 ກ 1 ນພ 1:3;	ຄ ພສສ 122:6;
ຂ ພບຍ 6:6-8.	2 ນພ 33:10-11;	1 ນພ 2:20.
ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.	ມຣນ 10:27.	໘ ແອວ 9:12-14.
	7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.	10 ກ ອມນ 1:14.
	ຂ ມຊຢ 2:22;	

ເອງວ່າລູກເປັນ ຶກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ບົກ
ຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານ
ໃຫ້ພວກເຮົາ.

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພໍ່ຈະຕັ້ງ ັຊີ່ໃຫ້
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ດີ
ເດັ່ນກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງ ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາອອກມາຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພໍ່ຈະເຮັດແນວ
ນີ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນພາກພຽນໃນ
ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

12 ແລະ ພໍ່ຈະຕັ້ງ ັຊີ່ ໃຫ້ ແກ່ພວກເຂົາ
ແລະ ຊື່ນັ້ນຈະບໍ່ຖືກລືບເລີຍ, ນອກຈາກຈະ
ເປັນ ັການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,
ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປດປານທີ່ສຸດຈະຕົກໄປ
ສູ່ ັການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ກັບກາຍເປັນ
ຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຫລິ້ນຊູ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະປ່ອຍປະພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ເປັນຄົນ ຶອ່ອນແອຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ ຶບົກປ້ອງ
ພວກເຂົາ ໂດຍອຳນາດອັນຫາທິທູ້ບບໍ່ໄດ້
ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປດັ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົກປ້ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາມາແຕ່ກ່ອນ.

14 ເພາະ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແຕ່ພຣະທັດອອກມາເພື່ອຮັກ
ສາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວທຸກໆ
ຄົນຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ,
ແລະ ຈະກັບກາຍເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຍ້ອນ

ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ຫລັງຈາກກະສັດເບັນຢາມິນກ່າວຂໍຄວາມ
ເຫລົ່ານີ້ກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ຄື
ເພິ່ນໄດ້ມອບໝາຍການງານທັງໝົດຂອງ
ອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ.

16 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພິ່ນ ຍັງ ໄດ້
ມອບໝາຍບັນທຶກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ັແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງໃຫ້ແກ່ລາວອີກ; ແລະ ແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຶດາບຂອງລາບານ
ແລະ ຶລູກກົມ ຫລື ເຂັມຂີ້ທິດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້
ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອ
ນຳພາເຂົາເຈົ້າອອກໄປຕາມຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ຖວາຍແຕ່ພຣະອົງ.

17 ສະນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາບໍ່ຊື່
ສັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຫລື
ກ່າວໜ້າໃນການເດີນທາງ, ແຕ່ຖືກ ັໄລ່
ກັບຄືນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະ
ໄທກັບພວກເຂົາ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ
ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາທັດ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອອກໄປຕາມທີ່ບິດາຂອງ
ລາວສິ່ງ, ແລະ ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນ
ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາພຣະວິຫານ
ເພື່ອພັງຂໍຄວາມຊຶ່ງບິດາຂອງລາວຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

10 ຂ ມຊຢ 2:30.	ຂ ຮລມ 4:24-26.	ຄມ 1:13;
11 ກ ມຊຢ 5:8-12.	ຄ ຄພ 103:8-10.	ຄພ 17:1.
12 ກ ຄມພ ບາບ.	16 ກ ມຊຢ 1:3.	ຄ 1 ນພ 16:10.
13 ກ ຮສ 6:4-6.	ຂ 1 ນພ 4:8-19;	17 ກ 1 ນພ 18:12-13.

ບົດທີ 2

ກະສັດເປັນຢາມິນກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ,
ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ
ການ ບົກ ຄອງ—ເພິ່ນ ແນະນຳ ພວກ ເຂົາ
ໃຫ້ຮັບ ໃຊ້ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ—ຜູ້ທີ່ກະ
ບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະທົນກັບຄວາມເຈັບປວດ
ເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ປະມານ 124 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກໂມໄຊຢາກະທຳຕາມທີ່ບົດາຂອງລາວ
ໄດ້ສັ່ງລາວແລ້ວ, ແລະ ອອກໄປປະກາດ
ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຈະໄດ້
ເຕົ້າໂຮມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອ
ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ວິຫານ
ເພື່ອພັ້ງຄຳຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

2 ແລະ ມັນ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລາຍ,
ຫລາຍຈົນວ່ານັບບໍ່ຖ້ວນ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກສັດ "ໂຕ
ທຳອິດຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ຖວາຍ ຂໍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ "ເຄື່ອງເຜົາ
ຕາມກົດຂອງໂມເຊ;

4 ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ
ພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກ
ເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ຜູ້ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ
ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ແຕ່ງ

ຕັ້ງຄົນທ່ຽງທຳໃຫ້ເປັນ ຜູ້ສອນຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເປັນ
ກະສັດຂອງພວກເຂົາອີກ, ຜູ້ສະຖາປະນາ
ສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນ າແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ແລະ ຜູ້ສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປີ
ຕິຍົນດີ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ າຄວາມຮັກຕໍ່
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດທັງປວງ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຮອດພຣະວິຫານແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ,
ທຸກຄົນຢູ່ນຳ "ຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຊຶ່ງມີເມຍ
ຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກ
ສາວຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາ, ນັບຕັ້ງ
ແຕ່ລູກກົກຈົນເຖິງລູກຫລ້າ, ແຕ່ລະຄອບ
ຄົວແຍກຍ້າຍກັນຢູ່.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງ
ຕົນອ້ອມຮອບພຣະວິຫານ, ທຸກຄົນຕັ້ງ
"ຜ້າເຕັນຂອງຕົນໃຫ້ປະຕູຫັນໄປຫາພຣະ
ວິຫານເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນຜ້າ
ເຕັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ພັ້ງຂໍ້ຄວາມທີ່
ກະສັດເປັນຢາມິນຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ;

7 ເພາະຝູງຊົນນັ້ນມີຈຳນວນຢາງຫລວງ
ຫລາຍຈົນວ່າກະສັດເປັນຢາມິນບໍ່ສາມາດ
ສິດສອນພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໃນເຂດກຳ
ແພງພຣະວິຫານ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ສ້າງ
ຫໍສູງຂຶ້ນບ່ອນໜຶ່ງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະ
ໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ
ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຈາກ ຫໍ ສູງ;

2 3 ກ ປຖກ 4:4.
ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,
ການເສຍສະລະ.
ຄ 1 ນພ 5:9.
ງ 2 ນພ 25:24;
ແອວ 30:3; 34:13-14.

4 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
ຂ ມຊຢ 18:18-22.
ຄມພ ສອນ, ຜູ້
ສອນ, ຄູສອນ.

ຄ ອມນ 1:12-15.
ງ ຢຣ 15:10.
ຈ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
5 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ.
6 ກ ອພຍ 33:8-10.

ແລະ ບາງຄົນບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຊົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄວ້ ແລະ ສົ່ງອອກໄປໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນຄືກັນ.

9 ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ ັເວົ້າ ແລະ ໄດ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ມາຊຸມນຸມກັນ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອ ການມ່ວນຊື່ນກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າ, ແຕ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ເປີດ ັໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະ ເປີດ ັຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອ ັຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ.

10 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັຢ້ານກົວຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື ເພື່ອພວກທ່ານຈະຄິດວ່າ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ.

11 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດອ່ອນທຸກຢ່າງໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເລືອກຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບການ

ອະນຸຍາດຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ເໜືອຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງ ໂດຍອຳນາດອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສູດພະລັງ, ຄວາມນຶກຄິດ, ແລະ ກຳລັງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

12 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ັຄຳ ຫລື ເງິນ ຫລື ຂອງມືຄ່າຢ່າງໃດຈາກພວກທ່ານເລີຍ;

13 ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກທ່ານຕ້ອງຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄູກມິດ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງກັນແລະກັນ, ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານ ຂ້າ, ຫລື ບຸ້ນ ສະດົມ, ຫລື ລັກມັກສິກ, ຫລື ຫລິ້ນຊື້; ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ, ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກທ່ານໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກທ່ານ—

14 ແມ່ນ ແຕ່ຕົວຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງໄດ້ ັເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງແບກພາລະການເສຍພາສີ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດກັບພວກທ່ານຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້—ແລະ ຈາກເລື່ອງທັງໝົດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້, ທ່ານທຸກຄົນເປັນພະຍານຢູ່ໃນມື້ນີ້.

<p>9 ກ ມຊຢ 8:3. ຂ ຄພ 6:12. ຄ ຄພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ງ ມຊຢ 12:27;</p>	<p>3 ນຟ 19:33. ຈ ຄພ ຈິດໃຈ. ສ ຄພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ຄພ ຢ້ານກົວ,</p>	<p>ຄວາມຢ້ານກົວ. 12 ກ ກຈກ 20:33-34. 14 ກ 1 ກຮຫ 9:18.</p>
---	--	---

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄປເພື່ອອວດອ້າງ ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອກ່າວ ໂທດພວກທ່ານ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີ "ຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາຈະອວດອ້າງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ "ບັນຍາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ເມື່ອພວກທ່ານ ຮັບໃຊ້ ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ກະສັດຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ທຳງານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ທຳງານເພື່ອຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນບໍ່?

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກທ່ານ ເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ວັນເວລາຂອງເພິ່ນໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ຍັງຢູ່ໃນການຮັບ

ໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຸນຄວາມດີຈາກພວກທ່ານ, ໂອ້ ພວກທ່ານຄວນຈະ "ຂອບພຣະໄທກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດນໍ!

20 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທ ແລະ "ສັນລະເສີນທັງໝົດ ຊຶ່ງທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ມີອຳນາດເປັນເຈົ້າຂອງແຕ່ ພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານ, ແລະ ຮັກສາ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານມາແລ້ວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານປີຕິຍິນດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານຢູ່ນຳກັນດ້ວຍສັນຕິສຸກ—

21 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານແຕ່ລະມື້ໂດຍໃຫ້ພວກທ່ານຍືມລົມຫາຍໃຈ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຮັດຕາມ "ຈຸດປະສົງຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄໍ້າຂູພວກທ່ານແຕ່ລະມື້—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ພວກທ່ານກໍຍັງຄົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ ຮັບສົມຄ່າຢູ່.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການຈາກພວກທ່ານຄື ໃຫ້ "ຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງສັນຍາກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກ

<p>15 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ. ຂ ມທ 25:40; ຢກບ 1:27; ຄພ 42:29-31. ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ຄ ຄມພ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື</p>	<p>ອ້າຍນ້ອງ; ເອື້ອຍນ້ອງ.</p> <p>18 ກ ມທ 20:26-27.</p> <p>19 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 18:16. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,</p>	<p>ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p> <p>21 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ລກ 17:7-10. 22 ກ ລລວ 25:18-19; 2 ນພ 1:9. ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	---	--

ທ່ານ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ເຄີຍ ະປຽນ ແປງ ໄປ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຮັບ ສົ່ງ ໄວ້; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ະຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຮຸ່ງ ເຮືອງ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ປະ ການ ທຳ ອິດ ຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ, ແລະ ໄດ້ ປະ ທານ ຊີ ວິດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ຍ້ອນ ເຫດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈິ່ງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ.

24 ແລະ ປະ ການ ທີ່ ສອງ ຄື ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ການ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກະ ທຳ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ຕາມ ນີ້, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ະພອນ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ທັນ ທີ. ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈະ ຈ່າຍ ຄ່າ ຈ້າງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລ້ວ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຍັງ ຄົງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຕອນ ນີ້ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ; ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ອວດ ອ້າງ ໄປ ເຮັດ ຫຍັງ?

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຖາມ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ສາ ມາດ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ບໍ່? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຕອບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ໄດ້. ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ສາ ມາດ ເວົ້າ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ຂີ້ ຝຸ່ນ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ະສ້າງ ມາ ຈາກ ະຂີ້ ຝຸ່ນ ກໍ ຕາມ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ.

26 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເອີ້ນ ວ່າ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ກໍ ບໍ່ ດີ ໄປ ກວ່າ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເລີຍ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ຂີ້ ຝຸ່ນ

ເໝືອນ ກັນ. ແລະ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້ ກຳ ລັງ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ຄືນ ໃຫ້ ແກ່ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ໃຫ້ ກຳ ເນີດ ມັນ ມາ.

27 ສະນັ້ນ, ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ະເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຈິດ ສຳ ນິກ ອັນ ໃສ ສະ ອາດ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເປັນ ຍ້ອນ ແນວ ນີ້ ແລ້ວ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້ ກໍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຂໍ້ ຕຳ ນິ, ແລະ ເພື່ອ ະເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ມາ ຕິດ ຢູ່ ນຳ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິ ພາ ກສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ທ່ານ.

28 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະກຳ ຈັດ ເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອອກ ຈາກ ອາ ພອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ໄລ ຍະ ເວລາ ນີ້ ຕອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ຫາ ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ລົງ ໄປ ດ້ວຍ ສັນ ຕິ ສຸກ, ແລະ ະວິນ ຍານ ທີ່ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ະຜູ້ ທີ່ ຮ້ອງ ເພງ ຢູ່ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ເພື່ອ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ທ່ຽງ ທຳ.

29 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ນີ້ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປະ ກາດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ສອນ ຫລື ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ

<p>22 ຄ ຄວ 3:1-2. ງ ຄວ 14:7; 58:2-3. 24 ກ ຄວ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນ ພອນ.</p>	<p>25 ກ ຄວ ສ້າງ, ການ ສ້າງ. ຂ ປຖກ 3:19; ຢຄ 2:21. 27 ກ ຄວ ເດີນ, ເດີນ ໄປ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19. 28 ກ ຢຄ 2:2. ຂ ຄວ ພວ ວິນ ຍານ. ຄ ມ 7:7.</p>
--	--	--

ພວກທ່ານຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ;

30 ເພາະ ແມ່ນ ແຕ່ຕອນນີ້ ຮ່າງກາຍທັງໝົດ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ສິ້ນສາຍຢ່າງຍິ່ງຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເວົ້າກັບພວກທ່ານ; ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຄົ້າຊູຂ້າພະເຈົ້າໄວ້, ແລະ ຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ແລະ ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະກາດແກ່ພວກທ່ານ ໃນມື້ນີ້ວ່າ ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລພວກທ່ານ.

31 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມາເໝືອນແຕ່ກ່ອນ. ພວກທ່ານໄດ້ຮັກສາບັນຍັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ບັນຍັດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງມາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຈາກລາວ, ພວກທ່ານຈະມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກທ່ານເລີຍ.

32 ແຕ່, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງ ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະເກີດມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງຢ່າສູ້ໄດ້ເລືອກເຊື່ອພັງວິນຍານຊົ່ວ, ຊຶ່ງໂມໄຊຢາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ.

33 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີວິບັດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເກີດກັບຄົນທີ່ເລືອກເຊື່ອພັງວິນ

ຍານນັ້ນ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາເລືອກເຊື່ອພັງມັນ, ແລະ ຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຕາຍໃນບາບຂອງເຂົາແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຕົ້ມ "ຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເອງ; ເພາະວ່າເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ ະອັນເປັນນິດທີ່ເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຂົາໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າອັນເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເອງ.

34 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ບໍ່ມີໃຜເລີຍໃນບັນດາພວກທ່ານນອກຈາກເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກທ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເປັນໜີ້ມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຖວາຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ ແລະ ເປັນຢູ່ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີການທຳນາຍທີ່ສາດສະດາບໍລິສຸດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ;

35 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ບອກຕະຫລອດມານັບຕັ້ງແຕ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງເວລານີ້ນຳອີກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເພິ່ນນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊອບທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

36 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກພວກທ່ານຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງຈະລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້, ພວກທ່ານຖອນຕົວ

32 ກ 3 ນຟ 11:29-30. 33 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຂ ຄພ 19:6, 10-12.

ອອກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົນ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ໃດ ເລີຍ ໃນ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ສາມາດ ນຳ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ແຫ່ງ ບັນຍາ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ, ແລະ ຮັບ ການ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ—

37 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກະ ທຳ ແບບ ນີ້, ຜູ້ ນັ້ນ ຍ່ອມ ອອກ ມາ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ; ສະ ນັ້ນ, ເຂົາ ຈຶ່ງ ເລືອກ ເຂື່ອ ພັງ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ແລະ ກັບ ເປັນ ສັດ ຕູ ຕໍ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ; ສະ ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເຂົາ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິ ຫານ ທີ່ ຮັບ ບໍລິ ສຸດ.

38 ສະ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ນັ້ນ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ຄົງ ຢູ່ ແລະ ຕາຍ ໂດຍ ເປັນ ສັດ ຕູ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລ້ວ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ ຈະ ປຸກ ຈິດ ວິນ ຍານ ອັນ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ໃນ "ຄວາມ ຜິດ ທີ່ ຮຸນ ແຮງ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ຖອຍ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ອົກ ຂອງ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ, ແລະ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ, ຊຶ່ງ ປຽບ ເໝືອນ ດັ່ງ ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ມອດ, ຊຶ່ງ ແປວ ໄຟ ນັ້ນ ລອຍ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ການ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

39 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ "ຄວາມ ເມດ ຕາ ເລີຍ; ສະ ນັ້ນ ຊາ ຕາ ກຳ ໃນ ວາ ລະ ສຸດ ທ້າຍ

ຂອງ ເຂົາ ຄື ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ.

40 ໂອ້, ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ມີ ອາ ຍຸ ສູງ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ທຸ່ມ ແໜ້ນ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ເດັກ ນ້ອ ຍ່າງ ຜູ້ ທີ່ ສາ ມາດ ເຂົ້າ ໃຈ ຂໍ ຄວາມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ແທນ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ "ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ຕາ ຢ້ານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ.

41 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ພິ ຈາ ລະ ນາ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ພອນ ແລະ "ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ທຸກ ຢ່າງ ທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນ ຍານ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ອົດ ທົນ ຢ່າງ "ຊື່ ສັດ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ສູ່ "ສະ ຫວັນ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ. ໂອ້ ຈົ່ງ ຈິ ຈຳ, ຈົ່ງ ຈິ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້.

ບົດ ທີ 3

ຄຳ ປາ ໄສ ຂອງ ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມົນ ຕໍ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ຊົງ ລິດ ອຳ ນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ

<p>37 ກ ມຊຢ 3:12; ຮລມ 8:24-25. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ແອວ 7:21. 38 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 39 ກ ແອວ 34:8-9, 15-16. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 40 ກ ແອວ 5:18. 41 ກ 4 ນຟ 1:15-18.</p>	<p>ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ. ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄມພ ສະຫວັນ.</p>
---	--	---

ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາປວງຊົນ—ໂລຫິດຈະ ໄຫລ ອອກມາ ຈາກທຸກຊຸມຊົນ ໃນຂະນະ ທີ່ພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ— ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນຳ ຄວາມລອດມາໄດ້—ມະນຸດສາມາດປະ ຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລ້ວກາຍ ມາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານ ການຊົດໃຊ້—ຄວາມທໍລະມານຂອງຄົນ ຊົ່ວຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈ ພັງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວ ກັບພວກທ່ານອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກ ທ່ານນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບ "ທູດອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຈາກພຣະເຈົ້າມາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນ ຂຶ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າ ພະເຈົ້າ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງພັງຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະບອກທ່ານ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ມາເພື່ອປະກາດຂ່າວ "ອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ.

4 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຄຳອະ ທິຖານຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ພິຈາລະ

ນາຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມາເພື່ອປະກາດກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈົ່ງປິຕິຍືນດີເຖິດ; ແລະ ວ່າໃຫ້ທ່ານ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກເຊັ່ນດຽວກັນ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຈະມາເຖິງ, ແລະ ຍັງອີກບໍ່ດົນ, ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍອຳນາດຂອງ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຜູ້ຄອບຄອງ, ຜູ້ເປັນມາແລ້ວ ແລະ ເປັນຢູ່ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຊົ່ວນິລັນ ດອນ ຈະສະເດັດຈາກສະຫວັນລົງມາຢູ່ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຈະຢູ່ ໃນ "ຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາມະນຸດ ແລະ ເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ປີ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນ ມີຊີວິດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ຄົນ ຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍືນ, ແລະ ປີ່ນປົວພະຍາດທຸກຢ່າງ.

6 ແລະ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ "ຜີປີສາດ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໃຫ້ອອກໄປ.

7 ແລະ ແລ້ວພຣະອົງຈະອົດທົນຕໍ່ "ການ ລົ້ລວງ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງ ກາຍ, ແລະ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມ "ຫົວເຂົ້າ, ຄວາມກະຫຍາຍນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ ຫລາຍກວ່າມະນຸດຈະ "ທົນໄດ້, ນອກ ຈາກຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະອົງຈະໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດຈົນ "ໂລຫິດໄຫລອອກຈາກ ທຸກຊຸມຊົນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ

3 2ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
 3ກ ລກ 2:10-11.
 5ກ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ຂ ມຊຢ 7:27;
 ແອວ 7:9-13.
 ຄ ມທ 4:23-24;

ກຈກ 2:22;
 1 ນພ 11:31.
 ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
 ການມະຫັດສະຈັນ.
 6ກ ມຣກ 1:32-34.
 7ກ ຄມພ ລົ້ລວງ, ການລົ້ລວງ.

ຂ ມທ 4:1-2.
 ຄ ຄພ 19:15-18.
 ງ ອຊຢ 53:4-5.
 ຈ ລກ 22:44.

ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.
 8 ແລະ ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບພຣະນາມວ່າ
 "ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ະພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ະພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 ໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ແລະ
 ະມານດາຂອງພຣະອົງຈະມີຊື່ວ່າ ະມາຣີ.

9 ແລະ ແລ້ວ ພຣະອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ໄປ
 ຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເພື່ອ "ຄວາມລອດ
 ຈະໄດ້ມາເຖິງລູກຫລານມະນຸດ ເຖິງແມ່ນ
 ໂດຍທາງ ະສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
 ອົງ; ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ຫລັງ ຈາກທັງໝົດນີ້
 ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະຖືວ່າ ພຣະອົງເປັນ
 ມະນຸດທຳມະດາຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າມີ ະຜີ
 ສິ່ງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ແລະ ຈະ ະຊ້ຽນຕີພຣະ
 ອົງ, ແລະ ຈະ ະຄຶງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງ
 ແຂນ.

10 ແລະ ໃນມື້ ະທິສາມພຣະອົງຈະ ະລຸກ
 ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ
 ອົງຈະປະທັບຢືນຢູ່ເພື່ອ ະພິພາກສາໂລກ;
 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈະເປັນໄປ
 ເພື່ອການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະໄດ້ມາ
 ເຖິງລູກຫລານມະນຸດ.

11 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ "ໂລ ທິດ ຂອງ
 ພຣະອົງ ຈະ ະຊົດ ໃຊ້ແທນ ບາບຂອງຄົນ
 ທີ່ ະຕົກ ໄປ ຍ້ອນ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ

ອາດາມນຳອີກ, ຜູ້ທີ່ຕາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະ
 ປະສົງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບ ພວກເຂົາ,
 ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບ ະໂດຍບໍ່ຮູ້.

12 ແຕ່ວິປັດ, ວິປັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຕົນ ະກະ
 ບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ! ເພາະຄວາມລອດຈະບໍ່ມາ
 ຫາຄົນ ແນວນັ້ນ ນອກຈາກ ຈະ ເປັນ ໂດຍ
 ທາງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນ ະອົງ
 ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດ
 ສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງມາໃນບັນດາ
 ລູກຫລານ ມະນຸດທັງ ປວງ ເພື່ອປະກາດ
 ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບທຸກຕະກຸນ, ທຸກປະຊາ
 ຊາດ, ທຸກພາສາ, ຍ້ອນເຫດນີ້ຜູ້ໃດກໍຕາມ
 ທີ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ຜູ້ນັ້ນ
 ຈະໄດ້ຮັບ ະການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ,
 ແລະ ປີຕິຍົນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢາງຍິ່ງ,
 ແມ່ນແຕ່ ະຄືກັບວ່າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ
 ໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງເຫັນວ່າ
 ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ
 ພຣະອົງ ໄດ້ກຳນົດກົດ ໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ,
 ແມ່ນແຕ່ ະກົດຂອງໂມເຊ.

15 ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກ
 ປະຫລາດ, ແລະ ະແບບຢ່າງ, ແລະ ເງົາ
 ຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ພວກ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບຸດ. ຂ ແອວ 7:10. ຄ ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15. ງ ມທ 1:16; 1 ນຟ 11:14-21. ຈ ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ. 9 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຢຮ 8:48. ງ ມຮກ 15:15.</p>	<p>ຈ ລກ 18:33; 1 ນຟ 19:10; 2 ນຟ 10:3. ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 10 ກ ມທ 16:21; 2 ນຟ 25:13; ຮລມ 14:20-27. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 11 ກ ຄມພ ເລື່ອດ, ໂລທິດ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ</p>	<p>ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ງ 2 ນຟ 9:25-26. 12 ກ ມຊຢ 2:36-38; ຮລມ 8:25. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 13 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຂ 2 ນຟ 25:24-27; ຈຮ 1:11. 14 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 15 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.</p>
--	---	--

ເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງນຳອີກ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ະກົດຂອງໂມເຊບໍ່ມີຜົນອັນໃດເລີຍນອກຈາກຈະເປັນໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

16 ແລະ ເຖິງແມ່ນຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ະເດັກນ້ອຍໆເຮັດບາບໄດ້ ພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ະຮັບພອນແລ້ວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເໝືອນດັ່ງເຊັ່ນໃນອາດາມໂດຍທຳມະຊາດເຂົາຕົກ, ເຖິງແມ່ນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດກໍຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຈະ ະບໍ່ມີນາມອື່ນໃດໃຫ້ໄວ້ ຫລື ທາງອື່ນໃດ ຫລື ວິທີໃດທີ່ ະຄວາມລອດຈະມາຫາລູກຫລານມະນຸດໄດ້ ນອກຈາກໃນ ແລະ ໂດຍພຣະນາມຂອງ ະພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງພິພາກສາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທຸ່ງທຳກັບທຸກຄົນ; ແລະ ເດັກແດງທາລິກາທີ່ເສຍຊີວິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕາຍເລີຍ; ມະນຸດຈະກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນ

ຍານຂອງຕົນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ະກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍໆ, ແລະ ເຊື່ອວ່າຄວາມລອດມີມາແລ້ວ ແລະ ມີຢູ່ ແລະ ຈະມາເຖິງໃນ ແລະ ໂດຍໂລຫິດທີ່ ະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

19 ເພາະມະນຸດທີ່ມີ ະຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ ະການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ຈະເປັນໄປຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະຍອມຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງ ະພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍມາເປັນ ະໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງອົງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ບອກລອນສອນງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ຖ່ອມຕົວ, ອິດທິນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຕັມໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ເກີດກັບພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຍິນຍອມຕໍ່ບົດຂອງຕົນ.

20 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອ ະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວ ະທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ ະບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກ

15 ຂ ມຊຍ 13:27-32.
 16 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.
 ຂ ມຣນ 8:8-9.
 17 ກ ກຈກ 4:10-12;
 2 ນຟ 31:21.
 ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
 ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
 ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ
 ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
 18 ກ ມທ 18:3.

ຂ ມຊຍ 4:2;
 ຮລມ 5:9.
 19 ກ 1 ກຣທ 2:11-14;
 ມຊຍ 16:2-3.
 ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ
 ໃຈທຳມະດາ.
 ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ
 ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
 ຄ 2 ຂຄ 30:8.
 ງ ມຣນ 10:4-5.

ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
 ຈ ຄມພ ໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
 ສ 3 ນຟ 9:22.
 20 ກ ຄພ 3:16.
 ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
 21 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້
 ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ
 ຮັບຜິດຊອບ.

ຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຈະເປັນດັງເດັກນ້ອຍໆ, ພຽງແຕ່ໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້ ເມື່ອພວກທ່ານສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງພວກທ່ານເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກທ່ານ, ຈົນຮອດເວລານັ້ນ ຈະພົບວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິອົກຕໍ່ໄປ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຽງແຕ່ ຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

24 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຄຳເຫລົ່ານັ້ນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານທີ່ແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນວັນພິພາກສາ; ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນ ຈະ ຖືກພິພາກສາຕາມຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ.

25 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຊົ່ວ ພວກເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ "ຄວາມຫລັງອັນເປັນຕາຍຳນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມໜ້າ ກຽດ ຊຶ່ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ພວກ ເຂົາ ຖອຍ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຫາສະພາບແຫ່ງ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທໍລະມານ ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະກັບມາອີກບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກິນຄວາມອັບປະ ໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

26 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ມ ຈາກ ຈອກແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຊຶ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳນັ້ນປະຕິເສດພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດັ່ງທີ່ປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ວ່າ "ອາດາມຈະຕົກເພາະການຮັບສ່ວນ ະພາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມນັ້ນ; ສະນັ້ນ, ະຄວາມເມດຕາຈະມີສິດເໜືອພວກເຂົາອີກບໍ່ໄດ້ຕະຫລອດການ.

27 ແລະ "ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ະທະເລ ໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງ ແປວ ໄຟ ນັ້ນ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ມອດ ແລະ ຄວັນ ມັນ ລອຍ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ການ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 4

ຄຳ ປາ ໄສ ຂອງ ກະສັດ ເບັນ ຢາ ມິນ ຕໍ່— ຄວາມລອດມາເຖິງ ເພາະການຊົດໃຊ້— ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ລອດ—ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ທ່ານ ຜ່ານ ຄວາມ ຊື່ ສັດ—ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນ ຍາກຈົນ—ໃຫ້ກະທຳທຸກຢ່າງດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອກະສັດເບັນຢາມິນເວົ້າຂໍຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປຮອບໆເບິ່ງຝູງຊົນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງພວກເຂົາລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນເພາະ "ຄວາມ

<p>25 ກ ພອ 5:18; 12:14-15. ຂ ມມ 8:38. 26 ກ ມມ 9:12. ຂ ປຖກ 3:1-12; 2 ນຟ 2:15-19;</p>	<p>ແອວ 12:21-23. ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 27 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:16; ຢຄ 6:10; ຄພ 76:36. 4 1 ກ ຄມພ ຢ່ານກົວ, ຄວາມຢ່ານກົວ.</p>
---	---	--

ຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາ ເຫັນ ຕົວ ເອງ ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ແຫ່ງ "ກາມ ມະ ລົມ, ເຖິງ ແມ່ນ ມີ ຄຸນ ຄ່າ ນ້ອຍ ກວ່າ ຂີ້ ຝຸ່ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດຮ້ອງອອກມາ ເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ: ໂອ້ ຂໍຊົງໂປດເມດຕາ ແລະ ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ "ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ຄຣິດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອະໄພຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອໃຈຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດ; ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ "ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງ; ຜູ້ຈະສະເດັດລົງມາໃນທ່າມກາງ ລູກຫລານມະນຸດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ ສະເດັດມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ຄວາມ ສະຫງົບ ໃນ "ຈິດ ສຳ ນຶກ, ເພາະ "ສັດທາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ພວກເຂົາ ມີ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຕາມ ຂໍ້ ຄວາມ ຊຶ່ງ ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ເປີດປາກ ອີກ ແລະ ເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຍາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຟັງອີກ ເພື່ອພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ ຍິ່ງເຫລືອຢູ່ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກ ທ່ານ.

5 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຖ້າ ຫາກ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸ ນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ "ພຣະເຈົ້າ ໃນ ເວລານີ້ ບຸກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ ບໍ່ມີຫຍັງ ແລະ ສະພາບທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມຕົກຕໍ່າຂອງພວກທ່ານແລ້ວ—

6 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມາ "ຮູ້ເລື່ອງພຣະກະລຸ ນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຳນາດອັນ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຄວາມ ອົດທົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ; ແລະ "ການຊົດໃຊ້ນຳອີກ ຊຶ່ງຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ "ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ "ວາງໃຈຂອງຕົນໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພາກພຽນໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ ໄປໃນສັດທາເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງຊີ ວິດຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຊີ ວິດຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້—

7 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນີ້ຄືຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມ ລອດ ໂດຍ ຜ່ານ ທາງ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊຶ່ງ ມີ ຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ

<p>2 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ. ຂ ຮລມ 12:7-8. ຄ ມຊຢ 3:18; ຮລມ 5:9. ງ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 3 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ຄ ຄມພ ສັດທາ. 5 ກ ມຊ 1:10. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 15:19. ງ ພສສ 36:7; 2 ນພ 22:2; ຮລມ 12:1. ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p>
---	---	--

ຖານ ຂອງ ໂລກ ເພື່ອ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ, ຊຶ່ງ ຄື ເປັນ ຢູ່ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ "ການ ຕົກ ຂອງ ອາດາມ, ຫລື ທີ່ ເປັນ ຢູ່, ຫລື ທີ່ ຈະ ເປັນ ຢູ່, ຕໍ່ ໄປ ເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ຄາວ ສິ້ນ ສຸດ ໂລກ.

8 ແລະ ນີ້ ຄື ເສັ້ນ ທາງ ຊຶ່ງ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ເຖິງ. ແລະ "ບໍ່ ມີ ຄວາມ ລອດ ອື່ນ ຊຶ່ງ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຄວາມ ລອດ ນີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ທັງ ບໍ່ ມີ ເງື່ອນ ໄຂ ໃດ ຊຶ່ງ ຕາມ ນັ້ນ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ.

9 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ທຸກ ສິ່ງ, ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ມີ "ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ ທຸກ ໆ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໃຈ ໄດ້.

10 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ "ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ປະ ຖິ້ມ ມັນ ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ທູນ ຂໍ ດ້ວຍ ໃຈ ຈິງ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈະ ອະ ໄພ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ; ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ນັ້ນ.

11 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ

ມາ ກ່ອນ ແລ້ວ ວ່າ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ມາ ເຖິງ ຄວາມ ຮູ້ ເລື້ອງ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ "ຊົມ ລົດ ຊາດ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ະການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ໃນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ເຖິງ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈື່ ຈຳ ແລະ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ສະ ເໝີ ເຖິງ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ "ຄວາມ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຫຍັງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ, ແລະ "ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ, ແລະ ຈົ່ງ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຖິງ ແມ່ນ ເຖິງ ສ່ວນ ເລິກ ແຫ່ງ "ຄວາມ ຖ່ອມ ຕົວ ໂດຍ "ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທຸກ ມື້, ແລະ ຍືນ ຢູ່ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ໄວ້ ຈາກ ປາກ ຂອງ ທູດ ເອງ.

12 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ຕິ ຍິນ ດີ ຢູ່ ສະ ເໝີ ແລະ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ "ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ຢູ່ ສະ ເໝີ; ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ໃນ ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ແລະ ໃນ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ, ຫລື ໃນ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ທັງ ທ່າ ແລະ ຈິງ.

<p>7 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. 8 ກ ກຈກ 4:12; 2 ນພ 31:21; ມຊຢ 3:17. 9 ກ ຣມ 11:33-34; ຢຄ 4:8-13. ຂ ອຊຢ 55:9. 10 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>ຂ ຄພ 61:2. ຄ ມທ 7:24-27. ງ 2 ນພ 31:19-21. 11 ກ ແອວ 36:24-26. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຄ ມຊ 1:10. ງ ອພຍ 34:6; ມຣນ 8:3.</p>	<p>ຈ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ສ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຂ ມຊຢ 4:26; ແອວ 4:13-14; 5:26-35; ຄພ 20:31-34.</p>
--	--	---

13 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຈິດໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງອັນຕະລາຍໃຫ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳກັນ ຯຢາງສັນຕິ, ແລະ ມອບໃຫ້ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

14 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານທົ່ວໂຫຍ ຫລື ເປືອຍເປົ່າ; ທັງພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ິຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ຮັບໃຊ້ມານຜູ້ເປັນນາຍຂອງບາບ, ຫລື ຜູ້ເປັນວິນຍານຊົ່ວ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າເຖິງ ຊຶ່ງມັນເປັນສັດຕູກັບຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

15 ແຕ່ພວກທ່ານຈະ ິສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ິເດີນ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ; ພວກທ່ານ ຈະ ິສິດ ສອນ ໃຫ້ພວກເຂົາ ິຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

16 ແລະ ພ້ອມນີ້ ຕົວພວກທ່ານເອງຈະ ິຊ່ວຍ ເຫລືອ ຄົນທີ່ຕ້ອງການ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ; ພວກທ່ານ ຈະ ໃຫ້ເຂົ້າ ຂອງ ຂອງ ພວກທ່ານ ແກ່ ຄົນທີ່ຂັດສົນ; ແລະ ພວກທ່ານ ຈະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ິຄົນ ຂໍ ທານ ຂໍ ທ່ານ ໂດຍຜິດຫວັງ, ແລະ ໄລ່ເຂົາອອກໄປໃຫ້ຕາຍ.

17 ບາງທີພວກທ່ານອາດຈະ ິເວົ້າວ່າ: ຄົນ ນີ້ ນຳ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ມາ ສູ່ ຕົນ ເອງ; ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ຍັບ ຍັ້ງ ມື ຂອງ ເຮົາ ໄວ້, ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ອາຫານຂອງເຮົາແກ່ເຂົາເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຸກທໍລະມານ ເພາະ ໂທດຂອງເຂົານັ້ນທ່ຽງ

ທຳແລ້ວ—

18 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ໄອ້ ມະນຸດ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນສຳຄັນທີ່ຈະກັບໃຈ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ເຂົາກະທຳໄປ ເຂົາຍ່ອມຕາຍຕະຫລອດການ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດເລີຍໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຂໍທານທັງໝົດບໍ່? ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອາໄສພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ເພື່ອເຂົ້າຂອງທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ເພື່ອອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ເພື່ອຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ເພື່ອຂອງມີຄ່າທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ທຸກຊະນິດບໍ່?

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານກໍເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງຢູ່, ເພື່ອທູນຂໍການບົດບາບຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານຂໍໂດຍຜິດຫວັງບໍ່? ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຫພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍ ິຄວາມສຸກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງພວກທ່ານຢຸດຈົນພວກທ່ານຫາຄຳເວົ້າມາເວົ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກທ່ານນັ້ນລົ້ນເຫລືອ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານອາໄສເພື່ອຊີວິດ ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຄີຍມີ ແລະ ມີຢູ່ນີ້, ໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍ

13 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ ຄວາມສະຫງົບສຸກ.	ຄມພ ສອນ, ຜູ້ ສອນ, ຄູສອນ.	ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 2 ພບຍ 15:7-11;
14 ກ 1 ຕມທ 5:8; ຄພ 83:4.	ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.	ສພສ 21:13; ອຊຍ 10:1-2.
ຂ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.	ຄ ມຊຍ 18:21.	17 ກ ສພສ 17:5.
15 ກ ຄພ 68:25-28; ມຊ 6:58.	16 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ;	20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.

ຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ໄອ້ ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງທີ່ພວກທ່ານມີໃຫ້ກັນພຽງໃດ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ "ຕັດສິນຄົນທີ່ຂໍສິ່ງຂອງຈາກພວກທ່ານເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະ ກ່າວໂທດເຂົາແລ້ວ, ການກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທຸ່ງທຳຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະ ຂໍ້ແບ່ງປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກທ່ານ ນັ້ນ ອີກ; ແລະ ປານ ນັ້ນພວກທ່ານຍັງບໍ່ຂໍ, ຫລື ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳໄປ.

23 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນ, ເພາະເຂົ້າຂອງ ຂອງເຂົາຈະຕາຍພ້ອມກັບເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຄົນທີ່ "ຮັ່ງມີໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆຢູ່ໃນໂລກນີ້.

24 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບຄົນຍາກຈົນວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ບໍ່ມີແຕ່ຍັງມີພຽງພໍທີ່ພວກທ່ານຈະຢູ່ໄປແຕ່ລະມື້; ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ປະຕິເສດຄົນຂໍທານຍ້ອນຄວາມບໍ່ມີຂອງພວກທ່ານ; ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເຮົາບໍ່ໃຫ້ຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ມີ, ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາມີ ເຮົາຈະ "ໃຫ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຖືກ

"ກ່າວ ໂທດ; ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງພວກທ່ານ ນັ້ນ ທຸ່ງທຳ ເພາະ ພວກທ່ານໂລບມາກນຳສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບ.

26 ແລະ ບັດນີ້ ເພາະເຫັນແກ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານແລ້ວ—ນັ້ນ ຄື, ເພື່ອໃຫ້ມີການບົດບາບຂອງພວກທ່ານໄປແຕ່ລະວັນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະ "ເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ "ຄົນຍາກຈົນທຸກຄົນຕາມທີ່ມີເປັນຕົ້ນວ່າ "ລ້ຽງອາຫານຄົນຫົວໂຫຍ, ໃຫ້ເສື້ອຜ້າແກ່ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ຢຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອບັນເທົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ, ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ເປັນລະບຽບ; ເພາະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຄົນຈະແລ່ນ "ໄວກວ່າກຳລັງຂອງຕົນ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສົມຄວນທີ່ເຂົາຈະພາກພຽນເພື່ອໂດຍການນັ້ນເຂົາຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ; ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ແລະ ພວກທ່ານອາດຈະເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານກະທຳບາບຄືກັນ.

<p>21 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສູກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 22 ກ ມທ 7:1-2; ຢຮ 7:24. ຂ 1 ຢຮ 3:17. 23 ກ ຄພ 56:16.</p>	<p>24 ກ ມຮກ 12:44. 25 ກ ຄພ 56:17. 26 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຢຄ 2:17-19. ຄ ຊກຢ 7:10;</p>	<p>ແອວ 1:27. ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ງ ອຊຢ 58:10-11; ຄພ 104:17-18. 27 ກ ຄພ 10:4.</p>
--	--	---

29 ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ທຸກເລື່ອງ ໂດຍການທີ່ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ເພາະມີທາງແລະວິທີຕ່າງໆຊຶ່ງມີຫລາຍຈົນຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ໄດ້.

30 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານໄດ້ເທົ່ານີ້ຄື ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວແລະຄວາມມືກຄິດຂອງພວກທ່ານ, ແລະຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ແລະບໍ່ຍຶດຖືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ດຳເນີນໄປດ້ວຍສັດທາທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະບັດນີ້, ໂອ້ມະນຸດ, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະຢ່າຕາຍເລີຍ.

ບົດທີ 5

ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າກາຍມາເປັນບຸດ ແລະທິດາຂອງພຣະຄຣິດຜ່ານສັດທາ— ແລ້ວພວກເຂົາຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—ກະສັດເປັນຢາມິນ ຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ແນ່ວແນ່ ແລະບໍ່ຫວັ້ນໄຫວຢູ່ໃນການກະທຳຄວາມດີ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າພວກເຂົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນກ່າວໄປຫລືບໍ່.

2 ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ ແລະຄວາມຈິງຂອງມັນທັງໝົດ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນພວກເຮົາ, ຫລື ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດແຕ່ຄວາມດີໂດຍຕະຫລອດ.

3 ແລະພວກເຮົາຄືກັນ, ຜ່ານພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດເຫັນກວ້າງໄກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ແລະຖ້າຫາກສົມຄວນພວກເຮົາຈະສາມາດທຳນາຍເຖິງທຸກຢ່າງໄດ້.

4 ແລະເປັນເພາະສັດທາຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ແລ້ວໃນເລື່ອງທີ່ກະສັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເພື່ອນຳພວກເຮົາມາຫາຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອເຊັ່ນນີ້.

5 ແລະພວກເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເພື່ອຈະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຮົາ, ໃນທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳເອົາ

<p>30ກ ແອວ 12:14. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ມຣກ 7:18-23. ຄມພ ຄວາມຄິດ.</p>	<p>ຄ ມຫ 15:18-20. ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 5 2ກ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 19:33. 5ກ ມຊຢ 18:10.</p>
--	---	--

ຄວາມທຸກທໍລະມານ ະອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ມາສູ່ຕົນເອງ ດັ່ງທີ່ ັທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ດຶມຈາກຈອກແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ກະສັດເປັນ ຢາມິນປາດຖະໜາຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ຂໍ້ ຄວາມທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ; ແລະ ພັນທະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ເຮັດໄວ້ເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ຊອບທຳ.

7 ແລະ ບັດນີ້ເພາະພັນທະສັນຍາທີ່ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ໄວ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ "ລູກ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນີ້ ພຣະອົງໄດ້ ະໃຫ້ກຳເນີດພວກທ່ານທາງວິນ ຍານ; ເພາະ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ "ໃຈ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ປຽນ ແປງ ແລ້ວ ໂດຍ ມີ ສັດທາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຖືກ ະກຳເນີດ ຈາກພຣະອົງ ແລະ ມາເປັນ ະບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າອົງນີ້, ພວກທ່ານ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນ "ອິດສະລະ ແລະ ະບໍ່ ມີຫົວໜ້າອື່ນໃດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນອິດສະລະໄດ້. ບໍ່ມີ ະນາມອື່ນໃດໃຫ້ ໄວ້ ຊຶ່ງ ໂດຍ ນາມ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ເຖິງ ໄດ້; ສະນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ະຮັບ ເອົາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຄືທ່ານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ ວ່າພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງ

ໄປຈົນສິ້ນຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

9 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະໄດ້ຢູ່ທາງເບື້ອງ ຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຂົາຈະ ຮູ້ຈັກຊື່ຊຶ່ງຈະເອີ້ນເຂົາຕາມຊື່ນັ້ນ; ເພາະ ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ເອີ້ນ ດ້ວຍ ຊື່ "ອື່ນ; ສະນັ້ນ, ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນທາງ ະເບື້ອງຊ້າຍ ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ ຈຳໄວ້ອີກວ່າ ນີ້ຄື "ພຣະນາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ຖືກລືບໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະ ເປັນ ໂດຍ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງ ລະ ວັງ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ລ່ວງ ລະເມີດ, ເພື່ອພຣະນາມຈະບໍ່ຖືກລືບ ຈາກໃຈຂອງ ພວກທ່ານ.

12 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈຳທີ່ ຈະ ະຈາລຶກພຣະນາມໄວ້ໃນໃຈພວກທ່ານ ສະເໝີໄປ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນ ທາງເບື້ອງຊ້າຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກສຽງ ຊຶ່ງ ໂດຍ ສຽງ ນັ້ນ ທີ່ທ່ານ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ, ແລະ ຈຶ່ງຈື່ຈຳພຣະນາມໄວ້ສະເໝີ ເພາະພຣະອົງ ຈະເອີ້ນພວກທ່ານໂດຍພຣະນາມນັ້ນ.

<p>5 ຂ ມຊຢ 3:25-27. 6 ມຊຢ 3:2. 7 ກ ມຊຢ 27:24-26; ມຊ 6:64-68. ຄ ມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ຄ ມພ ທີ່ຖືກຳເນີດ. 9 ຄ ມພ ໃຈ. ງ ມຊຢ 15:10-11.</p>	<p>ຄ ມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຈ ຄພ 11:30. 8 ກ ຣມ 6:18; ຄລຕ 5:1; ຮລມ 14:30. 2 ກຈກ 4:10, 12; ແອວ 21:9. 8 ມຊຢ 26:18.</p>	<p>ງ ກຈກ 11:26; ແອວ 46:15. 10 ກ ແອວ 5:38-39. 2 ມທ 25:33. 11 ກ ມຊຢ 1:11-12. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 12 ກ ຄພ 18:23-25.</p>
--	--	---

13 ເພາະແມ່ນໃຜຈະ ັຮູ້ຈັກນາຍຜູ້ເຂົາ ບໍ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ ແລະ ຊຶ່ງເປັນຄົນແປກໜ້າ ສຳລັບເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໄກຈາກຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງໃຈເຂົາ?

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນຈະເອົາໂຕລໍ ຊຶ່ງເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານມາລ້ຽງບໍ? ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເຂົາຈະ ບໍ່ຍອມເຖິງແມ່ນໃຫ້ມັນມາຫາກິນຢູ່ໃນຜູງ ສັດຂອງເຂົາ, ແຕ່ເຂົາຈະຂັບໄລ່ມັນອອກ ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນ ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຖິງແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາພວກ ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຊື່ ຊຶ່ງຈະ ເອີ້ນພວກທ່ານຕາມຊື່ນັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ວຽກງານ ດີ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອ ພຣະ ຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ັຜະ ນຶກ ຕົວ ພວກ ທ່ານ ໄວ້ ເປັນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳໄປຫາສະຫວັນ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ ແລະ ມີຊີວິດນິ ລັນດອນໂດຍບັນຍາ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ ພຣະອົງຜູ້ ັສ້າງທຸກສິ່ງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ ທຸກສິ່ງຢ່າງ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມົນ ບັນ ທຶກ ຊື່ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ປະ ໂລ ທິດ ເພື່ອ ສິດ ສອນ

ພວກເຂົາ—ໂມໄຊຢາເປັນກະສັດບຶກຄອງ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 124-121 ບົກອ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກກະສັດເປັນຢາ ມົນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະ ັຈິດຊື່ຄົນທັງປວງ ໄວ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີ ຈັກຄົນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເດັກນ້ອຍໆທີ່ບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ກະສັດເປັນຢາມົນກະ ທຳເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈົບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງ ຕັ້ງ ັໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ທັງໝົດກ່ຽວກັບອາ ນາຈັກໃຫ້, ແລະ ໄດ້ ັແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລທິດ ເພື່ອ ັສິດສອນຜູ້ຄົນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ັຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກ ເຖິງ ັຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນເລິກລາກັນໄປ, ແລະ ທຸກ ຄົນໄດ້ກັບໄປພ້ອມກັບຄອບຄົວເພື່ອໄປສູ່ ບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

4 ແລະ ັໂມໄຊ ຢາ ເລີ່ມ ບຶກ ຄອງ ແທນ ບົດາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມບຶກຄອງ ໃນເວລາເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ລວມ

<p>13 ກ ມຊຢ 26:24-27. 15 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. 2 ກລຊ 1:16;</p>	<p>ມຊຢ 4:2; ແອວ 11:39. 6 1 ກ ຄພ 128:8. 3 ກ ມຊຢ 1:10; 2:30. 2 ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 4:7. ໑ ມຊຢ 5:5-7. 4 ກ ຄມພ ໂມໄຊຢາ, ລູກ ຊາຍຂອງເປັນຢາມົນ.</p>
---	--	---

ເປັນ ເວລາປະມານສີ່ຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກປີ
ນັບຕັ້ງແຕ່ ຂໍເວລາທີ່ລີໂຮອອກຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມມາ.

5 ແລະ ກະສັດເບັນຢາມິນມີອາຍຸຕື່ມພຽງ
ສາມປີ ແລະ ເພິ່ນກໍສິ້ນຊີວິດໄປ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຍິດຖືການພິພາກສາ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພຣະ
ອົງຈະບັນຊາເພິ່ນ.

7 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ ໃຫ້ ຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນໂຖດິນ ແລະ ເພິ່ນເອງກໍກະທຳ
ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເພິ່ນ ໄດ້ ໂຖດິນ ເພື່ອ ໂດຍ
ການນັ້ນ ເພິ່ນຈະ ບໍ່ກາຍເປັນພາລະ ແກ່
ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ເຮັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເຮັດໄວ້ທຸກຢ່າງ.
ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເວລາສາມປີ.

ບົດທີ 7

ອຳໂມນ ພົບ ພີ່ ແຜ່ນ ດິນ ລີໂຮ - ນີໄຟ ຊຶ່ງ
ລົມໄຮ ເປັນ ກະສັດ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ—ຜູ້ ຄົນ ຂອງ
ລົມໄຮເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ—ລົມໄຮ
ທົບ ທວນ ປະຫວັດ ສາດ ຂອງ ເພິ່ນ—ສາດ
ສະດາ (ອະບິນາໄດ) ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ—ຜູ້ທີ່
ຫວ່ານຄວາມສຶກາກະບົກຈະເກັບກ່ຽວແກບ
ຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບການບົດປອຍ.
ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ຫລັງ ຈາກ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ຢູ່ ຢ່າງ
ສັ້ນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາສາມປີ, ເພິ່ນ
ຈຶ່ງປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນທີ່
ຂຶ້ນໄປໃນແຜ່ນດິນລີໂຮ-ນີໄຟ, ຫລື ວ່າຢູ່
ໃນເມືອງລີໂຮ-ນີໄຟ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວຄາວອັນໃດຈາກພວກ
ເຂົາເລີຍ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ
ຈາກ ຂໍເຊຣາເຮັມລາ ໄປ, ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນ
ຂອງ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເມື່ອຍ ໃຈ ໃນ
ການລົບກວນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ໃຫ້ຊາຍສະກັນສິບຫົກ
ຄົນຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນລີໂຮ-ນີໄຟ ເພື່ອສືບ
ຖາມກ່ຽວກັບພື້ນຖານຂອງຕົນ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາເລີ່ມຂຶ້ນໄປໂດຍມີຄົນຜູ້
ໜຶ່ງຊື່ວ່າອຳໂມນໄປນຳ, ລາວເປັນຄົນແຂງ
ແຮງ ແລະ ມີພະລັງ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ລາວເປັນຫົວໜ້າຂອງ
ຄົນພວກນັ້ນ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຫົນທາງທີ່
ຈະໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະ
ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນລີໂຮ-ນີໄຟ; ສະນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເປັນ ເວລາສີ່ ສິບ ມື້ ທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ໄປແບບນັ້ນ.

5 ເວລາທີ່ພວກເຂົາໄປແບບນັ້ນຢູ່ເປັນ
ເວລາສີ່ສິບມື້ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງເນີນພູ
ໜ່ວຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ
ໂຊລຳ, ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນ
ຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

6 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ພາພື້ນຖານຜູ້ທີ່ມານຳ
ລາວໄປນຳສາມຄົນ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກ
ເຂົາຄື ອາມາລະໂຄ, ເຮເລັມ, ແລະ ເຮັມ,

4ຂ 1 ນຟ 1:4. 7ກ 2 ກຣທ 11:9.	7 1ກ ອມນ 1:27-30. ຂ ອມນ 1:13.	5ກ ມຊຢ 9:6, 8, 14.
--------------------------------	----------------------------------	--------------------

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກະສັດຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໄຊລາ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກທະຫານອາລັກຂາຂອງກະສັດລ້ອມໄວ້, ແລະ ຖືກຈັບມັດສອກໄວ້ແລ້ວນຳເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ເຊືອກມັດພວກເຂົາໄດ້ຖືກແກ້ອອກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕອບຄຳຖາມ ຊຶ່ງກະສັດຈະຖາມພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື "ລິມໄສ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຊີນິບ, ຜູ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນນີ້ມາເປັນມູນມໍລະດົກ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບັງອາດເຂົ້າມາໃກ້ກັກແພງເມືອງຕອນທີ່ເຮົາກັບທະຫານອາລັກຂາຂອງເຮົາຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ?

11 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເພາະວ່າເຮົາຈະໄດ້ສອບສວນພວກເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາກໍຄົງໃຫ້ທະຫານຂອງເຮົາຂ້າພວກເຈົ້າເສຍແລ້ວ. ພວກເຈົ້າຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ອຳໂມນເຫັນວ່າລາວໄດ້

ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ເວລາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ລາວກໍກ່າວວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບພຣະໄທຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຢາງລົມເຫລືອທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະພະຍາຍາມເວົ້າດ້ວຍຄວາມອາດຫານ;

13 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍພົ້ນໃຈວ່າຖ້າຫາກທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ທ່ານຄົງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມັດສອກຢູ່ແບບນີ້. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຄືອຳໂມນ, ແລະ ເປັນເຂື່ອສາຍຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອສອບຖາມຄວາມສຸກທຸກຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງຊີນິບພາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລິມໄສໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຍິນດີຢາງຍິ່ງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້, ເຮົາຮູ້ຈັກແນ່ນອນແລ້ວວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະປິຕິຍິນດີ; ແລະ ໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາປິຕິຍິນດີນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຖືກເກັບ "ພາສີດ້ວຍອັດຕາສູງເກີນກວ່າຈະທົນໄດ້. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຮົາຈະເປັນທາດຂອງຊາວນີໄຟດີກວ່າຈະເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄສໄດ້ສັ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຜູກສອກ

6ກ 2 ນພ 5:8. 9ກ ມຊຍ 11:1.	13ກ ອມນ 1:12-15. 15ກ ມຊຍ 19:15.	
------------------------------	------------------------------------	--

ອຳໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທະຫານໄປທາງເນີນພູ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເມືອງໄຊລຳ ເພື່ອນຳເອົາພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆຂອງລາວເຂົ້າມາໃນເມືອງເພື່ອຈະໄດ້ກິນດື່ມ ແລະ ພັກຜ່ອນຈາກການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຫລາຍ; ພວກເຂົາໄດ້ທົນກັບຄວາມຫິວ, ຄວາມກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຕໍ່ມາຄື ກະສັດລິມໂຮໄດ້ອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ "ພຣະວິຫານ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງຮອບຄອບ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ສະບາຍໃຈເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຫລື ມັນຍັງຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງໆທີ່ພວກເຮົາດື່ມນົມຢ່າງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງວາງໃຈວ່າພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມນົມຕໍ່ໄປເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນ.

19 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຖິດ ແລະ ປິຕິຍິນດີ ແລະ ພັນໃຈໃນ "ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ,

ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນແຫລະຜູ້ ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ, ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງຜ່ານທະເລແດງເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງໄປ, ແລະ ລ້ຽງພວກເຂົາດ້ວຍ "ມານາເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາ.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ "ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຈຶ່ງພາພວກເຮົາມາຫາຄວາມເປັນທາດ.

21 ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພະຍານໃນມື້ນີ້, ວ່າຊີນິບ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໂດຍທີ່ເພິ່ນ "ມີໃຈຈົດຈໍຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຫລອກລວງ ໂດຍ ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນອຸບາຍຂອງກະສັດເລມັນ ໃຫ້ເຂົ້າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບກະສັດຊີນິບ, ແລະ ຍອມໃຫ້ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງກະສັດເລມັນ ຈົນກະທັ້ງເມືອງລີໂຮ-ນີໄຟ, ແລະ ເມືອງໄຊລຳ; ແລະ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ—

22 ແລະ ທັງໝົດນີ້ກະສັດເລມັນໄດ້ເຮັດໄປເພື່ອຈຸດປະສົງຢ່າງດຽວຄື "ນຳເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ມາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ ຫລື ມາ

<p>17 ກ 2 ນຟ 5:16. 19 ກ ອພຍ 3:6; 1 ນຟ 19:10. 2 ອພຍ 12:40-41;</p>	<p>ແອວ 36:28. ໑ ອພຍ 16:15, 35; ຈບຊ 11:7-8; ຢຊ 5:12.</p>	<p>20 ກ 1 ນຟ 2:1-4. 21 ກ ມຊຢ 9:1-3. 22 ກ ມຊຢ 10:18.</p>
---	--	---

ເປັນທາດ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນເວລານີ້ພວກເຮົາໄດ້ ເສຍ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຂົ້າສາລີກັບເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຈົນກະທັ້ງພົດພັນທັງໝົດຂອງພວກເຮົາທຸກຊະນິດ, ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສັດລ້ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຝູງສັດທີ່ໃຊ້ລາກແກ່ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກພວກເຮົາຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາມີ ຫລື ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ບໍ່? ແລະ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມທຸກຢ່າງສາຫັດຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະເປັນທຸກແບບນີ້ເລີຍ.

24 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນມີເຫດຜົນຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຈະເປັນທຸກຢູ່ໃນຂະນະນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພິມັອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍມາຫລາຍປານໃດແລ້ວ ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຮົາຫລັງໄຫລ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍສາມານ.

25 ເພາະຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຖືກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ເກີດກັບພວກເຂົາດອກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ; ມີແຕ່ຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ຈົນເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຂ້າພັນກັນໃນບັນດາພັກພວກຕົນເອງ.

26 ແລະ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກພວກເຮົາຂ້າຕາຍໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັ່ງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທຳນາຍຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ເພາະຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ຄື "ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະອົງຈະຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ ແລະ ຈະເປັນ ຮູບລັກສະນະຕາມທີ່ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບລັກສະນະຂອງ "ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະຮັບເອົາເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນໂລກ—

28 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນເພິ່ນເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຂ້າເພິ່ນເສຍ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງເພື່ອນຳເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ, ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ແປກໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ທີ່ຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດແບບນີ້.

29 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ "ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ເຮົາຈະລ້ອມຮົ້ວເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຈະ

<p>26 ກ ມຊຢ 17:12-20. 27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 1:26-28; ອທ 3:14-17; ຄພ 20:17-18.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 13:33-34; 15:1-4. 29 ກ 1 ຊມອ 12:15; 2 ຂຄ 24:20.</p>
--	--	--

ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ; ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຄືກັນກັບຕໍ່ທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະດູດ ເພື່ອສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຫວ່ານ "ຄວາມສຶກກະບົກ ແລ້ວພວກເຂົາຈະ ຮັບກ່ຽວຂີ້ແກບຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ; ແລະ ໝາກຜົນຂອງມັນຈະເປັນຄືຢາພິດ.

31 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຫວ່ານຄວາມສຶກກະບົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະເກັບກ່ຽວມັນແລ້ວ "ລົມຕາເວັນອອກຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາທັນທີ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ ແລະ ເປັນທຸກແລ້ວ.

33 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ຫັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກທ່ານໃນພຣະອົງ, ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແຫ່ງຈິດໃຈ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ອຳໂມນສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລົມໄຮ—ລາວໄດ້ຮູ້ເຖິງແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຣັດ—ບັນທຶກສະໄໝບູຮານສາມາດແປໄດ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ—ບໍ່ມີ

ຂອງປະທານໃດເໜືອກວ່າຂອງປະທານແຫ່ງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ. ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດລົມໄຮເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນໄດ້ບອກຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ອຳໂມນຍືນຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຊີມິບໜີຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ຕົວລາວເອງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງຄຳສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ສິດສອນຄົນພວກນັ້ນນຳອີກ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມແກ່ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລົມໄຮເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຂໍ້ຄວາມທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າໄປ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລາວເຮັດທຸກສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ກະສັດລົມໄຮໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນເລີກລາກັນໄປ, ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນກັບບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລົມໄຮໄດ້ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອລາວ

30 ກ ຄມພ ສຶກກະບົກ, ຄວາມສຶກກະບົກ. ຂ ຄລຕ 6:7-8;	ຄພ 6:33. ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. 31 ກ ຢມຢ 18:17;	ມຊຢ 12:6. 33 ກ ມມ 9:6. 8 5 ກ ມຊຢ 9-22.
---	--	--

ຈະໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນນັ້ນ.

6 ບັດນີ້, ທັນທີທີ່ອໍາໂມນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຈົບແລ້ວ, ກະສັດກໍຢາກຮູ້ວ່າລາວຮູ້ຈັກແປຄວາມໝາຍຂອງພາສານັ້ນບໍ່, ແລະອໍາໂມນບອກເພິ່ນວ່າລາວແປບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ໂດຍທີ່ໂສກເສົ້າຫລາຍເພາະຄວາມທຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເຮົາສື່ສົບສາມຄົນອອກເດີນທາງໄປໃນຕົ້ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອອອກໄປຊອກຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ວົງວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມາປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມເປັນຫາດນີ້.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຕົ້ນແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງມີຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບພໍ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງແມ່ນໍ້າຫລາຍສາຍ, ຄົ້ນພົບແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຊາກກະດູກຄົນ, ແລະ ສັດ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຊາກເຮືອນຊານທຸກຊະນິດທີ່ເພພັງນໍາອີກ, ຄົ້ນພົບແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ເຄີຍມີຜູ້ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ດັ່ງຝູງຊົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຕົວອັກຂະລະມານໍາ, ແລະ ມັນເຮັດດ້ວຍຄໍາສົດ.

10 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ "ແຜ່ນປົກເອິກມານໍາອີກ, ມັນໃຫຍ່ ແລະ

ເຮັດດ້ວຍ ສິ່ງທອງເຫລືອງ, ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບດີ.

11 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາດາບທີ່ບໍ່ມີດໍາມ, ແລະ ໃບຂອງມັນເຂົ້າຂີ້ໝັ້ງງມານໍາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ສາມາດແປພາສາທີ່ຖືກສະຫລັກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ. ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າແປມັນໄດ້ບໍ່?

12 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ແປໄດ້? ເພາະວ່າເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ແປບັນທຶກນີ້ເປັນພາສາຂອງພວກເຮົາ; ເພາະບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງຄົນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈາກພວກທີ່ຖືກທໍາລາຍໄປ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງບັນທຶກເຫລົ່ານີ້; ຫລື ບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງການທໍາລາຍຂອງຄົນພວກນີ້; ແລະ ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກເຫດຜົນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ.

13 ບັດນີ້ອໍາໂມນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍບອກທ່ານໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະແປບັນທຶກນີ້ໄດ້, ເພາະຄວາມຮູ້ທີ່ເພິ່ນມີ; ເພິ່ນສາມາດແປບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານນີ້ໄດ້ທັງໝົດ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນເອີ້ນວ່າ "ສິ່ງແປຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດສ່ອງເບິ່ງໃນນັ້ນໄດ້ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາເສຍກ່ອນ, ຖ້າຜູ້ໃດສ່ອງເບິ່ງໂດຍການລ່ວງລະເມີດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບບັນຊາໃຫ້ສ່ອງເບິ່ງ ກໍເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດຂອງຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ

9 ກ ອຫ 1:1-2. 10 ກ ອຫ 15:15.	ຂ ອຫ 10:23. 13 ກ ມຊຢ 28:10-17.	ຂ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. ຄ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
---------------------------------	-----------------------------------	--

ບັນຊາໃຫ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂອງປະທານອັນສູງສົ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ.

15 ແລະ ກະສັດເວົ້າວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສາດສະດາ.

16 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າຜູ້ພະຍາກອນເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດານຳອີກ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະມີອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີໄດ້; ເຖິງປານນັ້ນມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ.

17 ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນຈະຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນຳອີກ, ແລະ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທຸກສິ່ງຈະຖືກສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກ, ຫລື ທີ່ຈິງ ແລ້ວສິ່ງລັບຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ກໍຈະມາຢູ່ໃນບ່ອນແຈ້ງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຮູ້ຈັກບໍ່ໄດ້ ບໍ່ວ່າໃນທາງໃດ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນຳ.

18 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດທາວິທີໄວ້ດັ່ງນີ້ເພື່ອມະນຸດຈະ ໄດ້ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນດ້ວຍສັດທາ; ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເວົ້າຂໍຄວາມຈົບລົງແລ້ວ ກະສັດກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄວາມລຶກລັບ "ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບເຊັ່ນນີ້ທັງໝົດຕໍ່ລູກ

ທຳມະນຸດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ.

20 ໂອ້ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າອັດສະຈັນໃຈພຽງໃດ, ແລະ ພຣະອົງທົນກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງມານານພຽງໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທຳມະນຸດຕາບອດ ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຽງໃດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາບັນຍາ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ "ບັນຍາຄວບຄຸມພວກເຂົາເລີຍ!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບຝູງແກະປາຊຶ່ງໜີຈາກຜູ້ລ້ຽງ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ສັດໃນປ່າໄລ່ກິນ.

ບັນທຶກຂອງຊິນິບ—ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີຈາກ ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ ມາ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 22.

ບົດທີ 9

ຊິນິບ ນຳພາຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ອອກ ຈາກ ເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອ ໄປ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນດິນ ລີໄຮ - ນິໄຟ—ກະສັດ ຊາວ ເລມັນ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກ—ມັນໄດ້ມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຊິນິບ. ປະມານ 200-187 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າພະເຈົ້າຊິນິບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາສາທັງໝົດຂອງຊາວນິໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ເຖິງ "ແຜ່ນດິນນິໄຟ, ຫລື

19 ກ ອຫ 3:21-28; 4:4-5.
20 ກ ສຫສ 9:1;

ມຫ 11:19.
9 1 ກ 2 ນພ 5:5-8;

ອມນ 1:12.

ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ເປັນຜູ້ສອດແນມເພື່ອຈະໄດ້ສືບເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ—ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຫັນສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍເລີຍ.

2 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທົວໜ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດຂໍ້ຖືກລົງກັບພວກເຂົາ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດ ແລະ ກະທາຍເລືອດ ຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ປະທານຂ້າພະເຈົ້າເສຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ໂດຍມີການນອງເລືອດຢາງໜັກ; ແລະ ມີການຕໍ່ສູ້ກັນລະຫວ່າງພໍ່ກັບພໍ່, ແລະ ອ້າຍກັບອ້າຍ, ນ້ອງກັບນ້ອງ, ຈົນວ່າກອງທັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາຖືກທຳລາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ເມຍຂອງເຂົາ ແລະ ລູກຂອງເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈເກີນໄປທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮວບຮວມຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຂຶ້ນໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ໄດ້ເລີ່ມອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ; ເພາະວ່າພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຮົາຊ້າເກີນໄປ.

4 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຊັດເຊພະເນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາສີ່ຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງອີກ, ເຂົ້າໄປຫາກະສັດ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃຈຂອງກະສັດ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍສັນຕິຫລືບໍ່.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຊລຳໄດ້.

7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງ.

8 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມສ້າງອາຄານ ແລະ ສ້ອມແຊມກຳແພງເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຳແພງເມືອງລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ກຳແພງເມືອງໄຊລຳ.

9 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມໄຖ່ດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອປູກເມັດພືດພັນທຸກຊະນິດ, ມີເມັດເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເຂົ້າຫວິດ, ແລະ ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ນິອາດ, ແລະ ຊີອຳ, ແລະ ແນວໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ; ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ມັນເປັນເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກິນອຸ

ບາຍຂອງກະສັດເລມັນທີ່ຈະ "ເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເປັນທາດ, ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍອມເສຍແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນເວລາສິບສອງປີ ກະສັດເລມັນເລີ່ມບໍ່ສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຊະນະ ແລະ ນຳເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດໄດ້.

12 ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນ "ຂີ້ ຄ້ານ ແລະ ນັບຖືຮູບບູຊາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ອົມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ລ້ຽງສະຫລອງກັນດ້ວຍຝູງສັດຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

13 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດເລມັນເລີ່ມຍຸງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ຜິດຖຽງກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຈຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

14 ເພາະໃນປີທີສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຫ່າງອອກໄປທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຕັກນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ອາຫານແກ່ຝູງສັດ, ແລະ ກຳລັງໄຖດິນຂອງພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ທະຫານຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຈມຕີ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຍຶດເອົາຝູງສັດ ແລະ ເຂົ້າສາລີຢູ່ໃນທົ່ງ

ຂອງພວກເຂົາໄປ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຈຶ່ງປົບໜີເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີໄຟ, ແລະ ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ໄມ້ຄັອນໜ້ານ່ອງ, ແລະ ກະຕຸນ, ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍໄດ້ຮັບກຳລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດກຳລັງຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງການປົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

18 ແລະ ພຣະເຈົ້າ "ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພາຍໃນມື້ໜຶ່ງຄືນໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຕາຍສາມພັນສີ່ສິບສາມຄົນ; ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າຕໍ່ໄປຈົນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ໄດ້ຊ່ວຍຜັງສົບພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງ

10 ກ ມຊຢ 7:21-22. 12 ກ ອນ 1:20. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 18 ກ ມຊຢ 29:20.

ຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການໂສກ
ເສົ້າ ແລະ ຄໍາຄວນຢາງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ພວກ
ເຮົາ ເພາະພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາສອງຮ້ອຍ
ເຈັດສິບເກົ້າຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ໃນການສູ້
ຮົບນັ້ນ.

ບົດທີ 10

ກະສັດເລມັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ—ຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນເປັນຄົນປາເຖື່ອນ ແລະ ໂຫດຮ້າຍ
ແລະ ເຊື້ອຖືໃນປະເພນີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ—ຊີ
ນິບກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເດັ່ນກວ່າພວກເຂົາ.
ປະມານ 187-160 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາລາຊາອານາຈັກ
ຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນ
ດິນຢ່າງສັນຕິສຸກອີກ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຫລາຍຊະນິດ,
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີອາວຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ
ເພື່ອຕໍ່ສູ້ໃນເວລາທີ່ຊາວເລມັນຂຶ້ນມາກໍ່ສົງ
ຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ຮອບ
ແຜ່ນດິນ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມ
ຕີ ແລະ ມາທຳລາຍພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຕົວ; ແລະ ໃນວິທີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປ້ອງ
ກັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັກສາມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້
ຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກຢູ່ຫລາຍປີ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງຊາວສອງປີ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍໂຖ
ດິນ, ແລະ ປູກ ພືດພັນ ແລະ ແນວໝາກ

ໄມ້ທຸກຊະນິດ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງເຂັນ
ຝ້າຍ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງດູໝັ່ນ, ແລະ ຕໍ່າ
ຜ້າລິນິນຢ່າງດີທຸກຊະນິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕໍ່າ
”ຜ້າທຸກຊະນິດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຫຸ້ມ
ຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ—
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ນັ້ນຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາຊາວສອງປີ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດ”ເລມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ, ແລະ ລູກຊາຍ
ຂອງເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ເພິ່ນ
ເລີ່ມຍຸງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເກີດມີການ
ກະບົດຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງເລີ່ມຕຽມການສູ້ຮົບ ແລະ ຂຶ້ນ
ມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກນັກສືບສອດ
ແນມຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຮອບແຜ່ນ
ດິນ”ເຊັ່ນລອນ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້
ການຕຽມພ້ອມຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ປ້ອງກັນຕ້ານທານພວກເຂົາ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາຍົກທັບຂຶ້ນມາທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ
ໄຊລຳ, ດ້ວຍກອງທະຫານເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍປະກອບດ້ວຍ”ອາວຸດ, ຂີ້ທະ
ນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດາບ, ແລະ ດາບ
ສອງຄົມ, ແລະ ກ້ອນຫີນ, ແລະ ກະຖຸນ;
ແລະ ພວກເຂົາແຖຫົວ ແລະ ເປືອຍກາຍມີ
ແຕ່ແຜ່ນໜັງຄຽງແອວຂອງພວກເຂົາເທົ່າ
ນັ້ນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອພວກຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ

10 4 ກ ມຊຢ 9:9. 5 ກ ແອວ 1:29.	6 ກ ມຊຢ 9:10-11; 24:3. 7 ກ ມຊຢ 11:12.	8 ກ ຈສ 1:8. ຂ ແອວ 3:4-5.
----------------------------------	--	-----------------------------

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍແກ່ ແລະ ຊາຍສະກັນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ສາມາດໃຊ້ອາວຸດໄດ້ໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນແກ່ເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມອາຍຸຂອງໃຜລາວ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງວ່າຈະມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ "ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຫລື ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອາໄສແຕ່ກຳລັງຂອງຕົນເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍແຂງແຮງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

12 ພວກເຂົາເປັນຄົນ "ປາເຖືອນ, ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ກະຫາຍເລືອດ, ເຊື່ອຖືໃນ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືແນວນີ້—ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກພິມ້ອງຂອງພວກເຂົາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຂ້າມນ້ຳທະເລນຳອີກ;

13 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ວ່າພວກເຂົາຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກແຫ່ງ "ທຳອິດຂອງພວກ

ເຂົາ, ຫລັງຈາກຂ້າມນ້ຳທະເລມາແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະນິໄຟເປັນຄົນຊື່ສັດກວ່າໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ *ໂປດປານ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕອບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ນຳພາການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

14 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ "ເຂົ້າໃຈວິທີການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນເວລາທີ່ຢູ່ໃນຜືນນ້ຳ ເພາະພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນໃນເວລາມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ພວກເຂົາຫາວ່າເພິ່ນໄດ້ເອົາອຳນາດ "ປົກຄອງຜູ້ຄົນໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເພິ່ນ, ແລະ ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງໄປນຳ, ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເພິ່ນ ຮັກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກເຂົາໄປ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກຽດຊັງຊາວນິໄຟແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ຂ້າ, ໃຫ້ລັກ ແລະ ໃຫ້ປຸ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮັດ

<p>10 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 12 ກ ແອວ 17:14. ຂ 2 ນພ 5:1-3.</p>	<p>13 ກ 1 ນພ 18:23. ຂ 1 ນພ 17:35. 14 ກ 1 ນພ 15:7-11. ຂ 1 ນພ 18:10-11.</p>	<p>15 ກ 2 ນພ 5:3. 16 ກ 2 ນພ 5:12. ຂ ແອວ 20:10, 13.</p>
---	---	--

ໄດ້ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນ ຈຶ່ງມີຄວາມກຽດຊັງອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕໍ່ລູກຫລານຂອງນີໂຟ.

18 ເພາະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກະສັດເລມັນຈຶ່ງຫລອກລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ເລ່ ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນອຸປາຍຂີ້ຕົວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈິບງາມ, ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຊີນິບຫລັງຈາກເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດກ່ຽວກັບຊາວເລມັນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຟັງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊຸກຍູ້ຈິດໃຈພວກເຂົາໃຫ້ໄປສູ່ຮີບດ້ວຍພະລັງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍການຂ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນກະທັ້ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມລ້ຽງສັດ, ແລະ ໄຖ່ດິນອີກ.

22 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ອາ ຍຸ ແກ່ ຫລາຍແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວຕື່ມອີກ. ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄປ ດ ປະ ທານ

ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ເທີ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ກະສັດ ໂນອາ ບົກ ຄອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ—ເພິ່ນຫາຄວາມສຳລານໃນການດຳລົງຊີວິດກັບມະເຫສີ ແລະ ນາງສະໜົມທັງຫລາຍ—ອະບິນາໄດທຳນາຍວ່າຜູ້ຄົນຈະຖືກນຳເອົາໄປເປັນທາດ—ກະສັດ ໂນອາ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ປະມານ 160–150 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊີນິບໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຊື່ ໂນອາ; ສະນັ້ນ, ໂນອາຈຶ່ງເລີ່ມປົກຄອງແທນ; ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຕົນ. ແລະ ເພິ່ນມີມະເຫສີກັບ ນາງສະໜົມຫລາຍຄົນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້¹ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກະທຳບາບ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳການໂສເພນີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ.

3 ແລະ ເພິ່ນເກັບພາສີໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າຂອງ, ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງ²ໂລຫະຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງແດງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງເຫລືອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫລັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໜຶ່ງ

11 2 ກ ຍດ 3:5.
ຂ 1 ກສ 14:15–16;
ມຊຍ 29:31.

ຄ 2 ນຟ 28:15.
3 ກ ເຮັບເຮີ ຄຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ:
ຄຳຄຸນນາມ, “ເຫລື້ອມ”;

ຄຳກິລິຍາ, “ວາງທັບ ຫລື ໂອບດ້ວຍໂລຫະ.”

ສ່ວນຫ້າຂອງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຫຼັງສ່ວນຫ້າຂອງພືດພັນທັນຍາຫານຂອງ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ທັງໝົດນີ້ນຳໄປເພື່ອຄຳຊູຕິນ ເອງ ແລະ ພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນກັບພວກ ນາງສະໜົມທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ພ້ອມດ້ວຍ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາກັບນາງບຳເລີຂອງພວກເຂົາ; ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນແຜນຂອງການງານໃນອານາ ຈັກຢ່າງນີ້.

5 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບົດພວກປະໂລຫິດ ເກົ່າທັງໝົດທີ່ບົດາຂອງເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ຂຶ້ນແທນ, ຊຶ່ງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມ ທະນົງໃຈ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການຄຳ ຈູນຢູ່ໃນຄວາມກຽດຄຳນຂອງພວກເຂົາຢູ່ ດັງນັ້ນ, ແລະ ໃນການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການທຳການໂສເພນີ ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍພາສີຊຶ່ງກະສັດໂນອາ ເກັບມາຈາກຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ຜູ້ຄົນໄດ້ທຳ ງານໜັກທີ່ສຸດດັງນັ້ນເພື່ອຄຳຈູນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍນັບ ຖືຮູບບູຊາຄືກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເປັນປະ ໂຫຍດ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງກະສັດກັບ ພວກປະໂລຫິດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ ເລື່ອງຍົກຍ້ອງກັບຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ໂນອາໄດ້ສ້າງອາຄານຫລູຫລາ ແລະ ກວ້າງ ໃຫຍ່ຫລາຍຫລັງ; ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍ ໄມ້ລວດລາຍທີ່ງົດງາມ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີ ຄ່ານາໆງຊະນິດ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະ ດ້ວຍເງິນ,

ແລະ ດ້ວຍເຫລັກ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ, ແລະ ດ້ວຍໂລຫະ, ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ;

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງວັງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ບ່ອນນັ່ງໄວ້ທາງກາງ, ແລະ ທັງໝົດ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ປະດັບປະດາ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ ມີຄຸນຄ່າສູງ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນງານຂອງເພິ່ນ ທຳງານດ້ວຍຝີມີປານິດນາໆຊະນິດພາຍ ໃນກຳແພງຂອງພຣະວິຫານ, ແລະ ເຮັດ ດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ.

11 ແລະ ບ່ອນນັ່ງຖືກຈັດໄວ້ຕ່າງຫາກສຳ ລັບມະຫາປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງຢູ່ສູງກວ່າບ່ອນ ນັ່ງບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເອ້ ດ້ວຍຄຳສົດ; ແລະ ເຮັດຮາວພະນັກໄວ້ ທາງໜ້າບ່ອນນັ່ງ, ເພື່ອພວກປະໂລຫິດຈະ ໄດ້ເອື້ອຍຕົວ ແລະ ວາງແຂນໄວ້ເທິງນັ້ນ ຂະນະທີ່ກ່າວຄຳເທັດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສ້າງ ັທສູງຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບພຣະ ວິຫານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນທໍສູງທີ່ສຸດ, ຖ້າ ຢືນຢູ່ເທິງຍອດທີ່ນັ້ນຈະຫລຽວເຫັນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳກັບແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນສາມາດຫລຽວເຫັນໄດ້ຈົນກະທັ້ງທົ່ວ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໃຫ້ສ້າງຕຶກອາຄານຫລາຍຫລັງໃນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳ; ແລະ ໃຫ້ສ້າງທໍສູງໃຫຍ່ບ່ອນ ໜຶ່ງໄວ້ໃນເນີນພູທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ ໄຊລຳ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບລູກ ຫລານຂອງນີໂຟໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ

ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ເພິ່ນເຮັດແນວນັ້ນຕາມຄວາມຮັ່ງມີ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ມາຈາກການເກັບພາສີຈາກຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນວາງໃຈຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໃຊ້ເວລາດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະໜຸກສະບາຍຢູ່ກັບພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນ ແລະ ພວກນາງສະໜົມ ທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ໃຊ້ເວລາແບບນີ້ຢູ່ກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີຂອງພວກເຂົາຄືກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ປູກສວນອະງຸ່ນໄວ້ໂດຍຮອບແຜ່ນດິນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ສ້າງເຄື່ອງບັນໝາກອະງຸ່ນ, ແລະ ເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກັບກາຍເປັນ "ຄົນຕິດເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເລີ່ມສົ່ງຄົນມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ໂຈມຕີຄົນກຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນໃນທັງຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລ້ຽງຜູງສັດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

17 ແລະ ກະສັດໂນອາໄດ້ສົ່ງທະຫານອອກໄປເວນຍາມອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເພື່ອຂັບໄລ່ພວກນັ້ນອອກໄປ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປພຽງພໍ, ແລະ ຊາວເລມັນກໍຍົກມາໂຈມຕີພວກເຂົາອີກ, ແລະ ກວາດເອົາຜູງສັດຂອງພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ຊາວເລມັນເລີ່ມຕົ້ນທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມກຽດຊັງຂອງຕົນຕໍ່ພວກເຂົາເຊັ່ນນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ກະສັດໂນອາໄດ້ສົ່ງກອງທະຫານໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມຍິນດີກັບເຄື່ອງຂອງທີ່ພວກເຂົາຍຶດມາໄດ້ຈາກຊາວເລມັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ພວກເຂົາໄດ້ "ອວດອ້າງເຖິງກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າພວກເຂົາທຳສິບຄົນຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນໄດ້ເຖິງພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອວດອ້າງແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນຊົມໃນກອງເລືອດ, ແລະ ການນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາຊື່ວ່າ "ອະບີນາໄດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພວກນີ້ ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ມີຄວາມວ່າ, ຈົ່ງອອກໄປ, ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເຮົາເຫັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈເຮົາຈະມາຍ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈທັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ; ແທ້ຈິງ

15 ກ ຄມພ ພຣະວາຈາ ແຫ່ງບັນຍາ. 19 ກ ຄພ 3:4. ຄມພ ຈອງຫອງ, 20 ກ ຄມພ ອະບີນາໄດ.

ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປ ຯເປັນທາດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນທຸກໂດຍມີຂອງສັດ ຕູຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄື ພຣະເຈົ້າທີ່ ັອິດສາມາຍັງມຸຍາມຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນໜ້າ ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ ໄປເປັນທາດ ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປົດ ປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້, ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການຈະບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຮ້ອງທຸນຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ ັລ້າຊ້າທີ່ຈະຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ ສັດຕູລົງໂທດພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈມາ ນຸ່ງຜ້າກະສອບ ແລະ ເທົ່າຖ່ານ, ແລະ ຮ້ອງ ຂໍຢ່າງສູດກຳລັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ ັພັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ທັງ ຈະບໍ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມ ທຸກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າແບບນີ້.

26 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ອະບິນາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບພວກເຂົາ,

ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພະ ຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ; ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຫລຸດຈາກກຳ ມີຂອງພວກເຂົາ.

27 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະສັດ ໂນອາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ ຄວາມ ຂອງ ອະບິນາ ໄດ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນຄືກັນ; ແລະ ກ່າວວ່າ: ອະ ບິນາໄດເປັນໃຜທີ່ຈະມາຕິຕຽນເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຫລື ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ັອົງໃດທີ່ຈະເອົາຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາ ຫັດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ?

28 ເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຈັບເອົາອະບິນາ ໄດມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຂ້າມັນເສຍ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອ ຍຸຍົງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກັນ, ແລະ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດຖຽງກັນໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຂ້າມັນ ຖິ້ມເສຍ.

29 ບັດນີ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນ ັບອດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຈ ັແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳ ຂອງອະບິນາໄດ, ແລະ ມັບຈາກນັ້ນມາ ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເພິ່ນ. ແລະ ກະສັດ ໂນອາໄດ້ເຮັດໃຈຂອງພວກ ເຂົາແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງເພິ່ນເລີຍ.

ບົດທີ 12

ອະບິນາໄດຖືກເອົາເຂົ້າສູ່ກະການທຳ ນາຍຂອງເພິ່ນເຖິງການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເຖິງການແກ່ກຳຂອງກະສັດ ໂນອາ—

<p>21 ກ ມຊຢ 12:2; 20:21; 21:13-15; 23:21-23. 22 ກ ອພຍ 20:5; ພບຍ 6:15;</p>	<p>ມຊຢ 13:13. 24 ກ ມກ 3:4; ມຊຢ 21:15. 25 ກ ອຊຢ 1:15; 59:2. 27 ກ ອພຍ 5:2;</p>	<p>ມຊຢ 12:13. 29 ກ ມຊ 4:4. ຂ ແອວ 33:20; ອທ 11:13.</p>
---	--	---

ປະໂລຫິດຈອມປອມກ່າວອ້າງພຣະຄຳພີ
ແລະ ທ່າທ່າວ່າຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ—ອະ
ບິນາໄດເລີ່ມສິດສອນພຣະບັນຍັດສິບປະ
ການ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກນັ້ນ ເປັນເວລາສອງປີຄື ອະບິນາໄດ
ໄດ້ປອມຕົວມາໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈົນວ່າ
ຄົນທັງຫລາຍຈຳພື້ນບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ທຳນາຍໃນບັນດາພວກນັ້ນ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ
ດັ່ງນີ້—ອະບິນາໄດ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປທຳນາຍ
ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້
ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ; ພວກ
ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວ
ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມ
ຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມພິໄລດຂອງເຮົາ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມພິໄລດອັນຮຸນແຮງ
ຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມາ ຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ
ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
ຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້! ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
ເຈົ້າຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປ ແລະ ທຳ
ນາຍວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້,
ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພາະຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະຖືກ
ນຳໄປເປັນ ທາດ, ແລະ ຈະຖືກ ຂີ້ຕົບໜ້າ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະຖືກຄົນມາກວາດ
ເອົາໄປ, ແລະ ຖືກຂ້າຖິ້ມ; ແລະ ແຮງໃນ
ອາກາດ, ແລະ ໝາ, ແລະ ສັດປ່າຈະມາກິນ

ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກຊີ
ວິດຂອງກະສັດ ໃນອາອາດ ຈະມີຄຸນຄ່າ
ເທົ່າກັບອາພອນ ໃນ ຂີ້ເຕົາໄຟອັນຮ້ອນ;
ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ
ຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງເຮົາດ້ວຍ
ຄວາມທຸກຢາງແສນສາຫັດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ ດ້ວຍ ພະຍາດ
ໂລຄາ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງ
ຄຳຄວນຕະຫລອດທັງວັນ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ ພາລະ
ໜັກຕິດຢູ່ເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ
ຖືກໄລ່ກວາດໄປທາງໜ້າຄືກັບໂຕລໍທີ່ບໍ່ມີ
ຄວາມຄິດ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ
ຈະສົ່ງໝາກເຫັບໃຫ້ຕົກລົງມາໃນບັນດາ
ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະຕົກຖືກພວກເຂົາ;
ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ພົມ
ຂອງຕາ ເວັນອອກນຳອີກ; ແລະ ພຽງ
ໄມ້ຈະລົງມາກິນພືດພັນໃນແຜ່ນດິນຂອງ
ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ
ພະຍາດໂລຄາອັນຮ້າຍແຮງ—ແລະ ເຮົາ
ຈະເຮັດທຸກຢາງນີ້ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ
ຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຮົາຈະ ທຳລາຍ
ພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະປະ

12 1 ກ ອຊຢ 65:6.
2 ກ ມຊຢ 11:21; 20:21;
21:13-15; 23:21-23.
ຂ ມຊຢ 21:3-4.
3 ກ ມຊຢ 12:10.

ຂ ມຊຢ 19:20.
4 ກ ຄພ 97:26.
ຂ ມຊຢ 21:9-10.
5 ກ ມຊຢ 21:3.
6 ກ ຢມຢ 18:17;

ມຊຢ 7:31.
ຂ ອພຍ 10:1-12.
7 ກ ຄພ 3:18.
8 ກ ແອວ 45:9-14.

ະບັນທຶກໜຶ່ງໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເຮັດໄປເພື່ອ ເຮົາຈະເປີດໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ແກ່ ປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ອະບິນາໄດໄດ້ທຳ ນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຫລາຍເລື້ອງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຈັບມັດເພິ່ນ ແລະ ພາເພິ່ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ທ່ານ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ, ແລະ ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາ.

10 ແລະ ລາວ ໄດ້ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານນຳອີກ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບອາພອນໃນເຕົາໄຟ.

11 ແລະ ລາວ ໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານ ຈະ ເປັນຄືກັນກັບຕົນເຂົ້າທີ່ແຫ້ງໃນທົ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກຝູງສັດແລ່ນທັບ ແລະ ຢຽບຍ່າຢູ່ໃຕ້ ຕົນ.

12 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ລາວ ກ່າວ ວ່າ ທ່ານ ຈະເປັນຄືດອກໄມ້ຂອງຕົ້ນໜາມ ຊຶ່ງ ເວລາມັນບານເຕັມທີ່, ຖ້າລົມພັດມາ ມັນ ຈະປົວໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວອ້າງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າທັງໝົດນີ້ຈະເກີດກັບທ່ານ ຖ້າ ຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ ໄດ້ກະທຳບາບອັນ ໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກ

ພຣະເຈົ້າລົງໂທດ ຫລື ຄົນຜູ້ນີ້ຕັດສິນເອົາ ເອງ?

14 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ແລະ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບແນວໃດເລີຍ; ສະນັ້ນ, ຄົນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເວົ້າຕົວະກ່ຽວກັບທ່ານ ແລະ ລາວທຳນາຍໄປລ້າງ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງ, ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດຢ່າງເດັດ ຂາດ, ຫລື ຖືກສັດຕູເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານເປັນຜູ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ ໄປ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄົນຜູ້ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະ ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ; ທ່ານຈຶ່ງເຮັດ ກັບລາວສຸດແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະເຫັນດີ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂນອາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາອະບິນາໄດ ເຂົ້າຄຸກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ພວກປະ ໂລຫິດມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະມີກອງປະ ຊຸມປຶກສາຫາລືກັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດກັບ ເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເອົາຄົນ ຜູ້ນັ້ນມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຖາມ; ແລະ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາອະບິນາໄດ ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບເອົາຄວາມຜິດຈາກເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີອັນໃດອັນໜຶ່ງເພື່ອ ກ່າວຫາເພິ່ນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕອບພວກເຂົາ ຢ່າງອາດຫານ, ແລະ ແກ້ຄຳຖາມຂອງ ພວກເຂົາໄດ້ທຸກຂໍ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ; ເພາະເພິ່ນ

ຕອບຄໍາຖາມຂອງພວກເຂົາ "ໄດ້ທຸກຂໍ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນໃນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາກ່າວກັບອະບິນາໄດວ່າ: ຂໍຄວາມຊຶ່ງຂຽນໄວ້, ແລະ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດໄດ້ສິດສອນໄວ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າ:

21 ຕົນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ ງ່າຍໃດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ປະກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ; ທີ່ປະກາດຄວາມລອດ; ທີ່ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງປົກຄອງ;

22 ຄົນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເປັ່ງສຽງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນກັບຕາ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຊີໂອນກັບຄືນມາອີກ;

23 ຈຶ່ງເປັ່ງສຽງປິຕິຍິນດີ; ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮັກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ;

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງ ງ່າຍອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເປັນ ງ່າຍໂລຫິດແມ່ນບໍ່, ແລະ ອ້າງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຂົ້າໃຈວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍແລ້ວ, ແລະ ປານນັ້ນຍັງປາດຖະ

ໜາຢາກຮູ້ຈັກຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

26 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ວິບັດ ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະ ວ່າ ພວກທ່ານບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສິດສອນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

27 ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ເພື່ອ ໃຫ້ ງ່າຍ ໃຈ ເລີຍ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານ ຈຶ່ງ ບໍ່ ສະຫລາດ. ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານສິດສອນສິ່ງໃດແດ່ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້?

28 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ.

29 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ: ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ ງ່າຍກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາມັນ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງທຳຮາກໂສເພນີ ແລະ ໃຊ້ກຳລັງຂອງພວກທ່ານກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບນຳກັນອີກ, ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້?

30 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ; ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

<p>19 ກ ຄພ 100:5-6. 21 ກ ອຊຢ 52:7-10; ນສ 1:15.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 22:11. 25 ກ ມຊຢ 11:5. 27 ກ ຄພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 29 ກ ຄພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຄພ ຫລິ້ນຊື້.</p>
--	---	--

ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ລົງ ໂທດ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ ນັ້ນ. ແລະ ພວກທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ຫຍັງ ແຕ່ກ່ຽວ ກັບ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ? ຄວາມ ລອດ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງກົດຂອງ ໂມເຊ "ບໍ່? ພວກທ່ານ ຈະຕອບວ່າແນວໃດ?

32 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ ຄວາມ ລອດມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊ.

33 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ອະ ບິນາ ໂດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກທ່ານຈະລອດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັກສາພຣະບັນ ຍັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃຫ້ໂມເຊຢູ່ ເທິງ "ພູຊີນາຍ, ກ່າວວ່າ:

34 "ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ ະພາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນ ດິນ ເອຢິບ, ອອກ ຈາກ ບ້ານ ເຮືອນ ແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ.

35 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ພຣະເຈົ້າອົງ "ອື່ນ ຕໍ່ ຫ້າ ເຮົາ.

36 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ຮູບ ຄວັດ ສະຫລັກອັນ ໃດສຳລັບຕົນເອງ ຫລື ເຮັດ ຮູບ ສົມມຸດ ໃນ ສະຫວັນ ເບື້ອງເທິງ, ຫລື ສິ່ງ ຂອງ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ.

37 ບັດນີ້ອະບິນາໂດກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ, ພວກທ່ານ ເຮັດ ເລື່ອງ ທັງໝົດ ນີ້ ແລ້ວ ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ພວກທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ. ແລະ ພວກ ທ່ານ "ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າ

ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ສິດສອນ.

ບົດທີ 13

ອະບິນາ ໂດ ໄດ້ ຖືກ ບົກ ປ້ອງ ໂດຍ ອຳນາດ ອັນ ສັກ ສິດ—ເພິ່ນ ສິດ ສອນ ພຣະ ບັນ ຍັດ ສິບ ປະ ການ—ຄວາມ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງກົດ ຂອງ ໂມເຊ ແຕ່ ຝ່າຍ ດຽວ— ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງ ຈະກະທຳການຊົດ ໃຊ້ ແລະ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 148 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບປະ ໂລຫິດ ຂອງເພິ່ນ ວ່າ: ເອົາຄົນ ນີ້ ໄປ ຂ້າ ຖິ້ມ ເສຍ; ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີຫຍັງຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບ ມັນແລ້ວ, ເພາະວ່າມັນເປັນບ້າ.

2 ແລະ ພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ພະຍາ ຍາມທີ່ຈະຈັບອະບິນາໂດ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕ້ານ ທານໄວ້, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

3 ຢ່າ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຈ້ງຂ່າວ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາ; ທັງ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບອກເລື່ອງ ຊຶ່ງພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ "ມາບອກ; ສະນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກທຳ ລາຍໃນເວລານີ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

4 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະບັນ ຍັດສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າ; ແລະ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກ

<p>31 ກ ມຊຢ 3:15; 13:27-32; ແອວ 25:16. 33 ກ ອພຍ 19:9, 16-20; ມຊຢ 13:5.</p>	<p>34 ກ ອພຍ 20:2-4. ຂ ອພຍ 12:51; 1 ນຟ 17:40; ມຊຢ 7:19.</p>	<p>35 ກ ຮສອ 13:4. ຄມພ ການນັບຖືຮູບພູຊາ. 37 ກ ມຊຢ 13:25-26. 13 3 ກ ມຊຢ 12:20-24.</p>
--	--	--

ຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນບ້າ.

5 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກອະບິນາໄດ້ໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄົນຂອງກະສັດຂອງໂນອາຈຶ່ງບໍ່ກ້າຈັບເພິ່ນ, ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ; ແລະ ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນສົ່ງ "ແສງສະຫວ່າງອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີຄືກັນກັບຕອນທີ່ໄດ້ເກີດກັບໂມເຊເວລາຢູ່ຈອມພູຊີນາຍ, ເວລາເພິ່ນສົນທະນາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ອະບິນາໄດ້ເວົ້າດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

7 ພວກທ່ານເຫັນຢູ່ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຈົບຂ່າວສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນ "ແຕະຕ້ອງໃຈພວກທ່ານ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກເຖິງຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

9 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈົບຂ່າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ບໍ່ສຳຄັນເລີຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໃສຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າລອດ.

10 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກພວກທ່ານໄວ້ເທົ່ານີ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານກະທຳ

ກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລັງຈາກນີ້ ຍ່ອມເປັນຮູບ "ແບບ ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ "ພຣະບັນຍັດສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ສຶກສາ ແລະ ສິດສອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ: ທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດຮູບ ຫລື ຮູບຄວັດສະຫລັກອັນໃດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ຫລື ຮູບສົມມຸດສິ່ງຂອງອັນໃດໃນສະຫວັນ, ຫລື ສິ່ງຂອງໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫລື ສິ່ງຂອງຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນ.

13 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ມັນ, ຫລື ຮັບໃຊ້ມັນ; ເພາະວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ອິດສາ, ຊຶ່ງຈະມາຢ້ຽມຢາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດທັງລູກຫລານ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີຂອງພວກເຂົາທີ່ກຽດຊັງເຮົາ;

14 ແລະ ຈະສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຫລາຍພັນຄົນທີ່ຮັກເຮົາ ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

15 ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ.

16 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນ "ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ.

<p>5 ກ ອພຍ 34:29-35. 6 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 7 ກ 1 ນພ 16:2.</p>	<p>10 ກ ມຊຢ 17:13-19; ແອວ 25:10. 11 ກ ອພຍ 20:1-17.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ.</p>
--	--	----------------------------

17 ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ວຽກ ທີ່ກິ ມີ້, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ທັງໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແລ້ວ;

18 ແຕ່ ມີ້ ທີ່ເຈັດ, ວັນ ຊະບາ ໂຕ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ທຳ ງານ ໃດ ໆ, ເຈົ້າ ພ້ອມ ທັງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ, ພ້ອມ ທັງ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຜູ້ ງົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຄົນ ແປກ ຫ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ປະຕູ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ;

19 ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທະເລ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ພາຍ ໃນ "ທິກ ມີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ອວຍພອນ ວັນ ຊະບາ ໂຕ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສັກສິດ.

20 ຈິ່ງ "ນັບ ຖື ບິດາ ມານດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຍາວ ນານ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ປະທານ ໃຫ້.

21 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຂ້າ ກັນ.

22 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຫລິ້ນ ຊູ້. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ.

23 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ "ພະຍານ ເທັດ ແລະ ຫາ ຄວາມ ໃສ່ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

24 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ລັກ ໂລບ ເອົາ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ ໂລບ ເອົາ ເມຍ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ງົວ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ລໍ່ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ສິ່ງ ຂອງ ໃດ ໆ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ອະ ບິນາ ໄດກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ຈົບ ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ສິດສອນ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ແລະ ເຮັດ ຕາມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ທັງ ໝົດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ເຫລົ່ານີ້ ຫລື ບໍ່?

26 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ; ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ສິດສອນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຄົງ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ມາ ແລະ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ດອກ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ຄວາມ ລອດ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ເພາະ ສົມ ທິ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ໄວ້; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ມັນ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ "ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, "ຄວາມ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ແຕ່ ຝ່າຍ ດຽວ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ "ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ເອງ ຈະ ກະທຳ ໄປ ເພື່ອ ບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ມະນຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຕ້ອງ ຕາຍ ຢ່າງ ຫລືກ ລ້ຽງ ບໍ່ ໄດ້, ທັງ ທີ່ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ມີ ຢູ່.

29 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ

19 ກ ປຖກ 1:31.
20 ກ ມຣກ 7:10.
21 ກ ມທ 5:21-22;
ຄພ 42:18.
ຄມພ ຄາດຕະກຳ,
ການ ຄາດຕະກຳ.
22 ກ ຄມພ ຫລິ້ນ ຊູ້.

ຂ ຄມພ ລັກ, ການ ລັກ.
23 ກ ສພສ 24:28.
ຄມພ ຕົວະ.
24 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມ ໂລບ.
27 ກ ຄມພ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ.
ຂ 3 ນຟ 9:19-20; 15:4-5.
28 ກ ຄລຕ 2:16.

ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກ ໄຖ່;
ລອດ, ຄວາມ ລອດ.
ຂ ຄລຕ 2:21;
ມຊຢ 3:14-15;
ແອວ 25:15-16.
ຄ ຄມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້.

ທ່ານວ່າ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະມີກົດປະທານໃຫ້ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນກົດທີ່ "ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ; ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ຂ້ວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ;

30 ສະນັ້ນ ຈິ່ງມີ "ກົດປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກົດການປະຕິບັດ ແລະ ພິທີການອັນເປັນກົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາຕ້ອງຍິດຖືຢ່າງເຄັ່ງຄັດທຸກມື້, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

31 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ທັງໝົດນີ້ເປັນ "ແບບໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈກົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກົດທຸກຄົນ; ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍຈະລອດໄດ້ "ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍການໂຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

33 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊບໍ່ໄດ້ທຳນາຍແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສາດສະດາ "ທັງປວງທີ່ທຳນາຍໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາ—ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ຫລາຍ

ກໍໜ້ອຍແມ່ນບໍ່?

34 ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດໄປໂດຍອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຈະເປັນທຸກ?

ບົດທີ 14

ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະເມຊີອາຖືກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລະ ວົງວອນແທນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 53. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ເວົ້າບໍ່ວ່າ: ແມ່ນ ໃຜຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາລາຍງານໄປ, ແລະ ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງຕໍ່ຜູ້ໃດ?

2 ເພາະວ່າເພິ່ນຈະເຕີບໂຕໃຫຍ່ຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າເພິ່ນຄືກັນກັບຕົນໄມ້ອ່ອນ, ແລະ ຮາກຈໍ່ອອກຈາກດິນແຫ້ງ; ເພິ່ນບໍ່ມີຮູບລັກສະນະ ແລະ ຄວາມງາມໃດໆ; ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນເພິ່ນວ່າບໍ່ມີຄວາມງາມເລີຍ ພວກເຮົາກໍບໍ່ປາດຖະໜາເພິ່ນ.

<p>29 ກ ຢຊ 1:7-8. ຂ ແອວ 46:8. 30 ກ ອພຍ 20. ຂ ຄມພ ພິທີການ. ຄ ຢຄ 4:5. 31 ກ ມຊຍ 16:14;</p>	<p>ແອວ 25:15. ຄມພ ສັນຍາລັກ. 32 ກ 2 ນພ 25:23-25. 33 ກ 1 ນພ 10:5; ຢຄ 4:4; 7:11. 34 ກ ມຊຍ 7:27; 15:1-3.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 35 ກ ອຊຢ 26:19; 2 ນພ 2:8.</p>
--	---	---

3 ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ແລະ ຖືກ ຜູ້ ຄົນ ປະ ຕິ ເສດ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຄື ກັບ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຫ້າ ຈາກ ເພິ່ນ; ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ນັບ ຖື ເພິ່ນ.

4 ແນ່ ນອນ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຫາບ ເອົາ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້; ແຕ່ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ຖື ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ, ຖືກ ລົງ ໂທດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ທຸກ.

5 ແຕ່ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ເພາະ "ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ເພິ່ນ ມີ ຮອຍ ພິກ ຊ້າ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ການ ຕິ ສອນ ເພື່ອ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ; ແລະ ດ້ວຍ ຮອຍ ຖືກ ຕີ ຂອງ ເພິ່ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຖືກ ຮຸ້ນ ປົວ ໃຫ້ ດີ.

6 ພວກ ເຮົາ ທັງ ໝົດ, ເໝືອນ ດັ່ງ "ໂຕ ແກະ ໄດ້ ຫລົງ ທາງ ໄປ; ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ໃຜ ລາວ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ອົງ.

7 ເພິ່ນ ຈະ ຖືກ ຂົ່ມ ເທັງ, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ທົນ ຕໍ່ ຄວາມ ເປັນ ທຸກ, ແຕ່ ປານ ນັ້ນ "ເພິ່ນ ຍັງ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ; ເພິ່ນ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ໂຮງ ຂ້າ ສັດ ຄື ກັນ ກັບ ລູກ ແກະ, ແລະ ຄື ກັບ ໂຕ ແກະ ທີ່ ຍືນ ຢູ່ ເສີ ຍງ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ ທີ່ ຕັດ ຂົນ ຂອງ ມັນ ແລະ ເພິ່ນ ກໍ່ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ເລີຍ.

8 ເພິ່ນ ຖືກ ເອົາ ອອກ ຈາກ ຄຸກ ແລະ ຈາກ

ການ ຕັດ ສິນ; ແລະ ແມ່ນ ໃຜ ຈະ ປະ ກາດ ຊົ່ວ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ? ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຄົນ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່; ເພາະ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ ເພື່ອ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວ, ແລະ ນຳ ພວກ "ເສດ ຖື; ທັງ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຫລອກ ລວງ ໃດ ໆ ຢູ່ ໃນ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ.

10 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍັງ ພໍ ພຣະ ໄທ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ພິກ ຊ້າ; ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ໂສກ ເສົ້າ; ເວລາ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ເພື່ອ ບາບ ເພິ່ນ ຈະ ເຫັນ "ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ ຍືດ ຍາວ, ແລະ ຄວາມ ພໍ ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ໃນ ວັນ ຂອງ ເພິ່ນ.

11 ພຣະ ອົງ ຈະ ເບິ່ງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈະ ພໍ ພຣະ ໄທ; ໂດຍ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ເພິ່ນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຮັບ ຮອງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເພາະ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ສະ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ແບ່ງ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ແບ່ງ ຊັບ ທີ່ ບຸ້ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ແຂງ ແຮງ; ເພາະ ເພິ່ນ ເທ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ຢູ່ ກັບ ຄົນ ທີ່ ລ່ວງ ລະ ເມີດ; ແລະ ເພິ່ນ ແບກ ບາບ ຂອງ

<p>14 4 ກ ແອວ 7:11-12. ຂ ມຫ 8:17. 5 ກ ມຊຢ 15:9; ແອວ 11:40. ຂ 1 ປຕ 2:24-25. 6 ກ ມຫ 9:36; 2 ນພ 28:14;</p>	<p>ແອວ 5:37. 7 ກ ມຣກ 15:3. ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ຂ ຄມພ ບັດ ສະ ຄາ; ພຣະ ເມ ສານ ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. 9 ກ ມຫ 27:57-60; ມຣກ 15:27, 43-46.</p>	<p>ຄມພ ໂຍ ຊັບ ແຫ່ງ ອາຣິ ມາ ຫາຍ. ຂ ຢຣ 19:4. 10 ກ ມຊຢ 15:10-13. 11 ກ ລລວ 16:21-22; 1 ປຕ 3:18; ຄພ 19:16-19.</p>
---	--	--

ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍໄວ້, ແລະ ນືງວອນ ແທນຄົນທີ່ລ່ວງລະເມີດ.

ບົດທີ 15

ພຣະເຢຊູເປັນທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ ແນວ ໃດ—ພຣະອົງ ຈະ ວົງ ວອນ ແທນ ແລະ ແບກຫາບການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ພວກເຂົາກັບສາດສະ ດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດເປັນລູກຫລານຂອງ ພຣະອົງ—ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນ ຄົນຊີວິດ—ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າ ໃຈວ່າ ນພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດ ມາຫາບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະ ະໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ນຢູ່ໃນ ເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂຶ້ນກັບເນື້ອໜັງ ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງ ະພຣະບິດາ, ຈຶ່ງເປັນ ທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ—

3 ພຣະບິດາ, ະເພາະວ່າພຣະອົງ ະແຕ່ງ ຂຶ້ນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະ ບຸດ, ຍ້ອນວ່າມີຮ່າງກາຍທາງເນື້ອໜັງ; ຈຶ່ງ

ເປັນທັງ ພຣະບຸດ ແລະ ພຣະບິດາ ແນວ ນັ້ນ—

4 ແລະ ທັງສອງພຣະອົງເປັນ ະພຣະເຈົ້າ ອົງ ດຽວ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນ ະພຣະບິດາ ະຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

5 ແລະ ເນື້ອໜັງຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະວິນ ຍານດັ່ງນັ້ນ, ຫລື ພຣະບຸດກັບພຣະບິດາ, ໂດຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ທີ່ ະທົນ ກັບການລ່ວງ, ແລະ ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຕໍ່ ການລ່ວງ, ແຕ່ພຣະອົງຍອມທົນທຸກຕໍ່ ການເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ການ ະຊ້ຽນຕີ, ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ະປະຕິເສດ.

6 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຫລັງ ຈາກໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລາຍຢ່າງ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຖືກນຳໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ະດັ່ງເອຂາຢາກ່າວເໝືອນດັ່ງໂຕແກະ ທີ່ຍືນເສີຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນຕັດຂົນຂອງມັນສົນ ໃດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ ະເປີດພຣະໂອດຂອງ ພຣະອົງສັນນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງ ຍັງຖືກນຳໄປ ະຄຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງພຣະ ອົງຈະກັບກາຍມາເປັນຄວາມຕາຍ, ເພື່ອ

<p>12 ກ 2 ນຟ 2:9; ມຊຢ 15:8; ມຣນ 7:27-28.</p> <p>15 1 ກ 1 ຕມທ 3:16; ມຊຢ 13:33-34. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p> <p>2 ກ ມຊຢ 3:5; 7:27; ແອວ 7:9-13. ຂ ອຊຢ 64:8; ຢຮ 10:30; 14:8-10; ມຊຢ 5:7;</p>	<p>ແອວ 11:38-39; ອທ 3:14. 3 ກ ຄພ 93:4. ຂ ລກ 1:31-33; ມຊຢ 3:8-9; ແອວ 7:10; 3 ນຟ 1:14. 4 ກ ພບຍ 6:4; ຢຮ 17:20-23. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 11:39. ຄ ມຊຢ 3:8;</p>	<p>ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15; ອທ 4:7. 5 ກ ລກ 4:2; ຮຣ 4:14-15. ຂ ຢຮ 19:1. ຄ ມຣກ 8:31; ລກ 17:25. 6 ກ ອຊຢ 53:7. ຂ ລກ 23:9; ຢຮ 19:9; ມຊຢ 14:7. 7 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>
---	--	--

ປະສົງຂອງພຣະບຸດຈະຖືກກິນລົງໄປໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ.

8 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ, ມີ ຂະນະຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະບຸດເພື່ອ "ວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ—

9 ໂດຍທີ່ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ໂດຍທີ່ມີອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ; ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ, ຮັກຫອມລູກຫລານມະນຸດ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ; ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ; ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳ "ພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນໃຜຈະປະກາດຊົ່ວລຸ້ນຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລ້ວພຣະອົງຈະຫລຽວເຫັນ "ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຈະວ່າແນວໃດ? ແລະ ຜູ້ໃດຈະເປັນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ?

11 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງ

"ສາດສະດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລໍຖ້າມື້ນັ້ນເພື່ອການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນພວກນີ້ຄືລູກຫລານຂອງພຣະອົງ, ຫລື ວ່າທາຍາດຂອງ ະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ເພາະວ່າຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ "ພຣະອົງຈະແບກບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນແທນເພື່ອໄຖ່ພວກເຂົາອອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງບໍ່?

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປີດປາກທຳນາຍບໍ່, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ຂ້າພະເຈົ້າພາຍເຖິງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເພິ່ນ ແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ປະກາດສັນຕິສຸກ ແລະ ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດ; ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງປົກຄອງ!

<p>7 ຂ ລກ 22:42; ຢຮ 6:38; 3 ນຟ 11:11. 8 ກ ມຊຢ 16:7; ແອວ 22:14. ຂ ຮສອ 13:14; 1 ກຣທ 15:55-57. ຄ 2 ນຟ 2:9. 9 ກ ອຊຢ 53;</p>	<p>ມຊຢ 14:5-12. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 10 ກ ອຊຢ 53:10; ມຊຢ 5:7; 27:25; ມຣນ 7:19. 11 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.</p>	<p>12 ກ ມຊຢ 14:12; ແອວ 7:13; 11:40-41. 14 ກ ອຊຢ 52:7; ຮມ 10:15; 1 ນຟ 13:37; ມຊຢ 12:21-24. ຄມພ ວຽກງານເສີຍແຜ່.</p>
---	--	--

15 ແລະ ໂອ້ ຕີນ ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງ ພູນັ້ນ ງາມພຽງໃດ!

16 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງ ພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ!

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນ ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກຕັ້ງແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາງາມພຽງ ໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕັ້ງແຕ່ ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປ!

18 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ, ເພາະວ່າ ໂອ້ າພຣະບາດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູທີ່ນຳຂ່າວ ປະເສີດມານັ້ນງາມພຽງ ໃດ, ນັ້ນຄືຜູ້ກໍ່ຕັ້ງ ສັນຕິສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະອົງຜູ້ປະທານຄວາມລອດໃຫ້ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

19 ເພາະວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ທີ່ພຣະ ອົງເຮັດເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຖືກຕຽມ ໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ າການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ນີ້ແລ້ວ, ມະນຸດທັງ ໝົດ ຕ້ອງຕາຍ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຈະຂາດອອກ ແລະ ພຣະບຸດຈະບົກຄອງ ແລະ ມີອຳນາດເໜືອ ກວ່າ ຄວາມ ຕາຍ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍມີຂຶ້ນ.

21 ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແມ່ນ າການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ

ມາ ແລ້ວ, ແລະ ທີ່ເປັນ, ແລະ ທີ່ຈະເປັນ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງ ພຣະ ຄຣິດ—ເພາະ ເຊັ່ນ ນີ້ພຣະອົງຈະ ຊົງ ໄດ້ຮັບເອິ້ນ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ສາດສະດາທັງໝົດ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ຫລື ຄົນ ທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຈະອອກມາຫາການຟື້ນຄືນຊີ ວິດຄັ້ງທຳອິດ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີການ ຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

23 ພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ າຢູ່ກັບ ພຣະເຈົ້າຜູ້ໂຖ່ພວກເຂົາ; ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ ໂດຍພຣະ ຄຣິດຜູ້ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ນັ້ນ ຂາດອອກ.

24 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ມີສ່ວນໃນ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແລະ ຄົນ ພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ຕາຍໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງ ພວກເຂົາກ່ອນ ພຣະ ຄຣິດ ສະ ເດັດ ມາ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບປະກາດເລື່ອງ າຄວາມລອດເລີຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາການກັບຄືນຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນ ຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຫລື ມີຊີວິດນິລັນດອນ, ໂດຍຖືກໂຖ່ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

25 ແລະ າເດັກນ້ອຍໆກໍມີຊີວິດນິລັນ ດອນຄືກັນ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງ າຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະ

<p>18 ກ 3 ນພ 20:40; ຄພ 128:19. ຂ ຢສ 16:33. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 19 ກ ມຊຢ 4:6. ຂ 2 ນພ 9:6-13.</p>	<p>21 ກ ແອວ 40:16-21. 23 ກ ພສສ 24:3-4; 1 ນພ 15:33-36; ຄພ 76:50-70. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. 24 ກ 2 ນພ 9:25-26;</p>	<p>ຄພ 137:7. 25 ກ ຄພ 29:46; 137:10. ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. 26 ກ ພຍ 5:29; ຢຄ 6:9.</p>
---	---	---

ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໂຖ່ຜູ້ໃດທີ່ ະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ິຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ, ທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໂດຍ ເຈດຕະນາ, ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວແຕ່ບໍ່ຮັກສາມັນ; ິຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ ິບໍ່ມີສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

27 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຄວນຕົວສັ່ນບໍ່? ເພາະວ່າຄວາມລອດຈະບໍ່ມາເຖິງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໂຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໂຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າພຣະອົງປະຕິເສດພຣະອົງເອງບໍ່ໄດ້; ເພາະພຣະອົງປະຕິເສດ "ຄວາມຍຸດຕິທຳບໍ່ໄດ້ເມື່ອມີການຮຽກຮ້ອງ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງທີ່ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກ "ປ່າວປະກາດແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ິຄົນຍາມຂອງພຣະອົງຈະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຊີໂອນຄືນມາ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງສຽງປີຕິຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນ

ເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະ ເຈົ້າ ໂຖ່ ມະນຸດ ຈາກ ສະພາບ ອັນ ຫລົງທາງ ແລະ ຕົກຕ່ຳ ຂອງ ພວກເຂົາ— ຜູ້ທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍ ກາມມະລົມ ຈະ ເປັນ ຢູ່ ຄື ກັບ ວ່າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ໂຖ່— ພຣະ ຄຣິດ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິ ດ ທີ່ ເປັນ ນິ ດ ຫລື ຄວາມ ອັບ ປະ ໂຫຍດ ອັນ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ. ປະມານ 148 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະບິນາໄດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນ "ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເມື່ອທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະເຫັນພ້ອມກັນ, ແລະ ຈະຮັບສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງນັ້ນຍຸດຕິທຳ.

2 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊົ່ວຈະຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີເຫດໃຫ້ຮ້ອງຄວນ, ແລະ ຮ້ອງໄທ້, ແລະ ຈົມວ່າ,

<p>26 ຂ 1 ນຟ 2:21-24. ຄ ອຊກ 18:26; 1 ນຟ 15:32-33; ມຣນ 10:26. ງ ແອວ 40:19.</p>	<p>ຈ ຄພ 76:81-86. 27 ກ ແອວ 34:15-16; 42:1. 28 ກ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 29 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 16 1 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 27:31. 2 ກ ຄພ 63:53-54. ຂ ມທ 13:41-42; ລກ 13:28; ແອວ 40:13.</p>
---	---	--

ແລະ ກັດແຂ້ວຄົງວຸ້ນ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄຖ່ພວກເຂົາ.

3 ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນມີ ກາມມະລົມ ແລະ ຕໍ່າຊ້າ, ແລະ ມານມີອໍານາດເໜືອພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ງູເຖົ້າໂຕນັ້ນໄດ້ ທຳລອກ ລວງ ບິດາ ມານດາ ຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ມາ ຂອງ ສາເຫດຂອງ ການຕົກຂອງພວກເພິ່ນ; ຈຶ່ງເປັນສາເຫດໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງກັບມາມີກາມມະລົມ, ຕັນ ຫາ ຫ້າ ມິດ, ຕໍ່າ ຊ້າ, ຳຮູ້ ຈັກຄວາມຊົ່ວ ຈາກຄວາມດີ, ຍອມຕົນຂຶ້ນກັບມານ.

4 ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈຶ່ງ ທຳລົງ ທາງໄປແນວນັ້ນ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະ ຫລົງທາງຢູ່ຢາງບໍ່ມີວັນສຸດ ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສະພາບອັນຫລົງທາງ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແຕ່ຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ ກາມມະລົມຂອງຕົນເອງ, ແລະ ດໍາເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງບາບແລະການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕໍ່າຂອງຕົນ ແລະ ມານມີອໍານາດທັງໝົດເໜືອເຂົາ. ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີ ການໄຖ່ເລີຍ, ເປັນສັດ

ຕູຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມານກໍເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ ເໝືອນດັ່ງມັນມາເຖິງແລ້ວ, ການໄຖ່ກໍຈະມີຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ຫລື ວ່າເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ ເພື່ອໃຫ້ຫລຸມຝັງສົບບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີ ຄວາມເຈັບປວດ, ແລ້ວຈະບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີວິດເລີຍ.

8 ແຕ່ມັນມີ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ສະນັ້ນ ຫລຸມຝັງສົບຈຶ່ງບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຈະຖືກກືນເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດ.

9 ພຣະອົງເປັນ ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງ ໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແສງສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມມືດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຊີວິດອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍເລີຍ.

10 ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະຖືກສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຄວາມເນົ່າເປື້ອນຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ແລະ ຈະຖືກນໍາໄປ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ

3 ກ ຄລຕ 5:16-25; ມຊຢ 3:19. ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທໍາມະດາ. ຂ 2 ນພ 9:8-9. ຄມພ ມານ. ຄ ປຖກ 3:1-13; ມຊ 4:5-19. ງ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຈ 2 ນພ 2:17-18, 22-26.

4 ກ ແອວ 42:6-14. 5 ກ ແອວ 41:11. ຄມພ ກາມມະລົມ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 6 ກ ມຊຢ 3:13. 7 ກ ຮສອ 13:14; ມຊຢ 15:8, 20. 8 ກ ແອວ 42:15. ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຂ ອຊຢ 25:8;

1 ກສທ 15:54-55; ມມ 7:5. 9 ກ ຄພ 88:5-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. 10 ກ ແອວ 40:2. ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ຮັບ ການພິພາກສາຈາກພຣະອົງຕາມ
ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະ
ດີຫລືຈະຊົ່ວ—

11 ຖ້າຫາກມັນດີ, ກໍໄປເຖິງການຟື້ນຄືນ
ຊີວິດ ແລະ ມີຄວາມຜາສຸກອັນ ບໍ່ມີວັນສິ້ນ
ສຸດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນຊົ່ວ, ກໍໄປເຖິງການ
ຟື້ນຄືນຊີວິດສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນ ບໍ່
ມີວັນສິ້ນສຸດ, ໂດຍຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ມານຜູ້ທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນກັບມັນ, ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມອັບ
ປະໂຫຍດ—

12 ໂດຍໄປຕາມຄວາມປະສົງອັນເຕັມ
ໄປດ້ວຍກາມມະລິນ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາຂອງພວກເຂົາເອງ ໂດຍບໍ່ເຄີຍເອີ້ນຫາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງໆທີ່ພຣະພາຫາແຫ່ງ
"ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາ
ຫາພວກເຂົາ; ຊຶ່ງເປັນພຣະພາຫາແຫ່ງ
ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮັບເອົາ;
ພວກເຂົາຖືກເຕືອນເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມມັນ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາ
ໃຫ້ກັບໃຈ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສັ່ນສະ
ທ້ານ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກ
ທ່ານບໍ່, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຽງແຕ່ໃນ
ແລະ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກ
ທ່ານຈະລອດໄດ້?

14 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ
"ກິດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກໍຕ້ອງສິດສອນອີກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນເງົາຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ—

15 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາວ່າ ການໄຖ່ມາ

ເຖິງ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ
ອົງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 17

*ແອວມາເຊື້ອ ແລະ ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດໄວ້—ອະບິນາໄດຕາຍຢ່າງທໍລະ
ມານຢູ່ໃນກອງໄຟ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງພະ
ຍາດ ແລະ ຄວາມຕາຍໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນ
ຖືກເຜົາຢູ່ໃນກອງໄຟ. ປະມານ 148 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບ
ແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ພວກປະໂລຫິດ
ເອົາເພິ່ນໄປ ແລະ ໃຫ້ຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

2 ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກປະໂລຫິດ
ນັ້ນຊື່ວ່າ "ແອວມາ, ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ
ຂອງນິໂຟຄີກັນ. ແລະ ລາວເປັນຄົນໜຸ່ມ
ແໜ້ນ, ແລະ ລາວ ຈຶ່ງເປັນຄຳເວົ້າຂອງ
ອະບິນາໄດ, ເພາະລາວຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງອະບິນາໄດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ
ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງວົງວອນ
ກະສັດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກະສັດຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອະບິ
ນາໄດ, ແຕ່ໃຫ້ປ່ອຍເພິ່ນໄປຢ່າງສັນຕິ.

3 ແຕ່ກະສັດໄດ້ຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນ
ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຂັບໄລ່ແອວມາອອກໄປຈາກ
ບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງຂ້າໃຊ້ໃຫ້
ຕິດຕາມໄປເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າລາວເສຍ.

4 ແຕ່ລາວໄດ້ໜີໄປກ່ອນ ແລະ ລີ້ຊ່ອນ
ຕົວຢູ່ຈົນພວກເຂົາຫາບໍ່ເຫັນ. ແລະ ໂດຍ

10 ຄ ແອວ 41:3-6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ ມຊຢ 23:6, 9-10.
11 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.	14 ກ ຄມພ ກິດຂອງໂມເຊ. 15 ກ ມຊຢ 3:8; 5:7; ອທ 3:14.	ຄມພ ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ. ຂ ມຊຢ 26:15.
12 ກ ຄມພ ເມດຕາ,	17 1 ກ ມຊຢ 11:1, 5-6.	

ທີ່ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ຫລາຍມື້ ລາວ ໄດ້ "ຂຽນຂໍ້ຄວາມຂຶ້ນອະບິນາໄດເວົ້າໄວ້ທັງໝົດ.

5 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໃຫ້ທະຫານຍາມຂອງຕົນລ້ວມອະບິນາໄດເວົ້າ ແລະ ຈັບເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາມັດເພິ່ນ ແລະ ເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄຸກ.

6 ແລະ ສາມມື້ຕໍ່ມາ, ກະສັດ ໄດ້ປຶກສາກັບພວກປະໂລຫິດຂອງຕົນ, ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອົາເພິ່ນມາຢູ່ຕໍ່ທ້າເພິ່ນອີກ.

7 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ອະບິນາໄດ, ພວກເຮົາພົບ ຂໍ້ກ່າວຫາເຈົ້າ ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າສົມຄວນທີ່ຈະຕາຍ.

8 ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ເຈົ້າຈະຖອນຄຳເວົ້າທັງໝົດຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າບໍ່ດີກ່ຽວກັບພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

9 ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້, ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມຈິງ; ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ສິ້ນ ລົມ ຫາຍໃຈ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ມັນ ຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານ. ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານສັ່ງປະຫານຂ້ານ້ອຍ ທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ "ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ແລະ ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານ ໃນວັນສຸດທ້າຍນຳອີກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດ ໂນອາເກືອບຈະປ່ອຍຕົວເພິ່ນໄປ ເພາະເພິ່ນຍ້ານກົວຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະເພິ່ນຍ້ານວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບເພິ່ນ.

12 ແຕ່ພວກປະໂລຫິດ ເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມກ່າວຫາ ເພິ່ນ, ມີຄຳວ່າ: ມັນ ໝິ່ນປະໝາດກະສັດ. ສະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງຖືກຍຸຍົງໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ເພິ່ນ ໄປ, ແລ້ວມັດ ເພິ່ນ ແລະ ໂບຍ ຕີ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ດ້ວຍຫວາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແປວໄຟເລີ່ມຈະໄໝ້ເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳກັບຂ້າພະເຈົ້າສັນໃດ, ມັນກໍຈະເກີດກັບພວກທ່ານສັນນັ້ນ ຄືລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເຖິງແມ່ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແລະ ນີ້ເປັນເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກທ່ານຈະເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາງປະການ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ "ລົງໂທດຮອບດ້ານ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ຕ້ອນໄປ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທາງນັ້ນທາງ

4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.	10 ກ ແອວ 60:13.	ແອວ 25:4-12.
8 ກ ມຊຍ 13:25, 33-34.	15 ກ ມຊຍ 13:9-10;	17 ກ ມຊຍ 21:1-5, 13.

ນີ້, ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຝູງແກະປາທີ່ຖືກສັດປາຂັບໄລ່ປອງຮ້າຍ.

18 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຖືກລ່າ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກຈັບໄປໂດຍມີສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮັບທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັບທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຂະນະນີ້.

19 ພຣະເຈົ້າຈະ "ແກ້ແຄ້ນຄົນທີ່ທໍາລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດັ່ງນັ້ນ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຖືກປະຫານເພາະເພິ່ນບໍ່ຍອມປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຜະນຶກຄວາມຈິງຂອງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 18

ແອວມາສັ່ງສອນຢ່າງງຽບງຽມ—ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງການບັບຕີສະມາ ແລະ ບັບຕີສະມາໃນນ້ຳມ່ອນ—ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ—ພວກເຂົາທຳງານລ້ຽງຕົວເອງ ແລະ ສິດສອນຜູ້ຄົນ—ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫລົບໜີຈາກກະສັດໂນອາ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 147-145 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາ, ໄດ້ຫລົບໜີຈາກພວກຄົນໃຊ້ຂອງກະສັດໂນອາ, ໄດ້ "ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢ່າງງຽບງຽມ, ແລະ ເລີ່ມສິດສອນຄໍາຂອງອະບິນາໄດ—

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນໍາອີກ, ແລະ "ການໄຖ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍ "ອໍານາດ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢ່າງງຽບງຽມເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາ "ບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ມໍມອນ, ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້, ໂດຍທີ່ຢູ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນມັນຈຶ່ງມີສັດປາຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍບາງເວລາ ຫລື ຕາມລະດູການ.

5 ບັດນີ້, ທີ່ມໍມອນນັ້ນມີອ່າງນໍ້າບໍລິສຸດຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ, ມັນມີຟຸ່ມໄມ້ນ້ອຍທີ່ຫາແຫ້ນຢູ່ໃກ້ນໍ້າ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ລີ້ຂ່ອນຕົວຢູ່ໃນເວລາກາງເວັນໃຫ້ພື້ນຈາກການຄົ້ນຫາຂອງກະສັດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ໄປບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຫລາຍມື້ ມັນມີຄົນເປັນຈໍານວນບໍ່ໜ້ອຍໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ມໍມອນເພື່ອຟັງ

<p>18 ກ ມຊຢ 19:18-20. 19 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p>	<p>18 1 ກ ມຊຢ 23:9-10. 2 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 4 ກ ແອວ 5:3.</p>
---	---	--

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຟັງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ, ແລະ ການໂຕ້, ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືນ້ຳມຸມອນ (ເພາະເອີ້ນຊື່ມັນແບບນັ້ນ) ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກທ່ານ ກໍປາດຖະໜາຈະເຂົ້າມາຫາ ສິ່ງຊົມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕ້ອງມີໃຈຈະແບກຫາບພາລະຂອງກັນແລະກັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງເບົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນທຸກກັບຄືນທີ່ເປັນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະປອບໃຈຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມປອບໃຈ, ແລະ ຈະຍືນເປັນ ພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງ, ແລະ ໃນທຸກບ່ອນທີ່ພວກທ່ານຢູ່, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກໂຕ້ໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ການພົ້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ສິ່ງຊີວິດນິລັນດອນ—

10 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານມີຫຍັງແດ່ຂັດຂ້ອງທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຈະ

ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດ ພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານຢ່າງຫລວງຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ?

11 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຕົບມືດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຮົາ.

12 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ພາເຮລາມ, ຊຶ່ງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນກຸ່ມທຳອິດ, ແລະ ອອກໄປຍືນຢູ່ໃນນ້ຳ, ແລະ ຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເທິນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກະທຳການນີ້ດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ.

13 ແລະ ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮລາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ສິ່ງບັບຕິສະມາທ່ານໂດຍ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງເປັນປະຈັກພະຍານວ່າ ທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນກວ່າທ່ານຈະຕາຍທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລັງລົງມາເທິງທ່ານ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານຊີ

<p>7 ກ ແອວ 5:11-13. 8 ກ ຄພ 20:37. ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 9 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ;</p>	<p>ພະຍານ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຂ ມຊຢ 15:21-26. ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 10 ກ 2 ນພ 31:17. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 13 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 3 ນພ 11:23-26; ຄພ 20:72-74. ຄ ຫຼຸຂ 1:5. ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.</p>
--	--	---

ວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ໂດຍ ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກດ້ວຍເທີນ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ທັງແອວມາ ແລະ ເຮລາມ ກໍ່ "ຜັງຕົວຢູ່ໃນນ້ຳ; ແລະ ທັງສອງລູກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຈາກນ້ຳດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ພາຄົນໜຶ່ງອອກໄປໃນນ້ຳອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມແບບຢາງເໝືອນຄັ້ງທຳອິດ, ພຽງແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຜັງຕົວຂອງເພິ່ນໃນນ້ຳອີກ.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແກ່ ທຸກຄົນ ທີ່ອອກໄປ ຍັງ ບ່ອນມໍ່ມອນ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສອງຮ້ອຍສີ່ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນນ້ຳມໍ່ມອນ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາ, ໂດຍໄດ້ຮັບ "ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ; ເຖິງແມ່ນ

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຕໍ່ທຸກຈຳນວນ ຫ້າສິບຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ສິດສອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສິດສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກເປັນສິ່ງທີ່ເພິ່ນສິດສອນໄວ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຈາກປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ "ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນແຕ່ຄວນມັ່ງຫາດ້ວຍຕາ ສົ່ງກັນ ໂດຍມີສັດທາ ແລະ ບັບຕິສະມາດຽວ, ໂດຍໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນ ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ໃນຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສັ່ງສອນເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະ ໂດຍວິທີນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈະກາຍ "ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນຖືວັນ "ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຄວນຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາອີກວ່າ ປະ

<p>13 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຈ ມຊ 4:2; 5:9.</p>	<p>17 ກ 3 ນພ 26:21; 27:3-8. ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມທ 6:22; ຄພ 88:67-68.</p>
<p>14 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ຖານປະໂລຫິດ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. 20 ກ ຄພ 15:6; 18:14-16.</p>	<p>ຄ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 22 ກ ມຊຢ 5:5-7; ມຊ 6:64-68.</p>
<p>16 ກ ມຊຢ 25:18. ຂ ຄມພ ພຣະຄູນ.</p>	<p>21 ກ 3 ນພ 11:28-30. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>23 ກ ມຊຢ 13:16-19; ຄພ 59:9-12.</p>

ໂລຫິດຜູ້ທີ່ເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ຄວນ "ທ່າງານ ລັງຕົວເອງດ້ວຍມືຂອງຕົນ.

25 ແລະ ທຸກອາທິດມີມື້ໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນເພື່ອສິດສອນຜູ້ ຄົນ, ແລະ ເພື່ອ "ນະມັດສະການ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈະ ເຮັດໄດ້.

26 ແລະ ປະໂລຫິດຈະບໍ່ອາໄສຜູ້ຄົນໃຫ້ ມາຄໍ້າຈູນຕົນ; ແຕ່ດ້ວຍການທ່າງານຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ພຣະຄູນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂັ້ມ ແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນພຣະວິນຍານ, ໂດຍມີ "ຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະໄດ້ສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແອວມາສັ່ງວ່າ ຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນໃຫ້ເຂົ້າຂອງ "ຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ; ຖ້າຫາກເຂົາມີ ຫລາຍກໍຄວນໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ມີໜ້ອຍກໍຄວນໃຫ້ໜ້ອຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ບໍ່ມີ ຄວນເອົາໃຫ້ເຂົາ.

28 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາຄວນໃຫ້ເຂົ້າ ຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາດີ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກັບປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂັດສົນ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຂັດສົນ, ແລະ ເປືອຍເປົ່າ.

29 ແລະ ຕາມນີ້ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາ ໂດຍໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມ

ໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ "ການ ໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງ ວິນຍານ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນມໍມອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຢູ່ຂ້າງ "ນ້ຳມໍມອນ ໃນປ່າທີ່ຢູ່ໃກ້ ນ້ຳມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບ່ອນມໍມອນ, ນ້ຳ ມໍມອນ, ປ່າມໍມອນນັ້ນສວຍງາມພຽງໃດ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ມາຫາຄວາມ ຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກພຽງໃດ, ເພາະພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສັ້ນລະເສີນ ພຣະອົງຕະຫລອດໄປ.

31 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປທີ່ "ຊາຍ ແດນຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດຮູ້ວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ອອກໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນ ໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ ເພື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງລ່ວງຮູ້ເຖິງກະສັດ.

33 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດເວົ້າວ່າ ແອວມາ ກຳລັງຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງກອງທັບຂອງເພິ່ນໃຫ້ ໄປທຳລາຍພວກນັ້ນເສຍ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ "ການເຕືອນເຖິງການມາຂອງກອງ

<p>24 ກ ກຈກ 20:33-35; ມຊຍ 27:3-5; ແອວ 1:26.</p> <p>25 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p> <p>26 ກ ຄມພ ພຣະຄູນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.</p> <p>27 ກ ກຈກ 2:44-45; 4 ນພ 1:3.</p> <p>29 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.</p> <p>30 ກ ມຊຍ 26:15.</p> <p>31 ກ ມຊຍ 18:4.</p> <p>34 ກ ມຊຍ 23:1.</p>
---	--	--

ທັບຂອງກະສັດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາ ຜ້າເຕັນ ແລະ ພາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ອອກໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

35 ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສີ່ຮ້ອຍ ຫ້າສິບຄົນ.

ບົດທີ 19

ກິເດໂອນພະຍາຍາມຂ້າກະສັດ ໂນອາ— ຊາວເລມັນມາຮຸກຮານແຜ່ນດິນ—ກະສັດ ໂນອາຕາຍຢ່າງທຸກທໍລະມານຍ້ອນໄຟ— ລົມໄຮປົກຄອງຢ່າງຊູດຣິດພາສີອາກອນ. ປະມານ 145–121 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງ ທັບຂອງກະສັດ ໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການ ຊອກຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ຮັບຜົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກຳລັງກອງທັບ ຂອງກະສັດມີໜ້ອຍດຽວ ໂດຍລົດຈຳນວນ ລົງ, ແລະ ເລີ່ມມີການແບ່ງແຍກໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່.

3 ແລະ ຄົນສ່ວນໜ້ອຍເລີ່ມເວົ້າຄຸກຄາມ ກະສັດ, ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງ ໃນບັນດາ ພວກເຂົາຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ ແລະ ລາວເປັນ ຄົນແຂງແຮງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖອດດາບຂອງລາວອອກ ມາ, ແລະ ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ວ່າ ລາວຈະຂ້າກະສັດຖິ້ມເສຍ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກິເດໂອນ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດ; ແລະ ເມື່ອ ກະສັດ ເຫັນວ່າກິເດໂອນມີກຳລັງຫລາຍ ກວ່າເພິ່ນ, ຈຶ່ງໄດ້ປົບໜີ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງ

”ທ່ອງໄກ້ພຣະວິຫານ.

6 ແລະ ກິເດໂອນໄດ້ໄລ່ຕາມກະສັດໄປ ແລະ ກຳລັງຈະຂຶ້ນທ່ອງເພື່ອໄປຂ້າກະສັດ, ແລະ ກະສັດ ໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປທາງ ແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນແລ້ວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດ ໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານ ວ່າ: ກິເດໂອນ, ຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດຂອງເຮົາເຖິດ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນກຳລັງເຂົ້າມາ ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງຜູ້ຄົນ ຫລາຍກວ່າເປັນຫ່ວງນຳຊີວິດຂອງຕົນເອງ ເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກິເດໂອນກໍໄດ້ໄວ້ ຊີວິດຂອງກະສັດ.

9 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນໜີໄປ ກ່ອນຊາວເລມັນຈະມາຮອດ, ແລະ ຕົວ ເພິ່ນເອງໄດ້ອອກໄປກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນທັນ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

11 ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດອອກຄຳສັ່ງກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜູ້ຊາຍທັງ ໝົດຄວນປະຖິ້ມເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ໜີໄປກ່ອນ ຊາວເລມັນຈະມາຮອດ.

12 ແລະ ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມປະ ຖິ້ມພວກເຂົາ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳ ແລະ ຕາຍນຳ

ພວກເຂົາດຶກວ່າ. ສ່ວນຄົນອື່ນໆໄດ້ປະຖິ້ມ
ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ໜີໄປ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກທີ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກລູກສາວຜູ້
ສວຍງາມຂອງພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ ວົງ
ວອນຊາວເລມັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາ
ເພາະພວກເຂົາຫລົງໄຫລກັບຄວາມສວຍ
ງາມຂອງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະ
ເລີຍ ແລະ ພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກ
ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍມີເງື່ອນ
ໄຂວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງມອບກະສັດ ໂນອາ
ໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພ້ອມທັງ
ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາ ຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງ
ໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າ
ຂອງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເງິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ຕ້ອງເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວ
ເລມັນແຕ່ລະປີ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໃນບັນດາພວກທີ່ຖືກເອົາ
ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດຊື່ວ່າ "ລິມໄຮ.

17 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮບໍ່ຢາກໃຫ້ບິດາ
ຂອງເພິ່ນຖືກທຳລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ເພິ່ນກໍຮູ້ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບິດາຕົນ,
ຕົວເພິ່ນເອງເປັນຄົນຊອບທຳ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ກິເດໂອນ ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານເປັນການລັບເພື່ອຄົ້ນຫາກະສັດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ພົບຄົນທັງ
ໝົດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຍົກເວັ້ນແຕ່
ກະສັດກັບພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນເທົ່າ
ນັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ສາບານຢູ່ໃນ
ໃຈວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ຖ້າຫາກເມຍຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ
ຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລ້ວ
ພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມແກ້ແຄ້ນແທນ,
ແລະ ຕາຍກັບພວກນັ້ນສາດິກວ່າ.

20 ແລະ ກະສັດໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້
ກັບຄືນໄປ; ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນ
ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທໍລະມານ
ແລະ "ຂ້າກະສັດດ້ວຍໄຟ.

21 ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງຈະເອົາພວກ
ປະໂລຫິດໄປຂ້ານຳອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ບົບໜີໄປກ່ອນ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາກຳລັງຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຄົນຂອງ
ກິເດໂອນ. ແລະ ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ເລົ່າ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເມຍຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພວກ
ເຂົາຟັງ; ແລະ ວ່າຊາວເລມັນອະນຸຍາດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍເສຍ
ຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງ
ຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກກັບຄືນຂອງ
ກິເດໂອນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າກະສັດແລ້ວ,
ແລະ ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບົບໜີ

16 ກ ມຊຍ 7:9. | 20 ກ ມຊຍ 17:13-19; ແອວ 25:11.

ໄປໄກ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກພວກເຂົາເສັດພິທີແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ
ກັບຄືນ ໄປຫາ ແຜ່ນດິນນີໄຟ ດ້ວຍຄວາມ
ຊື່ນຊົມ, ເພາະວ່າເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ລູກຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແລະ ພວກ
ເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ກິເດໂອນພັງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ກະທຳກັບກະສັດ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໃຫ້ "ຄຳ ສາບານ
ແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຈະບໍ່ຂ້າ
ພວກເຂົາອີກ.

26 ແລະ ລິມໄຮ ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ລູກ ຊາຍ
ຂອງກະສັດ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນ "ຈິ່ງໄດ້ມອບລາ
ຊາອານາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳ
ສາບານຕໍ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນອີກວ່າ ຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນ ຈະ ຕ້ອງ ເສຍ ຊ່ວຍ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ
ຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ລິມໄຮ ເລີ່ມ ສະຖາປະນາອານາຈັກ ແລະ
ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຈັດ
ຍາມ ໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອກັກຜູ້ຄົນຂອງ
ລິມໄຮໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາ
ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ
ເພິ່ນ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ພວກຍາມ ນັ້ນ ດ້ວຍ ເຄື່ອງ
ຊ່ວຍຈາກຊາວນີໄຟ.

29 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄຮໄດ້ມີສັນຕິ
ສຸກຢູ່ໃນລາຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນຕິດຕໍ່
ກັນເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້
ບຽດບຽນ ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍພວກ
ເຂົາ.

ບົດທີ 20

ພວກລູກສາວບາງຄົນຂອງຊາວເລມັນຖືກ
ລັກພາຕົວ ໄປ ໂດຍ ພວກປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ ໂນອາ—ຊາວເລມັນກໍ່ສົງຄາມກັບ
ລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ກອງທັບ
ຊາວເລມັນ ຖືກ ຕີ ໃຫ້ ຖອຍ ໄປ ແລະ ໄດ້
ສະຫງົບລົງ. ປະມານ 145-123 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີບ່ອນໜຶ່ງໃນເຊັ່ມລອນ ຊຶ່ງເປັນ
ບ່ອນ ພວກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄປ
ລວມຕົວກັນ ເພື່ອຮ້ອງເພງ, ແລະ ເຕັ້ນລຳ,
ແລະ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນນຳກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີໜຶ່ງ
ພວກຜູ້ສາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມ
ກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ ແລະ ຮ້ອງເພງ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ ໂນອາ, ໂດຍມີຄວາມລະອາຍໃຈທີ່
ຈະກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຜູ້ຄົນ
ຂ້າ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າກັບຄືນໄປ
ຫາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ
ດານ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ພວກລູກ
ສາວຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງລີ້ຈອບ
ເບິ່ງພວກນາງເຫລົ່ານັ້ນ;

5 ແລະ ເວລາທີ່ມີນາງສາວບໍ່ຫລາຍຄົນ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ, ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ບ່ອນ ລີ້ ແລະ ຈັບ ເອົາ
ພວກນາງ ແລະ ພາ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້
ພາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນຊາວສີ່
ຄົນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ

ຊາວ ເລມັນ ຮູ້ວ່າ ພວກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຕົນ ຫາຍຕົວໄປ, ພວກເຂົາກໍເລີຍມີຄວາມຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ, ເພາະ ຄິດວ່າ ເປັນນ້ຳມືຂອງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສ.

7 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງສົ່ງກອງທັບຂອງ ຕົນອອກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວກະສັດເອງ ກໍອອກໜ້າຜູ້ຄົນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອລິມໄສ ເຫັນກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຈາກທ່ອງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນ ການຕຽມເຮັດເສີກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ແລະ ດັກຖ້າພວກນັ້ນຢູ່ໃນທົ່ງ ແລະ ໃນ ປ່າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ຊາວເລມັນມາເຖິງ, ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມ ຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຈາກປ່ອນດັກຖ້າ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການ ສູ້ຮົບ ເລີ່ມ ຮ້າຍ ແຮງໜັກຂຶ້ນ, ເພາະ ວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ກັນຄືກັບ ໂຕສິງຕໍ່ສູ້ເພື່ອ ເຫຍື່ອຂອງມັນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມໄລ່ຊາວເລມັນໄປທາງ ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ລິມໄສມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ຊາວເລມັນກໍຕາມ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍ "ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກະສັດຂອງຊາວເລມັນຢູ່

ໃນບັນດາຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ ຫັນຕາຍ; ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖົມຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ສ່ວນຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນນັ້ນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວ.

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກະສັດມາ ແລະ ພັນບາດແຜໃຫ້, ແລະ ນຳເອົາຕົວ ເພິ່ນຂຶ້ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າລິມໄສ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາວເລມັນ; ໂດຍ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມລົງຢູ່ໃນບັນ ດາຄົນທີ່ຕາຍ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກປະຖົມ ໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້າມ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ນຳ ເອົາຕົວເພິ່ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ; ແລະ ບັດນີ້ຂໍ ໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

14 ແຕ່ລິມໄສໄດ້ເວົ້າກັບ ຄົນຂອງເພິ່ນ ວ່າ: ພວກເຈົ້າຢາໄດ້ຂ້າເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງ ນຳເອົາເພິ່ນມານີ້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ ເຫັນເພິ່ນ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເພິ່ນ ມາ. ແລະ ລິມໄສໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງຂຶ້ນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ "ຄຳສາບານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດຜິດຄຳສາບານຂຶ້ງ ທ່ານໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

15 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດຄຳສາບານ ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງທ່ານໄດ້ລັກພາພວກ ລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາກໍ່ ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄສບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ ກ່ຽວກັບ ເລື່ອງນີ້; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະສອບສວນໃນບັນດາຜູ້

ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດ ເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງຕາຍ. ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງ ໃຫ້ກວດຄົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

17 ບັດນີ້ເມື່ອ ກີເດໂອນ ໄດ້ຍິນເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ລາວເປັນທະຫານ ຂອງກະສັດ, ລາວຈຶ່ງອອກມາ ແລະ ກ່າວ ກັບກະສັດວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ທ່ານຢຸດ ກ່ອນ, ແລະ ຢາໄດ້ສອບສວນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຢາໄດ້ຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຄົນ ພວກນີ້ເລີຍ.

18 ເພາະທ່ານຈື່ຈໍາພວກປະໂລຫິດຂອງ ບິດາຂອງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ພະຍາ ຍາມທໍາລາຍນັ້ນໄດ້ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານບໍ່? ແລະ ບໍ່ ແມ່ນພວກເຂົານີ້ບໍ່ທີ່ເປັນຄົນມາລັກເອົາ ພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ?

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງເລົ່າ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ ຟັງ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນເຊົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກເຂົາກໍາລັງຕຽມທະຫານຢູ່ເພື່ອ ຈະມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາກໍມີກໍາລັງພຽງພໍອຍດຽວ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາຍົກກອງທັບ ມາດ້ວຍກໍາລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ຖ້າຫາກກະສັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ ເຊົາຄຽດແຄ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

21 ເພາະວ່າຄໍາເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ຊຶ່ງ ເພິ່ນໄດ້ທໍານາຍໄວ້ກັບພວກເຮົານັ້ນ ກໍເກີດ ເປັນຈິງແລ້ວ—ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ເກີດ ຂຶ້ນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະ ຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຫັນໜ້າໜີ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນບໍ່?

22 ແລະ ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຮຽກ

ຮ້ອງໃຫ້ກະສັດເຊົາຄຽດແຄ້ນ ສາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຄໍາສາບານ ຊຶ່ງພວກ ເຮົາເຮັດໄວ້ກັບເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຮົາຖື ວ່າຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຍ່ອມເປັນການດີ ກວ່າທີ່ຈະເສຍຊີວິດໄປ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງຢຸດການນອງເລືອດນີ້ເສຍເຖິດ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮ ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງ ໝົດກ່ຽວກັບບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ພວກປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນຟັງ, ແລະ ລົງຄວາມເຫັນວ່າພວກ ນັ້ນໄດ້ລັກພາພວກລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ກະສັດໄດ້ເຊົາໃຈຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກ ເຮົາອອກໄປພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ ສາບານກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄໍາສາບານວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ຄົນຂອງ ພວກທ່ານ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມກະສັດອອກໄປເພື່ອ ພົບກັບຊາວເລມັນໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ ພົບກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນເອງໄດ້ຄຸເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນແທນຜູ້ຄົນຂອງ ລິມໄຮ.

26 ແລະ ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄຮບໍ່ມີອາວຸດ, ຈຶ່ງມີຄວາມເມດ ຕາສົງສານພວກເຂົາ, ແລະ ເຊົາຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ພ້ອມດ້ວຍກະສັດຂອງຕົນຢ່າງສັນຕິ.

17 ກ ມຊຢ 19:4-8. 21 ກ ມຊຢ 12:1-8. 23 ກ ມຊຢ 19:21, 23. 26 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ບົດທີ 21

ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ຜ່າຍແພ້ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍຊາວເລມັນ—ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ພົບພໍ້ອຳໂມນ ແລະ ເຫລື້ອມໃສ—ພວກເຂົາບອກອຳໂມນກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີ່ແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຣັດ. ປະມານ 122-121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແລະ ເລີ່ມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຢ່າງສັນຕິ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເຂົ້າມາໃນຊາຍແດນຮອບແຜ່ນດິນນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຂ້າຊາວນີໄຟຍ້ອນວ່າຄຳສາບານ ຊຶ່ງກະສັດຂອງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ກັບລິມໄຮ; ແຕ່ໄດ້ "ຕົບໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດກັບພວກເຂົາ; ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ ະແບກຫາບຂອງໜັກເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາໄປຄືກັນກັບໂຕລໍທີ່ໂງ່ຈ້າ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມທຸກຂອງຊາວນີໄຟນີ້ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີທາງໃດເລີຍທີ່ຈະບົດປ່ອຍຕົວອອກຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນໄດ້, ເພາະວ່າຊາວເລມັນອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທຸກດ້ານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົມຕໍ່ກະສັດຍ້ອນວ່າຄວາມທຸກຂອງ

ພວກເຂົາ; ແລະ ປາດຖະໜາຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ ໂດຍການຈົມວ່າຕ່າງໆນາໆ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງອະນຸຍາດພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຄວນເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອີກ, ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຫາຊາວເລມັນດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄຊຊະນະພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາກັບຄືນໄປ, ແລະ ຂ້າພວກເຂົາຫລາຍຄົນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ການຄຳຄວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ, ແມ່ໝ້າຍໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາໆ, ແລະ ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວກໍໄວ້ທຸກນຳບິດາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງກໍໄວ້ທຸກນຳອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ມັນມີແມ່ໝ້າຍຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຢ່າງສຸດກຳລັງທຸກໆມື້, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວຊາວເລມັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເກີດກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງຮ້ອງໃຫ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນມາ, ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປ

ອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ຖືກທໍລະມານ ເໝືອນດັ່ງຄັ້ງກ່ອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ກໍກັບຄືນມາຫາເມືອງນີໄຟ.

13 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງພື້ນດິນ, ຍອມຕົວແບກຫາບແອກແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຍອມຕົວໃຫ້ຖືກ ຂັງນຕີ, ແລະ ຂັບໄລ່ໄປມາ ແລະ ບັນທຸກ ຂອງໜັກຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງສັດ ຜູ້ຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຢາງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ; ແຕ່ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຕໍ່ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ລ້າ ຊ້າທີ່ຈະໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ ຈົນໄດ້ເລີ່ມຫລຸດຜ່ອນພາລະແບກຫາບ ຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມເປັນທາດນັ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເປັນລະ ດັບຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ເລີ່ມປູກພືດພັນ ຂຶ້ນ, ແລະ ລ້ຽງຜູງສັດ, ແລະ ຜູງສັດທີ່ໃຊ້ ແຮງງານ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກ ທໍລະມານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວຕໍ່ໄປ.

17 ບັດນີ້ມີຜູ້ຍິງເປັນຈຳນວນຫລວງ

ຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ຊາຍ; ສະນັ້ນ ກະສັດລິມໄຮຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຊາຍ ທຸກຄົນ "ໃຫ້ອາຫານເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ມຸ່ມໝ້າຍ ແລະ ລູກໆ ຂອງພວກນາງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍເພາະຄວາມອຶດ ຫິວ; ແລະ ການນີ້ພວກເຂົາເຮັດໄປເພາະ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນຫລວງຫລາຍ.

18 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມປອດໄພແກ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນ;

19 ແລະ ກະສັດເອງກໍບໍ່ໄວ້ໃຈຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ ເວລາເພິ່ນຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ, ນອກຈາກວ່າຈະເອົາທະຫານອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນໄປນຳ, ເພາະຍ້ານວ່າບໍ່ທາງໃດ ກໍທາງໜຶ່ງ ເພິ່ນອາດຈະຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ ຊາວເລມັນ.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເຝົ້າ ຍາມທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າບໍ່ທາງໃດກໍ ທາງໜຶ່ງ ພວກເຂົາອາດຈະຈັບພວກປະໂລ ຫິດໄດ້ ຜູ້ທີ່ບິບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ລັກເອົາ "ພວກລູກ ສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດ ຄວາມພິນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແນວນີ້ກັບ ພວກເຂົາ.

21 ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະ ເອົາພວກນັ້ນມາລົງໂທດ; ເພາະພວກເຂົາ ໄດ້ລັກເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟຕອນກາງ ຄືນ, ແລະ ລັກເອົາພືດພັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ຫລາຍຢ່າງໄປ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງດັກຖ້າ ພວກນັ້ນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ບໍ່ມີການກໍ່ກວນເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຊາວ

14 ກ ມຊຢ 29:20. ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	15 ກ ສພສ 15:29; ມຊຢ 11:23-25; ຄພ 101:7-9.	17 ກ ມຊຢ 4:16, 26. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 20 ກ ມຊຢ 20:5.
---	---	--

ເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ "ອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

23 ແລະ ເວລາ ທີ່ ກະສັດ ໄດ້ ອອກ ໄປນອກປະຕູເມືອງກັບ ທະ ຫານ ອາ ລັກ ຂາຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າພວກນີ້ເປັນພວກປະ ໂລຫິດຂອງ ໂນອາ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຈັບ, ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ເອົາໄປ "ເຂົ້າຄູກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນພວກປະ ໂລຫິດຂອງ ໂນອາແລ້ວ ເພິ່ນຈະສັ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດຫັນທີ.

24 ແຕ່ເມື່ອເພິ່ນຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນພວກປະ ໂລຫິດ, ແຕ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເອງ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພິ່ນຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

25 ບັດ ນີ້ ກ່ອນ ການ ມາ ຂອງ ອໍາໂມນນັ້ນ ກະສັດລິມໄຮ ໄດ້ເຄີຍສົ່ງຄົນຈໍານວນ "ໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄປ ະຊອກ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຫາ ບໍ່ ເຫັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

26 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ກະດູກແຫ້ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ຖືກທໍາລາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າແມ່ນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ໄຟ, ຊຶ່ງມາຮອດຊາຍແດນບໍ່ເທົ່າໃດມື້ ກ່ອນການມາຂອງອໍາໂມນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ນໍາ ເອົາ ບັນ ຫີກ

ເຫລັ້ມໜຶ່ງມານໍາ, ຊຶ່ງເປັນບັນຫີກຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍັງເຫລືອແຕ່ຊາກກະດູກ; ຊຶ່ງມັນບັນຫີກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເປັນໂລຫະ.

28 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ເມື່ອຮູ້ຈາກປາກຂອງອໍາໂມນວ່າກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ມີ "ຂອງ ປະທານ ຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດແປຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນນັ້ນໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອໍາໂມນກໍປິຕິຍິນດີເໝືອນກັນ.

29 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ອໍາໂມນ ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຍັງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະວ່າພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ;

30 ແລະ ວ່າ ກະສັດ ໂນອາ ແລະ ພວກປະ ໂລຫິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະ "ຄວາມຕາຍຂອງອະບິນາໄດນໍາອີກ; ແລະ ເປັນທຸກຍ້ອນ ະການຈາກໄປຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ໄປກັບເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໂດຍພະລັງ ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຄໍາເວົ້າທີ່ອະບິນາໄດກ່າວໄວ້.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະ ການ ຈາກ ໄປ ຂອງ ຄົນ ພວກ ນັ້ນ, ເພາະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກນັ້ນໜີໄປບ່ອນໃດ. ບັດນີ້ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການມາຂອງອໍາໂມນ, ກະສັດ ລິມໄຮ ກໍ ໄດ້ ເຂົ້າ ເຮັດ

22 ກ ມຊຢ 7:6-13.	ຂ ມຊຢ 7:14.	ມຊຢ 28:11-16.
23 ກ ຮລມ 5:21.	26 ກ ມຊຢ 8:8.	30 ກ ມຊຢ 17:12-20.
25 ກ ມຊຢ 8:7.	28 ກ ອມນ 1:20-22;	ຂ ມຊຢ 18:34-35.

ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ພ້ອມທັງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ລິມໄຮ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ; ແຕ່ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ມີ ກິລິດ ອຳນາດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນ ກໍ ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້, ໂດຍ ຖື ວ່າ ຕົນ ເອງ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ບໍ່ ສົມ ຄວນ.

34 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຕົວເອງໃຫ້ເປັນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍລໍຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງແອວມາກັບພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

35 ພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ ແລະ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ວ່າ ພວກເຂົາ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ພວກເຂົາ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກເຂົາ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ເວລາ ນັ້ນ; ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ການ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະ ກໍ ໃຫ້ ໄວ້ ໃນ ພາຍ ຫລັງ.

36 ແລະ ບັດ ນີ້ ຄວາມ ພະ ຍາ ຍາມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ອຳໂມນ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ກະສັດລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄື ເພື່ອປົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພິນ້ ຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ອອກຈາກການເປັນທາດ.

ບົດທີ 22

ມີການ ວາງແຜນເພື່ອຜູ້ຄົນ ຈະ ໄດ້ ບົບ ໜີ ຈາກ ການ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ—

ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ເກືອ ເຫລົ້າ ຈົນ ມືນ ເມົາ— ຜູ້ຄົນບົບໜີກັບຄືນໄປເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ປະມານ 121–120 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນ ແລະ ກະສັດລິມໄຮເລີ່ມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງອອກຈາກການເປັນທາດໄດ້ແນວໃດ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ; ແລະ ການນີ້ເຮັດໄປກໍເພື່ອຈະໄດ້ພັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຫາຊ່ອງທາງບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກການເປັນທາດບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະພາພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ທັງຜູງແກະ, ແລະ ຜູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າເຕັນທີ່ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຂອງພວກເຂົາໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເພາະຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ໂດຍຄິດຈະບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກຄວາມເປັນທາດດ້ວຍດາບ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ຂ້າແຕ່ເຈົ້າເໜືອຫົວ, ທ່ານ ເຊື້ອ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ມາ ຫລາຍ ເທື່ອ ແລ້ວ ຈົນ ຮອດ ບັດ ນີ້ ເວລາ ທີ່ ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ພິນ້ອງ ຂອງ ພວກເຮົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຫັນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່

33 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ.

35 ກ ມຊຢ 25:17–18.

ມີປະໂຫຍດແລ້ວ, ຫລື ວ່າຈົນຮອດບັດນີ້ທ່ານໄດ້ພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍມາບໍ່ຫລາຍກໍ່ໜ້ອຍ, ແລະ ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານ, ຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ທ່ານພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລະ ບົດປ່ອຍ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

5 ແລະ ກະສັດອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເວົ້າ. ແລະ ກິເດໂອນກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງເບິ່ງ ທາງຜ່ານຂ້າງຫລັງ ຜ່ານກຳແພງຂ້າງຫລັງຢູ່ທາງຂ້າງຫລັງຂອງເມືອງ. ຊາວເລມັນ ແລະ ນາຍຍາມ ຂອງຊາວເລມັນເມົາເຫລົ້າໃນຕອນກາງຄືນ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອຈະຕ້ອນມັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນຕອນກາງຄືນ.

7 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງທ່ານ ແລະ ມອບເຫລົ້າອະນຸນໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈະມືນເມົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງລັບທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຄ້າຍພວກເຂົາເວລາພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າ ແລະ ນອນຫລັບຢູ່.

8 ພວກເຮົາຈະອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງຝູງແກະຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເດີນທາງໄປທາງຫລັງຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດໄດ້ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງກິເດໂອນ.

10 ແລະ ກະສັດລິມໄຮໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທ້ອນໂຮມຝູງສັດໄວ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນ ເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍໄປໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນເພີ່ມໄປເພື່ອເປັນລາງວັນແກ່ພວກເຂົານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຫລົ້າອະນຸນທີ່ກະສັດລິມໄຮສົ່ງໄປໃຫ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດພັກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໄຮ ໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນເວລາກາງຄືນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປທາງຫລັງຜ່ານແຜ່ນດິນໄຊລຳເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ມັງໜ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍມີອຳໂມນກັບພິນ້ອງຂອງລາວພາໄປ.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເອົາໄປໄດ້, ແລະ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານນຳພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເດີນທາງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

13 ແລະ ຫລັງຈາກຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຂົາກໍ່ມາເຖິງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ; ແລະ ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ "ບັນທຶກຂອງພວກເຂົາໄວ້ນຳ, ພ້ອມທັງ "ບັນທຶກຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນໄວ້ນຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ລັກໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ ໃນຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບຕິດຕາມເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກຕິດຕາມໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍນຳຮອຍພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຖືກຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 23 ແລະ 24.

ບົດທີ 23

ແອວມາປະຕິເສດບໍ່ຍອມເປັນກະສັດ—ເພິ່ນຮັບໃຊ້ໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊາວເລມັນຍຶດຄອງແຜ່ນດິນເຮລາມ—ອະມິວລອນ, ຫົວໜ້າປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຂອງກະສັດໂນອາບົກຄອງແບບເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ. ປະມານ 145–121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນວ່າ ກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫ້ອນໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ

ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກ່ອນກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພິ່ມກຳລັງພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາຕິດຕາມມາທັນ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາແປດມື້.

4 ແລະ ພວກເຂົາກໍມາຮອດແຜ່ນດິນປ່ອນໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ສວຍສົດງົດງາມ ແລະ ໜ້າຢູ່, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳບໍລິສຸດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ ແລະ ສ້າງອາຄານບ້ານເຮືອນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນດຸໝັ່ນ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງຂະຫຍັນຂັນແຂງ.

6 ແລະ ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ແອວມາເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

7 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຕ້ອງນັບຖືເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ສູງກວ່າເນື້ອໜັງອີກອັນໜຶ່ງ, ຫລື ວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງສູງກວ່າອີກຜູ້ໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ.

8 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າ ມີຄົນທຸ່ງທຸກຜູ້ທີ່ຈະມາເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍເປັນການດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກທ່ານທີ່ຈະມີກະສັດ.

9 ແຕ່ຈົ່ງ ຈິ ຈຳ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງ

ເພິ່ນ; ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍຍັງ ຈຶ່ງຖືກ ບັງຄັບ ມາ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ຫລາຍ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ ທີ່ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ມີ ການ ກັບ ໃຈ ຢ່າງ ເຈັບ ຂົ້າ;

10 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຫລັງ ຈາກ ມີ "ຄວາມ ທຸກຍາກ ລຳ ບາກ ມາ ຫລາຍ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍັງ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຕອບ ຄຳ ອະທິຖານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ອົງ ໃນ ການ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຈິງ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

11 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອວດ ອ້າງ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຄຳ ຄວນ ທີ່ ຈະ ອວດ ອ້າງ ຕົວ ເອງ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ກະສັດ ໂນອາກົດ ຂີ່ ຂົ່ມ ເຫັງ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ພວກ ປະໂລຫິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຖືກ ພວກ ເຂົາ ນຳ ໄປ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ສະນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຖືກ ມັດ ໄວ້ ດ້ວຍ "ພັນ ທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.

13 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ບົດ ປ່ອຍ ຈາກ ພັນ ທະ ການ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ; ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ໃຫ້ ພັນ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ກະສັດ ໂນອາ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈາກ ພັນ ທະ ການ ແແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນຳ ອີກ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈຶ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ "ຍືດ ພັນ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຈຶ່ງ ເສລີ ພາບ ນີ້,

ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ອິດສະ ລະ, ແລະ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄວ້ ວາງ ໃຈ "ຜູ້ ໃດ ເພື່ອ ມາ ເປັນ ກະສັດ ບົກ ຄອງ ພວກ ທ່ານ.

14 ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ໄວ້ ວາງ ໃຈ "ຜູ້ ສອນ ຜູ້ ໃດ ຫລື ຜູ້ ປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ຜູ້ ໃດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເດີນ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

15 ແອວ ມາ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ດັ່ງ ນີ້, ວ່າ ທຸກ ຄົນ ຄວນ "ຮັກ ແຟງ ເພື່ອນ ບ້ານ ຄື ກັນ ກັບ ຮັກ ຕົນ ເອງ, ແລະ ບໍ່ ຄວນ ມີ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວ ມາ ໄດ້ ເປັນ "ມະຫາ ປະໂລຫິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຜູ້ ສ້າງ ຕັ້ງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຮັບ "ສິດ ອຳນາດ ໃຫ້ ສັ່ງ ສອນ ຫລື ສິດ ສອນ ເລີຍ ຖ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກ ເພິ່ນ ເສຍ ກ່ອນ ຊຶ່ງ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ ສອນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເພິ່ນ ແຕ່ ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ເທົ່ານັ້ນ.

18 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ບຳລຸງ ລ້ຽງ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ຊອບ ທຳ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ຍິ່ງ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ ວ່າ ເຮລາມ.

<p>9 ຂ ມຊຢ 17:1-4. 10 ກ ຄພ 58:4. ຂ ມຊຢ 18:35. 12 ກ 2 ນພ 28:19-22. 13 ກ ຄລຕ 5:1.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເສລີ ພາບ. ຄ ມຊຢ 29:13. 14 ກ ມຊຢ 18:18-22. 15 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມ ຮັກ. ຂ 3 ນພ 11:28-29.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 26:7. 17 ກ ຄມພ ສິດ ອຳນາດ; ຖານະ ປະໂລຫິດ. 18 ກ 1 ຕມທ 4:6.</p>
---	---	--

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຕັ້ງຊື່ໃຫ້ມັນວ່າ ເມືອງເຮລາມ.

21 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທົດລອງຄວາມອົດທົນ ແລະ ສັດທາ ຂອງພວກເຂົາ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ—ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນໄປແນວນັ້ນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ຄົນຖືກເອົາໄປເປັນທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຂອງຢາໂຄບ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນກຳລັງໂຖດິນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພີ່

ນ້ອງຂອງແອວມາໄດ້ແລ່ນໜີຈາກໄຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາຕົກໃຈຫລາຍເພາະຍ້ານກົວໃນທ່າທີ່ຂອງຊາວເລມັນ.

27 ແຕ່ແອວມາໄດ້ອອກມາຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຕົກໃຈ, ແຕ່ໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

28 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊົາຢ້ານ ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ. ແລະ ແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ອອກໄປມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຮລາມ.

30 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ຊຶ່ງໄລ່ຕາມຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໄຮມາ ໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້.

31 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບພໍ້ພວກປະໂລທິດຂອງກະສັດໂນອາຢູ່ໃນບ່ອນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອະມິວລອນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອະມິວລອນ ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

32 ບັດນີ້ ຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກປະໂລທິດເຫລົ່ານັ້ນຄື ອະມິວລອນ.

<p>21 ກ ຮລມ 12:3; ຄພ 98:21. ຄພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 22 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,</p>	<p>ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ 1 ນພ 13:37.</p>
---	---	--

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວ ລອນ ໄດ້ວົງ ວອນ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງ ເມຍ ຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນ "ພວກລູກສາວ ຂອງຊາວ ເລມັນ ໄປ, ເພື່ອອ້ອນວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍຜົວຂອງພວກມາງ.

34 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ມີ "ຄວາມເມດຕາສົງສານ ຕໍ່ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຍ້ອນຄຳອ້ອນ ວອນ ຂອງ ພວກ ເມຍ ຂອງ ພວກເຂົາ.

35 ແລະ ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ເວລາທີ່ຄົນພວກນັ້ນກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ ຊອກຫາແຜ່ນດິນນີໄຟຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ຊຶ່ງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ສັນຍາກັບແອວມາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບອກທາງໄປສູ່ ແຜ່ນດິນ ນີໄຟ ໃຫ້ພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄວ້ຊີວິດ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີເສລີພາບ.

37 ແຕ່ຫລັງຈາກແອວມາບອກທາງໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄຳສັນຍານັ້ນເລີຍ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນເຮລາມ, ເພື່ອໃຫ້ "ເຝົ້າຍາມ ແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ.

38 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາລູກເມຍຂອງທະຫານຍາມຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະໄວ້ຢູ່

ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນມານຳ.

39 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ອະມິວລອນເປັນກະສັດເພື່ອປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລາວກໍບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມປາດຖະໜາຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້.

ບົດທີ 24

ອະມິວລອນຂົ່ມເຫັງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາຈະຖືກປະທານຖ້າຫາກພວກເຂົາອະທິຖານ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາລະແບກຫາບຂອງພວກເຂົາເປົາບາງລົງ—ພຣະອົງບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດ ແລະ ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະມານ 145-120 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວລອນໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເປັນຜູ້ສິດສອນ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊັມລອນ, ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນອະມິວລອນ.

2 ເພາະວ່າຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ; ສະນັ້ນ, ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໄວ້ເພື່ອປົກຄອງແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊື່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຄື ເລມັນ, ໂດຍເອິ້ນຕາມຊື່ບົດາຂອງເພິ່ນ;

33 ກ ມຊຢ 20:3-5.
 34 ກ ຄພ ເມດຕາສົງສານ,

ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
 37 ກ ມຊຢ 24:8-15.

ແລະ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດ
ເລມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປັນກະສັດບົກຄອງ
ຜູ້ອຄົນຢາງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພີ່ນ້ອງຂອງອະ
ມິວລອນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນໃນແຜ່ນດິນທຸກ
ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ
ພາສາຂອງມີໄຟຈຶ່ງເລີ່ມຖືກສິດສອນໃນ
ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາເປັນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ຮູ້
ຈັກພຣະເຈົ້າ; ພີ່ນ້ອງຂອງອະມິວລອນກໍ
ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຫຍັງເລີຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ
ໂມເຊ; ຫລື ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດແກ່ພວກເຂົາເລີຍ;

6 ແຕ່ພວກເຂົາສິດສອນພວກເຂົາວ່າ
ພວກເຂົາຄວນຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນຈົດໝາຍຫາ
ກັນ.

7 ແລະ ຊາວເລມັນເລີ່ມຮັ່ງມີເພີ່ມຂຶ້ນ
ແນວນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມແລກປ່ຽນສິນຄ້າຈາກ
ກັນ, ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເປັນ
ຄົນສະຫລາດແກມໂກງ, ແລະ ສະຫລາດ
ໃນເລື່ອງທາງໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ເປັນຄົນ
ສະຫລາດແກມໂກງ ຫລາຍ, ເບີກບານ
ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການບຸ້ນສະດົມ
ຕ່າງໆ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນບັນດາ
ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ
ມິວລອນເລີ່ມໃຊ້ "ສິດອຳນາດກັບແອວມາ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງ
ເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງຕົນຂົ່ມເຫັງ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

9 ເພາະອະມິວລອນຮູ້ວ່າແອວມາເຄີຍ
ເປັນ "ຜູ້ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ
ກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນເຊື່ອຖືໃນຄຳ
ເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກ
ໄປຕໍ່ໜ້າກະສັດ, ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ
ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຂຶ້ນ
ກັບກະສັດເລມັນກໍຕາມ, ແຕ່ລາວກໍຍັງໃຊ້
ສິດອຳນາດກັບເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ
ຂອງກໜັກ, ແລະ ຈັດນາຍຄຸມພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຢ່າງໜັກຈົນເລີ່ມ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດກຳລັງ.

11 ແລະ ອະມິວລອນສັ່ງໃຫ້ພວກນີ້ຢຸດ
ການຮ້ອງທູນ; ແລະ ລາວໄດ້ວາງນາຍຍາມ
ໄວ້ທຸກດ້ານເພື່ອຄຸມພວກເຂົາ, ຖ້າເຫັນຜູ້
ໃດກໍຕາມເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ
ຕາຍ.

12 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່
ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອອກສຽງ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ "ທຸ້ມເທໃຈຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸ
ລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ
ພວກເຂົາໃນທ່າມກາງຄວາມທຸກຂອງ
ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ຈຶ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ
ແລະ ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າເຮົາຮູ້
ຈັກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດໄວ້
ກັບເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ
ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ເພື່ອປົດປ່ອຍພວກເຂົາ
ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

14 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພາລະແບກຫາບຢູ່
ບ່າຂອງພວກເຈົ້າເປົາບາງລົງຈົນວ່າພວກ

24 8 ກ ຄພ 121:39. 9 ກ ມຊຢ 17:1-4; 23:9. 2 ມຊຢ 21:3-6. 12 ກ ຄພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າ ມີຫຍັງຢູ່ເທິງຫລັງເລີຍ ເຖິງແມ່ນໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເປັນທາດ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮົາຈະເຮັດໄປເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍືນເປັນ "ພະຍານໃຫ້ເຮົາໃນພາຍຫ້າ, ແລະ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ເຮົາຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພາລະແບກຫາບ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງບ່າຂອງແອວມາກັບພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປົາບາງລົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມ "ພະລັງ ໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທົນຕໍ່ ະພາລະແບກຫາບຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງເບີກບານມ່ວນ ຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍ ະຄວາມອົດທົນຕໍ່ພຣະປະສົງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດທາ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງຈົນວ່າ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາພວກເຂົາອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະມາບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ.

17 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ ແລະ ຈະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກ ະຄວາມເປັນທາດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກ

ເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕະຫລອດທັງຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັນ.

19 ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ ະນອນຫລັບສະໜິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກຫົວໜ້າງານທັງໝົດກໍນອນຫລັບສະໜິດ.

20 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ໃຊ້ເວລາເດີນທາງໝົດມື້ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູບ່ອນໜຶ່ງ ແລະ ຕັ້ງຊີ້ຮ່ອມພູນັ້ນວ່າ ແອວມາ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນໍາທາງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຢູ່ໃນຮ່ອມພູແອວມານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຫຸ້ມເທ "ຄວາມຂອບພຣະໄທຂອງພວກເຂົາແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພາລະແບກຫາບຂອງພວກເຂົາເປົາບາງລົງ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດມາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກຜູ້ຊາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່ເວົ້າໄດ້, ໄດ້ສົ່ງສຽງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພະຍານ. ຂ ຄມພ ຍາກລໍາບາກ, ຄວາມຍາກລໍາບາກ.</p> <p>15 ກ ມທ 11:28-30. ຂ ແອວ 31:38; 33:23.</p>	<p>ຄ ຄພ 54:10. ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ຊະເລີຍ, ການ ເປັນຊະເລີຍ.</p>	<p>19 ກ 1 ຊມອ 26:12. 21 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
---	--	---

23 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງພ້າວໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປພ້ອມທັງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພາະວ່າຊາວເລມັນຕື່ນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຈົ້າມາ; ສະນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເຮົາຈະຢຸດຊາວເລມັນໄວ້ໃນຮ່ອມພູນີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຈາກຮ່ອມພູນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

25 ຫລັງຈາກພວກເຂົາຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສິບສອງມື້ ພວກເຂົາກໍມາຮອດແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ.

ບົດທີ 25

ລູກຫລານຂອງມິວເລັກ ທີ່ເຊຣາເຮັມລາກາຍເປັນຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບ—ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ—ໂມໄຊຢາມອບສິດອຳນາດໃຫ້ແອວມາຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ. ປະມານ 120 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ.

2 ບັດນີ້ລູກຫລານຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟບໍ່ມີຫລາຍເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ມິວເລັກ, ແລະ ພວກທີ່ເດີນ

ທາງມາກັບເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍຍັງບໍ່ຫລາຍເທົ່າກັບຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີບໍ່ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຂອງພວກນັ້ນຊັ້ງ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງເໝືອນກັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນສອງກຸ່ມ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອ່ານ ແລະ ໃຫ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຊີນິບສູ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນພ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

6 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອ່ານເລື່ອງລາວຂອງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນ່າອີກ, ເຖິງຄວາມທຸກທັງໝົດຂອງພວກເຂົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອໂມໄຊຢາອ່ານບັນທຶກຈົບແລ້ວ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຄິດແນວໃດ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກບົດປ່ອຍ ”ອອກມາຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

9 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຊາວ

25 2 ກ ອມມ 1:13-19.
ຂ ຮລມ 6:10.

ຄມພ ມິວເລັກ.
8 ກ ມຊຢ 22:11-13.

ເລມັນຂ້າຖິ້ມນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ຈົນເຖິງນ້ຳຕາຕົກເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນທັນທີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ ການ ບົດປ່ອຍ ແອວມາກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ພົ້ນ ຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮ້ອງສົ່ງສຽງຖວາຍຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຄິດ ເຖິງ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄິດເຖິງສະພາບອັນເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ "ເຈັບປວດລວດລ້າວເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກທີ່ ເປັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອະ ມິວ ລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້ລັກເອົາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປເປັນເມຍກໍບໍ່ພໍໃຈໃນຄວາມປະພຶດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ຍອມໃສ່ຊື່ຕາມບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນອີກຕໍ່ໄປ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບເອົາຊື່ຂອງນິໄຟມາເປັນຊື່ຂອງຕົນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນິໄຟ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາທັງໝົດຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຊາວນິໄຟ, ແລະ ຈະບໍ່ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ຜູ້ໃດເລີຍ ນອກຈາກຈະເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນິໄຟ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເມື່ອ ໂມໄຊຢາກ່າວ ແລະ ອ່ານແກ່ຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນປາດຖະໜາຈະໃຫ້ແອວມາກ່າວກັບຜູ້ຄົນອີກ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາເວລາທີ່ພວກເຂົາເຕົ້າ ໂຮມກັນ ເປັນ ກຸ່ມ ໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປຫາແຕ່ລະກຸ່ມ, ສັງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລິມໄຮ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ, ວ່າພວກເຂົາຄວນຈື່ຈຳໄວ້ວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ຫລາຍ ເລື່ອງ ແລະ ຈົບ ການ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ກະສັດລິມໄຮປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດກໍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາເໝືອນກັນ.

18 ສະນັ້ນ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ "ບັບຕິສະມາແກ່ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຕາມວິທີດຽວດັ່ງທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໃນ ສະນ້ຳມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ແອວມາ

<p>11 ກ ມຊຢ 28:3-4; ແອວ 13:27. ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ</p>	<p>ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. 13 ກ ອມນ 1:19. 18 ກ ມຊຢ 21:35.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 18:8-17.</p>
--	---	-----------------------

ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ທີ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ໃຫ້ ັອຳນາດແກ່ພື້ນເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທົ່ວທຸກບ່ອນ.

20 ບັດນີ້ຕ້ອງເຮັດ ແນວນີ້ເພາະວ່າມັນມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າຜູ້ສອນຜູ້ດຽວປົກຄອງພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້; ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມບ່ອນດຽວໄດ້;

21 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນແຕ່ລະກຸ່ມແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກ; ແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກມີປະໂລຫິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີຜູ້ສອນຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປະໂລຫິດທຸກຄົນສິດສອນພຣະຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ພວກເຂົາຈາກປາກຂອງແອວມາ.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນກໍຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍເປັນ ັສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າບໍ່ມີການສັ່ງສອນຫຍັງໝົດໃນສາດສະໜາຈັກນອກຈາກເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຈັດບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາ ັພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຫລື ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ;

24 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ັຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງ

ມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ບົດທີ 26

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຫລາຍຄົນຖືກນຳພາໄປຫາບາບ ໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື—ແອວມາໄດ້ຮັບສັນຍາທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ເຮັດບາບຊຶ່ງໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ສາລະພາບຜິດຕໍ່ແອວມາ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 120-100 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນລຸ້ນໃໝ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຖືຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

2 ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ມີກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ທັງບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ ັເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ.

4 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບບັບຕິສະມາ;

<p>19 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. 22 ກ ມຊຢ 18:17. 23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 24 ກ ຄມພ ພົນທະສັນຍາ.</p>	<p>26 3 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.</p>
--	--	---

ທັງບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ. ແລະ ພວກເຂົາ ເປັນ ພວກໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ ຕາມ ສັດທາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເປັນຢູ່ຈົນວ່າຕົກຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ່ງ "ກາມມະລິນ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍບາບ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອີ້ນ ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້ ໃນ ສະໄໝການບົກຄອງ ຂອງໂມໄຊຢານັ້ນ ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມີບໍ່ ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ການແຕກແຍກໃນ ບັນດາພື້ນ້ອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມີຈຳນວນ ຫລາຍຂຶ້ນ.

6 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍຄຳ ຍົກຍ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາກະທຳບາບຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຄົນຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກຊຶ່ງກະທຳບາບຈະຖືກສາດສະໜາ ຈັກ "ຕັກເຕືອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດ, ແລະ ຜູ້ສອນກໍໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ປະໂລ ຫິດ; ແລະ ປະໂລຫິດຈຶ່ງນຳພວກເຂົາມາ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ມະຫາປະໂລ ຫິດ.

8 ບັດນີ້ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ມອບ ສິດ ອຳນາດໃຫ້ແກ່ແອວມາເພື່ອດູແລສາດສະ ໜາຈັກ.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພວກນີ້ເລີຍ;

ແຕ່ມີພະຍານຫລາຍຄົນກ່າວຫາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນ ຍິນ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງ ຫລາຍ.

10 ແລະ ບັດນີ້ມັນບໍ່ເຄີຍມີເລື່ອງແນວນີ້ ເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນເລີຍ ໃນສາດສະໜາຈັກ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນ ວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາ ຄົນພວກນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນທີ່ພວກເຂົາ ນ້ອຍນຳເອົາ ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານນີ້ ຖືກພື້ນ້ອງຂອງພວກ ເຂົາກ່າວຫາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກ ພາໄປຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນາງປະການ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມກັບໃຈຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ນ້ອຍຈຶ່ງນຳ ພວກເຂົາມາຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕັດ ສິນ ພວກ ເຂົາ ຕາມ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

12 ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ກ່າວກັບແອວມາ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະບໍ່ຕັດສິນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະ "ມອບພວກເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃນມື ຂອງທ່ານເພື່ອຕັດສິນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ວິນຍານຂອງແອວມາມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕື່ມຂຶ້ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທູນ ຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນຄວນຈະເຮັດ ແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພາະເພິ່ນຍ້ານ ວ່າເພິ່ນຈະເຮັດຜິດໃນສາຍພຣະເນດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ທຸ້ມ ເຫ ຈິດ ວິນ ຍານ ທັງ ໝົດຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ສຸລະສຽງ

<p>4 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ ໃຈທຳມະດາ. 5 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;</p>	<p>ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 6 ກ ແອວ 5:57-58; 6:3. ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.</p>	<p>7 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ ຄພ 42:78-93.</p>
---	---	---

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ແອວມາ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນ "ນໍ້າມໍ່ອນກໍເປັນສຸກຄືກັນ. ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວເພາະ ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາແຕ່ຝ່າຍດຽວ.

16 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ທີ່ເຕັມໃຈຮັບ "ພຣະນາມຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ເພາະວ່າເຈົ້າຖາມເຮົາກ່ຽວກັບຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

20 ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີ "ຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ອອກໄປໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ເຕົ້າໂຮມແກະຂອງເຮົາເຂົ້າກັນ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາຈະ

ເປັນ "ແກະຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບເຂົາເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຂົາໄວ້ຄືກັນ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບ "ບັບຕິສະມາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຮັບໄວ້ຈະເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະ ຂໍໃຫ້ອະໄພເຂົາຢາງເຕັມໃຈ.

23 ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ "ຮັບເອົາບາບຂອງໂລກໄວ້; ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ ສ້າງເຂົາ; ແລະ ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ໃຫ້ສະຖານທີ່ປ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນ ໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ຮູ້ຈັກເຮົາເຂົາກໍຈະອອກມາ, ແລະ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊົ່ວນິລັນດອນປ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາ.

25 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາສຽງແກເທື່ອ "ທີສອງດັງຂຶ້ນ ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກເຮົາຈະອອກມາ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

26 ແລະ ເວລານັ້ນເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຂົາ; ແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ຍອມຖືກໂຖ່ເລີຍ.

27 ແລະ ຈາກນັ້ນເຮົາຈະກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເຮົາບໍ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກເຂົາ; ແລະ ເຂົາຈະ

<p>15 ກ ມຊຢ 18:30. ຂ ມຊຢ 17:2. ຄ ມພ ສັດທາ. 17 ກ ມຊຢ 25:19-24. 18 ກ ມຊຢ 1:11; 5:8. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>	<p>20 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຖືກເລືອກ; ເລືອກ, ການເລືອກ. 21 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 22 ກ 2 ນພ 9:23. ຄ ມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດ</p>	<p>ບາບ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 23 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 24 ກ ຢຮ 17:3. 25 ກ ຄພ 88:99, 109. ຂ ຄພ 76:81-86. 27 ກ ມທ 7:21-23.</p>
---	--	--

ອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ ສຳລັບມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ.

28 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດ ທີ່ບໍ່ຍອມ ັພັງສຽງຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ຮັບເອົາເຂົາໃນວັນສຸດ ທ້າຍ.

29 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ ເຮົາ, ເຈົ້າຈົ່ງ ັຕັດສິນເຂົາ ະແລ້ວແຕ່ບາບ ທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ ະສາລະພາບບາບທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມານັ້ນ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ັກັບໃຈ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງເຂົາ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງ ໃຫ້ ັອະໄພແກ່ເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ອະ ໄພແກ່ເຂົາຄືກັນ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາຈະກັບໃຈ ັເທົ່າໃດເທື່ອກໍຕາມ ເຮົາ ັກໍຈະໃຫ້ ັອະໄພແກ່ເຂົາສຳລັບການລ່ວງ ລະເມີດຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ.

31 ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ ັອະໄພແກ່ການ ລ່ວງລະເມີດຂອງກັນແລະກັນ; ເພາະຕາມ ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງເພື່ອນ ບ້ານເມື່ອເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາກັບໃຈແລ້ວ, ຜູ້ ນັ້ນຈະຖືກນຳຕົວມາຫາການກ່າວໂທດ.

32 ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ

ຂອງເຂົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງ ປະຕິບັດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເວລາແອວມາ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍຄຳ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ມີມັນ, ແລະ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນ ຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ອອກໄປຕັດສິນຜູ້ທີ່ຖືກພາໄປ ຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ະສາລະພາບຜິດ, ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ນັບພວກເຂົາໄວ້ໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ;

36 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມສາລະພາບບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນພວກນັ້ນຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ັລືບອອກ.

37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ຄວບຄຸມການງານທັງໝົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນ ຕິສຸກຂຶ້ນອີກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງ ຍິ່ງໃນການງານຂອງສາດສະໜາຈັກໂດຍ

<p>27 ຂ ລກ 13:27. ຄ ຄພ 76:43-44. 28 ກ 2 ນພ 9:31; ຄພ 1:14. 29 ກ ຄພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. ຂ ຄພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 1:25. ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ງ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຈ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 30 ກ ມຣນ 6:8. ຂ ອຊກ 33:11, 15-16; ກຈກ 3:19-20; ມຊຢ 29:19-20.</p>	<p>31 ກ 3 ນພ 13:14-15; ຄພ 64:9-10. 35 ກ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 36 ກ ອພຍ 32:33; ແອວ 1:24. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ; ທັງສີທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>
---	---	---

ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຮອບ ຄອບ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ແລະ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ຫລາຍ ຄົນ.

38 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວ ມາ ກັບ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ຊຶ່ງ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໂດຍ ການ ເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ທຸກ ຢ່າງ, ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ, ທົນ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ນາໆ ປະ ການ, ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ ໂດຍ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

39 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄຳ "ຕັກ ເຕືອນ, ທຸກ ຄົນ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ອີງ ຕາມ ບາບ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ວ່າ ບາບ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ, ໂດຍ ຮັບ ບັນ ຊາ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ "ອະ ທິ ຖານ ຢ່າງ ບໍ່ ທໍ່ ຖອຍ, ແລະ "ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ອີງ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ.

ບົດ ທີ 27

ໂມໄຊຢາ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ແລະ ບັງ ຄັບ ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ—ແອວ ມາ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ທັງ ສີ່ ຂອງ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ—ທູດ ມາ ປະກົດ ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເລີກ ການ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ພວກເຂົາ—ແອວ ມາ ຖືກ ຕີ ສອນ ໃຫ້ ເປັນ ຄົນ ປາກກີກ—ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ໃໝ່ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ລອດ—ແອວ ມາ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມໄຊ ຢາ ປະກາດ ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊຶ້ນ ຊົມ. ປະມານ 100-92 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ຈາກ ພວກ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື ຊຶ່ງ ກະ ທຳ ຕໍ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ ຈົນ ວ່າ ມີ ການ ຈົ່ມ ໃຫ້ ແກ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ, ແລະ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຕົນ ກຽວ ກັບ ເລື້ອງ ນີ້; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕໍ່ ວ່າ ແອວ ມາ. ແລະ ແອວ ມາ ໄດ້ ມາ ບອກ ເລື້ອງ ນີ້ ຕໍ່ ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ. ແລະ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ກັບ ພວກ ປະໂລຫິດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂມໄຊ ຢາ ໄດ້ ສັ່ງ ສານ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື "ຂົ່ມ ເຫັງ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ມີ ຄຳ ສັ່ງ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ ໄປ ຫາ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ທຸກ ແຫ່ງ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ກັນ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ, ວ່າ ໃຫ້ ມີ "ຄວາມ ສະເໝີ ພາບ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ;

4 ແລະ ບອກ ພວກເຂົາ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄວາມ ທະນົງ ໃຈ ແລະ ການ ຖື ຕົວ ມາ ລົບ ກວນ "ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກເຂົາ; ວ່າ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ຮັບ ຖື ເພື່ອນ ບ້ານ ຄື ກັບ ຕົນ ເອງ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ.

5 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ປະໂລຫິດ ກັບ ຜູ້ ສອນ ທຸກ ຄົນ ຄວນ "ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ, ໃນ ທຸກ ກໍລະນີ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເວລາ ເຈັບ ປ່ວຍ ຫລື ຍາມ ຂາດ ແຄນ ທີ່ ສຸດ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂດຍ ການ ກະທຳ ເຊັ່ນ ນີ້, ພວກເຂົາ ໄດ້ ມີ "ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຢູ່ ນຳ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

6 ແລະ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ສັນ ຕິ ສຸກ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອີກ; ແລະ ຜູ້ ຄົນ ມີ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ

<p>39 ກ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ຂ 2 ນພ 32:8-9. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>	<p>27 2 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 3 ກ ມຊຢ 23:7; 29:32. 4 ກ ຄມພ ສະຫງົບ,</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບ. ຂ ຄມພ ນັບຖື. 5 ກ ມຊຢ 18:24, 26. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
--	---	--

ແລະ ເລີ່ມກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ໄປທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍສ້າງເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ສ້າງບ້ານເຮືອນຕ່າງໆຂຶ້ນທົ່ວສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ.

8 ແລະ ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື; ແລະ "ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາກຳຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາຄືກັນ, ລາວມີຊື່ວ່າ ແອວມາ ຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວເປັນຄົນຊົ່ວທີ່ສຸດ ແລະ ມີຄືນຮູບບູຊາ; ແລະ ລາວເປັນຄົນເວົ້າຫລາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າຍົກຍ້ອງຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຊັກນຳຫລາຍຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມວິທີການອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ລາວກັບມາເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ຕໍ່ ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປ; ເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ໃຫ້ໂອກາດແກ່ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນປົກຄອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປເພື່ອທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປຢ່າງລັບໆກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາເພື່ອຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະທຳລາຍ

ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພື່ອຊັກຊວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຫລົງຜິດ, ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ—

11 ແລະ ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແລ້ວວ່າ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງທ່ຽວໄປ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ເບິ່ງຄືກັບວ່າທູດກຳລັງຍືນຢູ່ໃນເມກ; ແລະ ສຽງຂອງທູດອົງນັ້ນຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຍືນຢູ່ນັ້ນສັ່ນສະເທືອນ;

12 ແລະ ຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ຈົນພວກເຂົາລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງທູດທີ່ກ່າວກັບພວກເຂົາເລີຍ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຮ້ອງຂຶ້ນອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ແອວມາ, ຈົ່ງລຸກ ແລະ ຍືນຂຶ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມມັນໄດ້ນອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງທູດກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ "ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແອວມາ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ

8ກ ຄມພ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ.
ຂ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
9ກ 2 ຊມອ 15:1-6.

11ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
ຂ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
ຄ ກຈກ 9:1-9;
ແອວ 8:15.

13ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ.
14ກ ແອວ 10:22.

ຫລາຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກນຳ
ມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ, ເພື່ອຈຸດ
ປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສຳນຶກເຖິງ
ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອໃຫ້ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງ
ອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ເພາະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ສຽງຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ນສະເທືອນແຜ່ນ
ດິນ ໂລກບໍ່? ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເຫັນເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເຈົ້າບໍ່? ແລະ ເຮົາຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງ
ໄປ, ແລະ ຈົ່ງ ຈຳ ການ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ
ແລະ ໃນແຜ່ນດິນນີໂຟ; ແລະ ຈົ່ງຈຳສິ່ງຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ັບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ.
ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ແອວມາ,
ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າໄດ້ພະ
ຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອ ໃຫ້ຄຳອະທິ ຖານ ຂອງພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຮັບຄຳຕອບ, ຫລື ວ່າເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຕົວ
ຂອງເຈົ້າຖືກປະຖິ້ມໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງທູດທີ່ໄດ້ກ່າວ
ກັບແອວມາ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ຈາກໄປ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວມາ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ
ລາວໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະຄວາມ
ແປກ ປະ ຫລາດ ໃຈ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ
ພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທູດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ;
ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບພ້າຮ້ອງ, ຊຶ່ງ

ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນ ໂລກສັ່ນສະເທືອນ; ແລະ
ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງ ໃດທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້
ແຜ່ນດິນ ໂລກສັ່ນສະເທືອນ ໄດ້ນອກຈາກ
ຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່
ເຮັດໃຫ້ມັນສັ່ນສະເທືອນຄືກັນກັບວ່າມັນ
ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ
ຂອງ ແອວມາ ນັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງ ຈົນວ່າລາວ
ກາຍ ເປັນ ຄົນ ປາກ ກີກ, ຈົນວ່າລາວເປີດ
ປາກບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ລາວ ກັບ ອ່ອນ
ເພຍຈົນ ແມ່ນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເໜັງຕີງມືໄດ້;
ສະນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ ຈຶ່ງ ຫາມ ລາວ ໄປ
ເພາະລາວຊ່ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້, ຈົນກະທັ້ງ
ຖືກເອົາໄປວາງລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງລາວ.

20 ແລະ ພວກນັ້ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດ
ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃຫ້ບິດາຂອງ
ລາວຟັງ; ແລະ ບິດາຂອງລາວມີຄວາມປິ
ຕິຍິນດີ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າມັນແມ່ນອຳນາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມ
ກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພະຍານໃນສິ່ງທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທຳກັບລູກຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວນຳອີກ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ປະໂລຫິດທັງ
ຫລາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ເລີ່ມຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອທູນ
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດປາກ
ຂອງ ແອວມາ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ສາ ມາດ ເວົ້າ
ໄດ້, ແລະ ເພື່ອ ແຂນ ຂາ ຂອງ ລາວ ຈະ ໄດ້
ຮັບກຳລັງອີກ—ເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນເປີດ
ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາ
ທິຄຸນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ, ແຂນຂາຂອງແອວມາຈຶ່ງໄດ້ຮັບກຳລັງຂອງ ມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າ ກັບພວກເຂົາ, ບອກໃຫ້ພວກເຂົາສະບາຍ ໃຈ:

24 ເພາະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຖືກ "ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດ ຈາກ ພຣະວິນຍານ.

25 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍວ່າ ມະນຸດທັງ ປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທຸກ ປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ຕ້ອງ "ເກີດ ໃໝ່ ເສຍ ກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເກີດ ຈາກພຣະ ເຈົ້າເພື່ອ ສ້າງ ຈາກສະພາບແຫ່ງ "ກາມ ມະລິມ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ, ມາສູ່ ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຖືກໄຖ່ໂດຍ ພຣະເຈົ້າ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ ພຣະອົງ;

26 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍມາເປັນຄົນ ໃໝ່ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດ ແນວນີ້, ພວກເຂົາກໍ "ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະ ດົກ.

27 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາຈະຖືກປະ ຖິ້ມໄປ ແລະ ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເພາະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຖືກປະຖິ້ມໄປແລ້ວ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ ຂັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຄວາມທຸກຍາກ ລຳບາກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ໂດຍກັບໃຈຈົນ ເກືອບຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ ດຶງຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກການເຜົາໄໝ້ ອັນ "ເປັນນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

29 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໄຖ່ ຈາກນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ ແລະ ພັນທະ ການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຢູ່ ໃນເຫວເລິກທີ່ມີດທີ່ສຸດມາ; ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະ ຈັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານ ອັນຕະຫລອດໄປ; ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກດຶງ ອອກມາ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເຈັບປວດອີກຕໍ່ໄປ.

30 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້; ແຕ່ມາບັດນີ້ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະເຫັນລ່ວງໜ້າວ່າ ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຈີ່ ຈຳທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ, ພຣະອົງຈະ ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງ ປວງ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ທຸກຫົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ, ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນວັນສຸດ ທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຢືນຮັບ "ການພິ ພາກສາຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາ

<p>24 ກ 2 ນພ 2:6-7. ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 25 ກ ຣມ 6:3-11; ມຊຢ 5:7; ແອວ 5:14; ມຊ 6:59.</p>	<p>ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 3:19; 16:3. ຄ ຄມພ ກາມມະລິມ. 26 ກ ຢຣ 3:5. 28 ກ 2 ນພ 9:16.</p>	<p>29 ກ ມຊຢ 2:38. 31 ກ ຟລປ 2:9-11; ມຊຢ 16:1-2; ຄພ 88:104. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
--	--	---

ຈະສາລະພາບວ່າພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊີວິດ ະປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກຈະສາລະພາບວ່າ ການພິພາກສາຂອງໂທດອັນເປັນນິດນັ້ນທຸ່ງທຳແລ້ວກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສັ່ນສະຫ້ານ ແລະ ຫົດຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ການທອດພຣະເນດ ອັນພິຈາລະນາຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກເວລານີ້ໄປແອວມາເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບແອວມາຕອນທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາກໍເໝືອນກັນ, ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຄົນທັງປວງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຖືກຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຖືກຕີໂດຍຄົນຫລວງຫລາຍໃນພວກນັ້ນ.

33 ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃຫ້ການປອບໃຈສາດສະໜາຈັກຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍຍືນຍັນສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນທັງຫລາຍດ້ວຍຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍຢ່າງໜັກໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ສີ່ຄົນໃນພວກເຂົານັ້ນແມ່ນ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຄື ອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ; ທັງໝົດນີ້ເປັນຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ.

35 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ

ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ການບົກຄອງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ, ໄດ້ເດີນທາງຢ່າງຕັ້ງໃຈເພື່ອຈະແກ້ຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກ, ສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ອະທິບາຍຄຳທຳນາຍ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະພັງ.

36 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວພຽງໃດ! ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ະປະກາດສັນຕິສຸກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດ ະຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບົກຄອງ.

ບົດທີ 28

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄປສັ່ງສອນຊາວເລມັນ—ໂດຍໃຊ້ຫີນຜູ້ພະຍາກອນສອງກ້ອນນັ້ນ ໂມໄຊຢາແປແຜ່ນຈາລຶກຂອງຊາວຢາເຮັດ. ປະມານ 92 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ພາຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປກັບພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາກະສັດ, ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງພວກ

<p>31 ຄ ແອວ 41:11. ງ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ອຳໂມນ, ລູກ</p>	<p>ຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. 37 ກ ອຊຢ 52:7; ມຊຢ 15:14-17. ຄມພ ສັ່ງສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 28 1 ກ ມຊຢ 27:34.</p>
--	--	---

ເຂົາ, ແລະ ຂໍຮ້ອງເພິ່ນໃຫ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກໄວ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ະນີໄຟ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສັ່ງສອນ ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຊາວເລມັນ—

2 ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໄຟໝົດໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບມາເປັນເພື່ອນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນອີກຕໍ່ໄປໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ັທິນບໍ່ໄດ້ທີ່ ະຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຽງແຕ່ຄິດວ່າຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງຈະຕ້ອງທໍລະມານທີ່ ັບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດກໍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ຕົວສັ່ນແລ້ວ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ັຊົ່ວຮ້າຍ ແທ້ໆ ໃນຄົນ

ບາບ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນເໝາະສົມໃນ ະພຣະເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງທົນກັບຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກໃນຈິດວິນຍານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດໄປ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນບົດາຂອງພວກເຂົາຕັ້ງຫລາຍມື້ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ.

6 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖ້າຫາກວ່າເພິ່ນຄວນຈະໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໄປຫາບັນດາຊາວເລມັນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຫລືບໍ່.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມໄຊຢາວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິດ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຮົາຈະ ັບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ພີ່ນ້ອງຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ອະນຸຍາດພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປ ແລະ ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຂຶ້ນໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳໃນບັນດາຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ ະເລື່ອງລາວເຖິງການປະ

<p>1 ຂ ຄມພ 1:12-13; ມຊຢ 9:1. 2 ກ ຢຄ 7:24. 3 ກ ແອວ 13:27; 3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຄ ຢຄ 6:10; ຄພ 19:10-12. 4 ກ ມຊຢ 27:10. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ນິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 ກ ແອວ 19:22-23. 9 ກ ແອວ 17:6-9. ຂ ແອວ 17-26.</p>
---	--	--

ຕິບັດຂອງພວກເຂົາໃນພາຍຫລັງ.

10 ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ ເພາະບໍ່ມີລູກຂາຍຄົນໃດຂອງພົນທີ່ຍອມຮັບເອົາອານາຈັກ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາບັນທຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງ ເຫລືອງ ມາ, ແລະ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງນິໄຟນໍາອີກ, ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກໄດ້ແປ ແລະ ບັນທຶກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນ ສຳຜັນ ຈາລຶກຄຳຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສໄດ້ພົບພໍ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງລິມໄສເອງ;

12 ແລະ ການນີ້ເພິ່ນເຮັດໄປເພາະຄວາມເປັນຫວ່ງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ເພາະພວກເຂົາປາດຖະໜາເກີນກວ່າຈະວັດແທກໄດ້ທີ່ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນັ້ນຊຶ່ງຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ.

13 ແລະ ບັດນີ້ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍອາໄສ "ຫີນສອງກ້ອນນັ້ນຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບຂອບໂຄ້ງຄັນທະນູສອງຂ້າງ.

14 ບັດນີ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ມອບໃຫ້ຕໍ່ໆກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປພາສາຕ່າງໆ;

15 ແລະ ຂອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ, ຕາມການເອີ້ນຂອງສະໄໝບູຮານ.

17 ບັດນີ້ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ແປບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກ "ທຳລາຍ, ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຄົນໄປເຖິງການສ້າງ ສຳສູງ, ໃຫຍ່ ອັນເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຜູ້ຄົນ "ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ນັບຈາກນັ້ນຄົນໄປເຖິງການສ້າງອາດາມ.

18 ບັດນີ້ເລື່ອງລາວນີ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາເປັນທຸກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມປະຕິຍົນດີ.

19 ແລະ ເລື່ອງລາວນີ້ຈະມີຂຽນໄວ້ພາຍຫລັງ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງປວງຄວນຮູ້ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນເລື່ອງນັ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານແລ້ວ, ຫລັງຈາກກະສັດໂມໄຊຢາກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກ "ທອງເຫລືອງ ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເກັບກຳໄວ້ມາ, ແລ້ວມອບມັນໃຫ້ແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຂອງແອວມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກທັງໝົດແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍນຳອີກ, ແລະ ໄດ້

<p>11 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ. 2 ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. 13 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 8:13-18. ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ. 17 ກ ມຊຢ 8:7-12. 2 ອຫ 1:1-5.</p>	<p>ຄ ປຖກ 11:6-9. 20 ກ ແອວ 37:3-10. 2 ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	--	--

ມອບສິ່ງທັງໝົດໃຫ້ລາວ, ແລະ ສົ່ງລາວວ່າ
ລາວຄວນເກັບກຳ ແລະ "ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້
ດີ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນໄວ້
ນຳອີກ, ໂດຍມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸກັນໄປຈາກຄົນ
ລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ໄດ້
ມອບຕໍ່ງຸກັນມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮອອກ
ຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ບົດທີ 29

ໂມໄຊຢາສະເໜີໃຫ້ເລືອກຜູ້ຕັດສິນແທນ
ກະສັດ—ກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈະພາຜູ້ຄົນ
ຂອງຕົນເຂົ້າໄປໃນບາບ—ແອວມາຜູ້ເປັນ
ລູກໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດ
ສິນ ໂດຍສູງຂອງປະຊາຊົນ—ເພິ່ນເປັນ
ມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳ
ອີກ—ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ແລະ ໂມໄຊຢາ
ສັ່ນຊີວິດ. ປະມານ 92-91 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເມື່ອໂມໄຊຢາໄດ້ກະທຳສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໄປທົ່ວ
ແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍ
ຢາກຮູ້ເຖິງເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າຜູ້
ໃດຄວນເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງ
ຂອງຜູ້ຄົນມີຄວາມວ່າ: ພວກຂ້າມ້ອຍຢາກ
ໃຫ້ອາໂຣນ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງມາເປັນ
ກະສັດຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ ແລະ ເປັນຜູ້ບົກ
ຄອງຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ.

3 ບັດນີ້ອາໂຣນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟແລ້ວ, ສະນັ້ນ ກະສັດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ
ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ທັງອາໂຣນ
ເອງກໍບໍ່ຍອມຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ; ທັງ
ບໍ່ມີ "ລູກຊາຍຄົນໃດຂອງໂມໄຊຢາຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກເລີຍ.

4 ສະນັ້ນ ກະສັດໂມໄຊຢາຈຶ່ງໄດ້ສອບ
ຖາມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໄປເຖິງບັນ
ດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້, ມີ
ຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື
ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຖື
ວ່າພວກທ່ານເປັນດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານພິຈາລະນາສາ
ເຫດທີ່ພວກທ່ານຖືກຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາ—
ເພາະວ່າພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີ
"ກະສັດ.

6 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ນີ້ໂດຍສິດທິໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອື່ນ
ແທນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານວ່າ ມັນຈະ
ເກີດການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ. ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ອາດຫັນມາຮ້າຍກາດຂຶ້ນ ແລະ ພາສ່ວນ
ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປກັບລາວ, ຊຶ່ງຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ
ກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຈະເປັນ
ເຫດໃຫ້ມີການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

8 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ
ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ພິຈາລະນາ
ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີສິດ
ຈະທຳລາຍລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງ

20 ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ
ຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 29 3 ກ ມຊຢ 27:34.
5 ກ 1 ຊມອ 8:9-19.

ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດໃດໆທີ່ຈະທຳລາຍຄົນອື່ນ ຖ້າຫາກແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນມາແທນລາວ.

9 ແລະ ຖ້າຫາກລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມທະນົງໃຈເຖິງເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງລາວ, ລາວກໍຄົງຈະຈື່ໄດ້ເຖິງຄຳເວົ້າຂົ່ງລາວໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈະຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິຂອງລາວໃນລາຊາອານາຈັກນີ້ຄືນໄປ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບຫລາຍຂຶ້ນ.

10 ແລະ ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ຊອກຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

11 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໃນ ວັນ ເວລາທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຮົາ "ແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອຕັດສິນ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມກົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຈັດລະບຽບການງານໃໝ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ມີສະຕິບັນຍາໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ຊຶ່ງຈະຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ບັດນີ້ຖ້າຫາກມະນຸດຖືກພຣະເຈົ້າຕັດສິນຍັງຈະດຶກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດທຳມະດາຕັດສິນແມ່ນບໍ່, ເພາະວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ, ແຕ່ການຕັດສິນຂອງມະນຸດນັ້ນບໍ່ທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ.

13 ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກທ່ານ ຈະ ມີ ຄົນ "ຊອບ ທຳ ມາ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ຈະ ສະຖາ ປະນາ ກົດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຕັດ ສິນ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ຄົນ ມາ ເປັນ

ກະສັດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ຈະ ເຮັດ ເພື່ອ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ະ ເປັນ ຢາ ມົນ ບົດ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ມາ— ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ເລື່ອງ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ແບບ ນີ້ ສະ ເໝີ ໄປ ແລ້ວ ມັນ ກໍ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ກະ ສັດ ບົກ ຄອງ ພວກ ທ່ານ ຢູ່ ສະ ເໝີ.

14 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ຕົວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ທຳ ງານ ຈົນ ສຸດ ກຳ ລັງ ແລະ ສຸດ ຄວາມ ສາມາດ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ຢູ່, ເພື່ອ ສິດ ສອນ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ເພື່ອ ສະ ຖາ ປະ ນາ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂຶ້ນ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ, ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ການ ຂີ້ ລັກ ມັກ ສົກ, ຫລື ການ ບຸ້ນ ຈີ້, ຫລື ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາ ງ ປະ ການ;

15 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນີ້, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ໄດ້ "ລົງ ໂທດ ເຂົາ ຕາມ ກົດ ຊຶ່ງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ.

16 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ມີຄວາມທຸ່ງທຳທຸກຄົນ ຈຶ່ງບໍ່ສົມຄວນທີ່ພວກທ່ານຈະມີກະສັດຄົນ ໜຶ່ງ ຫລື ກະສັດ ຫລາຍ ຄົນ ບົກ ຄອງ ພວກທ່ານ.

17 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ກະສັດ "ຊົ່ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ເກີດ ຂຶ້ນ ໄດ້ ຫລາຍ ປານ ໃດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ພຽງ ໃດ!

18 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ ສຳ ນິ ກ ເຖິງ ກະ ສັດ ໂນ ອາ, "ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊຶ່ງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊຶ່ງ ຂອງ ຜູ້

<p>11 ກ ມຊຢ 29:25-27. ຂ ອພຍ 18:13-24. 13 ກ ມຊຢ 23:8, 13-14.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:17-18. 15 ກ ແອວ 1:32-33. 17 ກ ມຊຢ 23:7-9.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:9-10. 18 ກ ມຊຢ 11:1-15.</p>
---	---	--

ຄົນຂອງເພິ່ນນໍາອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອົາໄປເປັນ ະທາດ.

19 ແລະ ຖ້າທາກບໍ່ມີການຫຍຸ້ງກ່ຽວຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ມີສະຕິບັນຍາຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຈົນເຖິງບັດນີ້ຢ່າງບໍ່ມີທາງຫລີກລ້ຽງໄດ້.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ”ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາ ະທູນຂໍຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ; ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ກະ ທຳ ດ້ວຍ ອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນທຸກກໍລະນີໃນບັນດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ໂດຍ ເດ່ ພຣະ ຫັດ ແຫ່ງ ”ຄວາມເມດຕາມາຍັງຜູ້ທີ່ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ກຳ ຈັດ ກະ ສັດ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ອອກ ຈາກ ບັນ ລັງ ບໍ່ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຢ່າງ ໜັກ ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

22 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ກະ ສັດ ກໍ ຍັງ ມີ ”ໝູ່ເພື່ອນ, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ຈັດ ເສນາອາມາດໄວ້ອ້ອມຮອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ທຳ ລາຍ ກົດ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ບົກ ຄອງ ມາ

ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ກ່ອນ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ຢຽບ ຍຳ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄວ້ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ;

23 ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ອອກ ກົດ ໃໝ່ ແລະ ສົ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ກົດ ຕາມ ວິ ທີ ການ ແຫ່ງ ”ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ ກົດ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ກໍ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ນັ້ນ ເສຍ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ກະ ບົດ ຕໍ່ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ກໍ ຈະ ສັ່ງ ກອງ ທັບ ໄປ ປາບ ຜູ້ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າ ທາກ ເພິ່ນ ເຮັດ ໄດ້, ເພິ່ນ ຈະ ທຳ ລາຍ ເຂົາ ເສຍ, ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ກະ ສັດ ທີ່ ບໍ່ ຊອບ ທຳ ຈຶ່ງ ບົດ ເປືອນ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ຄວາມໜ້າກຽດຂັງເຊັ່ນນັ້ນຈະເກີດກັບພວກທ່ານ.

25 ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ເລືອກ ເອົາ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັດ ສິນ ຕາມ ກົດ ຊຶ່ງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໃຫ້ ໄວ້ ກັບ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ຖືກ ຕ້ອງ, ແລະ ຊຶ່ງ ໄດ້ ໃຫ້ ໄວ້ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ສຽງຜູ້ຄົນຈະປາດຖະໜາສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບຄົນສ່ວນໜ້ອຍທີ່ປາດຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ ເລື່ອງນີ້ພວກທ່ານຈຶ່ງຍິດຖື ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນກົດຂອງພວກທ່ານ—ທີ່ຈະຈັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານ

<p>18 ຂ 1 ຊມອ 8:10-18; ມຊຍ 12:1-8; ອຫ 6:22-23. 20 ກ ມຊຍ 21:13-15. ຂ ອພຍ 2:23-25;</p>	<p>ແອວ 43:49-50. ຄ ອຊກ 33:11, 15-16; ມຊຍ 26:30. ງ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p>	<p>22 ກ 1 ກສ 12:8-14. 23 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p>
--	---	--

ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

27 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນເລືອກເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເມື່ອນັ້ນກໍເປັນເວລາທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ຈະເປັນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດອັນແສນສາທັດດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມແຜ່ນດິນນີ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ຕັດສິນພວກທ່ານຕາມກົດຊຶ່ງມີໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ, ພວກທ່ານກໍອາດຈະໃຫ້ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກສານທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ.

29 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ພວກທ່ານ ທີ່ສູງກວ່າບໍ່ໃຫ້ການຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະຫາຜູ້ຕັດສິນຫລາຍຄົນທີ່ຕໍ່າກວ່າຂອງພວກທ່ານມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນຈະຕັດສິນຜູ້ຕັດສິນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກທ່ານຕາມສຽງຂອງປະຊາຊົນ.

30 ແລະ ເຮົາສົ່ງໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດແນວນີ້ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາສົ່ງໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີກະສັດ; ຄືຖ້າຫາກຄົນພວກນີ້ເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໄວ້ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

31 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງເຮົາກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບາບຂອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຍ່ອມໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໄວ້ເທິງຫົວຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາປາດຖະໜາວ່າ "ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນແຜ່ນດິນ ະແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ທຸກໆຄົນຈະຊື່ນຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດເທົ່າທຽມກັນຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະດໍາລົງຊີວິດຢູ່ ແລະ ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມູນມໍລະດົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຄົນໃດຂອງພວກເຮົາຍັງເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

33 ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ຂຽນອີກຫລາຍເລື່ອງໄປເຖິງພວກເຂົາ, ໂດຍໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກະສັດທີ່ຊອບທໍາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງຕົນນັ້ນ, ແລະ ການຈົມວ່າທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ມີຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົານໍາອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

34 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແຕ່ວ່າພາລະແບກຫາບຄວນຈະເກີດຂຶ້ນກັບທຸກຄົນເພື່ອມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຕົນ.

35 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກການເສຍປຽບທັງໝົດຂອງວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນນໍາອີກ, ໂດຍມີກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທໍາປົກຄອງພວກເຂົາ;

36 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ການລັກ,

27 ກ ແອວ 10:19. 32 ກ ແອວ 30:11.	ຂ 2 ນຟ 1:7; 10:11. ຄມພ ເສລີພາບ.	ຄ ແອວ 27:9.
------------------------------------	------------------------------------	-------------

ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ແລະ ການທຳການ ໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຍົກຂຶ້ນມາເວົ້າໃຫ້ໝົດໄດ້— ບອກພວກເຂົາວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະມີຂຶ້ນເລີຍ, ເພາະມັນກົງກັນຂ້າມຢ່າງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

37 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ສົ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ ແລ້ວ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງແນໃຈເຖິງຄວາມຈິງຈາກຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

38 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີກລົ້ມຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະມີກະສັດ, ແລະ ກັບມາກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອກາດເທົ່າທຽມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນສະແດງຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕົນເອງ.

39 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໆ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ເພື່ອ ອອກ ສຽງຂອງຕົນ ເອງກ່ຽວກັບວ່າ ຜູ້ໃດຄວນເປັນຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຕັດສິນຕາມ "ກົດຊຶ່ງມີໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມປະຕິຍົນດີຢ່າງຍິ່ງ ໃນ "ເສລີພາບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

40 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຮັກ ແພງຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ໂມໄຊຢາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົານັບຖືເພິ່ນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ; ເພາະພວກເຂົາເຫັນວ່າເພິ່ນບໍ່ເປັນຄົນກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ສະແຫວງ ຫາ ຊັບ ສິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເສື່ອມໂຊມ; ເພາະ

ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ຮຽກ ຮ້ອງ ເອົາ ຂອງ ມີ ຄ່າ ຈາກ ພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ໄດ້ເປີກບານໃນການນອງເລືອດ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສະຖາປະນາ "ສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຈາກຄວາມ ເປັນ ທາດ ທຸກ ຢ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນັບຖືເພິ່ນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

41 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອປົກຄອງ ພວກ ເຂົາ, ຫລື ວ່າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ພວກເຂົາຕາມກົດ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

42 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເປັນ ມະຫາປະ ໂລຫິດນຳອີກ, ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ ມອບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບ ການງານທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ.

43 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ "ເດີນ ໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັດສິນດ້ວຍການຕັດສິນອັນຖືກຕ້ອງ; ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

44 ແລະ ສະນັ້ນການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາເຮັມລາຈຶ່ງເລີ່ມມີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊາວນີໄຟ; ແລະ ແອວມາເປັນຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າ.

45 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອມີອາຍຸ

<p>39 ກ ແອວ 1:14. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 40 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບສຸກ. 41 ກ ມຊຢ 29:11. 43 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---------------------

ໄດ້ແປດສິບສອງປີ, ໂດຍມີຊີວິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນໃນປີທີສາມສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ "ຫົກສິບສາມປີ; ນັບເປັນເວລາທັງ

ໝົດຫ້າຮ້ອຍເກົ້າປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

47 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ການປົກຄອງຂອງກະສັດ ເພື່ອດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໝົດໄປ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ວັນເວລາຂອງແອວມາຜູ້ສ້າງຕັ້ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກກໍໝົດໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໜັງສືແອວມາ

ລູກຊາຍຂອງແອວມາ

ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແລະ ທັງເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳອີກ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ບົດທີ 1

ນີຮໍສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແນະນຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ຂ້າກິເດໂອນ—ນີຮໍຖືກປະທານຊີວິດຕາມໂທດຂອງຄວາມຜິດຂອງລາວ—ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ພວກປະໂລຫິດທັງຫລາຍທຳງານຫາລ້ຽງຕົນເອງ, ຜູ້ຄົນເບິ່ງແຍງຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ. ປະມານ 91–88 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ

ທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ນັບຈາກເວລານີໄຟກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ "ຈາກໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຢ່າງອົດທົນ, ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຍັງໄດ້ສະຖາປະນາ ກົດຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍຍອມຮັບເອົາກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາໃນບັນລັງຕັດສິນນັ້ນ, ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກນຳເອົາ

46 ກ ມຊຢ 6:4. [ແອວມາ] 2 ຈສ 1:5; ແອວ 4:16; 1 1 ກ ມຊຢ 29:46. ຮລມ 4:22.

ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນເພື່ອຮັບການຕັດສິນ, "ຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີຮ່າງກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຊື່ສຽງເພາະຄວາມແຂງແຮງຂອງລາວ.

3 ແລະ ລາວ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນຄົນທັງຫລາຍເຖິງເລືອງທີ່ລາວ "ຖືວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວຄຳ "ຕໍ່ຕ້ານ ສາດ ສະໜາ ຈັກ; ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ປະໂລຫິດກັບຜູ້ສອນທຸກຄົນຄວນເປັນທີ່ "ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ພວກເພິ່ນ "ບໍ່ຄວນອອກແຮງງານ ດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ວ່າພວກເພິ່ນຄວນໄດ້ຮັບການຄຳຊູຈາກຜູ້ຄົນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ສະແດງຫລັກຖານຕໍ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ຫລື ຕົວສັ່ນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ໂຖ່ຄົນທັງປວງນຳອີກ, ແລະ ໃນຕອນສຸດທ້າຍມະນຸດທັງປວງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ຈົນວ່າຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເລີ່ມຄຳຊູ ແລະ ເອົາເງິນໃຫ້ລາວ.

6 ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນຕາມວິທີການສັ່ງສອນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຈະໄປສັ່ງສອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວຢູ່ນັ້ນ, ລາວໄດ້ພົບພໍ້ກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ງເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກຜູ້ສອນ ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມກ່າວຄຳຫຍາບຄາຍຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ ລາວຈະຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກໄປ; ແຕ່ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໂດຍໄດ້ຕັກເຕືອນລາວດ້ວຍ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ບັດນີ້ຊື່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຄື "ກິເດໂອນ; ແລະ ລາວເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການບົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງລິມໂຮອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

9 ບັດນີ້ ຍັອນ ວ່າ ກິເດໂອນ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ລາວຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກິເດໂອນ ແລ້ວໄດ້ຖອດດາບອອກມາ ແລະ ເລີ່ມພັນກິເດໂອນເສຍ. ບັດນີ້ກິເດໂອນໂດຍທີ່ມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້, ສະນັ້ນກິເດໂອນຈຶ່ງຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບ.

10 ແລະ ຜູ້ທີ່ຂ້າກິເດໂອນໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບໄປ ແລະ ນຳເອົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາເພື່ອຮັບການ "ຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດທີ່ລາວໄດ້ກະທຳໄວ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ແກ້ຂີ້ກ່າວຫາຢ່າງອາດຫານເພື່ອຕົວເອງ.

12 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ "ການຫລອກ

<p>2 ກ ແອວ 1:15. 3 ກ ອຊກ 13:3. ຂ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ຄ ລກ 6:26; 1 ນພ 22:23.</p>	<p>໑ ມຊຢ 18:24, 26; 27:5. 6 ກ 1 ນພ 14:10. 7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ ມຊຢ 20:17; 22:3.</p>	<p>9 ກ ແອວ 6:7. 10 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ 2 ນພ 26:29. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
--	---	---

ລວງຂອງປະໂລຫິດ ຖືກເອົາມາໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຜິດເພາະການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງພະຍາຍາມບັງຄັບຜູ້ຄົນດ້ວຍຄາບ; ແລະ ຖ້າຫາກການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນຊື່ສັດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຕາຍໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມດີໄວ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄວ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລ້ວເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະມາຟ້ອງພວກເຮົາເພື່ອ ກໍ່ແກ້ແຄ້ນ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງ "ໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດທີ່ໂມໄຊຢາ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນ ໂດຍຜູ້ຄົນພວກນີ້; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ເອົາລາວໄປ ແລະ ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ "ນີຮີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາລາວຂຶ້ນໄປຈອມເນີນພູແມນທາຍ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນເປັນລະຫວ່າງຟ້າສະຫວັນກັບແຜ່ນດິນໂລກ ບ່ອນທີ່ລາວຍອມຮັບວ່າເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ຕາຍຢ່າງໜ້າອັບອາຍ.

16 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສິ່ງນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຢຸດລົງໄດ້ ເພາະມີຫລາຍຄົນທີ່ຮັກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ນີ້ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຕົນເອງ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ກ້າເວົ້າ "ຕົວະ ເພາະ ຍ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເວົ້າຕົວະຍ່ອມຖືກລົງໂທດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຳທ່າສັ່ງສອນຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ກົດໝາຍບໍ່ມີອຳນາດກັບຜູ້ໃດໄດ້ຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ.

18 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ "ລັກເພາະຍ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າການກະທຳແບບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດ; ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ກ້າປຸ້ນສະດົມ, ຫລື ຄາດຕະກຳ, ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮັດ ຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງທຸກທໍລະມານ ດ້ວຍຄຳເວົ້າຕ່າງໆ ນາໆ, ແລະ ນີ້ເພາະວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກ

13 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.
 14 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.
 15 ກ ແອວ 1:2.
 ຂ ພບຍ 13:1-9.
 16 ກ ຄມພ ອວດອົງ,

ຄວາມອວດອົງ;
 ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.
 17 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ;
 ຕົວະ.
 ຂ ແອວ 30:7-12;
 ຫຼຸຊ 1:11.

18 ກ ຄມພ ລັກ, ການລັກ.
 ຂ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.
 ຄ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.

ເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອວດດີໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ກັນ ແລະກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເປັນ "ເງິນ ຫລື ຄຸນຄ່າລາຄາແຕ່ຢ່າງໃດ.

21 ບັດນີ້ມັນມີກົດເຄັ່ງຄັດຂໍ້ໜຶ່ງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄື ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກອອກໄປ "ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄົນຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຜິດຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ບໍລະບັກຂອງຕົນຈົນວ່າມີການຕ່ອຍຕີກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ່ອຍຕີກັນດ້ວຍກໍາບັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນປີທີສອງຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາ, ແລະ ເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກມີຄວາມທຸກຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນສາເຫດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

24 ເພາະວ່າໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກ "ລືບ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຈີ່ຈໍາຕໍ່ໄປ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ ຮຸນຕົວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

25 ບັດນີ້ ມີ ເປັນ ເລື່ອງ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ກັບ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນຄົງ ຢູ່ໃນສັດທາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ໃນການຮັກສາພຣະບັນ

ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາການຂົ່ມເຫັງທີ່ກອບໂກຍໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ.

26 ແລະ ເວລາທີ່ປະໂລຫິດປະລະ "ວຽກງານ ເພື່ອອອກ ໄປ ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ຜູ້ຄົນກໍຕ້ອງປະລະວຽກງານຂອງຕົນ ເພື່ອ ໄປ ພັງ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ເມື່ອປະໂລຫິດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກັບຄືນໄປເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນອີກ; ແລະ ຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ຖືຕົວວ່າຕົນເອງສູງກວ່າຜູ້ພັງ, ເພາະຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ພັງ, ທັງຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ຮຽນເລີຍ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງເທົາທຽມກັນ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດທໍາງານ, ທຸກຄົນ ຮຽນກໍາລັງຂອງຕົນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ພວກເຂົາມີ, ໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ໜ້າຊົມ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາການງານຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແບບນີ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນການຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນອີກດັ່ງນີ້.

29 ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສາດສະໜາຈັກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນ "ຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ໂດຍມີທຸກສິ່ງຢ່າງຫລວງ

<p>20 ກ ອຊຸຍ 55:1-2. 21 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 24 ກ ອພຍ 32:33; ມຊຸຍ 26:36; ແອວ 6:3. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:7. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 25 ກ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 26 ກ ມຊຸຍ 18:24, 26; 27:3-5. ຂ ມຊຸຍ 4:27;</p>	<p>ຄພ 10:4. 27 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຂ ລກ 18:22; ມຊຸຍ 4:26; ຄພ 42:29-31. 29 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	--

ຫລາຍບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງ
ການ—ແລະ ມີຜູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຜູງສັດ
ໃຊ້ແຮງງານ, ແລະ ລູກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ,
ແລະ ພືດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ພ້ອມທັງ
ຄໍາ, ແລະ ພ້ອມທັງເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ,
ແລະ ຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລີ ນິນ ຕໍ່ຢ່າງດີ
ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຜ້າຢ່າງດີທຸກຊະນິດທີ່
ໃຊ້ໃນບ້ານ.

30 ແລະ ໃນ ສະພາບອັນ ັຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ
ເຮືອງຂອງພວກເຂົາແບບນີ້, ພວກເຂົາບໍ່
ໄດ້ປະໂຫຍດໃດ ະເປືອຍເປົ່າ, ຫລື ຫົວໂຫຍ,
ຫລື ກະຫາຍນ້ຳ, ຫລື ເຈັບປວດ, ຫລື ຂາດ
ການບໍາລຸງລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝັກ
ໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທັງຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຜູ້
ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ,
ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ນອກສາດສະ
ໜາຈັກ, ຫລື ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກກໍຕາມ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ ະເຫັນ ແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເມື່ອຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ແລະ ຮັ່ງມີເປັນດີກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

32 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບ
ເວດມົນຄາຖາ, ແລະ ກັບ ັການນັບຖືຮູບ
ບູຊາ ຫລື ະຄວາມຂີ້ຄ້ານ ມັກງ່າຍ; ແລະ
ການເວົ້າບໍ່ມີສາລະ, ແລະ ັການອິດສາ
ບັງບຽດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ນຸ່ງຖືເສື້ອ
ຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ; ະລະ ເມີ ເພີ່ຜັນດ້ວຍ
ຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ;

ຂົ່ມເຫັງ, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ການ
ທຳການໂສເພນີ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ,
ແລະ ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍຍັງໄດ້ບັງຄັບ
ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດມັນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ໂດຍການ ໃຊ້ກົດໝາຍກັບຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນ
ທຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຜິດ
ຂອງຕົນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສະຫງົບລົງ, ແລະ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດກໍາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ ດັ່ງທີ່
ຮູ້ຈັກກັນ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກຫລາຍໃນ
ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຈົນເຖິງປີທີຫ້າແຫ່ງ
ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

ບົດທີ 2

ອາມລີໄຊພະຍາຍາມຈະເປັນກະສັດ ແລະ
ຖືກປະຕິເສດ ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ—ຜູ້ຕິດ
ຕາມຂອງລາວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວ ໃຫ້ເປັນ
ກະສັດ—ຊາວອາມລີໄຊກໍສົງຄາມກັບຊາວ
ນີໂຟ ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ຊາວເລມັນ
ກັບຊາວອາມລີໄຊ ຮວມກຳລັງເຂົ້າກັນ
ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ແອວມາຂ້າອາມລີ
ໄຊ. ປະມານ 87 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ເລີ່ມ
ຈາກປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງພວກ
ເຂົາ, ມັນເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນ ໃນບັນ
ດາຜູ້ຄົນ; ເພາະວ່າມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາມ
ລີໄຊ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດແກມໂກງ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດຕາມ
ລະບຽບຂອງໂລກ, ລາວເປັນຄົນແບບດຽວ

29 ຂ ແອວ 4:6.
30 ກ ຢຄ 2:17-19.
ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.
ຄ ແອວ 16:14;
ຄພ 1:35.

32 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ຂ ຄມພ ກຽດຄ້ານ,
ຄວາມກຽດຄ້ານ.
ຄ ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.
ງ ຄມພ ອິດສາ.

ຈ ຍຄ 2:13;
ແອວ 31:25;
ມມ 8:28.
ຄມພ ຈອງຫອງ,
ຄວາມຈອງຫອງ.

ກັບຜູ້ທີ່ຂ້າ ກິເດໂອນດ້ວຍດາບ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້
ຖືກປະທານຊີວິດໄປແລ້ວຕາມກົດໝາຍ—

2 ບັດນີ້ອາມລິໄຊ ຄົນນີ້ໄດ້ຊັກ ຊວນຜູ້
ຄົນຫລາຍຄົນໃຫ້ຕິດຕາມລາວໄປດ້ວຍເລ່
ຫລ່ຽມຂອງລາວ; ມາກຫລາຍຈົນພວກເຂົາ
ເລີ່ມມີອຳນາດຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ເລີ່ມພະຍາຍາມສະຖາປະນາອາມລິໄຊໃຫ້
ເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຕີນຕົກໃຈພ້ອມທັງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ
ຊັກນຳໄປຕາມການຊັກນຳຂອງອາມລິໄຊ
ນຳອີກ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕາມກົດ
ໝາຍຂອງພວກເຂົາ ເລື່ອງແບບນີ້ຕ້ອງ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍ "ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

4 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາມລິ
ໄຊຈະໄດ້ສຽງຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍທີ່ລາວ
ເປັນຄົນຊົ່ວ, ລາວຈະ "ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງໝົດ
ໝົດສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ; ເພາະວ່າມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງ
ລາວທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຄົນໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນ
ດິນຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງໃຜລາວ,
ແລ້ວແຕ່ຈະໄປນຳອາມລິໄຊ, ຫລື ວ່າຈະ
ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໄດ້ແຍກກັນເປັນກຸ່ມໆ, ໂດຍ
ມີການໂຕ້ຖຽງ ແລະ "ຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໜ້າ
ປະຫລາດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນແນວ
ນັ້ນ ເພື່ອອອກສຽງຂອງຕົນກຽວກັບເລື່ອງ
ນີ້ ແລະ ໄດ້ນຳສະເໜີເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງ

ຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານອາມລິໄຊ, ຈົນວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້
ທີ່ຄັດຄ້ານລາວປິຕິຍິນດີທີ່ສຸດ; ແຕ່ອາມລິ
ໄຊໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວໃຫ້ຄຽດ
ແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອາມລິໄຊໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ເມື່ອອາມລິໄຊໄດ້ເປັນກະສັດ
ປົກຄອງພວກເຂົາແລ້ວ ລາວກໍສົ່ງໃຫ້ຜູ້
ຄົນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພິນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະເຮັດ
ໃຫ້ພວກນັ້ນມາຂຶ້ນກັບລາວ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອາມລິໄຊແຕກຕ່າງ
ອອກໄປຕາມຊື່ຂອງອາມລິໄຊ, ໂດຍມີຊື່
ວ່າ ຊາວ "ອາມລິໄຊ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ມີ
ຊື່ວ່າ "ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຊາວນິໄຟໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ
ເຈດຕະນາຂອງຊາວອາມລິໄຊ, ແລະ
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະ
ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໄຊ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືອາວຸດທຸກຊະນິດ
ເຊັ່ນດາບ ແລະ ດາບສອງຄົມ, ຄັນທະນູ
ແລະ ລູກທະນູ, ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຖຸນ,
ແລະ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

13 ແລະ ພວກເຂົາຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້
ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໄຊທີ່ຈະຍົກທັບ
ມາຕີດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງນາຍ
ທະຫານ, ແລະ ນາຍທະຫານຂັ້ນສູງ, ແລະ
ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ຕາມຈຳນວນຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຂົາ.

<p>2 1 ກ ແອວ 1:8. 3 ກ ມຊຢ 29:25-27; ແອວ 4:16. 4 ກ ແອວ 10:19;</p>	<p>ຮລມ 5:2. 5 ກ 3 ນຟ 11:29. 11 ກ ແອວ 3:4. ຂ ຢຄ 1:13-14;</p>	<p>ມຊຢ 25:12; ແອວ 3:11. 12 ກ ມຊຢ 10:8; ຮລມ 1:14.</p>
--	---	--

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມລິໄຊໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ; ແລະ ລາວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ບຶກຄອງ ແລະ ຜູ້ນຳດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວຄືກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປເຮັດສົງຄາມກັບພົນນອງຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຍົກທັບມາເຖິງເນີນພູອາມໄນຫູ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານ ະແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

16 ບັດນີ້, ແອວມາໂດຍທີ່ເປັນ ັຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ບຶກຄອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມກັບນາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ນຳໜ້າກອງທັບຂອງເພິ່ນໄປສູ່ຮົບກັບຊາວອາມລິໄຊ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຂ້າພັນຊາວອາມລິໄຊໃນເນີນພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ. ແລະ ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົ້ມຕາຍຕໍ່ໜ້າຊາວອາມລິໄຊ.

18 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງປະທານກຳລັງໃຫ້ແກ່ມືຂອງຊາວນີໄຟຢູ່, ຈົນວ່າໄດ້ຂ້າຊາວອາມລິໄຊເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈົນວ່າຊາວອາມລິໄຊເລີ່ມບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຊາວອາມລິໄຊ

ໄປພົດມື້ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຊາວອາມລິໄຊຖືກ ັຂ້າຕາຍເຖິງໜຶ່ງພັນສອງພັນຫ້າຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນ; ແລະ ມີຊາວນີໄຟຖືກຂ້າຕາຍຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງຄົນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມຊາວອາມລິໄຊຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນ ັຮ່ອມພູກີເດໂອນ, ເອິ້ນຮ່ອມພູນີ້ຕາມຊື່ຂອງກີເດໂອນ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບໂດຍມືຂອງ ະນີຮີ; ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູນີ້ໃນຄືນນັ້ນ.

21 ແລະ ແອວມາໄດ້ສົ່ງຄົນສອດແນມອອກຕິດຕາມຊາວອາມລິໄຊທີ່ເຫລືອຢູ່ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກແຜນການ ແລະ ກິນອຸບາຍຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໂດຍທາງນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຈະໄດ້ປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກເຂົາ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບຶກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ.

22 ບັດນີ້ ຄົນທີ່ເພິ່ນສົ່ງໄປເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊນັ້ນ ຊື່ວ່າ ຊີຣຳ, ອາມນໍ, ແມນທາຍ, ແລະ ລິມເຮີ; ພວກນີ້ໄດ້ອອກໄປພ້ອມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາຫາຄ້າຍຂອງຊາວນີໄຟຢ່າງຮີບຮ້ອນທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ, ແລະ ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

24 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມໄປຫາຄ້າຍຂອງ ັຊາວອາມລິໄຊ ແລະ ເຮັດ

<p>15 ກ ແອວ 3:3. ຂ ອມນ 1:13-15. 16 ກ ມຊຍ 29:42.</p>	<p>19 ກ ແອວ 3:1-2, 26; 4:2. 20 ກ ແອວ 6:7. ຂ ແອວ 1:7-15; 14:16.</p>	<p>24 ກ ແອວ 3:4, 13-18.</p>
---	--	-----------------------------

ໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂມນອນທາງເໜືອ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປ ຫາແຜ່ນດິນ ິນີໄຟນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ທະຫານ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວອາມລີໂຊໄດ້ ເຂົ້າສົມທົບກັບພວກເຂົາ;

25 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຍົກກອງທັບ ມາ ເຖິງພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ໜີ ໄປ ກ່ອນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ມັ່ງ ໜ້າມາຫາເມືອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກພວກເຮົາບໍ່ຟ້າວ ໄປ, ພວກເຂົາ ຈະ ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຂ້າ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ຟ້າວມັງນມັດເອົາຜ້າ ເຕັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກຈາກຮ່ອມ ພູກີເດໂອນ ມັ່ງໜ້າໄປຫາເມືອງຂອງພວກ ເຂົາ, ຄືເມືອງ ັເຊຣາເຮັມລາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາ ກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໂຊ, ຊຶ່ງມີ ັຈຳນວນ ຫລາຍ, ຄືກັບວ່າ ເມັດຊາຍໃນທະເລໄດ້ ເຂົ້າມາໂຈມຕີເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນີໄຟໂດຍ ໄດ້ຮັບ ັກຳລັງຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳ ລັງຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປົດປ່ອຍ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງ ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຍິນສູງອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້

ປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໂຊໄດ້ລົ້ມຕາຍລົງຕໍ່ ໜ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໂຊຕົວຕໍ່ຕົວດ້ວຍ ດາບ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງສຸດກຳ ລັງ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໂດຍເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ທີ່ມີ ັສັດທາອັນແຮງກ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກ ມາວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໄປເດເມດ ຕາ ແລະ ໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ເຄື່ອງ ມື ໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

31 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໂຊອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບກຳລັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ ຂ້າອາມລີໂຊດ້ວຍດາບ.

32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ; ແຕ່ວ່າກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນໄດ້ປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ໄດ້ ສົ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງຕົນມາຕໍ່ສູ້ກັບ ແອວມາ.

33 ແຕ່ແອວມາກັບ ທະຫານອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບ ທະຫານອາລັກຂາ ຂອງກະສັດ ຂອງຊາວເລມັນ ຈົນວ່າເພິ່ນ ໄດ້ຂ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ຖອຍກັບ ຄືນໄປ.

34 ແລະ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກວາດ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນແນວນີ້, ຫລື ແພັຈິງແລ້ວ, ຝັງຊຶ່ງຢູ່ທາງ ຕາເວັນ ຕົກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ໄດ້ ໂຍນ ສົບຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍລົງ ໃນນ້ຳ ຊີໂດນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີປ່ອນຂ້າມ

24 ຂ 2 ນຟ 5:8. 27 ກ ຈຣ 1:6. 30 ກ ຄມພ ສັດທາ. 26 ກ ອມນ 1:14, 18. 28 ກ ພບຍ 31:6.

ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລີໄຊ ທາງຝັ່ງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນໍ້າຊີໂດນໄດ້ ສະດວກ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນໍ້າຊີໂດນໄປແລ້ວ ຊາວ ເລມັນ ກັບ ຊາວອາມລີໄຊ ເລີ່ມປົບໜີໄປ ກ່ອນ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍກວ່າຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

36 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປກ່ອນຊາວ ນິໄຟ ຈະມາຮອດ ມັງໜ້າເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ໄປ; ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກ ເຂົາໄປດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກອ້ອມໄວ້ ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ຈົນກະຈັດກະຈາຍໄປທາງຕາເວັນ ຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຈົນເຖິງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຮີເມົາ; ແລະ ມັນເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງມີ ສັດປ່າ ແລະ ສັດຮ້າຍຫລາຍ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານຍ້ອນບາດແຜຂອງຕົນ, ແລະ ຖືກສັດ ປ່າເຫລົ່ານັ້ນກິນຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຮງໃນອາກາດກິນນໍ້າອີກ; ແລະ ພົບ ກະດູກຂອງພວກເຂົາກອງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 3

ຊາວອາມລີໄຊມີເຄື່ອງໝາຍຂອງຕົນເອງ ຕາມຄຳທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້—ຊາວເລມັນ ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການກະບົດຂອງພວກ

ເຂົາ—ມະນຸດນຳການສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນ ເອງ—ຊາວນິໄຟຂະນະກອງທັບຂອງຊາວ ເລມັນອີກກອງທັບໜຶ່ງ. ປະມານ 87-86 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍອາວຸດ ແຫ່ງສົງຄາມ, ຫລັງຈາກໄດ້ຜັງສົບຜູ້ທີ່ ຖືກຂ້າຕາຍ—ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ເພາະຄວາມ ຫລວງຫລາຍຂອງມັນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາໄດ້ຜັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍຂອງພວກເຂົາ ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ທຸກຄົນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາບ້ານເຮືອນ ຂອງຕົນ, ໄປຫາເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາ ລູກຂອງຕົນ.

2 ບັດນີ້ຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານ ຂອງພວກເຂົາ ນຳອີກ; ແລະ ເຄື່ອງປູກ ຂອງຝັງໃນທົ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ຖືກທຳລາຍຄືກັນ, ເພາະຖືກຜູ້ຄົນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ບ່ອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊາວເລມັນກັບຊາວອາມ ລີໄຊຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ ແຄມແມ່ນໍ້າຊີໂດນນັ້ນໄດ້ຖືກໂຍນລົງໃນ "ນໍ້າຊີໂດນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ກະດູກຂອງ ພວກເຂົາຖືກຜັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ ຂະໜາດ, ແລະ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ "ຊາວອາມລີໄຊມີຄວາມແຕກ ຕ່າງຈາກຊາວນິໄຟ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດ ຂໍ້ເຄື່ອງໝາຍສີແດງໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງ ພວກເຂົາຕາມແບບຢ່າງຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຖໜົດ

3 1 ກ ແອວ 2:19; 4:2. 3 ກ ແອວ 2:15. 2 ແອວ 44:22. 4 ກ ແອວ 2:11. 2 ແອວ 3:13-19.

ຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

5 ບັດນີ້ທົວຂອງຊາວເລມັນບໍ່ມີຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາ "ເປືອຍໂຕນອກຈາກມີແຕ່ແຜ່ນໜັງ ຄຽນ ແອວ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວ ເກາະຫຸ້ມທໍ່ຕົວໄວ້, ແລະ ຖືຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກະຕູນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອື່ນໆ.

6 ແລະ ຜົວໜັງຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຄໍ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມເຄື່ອງໝາຍດັງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາມີຕິດຕົວມາ, ເພາະມັນເປັນການ "ສາບແຊ່ງໄວ້ຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ອນການກະບົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ເຊັ່ນ ນິໄຟ, ຢາໂຄບ, ແລະ ໂຍເຊັບ, ແລະ ແຊມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິດ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄວ້ກັບເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຊາວອິດຊະມາເອນນຳອີກ.

8 ແລະ ນີ້ເປັນໄປເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກລູກຫລານຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອແນວນີ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ "ປະປົນ ແລະ ເຊື່ອຖືໃນ *ຮິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຈະນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບຊາວເລມັນ ພວກນັ້ນຈະໄດ້ນຳເອົາການສາບແຊ່ງແບບດຽວກັນມາສູ່ລູກຫລານຂອງຕົນ.

10 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຕົວໃຫ້ຊາວເລມັນຊັກນຳໄປ ພວກນັ້ນກໍຈະຖືກເອີ້ນຕາມພວກນັ້ນ, ແລະ ມີເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຖືໃນ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແຕ່ວ່າເຊື່ອຖືບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຖືກນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ—

12 ແລະ ແມ່ນ ພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນທຶກ ຊຶ່ງເປັນ "ຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນນຳອີກ.

13 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະກັບມາເວົ້າເຖິງຊາວອາມລິໄຊ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ "ເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສີແດງເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.

14 ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ນີ້ຄືພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບນິໄຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບແຊ່ງຊາວເລມັນ

5 ກ ອນ 1:20; ມຊຢ 10:8; ແອວ 42:18-21.
6 ກ 2 ນຟ 5:21; 26:33. ຄມພ ສາບແຊ່ງ, ຄຳສາບແຊ່ງ.

7 ກ 1 ນຟ 12:23.
8 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ.
ຂ ມຊຢ 10:11-18; ແອວ 9:16.

11 ກ ແອວ 17:9-11.
12 ກ ມຊຢ 1:6; ອທ 4:6-11.
13 ກ ແອວ 3:4.

ໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອພວກເຂົາກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະແຍກອອກຈາກເຈົ້າກັບລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດ ການ, ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກັບມາຫາເຮົາເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງນຳກັນ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

17 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ເອີ້ນຜູ້ທີ່ໜີໄປຈາກເຈົ້າວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ນິໄຟກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

18 ບັດນີ້ຊາວອາມລິໄຊບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ເມື່ອພວກເຂົາ ເລີ່ມເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ໄວ້ ເທິງ ໜ້າ ຜາກ ຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ອອກມາໃນ ການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ; ສະນັ້ນ ມັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ການສາບແຊ່ງຈະຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

19 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ ພວກເຂົານຳເອົາ ການສາບແຊ່ງມາ

ສູ່ຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ຈົນກະທັ້ງທຸກໆຄົນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງກໍຈະນຳເອົາການກ່າວໂທດມາສູ່ຕົນເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕໍ່ມາອີກບໍ່ຫລາຍມື້ຫລັງຈາກການສູ້ຮົບໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ໂດຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລິໄຊ, ໄດ້ມີກອງທັບອີກກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນຍົກມາ ໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໃນບ່ອນ ດຽວກັນກັບບ່ອນກອງທັບທຳອິດຂອງພວກເຂົາພົບກັບຊາວອາມລິໄຊນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີກອງທັບກອງໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອຂັບໄລ່ກອງທັບພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

22 ບັດນີ້ຕົວແອວມາເອງໂດຍທີ່ເປັນທຸກນຳການໄດ້ຮັບ ກຳບາດເຈັບ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນໃນເທື່ອນີ້;

23 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງກອງທັບໃຫຍ່ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ໄປຂ້າຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍອອກໄປຈາກຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລ້ວກອງທັບຂອງພວກນີ້ກໍໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເລີ່ມສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ, ໂດຍບໍ່ມີ ສັດຕູມາລົບກວນອີກຕໍ່ໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

25 ບັດນີ້ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຜ່ານໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ່ງກັນເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

26 ແລະ ພາຍໃນໜຶ່ງປີ ຄົນເປັນພັນໆ

14 ກ 2 ນພ 30:4-6.
18 ກ 4 ນພ 1:38.
ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

19 ກ 2 ນພ 5:21-25;
ແອວ 17:15.
20 ກ ແອວ 2:24.

22 ກ ແອວ 2:29-33.

ແລະ ເປັນ ໝື່ນໆ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ສູ່ ໂລກ ຊົ່ວ ນິລັນ ດອນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ "ລາງວັນຂອງພວກເຂົາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະຊົ່ວ, ເພື່ອເກັບກ່ຽວເອົາຄວາມຜາສຸກຊົ່ວນິລັນດອນ ຫລື ເກັບກ່ຽວເອົາຄວາມທຸກທໍລະມານຊົ່ວນິລັນດອນ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວິນຍານດີ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວ.

27 ເພາະທຸກຄົນຍ່ອມໄດ້ຮັບ "ຄ່າຈ້າງຈາກຄົນຜູ້ທີ່ຕົນເລືອກ" ຊື່ອຟັງ, ແລະ ມີເປັນ ໄປ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ທຳ ນາຍ; ສະນັ້ນ ຂໍ ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ. ແລະ ປີ ທີ່ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ກໍ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

ບົດທີ 4

ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກຖືກຂັດຂວາງ—ນີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແອວມາ, ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະໂລຫິດ, ໄດ້ອຸທິດຕົນເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ປະມານ 86-83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ຫລື ສົງຄາມໃນ "ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ;

2 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຸກ,

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ເພາະວ່າ "ການລົ້ມຕາຍຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະການສູນເສຍຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ເພາະວ່າການສູນເສຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງໃນທົ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ພື້ນດິນ ແລະ ທຳລາຍຈົນໝົດ.

3 ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນແສນສາຫັດຈົນວ່າທຸກຄົນຕ້ອງເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າມັນເປັນຈາກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສົ່ງມາຫາພວກເຂົາ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຊີໂດນ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍມີຂອງແອວມາ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ "ມະຫາປະໂລຫິດດ້ວຍມືຂອງແອວມາຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ ເພື່ອເບິ່ງແຍງຜູ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ມີຄົນປະມານສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ແລະ ປີທີ່ເຈັດແຫ່ງ

<p>26 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 27 ກ ມຊຍ 2:31-33; ແອວ 5:41-42. ຂ ຣມ 6:16; ຮລມ 14:29-31.</p>	<p>ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. 4 1 ກ ອມນ 1:12-19. 2 ກ ແອວ 2:19; 3:1-2, 26.</p>	<p>4 ກ ມຊຍ 18:10-17. ຂ ມຊຍ 29:42. 5 ກ ມຊຍ 25:18-23; 3 ນພ 26:21.</p>
---	---	---

ການປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງມີໂຟຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນຕະຫລອດເວລານັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືປະຊາຊົນເລີ່ມອວດດີຂຶ້ນ ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຜ້າໄໝ້ແນວດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕໍາຢ່າງດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຄໍາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່ານາໆຊະນິດຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກການອຸດສາຫະກຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ເພາະພວກເຂົາເລີ່ມໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນເຫດໃຫ້ແອວມາມີຄວາມທຸກຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ແອວມາໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນ, ແລະ ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນແອວເດີເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນພວກເຂົາໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຂົາເຫັນ ແລະ ມັນກໍາລັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ

ແລະ ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ ະບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມປາດຖະໜາ ຫລື ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນເລີ່ມມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ ດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີ ະການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກັບມາຫລາຍກວ່າຄວາມທະນົງຕົວຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຊໍາອີກ.

10 ແລະ ປີທີແປດ ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຕາມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ດີດັ່ງນີ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ເກົ່າ, ແອວມາໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພິ່ນເຫັນອີກວ່າ "ຕົວຢ່າງຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມພາຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກຢ່າງໜຶ່ງຫາອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ນັ້ນເປັນການນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ໝິ່ນ

<p>6 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ແອວ 1:29. 7 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ. ຂ ແອວ 1:21. 9 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄມພ ອິດສາ. 11 ກ 2 ຊມອ 12:14; ແອວ 39:11.</p>
---	---	--

ປະໝາດຄົນອື່ນ, ຫັນຫລັງໃສ່ ກົນຂັດສົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປືອຍເປົ່າ ແລະ ກົນຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນທີ່ກະຫາຍ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ເປັນທຸກ.

13 ບັດນີ້ ມັນ ເປັນ ຕົ້ນ ເຫດ ແລະ ສ້າງ ການຄຳຄວນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຂະນະທີ່ ຄົນ ອື່ນໆ ກຳລັງ ຖ່ອມ ຕົວ, ກຳລັງ ຊ່ວຍ ເຫລືອຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ໃຫ້ອາຫານແກ່ຄົນທີ່ຫົວໂຫຍ, ແລະ ທົນຕໍ່ ຄວາມທຸກໆປະການ ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ;

14 ໂດຍການຄອຍຫາມື້ນັ້ນ, ໂດຍ ການຮັກສາການບົດບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້, ໂດຍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຊື່ນຊົມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເພາະການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ອຳນາດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

15 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຂອງຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງ ກອງຂຶ້ນກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະ ກວາມບໍ່ສະເໝີພາບທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ຈຶ່ງເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຜິດຫວັງເລີຍ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາຄົນທີ່ສະຫລາດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເພິ່ນຕາມ ກຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ມີອຳນາດອອກ ກົດຕາມກົດໝາຍທີ່ມີໄວ້, ແລະ ໃຊ້ບັງຄັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນ.

17 ບັດນີ້ຊື່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນແມ່ນ ນິໄຟຮາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ເພື່ອປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

18 ບັດນີ້ ແອວມາ ບໍ່ໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງມະຫາປະໂລຫິດເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາຕຳແໜ່ງມະຫາປະໂລຫິດໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ; ເພິ່ນພຽງແຕ່ມອບບັນລັງຕັດສິນໃຫ້ແກ່ນິໄຟຮາເທົ່ານັ້ນ.

19 ແລະ ເພິ່ນເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອວ່າ ກົນເອງຈະໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຫລື ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ສັ່ງສອນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາເພື່ອ ກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ ສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນຈະໄດ້ດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ກົນອຸປາຍທັງໝົດ ແລະ ການຂັດແຍ້ງທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນລົງມາ, ໂດຍບໍ່ເຫັນທາງອື່ນ ແລ້ວທີ່ເພິ່ນຈະກູ້ພວກເຂົາ

<p>12 ກ ອຊຢ 3:14; ຢຄ 2:17. ຂ ມຊຢ 4:26.</p> <p>13 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຂ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຄ 2 ກຮທ 12:10.</p>	<p>14 ກ ມຊຢ 4:12; ແອວ 5:26-35. ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ຂ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 15 ກ ຄພ 38:27; 49:20. 16 ກ ແອວ 2:3-7.</p>	<p>ຂ ແອວ 1:1, 14, 18. 17 ກ ແອວ 50:37. 19 ກ ແອວ 7:1. ຂ ແອວ 31:5; ຄພ 11:21-22. ຄ ອນ 1:23. ງ ມຊຢ 1:17; ຮລມ 12:3.</p>
--	---	---

ກັບຄືນ ນອກຈາກເພິ່ນຈະພະຍາຍາມຢ່າງ ເຕັມທີ່ດ້ວຍ ະປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດ ເພື່ອຕໍານິພວກເຂົາ.

20 ແລະ ດັ່ງນີ້ ໃນຕົ້ນປີທີເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ຄົນຂອງ ນີໂຟ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ມອບບັນລັງຕັດສິນ ໃຫ້ ັນີໂຟຮາ, ແລະ ເພິ່ນຈະປະຕິບັດຕົນ ສະເພາະແຕ່ໃນ ະຖານະປະໂລຫິດສູງເທົ່າ ນັ້ນ ແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນການເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄໍາຕາມ ພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທໍານາຍ.

ຄໍາເວົ້າຂອງແອວມາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລ ຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງ ແລະ ພູ ບ້ານຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍບົດທີ 5.

ບົດທີ 5

ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ມະນຸດຕ້ອງ ກັບໃຈ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ເກີດ ໃໝ່, ຊໍາລະອາພອນໃຫ້ສະອາດ ໂດຍໂລ ຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ຖອດຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມ ອິດສາບັງບຽດ ອອກຈາກຕົນ, ແລະ ກະ ທໍາໃນສິ່ງທີ່ຊອບທໍາ—ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຮ້ອງຫາຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວເປັນ ລູກຫລານຂອງມານ—ແອວມາໃຫ້ປະຈັກ

ພະຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງຄໍາສອນຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ—ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ ຊອບທໍາຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງ ຊີວິດ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາເລີ່ມ ະປະກາດພຣະຄໍາຂອງ ະພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ທໍາອິດຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນໄປ ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄໍາຂຶ້ງແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງສະຖາປະນາ ຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ຕາມບັນທຶກ ຂອງເພິ່ນເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນ ະມະຫາປະໂລຫິດດູ ແລ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເພິ່ນມີອໍານາດ ແລະ ະສິດອໍານາດຈາກພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ເຮັດວຽກ ງານເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກໃນ ະແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ ຢູ່ໃນຊາຍແດນນີໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນ ດິນທີ່ມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງ ເພິ່ນໃນນ້ໍາມໍມອນ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖືກ ະບົດປ່ອຍໃຫ້ ພີ່ນ້ອງຈາກກໍານີຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາ ໂດຍພຣະເມດຕາ ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

19 ຈ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ.	ຂ ແອວ 5:61.	3 ນພ 11:25.
20 ກ ແອວ 8:12.	3 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,	໘ ມຊຢ 18:4;
ຂ ມຊຢ 29:42;	ການແຕ່ງຕັ້ງ.	3 ນພ 5:12.
ແອວ 5:3, 44, 49.	ຂ ແອວ 4:4, 18, 20.	4 ກ ມຊຢ 23:1-3.
5 1 ກ ແອວ 4:19.	ຄ ມຊຢ 18:13;	

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຖືກນຳໄປສູ່ "ຄວາມເປັນທາດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍມືຂອງຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກ "ຄວາມເປັນທາດອີກໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກນຳມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ໃນບ່ອນນີ້ຊຶ່ງພວກເຮົາເລີ່ມສະຖະປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນນຳອີກ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເກັບພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ? ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ເກັບກຳໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈຳວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກນະລົກແລ້ວ?

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ປຽນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປຸກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕື່ນຈາກການນອນຫລັບສະໜິດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າມກາງຄວາມມືດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງສະຫວ່າງສະໄໝດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຳອັນເປັນນິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ "ສາຍ

ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດໄດ້ຄອຍຖ້າເຂົາເຈົ້າຢູ່.

8 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມອີກວ່າ ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກແລ້ວບໍ່, ແລະ ສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກຊຶ່ງລ້ອມເຂົາເຈົ້າໄວ້ນັ້ນຫລຸດອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ຫລຸດອອກແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂະຫຍາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັອງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າລອດແລ້ວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າ "ລອດດ້ວຍເງື່ອນໄຂອັນໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະຫວັງໃນຄວາມລອດ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫລຸດພົ້ນຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈາກສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກນັ້ນ?

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ—ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳ ຊຶ່ງປະກາດໂດຍປາກຂອງ "ອະບິນາໄດບໍ່? ແລະ ເພິ່ນບໍ່ແມ່ນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່? ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່, ແລະ ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຖອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ແລະ ຕາມສັດທາຂອງເພິ່ນ, ຈຶ່ງມີ

<p>5 ກ ມຊຢ 23:37-39; 24:8-15. ຂ ມຊຢ 24:17. 7 ກ ມຊຢ 15:8.</p>	<p>ຂ ແອວ 12:11; ຄພ 138:23. 10 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງກາງ</p>	<p>ໄຖ່; ລອດ, ຄວາມລອດ. 11 ກ ມຊຢ 17:1-4.</p>
--	--	---

“ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ໃຈຂອງເພິ່ນ. ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ທັງໝົດນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

13 ແລະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ “ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ໃຫ້ ແກ່ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກໍ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ຄື ກັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ ຖ່ອມ ຕົວ ແລະ “ໄວ້ວາງ ໃຈ ໃນ “ພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າຊື່ສັດຈົນເຖິງ “ວັນ ຕາຍ; ສະນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈິ່ງລອດ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມ ພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນສາດ ສະໜາຈັກວ່າ ພວກທ່ານ ໄດ້ “ເກີດ ຈາກ ພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານແລ້ວບໍ່? ພວກທ່ານ ໄດ້ຮັບເງົາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງ ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່? ພວກທ່ານເຄີຍປະສົບ “ການປຸງແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໃນໃຈຂອງ ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່?

15 ພວກ ທ່ານ ໃຊ້ ສັດທາ ໃນ ການ ໄຖ່ ຂອງພຣະອົງຜູ້ “ສ້າງພວກທ່ານບໍ່? ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຄອຍ ຖ້າ ດ້ວຍ ຕາ ແຫ່ງ ສັດທາ ບໍ່ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ ຖືກ “ຍົກຂຶ້ນ ໄປຫາຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍນີ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຫາ ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ ເພື່ອຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັບ “ການພິພາກສາ ຕາມການກະທຳຊຶ່ງເຮັດໄວ້ເມື່ອຢູ່ໃນຮ່າງ

ກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້?

16 ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານໃນມື້ນັ້ນວ່າ: ຈິ່ງມາທາເຮົາເຖິດ ເຈົ້າ “ເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ວຽກ ງານຂອງເຈົ້າເປັນວຽກງານທີ່ຊອບທຳໃນ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

17 ຫລື ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກ ທ່ານຈະເວົ້າຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ “ທູນວ່າ—ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ວຽກ ງານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ເປັນ ວຽກງານ ທີ່ ຊອບ ທຳ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ—ແລະ ວ່າພຣະ ອົງຈະຊ່ວຍພວກທ່ານໃຫ້ລອດ?

18 ຫລື ອີກ ປະ ການ ໜຶ່ງ, ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ບໍ່ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ນຳ ມາ ຢູ່ ໜ້າ ສານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ສຶກຜິດ ແລະ ຄວາມສຳນຶກຜິດ, ໂດຍມີ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, “ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເປັນ ຢ່າງ ດີ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ?

19 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເງີຍ ໜ້າ ເບິ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ນັ້ນ ດ້ວຍ ໃຈ ອັນ ບໍ່ ລິ ສຸດ ແລະ ດ້ວຍ ມື ທີ່

<p>12 ກ ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>13 ກ ມຊຢ 18:7. ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຄ ມມ 9:28; ຄພ 20:19. ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 14 ກ ມຊຢ 27:24-27;</p>	<p>ແອວ 22:15. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ຣມ 8:11-17; ມຊຢ 5:2; ມຊ 6:65. ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ. 15 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 16 ກ ມທ 25:31-46. 17 ກ 3 ນພ 14:21-23. 18 ກ ອຊກ 20:43; 2 ນພ 9:14; ມຊຢ 3:25; ແອວ 11:43.</p>
---	--	--

ສະອາດ ໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະເງິຍຂຶ້ນດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ມີ "ເງົາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່?

20 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດເຖິງຄວາມລອດໄດ້ບໍ່ ເມື່ອພວກທ່ານ "ຍອມຕົນຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ?

21 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ໃນມື້ນັ້ນວ່າ ພວກທ່ານຈະ "ລອດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະ ະອາພອນຂອງເຂົາ ໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາ ະບໍລິສຸດຈົນມັນສະອາດຈາກຮອຍເປື້ອນທັງໝົດໂດຍໄລທິດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ຈະມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອາພອນຂອງພວກທ່ານເປື້ອນ "ເລືອດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມສົກກະປົກຕ່າງໆນາໆ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຫລັກຖານຟ້ອງຫຍັງແດ່ຕໍ່ຕົນພວກທ່ານ?

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ "ເປັນຫລັກຖານບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄາດຕະກອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານມີຄວາມຜິດກ່ຽວ

ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆນຳອີກບໍ່?

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນນັ່ງຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັບ "ອັບຣາຮາມ, ຮ່ວມກັບອີຊາກ, ແລະ ຮ່ວມກັບຢາໂຄບ, ແລະ ຮ່ວມກັບສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນສະອາດ ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນ, ບໍລິສຸດ ແລະ ຂາວສະອາດ?

25 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຫລື ຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຄິດວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນອາໄສໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ແຕ່ພວກເຮົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນ "ລູກຫລານຂອງອານາຈັກຂອງມານ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຄີຍປະສົບກັບ "ການປ່ຽນແປງໃນໃຈ ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງ ະເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມວ່າ ພວກທ່ານ "ສາມາດຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້?

27 ພວກທ່ານໄດ້ເດີນໄປໂດຍການຮັກສາຕົນເອງ "ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານຖືກເອີ້ນໃຫ້ຕາຍໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ບໍ່ພາຍໃນຕົວຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກ

<p>19 ກ 1 ຍຮ 3:1-3. 20 ກ ມຊຢ 2:32. 21 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ 1 ນພ 12:10; ແອວ 13:11-13; 3 ນພ 27:19-20. ຄ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ</p>	<p>ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. 22 ກ ອຊຢ 59:3. ຂ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. 23 ກ ອຊຢ 59:12. 24 ກ ລກ 13:28. 25 ກ 2 ນພ 9:9.</p>	<p>26 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ແອວ 26:13. ຄ ມຊຢ 4:12; ຄພ 20:31-34. 27 ກ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.</p>
---	--	---

ທ່ານ ຈຳນວນຕົວພຽງພໍແລ້ວ? ວ່າອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດແລະຂາວແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາ ກໍໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຖອດ "ຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດມັນອອກ, ພວກທ່ານກໍຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າເທື່ອ. ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຕ້ອງຕຽມຢ່າງໄວ ເພາະອານາຈັກສະຫວັນຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແລະ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດນິລັນດອນ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດ "ຄວາມອິດສາອອກເທື່ອ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຂົາຕຽມຕົວຢ່າງໄວເພາະຊົ່ວໂມງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ; ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າປາດສະຈາກຄວາມຜິດ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ກະທຳໃຫ້ພິນ້ອງຂອງຕົນເປັນທີ່ "ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫລື ຫຸ້ມເທກການຂົ່ມເຫັງລົງໃສ່ເຂົາ?

31 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ, ແລະ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງ

ແລ້ວທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້!

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວິບັດແກ່ທຸກຄົນ "ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຈົ່ງກັບໃຈ, ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້!

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄຳເຊີນມາຫາມະນຸດ "ທັງປວງ, ເພາະ ສິພຣະພາຫາແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເຈົ້າໄວ້.

34 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ "ມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບ ສິພາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະກິນ "ເຂົ້າ ແລະ ຕົ້ມນໍ້າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີ "ອິດສະລະ;

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຈົ່ງນຳເອົາວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ—

36 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ "ນຳເອົາຜົນດີອອກມາ, ຫລື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ທຳງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮ້ອງໄທ້ ແລະ ເປັນທຸກ.

37 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ; ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ອວດອົ່ງກັບ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່

<p>27 ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 28 ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 29 ກ ຄມພ ອິດສາ. 30 ກ ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. 32 ກ ພສສ 5:5.</p>	<p>33 ກ ແອວ 19:36; 3 ນພ 18:25. ຂ ຍຄ 6:5; 3 ນພ 9:14. 34 ກ 2 ນພ 26:24-28; 3 ນພ 9:13-14. ຂ 1 ນພ 8:11; 15:36. ຄ ຄມພ ອາຫານທີ່ບໍ່ແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>ງ 2 ນພ 9:50-51; ແອວ 42:27. 36 ກ ມທ 3:10; 7:15-20; 3 ນພ 14:19; ຄພ 97:7. 37 ກ ຄມພ ອວດອົ່ງ, ຄວາມອວດອົ່ງ.</p>
---	--	---

ບອກວ່າຕົວເອງຮູ້ທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ປານນັ້ນຍັງ ະຫລົງທາງໄປເໝືອນ ິໂຕແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ທັງທີ່ຜູ້ລ້ຽງໄດ້ ັເອີ້ນຫາພວກທ່ານ ແລະ ຍັງເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່, ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ຍອມ ັເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເລີຍ!

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເອງທີ່ພຣະອົງເອີ້ນຫາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຄືພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ ະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຕາມ ັຊື່ທີ່ໃຊ້ເອີ້ນພວກທ່ານນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ.

39 ແລະ ບັດນີ້ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງ ັຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ະມານຄືຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມັນ; ແລະ ບັດນີ້, ໃຜຈະປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ ຍ່ອມເປັນ ະຄົນເວົ້າຕົວະ ແລະ ເປັນ ະລູກຂອງມານ.

40 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ ັດີແມ່ນມາຈາກພຣະ

ເຈົ້າ, ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຊົ່ວແມ່ນມາຈາກມານ.

41 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຄົນໜຶ່ງນຳເອົາ ະວຽກງານດີອອກມາ ເຂົາຍ່ອມເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ ແລະ ເຂົາຍ່ອມຕິດຕາມຄົນນັ້ນ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳເອົາວຽກງານຊົ່ວອອກມາ, ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນ ະລູກຂອງມານ ເພາະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງມັນ ແລະ ຕິດຕາມມັນໄປ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດແບບນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ະຄ່າຈ້າງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ, ສຳລັບ ະຄ່າຈ້າງຂອງເຂົາ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ະຄວາມຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ໂດຍທີ່ຕາຍຈາກວຽກງານດີທັງໝົດ.

43 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍພະລັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຜິດ, ຫລືໄດ້ເວົ້າຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາເວົ້າຕາມນີ້, ຕາມ ະລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດພຣະເຢຊູ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ມາຍືນຍັນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄ່າແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ

<p>37 ຂ 2 ນພ 12:5; 28:14; ມຊຢ 14:6. ຄ ມທ 9:36. ງ ສພສ 1:24–27; ອຊຢ 65:12. ຈ ຢມຍ 26:4–5; ແອວ 10:6. 38 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຂ ລລວ 26:14–20; ຄພ 101:7. ຄ 3 ນພ 15:24; 18:31.</p>	<p>ງ ມຊຢ 5:8; ແອວ 34:38. 39 ກ ມທ 6:24; ລກ 16:13. ຂ ມຊຢ 5:10. ຄມພ ມານ. ຄ 1 ຢຮ 2:22. ງ 2 ນພ 9:9. 40 ກ ອມນ 1:25; ອທ 4:12; ມຣນ 7:12, 15–17.</p>	<p>41 ກ 3 ນພ 14:16–20. ຄມພ ວຽກງານ. ຂ ມຊຢ 16:3–5; ແອວ 11:23. 42 ກ ແອວ 3:26–27; ຄພ 29:45. ຂ ຣມ 6:23. ຄ ຣລມ 14:16–18. ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ. 44 ກ ແອວ 13:6.</p>
--	---	--

ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ.

45 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ. ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍ "ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາແລ້ວວ່າ ເປັນຄວາມຈິງ. ແລະ ພວກທ່ານຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

46 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ "ຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ະຖິສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງມັນໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ນີ້ ຄື ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

47 ແລະ ຍິ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍດັ່ງນີ້ວ່າ ຄຳຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງແມ່ນແຕ່ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

48 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຂື່ອຢາງແນວແນ່ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

49 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ນີ້ຄື "ຖານະຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອສັ່ງສອນພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອສັ່ງສອນຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ຫຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸສູງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸປານກາງ, ແລະ ຄົນລຸ້ນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອອ້ອນວອນຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ະເກີດໃໝ່.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງ ໃນບໍ່ຊ້ຳນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ "ດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍລິດເດດ, ເດ ຊາ ນຸ ພາບ, ອຳນາດ ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະ

<p>45 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 46 ກ 1 ກສຫ 2:9-16. ຂ ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ການຖິສິນອິດເຂົ້າ. ຄ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,</p>	<p>ການເປີດເຜີຍ. 49 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. ຂ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. 50 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບ.</p>
--	--	---

ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ລັດສະໝີພາບຂອງ ະອົງ ກະສັດ ແຫ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ທັງ ໝົດ; ແລະ ໃນໄວງນີ້ອົງກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຈະສ່ອງຄວາມສະຫວ່າງລົງມາເທິງບັນດາລູກຫລານມະນຸດທັງປວງນຳອີກ.

51 ແລະ ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຮ້ອງຂໍຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນມີລິດເດດ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້— ຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ພວກທ່ານກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກ ິສະຫວັນມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້.

52 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ັຂວານ ລໍ ຢູ່ທີ່ຮາກຕົ້ນໄມ້; ສະນັ້ນ ຕົ້ນໃດທີ່ບໍ່ເປັນໝາກດີຈະຖືກ ະໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໄຟທີ່ຈະມອດບໍ່ໄດ້, ເຖິງແມ່ນເປັນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງນີ້.

53 ແລະ ບັດນີ້ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະປະຖິ້ມເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບໍ່, ແລະ ັຍງບຍຳພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະອວດອົງໃນ ະຄວາມ

ທະນົງໃຈ ຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານຍັງຈະຂຶ້ນນຸ່ງເສື້ອຜ້າ ິລາຄາ ແພງ ແລະ ໝັກ ໝຸ້ນ ຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຂອງ ໂລກ, ກັບ ັຂອງ ມີ ຄ່າ ຂອງພວກທ່ານຢູ່ບໍ່?

54 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະຝົນຄິດຢູ່ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄົນດີກວ່າຄົນອື່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະຝົນຂົ່ມເຫັງພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ເດີນໄປຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂຶ່ງ ໂດຍຖານະນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍໄດ້ຮັບ ັການ ຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານ ສັກສິດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳວຽກງານຂຶ້ງສົມຄວນກັບການກັບໃຈອອກມາ—

55 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຂຶ້ນຫັນຫລັງໃຫ້ ັຄົນ ຍາກຈົນ ແລະ ຄົນ ຂັດສົນ, ແລະ ກົດກັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານຈາກພວກເຂົາຢູ່ບໍ່?

56 ແລະ ສຸດທ້າຍ, ທຸກຄົນທີ່ຈະຂຶ້ນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຢ່າງໄວ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະຕິດຕາມສຽງຂອງ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນຊົ່ວເຖີດ, ແລະ ຈົ່ງ ະແຍກຍ້າຍກັນຢູ່, ແລະ

50 ຂ ພສສ 24; ມທ 2:2; ລກ 23:2; 2 ນຟ 10:14; ຄພ 38:21-22; 128:22-23; ມຊ 7:53. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.
51 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.
52 ກ ລກ 3:9;

ຄພ 97:7.
ຂ ຢຄ 5:46; 6:7; 3 ນຟ 27:11-12.
53 ກ 1 ນຟ 19:7.
ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
ຄ 2 ນຟ 28:11-14; ມມ 8:36-39.
ງ ພສສ 62:10; ຄພ 56:16-18.

54 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
55 ກ ພສສ 109:15-16; ຢຄ 2:17; ຮລມ 6:39-40.
57 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
ຂ ອຊຮ 6:21; 9:1; ນມຢ 9:2; 2 ທສນ 3:6; ຄພ 133:5, 14.

ຈົ່ງຢາແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຊື່ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລືບໄປ, ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳ, ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ: ຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ປະບົນຢູ່ກັບຊື່ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ;

58 ເພາະວ່າເຮົາຈະຊຽນຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນ "ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເຮົາຈະມອບມູນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທາງຂວາມືຂອງເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານມີອັນໃດແດ່ທີ່ຈະກ່າວຄັດຄ້ານໃນເລື່ອງນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຄັດຄ້ານ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງ, ເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ.

59 ເພາະມີຜູ້ລ້ຽງຄົນໃດແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ມີແກະຫລາຍໂຕ ແຕ່ບໍ່ຄອຍເຝົ້າມັນ, ເພື່ອໝາປາຈະບໍ່ເຂົ້າມາກິນຝູງແກະຂອງລາວ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກໝາປາເຂົ້າມາຫາຝູງແກະຂອງລາວ, ລາວຈະບໍ່ໄລ່ມັນອອກໄປບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດ, ຖ້າຫາກລາວເຮັດໄດ້, ລາວກໍຈະທຳລາຍມັນເສຍ.

60 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອົັນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະນຳພວກທ່ານ ເຂົ້າຝູງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເປັນແກະຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ໝາປາ

ທີ່ຫົວໂຫຍຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາທຳຮ້າຍພວກທ່ານໄດ້ເລີຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

61 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາຂໍສັ່ງພວກທ່ານດ້ວຍພາສາຂອງ "ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກທ່ານຍຶດຖືປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ.

62 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນຄຳສັ່ງກັບພວກທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກ; ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນການເຊື່ອເຊີນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງມາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

ບົດທີ 6

ສາດສະໜາຈັກກ ໃນ ເຊຣາເຮັມລາ ໄດ້ຖືກຊຳລະ ໃຫ້ສະອາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ—ແອວມາໄປຫາເມືອງກີເດໂອນ ເພື່ອສັ່ງສອນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ແອວມາ ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຊຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີປະໂລຫິດ ແລະ ະແອວເດີໂດຍວາງ "ມືຂອງເພິ່ນ ໃສ່ຕາມລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ງູດແລສາດສະໜາຈັກກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ

<p>57 ຄ ພບຍ 29:20; ມຣນ 6:7; ຄພ 20:8.</p> <p>58 ກ ຄມພ ຫນັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>61 ກ ແອວ 5:44. 62 ກ 1 ນພ 8:10; 11:21-23. 6 1 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,</p>	<p>ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ຄມພ ແອວເດີ. ຄ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ງ ຄພ 52:39.</p>
--	---	---

ກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກແຕ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລ້ວ "ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນກໍຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ "ລືບອອກ ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ.

4 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແນວນີ້ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ.

5 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອແຕ່ແກ່ຄົນທັງປວງເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີຜູ້ໃດຖືກຕັດສິດທີ່ຈະມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລູກງຽງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບບັນຊາວ່າ ພວກເຂົາຄວນມາເຕົ້າໂຮມກັນເລື້ອຍໆ ແລະ ຮ່ວມກັນ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາແອວມາໄດ້ວາງຂໍ້ບັງຄັບແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອຳລາພວກເຂົາໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຈາກສາດສະໜາຈັກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ

ເຮັມລາ ໄປ, ແລະ ຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເຂົ້າໄປໃນ "ຮ່ອມພູກິເດໂອນທີ່ມີເມືອງສ້າງໄວ້, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າເມືອງກິເດໂອນ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູທີ່ມີຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ, ຕາມຊື່ຂອງກິເດໂອນຜູ້ທີ່ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບຂອງນີຮໍ.

8 ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປ ແລະ ເລີ່ມປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູກິເດໂອນ, ອັນເປັນໄປຕາມການເປີດເຜີຍຂອງຄວາມຈິງໃນຄຳເວົ້າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຕາມພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບເພິ່ນຕາມ "ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຈະສະເດັດມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຕາມຖານະອັນສັກສິດນີ້ ຊຶ່ງໂດຍຖານະນີ້ທີ່ເພິ່ນຖືກເອີ້ນ. ແລະ ມີຂຽນໄວ້ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນໃນເມືອງກິເດໂອນຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 7.

ບົດທີ 7

ພຣະຄຣິດ ຈະກຳເນີດຈາກນາງມາຣີ— ພຣະອົງຈະແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ

2 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
3 ກ ມຊຢ 26:6.
ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.

ຄ ອພຍ 32:33;
ມຊຢ 26:36;
ແອວ 1:24; 5:57-58.
ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.
6 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,

ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.
7 ກ ແອວ 2:20.
ຂ ແອວ 1:9.
8 ກ ພນມ 19:10.

ແລະ ຮັບເອົາບາບແທນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຄວາມສົກກະປົກບໍ່ສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້—ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມາຫາພວກທ່ານ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເວລານີ້ເປັນເທື່ອທໍາອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ຖືກກັກຕົວໄວ້ກັບ ະບັນລັງຕັດສິນ, ໂດຍມີທຸລະກິດອັນຈໍາເປັນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ແມ່ນແຕ່ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄົງມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ມອບບັນລັງຕັດສິນໄວ້ກັບຜູ້ອື່ນເພື່ອປົກຄອງແທນ; ແລະ ດ້ວຍພຣະເມດຕາອັນຫລວງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມາ ໂດຍມີຄວາມຫວັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານໄດ້ທູນຂໍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິຕໍ່ພຣະ

ພັກຂອງພຣະອົງ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການອັນເປັນຕາຍ້ານດັ່ງທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

4 ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະທານຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງອີກ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈຕາມພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນພວກທ່ານນໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາວ່າ ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພວກທ່ານຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍສາເຫດຈາກຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີກັບພີ່ນ້ອງທີ່ເຊຣາເຮັມລາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ ແລະ ເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍແລ້ວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບບໍ່ເຊື່ອຖືດັ່ງທີ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ເປັນມາແລ້ວ; ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ລະເມີເພີ່ມັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ກາບໄຫວ້ "ຮູບບູຊາ,

7 1 ກ ແອວ 4:19.
ຂ ມຊຢ 29:42.

2 ກ ແອວ 4:16-18.
6 ກ 2 ນພ 9:37;

ຮລມ 6:31.

ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ກາບໄຫວ້ ະພຣະເຈົ້າອົງ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ ວ່າພວກ ທ່ານມັງຫາການບົດບາບຂອງພວກທ່ານ ດ້ວຍສັດທາອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

7 ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະ ມາເຖິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ກວ່າໝູ່ໝົດ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາຢູ່ບໍ່ໄກ ທີ່ພຣະຜູ້ໂຖ່ຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະສະເດັດ ມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາໃນບັນດາພວກເຮົາໃນ ເວລາທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ມະຕະຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ວິນຍານບໍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງ ລາວຈະເປັນໄປແນວນີ້. ບັດນີ້ສຳລັບເລື່ອງ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະກະ ທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າພຽງເທົ່ານີ້, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງ ຮ້ອງບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງ ະກັບ ໃຈເຖິດ, ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເດີນໃນທາງຂອງພຣະອົງທີ່ຊື່ ຕົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະສະເດັດ ະມາຍັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະ ະກຳເນີດ ຈາກ ະນາງ ມາຣີ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຊຶ່ງ ເປັນ ະແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ນາງເປັນ ະຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະ ເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະ ະຕັ້ງ ທ້ອງ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈົງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດອອກໄປ, ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ະຄວາມທຸກ ແລະ ການລົ້ລວງທຸກຢ່າງ; ແລະ ມີກຳເພື່ອ ຄຳເວົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ະຄວາມ ຕາຍ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຊຶ່ງຜູກມັດຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງຫລຸດອອກ; ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບ ເອົາຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອອຸ ທອນຂອງພຣະອົງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ເມດຕາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ເພື່ອພຣະ ອົງຈະຮູ້ຈັກຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງວ່າ ຈະ ະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມ ຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ.

13 ບັດນີ້ພຣະວິນຍານ ະຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຍັງຮັບທຸກທໍລະມານຕາມທາງຂອງເນື້ອ ໜັງ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະຮັບເອົາບາບ

<p>6 ຂ ດນອ 6:26. 7 ກ ແອວ 9:26. 9 ກ ມທ 3:2-4; ແອວ 9:25. ຂ ມຊຢ 3:5; 7:27; 15:1-2. 10 ກ ອຊຢ 7:14; ລກ 1:27. ຂ ມຊຢ 3:8. ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ.</p>	<p>ຄ 1 ຂຄ 9:3; 2 ຂຄ 15:9; 1 ນພ 1:4; 3 ນພ 20:29. ງ 1 ນພ 11:13-21. ຈ ມທ 1:20; ມຊຢ 15:3. 11 ກ ອຊຢ 53:3-5; ມຊຢ 14:3-5. 12 ກ 2 ນພ 2:8;</p>	<p>ແອວ 12:24-25. ຄມພ ຄົງ, ການຄົງ. ຂ ຮຮ 2:18; 4:15; ຄພ 62:1. 13 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 15:12. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>
---	--	---

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ລຶບ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ພວກ ເຂົາຕາມອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິຕິປະຈັກພະຍານທີ່ມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ກເກີດໃໝ່; ເພາະວ່າພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເກີດໃໝ່ ພວກທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອານາ ຈັກ ສະຫວັນ ມາ ເປັນມູນມໍລະດົກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາເຖີດ ມາ ຮັບບັບຕິສະມາ ໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກ ໄປ, ຜູ້ ຊົງ ລິດ ອຳນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ແລະ ຈະ ຊຳລະ ລ້າງ ຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ.

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງມາເຖີດ, ຢາສູ່ຍ້ານ, ຈົ່ງປະຖົມບາບທຸກຢ່າງທີ່ "ກິດກັນພວກທ່ານໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຊຶ່ງບາບນັ້ນຜູກມັດພວກທ່ານລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖີດ, ແລະ ອອກໄປສະແດງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນພະຍານເຖີງສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະອົງ ໃນມື້ນີ້ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ.

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຕາມນີ້, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ຈີ່ ຈຳ ສິ່ງ ທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຈີ່ຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ, ເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນອີງຕາມປະຈັກພະຍານຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຊື່ອໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອ ເພາະ ໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ມເຫລືອ.

18 ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານ ມາ ແລ້ວ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ຕົກຢູ່ໃນ ສະຖານະ ການທີ່ໜ້າຍ້ານກົວດັ່ງທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານເປັນຢູ່, ເຖີງແມ່ນດັ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນວ່າສົມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງອັນຊອບທຳ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານກຳລັງເຮັດໃຫ້ "ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ.

20 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ໂດຍປະຈັກ ພະຍານ ແຫ່ງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ

14 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. | 15 ກ 2 ນພ 4:18. 19 ກ ມຫ 3:3.

ອົງ, ວ່າພຣະອົງ ກໍດຳເນີນໄປຕາມທາງຄົດ ບໍ່ໄດ້; ທັງບໍ່ປ່ຽນແປງຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວໄວ້; ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງການຫັນເຫຈາກ ຂວາຫາຊ້າຍ, ຫລື ຈາກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປ ຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ, ເສັ້ນທາງເດີນ ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຮອບໜຶ່ງທີ່ເປັນນິລັນ ດອນ.

21 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິຫານທີ່ "ບໍ່ສັກສິດ; ທັງບໍ່ຮັບເອົາຄວາມ ສັກກະບົກ ຫລື ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ບໍ່ສະອາດ ເຂົ້າໄປ ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນ ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຄົນ ສັກກະບົກຈະຄົງຢູ່ ໃນຄວາມສັກກະບົກຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ກັບ ພວກທ່ານ ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປຸກພວກທ່ານ ໃຫ້ ຮູ້ສຶກເຖິງ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພວກທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ເດີນໄປ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕໍາ ມື້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເດີນໄປຕາມ ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ ພວກທ່ານຮັບເອົາໄວ້.

23 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານ "ຖ່ອມຕົວ, ເປັນຄົນສອນງ່າຍ, ແລະ ອ່ອນ ໂຍນ; ເຮັດຕາມຄໍາຂໍຮ້ອງ; ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ພາກ ພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ທູນຂໍສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່

ພວກທ່ານຕ້ອງການທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ; ຈົ່ງຖວາຍຄໍາຂອບພຣະຄຸນແດ່ ພຣະເຈົ້າສະເໝີ ໃນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບ.

24 ແລະ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ "ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະມີວຽກງານດີ ຫລວງຫລາຍສະເໝີໄປ.

25 ແລະ ຂໍໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໂປດ ປະທານ ພອນ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຮັກ ສາອາພອນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໃຫ້ ປາດ ສະ ຈາກມົນທົນ, ເພື່ອ ໃນທີ່ສຸດພວກທ່ານຈະ ໄດ້ຖືກນໍາໄປນັ່ງຮ່ວມກັບອັບຣາຮາມ, ອີ ຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ສາດສະດາຜູ້ ບໍລິສຸດຜູ້ເຄີຍເປັນຢູ່ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງ ໂລກ, ໂດຍ ໃຫ້ອາພອນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ປາດ ສະ ຈາກມົນທົນ ຄື ກັບອາພອນ ຂອງພວກເພິ່ນທີ່ "ປາດສະຈາກມົນທົນ, ຢູ່ໃນອານາຈັກສະຫວັນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ອອກໄປ ອີກ.

26 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ ກັບພວກທ່ານຕາມພຣະວິນຍານຊຶ່ງໃຫ້ ຖ້ອຍຄໍາໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່ຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກທ່ານຕໍ່ຄໍາເວົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ຂໍໃຫ້ "ສັນຕິສຸກຂອງ ພຣະເຈົ້າຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານດ້ວຍ ເທີ້ນ, ແລະ ຢູ່ກັບ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ພວກ

<p>20 ກ 1 ນພ 10:19; ແອວ 37:12; ຄພ 3:2.</p> <p>21 ກ 1 ກສທ 3:16-17; 6:19; ມຊຢ 2:37; ແອວ 34:36.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 15:33-35; 2 ນພ 9:16; ມມ 9:14; ຄພ 88:35.</p> <p>23 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>24 ກ 1 ກສທ 13; ອທ 12:30-35; ມຣນ 7:33-48.</p> <p>25 ກ 2 ປຕ 3:14.</p> <p>27 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p>
--	---	--

ທ່ານ ແລະ ຢູ່ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຢູ່ກັບຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງ ງານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ທີ່ພວກທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ທັງແມ່ຍິງຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ລູກໆຂອງພວກທ່ານອີງ ຕາມສັດທາ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກ ທ່ານ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າໄວ້ ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ແອວມາສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາຢູ່ ໃນເມືອງມີເລັກ—ເພິ່ນຖືກປະຕິເສດຢູ່ໃນ ເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ໄດ້ໜີໄປ—ທູດ ອົງໜຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນກັບຄືນໄປ ແລະ ປາວ ຮ້ອງເລື່ອງການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ—ເພິ່ນໄດ້ ຮັບຕ້ອນໂດຍແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງ ໄດ້ສັ່ງສອນຢູ່ໃນເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ. ປະ ມານ 82 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາກັບມາຈາກ "ແຜ່ນດິນກິເດໂອນ ຫລັງຈາກສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງກິເດໂອນ ຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້, ໄດ້ ສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄືກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວໃນ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ກັບຄືນມາບ້ານຂອງເພິ່ນທີ່ເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ໄປນັ້ນ.

2 ແລະ ບີທີເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ຕົ້ນບີທີສິບແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຄືແອວມາໄດ້ອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກທາງຕາເວັນຕົກ ຂອງ "ແມ່ນໍ້າຊີໂດນທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ກັບ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມສິດສອນໃນແຜ່ນ ດິນມີເລັກຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍຖານະນັ້ນເພິ່ນຖືກເອີ້ນ; ແລະ ເພິ່ນເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມີເລັກ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ມາຫາເພິ່ນຈາກທຸກບ່ອນຂອງ ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ;

6 ສະນັ້ນຫລັງຈາກເພິ່ນສິ້ນສຸດວຽກງານ ຂອງເພິ່ນທີ່ມີເລັກ ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງສາມມື້ໄປທາງເໜືອ ຂອງແຜ່ນດິນມີເລັກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາ ຮອດເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອໍາໂມນໄນຮາ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟທີ່ຈະເອີ້ນຊື່ແຜ່ນດິນຫລື ເມືອງຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໝູ່ບ້ານເລັກນ້ອຍ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕາມຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ ເຈົ້າຂອງທຳອິດ; ແລະ ຈຶ່ງເປັນເຊັ່ນດຽວ ກັນນີ້ກັບແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ແອວມາມາຮອດເມືອງອໍາໂມນໄນ ຮາ ເພິ່ນກໍໄດ້ເລີ່ມສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 1 ກ ແອວ 2:20; 6:7.
3 ກ ແອວ 16:6-7.

4 ກ ຄພ 107:2-4.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ

ແຫ່ງເນນຄິເສເດັກ.

9 ບັດນີ້ຊາຕານ ັມີອຳນາດຫລາຍທີ່ສຸດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃນເມືອງອຳໂມນໂນຮາ ນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາເລີຍ.

10 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມແອວມາກໍ ັເຮັດ ວຽກຢ່າງໜັກໃນທາງວິນຍານ ໂດຍ ະຕໍ່ສູ້ ກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ະການອະທິຖານຢ່າງ ສຸດກຳລັງເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຸ້ມເທພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນຊຶ່ງ ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ເພື່ອພຣະອົງຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ເພິ່ນບັບຕິສະມາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍການກັບໃຈ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງໂດຍເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າທ່ານຄືແອວມາ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນມະຫາປະ ໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ ສະຖາປະນາຂຶ້ນຫລາຍປ່ອນໃນແຜ່ນດິນ ຕາມປະເພນີຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຕາມຮິດຄອງປະເພນີອັນ ໂງ່ຈ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຍ້ອນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງ ທ່ານ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອພວກເຮົາ; ແລະ ທ່ານໄດ້ມອບບັນລັງ ຕັດສິນໃຫ້ ັນີໄຟຮາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ ໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລພວກເຮົາອີກ ຕໍ່ໄປ.

13 ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນເວົ້າແນວນັ້ນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເພິ່ນ

ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ ເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປຈາກເມືອງ ຂອງພວກເຂົາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກ ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ອອກເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປ ຫາອີກເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາໂຣນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ ໃຈ, ໂດຍທີ່ບຸກມາດ້ວຍ ະຄວາມທຸກຍາກ ລຳບາກຫລາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຈັບ ປວດໃນຈິດວິນຍານ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໂນຮາ, ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເວລາທີ່ແອວມາເຕັມ ໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ະທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ, ກ່າວວ່າ:

15 ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວແອວມາ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຖີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖີດ, ຍ້ອນ ວ່າເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະປິ ຕິຍິນດີ; ເພາະວ່າເຈົ້າຊື່ສັດໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລາ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວຄັ້ງທຳອິດຂອງເຈົ້າຈາກ ພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ັນຳມັນມາໃຫ້ ເຈົ້າ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຖືກສົ່ງລົງມາເພື່ອ ສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຳໂມນໂນ ຮາ ແລະ ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງນັ້ນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງສອນພວກເຂົາ. ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ັທຳລາຍພວກເຂົາ.

<p>9ກ 2 ນຟ 28:19-22; ຄພ 10:20. 10ກ ແອວ 17:5. ຂ ອນ 1:1-12. ຄ 3 ນຟ 27:1.</p>	<p>ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 12ກ ແອວ 4:20. 14ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>ຂ ແອວ 10:7-10, 20. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 15ກ ມຊຢ 27:11-16. 16ກ ແອວ 9:12, 18, 24.</p>
--	---	--

17 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຂະນະ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຈົ້າ, (ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້) ຊຶ່ງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ຂໍ້ ກຳ ນົດ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ໄດ້ ຮັບ ຂ່າວ ຈາກ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ ຢາງ ວ່ອງ ໄວ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຂົ້າ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເມືອງ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ.

19 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫົວ ໂຫຍ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ວ່າ: ເຈົ້າ ຫາ ອັນ ໃດ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກິນ ແດ່ ໄດ້ ບໍ່?

20 ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍ ເປັນ ຊາວ ນິ ໄຟ, ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ທ່ານ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ "ທູດ ກ່າວ ໃນ ພາບ ນິ ມິດ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຕ້ອນ ຮັບ. ສະ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ກັບ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ອາ ຫານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ແກ່ ທ່ານ; ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ແລ້ວ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ຕ້ອນ ຮັບ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ; ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ຊື່ ວ່າ "ແອມ ມິວ ເລັກ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ເຂົ້າ ແລະ ຊີ້ນ ອອກ ມາ ວາງ ຕໍ່ ໜ້າ ແອວມາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ຈົນ ອົມ; ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ "ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ແອມ ມິວ ເລັກ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖ່ວາຍ ຄວາມ ຂອບ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ.

23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ກິນ ອົມ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ ວ່າ: ເຮົາ ຄື ແອວມາ ແລະ ເປັນ "ມະ ຫາ ປະ ໂລ ທິດ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຖືກ ເອົ້ນ ໃຫ້ ມາ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ທັງ ໝົດ, ຕາມ ວິ ນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ແລ້ວ ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ບໍ່ ຕ້ອນ ຮັບ ເຮົາ ເລີຍ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ເຮົາ ອອກ ໄປ ແລະ ເຮົາ ເອງ ເກືອບ ຈະ ຫັນ ຫລັງ ໃສ່ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

25 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ສັ່ງ ໃຫ້ ກັບ ຄືນ ມາ ອີກ ແລະ ທຳ ນາຍ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມາ ໃຫ້ ຖ່ອຍ ຄຳ ພ້ອງ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້, ແອມ ມິວ ເລັກ, ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ລ້ຽງ ເກືອ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ ເຮົາ ເຂົ້າ ມາ ພັກ ເຊົາ ນຳ ເຈົ້າ; ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລ້ວ, ເຮົາ ອິດ ຫົວ ຍ້ອນ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ມາ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ.

27 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ພັກ ເຊົາ ຢູ່ ນຳ ແອມ ມິວ ເລັກ ຫລາຍ ມື້ ກ່ອນ ເພິ່ນ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ພຣະ ຄຳ ມາ ເຖິງ ແອວມາ, ກ່າວ

20 ກ ແອວ 10:7-9. 21 ກ ຄມພ ແອມມິວເລັກ. 22 ກ ແອວ 10:11. 23 ກ ແອວ 5:3, 44, 49; 13:1-20. 24 ກ ແອວ 8:13.

ວ່າ: ຈົ່ງໄປ, ແລະ ເວົ້າກັບແອມມິວເລັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາວ່າ ຈົ່ງອອກໄປທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ—ພວກເຈົ້າຈົງ ກັບໃຈເຖິດ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວເຮົາຈະມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ເອົາຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາກັບຄືນໄປ.

30 ແລະ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ທັງສອງກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

31 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ກອຳນາດອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ສາມາດຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໃນຄຸກມືດໄດ້; ທັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຈະຂ້າພວກເພິ່ນ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພວກເພິ່ນກໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ກອຳນາດຂອງພວກເພິ່ນເລີຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ. ບັດນີ້, ມັນເປັນໄປເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາທີ່ມີຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນຕາມວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ.

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ. ແລະ

ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກນຳອີກ, ແລະ ຖືກບົດປ່ອຍ ໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 14.

ບົດທີ 9

ແອວມາສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄນຮາກັບໃຈ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາຕໍ່ຊາວເລມັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຖ້າຫາກຊາວນີໄຟປະຖິ້ມຄວາມສະຫວ່າງ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ ໂດຍຊາວເລມັນ—ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນບໍ່ດົນ—ພຣະອົງຈະໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນພາແອມມິວເລັກອອກໄປສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ ຫລື ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

2 ທ່ານແມ່ນໃຜ? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເຊື່ອປະຈັກພະຍານຂອງຄົນ ກໍຜູ້ດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະສັ່ງສອນພວກເຮົາວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ?

3 ບັດນີ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າໄປນັ້ນເລີຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ພວກເຮົາ

29 ກ ແອວ 9:12, 18. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.	31 ກ 1 ນພ 1:20. ຂ ແອວ 14:17–29.	9 2 ກ ພບຍ 17:6.
--	------------------------------------	-----------------

ຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເຖິງແມ່ນທ່ານ
ຈະທຳນາຍວ່າ ເມືອງໃຫຍ່ຈະຖືກທຳລາຍ
ໄປໃນມື້”ດຽວ.

5 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະກະ
ທຳສິ່ງອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ໄດ້, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ
ແຂງຄໍ.

6 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າ
”ແມ່ນໃຜ, ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງ ຂໍບໍ່ສົ່ງສິດ
ອຳນາດຂອງເພິ່ນມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ພວກ
ນີ້, ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າຄົນຜູ້ດຽວເພື່ອປະກາດ
ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ?

7 ແລະ ພວກເຂົາຍືນຂຶ້ນເພື່ອຫວັງທີ່ຈະ
ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈັບ
ບໍ່ໄດ້. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຂຶ້ນຢ່າງອາດ
ຫານ ເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າ
ຫານແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄອ້ ພວກເຈົ້າ”ລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ
ເສຍຄົນເອີຍ, ພວກເຈົ້າລືມປະເພນີຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລືມ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍວ່າ ລີໄຮບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກນຳພາອອກຈາກ
ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍ ”ພຣະຫັດ ຂອງພຣະ
ເຈົ້າ? ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍວ່າ ຄົນພວກນັ້ນ
ຖືກນຳເອົາຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາ
ທັງໝົດໂດຍພຣະອົງ?

10 ພວກເຈົ້າຫລົງລືມກັນຢ່າງວ່ອງໄວ
ໄດ້ແນວໃດວ່າ ຕັ້ງຫລາຍເທື່ອທີ່ພຣະອົງ

ໄດ້ບົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ການຖືກທຳລາຍຈາກກຳມີຂອງພິນັອງ
ຂອງພວກເຂົາ?

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ
ຍ້ອນອຳນາດ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ອັນ
ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
ອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາແລ້ວ,
ພວກເຮົາກໍຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜືນແຜ່ນ
ດິນໂລກຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ແຕ່ດິນແລ້ວ
ກ່ອນເຖິງໄລຍະນີ້, ແລະ ອາດຖືກສົ່ງໄປ
ສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ຈິບຫາຍອັນ”ບໍ່ມີບ່ອນຈິບ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າກັບໃຈ; ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີທາງ
ໃດທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາ
ເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່
ກັບໃຈ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພຣະອົງ
ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະອົງຈະ”ທຳລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ໝົດໄປ
ຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ
ອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງຢາມພວກເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ທີ່ສຸດນັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່
ຫັນໜີເລີຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈື່ຈຳພຣະຄຳທີ່
ພຣະອົງຮັບສັ່ງກັບລີໄຮໄດ້ບໍວ່າ: ”ຕາບໃດ
ທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ
ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ? ແລະ ໄດ້ກ່າວໄວ້
ອີກວ່າ: ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາ

<p>4ກ ແອວ 16:9-10. 6ກ ອພຍ 5:2; ມຊຢ 11:27; ມຊ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 10:12. 8ກ ແອວ 10:17-25. 9ກ 1 ນພ 2:1-7. 11ກ ມຊຢ 16:11.</p>	<p>12ກ ແອວ 8:16; 10:19, 23, 27. ຂ ແອວ 8:29. 13ກ 2 ນພ 1:20; ມຊຢ 1:7; ແອວ 37:13.</p>
--	--	--

ບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຕາບ ໃດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈື່ໄດ້ຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບັດນີ້ ພວກເຮົາຈື່ເຫັນວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ ໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງການລ່ວງລະເມີດຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີ້.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ ພຣະອົງຈະ "ທົນກັບພວກເຂົາໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນຊີວິດນີ້ ພຣະອົງຈະທົນກັບພວກເຂົາໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

16 ເພາະມີສັນຍາຢູ່ຫລາຍຂໍ້ທີ່ "ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວເລມັນ; ເປັນຍ້ອນ ສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບຂອງ "ຄວາມໂງ່ຈ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ຍາວນານອອກໄປໃນແຜ່ນດິນ.

17 ແລະ ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ພວກເຂົາຈະຖືກ "ນຳມາໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຈະລອດ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາທຸກຄົນທີ່ "ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

18 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຍືນນານໃນແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະ "ຊາວເລມັນຈະຖືກສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະມາໃນເວລາທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ ແລະ ຈະມາຢ້ຽມຢາມ ພວກເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມພິນາດ ສິ້ນແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມ "ພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນ "ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທັງໝົດທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນີໂຟເສຍດີກວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າພວກເຂົາຈະ "ຕົກຢູ່ໃນບາບ ແລະ ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ;

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດກວ່າທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ຫລື ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ;

14 ກ 2 ນຟ 5:20-24; ແອວ 38:1.	ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ຮລມ 15:10-12.	ຂ ແອວ 16:9. ຄ ແອວ 8:29.
15 ກ ມຫ 11:22, 24.	17 ກ ອນ 1:13.	19 ກ 1 ນຟ 12:15, 19-20;
16 ກ ແອວ 17:15. ຂ ມຊຢ 10:12 (ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 11-17).	ຂ ແອວ 38:5; ຄພ 3:8. 18 ກ ແອວ 16:2-3.	ແອວ 45:10-14. ຂ ແອວ 24:30.

ຫລັງຈາກທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ໃຫ້ເປັນ ທີ່ປະກົດແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາແລ້ວຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄຳອະທິຖານກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນມາ ແລະ ທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

21 ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ ການຍ້ຽມຢາມ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂດຍທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທີ່ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງນຳອີກ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ແລະ ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງນຳອີກ, ຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງການສັ່ງສອນ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງ ການແປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການບົດ ປ່ອຍ ໂດຍ ພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂດຍໄດ້ຮັບການໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຍາດຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການສູ້ຮົບເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳພາອອກມາຈາກ ຄວາມເປັນທາດຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຈົນກະທັ້ງດຽວນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຈົນວ່າຮັ່ງມີເປັນດີໃນສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ—

23 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບ ພອນ ມາ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ຈາກພຣະທັດ ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າຍັງ ລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ກົງກັນຂ້າມ ກັບຄວາມ ສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ທີ່ ພວກເຂົາມີຢູ່ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວກັບພວກເຈົ້າຖ້າຫາກເປັນໄປແບບນີ້, ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ທົນກັບຊາວເລມັນໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຂົາ.

24 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສັນຍາອອກໃຫ້ຊາວເລມັນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າລ່ວງລະເມີດ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງບໍ່ ແລະ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ ບໍ່ວ່າຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

25 ແລະ ບັດນີ້ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງລົງມາຍ້ຽມຢາມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນ, ປະກາດແກ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ອອກ ໄປ ປ່າວເຕືອນຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຈົ້າຈິ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ;

26 ແລະ ຍັງອີກ ກໍ່ເທົ່າໃດນີ້ຈາກນີ້ນີ້ໄປ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະເປັນລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກ

20 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	22 ກ 2 ນຟ 1:4. ຂ ມຊຢ 27:16.	25 ກ ແອວ 7:9; ຮລມ 5:32.
21 ກ ອມນ 1:20; ມຊຢ 8:13-19; 28:11-17.	23 ກ ມທ 11:22-24. 24 ກ 2 ນຟ 30:4-6; ຄພ 3:20.	26 ກ ແອວ 7:7. ຂ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.

ພຣະບິດາ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ິພຣະຄຸນ, ຄວາມທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄວາມຈິງ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ິຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ, ິໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຫາຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທີ່ຈະຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອ ິໄຖ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ິບັບຕີສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

28 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ, ເພາະວ່າເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ມະນຸດທັງປວງຈະເກັບກຽວລາງວັນຂອງ ິຜົນງານຂອງຕົນເອງຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກະທຳມາ—ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊອບທຳ ພວກເຂົາກໍຈະ ິເກັບກຽວ ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊົ່ວ, ພວກເຂົາກໍຈະເກັບກຽວ ິຄວາມອັບປະໂຫຍດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການຈັບກຸມຂອງມານ.

29 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ິນີ້ຄືສຽງຂອງທູດ, ປາວເຕືອນຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ິພົ້ນອງ ິທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເປັນພົ້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນນຳເອົາວຽກງານອັນເໝາະສົມເພື່ອການກັບໃຈອອກມາ, ເຫັນວ່າໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກ

ເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນ ິຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

31 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ປະຊາຊົນກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ິແຂງຄໍ.

32 ແລະ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ.

33 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາຈັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກໃນເວລານັ້ນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອມມິວເລັກໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົາອີກ. ແລະ ບັດນີ້ ິຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງໝົດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 10

ລິໄຮເປັນເຊື້ອສາຍຂອງມານາເຊ—ແອມມິວເລັກທວນຄືນຄຳສັ່ງຂອງທູດທີ່ສັ່ງໃຫ້ລາວເບິ່ງແຍງແອວມາ—ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບ

26 ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຈ ພບຍ 26:7.
27 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.

ຂ ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.
28 ກ ຄພ 1:10; 6:33.
ຂ ພສສ 7:16.
ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

30 ກ 1 ຍຣ 4:11.
ຂ ແອວ 12:22.
31 ກ 2 ນພ 25:28;
ມຊຍ 3:14.
34 ກ ແອວ 10.

ການໄວ້ຊີວິດ—ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ຊອບທຳວາງຮາກຖານແຫ່ງການທຳລາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ນີ້ ແມ່ນ "ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ະແອມ ມິວເລັກໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ອຳໂມນໄນຮາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄື ແອມ ມິວເລັກ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງກິດໂດນາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງອະມິນາໄດ; ແລະ ອະມິນາໄດຜູ້ດຽວກັນທີ່ເປັນຜູ້ແປຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ໃນກຳແພງພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ໂດຍນິ້ວພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ອະມິນາໄດເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນີໄຟ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງລີໄຮ, ຜູ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງ "ມານາເຊຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ ະໂຢເຊັບ, ຜູ້ຖືກ ະຂາຍໄປຫາເອຍິບດ້ວຍມືຂອງພວກອ້າຍຂອງລາວ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງເປັນຄົນທີ່ຖືກນັບຖືພໍສົມຄວນໃນບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີພີ່ນ້ອງ ແລະ ັໝູ່ເພື່ອນຫລາຍຄົນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງຂອງອັນມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍດ້ວຍການຫັດຖະກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຫຍັງຫລາຍກ່ຽວກັບທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ

"ຄວາມລຶກລັບ ແລະ ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຫລາຍ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຜິດ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງມາຫລາຍແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນການຮັກສາຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກ "ຮຽກຮ້ອງຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມ ະພັງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຍອມຮັບຮູ້; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົນເຖິງວັນທີ່ສິ່ງຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້, ຊຶ່ງຢູ່ໃນປີທີ່ສືບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

7 ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງມຸຢາມຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງຜູ້ໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ "ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ: ແອມ ມິວເລັກ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ບົວລະບັດສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະດາທີ່ບໍລິສຸດຜູ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະເຈົ້າ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ ະຖືສິນອິດເຂົ້າມາຫລາຍມື້ແລ້ວ; ເພາະບາບຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອຶດຫິວ, ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ເຈົ້າ ະຮັບ ເອົາ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ

10 1 ກ ແອວ 9:34.
ຂ ແອວ 8:21-29.
3 ກ ປຖກ 41:51;
1 ຂຄ 9:3.
ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.

ຄ ປຖກ 37:29-36.
4 ກ ແອວ 15:16.
5 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
6 ກ ແອວ 5:37.
ຂ ຄພ 39:9.

7 ກ ແອວ 8:20.
ຂ ແອວ 5:46; 6:6.
ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.
ຄ ກຈກ 10:30-35.

ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົວລະບັດເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານຂອງເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງທູດອົງ ນັ້ນ, ແລ້ວໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງກັບໄປນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບ "ຄົນ ຜູ້ທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ຮັບເອົາເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ— ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເປັນຄົນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ທູດກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນ ເປັນຄົນ "ບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ຮູ້ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເພາະທູດຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

10 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາໄປນັ້ນເປັນຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຕາບ ໃດ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ພຣະອົງຈະສົ່ງ "ທູດຂອງ ພຣະອົງລົງມາ ເພື່ອສະແດງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພຣະ ອົງໄດ້ກະທຳໃນຂະນະທີ່ແອວມາຜູ້ນີ້ ຢູ່ທີ່ ເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແອວມາໄດ້ "ໃຫ້ພອນ ແກ່ເຮືອນຊານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ລູກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ

ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງແມ່ນແຕ່ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າທັງໝົດ ເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະ ຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຕາມຄໍາເວົ້າທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈໂດຍທີ່ ເຫັນວ່າມີພະຍານ "ຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນທີ່ ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຖືກ ກ່າວຫາ, ແລະ ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ ນຳອີກ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີບາງຄົນໃນ ບັນດາພວກນັ້ນທີ່ຄິດຈະຖາມພວກເພິ່ນ, ຄື ໂດຍ "ເລ່ ຫລຸ່ມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບຜິດໃນຄໍາຂອງພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີພະຍານປັກປ່າພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງພວກເພິ່ນໄປໃຫ້ຜູ້ຕັດ ສິນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ ຖືກຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ເພື່ອພວກ ເພິ່ນຈະໄດ້ຖືກຂ້າ ຫລື ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ, ຕາມຄວາມຜິດຊຶ່ງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ ເຫັນ ຫລື ເປັນພະຍານປັກປ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້.

14 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພະຍາຍາມທຳ ລາຍແອວມາກັບແອມມິວເລັກເປັນພວກ "ທະນາຍຄວາມທີ່ຖືກຈ້າງ ຫລື ຖືກກຳນົດ ໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ດຳເນີນກົດໝາຍໃນເວລາທີ່ ພວກເຂົາມີການພິຈາລະນາຄະດີ, ຫລື ໃນ ການພິຈາລະນາຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນຕໍ່ໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນ.

<p>8 ກ ແອວ 8:19-21. 9 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 10 ກ ແອວ 11:30-31.</p>	<p>ຂ ແອວ 8:27. 11 ກ ແອວ 8:22. 12 ກ ແອວ 9:6. 13 ກ ແອວ 11:21.</p>	<p>14 ກ ແອວ 10:24; 11:20-21; 14:18.</p>
--	--	--

15 ບັດ ນີ້ ພວກ ທະນາຍ ຄວາມ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ຜູ້ ຮູ້ ວິ ທີ ແລະ ເລ່ ຫລຸ່ມ ທັງ ຫລາຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ; ແລະ ນີ້ ກໍ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຊຳ ນານ ໃນ ອາ ຊີ ບ ຂອງ ຕົນ ໄດ້.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຖາມ ແອມ ມິວ ເລັກ, ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ປ່ຽນ ແປງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ, ຫລື ໃຫ້ ແອມ ມິວ ເລັກ ມີ ຄວາມ ບໍ່ ແນ່ ໃຈ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ຈະ ເວົ້າ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ແອມ ມິວ ເລັກ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ແຜນ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ. ແຕ່ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ສອບ ຖາມ ລາວ ນັ້ນ, ລາວ ໄດ້ ”ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ນຶກ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ສິ່ງ ທີ່ ຊົ່ວ ແລະ ເສຍ ຄົນ ເອີຍ, ພວກ ທະນາຍ ຄວາມ ທີ່ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄິດ, ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ມານ; ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ”ກັບ ດັກ ແລະ ບັວງ ເພື່ອ ຈະ ຈັບ ເອົາ ຄົນ ບໍລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

18 ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ແຜນ ”ບິດ ເບືອນ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ແລະ ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ລົງ ມາ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຈົນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ພິນາດ.

19 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂມ ໄຊ ຍາ ຜູ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຄົນ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ດີ ແລ້ວ ຕອນ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຈະ ມອບ ລາ ຊາ ອາ ນາ ຈັກ, ໂດຍ ທີ່ ບໍ່ ມີ ໃຜ ຈະ ຮັບ ເລີຍ, ອັນ ເປັນ

ເຫດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ການ ບຶກ ຄອງ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຕົນ ເອງ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ໄວ້ ດີ ແລ້ວ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ”ເລືອກ ເອົາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນັ້ນ ຄື ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ, ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສຸກ ເພື່ອ ຄວາມ ພິນາດ.

20 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພິ ພາກ ສາ ເລື່ອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ; ພຣະ ອົງ ຮຽກ ຮ້ອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ”ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດີ ແລ້ວ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈິງ ກັບ ໃຈ, ກັບ ໃຈ ເຖິດ, ເພາະ ວ່າ ອານາ ຈັກ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ ໄກ້ ເຂົ້າ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ.

21 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຮຽກ ຮ້ອງ ດີ ແລ້ວ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ: ”ເຮົາ ຈະ ລົງ ມາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄວາມ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ເຮົາ.

22 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ”ຄຳ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ແລ້ວ, ວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ ຂະນະ ນີ້ ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຖືກ ຢັ້ງ ມຢາມ ດ້ວຍ ຄວາມ ພິນາດ ໝົດ; ບໍ່ ແມ່ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ດ້ວຍ ສິນ ນີ້ ຖ້ວມ ດັ່ງ ທີ່ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂນ ອາ, ແຕ່ ຈະ ເປັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດ ຍາກ, ແລະ ດ້ວຍ ພະ ຍາດ ໂລ ຄາ, ແລະ ດ້ວຍ ດາບ.

23 ແຕ່ ເປັນ ຍ້ອນ ”ຄຳ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ຄົນ

<p>17 ກ ແອວ 12:3; 18:20, 32; ຄພ 6:16. ຂ ມຫ 3:7; ແອວ 9:8. ຄ ຄພ 10:21–27. 18 ກ ກຈກ 13:10. 19 ກ ມຊຍ 29:27;</p>	<p>ແອວ 2:3–7; ຮລມ 5:2. 20 ກ ແອວ 8:14–16; 13:22. 21 ກ ມຊຍ 13:34. 22 ກ ຢກບ 5:16; ມຊຍ 27:14–16.</p>	<p>ຂ ປຖກ 8:21; 3 ນພ 22:8–10. ຄມພ ນ້ຳ ຖ້ວມ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ໂນ ອາ. 23 ກ ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ.</p>
---	--	---

ຊອບທໍາທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ; ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ທີ່ຊອບທໍາອອກໄປ ຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ ແລ້ວເມື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ທ້າມພຣະທັດ ຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນ ຮ້າຍ ແຮງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດມາລົງ ໂທດພວກເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນພວກ ເຈົ້າຈະຖືກລົງ ໂທດດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ດ້ວຍ ພະ ຍາດ ໂລ ຄາ, ແລະ ດ້ວຍ ດາບ; ແລະ ະເວລານັ້ນຈະມາຮອດ ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຖ້າ ຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນ ໄດ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ແອມ ມິວເລັກ ຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາ, ມີຄວາມວ່າ: ຊາຍຄົນນີ້ພົ້ນປະໝາດກົດ ອັນທ່ຽງທໍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທະນາຍ ຄວາມຜູ້ສະຫລາດຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກ ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

25 ແຕ່ ແອມ ມິວເລັກ ໄດ້ ເດ່ ມື ອອກ ໄປ ແລະ ຮ້ອງດ້ວຍສຸດກໍາລັງຕໍ່ພວກເຂົາ, ມີ ຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກເຈົ້າລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຊາຕານ ຈຶ່ງມີອໍານາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ເປັນ ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ມັນ ຈົນວ່າມັນມີອໍານາດເໜືອກວ່າພວກເຈົ້າ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າ ບອດ, ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ເຂົ້າ ໃຈຄໍາເວົ້າຊຶ່ງເວົ້າ ໄປ ຕາມຄວາມຈິງແທ້ໆ?

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍ ຄໍາທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່? ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກ ເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ, ຂ້າ

ພະເຈົ້າເວົ້າສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍຂອງ ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອກ່າວໂທດພວກເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ, ຮາກ ຖານ ຂອງ ຄວາມ ພິນາດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ກໍາລັງຈະຖືກວາງ ໄວ້ ໂດຍ ຄວາມ ບໍ່ ຊອບ ທໍາ ຂອງ ະພວກ ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກ ເຈົ້າ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ ຄົນໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຕ້ານລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ບັດນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ເປັນລູກ ຂອງມານ ເພາະວ່າລາວ ະເວົ້າຕົວະພວກ ເຮົາ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍ ຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ລາວກ່າວວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານ.

29 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ລາວ ພົ້ນ ປະ ໝາດພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກທະນາຍຄວາມໄດ້ເກັບໃສ່ໃຈຂອງ ພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຈົດຈໍາ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຟ້ອງລາວ.

31 ແລະ ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນນັ້ນຜູ້ ມີຊື່ວ່າ ຊີເອສຣອມ. ບັດນີ້ລາວເປັນຄົນທີ່ ໄດ້ ະກ່າວໂທດແອມມິວເລັກ ແລະ ແອວມາ ຫລາຍ ກວ່າຄົນອື່ນ, ເພາະລາວເປັນຜູ້ມີ ຄວາມຊໍານານທີ່ສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ໂດຍທີ່ມີທຸລະ ກິດຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

32 ບັດນີ້ ຈຸດ ປະສົງ ຂອງ ພວກ ທະນາຍ ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຄື ເພື່ອຫາຜົນປະ ໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປະ ໂຫຍດຕາມ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ຂ ແອວ 34:32-35. 25 ກ 2 ກຣທ 4:4;	ແອວ 14:6. 27 ກ ລກ 11:45-52.	28 ກ ແອວ 14:2. 31 ກ ແອວ 11:20-36.
---------------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

ບົດທີ 11

ເງິນຫລຽນ ແລະ ການວັດແທກຂອງຊາວນິໄຟ ຖືກ ກຳ ນົດ ຂຶ້ນ—ແອມ ມິວເລັກ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສຣອມ—ພຣະຄຣິດ ຈະບໍ່ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ລອດໃນບາບຂອງເຂົາ—ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະລອດ—ມະນຸດທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມອະມະຕະ—ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງໂມໄຊຢາວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນກົດໝາຍ ຫລື ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕາມເວລາທີ່ຜູ້ນັ້ນໃຊ້ຕັດສິນຄົນທີ່ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບການຕັດສິນ.

2 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນໜີ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ລາວບໍ່ຍອມຈ່າຍເງິນທີ່ເປັນໜີ້ນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ຟ້ອງຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຍ່ອມປະຕິບັດໄປຕາມສິດອຳນາດ, ແລະ ສົ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກໄປເອົາຕົວຜູ້ນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະຕັດສິນຄົນນັ້ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມຫລັກຖານພະຍານທີ່ນຳມາຟ້ອງຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈ່າຍສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ຕາມນັ້ນ, ຫລື ຖືກຍຶດຊັບສິນທັງໝົດ, ຫລື ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນເໝືອນດັ່ງຄົນຂະໂມຍ ແລະ ໂຈນ.

3 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຂອງຕົນຕາມເວລາ ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຊຶ່ງເປັນຄ່າໜຶ່ງຊີໂນສຳລັບມື້ໜຶ່ງ, ຫລື ເປັນເງິນໜຶ່ງຊີນຳ, ຊຶ່ງເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ; ແລະ ນີ້ເປັນໄປຕາມກົດທີ່ມີໃຫ້ໄວ້.

4 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຊື່ຄຳ ແລະ ເງິນຊື້ນຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຕາມຄຸນຄ່າຂອງມັນ. ແລະ ຊື່ເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນ ຊາວນິໄຟ ໃຫ້ໄວ້, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ວັດແທກຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວ; ແຕ່ພວກເຂົາປຽນວິທີຄິດຄ່າ ແລະ ວັດແທກຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມນິກຄິດ ແລະ ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນໃນທຸກລຸ້ນຄົນ, ຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກ "ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໂດຍກະສັດໂມໄຊຢາ.

5 ບັດນີ້ວິທີຄິດຄ່າເປັນດັ່ງນີ້—ຄຳໜຶ່ງຊີໂນ, ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ, ຄຳໜຶ່ງຊຳ, ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ.

6 ເງິນໜຶ່ງຊີນຳ, ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ, ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ, ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ.

7 ເງິນໜຶ່ງຊີນຳ ເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ, ແລະ ທັງມີຄ່າເທົ່າກັບເຂົ້າບາເລໜຶ່ງສ່ວນ, ແລະ ມີຄ່າເທົ່າກັບເມັດພືດທຸກຊະນິດໜຶ່ງສ່ວນຄືກັນ.

8 ບັດນີ້ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີໂນສອງເທົ່າ.

9 ແລະ ຄຳໜຶ່ງຊຳ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີອັນສອງເທົ່າ.

10 ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳທັງໝົດນັ້ນ.

11 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສອງເທົ່າ.

12 ແລະ ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສີ່ເທົ່າ.

13 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນທັງໝົດນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄຸນຄ່າຈຳນວນນ້ອຍຂອງວິ

ຫິການຄິດໄລ່ຂອງພວກເຂົາ—

15 ໜຶ່ງ ຊິບລັນ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຊີນໍາ; ສະນັ້ນ, ເງິນ ໜຶ່ງ ຊິບລັນ ຈຶ່ງ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຂົ້າ ບາເລ ເຄິ່ງ ສ່ວນ.

16 ແລະ ໜຶ່ງ ຊິບລໍາ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ເງິນ ຊິບລັນ.

17 ແລະ ໜຶ່ງ ເລອາ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ເງິນ ຊິບລໍາ.

18 ບັດ ນີ້ ມີ ຄ່າ ຈໍານວນ ຕາມ ວິທີ ຄິດ ໄລ່ ຂອງ ພວກເຂົາ.

19 ບັດ ນີ້ ຄໍາ ໜຶ່ງ ອານທຽນ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ເງິນ ຊິບລັນ ສາມ ເທົ່າ.

20 ບັດ ນີ້, ມັນ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ຢ່າງ ດຽວ ທີ່ ຈະ ຫາ ຜົນ ປະໂຫຍດ, ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຄ່າ ຈ້າງ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ກໍ່ ຄວາມ ວຸ້ນ ວາຍ ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາໆ ປະ ການ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ວຽກ ເຮັດ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ”ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ຕາມ ຄະດີ ທີ່ ຖືກ ນໍາ ມາ ໃຫ້ ພວກເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຕໍ່ ຕ້ານ ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ.

21 ແລະ ຊີເອສຣອມ ຜູ້ ນີ້ ຕັ້ງ ຕົ້ນ ຊັກຖາມ ແອມມິວເລັກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ທ່ານ ຈະ ຕອບ ຄໍາ ຖາມ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈັກ ສອງ ສາມ ຄໍາ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ໄດ້ ບໍ່? ບັດ ນີ້ ຊີເອສຣອມ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຊໍານານ ໃນ ”ເລ່ກິນ ຂອງ ມານ, ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ທໍາ ລາຍ ສິ່ງ ທີ່ ດີ; ສະນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ແອມມິວເລັກ ວ່າ: ທ່ານ ຈະ ຕອບ ຄໍາ ຖາມ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ໄດ້ ບໍ່?

22 ແລະ ແອມມິວເລັກ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ:

ຕອບ ໄດ້, ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ໄປ ຕາມ ”ພຣະ ວິນຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ຫຍັງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແລະ ຊີເອສ ຣອມ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ແມ່ນ ເງິນ ຫີກ ອອນໄທ ແລະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ທ່ານ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ.

23 ແລະ ແອມມິວເລັກ ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້ ເຈົ້າ ”ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຂອງ ນະລົກ ເອີຍ, ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈະ ມາ ລໍ ລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ່ ວ່າ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ບໍ່ ຜ່າຍ ແພ້ ຕໍ່ ການ ລໍ ລວງ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ດອກ?

24 ເຈົ້າ ເຊື່ອ ບໍ່ ວ່າ ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເຈົ້າ ຮັກ ”ຊັບ ສິນ ນັ້ນ ຫລາຍ ກວ່າ ພຣະ ອົງ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ເຮົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ເຈົ້າ. ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ— ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຫີກ ອອນໄທ ນີ້ ຊຶ່ງ ມີ ຄ່າ ຫລາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ—ເມື່ອ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແຕ່ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ພຽງ ແຕ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຸ່ງ ແທ້, ແລະ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ທໍາ ລາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ຕອບ ແທນ.

26 ແລະ ຊີເອສຣອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກ ອີກ ວ່າ: ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຸ່ງ ແທ້ ແລະ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ແມ່ນ ບໍ່?

27 ແລະ ແອມມິວເລັກ ຕອບ ວ່າ: ແມ່ນ

<p>20 ກ ແອວ 10:32. 21 ກ ແອວ 10:13. 22 ກ ຄມພ ພຣະວິນ</p>	<p>ຍານບໍລິສຸດ. 23 ກ ແອວ 5:41. ຂ ຄມພ ລໍລວງ, ການລໍລວງ.</p>	<p>24 ກ 1 ຕມທ 6:10; ຕຕ 1:11.</p>
--	--	---

ແລ້ວ, ມີພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

28 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ວ່າ: ມີພຣະເຈົ້າຫລາຍກ່ວາອົງໜຶ່ງບໍ່?

29 ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບວ່າ, ບໍ່.

30 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກອີກວ່າ: ທ່ານຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

31 ແລະ ລາວຕອບວ່າ: "ທູດອົງໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້.

32 ແລະ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມອີກວ່າ: ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນແມ່ນໃຜ? ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

33 ແລະ ລາວຕອບຊີເອສ ຮອມ ວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ.

34 ແລະ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມອີກວ່າ: ພຣະອົງ ຈະ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ລອດ "ໃນບາບຂອງເຂົາບໍ່? ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະອົງຈະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

35 ບັດ ນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ວ່າ: ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ຈົດ ຈຳ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້; ເພາະລາວເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງກ່າວວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ—ຄືກັນກັບວ່າລາວມີສິດອຳນາດບັນຊາພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ແອມມິວເລັກກ່າວກັບລາວອີກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າເວົ້າຕົວະ, ເພາະເຈົ້າກ່າວ

ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄືກັນກັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດອຳນາດບັນຊາພຣະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດໃນບາບຂອງພວກເຂົາ.

37 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າອີກວ່າ ພຣະອົງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ລອດ ໃນ "ບາບພວກເຂົາໄດ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ "ອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກ ໄດ້ເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈະ ລອດ ໄດ້ແນວໃດເວັ້ນເສຍແຕ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກ? ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນບາບຂອງເຈົ້າ.

38 ບັດນີ້ ຊີເອສ ຮອມ ຖາມ ແອມມິວເລັກອີກວ່າ: ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຄື ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນບໍ່?

39 ແລະ ແອມ ມິວເລັກ ຕອບ ລາວ ວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຄື "ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ສະຫຼຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ພຣະອົງເປັນ ຕົ້ນ ແລະ ທີ່ ສຸດ, ເປັນ ຜູ້ ທຳ ອິດ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ສຸດ ທຳ ຍ;

40 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ "ໂລກນີ້ເພື່ອ ຂໍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ "ຮັບ ເອົາ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ຄວາມລອດຈະບໍ່ມາຫາໃຜອີກເລີຍ.

<p>31 ກ ແອວ 10:7–10. 34 ກ ຮລມ 5:10–11. 37 ກ 1 ກຫຣ 6:9–10. ຂ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26; 3 ນພ 27:19. ຄມພ ຄົນອະທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. 39 ກ ອຊຢ 9:6. ຂ ກລຊ 1:16; ມຊຢ 4:2. 40 ກ ຄມພ ໂລກ.</p>	<p>ຂ ຮມ 11:26–27. ຄ ອພຍ 34:6–7; ອຊຢ 53:5; 1 ຢຣ 2:2; ມຊຢ 14:5; 15:12; ຄພ 19:16–19.</p>
---	---	--

41 ສະນັ້ນ ຄົນ ຊົ່ວ ຈົ່ງ ຄົງ ຢູ່ ເໝືອນ ກັບ ວ່າ "ບໍ່ມີການ ໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຈະ ເປັນການ ແກ້ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍອອກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງ ທີ່ ະຄົນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ ະພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກ ເຂົາ.

42 ບັດນີ້, ຄວາມຕາຍຢາງໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ; ແລະ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ແກ້ ະສາຍ ຮັດ ແຫ່ງຄວາມຕາຍທາງ ໂລກນີ້ ເພື່ອຈະຍົກ ຄົນທັງປວງຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍທາງ ໂລກ ນີ້.

43 ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຈະ ະຮ່ວມເຂົ້າ ກັນອີກໃນຮູບລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງ ມັນ; ທັງແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນສູ່ ໂຄງຮ່າງອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ເໝືອນດັ່ງ ທີ່ພວກເຮົາເປັນຢູ່ໃນເວລານີ້; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຖືກນໍາມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ຈັກຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ຢູ່ໃນເວລານີ້, ແລະ ຈະມີ ະການຈີ່ຈໍາເຖິງ ະຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງ.

44 ບັດນີ້, ການກັບຄືນມາມີຈະເກີດກັບ ຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທັງຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຊອບທໍາ; ແລະ ເຖິງ

ແມ່ນຜົມໃນຫົວຂອງພວກເຂົາ ເສັ້ນໜຶ່ງກໍ ຈະບໍ່ເສຍໄປ; ແຕ່ທຸກຢ່າງຈະ ະກັບຄືນສູ່ ໂຄງຮ່າງອັນສົມບູນຂອງມັນດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ ໃນເວລານີ້, ຫລື ໃນຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈະ ຖືກນໍາມາພິຈາລະນາຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກ ສາຂອງພຣະຄຣິດອົງເປັນພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງເປັນ ະພຣະບິດາ ແລະ ພຣະ ວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງເປັນ ະພຣະເຈົ້າອົງ ດຽວຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ເພື່ອຮັບ ະການພິ ພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະຊົ່ວ.

45 ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະຕະ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ມະຕະ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະຖືກ ະຍົກຂຶ້ນເປັນ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ະອະມະຕະຄືຈາກຄວາມ ຕາຍ, ເຖິງແມ່ນຄວາມຕາຍຄັ້ງທໍາອິດມາສູ່ ຊີວິດ, ຄືພວກເຂົາຈະ ະຕາຍບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ; ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຮ່ວມເຂົ້າກັບຮ່າງ ກາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກແຍກ ອອກຈາກກັນອີກເລີຍ; ທັງໝົດຈະກັບເປັນ ະທາງວິນຍານ ແລະ ອະມະຕະດັ່ງນີ້, ຊຶ່ງ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມເນົ່າເບື້ອຍອີກຕໍ່ ໄປ.

46 ບັດນີ້ເມື່ອແອມມິວເລັກຈົບຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈອີກ, ແລະ ຊີເອສ

<p>41 ກ ແອວ 12:18; ຄພ 88:33. ຂ ພນມ 20:12-13; ແອວ 42:23. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 42 ກ ແອວ 12:16. 43 ກ 2 ນພ 9:13; ແອວ 40:23. ຂ 2 ນພ 9:14; ມຊຍ 3:25;</p>	<p>ແອວ 5:18. ຄ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 44 ກ ແອວ 41:12-15. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຄ 3 ນພ 11:27, 36. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ງ ພນມ 20:12-13. 45 ກ ແອວ 40:23; ຄພ 88:16. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ. ງ ພນມ 21:4; ຄພ 63:49; 88:116. ຈ 1 ກຫຍ 15:44.</p>
--	---	---

ຮອມເລີ່ມສັ່ນສາຍ. ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້, ຫລື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 12

ແອວມາກ່າວກັບຊີເອສຮອມ—ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດ ເທົ່ານັ້ນ—ມະນຸດຖືກຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຄົນຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານໂດຍຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ—ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະນີ້ເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ—ແຜນແຫ່ງການໂຕ້ເຮັດໃຫ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດເກີດຂຶ້ນ ແລະ, ຜ່ານທາງສັດທາ, ພາໃຫ້ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ—ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຜ່ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກເຮັດໃຫ້ຊີເອສຮອມງຽບລົງ, ເພາະລາວເຫັນວ່າ ແອມມິວເລັກຈັບລາວໄດ້ໃນ "ການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງ ເພື່ອພະຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວ, ແລະ ເຫັນວ່າ ລາວເລີ່ມສັ່ນສາຍດ້ວຍ "ຄວາມຮູ້ຕົວໃນຄວາມຜິດຂອງລາວເອງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເປີດປາກ, ແລະ ເລີ່ມເວົ້າກັບລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກມີຫລັກຖານ, ແລະ ອະທິບາຍສິ່ງຕ່າງໆ, ຫລື ກ່າວເຖິງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງນອກເໜືອໄປຈາກທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ກ່າວໄປ.

2 ບັດນີ້ຄຳທີ່ແອວມາເວົ້າກັບຊີເອສຮອມເຮັດໃຫ້ຜູ້ຢູ່ຮອບໆນັ້ນໄດ້ຍິນອີກ; ເພາະຜູ້

ຊົນມີຫລາຍ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ຕາມນີ້:

3 ບັດນີ້ຊີເອສຮອມ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າເຈົ້າຖືກຈັບໄດ້ໃນການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການໃຊ້ກົນອຸບາຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ກັບມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຍັງເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮູ້ "ຄວາມຄິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ;

4 ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຮູ້ແຜນຂອງເຈົ້າເປັນແຜນທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຫລາຍ, ຊຶ່ງເປັນເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານ, ເພື່ອເວົ້າຕົວະ ແລະ ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ ໝິ່ນປະໝາດພວກເຮົາ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກໄປ—

5 ບັດນີ້ມັນເປັນແຜນຂອງ "ຜູ້ປໍລະປັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມັນໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນກັບເຈົ້າແລ້ວ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈຳໄວ້ວ່າ ອັນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຈົ້າກໍເໝືອນກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບໝົດທຸກຄົນ.

6 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທຸກຄົນວ່າ ນີ້ເປັນບັ້ວງຂອງຜູ້ປໍລະປັກ, ຊຶ່ງວາງໄວ້ເພື່ອຫວັງຈະຈັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເອົາພວກເຈົ້າມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ລ້ອມພວກເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຮອບດ້ວຍ "ສາຍໂສ້ຂອງມັນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຜູກມັດພວກເຈົ້າລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ, ຕາມອຳນາດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງມັນ.

7 ບັດນີ້ ເມື່ອແອວມາເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຊີເອສຮອມເລີ່ມສັ່ນສະທ້ານຢ່າງ

12 1 ກ ແອວ 11:20-38. ຂ ຄມພ ສຳນິກ, ຄວາມສຳນິກ.	3 ກ ຢຄ 2:5; ແອວ 10:17; ຄພ 6:16.	5 ກ ຄມພ ມານ. 6 ກ ແອວ 5:7-10.
--	---------------------------------------	---------------------------------

ຍິ່ງ, ເພາະລາວຍອມຮັບ ໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ລາວຍອມຮັບອີກວ່າ, ແອວມາກັບແອມມິວເລັກມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວລາວ, ເພາະລາວຍອມຮັບວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ເຖິງຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈລາວ; ເພາະວ່າເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ.

8 ແລະ ຊີເອສຣອມເລີ່ມສອບຖາມພວກເພິ່ນ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ກ່ຽວກັບ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລາຍ ຂຶ້ນ. ແລະ ລາວຖາມແອວມາວ່າ: ເລື່ອງທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ວ່າຄົນທັງປວງ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ທັງຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຈະ ຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ?

9 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາເລີ່ມຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແກ່ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ມັນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນເພື່ອຈະຮູ້ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຢ່າງເຄັ່ງຄັດວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກເລົ່ານອກ ຈາກ ຕາມ ພຣະຄຳຕອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ ະເທົ່ານັ້ນ, ຕາມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ພວກເຂົາຖວາຍແດ່ພຣະອົງ.

10 ແລະ ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຈະໄດ້ຮັບ ະສ່ວນໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳ; ແລະ ກັບ ຄົນທີ່ຈະ ະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກໍຈະໄດ້ ະຮັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຳ, ຈົນວ່າມັນຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

11 ແລະ ກັບພວກທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະທານ "ສ່ວນ ໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳໃຫ້ ຈົນ ວ່າພວກເຂົາ ະບໍ່ຮູ້ອັນ ໃດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ລຶກລັບ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຍ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ມັນ ລົງ ໄປ ຫາ ຄວາມພິນາດ. ບັດນີ້ ມີຄືຄວາມໝາຍຂອງ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງ ະນະລຶກ.

12 ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ເວົ້າ ໄວ້ຢ່າງແຈ່ມ ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ "ຄວາມ ຕາຍ, ແລະ ການຖືກຍົກຂຶ້ນ ຈາກຄວາມເປັນມະຕະນີ້ ໄປຫາສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການ ະພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຮົາ.

13 ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກໃຈຂອງພວກເຮົາແຂງກະດ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຫາມັນບໍ່ພົບ ໃນຕົວພວກເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນສະພາບຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຕາຢ້ານຫລາຍ, ເພາະເມື່ອນັ້ນພວກ

<p>9 ກ ແອວ 26:22. ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຢຮ 16:12; ແອວ 29:8; 3 ນຟ 26:8-11; ອທ 4:7. 10 ກ 2 ນຟ 28:27; ອທ 4:8.</p>	<p>ຂ ຄພ 93:39. ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ງ 2 ນຟ 28:30; ຄພ 50:24. 11 ກ ມທ 25:29. ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>ຄ ຢຮ 8:34; 2 ນຟ 28:19. ງ ສພສ 9:18; 2 ນຟ 2:29. ຄມພ ນະລຶກ. 12 ກ ແອວ 11:41-45. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄົງສຸດທ້າຍ.</p>
---	---	---

ເຮົາຈະຖືກກ່າວໂທດ.

14 ເພາະ ກໍຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບພວກເຮົາປາດສະຈາກມົນທົນ; ແລະ ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົານຳອີກ; ແລະ ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ້າເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ພວກເຮົາຄົງຈະຊິ້ນຊົມຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດສັ່ງທົນ ແລະ ຂຽນເຂົ້າໃຫ້ຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ ເຊື່ອງພວກເຮົາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

15 ແຕ່ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ພວກເຮົາຕ້ອງອອກມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດຊານຸພາບ, ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມ ິອບອາຍອັນເປັນນິດວ່າ ະການພິພາກສາທັງໝົດຂອງພຣະອົງທ່ຽງທຳ, ວ່າພຣະອົງທ່ຽງທຳໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເມດຕາລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ, ແລະ ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດທີ່ຈະຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ ແລະ ນຳຜົນທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອນັ້ນ ະຄວາມຕາຍຕ້ອງມາ

ເຖິງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ເມື່ອນັ້ນມັນຈະເປັນເວລາທີ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນອັນເປັນ ະຄວາມຕາຍທາງໂລກຈະຕາຍທາງວິນຍານອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ.

17 ເມື່ອນັ້ນຄືເວລາທີ່ຄວາມທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄຟນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນກໍຄືເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກລ່າມດ້ວຍສາຍໂສ້ລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຕາມອຳນາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍຂອງຊາຕານ ໂດຍທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ພວກນີ້ຂຶ້ນກັບຄວາມປະສົງຂອງມັນ.

18 ເມື່ອນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຄ້າຍກັບວ່າ ະບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກໄຖ່ບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຈະ ະຕາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີການເນົ່າເບື້ອຍຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາຈົບການເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ;

20 ແຕ່ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ອານທິໂອນາ, ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາ, ກ່າວອອກມາ ແລະ ຖາມແອວມາວ່າ: ສິ່ງທີ່ທ່ານກ່າວມານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນ

14 ກ ມທ 12:36; ຢກບ 3:6; ມຊຢ 4:29-30.
ຂ ຮສອ 10:8; 2 ນພ 26:5.
ຄ ໂຢບ 34:22; 2 ນພ 12:10.
15 ກ ມຊຢ 3:25.

ຂ 2 ປຕ 2:9.
ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
16 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ແອວ 11:40-45.
ຄ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26.

17 ກ ພນມ 19:20; 21:8; ມຊຢ 3:27.
18 ກ ແອວ 11:41.
ຂ ພນມ 21:4; ແອວ 11:45; ຄພ 63:49.

ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະ ຖືກປ່ຽນ ຈາກສະພາບ ທີ່ ເປັນ ມະຕະ ໄປ ຫາ ສະພາບ ທີ່ ເປັນ "ອະມະຕະ, ວ່າຈິດວິນຍານຈະຕາຍ ບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ?

21 ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດທີ່ກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ "ເຄຣູບິມ ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ມີແປວໄຟຍາມຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງ ສສວນເອເດນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກເຮົາເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຕະຫລອດການ? ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ບໍ່ມີໂອກາດຈະເປັນໄປໄດ້ເລີຍທີ່ເພິ່ນທັງສອງຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ.

22 ບັດນີ້ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ມີຄືເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງຈະອະທິບາຍຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ອາດາມ "ຕົກໂດຍການຮັບສ່ວນ ສໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງກັບເປັນຄົນ "ຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາດາມຈະ "ຮັບສ່ວນກິນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດໃນເວລານັ້ນ, ກໍຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍເລີຍ, ແລະ ພຣະຄໍາກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍເປັນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ

ເປັນຜູ້ກ່າວເທັດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ສຖ້າຫາກເຈົ້າກິນ ເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

24 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ "ຄວາມຕາຍມາ ຫາ ມະນຸດ ຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຄວາມຕາຍທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າເຖິງ, ຊຶ່ງຄືຄວາມຕາຍທາງໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຍັງມີໄລຍະເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ ສມະນຸດຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ຊີວິດນີ້ຈຶ່ງມາເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ; ເປັນເວລາທີ່ ສຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພົບພຣະເຈົ້າ; ເປັນເວລາທີ່ຕຽມພ້ອມເພື່ອສະພາບອັນບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

25 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີ "ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ຊຶ່ງວາງໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກແລ້ວ, ມັນຈະມີ ສການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍບໍ່ໄດ້; ແຕ່ມີແຜນແຫ່ງການໄຖ່ວາງໄວ້ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຊຶ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກເຮົາອອກໄປກິນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະມານ ຕະຫລອດການ, ໂດຍບໍ່ມີສະພາບການຕຽມ ແລະ ສແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະລົ້ມ

20 ກ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.	2 ນພ 2:15-19; ມຊຢ 3:26.	25 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ 2 ນພ 2:8; ແອວ 7:12; 42:23.
21 ກ ປຖກ 3:24; ແອວ 42:2; ມຊ 4:31.	ຄ ມຊຢ 16:4-5. 23 ກ ແອວ 42:2-9. ຂ ປຖກ 2:17.	26 ກ ປຖກ 2:9; 1 ນພ 15:36; ແອວ 32:40.
ຄມພ ເຄຣູບິມ. ຂ ຄມພ ເອເດນ.	24 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ຂ 2 ນພ 2:21; ມຊ 5:8-12.	ຂ ແອວ 34:8-16; 42:6-28; ມຊ 6:59-62.
22 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ປຖກ 3:6;	ຄ ແອວ 34:32-35.	

ເຫລວໄປ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ເກີດຜົນເລີຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ແຕ່ ກຳນົດໃຫ້ມະນຸດວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງຕາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ພວກເຂົາຕ້ອງມາຫາ ການພິພາກສາ, ຊຶ່ງເປັນການພິພາກສາອັນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າມາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຸດ.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະມາເຖິງມະນຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຫັນວ່າສົມຄວນທີ່ມະນຸດຈະຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະອົງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ;

29 ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ທູດລົງມາເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ມາ ພວກເຂົາເລີ່ມເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ມະນຸດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ການນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຕາມສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ວຽກງານອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານ ພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ມະນຸດ ໂດຍໃນຂັ້ນຕົ້ນພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ ທຳອິດ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງທາງໂລກ, ແລະ

ກາຍ ມາ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ການຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ເຮັດໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະ ປະຕິບັດ ຫລື ຖືກ ໃຫ້ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ທີ່ ຈະ ກະທຳ ຕາມ ຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າ ຈະ ເຮັດ ຄວາມຊົ່ວ ຫລື ເຮັດ ຄວາມດີ—

32 ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ປະທານ ພຣະບັນຍັດ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລັງຈາກເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຮູ້ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ເຮັດ ຄວາມຊົ່ວ, ຊຶ່ງ ໂທດຂອງການນີ້ຄື ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດໃນເລື່ອງອັນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ; ເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະມີອຳນາດກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້, ເພາະຕາມພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້.

33 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາມະນຸດ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, (ນີ້ແມ່ນ ແຜນ ແຫ່ງ ການ ໄຖ່ ຊຶ່ງ ກຳນົດ ໄວ້) ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເມດຕາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ;

34 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເຂົາຈະມີສິດທິໃນ ຄວາມເມດຕາໂດຍທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາໄປສູ່ ການປົດປາຍ

<p>27 ກ ໂຢບ 7:1; ຮຣ 9:27; ຄພ 42:48. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 29 ກ ມຣນ 7:25, 31; ຄພ 29:42. 30 ກ ມຊ 5:4-5; 6:51. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຄ ມຊຍ 18:13;</p>	<p>ແອວ 13:3, 5, 7-8. 31 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ປຖກ 2:16-17; 2 ນຟ 2:18-19. ຄ ປຖກ 3:22-23; ມຊ 4:11. ງ 2 ນຟ 2:16. ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p>	<p>32 ກ ມຊ 5:4-9. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຄ ມຊຍ 15:27; ແອວ 34:15-16; 42:15. 34 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ບົດບາຍ, ການບົດບາຍ.</p>
--	---	--

ຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະເຂົ້າໄປ
ໃນ ກິດໄພຂອງເຮົາ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງ
ກະ ດ້າງ ແລະ ຈະ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບານໃນຄວາມຄຽດ
ແຄ້ນຂອງເຮົາວ່າ ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນກິດໄພ
ຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

36 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ໃນ ກິດໄພຂອງພຣະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ສະນັ້ນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ
ພວກເຈົ້າຈະທ້າທາຍພຣະອົງຈົນພຣະອົງ
ສົ່ງພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງ
ພວກເຈົ້າ ເໝືອນ ດັ່ງ ການ ທ້າ ທາຍ ເທື່ອ
ທຳອິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມພຣະຄຳຂອງ
ພຣະອົງນັ້ນ ການທ້າທາຍເທື່ອສຸດທ້າຍກໍ
ເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອທຳອິດ, ມັນ
ຈະ ເປັນ ະຄວາມພິນາດອັນ ເປັນ ນິດ ຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຕາມ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຕາຍເທື່ອສຸດ
ທ້າຍກໍເໝືອນດັ່ງຄວາມຕາຍເທື່ອທຳອິດ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່າ
ນີ້ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ, ຈົ່ງ ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ ທ້າ
ທາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ຈົນວ່າພຣະອົງສົ່ງພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະອົງ ລົງມາ ເທິງ ພວກເຮົາ; ໃນ
ພຣະບັນຍັດທິສອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະ
ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແຕ່ຂໍໃຫ້

ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນ ະກິດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຖິດ.

ບົດທີ 13

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລ
ຫິດ ຍ້ອນ ສັດທາອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ວຽກ
ງານ ດີ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ—ເຂົາ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ສິດ
ສອນ ພຣະ ບັນ ຍັດ—ຜ່ານ ຄວາມ ຊອບ
ທຳ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ກິດໄພຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ—ເມນຕີເສເດັກເປັນຜູ້ໜຶ່ງ ໃນພວກ
ນີ້—ເຫລົ່າທູດປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊົມຊືມ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ—ພວກເພິ່ນຈະປະກາດການ
ສະເດັດມາອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ. ປະ
ມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພິມັອງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກ
ເຖິງເວລາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ
ພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ
ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງ
ພຣະບຸດ ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອສິດສອນສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ.

2 ແລະ ປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງຕາມ ະລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ, ຕາມ ະວິທີນັ້ນຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ໂດຍວິທີໃດທີ່ຈະລະນຶກຫາພຣະບຸດ
ຂອງພຣະອົງເພື່ອການໄຖ່.

3 ແລະ ນີ້ຄືວິທີຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ

<p>34 ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 36 ກ ຢຄ 1:7-8; ແອວ 42:6, 9, 14. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 37 ກ 1 ນຟ 17:30; ຢຄ 1:8; ຮລມ 7:18.</p>	<p>ຂ ແອວ 13:6-9. 13 ກ ອຣຣ 2:9, 11. 2 ກ ຄພ 107:2-4. ຂ ແອວ 13:16.</p>
---	--	---

ການແຕ່ງຕັ້ງ—ໂດຍທີ່ຖືກ ັເອີ້ນ ແລະ ຖືກ ະຕຽມ ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ັການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກຕາມ ັຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ອັນເນື່ອງມາຈາກສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກເຂົາ; ໂດຍທີ່ໃນຕອນທຳອິດຖືກປະປອຍໄວ້ໃຫ້ ັເລືອກເອົາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາເລືອກເອົາຄວາມດີ, ແລະ ໃຊ້ ັສັດທາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ຈຶ່ງໄດ້ຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນັ້ນທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ພ້ອມກັນ, ແລະ ຕາມການໄຖ່ທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນີ້ ເປັນຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ຍອມຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມມືດດັບຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເປັນໄປແນວນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ ະມີສິດຫລາຍຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

5 ຫລື ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນຕອນທຳອິດພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຖານະ ັດຽວກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ການເອີ້ນທີ່ສັກສິດນີ້ຈຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ໂດຍໃນ ແລະ ຜ່ານການຂົດໃຊ້ແທນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື

ກຳເນີດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້—

6 ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ໂດຍການເອີ້ນອັນສັກສິດນີ້, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສິດສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ັທີ່ພັກຂອງພຣະອົງຄືກັນ—

7 ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້ເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງລະບຽບນີ້ເປັນມານັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ັບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີເລີຍ, ໂດຍຖືກຕຽມໄວ້ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນຕາມ ະຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າ ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ—

8 ບັດນີ້ພວກເຂົາຖືກ ັແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີນີ້—ໂດຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, ແລະ ຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດ, ຊຶ່ງຕຳແໜ່ງ, ແລະ ພິທີການ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້, ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ບ່ອນຈົບ—

9 ພວກນີ້ຈຶ່ງກັບກາຍມາເປັນ ັມະຫາປະໂລຫິດຕະຫລອດໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີຜູ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ະພຣະ

3ກ ຄພ 127:2.
 ຄພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ; ເລືອກ, ການເລືອກ.
 ຂ ຄພ 138:55-56.
 ຄ ແອວ 12:25, 30.
 ຄພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ.
 ງ ຄພ 38:2.
 ຈ ຄພ ອຳເພີໃຈ.

ສ ຄພ ສັດທາ.
 ຊ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
 4ກ ອທ 12:10.
 ຂ 1 ນພ 17:32-35.
 5ກ 2 ນພ 26:28.
 6ກ ແອວ 12:37; 16:17.
 ຄພ ພັກຜ່ອນ.

7ກ ຮສ 7:3.
 ຂ ຄພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
 8ກ ຄພ 84:33-42.
 ຄພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
 9ກ ຄພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
 ຂ 2 ນພ 2:6.
 ຄພ ພຣະຄຸນ.

ຄຸນ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

10 ບັດ ນີ້, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຖານະ ອັນ ສັກ ສິດ ຫລື "ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້, ໄດ້ມີຫລາຍຄົນທີ່ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ກາຍມາເປັນມະຫາ ປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເປັນຍ້ອນ ສັດທາອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ະການ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກ ທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຊອບທຳ ແທນທີ່ຈະເລືອກເອົາຄວາມຕາຍ;

11 ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມ ຖານະ ອັນ ສັກ ສິດ ນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ "ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ະອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຖືກ ລ້າງ ໃຫ້ ຂາວ ສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍ ໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

12 ບັດ ນີ້ຫລັງຈາກ "ພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ໄດ້ ະຊຳລະເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ ແລ້ວ, ເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຂາວສະອາດ ະບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງ ະບາບບໍ່ ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ ະຄວາມກຽດຊັງມັນ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ນຳ ຜົນ ທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກແຫ່ງນັ້ນ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບຜູ້ ຄົນໃນເວລາຂອງ "ເມນຄີເສເດັກ, ຜູ້ເປັນ ມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ໜຶ່ງຕາມຖານະດຽວກັນ ນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ຖານະປະໂລຫິດສູງໄວ້ກັບຕົວຕະຫລອດ ໄປ.

15 ແລະ ແມ່ນເມນຄີເສເດັກຜູ້ດຽວກັນນີ້ ທີ່ "ອັບຣາຮາມຈ່າຍ ະສ່ວນສິບໃຫ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຮົາກໍໄດ້ຈ່າຍ ສ່ວນສິບ ໃຫ້ ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງ ສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເພິ່ນເປັນ ເຈົ້າຂອງ.

16 ແລະ "ພິທີການເຫລົ່ານີ້ມີກຳນົດໄວ້ ຕາມນີ້, ເພື່ອໂດຍວິທີນີ້ຜູ້ຄົນຈະໄດ້ລະນຶກ ຫາພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນ ະແບບ ໜຶ່ງ ຂອງ ຖານະ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຫລື ເປັນ ຖານະ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີກໍເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ລະນຶກຫາພຣະອົງເພື່ອການບົດ ບາບຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

17 ບັດນີ້ເມນຄີເສເດັກຜູ້ນີ້ ເປັນກະສັດ ບຶກຄອງແຜ່ນດິນຊາເລັມ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ຫ້າ ກຽດ ຊັງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,

10 ກ ຄວ 84:18-22.
ຂ ຄວພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
11 ກ ມຊ 6:59-60.
ຂ 1 ນຟ 12:10;
ແອວ 5:21-27;
3 ນຟ 27:19-20.
12 ກ ຄວພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ ຣມ 8:1-9.
ຄວພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ຄ ຄວພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ງ ມຊຢ 5:2;
ແອວ 19:33.
ຈ ສພສ 8:13;
ແອວ 37:29.
13 ກ ລກ 3:8.
14 ກ ປຈສ ປຖກ 14:25-40
(ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ຄວ 84:14.

ຄວພ ເມນຄີເສເດັກ.
15 ກ ຄວພ ອັບຣາຮາມ.
ຂ ປຖກ 14:18-20;
ມລກ 3:8-10.
ຄວພ ສ່ວນສິບ,
ເງິນສ່ວນສິບ.
16 ກ ຄວພ ພິທີການ.
ຂ ຄວພ ສັນຍາລັກ.

ພວກເຂົາຫລົງທາງໄປໝົດ; ພວກເຂົາເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ;

18 ແຕ່ ວ່າ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ ໄດ້ ສະແດງ
ສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດສູງ ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກ
ສິດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສັ່ງສອນ ເຖິງການ
ກັບໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ເມນຄີເສ
ເດັກໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນ
ດິນ ໃນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ
ຖືກເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າສັນຕິລາດ, ເພາະວ່າເພິ່ນ
ເປັນກະສັດຂອງຂາເລັມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບົກ
ຄອງພາຍໃຕ້ບິດາຂອງເພິ່ນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຫລາຍຄົນກ່ອນເພິ່ນ,
ແລະ ມີຫລາຍຄົນຫລັງຈາກເພິ່ນນຳອີກ,
ແຕ່ ະບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ; ສະນັ້ນ,
ຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງ ກ່າວ ເຖິງ ເພິ່ນ ເລື້ອຍໆ ໂດຍ ສະ
ເພາະ.

20 ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຢາກ ທົບ ທວນ
ເລື່ອງ ນີ້ ອີກ; ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ
ໄວ້ ນັ້ນ ພຽງພໍ ແລ້ວ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ພຣະ ຄຳ ພີ
ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ທ່ານ; ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ
ຈະ ະບົດ ເບືອນ ມັນ; ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ
ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ.

21 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອ ແອວມາ ກ່າວ ຄຳ ເວົ້າ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ມື ອອກ ໄປ ຫາ
ພວກເຂົາ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ,
ມີຄຳວ່າ: ບັດນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະ ະກັບ
ໃຈ, ເພາະວ່າວັນແຫ່ງຄວາມລອດມາໃກ້
ແລ້ວ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນອອກຈາກ "ປາກຂອງເຫລົ່າ
ທູດໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມ
ສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ແຜ່ຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນຊົມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ
ພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປເຖິງຄົນທີ່ໄດ້
ແຕກພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມ ນີ້ ມາ
ຮອດພວກເຮົາແລ້ວ.

23 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເວົ້າອັນ ັງ່າຍໆ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດ; ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຜິດ ແລະ ມີກໍເພາະວ່າການ
ເປັນ ະຄົນຊັດເຊພະເນຈອນຂອງພວກເຮົາ
ໄປໃນແຜ່ນດິນແປກໆ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ
ຈຶ່ງເປັນທີ່ໄປດປານຂອງພຣະອົງ, ເພາະ
ວ່າພວກເຮົາມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່າ
ນີ້ທີ່ຈະປະກາດຕໍ່ທຸກຄົນພວກເຮົາທົ່ວທຸກ
ແຫ່ງ ໃນທຸກສ່ວນຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງ
ພວກເຮົາ.

24 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະ
ກາດເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຫລາຍຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງ
ພວກເຮົາ; ແລະ ມີກໍເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການ
ຕຽມ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ທີ່ ຈະ ຮັບ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງ
ສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄອຍພັງ
ຂ່າວອັນໜ້າປິຕິຍິນດີເລື່ອງການສະເດັດ
ມາຂອງພຣະອົງທີ່ປະກາດແກ່ພວກເຮົາ

18 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.	20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 2 ປຕ 3:16; ແອວ 41:1.	31:3; 32:7; ຢຕ 4:13;
19 ກ ຮລມ 8:18; ຄພ 84:6-16; 107:40-55. ຂ ຄພ 107:1-4.	21 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 22 ກ ແອວ 10:20. 23 ກ 2 ນພ 25:7-8;	ອທ 12:39. ຂ ຢຕ 7:26. 24 ກ ແອວ 10:10; 39:19.

ໂດຍປາກຂອງທູດ ເພາະວ່າເວລາຈະມາ ເຖິງແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາ "ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໄວ ປານໃດ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ ໄປໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແຕ່ ວ່າມັນຈະຊ້າ ຫລື ໄວພຽງໃດນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະປິຕິຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້.

26 ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ "ຄົນ ຂອບທໍາ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດໂດຍປາກຂອງທູດ ໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອົງ, ເພື່ອໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງ ພວກເຮົາສໍາເລັດ, ຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມ ວິນຍານແຫ່ງການທໍານາຍຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກ ເພິ່ນໃນເວລານັ້ນ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ປາດຖະໜາຈາກສ່ວນເລິກທີ່ ສຸດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມເປັນທ່ວງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຈົນ ເຖິງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ພວກທ່ານເຊື່ອຟັງ ຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງ ພວກທ່ານເຖິດ, ແລະ ຢ່າເລື່ອນວັນແຫ່ງ ການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ;

28 ແຕ່ໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະ ນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ "ເຝົ້າ ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະບໍ່ຖືກ ສໍ້ລ້ວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກ ທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, ແລະ ຖືກພຣະວິນຍານ ສັກສິດນໍາພາໄປເພື່ອກາຍເປັນຄົນຖ່ອມ ຕົວ, "ອ່ອນໂຍນ, ສອນງ່າຍ, ອົດທົນ, ເຕັມ

ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; 29 "ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມີ ຄວາມຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດ ນິລັນດອນ; ມີ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນ "ທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ ປະທານການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເອົາພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກມັດດ້ວຍສາຍໂສ້ ແຫ່ງ "ນະລົກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເຈັບປວດຈາກ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີ ສອງ.

31 ແລະ ແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍ້ຄວາມອື່ນໆ ອີກຢ່າງຍືດຍາວກັບຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກ ໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 14

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກຄຸມຂັງ ແລະ ຖືກຂັງນາຕີ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພຣະຄໍາພີ ອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາຖືກເຜົາດ້ວຍ ໄຟ—ຄົນທີ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານັ້ນຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບໄວ້ໃນລັດສະໝີ ພາບ—ຝາຄຸກແຍກອອກ ແລະ ພັງລົງ— ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກບົດປ່ອຍ, ແລະ ພວກທີ່ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເພິ່ນໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 82-81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

25 ກ 1 ນພ 10:4;
3 ນພ 1:13.
26 ກ ອມ 3:7;
ລກ 2:8-11.
27 ກ ມຊຢ 28:3.
28 ກ ຄພ ຍາມ, ຄົນຍາມ;
ອະທິຖານ, ການອະທິ

ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
ຂ 1 ກອທ 10:13.
ຄ ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມ
ອົດທົນ; ອ່ອນໂຍນ,
ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
29 ກ ແອວ 7:24.
ຂ ຄພ 20:31; 76:116.

ຄພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຄ ຄພ 84:24.
30 ກ ຄພ ນະລົກ; ອັບ
ປະໂຫຍດ, ຄວາມ
ອັບປະໂຫຍດ.
ຂ ຄພ ຄວາມຕາຍ
ທາງວິນຍານ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກ ແອວມາ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ ຫລາຍຄົນ ໃນ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລະ ເລີ່ມຄົ້ນຄວ້າ "ພຣະຄຳພີ.

2 ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ສ່ວນ ຫລາຍ ໃນ ພວກ ນີ້ ປາດຖະໜາຈະທຳລາຍແອວມາກັບແອມມິວເລັກ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ໃຫ້ແອວມາ, ເພາະ "ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນທີ່ເວົ້າກັບຊີເອສຣອມ; ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ ແອມມິວເລັກ ະຕົວະພວກເຂົາ ແລະ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ກົດ ໝາຍ ພ້ອມທັງ ທະນາຍ ຄວາມ ແລະ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

3 ແລະ ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແອວມາກັບ ແອມ ມິວເລັກ; ແລະ ເພາະ ວ່າ ພວກເພິ່ນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ພ້ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມກຳຈັດພວກເພິ່ນຢ່າງລັບໆ.

4 ແຕ່ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດພວກເພິ່ນ ໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່ໝິ່ນ, ແລະ ເອົາພວກເພິ່ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ອອກໄປເປັນພະຍານພ້ອງພວກເພິ່ນ—ໃຫ້ການວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ກົດ ໝາຍ, ທະນາຍ ຄວາມ, ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າມີພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງອົງດຽວ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ຊ່ວຍ ພວກເຂົາ ໃຫ້ລອດ; ແລະ ຜູ້ຄົນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳກ່າວ ໂທດ

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຫລາຍແນວ. ບັດນີ້ເລື່ອງລາວໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊີເອສຣອມແປກໃຈໃນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ລາວກໍຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈນຳອີກ, ຊຶ່ງລາວພາໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ໂດຍການຕົວະຍົວຂອງລາວ; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວເລີ່ມ "ທໍລະມານພາຍໃຕ້ ະການສຳນຶກໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເລີ່ມຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງນະລົກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວເລີ່ມຮ້ອງຂໍຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ "ຄົນຜິດ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ມີມິນທິນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ. ແລະ ລາວເລີ່ມແກ້ຄຳເວົ້າແທນພວກເພິ່ນນັບຕັ້ງ ແຕ່ ເວລານັ້ນ ໄປ; ແຕ່ວ່າຄົນທັງຫລາຍໝິ່ນປະໝາດລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຖືກຜິດເຂົ້າສິ່ງແລ້ວບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ, ແລະ ະຂັບ ໄລ່ລາວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບ ໄລ່ຄົນພວກນັ້ນອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເມຍ ແລະ ລູກໆຂອງພວກເຂົາມາໂຮມກັນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອຖື ຫລື ຖືກສິດສອນໃຫ້ເຊື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາກໍໃຫ້ໂຍນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາບັນທຶກຂອງພວກເຂົາມາ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍພຣະຄຳພີສັກສິດ

14 1 ກ 2 ກສ 22:8-13.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
2 ກ ແອວ 12:3-7.

ຂ ແອວ 10:27.
6 ກ ແອວ 15:5.
ຂ ຄມພ ສຳນຶກ,

ຄວາມສຳນຶກ.
7 ກ ແອວ 11:21-37.
ຂ ແອວ 15:1.

ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟນໍາອີກ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ໄໝ້ ແລະ ພົນາດໄປດ້ວຍໄຟ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກອອກໄປບ່ອນເຜົາຄົນທີ່ເຊື່ອຖື, ເພື່ອພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ພົນາດ ຂອງ ຄົນພວກນັ້ນທີ່ຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

10 ແລະ ເວລາ ທີ່ ແອມ ມິວເລັກ ເຫັນຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ພວກ ແມ່ ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ກໍາລັງ ຖືກ ໄຟ ໄໝ້, ລາວກໍມີຄວາມເຈັບປວດຫລາຍ; ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບແອວມາວ່າ: ພວກເຮົາຈະເບິ່ງພາບອັນເປັນຕາຍ້ານນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເດີມືອອກໄປ ແລະ ໃຊ້ "ອໍານາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກແປວໄຟເສຍເຖິດ.

11 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວ ກັບ ແອມ ມິວເລັກ ວ່າ: ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຕ້ອງເດີມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທາພຣະອົງແລ້ວໃນ "ລັດສະໝີ ພາບ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍອມ ໃຫ້ ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ເພື່ອວ່າ ໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ ພວກເຂົາ ຕາມຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ການຕັດສິນ ຊຶ່ງພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ມີ ກັບພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ຈະ ທຸ່ງໆທໍາ; ແລະ "ເລືອດຂອງ ຜູ້ບໍລິສຸດ ຈະ ຍືນ ເປັນ ພະຍານ ພ້ອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຮ້ອງຢາງສຸດກໍາລັງ ເພື່ອພ້ອງພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອມ ມິວເລັກ ເວົ້າ ກັບ ແອວມາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະເຜົາພວກເຮົາຄືກັນ.

13 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ເຜົາພວກເຮົາດອກ.

14 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນໄຟພ້ອມທັງບັນທຶກ ຊຶ່ງຖືກເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາຖືກໄຟໄໝ້ໝົດແລ້ວ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ, ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນຖືກມັດ ຢູ່; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕົບ ໜ້າ ພວກເພິ່ນ ດ້ວຍມືຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຫລັງ ຈາກພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຍັງຈະສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກບໍ່ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ "ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ມີອໍານາດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນັ້ນ; ທັງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຊ່ວຍພວກເຂົາທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາເໝືອນພວກເຈົ້າ. ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດເພື່ອຕົວເອງ?

16 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຜູ້ນີ້ຢູ່ໃນລະບຽບ ແລະ ສັດຊື່ຕໍ່ "ນີຣິ, ຜູ້ຂ້າກິເດໂອນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຕອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕົບ ໜ້າ ພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ

<p>10 ກ ແອວ 8:30-31. 11 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຂ ພສສ 37:8-13; ແອວ 60:13; ຄພ 103:3.</p>	<p>ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ. ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ</p>	<p>ເພາະຄວາມເຊື່ອ. ງ ມຊຍ 17:10. 14 ກ ແອວ 12:17. 16 ກ ແອວ 1:7-15.</p>
--	---	--

ມອບພວກເພິ່ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກໄດ້ສາມມື້, "ພວກທະນາຍຄວາມ, ແລະ ພວກຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກປະໂລຫິດ, ແລະ ພວກຄູສອນຫລາຍຄົນ, ທີ່ມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບນີ້ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຄຸກເພື່ອເບິ່ງພວກເພິ່ນ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມພວກເພິ່ນຫລາຍເລື່ອງແຕ່ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕອບຄໍາຖາມຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້? ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີອໍານາດທີ່ຈະສົ່ງພວກເຈົ້າໃຫ້ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟໄດ້? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເວົ້າ; ແຕ່ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄປຕາມທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກັບຄືນມາອີກໃນມື້ຕໍ່ມາ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກມາຄືກັນ, ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະຍືນຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ກ່າວໂທດກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາອີກບໍ່? ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ແລ້ວເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ "ຫລຸດພົ້ນໄດ້?"

21 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ໂດຍທີ່ກັດແຂ້ວ, ແລະ ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດເວລາພວກເຮົາອັບປະໂຫຍດ?

22 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນຕ່າງໆ ນາໆ; ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນຢູ່ແນວນັ້ນຕັ້ງຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາເຂົ້າເອົານໍ້າໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຫິວເຂົ້າຫິວນໍ້າ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແກ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເພິ່ນອອກນໍ້າອີກ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເປືອຍເປົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່ໝັ້ນ ແລະ ຖືກຂັງຢູ່ໃນຄຸກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ຫລາຍມື້ແນວນັ້ນ, (ໃນວັນທີສິບສອງຂອງເດືອນສິບ, ໃນປີທີສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ) ຄືຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ຜູ້ສອນ ແລະ ທະນາຍຄວາມຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຸກ ຊຶ່ງແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ.

24 ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຄວນຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກເຊືອກມັດເຫລົ່ານີ້ແມ່, ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທໍາລາຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າໄປຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ໂດຍເວົ້າຄວາມດຽວກັນຈົນກະທັ້ງຜູ້ສຸດທ້າຍ; ແລະ ເມື່ອຜູ້ສຸດທ້າຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນແລ້ວ "ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ມາສະຖິດຢູ່ກັບແອວມາກັບແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ລຸກຢືນຂຶ້ນ.

26 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຈະ ໃຫ້ ພວກ ຂ້ານ້ອຍທົນຕໍ່ "ຄວາມທຸກທີ່ສາຫັດມີໄປ ອີກດົນປານໃດ? ໂອ້ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງ ໄຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຕາມ ສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ອັນມີຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິດ ຈົນ ເຖິງ ການ ບົດ ປ່ອຍ ດ້ວຍ ເທີນ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ມັດຢູ່ ນັ້ນຂາດອອກ; ແລະ ເວລາຜູ້ຄົນເຫັນເຊັ່ນ ນັ້ນ, ກໍເລີ່ມປົບໜີເພາະຄວາມຢ້ານກົວວ່າ ຄວາມພິນາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງ ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ອອກໄປບໍ່ຮອດປະຕູ ນອກ "ຄຸກຊ້າ; ແລະ ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ ຢ່າງໜັກ ແລະ ກຳແພງຄຸກໄດ້ແຍກອອກ ເປັນ ສອງ, ເຮັດໃຫ້ມັນ ພັງ ລົງ ຢູ່ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ຫົວໜ້າຕັດສິນ, ພວກທະນາຍ ຄວາມ, ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ພວກ ຄູ ສອນທີ່ຕົບໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ໄດ້ຕາຍໄປເພາະຖືກຫີນທັບ.

28 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ ອອກມາຈາກຄຸກ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຫຍັງ ເລີຍ; ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກ ເພິ່ນ, ຕາມສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຢ່າງອອກ ຈາກຄຸກຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ເຊືອກມັດໄດ້ "ຫລຸດອອກຈາກພວກເພິ່ນ; ແລະ ຄຸກໄດ້ ຍຸບລົງກັບພື້ນດິນ, ແລະ ທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນ

ກຳແພງຄຸກໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໝົດ, ນອກຈາກ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຢ່າງມັ່ງໜ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.

29 ບັດນີ້ຝູງຊົນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນສຽງກົກ ກ້ອງອັນໃຫຍ່ຫລວງກໍຟ້າວແລ່ນມາເຕົ້າ ໂຮມກັນເພື່ອຢາກຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງມັນ; ແລະ ເວລາພວກເຂົາເຫັນແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກຢ່າງອອກຈາກຄຸກ ແລະ ກຳ ແພງຄຸກພັງລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ພວກເຂົາກໍ ຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ຄືກັນກັບແມ່ແບ້ກັບລູກອ່ອນ ຂອງມັນ ຫລົບໜີຈາກສິ່ງສອງໂຕ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບແອມ ມິວເລັກແນວນັ້ນ.

ບົດທີ 15

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄປຫາເມືອງໄຊ ດຳ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກ ຂຶ້ນ—ແອວມາໄດ້ປິ່ນປົວຊີເອສຣອມຜູ້ໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ—ຫລາຍຄົນໄດ້ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກກໍ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ແອວມາກັບແອມ ມິວເລັກໄດ້ກັບໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະ ມານ 81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຮັບພຣະບັນ ຊາໃຫ້ອອກຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ມາແວ່ແຜ່ນດິນໄຊດຳ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນຜູ້ ຄົນທັງໝົດທີ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ "ອຳໂມນ ໂນຮາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືກ ຂັບໄລ່ໜີ ແລະ

26 ກ ຢກບ 5:10–11; ມຊຢ 17:10–20; ຄພ 121:7–8.	27 ກ ກຈກ 16:26; ອທ 12:13. 28 ກ ຢຄ 4:6;	3 ນພ 28:19–22. 15 1 ກ ແອວ 16:2–3, 9, 11. ຂ ແອວ 14:7.
---	--	--

ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບ ັມເຍ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຕົວພວກເພິ່ນເອງນຳອີກ ແລະ ເຖິງ ະອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ຊີເອສຣອມໄດ້ນອນໄຂ້ຢູ່ທີ່ໄຊດຳດ້ວຍໄຂ້ຄຶງຮ້ອນ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເພາະຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ສຸດໃນຈິດໃຈຂອງລາວເນື່ອງຈາກ ັຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເອງ, ເພາະລາວຄິດວ່າແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ຄິດວ່າພວກເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ກັບບາບອື່ນໆຫລາຍຢ່າງຂອງລາວໄດ້ທໍລະມານຈິດໃຈຂອງລາວຈົນກາຍເປັນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກທີ່ປິ່ນປົວບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອນຮົນດ້ວຍຄວາມຮ້ອນທີ່ລຸກເປັນໄຟ.

4 ບັດນີ້, ເວລາລາວໄດ້ຍິນວ່າແອວມາກັບແອມມິວເລັກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊດຳ, ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນ; ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພວກເພິ່ນທັນທີ ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເພິ່ນມາຫາລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ໄປທັນທີ ໂດຍເຊື່ອໃນຂ່າວທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫາຊີເອສຣອມ; ແລະ ໄດ້ພົບລາວກຳລັງນອນຢູ່ເທິງຕຽງ, ເຈັບປ່ວຍຢູ່, ລາວໄດ້ລົດກຳລັງດ້ວຍໄຂ້ຄຶງຮ້ອນ; ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວເຈັບປວດທີ່ສຸດຍ້ອນຄວາມ

ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເພິ່ນ ລາວໄດ້ເດີມືອກໄປ ແລະ ວົງວອນພວກເພິ່ນໃຫ້ປິ່ນປົວລາວ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາໄດ້ຈັບມືລາວ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອໃນອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດອັນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມລອດບໍ່?

7 ແລະ ລາວຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ສຶດສອນ.

8 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍຈະ ັຫາຍດີໄດ້.

9 ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນແອວມາຈຶ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ຄົນຜູ້ນີ້ດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງ ັປິ່ນປົວລາວຕາມສັດທາຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະຄຣິດ.

11 ແລະ ເມື່ອແອວມາເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຊີເອສຣອມກໍ ັຜູດລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຍ່າງໄປ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໄຊດຳ.

12 ແລະ ແອວມາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຊີເອສຣອມໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ລາວໄດ້ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ.

13 ແລະ ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນແຜ່ນດິນໄຊດຳ, ແລະ

<p>2ກ ແອວ 14:8-14. ຂ ແອວ 14:28. 3ກ ແອວ 14:6-7.</p>	<p>6ກ ມຣກ 9:23. 8ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 10ກ ມຣກ 2:1-12.</p>	<p>11ກ ກຈກ 3:1-11.</p>
--	---	------------------------

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໄວ້ໃນ ແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມາຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ ມີຫລາຍຄົນ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກ ທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບເມືອງໄຊດໍາ, ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

15 ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອໍາໂມນ ໄນຮານັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີໃຈ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຢູ່; ແລະ ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍຈາກບາບຂອງພວກ ເຂົາ, ອ້າງວ່າອໍານາດທັງໝົດຂອງແອວມາ ກັບ ແອມມິວເລັກມາຈາກມານ; ເພາະວ່າ ພວກມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບ ກໍມີຮໍບໍ່ເຊື່ອຖື ໃນການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສ່ວນ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ ັປະຖິ້ມຄໍາຂອງລາວ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອໍາໂມນ ໄນ ຮາ ເພື່ອ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ລາວຖືກ ະປະຕິເສດ ໂດຍຜູ້ທີ່ເປັນໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ໂດຍ ບິດາ ຂອງ ລາວ ແລະ ໂດຍ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງຂອງລາວ;

17 ສະນັ້ນ, ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ໄຊດໍາແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນ ການຍົກເລີກອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຫັນ ຜູ້ຄົນ ຍົກ ເລີກ ຄວາມ ທະນົງໃຈ, ແລະ ເລີ່ມ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລີ່ມມາຊຸມນຸມກັນຢູ່

ບ່ອນ ລີ້ໄພ ຂອງ ພວກເຂົາ ເພື່ອ ານະມັດ ສະການພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ, ູ່ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ລອດ ພົ້ນ ຈາກ ຊາຕານ, ແລະ ຈາກ ະຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈາກຄວາມ ພິນາດ—

18 ບັດນີ້ຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້, ໂດຍທີ່ ແອວມາ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ທັງ ໝົດ ແລ້ວ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈິ່ງ ພາ ແອມ ມິວເລັກ ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ພາລາວໄປເຮືອນຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ປະ ຕິບັດກັບລາວໃນຄວາມຍາກລໍາບາກຂອງ ລາວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ແລະ ບິທີສືບຂອງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 16

ຊາວ ເລມັນ ທໍາ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອໍາໂມນ ໄນຮາ—ໂຊຣໍານໍາພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາ ໄຊຊະນະຊາວ ເລມັນ—ແອວມາກັບ ແອມ ມິວເລັກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆສັ່ງສອນພຣະຄໍາ— ພວກເພິ່ນສິດສອນວ່າ ຫລັງຈາກການພື້ນ ຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະຄຣິດ ຈະມາປະກົດຕໍ່ຊາວນີໄຟ. ປະມານ 81-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີ ສືບເອັດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູ ແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນ

<p>15ກ ແອວ 1:2-15. 16ກ ລກ 14:33; ແອວ 10:4. ຂ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.</p>	<p>17ກ ແອວ 16:21. ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ. ງ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ;</p>	<p>ອະທິຖານ, ການອະທິ ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ. ຈ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.</p>
---	--	---

ສອງ, ມັນມີສັນຕິສຸກທີ່ສຸດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ບໍ່ມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດ ແຍ້ງກັນຕັ້ງຫລາຍປີຈົນເຖິງວັນທີຫ້າຂອງ ເດືອນສອງ, ໃນປີທີສິບເອັດຈຶ່ງມີສຽງຮ້ອງ ປາວເລື່ອງສົງຄາມທີ່ໄດ້ຍິນ ໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຍົກເຂົ້າມາທາງດ້ານ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ຈົນກະທັ້ງເຂົ້າໄປໃນເມືອງ "ອໍາໂມນ ໂນ ຮາ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າຜູ້ຄົນ ແລະ ທຳລາຍຕົວ ເມືອງ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ກ່ອນທີ່ຊາວນິໄຟຈະລວມກຳລັງທະຫານ ໃຫ້ພຽງພໍທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກສັດຕູອອກຈາກ ແຜ່ນດິນໄປ, ພວກສັດຕູກໍໄດ້ "ທຳລາຍຜູ້ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອໍາໂມນໂນຮາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຊາຍ ແດນ ໂນອານາອິກ, ແລະ ໄດ້ຈັບຄົນອື່ນໆ ໄປເປັນຊະເລີຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ.

4 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟປາດຖະໜາຈະໄດ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄປ ເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງ ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

5 ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວ ໜ້ານາຍທະຫານເບິ່ງແຍງກອງທັບຊາວ ນິໄຟ, (ແລະ ຊື່ລາວວ່າ ໂຊຣຳ, ແລະ ລາວ ມີລູກຊາຍສອງຄົນ, ລີໄຮ ແລະ ເອຣາ)— ບັດນີ້ໂຊຣຳກັບລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ ຮູ້ຈັກວ່າ ແອວມາເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູ ແລສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຢູ່ ນຳ, ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາເພິ່ນໂດຍ

ປາດຖະໜາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພໍພຣະໂທຫລີບໍ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເພື່ອຊອກຫາພີ່ ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຊາວເລມັນຈັບ ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ ແອວມາກັບຄືນມາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນ ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນທາງດ້ານໃຕ້ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນ ດານ, ຖັດ ຂຶ້ນ ໄປທາງ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ແມນທາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເຈົ້າຈະເຫັນພວກ ເຂົາທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂຊຣຳກັບລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຂ້າມແມ່ ນ້ຳຊີໂດນໄປພ້ອມກັບກອງທັບທະຫານ ຂອງລາວ, ແລະ ເດີນທັບກາຍຊາຍແດນ ແມນທາຍ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນ ດານ ທາງດ້ານໃຕ້ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບ ຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນຄືນມາ, ແລະ ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຫາຍສາບສູນໄປເລີຍສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ. ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາກໍໄດ້ພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຕາມເດີມ.

9 ແລະ ປີທີສິບເອັດຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄນຮາຖືກ⁹ທໍາລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວອໍາໂມນໄນຮາທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຖືກ¹⁰ທໍາລາຍໝົດ, ພ້ອມທັງເມືອງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຈະທໍາລາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້¹¹ ດຽວເທົ່ານັ້ນກໍເຫລືອພຽງແຕ່ຄວາມວ່າງເປົາ; ແລະ ຊາກສົບຖືກໝາ ແລະ ສັດປ່າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສຶກກິນ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາຫລາຍມື້ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາຍັງກອງກັນຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະ ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍສິ່ງຂອງບາງໆ ແລະ ກິ່ນຂອງມັນຮຸນແຮງທີ່ສຸດຈົນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາເປັນເວລາຫລາຍປີ. ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນຮ້າງຂອງຊາວນີຣໍ; ເພາະວ່າຄົນພວກນັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ¹² ນີຣໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮ້າງເປົ່າ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາກໍ່ສົງຄາມກັບ ຊາວນີໄຟອີກຈົນ ເຖິງປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມປີດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ແອວມາກັບ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນໃນ¹⁴ ພຣະວິຫານ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້

ໄພ, ແລະ ໃນ¹⁵ ທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງຖືກສ້າງໄວ້ຕາມແບບຂອງຊາວຢິວ.

14 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາຕໍ່ໄປໂດຍ¹⁶ ບໍ່ເຫັນແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ.

15 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ແລະ ຄົນອີກຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກເພື່ອເຮັດວຽກງານ ໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄໍາທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ການສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຈຶ່ງກວ້າງຂວາງທົ່ວແຜ່ນດິນທຸກພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ.

16 ແລະ¹⁷ ບໍ່ມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນບັນດາພວກເຂົາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ຫລື ເພື່ອຕຽມ¹⁸ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເພື່ອຮັບພຣະຄໍາ ຊຶ່ງຈະສິດສອນໃນບັນດາພວກເຂົາໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ—

17 ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ດີ້ດ້ານຕໍ່ພຣະຄໍາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄໍາດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ຄືກັນກັບ¹⁹ ກິ່ງງ່າທີ່ຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບ²⁰ ແນວອະຍຸນແທ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ²¹ ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

18 ບັດນີ້²² ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ

<p>9 ກ ແອວ 8:16; 9:18-24; ມມ 6:15-22. ຂ ແອວ 25:1-2. 10 ກ ແອວ 9:4. 11 ກ ແອວ 1:15; 24:28-30. 13 ກ 2 ນຟ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 21:4-6, 20. 14 ກ ແອວ 1:30. 16 ກ ມຊຢ 18:19-29; 4 ນຟ 1:3. ຂ ຄມພ ທົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ. 17 ກ ຢຄ 5:24.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສວນອະຍຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄ ແອວ 12:37; 13:10-13. 18 ກ ແອວ 15:13.</p>
--	---	---

ໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໄດ້ສັ່ງສອນໂທດຂອງການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ການໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ການໂຈນລະກຳ, ການບຸ້ນຈີ້, ການຄາດຕະກຳ, ການຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ກິເລດຕັນຫາທຸກຢ່າງ, ໂດຍຮ້ອງບອກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນມີເລີຍ—

19 ໂດຍສິດສອນເຖິງສິ່ງຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສິດສອນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

20 ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສິດສອນວ່າພຣະອົງຈະປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ ທີ່ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ດີໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນແລ້ວ—ໂດຍມີ ກໍາໄຊຊະນະເໜືອມານ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສັ່ງສອນໃນຄວາມບໍລິສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະພອນຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ—ປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງລາວຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບສິດທິຂອງຕົນເພື່ອປົກຄອງອານາຈັກເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ; ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພວກເຂົາ—ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 17 ຈົນເຖິງບົດທີ 27.

ບົດທີ 17

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ—ພວກເຂົາໄດ້ແຍກກັນໄປຫລາຍເສັ້ນທາງເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່ຊາວເລມັນ—ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດລາໂມໄນ—ອຳໂມນປົກປັກຮັກສາຝູງແກະຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ມຂ້າສັດຕູຂອງລາວທີ່ນຳຊີບັດ. ຂໍ້ທີ 1-3, ປະມານ 77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ 4, ປະມານ 91-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 5-39, ປະມານ 91 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ແອວມາກຳລັງເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນກິເດໂອນໄປທາງໃຕ້, ໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ພົບເຫັນ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາທີ່ກຳລັງເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

<p>18 ຂ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. 8 ຄມພ ອິດສາ. 19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 20 ກ 2 ນພ 26:9;</p>	<p>3 ນພ 11:7-14. 2 ນພ 12:4-6. 21 ກ ແອວ 15:17. 17 ກ ກ ແອວ 27:16. 2 ມຊຢ 27:34.</p>
--	---	--

2 ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢານີໄດ້ຢູ່ກັບແອວມາໃນເວລາທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ກໍ່ເທື່ອທຳອິດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມປະຕິຮັບດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດແມ່ນເຂົາເຈົ້າຍັງເປັນອ້າຍນ້ອງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ເພາະເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຮູ້ຄວາມພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ເຂົາເຈົ້າຍອມຕົນໃນການ ກະທຳ ທີ່ຖາມ, ແລະ ການ ຖືສິນອິດເຂົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍຢູ່ນຳ, ແລະ ເວລາເຂົາເຈົ້າ ສິດສອນ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນເວລາສິບສີ່ປີຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ຮັບ ກໍ່ຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ການນຳພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງການເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາຫລາຍຄົນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

5 ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມທຸກ; ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທົນມາຫລາຍ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດໃຈ, ເປັນຕົ້ນວ່າຄວາມອິດຫວີວ, ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ແລະ ກໍ່ເຮັດວຽກໜັກທາງວິນຍານນຳອີກ.

6 ບັດນີ້ ມີຄືການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ: ໂດຍທີ່ໄດ້ ກໍ່ອາລາຈາກໂມໄຊຢານີບິດາຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄປໃນປີທຳອິດຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ໂດຍ ບໍ່ຍອມຮັບລາຊາອານາຈັກຊຶ້ງບິດາຂອງຕົນປາດຖະໜາຈະມອບໃຫ້, ແລະ ມີກໍ່ເປັນເຈດຕະນາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ;

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເອົາດາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄັນທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລູກທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກະຕຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດໄປເພື່ອຈະໄດ້ຫາອາຫານມາລ້ຽງຕົນເອງໃນລະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້, ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ກໍ່ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>2 ກ ມຊຍ 27:11-17. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.</p> <p>3 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,</p>	<p>ຄູສອນ—ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ.</p> <p>4 ກ ແອວ 29:14. ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຄ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 5 ກ ແອວ 8:10.</p>	<p>6 ກ ມຊຍ 28:1, 5-9. ຂ ມຊຍ 29:3. 9 ກ ແອວ 25:17. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	---	--

ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ະເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ໃຫ້ມາຮູ້ເລື່ອງຄວາມຕ້ອຍຕໍ່າຂອງ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ ”ຍັງມຸຍາມເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ະສະບາຍໃຈເຖິດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍສະບາຍໃຈ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງ ອອກໄປ ໃນບັນດາຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາຄຳຂອງເຮົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ະອົດທົນໃນຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ຄວາມທຸກເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຕົວຢ່າງອັນດີໃນເຮົາອອກມາໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຫັນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງເຮົາ ເພື່ອຈິດວິນຍານຫລາຍດວງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃຈຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເກີດຄວາມກ້າຫານຂຶ້ນເພື່ອຈະອອກໄປຫາຊາວເລມັນ ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ເຂົາເຈົ້າໄປຮອດຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ ະແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ພົບກັນອີກຫລັງຈາກການ ະເກັບກຸ່ວຂອງເຂົາເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ; ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດເປັນວຽກງານອັນສຳຄັນ.

14 ແລະ ມັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ້ງ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຮັບວຽກງານທີ່ຈະສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄົນ ະປາ ແລະ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ປາເຖື່ອນ; ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ເບີກບານໃນການຄາດຕະກຳ, ໂຈນລະກຳ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ, ຫລື ຢູ່ກັບຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຫີນທີ່ມີຄ່າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງພະຍາຍາມຫາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ມາດ້ວຍການຄາດຕະກຳ ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອມັນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ.

15 ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍແບບນີ້, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍໄດ້ກາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ແລະ ະຄວາມສາບແຂ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທັງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍື່ນຄຳສັນຍາມາໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວໃນເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ.

16 ສະນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງ ະເປັນເຫດໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຍອມຮັບວຽກງານອັນນີ້, ເພື່ອວ່າບາງທີເຂົາເຈົ້າອາດຈະໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈໄດ້; ເພື່ອ

<p>9 ຂ ມຊຢ 23:10; ແອວ 26:3. ຄ ແອວ 3:10-12. 10 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>ຄ ແອວ 26:27. 11 ກ ແອວ 20:29. ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 13 ກ ແອວ 21:1. ຂ ມຫ 9:37.</p>	<p>14 ກ ມຊຢ 10:12. 15 ກ ແອວ 3:6-19; 3 ນພ 2:15-16. ຂ ແອວ 9:16-24; 18:5. 16 ກ ມຊຢ 28:1-3.</p>
---	--	---

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະນໍາພາພວກເຂົາມາຮູ້ຈັກ ເຖິງແຜນແຫ່ງການໄຖ່.

17 ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນ ໄປ, ແລະ ອອກໄປໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍລໍາພັງຕາມພຣະຄໍາ ແລະ ອໍານາດ ຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

18 ແຕ່ອໍາໂນນ ໂດຍທີ່ເປັນຫົວໜ້າຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ຕາມຈິງແລ້ວ ລາວ ໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ອໍາລາຈາກເຂົາເຈົ້າໄປຫລັງຈາກ ທີ່ໃຫ້ພອນຕາມໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວ, ໂດຍ ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າກ່ອນ ທີ່ລາວຈະຈາກໄປ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ອອກໄປບ່ອນຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນັ້ນ.

19 ແລະ ອໍາໂນນໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດ ຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ພວກລູກຊາຍ ຂອງ ອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ກັບກາຍເປັນຊາວ ເລມັນ.

20 ແລະ ເວລາທີ່ ອໍາໂນນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊາວເລມັນກໍຈັບ ລາວ, ແລະ ມັດລາວໄວ້ເພາະວ່າມັນເປັນ ທໍານຽມຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະມັດຊາວນີໄຟ ທຸກຄົນທີ່ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຕົນ, ແລະ ເອົາ ລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ສຸດແລ້ວແຕ່ ຄວາມພໍໃຈຂອງກະສັດທີ່ຈະຂ້າ ຫລື ເອົາ ໄວ້ເປັນ ຊະ ເລີຍ, ຫລື ເອົາ ເຂົ້າ ຄຸກ, ຫລື ເນລະເທດອອກຈາກແຜ່ນດິນຕາມຄວາມ ປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

21 ແລະ ອໍາໂນນໄດ້ຖືກນໍາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດຜູ້ບຶກຄອງແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ດັ່ງນີ້; ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ລາໂມໄນ; ແລະ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງອິດຊະມາ ເອນ.

22 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ສອບຖາມອໍາໂນນ ວ່າ ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນ ຊາວເລມັນ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ.

23 ແລະ ອໍາໂນນ ເວົ້າກັບ ເພິ່ນວ່າ: ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍປາດຖະໜາຈະຢູ່ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ອາດຈະຢູ່ຈົນຮອດມື້ຂ້ານ້ອຍ ຕາຍ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລາໂມໄນມີຄວາມພໍໃຈກັບອໍາໂນນ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແກ້ເຊືອກຂອງລາວອອກ; ແລະ ເພິ່ນຢາກໃຫ້ອໍາໂນນຮັບເອົາລູກ ສາວຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນໄວ້ເປັນພັນລະຍາ.

25 ແຕ່ອໍາໂນນ ເວົ້າຕໍ່ກະສັດວ່າ: ບໍ່ໄດ້ ດອກ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຂ້າໃຊ້ທ່ານ. ສະນັ້ນ ອໍາໂນນຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງ ກະສັດລາໂມໄນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກັບບັນດາ ຂ້າໃຊ້ຄົນອື່ນໆເພື່ອດູແລຝູງສັດລ້ຽງຂອງ ລາໂມໄນຕາມທໍານຽມຂອງຊາວເລມັນ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ ກະສັດຢູ່ສາມມື້ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາ ລັງຢູ່ກັບຂ້າໃຊ້ທີ່ເປັນຊາວເລມັນ ຜູ້ກໍາລັງ ພາຝູງສັດລ້ຽງລົງໄປກິນນໍ້າ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ນໍ້າຊີບັດ, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງ ໝົດຕ້ອນເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປ ບ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ກິນນໍ້າ—

27 ສະນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອໍາໂນນ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດກໍາລັງຕ້ອນເອົາຝູງສັດ ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປບ່ອນມືນໍ້ານັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວເລມັນຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເອົາຝູງ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນໄປກິນນໍ້າແລ້ວ, ໄດ້ຍືນ ຢູ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງອໍາໂນນ

18ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

19ກ 1 ນພ 7:4-6.

ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດແຕກກະຈາຍໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນແຕກກະຈາຍໄປຫລາຍແຫ່ງ ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ແຕກໄປຫລາຍທິດທາງ.

28 ບັດນີ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເລີ່ມຈົ່ມ ໂດຍກ່າວວ່າ: ບັດນີ້ກະສັດຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມແລ້ວ, ຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນພວກນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາກໍເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ຢາງໜັກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປໝົດແລ້ວ.

29 ບັດນີ້ພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້ເພາະຢ້ານວ່າຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ. ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ໃຈຂອງລາວກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ເພາະລາວກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ, ເຮົາຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງເຮົາແກ່ໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຫລື ໃຊ້ອຳນາດທີ່ຢູ່ກັບເຮົາ, ໃນການນຳເອົາຜູ້ສັດລ້ຽງເຫລົ່ານັ້ນຄືນມາໃຫ້ກະສັດ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຂະນະໃຈຂອງໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄວາມຄິດຂອງອຳໂມນ, ເວລາລາວໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ລາວຖືວ່າເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໝັ້ນໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເພື່ອຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ ແລະ ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກ ແລະ ປ້ອງມັນ

ມາຫາບ່ອນມືນ້ຳ; ແລະ ພວກເຮົາຈະປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ກະສັດດ້ວຍວິທີນີ້ ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ຂ້າພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ໄປຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ, ໂດຍຕິດຕາມອຳໂມນໄປ, ແລະ ພວກເຂົາພ້າວອອກໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ໄດ້ສະກັດກັ້ນຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກໄປຫາແມ່ນ້ຳ.

33 ແລະ ຄົນພວກນັ້ນໄດ້ມາຢືນຢູ່ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ; ແຕ່ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງລ້ອມຜູ້ສັດໄວ້ໂດຍຮອບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໜີໄປ; ແລະ ເຮົາເອງຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດຂອງພວກເຮົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ອຳໂມນສັ່ງ, ແລະ ລາວໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຊຶ່ງຢືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

35 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານອຳໂມນ, ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າຄົນຜູ້ດຽວຂອງພວກເຂົາກໍສາມາດຂ້າລາວໄດ້ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບໂມໂຊຢາໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ "ບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກເຂົາ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງດີໃຈໃນຄວາມພິນາດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຢືນຢູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ.

36 ແຕ່ ອໍາໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍກະ ຖຸນຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ລາວ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນ ໃສ່ ພວກເຂົາ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂ້າ ພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ະຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍ ວິທີນີ້ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ແປກປະຫລາດໃຈ ໃນອຳນາດຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໃຈຮ້າຍເພາະ ຄົນຕາຍເປັນ ພິນັ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງ ໃຈຈະໃຫ້ລາວຕາຍ; ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ ສາມາດແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກມາພ້ອມດ້ວຍໄມ້ ຄ້ອນເພື່ອຈະຂ້າລາວ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນທີ່ຍົກໄມ້ຄ້ອນ ເພື່ອຈະຕີອໍາໂມນນັ້ນ, ລາວໄດ້ຕັດແຂນ ຂອງພວກເຂົາອອກດ້ວຍດາບຂອງລາວ; ເພາະລາວໄດ້ຕ້ານທານການຕີຂອງພວກ ເຂົາດ້ວຍການຟັນແຂນຂອງພວກເຂົາ, ດ້ວຍຄົມດາບຂອງລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມແປກປະຫລາດໃຈ ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ; ແລະ ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປົບໜີໄປດ້ວຍກຳ ລັງແຂນຂອງລາວ.

38 ບັດນີ້ມີຫົກຄົນຂອງພວກເຂົາລົ້ມ ຕາຍລົງດ້ວຍກະຖຸນ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຂ້າຜູ້ ໃດດ້ວຍດາບຂອງລາວນອກຈາກຫົວໜ້າ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ຟັນແຂນ ຂອງທຸກຄົນທີ່ຍົກຂຶ້ນເພື່ອຈະທຳລາຍ ລາວ, ແລະ ມັນມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

39 ແລະ ເວລາລາວໄດ້ຂັບໄລ່ພວກ ເຂົາອອກໄປໄກແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກັບມາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາຜູ້ສັດລ້ຽງໄປກິນ

ນ້ຳ ແລະ ຕ້ອນມັນກັບໄປຫາທັງຫຍ້າຂອງ ກະສັດ, ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ກະສັດ, ໂດຍເອົາແຂນຂອງຄົນທີ່ພະຍາ ຍາມຂ້າລາວໄປນຳ ຊຶ່ງຖືກຟັນດ້ວຍດາບ ຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ພວກເຂົານຳເອົາແຂນ ເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາກະສັດເພື່ອເປັນປະຈັກ ພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ.

ບົດທີ 18

ກະສັດລາໂມໄນຄິດວ່າອໍາໂມນເປັນພຣະ ວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່—ອໍາໂມນສິດສອນ ກະສັດກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການກະທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແລະ ການໄຖ່ຊຶ່ງມາ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ—ລາໂມໄນເຊື່ອ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບວ່າຕາຍ ແລ້ວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ລາໂມໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກ ມາຍືນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ພວກເຂົາເຫັນມາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ເວລາພວກເຂົາທຸກຄົນໃຫ້ການ ເຖິງເລື່ອງທີ່ໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງອໍາໂມນໃນການ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຮູ້ເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວ ໃນ ການຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນ ຊຶ່ງພະຍາຍາມ ຈະຂ້າລາວອີກ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະ ຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ແນ່ ນອນທີ່ສຸດ, ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດທຳມະ ດາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ບໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງໂທດອັນແສນສາຫັດມາ ສູ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ຂອງພວກເຂົາ?

3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າລາວເປັນ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ວ່າມະນຸດທຳ ມະດາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າ ສັດຕູຂອງກະສັດ ຈະ ຂ້າລາວ ”ບໍ່ໄດ້; ທັງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ທຳ ລາຍ ຜູງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ກະສັດ ໃຫ້ ແຕກ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ ໄດ້ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຢູ່ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ພະລັງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ລາວ; ສະນັ້ນ, ພວກ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ລາວເປັນເພື່ອນຂອງກະສັດ. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມະນຸດທຳມະດາຈະມີອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງນີ້, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ສາມາດຂ້າລາວໄດ້.

4 ແລະ ບັດ ນີ້, ເມື່ອ ກະສັດ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ມີ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ບັດ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ນີ້ ຄື ພຣະ ວິນ ຍານ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເວລາ ນີ້ ເພື່ອ ບົກ ບັກ ຮັກ ສາ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ”ຂ້າພວກເຈົ້າຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍ ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນປະເພນີຂອງກະສັດລາ ໂມໄນ, ຊຶ່ງມາຈາກບິດາຂອງເພິ່ນວ່າ ມັນ ມີ ”ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ທັງໆທີ່ພວກ ເຂົາເຊື່ອໃນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ພວກ ເຂົາກໍຍັງຄິດວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາ ເຮັດໄປນັ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ລາ ໂມໄນໄດ້ເລີ່ມມີຄວາມຢ້ານກົວ ທີ່ສຸດ, ດ້ວຍຄວາມຢ້ານທີ່ເພິ່ນເຮັດຜິດໃນ ການຂ້າພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ;

6 ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ຫລາຍ ຄົນ ເພາະ ວ່າ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ນີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ ບ່ອນ ທີ່ ມີ ນ້ຳ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ຂ້າ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນການປະຕິບັດຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ຈະໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ ເພື່ອໃຫ້ ຜູງສັດລ້ຽງຂອງຜູ້ຄົນກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄລ່ຕ້ອນເອົາແກະທີ່ ກະຈັດກະ ຈາຍ ໄປນັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ມັນເປັນວິທີບຸ້ນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດລາ ໂມໄນໄດ້ສອບຖາມຂ້າໃຊ້ຂອງ ເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄົນຜູ້ນີ້ທີ່ມີອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃສ?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວ ກຳລັງເອົາອາຫານໃຫ້ມ້າຂອງທ່ານກິນຢູ່. ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ສັ່ງຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ກ່ອນ ເວລາທີ່ຈະເອົາຜູງແກະໄປກິນນ້ຳວ່າ, ໃຫ້ ພວກເຂົາຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ ນຳເອົາເພິ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ນີໄຟ ເພາະຈະມີການລ້ຽງສະຫລອງກັນ ຢ່າງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ ຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍ ບິດາຂອງລາ ໂມໄນຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົກ ຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ບັດນີ້ເວລາກະສັດລາ ໂມໄນໄດ້ຍິນ ວ່າ ອຳໂມນກຳລັງຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າ ຂອງເພິ່ນຢູ່ ເພິ່ນກໍຍິ່ງປະຫລາດໃຈ, ເພາະ ວ່າຄວາມຊື່ສັດຂອງອຳໂມນ, ຈຶ່ງກ່າວອອກ ມາວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ມັນບໍ່ເຄີຍມີຂ້າໃຊ້ ຄົນໃດໃນບັນດາຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດເທົ່າກັບຄົນນີ້; ເພາະລາວຈື່ຈຳຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດ.

11 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອຳໂນນຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າໄວ້ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າ ໃຊ້ ຄົນ ອື່ນໆ ຂອງ ກະສັດ ແລ້ວ, ລາວກໍໄປຫາກະສັດ ແລະ ລາວເຫັນສີໜ້າຂອງ ກະສັດ ປຸງແປງ ໄປ; ສະນັ້ນ ລາວເກືອບຈະກັບຄືນອອກໄປ.

13 ແລະ ຂ້າ ໃຊ້ ຜູ້ໜຶ່ງ ຂອງ ກະສັດ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບານາ, ຊຶ່ງແປວ່າ, ກະສັດຜູ້ມີອຳນາດ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືວ່າກະສັດຂອງພວກເຂົາມີອຳນາດ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບອຳໂນນຕາມນັ້ນວ່າ: ຮັບບານາ, ກະສັດປາດຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ກ່ອນ.

14 ສະນັ້ນ ອຳໂນນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ຕົວ ໄປຫາກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ໂອ້ກະສັດ ເອີຍ ທ່ານ ປະສົງ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ນ້ອຍເຮັດສິ່ງ ໃດ ໃຫ້ທ່ານ? ແລະ ກະສັດບໍ່ໄດ້ຕອບ ລາວ ເປັນ ເວລາ ເຖິງ ໜຶ່ງ ຊົ່ວ ໂມງ, ຕາມເວລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າກະສັດບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າຫຍັງກັບລາວ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອຳໂນນເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານປາດຖະໜາອັນໃດຈາກຂ້ານ້ອຍ? ແຕ່ກະສັດກໍບໍ່ຕອບ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອຳໂນນ ໂດຍ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຮູ້ຈັກ

”ຄວາມນຶກຄິດຂອງກະສັດ. ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ນີ້ເປັນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້ານ້ອຍປົກປັກຮັກສາຂ້າໃຊ້ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພິນ້ອຍຂອງພວກນັ້ນເຈັດຄົນດ້ວຍກະຖູນ ແລະ ດາບ, ແລະ ໄດ້ຕັດແຂນ ຄົນ ອື່ນໆ ຂາດ, ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍເຫດນີ້ບໍ່ທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈແກ່ທ່ານ?

17 ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຂອງທ່ານໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນ ມະນຸດ ທຳມະດາ ແລະ ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ຂອງທ່ານ; ສະນັ້ນ, ແນວໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປາດຖະໜາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍກໍຈະປະຕິບັດຕາມ.

18 ບັດນີ້ເວລາກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້, ເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈອີກ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອຳໂນນ ”ຫລົງເຫັນຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້; ແຕ່ມັນກໍເປັນແນວນີ້, ຄືກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ເຈົ້າເປັນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ ຮູ້ຈັກໝົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່?

19 ອຳໂນນຕອບ ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນດອກ.

20 ແລະ ກະສັດ ເວົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າມາຢ່າງອາດຫານເຖີດ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງກຸ່ວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອີກວ່າ ເປັນດ້ວຍອຳນາດອັນໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າ ແລະ ຕັດແຂນພວກພິນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ກ ແອວ 12:3. 18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າ ຫາກເຈົ້າ ຈະ ບອກ ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ມອບໃຫ້; ແລະ ຖ້າຫາກຈຳເປັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຄຸ້ມຄອງເຈົ້າດ້ວຍກອງທັບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ມີອຳນາດຫລາຍກວ່າກອງທັບທັງໝົດນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມອບໃຫ້.

22 ແລະ ອຳໂມນເປັນຜູ້ສະຫລາດຫລັກ ແຫລມ, ແຕ່ບໍ່ມີອັນຕະລາຍ, ລາວເວົ້າກັບ ລາໂມໄນວ່າ: ທ່ານຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່, ຖ້າ ຫາກຂ້ານ້ອຍ ບອກທ່ານ ວ່າ ໂດຍອຳນາດອັນໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້? ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍປາດຖະ ໜາຈາກທ່ານ.

23 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ ຕອບ ລາວ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທັງໝົດ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເສຍທ່າດ້ວຍອຸບາຍ.

24 ແລະ ອຳໂມນ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ກະສັດ ດ້ວຍ "ຄວາມກ້າຫານວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ?

25 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່ານັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່າແນວໃດ.

26 ແລ້ວອຳໂມນ ຖາມວ່າ: ທ່ານ ເຊື່ອ ບໍ່ ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່?

27 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

28 ແລະ ອຳໂມນກ່າວວ່າ: ນີ້ຄືພຣະເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານເຊື່ອ

ບໍ່ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຜູ້ເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ?

29 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງຟ້າສະຫວັນ.

30 ແລະ ອຳໂມນ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຟ້າ ສະຫວັນ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ປະ ທັບ ຢູ່ ພ້ອມທັງເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ.

31 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນຖາມວ່າ: ມັນຢູ່ ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກບໍ່?

32 ແລະ ອຳໂມນ ຕອບ ວ່າ: ແມ່ນ ແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຫລຽວລົງມາເບິ່ງລູກຫລານ ມະນຸດ ທັງ ໝົດ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຮູ້ ຈັກ "ຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາ; ທັງໝົດ ຂອງໃຈ; ເພາະວ່າພຣະອົງສ້າງພວກເຂົາ ທັງໝົດໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະອົງເອງຕັ້ງ ແຕ່ຕົ້ນ.

33 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເວົ້າມາ. ເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່?

34 ອຳໂມນຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນ ຄົນທຳມະດາ ແລະ "ມະນຸດຄົນທຳອິດໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍໃຫ້ "ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນ ຄວາມຈິງ;

35 ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ "ພຣະວິນຍານ

<p>24 ກ ແອວ 38:12. 32 ກ ອມ 4:13; 3 ນຟ 28:6; ຄພ 6:16.</p>	<p>34 ກ ມຊຢ 7:27; ອທ 3:13-16. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ—ການສອນ</p>	<p>ດ້ວຍພຣະວິນຍານ. 35 ກ ຄມພ ດິນໃຈ, ການດິນໃຈ.</p>
--	---	---

ນັ້ນ ປະທັບຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂ້າ ນ້ອຍ, ເພື່ອ ໃຫ້ ຄວາມຮູ້ ແລະ ອຳນາດແກ່ຂ້ານ້ອຍຕາມ ສັດທາ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ເວລາອຳໂມນເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ລາວເລີ່ມເລົ່າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍການສ້າງອາດາມ, ແລະ ບອກເພິ່ນທຸກໆເລື່ອງກ່ຽວກັບການຕົກຂອງມະນຸດ ແລະ “ເລົ່າເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ໃຫ້ພັງ ແລະ ວາງບັນທຶກ ແລະ ະພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຂອງຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງ ະສາດສະດາໄດ້ເລົ່າ, ຄືນໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງ (ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ) ເຖິງການເດີນທາງທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກດ້ວຍຄວາມອິດທິວ ແລະ ກະຫຍາຍນຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພ້ອມທັງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

38 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງກ່ຽວກັບການກະບົດຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງເຖິງການກະບົດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເພິ່ນພັງເຖິງເລື່ອງບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງເວລານີ້.

39 ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ຊີ້ແຈງແກ່ພວກເພິ່ນເຖິງ “ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ

ຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເພິ່ນຮູ້ຈັກອີກກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກລາວໄດ້ເວົ້າ ແລະ ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແກ່ກະສັດແລ້ວ, ແລະ ກະສັດກໍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

41 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໄຜດເມດຕາຕາມ “ພຣະເມດຕາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຄີຍມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟມາແລ້ວ, ຂໍຈົ່ງມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ.

42 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບຕາຍແລ້ວ.

43 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ຫາມກະສັດໄປຫາມະເຫສີຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວາງເພິ່ນໄວ້ເທິງຕຽງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນ; ແລະ ມະເຫສີ, ແລະ ພວກລູກຊາຍ, ແລະ ພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນໄດ້ໄວ້ທຸກນຳເພິ່ນຕາມປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຄຳຄວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການສູນເສຍເພິ່ນໄປ.

ບົດທີ 19

ລາໂມໄນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນນິດ ແລະ ເຫັນພຣະຜູ້ໄຖ່—ຄົນໃນວັງຂອງເພິ່ນຕົກສະເງົ້ ແລະ ຫລາຍຄົນເຫັນເຫລົ່າທູດ—ອຳໂມນໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດ

<p>35 ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 36 ກ ມຊຢ 1:4; ແອວ 22:12; 37:9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ ກຈກ 3:18-21. 39 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p>	<p>41 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p>
---	--	--

ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ—ລາວ ໄດ້ບັບຕິສະມາຫລາຍຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສອງມື້ກັບສອງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາເກືອບຈະເອົາຮ່າງກາຍຂອງກະສັດໄປວາງໄວ້ໃນຖ້ຳ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຝັງສົບ.

2 ບັດນີ້ລາຊິນີ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງອຳໂມນ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວມາຫານາງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນໄດ້ກະທຳຕາມຄຳສັ່ງ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາລາຊິນີເພື່ອຢາກຮູ້ວ່ານາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຮັດສິ່ງໃດ.

4 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າໃຊ້ຂອງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນ "ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງ, ແລະ ວ່າເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນແນວນັ້ນແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປເບິ່ງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງເພິ່ນ ເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ; ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າເພິ່ນຍັງບໍ່ທັນຕາຍ, ແຕ່ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວ, ແລະ ວ່າເພິ່ນມີກິ່ນເໝັນ, ແລະວ່າຄວນຈະເອົາໄປໄວ້ໃນຖ້ຳເສຍ; ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນບໍ່ມີກິ່ນເໝັນເລີຍ.

6 ບັດ ນີ້, ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ອຳໂມນ ປາດ ຖະ ໜາ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າກະສັດລາໂມໄນ

ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ລາວຮູ້ຈັກວ່າ "ມ່ານອັນມືດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ໄປ ຈາກ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ແລ້ວ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແຈ້ງ "ສະຫວ່າງ ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງ ແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແຫ່ງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແສງສະຫວ່າງນີ້ໄດ້ນຳຄວາມສຸກເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ໂດຍທີ່ເມກແຫ່ງຄວາມມືດມົວຖືກປັດອອກໄປແລ້ວ, ແລະ ວ່າຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນມິດ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຮູ້ຈັກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍທຳມະຊາດຂອງເພິ່ນໝົດກຳລັງ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກພາໄປຫາພຣະເຈົ້າ—

7 ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາຊິນີປາດຖະໜາຈາກລາວກໍຄືສິ່ງທີ່ລາວປາດຖະໜາຢາກຈະເຮັດ. ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປເບິ່ງກະສັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາຊິນີ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນກະສັດ ແລະ ຮູ້ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍ.

8 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາຊິນີວ່າ: ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍດອກ, ແຕ່ເພິ່ນນອນຫລັບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນມື້ອື່ນ ເພິ່ນກໍຈະລຸກຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຢາພ້າວຝັງເພິ່ນເທື່ອ.

9 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ຖາມນາງວ່າ: ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່? ແລະ ນາງຕອບວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີພະຍານນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຊື່ອວ່າມັນຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

19 4 ກ ຄມພ ສາດສະດາ. 6 ກ 2 ກຮຫ 4:3-4.

ຄມພ ມ່ານ. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,

ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ກ່າວກັບ ນາງ ວ່າ: ທ່ານ ເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາອັນ ແຮງກ້າຂອງທ່ານ; ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີແມ່ຍິງທີ່ມີ "ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ນາງໄດ້ເຝົ້າຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງສາມີຂອງນາງນັບ ແຕ່ເວລານັ້ນ, ຈົນ ຮອດມື້ອື່ນ ຕາມທີ່ອຳໂມນກຳນົດໄວ້ວ່າກະສັດຈະລຸກຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນ; ແລະ ເວລາທີ່ເພິ່ນລຸກຂຶ້ນມາ ເພິ່ນໄດ້ເດີມືອອກໄປຫາຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ແລະ ນາງເປັນສຸກແລ້ວ.

13 ເພາະແນ່ນອນດັ່ງທີ່ນາງມີຊີວິດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວສັນນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງກໍຈະສະເດັດມາ ແລະ "ກຳເນີດຈາກ ສິ່ງຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ພຣະອົງຈະໄຖ່ມະນຸດທັງໝົດຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍພອງຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ເພິ່ນກໍລົ້ມພຸບລົງດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ລາຊິນີກໍລົ້ມລົງນຳກັນ, ຊຶ່ງໝົດກຳລັງ ໂດຍພຣະວິນຍານ.

14 ບັດນີ້ອຳໂມນ ໂດຍທີ່ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເຫລີງມາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງລາວເທິງຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງລາວ, ຜູ້ເປັນເຫດຂອງ

ຄວາມເປັນທຸກຢ່າງສາຫັດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດທິຂອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ, ລາວຈຶ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງ, ແລະ ເລີ່ມຖອກເທຈິດວິນຍານຂອງລາວໃນການອະທິຖານ ແລະ ຖວາຍການຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ພິນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ຕົວລາວເອງກໍໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ; ແລະ ຄົນທັງສາມກໍລົ້ມພຸບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ.

15 ບັດນີ້, ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນວ່າພວກເພິ່ນລົ້ມລົງຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາຄືກັນ, ເພາະ "ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນຍັນຕໍ່ກະສັດ ແລະ ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອຳໂມນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາຈົນວ່າພວກເຂົາທັງໝົດລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ, ນອກຈາກ ແມ່ຍິງ ຊາວເລມັນ ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຊື່ວ່າ ເອບິດ, ໂດຍທີ່ນາງໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍປີມາແລ້ວເນື່ອງມາຈາກພາບນິມິດອັນແປກປະຫລາດຈາກບິດາຂອງນາງ—

17 ໂດຍທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນວນີ້, ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນ, ເມື່ອນາງເຫັນພວກຂ້າໃຊ້ຂອງລາໂມໄນທຸກຄົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ,

10 ກ ລກ 7:9. ຄມພ ສັດທາ.	ການສົ່ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.	ຄ ຄມພ ຊົ່ນຊົມ, ຄວາມຊົ່ນຊົມ.
13 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການກຳເນີດ ແລະ	ຂ 1 ນພ 11:13-21. 14 ກ ຄພ 42:14. ຂ ມຊຢ 1:5.	ງ ແອວ 27:17. 15 ກ ແອວ 18:1-2.

ແລະ ພ້ອມທັງລາຊິນີເຈົ້ານາຍຂອງນາງອີກ, ແລະ ກະສັດ, ແລະ ອຳໂມນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ນາງກໍຮູ້ວ່າ ມັນເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນາງຄິດວ່າ ມັນເປັນໂອກາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເພິ່ນ, ໂດຍພາບນີ້ຍ່ອມຈະ "ເຮັດໃຫ້ທຸກໆຄົນເຊື່ອຖືໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຫາແຕ່ລະເຮືອນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ຈັກ.

18 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເລີ່ມມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ວັງຂອງກະສັດ. ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແປກປະຫລາດໃຈ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນກະສັດ, ແລະ ລາຊິນີ, ແລະ ພວກເຂົາໃຊ້ຂອງພວກເພິ່ນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນນອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັບຕາຍແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນອຳໂມນນຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳໂມນເປັນຄົນນິໄຟ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົ່ມວ່າໃນບັນດາພວກເຂົາ; ບາງຄົນເວົ້າວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເກີດກັບພວກເພິ່ນ, ຫລື ກັບກະສັດ ແລະ ວັງຂອງເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາຊາວນິໄຟ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ບາງຄົນກໍ່ຕິຕຽນພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ກະສັດໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊົ່ວນີ້ມາສູ່ວັງຂອງເພິ່ນ, ກໍ່ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະຈາຍໄປທີ່ "ນ້ຳຊີບັດ.

21 ແລະ ພວກທີ່ໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ ກະຈັດກະຈາຍໄປກໍ່ໄດ້ມາຕິຕຽນ ພວກເພິ່ນນຳອີກ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອຳໂມນຍ້ອນວ່າພົນນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈຳນວນໜຶ່ງຖືກລາວຂ້າຖິ້ມທີ່ນ້ຳຊີບັດຂະນະທີ່ລາວກຳລັງປ້ອງກັນຝູງສັດລ້ຽງຂອງກະສັດຢູ່.

22 ບັດນີ້, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບຂອງອຳໂມນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍ ທີ່ສຸດ ໃຫ້ອຳໂມນ ຈຶ່ງໄດ້ຖອດດາບຂອງຕົນ ແລະ ອອກໄປເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ; ແລະ ເວລາທີ່ລາວຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວກໍລົ້ມລົງຕາຍ.

23 ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າອຳໂມນຈະຖືກຂ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມໄຊຢາບິດາຂອງລາວວ່າ: ເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມສັດທາຂອງເຈົ້າ—ສະນັ້ນ, ໂມໄຊຢາຈຶ່ງ ມອບລູກຊາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາຝູງຊົນເຫັນວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນ ຊຶ່ງຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຂ້າອຳໂມນໄດ້ລົ້ມລົງຕາຍ, ຄວາມຢ້ານກົວກໍເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາທັງໝົດ, ແລະ ບໍ່ກ້າຈະເອົາມືໄປແຕະຕ້ອງລາວ ຫລື ຄົນອື່ນໆທີ່ລົ້ມຢູ່ນັ້ນເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແປກໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາອີກວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດຂອງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຫລື ວ່າເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ພາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາເວົ້າວ່າອຳໂມນເປັນ "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ ລາວຖືກພຣະວິນ

17 ກ ມຊຢ 27:14.	21 ກ ແອວ 17:27; 18:3.	ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
19 ກ ແອວ 17:22–23.	22 ກ ແອວ 17:38.	ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
20 ກ ແອວ 17:26; 18:7.	23 ກ ມຊຢ 28:7; ແອວ 17:35.	25 ກ ແອວ 18:2–5.

ຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາ;

26 ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ຕິຕຽນຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ລາວເປັນຜີສາດທີ່ຊາວນີໄຟ ໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອທໍລະມານພວກເຂົາ.

27 ແລະ ບາງ ຄົນ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ ອໍາໂມນ ຖືກພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກທໍລະມານ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ວ່າຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ກັບຊາວນີໄຟສະເໝີມາທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກນັ້ນ ອອກຈາກກໍາມີຂອງຕົນຕະຫລອດມາ; ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ທໍາລາຍຊາວເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

28 ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ເລີ່ມ ຮຸນ ແຮງ ຂຶ້ນແບບນີ້ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງຜິດຖຽງກັນຢູ່ນັ້ນ, ຜູ້ຍິ່ງຂ້າໃຊ້ຊຶ່ງໄດ້ອອກໄປປ່າວປະກາດໃຫ້ຜູ້ຄົນມາຊຸມນຸມກັນກໍມາຮອດ, ແລະ ເມື່ອນາງເຫັນການຜິດຖຽງກັນທີ່ຮຸນແຮງໃນຜູງຊົນ ນາງກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍຈົນວ່ານໍ້າຕາໄຫລອອກມາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ຈັບມືຂອງລາຊິນີເພື່ອນາງຈະໄດ້ຍົກນາງຂຶ້ນຈາກພື້ນ, ແລະ ຫັນທີ່ນາງແຕະຕ້ອງມືຂອງນາງ, ນາງກໍລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງມີບາລະມີເອີຍ, ຜູ້ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດຈາກກະລືກ ັ້ອັນເປັນຕາຍ້ານ! ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີບາລະມີເອີຍ, ຂໍຈົ່ງໂປດ ະເມດຕາປາມີຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ!

30 ແລະ ເວລານາງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ,

ນາງກໍຕົບມືເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ເວົ້າຂໍຄວາມຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້; ແລະ ເວລານາງເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງຈັບມືກະສັດ, ລາໂມໄນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

31 ແລະ ເວລາເພິ່ນເຫັນການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫັນທີ່ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຕິຕຽນພວກເຂົາ, ແລະ ສິດສອນພວກເຂົາເຖິງ ັຄໍາເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນຈາກປາກຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນກໍເຊື່ອຖື ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

32 ແລະ ມີຫລາຍຄົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງແຕກກັນ ໄປຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາອໍາໂມນລຸກຂຶ້ນ ລາວກໍໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແກ່ ພວກເຂົາພ້ອມທັງພວກຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາໂມໄນນໍາອີກ, ແລະ ຄົນທັງໝົດນັ້ນໄດ້ປະກາດເລື່ອງດຽວກັນນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ—ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ັປຽນໃຈແລ້ວ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດ ະຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ັເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ສົນທະນາກັບພວກເພິ່ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອກໍ

<p>28ກ ແອວ 19:16. 29ກ 1 ນຟ 14:3. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 31ກ ແອວ 18:36–39. 33ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 5:2; ແອວ 13:12. 34ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.</p>
--	---	--

ໄດ້ຮັບ ັບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກປ່ອນໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

36 ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວເລມັນແບບນີ້; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກເຂົາແນວນີ້; ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາຄົນ ັທັງປວງຜູ້ທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 20

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງອຳໂມນ ໄປຫາເມືອງມິດໂດໄນ ເພື່ອບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ຖືກກັກຂັງ—ອຳໂມນ ແລະ ລາໂມໄນພົບກັບບົດາຂອງລາໂມໄນ ຜູ້ເປັນກະສັດບິກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ—ອຳໂມນບັງຄັບໃຫ້ກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາອະນຸຍາດໃຫ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ, ກະສັດລາໂມໄນປາດຖະໜາໃຫ້ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟກັບເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ແນະນຳລາວໃຫ້ບົດາຂອງເພິ່ນຮູ້ຈັກ.

2 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງອຳໂມນ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ, ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງ

ເຈົ້າ; ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໄຄ ແລະ ອາມມາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ປ່ອນນັ້ນ.

3 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາໂມໄນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຂັງຄຸກຢູ່ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

4 ແລະ ລາໂມໄນເວົ້າກັບອຳໂມນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າດ້ວຍ ັພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປກັບເຈົ້າເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າກະສັດຂອງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ທີ່ຊື່ວ່າ ອານທິອອມໂນ ເປັນເພື່ອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ເພື່ອຈະເວົ້າກັນໂດຍດີກັບກະສັດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກ ະຄຸກ. ບັດນີ້ລາໂມໄນໄດ້ຖາມອຳໂມນວ່າ: ແມ່ນໃຜບອກເຈົ້າວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກ?

5 ແລະ ອຳໂມນຕອບກະສັດວ່າ: ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຂ້ານ້ອຍດອກ, ນອກຈາກຈະເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ—ຈົ່ງໄປບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກເຂົາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ.

6 ບັດນີ້ເມື່ອລາໂມໄນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນຕຽມ ັມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນໃຫ້ພ້ອມ.

<p>35 ກ ຄມພ ັບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 36 ກ 2 ນຟ 26:33;</p>	<p>ແອວ 5:33. 20 4 ກ ແອວ 26:12. ຂ ແອວ 20:28–30.</p>	<p>6 ກ ແອວ 18:9–10.</p>
--	--	-------------------------

7 ແລະ ເພິ່ນ ກ່າວ ກັບ ອຳໂມນ ວ່າ: ມາ ເຖິດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໄປກັບເຈົ້າ ລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ວົງ ວອນ ກັບ ກະສັດ ຢູ່ ເມືອງ ນັ້ນ ເພື່ອ ໃຫ້ ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ອຳໂມນ ແລະ ລາໂມໂນກຳລັງ ເດີນທາງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ທັງສອງກໍໄດ້ ພົບກັບບິດາຂອງລາໂມໂນ, ຜູ້ເປັນກະສັດ ບຶກຄອງ "ທົວແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງລາໂມໂນໄດ້ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດລູກຈຶ່ງບໍ່ມາ "ງານສະຫລອງໃນວັນສຳຄັນນັ້ນ ເວລາທີ່ ບິດາເຮັດການສະຫລອງໃຫ້ລູກຊາຍທຸກ ຄົນຂອງພໍ່, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່?

10 ແລະ ເພິ່ນຍັງໄດ້ຖາມອີກວ່າ: ລູກກຳ ລັງຈະໄປໃສກັບຊາວນີໄຟຜູ້ນີ້, ຊຶ່ງເປັນລູກ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງຄົນ "ເວົ້າຕົວະ?

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາ ໂມໂນ ໄດ້ເລົ່າ ເລື່ອງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຟັງ, ເພາະ ຍ້ານວ່າເພິ່ນຈະບໍ່ພໍໃຈ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກເພິ່ນອີກເຖິງສາ ເຫດທັງໝົດຂອງການທີ່ເພິ່ນຕ້ອງຢູ່ໃນລາ ຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນເອງ ຈົນບໍ່ໄດ້ໄປຫາ ບິດາຂອງເພິ່ນ ໃນງານສະຫລອງ ຊຶ່ງເພິ່ນ ໄດ້ຕຽມໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ລາ ໂມໂນ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ ເພິ່ນ ຟັງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນປະຫລາດໃຈທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນໃຈຮ້າຍ ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ລາ ໂມໂນ, ລູກ ກຳລັງຈະໄປບົດປ່ອຍຊາວນີໄຟເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງຄົນເວົ້າຕົວະບໍ່. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ບັດ

ນີ້ພວກລູກຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ມາຢູ່ກັບ ບັນດາພວກເຮົາອີກ, ເພື່ອຈະໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ການຕົວະຍົວຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຫລອກ ລວງ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດ ຂອງພວກເຮົາໄປອີກ.

14 ບັດນີ້ບິດາຂອງລາໂມໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ເພິ່ນຂ້າອຳໂມນດ້ວຍດາບ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ສັ່ງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນນຳ ອີກ, ແຕ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ "ອິດ ຊະມາເອນກັບເພິ່ນ.

15 ແຕ່ວ່າລາໂມໂນໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກຈະບໍ່ຂ້າອຳໂມນ, ແລະ ທັງຈະບໍ່ກັບຄືນ ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນຄືກັນ, ແຕ່ ວ່າລູກຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດ ໂດໂນເພື່ອ ຈະໄດ້ບົດປ່ອຍ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ອຳໂມນ, ເພາະວ່າລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນທ່ຽງ ທຳ ແລະ ເປັນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າອົງແທ້ຈິງ.

16 ບັດນີ້ ເມື່ອບິດາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ຮ້າຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖອດດາບຂອງເພິ່ນອອກມາ ເພື່ອຈະພັນລູກຂອງເພິ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

17 ແຕ່ວ່າອຳໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານບໍ່ຄວນຂ້າ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ກໍເປັນການ "ດີກວ່າຖ້າຫາກລາ ໂມໂນຈະລົ້ມຕາຍແທນທີ່ຈະເປັນຕົວຂອງ ທ່ານເອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ ະກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງເພິ່ນແລ້ວ; ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານ ລົ້ມຕາຍລົງໃນເວລານີ້, ໃນຄວາມໃຈຮ້າຍ ຂອງທ່ານ, ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະລອດ ບໍ່ໄດ້.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນສົມຄວນແລ້ວ

8 ກ ແອວ 22:1.	10 ກ ມຊຍ 10:12-17.	17 ກ ແອວ 48:23.
9 ກ ແອວ 18:9.	14 ກ ແອວ 17:19.	ຂ ແອວ 19:12-13.

ທີ່ທ່ານ ຈະຢຸດກ່ອນ; ເພາະ ຖ້າຫາກທ່ານ ກໍ່ຂ້າລູກຊາຍຂອງທ່ານ ໂດຍທີ່ເພິ່ນເປັນ ຄົນບໍລິສຸດ, ເລືອດຂອງເພິ່ນ ຈະຮ້ອງຂຶ້ນ ຈາກພື້ນດິນທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຈະ ມາເຖິງທ່ານ; ແລະ ທ່ານອາດຈະສູນເສຍ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປ.

19 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂມນເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບ ເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນຕອບລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຂ້າລູກ ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ກໍຄືກັບເຮັດໃຫ້ ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງຕາຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າເອງກໍພະ ຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວຢູ່.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປເພື່ອຈະ ຂ້າອໍາໂມນ. ແຕ່ອໍາໂມນ ຕ້ານທານ ການ ພັນຂອງເພິ່ນໄດ້, ແລະ ຕິແຂນຂອງເພິ່ນ ເພື່ອເພິ່ນຈະໃຊ້ມັນບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

21 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະສັດ ເຫັນ ວ່າ ອໍາໂມນ ຈະ ຂ້າ ຕົນ ໄດ້, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ວົງ ວອນ ໃຫ້ ອໍາໂມນໄວ້ຊີວິດຂອງຕົນ.

22 ແຕ່ ອໍາໂມນ ໄດ້ ຍົກ ດາບ ຂອງ ລາວ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ນ້ອຍຈະພັນທ່ານເສຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ອະ ນຸຍາດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

23 ບັດນີ້ກະສັດ, ໂດຍທີ່ຢ້ານຕາຍ, ຈຶ່ງ ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ ບໍ່ ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຈົນກະທັ້ງ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂມນເຫັນວ່າ ລາວ ໄດ້ ກະທຳກັບກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາຕາມຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກ່າວ ກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານບົດປ່ອຍອ້າຍ

ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ອອກ ຈາກ ຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ລາໂມໄນບົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງ ເພິ່ນເໝືອນເດີມ, ແລະວ່າທ່ານຈະບໍ່ຄຽດ ແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ ກິ່ງໃດກໍຕາມ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງຕົນເອງຕາມຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນ; ເວລານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະພັນທ່ານລົງກັບ ພື້ນດິນດຽວນີ້.

25 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ອໍາໂມນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ກະສັດກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ຍ້ອນວ່າ ຕົວເອງຍັງມີຊີວິດຢູ່.

26 ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າອໍາໂມນບໍ່ປາດຖະ ໜາຈະທຳລາຍຕົນ, ແລະ ເມື່ອເຫັນຄວາມ ຮັກອັນແຮງກ້າທີ່ລາວມີຕໍ່ລາໂມໄນ, ລູກ ຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມແປກໃຈ ຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່ານີ້ຄືທັງ ໝົດທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາຄືໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບົດ ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍອມໃຫ້ລາ ໂມໄນ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າບົກຄອງ ລາຊາອານາຈັກຂອງລາວເອງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າບົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງລາວ ເອງນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ບັງຄັບລາວອີກ ຕໍ່ໄປ—

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ອະ ນຸ ຍາ ດ ໃ ຫ້ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ ອອກ ຈາກ ຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ກັບ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໃນ ລາ ຊາ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ສຸດ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ເຈົ້າ ອີກ. ເພາະ ວ່າ ກະ ສັດ ມີ ຄວາມ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃ ຈ ຢ່າ ງ ໃ ຫຍ່ ຫລວງ ໃ ນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຄຳ

18 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. 2 ຄພ 42:18. 24 ກ ແອວ 21:21-22.

ເວົ້າທີ່ລາໂມໄນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນນໍາອີກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງ "ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອໍາໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຫາ ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ລາໂມໄນໄດ້ ເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງກະສັດ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ; ສະນັ້ນ ອ້າຍນ້ອງຂອງ ອໍາໂມນຈຶ່ງຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

29 ແລະ ເວລາທີ່ອໍາໂມນພົບເຫັນພວກ ເຂົາ, ລາວ ກໍ່ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ເປື້ອຍ ເປົ່າ, ແລະ ຜິວ ໜັງ ເປື້ອຍ ຫລາຍ ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ ໝັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ຄວາມ ຫິວ ໂຫຍ, ກະ ຫາຍ ນໍ້າ, ແລະ ຄວາມທຸກ ນາໆ ປະ ການ; ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍ່ຕາມ ພວກ ເຂົາກໍ່ສາມາດ "ທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະ ມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໄດ້.

30 ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນວ່າ ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນກໍາມືຂອງຜູ້ຄົນທີ່ແຂງ ກະດ້າງຫລາຍ ແລະ ແຂງຄໍຫລາຍ; ສະນັ້ນ ພວກນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ທຸບຕີ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ ຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກບ້ານໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ ຈົນ ພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າ ຄຸກ ແລະ ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ "ໝັ້ນ ແລະ ຂັງໄວ້ໃນຄຸກເປັນເວລາຫລາຍມື້, ແລະ ລາ ໂມໄນກັບອໍາໂມນຈຶ່ງໄດ້ມາບົດປ່ອຍພວກ ເຂົາ.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໂຄ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງລາວໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 21 ຈົນເຖິງບົດທີ 25.

ບົດທີ 21

ອາໂຣນ ສິດ ສອນ ຊາວ ອາມາ ລະໄຄ ກ່ຽວ ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງ—ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຖືກຂັງຄຸກຢູ່ທີ່ມິດໂດໄນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາຖືກບົດປ່ອຍ, ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ ໃນທໍາມະສາລາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ລາໂມໄນອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ ມີ ອິດສະລະພາບ ໃນການນັບຖືສາດສະໜາ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ອໍາໂມນ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງລາວໄດ້ "ແຍກຍ້າຍກັນໄປຫາຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ຊາວ ເລມັນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ອາໂຣນໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ໂດຍ ເອີ້ນ ຕາມ ແຜ່ນ ດິນ ບ້ານ ເກີດ ເມືອງ ນອນ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ມັນ ຢູ່ຫ່າງອອກໄປຕິດກັບຊາຍແດນມໍມອນ.

2 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວ ອາມາ ລະໄຄ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ "ອະມິວລອນໄດ້ ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ.

3 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ກໍ່ ແຂງກະດ້າງພຽງ ພໍຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຊາວອາມາລະໄຄແລະ ຊາວອະມິວລອນຍິ່ງແຂງກະດ້າງກວ່ານັ້ນ

<p>27 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 29 ກ ແອວ 17:11.</p>	<p>30 ກ ແອວ 26:29. 21 1 ກ ແອວ 17:13, 17. 2 ກ ມຊຢ 24:1;</p>	<p>ແອວ 25:4-9.</p>
---	--	--------------------

ອີກ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເກັ່ງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງພວກເຂົາ,

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອາໂຮນມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນຊາວອາມາລະໂຄກ່ອນ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນຕາມ "ລະບຽບຂອງຊາວນິຣິ; ເພາະວ່າຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນສ່ວນຫລາຍຖືລະບຽບຂອງຊາວນິຣິ.

5 ສະນັ້ນ, ເວລາອາໂຮນເຂົ້າໄປໃນທຳມະສາລາແຫ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາເພື່ອສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ແລະ ເວລາທີ່ລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຊາວອາມາລະໂຄ ຜູ້ໜຶ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຕ້ຖຽງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງອັນໃດ? ເຈົ້າເຄີຍເຫັນ "ທູດບໍ່? ເປັນຫຍັງທູດຈຶ່ງບໍ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຮົາ? ຫລື ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ດີເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າບໍ່?

6 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຮົາຈະຕາຍ. ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມນົກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ເປັນຄົນຊອບທຳ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ.

7 ບັດນີ້ອາໂຮນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ

ເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໂຕ່ມະນຸດຊາດຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

8 ແລະ ຄົນຜູ້ນັ້ນຕອບລາວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງແບບນີ້ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງເຫລົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກ "ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ທັງພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

9 ບັດນີ້ອາໂຮນເລີ່ມເປີດພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າການໂຕ່ຈະມີ "ບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດນອກຈາກໂດຍທາງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທົນທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວຊື່ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ແລະ ຫົວເຍາະເຍີ້ຍລາວ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວເລີຍ.

11 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄປຫາໝູ່ບ້ານບ່ອນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າອານີ-ອານໄທ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວໄດ້ພົບມິວໂລໂຄ ກຳລັງສັ່ງສອນພຣະຄຳຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ອາມມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢູ່ຄືກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

4 ກ ແອວ 1:2-15. 8 ກ ຢຄ 7:1-8. ແອວ 38:9.
5 ກ ມຊຍ 27:11-15. 9 ກ ມຊຍ 5:8; ຄ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ພວກເຂົາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແຕ່ມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳສອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນນັ້ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປສູ່ພາກພື້ນຕ່າງໆໂດຍອ້ອມຮອບ.

14 ແລະ ພວກທີ່ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກໄດ້ຮັບຄວາມ "ທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍດ້ວຍມືຂອງລາໂມໄນກັບອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປອີກເພື່ອປະກາດພຣະຄຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກເປັນເທື່ອທຳອິດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບທຸກແບບນີ້.

16 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ສຸດແລ້ວແຕ່ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳ, ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຳມະສາລາທຸກແຫ່ງຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຫລື ໃນບ່ອນຊຸມນຸມທຸກແຫ່ງຂອງຊາວເລມັນທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊື່ກຳນຳຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຖິງເລື່ອງຮີດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເພິ່ນ.

19 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນບໍ່ຍອມໃຫ້ອຳໂມນຮັບໃຊ້, ຫລື ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຫລື ຜູ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນມາຊຸມນຸມກັນ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມປະຕິຍົນດີກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ, ພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປັນອິດສະລະແລ້ວ, ວ່າພວກເຂົາມີອິດສະລະຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງກະສັດຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ; ເພາະບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ພວກເຂົາມີສິດ "ເສລີພາບ ໃນການນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ແຕ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ, ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຢູ່, ຖ້າຫາກມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການ

14 ກ ແອວ 20:29. 16 ກ ແອວ 22:1.	17 ກ ຄພ 18:44. 22 ກ ຄພ 134:1-4;	ຫຼຸຊ 1:11. ຄມພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	------------------------------------	----------------------------

ບົກຄອງຂອງກະສັດລາໂມໄນ.

23 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລາໂມໄນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນທຸກໆເລື່ອງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ ລາວໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 22

ອາໂຣນສິດສອນບົດຂອງລາໂມໄນກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ—ກະສັດ ແລະ ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ແຜ່ນດິນທີ່ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ປະມານ 90–77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໄນເປັນປະຈຳຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະກັບໄປເວົ້າເຖິງເລື່ອງລາວຂອງອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ເພາະວ່າຫລັງຈາກລາວໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ຖືກພຣະວິນຍານ "ຊົງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຈົນໄປເຖິງລາຊາວັງຂອງກະສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ ະຍົກເວັ້ນແຕ່ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ເພິ່ນຄືບົດາຂອງລາໂມໄນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັງຂອງກະສັດ ແລະ ກັມທົວ

ລົງຕໍ່ໜ້າຂອງກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງອຳໂມນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ "ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກນັ້ນ.

3 ບັດນີ້, ກະສັດເອີຍ ເມື່ອທ່ານໄວ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຈົ້າປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈບາງຢ່າງ ຍ້ອນວ່າຄວາມເອື້ອເພື່ອ ແຜ່ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກມິດໂດໄນພ້ອມກັບພວກເຈົ້າ.

4 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ໄປທາງອື່ນ; ລາວໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໄນ.

5 ບັດນີ້ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ແມ່ນອັນໃດທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈ.

6 ແລະ ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອອຳໂມນເວົ້າວ່າ—"ຖ້າຫາກທ່ານກັບໃຈແລ້ວ ທ່ານຈະລອດ, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈແລ້ວ, ທ່ານຈະຖືກປະຖົມໃນວັນ

22 1 ກ ແອວ 21:16–17.
ຂ ແອວ 21:21–22.

2 ກ ແອວ 20:26.
6 ກ ແອວ 20:17–18.

ສຸດທ້າຍ?

7 ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າມີພຣະເຈົ້າ? ແລະ ກະສັດ ຕອບ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວ ອາມາລະໄຄເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ບ່ອນລີ້ໄພ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມ ກັນ ເພື່ອ ນະມັດ ສະການ ພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະ "ເຊື່ອ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍເລີ່ມປີຕີຍິນດີ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແນ່ນອນ ທີ່ ສຸດ ຄື ກັນ ກັບທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພຣະເຈົ້າກໍມີຢູ່ສັນນັ້ນ.

9 ແລະ ກະສັດ ຖາມ ວ່າ: ພຣະ ເຈົ້າ ຄື "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນ ດິນເຢຣູຊາເລັມນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ແມ່ນ ແລ້ວ, ພຣະອົງຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງ "ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງ ໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກ. ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່?

11 ແລະ ເພິ່ນ ກ່າວ ວ່າ: ເຊື່ອ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຈົ້າບອກຂ້າພະ ເຈົ້າອີກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອຂ້າ ພະເຈົ້າຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ເວລາອາໂຣນເຫັນວ່າກະສັດເຊື່ອ ໃນຄຳ ເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງ ແຕ່ການສ້າງຂອງອາດາມ, ໂດຍ "ອ່ານ ພຣະຄຳພີໃຫ້ກະສັດ ພັງ ວ່າ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສ້າງ ມະນຸດ ຕາມ ຮູບ ຮ່າງ ລັກ ສະ ນະ ຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ ລາວ, ແລະ ຍ້ອນ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕົກ.

13 ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ຊື້ແຈງພຣະຄຳພີ ໃຫ້ພັງຕັ້ງແຕ່ "ການສ້າງອາດາມໂດຍບັນ ລະຍາຍເຖິງການຕົກຂອງມະນຸດໃຫ້ເພິ່ນ ພັງ, ແລະ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ ແລະ ະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນຳອີກ, ຊຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດນັບ "ຕັ້ງແຕ່ການວາງ ຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດ "ຕົກ ເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ມີ ະຄຸນຄວາມດີຫຍັງມາດ້ວຍຕົວເອງ; ແຕ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ "ຊົດໃຊ້ແທນ ບາບຂອງມະນຸດ ໂດຍການມີສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ວ່າພຣະອົງ ເຮັດ ໃຫ້ ສາຍ ຮັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຕາຍ ຂາດ ອອກ, ເພື່ອ ວ່າ "ທຸລຸມ ຝັງ ສົບ ຈະ ບໍ່ມີ ໄຊ ຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍຈະຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງ ລັດ ສະ ພິ ພາບ; ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊື້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕໍ່ກະສັດ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກອາໂຣນ ໄດ້ຊື້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່າ

<p>7 ກ ຄພ 46:13-14. 9 ກ ແອວ 18:18-28. 10 ກ ຄພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 11 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. 12 ກ 1 ນພ 5:10-18; ແອວ 37:9.</p>	<p>13 ກ ປຖກ 1:26-28. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຄ 2 ນພ 9:18. 14 ກ ຄພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ 2 ນພ 25:23;</p>	<p>ແອວ 42:10-25. ຄ ແອວ 34:8-16. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ງ ອຊຍ 25:8; 1 ກສທ 15:55.</p>
--	---	---

ນີ້ຕໍ່ເພິ່ນແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດ ກໍແນວໃດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ ກິດຈະກຳພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຊຸດເອົາຮາກຂອງວິນຍານຊົ່ວນີ້ອອກຈາກໜ້າເອິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໃນວັນສຸດທ້າຍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຖິ້ມລາຊາອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.

16 ແຕ່ອາໂຣນໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກວ່າທ່ານ ກໍປາດຖະໜາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍຂໍໃຫ້ທ່ານກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ທ່ານກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເອິ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໃນສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມຫວັງຕາມຄວາມປາດຖະໜາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກະສັດກໍໄດ້ ກຸເຂົ້າກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂາບຕົວລົງຈົນເຖິງພື້ນດິນ, ແລະ ສົ່ງສຽງຈົນສຸດກຳລັງ, ກ່າວວ່າ:

18 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ອາໂຣນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກວ່າມີພຣະເຈົ້າແທ້ໆ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວຂໍຈົ່ງໂປດສະແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະປະຖິ້ມບາບຂອງຂ້ານ້ອຍທັງໝົດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ເພື່ອຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໝົດສະຕິໄປຄືກັບຕາຍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຂ້າ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ແລ່ນໄປບອກລາຊິນີໃຫ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດກັບກະສັດ. ແລະ ນາງກໍໄດ້ມາຫາກະສັດ; ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າເພິ່ນນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວ, ແລະ ອາໂຣນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບວ່າພວກເຂົາເປັນສາເຫດຂອງການລົ້ມລົງຂອງເພິ່ນ, ນາງຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນ, ຫລື ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ ໃຫ້ເອົາອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

20 ບັດນີ້ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ເຫັນສາເຫດຂອງການລົ້ມລົງຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າທີ່ຈະຈັບອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນລາຊິນີວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດ ທ່ານຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ ໃນເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ກໍແຂງແຮງກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດ? ສະນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

<p>15 ກ ກຈກ 2:37. ຂ ແອວ 5:14, 49. ຄ ມທ 13:44-46; 19:16-22. 16 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ</p>	<p>ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ອທ 12:4. 17 ກ ຄພ 5:24. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 20 ກ ແອວ 18:1-3.</p>
--	--	---

21 ບັດນີ້ເມື່ອລາຊິນີເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກຂ້າໃຊ້ ນາງກໍເລີ່ມມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າສິ່ງບໍ່ດີຈະເກີດກັບນາງ. ແລະ ນາງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນ ໄປເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນມາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າອາໂຣນພ້ອມກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເສຍ.

22 ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນເຫັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາຊິນີ, ໂດຍຮູ້ຈັກຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ຈຶ່ງຍ້ານວ່າຜູງຊົນຈະມາຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ຈະມີເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງເດີມີອອກໄປຍົກເອົາກະສັດຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນເຖິດ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

23 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາຊິນີ ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ຫລາຍຄົນຢູ່ນໍາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້, ພວກເຂົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ແລະ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ຂຶ້ນ. ແລະ ກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທັງໝົດໄດ້ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເພາະເປັນຄໍາສັ່ງຂອງລາຊິນີ ແລະ ເລີ່ມມີການຈົ່ມວ່າເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເພາະອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.

25 ແຕ່ວ່າກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຫງົບລົງຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດເຫັນວ່າຜູ້ຄົນສະຫງົບລົງແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກ້າວອອກໄປຢູ່ທ່າມກາງຜູງຊົນ ແລະ ໃຫ້ອາໂຣນສັ່ງສອນພຣະຄໍາແກ່ພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດໄດ້ສັ່ງສານ ະປະ ກາດ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ, ໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນ ຊຶ່ງຢູ່ຕາມທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຊຶ່ງຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກ ະເຊຣາເຮັມລາ ໂດຍເສັ້ນແຄບໆ ຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຊຶ່ງເລີ່ມຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ອ້ອມຮອບຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອໃກ້ແຜ່ນດິນ ເຊຣາ ເຮັມລາ, ຜ່ານ ຊາຍ ແດນ ແມນທາຍ, ໃກ້ໆກັບຫົວແມ່ນໍ້າຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ—ແລະ ນີ້ຄືການແບ່ງແຍກຂອງຊາວເລມັນກັບຊາວມີໄຟ.

28 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ ະຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຢູ່ໃນຜ້າເຕັນ; ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາ

<p>23 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ; ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ; ປະຕິບັດ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 27 ກ ແອວ 23:1-4.</p>	<p>ຂ ອມນ 1:13-17. 28 ກ 2 ນພ 5:22-25.</p>
---	---	--

ເວັນຕົກ, ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລານຳອີກ, ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ມີ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີໄປ. ແລະ ຊາວນີໄຟເກືອບຈະຕົກໄປຢູ່ໃນວົງລ້ອມຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາວນີໄຟຍັງເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ຫົວແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍອ້ອມຮອບທາງດ້ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງເໜືອ, ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນ "ອຸດົມສົມບູນ.

30 ແລະ ມັນມີຊາຍແດນຕິດກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ "ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ໄກໄປທາງເໜືອຈົນໄປເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ ກະດູກຂອງຄົນພວກນັ້ນມາແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາຄົນພົບ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ທຳອິດທີ່ພວກເຂົາມາຮອດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້. ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ

"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ເອີ້ນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ວ່າອຸດົມສົມບູນ, ເພາະເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າທຸກຊະນິດ, ຊຶ່ງສັດສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ເພື່ອມາຊອກຫາອາຫານການກິນ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ມັນຈະ "ໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ມີເຄິ່ງເທົ່ານັ້ນສຳລັບຊາວນີໄຟທີ່ຈະເດີນທາງໃນຊາຍແດນລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟກັບແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເກືອບຈະຖືກປິດລ້ອມດ້ວຍນ້ຳ, ເພາະມີແຜ່ນດິນ ຄາບອນເຂົ້າຄືກັນກັບຄືຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນທາງເໜືອກັບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພາະຄວາມສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ, ພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍທະຫານຍາມ ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປິດລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ຢູ່ທາງໃຕ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາຢຽບຍຳແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກຕໍ່ໄປ.

34 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງອີກຕໍ່ໄປ ນອກຈາກແຜ່ນດິນນີໄຟ ແລະ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ໂດຍອ້ອມຮອບເທົ່ານັ້ນ. ບັດນີ້ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ—ໃນຖານະທີ່ຊາວເລມັນເປັນສັດຕູຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມທີ່ຈະທຸກໃນທຸກກໍລະ

29 ກ ແອວ 52:9; 63:5.
30 ກ ແອວ 50:34;
ມມ 4:1-3.

ຂ ມຊຢ 8:7-12; 28:11-19.
ຄ ຮລມ 6:10.
31 ກ ຮລມ 3:5-6.

32 ກ ຮລມ 4:7.
ຂ ແອວ 50:34.

ນີ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດໜີໄປໄດ້, ຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈະຫັນໄປເວົ້າເຖິງເລື່ອງລາວຂອງ ອໍາໂມນ, ອາໂຣນ, ອອມເນີ ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາອີກ.

ບົດທີ 23

ອິດສະລະພາບທາງສາດສະໜາໄດ້ຖືກປະກາດ—ຊາວເລມັນ ໃນເຈັດແຜ່ນດິນ ແລະ ຫົວ ເມືອງ ຕ່າງໆ ປຸງໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່—ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າຊາວ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ແລະ ຫລຸດພີ່ນ້ອງຈາກການສາບແຊ່ງ—ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນປະຕິເສດຄວາມຈິງ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງ "ຂ່າວໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບ ອໍາໂມນ, ຫລື ອາໂຣນ, ຫລື ອອມເນີ, ຫລື ຮິມໂນ, ຫລື ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປສັ່ງສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ຫລື ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນສ່ວນໃດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໄປຍັງບັນດາຜູ້ຄົນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບກຸມເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ມັດເຂົາເຈົ້າ ຫລື ເອົາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ; ທັງບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ທຸບຕີເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ໃຫ້ຂັງຕີເຂົາເຈົ້າ; ທັງບໍ່ໃຫ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເຂົາ

ເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າ ມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປ ໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົານໍາອີກ.

3 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ສັ່ງສອນພຣະຄໍາຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນ ສະນັ້ນ, ເພາະວ່າກະສັດໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນລາຊາວັງຂອງເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານຂອງເພິ່ນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ມີອັນກົດຂວາງ, ແຕ່ຈະໄດ້ອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອປະຊາຊົນຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຍອມຮັບເຖິງ "ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາເປັນອ້າຍນ້ອງກັນທັງໝົດ, ແລະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຄວນເຮັດການຄາດຕະກຳ, ຫລື ບັນຈີ້, ຫລື ລັກສິ່ງຂອງ, ຫລື ຫລິ້ນຊື້, ຫລື ບໍ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດເລີຍ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອກະສັດໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກປະກາດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນນະມັດສະການໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ໂດຍໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ສິດສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມມີຄວາມສໍາເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ຄົນນັບເປັນພັນໆ ຖືກນໍາມາສູ່

ຄວາມຮູ້ ເລື້ອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນນັບ ເປັນ ພັນ ງຸ ຖືກ ນຳ ມາ ໃຫ້ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ” ຮິດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ເຖິງ ະ ບັນ ທຶກ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ມອບ ຕໍ່ ງຸ ກັນ ມາ ຈົນ ເຖິງ ປະ ຈຸ ບັນ ນີ້.

6 ແລະ ແນ່ນອນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ສັນ ໃດ, ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ກໍ ໄດ້ ເຊື່ອ ຖື ພຣະ ອົງ ສັນ ນັ້ນ, ຫລື ວ່າ ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ, ໂດຍ ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ອຳ ໂມນ ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ, ຕາມ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ, ແລະ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່ ສັນ ໃດ, ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ະ ບໍ່ ເຄີຍ ຕົກ ໄປ ສັນ ນັ້ນ.

7 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ກາຍ ມາ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ແລ້ວ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ການ ກະ ບົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຄື ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອີກ ເລີຍ.

8 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ຄື ” ພວກ ເຂົາ ຜູ້ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

9 ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ;

10 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ມິດ ໂດ ໄນ;

11 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນີ ໄຟ;

12 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໄຊ ລຳ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ” ເຊັມ ລອນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເລ ມູ ເອນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ຊິ ມໂນ ລຳ.

13 ແລະ ນີ້ ຄື ຊື່ ເມືອງ ຕ່າງ ຕ່າງ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ໄດ້ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຄື ພວກ ທີ່ ວາງ ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ການ ກະ ບົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອາ ວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຊາວ ເລມັນ ທັງ ໝົດ.

14 ແຕ່ ຊາວ ອາ ມາ ລະ ໂຄ ບໍ່ ໄດ້ ” ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຄົນ ດຽວ ເທົ່າ ນັ້ນ; ທັງ ບໍ່ ມີ ະ ຊາວ ອະ ມິ ວ ລອນ ຄົນ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ, ແລະ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຂດ ນັ້ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ກໍ ຄື ກັນ ບໍ່ ວ່າ ໃນ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ລວມ ທັງ ພູ່ ບ້ານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

15 ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຮູ້ ເລື້ອງ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະ ສັດ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ມີ ຊື່ ອີກ ຊື່ ໜຶ່ງ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ແຕກ ຕ່າງ ຈາກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະ ນັ້ນ ກະ ສັດ ຈຶ່ງ ໄດ້

<p>5 ກ ແອວ 37:19. ຂ ແອວ 63:12. ຄ ມພ ພຣະ ຄຳ ພີ. 6 ກ ຄ ມພ ປຽນ ໃຈ, ການ</p>	<p>ປຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ. ຂ ແອວ 27:27. 8 ກ ແອວ 26:3, 31. 12 ກ ມຊຢ 22:8, 11.</p>	<p>13 ກ ແອວ 53:10. 14 ກ ແອວ 24:29. ຂ ມຊຢ 23:31-39.</p>
--	--	--

ປົກສາທາລີກັບອາໂຣນ ແລະ ປະໂລທິດ ຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບຊື່ທີ່ຈະຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາ ນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກ ຕ່າງອອກໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າຊາວ "ອານໄທ-ນີໄຟ- ລີໄຮ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ ນີ້ ແລະ ບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

18 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ເປັນ ຄົນ ສ້າງ ສາພັດທະນາແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາເປັນເພື່ອນມິດກັບຊາວນີໄຟ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປີດການສື່ສານກັນ, ແລະ "ການສາບແຊ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕິດ ຕາມພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 24

ຊາວ ເລມັນ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ຊາວ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ມີ ຄວາມ ປິຕິຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ—ພວກເຂົາເລືອກ ເອົາ ຄວາມ ຕາຍ ແທນ ທີ່ ຈະ ປົກ ປ້ອງ ຕົນ ເອງ—ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ຕື່ມ ອີກ ໄດ້ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ແລະ ຊາວເລມັນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອະມິວ ລອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ "ເຢຣູຊາເລັມນາອີກ, ແລະ ໂດຍ ສະ ຫລຸບ, ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ໂດຍ ອ້ອມຮອບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ ໃສ່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ຊາວ ໄທ-ນີໄຟ-

ລີໄຮ ຖືກຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະ ມິວລອນ ຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງ ຕົນ.

2 ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ ຄົນພວກນັ້ນຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ການກະບົດ ຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເພິ່ນເປັນກະສັດຂອງ ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອານໄທ-ນີໄຟ- ລີໄຮ.

3 ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ເອີ້ນລູກຊາຍຄົນນັ້ນຂອງເພິ່ນວ່າ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

4 ແລະ ກະສັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປໃນປີດຽວ ກັນນັ້ນຕອນຊາວເລມັນເລີ່ມຕຽມການສູ້ ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງລາວ ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນມາຢູ່ກັບ ລາວເຫັນການຕຽມພ້ອມຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພາກັນອອກມາຫາແຜ່ນ ດິນມິດີອານ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນອາໂມນໄດ້ ພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວທັງໝົດ; ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນ ອິດຊະມາເອນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີການປະຊຸມ "ປົກສາທາລີກັບລາໂມໂນ ແລະ ກັບອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ຄວນຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະປ້ອງກັນຕົນ ເອງຈາກຊາວເລມັນ.

6 ບັດນີ້ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ທັງໝົດທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ່ໃນພຣະ

17 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ. 18 ກ 1 ນພ 2:23; 2 ນພ 30:5-6;	3 ນພ 2:14-16. 24 1 ກ ແອວ 21:1. ຂ ແອວ 25:1, 13.	5 ກ ແອວ 27:4-13.
--	--	------------------

ຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອອກມາຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ຍອມຕຽມພ້ອມເພື່ອກໍ່ສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກະສັດຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ສັງພວກເຂົາວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດອີກ.

7 ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ກະສັດກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ແສນດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ໄດ້ສົ່ງຊາວນິໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມາຫາພວກເຮົາ ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ອິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຮົາອ່ອນລົງຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເປີດການສື່ສານກັບຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເປີດການສື່ສານນີ້ ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຖິງການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກັບໃຈຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ "ອະໄພແກ່ພວກເຮົາ ໃນບາບ ແລະ ການ

ຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ ແລ້ວ, ແລະ ເອົາ ະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາໄປ ໂດຍທາງພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງດ້ວຍວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດ (ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນພວກທີ່ຫລົງທາງໃນບັນດາມະນຸດຊາດ) ທີ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈາກການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເອົາມັນ "ອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາ ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ນັ້ນພຽງແຕ່ກັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ—

12 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ, ແລະ ດາບຂອງພວກເຮົາກັບມາສົດໃສ, ແລ້ວພວກເຮົາຢ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນໄປ ດ້ວຍ ເລືອດ ຂອງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຮົາອີກເລີຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢ່າເລີຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເກັບດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອມັນ ຈະບໍ່ເປີເບື້ອນດ້ວຍເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນອີກ ພວກເຮົາຈະ "ລ້າງມັນໃຫ້ສົດໃສບໍ່ໄດ້ ໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

<p>7 ກ ມຊຢ 1:5. 9 ກ ຄພ 18:44. 10 ກ ດນອ 9:9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 11 ກ ອຊຢ 53:4-6.</p>	<p>13 ກ ພນມ 1:5.</p>
---	---	----------------------

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງຈະຫລັ່ງໄຫລເພື່ອການ
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຮົາ.

14 ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ມີ ຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກະທຳໃຫ້ສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຮົາລ່ວງໜ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກ "ຈິດ
ວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາ ເຊັ່ນ ດຽວກັນກັບ
ທີ່ພຣະອົງຮັກລູກຫລານ ຂອງພວກເຮົາ;
ສະນັ້ນ, ຍ້ອນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຂອງ
ພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມ
ພວກເຮົາ ໂດຍທູດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ະແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເປັນທີ່
ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນລຸ້ນ
ຫລັງ.

15 ໂອ້, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາ
ປານີພວກເຮົາຊຳໃດ! ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ,
ເນື່ອງຈາກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດ
ໄດ້ຄືເອົາຮອຍເປື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກ
ຈາກພວກເຮົາໄປ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດາບຂອງ
ພວກເຮົາສົດໃສ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອງມັນ
ໄວ້ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສົດ ໃສ, ເພື່ອ ເປັນ ປະຈັກ
ພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ, ຫລື ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກນຳ
ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັບ
ການພິພາກສາ, ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້
ດາບ ຂອງພວກເຮົາເປີເປື້ອນດ້ວຍເລືອດ
ຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ພຣະ
ອົງໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາວສະອາດຕາມ
ນັ້ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ຖ້າຫາກພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຍັງພະຍາ
ຍາມຈະທຳລາຍພວກເຮົາແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາຈິ່ງເຊື່ອງດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຜັງມັນໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອມັນຈະສົດໃສ, ແລະ
ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານ ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນ ແລະ ຖ້າຫາກພິ
ນ້ອງຂອງພວກເຮົາທຳລາຍພວກເຮົາ, ຈິ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ "ໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຈະລອດ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອກະສັດຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນກໍໄດ້ເອົາ
ດາບ ແລະ ອາວຸດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່
ໃຊ້ໃນການນອງເລືອດມະນຸດດ້ວຍກັນນັ້ນ
ມາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜັງມັນໄວ້ໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ.

18 ແລະ ພວກເຂົາເຮັດ ແບບ ນີ້ ຕາມ
ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະ
ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່
ມະນຸດຊາດດ້ວຍກັນວ່າ ພວກເຂົາ "ບໍ່ໄດ້
ໃຊ້ ອາ ວຸດ ເພື່ອ ການ ນອງ ເລືອດ ກັນ ອີກ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໂດຍ
ຖວາຍການຍືນຍັນ ແລະ ະຄຳໝັ້ນສັນຍາ
ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າວ່າ ແທນທີ່ຈະນອງເລືອດ
ກັນ ພວກເຂົາຈະຍອມ ະເສຍສະລະຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ແທນທີ່ຈະເອົາ
ສິ່ງຂອງຈາກພິນ້ອງໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນ
ຜູ້ທີ່ເອົາໃຫ້; ແລະ ແທນທີ່ຈະ ໃຊ້ເວລາ
ຂອງພວກເຂົາໄປໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ
ພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກຢ່າງດຸໝັ່ນດ້ວຍມື
ຂອງພວກເຂົາເອງ.

19 ແລະ ພວກເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນວ່າ,

14 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄູນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່.	16 ກ ແອວ 40:11-15. 17 ກ ຮລມ 15:9. 18 ກ ແອວ 53:11.	ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.
---	---	--

ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ເລື່ອງ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ” ພົມ ຄົງ ຖາວອນ ແລະ ຈະ ຍອມ ແພ້ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ ແທນ ທີ່ ຈະ ກະ ທຳ ບາບ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ຫລື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ເພື່ອ ສັນ ຕິ ສຸກ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ເພື່ອ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ຂຶ້ນ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະ ສົງ ຈະ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ ຂອງ ກະ ສັດ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຄົນ ອື່ນ ຂຶ້ນ ແທນ, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອານ ໄທ-ນີໂຟ-ລີໄຮ ອອກ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ.

21 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ນັ້ນ ກຳ ລັງ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ພົບ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ແລະ ” ນອນ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ ຕໍ່ ຫ້າ ພວກ ນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມ ເອົັນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ທ່າ ທີ່ ນີ້ ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເລີ່ມ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ແລະ ເລີ່ມ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ດາບ.

22 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຕໍ່ ຕ້ານ ເລີຍ, ແຕ່ ຊາວ ເລມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ພັນ ຫ້າ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ.

23 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ບໍ່ ຍອມ ໜີ ຈາກ ດາບ, ທັງ ບໍ່ ຍອມ ຫັນ ໜີ ໄປ ທາງ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ມື, ມີ ແຕ່ ນອນ

ຢູ່ ແລະ ” ຕາຍ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ຄົມ ດາບ—

24 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ເຊັ່ນ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ” ຢຸດ ການ ຂ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ມີ ຢູ່ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ະ ພອງ ຂຶ້ນ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ເພາະ ວ່າ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ລົມ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໂຍນ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ລົງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຍອມ ຈັບ ມັນ ອີກ ເພາະ ການ ສັ່ງ ເວດ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ຈາກ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ທີ່ ຕົນ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນອນ ລົງ ຄື ກັນ ກັບ ພິ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ທ້ອນ ໂຮມ ກັນ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ; ແລະ ພວກ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ນັ້ນ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ສົງ ໄສ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ” ລອດ ຫລື ບໍ່.

27 ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ຊົ່ວ ຈັກ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ແຕ່ ມີ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ເລື່ອງ ຄວາມ ຈິງ; ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກະ ທຳ ໃນ ຫລາຍ ວິ ທີ່ ” ທາງ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

<p>19 ກ ຄມພ ສັດທາ. 21 ກ ແອວ 27:3. 23 ກ ແອວ 26:32.</p>	<p>24 ກ ແອວ 25:1. ຂ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.</p>	<p>26 ກ ພນມ 14:13. 27 ກ ອຊຸຍ 55:8-9; ແອວ 37:6-7.</p>
---	---	--

28 ບັດນີ້ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຄື ຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດຕາມ "ລະບຽບຂອງ ຊາວນີຮໍ.

29 ບັດນີ້, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ເປັນຊາວອາມາລະໂຄ ຫລື ຊາວອະມິວລອນ ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ມີແຕ່ຜູ້ສືບຕະກຸນ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ.

30 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຫລົງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຫລັງຈາກພວກໃດພວກໜຶ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ຄວາມສະຫວ່າງ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຕົກເຂົ້າໄປສູ່ບາບ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສະພາບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນຊຳອີກ.

ບົດທີ 25

ຄວາມຮຸກຮານຂອງຊາວເລມັນແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ—ລູກຫລານຂອງພວກປະໂລທິດຂອງກະສັດໂນອາຕາຍດັ່ງທີ່ອະບິນາໄດ້ໄດ້ທຳນາຍໄວ້—ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ—

ພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງສາບານວ່າຈະແກ້ແຄ້ນຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າຜູ້ຄົນຂອງ "ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ອີກຕໍ່ໄປໃນເວລານັ້ນ.

2 ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຍົກກອງທັບຂ້າມໄປໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ເຂົ້າມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ ແລະ "ທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັບຊາວນິໄຟຫລາຍຄັ້ງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ.

4 ແລະ ໃນບັນດາຊາວເລມັນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນມີ "ລູກຫລານຂອງອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຜູ້ເປັນພວກປະໂລທິດຂອງໂນອາ, ແລະ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເກືອບທັງໝົດ ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຊາວນິໄຟ;

5 ແລະ ພວກທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ໄປຍາດແຍ່ງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດບົກຄອງຊາວເລມັນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍໄຟ ເພາະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ—

28 ກ ແອວ 21:4.
ຂ ແອວ 1:15; 2:1, 20.
29 ກ ແອວ 23:14.
30 ກ ມທ 12:45.
ຂ ຮສ 10:26;

ແອວ 47:36.
ຄ 2 ນພ 31:14;
ແອວ 9:19.
ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ງ 2 ປທ 2:20-21.
25 1 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ.
2 ກ ແອວ 8:16; 16:9.
4 ກ ມຂຸຍ 23:35.
5 ກ ມຂຸຍ 17:15.

6 ເພາະ ຫລັງ ຈາກທີ່ ັພວກເຂົາຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ຮັບການສູນເສຍຢ່າງໜັກ ແລະ ມີ ຄວາມທຸກ ນັ້ນ ຫລາຍ, ກໍ ເລີ່ມ ສຳ ນຶກ ໃນ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ະຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ອາໂຣນ ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພວກ ເຂົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນ ະຮິດ ຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ມາເຊື່ອຖືໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງ ໄດ້ປະທານອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໄຟ; ແລະ ຫລາຍຄົນ ໃນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສດັ່ງ ນີ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ທີ່ປົກຄອງທີ່ເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານ ຂອງ ັອະມິວລອນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ະຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນ ທັງໝົດທີ່ເຊື່ອຖືໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

8 ບັດນີ້ການຕາຍນີ້ເປັນສາເຫດໃຫ້ພີ່ ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນຖືກຍຸຍົງໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ແລະ ເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນ ຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຊາວ ເລມັນ ເລີ່ມ ັຕາມ ຂ້າລູກຫລານ ຂອງອະ ມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ບົບ ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາ ເວັນອອກ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນ ຕາມຂ້າຈົນເຖິງມື້ນີ້. ດັ່ງນັ້ນຄຳເວົ້າຂອງ ອະບິນາໄດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈິງຂຶ້ນ ມາແນວນີ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບລູກ ຫລານ ຂອງພວກປະ ໂລ ທິດ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້

ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ.

10 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າ ັກະທຳຕໍ່ຂ້າພະ ເຈົ້າ ນີ້ ຈະ ເປັນ ຮູບ ແບບ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດເປັນຄົນທຳ ອິດທີ່ຕ້ອງຮັບ ັຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ຍ້ອນ ວ່າຄວາມ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເພິ່ນໝາຍເຖິງຄື ຫລາຍຄົນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟຄືກັນ ກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ໂນອາວ່າ ລູກຫລານ ຂອງພວກເຂົາ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍ ໃນວິທີດຽວກັບເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະແຕກພັດພາກຈາກ ກັນໄປທົ່ວທິບ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍຄືກັນກັບ ແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ຖືກຂັບໄລ່ໄປ ແລະ ຖືກ ສັດປ່າຂ້າຕາຍອີກ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳ ເວົ້າເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະກົດເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນຂັບ ໄລ່ ໄປ ແລະຖືກລ່າ ແລະ ຖືກທຸບຕີ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນເຫັນວ່າຕົນເອງເອົາຊະນະຊາວ ນີໄຟບໍ່ໄດ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກ; ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ ຂ້າມມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ໄດ້ລວມຕົວເຂົ້າ ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງ ັອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັຜັງອາວຸດແຫ່ງ ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງ

<p>6 ກ ອສ ຊາວເລມັນ. ຂ ແອວ 21:9. ຄ ແອວ 26:24. 7 ກ ແອວ 21:3; 24:1, 28-30.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. 8 ກ ມຊຢ 17:18.</p>	<p>10 ກ ມຊຢ 13:10. 11 ກ ມຊຢ 17:13. 13 ກ ແອວ 23:16-17. 14 ກ ແອວ 24:15; 26:32.</p>
--	---	---

ຂອງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຍິດຖີທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ. ເພາະມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາກົດຂອງໂມເຊໄວ້, ເພາະຍັງບໍ່ສົມບູນທັງໝົດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນມີ "ກົດຂອງໂມເຊ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ມັງຫາການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍຖືວ່າກົດຂອງໂມເຊເປັນ ະແບບໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ະພາຍນອກເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະເປັນທີ່ເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ.

16 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າ "ຄວາມລອດຈະມາເຖິງ ໂດຍກົດຂອງໂມເຊ; ແຕ່ວ່າ ະກົດຂອງໂມເຊມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ສັດທາຂອງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງໝັ້ນໃນ "ຄວາມຫວັງດ້ວຍສັດທາ, ຈົນເຖິງຄວາມລອດນິລັນດອນ, ໂດຍຫວັງໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ອຳໂນນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມສຳເລັດທີ່ພວກເຂົາມີໃນບັນດາຊາວເລມັນ ໂດຍເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ ແລະ

ວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ປະກົດເປັນຈິງແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ບົດທີ 26

ອຳໂນນພາກພູມໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສັດທາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້—ໂດຍສັດທາມະນຸດຈະຊ່ວຍນຳເອົາຈິດວິນຍານຫລາຍພັນດວງມາສູ່ການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ແລະ ເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງອຳໂນນທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ມີຄວາມວ່າດັ່ງນີ້: ພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍຂະໜາດໃດ; ເພາະພວກເຮົາຄິດໄດ້ບໍ່ວ່າ ເວລາພວກເຮົາ "ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາມາ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແບບນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ?

2 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຖາມວ່າ, ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ? ພວກທ່ານບອກໄດ້ບໍ່?

3 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບແທນພວກທ່ານ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນ ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນເຫວເລິກທີ່ມືດທີ່ສຸດ, ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີ "ຫລາຍຄົນປານໃດໃນພວກເຂົາທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນຄວາມແຈ້ງ

<p>15 ກ ຍຄ 4:5; ຈຣ 1:11. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ມຊຢ 3:14-15; 16:14. ຄ ມຊຢ 13:29-32.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 12:31-37; 13:27-33. ຂ 2 ນຟ 11:4. ຄ 1 ທສນ 5:8-9.</p>	<p>17 ກ ແອວ 17:9. 26 1 ກ ມຊຢ 28:9; ແອວ 17:6-11. 3 ກ ແອວ 23:8-13.</p>
--	---	--

ອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ! ແລະ ມີ
ຄືພອນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ ຯເຄື່ອງມື
ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອນຳເອົາຜົນ
ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກເຂົາ ເປັນ ັພັນໆ ຄົນ ມີ
ຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຖືກນຳມາເຂົ້າຝູງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົ້າຢູ່ໃນ ັທັງສຸກແລ້ວ ແລະ
ພວກທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານ
ໄດ້ອອກແຮງງານດ້ວຍ ຯກ່ຽວ ແລະ ໄດ້
ເກັບກ່ຽວດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ອອກແຮງງານ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈຳນວນ
ຯຟອນເຂົ້າຂອງພວກທ່ານ! ແລະ ມັນຈະຖືກ
ເກັບໄວ້ໃນເລົ້າເພື່ອມັນຈະບໍ່ເສຍຫາຍໄປ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກລົມພະຍຸພັດ
ໄປໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຈະ
ບໍ່ຖືກລົມບ້າໝູພັດຫອບໄປ, ແຕ່ເມື່ອ ັລົມ
ພະຍຸມາ ມັນຈະຖືກຮວບຮວມຕົວໄວ້ນຳ
ກັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ເພື່ອລົມພະຍຸຈະ
ເຂົ້າເຖິງມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່
ຖືກພະຍຸຮ້າຍພັດໄປບ່ອນໃດທີ່ສັດຕູຕ້ອງ
ການຈະພາມັນໄປ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຢູ່ ໃນ ພຣະທັດ ຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນ ັລະດູຂອງການ
ເກັບ ກ່ຽວ, ແລະ ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຈະ ຯຍົກມັນຂຶ້ນໃນວັນສຸດ
ທ້າຍ.

8 ຂໍ ພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກ

ເຮົາຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາ ັຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງ
ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍ
ຯຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະນາມອັນສັກ
ສິດຂອງພຣະອົງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດວຽກງານອັນຊອບທຳຕະຫລອດ
ການ.

9 ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນ
ເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ພົ້ນອງທີ່ຮັກຂອງພວກ
ເຮົາເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງຮັກພວກເຮົາທີ່ສຸດ ຈະ
ຍັງຄົງທໍລະມານຢູ່ດ້ວຍ ັຄວາມກຽດຊັງ
ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະເປັນ
ຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ອຳໂມນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນມ້ອງ
ຊາຍຂອງລາວກໍຕິຕຽນລາວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ອຳໂມນ, ຂ້ອຍ ຍ້ານ ວ່າ ຄວາມ ປິຕິ ຍິນ ດີ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ພາໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາການອວດ
ອ້າງເສຍແລ້ວ.

11 ແຕ່ ອຳໂມນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ ັອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນ
ເອງ ຫລື ໃນບັນຍາຂອງຕົນເອງ; ແຕ່ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ຯຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເຕັມປຸ້ງມ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສຸກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄ່າ
ອັນ ໃດ ເລີຍ; ຖ້າອາໄສພະລັງຂອງຂ້ອຍ
ເອງ ຂ້ອຍກໍອ່ອນແອ; ສະນັ້ນ ຂ້ອຍ ຈະບໍ່
ັອວດອ້າງເຖິງເລື່ອງຕົວເອງ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ

<p>3 ຂ 2 ກຮຫ 4:5; ມຊຢ 23:10. 4 ກ ແອວ 23:5. 5 ກ ຢຮ 4:35-37; ຄພ 4:4. ຂ ຢອ 3:13. ຄ ຄພ 33:7-11; 75:2, 5.</p>	<p>6 ກ ຮລມ 5:12; 3 ນພ 14:24-27. 7 ກ ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. ຂ ມຊຢ 23:22; ແອວ 36:28. 8 ກ ຄພ 25:12. ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ</p>	<p>ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 9 ກ ມຊຢ 28:1-2. 11 ກ 2 ກຮຫ 7:14. ຂ ຄພ 18:14-16. ຄມພ ຊຶ້ນຊົມ, ຄວາມຊຶ້ນຊົມ. 12 ກ ຢມຢ 9:24; ແອວ 29:9.</p>
--	---	---

ອວດອ້າງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເພາະ ໃນ ະພະລັງຂອງພຣະອົງ; ຂ້ອຍສາມາດເຮັດ ໄດ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງມາແລ້ວໃນແຜ່ນດິນນີ້, ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງຕະຫລອດການ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມີຈັກ ພັນຄົນແລ້ວທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍອອກ ຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ັນະລົກ ແລະ ນຳມາ ະຮ້ອງສັນລະເສີນຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ແລະ ນີ້ເປັນ ເພາະອຳນາດຂອງພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະປີຕິ ຍິນດີບໍ່?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມີເຫດຜົນ ທີ່ຈະສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອອກ ຈາກ ັໂສ້ແຫ່ງນະລົກ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກປົດລັອມ ດ້ວຍຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມມືດອັນ ເປັນນິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳເອົາ ພວກເຂົາມາຫາ ັຄວາມສະຫວ່າງອັນ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາຫາ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ; ແລະ ພວກເຂົາ ຖືກປົດລັອມດ້ວຍຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອ ຂອງພຣະອົງ ອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນນີ້.

16 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ ັບາບປື້ມ ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະ ະບາບປື້ມ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຈະປີຕິຍິນດີ ເພາະວ່າຄວາມຜາສຸກ ຂອງພວກເຮົາ ເຕັມປຽມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດຈະ ບາບປື້ມໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລາຍເກີນ ໄປ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດຈະໄດ້ເວົ້າຫລາຍ ເກີນໄປເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະ ອົງ, ແລະ ເຖິງ ັຄວາມເມດຕາ, ແລະ ເຖິງຄວາມອິດກັນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກ ຫລານມະນຸດທັງປວງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ເວົ້າແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງຄວາມຮູ້ ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຈະເມດຕາປາ ນີຫລາຍປານ ນີ້ ເຖິງກັບວ່າພຣະອົງຍາດເອົາພວກເຮົາ ອອກຈາກສະພາບອັນເປັນຕາຍ້ານ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນ ຂອງພວກເຮົາ?

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປ ໃນ ຄວາມໂມໂຫ, ດ້ວຍການຄຸກຄາມຢ່າງໜັກ ທີ່ຈະ ັທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ອົງ.

19 ໂອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງ ພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດອັນເປັນຕາ ຍ້ານນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງ ຈຶ່ງບໍ່ປ່ອຍດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະອົງຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກຳ

<p>12 ຂ ພສສ 18:32-40; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3. 13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 5:26.</p>	<p>14 ກ ແອວ 12:11. 15 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 16 ກ ຣມ 15:17;</p>	<p>1 ກສທ 1:31. ຂ 2 ກສທ 10:15-18; ຄພ 76:61. ຄ ພສສ 36:5-6. 18 ກ ມຊຍ 27:8-10.</p>
--	---	--

ນິດໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາຄວາມໝົດຫວັງຊົ່ວນິລັນດອນ?

20 ໂອ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ເກືອບຄືກັບວ່າ ມັນຈະໜີໄປເມື່ອຄິດໄປແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກຈາກ "ເຫວເລີກແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ, ຈົນກະທັ້ງມາສູ່ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີເລີຍ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະ ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ນອກຈາກຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດແລ້ວ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ ສະແດງ ສັດທາ, ແລະ ນຳເອົາວຽກງານດີອອກມາ, ແລະ ອະທິຖານສະໝໍ່າສະເໝີຢ່າງບໍ່ທໍ້ຖອຍ—ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະມອບການເປີດເຜີຍເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປີດເຜີຍມາກ່ອນໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຄົນເປັນຈຳນວນພັນໆມາສູ່ການກັບໃຈ, ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາມາແລ້ວ ເພື່ອນຳພາພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາມາສູ່ການກັບໃຈ.

23 ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເອີຍ,

ພວກທ່ານຈື່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາວ່າ, ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ຫົວເຍາະເຍີ້ຍພວກເຮົາ?

24 ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາຊາວເລມັນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງໄດ້? ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນສຳນຶກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ະຊາດຳ; ຊຶ່ງໃຈຂອງພວກເຂົາຊື່ນຊົມໃນການນອງເລືອດ; ຊຶ່ງເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກໃຊ້ມື້ວສຸມຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ; ຊຶ່ງທາງຂອງພວກເຂົາເປັນທາງຂອງຄົນລ່ວງລະເມີດມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ? ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບອາວຸດຂຶ້ນສູ່ຮົບກັບພວກເຂົາເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມາຢູ່ປູຍ່າ ແລະ ທຳລາຍພວກເຮົາ.

26 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ບໍ່ແມ່ນມີເຈດຕະນາທີ່ຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ມີເຈດຕະນາວ່າ ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະໄດ້

<p>20 ກ 2 ນຟ 1:13; ຮລມ 3:29-30. 21 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.</p>	<p>ຂ 1 ກຣທ 2:9-16; ຢຄ 4:8. 22 ກ ແອວ 36:4-5. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 24 ກ ມຊຢ 10:11-17. ຂ ມຊຢ 13:29.</p>
---	---	---

ຊ່ວຍເຫລືອຄົນບາງຄົນໃຫ້ລອດພົ້ນ.

27 ບັດນີ້ເມື່ອໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່ຖອຍ ແລະ ພວກເຮົາເກືອບຈະກັບຄືນໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ "ປອບໃຈພວກ ເຮົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ ໃນບັນ ດາຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຈົ່ງ ຮັບເອົາ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ເຮົາຈະມອບຄວາມ ສຳເລັດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາ ແລະ ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນ ໃນຄວາມທຸກທໍລະ ມານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາເດີນທາງໄປຫາເຮືອນນີ້ ເຮືອນນັ້ນ, ໄວ້ວາງໃຈຕາມຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກ—ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃນພຣະເມດ ຕາປານີຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢູ່ເທິງເນີນພູ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຳ ມະສາລາເພື່ອສິດສອນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ໜີ ແລະ ໄດ້ຖືກ ເຍາະເຍັ້ຍຫົວຂວັນ, ແລະ ໄດ້ຖືກຖິ້ມນ້ຳ ລາຍໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຕົບໜ້າ, ແລະ ໄດ້ ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແລະ ໄດ້ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກໝັນ, ແລະ ໄດ້ ຖືກເອົາໄປເຂົ້າຄູກ, ແຕ່ໂດຍອຳນາດ ແລະ

ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ.

30 ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກນາໆປະ ການ, ແລະ ຫັງໝົດນີ້ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາ ອາດຈະໄດ້ເປັນຫົນທາງຊ່ວຍເຫລືອຈິດ ວິນຍານດວງໜຶ່ງໃຫ້ລອດ; ແລະ ພວກເຮົາ ຄິດວ່າພວກເຮົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມ ສຸກ ຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດເປັນຫົນ ທາງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ລອດໄດ້.

31 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາສາມາດ ເບິ່ງໄປ ແລະ ເຫັນຜົນຂອງວຽກງານຂອງ ພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ມັນມີໜ້ອຍບໍ່? ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ, ມັນ ມີ "ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາ ສາມາດເປັນພະຍານໄດ້ເຖິງຄວາມຈິງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງ ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົານຳອີກ.

32 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍອມ "ເສຍ ສະລະຊີວິດຕົວເອງ ແທນທີ່ຈະເອົາຊີວິດ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ "ຝັງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເລິກໃນດິນ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ ຮັກຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

33 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນເຄີຍມີຄວາມຮັກອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທົ່ວໄປບໍ່? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ ມີເລີຍ, ທັງໆທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ ກໍບໍ່ ເຄີຍມີເລີຍ.

34 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຈະຈັບອາ ວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ພວກ

<p>27 ກ ແອວ 17:9-11. ຂ ແອວ 20:29-30. ຄ ພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>ຄ ຄ ພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 30 ກ ຄ ພ 18:15-16. 31 ກ ແອວ 23:8-13.</p>	<p>32 ກ ແອວ 24:20-24. ຂ ແອວ 24:15.</p>
---	--	---

ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນໃນພວກນີ້ທີ່ ຍອມສະລະຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຂົາແລ້ວ, ເພາະຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງບາບຂອງພວກເຂົາ.

35 ບັດນີ້ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະປິຕິ ຍິນດີບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຈະມີເຫດຜົນ ຫລາຍແບບນີ້ທີ່ຈະປິຕິຍິນດີຄືກັນກັບພວກ ເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າຖືກພາໄປຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງ ມີ "ອຳນາດທຸກຢ່າງ, ມີຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ມີ "ຄວາມເຂົ້າ ໃຈທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີ "ຄວາມເມດຕາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ມອບຄວາມ ລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ.

36 ບັດນີ້ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນການອວດ ອ້າງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອວດອ້າງມັນ; ເພາະວ່ານີ້ຄືຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ໄຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຈິບ ຫາຍອັນເປັນນິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະຜູ້ທີ່ເປັນ ຫ່ວງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງ ຕົ້ນອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງຫລົງຈາກຕົ້ນຂອງ ມັນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະ

ເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະອົງ ເປັນຫ່ວງພວກເຮົາ, ະຄົນທີ່ຊັດເຊພະເນ ຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່.

37 ບັດນີ້ພິນັ້ນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງ ນຳ "ທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນໃດກໍຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງນັບຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ອຸທອນກ້ອນເລືອດ ແຫ່ງພຣະເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງທີ່ມີ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ບັດນີ້ ນີ້ຄື ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ຖວາຍຂອບພຣະໄທອັນລົ້ນເຫລືອຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຖວາຍການຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 27

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ອຳໂນນນຳພາ ຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ໄປຫາ ບ່ອນປອດໄພ—ອຳໂນນມີຄວາມປິຕິຍິນ ດີຫລາຍເມື່ອໄດ້ພົບກັບແອວມາຈົນວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງລາວໝົດແຮງ—ຊາວນິໄຟ ໄດ້ມອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ— ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂນນ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນຊຶ່ງໄດ້ໄປກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວ ນິໄຟ ໄດ້ດື່ມລົມມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວທີ່ຈະ ທຳລາຍຊາວນິໄຟ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີປະ ໂຫຍດທີ່ຈະພະຍາຍາມທຳລາຍຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນນິໄຟ.

<p>35 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄພ 88:41. ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 36 ກ ປຖກ 49:22-26; ຢຄ 2:25; 5:25.</p>	<p>ຂ ຢຄ 7:26. 37 ກ ກຈກ 10:34-35; 2 ນພ 26:33.</p>
---	---	--

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາ ລະໂຄ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະ ການ ເສຍ ໄຊ ຂອງ ພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຂົາຫາທາງແກ້ແຄ້ນຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ "ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ, ທີ່ເປັນ "ພິນັ້ນ" ຂອງພວກເຂົາເອງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ "ອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ຖືກຂ້າຕາຍຕາມຄວາມປະສົງຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

4 ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນັ້ນຂອງລາວ ເຫັນການທຳລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ລາວຮັກຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຮັກເຂົາເຈົ້າ—ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກນັບຖືວ່າເປັນເຫລົ່າທູດທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນັ້ນຂອງລາວເຫັນການທຳລາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍເກີດຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ "ກ່າວກັບກະສັດວ່າ:

5 ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮວບຮວມເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາຊາວນີໄຟພິນັ້ນຂອງພວກເຮົາເຖິດ, ແລະ ຫນີຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

6 ແຕ່ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຈະທຳລາຍພວກເຮົາ, ເພາະການຄາດຕະກຳ ແລະ ບາບອັນ

ຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າໃຫ້ລົງໄປຫາພິນັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລ້ວທ່ານຈະໄປບໍ່?

8 ແລະ ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປຫາພິນັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນຂ້ອຍຂ້າພວກເຂົາໄປຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຊ້ແທນຄືນໃຫ້ພວກເຂົາໃນການຄາດຕະກຳ ແລະ ບາບຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ນພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

9 ແຕ່ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ມັນເປັນການຜິດກົດໝາຍຂອງພິນັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງບົດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຄື, ບໍ່ໃຫ້ມີ "ຂ້ອຍຂ້າ" ໃນບັນດາພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມເມດຕາຂອງພິນັ້ນຂອງພວກເຮົາເຖິດ.

10 ແຕ່ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາກໍຈະໄປ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

12 ຈົ່ງພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ; ເພາະວ່າຊາຕານມີອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເໜືອໃຈຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ຍຸຍົງ

27 2 ກ ແອວ 25:1. ຄມພ ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.	ຂ ແອວ 43:11. 3 ກ ແອວ 24:21-26.	4 ກ ແອວ 24:5. 9 ກ ມຊຸຍ 2:13; 29:32, 38, 40.
---	-----------------------------------	--

ຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ; ແລະ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະເຮົາຈະຮັກ ສາພວກເຂົາໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ໄປບອກກະສັດທຸກໆຂໍ້ຄວາມທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນ ຂອງພວກເຂົາທັງໝົດເຂົ້າກັນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດໃຊ້ແຮງງານທັງໝົດຂອງຕົນ, ແລະ ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ ເດີນທາງເຂົ້າ ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນ ທີ່ແຍກແຜ່ນດິນນີໄຟອອກຈາກແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂ້າມມາໃກ້ຊາຍແດນ ຂອງແຜ່ນດິນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃຫ້ພວກທ່ານລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນ ນີ້; ຈົນກວ່າວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາ ເພາະ ວ່າພວກເຮົາຈະລອງໃຈພີ່ນ້ອງຂອງພວກ ເຮົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຫລືບໍ່.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນ ດິນ, ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄດ້ພົບກັບ ແອວມາ ໃນ "ບ່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການພົບພໍ້ຢ່າງໜ້າ ປິຕິຍິນດີ.

17 ບັດນີ້ "ຄວາມສຸກຂອງອຳໂມນນັ້ນ

ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຖິງກັບລາວເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຖືກກິນເຂົ້າ ໄປໃນຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງລາວ, ຈົນເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງລາວ "ພົດໄປ; ແລະ ລາວໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ "ອີກ.

18 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມສຸກແທ້ໆບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມສຸກຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ ຮັບ ນອກຈາກຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ດ້ວຍການສຳນຶກຜິດ ແລະ ການຖ່ອມຕົວ ຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງແອວມາ ໃນການພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນັ້ນຍິ່ງ ໃຫຍ່ແທ້ໆ, ແລະ ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ ກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີຄືກັນ; ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ ໄດ້ເກີນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ພາພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນກັບຄືນ ໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແມ່ນ ແຕ່ ໄປຫາເຮືອນຂອງເພິ່ນເອງ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ບອກ "ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຖິງເລື່ອງທັງ ໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນ ນີໄຟ, ໃນບັນດາຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫົວ ໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກສູງຂອງຜູ້ ຄົນກ່ຽວກັບການຮັບເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກ ເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນີໄຟ- ລີໄຮ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນໃຫ້ສຽງວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຍົກ ແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ກັບທະເລ, ຊຶ່ງຕິດ

16 ກ ແອວ 17:1-4. 17 ກ ຄພ ຊຶ່ນຊົມ, ຄວາມຊຶ່ນຊົມ. ໑ 1 ນພ 1:7. ໗ ແອວ 19:14. 20 ກ ແອວ 4:16-18.

ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້
ແຜ່ນ ດິນ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ; ແລະ ແຜ່ນ ດິນ
ເຈີຊອນ ນີ້ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ
ມອບໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເປັນມູນ
ມໍລະດົກ.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຕັ້ງກອງ
ທັບຂອງພວກເຮົາ ໄວ້ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ແຜ່ນດິນນີໂຟ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ; ແລະ ພວກເຮົາ
ເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງ
ດ້ວຍວ່າຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາທີ່
ຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາ, ໂດຍຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດບາບ
ອີກ, ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະການກັບໃຈອັນປວດລ້າວ
ຂອງພວກເຂົາ, ເນື່ອງຈາກຄາດຕະກຳຢາງ
ຫລວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນ
ເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງ
ນີ້ໄປເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນເຈີຊອນເປັນມູນມໍລະ
ດົກ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ດ້ວຍກຳ
ລັງຂອງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍມີ
ເງື່ອນໄຂວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງມອບເຂົ້າ
ຂອງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ບຳລຸງລ້ຽງກອງທັບ.

25 ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ລາວກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອານ
ໄທ-ນີໂຟ-ລີໄຮ, ແລະ ແອວມາກໍໄປກັບ
ລາວຄືກັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານເພື່ອໄປຫາບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ

ພັກເຊົາຢູ່, ແລະ ໄດ້ແຈ້ງເລື່ອງລາວທັງ
ໝົດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ແອວມາໄດ້ເລົ່າ
ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງ "ການປ່ຽນໃຈ
ເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນ, ພ້ອມທັງເລື່ອງລາວ
ຂອງອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງລາວນຳອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກຫລາຍ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ; ແລະ ຊາວນີໂຟເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງ
ແຕກຕ່າງອອກໄປຕາມຊື່ນັ້ນນັບແຕ່ເວລາ
ນັ້ນມາ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບບັນດາ
ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ
ດາຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້ານຳອີກ. ແລະ ພວກເຂົາດີເດັ່ນຂຶ້ນ
ຍ້ອນວ່າຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຂົາທີ່
ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ມະນຸດຊາດ; ເພາະ
ພວກເຂົາ "ຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ຕົງຢາງສົມບູນ
ໃນທຸກສິ່ງ; ແລະ ພວກເຂົາມີສັດທາຢາງ
ໜັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດຈົນເຖິງວັນຕາຍ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງການ
ນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່
ຍອມຈັບອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາອີກເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ
ຫລຽວເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະຫ້ານ
ຍ້ານກົວ ບໍ່ວ່າຈະຫລາຍໜ້ອຍພຽງໃດກໍ
ຕາມ, ເພາະຄວາມຫວັງ ແລະ ຈຸດທີ່ໝັ້ນ
ຂອງພວກເຂົາມີຢູ່ທີ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ການ
ພົ້ນຄົນຊີວິດ; ສະນັ້ນ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງຖືກ
ກິນໄປຈາກພວກເຂົາໂດຍເອົາໄຊຊະນະ

ຂອງພຣະຄຣິດເໜືອມັນ.

29 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມຮັບ "ຄວາມຕາຍໃນວິທີທີ່ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ແທນທີ່ພວກເຂົາຈະຈັບດາບຂຶ້ນມາພັນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 28

ຊາວເລມັນ ໄດ້ເສຍໄຊ ໃນການສູ້ຮົບຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່—ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ ພົ້ນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ—ຄົນຊົ່ວໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາສະພາບທີ່ຈົບຫາຍອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ; ສ່ວນຄົນຊອບທຳນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ. ປະມານ 77-76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນແຜ່ນດິນ "ເຈີຊອນ ແລ້ວ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນນຳອີກ, ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ໂດຍອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍຮອບ; ຈິ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ຈິ່ງມີການສູ້ຮົບກັນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນການ

ສູ້ຮົບຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍພົ້ນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວທິບ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກ "ຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກຄືເກົ່າ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນເວລາທີ່ມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ການຄຳຄວນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຍິນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງນີໄຟ—

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຽງຮ້ອງໄທ້ຂອງແມ່ໝ້າຍທີ່ໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາງ, ແລະ ພໍ່ໄວ້ທຸກນຳລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກສາວໄວ້ທຸກນຳອ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຊາຍໄວ້ທຸກນຳພໍ່; ແລະ ສຽງຮ້ອງໄທ້ແຫ່ງຄວາມເປັນທຸກໄດ້ຍິນໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກນຳຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ເປັນວັນທີ່ເລົ່າສະຫລົດໃຈແຫ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນເວລາແຫ່ງການນອບນ້ອມ ແລະ ເວລາແຫ່ງ "ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງໜັກ.

7 ແລະ ປີທີສິບຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແບບນີ້;

8 ແລະ ນີ້ຄືເລື່ອງລາວຂອງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ກ່ຽວກັບການ

29 ກ ແອວ 24:20-23. 3 ກ ແອວ 30:1.
28 1 ກ ແອວ 27:22; 30:1, 19. 6 ກ ແອວ 30:2.

ເດີນທາງຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຜາສຸກທີ່ພວກເຂົາ ”ບໍ່ອາດສາມາດ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລະ ການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພວກພີ່ນ້ອງໃນແຜ່ນ ດິນ ເຈີຊຸນ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຂໍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າພຣະ ຜູ້ ໂຖ່ ຂອງ ຄົນ ທັງ ປວງ ຈົ່ງ ໄປ ດ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນ ເຫລົ່ານີ້ຕະຫລອດໄປດ້ວຍເຖິດ.

9 ແລະ ນີ້ ຄື ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງ ຊາວ ນີໄຟ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ນໍາ ອີກ; ແລະ ປີ ທີ່ ສິບ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ.

10 ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ປີ ທໍາ ອິດ ເຖິງ ປີ ທີ່ ສິບ ຫ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ໄປ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ພາບ ອັນ ເປັນ ຕາ ຍ້ານ ຂອງ ການ ນອງ ເລືອດ ເກີດ ຂຶ້ນ.

11 ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ໃນ ຫລຸມ ສົບ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ກໍາລັງ ”ເນົ່າ ເປື້ອນ ເປັນ ກອງ ຢູ່ ເທິງ ໜ້າ ດິນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ໄດ້ * ໄວ້ ທຸກ ເພາະ ວ່າ ການ ສູນ ເສຍ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຍ້ອນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ຍ້ານ ກົວ ຕາມ ຄໍາ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ສູ່ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສິ້ນ ສຸດ.

12 ຂະນະ ທີ່ ຄົນ ອື່ນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ເປັນ ທຸກ ແທ້ ຢູ່ ນັ້ນ ເພາະ ການ ສູນ ເສຍ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ປີ ຕີ ຍິນ ດີ ໃນ ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ຮູ້ ຈັກ ຕາມ ” ຄໍາ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສິ້ນ ສຸດ.

13 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ” ຄວາມ ບໍ່ ສະ ເໝີ ພາບ ຂອງ ມະ ນຸດ ນັ້ນ ມີ ຫລາຍ ຊໍາ ໂຕ, ເພາະ ວ່າ ບາບ ແລະ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ແລະ ອໍານາດ ຂອງ ມານ ຊິ່ງ ເກີດ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ * ແຜນ ການ ທີ່ ມີ ເລ່ ຫລ່ຽມ ຊິ່ງ ມັນ ຄົນ ຄິດ ຂຶ້ນ ມາ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ມະ ນຸດ ຖືກ ບັງ ວາງ.

14 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ການ ເອີ້ນ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ຂອງ ມະ ນຸດ ຄັ້ງ ໃຫຍ່ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຮັດ ວຽກ ໃນ ” ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈິ່ງ ເຫັນ ເຫດ ຜົນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ການ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ, ແລະ ການ ຊຶ່ນ ຊົມ ນໍາ ອີກ ດັ່ງ ນັ້ນ—ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຊຶ່ນ ຊົມ ຍ້ອນ ວ່າ * ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຍັງ ມີ ຕໍ່ ຊີ ວິດ ຢູ່.

ບົດທີ 29

ແອວມາ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຮ້ອງ ປາວ ເຖິງ ການ ກັບ ໃຈ ດ້ວຍ ສູງ ຂອງ ທູດ—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ມີ ຜູ້ ສອນ ແກ່ ທຸກ ທຸງ

<p>8 ກ ແອວ 27:16-19. 11 ກ ແອວ 16:11. ຂ ແອວ 48:23; ຄພ 42:45-46.</p>	<p>12 ກ ແອວ 11:41. 13 ກ 1 ນພ 17:35. ຂ 2 ນພ 9:28. 14 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ</p>	<p>ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.</p>
--	--	---

ປະຊາຊາດ—ແອວມາພາກພູມໃຈໃນວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນຄວາມສຳເລັດຂອງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພົນ. ປະມານ 76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໂອ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນທູດ, ແລະ ສາມາດປາດຖະໜາໄດ້ຕາມໃຈຂອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປເວົ້າດ້ວຍສຽງແກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍສຽງທີ່ສັ່ນສະເທືອນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຮ້ອງປາວການກັບໃຈຕໍ່ທຸກໆຄົນ!

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດເຖິງເລື່ອງການກັບໃຈ, ແລະ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່ແກ່ທຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ດັງຄືສຽງຟ້າຮ້ອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກອີກເລີຍ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນມະນຸດ, ແລະ ເຮັດບາບໄດ້ໃນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄວນພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນຈະປ່ຽນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະຜູ້ທ່ຽງທຳ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມະນຸດຕາມ "ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍ ຫລື ເພື່ອຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ມອບຄຳສັ່ງແກ່ເຂົາຊຶ່ງເປັນຄຳສັ່ງທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່

ໄດ້, ອີງຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມລອດ ຫລື ເພື່ອຄວາມພິນາດ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງ ປວງ; ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ຈາກຄວາມຊົ່ວກໍບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ "ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ ບໍ່ວ່າເຂົາປາດຖະໜາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ, ຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ, ຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມເສຍໃຈໃນ ຄິດສຳນຶກ.

6 ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາເກີນກວ່າທີ່ຈະເຮັດວຽກງານ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາໃຫ້ເຮັດ?

7 ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຢາກເປັນທູດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ "ທຸກປະຊາຊາດດ້ວຍຊາດ ແລະ ສາຂອງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນສະຕິບັນຍາ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງ "ເຫັນວ່າເໝາະສົມທີ່ພວກເຂົາຄວນມີ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນະນຳດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

9 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາບປັ້ມໃນເລື່ອງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້

29 2ກ ອມນ 1:26; 3 ນຟ 21:20.
4ກ ພສສ 37:4.
ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
5ກ 2 ນຟ 2:18, 26;

ມຣນ 7:15-19.
ຄມພ ການສາມາດສັ່ງ
ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
ຂ ຄມພ ສຳນຶກ,

ຄວາມສຳນຶກ.
8ກ 2 ນຟ 29:12.
ຂ ຄພ 90:11.
ຄ ແອວ 12:9-11.

“ປາບປື້ມໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາບປື້ມໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄືຄວາມປາບປື້ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອບາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ມີຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ແລ້ວເຂົ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເວລານັ້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ວ່າ ມີ “ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກເຖິງພຣະທັດທີ່ມີຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງຊຶ່ງເດ່ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ຈຳຢູ່ສະເໝີເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະ

ບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ “ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໄດ້ປະທານຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ “ຄວາມສຸກ.

14 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກໃນ “ຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນງານຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາ; ແລະ ລາງວັນຂອງພວກເຂົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ!

16 ບັດນີ້, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, ຈົນວ່າມັນຖືກແຍກອອກຈາກຮ່າງກາຍ, ຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນ

<p>9 ກ ແອວ 26:12. 10 ກ ມຊຍ 27:11-31. 11 ກ ມຊຍ 24:16-21;</p>	<p>ແອວ 5:3-5. 12 ກ ອພຍ 14:30-31. 13 ກ ຄພ 18:14-16.</p>	<p>14 ກ ແອວ 17:1-4.</p>
---	--	-------------------------

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ເປັນຜົນງານ ຈາກ ການ ອອກ ແຮງ ງານ ຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ. ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປອີກ, ແຕ່ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ສັນ ລະ ສິນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານ ເພື່ອ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍເຖີດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 30

ໂຄຣິທ໌, ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ການຫົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ຫ້າ ນາຍ—ລາວ ສິດສອນວ່າມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີການຕົກຂອງມະນຸດ, ບໍ່ມີການລົງໂທດສຳລັບບາບ, ແລະ ບໍ່ມີພຣະຄຣິດ—ແອວມາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ—ໂຄຣິທ໌ຂົມຂູ່ເພື່ອຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນໄປ—ມານມາປະກົດຕໍ່ໂຄຣິທ໌ໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ໄດ້ສິດສອນລາວວິທີທີ່ຈະເວົ້າ—ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຖືກຢຽບຍຳ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ. ປະມານ 76-74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ "ຜູ້ຄົນ ຂອງ ອຳໂມນ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ແລະ ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອົາໄປຜັງໂດຍຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ—

2 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວເລມັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ທັງບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວນິໄຟຄືກັນ—ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກມີແຫ່ງການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ການໄວ້ທຸກ, ແລະ ການອະທິຖານລ່ວງໄປແລ້ວ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສັນຕິສຸກທົ່ວແຜ່ນດິນ (ແລະ ມັນເປັນໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ).

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍຶດຖື "ພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊໄປຈົນກວ່າມັນຈະສົມບູນ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕະຫລອດປີທີສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນມັນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ເລື້ອຍໆໄປ.

6 ແຕ່ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນທ້າຍປີທີສິບເຈັດ ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ລາວເປັນ "ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເຫັນດີກັບຄຳທຳນາຍ ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ບັດນີ້ມັນບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຂັດຂວາງ "ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ, ເພາະມັນເປັນສິ່ງ

30 1 ກ ແອວ 27:25-26.
ຄມພ ອານໂທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ.
ຂ ແອວ 28:1-3.

3 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຂ 2 ນພ 25:24-27;
ແອວ 25:15.

6 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.
7 ກ ແອວ 1:17.

ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມີກົດຂັງນໍາພາມະນຸດໄປສູ່ພື້ນຖານທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບກັນ.

8 ເພາະຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພີໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈົ່ງ "ເລືອກເອົາໃນມື້ນີ້ວ່າ, ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ.

9 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍ່ເປັນສິດທິຂອງເຂົາ; ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍ່ເປັນສິດທິຂອງເຂົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ມັນກໍ່ບໍ່ມີກົດອັນໃດທີ່ຈະມາລົງໂທດເຂົາໄດ້.

10 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດການຄາດຕະກຳເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບຸ້ນ ຈີ້ ຄົນ ເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາລັກເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຫລິ້ນຊູ້ ເຂົາກໍ່ຈະຖືກລົງໂທດຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດ.

11 ເພາະວ່າກົດໝາຍມີຢູ່ວ່າ ມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນກໍ່ບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຫ້າມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ; ສະນັ້ນ, ມະນຸດຈະຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປເທົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ຄົນທັງປວງຈຶ່ງຢູ່ໃນພື້ນຖານທີ່ "ສະເໝີພາບກັນ.

12 ແລະ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າໂຄຣິທໍ (ແລະ ກົດບໍ່ມີອຳນາດກັບລາວໄດ້) ລາວເລີ່ມສັ່ງສອນຜູ້ຄົນວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນຕາມວິທີນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ:

13 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ຖືກ ມັດ ໄວ້ ຢູ່ ໃຕ້

ຄວາມຫວັງອັນ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງແບກເອົາຄວາມໂງ່ຈ້າໄວ້ກັບຕົນເອງ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຂອກຫາພຣະຄຣິດ? ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າຄຳທຳນາຍ, ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າມັນຖືກມອບຕໍ່ໆກັນມາໂດຍສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຮິດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.

15 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ "ເຫັນ; ສະນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ.

16 ພວກທ່ານຫວັງ ແລະ ກ່າວວ່າພວກທ່ານ ເຫັນ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ບ້າງແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງນໍາພາພວກທ່ານໄປເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກຫລາຍເລື້ອງໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້ໂດຍບອກພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ແທນ ບາບ ຂອງ ມະນຸດ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ເດັດຂາດ, ແຕ່ວ່າມະນຸດແຕ່ລະຄົນເປັນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ຕາມການດຳເນີນຊີວິດຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນ ມະນຸດແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕາມຄວາມສະຫລາດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ວ່າທຸກຄົນຊະນະຕາມກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ແລະ ແມ່ນຫຍັງກໍ່ຕາມທີ່ຕົນເອງກະທຳໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເລີຍ.

8 ກ ຢຊ 24:15. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 10 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ. 11 ກ ມຊຢ 29:32. 15 ກ ອທ 12:5-6.

18 ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຊັກຈູງໃຈຫລາຍດວງໄປ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເບີກບານ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ຊັກຈູງພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳອີກໃຫ້ທຳການໂສເພນີ—ບອກພວກເຂົາວ່າ ເວລາຄົນຕາຍໄປ ມັນເປັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

19 ບັດ ນີ້ ຄົນ ຜູ້ນີ້ ໄດ້ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນເຈີຊອນ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນມາກ່ອນ.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ສະຫລາດກວ່າຊາວນີໂຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດລາວ, ແລະ ໄດ້ພາລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ລາວອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດເລີຍ, ເພາະວ່າລາວຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນປົກຄອງແຜ່ນດິນ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຽວບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຂັດກັບການທຳນາຍທັງໝົດຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ?

23 ບັດນີ້ຊື່ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ນັ້ນ

ຄື ກິດ ໂດນາ. ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ຜູກມັດຕົວເອງພາຍໃຕ້ພິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ ຊຶ່ງປະໂລຫິດສະໄໝບູຮານກຳນົດໄວ້ ເພື່ອແຍ້ງຊຶ່ງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອເກັບກຳພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ແຕ່ຖືກນຳເອົາລົງໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ.

24 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນມີອິດສະລະ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ. ທ່ານກ່າວວ່າຄຳທຳນາຍເຫລົ່ານັ້ນຂອງສະໄໝບູຮານເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

25 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດ ແລະ ຕົກໄປເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພໍ່ແມ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າລູກຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເພາະພໍ່ແມ່.

26 ແລະ ທ່ານເວົ້າອີກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ທ່ານເວົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຖືກປະທານເພື່ອ "ບາບຂອງໂລກ—

27 ແລະ ທ່ານນຳພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານເອງ; ແລະ ທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່າຕ້ອຍລົງ, ເຖິງ

ແມ່ນຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາງ, ເພື່ອທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເງິນໜ້າຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ກ້າຊົມຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ກ້າໃຊ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍຍ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນແອກໃຫ້ປະໂລຫິດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຖືຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງຕົນ, ຕາມຄວາມໄຝ່ຝັນຂອງຕົນ ແລະ ຕາມອາລົມຂອງຕົນ ແລະ ພາບນິມິດນັ້ນ, ແລະ ຄວາມລຶກລັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາຂອງຕົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງຕົນ, ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊຸ່ນເຄືອງ ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ—ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີວັນເປັນໄປໄດ້.

29 ບັດນີ້ ເວລາມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ເຫັນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກເພິ່ນເຫັນ ລາວ ພົມ ປະ ໝາດ ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕອບຄຳເວົ້າຂອງລາວ; ແຕ່ພວກເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ມັດລາວ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສົ່ງລາວໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ສົ່ງລາວຕໍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາລາວຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ລາວກໍເຮັດແບບດຽວກັນ

ກັບ ທີ່ລາວ ໄດ້ເຮັດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດ ໂອນ ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ "ພົມປະໝາດ ຕື່ມອີກ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ "ຮຸນແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ຕໍ່ໜ້າ ແອວມາ, ແລະ ພົມ ປະ ໝາດ ພວກປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສິດສອນ ໂດຍກ່າວຫາວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຊົກນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນ ໂງ່ ຈ້າ ຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ເພື່ອເຫັນແກ່ຄວາມອີ່ມໜ້າສຳລານ ຈາກແຮງງານຂອງປະຊາຊົນ.

32 ບັດນີ້ ແອວມາ ໄດ້ກ່າວກັບ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ ຢູ່ ແລ້ວ ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອີ່ມໜ້າສຳລານ ຈາກ ແຮງ ງານ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກນີ້; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ອອກແຮງງານຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນມາຈົນເຖິງບັດນີ້ດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຫາລ້ຽງຕົນເອງ, ທັງໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງຫລາຍເທື່ອໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

33 ແລະ ທັງໆທີ່ມັນເປັນວຽກງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປໃນສາດສະໜາຈັກ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ໜຶ່ງ "ຊີໂນ ເພື່ອ ແຮງງານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເລີຍ; ທັງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງເລີຍ ນອກຈາກເວລາທີ່ຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຕາມກົດໝາຍສຳລັບ ເວລາຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຕອບແທນແຮງງານຂອງພວກເຮົາໃນສາດສະໜາຈັກແລ້ວ, ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດອັນໃດແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດການ

30 ກ ຄມພ ພົມປະໝາດ, ການພົມປະໝາດ. 31 ກ ຮລມ 13:22. 33 ກ ແອວ 11:3.

ໃນສາດສະໜາຈັກກະອາກາດເພື່ອປະກາດຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປະຕິບັດດີໃນ "ຄວາມສຸກຂອງພັນຮຸ່ງຂອງພວກເຮົາ?"

35 ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ໃນເມື່ອຕົວເຈົ້າເອງກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ? ແລະ ບັດນີ້, ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກເຊັ່ນນີ້ ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ?

36 ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ, ຖືກແລ້ວ.
37 ແລະ ແລ້ວ ແອວມາ ຖາມ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ?

38 ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ບໍ່ເຊື່ອ.

39 ບັດນີ້ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຈະປະຕິເສດອີກບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກບໍ່? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກກ່າວ ມັນມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

40 ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າມີຫລັກຖານແນວໃດທີ່ວ່າມັນບໍ່ມີ "ພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າພຣະຄຣິດຈະບໍ່ສະເດັດມາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີເລີຍ, ນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

41 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນ "ປະຈັກ ພະຍານ ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າກໍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈະໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າ

ຈະປະຕິເສດມັນບໍ່? ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ?

42 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເຊື່ອ, ແຕ່ເຈົ້າຖືກຄອບງຳດ້ວຍວິນຍານທີ່ຕົວະ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ; ແຕ່ເວລານີ້ມານມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ, ແລະ ມານໄດ້ພາເຈົ້າໄປເຮັດກົນອຸບາຍຢູ່ທົ່ວທັງ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ທຳລາຍລູກຫລານຂອງພຣະເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້ ໂຄຣ ຣິ ທ໌ ໄດ້ກ່າວ ກັບແອວມາ ວ່າ: ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ສະແດງ "ເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຍອມຮັບວ່າມັນມີພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າພຣະອົງມີອຳນາດ ແລະ ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມຮັບຄຳເວົ້າຂອງທ່ານວ່າເປັນຄວາມຈິງ.

44 ແຕ່ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ພຽງພໍແລ້ວ; ເຈົ້າຈະທົດລອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າຈົ່ງສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບໍ່ໃນເມື່ອເຈົ້າເອງມີປະຈັກພະຍານເຫລົ່ານີ້ "ທັງໝົດຈາກພັນຮຸ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນຳອີກ? ພຣະຄຳພິວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂໍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພ້ອມທັງ າດາວພະເຄາະທັງໝົດນຳອີກ ຊຶ່ງ

<p>34 ກ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 40 ກ ພສສ 14:1. 41 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p>	<p>43 ກ ຢຄ 7:13-21; ຄພ 46:8-9. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 44 ກ ມຊຢ 13:33-34.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:1; ຄພ 88:47. ຄ ໂຍບ 12:7-10. ງ ຮລມ 12:11-15. ຈ ມຊ 6:63.</p>
--	--	--

ເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະຂອງມັນ ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າມີພຣະຜູ້ສ້າງສູງສຸດ.

45 ແລ້ວເຈົ້າຍັງໄປທົ່ວທົບເພື່ອຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອີກບໍ່? ແລະເຈົ້າຍັງປະຕິເສດພະຍານທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຕິເສດເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

46 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າຍ້ອນວ່າ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຈົ້າຍັງຈະຕໍ່ຕ້ານວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຢູ່ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍໄປ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການ "ດີກວ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປແທນທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຄົນນຳພາຈິດວິນຍານຫລາຍດວງລົງໄປ ສູ່ຄວາມພິນາດ ດ້ວຍການເວົ້າຕົວະ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍົກຍ້ອງຂອງເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າປະຕິເສດອີກ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນໄບ້, ເພື່ອເຈົ້າຈະເປີດປາກຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

48 ບັດນີ້ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຄືກັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອ.

49 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບລາວ

ວ່າ: ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຄື ເຈົ້າຈະເກີດເປັນ "ຄົນໄບ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດເປັນຄົນໄບ້ເພື່ອເຈົ້າຈະເວົ້າບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

50 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ໂຄຣ໌ທ໌ກໍເກີດເປັນຄົນໄບ້, ຈົນວ່າລາວເບິ່ງສູງບໍ່ໄດ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

51 ແລະ ບັດນີ້ເວລາທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຫັນເຫດການນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງເດີມີຂອງເພິ່ນອອກໄປຂຽນໜັງສືໃຫ້ໂຄຣ໌ທ໌, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍອມຮັບເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຫ້ແອວມາສະແດງເຄື່ອງໝາຍນີ້ກັບຜູ້ໃດອີກ? ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເພິ່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕ້ອງທຸກທໍລະມານນຳອີກບໍ່ ເພື່ອການສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເຫັນ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າແລ້ວ; ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງຕໍ່ໄປອີກບໍ່?

52 ແລະ ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເດີມີຂອງລາວອອກໄປ, ຂຽນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໄບ້ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເອົາສິ່ງນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຮູ້ຢູ່ຕະຫລອດວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ.

53 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມານໄດ້ "ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະມັນໄດ້ມາ ະປະກົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປເອີ້ນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້

47 ກ 1 ນພ 4:13.	52 ກ ແອວ 30:42.	ຂ 2 ກສທ 11:14;
49 ກ 2 ຂຄ 13:20.	53 ກ ຢຄ 7:14.	2 ນພ 9:9.

ກັບຄືນມາ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຫລົງທາງ ຕາມພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະ ມັນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເວົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ພໍໃຈໃຫ້ແກ່ຈິດໃຈແຫ່ງ ກາມມະລົມ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນມັນ ຈົນ ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄັດຄ້ານຄວາມຈິງ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາການສາບແຊ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

54 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ລາວ ກ່າວ ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວໄດ້ວົງວອນແອວມາໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອເອົາການສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກລາວ.

55 ແຕ່ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າຫາກພຣະອົງເອົາການສາບແຊ່ງນີ້ອອກໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະຊັກຊວນໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ເພາະນີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

56 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການສາບແຊ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກໂຄຣນິທ໌; ແຕ່ລາວໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວ ໄປ ຈາກ ເຮືອນ ຫລັງ ໜຶ່ງ ຫາ ເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານກິນ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ ໂຄຣນິທ໌ຖືກປະກາດໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂດຍທັນທີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກໄປຫາ

ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງໂຄຣນິທ໌ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ໂດຍໄວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ການພິພາກສາແບບດຽວກັນຈະມາສູ່ພວກເຂົາ.

58 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທຸກຄົນ ໄດ້ຍອມຮັບ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ໂຄຣນິທ໌. ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ; ແລະ ນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແບບຢ່າງຂອງໂຄຣນິທ໌ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໂຄຣນິທ໌ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາຈາກເຮືອນຫລັງໜຶ່ງຫາເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານລ້ຽງຕົນເອງ.

59 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປຫາຜູ້ຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ແຍກຕົວອອກຈາກຊາວນີໂຟ ແລະ ເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວໂຊຣຳ, ໂດຍມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຊຣຳນຳພາໄປ—ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຢຽບຍຳຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

60 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນບ່ອນຈົບຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ “ມານ ຈະບໍ່” ຄຳຊູລູກຫລານຂອງມັນໃນວັນສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ມັນຈະລາກພວກເຂົາລົງໄປ ານະລິກຢ່າງວ່ອງໄວ.

ບົດທີ 31

ແອວມາ ນຳ ພາ ການ ເຜີຍ ແຜ່ ເພື່ອ ກູ້ ຊາວ ໂຊຣຳ ທີ່ ຫລົງ ຜົດ ກັບ ຄືນ ມາ—ຊາວ ໂຊຣຳ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ຄຣິດ, ເຊື່ອ ໃນ ການ ເລືອກ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ທາງ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ—ຜູ້ ສອນ ສາດ ສະ ໜາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ

53 ຄ ພສສ 10:4. ງ ຄມພ ກາມມະລົມ.	60 ກ ຄມພ ມານ. ຂ ແອວ 3:26-27; 5:41-42;	ຄພ 29:45. ຄ ຄມພ ນະລົກ.
-----------------------------------	--	---------------------------

ຍານສັກສິດ—ຄວາມທຸກຂອງພວກເພິ່ນ
ຖືກກົນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກ ໂຄຣນິ ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແອວມາ
ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ ຊາວໂຊຣຳກຳລັງ
ບົດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ວ່າ ໂຊຣຳຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາກຳ
ລັງຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ກາບໄຫວ້
ຮູບບູຊາທີ່ເວົ້າບໍ່ໄດ້, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍເລີ່ມ
ໂສກເສົ້າອີກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້
ຄົນ.

2 ເພາະວ່າມັນເປັນສາເຫດຂອງ "ຄວາມ
ເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ແອວມາ
ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ໃຈຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເສົ້າ
ສະຫລົດຫລາຍທີ່ສຸດເພາະການແບ່ງແຍກ
ຂອງຊາວໂຊຣຳທີ່ອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ຊາວໂຊຣຳໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່
ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອານທິ
ໂອນຳ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນໃກ້
ຝັ່ງທະເລ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ, ຊຶ່ງຊາຍແດນຂອງມັນຕິດກັບ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້, ຊຶ່ງເປັນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊາວ
ເລມັນ.

4 ບັດນີ້ຊາວນີໄຟຍ້ານທີ່ສຸດວ່າ ຊາວ
ໂຊຣຳຈະເຂົ້າໄປຕິດຕໍ່ກັບຊາວເລມັນ,

ແລະ ວ່າມັນອາດຈະເປັນທາງແຫ່ງການ
ສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຊາວນີໄຟ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ "ການສັ່ງສອນ
ພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ "ນຳພາຜູ້ຄົນ
ມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ—ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອຳນາດແກ່ຈິດໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, ຫລື ເໜືອກວ່າສິ່ງ
ໃດໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ—ສະນັ້ນ
ແອວມາຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນແລ້ວ ທີ່
ພວກເພິ່ນຈະທົດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະ
ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາອຳໂມນ, ແລະ
ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີໄປນຳ; ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ປະຣິມໄນໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກໃນ
ເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ພາສາມຄົນນີ້,
ແລະ ພ້ອມທັງແອມມິວເລັກ ແລະ ຊີເອສ
ຣອມ ຜູ້ທີ່ມາຈາກມີເລັກ; ແລະ ລູກຊາຍ
ຂອງເພິ່ນສອງຄົນໄປນຳ.

7 ບັດນີ້ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເອົາລູກຊາຍກົກຂອງ
ເພິ່ນໄປນຳ, ແລະ ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ "ຮີລາ
ມັນ; ແລະ ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເພິ່ນເອົາໄປນຳແມ່ນ
ຊິບລັນ ແລະ ໂຄຣນິອານທັນ; ແລະ ນີ້ຄືຊື່
ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຫາ ຊາວໂຊຣຳກັບເພິ່ນ
ເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

8 ບັດນີ້ ຊາວໂຊຣຳເປັນ "ພວກທີ່ໄດ້
ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟ; ສະນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເຄີຍໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນເຖິງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ.

9 ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ "ຕົກໄປສູ່ຄວາມ
ຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ເພາະວ່າພວກ

31 1 ກ ອພຍ 20:5;
ມຊຍ 13:13.
ຂ 2 ນຟ 9:37.
ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ຄ ແອວ 35:15.
2 ກ ມຊຍ 28:3;
3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.

5 ກ ອນ 1:23;
ແອວ 4:19.
ຄມພ ສັ່ງສອນ.
ຂ ຮຣ 4:12;
ຍຄ 2:8;
ແອວ 36:26.
ຄ ຈຣ 1:11-12;

ຄພ 11:2.
7 ກ ຄມພ ຮີລາມັນ, ລູກ
ຊາຍຂອງແອວມາ.
ຂ ແອວ 30:59.
8 ກ ແອວ 24:30.
9 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໄມເຊ.

10 ທັງພວກເຂົາບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃນການອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລົ້ລວງ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ພວກເຂົາໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້, ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

12 ບັດນີ້ ເວລາພວກເພິ່ນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເພິ່ນປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນວ່າຊາວໂຊຣຳໄດ້ສ້າງທຳມະສາລາໄວ້, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອາທິດລະເທື່ອ, ເພາະມັນເປັນມື້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າມື້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ;

13 ພວກເຂົາມີບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໄວ້ກາງທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຳລັບໃຫ້ຄົນຢືນ ຊຶ່ງສູງກວ່າຫົວຄົນ; ແລະ ຂ້າງເທິງນັ້ນຄົນໜຶ່ງສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

14 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາຈະມາ "ນະມັດສະການກໍຕ້ອງອອກໄປຢືນຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ເດ່ມືຂຶ້ນເທິງຟ້າ, ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

15 ບໍລິສຸດ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ; ພວກຂ້າ

ນ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງບໍລິສຸດ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານມາແລ້ວ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານຢູ່, ແລະວ່າພຣະອົງຈະເປັນວິນຍານຕະຫລອດໄປ.

16 ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແຍກພວກຂ້ານ້ອຍອອກຈາກພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຊື່ອຖືຮິດຄອງປະເພນີຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ຕ່ຽງກັນມາ ຍ້ອນປັນຍາທີ່ອ່ອນແອຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນລູກຜູ້ ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກອີກວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

17 ແຕ່ວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ພຣະອົງ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອເອົາລົງໄປນະລົກ ໂດຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ; ເພາະຄວາມສັກສິດອັນນີ້, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທ ພຣະອົງ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງອີກທີ່ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປຕາມຮິດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຊຶ່ງໄດ້ມັດພວກເຂົາລົງສູ່ຄວາມເຊື່ອຖືກ່ວກັບພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຫີນທາງໄປຈາກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

18 ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທ

14 ກ ມທ 6:1-7. 16 ກ ແອວ 38:13-14. 17 ກ ຄມພ ອວດອີງ, 18 ອຊຢ 65:3, 5. ຄວາມອວດອີງ.

ພຣະອົງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກ ແລະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາ ແລະ ພິນັ້ງຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

20 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປແລະຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນ.

21 ບັດນີ້ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ແຣມີອຳທຳ, ຊຶ່ງແປວ່າ ແທ່ນສັກສິດ.

22 ບັດນີ້ຈາກແທ່ນສັກສິດນີ້ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງພິນັ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລັກພາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

23 ບັດນີ້, ຫລັງຈາກທີ່ຜູ້ຄົນຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາ "ບໍ່ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອີກຈົນກວ່າຈະໄດ້ມາຂຸມນຸມກັນອີກເທື່ອໃໝ່ທີ່ແທ່ນສັກສິດ, ເພື່ອຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີຂອງພວກເຂົາ.

24 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ໃຈຂອງເພິ່ນ "ໂສກເສົ້າ; ເພາະວ່າເພິ່ນເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ

ເສຍຄົນໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນເຫັນວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບຄຳແລະຢູ່ກັບເງິນ, ແລະ ຢູ່ກັບສິ່ງຂອງອັນສວຍງາມນາໆຊະນິດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນອີກວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາ "ໄຜ່ຜັນໃນການອວດອ້າງ, ແລະ ໃນຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງເພິ່ນຂຶ້ນຫາພຳສະຫວັນ, "ຮ້ອງທູນວ່າ: ໂອ້, ຍັງອີກດົນປານໃດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຜູ້ຢູ່ທາງລຸ່ມ ໃນເນື້ອໜັງເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນຮຸນແຮງແບບນີ້ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ?

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາ "ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກເຂົາຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງແຕ່ປາກ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາ "ອວດອ້າງ, ຈົນເຖິງຄວາມໄທຍຫລວງ, ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງທອດພຣະເນດເບິ່ງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະ ແຫວນຂໍ້ມື ແລະ "ສາຍແຂນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງເອ້ເປັນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໃຊ້ປະດັບປະດາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ—ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງ,

<p>23 ກ ຢາບ 1:21-25. 24 ກ ປຖກ 6:5-6. 25 ກ ຢຄ 2:13;</p>	<p>ແອວ 1:32. 26 ກ ມຊ 7:41-58. 27 ກ ອຊຢ 29:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 28 ກ ອຊຢ 3:16-24.</p>
--	---	--

ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພວກທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆ ຕ້ອງຕາຍ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

30 ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງອີກດົນປານໃດທີ່ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້? ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ທົນກັບຄວາມບົກພ່ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຈັບປວດຫລາຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍເສົ້າສະຫລົດຫລາຍ; ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ິນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະມີພະລັງດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ານ້ອຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

32 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ປະທານຄວາມສໍາເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ນໍາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ—ຄື ອາໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ,

ແລະ ແອມມິວເລັກກັບຊີເອສຣອມນໍາອີກ, ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ ິສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍນໍາອີກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າທັງໝົດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ.

33 ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມີພະລັງ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດກັບເຂົາເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປະທານ ິໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະມີຄວາມສໍາເລັດໃນການນໍາພາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະຄຣິດອີກ.

35 ຂໍຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ິຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາປະເສີດ ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາເປັນພິນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງ ແລະ ບັນຍາໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ນໍາພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງອີກ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄືເພິ່ນໄດ້ ິວາງ ິມືຂອງເພິ່ນໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ເພິ່ນວາງມືຂອງເພິ່ນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍເຕັມປຸງມໂປດດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດ.

37 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ ິໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າພວກ

<p>31 ກ ຢຣ 16:33. 32 ກ ແອວ 31:7. 34 ກ 2 ນພ 26:33.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ. 36 ກ 3 ນພ 18:36-37.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມື, ການວາງ. 37 ກ ມທ 6:25-34; 3 ນພ 13:25-34.</p>
---	--	--

ເພິ່ນ ຈະ ກິນ ຫຍັງ, ຫລື ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ດື່ມ ຫຍັງ, ຫລື ພວກເພິ່ນຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ.

38 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ ກະທາຍນ້ຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະທານ ພະ ລັງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ ຮັບ ທຸກອັນ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຈະ ຖືກ ກິນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ. ບັດນີ້ ມັນ ກໍ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄຳ ອະທິຖານ ຂອງ ແອວມາ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ໄປ ເຊັ່ນ ນີ້ ຍ້ອນ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ອະທິຖານ ດ້ວຍ ສັດທາ.

ບົດທີ 32

ແອວມາ ສິດສອນ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ຄວາມ ທຸກ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຖ່ອມ ຕົວ—ສັດທາ ແມ່ນ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ—ແອວມາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ວ່າ ເຫລົ່າ ທຸດ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ຫາ ກິດ ແກ່ ຜູ້ ຊາຍ, ຜູ້ ຍິງ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ—ແອວມາ ປຽບ ທຽບ ພຣະ ທຳ ໃສ່ ກັບ ເມັດ ພິດ—ມັນ ຕ້ອງ ຖືກ ເອົາ ໄປ ປູກ ແລະ ບຳ ລຸງ ລ້ຽງ—ແລ້ວ ມັນ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ເປັນ ກົກ ໃຫຍ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ປິດ ເອົາ ໝາກ ໄມ້ ນິລັນ ດອນ ຈາກ ຕົ້ນ ນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ສິ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ໂດຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ແລະ ໃນ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສິ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ເຖິງ ແມ່ນ

ຕາມ ຖະໜົນ ຫົນທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ງານ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ບັນ ດາ ກົນ ຍາກ ຈົນ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ ເພາະ ເສື້ອ ຜ້າ ລາຄາ ຖືກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—

3 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຖື ວ່າ ເປັນ ຄວາມ ສົກກະ ປົກ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຍາກ ຈົນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຖືກ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖື ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄຸນ ຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ຍາກ ຈົນ ທາງ ໂລກ ແລະ ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ ນຳ ອີກ.

4 ບັດ ນີ້, ຂະນະ ທີ່ ແອວມາ ກຳ ລັງ ສິດ ສອນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຢູ່ ເທິງ ເນີນ ພູ ໄອ ໄນດາ, ມີ ຜູ້ ຊົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ຄື ຄົນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ຢູ່, ຜູ້ ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ, ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ຂອງ ທາງ ໂລກ.

5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ແອວມາ; ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເດັ່ນ ທີ່ ສຸດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ ນ້ອງ ພວກ ນີ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ກິດ ໃດ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ສະ ເພາະ ແມ່ນ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຮົາ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ

<p>38 ກ ມທ 5:10–12; ມຊຢ 24:13–15; ແອວ 33:23. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>32 ງ ຄມພ ຍາກ ຈົນ. 3 ກ ແອວ 34:40. 4 ກ ຄມພ ຍາກ ຈົນ—ຄົນ ທີ່ ຍາກ ຈົນ ທາງ ວິນຍານ.</p>	<p>5 ກ ສພສ 18:23. ຂ ແອວ 33:10.</p>
---	---	--

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງໄວ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ສ້າງດ້ວຍມື ຂອງພວກເຮົາເອງ; ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ພວກເຮົາ ທີ່ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ າແນວໃດດີ?

6 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຫັນຕົວມາ ແລະ ເບິ່ງໜ້າຂອງຄົນນັ້ນທັນທີ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ; ເພາະເພິ່ນເຫັນວ່າ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ະຖ່ອມຕົວລົງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ຶການຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຟັງພຣະຄຳ.

7 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່າວອັນໃດອີກກັບຜູ້ຊົນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງປາວຕໍ່ຄົນທີ່ເພິ່ນເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສຳນຶກຜິດຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

8 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານ "ຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ຖ້າພວກທ່ານເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຍ່ອມເປັນສຸກແລ້ວ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດດີ?—ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະ ັນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກ

ຈະຢູ່ໃນທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ?

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມວ່າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານບໍ່ຄວນ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກອາທິດລະເທື່ອເທົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ມັນເປັນການດີທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ັບັນຍາ; ເພາະມັນຈຳເປັນທີ່ພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ບັນຍາ; ເພາະມັນເປັນດ້ວຍວ່າ ພວກທ່ານຖືກຂັບໄລ່, ວ່າ ພິ ັນ້ອງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ພວກ ທ່ານ ເພາະ ະຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຫລາຍ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຈຶ່ງ ນຳ ພວກ ທ່ານ ມາ ຫາ ຄວາມ ຕ່ຳ ຕ້ອຍ ໃນ ໃຈ; ເພາະພວກທ່ານຈຳຕ້ອງຖືກນຳມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະພວກທ່ານຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນສຸກ; ເພາະວ່າບາງຄັ້ງຖ້າຫາກມະນຸດຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ເຂົາຈະສະແຫວງຫາການກັບໃຈ; ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນຈະພົບຄວາມເມດຕາຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ພົບຄວາມເມດຕາ ແລະ "ອິດທິນຈິນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ເພາະພວກທ່ານຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນ. ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍແທ້ເພາະພຣະຄຳ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າ?

<p>5 ຄ ກຈກ 2:37-38. 6 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,</p>	<p>ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ແອວ 16:16-17; ຄພ 101:8. 8 ກ ມຫ 5:3-5.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ. 12 ກ ປຍຈ 4:13. ຂ ສພສ 16:8. 13 ກ ແອວ 38:2.</p>
--	---	---

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ດ້ວຍ ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງ ຕົນ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ໄດ້ຮັບພອນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ໄດ້ ຮັບພອນ ຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ ຖ່ອມຕົວ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຢ່າງ ຍິ່ງ ຂອງຕົນ.

16 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກ ບັງຄັບໃຫ້ "ຖ່ອມຕົວ ຢ່ອມ ເປັນ ສຸກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍບໍ່ຕີ ດ້ານໃຈຢ່ອມເປັນສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍບໍ່ ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳ, ຫລື ຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ຮູ້ຈັກກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຊື່ອ.

17 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມີຢູ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເວົ້າ ວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານຈະສະແດງ "ເຄື່ອງໝາຍ ຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ; ເມື່ອນັ້ນພວກ ເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອ.

18 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ນີ້ແມ່ນ ສັດທາບໍ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະຖ້າຫາກ ລາວ ຮູ້ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວກໍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຕ້ອງ "ເຊື່ອ, ເພາະລາວຮູ້ມັນແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທີ່ "ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມຈະຖືກສາບ ແຊ່ງຫລາຍປານໃດກວ່າຄົນທີ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອ ຫລື ພຽງມີເຫດຜົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຕົກຢູ່ ໃນການລ່ວງລະເມີດ?

20 ບັດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຄວນ ຕັດ ສິນ ກຸ່ງວ ກັບ ເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ

ພວກທ່ານວ່າ ມັນເປັນທາງໜຶ່ງ ແມ່ນດັ່ງທີ່ ມັນເປັນອີກທາງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຈະເປັນກັບ ມະນຸດທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ມາ ແລ້ວ ກຸ່ງວ ກັບ "ສັດທາ—ສັດທາ ບໍ່ ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງ ຕ່າງໆ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີສັດທາ ພວກທ່ານກໍ ະຫວັງໃນສິ່ງທີ່ "ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ກັບ ພວກທ່ານ, ແລະ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ຈຳໄວ້, ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນ ທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງປາດຖະໜາໃນປະການ ທຳອິດໃຫ້ທ່ານເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແກ່ ມະນຸດ ຈາກ ເຫລົ່າ ທູດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, "ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍເທົ່າ ນັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍິງນຳອີກ. ບັດນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ະເດັກນ້ອຍໆກໍໄດ້ຮັບພຣະຄຳມາສູ່ຕົນເອງ ຫລາຍເທື່ອ, ຈົນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ມີບັນ ຍາ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຍອມຈຳນົນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກທ່ານປາດ ຖະໜາຢາກຮູ້ຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າພວກທ່ານ ຄວນ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດດີ ເພາະພວກທ່ານ ເປັນທຸກ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ—ບັດ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຕັດສິນ ພວກທ່ານ ນອກ ຈາກມັນເປັນໄປຕາມສິ່ງທີ່ມີຈິງເທົ່ານັ້ນ—

16 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	21 ກ ຢຣ 20:29; ຮຣ 11.	ຂ ມຫ 11:25; ລກ 10:21;
17 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.	ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ.	3 ນພ 26:14-16;
18 ກ ອຫ 12:12, 18.	ຄ ອຫ 12:6.	ຄພ 128:18.
19 ກ ຢຣ 15:22-24.	23 ກ ຢຣ 2:28-29.	

25 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກທ່ານທຸກຄົນໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ໆວ່າ ມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຈະຖ່ອມຕົວບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນສະພາບແບບໃດກໍຕາມ.

26 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສັດທາ—ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ—ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ. ທຳອິດພວກທ່ານຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນຈົນສົມບູນບໍ່ໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສັດທາທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

27 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຕື່ນ ແລະ ປຸກຄວາມສາມາດຂອງພວກທ່ານ ຈົນມາຫາການທົດລອງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄຂ້ສັດທາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ "ຄວາມປາດຖະໜານີ້ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະໃຫ້ບ່ອນສຳລັບຄຳສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.

28 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ກັບ "ເມັດພືດ. ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໃຫ້ບ່ອນເພື່ອຈະປູກ ະເມັດພືດໃນ ິໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນເມັດພືດທີ່ແທ້ຈິງ ຫລື ເມັດທີ່ດີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ໂຢນມັນຖິ້ມ ໂດຍ ິຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກທ່ານ, ວ່າພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະເລີ່ມພອງຢູ່ໃນເອິກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກ

ເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ—ມັນຕ້ອງເປັນເມັດດີຫລື ວ່າພຣະຄຳນີ້ດີ ເພາະມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ ິຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາແຈ້ງອອກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມມີລົດແຂບສຳລັບເຮົາ.

29 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເພີ່ມສັດທາຂອງພວກທ່ານບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ແນ່ນອນ; ປານນັ້ນມັນຍັງບໍ່ເຕີບໂຕເປັນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

30 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເມັດນັ້ນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຕ້ອງເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ມັນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ: ເພາະພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ມັນງອກ ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງພວກທ່ານແນ່ໃຈບໍ່ວ່ານີ້ຄືເມັດດີ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ; ເພາະທຸກເມັດໄດ້ອອກຜົນໃນ "ລັກສະນະຂອງມັນເອງ.

32 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເມັດໃດເຕີບໂຕ ມັນກໍຈະຕ້ອງເປັນເມັດດີ, ແຕ່ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເຕີບໂຕ, ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຕ້ອງເປັນເມັດບໍ່ດີ, ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງຖືກໂຢນຖິ້ມໄປ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງເພາະພວກທ່ານໄດ້ພິສູດການທົດລອງ, ແລະ ໄດ້ປູກເມັດນັ້ນ, ແລະ ມັນໄດ້ພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ

<p>27 ກ ມຣກ 11:24. 28 ກ ແອວ 33:1. ຂ ລກ 8:11.</p>	<p>ຄ ຄມພ ໃຈ. ງ ມທ 17:20. ຈ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 31 ກ ທຖກ 1:11-12.</p>
--	---	--

ເລີ່ມເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ, ພວກທ່ານກໍຕ້ອງຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ "ຄວາມຮູ້ຂອງ ພວກທ່ານສົມບູນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ ຂອງພວກທ່ານສົມບູນໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານຄົງທີ່; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນພວກທ່ານຮູ້ ຊຶ່ງພວກທ່ານຮູ້ວ່າພຣະ ຄຳເຮັດ ໃຫ້ຈິດວິນຍານ ຂອງພວກທ່ານ ພອງຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຮູ້ອີກວ່າມັນ ງອກຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ ທ່ານເລີ່ມແຈ້ງອອກ ແລະ "ຈິດໃຈຂອງ ພວກທ່ານເລີ່ມຂະຫຍາຍອອກ.

35 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖືກ ແລ້ວ, ເພາະມັນຄື "ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມ ດີ, ເພາະຫລົງເຫັນໄດ້, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຕ້ອງຮູ້ວ່າມັນດີ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ ຈາກພວກທ່ານໄດ້ຊົມຄວາມສະຫວ່າງ ນີ້ແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນ ແລ້ວບໍ່?

36 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ຄວນປະຖິ້ມ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ພຽງແຕ່ໃຊ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເພື່ອປູກ ເມັດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ພິສູດການທົດ ລອງໃຫ້ຮູ້ຖ້າຫາກມັນເປັນເມັດດີ.

37 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຕົ້ນເລີ່ມເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກ ເຮົາບຳລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ເພື່ອມັນຈະແຕກຮາກ, ເພື່ອມັນຈະເຕີບໂຕ

ຂຶ້ນ, ແລະ ອອກຜົນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບຳລຸງ ລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ມັນກໍຈະ ແຕກຮາກ, ແລະ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກ ຜົນ.

38 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ລະເລີຍ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ຄິດເຖິງການບຳລຸງລ້ຽງ ມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະບໍ່ແຕກຮາກເລີຍ; ແລະ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງຕາເວັນມາ ເຖິງ ແລະ ເຜົາມັນ, ເມື່ອມັນບໍ່ມີຮາກ ມັນ ຍ່ອມຫຼົງແຫ້ງໄປ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະ ຖອນມັນຂຶ້ນ ແລະ ໂຍນມັນຖິ້ມໄປ.

39 ບັດນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເພາະເມັດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ແມ່ນວ່າຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ປາດຖະ ໜາ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ດິນຂອງພວກທ່ານ ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ຍ່ອມບຳລຸງ ລ້ຽງຕົ້ນນັ້ນ, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ ຜົນຈາກມັນ.

40 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ໂດຍຄອງຄອຍ ໝາກຂອງຕົ້ນດ້ວຍຕາແຫ່ງສັດທາ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

41 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະບຳລຸງລ້ຽງ ພຣະຄຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບຳລຸງລ້ຽງຕົ້ນເມື່ອ ມັນເລີ່ມເຕີບ ໂຕ ໂດຍສັດທາຂອງພວກ ທ່ານດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ, ໂດຍຄອງຄອຍຜົນຈາກ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລ້ວມັນຈະແຕກຮາກ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນຈະເປັນຕົ້ນທີ່ າງອາກາມໄປສູ່ຊີ ວິດອັນເປັນນິດ.

34 ກ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ຂ ອທ 3:19.
ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ.
35 ກ ຢຮ 3:18-21.
ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
38 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
39 ກ ມທ 13:5.
40 ກ ປຖກ 2:9;
1 ນພ 15:36.

41 ກ ຄມພ ອົດທົນ,
ຄວາມອົດທົນ.
ຂ ແອວ 33:23;
ຄພ 63:23.

42 ແລະ ເພາະ "ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກທ່ານ ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນຂອງພວກທ່ານ ໃນການບໍາລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ແຕກຮາກຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ພວກທ່ານຈະເກັບ ະໝາກຂອງມັນໄດ້ ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຫວານເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຫວານ, ແລະ ຂາວເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍລິສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສຳລານດ້ວຍໝາກໄມ້ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຫົວທັງບໍ່ກະຫາຍ.

43 ເມື່ອນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈະເກັບກຽວລາງວັນແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ຄວາມອິດກັນຂອງພວກທ່ານ ໂດຍໄດ້ຄອຍຖ້າໃຫ້ຕົນໄມ້ອອກຜົນໃຫ້ພວກທ່ານ.

ບົດທີ 33

ຊີນັດ ໄດ້ສິດສອນວ່າ ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການໃນທຸກສະຖານທີ່, ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ການພິພາກສາຈະຖືກເອົາໜີ້ໄປ—ຊີໂນກໄດ້ສິດສອນວ່າ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ—ໄມເຊໄດ້ຍົກແບບສະບັບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງ

ຄຳຖາມມາຫາເພິ່ນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຊື່ອຖືໃນ "ພຣະເຈົ້າອົງດຽວຫລືບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄປນັ້ນ, ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະປູກ ະເມັດພືດໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ, ຫລື ວ່າພຣະຄຳຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນຈະຕ້ອງປູກໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ; ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະເລີ່ມສະແດງສັດທາຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ.

2 ແລະ ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ພວກທ່ານ "ບໍ່ສາມາດນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານ. ແຕ່ວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດວ່າ ພວກທ່ານນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ແລ້ວພວກທ່ານກໍເຮັດຜິດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະຄົ້ນຄວ້າ ະພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກມັນສິດສອນພວກທ່ານໃນເລື່ອງນີ້, ພວກທ່ານກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

3 ພວກທ່ານຈຶ່ງຈຳໄດ້ບໍ່ ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ອ່ານເລື່ອງທີ່ "ຊີນັດ, ຜູ້ປະກາດພຣະທຳໃນສະໄໝບູຮານ, ກຽວກັບການອະທິຖານ ຫລື ະການນະມັດສະການ?

4 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະອົງເມດຕາປານີ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ ເຖິງແມ່ນເວລາຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເມດຕາປານີເວລາຂ້ານ້ອຍອະທິຖານກຽວກັບຜູ້ທີ່ເປັນ

<p>42 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ 1 ນພ 8:10-12. 33 1 ກ 2 ນພ 31:21;</p>	<p>ມຊຢ 15:2-4. ຂ ແອວ 32:28-43. 2 ກ ແອວ 32:5. ຂ ແອວ 37:3-10.</p>	<p>3 ກ ຄມພ ຊີນັດ; ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ຂ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>
--	---	---

“ສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ
ພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງໃນ “ທົ່ງຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ; ເວລາຂ້ານ້ອຍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ
ອົງໃນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍສະເໝີ.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ,
ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ.

7 ແລະ ເວລາຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນ “ທ້ອງ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ອະທິຖານທາພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເມດຕາປານີ
ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ ເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຈາກ
ພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດ, ແລະ
ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະ
ອົງເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍມາຕະຫລອດ,
ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນທາຂອງຂ້ານ້ອຍໃນ
ທ່າມກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງພຣະອົງ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນ
ຂ້ານ້ອຍອີກ ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຖືກ “ຂັບໄລ່
ອອກໄປ ແລະ ຖືກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍພົ່ນ
ປະໝາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງ
ເອີ້ນທາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະພິໂລດ
ກັບສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິ

ໂລດຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມພິນາດຢ່າງ
ວ່ອງໄວ.

11 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍຍ້ອນ
ວ່າ ຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດຂອງພຣະ
ອົງທີ່ເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍມາດັ່ງນີ້, ສະນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈະເອີ້ນທາພຣະອົງໃນຄວາມທຸກ
ທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງ
ຫັນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປຈາກ
ຂ້ານ້ອຍ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເຊື່ອຖື “ພຣະຄຳພິ
ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຄົນສະໄໝກ່ອນໄດ້ຂຽນໄວ້
ບໍ່?

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກທ່ານເຊື່ອ,
ພວກທ່ານຄວນເຊື່ອເລື່ອງທີ່ “ຊີນັດໄດ້ເວົ້າ
ໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະ
ອົງໄດ້ເອົາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປ
ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

14 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ພວກ
ທ່ານອ່ານພຣະຄຳພິບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານ
ອ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

15 ເພາະວ່າມັນ “ບໍ່ໄດ້ຂຽນວ່າຊີນັດຜູ້
ດຽວທີ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ວ່າ “ຊີ
ໂນກກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ—

16 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງພຣະພິໂລດຜູ້
ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຂົ້າ
ໃຈໃນຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງ

<p>4 ກ ມທ 5:44. 5 ກ ແອວ 34:20-25. 7 ກ ມທ 6:5-6; ແອວ 34:26.</p>	<p>10 ກ ແອວ 32:5. 12 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 13 ກ ແອວ 34:7. 15 ກ ຢຄ 4:4.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 19:10; ແອວ 34:7.</p>
--	---	------------------------------------

ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຫັນວ່າ ສາດສະດາຜູ້ທີສອງໃນ ສະໄໝກ່ອນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມ ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພິ່ນຈົນເຖິງແກ່ຄວາມ ຕາຍ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ບໍ່ມີແຕ່ ພວກເພິ່ນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ໂມເຊກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະ ອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ະແບບ ສະບັບຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນຈະ ໄດ້ມີຊີວິດ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫລົງ ເບິ່ງ ແລະ ມີຊີວິດ.

20 ແຕ່ວ່າມີຄົນພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ມີກໍຍ້ອນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຈແຂງ ກະດ້າງຫລາຍຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຫລົງ ເບິ່ງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍ. ບັດນີ້ເຫດ ຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຫລົງເບິ່ງກໍຄື ພວກເຂົາ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມັນຈະ "ປົນປົວພວກເຂົາໄດ້.

21 ໂອ້ ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານຈະຖືກປົນປົວໄດ້ ໂດຍພຽງແຕ່ ຫລົງເບິ່ງ ພວກທ່ານກໍຖືກປົນປົວແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຫລົງເບິ່ງໂລດບໍ່, ຫລື ວ່າ

ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເມີນເສີຍບໍ່ຍອມ ຫລົງໄປເບິ່ງເລີຍ, ຈົນວ່າພວກທ່ານຕາຍ ໄປ?

22 ຖ້າຫາກເປັນດັ່ງນັ້ນວິບັດຈະມາເຖິງ ພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ກໍຈົ່ງ ຫລົງເບິ່ງ, ແລະ "ເລີ່ມເຊື່ອຖືໃນພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງ ຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ສິ້ນພຣະ ຊົນເພື່ອ ະຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມ ຕາຍອີກ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄືນ ຊີວິດ, ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາ ໃນມື້ສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນມື້ພິພາກສາ, ຕາມ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ ະປູກພຣະຄຳນີ້ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ະງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງມັນດ້ວຍ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະກັບກາຍເປັນຕົ້ນງອກງາມຂຶ້ນໃນພວກ ທ່ານຈົນເຖິງຊີວິດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານໃຫ້ ະພາລະຂອງພວກທ່ານເບົາບາງລົງ, ໂດຍ ທາງຄວາມສຸກຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໄດ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຈະເຮັດມັນ. ອາແມນ.

<p>17 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>19 ກ ພບຍ 18:15, 18; ແອວ 34:7.</p> <p>ຂ ຈບຂ 21:9; 2 ນພ 25:20;</p>	<p>ມຊຍ 3:15.</p> <p>ຄ ຢຮ 3:14; ຮລມ 8:14-15.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 17:40-41.</p> <p>22 ກ ແອວ 32:27-28.</p> <p>ຂ ແອວ 22:14; 34:8-9.</p> <p>ຄ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>ງ ແອວ 11:44.</p> <p>ຈ ຄມພ ວຽກງານ.</p> <p>23 ກ ແອວ 33:1; 34:4.</p> <p>ຂ ແອວ 32:41; ຄພ 63:23.</p> <p>ຄ ແອວ 31:38.</p>
--	---	---

ບົດທີ 34

ແອມມິວເລັກໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພຣະຄຳຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດນຳ ໄປສູ່ຄວາມລອດ—ມະນຸດ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີການ ຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ—ກົດທັງໝົດຂອງ ໂມເຊຊີ ໄປທາງການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ—ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນິລັນດອນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ—ຈົ່ງອະ ທິຖານສຳລັບພອນທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ ຍານ—ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາຂອງມະນຸດທີ່ຈະ ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ—ຈົ່ງທຳ ງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານດ້ວຍ ຄວາມຍ້ານກົວຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ ເພິ່ນກໍນັ່ງລົງເທິງພື້ນ ດິນ ແລະ ”ແອມມິວເລັກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສິດສອນພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ ວ່າມັນຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກທ່ານຈະບໍ່ ຮູ້ເລື່ອງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບການສະ ເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາສິດ ສອນວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບ ”ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ອນພວກທ່ານ ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົາ.

3 ແລະ ໂດຍທີ່ພວກທ່ານປາດຖະໜາ ຈາກອ້າຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ພວກທ່ານ ພວກທ່ານ ຄວນເຮັດແນວໃດ, ເພາະຄວາມທຸກຂອງ

ພວກທ່ານ; ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ ບາງຢ່າງເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນພວກ ທ່ານໃຫ້ມີສັດທາ ແລະ ຄວາມອິດທິນ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃຫ້ພວກທ່ານມີ ສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນ ”ຜັງພຣະຄຳ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ພິສູດການທົດລອງຄວາມດີຂອງມັນ.

5 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນຄຳຖາມອັນໃຫຍ່ ຍິ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານຄືວ່າ ພຣະຄຳດຳລົງຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືບໍ່ ຫລື ຈະມີພຣະຄຣິດຫລືບໍ່?

6 ແລະ ພວກທ່ານ ຫລຽວເຫັນອີກວ່າ ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດຕໍ່ພວກທ່ານ ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ວ່າ ”ພຣະຄຳຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

7 ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳ ເວົ້າຂອງຊີນັດ, ວ່າການໄຖ່ມາເຖິງໂດຍ ທາງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ ເຖິງຄຳເວົ້າຂອງຊີໂນກນຳອີກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ອ້າງເຖິງ ໂມເຊນຳອີກ, ເພື່ອພິສູດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະ ”ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນບັນດາ ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຮັບເອົາການລ່ວງ ລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າ ພຣະອົງຈະ ຊົດໃຊ້ແຜນບາບຂອງໂລກ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

9 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ ”ການຊົດ ໃຊ້; ເພາະຕາມ ະແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ

<p>34 1 ກ ແອວ 8:21. 2 ກ ແອວ 16:13-21. 4 ກ ແອວ 33:23.</p>	<p>6 ກ ຢຣ 1:1, 14. 8 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>9 ກ ແອວ 33:22. ຂ ແອວ 12:22-33; ມຸ 6:62.</p>
--	--	--

ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລ້ວມັນຈະຕ້ອງມີການຂົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງມີຈິດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງ ຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, ແລະ ຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນໂດຍທາງການຂົດໃຊ້ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີຂຶ້ນ.

10 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ "ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນການຖວາຍມະນຸດ, ຫລື ສັດ, ຫລື ສັດມີປີກຊະນິດໃດໆເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ເພາະຈະບໍ່ມີການຖວາຍມະນຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ແຕ່ມັນຕ້ອງເປັນ ການເສຍສະລະ ອັນ ະບໍ່ມີ ຂອບ ເຂດ ແລະ ນິລັນດອນ.

11 ບັດນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເສຍສະລະເລືອດເນື້ອຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຂົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຄົນອື່ນ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນຄາດຕະກອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງ "ທ່ຽງທຳ, ຈະເອົາຊີວິດຂອງນ້ອງຂອງເຂົາບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

12 ແຕ່ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ໄດ້ "ທຳການຄາດຕະກຳ; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ໜ້ອຍກວ່າການຂົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຊຶ່ງຈະມີພຽງພໍສຳລັບບາບຂອງໂລກ.

13 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີການ

ເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນມັນຈະມີ ຫລື ມັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຍຸດການຫລັ່ງເລືອດ; ແລ້ວ ະກົດ ຂອງ ໂມເຊ ຈະສົມບູນ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດໃນທຸກຈຸດ ແລະ ທຸກຂົດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຕົກຫລົ້ນເລີຍ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງ ະກົດ, ທຸກຂັ້ນທຸກຕອນໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງ "ການ ເສຍ ສະລະ ຄັ້ງ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແລະ ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ.

15 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ນຳ ເອົາ "ຄວາມລອດ ມາ ຫາ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ນີ້ຄື ເຈດ ຕະ ນາ ຂອງ ການເສຍສະລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ເພື່ອຈະນຳອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາ, ຊຶ່ງມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ນຳທົນທາງມາໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ.

16 ແລະ "ຄວາມ ເມດ ຕາ ສາ ມາດ ສະ ໜອງ ຂໍ້ ຮຽກ ຮ້ອງ ແຫ່ງ ະຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ໄດ້, ແລະ ລ້ອມ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ໃນ ອ້ອມ ພຣະພາຫາແຫ່ງຄວາມປອດໄພ, ແຕ່ຜູ້ບໍ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ ຈະຕ້ອງຂົດໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງຕາມກົດຂອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງ "ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ທັງ ໝົດ; ສະນັ້ນ 'ແຜນແຫ່ງການໄຕ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນ

<p>9 ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. 10 ກ ມຊ 5:6-7. ຂ 2 ນຟ 9:7. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. 11 ກ ພບຍ 24:16; ມຊຍ 29:25.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ. 13 ກ 3 ນຟ 9:17, 19-20. ຂ 3 ນຟ 15:5. 14 ກ ແອວ 30:3. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຄ ຄຍ 138:35.</p>	<p>15 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 16 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ແອວ 12:32. ງ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່.</p>
--	---	---

ມາເຖິງພຽງຄົນທີ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈເທົ່ານັ້ນ.

17 ສະນັ້ນ ຂໍພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານເຖິດ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມໃຊ້ ກິດທິພາບຂອງພວກທ່ານຈົນເຖິງການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມ ຮູ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອຄວາມເມດຕາ; ເພາະພຣະອົງມີອານຸພາບທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ.

20 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເມື່ອພວກທ່ານຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຝູງສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ.

21 ຈົ່ງ ກູ້ເອີ້ນຫາພຣະອົງໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຄົນທັງໝົດໃນຄອບຄົວຂອງພວກທ່ານ, ທັງຕອນເຊົ້າ, ຕອນບ່າຍ, ແລະ ຕອນແລງ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ອົງເພື່ອຕໍ່ຕ້ານອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ກູ້ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ອົງເພື່ອ ຕໍ່ ຕ້ານ ມານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ສັດ ຕູ ຂອງ ຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

24 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອພຶດພັນໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຢ່າງພຽງພໍ.

25 ຈົ່ງເອີ້ນ ຫາ ເພື່ອ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ ໃນ ທົ່ງ

ຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ.

26 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກທ່ານຕ້ອງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃນ ກິດທິພາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນບ່ອນລັບລັຽຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດາມຂອງພວກທ່ານ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກທ່ານບໍ່ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ ກິດທິພາບຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງ ຮູ້ມອີບ, ແລະ ອອກມາເປັນການອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານນຳອີກ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາຄິດວ່າມັນໝົດເທົ່ານີ້; ເພາະຫລັງຈາກພວກທ່ານເຮັດທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຫັນໜ້າໜີຈາກ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ບໍ່ໄປຢ້ຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນເປັນທຸກ, ແລະ ກິດທິພາບຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການແລ້ວ—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການອະທິຖານຂອງພວກທ່ານ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ບໍ່ຊ່ວຍອັນໃດໃຫ້ພວກທ່ານເລີຍ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສັດທາ.

29 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຈົດຈຳທີ່ຈະມີ ຄວາມໃຈບຸນ, ພວກທ່ານກໍເປັນ

<p>17 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>21 ກ ພສສ 5:1-3; 3 ນພ 18:21.</p> <p>23 ກ 3 ນພ 18:15, 18.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມານ. ຄ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p> <p>26 ກ ມຫ 6:5-6.</p> <p>27 ກ ຄມພ ໃຈ. ຂ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.</p>	<p>28 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.</p> <p>ຄ ມຫ 15:7-8. ງ ມຮນ 7:6-8.</p> <p>29 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>
---	---	---

ດັ່ງເສດເຫລືອ, ທີ່ຊ່າງໄດ້ໂຍນຖິ້ມ, (ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ) ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງມະນຸດ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ມີ ພະຍານ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະຄຳພີອັນສັກສິດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາແລະ ນຳ”ຜົນໄປເຖິງການກັບໃຈ.

31 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຄືເວລາແລະ ”ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພວກທ່ານ; ແລະ ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະຖືກນຳມາຫາພວກທ່ານໂດຍທັນທີ.

32 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບ ມະນຸດທີ່ຈະ ”ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ວັນແຫ່ງຊີວິດນີ້ເປັນວັນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະສະແດງຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກທ່ານ ມາກ່ອນ ແລ້ວ, ຄືວ່າພວກທ່ານມີພະຍານຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້, ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຽງວອນພວກທ່ານວ່າຢ່າ ”ຜັດ ວັນ ແຫ່ງ ການ ກັບ ໃຈ ຂອງ ພວກທ່ານ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ ເລີຍ; ເພາະຫລັງຈາກນີ້ແຫ່ງຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວນິລັນ

ດອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ປັບປຸງເວລາຂອງພວກເຮົາຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຊີວິດນີ້, ເມື່ອນັ້ນ ”ຄືນແຫ່ງ ຄວາມມືດຈະມາເຖິງ, ໃນນັ້ນຈະມີການທ່າງານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

34 ພວກທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເມື່ອ ພວກທ່ານຖືກນຳໄປຫາ ”ວິກິດອັນເປັນຕາຍ້ານ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໃຈ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້; ເພາະວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກທ່ານ ເມື່ອພວກທ່ານອອກໄປຈາກຊີວິດນີ້ ວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກທ່ານ ໃນ ໂລກນິລັນດອນນັ້ນ.

35 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຈົນເຖິງວັນຕາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຕ້ອງ ”ຂຶ້ນຢູ່ກັບວິນຍານຂອງ ມານ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ສູນ ມັດ ພວກທ່ານ ໄວ້ເປັນ ຂອງມັນ; ສະນັ້ນ, ພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປຈາກພວກທ່ານ ແລະ ບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ; ແລະ ມານ ຈະ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ພວກທ່ານ; ແລະ ນີ້ຄືພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ.

36 ແລະ ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ”ບໍ່ບໍລິສຸດ, ແຕ່ຈະປະທັບຢູ່ໃນໃຈຂອງ ຄືນ ຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ຄືນຊອບທຳຈະສາມາດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ,

<p>30 ກ ມທ 3:8; ແອວ 13:13. 31 ກ ຣມ 13:11-12. 32 ກ 2 ນພ 2:21; ແອວ 12:24; 42:4-6. 33 ກ ຣລມ 13:38; ຄພ 45:2.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ ຢຮ 9:4; ຄພ 45:17. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. 34 ກ ແອວ 40:13-14.</p>	<p>35 ກ 2 ນພ 28:19-23. ຂ 2 ນພ 9:9. 36 ກ ມຊຢ 2:37; ແອວ 7:21; ຮລມ 4:24. ຂ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ຈະບໍ່ອອກໄປອີກ; ແຕ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍເສຍກ່ອນ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະ "ທຳໜ້າງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ;

38 ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ "ຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບເອົາພຣະອົງ, ແລະ ຮັບເອົາ ະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ວ່າພວກທ່ານຈະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ັນະມັດສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ; ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນ ະການຂອບພຣະໄທທຸກໆມື້ສຳລັບຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

39 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ພວກທ່ານຈົ່ງ "ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍ ະການລໍ້ລວງຂອງມານ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ິບໍ່ໃຫ້ຂອງດີ

ເປັນລາງວັນແກ່ພວກທ່ານເລີຍ.

40 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານໃຫ້ມີ "ຄວາມອິດທິນຕໍ່ຄວາມທຸກໆປະການ; ວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ະພົ້ນປະໝາດຜູ້ທີ່ຂັບໄລ່ພວກທ່ານອອກໄປຈາກທີ່ນະມັດສະການ ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກັບເປັນຄົນບາບຄືກັນກັບພວກເຂົາ;

41 ແຕ່ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານມີຄວາມອິດທິນ, ແລະ ທິນຕໍ່ຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນໝັ້ນຄົງວ່າ ມີ ິໄດ້ມີໜຶ່ງພວກທ່ານຈະພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ຂອງພວກທ່ານ.

ບົດທີ 35

ການສົ່ງສອນພຣະຄຳໄດ້ທຳລາຍເລ່ຫລ່ຽມຂອງຊາວໂຊຣຳ—ພວກເຂົາໄດ້ເນລະເທດຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ຊົ່ງຈາກນັ້ນໄດ້ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນທີ່ເຈີຊອນ—ແອວມາເລົາສະຫລົດໃຈຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອມມິວເລັກກ່າວຂໍຄວາມນີ້ຈົບແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກໄປຈາກຝູງຊົນ ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກລາວໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳແກ່ຊາວໂຊຣຳແລ້ວ, ພວກອ້າຍນ້ອງທີ່ໄປນຳກັນກໍໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນຄືກັນ.

<p>37 ກ ຟລປ 2:12. 38 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມຊຢ 5:8; ແອວ 5:38. ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ງ ພສສ 69:30; ຄພ 59:7. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 39 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 30:60. 40 ກ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ຂ ຄພ 31:9.</p>
---	---	---

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຊາວໂຊຣຳສ່ວນຫລາຍຜູ້ທີ່ດີເດັ່ນໄດ້ ປົກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ ຊຶ່ງພວກ ເຂົາໄດ້ຮັບການສັງສອນມາ, ແລະ ພວກ ເຂົາກໍມີຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຍ້ອນ ວ່າພຣະ ຄຳໄດ້ທຳລາຍ ມາ ຊື່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມ ເຊື່ອ ພັງພຣະ ຄຳເລີຍ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເຕົ້າໂຮມ ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວແຜ່ນດິນມາ, ແລະ ໄດ້ປຶກ ສາກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບພຣະຄຳທີ່ ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ພວກປະໂລຫິດ ທັງຫລາຍ ແລະ ຜູ້ສອນທັງຫລາຍບໍ່ຍອມ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກຄວາມ ລັບໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ທັງໝົດແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ເຫັນດີກັບຄຳເວົ້າຂອງ ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນກໍຖືກ ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ມັນມີຜູ້ ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ຂ້າມ ໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

7 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນ.

8 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຊາວ ໂຊຣຳ ໄດ້ ມີ ຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຜູ້ຢູ່ ໃນເຈີຊອນ, ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ຂອງ ຊາວ ໂຊຣຳ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ ຫລາຍ ທີ່ສຸດໄດ້ສົ່ງຄົນ ໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ

ແລະ ແຈ້ງຄວາມປະສົງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງ ຂັບໄລ່ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງ ຫນີ ມາ ຈາກ ໂຊຣຳ ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ.

9 ແລະ ລາວໄດ້ຊູ່ເຂັນພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນບໍ່ໄດ້ຍ້ານກົວຄຳ ເວົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ຍອມຂັບໄລ່ພວກທີ່ຫນີມານັ້ນໄປ, ແຕ່ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບ ຊາວ ໂຊຣຳຜູ້ທີ່ ທຸກຍາກທັງໝົດທີ່ຂ້າມມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ມອບ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ພວກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ ດິນໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຕາມຄວາມ ຂັດສົນຂອງພວກນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຍຸຍົງຊາວໂຊຣຳ ໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮວມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຸຍົງພວກນັ້ນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນນຳກັນ.

11 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວ ໂຊຣຳ ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເລີ່ມກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ອຳໂມນ ແລະ ກັບຊາວນິໄຟນຳອີກ.

12 ແລະ ປີທີສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນ ສຸດລົງແບບນີ້.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຫນີຈາກ ແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ມີເລັກ ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ດິນໃນແຜ່ນດິນ ເຈີຊອນໃຫ້ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟ ເພື່ອ ຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວໂຊຣຳ; ແລະ ສົງ ຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ ກໍເລີ່ມມີຂຶ້ນດັ່ງນີ້, ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງ ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້

ຈະເປັນ ກໍເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ແອວມາ, ແລະ ອໍາໂມນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສອງຄົນຂອງແອວມາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນໍາພາຊາວໂຊຣໍາ ຫລາຍຄົນມາຫາການກັບໃຈ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກນໍາມາຫາການກັບໃຈກໍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີທີ່ດິນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ, ແລະ ເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຂອງຕົນ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

15 ບັດນີ້ ແອວມາ, ໂດຍມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດພຣະຄໍາ, ຫລື ສົ່ງປະກາດພຣະຄໍາໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໃນທຸກທົ່ວເມືອງ, ໂດຍເຫັນວ່າໃຈຂອງຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ກໍບໍ່ພໍໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະຄໍາ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເພິ່ນເສົ້າໂສກຢ່າງຍິ່ງ.

16 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ມອບ ກິດ ທີ່ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ເປັນສ່ວນຕົວ, ຊຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ. ແລະ ພວກເຮົາມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາແກ່ຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 36 ແລະ 37.

ບົດທີ 36

ແອວມາບອກຮີລາມັນ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ເຫັນ ທຸດ—ເພິ່ນ ໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ອັບປະໂຫຍດ; ເພິ່ນ ໄດ້ເອີ້ນ ຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ເກີດໃໝ່ຈາກພຣະເຈົ້າ—ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມສຸກອັນຫວານຂຶ້ນ—ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ເຫລົ້າທຸດສັນ ລະ ເສີນ ພຣະເຈົ້າ—ຜູ້ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ຊົມ ແລະ ໄດ້ເຫັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ກໍລູກ ຂອງ ພໍ່ ຈຶ່ງ ພັງ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່; ເພາະວ່າພໍ່ຈະສາບານກັບລູກວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

2 ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເປັນກໍທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ ນອກຈາກ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ອອກຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ.

13 ກ ແອວ 43:3. 14 ກ ແອວ 35:6. 15 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 16 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. 36 1 ກ ຮລມ 5:9-14. 2 ກ ມຊຢ 23:23; 24:17-21. ຂ ອພຍ 3:6; ແອວ 29:11.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໄອ້ ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມແໜ້ນຢູ່, ແລະ ສະນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງວົງວອນລູກໃຫ້ພັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອ້ອມຊູໃນ "ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ຮຽກຮ້ອງຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

4 ແລະ ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ "ຮູ້ຈັກຈາກຕົນເອງ—ບໍ່ແມ່ນຈາກທາງໂລກ ແຕ່ຈາກທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຈິດໃຈອັນເປັນ ສາມາດມະລິມ ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ຈະ ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ແຕ່ວ່າໂດຍປາກຂອງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່, ບໍ່ແມ່ນວ່າຈາກ "ການມີຄຳຄວນອັນໃດຂອງພໍ່;

6 ເພາະວ່າພໍ່ ໄດ້ ທ່ອງ ທ່ຽວ ໄປ ມາ ກັບ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງລົງມາຍັບຍັງພວກພໍ່ໄວ້ຕາມທາງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດໄດ້ເວົ້າກັບພວກພໍ່, ຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ "ສັນສະເໜືອນໃຕ້ຕີນຂອງພວກ

ພໍ່; ແລະ ພວກພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າ ສຄວາມຍ້ານກົວທີ່ພວກພໍ່ມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງທູດໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ. ແລະ ພໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນທູດອົງນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ເປັນເວລາ "ສາມມື້ກັບສາມຄືນທີ່ພໍ່ເປີດປາກບໍ່ໄດ້, ທັງແຂນ ແລະ ຂາຂອງພໍ່ກໍເໜັງຕຶງບໍ່ໄດ້.

11 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບ ພໍ່ ອີກ ຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພໍ່ໄດ້ຍິນແຕ່ວ່າ ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນເລີຍ; ພໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນຄຳວ່າ—ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ—ພໍ່ກໍເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈທີ່ສູດ ຍ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ, ພໍ່ກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ພໍ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງອີກເລີຍ.

12 ແຕ່ວ່າພໍ່ຖືກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານ "ນິລັນດອນ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຈັບປວດຈົນສຸດຂີດ ແລະ ຖືກທໍລະມານດ້ວຍບາບທັງໝົດຂອງພໍ່.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພໍ່, ຊຶ່ງພໍ່ຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແທ້ໆ

<p>3 ກ ຮມ 8:28. ຂ ມຊຢ 23:21-22. 4 ກ 1 ກຣທ 2:11; ແອວ 5:45-46. ຄມພ ຄວາມຮູ້. ຂ ຄມພ ກາມມະລົມ. 5 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 26:21-22. ຄ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ. 6 ກ ມຊຢ 27:10. 7 ກ ມຊຢ 27:18. ຂ ຄມພ ຍ້ານກົວ, ຄວາມ</p>	<p>ຍ້ານກົວ—ຄວາມຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ມຊຢ 27:19-23. 12 ກ ຄພ 19:11-15. 13 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.</p>
---	---	--

ນະລິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນວ່າພໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ແລະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ຂ້າລູກຫລານຂອງພຣະອົງມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລ້ວ, ຫລືຊັກນໍາພວກເຂົາໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພໍ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ພຽງແຕ່ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ມັນກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຕ້ອງທໍລະມານດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງບໍ່ອາດສາມາດຈະວັດແທກໄດ້.

15 ໂອ້, ພໍ່ຄິດ, ວ່າພໍ່ "ຢາກໃຫ້ຖືກກໍາຈັດອອກໄປທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍໃຫ້ສູນຫາຍໄປ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນໍາມາຍືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາກ່ຽວກັບ ການປະພຶດຂອງພໍ່.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ "ອັບປະໂຫຍດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາທີ່ພໍ່ຕ້ອງທົນກັບການທໍລະມານຢູ່ນັ້ນ, ຂະນະທີ່ພໍ່ "ເຈັບປວດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຊົງຈໍາເຖິງບາບອັນຫລວງຫລາຍຂອງພໍ່ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງຄໍາທໍານາຍຂອງພໍ່ທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ, ເພື່ອຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ.

18 ບັດນີ້, ເມື່ອຈິດຂອງພໍ່ນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມຄິດນີ້, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງໂທຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູເຈົ້າເອີຍ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊົງມີເມດຕາປານີຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນນ້ຳບໍ່ແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ, ແລະ ຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍ ສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດດ້ວຍເຖິດ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາທີ່ພໍ່ຄິດແບບນີ້, ພໍ່ບໍ່ຈື່ຈໍາຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່ອີກເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງບາບຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແລະ ໂອ້, ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງອັນໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສຸດເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຜູ້ເປັນລູກຂອງພໍ່ວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຂົມຂື່ນໄດ້ເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ກ່າວກັບເຈົ້າລູກຂອງພໍ່ອີກວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດເລີຍທີ່ງົດງາມ ແລະ ຫວານຊື່ນເທົ່າກັບຄວາມສຸກຂອງພໍ່.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບ "ລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າທູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຢູ່ໃນທ່າທາງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຢາກຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

<p>15 ກ ພນມ 6:15-17; ແອວ 12:14. ຂ ແອວ 41:3; ຄພ 1:9-10. 16 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p>	<p>17 ກ 2 ກຣທ 7:10. 18 ກ ອສ ຢູ່ໃນຄວາມສໍານຶກ ຜິດຫລາຍທີ່ສຸດ. ຂ 2 ນພ 9:45; 28:22; ແອວ 12:11; ມຊ 7:26.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 22 ກ 1 ນພ 1:8.</p>
---	--	---

23 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ແຂນຂາຂອງພໍ່ໄດ້ຮັບ
ກຳລັງຂອງມັນຄືນມາອີກ, ແລະ ພໍ່ໄດ້ຍືນ
ຂຶ້ນດ້ວຍຕົນຂອງພໍ່ເອງ, ແລະ ໄດ້ສະແດງ
ແກ່ຜູ້ຄົນໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພໍ່ໄດ້ ະເກີດໃໝ່
ແລ້ວຈາກພຣະເຈົ້າ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນ
ຕົ້ນມາຈົນເຖິງເວລານີ້, ພໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງ
ບໍ່ທໍາຖອຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຊັກນຳເອົາຈິດວິນ
ຍານຫລາຍດວງມາຫາການກັບໃຈ; ເພື່ອ
ພໍ່ຈະໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາ ັຊົມລົດຊາດ
ຂອງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ຊົມມັນມາແລ້ວ;
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ
ອີກ, ແລະ ະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ
ລູກຂອງພໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງຍິ່ງໃຫ້ພໍ່ໃນຜົນງານຂອງ
ພໍ່;

26 ເພາະຍ້ອນວ່າ ັພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງ
ໃຫ້ແກ່ພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ
ຈົ່ງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດ
ຊາດຄືກັນກັບພໍ່ໄດ້ຊົມມາ, ແລະ ເຫັນຄືກັນ
ກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເຫັນມາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້
ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ຄື
ກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ພໍ່ມີ
ນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຮັບການ ອຸ້ມ ຊູ ເວລາ ມີ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ເວລາ ມີ ຄວາມ
ຫຍຸ້ງ ຍາກ ທຸກ ຢ່າງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ
ໃນຄວາມທຸກນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບົດ ປ່ອຍ ພໍ່ ອອກ ຈາກ ຄຸກ

ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ
ຈາກຄວາມຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄວ້ວາງ
ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ັບົດ
ປ່ອຍພໍ່ອອກໄປ.

28 ແລະ ພໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ ັຍົກພໍ່ຂຶ້ນ
ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ອົງໃນ ະລັດສະໝີພາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຈະ
ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ ະນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາອອກຈາກເອຢິບ ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກືນ ັຊາວເອຢິບເຂົ້າໃນທະເລແດງ; ແລະ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດ
ປ່ອຍ ພວກເຂົາ ໃຫ້ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ
ທາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນ
ດິນເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ໂດຍອຳນາດອັນ
ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກ
ເຂົາ ອອກ ຈາກ ັຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ, ຈົນລົງມາ
ເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ພໍ່ໄດ້ເກັບກຳເລື່ອງ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ສະເໝີ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ
ລູກກໍຄວນເກັບກຳຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງ
ພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເໝືອນດັ່ງພໍ່
ໄດ້ເຮັດມາ.

30 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ;
ເພາະວ່າລູກຄວນຮູ້ຈັກເໝືອນດັ່ງພໍ່ໄດ້ຮູ້
ວ່າ, ັຕາບໃດທີ່ລູກຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດ

<p>23 ກ ມຊ 1:10. ຂ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. 24 ກ 1 ນພ 8:12; ມຊຍ 4:11.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 32:5; 3 ນພ 9:20. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 26 ກ ແອວ 31:5. 27 ກ ພສສ 34:17. 28 ກ 3 ນພ 15:1. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 12:51. ງ ອພຍ 14:26-27. 29 ກ ມຊຍ 24:17; 27:16; ແອວ 5:5-6. 30 ກ 2 ນພ 1:9-11; ແອວ 50:19-22.</p>
---	---	---

ຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລູກຄວນຈະຮູ້ຈັກອີກວ່າ ຕາບໃດທີ່ລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 37

ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ພຣະຄຳພີອື່ນໆ ໄດ້ຖືກປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອນຳເອົາຈົດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ—ຊາວຢາເຣັດ ຖືກທຳລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ—ຄຳສາບານລັບ ແລະ ຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໃຜຮູ້—ຈົ່ງປົກສາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ—ດັ່ງທີ່ເລຍໂຮນາໄດ້ນຳພາຊາວນີໄຟໄປແນວໃດ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດກໍຈະນຳພາຜູ້ຄົນໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນແນວນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ລູກຈົ່ງຮັບເອົາ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ພໍ່;

2 ແລະ ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ໃຫ້ລູກບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ກະທຳມາ, ແລະ ຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມາໃຫ້ສັກສິດຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້; ເພາະວ່າ ມັນ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ອັນ "ສະຫລາດທີ່ຕ້ອງຮັກສາມັນໄວ້.

3 ແລະ "ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີຕົວອັກສອນສະຫລັກໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ—

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ທຳນາຍໄວ້, ວ່າມັນຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມອບຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ແລະ ຖືກເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າມັນຈະເຖິງວັນເວລາທີ່ມັນຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ມັນຈະສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມອັນເປັນພຣະຄຳພີສັກສິດຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືກັນ.

6 ບັດນີ້ລູກອາດຈະຄິດວ່າ ມັນເປັນ "ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພໍ່; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ ໂດຍເລື່ອງ ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ງ່າຍໆຈະນຳເລື່ອງໃຫຍ່ມາ; ແລະ ໃນຫລາຍຢ່າງວິທີເລັກໆນ້ອຍໆຈະເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຍອມຈຳນົນ.

7 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານໂດຍ "ວິທີທີ່ຈະນຳຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ; ແລະ ໂດຍວິທີ ລັດຖະມົນຕີທີ່ສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

37 1 ກ ແອວ 45:2-8.
ຂ ມຊຢ 28:20.
2 ກ ອນ 1:13-18;
ຄມ 1:6-11;
ແອວ 37:9-12.
3 ກ 1 ນຟ 5:10-19.

ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.
4 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
6 ກ 1 ກຣທ 2:14.
ຂ 1 ນຟ 16:28-29;

ຄພ 64:33;
123:15-17.
7 ກ ອຊຢ 55:8-9.
ຂ 2 ກສ 5:1-14.

ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຕ້ອງຈຳນົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດເກີດກັບຈິດວິນຍານ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ມື້ນີ້, ນີ້ ຄື ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ "ດີຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນສຳນຶກເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາຫາຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ "ແມ່ນຍ້ອນສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ທີ່ມີບັນຫິກ ໄວ້ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ອຳໂນນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍພັນຄົນ ຂໍແນ່ໃຈບໍ່ໄດ້ໃນອິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ປິຕິຍົນດີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນເສັ້ນທາງນຳພາພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນມາໃຫ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຊາວນີໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນ

ຄົນທີ່ແຂງຄໍ, ຜູ້ຊົ່ງຕອນນີ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເພື່ອມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ?

11 ບັດນີ້ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ; ສະນັ້ນ ພໍຈົ່ງຢຸດໄວ້ກ່ອນ.

12 ແລະ ເປັນການ ພຽງພໍ ຖ້າຫາກພໍພຽງແຕ່ກ່າວວ່າ ບັນຫິກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ, ຊຶ່ງຈຸດປະສົງນີ້ ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ "ແນະນຳດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ໃນ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ, ແລະ ທາງເດີນຂອງພຣະອົງເປັນຮອບທີ່ເປັນນິລັນດອນ ຂໍທົ່ງ.

13 ໂອ້ ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈື່ຈຳໄວ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ, ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ "ເຄັ່ງຄັດພຽງໃດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ— ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ, ວ່າພຣະເຈົ້າ "ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ກັບລູກຊຶ່ງເປັນສິ່ງ ສັກສິດ, ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ "ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ

<p>8 ກ 2 ຕມທ 3:15-17; ມຊຢ 1:3-5. 9 ກ ມຊຢ 1:5. ຂ ແອວ 18:36; 22:12. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 12 ກ 2 ນພ 9:28;</p>	<p>ຢຄ 4:10. ຂ 1 ນພ 10:19; ແອວ 7:20. 13 ກ 2 ນພ 9:41. ຂ ແອວ 9:13; 3 ນພ 5:22.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 1:7; ແອວ 50:20. 14 ກ ຄພ 3:5. ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຄ 1 ນພ 9:3-6.</p>
--	--	---

ອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫລັງເຫັນ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ບອກລູກໂດຍ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍວ່າ, ຖ້າຫາກ ລູກລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເອົາບັນທຶກ ເຫລົ່ານີ້ໄປຈາກລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກສົ່ງ ໄປຫາຊາຕານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຝັດລູກຄື ກັນກັບຂີ້ແກບຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

16 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກຈະຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ບັນຊາລູກ, (ລູກຈະຕ້ອງວົງວອນຫາພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າ ແນວໃດກໍຕາມ ເພື່ອລູກຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້) ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີອຳນາດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ ຫລື ນະລຶກຈະສາມາດ "ເອົາມັນ ໄປຈາກລູກໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ທັງໝົດ.

17 ເພາະວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ລູກສຳເລັດທັງໝົດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາສຳເລັດແລ້ວ.

18 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ພຣະອົງຈະ "ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງ ອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນ ຫລັງເຫັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລ້ວ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ "ຫລາຍ

ພັນຄົນກັບຄືນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ ຈິງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງ ພຣະອົງອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງ ອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອີກໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນ ຯຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການປົກປັກຮັກສາໄວ້.

20 ສະນັ້ນ ພໍ່ຈົ່ງສັ່ງເຈົ້າ, ຮີລາມັນ ລູກ ຂອງພໍ່, ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມໃນ ການເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ສຳເລັດທັງ ໝົດ, ແລະ ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບທີ່ມີຂຽນໄວ້.

21 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຈະເວົ້າກັບລູກກຸ່ງວກັບ ແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນນີ້, ໃຫ້ລູກເກັບ ກຳມັນໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມລຶກລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ວຽກງານ ຯລັບທັງໝົດ, ຫລື ວຽກງານລັບຂອງຜູ້ຄົນ ຜູ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການ ຄາດຕະກຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າໃຫ້ລູກປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແປຄວາມ ໝາຍເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເລີ່ມເຮັດວຽກງານ ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮັດການຄາດ ຕະກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ເປັນຄວາມ ລັບ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ກັບໃຈ, ແລ້ວ

<p>16 ກ ຈສ—ປ 1:59. 18 ກ ຄພ 5:9. 19 ກ ແອວ 23:5.</p>	<p>ຂ ອນ 1:13; ມມ 7:8-10. 21 ກ ອທ 1:1-5.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. ຄ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	---	---

ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ອອກ ຈາກ ຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ຕຽມ "ຫີນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃຫ້ກາເຊເລັມ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ມັນ ຈະ ສ່ອງ ແສງສະຫວ່າງອອກມາສູ່ຄວາມມືດ, ເພື່ອ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຮັບໃຊ້ເຮົາຮູ້ຈັກ ເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວຽກ ງານ ຂອງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານ ລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພີ່, ສິ່ງ ແປ ຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ມີຕຽມໄວ້ເພື່ອພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ກ່າວ, ມີຄວາມວ່າ:

25 ເຮົາ ຈະ "ນຳເອົາວຽກງານ ລັບ ຂອງ ພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງ ສະຫວ່າງ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບ ໃຈ ເຮົາຈະ ະທຳລາຍພວກເຂົາອອກຈາກ ຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ນຳເອົາ ຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພີ່, ພວກເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທຳລາຍ ແລະ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເວົ້າໄວ້ຈຶ່ງສຳເລັດດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບໆ ຂອງ ພວກເຂົາຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພີ່, ພີ່ສັ່ງໃຫ້ລູກ

ຮັກສາຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳ ໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ໃນຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບໆຂອງພວກ ເຂົາໄວ້ໃຫ້ໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລູກ ຈະເກັບກຳ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກ ປະ ຫລາດທັງໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ຜູ້ ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະຕົກໄປໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຖືກທຳລາຍໄປ.

28 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີ "ການສາບແຂ່ງຢູ່ ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຄືຄວາມຈິບຫາຍຈະເກີດກັບ ຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຂົາ ສຸກເຕັມທີ່; ສະນັ້ນ ພີ່ຈຶ່ງບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຖືກທຳລາຍ.

29 ສະນັ້ນ ລູກຈຶ່ງເກັບກຳແຜນການລັບ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຊຶ່ງເປັນ "ຄຳສາບານຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ລູກ ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ພຽງແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາ ໃຫ້ ະກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳທັງໝົດ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາອີກວ່າ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກທຳລາຍ ໄປ ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

30 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າສາດ ສະດາທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອປະກາດ ແກ່ພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເລືອດຂອງພວກເພິ່ນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ຮ້ອງທຸນ ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ

<p>23 ກ ມຊຍ 8:13. 25 ກ ຄພ 88:108-110. ຂ ມຊຍ 21:26.</p>	<p>27 ກ ຮລມ 6:22. 28 ກ ແອວ 45:16; ອຫ 2:7-12.</p>	<p>29 ກ ຮລມ 6:25. ຂ ແອວ 13:12.</p>
--	--	---

ເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ຂ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມັວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນຖືກສາຍແຂ່ງຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການສຳລັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມັວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ, ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈກ່ອນພວກເຂົາຈະສຸກເຕັມທີ່.

32 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກ; ຢາໄດ້ມອບແຜນການລັບເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ ກຽດຊັງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນນິດ.

33 ຈົ່ງ ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບ ການລໍ້ລວງ ທຸກຢ່າງ ຂອງ ມານ, ດ້ວຍ ສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

34 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເປື້ອນທ່າຍວຽກງານດີ, ແຕ່ໃຫ້ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ຈະພົບທີ່ ພັກຜ່ອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.

35 ໄອ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບຍາໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຮຽນຮູ້ໃນ ໄວໜຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອ

ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

36 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ ກໍ່ເອີ້ນທາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າລູກຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ກໍ່ໃຫ້ວຽກງານຂອງລູກນັ້ນ ຢູ່ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງລູກລະນຶກທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງລູກວາງໄວ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

37 ຈົ່ງ ປຶກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແລະ ພຣະອົງຈະຊີ້ທາງໃຫ້ລູກເພື່ອຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາລູກນອນລົງຕອນກາງຄືນກໍຈົ່ງນອນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ດູແລລູກເວລາລູກນອນ; ແລະ ເວລາລູກຕື່ນຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍ່ຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບພຣະ ໂທພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

38 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີແນວໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ລູກກົມ ຫລື ເຂັມຊີ້ທິດ—ຫລື ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ກໍ່ເລຍໂຮນາ, ຊຶ່ງແປວ່າ ເຂັມຊີ້ທິດ; ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມມັນໄວ້ໃຫ້.

39 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດວຽກແບບນີ້ໄດ້ດ້ວຍຜົມອັນແປກປະຫລາດແບບນີ້. ແລະ ເບິ່ງແມ່ນ ມັນຖືກຕຽມໄວ້ໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຊີ້ທາງທີ່

<p>32 ກ 2 ນຟ 4:31. 33 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ. ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຄ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.</p>	<p>34 ກ ພສສ 37:4-7; ມທ 11:28-30. 35 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ. 36 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>37 ກ ຢຄ 4:10; ຄພ 3:4. ຂ ຄພ 46:32. 38 ກ 1 ນຟ 16:10; 18:12; ຄພ 17:1.</p>
--	--	---

ເຂົາເຈົ້າຄວນເດີນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

40 ແລະ ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕາມ "ສັດທາ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ມີ ສັດທາ ແລະ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂັ້ມຂອງ ມັນ ຊື່ ໄປ ຕາມ ທາງ ທີ່ ຄວນ ໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ກໍ ເປັນ ໄປ ເຊັ່ນ ນັ້ນ; ສະນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ມີ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ ນີ້ ແລະ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ອື່ນໆ ອີກ ຫລາຍ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ເກີດ ຈາກ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ມີ ແລ້ວ ມີ ເລົ່າ.

41 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດກໍ ຕາມ, ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໂດຍ ວິທີ "ເລັກໆ ນ້ອຍໆ. ມັນ ໄດ້ ສະແດງ ໝັ້ນໆ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະຈັນ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ. ເຂົາ ເຈົ້າ ກຽດ ຄ້ານ, ແລະ ລືມ ໃຊ້ ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ພາກພຽນ ຂອງ ຕົນ, ແລ້ວ ວຽກໆ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະຈັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ ຢຸດສະງັກ ໄປ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ບໍ່ ກ້າວ ໜ້າ ໃນ ການ ເດີນທາງ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

42 ສະນັ້ນ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ວິນວຽນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ, ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ເດີນທາງ ຊື່ ໄປ ຫາ ຈຸດ ໝາຍ ປາຍທາງ, ແລະ ເປັນ ທຸກ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫົວ ເຂົ້າ ຫົວ ນ້ຳ, ຍ້ອນ ການ ລ່ວງລະເມີດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ລູກ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ໄດ້ ປາດສະ ຈາກ ເງົາ ຂອງ ມັນ; ເພາະ ວ່າ ເວລາ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກຽດ ຄ້ານ ທີ່ ຈະ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ເຂັມ ຊື່ ທິດນີ້ (ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ເລື່ອງ ຂອງ ທາງ ໂລກ) ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ກັບ ສິ່ງ ເປັນ ທາງ ວິນຍານ.

44 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ງ່າຍ ທີ່ ຈະ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ "ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງ ຈະ ຊື່ ທາງ ຊື່ ໃຫ້ ລູກ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສຸກ, ດັ່ງ ທີ່ ເປັນ ມາ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ກັບ ເຂັມ ຊື່ ທິດນີ້, ຊຶ່ງ ຈະ ຊື່ ທາງ ຊື່ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ.

45 ແລະ ບັດ ນີ້ ພໍ່ ຂໍ ຖາມ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ແບບ ຢ່າງ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່? ເພາະ ໂດຍ ແນ່ນອນ ທີ່ ເຂັມ ຊື່ ທິດນີ້ ໄດ້ ນຳ ພາ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ເດີນ ຕາມ ການ ຊື່ ທາງ ຂອງ ມັນ ມາ ສູ່ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ສັນຍາ ໄວ້, ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ກໍ ເໝືອນ ກັນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ປະຕິບັດ ຕາມ ນັ້ນ ມັນ ກໍ ຈະ ນຳ ພາ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຫຼຸບ ເຂົາ ແຫ່ງ ຄວາມ ເສົ້າ ສະຫລົດໃຈ ແລ້ວ ໄປ ຫາ ໂລກ ທີ່ ສັນຍາ ໄວ້ ທີ່ ດີກວ່າ.

46 ໂອ້ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຂໍ ຢາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ "ຄວາມ ກຽດ ຄ້ານ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ງ່າຍ ຂອງ ສິ່ງ ທາງນັ້ນ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ກັບ ບັນພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ຕຽມ ໄວ້ ແບບ ນັ້ນ ສຳ ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຫລຽວ ເຫັນ, ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ມີ "ຊີວິດ; ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ກັບ ພວກ ເຮົາ. ທາງ ໄດ້ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມີ ຊີວິດ ຕະຫລອດ ການ.

47 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ລູກ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ສັກສິດ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ລູກ ຫວັງ ເພິ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມີ ຊີວິດ. ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ແລະ ປະກາດ ພຣະ ຄຳ, ແລະ ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ ເອົາ ໃຈ ໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກ ຂອງ ພໍ່.

<p>40 ກ 1 ນຟ 16:28. 41 ກ ແອວ 37:6-7. 44 ກ ພສສ 119:105; 1 ນຟ 11:25;</p>	<p>ຮລມ 3:29-30. 46 ກ 1 ນຟ 17:40-41. ຂ ຢຮ 14:5-6; 2 ນຟ 9:41; 31:17-21;</p>	<p>ຄພ 132:22, 25. ຄ ຢຮ 11:25; ຮລມ 8:15; 3 ນຟ 15:9.</p>
---	--	---

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາໃຫ້ແກ່ຊີບລັນລູກຊາຍຂອງພົນ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 38.

ບົດທີ 38

ຊີບລັນ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ຄວາມຂອບທຳ—ຄວາມລອດມາຈາກພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ—ຄວບຄຸມກິເລດຕັນທາທັງໝົດ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຟັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່, ເພາະວ່າພໍ່ເວົ້າກັບລູກຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຮີລາມັນວ່າ, ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ໄວ້ວາງໃຈວ່າ ພໍ່ຈະມີຄວາມສຸກຫລາຍທີ່ສຸດກັບລູກ, ຍ້ອນຄວາມສະໝັ່ນສະເໝີຂອງລູກ; ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງລູກທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າ ໃນ ເວລາ ໄວ ໜຸ່ມ ຂອງລູກ, ລູກເລີ່ມຫວັງເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, ສະນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງຫວັງວ່າ ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ "ຕໍ່ໄປ; ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ ະອິດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ.

3 ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ວ່າ ພໍ່ ມີ

ຄວາມສຸກທີ່ສຸດກັບລູກມາຢູ່ແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລູກ, ແລະ ຄວາມອິດທົນ ຂອງລູກ ແລະ ຄວາມອິດກັ້ນຂອງລູກໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ "ຊາວໂຊຣຳ.

4 ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຢູ່ ໃນ ພັນທະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ຮູ້ອີກວ່າ ລູກຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຳ; ແລະ ລູກໄດ້ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ທັງໝົດດ້ວຍ "ຄວາມອິດທົນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດ ຢູ່ກັບລູກ; ແລະ ບັດນີ້ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍລູກແລ້ວ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຊີບລັນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ, ຕາບ ໃດທີ່ລູກຈະ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ລູກກໍຈະໄດ້ຮັບການ ະບົດປ່ອຍ ຈາກຄວາມເດືອດຮ້ອນ, ຈາກ "ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຈາກຄວາມທຸກຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

6 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ, ແຕ່ເປັນຍ້ອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ກັບພໍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ "ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງລົງມາປະກາດແກ່ພໍ່ວ່າ ພໍ່ຕ້ອງຢຸດ ະການທຳລາຍໃນບັນ

38 2 ກ ແອວ 63:1-2.
ຂ 2 ນຟ 31:15-20;
3 ນຟ 15:9; 27:6, 16-17.
3 ກ ແອວ 31:7.
4 ກ ຄມພ ອິດທົນ,
ຄວາມອິດທົນ.

ຂ ຣມ 8:35-39.
5 ກ ແອວ 36:27.
ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
ຂ ມທ 11:28-30.
ຄ ຄພ 3:8; 121:7-8.

6 ກ ແອວ 36:26;
ຄພ 5:16.
ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.
7 ກ ມຊຢ 27:11-17.
ຂ ແອວ 26:17-18; 36:6-11.

ດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ ເຫັນທູດໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ພໍ່, ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນດັງຄືກັບ ພໍ່າຮ້ອງ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກສັ່ນສະ ເທືອນ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຂົມຂຶ້ນທີ່ ສຸດຂອງຈິດວິນຍານເປັນເວລາສາມມື້ ສາມຄືນ; ແລະ ພໍ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ການບົດ ບາບຂອງພໍ່ເລີຍຈົນກະທັ້ງພໍ່ໄດ້ຮ້ອງທຸນຂໍ ຄວາມເມດຕາຈາກອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່.

9 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເລົ່າເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ລູກຟັງ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ບັນຍາ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່ວ່າ "ບໍ່ມີທາງອື່ນ ຫລື ວິທີອື່ນໃດທີ່ມະນຸດຈະ ລອດໄດ້, ມີແຕ່ໃນ ແລະ ໂດຍທາງພຣະ ຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນຊີວິດ ແລະ ະຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອລູກໄດ້ສິດສອນ ພຣະຄຳຄືກັນກັບພໍ່, ພໍ່ກໍຢາກໃຫ້ລູກສິດ ສອນຕໍ່ໄປ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກພາກພຽນ ແລະ ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ລູກຈະບໍ່ລະເມີເພີ່ຜົນ ດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າລູກຈະບໍ່ "ອວດອ້າງໃນບັນຍາຂອງ ຕົນ, ຫລື ພະລັງອັນມະຫາສານຂອງລູກ ເອງ.

12 ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ຄວາມອວດເກັ່ງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກວ່າ ລູກ

ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕົ້ນຫາທັງໝົດຂອງ ລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກລະເວັ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານ ມັກງ່າຍຂອງລູກ.

13 ຢ່າໄດ້ອະທິຖານເໝືອນດັ່ງຊາວ ໂຊຣຳ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາ ອະທິຖານເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນເພາະບັນຍາ ຂອງພວກເຂົາເອງ.

14 ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້າ ນ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພວກຂ້າ ນ້ອຍ "ດີເດັ່ນກວ່າພໍ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍ; ແຕ່ຄວນຈະເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຄວາມ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນຂອງຂ້າ ນ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍ ຈົ່ງລະນຶກເຖີງພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້າ ນ້ອຍດ້ວຍ ຄວາມເມດຕາ ປາ ນີ ດ້ວຍເຖີດ—ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ລູກຈົ່ງຍອມຮັບຄວາມ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນຂອງລູກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຕະຫລອດເວລາ.

15 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ພອນ ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ແລະ ຮັບເອົາລູກ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນ ສຸດທ້າຍ, ເພື່ອນັ່ງລົງໃນສັນຕິສຸກ. ບັດນີ້ ຈົ່ງໄປເຖີດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງສິດສອນ ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຈົ່ງມີຄວາມເອົາ ໃຈໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາ ໃຫ້ແກ່ໂຄຣຣິອານທັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 39 ຈົນເຖີງບົດທີ 42.

<p>8 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 9 ກ ຮລມ 5:9.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 16:9. 11 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p>	<p>14 ກ ແອວ 31:16. ຂ ລກ 18:10-14.</p>
--	---	---

ບົດທີ 39

ບາບທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ—ບາບຂອງ ໄຄຣິ ອານທັນ ໄດ້ກົດກັນຊາວ ໄຊຣຳ ຈາກ ການ ໄດ້ຮັບ ພຣະ ຄຳ—ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດມີຜົນສະທ້ອນຄົນຫລັງເພື່ອ ໄຖ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປກ່ອນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບລູກຫລາຍກວ່າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວກັບອ້າຍຂອງລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກບໍ່ໄດ້ສັງເກດຄວາມແມ່ນອນຂອງອ້າຍຂອງລູກບໍ່, ຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ, ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລາວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ລູກບໍ່?

2 ເພາະວ່າ ລູກ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ຫລາຍຄືກັນກັບອ້າຍຂອງລູກຢູ່ໃນບັນດາ "ຊາວ ໄຊຣຳ". ບັດນີ້, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ບໍ່ພໍໃຈກັບລູກ; ລູກໄດ້ອວດອ້າງກຳລັງແລະ ບັນຍາຂອງລູກເອງ.

3 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ງເປັນການ ໂສກເສົ້າແກ່ພໍ່ຫລາຍ; ເພາະລູກໄດ້ປະຖິ້ມການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນໄຊຣຳ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຊາຍແດນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຕິດຕາມອິດສະເບນ "ຍິງໂສເພນີຄົນນັ້ນ".

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ; ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງ

ທີ່ລູກໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

5 ລູກບໍ່ຮູ້ບໍ່, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າ "ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍ່ລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລື ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ?

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກ "ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ, ຊຶ່ງຄົງໜຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນລູກ, ແລະ ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນບາບ ະທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄາດຕະກອນຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຮູ້ເລື່ອງພຣະເຈົ້າ, ມັນບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການໃຫ້ອະໄພ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າມັນບໍ່ງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ ລູກຈະບໍ່ມີ "ຄວາມຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ. ພໍ່ບໍ່ຢາກເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດຂອງລູກ, ອັນຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ເພື່ອຄວາມດີຂອງລູກ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກເຊື່ອງຄວາມຜິດຂອງລູກໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດລູກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

9 ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກກັບໃຈແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງລູກ, ແລະ ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ "ໄຜ່ຜັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, ແຕ່

39 2 ກ ແອວ 38:3.
3 ກ ຄມພ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ.
4 ກ ສພສ 7:6-27.
5 ກ ຄມພ ການຂາດສິນ

ທຳທາງເພດ.
6 ກ ຄພ 76:35-36.
ຂ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຄ ຄພ 64:10.

ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
7 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
9 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.

ຈົ່ງ ຈຳນວນຕົນເອງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້; ເພາະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຮັດດັ່ງນີ້ ລູກກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະ ໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກ ໄດ້ເລີຍ. ໂອ້, ຈົ່ງຈຳໄວ້, ແລະ ຈົ່ງ ຖືເປັນໜ້າທີ່, ແລະ ຫ້າມຕົນເອງຈາກສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້.

10 ແລະ ພໍສິ່ງລູກໃຫ້ຖືເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈະ ປົກສາກັບພວກອ້າຍໃນການປະຕິບັດຂອງ ລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມຢູ່, ແລະ ລູກ ຍັງຕ້ອງໃຫ້ພວກອ້າຍບຳລຸງລ້ຽງ, ແລະ ຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາ.

11 ຢ່າຍອມໃຫ້ ຕົນ ເອງ ຖືກ ຊັກນຳ ໄປ ໂດຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫລື ໂງ່ຈ້າເລີຍ; ຢ່າຍອມໃຫ້ມານຊັກນຳໃຈຂອງລູກໃຫ້ຕິດ ຕາມພວກຍິງໂສເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ ອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້ນຳ ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ ມາໃຫ້ ັຊາວ ໂຊຣຳ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກ ເຂົາເຫັນ ການປະພຶດຂອງລູກ ພວກເຂົາ ບໍ່ຍອມເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ເລີຍ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງ ັສິດສອນ ພວກລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ສ້າງຄວາມດີ, ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ພວກເຂົາຊັກນຳໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ ສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນພໍ່ສິ່ງລູກ, ລູກຂອງ ພໍ່, ດ້ວຍຄວາມເກງກົວພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ລູກ ລະເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ;

13 ໃຫ້ລູກຫັນໜ້າໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດຄວາມ ນຶກຄິດ, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ກຳລັງ; ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລູກຊັກນຳໃຈຂອງ ຜູ້ໃດໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ; ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ

ຈົ່ງກັບໄປຫາພວກເຂົາ, ແລະ ັຍອມຮັບ ຄວາມຜິດຂອງລູກ ແລະ ຄວາມຜິດນັ້ນ ຊຶ່ງ ລູກໄດ້ກະທຳລົງໄປ.

14 ຢ່າ ັຊອກຫາຂອງມີຄ່າ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຈະ ເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້.

15 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກເວົ້າ ສິ່ງໜຶ່ງກັບ ລູກກ່ຽວກັບ ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະເດັດ ມາ ເພື່ອປະກາດຂ່າວອັນ ໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດ ຊຶ່ງເອີ້ນລູກມາ, ເພື່ອ ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງເຂົາ; ຫລື ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄວາມລອດນັ້ນຈະມາຫາ ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕຽມຈິດ ໃຈຂອງ ັລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ ຍິນພຣະຄຳໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາ ຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ ລູກສະບາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກ ແປກໃຈຢູ່ວ່າ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນມາກ່ອນເປັນເວລາ ດົນນານເຖິງພຽງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ວ່າຈິດວິນຍານໃນເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນຍານໃນເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?

9 ຂ 3 ນພ 12:30.
11 ກ ແອວ 35:2-14.
ຂ ຣມ 2:21-23; 14:13;
ແອວ 4:11.
12 ກ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,

ຄູສອນ;
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
13 ກ ມຊຢ 27:34-35.
14 ກ ມຫ 6:25-34;
ຢຄ 2:18-19;

ຄພ 6:6-7; 68:31-32.
16 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່
ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່.

18 ມັນຈຳເປັນບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ຈະ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກເຂົາ?

19 ມັນງ່າຍບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ປະ ກາດ ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊົມ ຊົມ ເຫລົ່າ ນີ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ໃນ ເວລາ ນີ້ ດັ່ງ ແກ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຫລື ດັ່ງ ພາຍ ຫລັງ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ອົງ?

ບົດທີ 40

ພຣະຄຣິດນຳເອົາການພື້ນຄົນຊີວິດມາໃຫ້ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ—ຄົນ ຕາຍ ທີ່ ຂອບ ທ່າ ໄປ ຫາ ທີ່ ສຸຂະ ເສີມ ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ໄປ ຫາ ຄວາມ ມີ ດພາຍ ນອກ ເພື່ອ ລໍ ຖ້າ ມີ ແຫ່ງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຂອງ ພວກເຂົາ—ທຸກ ສ່ວນ ຈະ ຖືກ ປະກອບ ເຂົ້າ ກັນ ໃນ ລັກສະນະ ອັນ ສົມບູນ ຂອງ ມັນ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ. ປະ ມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ. ສ.

1 ບັດ ນີ້ ລູກ ຂອງ ພໍ່, ນີ້ ຄື ເລື່ອງ ທີ່ ພໍ່ ຈະ ເວົ້າ ເພີ່ມ ເຕີມ ກັບ ລູກ ອີກ; ເພາະ ພໍ່ ເຫັນ ວ່າ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ລູກ ກັງ ວິນ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ—ຫລື, ພໍ່ ຈະ ເວົ້າ ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ ວ່າ, ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ບໍ່ ໄດ້ ສວມ ໃສ່ "ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ສວມ ໃສ່ ຄວາມ ບໍ່ ເນົ່າ ເປື້ອນ—"ຈົນ ຮອດ ພາຍ ຫລັງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນຳ "ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ມາ ໃຫ້ ຄົນ ຕາຍ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ມັນ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ເທື່ອ. ບັດ ນີ້, ພໍ່ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ໃຫ້ ລູກ ພັງ ກ່ອນ; ປານ ນັ້ນ, ມັນ ຍັງ ມີ "ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ຖືກ "ເກັບ ກຳ ໄວ້, ຊຶ່ງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ຈັກ ມັນ ນອກ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ເອງ. ແຕ່ ພໍ່ ຈະ ເລົ່າ ໃຫ້ ລູກ ພັງ ເຖິງ ເລື່ອງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ພໍ່ ໄດ້ ທູນ ຖາມ ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ເພື່ອ ພໍ່ ຈະ ໄດ້ ຮູ້—ເພາະ ມັນ ກ່ຽວ ກັບ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີ ວິດ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ເວລາ ກຳ ນົດ ໄວ້ ທີ່ ທຸກ ຄົນ ຈະ "ອອກ ມາ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ. ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໃດ ເວລາ ນີ້ ຈະ ມາ ເຖິງ ກໍ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້; ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຮູ້ ເວລາ ທີ່ ກຳ ນົດ ໄວ້.

5 ບັດ ນີ້, ບໍ່ ວ່າ ມັນ ຈະ ມີ ຄັ້ງ ດຽວ, ຫລື ຄັ້ງ "ທີ ສອງ, ຫລື ຄັ້ງ ທີ ສາມ, ທີ່ ມະ ນຸດ ຈະ ອອກ ມາ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ນັ້ນ, ມັນ ບໍ່ ສຳ ຄັນ ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ "ຮູ້ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້; ແລະ ເປັນ ການ ພຽງ ພໍ່ ສຳ ລັບ ພໍ່ ທີ່ ພຽງ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ—ຄື ມີ ເວລາ ກຳ ນົດ ໄວ້ ທີ່ ທຸກ ຄົນ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ.

6 ບັດ ນີ້ ມັນ ຈຳ ຕ້ອງ ມີ ໄລ ຍະ ເວລາ ລະ ຫວ່າງ ການ ຕາຍ ກັບ ເວລາ ຂອງ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ.

7 ແລະ ບັດ ນີ້ ພໍ່ ຢາກ ຖາມ ວ່າ ມັນ ຈະ ເກີດ ອັນ ໃດ ຂຶ້ນ ກັບ "ຈິດ ວິນ ຜູ້ ນ ຂອງ ມະ ນຸດ ຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ຂອງ ການ ຕາຍ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ທີ່ ກຳ ນົດ ໄວ້ ສຳ ລັບ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ?

8 ບັດ ນີ້ ບໍ່ ວ່າ ມັນ ຈະ ມີ ຫລາຍ ກວ່າ ຄັ້ງ ດຽວ ທີ່ ກຳ ນົດ ໄວ້ ເພື່ອ ໃຫ້ ມະ ນຸດ ລຸກ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ

40 2 ກ ມຊຢ 16:10–13.
ຄມພ ອະ ມະ ຕະ, ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ.
ຂ 1 ກ ສຫ 15:53–54.
ຄ 1 ກ ສຫ 15:20.
3 ກ ຄມພ ການ ພື້ນ ຄົນ ພຣະ

ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ.
ຂ ຄມພ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 25:4; 124:41.
4 ກ ຢຮ 5:28–29.
5 ກ ມຊຢ 26:24–25;

ຄພ 43:18; 76:85.
ຂ ຄມພ ພຣະ ເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະ ເຈົ້າ.
7 ກ ແອວ 40:21;
ຄພ 138.
ຄມພ ຈິດ ວິນ ຍານ.

ຄວາມຕາຍນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນ; ເພາະທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຕາຍພ້ອມກັນ ແລະ ມັນບໍ່ສໍາຄັນເພາະທັງໝົດນີ້ເປັນຄືກັນກັບໜຶ່ງມື້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເປັນພຽງເວລາທີ່ມະນຸດໃຊ້ນັບກັນເທົ່ານັ້ນ.

9 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີເວລາກຳນົດໃຫ້ນະມຸດລຸກຂຶ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ມີໄລຍະເວລາລະຫວ່າງການຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງຕອນນີ້ ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນເລື່ອງທີ່ພໍ້ໄດ້ທູນຖາມມາຢ່າງພາກພຽນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ມີຄືເລື່ອງທີ່ພໍ້ຮູ້ມາ.

10 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ "ເວລາທັງໝົດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມະນຸດ.

11 ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ ລະຫວ່າງ "ການ ຕາຍ ກັບ ການ ຟື້ນຄືນ ຊີວິດ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທູດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ້ວ່າ ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນນັ້ນ ຫັນທິທີ່ອອກຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າເຂົາດີ ຫລື ຊົ່ວ, ຍ່ອມຖືກນຳກັບ ຂໍ້ບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບແຫ່ງ "ຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ ສຸຂະເສີມ, ສະພາບຂອງ "ການພັກ

ຜ່ອນ, ສະພາບຂອງ ວິສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທັງໝົດ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຈາກຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທຸກຢ່າງ.

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາວຽກງານຊົ່ວແທນວຽກງານດີ; ສະນັ້ນ ວິນຍານຂອງມານໄດ້ເຂົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານຂອງພວກເຂົາ—ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຫາ "ຄວາມມືດພາຍນອກ; ມັນຈະມີ ສຳການຮ້ອງໄທ້, ແລະ ການຄວນຄາງ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄັງວຸ້ນ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມານ.

14 ບັດນີ້, ມີຄືສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຂອງ "ຄົນ ຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ໃນສະພາບອັນ ຂຶ້ນຕາຍ້ານຫລາຍ, ເຝົ້າຄອຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນເໝືອນກັບ ໄຟອັນໜ້າເກງຂາມ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີກັບພວກເຂົາ; ເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນ "ສະພາບນີ້ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

<p>10 ກ ກຈກ 17:26. 11 ກ ລກ 16:22-26; 1 ປຕ 3:18-19; 4:6; ຄພ 76:71-74; 138. ຂ ປຍຈ 12:7; 2 ນຟ 9:38. 12 ກ ຄພ ຊື່ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ງ ຄພ 45:46. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 13 ກ ຄມພ ນະລົກ.</p>	<p>ຂ ມທ 8:12; ມຊຍ 16:2. 14 ກ ຄພ 138:20. ຂ ຍຄ 6:13; ມຊ 7:1. ຄ ແອວ 34:34.</p>
---	---	--

15 ບັດນີ້, ມີບາງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານນີ້ກ່ອນການພື້ນຄົນຊີວິດເປັນການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍຍອມຮັບວ່າມັນອາດຈະເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ໃຊ້ເອີ້ນກັນວ່າເປັນການພື້ນຄົນຊີວິດ, ເປັນການຍົກວິນຍານ ຫລື ຈິດວິນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເປັນການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຕາມຄໍາທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີເວົ້າໄວ້ອີກວ່າ, "ການພື້ນຄົນຊີວິດ ຄືຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ເປັນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງທຸກຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດມາແລ້ວ, ຫລື ກໍາລັງມີຊີວິດຢູ່, ຫລື ທີ່ຈະມີຊີວິດ, ລົງມາເຖິງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຈາກຄວາມຕາຍ.

17 ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງຕາມທີ່ວ່າມານີ້ຈະເປັນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ "ການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ. ລູກຈະບໍ່ຄິດວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວນີ້.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມັນໝາຍເຖິງການກັບມາຮ່ວມເຂົ້າກັນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແຕ່ວັນເວລາຂອງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງ "ການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

19 ບັດນີ້, ບໍ່ວ່າຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຊອບທໍາຈະຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນເວລາດຽວກັນ, ພໍຈະບໍ່ເວົ້າ

ເຖິງ; ຂໍໃຫ້ມັນພຽງພໍເທົ່ານີ້, ພໍມີແຕ່ຈະເວົ້າວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນຈະອອກມາ ຫລື ອີກຄໍາໜຶ່ງ, ການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະເກີດຂຶ້ນ "ກ່ອນການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຕາຍພາຍຫລັງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາພ້ອມກັບການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຄົນທີ່ຊອບທໍາຈະກັບມາຮ່ວມກັນໃນເວລາດຽວກັບການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ "ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

21 ແຕ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄປໃນເວລາຂອງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ຫລື ພາຍຫລັງ, ພໍຈະບໍ່ກ່າວເຖິງ; ແຕ່ຂໍກ່າວພຽງເທົ່ານີ້, ວ່າມັນມີໄລຍະ "ເວລາລະຫວ່າງການຕາຍກັບການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຢູ່ໃນ "ຄວາມສຸກ ຫລື ຢູ່ໃນ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດວ່າຄົນຕາຍຈະອອກມາ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັນ, ແລະ ຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງນີ້ຈະນຳສົ່ງເຫລົ່ານັ້ນຄົນມາຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາ.

23 "ຈິດວິນຍານ ຈະ ຮັບຄືນເຂົ້າຫາ

<p>16 ກ ຢຄ 4:11; ມຊຢ 15:21-23. ຂ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. 17 ກ ຄພ 76:17, 32, 50-51. 18 ກ ມຫ 27:52-53.</p>	<p>19 ກ ມຊຢ 15:26. 20 ກ ຄມພ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. 21 ກ ລກ 23:39-43. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ນະລົກ.</p>	<p>ງ ແອວ 42:23. 23 ກ ອສ ວິນຍານ. ຄພ 88:15-17. ຄມພ ຈິດວິນຍານ. ຂ 2 ນພ 9:12-13; ແອວ 11:40-45.</p>
---	--	---

ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຮ່າງກາຍເຂົ້າຫາຈິດວິນຍານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນເຂົ້າຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຜົມເສັ້ນໜຶ່ງໃນຫົວກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ; ແຕ່ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາໂຄງຮ່າງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມບູນຂອງມັນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືການກັບຄືນຊຶ່ງໄດ້ "ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາ—

25 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊອບທໍາຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍຳນຈະມາຫາຄົນຊົ່ວ; ເພາະພວກເຂົາຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຮັບສ່ວນທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້, ຫລື ວຽກງານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະດື່ມສິ່ງທີ່ສົກກະປົກຈາກຈອກທີ່ຂົ່ມຂຶ້ນນັ້ນ.

ບົດທີ 41

ໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດນີ້ ມະນຸດຈະມາສູ່ສະພາບຂອງຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທີ່ລະມານຕະຫລອດການ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກ—ມະນຸດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈະດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າ—ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແລະ

ຄຸນສົມບັດທີ່ເຄີຍມີໃນຊີວິດມະຕະຄົນອີກ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການນໍາຄືນມາຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໄດ້ "ບິດເບືອນຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄໍາພີ, ແລະ ະຫລົງໄປໄກເພາະສິ່ງນີ້. ແລະ ພໍ່ມອງເຫັນວ່າຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ນໍາອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຈະອະທິບາຍໃຫ້ລູກຟັງ.

2 ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າແຜນການນໍາກັບຄືນມາຈໍາເປັນຕໍ່ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະມັນຈໍາເປັນທີ່ຈະນໍາທຸກຢ່າງກັບຄືນມາຫາສະພາບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈໍາເປັນ ແລະ ທ່ຽງທໍາ, ຕາມອໍານາດ ແລະ ຕາມການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄືທຸກ "ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຕົວ.

3 ແລະ ມັນຈໍາເປັນກັບ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄື ມະນຸດຈະຖືກ ະພິພາກສາຕາມ "ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາດີ ໃນຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາດີ, ວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍພວກເຂົາກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາຊົ່ວ ມັນກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນມາຫາເຂົາໃນທາງຄວາມຊົ່ວ. ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາ

23 ຄ ຄມພ ຮ່າງກາຍ.
24 ກ ອຊຢ 26:19.
26 ກ 1 ນພ 15:33; ແອວ 12:16.
ຂ ແອວ 11:37.
41 1 ກ 2 ປຕ 1:20; 3:16;
ແອວ 13:20.

ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ແອວ 40:23.
3 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ,
ຄວາມຍຸດຕິທໍາ.
ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ

ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ;
ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດ
ຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
ຄ ຄມພ ວຽກງານ.
ງ ຣລມ 14:31.
4 ກ ແອວ 42:28.

ກັບ ຄົນ ຫາ ສະພາບ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ມັນ, ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ມາ ຫາ ໂຄງ ຮ່າງ ໂດຍ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ມັນ—ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, “ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ຫາ ຄວາມ ບໍ່ ເນົ່າ ເປື້ອນ—ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ຫລື ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ທຸກ ທໍລະ ມານ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ມານ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ທາງ ໜຶ່ງ, ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ—

5 ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ຄວາມ ດີ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ດີ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ຕົນ; ເພາະ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕະ ຫລອດ ທັງ ວັນ ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ທີ່ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ເຂົາ ເມື່ອ ກາງ ຄືນ ມາ ເຖິງ.

6 ແລະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ກັບ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ. ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຂົາ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ອັນ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ.

7 “ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ນຳ ອອກ ມາ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ ປ່ອຍ ຈາກ ຄົນ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ອັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ຫລື

ຖືກ ໄປ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ກະ ທຳ ຄວາມ ດີ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ.

8 ບັດ ນີ້, ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ “ປ່ຽນ ແປງ ບໍ່ ໄດ້; ສະ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ມີ ທາງ ຕຽມ ໄວ້ ເພື່ອ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ຈະ ເດີນ ທາງ ນັ້ນ ແລະ ຈະ ລອດ.

9 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຢ່າ ສ່ຽງ ເຮັດ ຄວາມ ຜິດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ລູກ ຕາມ ຫລັກ ຄຳ ສອນ ເຫລົ່ານັ້ນ “ອີກ ເລີຍ, ຊຶ່ງ ເຖິງ ບັດ ນີ້ ລູກ ກໍ ສ່ຽງ ກະ ທຳ ບາບ ມາ ແລ້ວ.

10 ຢ່າ ຄິດ ຂຶ້ນ ມາ ເອງ, ເພາະ ມັນ ມີ ເວົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ, ວ່າ ລູກ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ຈາກ ບາບ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສຸກ. ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ວ່າ “ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ບໍ່ ເຄີຍ ເປັນ ຄວາມ ສຸກ ເລີຍ.

11 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ “ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື ພໍ່ ຢາກ ເວົ້າ, ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ະ ກາມ ມະ ລົມ, ຢູ່ ໃນ ນ້ຳ ບີ ແຫ່ງ ຄວາມ ຂົນ ຂຶ້ນ ແລະ ໃນ ພັນ ທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ໂລກ ໂດຍ “ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ທາງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ສຸກ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ຄຳ ວ່າ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຄື ການ ນຳ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທຳ ມະ ຊາດ ມາ ແລະ ວາງ ໄວ້ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ບໍ່ ເປັນ ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື

4 ຂ 2 ນພ 9:12-13;
 ຄພ 138:17.
 ຄມພ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ.
 ໖ 1 ກສທ 15:51-55.
 ໗ ຄມພ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ.
 7 ກ ຄພ 76:50-70.

ຂ 2 ນພ 2:26;
 ແອວ 42:27;
 ຮລມ 14:30.
 ຄມພ ອຳ ເພີ ໃຈ.
 8 ກ ຄພ 1:38.
 9 ກ ຄພ 42:23-28.
 10 ກ ພສສ 32:10;

ອຊຍ 57:20-21;
 ຮລມ 13:38.
 11 ກ ມຊຍ 3:19.
 ຄມພ ມະ ນຸດ ທີ່ ມີ ຈິດ ໃຈ ທຳ ມະ ດາ.
 ຂ ຄມພ ການ ມະ ລົມ.
 ໓ ອພຊ 2:12.

ວາງໄວ້ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະ
ຊາດຂອງມັນບໍ່?

13 ໂອ້, ລູກຂອງພໍ່, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າການນຳ
ກັບຄືນມາ ນັ້ນຄືການນຳເອົາຄວາມຊົ່ວ
ກັບມາຫາຄວາມຊົ່ວ, ຫລື ກາມ ມະ ລົມ
ມາຫາກາມມະລົມ, ຫລື ຄວາມຕ່ຳຊ້ຳມາ
ຫາຄວາມຕ່ຳຊ້ຳ—ຄວາມດີມາຫາສິ່ງທີ່
ດີ; ຄວາມຊອບທຳມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ;
ຄວາມທ່ຽງທຳມາຫາສິ່ງທີ່ທ່ຽງທຳ; ຄວາມ
ເມດຕາມາຫາສິ່ງທີ່ມີຄວາມເມດຕາ.

14 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກ
ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລູກ; ປະຕິ
ບັດ "ໂດຍທ່ຽງທຳ, ະຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ,
ແລະ ກະທຳ ະຄວາມດີຕະຫລອດເວລາ;
ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລ້ວ
ລູກຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລູກ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ະຄວາມເມດຕາຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະກັບຄືນ
ມາຫາລູກອີກ; ແລະ ລູກຈະມີຄວາມດີເປັນ
ລາງວັນແກ່ລູກອີກ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ລູກໄດ້ສົ່ງອອກໄປຈະກັບ
ຄືນມາຫາລູກອີກ, ແລະ ຈະຖືກນຳກັບຄືນ
ມາຫາ; ສະນັ້ນ, ຄຳວ່າການກັບຄືນມາຈຶ່ງ
ກ່າວໂທດຄົນບາບໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແລະ ບໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໄດ້ເລີຍ.

ບົດທີ 42

ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະເປັນເວລາແຫ່ງການ

ທົດລອງເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສາມາດກັບໃຈ
ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ—ການຕົກໄດ້ນຳ
ເອົາຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ
ຍານມາຫາມະນຸດທຸກຄົນ—ການໄຖ່ມາ
ຖືງຜ່ານການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ—ຄວາມເມດ
ຕາແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ສ່ວນຄົນອື່ນໆ
ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ—ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະການ
ຊົດໃຊ້—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນທີ່
ຈະລອດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເຫັນວ່າມັນ
ຍັງມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນ
ຢູ່, ຊຶ່ງລູກບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້—ຊຶ່ງກ່ຽວກັບ
"ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການລົງ
ໂທດຄົນບາບ; ເພາະລູກພະຍາຍາມຄິດວ່າ
ມັນບໍ່ເປັນການຍຸດຕິທຳທີ່ຈະສົ່ງຄົນບາບ
ໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ.

2 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະອະທິ
ບາຍເລື່ອງນີ້ແກ່ລູກ. ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ
ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສົ່ງບິດາ
ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກ
ຮ່ວງເອເດນເພື່ອໂຖດິນ, ເພາະຈາກດິນ
ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກໄປ, ແລະ
ວາງ ະຄຣູບິມໄວ້ທີ່ປາຍສວນເອເດນທາງ
ຕາເວັນອອກ, ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ເປັນແປວ
ໄຟຊຶ່ງຫັນໄປໄດ້ທຸກທາງ, ເພື່ອຮັກສາ ະຕິນ
ໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ—

3 ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນວ່າມະນຸດມາ

<p>14 ກ ຄມພ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ. ຂ ຢຮ 7:24; ຄພ 11:12. ຄ ຄພ 6:13; 58:27–28. ງ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 42 1 ກ 2 ນພ 26:7; ມຊຢ 15:26–27. ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 2 ກ ປຖກ 3:23–24;</p>	<p>ມຊ 4:28–31. ຂ ຄມພ ເອເດນ. ຄ ຄມພ ຄຣູບິມ. ງ ປຖກ 2:9.</p>
---	--	--

ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ; ເພື່ອເຂົາເຈົ້າ ຈະບໍ່ໄດ້ຍິ້ມ ມືອອກໄປ ແລະ ປິດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກ, ແລະ ກິນ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວາງເຄຣຊູບົມກັບດາບທີ່ເປັນແປວໄຟໄວ້, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນ, ວ່າມັນມີເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ມະນຸດເພື່ອກັບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີ "ເວລາແຫ່ງການທົດລອງ, ແມ່ນເວລາທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

5 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກອາດາມໄດ້ຍິ້ມມືຂອງລາວອອກໄປທັນທີ ແລະ ປິດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ລາວຈະມີຊີວິດຊົ່ວນິລັນດອນ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໄລຍະເວລາເພື່ອການກັບໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ, ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະລົ້ມເຫລວໄປ.

6 ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ມີ ກຳ ນົດ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ມະນຸດ "ຕາຍ—ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜົນແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ—ແລະ ມະນຸດ ຈະ ຫລົງທາງຕະຫລອດໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາກາຍເປັນມະນຸດທີ່ ະຕົກໄປ.

7 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ເຫັນ ຈາກ ເລື່ອງ ນີ້ວ່າ ບົດ ມາມດາ ຜູ້ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນເຂົາເຈົ້າກາຍມາເປັນຄົນທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບການກະທຳຕາມ ະຄວາມປະສົງຂອງຕົນເອງດັ່ງນັ້ນ.

8 ບັດນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ກູ້ ມະນຸດ ຄົນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ, ເພາະ ມັນ ຈະ ທຳ ລາຍ "ແຜນ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

9 ສະນັ້ນ, ຍ້ອນຈິດວິນຍານຕາຍບໍ່ໄດ້, ແລະ "ການຕົກນຳເອົາຄວາມຕາຍທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກມາຫາມະນຸດຊາດທັງປວງຄື, ພວກເຂົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນ ຈຶ່ງ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ກູ້ ມະນຸດ ຊາດ ຄົນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍທາງວິນຍານນີ້.

10 ສະນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນມີ "ກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມິດ, ແລະ ຕ່ຳ ຊ້າ ໂດຍ ະທຳ ມະ ຊາດ, "ສະພາວະ ແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ນີ້ ຈຶ່ງ ກັບ ເປັນ ສະພາບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຕຽມ ຕົວ; ມັນ ກັບ ເປັນ ສະພາບ ເພື່ອການຕຽມຕົວ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ (ຄື ຖ້າບໍ່ມີ) ໃນທັນທີທີ່ພວກເຂົາຕາຍໄປ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍ່ອມ "ເປັນທຸກ, ໂດຍທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ບໍ່ມີວິທີກູ້ມະນຸດຄົນຈາກສະພາບທີ່ຕົກນີ້, ຊຶ່ງມະນຸດນຳມາໃຫ້ຕົວເອງເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເອງ;

4 ກ ແອວ 34:32-33.
6 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.
ຂ ມຊຍ 16:3-5.
ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.
7 ກ 2 ນພ 2:5; 9:6;

ຮລມ 14:16.
ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
8 ກ ແອວ 34:9;
ມຊ 6:62.
9 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
10 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.
ຂ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
11 ກ 2 ນພ 9:7-9.

13 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳແລ້ວ, ພຽນແຫ່ງການໄຖ່ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເງື່ອນໄຂຂອງ ການກັບໃຈຂອງມະນຸດໃນສະພາບແຫ່ງການທົດລອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງນີ້; ເພາະຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນໄປຕາມເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານີ້, ຄວາມເມດຕາຈະເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳເສຍ. ບັດນີ້ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະ າລິກເປັນພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ດັ່ງນັ້ນວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງ ກໍຖືກແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສົ່ງພວກເຂົາໄປໃຫ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງ ກໍຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງ ໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງ ຄວາມເມດຕາມາ, ເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າ ທີ່ດີພ້ອມ, ທຸ່ງທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ເມດຕານຳອີກ.

16 ບັດນີ້, ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, ຊຶ່ງເປັນ ນິລັນດອນດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານຈະ

ເປັນ, ໂດຍຕັ້ງໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເປັນ ນິລັນດອນ ດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານນຳອີກ.

17 ບັດນີ້, ມະນຸດຈະກັບໃຈໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ບາບ? ເຂົາຈະເຮັດບາບໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີ ກົດ? ກົດຈະມີໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ?

18 ບັດນີ້, ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ແລະ ມີກົດທີ່ທຸ່ງທຳຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມເສຍໃຈໃນ ຈິດສຳນຶກມາຫາມະນຸດ.

19 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້—ຖ້າຫາກ ມະນຸດກະທຳ ຄາດຕະກຳ ເຂົາກໍຄວນຕາຍ—ເຂົາຈະຍ້ານບໍ່ວ່າ ເຂົາຈະຕາຍຖ້າເຂົາກະທຳຄາດຕະກຳ?

20 ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້ ເພື່ອຫ້າມການເຮັດບາບ ມະນຸດຈະບໍ່ຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບເລີຍ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ຖ້າຫາກ ມະນຸດເຮັດບາບ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ຈະເຮັດຫຍັງໄດ້, ເພາະທັງສອງຢ່າງນີ້ຈະບໍ່ມີສິດທິເໝືອກວ່າມະນຸດ?

22 ແຕ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ແລະ ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້ ແລະ ໃຫ້ມີ ການກັບໃຈ, ຊຶ່ງການກັບໃຈນີ້ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະມີສິດເໝືອກວ່າມະນຸດ ແລະ ບັງຄັບກົດ, ແລະ ກົດເຮັດໃຫ້ມີການລົງໂທດ; ຖ້າຫາກບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ ພຣະ

<p>13 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ 2 ນຟ 2:13–14. 14 ກ ແອວ 22:13–14. ຂ 2 ນຟ 2:5. 15 ກ 2 ນຟ 9:7–10; ມຊຢ 16:7–8. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ງ 3 ນຟ 12:48. 16 ກ ຄພ 19:10–12. 17 ກ ຄມພ ບາບ. ຂ ຣມ 4:15.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. 19 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. 21 ກ 2 ນຟ 9:25–26; ມຊຢ 3:11. 22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>
---	--	--

ເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ.

23 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ "ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນຜູ້ທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະ ການຊົດໃຊ້; ແລະ ການຊົດໃຊ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ; ແລະ ການພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນຳມະນຸດ ກັບມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືກນຳກັບຄືນຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຖືກ ພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມກົດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຍຸດຕິທຳປະຕິບັດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງມັນເອງ; ແລະ ດ້ວຍປະການນີ້, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດ ນອກຈາກຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

25 ລູກຄິດວ່າ ຄວາມເມດຕາຂະໂມຍ "ຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່? ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ໄດ້; ບໍ່ໄດ້ເລີຍແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ. ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

26 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ ສຳນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມລອດ ແລະ ການໂຖ່ຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມ

ທຸກທໍລະມານຂອງເຂົານຳອີກ.

27 ສະນັ້ນ, ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, "ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະມາກໍຈະມາໄດ້ ແລະ ຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີອິດສະລະ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ມາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະບໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມາ; ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ ກະທຳໄວ້ຈະ ກັບຄືນມາຫາເຂົາ.

28 ຖ້າຫາກເຂົາປາດຖະໜາຈະສ້າງ "ຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈໃນວັນເວລາຂອງເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຈະເກີດກັບເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຕາມການນຳກັບຄືນມາຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ກັງວົນໃຈຕໍ່ລູກອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຂໍໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກັງວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກັງວົນນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ.

30 ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາວ່າລູກຈະບໍ່ປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງຢ່າພະຍາຍາມແກ້ຄວາມຜິດເພາະບາບຂອງລູກ, ໂດຍປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ລູກຈຶ່ງຍອມໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມອິດກັນຂອງພຣະອົງມີອິດທິພົນຢ່າງເຕັມທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກ; ຂໍໃຫ້ມັນນຳລູກລົງມາຕຳຢູ່ກັບຝຸ່ນດິນໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້

<p>23 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຄ 2 ນພ 2:8; 9:4; ແອວ 7:12; 11:41-45; 12:24-25; ຮລມ 14:15-18; ມມ 9:13. ງ ແອວ 40:21-24.</p>	<p>ຈ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 25 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 26 ກ 2 ນພ 2:14-30; ມຊ 1:39. ຂ ແອວ 13:3; 3 ນພ 1:14. 27 ກ ແອວ 5:34;</p>	<p>ຮລມ 14:30. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ອຊຍ 59:18; ພນມ 20:12. ຄ ແອວ 41:15. 28 ກ ແອວ 41:2-5. 30 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>
--	---	---

ຮັບການ ເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ບັດນີ້, ລູກ
ຂອງພໍ່, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ຈົ່ງປະກາດພຣະຄຳ
ດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມມີສະຕິ,
ເພື່ອລູກຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານທັງຫລາຍ
ມາສູ່ການກັບໃຈ, ເພື່ອແຜນແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມີສິດທິເໝືອກວ່າ
ພວກເຂົາ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໄປດ
ປະທານພອນໃຫ້ລູກຈົນວ່າມັນເປັນໄປ
ຕາມຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ດ້ວຍເຖິດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 43

ແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍ ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະ
ຄຳ—ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວນີໄຟຄົນອື່ນໆ
ທີ່ແຍກອອກໄປ ກາຍເປັນຊາວເລມັນ—
ຊາວເລມັນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟ—
ໂມ ໂຣ ໄນ ປະກອບອາວຸດໃຫ້ຊາວນີໄຟ
ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕ່າງໆ—ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍແຜນການຍຸດທະສາດຂອງ
ຊາວເລມັນ ຕໍ່ແອວມາ—ຊາວນີໄຟ ປ້ອງ
ກັນບ້ານເຮືອນ, ເສລີພາບ, ຄອບຄົວ,
ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ກອງ
ທັບຂອງໂມ ໂຣ ໄນກັບລີໂຣບິດລ້ອມຊາວ
ເລມັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ພວກລູກຊາຍຂອງແອວມາໄດ້ອອກໄປ
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່
ພວກເຂົາ. ແລະ ແອວມາເອງກໍໄດ້ອອກໄປ
ຢ່າງບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນເລີຍ.

2 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເຖິງການສົ່ງ
ສອນຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ, ນອກຈາກວ່າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳ ແລະ ຄວາມ
ຈິງຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ

ການເປີດເຜີຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນ
ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້
ໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າ
ກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ
ຊາວເລມັນ ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງການປົກ
ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

4 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື "ຊາວໂຊຣຳໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ;
ສະນັ້ນ, ໃນຕົ້ນປີທີສິບແປດນີ້ ຜູ້ຄົນຂອງ
ນີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຈະມາ
ໂຈມຕີພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ຕຽມເພື່ອສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາກອງທັບຂອງພວກເຂົາທີ່
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກກອງທັບທະຫານມາເປັນ
ຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນອານທິ
ໂອນຳ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວໂຊຣຳ;
ແລະ ຜູ້ນຳກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ
ເຊຣາເຮັມນາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວອາມາລະໂຄ
ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ມັກຂ້າຄົນຫລາຍກວ່າ
ຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນ, ເຊຣາເຮັມນາຈຶ່ງໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂຶ້ນເພື່ອດູ
ແລຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງພວກຫົວໜ້າເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

7 ບັດນີ້ລາວໄດ້ເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວ
ຈະໄດ້ເກັບກຳຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໄຟໄວ້, ເພື່ອລາວຈະໄດ້
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກ
ຄອງຕາມແຜນການຂອງລາວ.

8 ພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜນການຂອງລາວຄື ຢູ່

43 2 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

4 ກ ແອວ 35:2-14; 52:33.

ແຍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນິໄຟ; ລາວເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ແຍ້ງ ຊິງເອົາອຳນາດເພື່ອປົກຄອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ມີອຳນາດປົກ ຄອງຊາວນິໄຟ ໂດຍເອົາພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນມາເປັນທາດນຳອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ແຜນການຂອງຊາວນິໄຟ ນັ້ນແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ກໍ່ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັກສາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສເລລີ ພາບຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງຕົນ.

10 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນແລ້ວ, ຄືຊາວເລມັນຈະທຳລາຍຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ "ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນ ສິວິນຍານ ແລະ ໃນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ເຖິງຄວາມກຽດຊັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ມີຕໍ່ "ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ, ຊຶ່ງມີຊື່ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ—ແລະ ຜູ້ຄົນເຫລົ່າ ນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະບໍ່ລະເມີດ—ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກ

ເຂົາກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ.

12 ແລະ ຊາວນິໄຟບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ ຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງໄດ້ມອບ ແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເປັນມູນມໍລະ ດົກ.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ມອບ ເຂົ້າຂອງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ ຊາວນິໄຟ ເພື່ອອູ້ມູນຂູກອງທັບຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ຕ້ານທານຊາວເລມັນແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູ ເອນ, ແລະ ພວກລູກຫລານຂອງອິດຊະມາ ເອນ, ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປ ຈາກຊາວນິໄຟຄື ຊາວອາມາລະໂຄ, ຊາວ ໂຊຣຳ, ແລະ ກໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກປະໂລ ທິດຂອງກະສັດໂນອາຄົນນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານີ້ ມີ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍເກືອບເທົ່າກັບຊາວ ນິໄຟ; ແລະ ສະນັ້ນຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດັ່ງນີ້, ຈົນກະທັ້ງ ມີການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນມາເຕົ້າ ໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອານາໄທໂອນຳ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟພ້ອມແລ້ວທີ່ ຈະພົບກັບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

16 ບັດນີ້, ຜູ້ນຳຂອງຊາວນິໄຟ ຫລື ຜູ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ ຊາວນິໄຟ—ບັດນີ້ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຜູ້ ນີ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ—ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ໂມໂຣໂນ;

17 ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃຫ້ ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທັງໝົດ ແລະ ພ້ອມກັບ

<p>9 ກ ແອວ 44:5; 46:12. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ຂ ຢຮ 4:23-24. 11 ກ ແອວ 24:1-3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21-26.</p>	<p>13 ກ ແອວ 25:4.</p>
---	---	-----------------------

ການປົກຄອງກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມ. ແລະ ເພິ່ນມີອາຍຸພຽງແຕ່ຊາວຫ້າປີເທົ່ານັ້ນຕອນເພິ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກທະຫານຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືຫອກ, ແລະ ດາບ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສິ່ງຄາມທຸກຊະນິດ.

19 ແລະ ເມື່ອກອງທັບຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າ ໂມໂຣໄນຕຽມກອງທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນແຂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົານຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າໜາ—

20 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງເຊຣາເຮັມນາບໍ່ໄດ້ມີການຕຽມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ພວກເຂົາມີພຽງແຕ່ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ມີກ້ອນຫີນກັບກະຕຸນຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາ "ເປືອຍເປົ່າ, ນອກຈາກແຜ່ນໜັງຄຽນແອວເທົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນເປືອຍເປົ່າໝົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊາວໂຊຣາ ແລະ ຊາວອາມາລະໄຄເທົ່ານັ້ນ;

21 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີແຜ່ນປົກເອິກ ຫລື ໂລ່—ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຫລາຍທີ່ສຸດເພາະວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກນີໄຟ, ທັງໆທີ່ຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟຕັ້ງຫລາຍເທົ່າ.

22 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ກຳມາສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ

ທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນເລີຍ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອານທິໂອນຳ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄກ້ຫົວ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ ແລະ ຍຶດເອົາຫົວເມືອງ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າພວກເຂົາໄດ້ໄປທາງໃດ.

23 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ໃນທັນທີທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໂມໂຣໄນກໍໄດ້ສົ່ງນັກສືບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍພັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງການທຳນາຍຂອງແອວມາ, ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປຫາເພິ່ນ, ໂດຍປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເພິ່ນທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຄວນຈະໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ຢູ່ບ່ອນໃດເພື່ອປົກປ້ອງຕົວເອງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແອວມາ, ແລະ ແອວມາໄດ້ບອກຂ່າວແກ່ພວກສົ່ງສານຂອງໂມໂຣໄນວ່າກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບເດີນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ເລີ່ມໂຈມຕີຜູ້ຄົນທີ່ອ່ອນແອກວ່າພວກເຂົາ. ແລະ ພວກສົ່ງສານໄດ້ໄປແຈ້ງຕໍ່ໂມໂຣໄນ.

25 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນ, ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ກອງທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຄຸ້ມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ເພາະຢ້ານວ່າໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຊາວເລມັນບາງຈຳນວນອາດຈະເຂົ້າມາຍຶດເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບສ່ວນທີ່ເຫລືອ

ຢູ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ເພື່ອ "ບົກ ປ້ອງ ແຜ່ນ ດິນ ແລະ ປະເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສິດ ທີ່ ແລະ ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ຜູ້ ຄົນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະເໝີ ທີ່ ຈະ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເມື່ອ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ໂຈມ ຕີ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ, ຊຶ່ງ ມັນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

28 ແລະ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ວາງ ຄົນ ສອດ ແນມ ໄວ້ ໂດຍ ຮອບ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເວລາ ໃດ ຄ້າຍ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ມາ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ໂມ ໂຮໂນ ຮູ້ ຈັກ ເຈດ ຕະ ນາ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢາກ ຈະ ທຳ ລາຍ ພິນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ມາ ເປັນ ທາດ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ເອງ ຈະ ໄດ້ ສະຖາປະນາ ອານາ ຈັກ ຂອງ ຕົນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ;

30 ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ອີກ ວ່າ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຢ່າງ ດຽວ ຂອງ ຊາວ ນີໂຟນັ້ນ ຄື ເພື່ອ ບົກ ບັກ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ "ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສາດ ສະໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຄິດ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ເປັນ ການ ກະ ທຳ ບາບ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ປ້ອງ ກັນ ຊາວ ນີໂຟດ້ວຍ

ກົນອຸປາຍ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ຈັກໂດຍຄົນສອດແນມຂອງເພິ່ນວ່າ ຊາວເລມັນຈະໄປທາງໃດ.

31 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແບ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໄປ ໃນ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ແລະ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ;

32 ແລະ ສ່ວນ ທີ່ ເຫລືອ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ, ຈົນ ສຸດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

33 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້ ຕາມ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເພິ່ນ ຮຽບ ຮ້ອຍ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ່ ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ພົບ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

34 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ກອງ ທັບ ມາ ທາງ ເໜືອ ຂອງ ເນີນ ພູ, ຊຶ່ງ ກອງ ທັບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ແລ້ວ.

35 ແລະ ເວລາ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຜ່ານ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ, ແລະ ມາ ຮອດ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ກຳ ລັງ ຈະ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ ຢູ່ ນັ້ນ, ກອງ ທັບ ທີ່ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຊຶ່ງ ນຳ ໂດຍ ຄົນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ "ລີໂຮ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ອອກ ມາ ແລະ ລ້ອມ ຊາວ ເລມັນ ໄວ້ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ທາງ ດ້ານ ຫລັງ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ກອງ ທັບ ຊາວ ນີໂຟ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ຂ້າງ ຫລັງ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ກັບ ຄືນ ໄປ ແລະ ເລີ່ມ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ກອງ ທັບ ຂອງ ລີໂຮ.

37 ແລະ ການ ຕາຍ ໄດ້ ທະວີ ຂຶ້ນ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ, ແຕ່ ວ່າ ການ ຕາຍ ຂອງ ຝ່າຍ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ໜ້າ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ

ວ່າ "ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາທີ່ຮັບ
ການຟັນຢ່າງໜັກຂອງຊາວນິໄຟດ້ວຍດາບ
ແລະ ຖືກແທງດ້ວຍຫອກ, ຄືທຸກເທື່ອທີ່ໄດ້
ຟັນລົງໄປຕ້ອງໄດ້ຂ້າເກືອບທຸກເທື່ອ.

38 ສ່ວນໃນບັນດາຊາວນິໄຟນັ້ນ, ດົນໆ
ຈຶ່ງຕາຍຄົນໜຶ່ງດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍການ
ເສຍເລືອດ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາມີເຄື່ອງປ້ອງ
ກັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ
ພາກສ່ວນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍກໍມີ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຟັນຂອງ
ຊາວເລມັນ, ໂດຍມີ "ແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແຂນ ແລະ ປ້ອງກັນ ຫົວ
ຂອງພວກເຂົາ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງ
ໄດ້ຂ້າຊາວເລມັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ຊາວເລມັນມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ເພາະ
ຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກເຂົາ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມປົບໜີ
ໄປທາງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

40 ແລະ ພວກເຂົາຖືກລີໄຮ ແລະ ທະ
ຫານຂອງລາວໄລ່ຕິດຕາມໄປ; ແລະ ພວກ
ເຂົາຖືກລີໄຮໄລ່ລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມນ້ຳຊີໂດນໄປ. ແລະ ລີໄຮ
ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຍຸດທີ່ຝັງແມ່ນ້ຳ
ຊີໂດນບໍ່ໃຫ້ຂ້າມໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໂນ ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ພົບກັບ
ຊາວເລມັນໃນຮ່ອມພູທາງຝັງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ
ເບື້ອງນັ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພັນ
ພວກເຂົາ.

42 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ປົບໜີໄປທາງ
ໜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໄປ ທາງ ແຜ່ນ ດິນ
ແມນທາຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກອງ
ທັບຂອງໂມໂຣໂນອີກ.

43 ບັດນີ້ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຊາວເລມັນ
ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດກຳລັງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ
ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນຈະຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ
ກຳລັງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານອັນໃຫຍ່
ຫລວງພຽງນີ້, ບໍ່ມີຈັກເທື່ອ, ບໍ່ເຄີຍມີເລີຍ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

44 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈຈາກ
"ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ທີ່
ເປັນນາຍທະຫານຊັ້ນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກເຊຣາເຮັມນາ
ຜູ້ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ຫລື ຫົວໜ້າຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນ
ຊາຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ, ແລະ ຊາວນິໄຟ
ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍມືຂອງພວກ
ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້
ຟັນເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຂອງຊາວນິໄຟຂາດອອກເປັນສອງ
ຕ່ອນ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແທງ ແຜ່ນ ປົກ
ເອິກຂອງຊາວນິໄຟຊອດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ ຟັນ ແຂນ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ ຂາດ ຫລາຍ
ແຂນ, ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຟັນ ລົງ ດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ.

45 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນິໄຟຍັງ
ໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ "ຕໍ່ສູ້ເພື່ອກະສັດ
ຫລື ວ່າເພື່ອອຳນາດໃດໆ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ຕໍ່ສູ້ເພື່ອບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເພື່ອ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ
ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອລູກຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພິທີການແຫ່ງ
ການ ນະມັດ ສະການ ແລະ ເພື່ອ ສາດ ສະ
ໜາຈັກຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

37 ກ ແອວ 3:5. 38 ກ ແອວ 44:8-9.	44 ກ ແອວ 43:6. 45 ກ ແອວ 44:5.	ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	----------------------------------	----------------

46 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນ "ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນໜີ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານຳອີກວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດຍ້ອນການຮຸກຮານເທື່ອ "ທຳອິດ, ຫລືເທື່ອທີສອງ, ຕາບນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າຖືກຂ້າດ້ວຍມືສັດຕູຂອງເຈົ້າ.

47 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ "ປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. ສະນັ້ນຍ້ອນວ່າອຸດົມການອັນນີ້ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນຂອງໂມໂຮໂນໄດ້ເຫັນຄວາມເປັນໜ້າຍ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງຊາວເລມັນ ພວກເຂົາກໍເກືອບຈະບົບໜີໄປຈາກພວກນັ້ນ. ແລະ ໂມໂຮໂນໂດຍທີ່ເຫັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໂດຍໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງນີ້— ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຄິດເຖິງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງອອກມາເພື່ອທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຂົາເປັນສຽງດຽວກັນ, ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

50 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນດ້ວຍພະລັງ; ແລະ ໃນຕອນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງຕົນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວເລມັນກໍເລີ່ມຖອຍໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

51 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍກວ່າຕັ້ງສອງເທົ່າຂອງຈຳນວນຂອງຊາວນີໄຟ; ປານນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງຖືກໄລ່ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງໄປເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກອງດຽວຢູ່ໃນຮ່ອມພູເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

52 ສະນັ້ນກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນ ຈຶ່ງອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທັງສອງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທາງຕາເວັນອອກກໍມີຄົນຂອງລີໄຮເຕັມຢູ່.

53 ສະນັ້ນ ເວລາເຊຣາເຮັມນາເຫັນຄົນຂອງລີໄຮຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ເຫັນວ່າເຂົາຖືກຊາວນີໄຟລ້ອມ ກໍເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

54 ບັດນີ້ໂມໂຮໂນ, ເມື່ອເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຂອງຊາວເລມັນ, ແລ້ວເພິ່ນກໍສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢຸດການຂ້າພັນລົງ.

ບົດທີ 44

ໂມໂຮໂນອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນເຮັດ

<p>46 ກ ຄມພ ໜ້າທີ່. ຂ ແອວ 48:14; ຄພ 98:33-36.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 3:21; ຄພ 98:23-24. 47 ກ ຄພ 134:11.</p>	<p>49 ກ ອພຍ 2:23-25; ມຊຢ 29:20.</p>
---	--	---

ຄຳພັນສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ—ເຊຣາເຮັມນາ ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີນັ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ອີກ—ກອງ ທັບ ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຊະນະ ຊາວ ເລມັນ. ປະ ມານ 74-73 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢຸດ ແລະ ຖອຍ ອອກ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຊຣາເຮັມນາວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຊຣາເຮັມນາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ່ ແມ່ນ ຄົນ ກະ ຫາຍ ເລືອດ. ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ແຕ່ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ທ່ານ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບ ກັບ ທ່ານ ເພື່ອ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ເລືອດ ຕົກ ຢາງ ອອກ ໂດຍ ຫວັງ ອຳນາດ; ທັງ ພວກເຮົາ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ເອົາ ໃຜ ມາ ສູ່ ແອກ ແຫ່ງ ຄວາມ ເປັນ ທາດ. ແຕ່ ນີ້ ຄື ສາ ເຫດ ອັນ ແທ້ ຈິງ ທີ່ ທ່ານ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທ່ານ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ເພາະ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ.

3 ແຕ່ ບັດ ນີ້, ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ພວກເຮົາ ແລະ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ພຣະ ອົງ ສົ່ງ ຕົວ ທ່ານ ມາ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ທ່ານ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ມັນ ເປັນ ໄປ ແນວ ນີ້ ກັບ ພວກເຮົາ ເພາະ ສາດ ສະ ໜາ ແລະ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ. ແລະ ບັດ ນີ້ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ທ່ານ ທຳ ລາຍ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ ບໍ່ ໄດ້.

4 ບັດ ນີ້ ທ່ານ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ນີ້ ຄື ສັດທາ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ຂອງ ພວກເຮົາ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ອູ້ ມຊູ ແລະ

ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ແລະ ປ້ອງ ກັນ ພວກເຮົາ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກເຮົາ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ, ຕໍ່ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ຕໍ່ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ; ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ຖືກ ທຳ ລາຍ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໄປ ສູ່ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ແລະ ປະ ຕິ ເສດ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ.

5 ແລະ ບັດ ນີ້, ເຊຣາ ເຮັມນາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ທ່ານ, ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ມີ ອຳນາດ ທັງ ປວງ ອົງ ນັ້ນ, ຜູ້ ໃຫ້ ກຳ ລັງ ແກ່ ແຂນ ຂອງ ພວກເຮົາ ຈົນ ວ່າ ພວກເຮົາ ມີ ອຳນາດ ເກີນ ກວ່າ ທ່ານ, ດ້ວຍ ສັດທາ ຂອງ ພວກເຮົາ, ດ້ວຍ ສາດ ສະ ໜາ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ພິທີການ ແຫ່ງ ການ ນະ ມັດ ສະ ການ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ອັນ ສັກ ສິດ ທີ່ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເປັນ ໜີ້ ເມຍ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກເຮົາ, ດ້ວຍ ະ ເສ ລີ ພາບ ຊຶ່ງ ຜູກ ມັດ ພວກເຮົາ ໄວ້ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ຄຳ ອັນ ສັກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເປັນ ໜີ້ ຢູ່ ສຳ ລັບ ຄວາມ ຜາ ສຸກ ຂອງ ພວກເຮົາ ນີ້; ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ເປັນ ທີ່ ຮັກ ຫອມ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ພວກເຮົາ—

6 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ໝົດ; ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບັນ ຊາ ທ່ານ ໃຫ້ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ທ່ານ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເສຍ, ແລ້ວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ພະ ຍາ ຍາມ ເອົາ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ແຕ່ ຈະ ໄວ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ທ່ານ ແລະ ບໍ່ ກັບ ມາ ເຮັດ ສົງ ຄາມ ກັບ ພວກເຮົາ ອີກ.

7 ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ທ່ານ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ໃຫ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ທ່ານ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຢ່າງ ສາ ຫັດ, ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ; ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ມີ ອຳ ນາດ ເໝືອນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

8 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ເຊຣາ ເຮັມນາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ອອກ ມາ ແລະ ໄດ້ ມອບ ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນ ທະນູ ໃສ່ ມີ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ, ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ຕົວ ເຮັດ "ຄຳ ສາບານ ຕໍ່ ທ່ານ, ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ມັນ; ແຕ່ ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ສາ, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເສຍ; ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຮັກ ສາ ອາວຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕາຍ ຫລື ຊະນະ ກໍ ຕາມ.

9 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາອັນ ດຽວ ກັນ ກັບ ທ່ານ; ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ມາ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ທ່ານ; ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ເລ່ ຫລຸ່ມ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ໄດ້ ບົກ ປ້ອງ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ "ແຜ່ນ ປົກ ເອິກ ແລະ ໂລ່ ທີ່ ບົກ ປ້ອງ ທ່ານ ໄວ້.

10 ແລະ ບັດ ນີ້ ເວລາ ເຊຣາ ເຮັມນາ ໄດ້ ເວົ້າ ຈົບ ແລ້ວ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ສົ່ງ ດາບ ແລະ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຄືນ ໃຫ້ ເຊຣາ ເຮັມນາ, ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄືນ, ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຢຸດ ການ ຕໍ່ ສູ້.

11 ບັດ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຄວາມ ເວົ້າ ທີ່ ເວົ້າ ໄປ ແລ້ວ ຄືນ ບໍ່ ໄດ້, ສະນັ້ນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົມ ຢູ່, ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ສາບານ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ກັບ ມາ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ພວກ ເຮົາ ອີກ. ບັດ ນີ້ ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລ້ວ ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເລືອດ ຂອງ ທ່ານ ຕົກ ລົງ ສູ່ ພື້ນ ດິນ ເວລາ ໃດ ກໍ ໄດ້, ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ທ່ານ ຈົ່ງ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ເໜີ ມາ ນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໂນ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເຊຣາ ເຮັມນາ ກໍ ຈັບ ເອົາ ດາບ ຂອງ ລາວ ໄວ້, ຍ້ອນ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ໂມ ໂຮ ໂນ ຫລາຍ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ແລ່ນ ມາ ໃສ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຂ້າ ໂມ ໂຮ ໂນ; ແຕ່ ເວລາ ລາວ ກຳ ລັງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທະ ຫານ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ພົ້ນ ມັນ ຈົນ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ ແລະ ມັນ ຫັກ ຢູ່ ໃກ້ ດຳມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ພົ້ນ ເຊຣາ ເຮັມນາ ອີກ ຄື ລາວ ໄດ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ລາວ ແລະ ມັນ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ. ແລະ ເຊຣາ ເຮັມນາ ຈົ່ງ ຖອຍ ໜີ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ກອງ ທະ ຫານ ຂອງ ຕົນ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທະ ຫານ ຜູ້ ທີ່ ຍືນ ຢູ່ ຂ້າງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ເຊຣາ ເຮັມນາ ອອກ, ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ໜັງ ຫົວ ຂຶ້ນ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ໂດຍ ຈັບ ເສັ້ນ ຜົມ, ແລະ ສຽບ ມັນ ໄວ້ ທີ່ ປາຍ ດາບ ແລະ ເດ່ ມັນ ອອກ

ໄປຫາພວກເລມັນ, ແລະ ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

14 ໜັງຫົວຂອງຫົວໜ້າຂອງພວກທ່ານຕົກລົງພື້ນດິນແບບໃດ, ພວກທ່ານກໍຈະລົມລົງກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ, ເວ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພວກເຮົາເສຍກ່ອນແລ້ວອອກໄປພ້ອມດ້ວຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ.

15 ບັດນີ້ເມື່ອຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເຫັນໜັງຫົວຢູ່ປາຍດາບ, ພວກເຂົາຫລາຍຄົນເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕີນຂອງໂມໂຣໄນ, ແລະ ເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າມາເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

16 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເຊຣາເຮັມນາກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ລາວໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ພວກທະຫານສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຮຸນແຮງກັບຊາວນີໄຟອີກ.

17 ແລະ ບັດນີ້ ໂມໂຣໄນມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມດີດ້ານຂອງຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຖິ້ມ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືທະຫານຂອງໂມໂຣໄນໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍດາບຢ່າງສຸດກຳລັງຂອງຕົນ.

18 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາເປືອຍເປົ່າ ແລະ ຫົວກໍບໍ່ມີສິ່ງປົດບັງ ຈຶ່ງໄດ້

ເປີດປ່ອງໃຫ້ດາບອັນແຫລມຄົມຂອງຊາວນີໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກແທງ ແລະ ຖືກພັນ, ແລະ ໄດ້ລົ້ມຕາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍດາບຂອງຊາວນີໄຟ ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຖືກກວາດລົງດັ່ງທີ່ທະຫານຂອງໂມໂຣໄນທຳນາຍໄວ້.

19 ບັດນີ້ເມື່ອເຊຣາເຮັມນາເຫັນວ່າພວກຕົນເກືອບຈະຖືກຂ້າຕາຍພົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ໂມໂຣໄນ, ສັນຍາວ່າລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງລາວຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ, ຖ້າຫາກທາງຝ່າຍນີໄຟຈະໄວ້ຊີວິດຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ການຂ້າພັນຢຸດລົງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຈາກຊາວເລມັນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບກັບເພິ່ນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕາຍໄປ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈຳນວນຄົນຕາຍນັ້ນມີຫລາຍທີ່ສຸດ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ໂຍນຄົນຕາຍລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ມັນໄດ້ໄຫລໄປ ແລະ ຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ.

23 ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ ຫລືຂອງໂມໂຣໄນ, ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບົທິສິບແປດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ບັນທຶກຂອງແອວມາຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນີໂຟກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໂຟ, ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງຄາມ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາຂອງຮີລາມັນ, ອີງຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 45 ຈົນເຖິງບົດທີ 62.

ບົດທີ 45

ຮີ ລາ ມັນ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອວມາ—ແອວມາທຳນາຍເຖິງການທຳລາຍທີ່ຈະມາເຖິງຊາວນີໂຟ—ເພິ່ນ ໃຫ້ພອນ ແລະ ສາບແຊ່ ແຜ່ນ ດິນ—ແອວມາ ອາດ ຖືກ ພຣະວິນຍານພາຂັ້ນໄປເໝືອນກັນກັບ ໂມເຊ—ການແຕກແຍກເຕີບໂຕຂຶ້ນ ໃນສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 73 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟມີຄວາມບໍ່ດີຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ "ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກ

ເຂົາ ໄດ້ ນະມັດ ສະການ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບົທິສິບເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ຄື ແອວມາໄດ້ມາຫາຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກເຊື້ອຄຳເວົ້າຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບ "ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຕໍ່ງານມາຫລືບໍ່?

3 ແລະ ຮີລາມັນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື້ອ.

4 ແລະ ແອວມາຖາມອີກວ່າ: ລູກເຊື້ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ່?

5 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື້ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

6 ແລະ ແອວມາຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ບໍ່?

7 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງລູກ.

8 ຈາກນັ້ນ ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກເປັນສຸກແລ້ວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກ "ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ມີບາງຢ່າງທີ່ຈະ "ທຳນາຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ອັນໃດກໍຕາມທີ່ພໍ່ທຳນາຍໄວ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງທີ່ພໍ່ທຳນາຍໃຫ້ລູກນີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ຈົນກວ່າຄຳທຳນາຍນັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນສິ່ງທີ່ພໍ່ຈະເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້.

10 ແລະ ນີ້ຄື ຂໍ້ ຄວາມຕ່າງໆ: ຈົ່ງເບິ່ງ,

45 1 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ. 2 ກ ແອວ 37:1-5; 50:38. 6 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ,

ການເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ 1 ນພ 4:14; ແອວ 48:15-16, 25.

9 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍອັນມີຢູ່ກັບພໍ່, ພໍ່ຈຶ່ງຫລົງເຫັນວ່າພາຍໃນ ກໍ່ສີ່ຮ້ອຍປີ ຫລັງ ຈາກ ເວລາ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ສະແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ຊາວນິໄຟ, ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ເສື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມ ຂີ້ບໍ່ເຊື່ອຖື.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບສົງຄາມ ແລະ ພະຍາດໂລຄາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະມີຄວາມອິດຢາກ ແລະ ການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ, ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຈະ ກໍ່ສູນສິ້ນໄປໝົດ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍ່ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເສື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື ແລະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ກິ ເລດ ຕັ້ນ ຫາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດບາບຂັດກັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ, ວ່ານັບແຕ່ມັນນີ້ໄປ, ແມ່ນແຕ່ຄົນລຸ້ນທີສີ່ຈະຍັງບໍ່ຜ່ານ ໄປໝົດ ກ່ອນທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາເຖິງ.

13 ແລະ ເມື່ອມີສໍາຄັນມາເຖິງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດສໍາລັບຄົນມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຫລື ວ່າລູກຫລານຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ເພາະຜູ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າເປັນຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ ກໍ່ອີກເລີຍ.

14 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່

ໄດ້ຖືກທໍາລາຍໃນມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າຍ້ານກົວນັ້ນ ພວກນັ້ນກໍ່ຈະຖືກ ກໍ່ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ຈະກາຍມາເປັນຊາວເລມັນທັງໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຜູ້ທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າສານຸສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຊາວເລມັນຈະໄລ່ຕາມລໍາ ກໍ່ຈົນວ່າພວກເຂົາສາບສູນໄປ. ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ມັນຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານາຍສໍາເລັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຮີລາມັນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຮີລາມັນ, ແລະ ລູກຊາຍຄົນອື່ນໆຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ໂລກນີ້ອີກ ເພື່ອເຫັນແກ່ ກໍ່ຄົນຊອບທໍາ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ອົງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ແຜ່ນດິນ ຈະຖືກ ກໍ່ສາບແຊ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນດິນນີ້, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຊຶ່ງເຮັດຄວາມຊົ່ວໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ເມື່ອພວກເຂົາສຸກເຕັມທີ່; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພໍ່ເວົ້າໄວ້; ເພາະວ່າມັນເປັນການສາບແຊ່ງ ແລະ ຂີ້ເປັນພອນຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ ກໍ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ ແອວມາ ກ່າວ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍ່ໃຫ້ພອນແກ່ ກໍ່ສາດສະໜາຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນ

<p>10 ກ 1 ນຟ 12:10-15; ຮລມ 13:9; ມມ 8:6-7. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>11 ກ ຈຮ 1:10; ມມ 8:2-3, 6-7. 12 ກ ຄມພ ກິເລດຕັ້ນຫາ. 13 ກ ຮລມ 3:16. 14 ກ ມຮນ 9:24. ຂ ມຮນ 1:1-3. 15 ກ ແອວ 46:10; 62:40.</p>	<p>16 ກ 2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31; ອທ 2:8-12. ຂ ຄພ 130:21. ຄ ຄພ 1:31. 17 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.</p>
---	---	--

ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນສັດທາ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

18 ແລະ ເມື່ອ ແອວມາ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ໄປ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າເພິ່ນຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປເລີຍ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບການຕາຍຫລື ການຝັງສົບຂອງເພິ່ນເລີຍ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ຈັກ ວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ມີຂ່າວລືໄປທົ່ວສາດສະໜາຈັກວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບເອົາເພິ່ນຂຶ້ນໄປ ຫລື "ຖືກຝັງ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງໂມເຊ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາແອວມາ ໄປໃນວິນຍານໄວ້ກັບພຣະອົງຄືກັນ; ສະນັ້ນ ເພາະເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບການຕາຍ ແລະ ການຝັງຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຮີລາມັນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

21 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເລັກ ຫ້ອຍ ຫລາຍ ເທື່ອ ແລະ ມີການ ແຕກ ແຍກກັນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະປະກາດ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນທົ່ວ

ສາດສະໜາຈັກ.

22 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ເພື່ອ ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນທຸກທົ່ວເມືອງຕະຫລອດແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທຸກບ່ອນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກແລ້ວ, ມັນມີ "ການແຕກແຍກກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສໃນຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນເລີຍ;

24 ແຕ່ພວກເຂົາກັບມາອວດດີ, ໂດຍທີ່ລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢາງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮັ່ງມີເປັນດີຢາງຍິ່ງໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສ່ຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ເພື່ອເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 46

ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ກະ ບົດ ຢາກ ຈະ ເປັນ ກະສັດ—ໂມໂຣໂນຍົກປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຂຶ້ນ—ເພິ່ນຊຸມນຸມກັບຜູ້ຄົນເພື່ອໃຫ້ປ້ອງກັນສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ຜູ້ເຊື່ອຖືຢ່າງຈິງໃຈຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ—ເຊື່ອ

<p>19 ກ ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. 21 ກ ແອວ 31:5.</p>	<p>23 ກ 3 ນພ 11:28-29. 24 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ຄມພ ຈອງທອງ,</p>	<p>ຄວາມຈອງທອງ.</p>
---	---	--------------------

ສາຍຂອງໂຍເຊັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກປົກປັກ
ຮັກສາໄວ້—ອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກ
ອອກໄປນັ້ນໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ—ຜູ້ທີ່
ບໍ່ອູ້ມຊຸອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຖືກ
ປະທານຊີວິດ. ປະມານ 73-72 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ພັງຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ
ເພິ່ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ
ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີ
ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງ ຂະ
ໜາດທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າ ຈະຂ້າຮີລາມັນ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

3 ບັດນີ້ທົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຄຽດແຄ້ນພີ່
ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເປັນຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍ
ສູງໃຫຍ່ ແລະ ແຂງແຮງທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວ
ມີຊື່ວ່າ ອະມາລີໂຄຢາ.

4 ແລະ ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາຈະ
ເປັນ ກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຄຽດແຄ້ນກໍ
ຢາກໃຫ້ລາວເປັນກະສັດຂອງຕົນ; ແລະ
ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກໍເປັນ "ຜູ້ຕັດສິນຊັ້ນ
ຕົ້ນຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງ
ສະແຫວງຫາອຳນາດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຖືກຊັກຊວນດ້ວຍຄຳ
ຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ວ່າຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນລາວ ແລະ ຍົກ
ລາວຂຶ້ນເປັນກະສັດແລ້ວ ລາວຈະເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

6 ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກອະມາລີໂຄຢາຊັກ
ຊວນໄປຫາການແຕກແຍກດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່
ມີຄຳສັ່ງສອນຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງເພິ່ນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໆທີ່ຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ດູແລສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍທີ່ສຸດມາກ່ອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ເຄີຍເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະ
ໜາຈັກ.

7 ແລະ ມີຫລາຍຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ
ເຊື່ອໃນຄຳຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ,
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກ
ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນອັນ
ຕະລາຍຫລາຍທີ່ສຸດດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບ "ໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງມາ
ຈາກຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມ
ປະສົບດີທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ຍ້ອນການປົດ
ປ່ອຍພວກເຂົາ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

8 ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າລູກຫລານ
ມະນຸດຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງ "ວ່ອງໄວ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ຖືກຊັກຊວນໄປຫາມານຮ້າຍ
ໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວພຽງໃດ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກໍເຫັນ
ໄດ້ອີກວ່າ ຄົນຊົ່ວຄົນໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້
"ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນ
ໄດ້ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ
ອະມາລີໂຄຢາ ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີ
ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ເປັນຄົນໃຊ້ຄຳຍົກຍ້ອງ
ຫລາຍ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພະຍາຍາມທຳ
ລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ທຳລາຍຮາກຖານແຫ່ງ "ເສລີພາບ ຊຶ່ງ

46 4 ກ ມຊຍ 29:11, 28-29.
7 ກ ແອວ 44:19-20.

8 ກ ຮລມ 12:2, 4-5.
9 ກ ມຊຍ 29:17-18.

10 ກ 2 ນຟ 1:7;
ມຊຍ 29:32.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລື ພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜົນແຜ່ນດິນ ເພື່ອເຫັນແກ່ ສິນຊອບທຳ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໄນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ຫົວໜ້າບັງຄັບ ບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຍິນເຖິງ ການແຕກແຍກເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ອະມາລີໄຄຢາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສຶກເສື້ອຂອງເພິ່ນອອກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຂຽນ ໃສ່ ຕ່ອນ ທີ່ສຶກອອກ ມານັ້ນ—"ເພື່ອ ມັນຈະໄດ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ, ສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ—ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມັດຜ້າຕ່ອນນັ້ນໄວ້ເທິງສົ້ນໄມ້.

13 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງກັນຫົວຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຮັດເຄື່ອງປ້ອງກັນໄວ້ຮອບແອວຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈັບເອົາໄມ້ທີ່ມີໜັງສືຂຽນໄວ້ ໃນຕ່ອນເສື້ອທີ່ສຶກອອກນັ້ນ, (ແລະ ເພິ່ນ ເອິ້ນມັນວ່າ ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ) ແລະ ເພິ່ນກໍມາຂາບລົງພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານ ຫາພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງ ຂໍໃຫ້ ພອນແຫ່ງເສລີພາບມາສະຖິດຢູ່ກັບພື້ນ້ອງ ຂອງເພິ່ນ, ຕາບໃດທີ່ກຸ່ມຄຣິດສະຕຽນຍັງ ເຫລືອຢູ່ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນ ດິນ—

14 ເພາະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ເອິ້ນຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້

ຈິງຂອງພຣະຄຣິດດັ່ງນັ້ນ.

15 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກນັ້ນກໍຊື່ສັດແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ເອິ້ນວ່າ ສິນຊອບຕຽນ, ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດອົງທີ່ຈະສະ ເດັດມາ.

16 ແລະ ສະນັ້ນ, ໃນເວລານີ້, ໂມໂຣໄນ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອອຸດົມການຂອງຄຣິດສະ ຕຽນ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຊົງໄຜດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນກຸ່ມເທຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ທາງ ໃຕ້ຂອງ"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ທັງແຜ່ນດິນທັງໝົດທັງທາງ ເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້—ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ຖືກເລືອກໄວ້, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສ ລີພາບ.

18 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຜູ້ຖືກດູ ໝິ່ນ ເພາະ ພວກເຮົາ ຍອມຮັບເອົາ ພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖືກຢຽບຢໍ່າ ແລະ ຖືກທຳລາຍ, ເວິ້ນເສຍແຕ່ພວກເຮົາຈະນຳ ມັນມາສູ່ຕົວພວກເຮົາເອງ ໂດຍການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ເມື່ອໂມໂຣໄນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເຍິງໄມ້ທີ່ມີຕ່ອນຜ້າທີ່ສຶກອອກຈາກ "ເສື້ອຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນອາກາດ, ເພື່ອຈະ ໄດ້ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນ

10 ຂ 2 ນພ 1:7.	ແອວ 44:5.	1 ປຕ 4:16.
11 ກ ແອວ 43:16-17.	15 ກ ມຊຢ 5:7-9.	17 ກ ແອວ 22:30-31.
12 ກ ນມຢ 4:14;	ຂ ກຈກ 11:26;	19 ກ ຄມພ ປ້າຍສັນຍານ.

ໄວ້ໃນຜ້າຕ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

20 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ຄວາມນີ້, ກໍຂໍໃຫ້ອອກມາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຕົນຈະຮັກສາສິດທິໄວ້ ແລະ ຮັກສາສິດທິຂອງສາດສະໜາໄວ້, ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຕົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຣໂນປະກາດຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ພາກັນແລ່ນອອກມາພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕິດຢູ່ອ້ອມແອວ, ສຶກເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນອອກມາເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ຫລື ເປັນພັນທະສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ປະປ່ອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ າລະອາຍໃຈທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ກໍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຶກພວກເຂົາໃຫ້ຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

22 ບັດນີ້ ມີຄືພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ທີ່ຕີນຂອງ ໂມໂຣໂນ, ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຂໍເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຖືກທຳລາຍຄືກັນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງໂຍນ

ພວກເຮົາລົງຢູ່ພື້ນຕີນຂອງສັດຕູເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາລົງທີ່ຕີນຂອງທ່ານ.

23 ໂມໂຣໂນ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ າເຊື້ອສາຍຂອງ ຂໂຢເຊັບ, ຊຶ່ງ າເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນຖືກອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນສຶກອອກເປັນຕ່ອນໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ຈຳ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາຈະຖືກພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາສຶກຖິ້ມ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ, ຫລື ວ່າຖືກຂາຍ, ຫລື ຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງປົກປັກຮັກສາເສລີພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ າເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຕາຍຈາກໄປ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ ໄວ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມັນເນົາເປື້ອຍ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ—ເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ສັນໃດ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າສັນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ, ຂະນະທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບທີ່ າເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະ

<p>21 ກ 1 ນຟ 8:25–28; ມມ 8:38. 23 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນຟ 5:14–15.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຄ ປຖກ 37:3, 31–36. 24 ກ ອມ 5:15;</p>	<p>3 ນຟ 5:21–24; 10:17. ຂ 2 ນຟ 3:5–24; ອທ 13:6–7.</p>
---	--	---

ຕາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງໂຢເຊັບນັ້ນ.

25 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງມີຄວາມສຸກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍສ່ວນນັ້ນຂອງລາວຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈະມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ, ທີ່ຈະຕາຍຄືກັນກັບການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນອາດຈະເປັນຕົວພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຍິດໝັ້ນສັດທາໃນພຣະຄຣິດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາໂມໂຣໄນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍອອກໄປ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງໄປຫາທຸກພາກສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຄວາມແຕກແຍກກັນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັກສາເສລີພາບຂອງຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງໂມໂຣໄນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ—ແລະ ລາວເຫັນອີກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລາວມີຄວາມສົງໄສຢູ່ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງອຸດົມການທີ່ພວກເຂົາຮັບໄວ້—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອະມາລີໂຄຢາຢ້ານກົວວ່າຕົນ

ຈະເອົາຊະນະຊາວມີໄຟບໍ່ໄດ້, ລາວຈິ່ງໄດ້ນຳເອົາຜູ້ຄົນສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນມີໄຟ.

30 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຊາວເລມັນຈະມີກຳລັງເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນອີກ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງຄິດຈະຕັດຈຳນວນຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາລົງ, ຫລື ເອົາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນມາ, ແລະ ຂ້າອະມາລີໂຄຢາຖິ້ມເສຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງລາວ.

31 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະນຳເອົາກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ມີອາວຸດຢ່າງພ້ອມພຽງ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາສັນຕິພາບ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ນຳກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຕັດທາງຂອງອະມາລີໂຄຢາເສຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສະກັດກອງທັບຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ບົບໜີໄປກັບຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄດ້ມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງໂມໂຣໄນ ແລະ ຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

34 ບັດນີ້, ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກ "ແຕ່ງ

ຕັ້ງ ໂດຍຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ໂດຍສູງ ຂອງປະຊາຊົນ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມີອຳນາດ ທີ່ຈະຈັດການຕາມຄວາມປະສົງຂອງເພິ່ນ ກັບກອງທັບ ຂອງຊາວນີໄຟ, ທີ່ຈະສະຖາ ປະນາ ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດປົກຄອງພວກ ເຂົາ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຊາວອະມາລີໂຄຢາທີ່ບໍ່ ຍອມເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອສະໜັບ ສະໜູນ ອຸດົມການ ແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງຮັກສາການປົກຄອງອັນ ເປັນອິດສະລະພາບໄວ້, ເພິ່ນກໍສົ່ງໃຫ້ຂ້າ ຄົນນັ້ນຖິ້ມເສຍ; ແລະ ມັນມີຄົນພຽງໜ້ອຍ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ປະຕິເສດພັນທະສັນຍາ ແຫ່ງອິດສະລະພາບນີ້.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ, ຄືເພິ່ນ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ ບັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, ໃຫ້ບັກໄວ້ທົ່ວ ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ໂມໂຣໂນ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບ ຢ່າງມາດຕະຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກໃນ ແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຳລົງຮັກ ສາສັນຕິສຸກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຈົນເຖິງທ້າຍປີ ທີ່ສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

38 ແລະ ຮີລາມັນ ແລະ ພວກ ັມະຫາ ປະໂລທິດກໍໄດ້ດຳລົງຮັກສາລະບຽບວິໄນ ຂອງສາດສະໜາຈັກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ມີຄວາມປະຕິຍົນດີ ທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກເປັນເວລາສິບປີ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຜູ້ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາຍໄປ, ໂດຍ ັເຊືອ ຖືຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາຖືກໄຖ່ ໂດຍອົງພຣະ ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ; ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລາໂລກນີ້ ໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິຍົນດີດັ່ງນັ້ນ.

40 ແລະ ມີບາງຄົນທີ່ຕາຍໄປຍ້ອນການ ໄຂ້ຄົງຮ້ອນ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆໃນບາງລະ ດູ— ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລາຍຍ້ອນ ການ ໄຂ້ຄົງຮ້ອນ ເພາະວ່າຄຸນນະພາບ ຂອງ ັຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຮາກໄມ້ຫລາຍຊະ ນິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພື່ອປິ່ນປົວ ພະຍາດເຫລົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງມັນຕ້ອງເກີດກັບ ມະນຸດເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງດິນຟ້າອາ ກາດ—

41 ແຕ່ວ່າມີຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ ຍ້ອນຄວາມເຖົ້າແກ່; ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາຍດ້ວຍ ສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະ ັເປັນສຸກຢູ່ກັບ ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້.

ບົດທີ 47

ອະມາລີໂຄຢາ ໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ, ຄາດຕະ ກຳ, ແລະ ກົນອຸປະກອນເພື່ອຈະໄດ້ກາຍເປັນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ປ່າ ເຖື່ອນຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນ. ປະມານ 72 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບັນທຶກເລື່ອງລາວ ຂອງອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ ັໜີໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບລາວ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ພາຄົນທີ່ໄປກັບລາວຂຶ້ນ ໄປຫາ ັແຜ່ນດິນນີໄຟໃນບັນດາຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຍຸຍົງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກະສັດ ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວ

<p>38 ກ ແອວ 46:6. 39 ກ ມຣນ 7:3, 41. 40 ກ ຄພ 89:10.</p>	<p>41 ກ ພນມ 14:13. 47 1 ກ ແອວ 46:33. ຂ 2 ນພ 5:5–8;</p>	<p>ອມມ 1:12–13.</p>
--	--	---------------------

ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ຕົນ ໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມກັນອີກ ເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຄົນທັງຫລາຍ ໄດ້ເຫັນຂ່າວສານນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຢ້ານວ່າກະສັດຈະບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟນຳອີກເພາະຢ້ານວ່າຕົນເອງຈະຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ, ຫລື ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດກໍໂມໂຫຮຣ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ເພາະຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງຕົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມອບອຳນາດໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບສ່ວນທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງຕົນ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາອອກໄປບັງຄັບຜູ້ຄົນໃຫ້ຈັບອາວຸດ.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີກົນອຸປາຍທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ແລ້ວ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຢູ່ໃນໃຈວ່າ ລາວຈະໂຄ່ນລົ້ມກະສັດຂອງຊາວເລມັນອອກຈາກບັນລັງ.

5 ແລະ ບັດນີ້ອະມາລີໂຄຢາມີອຳນາດບັງຄັບບັນຊາຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນກະສັດ; ແລະ ລາວພະຍາຍາມຈະໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງກະສັດນິຍົມຊົມຊອບລາວອີກ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນບ່ອນໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ "ໂອໂນດາ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງໝົດໜີໄປຢູ່; ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າກອງ

ທັບຈະຍົກມາໂດຍຄິດວ່າກອງທັບຈະຍົກມາເພື່ອທຳລາຍພວກຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນໂອໂນດາເພື່ອໄປຫາສາງອາວຸດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ປົກຄອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ວແນ່ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເທິງຈອມພູທີ່ເອີ້ນວ່າ ອັນຕິປາ, ເພື່ອຕຽມສູ່ຮົບ.

8 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາສູ່ຮົບກັນຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢານັ້ນແມ່ນຈະພະຍາຍາມໃຫ້ກອງທັບເລມັນນິຍົມຊົມຊອບລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ວາງຕົວເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ ແລະ ລາວເອງຈະໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ຍຶດຄອງອານາຈັກ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູໃກ້ກັບພູອັນຕິປາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຜູ້ຕາງໜ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູອັນຕິປາຢ່າງລັບໆ, ເພື່ອເຊື່ອເຊີນລີຮອນໄທ ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໃຫ້ລົງມາຕີນພູ ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາທີ່ຈະເວົ້າກັບລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີຮອນໄທໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ລາວກໍບໍ່ກຳລົງມາຫາຕີນພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີ

ສອງ ເພື່ອເຊື່ອເຊີນໃຫ້ລາວລົງມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີຮອນໄທບໍ່ຍອມລົງມາອີກ ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີສາມ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລີຮອນໄທລົງມາຈາກຈອມພູ, ລາວເອງຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູເກືອບຮອດຄ້າຍຂອງລີຮອນໄທ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ລີຮອນໄທອີກເປັນເທື່ອທີສີ່ ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ນຳເອົາທະຫານອາລັກຂາມານຳ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ລີຮອນໄທລົງມາຫາອະມາລີໂຄຢາພ້ອມດ້ວຍທະຫານອາລັກຂາຂອງລາວ, ອະມາລີໂຄຢາຢາກໃຫ້ລາວກັບຄືນມາອີກກັບກອງທັບຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ມາລ້ອມຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີໂຄຢາ ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດບັງຄັບບັນຊາພວກທະຫານເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ວ່າລາວຈະມອບທະຫານເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມິຂອງລີຮອນໄທ, ຖ້າຫາກລາວຈະໃຫ້ລາວ (ອະມາລີໂຄຢາ) ເປັນຜູ້ລອງຫົວໜ້າຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີຮອນໄທໄດ້ລົງມາພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງລາວ ແລະ ລ້ອມຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ດັ່ງນັ້ນກ່ອນພວກເຂົາຈະຕື່ນນອນພວກເຂົາກໍຖືກກອງທັບຂອງລີຮອນໄທອ້ອມໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າພວກຕົນຖືກປິດລ້ອມໄວ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາຍອມຕົວເຂົ້າຮ່ວມ

ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເສຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ບັດນີ້ນີ້ແຫລະຄືສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ມອບຄົນຂອງລາວ, ຊຶ່ງມັນເປັນ ັປິລະບັກຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ. ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ສຳເລັດໃນແຜນການຂອງຕົນໃນການໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ.

17 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວເລມັນທີ່ວ່າ, ຖ້າຫາກຜູ້ນຳຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ພວກເຂົາກໍຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ລອງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງຂອງລາວວາງຢາພິດລີຮອນໄທ ເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະໜ້ອຍຈົນວ່າລີຮອນໄທຕາຍໄປ.

19 ບັດນີ້, ເມື່ອລີຮອນໄທຕາຍໄປແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າບັງຄັບບັນຊາຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ (ເພາະວ່າລາວໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດທຸກຢ່າງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ) ຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ໂດຍມັງໜ້າເຂົ້າໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນເມືອງຫລວງຂອງແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ກະສັດກໍໄດ້ອອກມາພົບອະມາລີໂຄຢາ ພ້ອມດ້ວຍອາລັກຂາຂອງເພິ່ນ, ເພາະຄິດວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ, ແລະ ວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບໃຫຍ່ເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

22 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ກະສັດອອກມາ ພົບອະມາລີໂຄຢາ ລາວກໍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງ ຕົນອອກໄປຕ້ອນຮັບກະສັດ. ແລະ ພວກ ເຂົາໄດ້ອອກໄປ ແລະ ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາສະແດງຄວາມ ຄາລະວະເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເພິ່ນ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດກໍໄດ້ເດີນອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາລຸກຂຶ້ນ, ຕາມທຳນຽມຂອງຊາວເລມັນ, ດັ່ງທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຊຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາເພິ່ນບອກໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄ ຢາຄົນທຳອິດລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນນັ້ນໄດ້ແທງກະສັດທະລຸຫົວໃຈ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

25 ບັດນີ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄດ້ແລ່ນໜີ ໄປ; ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄຢາກໍສົ່ງ ສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເອງແທງ ເພິ່ນຈົນທະລຸຫົວໃຈ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ ມາເບິ່ງໄວງ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວ ເຂົ້າມາເບິ່ງວ່າ ມັນມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບ ກະສັດ; ແລະ ເວລາພວກເຂົາມາເຖິງ ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ເຫັນກະສັດ ນອນຈົມເລືອດຢູ່, ອະມາລີໂຄຢາກໍທຳທ່າ ໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດ ຈົ່ງ ອອກມາ, ແລະ ໄລ່ຕາມຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ກໍໄດ້ອອກມາ ແລະ ໄລ່ຕາມ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄປ.

29 ບັດນີ້ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນ ກອງທັບໄລ່ຕາມຕົນມາ, ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ ແລະ ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ.

30 ແລະ ກອງທັບທີ່ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນໄປ ໄດ້ກັບຄືນມາ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນໃນການ ໄລ່ຕາມ; ແລະ ດ້ວຍວ່າກົນອຸປະກອນຂອງອະ ມາລີໂຄຢາ, ລາວຈຶ່ງຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຍົກເຂົ້າເມືອງນິໄຟພ້ອມ ດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ເຂົ້າເປັນ ເຈົ້າຂອງເມືອງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ລາຊິນີໄດ້ຍິນວ່າກະສັດຖືກຂ້າຕາຍ— ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປ ຫາລາຊິນີແຈ້ງບອກວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້ ຂອງຕົນຂ້າຕາຍແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໄລ່ ຕາມພວກເຂົາໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບ, ແຕ່ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບິບໜີໄປ ໄດ້—

33 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາຊິນີໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ນາງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາອະມາລີໂຄຢາ, ບໍ່ ໃຫ້ລາວທຳຮ້າຍຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້; ແລະ ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຂົ້າມາພົບນາງ; ແລະ ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພາພະຍານ ມານຳ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ ການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ນຳເອົາຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ່ຂ້າກະສັດ

ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳລາວເຂົ້າໄປພົບກັບລາຊິນີໃນບ່ອນທີ່ນາງນັ່ງຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ນາງວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນເອງຂ້າຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການທີ່ພວກເຂົາໜີໄປນີ້ ຍັງບໍ່ເປັນຫລັກຖານພຽງພໍທີ່ຈະກ່າວໂທດພວກເຂົາບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ລາຊິນີພໍໃຈໃນເຫດຜົນຂອງການຕາຍຂອງກະສັດດັ່ງນີ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາພະຍາຍາມສ້າງຕົນໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງລາຊິນີ ແລະ ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ; ແລະ ດ້ວຍການຫລອກລວງ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງຂ້າໃຊ້ທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ອານາຈັກມາປົກຄອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນທີ່ຍອມຮັບວ່າລາວໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງ າປະກອບດ້ວຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນ, ແລະ ຊາວນິໂຟທີ່ແຍກອອກໄປທັງໝົດ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການປົກຄອງຂອງນິໂຟຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

36 ບັດນີ້ າພວກທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນເຄີຍໄດ້ຮັບ ການ ແນະນຳ ມາ ແລະ ມີ ຄວາມຮູ້ ແບບ ດຽວ ກັນ ກັບ ຊາວ ນິໂຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ແນະນຳ ມາ ໃນ ຄວາມຮູ້ ແບບ ດຽວ ກັນ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນເລື່ອງແປກປະຫລາດທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ແຍກອອກໄປບໍ່ດົນເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍກາຍມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ າບໍ່ສຳນຶກຜິດ, ປ່າເຖື້ອນ, ຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ໂຫດຮ້າຍຫລາຍ

ກວ່າ ຊາວ ເລມັນ ອີກ ຊ້າ—ກິນ ດື່ມ ຢູ່ ຕາມ ປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ; ປ່ອຍຕົວໃຫ້ເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ແລະ ມີກິເລດຕົ້ນຫານາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໝົດແລ້ວ.

ບົດທີ 48

ອະມາລີ ໂຄຢາ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ນິໂຟ—ໂມ ໂຣ ໂນ ຕຽມ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ປ້ອງ ກັນ ອຸ ດົມ ການ ແຫ່ງ ຄຣິດ ສະ ຕຽນ—ເພິ່ນ ປົ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ເສ ລີ ພາບ ແລະ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ປະມານ 72 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ທັນທີທີ່ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຂຶ້ນຄອງອານາຈັກ ລາວກໍໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ນິໂຟເວົ້າກັບຊາວເລມັນຈາກຫໍສູງ, ຕ້ານກັບຊາວນິໂຟ.

2 ແລະ ລາວໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນສັດຕູກັບຊາວນິໂຟດັ່ງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນທ້າຍປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ລາວໄດ້ສຳເລັດແຜນການຂອງລາວມາເຖິງບັດນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຊາວເລມັນ, ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຢາກປົກຄອງຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໂຟນຳກັນ.

3 ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ ຕາມ

35 ກ ຢຄ 1:13–14. 36 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,	ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຮຮ 10:26–27;	ແອວ 24:30. ຄ ຢມຍ 8:12.
--	--------------------------------------	---------------------------

ແຜນ ການ ຂອງ ລາວ, ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແຂງ ກະ ດ້າງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມືດ ມົນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຸ ຍົງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ທະ ຫານ ໄດ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ນີໄຟ.

4 ຍ້ອນ ວ່າ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ໄວ້ ວ່າ ລາວ ຈະ ເອົາ ຂະນະ ຊາວ ນີໄຟ ແລະ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຊາວ ໂຊຣຳ ໃຫ້ ເປັນ "ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ດີ ທີ່ ສຸດ ກ່ຽວ ກັບ ກຳລັງ ພົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ບ່ອນ ຕັ້ງ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເມືອງ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ; ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ນາຍ ທະ ຫານ ຂຶ້ນ ຫົວ ໜ້າ ເພື່ອ ບັງຄັບ ບັນ ຊາ ກອງ ທັບ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ກອງ ທັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ມຸ້ງ ໜ້າ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ.

7 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະ ທີ່ ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ໄດ້ ອຳນາດ ມາ ດ້ວຍ ກົນ ອຸປາຍ ແລະ ດ້ວຍ ຄຳ ຫລອກ ລວງ ຕ່າງ ໆ, ກົງ ກັນ ຂ້າມ, ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ "ຕຽມ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

8 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ເສີມ ກຳລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ບ້ອມ ຍາມ ນ້ອຍ ຫລື ບ່ອນ ສະ ສົມ ກຳລັງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ; ໂດຍ ຄູນ ດິນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ຮອບ ເປັນ ຄູ ລ້ອມ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ

ສ້າງ ກຳ ແພງ ຫີນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ພວກ ທະ ຫານ ໄວ້, ພ້ອມ ທັງ ຮອບ ເມືອງ ແລະ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ກຳ ແພງ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຮອບ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

9 ແລະ ຄ້າຍ ໃດ ທີ່ ມີ ກຳລັງ ບໍ່ ພຽງ ພໍ ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ວາງ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ໄວ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເສີມ ກຳລັງ ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ຊາວ ນີໄຟ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເຂັມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍ ໆ.

10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ໄດ້ "ສະ ໜັບ ສະ ໜູນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ທີ່ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ວ່າ ອຸ ດົມ ການ ແຫ່ງ ຄຣິດ ສະ ຕຽນ.

11 ແລະ ໂມ ໂຣ ໂນ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ "ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ປິຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ການ ນອງ ເລືອດ; ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ປິຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ເສລີ ພາບ ແລະ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ຂອງ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພິນ ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ ຂ້ອຍ ຂ້າ;

12 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ມີ ໃຈ ຊຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ, ສຳລັບ ສິດ ທີ່ ພິເສດ ແລະ ພອນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ອອກ ແຮງ ງານ ຢ່າງ ຂະ ຫຍັນ ຂັ້ນ ແຂງ ເພື່ອ "ຄວາມ ຜາ ສຸກ ແລະ ເພື່ອ ຄວາມ ປອດ ໄພ

48 5 ກ ແອວ 43:6. 7 ກ ແອວ 49:8.	10 ກ ແອວ 46:12-13. 11 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ,	ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 12 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ.
-----------------------------------	---	-------------------------------------

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ນຳ ສັດທາ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ "ຄຳ ສາບານ ໄວ້ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ປ້ອງ ກັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດ ຊາດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ສາດ ສະໜາ ຂອງ ເພິ່ນ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ສູນ ເສຍ ເລືອດ ເນື້ອ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ຕາມ.

14 ບັດ ນີ້ ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ໃຫ້ ປ້ອງ ກັນ ຕົວ ເອງ ຈາກ ສັດ ຕູ, ຈົນ ເຖິງ ການ ນອງ ເລືອດ ຖ້າ ຫາກ ຈຳ ເປັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ວ່າ "ບໍ່ ໃຫ້ ຮຸກ ຮານ ຜູ້ ໃດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ບໍ່ ໃຫ້ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ເລີຍ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ການ ຕໍ່ ສູ້ ສັດ ຕູ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ປົກ ປ້ອງ ຊີວິດ ຂອງ ຕົນ ເອງ ເທົ່ານັ້ນ.

15 ແລະ ນີ້ ຄື ສັດທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ການ ປະ ຕິ ບັດ ແບບ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ຫລື ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ຖ້າ ພວກ ເຂົາ ຊື່ ສັດ ໃນ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ເຕືອນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ອອກ ໜີ ໄປ, ຫລື ວ່າ ໃຫ້ ຕຽມ ເພື່ອ ສົງ ຄາມ, ອີງ ຕາມ ຄວາມ ອັນ ຕະ ລາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;

16 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ອີກ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ໄປ ທາງ ໃດ ເພື່ອ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ນີ້ ຄື ສັດທາ ຂອງ ໂມໂຣໂນ ແລະ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ

ປາບ ບື້ມ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ; "ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ການ ນອງ ເລືອດ, ແຕ່ ໃນ ການ ເຮັດ ຄວາມ ດີ, ໃນ ການ ປ້ອງ ກັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ການ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ໃນ ການ ຕ້ານ ທານ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.

17 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ເປັນ ມາ ແລ້ວ ແລະ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ຈະ ເປັນ ຢູ່, ຄື ກັນ ກັບ ໂມໂຣໂນ, ຈົງ ເບິ່ງ, ອຳນາດ ຂອງ ນະລົກ ນັ້ນ ຈະ ສິ້ນ ສະ ເຫືອນ ຕະ ຫລອດ ການ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, "ມານ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເລີຍ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ຄື ກັນ ກັບ ອຳໂມນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມໂຊຢາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄື ກັນ ກັບ ລູກ ຊາຍ ຜູ້ ອື່ນ ໆ ຂອງ ໂມໂຊຢາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຄື ກັນ ກັບ ແອວມາ ແລະ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ນຳ ອີກ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນ ແລ້ວ ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທັງ ນັ້ນ.

19 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຮິລາມັນ ແລະ ພິມ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ຜູ້ ຄົນ ໜ້ອຍ ໄປ ກວ່າ ໂມໂຣໂນ ເລີຍ; ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ໄວ້ ກັບ ການ ກັບ ໃຈ ແກ່ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຍອມ ເຊື່ອ ຟັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ ດັ່ງ ນີ້, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ "ຖ່ອມ ຕົວ ຍ້ອນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປັນ ທີ່ ຊົງ ະໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງ

<p>13 ກ ແອວ 46:20-22. 14 ກ ແອວ 43:46-47; 3 ນຟ 3:20-21; ມມ 3:10-11;</p>	<p>ຄພ 98:16. 16 ກ ແອວ 55:19. 17 ກ 1 ນຟ 22:26; 3 ນຟ 6:15.</p>	<p>20 ກ ຄພ ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມ ຖ່ອມ ຕົນ. ຂ 1 ນຟ 17:35.</p>
---	---	---

ນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກສົງຄາມ ແລະ ຈາກການຂັດແຍ້ງ ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງສິ່ງນີ້.

21 ແຕ່ວ່າ ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າໃນຕອນທ້າຍປີທີສິບເກົ້ານັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີສັນຕິສຸກໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈໃຫ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດກັບຊາວເລມັນບໍ່ເຄີຍຍຸດລົງເລີຍເປັນເວລາຫລາຍປີ, ທັງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຕັມໃຈຢາກເຮັດ.

23 ບັດນີ້, ພວກເຂົາ "ເສຍໃຈທີ່ຕ້ອງຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການນອງເລືອດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເສຍໃຈທີ່ໄດ້ເປັນທາງສິ່ງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກນິລັນດອນ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເດັດຂາດທີ່ຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນໄປລ້າງ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ "ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າດ້ວຍຄວາມຮ້າຍກາດ ແລະ ຄວາມປ່າເຖືອນຂອງຄົນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນພິນ້ອງກັນມາກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ ະແຍກອອກໄປ ຈາກ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ຫນີ ຈາກ ພວກເຂົາໄປເພື່ອຈະໄດ້ກັບມາທຳລາຍພິນ້ອງຂອງຕົນ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທຶນບໍ່ໄດ້ທີ່

ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະປີຕີຍິນດີຢູ່ກັບເລືອດຂອງຊາວນີໂຟ ເພາະຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ວ່າ ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄົນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ເພາະຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 49

ການຮຸກຮານຂອງຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ແລະ ເມືອງໂນອາທີ່ເປັນດ່ານປ້ອງກັນໄປໄດ້—ອະມາລີໄຄຢາສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາບານວ່າຈະຕື່ມເລືອດຂອງໂມໂຣໂນ—ຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຮັກສາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໄປ. ປະມານ 72 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທີສິບເອັດຂອງປີທີສິບເກົ້າ, ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນີ້ ມີຄົນເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກໄປທາງແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ຕັ້ງກອງທັບໄວ້ໃກ້ຊາຍແດນຂອງເມືອງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄຸນດິນຂຶ້ນ ໂດຍຮອບເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງຊາວເລມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມືອງ "ອຳໂມນໄນຮາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ເປັນບາງສ່ວນ

23 ກ ຄພ 42:45. 24 ກ ແອວ 46:12. 2 ຄພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. 49 3 ກ ແອວ 16:2-3, 9, 11.

ຍ້ອນວ່າເມືອງນີ້ໄດ້ຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍ
ມາ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ແລ້ວ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ຂອງຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າມັນ
ຈະ ເປັນ ເຫຍື້ອ ອັນ ງ່າຍ ດາຍ ສຳ ລັບ ພວກ
ເຂົາອີກ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຜິດຫວັງຫລາຍ
ທີ່ສຸດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸດດົນ
ເຮັດເປັນຄັນຄູໄວ້ໂດຍຮອບ, ຊຶ່ງຄັນຄູນັ້ນ
ສູງສົມຄວນຈົນວ່າຊາວເລມັນແກວ່ງກ່ອນ
ຫີນ ແລະ ຍິງທະນູຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້, ທັງຈະ
ເຂົ້າໂຈມຕີກໍບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປ
ທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

5 ບັດນີ້ເມື່ອຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ
ຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ
ເພາະປັນຍາຂອງຊາວນີໄຟໃນການຕຽມ
ບ່ອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

6 ບັດນີ້ພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວເລມັນຄິດ
ວ່າ, ຍ້ອນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຄິດວ່າ
ພວກເຂົາຈະມີຊ່ອງທາງເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີ
ຊາວນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ເຄີຍກະທຳມາແລ້ວ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕຽມພ້ອມ
ຄືກັນ, ພວກເຂົາມີໂລ່ ແລະ ມີແຜ່ນປົກ
ເອິກ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່
ເຮັດດ້ວຍໜັງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ
ທີ່ໜາເພື່ອປົກປິດຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງ
ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ໂດຍທີ່ຕຽມພ້ອມຮຽບຮ້ອຍດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະ
ແລະ ຈະເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາ
ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຂ້າຖິ້ມໄດ້
ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຫລື ຈະທຳລາຍສັດຕູເສຍ
ໃຫ້ໝົດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເກີດມີຄວາມ

ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເມື່ອພວກ
ເຂົາເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ "ຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບ
ພວກເຂົາໃນວິທີທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນມາ
ກ່ອນ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໂຮ. ບັດ
ນີ້ພວກເຂົາຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຕາມຄຳ
ແນະນຳຂອງໂມໂຮໂນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນ ຫລື ຊາວອະມາລີໂຄຢາແປກປະ
ຫລາດ ໃຈຢ່າງຍິ່ງກັບການຕຽມສົງຄາມ
ຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກກະສັດອະມາລີໂຄຢາ
ໄດ້ລົງມາຈາກ "ແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອເປັນ
ຜູ້ນຳກອງທັບຂອງລາວ, ລາວອາດຈະ
ໃຫ້ຊາວເລມັນໂຈມຕີຊາວນີໄຟໃນເມືອງ
ອຳໂມນໄນຮາທັນທີ; ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້
ຄິດເຖິງເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວ
ເລີຍ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ໄດ້ລົງ
ມາສູ່ຮີບ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້ານາຍທະ
ຫານຂອງລາວບໍ່ກ້າເຂົ້າໂຈມຕີຊາວນີໄຟ
ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເພາະວ່າໂມໂຮ
ໄນປ່ຽນວິທີດຳເນີນການງານໃນບັນດາ
ຊາວນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນຜິດ
ຫວັງໃນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້
ຖອຍໜີໄປເພາະພວກເຂົາເຂົ້າໄປໂຈມຕີບໍ່
ໄດ້.

12 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖອຍໜີເຂົ້າ
ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຍົກ
ຍ້າຍຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດີນທັບໄປ
ທາງແຜ່ນດິນໂນອາ, ໂດຍຄິດວ່າບ່ອນນັ້ນ
ຈະເປັນບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາທີ່
ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

13 ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໂມໂຮໂນ
ໄດ້ເສີມກຳລັງໄວ້, ຫລື ສ້າງ "ຄ້າຍຍາມໄວ້

8 ກ ແອວ 48:7-10. 10 ກ 2 ນ ຟ 5:8;	ອມນ 1:12; ແອວ 47:1.	13 ກ ແອວ 48:8.
-------------------------------------	------------------------	----------------

ທຸກທົວເມືອງໂດຍຮອບ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນໂນອາ ດ້ວຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແນ່ວແນ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໜ້າ ນາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາໄດ້ອອກມາໃຫ້ຄຳສາບານວ່າ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນໃນເມືອງນັ້ນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເມືອງໂນອາ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນບ່ອນທີ່ອ່ອນແອ, ບັດນີ້, ໂດຍໃຊ້ວິທີຂອງໂມໂຣໄນ, ມັນຈຶ່ງກາຍມາເປັນບ່ອນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫລາຍກວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາອີກຊ້ຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືບັນຍາຂອງໂມໂຣໄນ; ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢ້ານກົວ, ແລະໂດຍທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ ເມືອງໂນອາ ເປັນສ່ວນທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເດີນທັບໄປສູ່ຮີບທີ່ນັ້ນ, ແລະມັນເປັນໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລີໂຮໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານເພື່ອບັງຄັບບັນຊາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ; ແລະ ແມ່ນລີໂຮ "ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນຮ່ອມພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືເວລາຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າລີໂຮເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາເມືອງນີ້ ພວກເຂົາກໍຜິດຫວັງອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລີໂຮຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານໄວ້ແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໂຈມ

ຕີເມືອງນີ້; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາ.

18 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງຊາວນີໂຟບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງໃດກໍຕາມ, ນອກຈາກຈະເປັນທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງຂອງຄັນຄູ ຊຶ່ງຄູນຂຶ້ນໄວ້ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງຕະຄອງ ຊຶ່ງຂຸດໄວ້ໂດຍຮອບ ນອກຈາກແຕ່ທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

19 ແລະ ຊາວນີໂຟ ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ສະເພີດັ່ງນີ້ທີ່ຈະທຳລາຍທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມປີນຂຶ້ນປ້ອມຍາມທາງອື່ນ ໂດຍການແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍິງລູກທະນູໃສ່.

20 ແລະ ນາຍຍາມໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ແບບນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມດ້ວຍດາບ ແລະ ກະຖຸນ, ເພື່ອຈະໄດ້ພົ້ນທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມບຸກເຂົ້າມາໃນຄ້າຍຍາມທາງປະຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນດັ່ງນີ້.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກກອງທັບມາຢູ່ໜ້າທາງເຂົ້າ ແລະ ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໂຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກໄປເປັນບາງຄັ້ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

22 ບັດນີ້ເວລາພວກເຂົາເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຊາວນີໂຟທາງປະຕູເຂົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຂຸດຄັນຄູຂອງຊາວນີໂຟລົງ ເພື່ອຈະໄດ້ມີທິນທາງເຂົ້າໄປຫາກອງທັບຂອງພວກຊາວນີໂຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີໂອກາດຕໍ່ສູ້ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ; ແຕ່ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາ ຖືກ ກວາດ ອອກ ໄປ ໂດຍ ກ້ອນ ຫີນ ແລະ ລູກທະນູ ຊຶ່ງຖືກຍິງມາໃສ່ພວກເຂົາ; ແລະ ແທນທີ່ພວກເຂົາ ຈະ ຖືມຮ່ອງພວກນັ້ນ ໂດຍການພັງດິນລົງມາ ມັນກັບເຕັມຂຶ້ນສ່ວນໜຶ່ງດ້ວຍຄົນຕາຍ ແລະ ຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງມີອຳນາດທັງໝົດເໜືອ ກວ່າ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແບບ ນີ້; ແລະ ຊາວເລມັນ ໄດ້ພະຍາຍາມຢູ່ສະເໝີທີ່ຈະທຳລາຍຊາວນິໄຟຈົນວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ, ກົງກັນຂ້າມ, ທາງຝ່າຍຊາວນິໄຟບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ມີຢູ່ປະມານຫ້າສິບ ຄົນ ເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຜູ້ຊຶ່ງເປີດຮັບລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນທີ່ທາງເຂົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປ້ອງກັນໄວ້ດ້ວຍໄລ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທີ່ຂາ, ຊຶ່ງຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄື ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຕົນຖືກຂ້າຕາຍໝົດແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟເພື່ອແຈ້ງຄວາມກ່ວງກັບຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຕົນ ຕໍ່ອະມາລີໂຄຢາ ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງນິໄຟໂດຍກຳເນີດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ

ໄດ້ໂມໂຫຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນຫລາຍທີ່ສຸດ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວທີ່ມີກັບຊາວນິໄຟ; ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວ ໄດ້ "ສາບ ແຊ່ງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ໂມໂຣໄນນຳອີກ, ໂດຍກ່າວຄຳສາບານ ວ່າ ລາວ ຈະ ກິນ ເລືອດ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຍ້ອນວ່າໂມໂຣໄນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຕຽມພ້ອມເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີກທາງໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ຖວາຍຄວາມ "ຂອບ ພຣະ ໄທ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ອຳນາດ ອັນ ຫາ ທີ່ ປຽບ ບໍ່ ໄດ້ ຂອງພຣະອົງໃນການບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ບີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ເພາະວ່າຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮີລາມັນ, ຊິບລັນ, ແລະ ໂຄຣຣີອານທັນ, ແລະ ອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະກາດກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການຮັບບັບຕີສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປສົ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

27 ກ ຄມພ ໝິ່ນປະໜາດ, ການໝິ່ນປະໜາດ.	ຂ ກຈກ 23:12. 28 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ,	ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 30 ກ ແອວ 43:2.
-----------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------

ບົດທີ 50

ໂມໂຣໄນສ້າງປ້ອມຍາມປ້ອງກັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃໝ່ຂຶ້ນຫລາຍເມືອງ—ສົງຄາມ ແລະ ການທຳລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຊາວນີໄຟໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງ—ໂມຣິອານທັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວໄດ້ເສຍໄຊໃຫ້ທິອານຄຳ—ນີໄຟຮາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ເພ ໂຣຣັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ຮັບ ຕຳແໜ່ງຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນ. ປະມານ 72-67 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢັ້ງການຕຽມສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເລີ່ມເຮັດວຽກໃນຕົ້ນປີທີຊາວແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືພວກທະຫານຄວນຊຸດດິນເຮັດເປັນຄັນຄູໄວ້ຮອບເມືອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

2 ແລະ ເທິງຄັນຄູເຫລົ່ານັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປັກຫລັກໄມ້ຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ສູງເທົ່າກັບຄົນໄວ້ຮອບເມືອງ.

3 ແລະ ເພິ່ນສັ່ງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຂອບເປັນໄມ້ແຫລມປັກໄວ້ເທິງຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນສູງແຂງແກ່ນທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງຫໍສູງເພື່ອຈະໄດ້ຫລົງເຫັນຂ້າມໄມ້ແຫລມເຫລົ່ານັ້ນໄດ້, ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງບ່ອນຫລົບໄພໄວ້ເທິງຫໍສູງເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນຈະເຮັດອັນຕະລາຍ

ໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

5 ແລະ ພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະແກວ່ງກ້ອນຫີນຈາກຫໍສູງນັ້ນຕາມຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມເຂົ້າມາໃກ້ກຳແພງເມືອງ.

6 ໂມໂຣໄນໄດ້ຕຽມທີ່ພັ້ນໄວ້ຮອບເມືອງທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນີ້ ເພື່ອຕ້ານທານການມາຮຸກຮານຂອງສັດຕູ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກອງທັບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ອອກໄປຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກໃຫ້ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

8 ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟໄດ້ຍາວຢຽດຊື່ໄປຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກເຖິງທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໄນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດອອກຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອາໄສທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ແລະ ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງກອງທັບໄວ້ທາງໃຕ້ໃນຊາຍແດນຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ "ບ່ອນປ້ອງກັນຂຶ້ນ

ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປອດ ໄພ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັດ ທີ່ ໝັ້ນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ດັ່ງ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທັງ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ນຳ ອີກ, ໂດຍ ການ ເສີມ ກຳ ລັງ ແຍກ ທາງ ໄວ້ ລະ ຫວ່າງ ຊາວ ນີໂຟ ແລະ ຊາວ ເລມັນ, ລະ ຫວ່າງ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟ, ຈາກ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ໄປ ເຖິງ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ—ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ທາງ ເໜືອ ໄດ້ ຕາມ ໃຈ ຊອບ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ລວມ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

12 ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ໂມ ໂຮ ໄນ ພ້ອມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ມີ ກຳ ລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ທຸກ ງ ມື້ ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ໃນ ການ ຄຸ້ມ ກັນ ຊຶ່ງ ຜົນ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ນຳ ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຕັດ ກຳ ລັງ ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ ອຳນາດ ປົກ ຄອງ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ເມືອງ ນັ້ນ ວ່າ ໂມ ໂຮ ໄນ; ແລະ ມັນ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃກ້ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ; ແລະ ມັນ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ໃກ້ ກັບ ເສັ້ນ ເຂດ ແດນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ.

14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ ອີກ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ລະ ຫວ່າງ ເມືອງ ໂມ ໂຮ ໄນ ກັບ ເມືອງ ອາໂຣນ, ໂດຍ ເຊື່ອມ ໂຍງ ຊາຍ ແດນ ເມືອງ ອາໂຣນ ກັບ ເມືອງ ໂມ ໂຮ

ໄນ ເຂົ້າ ກັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ຊື່ ເມືອງ ຫລື ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ວ່າ ນີໂຟ ຮາ.

15 ແລະ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ ທາງ ເໜືອ ນຳ ອີກ, ແລະ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ວິທີ ພິເສດ ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ລີໂຮ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ທະ ເລ.

16 ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

17 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໂຟ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເອັດ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ນີໂຟ.

18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ຮັ່ງ ມີ ຢ່າງ ຍິ່ງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ ຄົນ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ ພັດ ທະ ນາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປານີ ແລະ ມີ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຫລາຍ ປານ ໃດ ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ໃນ ພຣະ ຄຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ໄວ້ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ໃນ ເວລາ ນີ້ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ປະ ກົດ ເປັນ ຈິງ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ກັບ ລີໂຮ ວ່າ:

20 ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ "ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

21 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳສັນຍາ ເຫລົ່ານີ້ ປະກົດ ເປັນ ຈິງ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ແລ້ວ; ເພາະ ວ່າ ເປັນ ການ ຜິດ ພາດ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊຶ່ງ ຂອງ ພວກເຂົາ, ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນ.

22 ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກບົດປ່ອຍຢູ່ສະເໝີ, ຂະນະທີ່ພີ່ນ້ອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເປັນພັນໆຄົນຖືກສົ່ງໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຕາຍດ້ວຍດາບ, ຫລື ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເຂົ້າໄປສົມທົບກັບຊາວເລມັນ.

23 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງນີໄຟ ເປັນຕົ້ນ ມາ, ມັນບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ "ສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມໂຣໂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລານີ້ເປັນປີທີ່ຊາວເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີຊາວສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ ແລະ ປີທີຊາວສາມກໍຄືກັນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟອີກ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໄດ້ມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນລີໂຮ, ແລະ ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ

ໂມຣິອານທັນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນລີໂຮ; ຊຶ່ງແຜ່ນດິນທັງສອງນີ້ມີຊາຍແດນຕິດກັບຝັ່ງທະເລ.

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂມຣິອານທັນ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮ; ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຈະຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມດ້ວຍດາບ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮ ໄດ້ໜີໄປເຂົ້າຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ວົງວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍຜິດ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນ, ຊຶ່ງຜູ້ນຳຊື່ວ່າ ໂມຣິອານທັນໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮໄດ້ໜີເຂົ້າໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍເພາະຢ້ານວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ໂມຣິອານທັນຈຶ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຳໃສ່ໃຈວ່າຕ້ອງໜີໄປທາແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງເໜືອ, ຊຶ່ງມັນມີແມ່ນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ປົກຄຸມຢູ່, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອນັ້ນ.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຜນການນີ້ເປັນຜົນສຳເລັດ, (ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການເລົ່າສະຫລົດໃຈເກີດຂຶ້ນ) ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມຣິອານທັນໂດຍທີ່ເປັນຄົນທະເຍີທະຍານ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້

23 ກ ມຊຢ 2:41.

25 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.

ທຸບຕີນາງຢ່າງສາຫັດ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ລັກໜີ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ບອກໃຫ້ໂມໂຣໂນຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

32 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຫລື ຄວາມຈິງແລ້ວໂມໂຣໂນຍ້ານວ່າຜູ້ຄົນຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງໂມຣິອານທັນ ແລະ ຈະເຂົ້າໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຕ່າງໆ, ເພາະ ມັນອາດຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ເກີດຜົນຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນຮ້າຍນັ້ນຈະນຳໄປຫາການລົບລ້າງ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພວກເຂົາໄປ, ເພື່ອສະກັດຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໃຫ້ຢຸດການໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທະຫານບໍ່ໄດ້ສະກັດພວກເຂົາ ຈົນວ່າພວກເຂົາມາເຖິງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ "ຮ້າງ; ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກທະຫານໄດ້ສະກັດພວກເຂົາໃກ້ທາງແຄບບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ລຽບຝັ່ງທະເລໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງຕາເວັນອອກ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບທີ່ໂມໂຣໂນສົ່ງໄປນັ້ນໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ທີອານຄຳ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນນີ້ເປັນຄົນດີດ້ານ

ຫລາຍທີ່ສຸດ, (ໂດຍຖືກຈູງໃຈດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງລາວ) ຈົນວ່າມີການສູ້ຮົບເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນເຫລົ່ານີ້, ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ທີອານຄຳຂ້າໂມຣິອານທັນ, ແລະ ທີອານຄຳໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາເປັນຊະເລີຍ ແລະ ກັບຄືນໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ບີທີຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໄດ້ຖືກນຳເອົາກັບຄືນມາດັ່ງນີ້. ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າ ຈະຮັກສາສັນຕິພາບຂອງພວກເຂົາໄວ້ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນໂມຣິອານທັນຄືເກົ່າ, ແລະ ການຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາກັບຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮກໍເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟກໍໄດ້ມີສັນຕິສຸກກັບຄືນມາຫາຕົນເອງເໝືອນເດີມ, ຄືນີໄຟຮາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທີສອງໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບຢ່າງສົມບູນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

38 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພິ່ນໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຈາກແອວມາ ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນຖືວ່າສັກສິດທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈິ່ງໄດ້ມອບມັນໄວ້ກັບຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

39 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລູກຊາຍຂອງນີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໜ້າທີ່ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ແທນພໍ່ຂອງ

ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ ບືກ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ດ້ວຍ ຄຳ ສາບານ ແລະ ພິທີ ການ ອັນ ສັກສິດ ທີ່ ຈະ ຕັດສິນ ໂດຍ ຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ຈະ ຮັກ ສາສັນຕິພາບ ແລະ ອິດສະລະ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຈະ ໃຫ້ ສິດທິ ອັນ ສັກສິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ການ ນະມັດສະການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ການ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ດຳລົງ ຮັກສາ ອຸດົມການ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ການ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວມາ ສູ່ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ ຕາມ ການ ກະທຳ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

40 ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ມີ ຊື່ວ່າ ເພ ໂຮຣັນ. ແລະ ເພ ໂຮຣັນ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຕຳແໜ່ງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ການ ບືກ ຄອງ ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ຫ້າຍ ປີ ທີ່ ຊາວ ສີ່ ເພື່ອ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ.

ບົດທີ 51

ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທາງ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ແລະ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ—ເພ ໂຮຣັນ ແລະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ—ໂມ ໂຣ ໂນ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ກຸ່ມ ນິຍົມ ກະສັດ ບ້ອງ ກັນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຕົນ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະທານ ຊີວິດ—ອະ ມາລີ ໄຄຢາ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ ທີ່ ເປັນ ເຂດ ດ່ານ ໄປ—ທີ່ ອານ ຄຳ ຂັບ ໄລ່ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ມາ ຮຸກຮານ ອອກ ໄປ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ອະມາລີ ໄຄຢາ ຢູ່ ໃນ ຜ້າ ເຕັນ ຂອງ ລາວ. ປະມານ 67-66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ

ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ບືກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ, ມັນ ໄດ້ ມີ ການ ສະຖາປະນາ ສັນຕິພາບ ລະຫວ່າງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລີ ໂຮ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ໂມ ຣິ ອານ ທັນ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກໍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ດ້ວຍ ສັນຕິສຸກ ດັ່ງນີ້.

2 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ສັນຕິສຸກ ນັ້ນ ບໍ່ ຍືນຍາວ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ການ ຂັດແຍ້ງ ກັນ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ກ່ຽວ ກັບ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ເພ ໂຮຣັນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ຂໍ້ ຄວາມ ສອງສາມ ຂໍ້ ຢູ່ ໃນ ກົດໝາຍ.

3 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ໂຮຣັນ ບໍ່ ຍອມ ປ່ຽນ ແປງ ຫລື ຍອມ ໃຫ້ ກົດໝາຍ ນັ້ນ ປ່ຽນ ແປງ ໄປ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ພວກ ທີ່ ສົ່ງ ໃບ ຄຳ ຮ້ອງ ມາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ນີ້.

4 ສະນັ້ນ, ພວກ ທີ່ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ກົດ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ບືກ ຄອງ ແຜ່ນດິນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ຂຶ້ນ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້, ແຕ່ ບໍ່ ເຖິງ ຂັ້ນ ມີ ການ ນອງ ເລືອດ ກັນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ເພ ໂຮຣັນ ຖືກ ບົດ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ກຸ່ມ ນິຍົມ ກະສັດ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ການ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ໃນ ວິທີ ທີ່ ຈະ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ການ ບືກ ຄອງ ແບບ ອິດສະລະ ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ ບືກ ຄອງ ແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພ ໂຮຣັນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຕັດສິນ ບືກ ຄອງ ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ ໄປ ກໍ ຮັບ ເອົາ ຊື່ວ່າ ກຸ່ມ ອິດສະລະ, ແລະ ການ ແບ່ງ ແຍກ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເປັນ ໄປ ແບບ ນີ້, ເພາະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ສາບານ ຫລື ໃຫ້ ພັນທະ ສັນຍາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ດຳ

ລົງຮັກສາສິດທິຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍການປົກຄອງແບບອິດສະລະ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນນັ້ນ ໄດ້ມາຕົກລົງກັນ ໄດ້ ໂດຍ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງຂອງຜູ້ຄົນມາທາງຂ້າງກຸ່ມອິດສະລະ, ແລະ ເພ ໂຮຣັນຈິງໄດ້ຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ນຊົມຫລາຍ ໃນບັນດາພື້ນອງຂອງເພ ໂຮຣັນ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເສລີພາບກໍຊື່ນຊົມຄືກັນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດມິດງຽບລົງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ກຳຄັດຄ້ານນອກຈາກຈຳຕ້ອງດຳລົງຮັກສາອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບໄວ້.

8 ບັດນີ້ກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດເປັນພວກທີ່ຢູ່ໃນ "ຕະກຸນສູງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂຶ້ນເປັນກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ເປັນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍຫລາຍທີ່ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາ ໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາທະຫານຈາກທຸກແຫ່ງທີ່ນິນໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດ, ແລະ ຕຽມເຮັດສົງຄາມດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ "ສາບານ ໄວ້ວ່າ ລາວຈະກິນເລືອດຂອງໂມໂຮໂນໃຫ້ໄດ້.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄຳສັນຍາທີ່ລາວເຮັດໄວ້ນັ້ນບໍ່ຮອບຄອບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງໄດ້ຕຽມຕົວ ແລະ

ຕຽມກອງທັບຂອງລາວເພື່ອຈະມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

11 ບັດນີ້ກອງທະຫານຂອງລາວບໍ່ມີກຳລັງຫລາຍ ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ຍ້ອນວ່າຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍໄປດ້ວຍມືຂອງຊາວນີໄຟ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກເຂົາມີການສູນເສຍຢ່າງໜັກກໍຕາມ, ອະມາລີໂຄຢາຍັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢ່າງແປກປະຫລາດໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວເລີຍທີ່ຈະລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວອະມາລີໂຄຢາເອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າກອງທັບຊາວເລມັນ. ແລະ ມັນ ເປັນ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ; ແລະ ເປັນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ກັບ ຕອນ ທີ່ ຊາວ ນີ ໄຟ ເລີ່ມ ຕົກ ລົງ ກັນ ໄດ້ ໃນ ເລື່ອງ ການ ງານ ຂອງ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກ່ຽວ ກັບ ເພ ໂຮຣັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກທີ່ມີຊື່ວ່າກຸ່ມນີ້ຍົມກະສັດ ໄດ້ຍິນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບລົງມາສູ່ຮີບກັບຕົນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊື່ນຊົມຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ "ຜູ້ຄົນແຫ່ງເສລີພາບ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ໂມ ໂຮ ໂນ ເຫັນ ສິ່ງ ນີ້, ແລະ ເຫັນ ອີກ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ກຳ ລັງ ມາ ຮອດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ເພິ່ນ ກໍ ໃຈ ຮ້າຍ ຢ່າງ ໃຫຍ່, ຍ້ອນວ່າຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ອອກແຮງຢ່າງພາກພຽນທີ່ສຸດເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ

51 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 9 ກ ແອວ 49:26-27. 13 ກ ແອວ 46:10-16.

ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃບຄໍາຮ້ອງຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ເພິ່ນອ່ານມັນ ແລະ ມອບອໍານາດໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (ໂມໂຣໄນ) ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

16 ເພາະມັນເປັນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ປະການທໍາອິດຂອງເພິ່ນທີ່ຈະໃຫ້ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຢຸດຕິລົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງແບບນີ້ໄດ້ນໍາເອົາຄວາມພິນາດທັງໝົດມາຫາພວກເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນຍົກໄປຕໍ່ສູ້ກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດເພື່ອດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມາຢູ່ລະດັບດຽວກັບໂລກ, ຫລື ໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດເພື່ອສະໜັບສະໜູນອຸດົມການແຫ່ງເສລີພາບ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທະຫານໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຮົບກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍົກອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຂອງໂມໂຣໄນ ພວກເຂົາຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ຖືກໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ

ດຽວກັບໂລກ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈໍານວນສິ້ພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງດ້ວຍດາບ; ແລະ ພວກຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ບໍ່ຖືກຂ້າໃນການສູ້ຮົບນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະພິຈາລະນາຄະດີໃນເວລານັ້ນ.

20 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຍ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ, ຈົ່ງຍອມຕໍ່ຄັນປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ປັກ ະປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບໄວ້ເທິງຫໍສູງ ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຈັບອາວຸດປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

21 ແລະ ໂມໂຣໄນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກກັນອີກເລີຍໃນຊື່ວ່າກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມດີ້ດ້ານ ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກທີ່ອ້າງວ່າຕົນມາຈາກສາຍເລືອດຂອງຂຸນນາງຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລ້ວພວກເຂົາຖືກນໍາລົງມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບພື້ນອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຍິນດີທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອອິດສະລະພາບ ຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ ະໂມໂຣໄນກໍາລັງເຮັດໃຫ້ເສີກເສືອ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນມາຫາສັນຕິພາບ ແລະ ມາຫາຄວາມສິວິໄລ, ແລະ ຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບເພື່ອຕຽມສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນໂມໂຣໄນກ່ອນແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

19ກ ແອວ 60:16. | 20ກ ແອວ 46:12-13. | 22ກ ຄມພ ໂມໂຣໄນ, ນາຍທັບ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໂນບໍ່ມີກຳລັງແຂງແຮງພຽງພໍ; ສະນັ້ນ ອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມືອງນີ້ເປັນສູນກາງໃຫຍ່ຂອງຄ້າຍຍາມທັງໝົດຂອງຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງໂມໂຣໂນກໍໄດ້ໜີມາຫາເມືອງນິໄຟຮາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງລີໂຮໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຕຽມຕໍ່ສູ້ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະຮັບມືກັບຊາວເລມັນຄືກັນ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນຍົກທັບໄປສູ່ຮົບກັບເມືອງນິໄຟຮາ, ແຕ່ໃຫ້ຕັ້ງທັບຢູ່ໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ໂດຍຈັດໃຫ້ມີທະຫານຍາມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້.

26 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວເມືອງ ເຊັ່ນ ເມືອງ ນິໄຟ ຮາ, ເມືອງ ລີໂຮ, ແລະ ເມືອງ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ, ແລະ ເມືອງ ອອມເນີ, ແລະ ເມືອງກິດ, ແລະ ເມືອງມິວເລັກ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ຕັ້ງຢູ່ຕາມຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

27 ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວເມືອງມາໄດ້ດັ່ງນີ້, ຕາມເລ່ຫລ່ຽມຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງລາວ ຊຶ່ງຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບ "ການເສີມສ້າງໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງໂມໂຣໂນ; ແລະ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນມີທີ່ໝັ້ນຂອງຕົນ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໄດ້ຕ້ອນເອົາຊາວນິໄຟໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ແລະ

ໄດ້ຂ້າຫລາຍຄົນ.

29 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບທິອານຄຳ, ຜູ້ທີ່ "ຂ້າ ໂມຣີອານ ທັນ ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ສະກັດຜູ້ຄົນຂອງລາວຕອນທີ່ພວກເຂົາແຕກໜີໄປ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ສະກັດອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທັບມາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນນຳອີກ.

31 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ ອະມາລີໂຄຢາຕ້ອງຜິດຫວັງ ໂດຍ ຖືກ ທິ ອານ ຄຳ ພ້ອມ ດ້ວຍ ທະຫານຂອງລາວຕິໂຕ້ຕອບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເປັນ ນັກ ຮົບ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່; ເພາະວ່າທະຫານຂອງທິອານຄຳທຸກຄົນແຂງແຮງກວ່າຊາວເລມັນໃນດ້ານກຳລັງ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານໃນດ້ານການສູ້ຮົບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊະນະຊາວເລມັນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຮາວີພວກນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພັນພວກນັ້ນຈົນຄຳ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳ ແລະ ທະຫານຂອງລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນພັກຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງລາວຂຶ້ນທີ່ຊາຍແດນໃນທາດຊາຍແດນຝັ່ງທະເລ, ແລະ ພວກນັ້ນຖືກຕ້ອນມາດັ່ງນີ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ, ທິອານຄຳ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ລັກອອກໄປທາງນອກ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ແລະ ຈຶ່ງ

ເບິ່ງ, ພວກເຂົາມອນຫລັບສະໜິດຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນເພຍທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນໝົດມື້ ແລະ ຄວາມຮ້ອນໃນຕອນກາງເວັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ອານຄຳໄດ້ລັກເຂົ້າໄປໃນຜ້າເຕັນຂອງກະສັດຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຊັດຫອກເຂົ້າໃສ່ກາງຫົວໃຈຂອງກະສັດ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດຮູ້ເມື່ອຄົງເລີຍ.

35 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ຄ້າຍຂອງລາວຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທະຫານຂອງລາວກຳລັງມອນຫລັບຢູ່, ແລະ ລາວໄດ້ປຸກພວກເຂົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເລົ່າເຫດການໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ.

36 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຫ້ກອງທັບທະຫານຂອງລາວ ຕຽມ ພ້ອມ ໄວ້, ຍ້ອນ ວ່າ ຊາວເລມັນຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

37 ແລະ ບີທີຊາວຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ວັນເວລາຂອງອະມາລີໂຄຢາເອງກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດທີ 52

ອາມ ໂມຣອນຂຶ້ນແທນອະມາລີໂຄຢາໃນຖານະ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ— ໂມ ໂຣ ໄນ, ທີ່ອານຄຳ, ແລະ ລີໂຣ ນຳພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາຊະນະສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ເມືອງມິວເລັກຖືກຍຶດກັບຄືນມາ, ແລະ ຢາໂຄບຊາວໂຊຣຳຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 66-64 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບີທີຊາວຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

ເວລາຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ, ຊຶ່ງເປັນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອະມາລີໂຄຢາຕາຍຢູ່ໃນຜ້າເຕັນຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ທີ່ອານຄຳຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ເວລາຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ ແລະ ມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖອຍກອງທັບທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາທີ່ກຳບັງໃນຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ອາມ ໂມຣອນ; ກະສັດອາມ ໂມຣອນນ້ອງຊາຍຂອງກະສັດອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົກຄອງແທນດັ່ງນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມ ໂມຣອນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນປົກຄອງຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ໄວ້, ເພາະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ມາ ດ້ວຍ ການ ເສຍ ເລືອດ ເນື້ອ; ເພາະກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ເມືອງໃດມາພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ທີ່ອານຄຳເຫັນວ່າຊາວເລມັນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ ມາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນ, ທີ່ອານຄຳຈຶ່ງຄິດວ່າມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ລາວຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາໃນຄ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ.

6 ແຕ່ລາວ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ກຳ ລັງ ທະ ຫານ ຂອງລາວ ໄວ້ ໂດຍຮອບ, ຄືກັນກັບວ່າກຳ

ລັງຕຽມເຮັດເສິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວກຳລັງຕຽມປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກນັ້ນ, ໂດຍ "ສ້າງກຳແພງຂຶ້ນ ໂດຍຮອບ ແລະ ຕຽມປ່ອນຕັ້ງກຳລັງໄວ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຕຽມສົງຄາມຢູ່ສະເໝີ ຈົນກວ່າໂມໂຣໄນ ສົງທະຫານ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄປເພີ່ມກຳລັງຂອງລາວ.

8 ແລະ ໂມໂຣໄນ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງມາຫາລາວອີກວ່າ ລາວຄວນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາວໄວ້; ເພາະວ່າ ຊາວເລມັນ ໄດ້ຈັບເອົາຊະເລີຍເສິກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄປ, ຄືລາວຕ້ອງກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດໄວ້ເພື່ອເປັນການໄຖ່ເອົາພວກທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບໄປນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງມາອີກວ່າ ລາວຄວນຕັ້ງດ່ານຄ້າຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ຍຶດເສັ້ນທາງ "ແຄບຊຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງເໜືອໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຊາວເລມັນຈະຍຶດເອົາຈຸດນັ້ນ ແລະ ຈະມີອຳນາດລົບກວນພວກເຂົາທຸກໆດ່ານ.

10 ແລະ ໂມໂຣໄນສັ່ງມາຫາລາວອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ ແລະ ໃຫ້ພະຍາຍາມຫາໂອກາດໂດຍທຸກວິທີທາງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະມີກຳລັງເຮັດໄດ້ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຍຶດເມືອງຕ່າງໆຄືນມາ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະໄດ້ມາໂດຍກົນອຸປະກອນລ່ວງໜ້າ ຫລື ໂດຍວິທີໃດກໍຕາມ; ແລະ ໃຫ້ລາວຕັ້ງຄ້າຍແລະ ເສີມກຳລັງຂຶ້ນຕາມທິວເມືອງຕ່າງໆ

ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນເທື່ອ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກລາວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກມາຫາທ່ານ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່ທາງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາທ່ານບໍ່ໄດ້.

12 ບັດນີ້, ກະສັດ (ອາມໂມຣອນ) ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ລາຊິນີກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟທີ່ຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

13 ແລະ ລາວພະຍາຍາມລົບກວນຊາວນິໄຟຢູ່ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະຖອນກຳລັງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໄປຍັງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາວສັ່ງຄົນທີ່ລາວປະໄວ້ໃຫ້ດູແລເມືອງທີ່ໄດ້ມາ, ໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນຊາວນິໄຟຕາມຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນອອກນຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດໄດ້, ຕາມກຳລັງຂອງກອງທັບຂອງຕົນ.

14 ແລະ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍດັ່ງນີ້ໃນທ້າຍປີທີຊາວຫີກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືທິອານຄຳ, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງໂມ

ໂຮໂນ—ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງກອງທັບຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຊາຍແດນທາງໃຕ້ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຂອງເພິ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອທິອານຄຳ ແລະ ກອງທັບຂອງລາວ ໃນການໄປຕີເອົາເມືອງທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ—

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົ້າຕີເອົາເມືອງມິວ ເລັກ, ແລະ ໃຫ້ຕີເອົາມັນຄືນມາຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງມິວ ເລັກ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານຂອງລາວເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ; ແຕ່ລາວເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກສັດຕູໃນຂະນະທີ່ພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງລາວ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນຄືເກົ່າ, ເພື່ອລໍຖ້າການມາຂອງໂມໂຮໂນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມກອງທັບຂອງລາວອີກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ໃນຕອນທ້າຍປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

19 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວແປດ, ໂມໂຮໂນ ແລະ ທິອານຄຳພ້ອມດ້ວຍຫົວໜ້ານາຍທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ມີກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນເລື່ອງສົງຄາມ—ວ່າພວກຕົນຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊາວເລມັນອອກມາສູ່ຮົບກັບຕົນ; ຫລື ຊອກຫາວິທີໃດວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະລໍໃຫ້ພວກນັ້ນອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ປຽບສັດຕູ ແລະ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກນັ້ນກັບຄືນມາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄະນະທູດໄປຫາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງປົກປ້ອງເມືອງມິວເລັກຢູ່ ເພື່ອສົ່ງຄວາມໄປຫາຫົວໜ້າຂອງຊາວເລມັນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວອອກມາ ເພື່ອມາພົບກັບຕົນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງສອງເມືອງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຢາໂຄບຜູ້ເປັນຊາວໂຊຣຳບໍ່ຍອມອອກມາພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ເພື່ອພົບກັບພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຮາບພຽງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຮໂນ ໂດຍໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນບ່ອນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ປຽບກັນ, ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈເຮັດຕາມແຜນທີ່ເພິ່ນຈະຫລອກລວງຊາວເລມັນໃຫ້ອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

22 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ທິອານຄຳນຳເອົາທະຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເດີນທັບລົງໄປໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ໂມໂຮໂນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງມິວເລັກ; ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເມື່ອທະຫານຍາມຂອງຊາວເລມັນເຫັນທິອານຄຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປບອກຢາໂຄບຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕໍ່ສູ້ກັບທິອານຄຳ, ໂດຍຄິດວ່າຈຳນວນຄົນຂອງລາວບໍ່ຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະທິອານຄຳໄດ້. ແລະ ໃນເມື່ອທິອານຄຳເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຕົນ ລາວກໍເລີ່ມຖອຍທັບຂອງລາວລົງໄປຫາທາດຊາຍທະເລຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ທີອານ ຄຳ ຖອຍ ໜີ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ມີ ກຳລັງ ໃຈ ແລະ ໄລ່ ຕາມ ໄປ ຢ່າງ ບໍ່ ຢຸດ ຍັງ. ແລະ ຂະນະ ທີ່ ທີອານ ຄຳ ກຳລັງ ລີ້ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ກຳລັງ ໄລ່ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ປະໂຫຍດ ຢູ່ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ ຍົກ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ແລະ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນັ້ນ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຖືກ ປະໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ນັ້ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ຄົນ ມາ ໂດຍ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ດັ່ງ ນີ້, ໃນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ໄປ ພ້ອມ ກຳລັງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ເພື່ອ ພົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ການ ໄລ່ ຕາມ ທີອານ ຄຳ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ທີອານ ຄຳ ຈົນ ມາ ຮອດ ໃກ້ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ກັບ ລີໂຮ ແລະ ກອງ ທັບ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກ ປະໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

28 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ລີໂຮ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ໜີ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສັບ ສົນ ຫລາຍ, ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ຕົນ ຈະ ເຂົ້າ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ບໍ່ ທັນ ກ່ອນ ທີ່ ລີໂຮ ຈະ ຕິດ ຕາມ ມາ ທັນ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ, ແລະ ຄົນ ຂອງ

ລີໂຮ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ຢູ່.

29 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ໂມ ໂຮ ໂນ ກຳລັງ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຫລັງ ຂອງ ຕົນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ແຕ່ ຟາງ ຢ້ານ ລີໂຮ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

30 ບັດ ນີ້ ລີໂຮ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຕິດ ຕາມ ໄປ ໃຫ້ ທັນ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ພົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ເສຍ ກ່ອນ.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ຖອຍ ໄປ ໄດ້ ໄກ ກໍ ຖືກ ຊາວ ນີໂຟ ລັອມ ໄວ້ ດ້ານ ໜຶ່ງ ໂດຍ ທະ ຫານ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ອີກ ດ້ານ ໜຶ່ງ ແມ່ນ ທະ ຫານ ຂອງ ລີໂຮ, ຊຶ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ໝົດ ແລະ ມີ ກຳລັງ ເຕັມ ທີ່; ແຕ່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ ມາ ໄກ.

32 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ໂຈມ ຕີ ຊາວ ເລມັນ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາໂຄບ ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ໂດຍ ທີ່ ເປັນ "ຊາວ ໂຊຣຳ ແລະ ໂດຍ ທີ່ ມີ ວິນຍານ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ເສຍ ໄຊ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂມໂຫຮຮ້າຍ.

34 ໂດຍ ທີ່ ໂມ ໂຮ ໂນ ຢູ່ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ເດີນ ທັບ ຂອງ ພວກ ເລມັນ, ສະນັ້ນ ຢາໂຄບ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຕີ ຜ່າ ອອກ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ. ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ເພິ່ນ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ ກວ່າ; ສະນັ້ນ ຊາວ ນີໂຟ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປີດ ທາງ ໃຫ້ ແກ່ ຊາວ ເລມັນ.

35 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງດູເດືອດທັງສອງຝ່າຍ; ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ແລະ ຢາໂຄບຖືກຂ້າຕາຍ.

36 ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ອ້ອມເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກສັດຕູດ້ວຍກອງທະຫານທີ່ມີກຳລັງຂອງລາວ, ດ້ວຍຄວາມໂມໂຫທີ່ສຸດຈົນເຮັດໃຫ້ກອງທັບຫລັງຂອງຊາວເລມັນຍອມມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍສັບສົນກັນຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະໜີໄປຫລືຈະຕໍ່ສູ້.

37 ບັດນີ້ໂມ ໂຣ ໄນ ເຫັນຄວາມສັບສົນຂອງຊາວເລມັນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຈຶ່ງໄດ້ອອກມາແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕົນຂອງໂມ ໂຣ ໄນ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງຕົນກະທຳແບບດຽວກັນ.

39 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຮັດ; ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ຍອມມອບດາບຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍພື້ນືອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

40 ແລະ ບັດນີ້ຈຳນວນຊະເລີຍເສິກທີ່ຈັບໄດ້ນັ້ນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຄົນທັງສອງຝ່າຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄປນັ້ນ.

ບົດທີ 53

ຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນຖືກໃຊ້ໃຫ້ສ້າງຄ້າຍປ້ອງກັນເມືອງອຸດົມສົມບູນ—ການແຕກແຍກໃນບັນດາຊາວນີໂຟໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ—ຮີລາມັນບັງຄັບບັນຊາຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຜູ້ທີ່ເປັນພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອາໂມນ. ປະມານ 64-63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຝັງສົບຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຝັງສົບຂອງຊາວນີໂຟນຳອີກ; ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກແຮງງານຢູ່ນັ້ນ.

2 ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ໄປຫາເມືອງມິວເລັກກັບລີໂຮ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນີ້ ແລະ ມອບເມືອງໃຫ້ລີໂຮປົກຄອງ. ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ລີໂຮຜູ້ນີ້ຄືຜູ້ທີ່ສູ້ຮົບຢູ່ຮ່ວມກັບໂມ ໂຣ ໄນ ຕະຫລອດມາໃນສະໜາມຮົບທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວກໍເປັນຄົນ "ເໝືອນດັ່ງໂມ ໂຣ ໄນ ແລະ ທັງສອງຄົນນີ້ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມປອດໄພຂອງກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງສອງກໍຮັກແພງກັນຫລາຍ, ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້

ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດນໍາອີກ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ຊາວ ເລມັນ ສໍາ ເລັດ ການ ຝັງ ສົບ ຄົນ ຕາຍ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຂອງ ຊາວນີໄຟ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ທີ່ອານຄໍາ, ໂດຍຄໍາສັ່ງຂອງ ໂມໂຣໂນ, ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເລີ່ມອອກແຮງ ງານ ເຮັດ ຄັນ ຄູ ຮອບ ແຜ່ນ ດິນ ຫລື ຮອບເມືອງອຸດົມສົມບູນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ສ້າງ ກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍທ່ອນໄມ້ຂຶ້ນຂ້າງໃນຂອງຄັນຄູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດດິນຄູນໃສ່ກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຊາວ ເລມັນ ອອກແຮງ ງານ ໄປ ແບບນີ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກໍາແພງອ້ອມເມືອງອຸດົມສົມບູນໄວ້ໂດຍຮອບ ແລະ ມັນ ສູງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ດ້ວຍ ກໍາ ແພງ ອັນ ແຂງ ແກ່ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ ແລະ ດິນ.

5 ແລະ ເມືອງນີ້ຈຶ່ງກາຍມາເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັກ ຂັງ ພວກ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ຊາວ ເລມັນ ໄວ້ ໃນ ເຂດ ກໍາ ແພງ ເມືອງ ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃນເຂດກໍາແພງເມືອງຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາເອງ. ບັດນີ້ໂມໂຣໂນຈໍາຕ້ອງໃຫ້ຊາວເລມັນອອກແຮງງານ, ເພາະວ່າມັນງ່າຍທີ່ຈະຮັກສາພວກຊະເລີຍເສິກນັ້ນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກແຮງງານ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ກໍາລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມຢູ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ເພິ່ນຈະເຂົ້າໄປໂຈມຕີຊາວເລມັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ເອົາຊະນະກອງທັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດບ່ອນໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຄູກຂຶ້ນສໍາລັບເປັນບ່ອນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປໃນປີນັ້ນ, ແຕ່ເພິ່ນໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຮັດເສິກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງກັນເພື່ອຕ້ານທານກັບຊາວເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກໍໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຊ່ວຍເຫລືອພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກ, ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈັດຫາອາຫານໃຫ້ແກ່ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟນໍາອີກ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ໂມໂຣໂນບໍ່ໄດ້ຢູ່ນໍາພວກເຂົານັ້ນ, ມັນໄດ້ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບຊາວນີໄຟຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງທົ່ວເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ນີ້ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າມັນໄດ້ມີການແຕກແຍກ ແລະ ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກເຂົາ ເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີບາງຢ່າງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນ, ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຄີຍ

ເປັນ ຊາວ ເລມັນ; ແຕ່ ໂດຍ ອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພົນ, ຫລື ຈະ ເວົ້າ ວ່າ ໂດຍ ອຳນາດ ແລະ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາລົງ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນີໄຟນັບແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາ.

11 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ຄຳ ສາບານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເວັ້ນຈາກການ ຈັບອາວຸດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ເພາະພວກເຂົາເຮັດຄຳສາບານໄວ້ວ່າຈະ ບໍ່ຂ້າພັນ ັອີກເລີຍ; ແລະ ເພາະຕາມຄຳ ສາບານຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະຍອມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຍອມຕົວ ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມສົງສານ ແລະ ຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອຂຶ້ງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພົນມີເພື່ອພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເພາະ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດນີ້ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຖືກເອົາລົງມາຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາ ເຮັມລາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ັການ ຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນີໄຟຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ພວກເຂົາເຫັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆນາໆ ຂຶ້ງຊາວນີໄຟຕ້ອງຮັບແທນຕົນ ພວກເຂົາກໍ ເກີດມີຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ ແລະ ັປາດຖະໜາທີ່ຈະຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນ ປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາກຳລັງຈະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍຖືກຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ

ພົນຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະ ັເຮັດຜິດ ະຄຳສາບານ ຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້.

15 ແລະ ຮີລາມັນຍ້ານວ່າ ຖ້າຂຶ້ນເຮັດ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ສູນ ເສຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກເຂົາໄປ; ສະນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຢູ່ ໃນພັນທະສັນຍານີ້ຈຶ່ງຕ້ອງທົນເບິ່ງພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ລຸຍ ໄປກັບ ຄວາມ ທຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ໃນ ຂະນະນີ້.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາວ່າຈະບໍ່ຍອມ ຈັບ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົນ ໃຫ້ ພົ້ນຈາກສັດຕູ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດ, ແລະ ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນຕອນນີ້, ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວນີໄຟ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາ ວ່າ ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ແຜ່ນດິນເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຕາຍກໍ ຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະ ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເສຍ ັເສ ລີພາບຂອງພວກເຂົາໄປ, ແຕ່ວ່າຈະຕໍ່ສູ້ ທຸກວິທີທາງເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນຊາວນີໄຟ ແລະ ປ້ອງກັນຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ ເປັນທາດ.

18 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດນຳ ກັນສອງພັນຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະ ສັນຍານີ້ ແລະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງ ພວກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ປະເທດ ຊາດ ຂອງຕົນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ

<p>10 ຂ ແອວ 23:8-13. 11 ກ ແອວ 24:17-19. 12 ກ ແອວ 27:23.</p>	<p>13 ກ ແອວ 56:7. 14 ກ ຈບຊ 30:2. ຂ ຄມພ ຄຳສາບານ.</p>	<p>17 ກ ແອວ 56:47. ຄມພ ເສລີພາບ.</p>
---	---	--

ເຮັດໃຫ້ຊາວນີໂຟເສຍຫາຍມາກ່ອນເລີຍ, ແລະ ໃນເວລານີ້ ພວກເຂົາກໍມາເປັນຝ່າຍສະໜັບສະໜູນອັນກວ້າງຂວາງອີກ. ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຮີລາມັນເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ພວກເຂົາເປັນຊາຍໜຸ່ມທຸກຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນ ກ້າຫານທີ່ສຸດ, ທັງດ້ານກຳລັງ ແລະ ຄວາມວ່ອງໄວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ ອົງເອົາການເອົາງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນຊື່ສັດ ແລະ ມີສະຕິປັນຍາຫລາຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ ດົນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

22 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຮີລາມັນໄດ້ເດີນທັບເປັນຜູ້ນຳກອງທະຫານໜຸ່ມ ສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນໄປຊ່ວຍຜູ້ຄົນທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

23 ແລະ ປີທີ່ ຊາວ ແປດ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 54

ອາມ ໂມຣອນ ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ເຈລະ ຈາກັນ ເພື່ອ ແລກປ່ຽນ ຊະເລີຍເສິກ—ໂມ ໂຣ ໄນສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ ແລະ ຍຸດຕິການ ໂຈມຕີອັນປ່າເຖືອນລົງ—ອາມ

ໂມຣອນສົ່ງໃຫ້ຊາວນີໂຟວາງອາວຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ມາຂຶ້ນກັບຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວເກົາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄື ອາມ ໂມຣອນໄດ້ສົ່ງຄຳຂໍຮ້ອງໄປຫາ ໂມ ໂຣ ໄນ ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ຈະແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ ໂຣ ໄນຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນຄຳຂໍຮ້ອງນີ້ ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ດີ ໃຈ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ສະ ບຽງ ອາຫານ ທີ່ ເອົາ ໄປ ລ້ຽງ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ຊາວ ເລມັນນັ້ນມາລ້ຽງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ເພິ່ນດີໃຈທີ່ຈະໄດ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄົນມາເສີມກຳລັງກອງທັບຂອງເພິ່ນນຳອີກ.

3 ບັດນີ້ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບເອົາພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແຕ່ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດຂອງໂມ ໂຣ ໄນ, ຫລື ວ່າພວກຊະເລີຍເສິກທີ່ໂມ ໂຣ ໄນຈັບມາບໍ່ມີພວກແມ່ຍິງ ຫລື ເດັກນ້ອຍຈັກຄົນເລີຍ; ສະນັ້ນໂມ ໂຣ ໄນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈໃຊ້ກົນອຸບາຍເພື່ອຈະໄດ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນີໂຟຈາກຊາວເລມັນ ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

4 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ, ແລະ ສົ່ງ ໄປ ນຳ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ອາມ ໂມ ຣອນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຖືສານມາໃຫ້ໂມ ໂຣ ໄນ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນເຖິງອາມ ໂມຣອນ, ມີຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ ອາມ ໂມຣອນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທ່ານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທື່ອນີ້ ຊຶ່ງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື

20 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ຂ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.	21 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. 22 ກ ແອວ 56:3-5.	54 1 ກ ແອວ 52:3.
---	---	------------------

ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ ັອ້າຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ ຊຶ່ງທ່ານຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຢູ່ຕໍ່ໄປ ເຖິງແມ່ນວ່າອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບ ັຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ດາບແຫ່ງພຣະພິໂລດທີ່ຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຖອນກອງທັບຂອງທ່ານກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງ, ຫລືວ່າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄືແຜ່ນດິນນີໂຟນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານເຖິງເລື່ອງນີ້ ຖ້າຫາກທ່ານສາມາດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານກ່ຽວກັບ ັນະລິກອັນເປັນຕາຍ້ານທີ່ຄອຍຮັບ ັຄາດຕະກອນຄືກັນກັບຕົວທ່ານເອງ ຊຶ່ງອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຮັບຢູ່ໃນຂະນະນີ້, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ລົ້ມເລີກຈຸດປະສົງອັນເປັນຄາດຕະກຳນັ້ນເສຍ, ແລະ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງທ່ານ.

8 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກທ່ານ ເຄີຍ ປະ ຕິ ເສດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ເຄີຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານກໍຈະເຮັດສິ່ງນີ້ອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕຽມພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ຮັບ ມື ກັບ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກທ່ານ ບໍ່ ລົ້ມ ເລີກ ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງທ່ານ ເສຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະດຶງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງທ່ານ ຊຶ່ງເປັນອົງທີ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບ, ຈົນວ່າທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

10 ແຕ່ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະຊົນຢູ່, ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກມາຕີທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ຖອຍກັບໄປເສຍກ່ອນ, ແລະ ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄວາມຕາຍຈະມາຢ້ຽມຢາມທ່ານ ເພາະພວກເຮົາຈະຮັກສາເມືອງ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ພັນຄົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮັກສາສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອຸດົມການຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໄປ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະທ່ານເປັນ ັລູກຂອງນະລົກ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍບອກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ແລກ ປ່ຽນ ຊະ ເລີຍ ເສິກ, ນອກຈາກ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ທ່ານຈະສົ່ງມອບຊາຍຜູ້ໜຶ່ງພ້ອມທັງ ເມຍຂອງລາວ ແລະ ລູກຂອງລາວ ມາແລກກັບຊະເລີຍເສິກຜູ້ໜຶ່ງຂອງທ່ານ; ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແລກປ່ຽນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບອາວຸດໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປຈົນເຖິງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທຳອິດ ັຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນເລືອດຕໍ່ເລືອດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີວິດຕໍ່ຊີວິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສູ້ຮົບກັບທ່ານ ຈົນວ່າ

<p>5ກ ແອວ 48:1. 6ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ.</p>	<p>7ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 47:18, 22-24. ຄມພ ຄາດຕະກໍາ,</p>	<p>ການຄາດຕະກໍາ. 11ກ ຢຮ 8:42-44. 12ກ 2 ນພ 5:5-8.</p>
--	--	---

ທ່ານ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ສິ້ນ ໄປ ຈາກ ຜົນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງ ຄຽດ ແຄ້ນ ຢູ່, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ; ທ່ານ ພະ ຍາ ຍາມ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ, ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ພຽງ ແຕ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ເພື່ອ ບ້ອງ ກັນ ຕົວ ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຍັງ ພະ ຍາ ຍາມ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຮົາ ອີກ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ທຳ ລາຍ ທ່ານ ຄື ກັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຄືນ ມາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ມູນ ມໍລະດົກ ບ່ອນ ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

14 ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ພຽງ ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ໂມ ໂຣ ໂນ; ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ.

15 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອາມ ໂມຣອນ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ສານ ສະບັບ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ ຕອບ ໂມ ໂຣ ໂນ, ແລະ ນີ້ ຄື ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ລາວ ຂຽນ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

16 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມ ໂມຣອນ, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ; ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ "ລອບ ຂ້າ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ແທນ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຫັບ ມາ ຕີ ທ່ານ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ຫັບ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຢ້ານ ຄຳ ຮູ້ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ທ່ານ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລັກ ເອົາ "ສິດ ທິ ໃນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ເມື່ອ ສິດ ທິ ນັ້ນ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ຍອມ ວາງ ອາວຸດ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຍອມ ຕົວ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສິດ ທິ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ ມາ ບົກ ຄອງ, ເວລາ ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ວາງ ອາວຸດ ແລະ ຈະ ບໍ່ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ເວົ້າ ຂຽ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຕັ້ງ ຫລາຍ ເທື່ອ; ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຢ້ານ ຄຳ ຮູ້ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

20 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ແລກ ປ່ຽນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ ກັນ ຕາມ ຄຳ ຂໍ ຮ້ອງ ຂອງ ທ່ານ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເກັບ ອາຫານ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ ສຳ ລັບ ພວກ ທະ ຫານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ເສີກ ກັນ ຕໍ່ ໄປ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ຊາວ ນີ ໄຟ ມາ ຢູ່ ໃຕ້ ສິດ ອຳນາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຫລື ເພື່ອ ການ ສູນ ສິ້ນ ນິ ລັນ ດອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

21 ແລະ ຄື ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະເຈົ້າ ອົງ ນັ້ນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ; ທັງ ທ່ານ ເອງ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຄື ກັນ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ສິ່ງ ນີ້ ມີ ຈິງ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ມາ ຄື ກັນ ກັບ ທ່ານ.

22 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ມັນ ມີ ມານ ແລະ ນະ ລົກ ແທ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ສົ່ງ ທ່ານ ໄປ ບ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ ເພື່ອ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ລອບ ຂ້າ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ບ່ອນ ນັ້ນ? ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ສຳ ຄັນ ເລີຍ.

16 ກ ແອວ 51:34. | 17 ກ 2 ນພ 5:1-4; ມຊຢ 10:12-17.

23 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມ ໂມ ຣອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ກໍໂຊຣາ, ຜູ້ທີ່ຖືກ ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານບິບບັງຄັບ ແລະ ພາ ຫົມມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຊາວເລມັນຜູ້ອາດຫານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ສົງຄາມນີ້ ມີຂັ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນຄວາມຜິດຂອງ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກ ສາສິດທີ່ຂອງພວກເຂົາໃນການປົກຄອງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫາໂມໂຣໂນພຽງເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 55

ໂມ ໂຣ ໂນ ປະຕິເສດບໍ່ແລກປ່ຽນ ຊະເລີຍ ເສິກ—ທະ ຫານ ຍາມ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ຫລອກໃຫ້ມືນເມົາ, ແລະ ຊະເລີຍເສິກຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ—ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດ ເນື້ອເລີຍ. ປະມານ 63-62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຣ ໂນ ຮັບ ສານ ສະບັບນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍ ໃຈຮ້າຍແຮງຍິ່ງຂຶ້ນ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອາມ ໂມຣອນມີຄວາມຮູ້ໂດຍສົມບູນເຖິງ ກົນອຸ ບາຍຂອງຕົນເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຫດຜົນທີ່ອາມໂມຣອນຈະເອົາມາເຮັດສົງ ຄາມກັບຊາວນີໄຟນັ້ນບໍ່ທ່ຽງທໍາເລີຍ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ແລກ ປ່ຽນ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ກັບ ອາມ ໂມ ຣອນ ນອກ ຈາກ ວ່າ ລາວ ຈະ ລົ້ມ ເລິກ ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງ ລາວ ຕາມ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້ານັ້ນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ ລາວມີອໍານາດຫລາຍ ໄປກວ່າທີ່ລາວມີຢູ່ ໃນເວລານີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ ທີ່ ຊາວເລມັນກັກຂັງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈັບເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ອາມໂມຣອນບໍ່ຍອມຮັບເງື່ອນໄຂ ຕາມສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວຕາມຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາມຂ້າ ພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຂໍສັນ ຕິພາບ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຣ ໂນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ສັ່ງໃຫ້ມີການກວດຄົ້ນໃນບັນດາທະຫານ ຂອງເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ພົບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຊາວເລມັນຢູ່ ໃນບັນດາພວກຕົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ພົບ ກົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າ ເລມັນ; ແລະ ລາວເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ ຜູ້ຖືກອະມາລີ ໄຄຢາລອບຂ້ານັ້ນ.

6 ບັດນີ້ໂມໂຣໂນສັ່ງໃຫ້ເລມັນ ແລະ ທະ ຫານ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ອອກ ໄປ ຫາ ທະ ຫານຍາມ ຊຶ່ງເຝົ້າຍາມຊາວນີໄຟຢູ່.

7 ບັດ ນີ້ ຊາວ ນີໄຟ ຖືກ ກັກ ຂັງ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງກິດ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເລມັນ ໃຫ້ເອົາທະຫານ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ໄປກັບລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນຄໍາມາ ເລມັນໄດ້ ໄປຫາທະຫານຍາມທີ່ເຝົ້າຍາມຊາວນີໄຟ ຢູ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນເລມັນເຂົ້າ ມາ ແລ້ວພວກທະຫານຍາມກໍຮ້ອງຂຶ້ນ; ແຕ່ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍກໍເປັນຊາວເລມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ໂຕນໜີມາຈາກຊາວນີໄຟໃນ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງນອນຫລັບຢູ່; ແລະ

ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາໄດ້ລັກເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ.

9 ບັດນີ້ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕ້ອນຮັບລາວດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ; ພວກເຮົາດີໃຈຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນມານຳ ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ.

10 ແລະ ເລມັນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນນີ້ໄວ້ກ່ອນຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢາກດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ;

11 ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ, ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າເສຍເຖິດ, ແລະ ອີກບໍ່ດົນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບເຫລົ້າອະງຸ່ນທີ່ເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ, ຊຶ່ງມັນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ.

12 ແລະ ເລມັນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກດື່ມກໍເຊີນຕາມສະບາຍ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ພວກເຂົາພໍໃຈໃນລົດຊາດຂອງມັນ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງດື່ມຕໍ່ໄປອີກຢ່າງລື້ນເລິງ; ແລະ ເຫລົ້ານັ້ນປຸກຫລາຍ, ເພາະໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ປຸກແບບນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມ ແລະ ມ່ວນຊື່ນກັນ; ແລະ ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍມືນເມົາໝົດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອເລມັນ ແລະ ຄົນຂອງລາວເຫັນວ່າພວກນັ້ນເມົາເຫລົ້າໝົດ ແລະ

ກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບໄປຫາໂມໂຣໂນ ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເພິ່ນຟັງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເປັນໄປຕາມແຜນການຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ໂມໂຣໂນຊຶ່ງໄດ້ຕຽມທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ແລ້ວ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງທະຫານໄປຫາເມືອງກິດຂະນະທີ່ຊາວເລມັນກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດ ແລະ ມືນເມົາຢູ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄປໃຫ້ຊະເລີຍເສິກນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາມີອາວຸດຄົບມີ;

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ແກ່ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມແຕ່ຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດໄດ້, ເມື່ອໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ແກ່ຊະເລີຍເສິກທຸກຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເຮັດໄປໃນຄວາມງຽບທີ່ສຸດ.

18 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຍັງມືນເມົາຢູ່ ແລະ ຊາວນິໄຟຕ້ອງໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໂມໂຣໂນເລີຍ; ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເບີກບານຢູ່ໃນການຂ້າພັນຫລື ການນອງເລືອດ, ແຕ່ເພິ່ນເບີກບານຢູ່ໃນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳມາຫາເພິ່ນເລີຍ, ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມໂຈມຕີຊາວເລມັນ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງມືນເມົາຢູ່.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງຂອງ

19ກ ແອວ 48:16.

ເພິ່ນ ແລ້ວ; ເພາະວ່າເພິ່ນ ໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນິໄຟທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງ ແລະ ໃຫ້ອຳນາດແກ່ພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງນັ້ນ.

21 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຖອຍອອກໄປ, ແລະ ລັອມກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄວ້.

22 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນກາງຄືນ, ເວລາທີ່ຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກເມືອງ, ແລະ ເຫັນຊະເລີຍເສິກຂອງຕົນຖືອາວຸດຢູ່ຂ້າງໃນ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຊາວນິໄຟມີກຳລັງຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສະພາບນີ້ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ; ສະນັ້ນ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳມັນອອກມາ ແລະ ໂຍນມັນລົງທີ່ຕົນຂອງຊາວນິໄຟ, ວົງວອນຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

24 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໂມໂຣໂນ. ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄວ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປອຍຊະເລີຍທັງໝົດຊຶ່ງເປັນຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ເປັນກຳລັງສຳຄັນໃນກອງທັບຂອງເພິ່ນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຊຶ່ງເພິ່ນຍຶດໄວ້ເປັນ

ຊະເລີຍເລີ່ມເຮັດ "ວຽກງານເພື່ອດັດແປງ ບ້ອມຍາມທົ່ວເມືອງກິດ ໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນ ໄດ້ ເສີມສ້າງ ເມືອງກິດ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນຳເອົາຊະເລີຍເສິກໄປຫາເມືອງອູດົມສົມບູນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄຸ້ມກັນເມືອງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທັງໆທີ່ຊາວເລມັນມີກິນອຸປາຍຫລາຍຢ່າງ, ຊາວນິໄຟຍັງໄດ້ຮັກສາ ແລະ ບ້ອງກັນຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຈັບໄດ້, ແລະ ໄດ້ຮັກສາແຜ່ນດິນ ແລະ ສິ່ງນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ປຽບທັງໝົດໃນການຍຶດເອົາເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟເລີ່ມໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອີກ, ແລະ ກູ້ເອົາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

29 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າລັອມຊາວນິໄຟໃນຕອນກາງຄືນ, ແຕ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊະເລີຍເສິກໄປຫລາຍຄົນ.

30 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເກືອເຫລົ້າອະນຸ່ນຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຢາພິດ ຫລື ວ່າດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ.

31 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະ "ລະນຶກເຖິງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ມີຄວາມທຸກເລີຍ. ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປຖືກ

ບັງຂອງພວກເລມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ດື່ມເຫລົ້າອະນຸ່ນຂອງພວກສັດຕູ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະໃຫ້ຂະເລີຍເສິກຊາວເລມັນບາງຄົນດື່ມເສຍກ່ອນ.

32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຖືກວາງຢາພິດໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຫລົ້າອະນຸ່ນ ເປັນພິດ ແກ່ຊາວເລມັນ ມັນກໍຈະເປັນພິດແກ່ຊາວນິໄຟຄືກັນ; ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ລອງຊົມເຫລົ້າຂອງຊາວເລມັນແບບນີ້.

33 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ໂມໂຣໄນຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງໂມຣີອານທັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍຜົນງານຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງເສີມກຳລັງເມືອງໂມຣີອານທັນຈົນວ່າມັນເປັນທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກຳລັງໃໝ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານມາເພີ່ມອີກ.

35 ແລະ ບີທີຊາວເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 56

ຮີລາມັນສົ່ງສານໄປຫາໂມໂຣໄນ, ເລົ່າເຖິງສະພາບແຫ່ງສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ອານາທິພົດ ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກຊາວເລມັນ—ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຂອງຮີລາມັນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກຂ້າຕາຍເລີຍ. ຂໍ້ທີ 1, ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ

2-19, ປະມານ 66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 20-57, ປະມານ 65-64 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໃນມື້ທີສອງຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ຮັບສານຈາກຮີລາມັນກ່າວເຖິງການງານຂອງຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມາ, ມີຄວາມວ່າ: ໂມໂຣໄນ ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທັງໃນຄວາມຍາກລຳບາກຈາກສົງຄາມຂອງພວກເຮົານີ້; ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນພາກນີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວໜຸ່ມ ສອງພັນຄົນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງອຳໂມນ ພາ ລົງ ມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນນິໄຟ—ບັດນີ້ທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເລມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກິກຂອງລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທວນຄືນແກ່ທ່ານກ່ຽວກັບຮີດຄອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ ຫລື ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ເພາະທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຢູ່ແລ້ວ—

5 ສະນັ້ນ ມັນເປັນການພຽງພໍແລ້ວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າ ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນນີ້ໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ແລະ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍົກອອກໄປເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວກ່ຽວ

ກັບ ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແຕ່ໃນປີທີ່ຊາວຫີກ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນແທນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາເກືອບຈະ ທຳລາຍພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະ ວ່າຈະຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຮົາ.

8 ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາທຳລາຍພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທົນທຸກອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດຕາມຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປະຕິບັດດີທລາຍທີ່ສຸດ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນປີທີ່ຊາວຫີກ, ຂ້າພະເຈົ້າຮິລາມັນໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າຂາຍໝູ່ສອງພັນຄົນ ໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອອານາທິພັດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລູກຊາຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, (ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍ) ໄປຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງອານາທິພັດ, ຊຶ່ງດ້ວຍກຳລັງນີ້ອານາທິພັດມີຄວາມປະຕິບັດດີຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ລົດກຳລັງທັບຂອງລາວລົງ ແລະ ທະຫານຂອງລາວຖືກຂ້າຕາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນທຸກ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງປອບໃຈຕົວເອງໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປເພື່ອອຸດົມການຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ເປັນສຸກແລ້ວ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຫລາຍຄົນໄວ້ອີກ, ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອີກເລີຍທີ່ພວກນັ້ນຈະໄວ້ຊີວິດ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ຂະນະນັ້ນນາຍທະຫານເຫລົ່ານີ້ອາດຈະຖືກກັກຂັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນຖືກຂ້າເທື່ອ.

13 ແລະ ບັດນີ້ນີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ຊາວເລມັນຍຶດເອົາໄປໂດຍການເສຍເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ກຳຫານຂອງພວກເຮົາຫລາຍຄົນ:

14 ແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ຫລື ເມືອງແມນທາຍ, ແລະ ເມືອງຊີເອສຣອມ, ແລະ ເມືອງຄູມະໄນ, ແລະ ເມືອງອານທິພາຣາ.

15 ແລະ ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຖືກພວກເລມັນຍຶດເອົາໄປ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າໄປຮອດເມືອງຢູດາຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບອານາທິພັດ ພ້ອມດ້ວຍທະຫານຂອງລາວທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ຢ່າງໜັກສຸດກຳລັງຢູ່ເພື່ອເສີມສ້າງເມືອງໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງອາດທານໃນເວລາກາງເວັນ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກໃນເວລາກາງຄືນເພື່ອຮັກສາເມືອງຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງທົນທຸກຢ່າງສາຫັດຕໍ່ທຸກຢ່າງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະເອົາ

ຂະນະ ຫລື ຖືກ ຂ້າ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນີ້; ສະນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຄິດ ວ່າ ກຳລັງ ຂອງ ຄົນ ກຸ່ມ ນ້ອຍ ໆ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນຳ ມານີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ຊາຍ ໝູ່ ມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຄວາມ ຫວັງ ແລະ ຄວາມ ສຸກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂະໜາດ ໃດ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ອານ ທີ ພັດ ໄດ້ ຮັບ ກຳລັງ ເພີ່ມ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ອາມ ໂມ ຣອນ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ຢູດາຍ, ຫລື ຍົກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ອ່ອນ ແອ ຢູ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ອາດ ຈະ ທຳ ລາຍ ກອງ ທັບ ນ້ອຍ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້; ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ປົກ ບັກ ຮັກ ສາ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້.

20 ອາມ ໂມ ຣອນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ ຮັກ ສາ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ມາ ໄດ້. ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫີກ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້. ແລະ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເຈັດ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕຽມ ເມືອງ ແລະ ຕຽມ ຕົວ ທີ່ ຈະ ສູ້ ຮົບ.

21 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຍົກ ໄປ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ໃນ ທີ່ ໝັ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ນັກ ສືບ ໄວ້ ທົ່ວ ໄປ ເພື່ອ ຕິດ ຕາມ ການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍົກ ທັບ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ ໃນ ເວລາ ກາງ ຄືນ ຫລື ໃນ ເວລາ ກາງ ເວັນ ເພື່ອ ໄປ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ອື່ນ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ທາງ ໜ້ອ.

23 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ ທີ່ ຈະ ປະ ເຊີນ ໜ້າ ກັບ ສັດ ຕູ ເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ, ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ໄດ້ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ແລະ ໃນ ຂະນະ ດຽວ ກັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຈມ ຕີ ທາງ ດ້ານ ໜ້າ. ພວກ ເຮົາ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ຂະນະ ສັດ ຕູ ໄດ້; ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຜິດ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ເທື່ອ ນີ້.

24 ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກ້າ ຍົກ ກອງ ທັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ໄປ, ທັງ ບໍ່ ກ້າ ຍົກ ກອງ ທັບ ບາງ ສ່ວນ ຜ່ານ ໄປ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຕົນ ເອງ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ, ແລະ ຍ້ານ ວ່າ ຈະ ເສຍ ໄຊ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ກ້າ ເດີນ ທັບ ລົງ ໄປ ຕີ ເມືອງ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ; ທັງ ບໍ່ ກ້າ ຂ້າມ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມີ ໄຟ ຣາ ຄື ກັນ.

26 ແລະ ດ້ວຍ ກຳລັງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ເມືອງ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ໄດ້ ດັ່ງ ນີ້.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເດືອນ ທີ່ ສອງ ຂອງ ປີ ນີ້, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ສະ ບຽງ ອາຫານ ຫລາຍ ຢ່າງ ຈາກ ພວກ ພໍ່ ຂອງ ຊາຍ ໝູ່ ສອງ ພັນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

28 ແລະ ມີ ຄົນ ອີກ ສອງ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ. ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມີ ຄົນ ພ້ອມ ແລ້ວ ຢູ່ ສະ ເໝີ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຄົນ, ແລະ ມີ ທັງ ສະ ບຽງ ອາຫານ ສຳ ລັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສຳ ລັບ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

29 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນັບ ມື້ ນັບ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍ ໆ ດັ່ງ ນີ້ ແລະ ສະ ບຽງ ອາຫານ ກໍ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເລີ່ມ ມີ

ຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຍົກ
ທັບໄປທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ຍັບຍັ້ງບໍ່ໃຫ້ພວກ
ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງ
ເພີ່ມເຕີມ.

30 ບັດນີ້ ເວລາພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຊາວ
ເລມັນເລີ່ມກະວົນກະວາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້,
ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດຈະໃຊ້ກົນອຸບາຍກັບພວກ
ເຂົາ; ສະນັ້ນ ອານທິພັດຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍ
ໝູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່
ໃກ້ຄຽງໃຫ້ເຮັດຄືກັບວ່າ ພວກເຮົາກຳລັງ
ຂົນສະບຽງອາຫານໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້
ຄຽງນັ້ນ.

31 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປໃກ້
ເມືອງອານທິພາຣາ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າຈະກາຍ
ເມືອງນັ້ນໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊາຍ
ແດນໃກ້ແຄມທະເລ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປຄ້າຍຄືກັບວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄປຫາເມືອງນັ້ນພ້ອມດ້ວຍ
ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ອານທິພັດໄດ້ເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງ
ທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວ, ໂດຍໄດ້ປະສ່ວນ
ທີ່ເຫລືອໄວ້ເພື່ອຮັກສາຕົວເມືອງ. ແຕ່ວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ຍົກໄປຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກ
ໄປກ່ອນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບນ້ອຍຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ ແລະ ມາຮອດໃກ້ເມືອງອານທິພາ
ຣາ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຢູ່ໃນເມືອງອານທິພາຣາ
ນັ້ນມີກອງທັບທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງຊາວ
ເລມັນຕັ້ງຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີກຳລັງ
ພົນຫລາຍທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເລມັນໄດ້ຮັບແຈ້ງຄວາມຈາກ
ນັກສືບ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຍົກທັບມາພ້ອມ

ດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຂົ້າ
ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຮົາໄປ
ທາງເໜືອ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາກອງ
ທັບທີ່ມີກຳລັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງຊາວເລມັນ
ອອກໄປຈາກທີ່ພັ້ນດັ່ງນີ້;

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໄລຍະໄກບໍ່ໜ້ອຍ,
ຖົງຂະໜາດທີ່ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນກອງ
ທັບຂອງອານທິພັດຕິດຕາມມາດ້ວຍສູດ
ກຳລັງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫັນຂວາຫລື ຊ້າຍ,
ແຕ່ໄດ້ຍົກທັບຕິດຕາມພວກເຮົາມາໃນ
ເສັ້ນທາງຊື່; ແລະ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້,
ມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຂ້າ
ພວກເຮົາເສຍ ກ່ອນທີ່ອານທິພັດຈະຍົກ
ທັບມາທັນພວກເຮົາ, ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທະຫານຂອງພວກ
ເຮົາລ້ອມໄວ້.

38 ແລະ ບັດນີ້ເວລາອານທິພັດເຫັນວ່າ
ພວກເຮົາມີອັນຕະລາຍ, ຈຶ່ງພ້າວເດີນທັບ
ຂອງລາວມາຢ່າງວ່ອງໄວ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ
ເປັນເວລາກາງຄືນ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພວກເຮົາມາທັນ, ທັງ
ອານທິພັດກໍຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນຄືກັນ;
ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຂຶ້ນໃນ
ຄືນນັ້ນ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຕອນເຊົ້າມືດຂອງມື້ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວ
ເລມັນໄດ້ອອກໄລ່ຕາມພວກເຮົາມາອີກ
ແລ້ວ. ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະ
ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໃຫ້ລູກຊາຍໝູ່ທັງຫລາຍ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ
ພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບ
ຕໍ່ໄປ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

40 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຫັນຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະ ຖືກອ້ອມໄວ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ກ້າຫັນ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະຍ້ານວ່າພວກເຂົາ ຈະຕາມມາຫັນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕ້ານ ທານພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ຈະຖືກຂ້າ, ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະໜີໄປໄດ້; ແລະ ດ້ວຍເຫດ ນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີໄປເລື້ອຍໆໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານໝົດມື້ນັ້ນຈົນຮອດຕອນ ຄ່ຳມິດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື, ຕອນເຊົ້າມື້ໃໝ່ມາ ພວກເຮົາກໍເຫັນຊາວ ເລມັນຕິດຕາມມາອີກ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ ໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

42 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຢຸດໄລ່ ຫລັງຈາກຕາມມາບໍ່ໄກເທົ່າ ໃດ; ແລະ ມັນ ເປັນ ຕອນ ເຊົ້າ ຂອງ ວັນທີ ສາມຂອງເດືອນເຈັດ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອານາທິ ພັດໄດ້ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນມາຫັນຫລືບໍ່, ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ສັດຕູຈຶ່ງຢຸດໄລ່ຕາມພວກເຮົາ ມັນອາດ ຈະເປັນຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະໃຫ້ ພວກເຮົາເຂົ້າໂຈມຕີ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ ຖືກບັງຄອບຂອງພວກເຂົາ;

44 ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ ວ່າ ແນວ ໃດ, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບ ພວກເຂົາບໍ່?

45 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ, ອ້າຍນ້ອງໂມໂຣໂນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມ ກ້າຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເຫັນຜູ້ໃດເລີຍແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາ

ຊາວນີໂຟທັງໝົດ.

46 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງຂັ້ນເອີ້ນ ພວກເຂົາວ່າລູກຊາຍ (ເພາະວ່າພວກເຂົາ ທຸກຄົນຍັງໜຸ່ມນ້ອຍຫລາຍ) ຈົນວ່າພວກ ເຂົາເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຂ້າ ດອກ; ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເທາະ; ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ຂ້າພໍ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກ ເຮົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະປ່ອຍພວກເຮົາ ໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ; ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ ອອກໄປເທາະ ຍ້ານວ່າພວກສັດຕູຈະເອົາ ຊະນະກອງທັບຂອງອານາທິພັດ.

47 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍ້ານຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄິດເຖິງ "ເສລີພາບຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຂົາຫລາຍກວ່າຊີວິດຂອງຕົນ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກ ະແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ວ່າຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ສົງໄສ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

48 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທົບທວນຄຳເວົ້າ ຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ສົງໄສເລີຍວ່າ ແມ່ຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍທະຫານສອງພັນຄົນໄດ້ ຫັນກັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນທີ່ໄດ້ໄລ່ຕາມ ພວກເຮົາມາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງອານາທິພັດໄດ້ຍົກມາຫັນ ແລະ ການສູ້ ຮົບອັນດຸເດືອດກໍເລີ່ມຕົ້ນ.

50 ໂດຍທີ່ກອງທັບຂອງອານາທິພັດຍັງມີ ຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍຢູ່ຍ້ອນການເດີນ ທັບມາໄກພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໆ

45 ກ ແອວ 53:20-21. 47 ກ ແອວ 53:16-18.	ຂ ແອວ 57:21. ຄມພ ມານດາ, ແມ່.	
--	---------------------------------	--

ແບບນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກືອບຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກັບຄືນມາພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາຄົງຈະໄດ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາໄປແລ້ວ.

51 ເພາະ ອານທິພັດ ແລະ ຜູ້ນຳທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ ຍ້ອນວ່າຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງເກີດມາຈາກການເດີນທັບຢ່າງວ່ອງໄວ—ສະນັ້ນ ທະຫານຂອງອານທິພັດຈຶ່ງມີຄວາມສັບສົນຍ້ອນການຕາຍຂອງພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍເລີ່ມແຕກໜີໄປຈາກຊາວເລມັນ.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ພວກເຂົາໄປຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ ເມື່ອຮີລາມັນພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດຕ້ອງຢຸດ ແລະ ຫັນກັບມາສູ່ກັບຮີລາມັນ.

53 ບັດນີ້ເວລາຄົນຂອງອານທິພັດເຫັນວ່າຊາວເລມັນຫວນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າ ແລະ ເຂົ້າໄປໂຈມຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງຊາວເລມັນອີກ.

54 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ທະຫານຂອງອານທິພັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ ມອບຕົວໃຫ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ.

55 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນັບຈຳນວນຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຢ້ານວ່າຈະມີຫລາຍຄົນຖືກຂ້າຕາຍ.

56 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ລົ້ມຕາຍກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ; ແລະ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ.

57 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບໄວ້ຊະເລີຍເສິກ, ທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພື້ນຈາກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງມີທະຫານສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານທິພັດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້ານຳພາໄປ, ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຮ່ວມກັບຊາຍໜຸ່ມ "ຊາວອຳໂມນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເດີນທັບກັບຄືນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ.

ບົດທີ 57

ຮີລາມັນທົບຫວນເຖິງການຍຶດເອົາເມືອງອານທິພາຣາ ແລະ ເຖິງການຍອມຈຳນົນ

56ກ ແອວ 57:25; 58:39. | 57ກ ແອວ 27:26; 53:10-11, 16.

ແລະ ພາຍຫລັງມາໄດ້ເປັນກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຄູມະໄນ—ຊາຍໝູ່ມຸຂາວອຳໂມນຕໍ່ ສູ້ຢາງອົງອາດກ້າຫານ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກ ຂ້າຕາຍເລີຍ; ມີແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບເທົ່າ ນັ້ນ—ກົດລາຍງານເຖິງການຂ້າພັນ ແລະ ການໂຕນໜີຂອງຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສານສະບັບໜຶ່ງຈາກ ກະສັດອາມໂມຣອນ, ທີ່ມີຄວາມວ່າ ຖ້າ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຊະເລີຍເສິກທີ່ພວກ ເຮົາຈັບໄດ້ຄືນໃຫ້ລາວ ແລ້ວລາວຈະມອບ ເມືອງອານທິພາຣາໃຫ້ພວກເຮົາ.

2 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສານຕອບກະ ສັດ, ວ່າພວກເຮົາແນ່ໃຈວ່າກຳລັງຄືນຂອງ ພວກເຮົາມີພຽງພໍທີ່ຈະຕີເອົາເມືອງອານທິ ພາຣາໄດ້ດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ການສົ່ງຊະເລີຍເພື່ອແລກປ່ຽນກັບ ເມືອງນັ້ນ ພວກເຮົາຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການ ສະຫລາດເລີຍ, ແລະ ວ່າພວກເຮົາຈະສົ່ງ ຊະເລີຍເສິກຄືນເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນ ກັບຊະເລີຍເສິກເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ອາມໂມຣອນປະຕິເສດສານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ຍອມ ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ; ສະນັ້ນພວກ ເຮົາຈຶ່ງຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄປຕີເອົາເມືອງ ອານທິພາຣາ.

4 ແຕ່ຜູ້ຄົນເມືອງອານທິພາຣາໄດ້ປະຖິ້ມ ເມືອງ ແລະ ອອກໜີໄປຫາເມືອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງຢູ່, ເພື່ອເສີມກຳລັງ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມືອງ ອານທິພາຣາຈຶ່ງຖືກຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ປີທີຊາວແປດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຕົ້ນປີທີຊາວເກົ້າພວກເຮົາໄດ້ສະບຽງ ອາຫານຊຸດໜຶ່ງ ແລະ ກຳລັງພົນມາເພີ່ມ ເຕີມກອງທັບອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນອັອມ ແອັມເປັນຈຳນວນຫຼາກພັນຄົນ, ນອກນັ້ນຍັງ ມີ "ຊາຍໝູ່ມຸຂາວອຳໂມນອີກຫົກສິບຄົນ ຜູ້ ທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບນ້ອຍສອງພັນ ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພິນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຢ່າງເຫລືອເພື່ອ ຕື່ມອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຮົາທີ່ ຈະສູ້ຮົບກັບກອງທັບທີ່ຖືກວາງໄວ້ເພື່ອ ປ້ອງກັນເມືອງຄູມະໄນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຈາກນັ້ນໄປບໍ່ດົນພວກ ເຮົາກໍໄດ້ສຳເລັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ດ້ວຍ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ລ້ອມເມືອງຄູມະ ໄນໄວ້ໃນຕອນກາງຄືນ, ໃກ້ເວລາທີ່ພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຮອບເມືອງເປັນເວລາ ຫລາຍຄືນ; ແຕ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ນອນກັບ ດາບ ແລະ ຈັດເວນຍາມໄວ້ເພື່ອຊາວ ເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາໃນ ເວລາກາງຄືນ ແລະ ຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມຊຶ່ງ

ພວກເຂົາເຄີຍພະຍາຍາມມາກ່ອນແລ້ວ ຫລາຍເທື່ອ; ແຕ່ທຸກໆເທື່ອທີ່ພວກເຂົາ ພະຍາຍາມແບບນີ້ ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ເສຍ ເລືອດເນື້ອໄປ.

10 ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຂົາກໍມາຮອດ ແລະ ກຳລັງທີ່ຈະ ເຂົ້າເມືອງໃນເວລາກາງຄືນ. ແລະ ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ, ຊາວນີໄຟ ແທນທີ່ຈະເປັນຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງໄດ້ຈັບພວກເຂົາ ແລະ ຍຶດເອົາ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄວ້.

11 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຖືກຕັດ ອອກຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກ ເຂົາຕາມວິທີນີ້, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້ຢູ່; ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະຍຶດ ເອົາສະບຽງອາຫານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ສົ່ງ ມັນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ແລະ ສົ່ງຊະເລີຍ ເສິກຂອງພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜ່ານໄປບໍ່ເທົ່າໃດມື້ກ່ອນທີ່ຊາວ ເລມັນຈະໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມມອບ ເມືອງໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງສຳເລັດຜົນດັ່ງນີ້ ຕາມແຜນ ການຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງຄູ ມະໄນໄວ້.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊະ ເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາມີເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າຈຳນວນ ທະຫານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຊ້ກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາເພື່ອ ເຝົ້າຍາມ ແລະ ໄດ້ຂ້າຈຳນວນໜຶ່ງຖິ້ມ.

14 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມໂຕນໜີ ແລະ ຕໍ່ ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫລື ດ້ວຍໂມ້ຄ້ອນ, ຫລື

ດ້ວຍອັນໃດກໍແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຈະຫາ ມາໄດ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າ ພວກເຂົາຖິ້ມເຖິງສອງພັນຄົນ ຫລັງຈາກທີ່ ພວກເຂົາຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ ແລ້ວ.

15 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນສຳລັບພວກ ເຮົາທີ່ຈະຂ້າພວກເຂົາ, ຫລື ຕ້ອງຍາມ ພວກເຂົາດ້ວຍດາບໃນມື, ແລະ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ເພາະສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຮົາລວມທັງເຄື່ອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ ຈາກຊາວເລມັນກໍຍັງບໍ່ພໍສຳລັບທະຫານ ຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ໃນສະພາບອັນໜ້າວິຕົກ ເຊັ່ນນີ້, ມັນຈຶ່ງເປັນເລື່ອງໜັກທີ່ສຸດທີ່ຈະ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານີ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຕົກລົງ ໃຈທີ່ຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນຂອງພວກເຮົາສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະ ມອບ ໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງພາພວກເຂົາລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

17 ແຕ່ວ່າເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາ. ແລະ ບັດນີ້ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສອບຖາມພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ; ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາມາທັນເວລາພໍດີເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົກໄປຢູ່ ໃນກຳມີຂອງພວກຊາວເລມັນ. ເພາະຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ອາມໂມຣອນໄດ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານ ມາຊ່ວຍພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງພົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຊາຍຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປກັບຊະ

ເລີຍເສີກນັ້ນໄດ້ມາຮອດທັນເວລາເພື່ອຍັບ
ຍັງສັດຕູໄວ້, ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຈະ
ຂະນະພວກເຮົາຢູ່ແລ້ວ.

19 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບນ້ອຍຈຳນວນ
ສອງພັນທຶກສິບຄົນນັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸ
ເດືອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງ
ໃນການສູ້ຮົບ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກັບຊາວເລມັນ,
ແລະ ໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເວລາກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ພວກເຮົາກຳລັງຈະຍອມແພ່ໃຫ້ແກ່ຊາວ
ເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ທະຫານສອງພັນທຶກ
ສິບຄົນນັ້ນຍັງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ເລີຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງ
ແລະ ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງທຸກຄຳ
ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນໄປເຊັ່ນ
ນີ້ຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າວ່າ "ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ
ພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນໜີ້
ຊີວິດຕໍ່ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກັບພວກທີ່
ຖືກເລືອກໃຫ້ໄປສົ່ງຊະເລີຍເສີກເຫລົ່ານັ້ນ
ສຳລັບໄຊຊະນະເທື່ອນີ້; ເພາະພວກເຂົາ
ເປັນຜູ້ທີ່ຕີຊາວເລມັນໃຫ້ແຕກຜ່າຍໄປ;
ສະນັ້ນ ພວກນັ້ນຈິ່ງຖືກຂັບໄລ່ກັບໄປຫາ
ເມືອງແມນທາຍ.

23 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຄູມະ
ໄນໄວ້; ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍທັງໝົດດ້ວຍ
ດາບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຍັງ
ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຊາວເລມັນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ, ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງທັນທີວ່າ ໃຫ້ຍ້າຍ

ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດ
ເຈັບອອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ປິ່ນ
ປົວບາດແຜຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຢູ່ສອງຮ້ອຍຄົນໃນສອງພັນທຶກສິບຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ໝົດສະຕິໄປ ເພາະ
ການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ
ຕາມ, ດ້ວຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ
ຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມປະຕິຍິນດີຫລາຍແກ່ກອງທັບທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນ
ພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ມີ
ຈັກຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ
ບາດເຈັບຫລາຍບ່ອນ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ການຮັກສາທີ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນການແປກປະຫລາດໃຈແກ່
ທີ່ວກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດໃນຂະນະທີ່
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າ
ຕາຍ. ແລະ ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນ
ວ່າມັນເປັນ "ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນ
ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າ "ສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາມີຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ເຊື່ອ—ວ່າມັນມີ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່
ສົງໄສ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ
ໄວ້ໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງ
ພຣະອົງ.

27 ບັດນີ້ ນີ້ຄືສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ; ພວກເຂົາຍັງ
ໜຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເຂັ້ມ
ແຂງ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
ໃນພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ.

21 ກ ແອວ 56:47-48. 26 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
25 ກ ແອວ 56:56. 2 ຄມພ ສັດທາ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາບານຜູ້ຄົນ ຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ໄດ້ຜັງສົບຄົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຊາວເລມັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຖາມກົດກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ພາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

29 ບັດນີ້ກິດເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຄວບຄຸມກຸ່ມທະຫານຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄຸມພວກຊະເລີຍເສິກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

30 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງກິດທີ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມເດີນທາງລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາພ້ອມດ້ວຍຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບພວກນັກສືບຂອງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ.

31 ແລະ ພວກນັ້ນ ໄດ້ຮ້ອງບອກພວກເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບໄປທາງເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງບອກຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເປັນຍ້ອນການກະບົດຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງຟາດພັນພວກເຂົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນເຂົ້າມາຫາດາບຂອງພວກເຮົາເປັນໝູ່, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍນັ້ນໄດ້ແລ່ນຜ່າຍໜີໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປແລ້ວ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມພວກເຂົາທັນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບຢ່າງວ່ອງໄວກັບມາເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງທັນເວລາເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃນການປ້ອງກັນເມືອງໄວ້.

35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາອີກ. ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖີດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະອົງທີ່ບົດປ່ອຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທີ່ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮີລາມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງກິດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໄປນັ້ນໄດ້ ະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແລ້ວ.

ບົດທີ 58

ຮີລາມັນ, ກິດ, ແລະ ທີອອມເນີ ຍຶດເອົາເມືອງແມນທາຍຄືນມາດ້ວຍກົນອຸປາຍ—

ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ—ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປ້ອງກັນ ເສລີ ພາບ ແລະ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ກັບສັດທາຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ 63-62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈຸດປະສົງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ຈະເອົາເມືອງແມນທາຍໃຫ້ໄດ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີທາງທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງດ້ວຍກຳລັງທັບນ້ອຍຂອງພວກເຮົານີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈື່ກິນອຸປາຍທີ່ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ "ຫລອກໃຫ້ພວກເຂົາອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາ ມີ ຈຳນວນ ພົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ກ້າອອກໄປໂຈມຕີພວກເຂົາໃນທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະໃຫ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຮັກສາແຜ່ນດິນພາກຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດກັບຄືນມາເປັນເຈົ້າຂອງອີກ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງລໍຖ້າ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຕື່ມອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ຈັກການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້

ຄອຍຖ້າຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການລໍຄອຍນີ້ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເລີຍ ເພາະວ່າແຕ່ລະມື້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນພ້ອມທັງ ສະບຽງອາຫານ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ນີ້ຄືສະພາບຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້.

6 ແລະ ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາໂຈມຕີພວກເຮົາເປັນບາງຄັ້ງ, ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຮົາດ້ວຍກົນອຸປາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອອກຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ ເພາະກຳລັງ ແລະ ທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຄອຍຖ້າຢູ່ໃນສະພາບອັນທຸກຍາກລຳບາກເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາເກືອບຈະຕາຍ ຍ້ອນການຂາດອາຫານ.

8 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອາຫານພ້ອມກັບກອງທະຫານສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຄຸ້ມກັນອາຫານມາເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາ; ແລະ ນີ້ຄືຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ, ເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນປະເທດຂາດຂອງພວກເຮົາຈາກການຕົກໄປສູ່ກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງມີຈຳນວນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນໃຈເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງມາໃຫ້ພວກເຮົາຫລາຍກວ່ານີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມໂສກ

ເສົ້າ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ, ຍ້ານ ວ່າ ບໍ່ ທາງ ໃດ ກໍ່ ທາງ ໜຶ່ງ ການ ພິພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຈົນ ເຖິງ ການ ລົບ ລ້າງ ແລະ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ຈົນ ໝົດ ສິ້ນ.

10 ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ທຸ່ມ ເທ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໃນ ການ ອະທິຖານ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ກຳລັງ ຂຶ້ນ ແລະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳມີ ຂອງ ສັດຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ກຳລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊັບ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ເພື່ອ ຄຳ ຊູຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

11 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ມາ ຢ້ຽມ ຢາມ ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ໃຫ້ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄວາມ ສະຫງົບ ແກ່ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ປະທານ ສັດທາ ອັນ ແຮງ ກ້າ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ລອດ ພົ້ນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ພຣະ ອົງ.

12 ແລະ ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ໄດ້ ມີ ກຳລັງ ໃຈ ຂຶ້ນ ກັບ ກຳລັງ ອັນ ເລັກນ້ອຍ ຊຶ່ງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ນັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ເຈາະ ຈົງ ຢູ່ ກັບ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເອົາ ຊະນະ ສັດຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ "ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊັບ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ອຸດົມ ການ ແຫ່ງ ະ ເສ

ລິ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້.

13 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍົກ ກຳລັງ ອອກ ໄປ ດ້ວຍ ສູດ ກຳລັງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເພື່ອ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ແມນທາຍ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຂຶ້ນ ທາງ ຂ້າງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ເມືອງ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ, ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ຂ້າງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ເມືອງ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສົ່ງ ນັກ ສືບ ມາ ສອດ ແນມ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຈຳນວນ ແລະ ກຳລັງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ ຕາມ ຈຳນວນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໂດຍ ຍ້ານ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຕັດ ຂາດ ຈາກ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍົກ ກຳລັງ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ແລະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ ເສຍ, ແລະ ໂດຍ ຄິດ ອີກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຢ່າງ ໆ ຯດ ດາຍ ດ້ວຍ ກຳລັງ ທະຫານ ອັນ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ຕຽມ ຕົວ ເພື່ອ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

16 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ກຳລັງ ຕຽມ ຕົວ ເພື່ອ ຈະ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ກິດ ພ້ອມ ດ້ວຍ ທະຫານ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໄປ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ທີ່ ອອກ ເນີ ກັບ ຄົນ ຂອງ ລາວ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ກໍ່ ໄປ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຄື ກັນ.

17 ບັດ ນີ້ ກິດ ກັບ ຄົນ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເບື້ອງ

ຊ້າຍ; ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລີ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຄອຍຖ້າເວລາທີ່ຊາວເລມັນຈະຍົກທັບອອກມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບອັນມະຫາສານຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍົກມາ ແລະ ກຳລັງຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຫ້ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຖອຍອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາມາດ້ວຍຄວາມວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມໃຫ້ທັນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປທາງກາງຂອງກິດ ແລະ ທີອອມເນີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ເຫັນພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຜ່ານໄປ, ຫລື ວ່າກອງທັບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີ ໄດ້ຍົກທັບອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັ້ນພວກນັກສືບຂອງຊາວເລມັນໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາກັ້ນພວກເລມັນໄວ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍທະຫານຍາມທີ່ປະໄວ້ເຝົ້າເມືອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່

ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ.

22 ບັດນີ້ມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້ຍ້ອນວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຍອມໃຫ້ກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ທະຫານຍາມບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂດຍວິທີນີ້ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີ ຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາທີ່ພື້ນຂອງພວກເຂົາໄດ້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດົນພໍສົມຄວນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

24 ແລະ ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳລັງເດີນທັບມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ຢ້ານວ່າຈະມີແຜນການວາງໄວ້ເພື່ອຈະພາພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຖອຍຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໄດ້ຖອຍກັບໄປທາງເກົ່າຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນເວລາກາງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນຄິດວ່າ ຊາວນີໄຟຈະອ່ອນເພຍ ຍ້ອນການເດີນທັບຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຂັບໄລ່ກອງທັບທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟໄປແລ້ວ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຄິດອັນໃດເລີຍກ່ຽວກັບເມືອງແມນທາຍນັ້ນ.

26 ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຮອດຕອນກາງຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານອນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້

ເດີນທັບຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງອື່ນມຸ່ງໜ້າໄປ
ຫາເມືອງແມນທາຍ.

27 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ
ພວກເຮົາໃນຕອນກາງຄືນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້
ຕໍ່ມາ ພວກເຮົາກໍເລີຍໜ້າຊາວເລມັນໄປ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງ
ແມນທາຍກ່ອນພວກເຂົາ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ມາ
ຕາມນີ້ແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນກົນອຸບາຍ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງແມນທາຍໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເວລາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ກັບມາ
ໃກ້ເມືອງ, ແລະ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຕຽມ
ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພວກເຂົາຢູ່, ພວກເຂົາກໍ
ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດ
ຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ທັງໝົດ. ແຕ່ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈາກ
ແຜ່ນດິນໄປນຳພວກເຂົາ.

31 ແລະ ໃນ ເວລາ ນີ້ ເມືອງ "ຕ່າງໆ ທີ່
ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ໄປ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ
ຄວາມ ຄອບ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລ້ວ;
ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ
ກໍກຳລັງກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂາດຂອງຕົນ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ
ເສິກ ແລະ ຖືກຊາວເລມັນພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ

ມີກຳລັງບໍ່ຫລາຍທີ່ຈະຮັກສາຫລາຍຫົວ
ເມືອງ ແລະ ຊັບສິນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນ
ນີ້ໄວ້ໄດ້.

33 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ປະທານໄຊ
ຂະນະເໜືອແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເມືອງ ແລະ ແຜ່ນ
ດິນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເປັນຂອງພວກເຮົາຄືນມາ.

34 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກເຖິງສາເຫດວ່າ
ດ້ວຍເຫດໃດຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງ
ມາໃຫ້ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມາ
ຊ່ວຍພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າດ້ວຍເຫດໃດພວກ
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ທ່ານກຳລັງ
ຕົກຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ, ແລະ ທ່ານໄດ້ນຳ
ກຳລັງໄປຊ່ວຍເຫລືອແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ; ຖ້າ
ຫາກເປັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຈົ່ມເລີຍ.

36 ແລະ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນເຊັ່ນນີ້, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຍ້ານວ່າ ມັນຈະມີ "ການ
ແຕກແຍກໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ
ບໍ່ສົ່ງຄືນມາເພີ່ມອີກ; ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນມີຜູ້ຄົນຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍ
ກວ່າທີ່ໄດ້ສົງມາແລ້ວ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສຳຄັນເລີຍ—ພວກ
ເຮົາໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະ "ປົດປ່ອຍ
ພວກເຮົາ, ທັງໆທີ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ
ອ່ອນເພຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປົດ
ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ
ຂອງພວກເຮົາ.

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ຄືທ້າຍປີທີ່ຊາວເກົ້າ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໜີກັບ
ໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟແລ້ວ.

39 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງ

ອຳໂມນ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ເຖິງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ອງ ຍໍ ນັ້ນ, ກໍ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ເມືອງ ແມນທາຍ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຄຸ້ມ ຄອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ການ ຖືກ ຂ້າ ດ້ວຍ ດາບ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ "ຜູ້ ໃດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ.

40 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຫລາຍ ບ່ອນ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ "ເສລີ ພາບ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ; ແລະ ນັບ ມື້ ນັບ ວັນ ພວກ ເຂົາ ຍິ່ງ ໝັ້ນ ຢູ່ ໃນ ການ ລະ ນິກ ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ຂໍ້ ກຳ ນົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ເວລາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ສັດ ທາ ຢ່າງ ລິ້ນ ເຫລືອ ໃນ ຄຳ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

41 ແລະ ບັດ ນີ້, ອ້າຍ ນ້ອງ ໂມ ໂຮ ໄນ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຜູ້ ໄຖ່ ພວກ ເຮົາ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ທ່ານ ໄວ້ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ໄປ ດ້ວຍ ເຖິດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ກັບ ຄົນ ມາ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເທົ່ານີ້. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄື ຮີ ລາ ມັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ແອວ ມາ.

ບົດ ທີ 59

ໂມ ໂຮ ໄນ ຮ້ອງ ຂໍ ເພ ໂຮ ຣັນ ໃຫ້ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ—ຊາວ ເລມັນ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນີ ໄຟ ຮາ—ໂມ ໂຮ ໄນ ໃຈ ຮ້າຍ ໃຫ້ ຝ່າຍ ຜູ້ ບົກ ຄອງ. ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ປີ ທີ ສາມ ສິບ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ, ຫລັງ ຈາກ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຮັບ "ສານ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ ແລະ ອ່ານ ມັນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມີ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຜາ ສຸກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ກັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ຮັບ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ເສຍ ໄປ ກັບ ຄົນ ມາ.

2 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທຸກ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຮູ້ ຈັກ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ອ້ອມ ແອ້ມ ນັ້ນ ຮູ້ ຈັກ ນຳ ອີກ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ນຳ ກັນ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສານ "ສະ ບັບ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ະ ເພ ໂຮ ຣັນ ໂດຍ ຫັນ ທີ, ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເກນ ທະ ຫານ ເພື່ອ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ໃຫ້ ຮີ ລາ ມັນ, ຫລື ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ສາມາດ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ໄວ້ ໄດ້ ຢ່າງ ສະ ບາຍ ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຢ່າງ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ມັນ ຄົນ ມາ ໄດ້.

4 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ເວລາ ໂມ ໂຮ ໄນ ສົ່ງ ສານ ນີ້ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ວາງ ແຜນ ອີກ ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ສົ່ງ ຂອງ ທັງ ໝົດ ແລະ ຫົວ

39 ກ ແອວ 56:56. 40 ກ ຄມພ ເສລີພາບ. 59 1 ກ ແອວ 56:1. 3 ກ ແອວ 60:1-3. 2 ແອວ 50:40.

ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຄືນມາ ຊຶ່ງຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍຶດເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ຂະນະທີ່ໂມໂຣໄນກຳລັງຕຽມຕົວທີ່ຈະໄປ
ສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໂຟຮາທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຈາກເມືອງ
ໂມໂຣໄນ ແລະ ຈາກເມືອງລີໄຮ ແລະ ຈາກ
ເມືອງໂມຣິອານທັນກຳລັງຖືກຊາວເລມັນ
ໂຈມຕີ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີ
ຈາກແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ແລະ ຈາກແຜ່ນ
ດິນອັອມແອັມນັ້ນໄດ້ຂ້າມມາເຂົ້າຮ່ວມກັບ
ຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້.

7 ແລະ ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຕ່ລະມື້ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍຄຳສັ່ງ
ຂອງອາມໂມຣອນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກມາ
ສູ່ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຮາ, ແລະ ພວກ
ເຂົາໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາຈົນວ່າຜູ້ຄົນເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

8 ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີກຳລັງ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ
ຮາທີ່ເຫລືອຢູ່ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງໜີໄປ; ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງ
ໂມໂຣໄນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຕາມຄວາມຄິດຂອງໂມໂຣ
ໄນນັ້ນ ເພິ່ນຄວນສົ່ງຄົນໄປເມືອງນີໂຟຮາ,
ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນໃຫ້ຮັກສາເມືອງນີ້,
ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າການທີ່ຈະຮັກສາເມືອງບໍ່
ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມືຂອງຊາວເລມັນນັ້ນແມ່ນ
ງ່າຍກວ່າຈະໄປຕີເອົາຄືນ, ເພິ່ນຄິດວ່າຜູ້
ຄົນໃນເມືອງນີ້ຈະຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້ຢ່າງ
ງ່າຍດາຍ.

10 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ກຳລັງທັງໝົດ

ຂອງເພິ່ນຢູ່ຮັກສາບ່ອນຕ່າງໆຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້
ຍຶດຄືນມາໄດ້.

11 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອໂມໂຣໄນຮູ້ວ່າ
ເມືອງນີໂຟຮາຖືກຍຶດເອົາໄປແລ້ວ, ເພິ່ນ
ກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດ
ມີຄວາມສົງໄສຂຶ້ນມາຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຄວນ
ຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມືຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາຫລືບໍ່.

12 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ກໍເກີດຂຶ້ນກັບຫົວໜ້າ
ນາຍທະຫານຂອງເພິ່ນທັງໝົດ. ເຂົາເຈົ້າ
ກໍສົງໄສ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈຄືກັນ
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ມັນ
ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍກ່ຽວກັບຊາວເລ
ມັນທີ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໄນ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ,
ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ "ບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບ
ອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

ບົດທີ 60

*ໂມໂຣໄນ ຕໍ່ວ່າກັບ ເພໂຣຣັນ ພ້ອມທັງ
ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໃນການບໍ່ເອົາຫົວຊາຕໍ່
ກອງທັບ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້
ຄົນຊອບທຳຖືກຂ້າ—ຊາວນີໂຟຕ້ອງໃຊ້
ອຳນາດ, ແລະ ໃຊ້ທຸກວິທີເພື່ອບົດປ່ອຍ
ຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ—
ໂມໂຣໄນຊູ່ວ່າຈະຕໍ່ສູ້ກັບຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຈະໃຫ້ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງເພິ່ນ. ປະ
ມານ 62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ
ໄດ້ຂຽນໜັງສືໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີກ

13 ກ ແອວ 58:34; 61:2-3.

ຜູ້ຊື່ວ່າເພໂຮຣັນ, ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ
ຂຽນໄປ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ສົ່ງສານນີ້ມາຫາເພໂຮຣັນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ເປັນ "ທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ
ແລະ ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະ ມາ
ຫາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອປົກຄອງ ແລະ
ດຳເນີນການງານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທີອນີ້.

2 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ຈະ
ກ່າວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເປັນການກ່າວໂທດ;
ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວພວກທ່ານ ເອງ ໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນ, ແລະ ຈັດຫາ
ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຫາອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມທຸກຊະນິດໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສົງ
ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ບໍ່
ວ່າຈະເປັນບ່ອນໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາຈະ
ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບ
ພວກທ່ານ ໂດຍກົງວ່າ, ແລະ ຄົນຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນກັບຄົນຂອງເພິ່ນ
ນຳອີກ, ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນ
ສາຫັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງທົນຕໍ່ຄວາມຫິວ
ເຂົ້າ, ຫິວນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ແລະ
ຄວາມທຸກໆປະການ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງອິດ
ທົນຢູ່ກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍ
ຈະບໍ່ຈົ່ມວ່າ ແລະ ຮ້ອງທຸກເລີຍ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກ
ຂ້າຕາຍໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍ
ດາບ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ຄວນເປັນໄປເລີຍຖ້າຫາກ
ພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງກຳລັງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາພຽງ
ພໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົາຫົວຊາ

ກັບພວກເຮົາເລີຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້
ຈັກສາເຫດຂອງການບໍ່ເອົາຫົວຊາອັນໃຫຍ່
ຫລວງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້ຈັກ
ວ່າ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່.

7 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງ
ຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຢ່າງໃ່ງຈ້າ
ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນຂະນະທີ່ສັດຕູຂອງ
ພວກທ່ານກຳລັງແຜ່ຂະຫຍາຍວຽກງານ
ແຫ່ງຄວາມຕາຍອ້ອມຮອບຕົວຂອງພວກ
ທ່ານຢູ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ສັດຕູກຳ
ລັງຂ້າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານຢູ່ເປັນພັນໆ
ຄົນ—

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ລໍຄອຍ
ຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະ
ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້
ສົ່ງກອງທັບໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ
ໃຫ້ຫລາຍພັນຄົນ ພົ້ນຈາກການຕາຍດ້ວຍ
ດາບ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກທ່ານ
ໄດ້ກັກສະບຽງອາຫານໄວ້ ບໍ່ສົ່ງໄປໃຫ້
ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນຈຳນວນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕ້ອງເສຍຊີວິດ
ໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມປາດຖະໜາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຄວາມ
ຜາສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ກຳລັງຈະ "ຕາຍ
ດ້ວຍຄວາມອິດຫິວ, ເພາະການບໍ່ເອົາຫົວ
ຊາຂອງພວກທ່ານນີ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ—ເພາະ ວ່າ ພວກທ່ານ ຄວນ

ຈະເປັນທີ່ຮັກຫອມ; ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະກະຕຸ້ນຕົວເອງໃຫ້ພາກພຽນຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເລືອດຂອງຫລາຍພັນຄົນຈະໄຫລລົງມາເທິງພວກທ່ານເພື່ອການແກ້ແຄ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກການຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ—

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້, ແລະ ກໍຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງເລີຍ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແນວນີ້, ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ.

12 ພວກທ່ານ "ຄິດບໍ່ວ່າ, ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານຖືກຂ້າຕາຍ ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດສໍາລັບການຕາຍຂອງຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍນັ້ນ;

13 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້ "ຄົນຊອບທໍາຕ້ອງຖືກຂ້າ ເພື່ອຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ມາຫາຄົນຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າຄົນຊອບທໍາຕົກໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຖືກຂ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບພິນ້ອງຂອງຕົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

15 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກພວກຫົວຫ້າ ຂອງ ພວກເຮົາກ່ອນ ແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ານທານສັດຕູຂອງພວກເຮົາໄດ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີອໍານາດເໜືອກວ່າພວກເຮົາ.

16 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ກຸ່ມນິຍົມກະສັດເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ການນອງເລືອດອັນແສນສາຫັດເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຂັດແຍ້ງກັນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮ່ວມກໍາລັງເຂົ້າກັນຄືກັນກັບພວກເຮົາເຄີຍເຮັດມາແຕ່ກ່ອນ ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນ ຄວາມຢາກ ໄດ້ ອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດ ຊຶ່ງກຸ່ມນິຍົມກະສັດ ໄດ້ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍກັບພວກເຮົາຢູ່ນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົາມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະຍົກຕາບຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັນ ເອງ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາອອກໄປສູ້ຮົບ

12 ກ ລາ 13:1-5. 13 ກ ແອວ 14:10-11;	ຄພ 42:46-47. 15 ກ ແອວ 51:9, 13.	16 ກ ແອວ 51:16-19. ຂ ແອວ 51:5, 8.
---------------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------

ກັບສັດຕູດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຜ່າຍແພ້ໄປ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຊາວເລມັນກຳລັງ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່, ກຳລັງຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ພວກເຂົາກຳ ລັງຂ້າຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກໍຖືກຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນຳ ອີກ, ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກນາໆປະການ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ ສຸດຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຸ່ມນິຍົມ ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

18 ແຕ່ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນເວົ້າ ຍຶດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້? ເພາະພວກເຮົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກຳລັງສະແຫວງ ຫາ ສິດ ອຳນາດ ຢູ່ ຫລື ບໍ່. ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກໍເປັນຜູ້ທີ່ລະຍຶດຕໍ່ ປະເທດຊາດຂອງພວກທ່ານຄືກັນຫລືບໍ່.

19 ຫລື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາຍ້ອນ ວ່າ ພວກທ່ານຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງປະເທດ ແລະ ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍກຳລັງ ອັນແຫ້ນໜາຊັ້ນບໍ່, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈັດສົ່ງອາຫານໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ບໍ່ສົ່ງ ຄົນໄປເພີ່ມກຳລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ?

20 ພວກທ່ານລົມພຣະບັນຍັດຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານລົມການເປັນຊະ ເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ບໍ່? ພວກທ່ານລົມແລ້ວບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດ

ຕູມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ?

21 ຫລື ວ່າພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາຕໍ່ໄປຢູ່ບໍ່, ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ ແລະ ບໍ່ ໃຊ້ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຫາໄວ້ໃຫ້ເປັນ ປະໂຫຍດ?

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ລ້າໆ ໄດ້ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມ ດ້ວຍຄົນຫລາຍພັນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບ ເປັນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ຊຶ້ງນັ່ງຢູ່ລ້າໆ, ໃນ ຂະນະທີ່ຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນທີ່ຢູ່ທາງຊາຍ ແດນກຳລັງລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ເສຍເລືອດເນື້ອໄປ?

23 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຖື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຜິດຂະນະທີ່ພວກ ທ່ານ ນັ່ງ ຢູ່ ຢາງ ເສີຍ ເມີຍ ແລະ ເບິ່ງ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ ພວກທ່ານຈິ່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພາຊະນະ "ຂ້າງ ໃນສະອາດເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພາ ຊະນະຂ້າງນອກສະອາດນຳດ້ວຍ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມານັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນທ່າງານ, ແລະ ສົ່ງອາຫານ ແລະ ຄົນມາໃຫ້ພວກເຮົາຢາງໄວ, ແລະ ສົ່ງ ໄປໃຫ້ຮີລາມັນນຳອີກ, ເພື່ອເພີ່ມຈະໄດ້ຄ້ຳ ຊູ ພາກສ່ວນເຫລົ່ານັ້ນຂອງປະເທດຂອງ ພວກເຮົາໄວ້, ຊຶ່ງເພີ່ນຍຶດຄືນມາໄດ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນໃນຄວາມ ຄອບຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນ ສ່ວນເຫລົ່ານີ້ຄືນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເປັນການ ສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົບກວນຊາວ

ເລມັນອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຫ້
ພາຊະນະຂ້າງໃນຂອງພວກເຮົາສະອາດ
ເສຍກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຫົວໜ້າຝ່າຍ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດ
ຕາມສານນີ້, ແລະ ອອກມາສະແດງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະ
ພາບອັນແທ້ຈິງ, ແລະ ພະຍາຍາມເສີມກຳ
ລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ,
ແລະ ສົ່ງອາຫານເພື່ອມາລ້ຽງພວກເຂົາ
ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະໃຫ້ກຸ່ມ
ອິດສະລະສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາ
ແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ປະພະລັງ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບ
ພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອຳນາດອັນໃດມາທຳ
ລາຍພວກເຂົາໄດ້—

26 ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຍັອນວ່າສັດທາ
ອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ຄວາມອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກນາໆ
ປະການຂອງພວກເຂົາ—

27 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ຫາ ພວກ
ທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນ
ດາພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີອິດສະ
ລະພາບຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກມັນຈະ
ມີແມ່ນແຕ່ແສງແຫ່ງອິດສະລະພາບໜ້ອຍ
ໜຶ່ງເຫລືອຢູ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍຸຍົງ
ໃຫ້ເກີດການກະບົດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ, ຈົນວ່າພວກທີ່ປາດຖະໜາຈະແຍ້ງ
ຊຶງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ຈະໝົດ
ສິ້ນໄປ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່
ຍ້ານອຳນາດ ຫລື ສິດອຳນາດຂອງພວກ
ທ່ານເລີຍ, ແຕ່ຄື "ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວ; ແລະ ຕາມພຣະ

ບັນຍັດຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບ
ດາບເພື່ອປ້ອງກັນອຸດົມການຂອງປະເທດ
ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້, ແລະ ຍ້ອນ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ ພວກເຮົາ
ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ
ເຊັ່ນນີ້.

29 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນ ເຖິງ ເວລາ ແລ້ວ, ແທ້
ຈິງ ແລ້ວ, ບັດນີ້ ເວລາມາຮອດ ແລ້ວ ຖ້າ
ຫາກພວກທ່ານບໍ່ຕື່ນຕົວໃນການປ້ອງກັນ
ປະເທດຊາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ
ທ່ານ ແລ້ວ, "ດາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ
ຫ້ອຍຢູ່ເໜືອຫົວຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນຈະພົ້ນລົງໃສ່ພວກທ່ານ ແລະ
ມາ ຍ້ຽມ ຍາມ ພວກ ທ່ານ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ
ພິນາດ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງລໍຖ້າຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າ
ຫາກພວກທ່ານບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອແກ່
ພວກເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາ
ພວກທ່ານທີ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ
ຈະພົ້ນພວກທ່ານດ້ວຍດາບ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຂັດຂວາງ
ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນອຸດົມ
ການ ແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

31 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່
ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ກ້າວ
ໜ້າໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.

32 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະໄວ້ຊີວິດພວກທ່ານ ແລະ ສະ
ເດັດມາລົງໂທດຊາວເລມັນ, ຍ້ອນວ່າຮິດ
ຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນໜ້າກຽດຊັງ,

25 ກ ແອວ 51:6; 61:15. 29 ກ ຮລມ 13:5; 3 ນພ 2:19.
28 ກ ກຈກ 5:26-29.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ໂດຍຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກ ພວກເຮົາ, ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງພວກທ່ານ ເປັນເຫດຂອງຄວາມ ຮັກຂອງພວກທ່ານນຳຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ?

33 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານ ລະເມີດ ກົດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານ ໄດ້ຢຽບຢູ່ ມັນ ໄວ້ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງຂອງເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ຮັບກັບພວກເຂົາ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຮໂນມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ເພື່ອຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານກັບຄືນຂອງພວກທ່ານ ມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນນຳອີກ ໂດຍໄວທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ເຮັດຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກ ທ່ານຢ່າງໄວ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຍ້ອນຄວາມອຶດ ຫິວ; ສະນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ມອບ ອາຫານ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນ ຈະເປັນໄປດ້ວຍດາບກໍຕາມ. ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າສຳເລັດ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມ ໂຮໂນຫົວໜ້າ

ນາຍທະຫານຂອງພວກທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ "ສະແຫວງຫາອຳນາດ, ແຕ່ ຈະ ດຶງ ມັນລົງມາ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ກຽດ ຕິ ຍົດ ຂອງ ໂລກ, ແຕ່ ເພື່ອ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຂອງ ປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ພຽງເທົ່າ ນີ້.

ບົດທີ 61

ເພ ໂຮຣັນບອກ ໂມ ໂຮ ໂນ ເຖິງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ—ກຸ່ມ ນິຍົມກະສັດຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຣັມລາໄປ ແລະ ສ້າງມິດຕະພາບກັບ ຊາວເລມັນ— ເພ ໂຮຣັນຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທາງທະ ຫານເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກກະບົດ. ປະ ມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໂມ ໂຮໂນສົ່ງສານຂອງ ເພິ່ນໄປຫາຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງ, ແລ້ວເພິ່ນກໍ ໄດ້ຮັບສານຈາກ "ເພ ໂຮຣັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກ ຄອງ ແລະ ນີ້ຄືເນື້ອຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ:

2 ຂ້າພະເຈົ້າເພ ໂຮຣັນຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໄດ້ສົ່ງ ຂໍ້ຄວາມ ເຫລົ່າ ນີ້ມາຫາ ໂມ ໂຮ ໂນ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ ຂອງກອງທັບ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານ ໂມ ໂຮ ໂນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊື່ນ ຊົມໃນ "ຄວາມທຸກຂອງທ່ານເລີຍ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າໂສກເສົ້າຫລາຍ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີບາງຄືນທີ່ຊື່ນຊົມໃນ ຄວາມທຸກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະ

ໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນ ກຸ່ມອິດສະລະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄົນຫລວງຫລາຍທີ່ລຸກຂຶ້ນກະບົດ.

4 ແລະ ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ພະ ຍາ ຍາມ ຈະ ເອົາບັນລັງຕັດສິນ ໄປ ຈາກ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ທີ່ ເປັນ ສາ ເຫດ ໃຫ້ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ເກີດຂຶ້ນ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໃຊ້ ຄຳ ຍົກ ຍ້ອງ ແລະ ຊັກ ຈູງ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄປ ນຳ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເປັນ ສາ ເຫດ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ທຸກ ຢາງ ສາ ຫັດ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຮົາ; ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ກັກ ສະ ບຽງ ອາ ທານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້, ແລະ ໄດ້ ຂົ່ມ ຊູ່ ກຸ່ມ ອິດ ສະ ລະ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກ້າ ມາ ຫາ ທ່ານ.

5 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄລ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໜີ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດ ໂອນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຄົນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ເທົ່າ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຫາ ໄດ້.

6 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ປະ ກາດ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ ນີ້; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ກຳລັງ ພາ ກັນ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ ແຕ່ ລະ ມີ້, ແລະ ຮັບ ເອົາ ອາ ວູດ ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ັອິດສະລະ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ຄວາມ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ມາ.

7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ທີ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຢຸດ ສະ ຫງັກ ໃນ ການ ຕໍ່ ຕ້ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພວກ ເຮົາ ແລະ ບໍ່ ກ້າ ອອກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

8 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຄອບ ຄອງ ແຜ່ນ

ດິນ ຫລື ເມືອງ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ໃຫ້ ມີ ກະ ສັດ ຂຶ້ນ ປົກ ຄອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ, ແລະ ກະ ສັດ ໄດ້ ຂຽນ ຈົດ ໝາຍ ໄປ ຫາ ກະ ສັດ ຊາວ ເລ ມັນ, ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ໄດ້ ສັນ ຍາ ຮ່ວມ ສຳ ພັນ ທະ ໄມ ຕີ ກັບ ຊາວ ເລ ມັນ; ຊຶ່ງ ໃນ ຄຳ ສັນ ຍາ ສຳ ພັນ ທະ ໄມ ຕີ ນັ້ນ ລາວ ຕົກ ລົງ ວ່າ ຈະ ຮັກ ສາ ເມືອງ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ ໄວ້, ລາວ ຄິດ ວ່າ ການ ຮັກ ສາ ນັ້ນ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ເລ ມັນ ສາ ມາດ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເປັນ ຫົວ ເມືອງ ຂຶ້ນ ຂອງ ຊາວ ເລ ມັນ ແລ້ວ, ລາວ ເອງ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ກະ ສັດ ປົກ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້.

9 ແລະ ບັດ ນີ້, ໃນ ສານ ຂອງ ທ່ານ ນັ້ນ ທ່ານ ຕຳ ນິ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ກໍ ບໍ່ ເປັນ ຫຍັງ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຈ ຮ້າຍ ເລີຍ, ແຕ່ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ນ້ຳ ໃຈ ອັນ ປະ ເສີດ ຂອງ ທ່ານ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພ ໂຮ ຮັນ ບໍ່ ໄດ້ ສະ ແຫວງ ຫາ ອຳນາດ ອັນ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແລະ ເສ ລິ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ເທົ່ານັ້ນ. ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ເສ ລິ ພາບ ສະ ເໝີ ມາ ຊຶ່ງ ໃນ ນັ້ນ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ັອິດສະລະ.

10 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕໍ່ ຕ້ານ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈົນ ເຖິງ ການ ນອງ ເລືອດ. ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ເລ ມັນ ເສ ຍ ເລືອດ ເນື້ອ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ.

11 ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ເສ ຍ ເລືອດ ເນື້ອ ເລີຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ແລະ ຈັບ ດາບ ຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

3 ກ ແອວ 51:6-7. 6 ກ ຄມພ ເສລີພາບ;	ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. 9 ກ ຍຮ 8:31-36;	ຄພ 88:86.
-------------------------------------	---	-----------

12 ພວກເຮົາຈະຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ຖ້າຫາກມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາເລີຍ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາ.

14 ສະນັ້ນ, ໂມ ໂຣ ໂນ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຄວາມຊົ່ວໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດ "ຕ້ານທານໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຊັ່ນດຽວກັບການກະບົດ ແລະ ການແຕກແຍກນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານມັນ ດ້ວຍດາບຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນສິດທິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໃນອຸດົມການຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

15 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ທ່ານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໂດຍໄວ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງທ່ານຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງລີໄຮ ແລະ ຂອງທິອານຄຳ; ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນສົງຄາມໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນຕາມ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບທີ່ມີຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານເລັກໜ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອ

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫົວຕາຍ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມກຳລັງທະຫານເທົ່າທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ໃຫ້ເດີນທັບມາທີ່ນີ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະໄປຕໍ່ສູ້ທັນທີກັບພວກທີ່ແຕກແຍກອອກໄປ ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕາມສັດທາທີ່ພວກເຮົາມີ.

18 ແລະ ພວກເຮົາຈະຍິດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລານັ້ນຄືນມາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງໄປໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ສິ້ນສຸດລົງ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ໂມ ໂຣ ໂນ, ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບສານຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກຸ້ມໃຈຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດດີ, ວ່າມັນເປັນການຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາເອງ.

20 ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ທ່ານໄປສູ່ຮົບກັບພວກເຂົາ.

21 ຈົ່ງຊ່ວຍໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງບອກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສລີພາບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫາໂມ ໂຣ ໂນອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຽງເທົ່ານີ້.

13 ກ ຄມພ ສັດທາ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 14 ກ ແອວ 43:47. 15 ກ 2 ກສທ 3:17. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 21 ກ ຊກຍ 10:12.

ບົດທີ 62

ໂມ ໂຮ ໄນ ເດີນທັບ ໄປ ຊ່ວຍ ເພ ໂຮ ຣັນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ—ກຸ່ມ ນິ ຍົມ ກະສັດ ຜູ້ ປະຕິເສດບໍ່ປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ຖືກປະ ຫານ ຊີ ວິດ—ເພ ໂຮ ຣັນ ແລະ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນິ ໄຟ ຮາ ຄືນ ມາ—ຊາວ ເລມັນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອຳ ໂມນ—ທີ່ ອານ ຄຳ ຂ້າ ອາມ ໂມ ຣອນ ແລະ ລາວ ກໍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຄື ກັນ— ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ, ແລະ ສັນ ຕິ ພາບ ໄດ້ ຖືກ ສະ ຖາ ປະ ນາ ຂຶ້ນ—ຮີ ລາ ມັນ ກັບ ຄົນ ມາ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຄື ເກົ່າ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂຶ້ນ. ປະມານ 62-57 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຮັບ ສານ ນີ້ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ພະ ລັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊື່ ສັດ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ຄື ເພິ່ນ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ "ຄົນ ທໍ ລະ ຍຶດ ຕໍ່ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ແລະ ຕໍ່ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແຕ່ ເພິ່ນ ກໍ ເປັນ ທຸກ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຄື ກັນ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ທີ່ ຂັບ ໄລ່ ເພ ໂຮ ຣັນ ອອກ ຈາກ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ສະ ຫລຸບ ເພາະ ມັນ ມີ ພວກ ທີ່ ກະ ບົດ ຕໍ່ ປະ ເທດ ຊາດ ແລະ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເອົາ ຄົນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ມານ ນຳ ຕາມ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແລະ ມອບ ອຳ ນາດ ໃຫ້ ລີ ໂຮ ແລະ ທີ ອານ ຄຳ ບັງ ຄັບ ບັນ ຊາ ກອງ ທະ ຫານ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ

ດິນ ກິເດໂອນ.

4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍົກ "ທຸງ ແຫ່ງ ສເລລິ ພາບ ຂຶ້ນ ໃນ ທຸກ ບ່ອນ ທີ່ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ເຖິງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ກຳ ລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ຫາ ໄດ້ ໃນ ລະ ຫວ່າງ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ ນັ້ນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ພາ ກັນ ມາ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ປ້ອງ ກັນ ອິດ ສະ ລະ ພາບ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

6 ແລະ ເວລາ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຳ ລັງ ຄົນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໄດ້ ໃນ ລະ ຫວ່າງ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມາ ຮອດ ແຜ່ນ ດິນ ກິເດໂອນ, ແລະ ໄດ້ ຮ່ວມ ກຳ ລັງ ຂອງ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ກັບ ກຳ ລັງ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແມ່ນ ແຕ່ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ ກວ່າ ກຳ ລັງ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ, ຜູ້ ທີ່ ເປັນ "ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ຜູ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ສຸມ ອິດ ສະ ລະ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ ໄປ ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ໄດ້ ລົງ ໄປ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ເພື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໂຈມ ຕີ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ພົບ ກັບ ທະ ຫານ ຂອງ ເພ ຄັດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ ໄດ້ ເຂົ້າ ສູ້ ຮົບ ກັນ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ຄັດ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ ຖືກ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ, ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ກໍ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ສູ່ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ຂອງ ເພິ່ນ ເໝືອນ ເດີມ.

9 ແລະ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ຈາ ລະ ນາ ຄະ ດີ ຕາມ ກົດ ໝາຍ, ແລະ ກຸ່ມ ນິ ຍົມ ກະ ສັດ ກໍ ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ແລະ ເອົາ ເຂົ້າ

62 1 ກ ແອວ 60:18. 4 ກ ແອວ 46:12-13, 36.	ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	6 ກ ແອວ 61:4-8. ຂ ແອວ 51:5-7.
--	-----------------------------------	----------------------------------

ຄູກ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັຕັດສິນຕາມກົດ
ໝາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນ
ທະຫານຂອງເພຄັດ ແລະ ເປັນກຸ່ມນິຍົມ
ກະສັດທີ່ຂັດຂວາງ ແລະ ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ
ຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ຜູ້
ນັ້ນກໍຕ້ອງໄດ້ຖືກປະຫານຊີວິດ.

10 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ກົດ
ໝາຍນີ້ຈະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງ
ຄັດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງປະເທດຊາດ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ
ຕາມທີ່ຖືກພົບວ່າປະຕິເສດອິດສະລະພາບ
ຍ່ອມຖືກປະຫານຊີວິດຕາມກົດໝາຍໂດຍ
ທັນທີ.

11 ແລະ ປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງ
ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນ
ສຸດລົງດັ່ງນີ້; ໂມໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ນຳ
ສັນຕິສຸກຄົນມາໃຫ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເພິ່ນ, ໂດຍໄດ້
ປະຫານຊີວິດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການ
ແຫ່ງອິດສະລະພາບ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ
ປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໂມໂຮໂນໄດ້
ສົ່ງໃຫ້ສົງສະບຽງອາຫານ ແລະ ກອງທັບທີ່
ມີກຳລັງຄົນຫົກພັນຄົນໄປໃຫ້ຮີລາມັນໂດຍ
ທັນທີ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນໃນການປ້ອງ
ກັນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

13 ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ມີກຳ
ລັງຄົນຫົກພັນຄົນພ້ອມດ້ວຍອາຫານເປັນ
ຈຳນວນພຽງພໍໄປໃຫ້ກອງທັບຂອງລີໂຮ
ແລະ ທີອານຄຳນຳອີກ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສິ່ງນີ້ກະທຳໄປເພື່ອເສີມ
ກຳລັງແຜ່ນດິນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕ້ານທານຊາວ
ເລມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນ ໂດຍທີ່ໄດ້ປະກອງ
ທະຫານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນ
ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລ້ວ ທັງ ສອງ ກໍ
ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍທະຫານ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນນິໄຟຮາ, ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະເອົາຊະນະ
ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນເດີນທັບມຸ້ງໜ້າໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຊາວ
ເລມັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂ້າ
ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຍຶດ
ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງ
ຄາມຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງ
ຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ຈັບພວກເຂົາໄວ້ແລ້ວ,
ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຮັດພັນທະ
ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມຂຶ້ນສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟອີກຕໍ່ໄປ.

17 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະ
ສັນຍານີ້ແລ້ວ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງພວກ
ເຂົາໄປຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ
ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນມີຈຳນວນປະມານສີ່
ພັນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເພິ່ນໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປແລ້ວ ພວກ
ເພິ່ນກໍໄດ້ເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟຮາ.
ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກເພິ່ນໄປຮອດເມືອງນິໄຟຮາແລ້ວ,
ພວກເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນທົ່ງພຽງທີ່ຢູ່ໃກ້
ກັບເມືອງນິໄຟຮາ.

19 ບັດນີ້ໂມໂຮໂນປາດຖະໜາຈະໃຫ້
ຊາວເລມັນອອກມາສູ່ຮົບກັບພວກຕົນໃນ

ທັງພຽງ; ແຕ່ຊາວເລມັນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມເກັ່ງກ້າທີ່ສຸດຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ໂດຍທີ່ ເຫັນ ຈຳນວນ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເພິ່ນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອອກມາຕໍ່ສູ້ໃນມື້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ໂມໂຮໂນໄດ້ອອກໄປໃນຄວາມມືດ, ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງເພື່ອສອດແນມເບິ່ງວ່າຊາວເລມັນ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຢູ່ ກັບ ກອງທັບ ຂອງ ພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນໃດຂອງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ທາງເຂົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດກຳລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ໂມໂຮໂນໄດ້ກັບຄືນ ໄປ ຫາ ກອງທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຕຽມເຊືອກກັບຂັ້ນໄດໂດຍດ່ວນ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຢ່ອນລົງໄປ ຈາກສັນກຳແພງ ແລະ ເຂົ້າໄປຫາຂ້າງໃນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນ ໄດ້ ໃຫ້ທະຫານ ຂອງ ເພິ່ນ ຍົກ ທັບ ອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງ, ແລະ ຢ່ອນຕົວລົງໄປຫາສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລົງໄປທາງຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ກັບກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ ໄດ້ຢ່ອນຕົວລົງໄປ ໃນ ເມືອງຕອນກາງຄືນ ໂດຍ ໃຊ້ເຊືອກທີ່ໝັ້ນໜຽວ ແລະ ຂັ້ນໄດ; ເມື່ອຮອດຕອນເຊົ້າມາ ເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວດັ່ງນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນ

ຢູ່ພາຍ ໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈຢ້ານທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນແລ່ນໜີອອກໄປຕາມທາງເຂົ້າເມືອງນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໂນ ເຫັນ ວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງໜີໄປຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ອ້ອມໄວ້ອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍໜີເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນໂມໂຮໂນ ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

26 ໂມໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ຄອບຄອງເມືອງນີໄຟຮາດັ່ງນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຈັກຄົນເລີຍ; ແລະ ມີຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບ ັຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີອິດສະລະພາບ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາຢາກເຂົ້າຮ່ວມກໍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ເປັນຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ອອກ ແຮງ ຢ່າງ ດູ ໝັ່ນ, ໄດ້ໂຖດິນ, ປູກພືດພັນນາໆຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງສັດ ລວມທັງຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານທຸກຊະນິດ; ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ພົ້ນຈາກພາລະອັນໜັກໜ່ວງໂດຍວິທີນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນ

27 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.

ຈາກພາລະທີ່ບໍ່ຕ້ອງເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກທີ່ເປັນຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄອບ ຄອງ ເມືອງ ນີໂຟຣາ, ໄດ້ ຈັບ ຊະ ເລີຍ ເສິກ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄວ້, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ລົດ ກຳ ລັງ ລົງ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຊາວ ນີໂຟຣາ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ກັບ ຄົນ ມາ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ໂມໂຣໄນ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ກອງ ທັບ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟຣາ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ລີໄຮ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ໂມໂຣໄນກຳລັງຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕື່ນຕົກໃຈແລະ ໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນກັບກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ບົບໜີຈາກລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳໄປ, ຈົນລົງໄປຮອດແຜ່ນດິນໂມໂຣໄນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

33 ແລະ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ພາ ກັນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ເປັນ ກອງ ດຽວ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂມໂຣໄນ. ບັດ ນີ້ ອາມ ໂມຣອນ ຜູ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ກໍ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ຄື ກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນ ແລະ ລີໄຮ ແລະ ທີອານຄຳ ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນອ້ອມຮອບຊາຍແດນແຜ່ນດິນໂມ

ໂຣໄນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຖືກ ລ້ອມ ໄວ້ ຢູ່ ທີ່ ຊາຍ ແດນ ໃກ້ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ໃຕ້, ແລະ ບົດ ລ້ອມ ຊາຍ ແດນ ໃກ້ ກັບ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ.

35 ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນ ຄ່ຳ ດັ່ງ ນີ້. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ຊາວ ນີໂຟ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ມີ ຄວາມ ອິດ ເມື່ອ ຍາ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ ມາ ເປັນ ເວລາ ນານ ແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ວາງ ກົນ ອຸ ບາຍ ແນວ ໃດ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ, ນອກ ຈາກ ທີ່ ອານ ຄຳ ຄົນ ດຽວ ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ອາມ ໂມຣອນ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ເຈາະ ຈົງ ໃສ່ ວ່າ ອາມ ໂມຣອນ ແລະ ອະ ມາ ລີ ໂຄຢາ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ ເປັນ "ສາເຫດ ຂອງ ສົງ ຄາມ ທີ່ ຍຶດ ເຍື້ອ ຍາ ວ ນານ ລະ ຫວ່າງ ເຂົາ ເຈົ້າ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ສາເຫດ ຂອງ ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ການ ອຶດ ຢາ ກຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເຊັ່ນ ນີ້.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີອານຄຳມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຢອນຕົວລົງຈາກສັນກຳແພງເມືອງ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເຊືອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຫາ ບ່ອນ ນີ້, ຈົນ ວ່າ ລາວ ພົບ ກະ ສັດ ແລະ ລາວ ໄດ້ "ຊັດ ຫອກ ໃສ່ ກະ ສັດ ຖືກ ໃກ້ ຫົວ ໃຈ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກະ ສັດ ໄດ້ ປຸກ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ ຂຶ້ນ ກ່ອນ ຕົວ ເອງ ຈະ ຂາດ ໃຈ ຕາຍ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ທີອານຄຳ ແລະ ຂ້າ ລາວ.

37 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ລີໄຮ ແລະ ໂມໂຣໄນຮູ້ເຖິງການຕາຍ

35ກ ແອວ 48:1.

36ກ ແອວ 51:33-34.

ຂອງທິອານຄຳ, ພວກເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ຍ້ອນວ່າທິອານຄຳເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອປະເທດຊາດຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເພື່ອນແທ້ໆຂອງເສລີພາບ; ແລະ ລາວໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ຢ່າງຫລວງຫລາຍມາແລ້ວ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວ ໄດ້ຕາຍໄປເສຍແລ້ວຕາມທາງຂອງໂລກ.

38 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ອອກເດີນທັບໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນວ່າບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟອີກເລີຍໃນເວລານັ້ນ.

39 ແລະ ປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມ, ແລະ ມີການນອງເລືອດ, ແລະ ມີຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ມີຄວາມທຸກຢູ່ດັ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

40 ແລະ ມັນໄດ້ມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ມີການແຕກແຍກ, ແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄົນຊອບທຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

41 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນວ່າໄລຍະເວລາຂອງສົງຄາມນັ້ນ ຍາວນານຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງແຂງກະດ້າງຂຶ້ນ, ເພາະໄລຍະເວລາອັນຍາວນານຂອງສົງ

ຄາມ; ແລະ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງອ່ອນໂຍນລົງເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກໂມໂຣໂນໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ພາກຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນຈົນວ່າມີກຳລັງພຽງພໍແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຮີລາມັນກໍໄດ້ກັບໄປຫາບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແລະ ມັນກໍມີການສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

43 ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອຳນາດຂອງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງເພິ່ນໃຫ້ຢູ່ໃນການບັນຊາຂອງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມໂຣໂນຮາ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບໄປຢູ່ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຂອງເພິ່ນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ.

44 ແລະ ເພ ໂຣຣັນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຂອງເພິ່ນເໝືອນເດີມ; ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ຄົນຄືນອີກ; ຍ້ອນວ່າມັນມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນອີກໃນສາດສະໜາຈັກ.

45 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງອັນມະຫາສານໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກບາບ

40 ກ ແອວ 45:15-16. 41 ກ ຄພ ຍາກລຳບາກ,	ຄວາມຍາກລຳບາກ. 45 ກ ຄພ 18:44.	
---	---------------------------------	--

ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ໄວ້ ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

46 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນອີກຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

47 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງ ຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນຊຶ່ງກ່ຽວກັບກົດໝາຍ. ແລະ ມີ ການ ເລືອກຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຫົວໜ້າ ຂອງຜູ້ຕັດສິນຂຶ້ນອີກ.

48 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟກໍເລີ່ມ "ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມຮຸ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

49 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ເຄື່ອງ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ຫລື ພະລັງ, ຫລື ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຕ່າງໆ, ແຕ່ ພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ລະເມີເພີ້ຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນ ສາຍຕາຂອງຕົນເອງເລີຍ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກ ເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ອົງ.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈື່ຈໍາສະເໝີ ເຖິງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກະທໍາເພື່ອພວກເຂົາ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ ຈາກຄຸກ, ແລະ ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກໆປະ ການ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກກໍາມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

51 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າພວກ ເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນດັ່ງນີ້.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຫດ ການທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ. ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໃນປີທີສາມສິບຫ້າແຫ່ງການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໂຟ.

ບົດທີ 63

ຊິບລັນ ແລະ ຕໍ່ມາຮີລາມັນ ໄດ້ຄອບຄອງ ບັນ ທິກ ສັກ ສິດ ໄວ້—ຊາວ ນິໂຟ ຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ—ເຮກອດສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລໍາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ປ່ອຍ ມັນ ລົງ ສູ່ ທະເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ— ໂມໂຣໄນເຮາເອົາຊະນະຊາວເລມັນໃນສະ ຫາມຮີບ. ປະມານ 56-52 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟຄື "ຊິບລັນ ໄດ້ຄອບຄອງສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ຊຶ່ງ ແອວມາໄດ້ມອບໃຫ້ແກຣີລາມັນ.

2 ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນທ່ຽງທໍາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ພາກ ພູມ ໃຈ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ທີ່ຈະຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ອ້າຍຂອງ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ

47 ກ ມຊຸ 29:39. 48 ກ ແອວ 50:20. 63 1 ກ ແອວ 38:1-2. 2 ແອວ 37:1-12. ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.

ໂຮໂນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ. ແລະ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີຜູ້ຊາຍກຸ່ມໃຫຍ່ກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຈຳນວນເຖິງຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍ ເມຍ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ ທາງເໜືອ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮກອດເປັນຄົນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຫລາຍທີ່ສຸດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະ ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບ ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ປ່ອຍມັນລົງສູ່ທະເລທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຂີ່ໄປພ້ອມດ້ວຍ ສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ມີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນນຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາຂັບເຮືອໄປທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ໃນປີທີສາມສິບແປດ, ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ກໍໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງ. ແລະ ເຮືອລຳທຳອິດກໍໄດ້ກັບຄືນມາອີກ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົງໄປໃນເຮືອ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ, ແລະ ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂ່າວຄາວຂອງພວກເຂົາເລີຍ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ພວກເຂົາຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລເສຍແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນອອກໄປອີກ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າມັນໄປທາງໃດ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີທີສາມສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຊິບລັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ແລະ ໂຄຣ໌ອານທັນໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, ເພື່ອນຳເອົາສະບຽງອາຫານໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

11 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນສຳລັບຊິບລັນທີ່ຈະມອບສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງ ຮີລາມັນ, ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຮີລາມັນ, ໂດຍເອົ້ນຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ.

12 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ອັກຂະລະທັງໝົດນັ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຮີລາມັນຖືກຂຽນຂຶ້ນ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນນອກຈາກສ່ວນຕ່າງໆຊຶ່ງແອວມາສັ່ງຫ້າມຂັບໃຫ້ສົ່ງອອກໄປ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະ ມອບຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ໃນປີນີ້, ສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຮີລາ

<p>4 ກ ແອວ 22:31. 5 ກ ແອວ 22:32; ອຫ 10:20.</p>	<p>9 ກ ຮລມ 3:11-12. 11 ກ ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ໜຶ່ງສີຮີລາມັນ.</p>	<p>12 ກ ແອວ 18:36. ຂ ແອວ 37:27-32. 13 ກ ແອວ 37:4.</p>
--	---	---

ມັນ, ກ່ອນການຕາຍຂອງຊິບລັນ.

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ໃນ ບີນີ ຄີ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຊາວ ນີໄຟ ຄົນ ອີກ.

15 ແລະ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນີ້ ອີກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ອັນ ມີ ກຳ ລັງ ມະ ທາ ສານ ເພື່ອ ມາ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ, ຫລື ກັບ ກອງ ທັບ ຂອງ "ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ, ຊຶ່ງ ຕ້ອງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ

ເຂົາ ຕ້ອງ ຜ່າຍ ແພ້ ແລະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ໃຫ້ ກັບ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຄື ເກົ້າ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ຢ່າງ ໜັກ.

16 ແລະ ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ສິບ ເກົ້າ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ ກໍ່ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

17 ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຊິບລັນ ນຳ ອີກ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ່ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

ໜັງສືຮີລາມັນ

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ. ສົງ ຄາມ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ແຕກ ແຍກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ທຳ ນາຍ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຫລາຍ ທ່ານ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້ ກ່ອນ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ນຳ ອີກ, ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຮີລາມັນ ນຳ ອີກ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮີລາມັນ, ແລະ ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ນຳ ອີກ, ຈົນ ມາ ຮອດ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ. ແລະ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ນຳ ອີກ. ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຂອບ ຫຳ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ຕາມ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຮີລາມັນ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຈົນ ມາ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ໜັງສືຮີລາມັນ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ເພ ໂຣ ຣັນ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ກາຍ ເປັນ ທົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ແລະ ຖືກ ລອບ ຂ້າ ໂດຍ ຄົດ ຄູ ເມັນ—ແລ້ວ ເພ ຄົວ ເມ ໂນ ກໍ່ ຮັບ ຕຳ ແຫ່ງ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ແທນ—ໂຄຣ ອານ ທະ ເມີນ ຳ ພາ ກອງ ທັບ ເລມັນ, ຍຶດ ເອົາ ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄປ, ແລະ ຂ້າ ເພ ຄົວ ເມ ໂນ—ໂມ ໂຣ ໂນ ຮາ ຊະ ນະ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຍຶດ ເອົາ ເຊຣາ

ເຮັມລາ ຄົນ ມາ, ແລະ ໂຄຣ ອານ ທະ ເມີ ຖືກ ຂ້າ. ປະມານ 52–50 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ບີນີ ສິ ສິ ບ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ, ມັນ ໄດ້ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໄຟ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ເພ ໂຣ ຣັນ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ

15ກ ແອວ 62:43.

[ຮີລາມັນ]
1 2ກ ແອວ 50:40.

ໄປ ແລະ ໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງກັນ ຊຶ່ງເປັນພວກລູກຊາຍຂອງເພ ໂຮຣັນ ຈະໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ.

3 ບັດນີ້ ມີຄືລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນນຳອີກ: ເພ ໂຮຣັນ, ເພອານໂຄ, ແລະ ເພຄົວເມໂນ.

4 ບັດນີ້ເພ ໂຮຣັນບໍ່ໄດ້ມີລູກຊາຍພຽງແຕ່ສາມຄົນ ເທົ່ານັ້ນ (ເພາະ ເພິ່ນມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ), ແຕ່ສາມຄົນນີ້ ເປັນຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກກັນຂຶ້ນເປັນສາມກຸ່ມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພ ໂຮຣັນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ "ສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄົວເມໂນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເຫັນພ້ອມກັບສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

7 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພອານໂຄ, ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງກໍານານກະບົດຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປ, ແລະ ຖືກຕັດສິນຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ກໍານານກະບົດຂຶ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍ

"ເສລີພາບຂອງຜູ້ຄົນ.

9 ບັດນີ້ເວລາພວກທີ່ຍາກໃຫ້ເພອານໂຄເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນເຫັນວ່າເພອານໂຄໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດແລ້ວ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄືນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄິດຄູເມັນ, ໄປທີ່ບັນລັງຕັດສິນຂອງເພ ໂຮຣັນ, ແລະ ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພ ໂຮຣັນໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຄິດຄູເມັນໄປ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄິດຄູເມັນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໄລ່ຕາມລາວທັນ.

11 ແລະ ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ທີ່ໃຊ້ລາວມາ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ວ່າບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ຄິດຄູເມັນໄດ້ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ.

12 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກຄິດຄູເມັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ປອມຕົວເຂົ້າໄປລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ. ແລະ ຄິດຄູເມັນພ້ອມດ້ວຍພັກພວກຂອງລາວກໍໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳກັນ, ໄດ້ປະບົບຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ໂດຍວິທີທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ; ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກພົບເຫັນຕ້ອງຮັບໂທດ "ປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພຄົວເມໂນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນແທນເພ ໂຮຣັນອ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ມັນເປັນໄປຕາມສິດທິຂອງລາວທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປໃນປີທີສິ່ສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ

ສິນ ແລະ ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີ ທີ່ສີ່ສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືຊາວເລມັນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນມີກຳລັງຄົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະ ປະກອບອາວຸດດ້ວຍຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ດ້ວຍຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນທົວ ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນທຸກຊະນິດ.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບັງຄັບບັນຊາ ໂດຍໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກບັນດາຊາວນີໄຟ; ແລະ ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ.

16 ສະນັ້ນ, ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ທຸບະລອດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ ນາມໂມຣອນ, ຈຶ່ງຄິດວ່າໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຄົນມີກຳລັງແຂງແຮງ, ສະນັ້ນ ລາວຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟໄດ້, ແລະ ລາວກໍມີບັນຍາອັນແຫລມຄົນນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຖ້າສົ່ງລາວໄປ ລາວກໍຈະເອົາຊະນະຊາວນີໄຟໄດ້—

17 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທັບລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຍ້ອນວ່າມັນມີການຂັດແຍ້ງກັນ ແລະ ມີ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີທະຫານຍາມພຽງພໍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຊາວເລມັນຈະບໍ່ກ້າເຂົ້າມາເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອມາຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າກອງທະຫານອັນມະຫາສານຂອງລາວມາ, ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊາວນີໄຟບໍ່ມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະເຕົ້າໂຮມກຳລັງກອງທັບຂອງຕົນ.

20 ສະນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ຂ້າທະຫານຍາມທາງເຂົ້າເມືອງ, ແລະ ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທັງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄິວເມໂນ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ແລ່ນໜີໄປຕໍ່ໜ້າໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໄປຮອດກຳແພງເມືອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ພັນລາວຕິດກຳແພງຈົນລາວຕາຍ. ແລະ ວັນເວລາຂອງເພຄິວເມໂນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ບັດນີ້ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງໄດ້ຄອບຄອງເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ແລະ ເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ວ່າລາວໄດ້ຍຶດທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍມີກຳລັງຂຶ້ນ

ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຄິດຈະຍົກທັບໄປສູ່ຮົບ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ໃນແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ, ແຕ່ລາວໄດ້ຍົກທັບ
ໄປດ້ວຍກອງທັບໃຫຍ່ຂອງລາວ, ແລະ ມັງ
ໜ້າໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນ; ເພາະວ່າມັນ
ເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວທີ່ຈະຍົກທັບ
ໄປ ແລະ ຈະຟາດພັນໄປຕະຫລອດທາງ,
ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຍຶດເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ ສ່ວນ
ຕ່າງໆທາງເໜືອ.

24 ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າກຳລັງສ່ວນໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງຊາວນິໄຟຕັ້ງຢູ່ທີ່ໃຈກາງຂອງ
ແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍົກທັບໄປ
ໂດຍບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມກັນໄດ້ ແຕ່
ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຟາດພັນ
ພວກເຂົາລົງກັບພື້ນດິນ.

25 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອນີ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ
ໄດ້ ເດີນ ທັບ ຜ່ານ ໃຈ ກາງ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ
ໄປ ມັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂມໂຣໄນຮາໄດ້ປຽບ
ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວນິໄຟຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ.

26 ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໄນຮາຄິດວ່າ
ຊາວເລມັນບໍ່ກ້າເຂົ້າມາໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນ, ພຽງແຕ່ວ່າຈະເຂົ້າໂຈມຕີທົ່ວເມືອງ
ຕ່າງໆໂດຍອ້ອມແອ້ມຊາຍແດນຄືກັນກັບ
ທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ
ໂມໂຣໄນຮາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບອັນເຂັ້ມ
ແຂງ ຂອງ ລາວ ໄປ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ພາກ
ສ່ວນຕ່າງໆໂດຍອ້ອມຮອບໃກ້ຊາຍແດນ.

27 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວ
ໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນເລີຍ, ເພາະພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຫລວງ

ຊຶ່ງຄືເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ກຳລັງເດີນ
ທັບ ຜ່ານ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ ທີ່ ສຳ ຄັນ ທີ່ ສຸດ
ຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍກ່າຍກອງ, ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງ ແລະ
ທີ່ພື້ນຫລາຍບ່ອນ.

28 ແຕ່ເມື່ອ ໂມໂຣໄນຮາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້
ແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສົ່ງລີໂຮພ້ອມດ້ວຍກອງ
ທະຫານໄປປົດລ້ອມທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ສະ
ກັດກັ້ນພວກເຂົາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາ
ຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

29 ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ໄດ້
ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ
ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍທັບກັບຄືນໄປເຊຣາ
ເຮັມລາ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໄນຮາໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ລະຫວ່າງການຖອຍທັບຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຮົບກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ມັນກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ອັນນອງເລືອດທີ່
ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຖືກຂ້າ, ແລະ ໃນບັນດາພວກທີ່
ຕາຍນັ້ນມີ "ໂຄຣຣິອານທະເມີຢູ່ນຳ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈຶ່ງເບິ່ງຊາວເລມັນຈະ
ຖອຍທັບໄປທາງໃດກໍບໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ທາງເໜືອ, ຫລື ທາງໃຕ້, ຫລື ທາງຕາເວັນ
ອອກ, ຫລື ທາງຕາເວັນຕົກ, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ.

32 ແລະ ສະຫລຸບຄວາມແລ້ວ ໂຄຣຣິອານ
ທະເມີໄດ້ນຳເອົາຊາວເລມັນເຂົ້າໄປເຖິງໃຈ
ກາງຂອງຊາວນິໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ
ເຂົາຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຊາວນິໄຟ, ແລະ

ຕົວລາວ ເອງກໍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຍອມມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງ ຊາວນີໄຟ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ ໂຮ ໂນຮາ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາ ຄົນອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບ ມາ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກນັ້ນ ອອກຈາກແຜ່ນ ດິນໂດຍສັນຕິ.

34 ແລະ ປີທີສີ່ສິບເອັດ ແຫ່ງການປົກ ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 2

ຮີລາມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກາຍ ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແກດີອານທັນເປັນ ຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ—ຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາ ມັນຂ້າຄິດຄູເມັນ, ແລະ ພັກພວກຂອງແກ ດີອານທັນປົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ. ປະມານ 50-49 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສີ່ ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຫລັງຈາກໂມໂຮໂນຮາໄດ້ສະຖາປະນາສັນ ຕິພາບຂຶ້ນອີກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວ ເລມັນແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະຂຶ້ນ ສູ່ບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການ ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນອີກໃນບັນດາຜູ້ຄົນກຸ່ວກັບ ວ່າ ຜູ້ໃດສິມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດ ສິນແທນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີລາ ມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດສິນແທນໂດຍ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

3 ແຕ່ ຈຶ່ງເບິ່ງ, "ຄິດຄູເມັນຜູ້ໄດ້ລອບຂ້າ ເພໂຮຣັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍຊີ

ວິດຂອງຮີລາມັນຄືກັນ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບ ການ ສະ ໜັບ ສະ ໜູນ ຈາກພັກພວກຂອງ ລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ ວ່າຈະບໍ່ປອກໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງລາວ.

4 ເພາະມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ "ແກດີອານ ທັນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານໃນການ ປາກເວົ້າ ແລະ ກົນອຸປາຍແລ່ຫລ່ຽມທີ່ຈະ ເຮັດວຽກງານລັບກຸ່ວກັບການຄາດຕະກຳ ແລະ ບຸນຈີ້; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາ ເປັນຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ.

5 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າດີນຳພວກເຂົາ, ແລະ ຄິດຄູເມັນນຳອີກວ່າຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຈະໃຫ້ລາວໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ແລ້ວລາວຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວມີ ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດທີ່ສູງໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ຄິດຄູເມັນຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ ຈະຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງ ຕັດສິນເພື່ອຈະທຳຮ້າຍຮີລາມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງຮີລາມັນໄດ້ປອມ ຕົວອອກໄປຂ້າງນອກໃນເວລາກາງຄືນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງແຜນການ ຊຶ່ງພັກນີ້ວາງຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ທຳຮ້າຍຮີລາ ມັນ—

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ໃຊ້ຂອງຮີລາມັນໄດ້ພົບກັບຄິດຄູເມັນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ລາວ; ສະນັ້ນ ຄິດ ຄູເມັນຈຶ່ງໄດ້ປອກໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງຕົນ, ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ ຈະໃຫ້ລາວນຳລາວໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ລອບຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

8 ແລະ ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາມັນຮູ້ຈັກ

2 3ກ ຮລມ 1:9.

4ກ ຄມພ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ.

ເຖິງເລື່ອງໃນໃຈຂອງຄິດຄູເມັນທັງໝົດ, ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າ, ແລະ ຮູ້ຈັກອີກວ່າມັນເປັນຈຸດປະສົງຂອງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າຄືກັນ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະລັກ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະຍຶດເອົາອຳນາດ, (ແລະ ນີ້ເປັນແຜນການ "ລັບ, ແລະ ການມົວສຸມລັບຂອງພວກເຂົາ) ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນເວົ້າກັບຄິດຄູເມັນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາບັນລັງຕັດສິນນຳກັນເທາະ.

9 ບັດນີ້ມັນຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຄິດຄູເມັນພໍໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະຄິດວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນໄດ້ແທງຄິດຄູເມັນທະລຸຫົວໃຈຈົນລາວໄດ້ລົ້ມຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ມີສຽງຮ້ອງຄາງເລີຍ. ແລະ ລາວໄດ້ແລ່ນໄປບອກຮິລາມັນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຮິລາມັນຈິ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກໂຈນແລະ ກຸ່ມຄາດຕະກອນລັບພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດຕາມກົດໝາຍ.

11 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເວລາແກດີອານທັນຮູ້ວ່າຄິດຄູເມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາລາວກໍຢ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນລາວຈິ່ງສັ່ງໃຫ້ພັກພວກຂອງລາວຕິດຕາມລາວໄປ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍທາງລັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເວລາທີ່ຮິລາມັນສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກເຂົາ, ຈິ່ງບໍ່ເຫັນພວກເຂົາໃນບ່ອນໃດເລີຍ.

12 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແກດີອານທັນຈະຖືກເວົ້າເຖິງອີກຫລັງຈາກນີ້ໄປ. ແລະ ບີທີສີ່ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ທ່ານຈະເຫັນໄດ້ວ່າ "ແກດີອານທັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການໂຄ່ນລົ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ສູນສິ້ນໄປ.

14 ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ມັນແມ່ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືຮິລາມັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືນີໄຟ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເລື່ອງລາວທັງໝົດມາຂຽນໄວ້.

ບົດທີ 3

ຊາວນີໄຟຢ່າງຫລວງຫລາຍອົບພະຍົບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ—ພວກເຂົາສ້າງເຮືອນຊານດ້ວຍປູນຊີມັງ ແລະ ຂຽນບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງ—ຫລາຍໝື່ນຄົນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ—ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳພາມະນຸດໄປສູ່ຄວາມລອດ—ນີໄຟລູກຊາຍຂອງຮິລາມັນຮັບຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 49-39 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບີທີສີ່ສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຍົກເວັ້ນແຕ່ມີຄວາມທະນົງຕົວເລັກໜ້ອຍໃນສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນເລັກໜ້ອຍໃນ

8 ກ 2 ນພ 10:15. ຄມພ ການມົວສຸມລັບ.	13 ກ ຮລມ 6:18; 4 ນພ 1:42.	
--------------------------------------	------------------------------	--

ບັນດາຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ຢຸດຕິລົງໃນທ້າຍປີ ທີ່ສີ່ສິບສາມ.

2 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນໃນປີທີ່ສີ່ສິບສີ່; ແລະ ທັງບໍ່ມີ ການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍໃນປີທີ່ສີ່ສິບຫ້າ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ ສີ່ສິບຫົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການຂັດ ແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນ ແລະ ມີການ ແຕກແຍກກັນຫລາຍ; ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປຫາ ແຜ່ນດິນ "ທາງເໜືອ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາແຜ່ນ ດິນພາກນັ້ນເປັນມູນມໍລະດົກ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນ ໄລຍະໄກທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ມາຮອດແມ່ນ້ຳອັນ "ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກະຈັດກະ ຈາຍກັນອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປເອົາທີ່ດິນສ່ວນຕ່າງໆທີ່ ຍັງບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ຊຶ່ງຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຮັກຮ້າງ ແລະ ປາດສະຈາກຕົ້ນໄມ້, ຍ້ອນວ່າມັນ ເຄີຍມີຜູ້ອາໄສເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ.

6 ແລະ ບັດມີແຜ່ນດິນນີ້ບໍ່ໄດ້ຮັກຮ້າງອີກ ແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມັນບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້; ຍ້ອນວ່າ "ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນ ມັນຈິ່ງ ຖືກເອີ້ນວ່າ³ ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ມັນມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຜູ້ຄົນທີ່ເຂົ້າ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊໍານິຊໍານານ ໃນການເຮັດປູນຊີມັງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງ

ໄດ້ສ້າງເຮືອນຊານຂຶ້ນດ້ວຍປູນຊີມັງ, ເພື່ອ ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ຂະຫຍາຍ ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ເຖິງແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນປົກຄຸມ ທົ່ວຜິນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈາກທະເລທາງໃຕ້ ເຖິງທະເລທາງເໜືອ, ຈາກ "ທະເລທາງຕາ ເວັນຕົກເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ່າເຕັນ, ແລະ ເຮືອນ ຊານທີ່ເຮັດດ້ວຍປູນຊີມັງ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆກໍຕາມ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໄມ້ ໄວ້ສ້າງເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາເວລາ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ສ້າງບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທຳມະສາ ລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອາຄານຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງ ຈາກວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫາ ຍາກຫລາຍ, ຜູ້ຄົນຢູ່ທາງໃຕ້ຈິ່ງໄດ້ສົ່ງໄມ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ນໄປ "ທາງເຮືອ.

11 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ ຄົນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອສ້າງ ບ້ານເມືອງຂຶ້ນ, ທັງເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍປູນຊີມັງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຈຳນວນຫລາຍຊຶ່ງເປັນ

3 3 ກ ແອວ 63:4.
4 ກ ມຊຢ 8:8;
ມມ 6:4.

6 ກ ມຊຢ 21:25-27.
ຂ ແອວ 22:31.
8 ກ ແອວ 22:27, 32.

10 ກ ແອວ 63:5-8.
12 ກ ແອວ 27:21-26.

ຊາວ ເລມັນ ໂດຍ ກຳເນີດ, ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນນີ້ຄືກັນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ມີບັນທຶກຫລາຍສະບັບທີ່ຫລາຍຄົນໃນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຽນໄວ້ເຖິງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຍືດຍາວກ່ຽວກັບພວກເຂົາເອງ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ພຽງແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນຂອງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງລາວຂອງຊາວເລມັນແລະເລື່ອງລາວຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະການແຕກແຍກຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະການທຳນາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳຂອງພວກເຂົາ ແລະການສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສ້າງ ັພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະການສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ ແລະ ທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະການລັກຂະໂມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະການໄສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ສາມາດຈະເອົາມາບັນຈຸໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີໜັງສືຫລາຍເຫລັ້ມແລະບັນທຶກຫລາຍສະບັບຂອງທຸກແບບ, ແລະສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຊາວນີໄຟເປັນຜູ້ຮັກສາໄວ້.

16 ແລະຊາວນີໄຟໄດ້ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຕໍ່ງຸກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າມາຮອດເວລາພວກເຂົາຕົກ

ໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະມີການຄາດຕະກຳ, ການປຸ້ນຈີ້, ແລະການຕາມລ່າ, ແລະການຂັບໄລ່, ແລະການຂ້າພັນ, ແລະການແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະປະບົບເຂົ້າກັບຊາວເລມັນຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນີໄຟ ອີກຕໍ່ໄປ, ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະປ່າເຖື່ອນ, ແລະຮ້າຍກາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ.

17 ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ; ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະສົງຄາມ, ແລະການແຕກແຍກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

18 ປີທີສີ່ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;

19 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນຍັງມີການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນປີທີສີ່ສິບເຈັດ ແລະປີທີສີ່ສິບແປດນຳອີກ.

20 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຮີລາມັນຍັງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະຄວາມຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຍືດຖືທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ, ແລະການພິພາກສາ, ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະເພິ່ນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ແລະເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕາມແບບຢ່າງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

14 ກ 2 ນຟ 5:16; ຢຄ 1:17; 3 ນຟ 11:1.   16 ກ 1 ນຟ 5:16-19; ແອວ 37:4.   2 ແອວ 45:12-14.

ມີລູກຊາຍສອງຄົນ. ເພິ່ນ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລູກ
ກົກວ່າ "ນິໄຟ, ແລະ ຜູ້ຫລ້າວ່າ ະລິໂຮ.
ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນ
ທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງ
ຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນເລີ່ມຢຸດລົງ
ແດ່ແລ້ວ, ໃນລະດັບໜ້ອຍໜຶ່ງ, ໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໃນທ້າຍປີທີ່ສິ້ນສຸດ ແປດ
ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້
ຄົນຂອງນິໄຟ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່
ສິ້ນສຸດເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນແຜ່ນ
ດິນ, ນອກຈາກການມົ້ວສຸມລັບ ຊຶ່ງ ໂຈນ
"ແກດີອານທັນ ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນພາກສ່ວນ
ຕ່າງໆຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຜູ້ຄົນພັກພາອາໄສ
ຢູ່, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງຝ່າຍ
ປົກຄອງບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ປີດຽວກັນນີ້ ມັນມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຫລາຍທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຖິງຂະ
ໜາດທີ່ມີຫລາຍພັນຄົນເຂົ້າມາຮ່ວມສາດ
ສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ
ການກັບໃຈ.

25 ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂອງ
ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ນັ້ນ ກວ້າງ ຂວາງ ຫລາຍ
ຂຶ້ນ, ແລະ ພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກ
ຖອກເຫລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ, ຈົນວ່າມະຫາປະ
ໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນເອງແປກໃຈເກີນກວ່າ
ທີ່ຈະຄຳນວນໄດ້.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວຽກ
ງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງຂຶ້ນ ຈົນນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາ
ຫາການຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງ
ອັນດຽວກັນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນເປັນຫລາຍ
ພັນຄົນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາປາມີຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ເອີ້ນ
ຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍ
ຄວາມຈິງໃຈຂອງໃຈເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ
"ປະຕູສະຫວັນ ໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ ະທຸກຄົນຜູ້
ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດຜູ້
ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈຍືດຖື "ພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ະມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ຊຶ່ງ
ຈະ ແຍກ ເລ່ ຫລ່ຽມ ແລະ ບັວງ ແລະ ກົນ
ອຸບາຍຂອງມານອອກໄປ, ແລະ ນຳເອົາ
ຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປໃນທາງຄັບ ແລະ
"ແຄບ ຂ້າມ ະເຫວ ເລິກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍ
ລະມານອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ກິນຄົນ
ຊົ່ວ—

30 ແລະ ຈະ ນຳ ເອົາ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ
ພວກເຂົາມາວາງໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ຈິດ ວິນ ຍານ ທີ່ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ມາ ວາງ ໄວ້ ທາງ "ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ
ຫັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນອານາຈັກສະຫວັນ,
ເພື່ອນັ່ງຢູ່ຮ່ວມກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບ
ອີຊາກ, ແລະ ກັບຢາໂຄບ, ແລະ ກັບບັນ

<p>21 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍ ຂອງຮິລາມັນ. ຂ ຄມພ ະລິໂຮ, ຜູ້ສອນສາດ ສະໜາຊາວນິໄຟ. 23 ກ ຮລມ 2:4.</p>	<p>28 ກ 2 ນພ 31:9, 17. ຂ ກຈກ 10:28; ຮມ 2:10-11. 29 ກ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຮຮ 4:12; ຄພ 11:2. ຄ 2 ນພ 9:41; 33:9. ງ 1 ນພ 15:28-30. 30 ກ ມຫ 25:33-34.</p>
--	---	--

ພະບຸລຸດຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະບໍ່ອອກໄປອີກ.

31 ແລະ ໃນປີນີ້ ມັນຍັງມີຄວາມຊື່ນຊົມ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃນທຸກ ພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ ເຖິງແມ່ນໃນທົ່ວ ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນ ເຫລືອ ໃນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງປີທີສິບ ເກົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປອີກໃນປີທີຫ້າ ສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

33 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບ ເອັດແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ ນອກຈາກມີຄວາມທະນົງຕົວຊຶ່ງເລີ່ມເຂົ້າ ມາໃນສາດສະໜາຈັກ—ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົ້າມາ ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກົດ ຂີ່ຂົ່ມເຫັງພື້ນືອງຂອງຕົນຫລາຍຄົນ. ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຕ້ອງທົນທຸກຕໍ່ການກົດ ຂີ່ ຂົ່ມ ເຫັງ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ.

35 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໄດ້ ກຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ເລື້ອຍໆ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ພັນຄົງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆນຳສັດທາໃນພຣະ ຄຣິດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກ ເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ ປອບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນ 'ຊຳລະໃຈຂອງ ພວກເຂົາ ໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສັກສິດ ຊຶ່ງ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນມີມາຍ້ອນການ ສ້ອມຖວາຍໃຈຂອງພວກເຂົາແຕ່ພຣະ ເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ ຫ້າສິບສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກຄື ກັນ, ນອກຈາກຄວາມທະນົງຕົວອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນ ເປັນຍ້ອນ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ນັບມື້ນັບວັນມັນໄດ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຂົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ ສິນ, ຮີລາມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ລູກ ຊາຍກົກຂອງເພິ່ນ ນີໄຟ ໄດ້ຂຶ້ນເປັນຜູ້ຕັດ ສິນແທນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມທ່ຽງທຳ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງ ບິດາຂອງເພິ່ນ.

ບົດທີ 4

ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟໄດ້ຮ່ວມ ກຳລັງເຂົ້າກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຶດເອົາ

<p>34 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>35 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.</p> <p>ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p> <p>ງ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>ຈ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p> <p>ສ 2 ຂຄ 30:8;</p> <p>ມຊຢ 3:19.</p> <p>36 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	--

ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄປ—ຊາວ ນີໄຟ ເສຍ ໄຊ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ— ສາດສະໜາຈັກເສື່ອມໂຊມລົງ ແລະ ຜູ້ຄົນ ກັບກາຍມາເປັນຄົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວ ເລມັນ. ປະມານ 38-30 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບສີ່ຄື ມັນມີການແຕກແຍກຂຶ້ນຫລາຍ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ມີ "ການຂັດແຍ້ງ ກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມີການນອງເລືອດຢ່າງໜັກເກີດຂຶ້ນ.

2 ແລະ ຝ່າຍພວກກະບົດບາງສ່ວນຖືກ ຂ້າ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸງຊາວເລມັນໃຫ້ມາເຮັດເສິກກັບ ຊາວນີໄຟ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຄວາມ ຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພວກທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

4 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫ້າ ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີ "ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ແຍກອອກຈາກຊາວ ນີໄຟໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຸງຍຶງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຕຽມເຮັດເສິກຕະຫລອດປີ.

5 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບເຈັດ ພວກເຂົາໄດ້ ຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມວຽກງານແຫ່ງຄວາມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ

ການເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດລວມ ທັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມ ບູນ.

6 ແລະ ຊາວນີໄຟພ້ອມທັງກອງທັບຂອງ ໂມໂຣໂນຮາຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ອຸດົມສົມບູນ;

7 ແລະ ປ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ສ້າງຄ້າຍ ຂຶ້ນເພື່ອຕ້ານທານຊາວເລມັນ, ຈາກທະເລ ທາງຕາເວັນຕົກຈົນເຖິງທາງຕາເວັນອອກ; ຊຶ່ງເປັນການເດີນທາງມີໜຶ່ງສໍາລັບຊາວ ນີໄຟ, ຕາມເສັ້ນທາງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເສີມ ກໍາລັງ ແລະ ວາງກໍາລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກ ເຂົາໃນທາງເໜືອ.

8 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວ ນີໄຟ ນັ້ນ ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ກອງທັບອັນມີກໍາລັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈາກຊາວເລມັນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟທີ່ຢູ່ທາງ ໃຕ້ໄປໝົດ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບແປດ ແລະ ປີຫ້າສິບເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫົກສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ໂມໂຣໂນຮາ ແລະ ກໍາລັງຂອງເພິ່ນໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນພາກສ່ວນຕ່າງໆຄືນມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງຊຶ່ງ ຕົກຢູ່ໃນກໍານົດຂອງຊາວເລມັນຄືນມາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ປີທີຫົກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ ການຍຶດແຜ່ນດິນ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍຶດ

4 1 ກ 3 ນຟ 11:29.

4 ກ ຮລມ 5:17.

ເອົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ.

11 ບັດນີ້ການສູນເສຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຊາວນິໄຟເທື່ອນີ້ ແລະ ການຂ້າພັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນ "ຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຍ້ອນ ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຍ້ອນການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນ "ທຸກຍາກລຳບາກ, ກັກກັນອາຫານຈາກຄົນອື່ນຫົວ, ບໍ່ມອບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຕົບໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ, ເວົ້າເຍາະເຍັ້ຍສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ປະຕິເສດວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ກໍ່ການຄາດຕະກຳ, ບຸ້ນຈີ້, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລິ້ນຊູ້, ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ບົບໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟໃນບັນດາຊາວເລມັນ—

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ "ການອວດອ້າງໃນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຢູ່ກັບກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກັບມາເປັນຄົນເປັນທຸກ ແລະ ຖືກທຸບຕີ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າຕ້ອງເສຍຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ

ຂອງຕົນເອງທັງໝົດໄປ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໂນຮາໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ "ນິໄຟກັບລີໄຮຜູ້ຊົ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງຄືກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື້ອງແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

16 ເພາະເມື່ອໂມໂຣໂນຮາເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຕໍ່ສູ້ຈາກບ່ອນໜຶ່ງ ຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

17 ແລະ ບິທີທິກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີທິກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ວ່າໂມໂຣໂນຮາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຄືນມາຈາກຊາວເລມັນອີກແລ້ວ.

19 ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຍຶດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຫລືອຢູ່ຄືນມາ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ຊາວນິໄຟຈະມີອຳນາດເໜືອ

<p>12 ກ ອບຍ 1:3-4; ຄພ 101:42. ຂ 1 ຕມທ 6:17;</p>	<p>2 ນພ 9:42. ຄ ຄພ 42:30-31. 13 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,</p>	<p>ຄວາມຈອງທອງ. 14 ກ ຮລມ 3:21.</p>
---	---	---------------------------------------

ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຮາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ກຳລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນໃຫ້ບົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ເພິ່ນຍຶດຄືນມາໄດ້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນ ຊາວນີໂຟຈິ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າຕົນເອງຈະຜ່າຍແພ້, ແລະ ຖືກຢຽບຍຳລົງ, ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຖືກທຳລາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມຈີ່ຈຳຄຳທຳນາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງໂມໂຊຢານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າ;

22 ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງ ແລະ ຢຽບຍຳ ກົດຂອງໂມໂຊຢາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ວ່າເປັນກົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາເພິ່ນ ໃຫ້ບອກແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າກົດຂອງພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມລົງ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຊົ່ວຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

23 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ສາດສະໜາຈັກຈິ່ງເລີ່ມ ສື່ອມໂຊມລົງ; ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ; ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງໜ້າພວກເຂົາຢູ່.

24 ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງກັບມາເປັນ ກົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວເລມັນ

ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ບົກປ້ອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນໄປຈາກພວກເຂົາ ເພາະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ບໍ່ບໍລິສຸດ—

25 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຢຸດບົກປ້ອງ ພວກເຂົາ ດ້ວຍ ອຳນາດອັນ ມະຫັດສະຈັນອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປຢູ່ໃນສະພາບຂອງ ກົດບໍ່ເຊື່ອ ຖື ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຊາວເລມັນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບຄືນມາ ສື່ອມໂຊມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

26 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ເຫັນ ວ່າຊາວເລມັນມີກຳລັງຫລາຍເທົ່າກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນກຳລັງຂອງຄົນຕໍ່ຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດອັນໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ກັບມາອ່ອນແອ ເພາະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ໃນເວລາ ບໍ່ຫລາຍປີດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 5

ນີໂຟ ແລະ ລີໂຮອຸທິດຕົນເພື່ອສັ່ງສອນ—
ຊື່ຂອງພວກເພິ່ນເປັນສິ່ງທີ່ນຳພາໃຫ້ພວກເພິ່ນ ດຳເນີນ ຊີວິດຕາມ ແບບ ແຜນ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນ—ພຣະຄຣິດ

<p>22 ກ ແອວ 1:1. 23 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 24 ກ ມຊຍ 1:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ມຊຍ 2:37; ແອວ 7:21; 34:36. 25 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ ຢດ 6:5. 26 ກ ແອວ 46:8; ຣລມ 12:3-4.</p>
---	--	---

ໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮເຮັດໃຫ້
 ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄູກ ແລະ ຖືກ
 ລ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ—ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ
 ປົກຄຸມຜູ້ຄົນຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນ—ແຜ່ນ
 ດິນສັນສະເທືອນ ແລະ ມີສຽງບັນຊາໃຫ້
 ພວກເຂົາກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮສົນທະ
 ນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ຜູງຊົນຖືກລ້ອມໄວ້
 ດ້ວຍໄຟ. ປະມານ 30 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ
 ດຽວກັນນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີໄຟໄດ້ມອບບັນລັງ
 ຕັດສິນໃຫ້ແກ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊີໂຊຣຳ.
 2 ເພາະວ່າຜູ້ຄົນເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງກົດໝາຍ
 ແລະ ນອກສຽງເລືອກເອົາຜູ້ປົກຄອງຂອງ
 ພວກເຂົາເອງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ ະເລືອກເອົາຄວາມ
 ຊົ່ວມີຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ເລືອກເອົາຄວາມດີ,
 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກຳລັງສຸກເພື່ອຄວາມ
 ພິນາດແລ້ວ, ເພາະວ່າກົດໝາຍໄດ້ເສື່ອມ
 ໂຊມລົງ.
 3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກ
 ເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກົດ
 ໝາຍ ຫລື ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຈະປົກຄອງ
 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກຈະພາໄປເຖິງ
 ຄວາມພິນາດເທົ່ານັ້ນ.
 4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນີໄຟ
 ໂສກເລົ່າຫລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
 ພວກເຂົາ; ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງ "ໄດ້ສະລະບັນລັງ
 ຕັດສິນຂອງເພິ່ນເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳ
 ຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອ
 ຢູ່ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ລີໄຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ
 ກໍຄືກັນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
 ເພິ່ນ;

5 ເພາະວ່າພວກເພິ່ນຈື່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຮີ
 ລາມັນບິດາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບ
 ພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ
 ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາ
 ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະ
 ກາດຂໍຄວາມມີຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຕັ້ງ
 ຊື່ໃຫ້ລູກຕາມຊື່ຂອງ "ບິດາມານດາຄົນ
 ທຳອິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູ
 ຊາເລັມ; ແລະ ພໍ່ເຮັດໄປເພື່ອຢາກໃຫ້ລູກ
 ຈື່ຈຳຂຶ້ນຂອງລູກ; ແລ້ວລູກກໍຈະຈື່ຈຳພວກ
 ເພິ່ນ ແລະ ເວລາລູກຈື່ຈຳພວກເພິ່ນ ລູກ
 ກໍຈະຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ; ແລະ
 ເວລາລູກຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ ລູກ
 ຈະຮູ້ດີວ່າມັນຖືກເວົ້າເຖິງ, ແລະ ຂຽນໄວ້
 ວ່າ ພວກເພິ່ນນັ້ນເປັນ ະຜູ້ປະເສີດ.

7 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດ
 ສິ່ງທີ່ດີເພື່ອຈະໄດ້ຖືກເວົ້າເຖິງ ແລະ ຖືກ
 ຂຽນໄວ້ຄືກັນກັບທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກເວົ້າ
 ເຖິງ ແລະ ຖືກຂຽນເຖິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ມີ
 ບາງສິ່ງທີ່ຈະຂໍຈາກລູກຄື ບໍ່ໃຫ້ລູກເຮັດສິ່ງ
 ເຫລົ່ານີ້ເພື່ອເປັນການອວດອ້າງ, ແຕ່ໃຫ້
 ລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອເປັນການສະສົມ
 "ຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ,
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ໝົດບໍ່ເປັນ ແລະ
 ເປັນຢູ່ຊົ່ວນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອ
 ລູກຈະມີຂອງປະທານອັນມີ ະຄຸນຄ່າແຫ່ງ
 ຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາມີເຫດຜົນ
 ທີ່ຈະຄິດວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້
 ຮັບມັນມາແລ້ວ.

9 ໂອ ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່,

5 1 ກ ຮລມ 3:37.
 2 ກ ມຊຢ 29:25-27.
 ຂ ແອວ 10:19.

4 ກ ແອວ 4:15-20.
 6 ກ 1 ນພ 1:1, 5.
 ຂ 2 ນພ 33.

8 ກ 3 ນພ 13:19-21.
 ຂ ຄພ 14:7.

“ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ບໍ່ ມີ ທາງ ຫລື ວິ ທີ່ ອື່ນ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ມະ ນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້, ນອກ ຈາກ ທາງ ໂລ ທິດ ທີ່ ະ ຊົດ ໃຊ້ ແທນ ຂອງ ພຣະ ເຊ ຊູ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເທົ່າ ນັ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເພື່ອ ະ ໂຖ່ ັ ໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອມ ມິວ ເລັກ ນຳ ອີກ ຂຶ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຕໍ່ ຊີ ເອ ສ ຣອມ, ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ອຳ ໂມນ ໂນ ຮາ ນັ້ນ; ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ເພື່ອ ໂຖ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ຈະ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະ ອົງ ມີ ອຳ ນາດ ຂຶ້ນ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ໂຖ່ ມະ ນຸດ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຍ້ອນ ການ ກັບ ໃຈ; ສະ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈື່ ໄດ້ ະ ສົ່ງ ທູ ດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ລົງ ມາ ເພື່ອ ປະ ກາດ ຂ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ເງື່ອນ ໄຂ ຂອງ ການ ກັບ ໃຈ, ຂຶ້ນ ຈະ ນຳ ໄປ ຫາ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່, ໄປ ຫາ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້ ວ່າ ລູກ ຈະ ຕ້ອງ ສ້າງ ະ ຮາກ ຖານ ຂອງ ລູກ ຂຶ້ນ ເທິງ ະ ດານ ຫີນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຄື ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ມານ ສົ່ງ ລົມ ພະ ຍຸ ຮ້າຍ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ ກັບ ລົມ ບ້າ ໝູ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເມື່ອ ໝາກ ເຫັບ ທັງ ໝົດ ແລະ ະ ລົມ

ຝົນ ອັນ ແຮງ ກ້າ ຂອງ ມັນ ລົງ ມາ ຕີ ລູກ, ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳ ນາດ ອັນ ໃດ ເໜືອ ລູກ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ແກ່ ລູກ ລົງ ໄປ ຫາ ເຫວ ເລິກ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ແລະ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ ອັນ ບໍ່ ສິ້ນ ສູດ, ເພາະ ດານ ຫີນ ບ່ອນ ທີ່ ລູກ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ຂຶ້ນ ເປັນ ຮາກ ຖານ ທີ່ ແໜ້ນ ໜາ, ເປັນ ຮາກ ຖານ ຊຶ່ງ ຫາກ ມະ ນຸດ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນີ້ ຄື ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ະ ສິດ ສອນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພວກ ເພິ່ນ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້, ແລະ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້.

14 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈື່ ຈຳ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ສະ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈື່ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ, ໂດຍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຕັ້ງ ແຕ່ ເມືອງ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ ໄປ;

15 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ໄປ ຫາ ເມືອງ ກິດ; ແລະ ຈາກ ເມືອງ ກິດ ກໍ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ.

16 ແລະ ຈາກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ກໍ ໄປ ຫາ ອີກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທາງ ໃຕ້; ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຊາວ ເລ ມັນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສອນ ດ້ວຍ ພະ ລັງ ອັນ ຍິ່ງ

<p>9 ກ ມຊຸ 2:9. ຂ ມຊຸ 3:17-18. ຄ ມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້. ຄ ມພ ໂຖ່, ການ ໂຖ່, ຖືກ ໂຖ່. ງ ຄມພ ໂລກ—ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່</p>	<p>ເຊື້ອ ຟັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ. 10 ກ ແອວ 11:34. 11 ກ ແອວ 13:24-25. 12 ກ ອຊຸ 28:16; ຢຄ 4:16. ຂ ມຫ 7:24-27;</p>	<p>ຄພ 6:34; ມຊ 7:53. ຄມພ ຫີນ; ຫີນ ເສົາ ເອກ. ຄ 3 ນພ 14:25, 27. 13 ກ ມຊຸ 1:4.</p>
--	--	--

ໃຫຍ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້
 "ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນິໄຟຍອມ
 ຈຳນົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກ
 ມາຮັບສາລະພາບບາບຂອງຕົນ ແລະ ຮັບ
 ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ກັບ
 ຄືນໄປຫາຊາວນິໄຟທັນທີ ເພື່ອຈະພະຍາ
 ຍາມແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳ
 ໄປນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟກັບລີໂຮໄດ້ສັ່ງສອນຊາວເລມັນດ້ວຍ
 ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ
 ນັ້ນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ອຳນາດ
 ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອຈະໄດ້ "ກ່າວ, ແລະ
 ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນຄວນກ່າວ
 ນຳອີກ—

19 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີຄວາມແປກ
 ໃຈຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊາວເລມັນ ຈົນເຮັດໃຫ້
 ພວກ ເຂົາ "ສຳນຶກ ໄດ້, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່
 ໄດ້ມີຊາວເລມັນຈຳນວນແປດພັນຄົນທີ່ຢູ່
 ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 ອ້ອມແອ້ມນັ້ນຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການ
 ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 ຂອງຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ
 ຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ
 ຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢູ່ທີ່
 ນັ້ນພວກເພິ່ນຖືກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ
 ຈັບໄປ ແລະ ເອົາເຂົ້າ "ຄຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
 ເປັນຄຸກບ່ອນດຽວກັນກັບທີ່ອຳໂມນ ແລະ
 ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງລິມໄຮເອົາ

ໄປກັກຂັງ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນຖືກຈັບ
 ເຂົ້າຄຸກໄດ້ຫລາຍມື້ປາດສະຈາກເຂົ້ານ້ຳ,
 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຸກເພື່ອ
 ຈະເອົາພວກເພິ່ນໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ ຖືກ ອ້ອມ ໄວ້ ຄື ກັບ ວ່າ
 ດ້ວຍ "ໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ
 ແຕະ ຕ້ອງ ພວກ ເພິ່ນ ເລີຍ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ
 ໄຟ ຈະ ໄໝ້ ພວກ ເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮບໍ່ໄດ້ຖືກໄຟໄໝ້ເລີຍ; ແລະ
 ເບິ່ງຄືວ່າພວກເພິ່ນຍືນຢູ່ທ່າມກາງກອງໄຟ
 ແລະ ໄຟບໍ່ໄດ້ໄໝ້ພວກເພິ່ນ.

24 ແລະ ເວລາ ພວກ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ຕົນ
 ເອງຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ "ເລົາໄຟ, ແລະ ເຫັນ
 ວ່າໄຟບໍ່ໄດ້ໄໝ້ຕົນ, ໃຈຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງ
 ມີກຳລັງຂຶ້ນ.

25 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ຊາວ
 ເລມັນບໍ່ກ້າແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນ; ທັງບໍ່ກ້າ
 ເຂົ້າມາໃກ້ພວກເພິ່ນ, ແຕ່ວ່າຍືນຢູ່ຄືກັນ
 ກັບ ເກີດ ເປັນ ຄົນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ແປກ ປະ
 ຫລາດໃຈ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າ
 ກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ,
 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງ
 ສິ່ງອັດສະຈັນ ໃຈ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ,
 ເພື່ອສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ພວກ
 ທ່ານຈະຂ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເພິ່ນກ່າວ
 ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍສັ່ນສະເທືອນ
 ຢ່າງໜັກ, ແລະ ກຳແພງຄຸກກໍສັ່ນສະເທືອນ

<p>17 ກ ຮລມ 4:4. 18 ກ ຄພ 100:5-8. ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. 21 ກ ມຊຢ 7:6-7; 21:23.</p>	<p>23 ກ ອພຍ 3:2. 24 ກ ອພຍ 14:24; 1 ນຟ 1:6; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p>
---	---	--

ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຈະພັງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ພັງລົງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຢູ່ ໃນຄູກນັ້ນ ເປັນ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວນີໂຟຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍເມກແຫ່ງ "ຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມຍ້ານຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ "ສຽງດັງຂຶ້ນຄ້າຍຄືກັບວ່າ ສຽງນັ້ນຢູ່ເທິງ ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຢ່າພະຍາຍາມທຳລາຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນີ້, ແລະ ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ທັງບໍ່ແມ່ນສຽງກົກກ້ອງ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນື່ມນວນຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າເປັນ "ສຽງສົ່ມໃສ່ຫູ, ແລະ ມັນໄດ້ສຽບແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ—

31 ແລະ ທັງໆທີ່ສຽງນັ້ນ ນື່ມນວນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ຍັງ ສັ້ນ ສະ ເທືອນ ຫລາຍ ທີ່ສຸດ, ແລະ ກຳ ແພງ ຄຸກ ກໍ ສັ້ນ ສະ ເທືອນ ອີກ, ຄ້າຍກັບວ່າມັນກຳລັງຈະເພພັງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເມກຊຶ່ງປົກຄຸມພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ລ່ອງລອຍອອກໄປເລີຍ—

32 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມີສຽງດັງຂຶ້ນ ອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ແລະ ຢ່າໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຫດການ

ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແຜ່ນດິນ ແລະ ກຳແພງ ຄຸກໄດ້ສັ້ນສະເທືອນອີກ.

33 ແລະ ສຽງດັງມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມະນຸດບໍ່ສາມາດກ່າວ, ແລະ ກຳແພງໄດ້ສັ້ນອີກ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ສັ້ນສະເທືອນຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ບົບ ໜີໄປ ບໍ່ໄດ້ຍ້ອນວ່າ ເມກແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຄື່ອນໄຫວໄປມາບໍ່ໄດ້ເລີຍ ເພາະຄວາມຍ້ານກົວທີ່ເກີດກັບພວກເຂົາ.

35 ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາຊຶ່ງເປັນ ຊາວ ນີໂຟ ໂດຍກຳເນີດ, ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຂົາ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ຫັນຕົວໄປ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງນີໂຟ ແລະ ລີໄຮ ຜ່ານຄວາມມືດຂອງເມກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ "ຮຸ່ງເຫລື້ອມທີ່ສຸດຄືກັນກັບໜ້າຂອງເຫລົ່າທູດ. ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນຫລວງໜ້າຂຶ້ນໄປເທິງຟ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນທ່າທາງທີ່ກຳລັງເວົ້າ ຫລື ກຳລັງເບິ່ງສຽງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງພວກເພິ່ນຫລວງເຫັນ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງບອກຝູງຊົນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຫລວງມາເບິ່ງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄດ້ມີພະລັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນສາມາດຫລວງມາເບິ່ງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງນີໂຟ ແລະ ລີໄຮ.

28 ກ ອພຍ 14:20. 29 ກ 3 ນພ 11:3-14. 30 ກ 1 ກສ 19:12; ຄພ 85:6. 36 ກ ອພຍ 34:29-35; ກຈກ 6:15.

38 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ເວົ້າກັບ ຊາຍຄົນນັ້ນ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ, ແລະ ຄົນທັງສອງນັ້ນກໍາລັງ ສົນທະນາກັບຜູ້ໃດຢູ່?

39 ບັດນີ້ ຊາຍຄົນນັ້ນ ມີຊື່ວ່າ ອາມິນາ ດາບ. ແລະ ອາມິນາດາບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ ວ່າ: ພວກເພິ່ນກໍາລັງສົນທະນາກັບເຫລົ່າ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດ "ແນວໃດ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຫນີຈາກພວກເຮົາໄປ?

41 ແລະ ອາມິນາດາບ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານຕ້ອງ "ກັບໃຈ, ແລະ ຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ ສຽງນັ້ນ ຈົນ ວ່າ ພວກທ່ານ ມີ ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງແອວມາ, ແລະ ແອມມິວເລັກ, ແລະ ຊີເອສ ຮອມ ໄດ້ສິດ ສອນພວກທ່ານໄວ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານປະຕິບັດຕາມນີ້, ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຈະເລື່ອນໄປຈາກພວກທ່ານ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ່ນສະເທືອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຈົນວ່າເມກແຫ່ງ ຄວາມມືດໄດ້ກະຈາຍໄປ.

43 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຫລົງເບິ່ງ, ແລະ ເຫັນ ວ່າເມກແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນໄດ້ກະຈາຍໄປ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປົດບັງພວກເຂົາອີກແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງຖືກ "ລ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍເລົາໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວທຸກຄົນ.

44 ແລະ ນີໄຟກັບລີໄຮໄດ້ຍືນຢູ່ໃນທ່າມ

ກາງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກ ປົດອ້ອມຮອບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ທ່າມກາງແປວໄຟ, ແຕ່ມັນບໍ່ ໄດ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ ໄດ້ໄໝ້ລາມໄປຫາກໍາແພງຄຸກເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ ຈົນບໍ່ ອາດຈະພັນລະນາໄດ້ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ລັດສະໝີພາບ.

45 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະວິນຍານ ສັກ ສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກ ພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຄືກັບເຕັມປຽມ ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາສາມາດ ຮູ້ເວົ້າຂໍ ຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນອອກມາ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ ສຽງດັງມາຫາພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ເປັນສຽງທີ່ອ່ອນຫວານ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນ ເປັນສຽງສີ່ມໃສ່ໜູ, ມີຄວາມວ່າ:

47 "ສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກ ຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງເຈົ້າໃນຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

48 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຫລົງເບິ່ງ ຄ້າຍຄືກັບວ່າສຽງນັ້ນມາຈາກໃສ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ "ພ້າສະຫວັນ ເປີດອອກ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາຈາກ ສະຫວັນ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາ.

49 ແລະ ມັນມີຢູ່ປະມານສາມຮ້ອຍຄົນທີ່ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ອອກໄປ ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ແປກໃຈ, ທັງບໍ່ໃຫ້ສົງໄສ.

40 ກ 2:37-39.
41 ກ ຄ ພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ຄ ພ ສັດທາ.
43 ກ 3 ນ ຟ 17:24; 19:14.

44 ກ ຄ ພ ຊຶ້ນຊົມ,
ຄວາມຊຶ້ນຊົມ.
45 ກ 3 ນ ຟ 9:20; ອທ 12:14.
ຂ ຄ ພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
47 ກ ຄ ພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
48 ກ 1 ນ ຟ 1:8.

50 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດ ແກ່ຜູ້ຄົນ, ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາຕໍ່ຜູ້ຄົນທົ່ວທຸກ ພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຍອມຮັບເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ຫລັກຖານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

51 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ "ສຳນຶກ ຕົວກຳໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ, ແລະ ປະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຂົາ.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ຍຶດເອົາມານັ້ນຄືນໃຫ້ຊາວນິໄຟ.

ບົດທີ 6

ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຊອບທຳສັ່ງສອນຊາວນິໄຟ ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ຜູ້ຄົນສອງຝ່າຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂຶ້ນໃນສະໄໝແຫ່ງສັນຕິສຸກ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນ—ລູກຊິເພີ, ຜູ້ສ້າງ ບາບ, ຍຸຍົງໃຈຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະ ພວກ ໂຈນແກດີອານທັນໃຫ້ກະທຳການຄາດຕະ ກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ—ພວກເຂົາໂຄ່ນ ລົ້ມຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວນິໄຟ. ປະ ມານ 29-23 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ ທີ່ຫົກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນໄດ້ຜ່ານໄປ, ເລື່ອງລາວທັງໝົດນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ ກາຍມາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ "ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍ

ກວ່າຊາວນິໄຟອີກຊ້ຳ, ຍ້ອນວ່າຄວາມໝັ້ນ ຄົງ ແລະ ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ໃນສັດທາ.

2 ເພາະຈົງເບິ່ງ, ໄດ້ມີຊາວນິໄຟເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ກາຍມາເປັນຄົນ "ແຂງກະດ້າງ ແລະ ບໍ່ສຳນຶກຜິດ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ ຮັບພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳສັ່ງ ສອນ ແລະ ຄຳທຳນາຍທັງໝົດທີ່ມາໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກກະຍັງມີຄວາມຜາສຸກພໍສົມ ຄວນນຳການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຊາວ ເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜູກສຳພັນທະໄມຕິຕໍ່ກັນ, ແລະ ໄດ້ປິຕິຍິນ ດີນຳກັນ, ແລະ ໄດ້ມີຄວາມຊື່ນຊົມຫລາຍ ທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍຄົນໄດ້ລົງມາເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ປະກາດແກ່ຊາວນິໄຟ ເຖິງ "ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາເຖິງ ສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສັ່ງ ສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊັກນຳ ຫລາຍຄົນລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສາມັອຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ; ແລະ ນິໄຟກັບລີໄຮກໍໄປຫາ

51 ກ ແອວ 31:5. 6 1 ກ ຮລມ 13:1.	2 ກ ຮມ 1:28-32. 3 ກ ຄມພ ຜູກມິດ.	4 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.
-----------------------------------	------------------------------------	---

“ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຄືກັນເພື່ອສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນິໄຟສາມາດເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນສ່ວນໃດກໍໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈະໄປບ່ອນໃດກໍໄດ້ ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຄືກັນ, ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ ຫລື ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີການຕິດຕໍ່ກັນຢ່າງເປັນອິດສະລະດັ່ງນີ້, ເພື່ອຊື້ ແລະ ເພື່ອຂາຍ, ແລະ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຜລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄຳ, ແລະ ມີເງິນ, ແລະ ມີໂລຫະທີ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

10 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ຖືກເອີ້ນວ່າລີໄຮ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຖືກເອີ້ນວ່າ “ມິວເລັກ, ເພາະເອີ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາມິວເລັກເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນພາກເໜືອ, ແລະ ລີໄຮເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄ່າຫລາຍຊະນິດໃນແຜ່ນດິນທັງສອງບ່ອນ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ໂລຫະທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ; ແລະ ມີນາຍຊ່າງທີ່ມີຝີມືປານິດນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕີໂລຫະທຸກຊະນິດ; ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນ

ລະອຽດງາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີດັ່ງນີ້.

12 ພວກເຂົາໄດ້ປູກພືດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລ້ຽງສັດຫລາຍຊະນິດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ອອກແມ່ແຜ່ລູກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຍິງກໍໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ ແລະ ເຂັ້ມຜ່າຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຜ້າແພຫລາຍຊະນິດ, ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ ແລະ ຜ້າທຸກຊະນິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປົກປັດຄວາມເປື້ອນເປົາຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສີ່ໄດ້ຜ່ານໝັ້ນໄປຢ່າງສັນຕິດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ໃນປີທີຫົກສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຜາສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການສົ່ງສອນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ມີການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫ້າກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີຫົກສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, “ຊີໂຊຣຳ ຖືກລອບຂ້າໂດຍມີລິກລັບໃນຂະນະທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ຄືລູກຊາຍຂອງເພີ່ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແທນກຳຖືກລອບຂ້າຄືກັນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີຫົກສິບເຈັດ ຜູ້ຄົນເລີ່ມເປັນຄົນຊົ່ວຄົນຄືເກົ່າ.

6ກ ແອວ 63:4-9; ຮລມ 3:11-12. | 10ກ ມຊຢ 25:2-4; ຮລມ 8:21. | 15ກ ຮລມ 5:1.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາມາດົນແລ້ວ ດ້ວຍຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງໂລກ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີການຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ໃຫ້ເຮັດສົງຄາມ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພັນກັນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມພະຍາຍາມຫາຜົນປະໂຫຍດເພື່ອຕົນເອງຈະໄດ້ມີກຽດຕິຍົດສູງກວ່າຜູ້ອື່ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳການຄາດຕະກຳຢ່າງ "ລັບໆ, ແລະ ເລີ່ມລັກ, ແລະ ບຸ້ນຈື້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄາດ ຕະ ກອນ ແລະ ພວກບຸ້ນຈື້ເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນພັກພວກທີ່ຄິດຄູເມັນ ແລະ "ແກດີອານທັນ ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນບັນດາຊາວນີໂຟກໍມີພັກພວກຂອງແກດີອານທັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ ໃນບັນດາຊາວເລມັນພວກທີ່ຊົ່ວກວ່າ. ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າໂຈນ ແລະ ຄາດຕະກອນຂອງແກດີອານທັນ.

19 ແລະ ພວກເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ລອບຂ້າຊີໂຊຣຳຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ລູກຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກເພິ່ນ ຢູ່ ໃນບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ພົບເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ມັນມີພວກໂຈນປະບົນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາກໍເລົ່າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ທຸກວິທີທາງ ແລະ ອຳນາດຂອງພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງຊາວນີໂຟ ສ່ວນ ຫລາຍ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສາບານກັບພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາພວກດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ໃນສະພາບອັນຫຍຸ້ງຍາກໃດໆກໍຕາມທີ່ພວກໂຈນໄດ້ຮັບ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດເພາະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການບຸ້ນຈື້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍ "ລັບ ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ລັບໆ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພິນ້ອງທີ່ເຂົ້າມາໃນພັນທະສັນຍາ, ເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆກໍຕາມທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາກະທຳ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກພິນ້ອງ ຫລື ຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຂອງພັກພວກຂອງຕົນທີ່ຮັບພັນທະສັນຍານີ້ທຳຮ້າຍ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈື້, ແລະ ລັກ, ແລະ ທຳການໂສເພນີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້, ກົງກັນຂ້າມກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

24 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ໃນພັກພວກດຽວກັນເປີດເຜີຍ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັ່ງຂອງພັກພວກດຽວກັນໃຫ້ໂລກຮູ້ຈັກ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ, ບໍ່ແມ່ນຕາມກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, ແຕ່ເປັນກົດໝາຍອັນຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງແກດີອານທັນ ແລະ ຄິດຄູເມັນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

<p>17 ກ 3 ນຟ 9:9. 18 ກ ຮລມ 2:4, 12-13.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ການມິວສຸມລັບ. 24 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p>
--	--	----------------------

25 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນ "ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບ ຊຶ່ງແອວມາໄດ້ສັ່ງ ລູກຂອງເພິ່ນໄວ້ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເອົາອອກໄປໃຫ້ ໂລກຮູ້, ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະເປັນທາງນຳ ພາຜູ້ຄົນລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

26 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແກດີອານທັນບໍ່ໄດ້ ເອົາຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ "ລັບ ເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກບັນທຶກທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ຮີລາມັນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຖືກເອົາເຂົ້າໃສ່ ໃນໃຈຂອງແກດີອານທັນໂດຍ ຜູ້ດຽວກັນ ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຊັກຊວນບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດ ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງທຳມ ນັ້ນ—

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ ທີ່ໄດ້ວາງແຜນກັບ "ກາອິນ, ວ່າຖ້າຫາກ ລາວຂ້າອາເບັນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ແລ້ວ ສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ໂລກນີ້ເລີຍ. ແລະ ມັນໄດ້ວາງແຜນ ກັບກາອິນ ແລະ ກັບຜູ້ເຊື່ອຟັງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

28 ແລະ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຄືກັນ ທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ສ້າງທໍຄອຍ ທີ່ສູງທີ່ສຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງ ສະຫວັນ. ແລະ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ຊັກນຳ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ໝີມາຈາກທໍຄອຍໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ ແຜ່ນດິນນີ້; ເພື່ອ ເຜີຍແຜ່ວຽກງານ ແຫ່ງ ຄວາມມິດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນໄດ້ລາກຜູ້ຄົນໄປສູ່ ຄວາມພິນາດ ຂໍພົດສິ້ນ, ແລະ ໄປສູ່ນະລົກ ອັນເປັນນິດ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງ "ແກດີອານທັນສືບຕໍ່

ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມມິດ, ແລະ ການ ຄາດຕະກຳຢ່າງລັບໆຕໍ່ໄປ; ແລະ ມັນໄດ້ ນຳມັນອອກມານັບຕັ້ງ ແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງມະນຸດ ຈົນເຖິງເວລານີ້.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ "ສ້າງ ບາບທັງປວງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ທຳ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມິດ ແລະ ຄາດຕະກຳ ລັບ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຕໍ່ແຜນການຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜນການອັນຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍ້ານ ຂອງພວກເຂົາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມທີ່ມັນ ຈະສາມາດຄອບຄອງໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໄດ້.

31 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ຄອບຄອງ ໃຈຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນ ຊົ່ວທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາສ່ວນ ຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກທາງແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ "ຢຽບຍຳພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຫັນໄປສູ່ທາງຂອງຕີນ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງຮູບບູຊາຂຶ້ນໃຫ້ຕີນເອງດ້ວຍຄຳຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ໄດ້ມາຫາພວກ ເຂົາໃນເວລາ "ບໍ່ເທົ່າໃດປີ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ສ່ວນຫລາຍຂອງມັນໄດ້ມາສູ່ພວກເຂົາ ໃນປີທີ່ທຶກສືບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

33 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກັ່ງກ້າຂຶ້ນໃນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາໃນປີທີ່ທຶກ

<p>25 ກ ແອວ 37:27-32. 26 ກ ມຊ 5:29, 49-52. ຂ 3 ນຟ 6:28; ມຊ 4:6-12.</p>	<p>27 ກ ມຊ 5:18-33. 28 ກ ປຖກ 11:1-4; ອທ 1:3. ຂ ອທ 8:9, 15-25. 29 ກ ຮລມ 2:4-13.</p>	<p>30 ກ ແອວ 5:39-42; ມຮນ 7:12, 17; ມຊ 4:4. 31 ກ 1 ນຟ 19:7. 32 ກ ແອວ 46:8.</p>
---	---	--

ສິບແປດນຳອີກ, ຈົນວ່າມັນເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ຊອບທຳເລົ່າສະຫລົດໃຈ ແລະ ຄຳຄວນ
ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

34 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເກັ່ງກ້າຢູ່ໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ໃນ
ເວລາດຽວກັນຊາວເລມັນກັບມາເລີ່ມເຕີບ
ໂຕຢ່າງຍິ່ງໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເລີ່ມຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດີນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ
ແລະ ຊື່ຕົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

35 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມ
”ຖອນອອກຈາກຊາວນີໄຟແລ້ວ, ເພາະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງ
ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

36 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຊາວເລມັນ, ເພາະ
ຄວາມບອກລອນສອນງ່າຍ ແລະ ຄວາມ
ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຳຂອງພຣະອົງ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຕາມລ້າພວກໂຈນແກດີອານທັນ;
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍ
ກວ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກບັນດາ
ຊາວເລມັນ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ
ດ້ານໜຶ່ງຄືຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ໄດ້

ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກ
ພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າ, ຈົນວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວ
ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ລົ້ລວງຄົນຊອບທຳສ່ວນ
ຫລາຍໃຫ້ລົງມາເຊື່ອໃນວຽກງານຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ມີສ່ວນໃນຂອງທີ່ລັກຂະ
ໂມຍມາ, ແລະ ຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການ
ຄາດຕະກຳ ແລະ ການມົວສຸມລັບຂອງ
ພວກເຂົາ.

39 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີອຳນາດດຳເນີນ
ການປົກຄອງແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຂຽນຕີ ແລະ ໄດ້ຫັນ
ຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່”ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ອ່ອນ
ນ້ອມ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ກຳລັງ”ສຸກເພື່ອຄວາມພິນາດ
ອັນເປັນນິດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ
ຫົກສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້.

ຄຳທຳນາຍຂອງນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາ
ມັນ—ພຣະເຈົ້ານາບຊູຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟວ່າ
ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາ
ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພິນາດໄປ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າລົງໂທດຜູ້ຄົນ

<p>35 ກ ມຊຢ 2:36; ຄພ 121:37. 39 ກ ພສສ 109:16;</p>	<p>ແອວ 5:54-56; ຄພ 56:16. 40 ກ ຮລມ 5:2; 11:37;</p>	<p>ຄພ 18:6.</p>
---	--	-----------------

ຂອງນິໄຟດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ; ພວກເຂົາ
ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ. ຊາມູເອນ,
ຄົນເລມັນ, ທຳນາຍແກ່ຊາວນິໄຟ.

ນີ້ຢູ່ໃນບົດທີ 7 ຈົນເຖິງບົດທີ 16.

ບົດທີ 7

ນິໄຟຖືກປະຕິເສດຢູ່ທາງເໜືອ ແລະ ໄດ້
ກັບຄືນມາເຊຣາເຮັມລາ—ເພິ່ນອະທິຖານ
ຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ ແລະ ເອິ້ນ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະ
ຕາຍ. ປະມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ໃນປີທີຫົກສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ
ຜູ້ຕັດສິນດູ ແລ ຜູ້ຄົນ ຂອງນິໄຟ, ຄືນິໄຟ
ລູກຊາຍ ຂອງຮິລາມັນ ໄດ້ ກັບມາຈາກ
ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

2 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາບັນດາ
ຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ
ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງ
ຕໍ່ພວກເຂົາ;

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ
ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຢູ່
ໃນບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນ
ມາຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນບ້ານເກີດເມືອງ
ນອນຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຕົກຢູ່ໃນ
ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່າ
ນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງຕັດສິນ—ຍາດແຍງ
ເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງແຜ່ນ

ດິນໄປ; ເມິນເສີຍຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ກະທຳສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິ
ທຳແກ່ລູກຫລານມະນຸດ;

5 ກ່າວໂຈມຕີຄົນຊອບທຳ ເພາະຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ; ປ່ອຍຄົນຜິດ ແລະ
ຄົນຊົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ລົງໂທດເພາະເງິນຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງໄດ້ຢູ່
ໃນຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງເພື່ອ
ປົກຄອງ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງ
ຕົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ
ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນທາງ ກໍລະນີ
ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້
ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ລັກສິ່ງຂອງ, ແລະ ເຮັດການ
ຄາດຕະກຳ, ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງສະບາຍ—

6 ບັດນີ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ໄດ້ມາສູ່ຊາວນິໄຟໃນເວລາບໍ່ເທົ່າໃດປີ;
ແລະ ເວລານິໄຟໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ໃຈ
ຂອງເພິ່ນກໍບວມຊ້ຳດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະ
ຫລົດຢູ່ພາຍໃນຫົວອົກຂອງເພິ່ນ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນວ່າ:

7 ໂອ້, ຖ້າຫາກຂ້າມ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນວັນ
ເວລາຂອງສະໄໝທີ່ນິໄຟບັນພະບຸລຸດ
ຂອງຂ້າມ້ອຍຫາກໍອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ
ເຢຣູຊາເລັມ, ຂ້າມ້ອຍກໍຈະປີຕີຍິນດີກັບ
ເພິ່ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ເພາະ
ວ່າເວລານັ້ນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນຄົນບອກ
ລອນສອນງ່າຍ, ໝັ້ນຄົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຊ້າທີ່ຈະນຳ
ໄປໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາ
ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ—

7 1 ກ ຮລມ 6:6.

5 ກ ມຫ 13:22; 16:26.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນສະໄໝນັ້ນ, ແລ້ວຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງມີແຕ່ຄວາມຜາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

9 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ມີເປັນເວລາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງ ນີໂຟ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ແຄມທາງຫລວງ ທີ່ ນຳໄປຫາຕະຫລາດໃຫຍ່, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ; ສະນັ້ນ, ນີໂຟ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກົມຂາບລົງຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຫໍສູງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ປະຕູສວນແຄມທາງຫລວງ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີພວກຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງຜ່ານມາເຫັນນີໂຟຢູ່ເທິງຫໍສູງໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຝູງໃຫຍ່ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງການເປັນທຸກອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອນີໂຟລຸກຂຶ້ນ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນຝູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, "ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ນີ້? ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ບອກ

ພວກທ່ານ ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານບໍ່?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາເທິງຫໍສູງນີ້ກໍເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດຍິ່ງຂອງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ!

15 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ການຄຳຄວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານສົມຄວນທີ່ຈະແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຄວນແປກໃຈເພາະພວກທ່ານໄດ້ປ່ອຍຕົວໃຫ້ມານຄອບຄອງໃຈຂອງພວກທ່ານຢ່າງກວ້າງຂວາງເຊັ່ນນີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງປ່ອຍຕົວຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ການຊັກຈູງຂອງມັນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ໂຍນລົງໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍອັນບໍ່ມີສິ້ນສຸດ?

17 ໂອ້ ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ! ເປັນ "ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງຢາກຕາຍ? ຈົ່ງ ຫັນ ມາ, ຫັນ ມາ ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານເຖິດ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມພວກທ່ານ?

18 ເປັນຍ້ອນວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສູງຂອງ "ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ ຮຸກຮົງໃຫ້ພຣະອົງພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກທ່ານ.

<p>13 ກ ມທ 3:5-8. 17 ກ ອຊກ 18:23, 31-32. 18 ກ ອຊກ 34:12;</p>	<p>ຢຮ 10:14-16; ແອວ 5:38-41, 57-60. ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:8; ແອວ 12:36-37.</p>
--	---	---

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແທນທີ່ຈະ ກໍ່ເຕົ້າໂຮມ ພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະກັບກາຍມາເປັນຕ່ອນຊີ້ນສຳລັບໝາ ແລະ ສັດປ່າ.

20 ໂອ້, ພວກທ່ານ ລືມ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ ທັງໆທີ່ໃນມື້ນັ້ນເອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍພວກທ່ານອອກມາ?

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຄຳ ແລະ ເງິນ. ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄຸນຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງ ກໍ່ໂລກນີ້, ເພື່ອສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ເປັນ ະພະຍານ ເທັດປັກປ່າ ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

22 ແລະ ເປັນຍ້ອນເຫດນີ້ ຄວາມຈິບຫາຍຈະມາສູ່ພວກທ່ານຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ. ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມແອ້ມນີ້ ທີ່ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີປ່ອນຢູ່ອາໄສ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທານ ະພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຄືກັນກັບຕອນທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານມາແລ້ວ ແຕ່ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຍືນຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກທ່ານໄດ້.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້

ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະບໍ່ສະແດງພະລັງຂອງເຮົາແກ່ຄົນທີ່ຊົ່ວ, ແກ່ຄົນໜຶ່ງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ ສະນັ້ນ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຈະເປັນ ະການດີສຳລັບຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາມີຄວາມຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບຕ້ານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຮັບມາ; ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາປານີພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາ ະຍຶດຍາວອອກໄປຕື່ມອີກ ແລະ ຈະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຈະຖືກ ະທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ພວກທ່ານເພາະຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບພັກ ະລັບນັ້ນຊຶ່ງແກດີອານທັນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະວິບັດຈະມາເຖິງພວກທ່ານ ເພາະຄວາມທະນົງຕົວຊຶ່ງພວກທ່ານຍອມໃຫ້ມັນເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານໄຝ່ຝັນເໜືອກວ່າສິ່ງທີ່ດີງາມ ເພາະ ະສິ່ງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ!

<p>19ກ 3 ນພ 10:4-7. 21ກ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ຂ ອພຍ 20:16;</p>	<p>ມທ 15:19-20. 22ກ ມຊຢ 7:29. 23ກ ຮລມ 15:11-15. 24ກ ແອວ 9:16; ຄພ 5:33.</p>	<p>ຂ ແອວ 9:19. 25ກ ຮລມ 3:23. 26ກ ອຊຢ 5:8-25. ຂ ຢດ 2:13.</p>
---	---	--

27 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ວິບັດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊົງຂອງພວກທ່ານ!

28 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ ແລະ ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໄປ ຈາກ ຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວ ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ມັນ ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ບົດທີ 8

ບັນດາຜູ້ຕັດສິນທີ່ເສື່ອມຊາມພະຍາຍາມ ທີ່ຈະຍຸຍົງຜູ້ຄົນ ໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານນິໄຟ—ອັບຣາ ຮາມ, ໂມເຊ, ຊີນັດ, ຊີ ໂນກ, ອີ ໄຊ ອັດ, ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ລີໄຮ, ແລະ ນິໄຟ ຕ່າງກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະຄຣິດ— ໂດຍການດົນໃຈ ນິໄຟປະກາດເຖິງການ ຄາດຕະກຳທົ່ວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 23-21 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຂອງພັກລັບ ຂອງແກດີອານທັນ, ແລະ ພວກເຂົາຄຽດ ແຄ້ນ ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂັດ ຄ້ານ ເພິ່ນ, ໂດຍການຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ: ເປັນຫຍັງ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ ແລະ ເອົາ

ລາວ ມາ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ກ່າວ ໂທດ ລາວ ຕາມ ຄວາມຜິດທີ່ລາວເຮັດມາ?

2 ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ພວກທ່ານ ຍັງ ເບິ່ງ ແລະ ພັງຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາຢູ່?

3 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິໄຟ ໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ເສື່ອມ ໂຊມ ຂອງ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ນິໄຟ ໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວ ໄປ ກົງກັນ ຂ້າມ ກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ເພິ່ນຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ ກໍເວົ້າຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ກັບ ພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ວຽກງານ ລັບ ແຫ່ງ ຄວາມມືດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ກຳ ຈັບ ເພິ່ນ ເພາະ ຄວາມຍ້ານກົວວ່າຜູ້ຄົນຈະຮ້ອງຂັດຄ້ານ ພວກເຂົາ.

5 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງ ຍອມໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຮົາ? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ທັງໝົດຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມືອງໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຍຶດເອົາໄປຈາກພວກ ເຮົານຳອີກ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີປ່ອນຢູ່ອາ ໄສໃນນັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າມັນເປັນ ໄປບໍ່ໄດ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາມີກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ເມືອງຂອງພວກເຮົາກໍ ຍິ່ງໃຫຍ່, ສະນັ້ນ ສັດຕູຂອງພວກເຮົາຈະມີ ກຳລັງເໜືອກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ນິໄຟດັ່ງ

ນີ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ
ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະວ່າມີບາງຄົນ
ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຢາຫຍຸ້ງກັບຄົນຜູ້ນີ້ເລີຍ
ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຄົນດີ, ແລະ ເລືອງທັງ
ໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວມານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງ
ແນ່ນອນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ;

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຕັດສິນທັງ
ໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຮົາ
ຈະມາຫາພວກເຮົາ; ເພາະວ່າພວກເຮົາ
ຮູ້ຈັກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕໍ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ, ແລະ ເພິ່ນ "ຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດທີ່
ຈະເກີດກັບພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເພິ່ນຮູ້
ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນສາດສະດາແລ້ວ ເພິ່ນຈະບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້
ໄດ້ດ້ອກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍນິໄຟ ຈົ່ງຖືກບັງຄັບບໍ່
ໃຫ້ຈັບນິໄຟ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຈັບນິໄຟ
ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວ; ສະນັ້ນ
ເພິ່ນຈຶ່ງເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ ໂດຍທີ່
ເຫັນວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມໃນສາຍຕາ
ຂອງຄົນບາງຄົນ ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່
ເຫລືອຢູ່ນັ້ນເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນມາ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ກ່າວ
ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກ ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພິ່ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍ
ອ່ານບໍວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້

ແກ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແມ່ນ ແຕໂມເຊ ໃຫ້ຕີນ້ຳ
ໃນ "ທະເລແດງ ແລະ ມັນກໍ່ແຍກອອກໄປ
ທາງນັ້ນ ແລະ ທາງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວ
ອິດສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດ ຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ,
ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລກັບ ແລະ ຖ້ວມກອງທັບ
ຂອງຊາວເອຍິບ ແລະ ໄດ້ກິນກິນພວກເຂົາ
ໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ?

12 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ແລ້ວ ເຫດໃດ
ພວກທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັນອີກ, ແລະ ກ່າວ
ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການຕັດສິນທີ່ຈະມາຫາພວກ
ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ?

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ພວກທ່ານປະ
ຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ພວກທ່ານຍັງໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າທັງໝົດ
ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້,
ແລະ ປະຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຄົນນີ້
ອີກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງ
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະເມຊີອາ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂມເຊບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍ
ຄຳໄວ້ບໍວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະ
ເດັດມາ? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ "ຍົກງູທອງຂຶ້ນໃນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານສັນໃດ, ຜູ້ທີ່ຈະສະ
ເດັດມາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ.

15 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຜູ້ທີ່ຫລຽວ
ເບິ່ງນັ້ນຈະ "ມີຊີວິດສັນໃດ, ຫລາຍຕໍ່

8 ກ 5ລມ 7:29.
11 ກ ອພຍ 14:16;
1 ນພ 17:26;
ມຊຢ 7:19;
ຄພ 8:2-3;

ມຊ 1:25.
14 ກ ຈບຊ 21:6-9;
2 ນພ 25:20;
ແອວ 33:19-22.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ
ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.
15 ກ 1 ນພ 17:41;
ແອວ 37:45-47;
3 ນພ 15:9.

ຫລາຍຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍມີວິນຍານທີ່ ສຳນຶກຜິດຈະ ະມິຊິວິດສັນນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນ ຈົນໄປສູ່ຊິວິດນິລັນດອນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂມເຊ ຄົນ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້, ແຕ່ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຄົນ ຯື່ອນໆກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ຄືກັນ, ນັບຕັ້ງ ແຕ່ວັນເວລາຂອງເພິ່ນຄືນໄປທາງວັນເວລາ ຂອງອັບຣາຮາມ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຯອັບຣາ ຮາມໄດ້ເຫັນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກໍໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ ປິຕິຍິນດີຫລາຍ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ອັບ ຮາຮາມເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ ຍັງມີ ຯອີກຫລາຍທ່ານຜູ້ມີຊິວິດກ່ອນວັນ ເວລາຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ ໂດຍ ະລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມ ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ມັນເປັນໄປດັ່ງນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຜູ້ ຄົນຮູ້ຈັກໄວ້ຫລາຍພັນປີກ່ອນການສະເດັດ ມາຂອງພຣະອົງ, ວ່າການໄຖ່ກໍຈະມາເຖິງ ພວກເຂົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານຮູ້ໄວ້ວ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງອັບ ຮາຮາມເປັນຕົ້ນມາ ມັນໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳ ເຖິງ ເລື່ອງ

ເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາ ຯຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າຫານ; ຍ້ອນ ການກະທຳນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຯຊິໂນກນຳອີກ. ແລະ ອີໂຊອັດນຳອີກ, ແລະ ະເອຊາຢານຳອີກ, ແລະ ະເຢເຣມີຢາ, (ເຢເຣມີຢາຄືສາດສະ ດາຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງ ະເຢຣູຊາເລັມ) ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ ແລ້ວວ່າ ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ໄປ ແລ້ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຢເຣມີຢາ. ໂອ້ ເຫດ ສັນ ໃດ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ສະ ເດັດມາຕາມຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ?

21 ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງຈະໄຕ້ຖຽງ ກັນຢູ່ບໍ່ວ່າ ະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ແລ້ວຫລືບໍ່? ພວກທ່ານຍັງຈະເວົ້າຢູ່ບໍ່ວ່າ ະພວກລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ຕາຍພົດທຸກຄົນ ນອກຈາກ ະມິວເລັກເທົ່າ ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນ ບໍ່ວ່າ ລູກຫລານຂອງເຊເດກີຢາຢູ່ນຳພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ? ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ ຍັງບໍ່ໝົດ—

22 ລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ຍ້ອນ ວ່າເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ມີໄຟກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາເກືອບທັງໝົດນຳອີກຈົນລົງມາ ເຖິງເວລານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້

<p>15 ຂ ຢຮ 11:25. 16 ກ ຢຄ 4:4-5; 7:11. 17 ກ ປຖກ 22:8-14; ຢຮ 8:56. 18 ກ ແອວ 13:19; ຄພ 84:6-16; 136:37. ຂ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.</p>	<p>19 ກ ແອວ 34:7. 20 ກ 1 ນພ 19:10; 3 ນພ 10:15-16. ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ ຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ຂ ອຊຢ 53. ຄ 1 ນພ 5:13; 7:14. ງ ຢມຢ 26:18;</p>	<p>1 ນພ 1:4. 21 ກ 2 ນພ 6:8; ອມນ 1:15. ຂ 2 ກສ 25:7; ຢມຢ 39:6; 52:10. ຄ ອຊກ 17:22-23; ຮລມ 6:10.</p>
---	---	---

ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ "ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ໄດ້ລໍຖ້າ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ ໃນວັນເວລາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງກຳລັງຈະມາ ເຖິງ.

23 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະອົງ ຄື ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ພວກເພິ່ນ, ວ່າພວກເພິ່ນ ຖືກໂຖ່ໂດຍ ພຣະອົງ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ສັນລະເສີນ ພຣະອົງເພາະສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແລະ ຈະປະ ຕິເສດມັນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກວ່າພວກທ່ານຈະ ເວົ້າຕົວະເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານເວົ້າຕົວະພວກທ່ານກໍຈະເປັນຜູ້ເຮັດ ບາບ ຍ້ອນວ່າພວກທ່ານປະຕິເສດເລື່ອງ ທັງໝົດນີ້ ທັງໆທີ່ມີຫລັກຖານຢູ່ຢາງພຽງພໍ ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ມາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທັງສິ່ງ ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະ ທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ ໃນໂລກກໍໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເປັນຄວາມຈິງ.

25 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານໄດ້ປະຕິເສດ ຄວາມຈິງ ແລະ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ ລິສຸດ ຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ໃນ ເວລານີ້ ແທນທີ່ພວກທ່ານຈະ ສະສົມຊັບສົມບັດ ໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະ ເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ແລະ ຢູ່ ບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ສະອາດຈະເຂົ້າໄປ ໄດ້, ແຕ່ພວກທ່ານກຳລັງກອບໂກຍເອົາ ພຣະພິໂລດ ໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ ໃນວັນແຫ່ງ

"ການພິພາກສາ.

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ ພວກທ່ານ ກຳລັງສຸກ ເພາະຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ ສຳລັບ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລະ "ການລ່ວງປະເວນີ ແລະ ການຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະມາເຖິງ ພວກທ່ານໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງບັດນີ້ ມັນຢູ່ໃກ້ໆ ປະຕູ ຂອງ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ ແລະ ຄົ້ນເບິ່ງ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ຖືກລອບຂ້າ ແລະ ເພິ່ນກຳລັງ "ນອນ ຈົມກອງເລືອດຂອງເພິ່ນຢູ່; ແລະ ເພິ່ນຖືກ ລອບຂ້າ ຂ້າ ໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງ ຢາກນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນ.

28 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງສອງເປັນຄົນຂອງ ພັກລັບຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ, ຊຶ່ງຜູ້ "ຕັ້ງ ມັນຄືແກດີອານທັນ ແລະ ມານຮ້າຍຜູ້ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ມະນຸດ.

ບົດທີ 9

ພວກ ໄປ ເອົາ ຂ່າວ ພົບ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຕາຍ ຄາບັນລັງຕັດສິນ—ຜູ້ໄປເອົາຂ່າວຖືກ ຈັບເຂົ້າຄຸກ ແລະ ພາຍລຸນມາຖືກປ່ອຍຕົວ ໄປ—ໂດຍ ການ ດົນ ໃຈ ນີໄຟຮູ້ຈັກວ່າ ຊີ ອານ ທຳ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ—ຫລາຍ ຄົນ ຮັບຮູ້ວ່ານີໄຟເປັນສາດສະດາ. ປະມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>22 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກຽວກັບການ ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>24 ກ ແອວ 30:44;</p>	<p>ມຊ 6:63.</p> <p>25 ກ ມຊຢ 2:36-38; 3:12.</p> <p>ຂ ຮລມ 5:8;</p> <p>3 ນຟ 13:19-21.</p> <p>ຄ ຄພ 10:20-23;</p>	<p>121:23-25.</p> <p>26 ກ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.</p> <p>27 ກ ຮລມ 9:3, 15.</p> <p>ຂ ຮລມ 9:6, 26-38.</p> <p>28 ກ ຮລມ 6:26-30.</p>
--	--	---

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ໄດ້ມີບາງຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາແລ່ນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີນຳກັນທຳຄົນທີ່ໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົມກັນຕອນແລ່ນໄປນັ້ນວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຄົນຜູ້ນັ້ນເປັນສາດສະດາແທ້ຫລືບໍ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນທຳນາຍເລື່ອງໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຈະກະທຳແບບນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າເພິ່ນເປັນສາດສະດາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນວ່າ ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນໄປຢ່າງວ່ອງໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້, ແລະ ເຂົ້າໄປຮອດບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນ ແລະ ັນອນຈົມກອງເລືອດຢູ່.

4 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຮົາເຫັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຮົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຄຳເວົ້າທີ່ນິໄຟເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນນັ້ນຈິງ.

5 ແຕ່ບັດນີ້, ເມື່ອເຫັນແລ້ວພວກເຮົາກໍເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຮົາຢ້ານວ່າການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ນິໄຟເວົ້າມານັ້ນຈະເກີດກັບຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕົວສັ່ນ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

6 ບັດນີ້, ໃນທັນທີທີ່ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ

ຕາຍ—ໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງລຶກລັບເຂົ້າມາແທງ ແລ້ວກໍແລ່ນໜີໄປ, ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນ, ສົ່ງສຽງຮ້ອງປ່າວເຖິງເລື່ອງການຄາດຕະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ;

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ບັນລັງຕັດສິນ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເວລາພວກເຮົາເຫັນຄົນທຳຄົນນັ້ນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ຊົນທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ ັສວນຂອງນິໄຟນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ: ຄົນພວກນີ້ຄືພວກທີ່ລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າລົງໂທດພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໜີໄປຈາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບພວກເຮົາ, ແລະ ມັດພວກເຮົາ ແລະ ເອົາພວກເຮົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ມີຂ່າວສານສົ່ງອອກໄປທົ່ວວ່າ ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ ແລະ ຄາດຕະກອນກໍໄດ້ຖືກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄວ້ທຸກ ແລະ ເພື່ອ ັຖິສິນອິດເຂົ້າໃນພິທີຝັງສົບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

11 ແລະ ພວກຜູ້ຕັດສິນຜູ້ທີ່ໄປຟັງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນນັ້ນ ກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນພິທີຝັງສົບຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທຳຄົນທີ່ຖືກສົ່ງມາເພື່ອສອບສວນກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນວ່າ

9 3 ກ ຮລມ 8:27.
8 ກ ຮລມ 7:10.

10 ກ ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ,
ການຖິສິນອິດເຂົ້າ.

ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍຫລືບໍ່ນັ້ນຢູ່ໃສ? ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ກ່ຽວກັບຄົນ ຫ້າຄົນທີ່ພວກທ່ານສົ່ງມານັ້ນພວກເຮົາບໍ່ ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ວ່າມີຫ້າຄົນທີ່ເປັນຄາດຕະກອນ ຂຶ້ງພວກເຮົາໄດ້ຈັບເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ນໍາເອົາພວກຫ້າ ຄົນນັ້ນມາ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນໍາມາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຄືຄົນຫ້າຄົນທີ່ຖືກສົ່ງໄປ ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສອບ ຖາມພວກເຂົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງຕ່າງໆ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດ, ມີຄວາມວ່າ:

14 ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນມາຫາບັນລັງຕັດ ສິນ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງ ຄື ກັນ ກັບ ນິໄຟ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄໍາ ໄວ້, ພວກເຮົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນ ດິນ; ແລະ ເວລາພວກເຮົາຫາຍແປກປະ ຫລາດ ໃຈ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາກໍ ໄດ້ ເອົາພວກເຮົາເຂົ້າຄຸກ.

15 ບັດນີ້, ເລື່ອງການລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດເຮັດ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ ຈັກ ພຽງ ແຕ່ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ແລ່ນ ມາ ຕາມ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ປາດ ຖະ ໜາ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຕາຍແລ້ວຕາມຄໍາເວົ້າຂອງ ນິໄຟ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຊື່ແຈງເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດນິໄຟ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ນິໄຟຜູ້ນີ້ຕ້ອງ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກເຮົາ,

ເພື່ອລາວຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປຽນໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ຕາມ ສັດທາ ຂອງ ລາວ, ເພື່ອ ລາວຈະໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ເປັນ ສາດສະດາ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ສອບ ສວນ ຊາຍ ຜູ້ນີ້ ແລະ ລາວ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ລາວ ແລະ ພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດແທ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫ້າ ຄົນຖືກປ່ອຍຕົວໃນມື້ຝັງສົບນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຕິຕຽນພວກຜູ້ ຕັດສິນກ່ຽວກັບຄໍາເວົ້າທີ່ເວົ້າປົກປ້ານິໄຟ, ແລະ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຜູ້ຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຍອມຈໍານົນ.

19 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ ສົ່ງໃຫ້ຈັບມັດເອົານິໄຟມາ ແລະ ໃຫ້ມາຢືນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສອບ ຖາມເພິ່ນຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ສັບສົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ກ່າວຫາ ເພິ່ນໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ—

20 ໂດຍກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານ ເປັນຜູ້ ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ; ແມ່ນ ໃຜ ເປັນຜູ້ເຮັດຄາດ ຕະກໍານີ້? ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ບອກ ມາ ແລະ ຍອມ ຮັບ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ທ່ານ ສາ; ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ ແມ່ນ ເງິນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີ ວິດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບອກພວກເຮົາ ເຖິງການຕົກລົງຮ່ວມມືກັບຄາດຕະກອນ ຄົນນັ້ນ.

21 ແຕ່ນິໄຟໄດ້ກ່າວກັບ ພວກ ເຮົາ ວ່າ: ໂອ້ ພວກ າຄົນ ໂງ່ ເອີຍ, ພວກທ່ານມີໃຈ ສຶກກະປົກ, ພວກທ່ານຕາບອດ, ພວກທ່ານ ເປັນຄົນ ະຂອງຄໍ, ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ

21 ກ ກຈກ 7:51.

ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.

ຈະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອີກ ດົນ ປານ ໃດ?

22 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຄວນ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຄວນ ຄາງ ແລະ "ເປັນ ທຸກ, ຍ້ອນ ວ່າ ໃນ ຂະນະ ນີ້ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ກຳລັງ ຄອຍ ຖ້າ ພວກ ທ່ານ ຢູ່, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ.

23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເປັນ ຍ້ອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ຫລັກ ຖານ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ພວກ ທ່ານ.

24 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ນີ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຊີວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຈະ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ພະ ຍາຍາມ ທຳ ລາຍ ຊີວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຫລື ບໍ່.

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ: ໃຫ້ ໄປ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ຊີອານ ທຳ ຜູ້ ເປັນ "ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ສີ ໂຊຣຳ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ—

27 ມີ ໄຟ ຜູ້ ທີ່ ອ້າງ ຕົນ ເອງ ວ່າ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ສົມຮູ້ ຮ່ວມ ຄິດ ກັບ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃນ ການ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ເປັນ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ?

28 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່.

29 ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ລາວ ອີກ ວ່າ: ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່?

30 ແລະ ລາວ ຈະ ຍືນ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ແລະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ທຳ ທ່າ ວ່າ ລາວ ແປກ ໃຈ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ລາວ ກໍ ຈະ ອ້າງ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ລິ ສຸດ.

31 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກວດ ຄົ້ນ ຕົວ ລາວ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ເລືອດ ໃນ ສາຍ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ລາວ.

32 ແລະ ເວລາ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ວ່າ: ເລືອດ ນີ້ ມາ ແຕ່ ໃສ? ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ບໍ່ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເລືອດ ຂອງ ອ້າຍ ເຈົ້າ?

33 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ໜ້າ ຊິດ, ຄ້າຍ ຄື ກັບ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ມາ ຮອດ ລາວ ແລ້ວ.

34 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ: ຍ້ອນ ຄວາມ ຍ້ານ ແລະ ໜ້າ ຊິດ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ຜິດ.

35 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ແລ້ວ ລາວ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ໄດ້ ອີກ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ນີ້.

22.ກ ມຊຢ 7:24.

26.ກ ຮລມ 8:27.

36 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີໄຟ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມາ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຊື່ສັດ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ພວກ ທ່ານ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ແລະ ເຮັດ, ຕາມ ທີ່ ນີໄຟ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ລ້ວນ ແລ້ວ ແຕ່ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ອີງ ຕາມ ຄຳ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ປະຕິເສດ, ແລະ ອີງ ຕາມ ຄຳ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ສາລະ ພາ ບນຳ ອີກ.

38 ແລະ ລາວ ຖືກ ນຳ ຕົວ ມາ ເພື່ອ ພິສູດ ວ່າ ລາວ ເອງ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຄົນ ຫ້າ ຄົນ ໄດ້ ຖືກ ປ່ອຍ ຕົວ ໄປ ແລະ ນີໄຟ ກໍ ຖືກ ປ່ອຍ ຕົວ ໄປ ຄື ກັນ.

39 ແລະ ຊາວ ນີໄຟ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ນີໄຟ; ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ເພາະ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ຫ້າ ຄົນ ນັ້ນ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປຸງ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ.

40 ແລະ ບັດ ນີ້ ມີ ບາງ ຄົນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ ນີໄຟ ເປັນ ສາດ ສະດາ.

41 ແລະ ມີ ຄົນ ອື່ນ ໆ ທີ່ ເວົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເພິ່ນ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ແລ້ວ ເພິ່ນ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ບໍ່ ໄດ້. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ບອກ ພວກ ເຮົາ ເຖິງ ຄວາມ ນຶກ ຄິດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ບອກ ເຖິງ ເລື່ອງ ຕ່າງ ໆ ນຳ ອີກ; ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ຄາດ ຕະ ກອນ ຕົວ ຈິງ ຂອງ ຫົວ ຫ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

ບົດທີ 10

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ປະທານ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ຜະນຶກ ໃຫ້ ແກ່ ນີໄຟ—ເພິ່ນ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ມັດ ແລະ ແກ້ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ—ເພິ່ນ ສົ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ກັບ ໃຈ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ—ພຣະ ວິນ ຍານ ນຳ ພາ ເພິ່ນ ຈາກ ຝູງ ຊົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ຝູງ ຊົນ ອີກ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ. ປະມານ 21-20 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ມີ ການ ແບ່ງ ແຍກ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຍກ ກັນ ໄປ ທາງ ນັ້ນ ທາງ ນີ້, ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ໃຜ ລາວ, ປະ ໃຫ້ ນີໄຟ ຢູ່ ຕາມ ລຳ ພັງ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ຢືນ ຢູ່ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນີໄຟ ເດີນ ທາງ ມັງ ໜ້າ ກັບ ໄປ ຫາ ບ້ານ ຂອງ ເພິ່ນ ເອງ, ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ກໍ ໄຕ່ ຕອງ ເຖິງ ເລື່ອງ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ແກ່ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ໄຕ່ ຕອງ—ໂດຍ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຊາວ ນີໄຟ, ວຽກ ງານ ລັບ ແຫ່ງ ຄວາມ ມິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ການ ປຸ້ນ ຈີ້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ນາໆ ປະ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ໄຕ່ ຕອງ ໃນ ໃຈ ຢູ່ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສຽງ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ວ່າ:

4 ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ນີໄຟ ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄປ ນັ້ນ; ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ ແລ້ວ ວ່າ ເຈົ້າ

ປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໂດຍ "ບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍ. ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຢ້ານພວກເຂົາເລີຍ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາເພື່ອ ະຊີວິດຂອງຕົນ ເອງ, ແຕ່ກະທຳຕາມ "ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດການນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ ຕະຫລອດການ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າ ແລະ ໃນການກະທຳ ແລະ ໃນສັດທາ ແລະ ໃນ ວຽກງານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປຕາມ ະຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຂໍສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມປະສົງຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຄືນີໄຟ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຮົາຈະລົງໂທດ ໂລກ ດ້ວຍ "ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ, ແລະ ຄວາມພິນາດຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະ "ຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ແກ້ ໃຫ້ ຫລຸດ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫລຸດໃນສະຫວັນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຈະມີອຳນາດໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

8 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວກັບພຣະ

ວິຫານນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນແຍກອອກເປັນສອງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

9 ແລະ ຖ້າເຈົ້າຈະກ່າວກັບ "ພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນພັງລົງມາ ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້, ມັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າໄປປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງ "ຄວາມພິນາດ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ກັບນີໄຟແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຢຸດສະຫງັກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ກັບໄປຫາຝູງຊົນທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມປະກາດຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສິ່ງແກ່ເພິ່ນກ່າວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

13 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໆ ທີ່ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງນີໄຟໄດ້ເຮັດໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫັນກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ.

14 ສະນັ້ນ ນີໄຟ ຈົ່ງ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ

<p>4 ກ ຄມພ ພາກພຽງນ, ຄວາມພາກພຽງນ. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນຟ 11:11. 5 ກ 3 ນຟ 18:20;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. ຂ ອນ 1:12. ຄ 2 ນຟ 4:35; ຄພ 46:30. 6 ກ ຮລມ 11:4-18. 7 ກ ມທ 16:19.</p>	<p>ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. 9 ກ ມທ 17:20; ຢຄ 4:6; ມມ 8:24; ອທ 12:30. 11 ກ ຮລມ 5:2.</p>
--	---	---

ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ນີໂຟປະ ກາດ ພຣະຄຳກັບ ຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງ ກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໝັ້ນປະໝາດເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈັບເພິ່ນເພື່ອຈະເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄຸກ.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບເພິ່ນເຂົ້າຄຸກບໍ່ໄດ້, ເພາະພຣະວິນຍານໄດ້ພາເພິ່ນອອກໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນພຣະວິນຍານ, ຈາກຜູ້ຊົນກຸ່ມໜຶ່ງ ຫາຜູ້ຊົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນວ່າເພິ່ນໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍທົ່ວເຖິງ, ຫລື ໄດ້ສົ່ງມັນໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນເລີຍ; ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພັນກັນດ້ວຍດາບ.

19 ແລະ ປີທີເຈັດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 11

ນີໂຟທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປຽນໃຫ້ມີ

ຄວາມອິດຢາກແທນສິງຄາມ—ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປ—ພວກເຂົາກັບໃຈ, ແລະ ນີໂຟອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາ—ນີໂຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ—ພວກໂຈນ ແກດີ ອານທັນສ້າງທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ປະມານ 20–6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ມັນໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນມີສິງຄາມເກີດຂຶ້ນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟທັງໝົດ.

2 ແລະ ມັນແມ່ນພວກໂຈນ າລັບ ພັກນີ້ທີ່ໄດ້ສ້າງວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ເຮັດເສິກຢູ່ຕະຫລອດປີນັ້ນ; ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບສາມກໍຍັງມີສິງຄາມຢູ່ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ ນີໂຟໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍດາບເລີຍ; ແຕ່ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ມີ ຄວາມອິດຢາກແທນທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ເຖິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ.

5 ແລະ ມັນກໍໄດ້ເປັນໄປຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງນີໂຟ. ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມອິດຢາກຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟທັງໝົດ. ແລະ ມັນມີຄວາມ

ອິດຢາກຕິດຕໍ່ກັນໄປ ຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບສີ່ ກໍຍັງມີຄວາມອິດຢາກຢູ່, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດດ້ວຍດາບໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແຕ່ວ່າຄວາມອິດຢາກກັບມາຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ.

6 ແລະ ຄວາມອິດຢາກນີ້ໄດ້ມີຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບຫ້າອີກ. ເພາະແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ຈົນວ່າມັນແຫ້ງແລ້ງ ບໍ່ໃຫ້ພືດພັນອອກໝາກເກີດຜົນໃນລະດູການ; ແລະ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກຖືກສາບແຊ່ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນເຊັ່ນດຽວກັບໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຈົນພວກເຂົາເປັນພັນໆຖືກລົງໂທດຈົນຕາຍໄປໃນແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ມີຄົນຊົ່ວຢາງຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເຫັນວ່າ ຕົນເອງກຳລັງຈະຕາຍໄປ ເພາະຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມ "ສຳນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຄິດເຖິງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມວົງວອນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເວົ້າກັບນິໄຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນ ພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຮົາ ແດ່ທ້ອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມອິດຢາກນີ້ໄປຈາກພວກເຮົາ, ຍ້ານວ່າ "ຄຳທັງໝົດຂຶ້ນທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຮົານັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເວົ້າກັບນິໄຟຕາມຄຳທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງການໃຫ້ເວົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟເຫັນວ່າຜູ້ຄົນກັບໃຈແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຖ່ອມຕົວຢູ່ໃນຜ້າກະສອບ,

ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖີດ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດລ້າງພັກພວກຂອງແກດີອານທັນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສູນສິ້ນໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜັງແຜນລັບຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

11 ບັດນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖອນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເສຍ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຜ່ອນຄາຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງກັບຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍໄປແລ້ວ.

12 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເຖີດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອົາພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຢຸດລົງດ້ວຍເຖີດ.

13 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດເຊື່ອພັງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍຈົ່ງສົ່ງ "ຝົນລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກດ້ວຍເຖີດ ເພື່ອມັນຈະອອກໝາກຂອງມັນ, ແລະ ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູຂອງພືດ.

14 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນ "ຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້ານ້ອຍທູນວ່າ ຂໍໃຫ້ມີຄວາມອິດຢາກເກີດຂຶ້ນເພື່ອພະຍາດ ໂລຄາທີ່ເກີດມາຈາກດາບຈະໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນ

7 ກ ຮລມ 12:3. 13 ກ 1 ກສ 18:1, 41-46.
8 ກ ຮລມ 10:11-14. 14 ກ ຮລມ 11:4.

ພວກນີ້ກັບໃຈ, ແລ້ວເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ແລ້ວ, ເພາະຄວາມອິດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລ ຄາ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ຊຶ່ງ ເກີດ ກັບ ພວກເຂົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປບໍ່, ແລະ ຈະບໍ່ທົດລອງອີກບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໄຊ້ພຣະອົງຫລືບໍ່? ແລະ ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະອວຍພອນພວກເຂົາໄດ້ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີເຈັດສິບຫົກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ຜົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ອອກໝາກຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີໝາກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີພືດ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທັງຜົນແຜ່ນດິນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທໍາລາຍນິໄຟອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ນັບຖືເພິ່ນວ່າເປັນສາດສະດາ "ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລີໄຮ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ "ນ້ອຍໜ້າໄປກວ່າເພິ່ນໃນ

ເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍານີ້ເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມເສີມສ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຮົກຮ້າງຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມທັງຜືນແຜ່ນດິນທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນຕົກຫາທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເຈັດສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ. ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດກໍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຕິສຸກ; ແລະ "ສາດສະໜາຈັກກາໄດ້ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກກາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກໃນປີທີເຈັດສິບແປດອີກ ນອກຈາກວ່າມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບຫລັກທໍາຂອງຄໍາສອນ ຊຶ່ງສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຂຽນໄວ້.

23 ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບເກົ້າກໍເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນ. ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄຟກັບລີໄຮ, ແລະ ພິມ້ອງຂອງພວກເພິ່ນຫລາຍຄົນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຫລັກທໍາອັນແທ້ຈິງຂອງຄໍາສອນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທຸກໆມື້, ສະນັ້ນພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດໃຫ້ການຜິດຖຽງກັນຂອງພວກເຂົາສິ້ນສຸດລົງໃນປີດຽວກັນນັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

17 ກ ພບຍ 11:13-17. 18 ກ ຮລມ 10:5-11.	19 ກ ຮລມ 5:36-44. 21 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ	ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 23 ກ ແອວ 26:22; ຄພ 107:19.
---	--	---

ປີທີ ແປດ ສິບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ, ມັນ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຜູ້ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ ມານີ້ ໄດ້ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຮັບ ເອົາ ຊື່ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ມີ ຄົນ ອີກ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະກຸນ ແທ້ ຈິງ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ພວກ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ນັ້ນ ຍູ ຍົງ ໃຫ້ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ເຮັດ ສົງຄາມ ກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ແລະ ບຸ້ນ ຈີ້; ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຖອຍ ກັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ໃນ ບ່ອນ ລັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ລີ້ ຊ່ອນ ຕົວ ຢູ່ ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ພົບ ເຫັນ, ໂດຍ ມີ ຈຳນວນ ຄົນ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ທຸກ ໆ ວັນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ມີ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ແຍກ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ໃນ ເວລາ ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ເວລາ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ປີ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ກາຍ ມາ ເປັນ ໂຈນ ພັກ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄົ້ນ ຫາ ແຜນ ລັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແກດີ ອານ ທັນ ອອກ ມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກາຍ ມາ ເປັນ ພວກ ໂຈນ ຂອງ ແກດີ ອານ ທັນ ດັ່ງ ນີ້.

27 ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ໂຈນ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ສ້າງ ຄວາມ ເດືອດ ຮ້ອນ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ສ້າງ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ, ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຊາວ ເລມັນ ນຳ ອີກ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ເປັນ ການ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຢຸດ ຕິ ວຽກ ງານ ແຫ່ງ ຄວາມ ພິນາດ ນີ້; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສົ່ງ ກອງ ທັບ ທີ່ ມີ ກຳ ລັງ ຄົນ ອັນ ເຂັ້ມ ແຂງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ເພື່ອ ຊອກ ຫາ ພວກ ໂຈນ ພັກ ນີ້, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ເສຍ.

29 ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ກັບ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຄື ເກົ່າ. ແລະ ປີ ທີ່ ແປດ ສິບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິໄຟ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ແປດ ສິບ ເອັດ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ອອກ ໄປ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພວກ ໂຈນ ພັກ ນີ້ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ການ ເສຍ ຫາຍ ຢ່າງ ໜັກ ຄື ກັນ.

31 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ໜີ ອອກ ຈາກ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ອອກ ຈາກ ພູ ເຂົາ ຄົນ ໄປ ຫາ ແຜນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ ອີກ ເພາະ ມັນ ມີ ພວກ ໂຈນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ທົ່ວ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ແລະ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

32 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ປີ ນີ້ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້. ແລະ ພວກ ໂຈນ ໄດ້ ມີ ກຳ ລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ຕື່ມ ອີກ, ແລະ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສາ ມາດ ຕໍ່ ຕ້ານ ທັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ ແລະ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ນຳ ອີກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ມາ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທົ່ວ ຜືນ ແຜນ ດິນ.

33 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ແຜນ ດິນ ພາກ ສ່ວນ ຕ່າງ ໆ ຫລາຍ ແຫ່ງ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃຫ້ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າ ຜູ້ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ແລະ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຍິ່ງ ໄປ ກວ່ານັ້ນ ໂດຍ ສະ ເພາະ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

34 ບັດ ນີ້ ຄວາມ ຊົ່ວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ນີ້ ຊຶ່ງ

ມາສູ່ຜູ້ຄົນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ມັນໄດ້ບຸກໃຫ້ພວກເຂົາຕື່ນອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ປີທີແປດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສອງ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ "ລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສາມ ພວກເຂົາກໍຍິ່ງເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສີ່ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂທິດທາງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງສຸກອີກດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄວາມພິນາດ.

38 ແລະ ປີທີແປດສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 12

ມະນຸດບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ມະນຸດບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງ ເລີຍ ຖ້າ ຈະ ປຸງປ ທຸງປ ໃສ່ກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ—ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນເປັນນິດ ຫລື ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະ ໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ປະມານ 6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມ

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນແໜ້ນຂອງໃຈ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ດັ່ງ ນີ້ ວ່າ ມັນເປັນໄປແນວໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ" ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການເພີ່ມພູນໂຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່າ ນາໆ ປະ ການ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ເຮັດດ້ວຍຝີມືອັນປານິດຂອງພວກເຂົາ, ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຂົາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກສະບາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຍັງມີຕອນທີ່ພວກເຂົາເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ໄດ້ຫລົງລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຮຽບຮຽງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ຍ້ອນວ່າຄວາມສະບາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ.

<p>36 ກ ແອວ 46:8. 12 1 ກ ພສສ 36:7-8; 2 ນພ 22:2; ມຊຢ 4:6.</p>	<p>ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 2 2 ຂຄ 26:5; ພສສ 1:2-3.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 2 ແອວ 5:53; 3 ນພ 28:35.</p>
---	---	--

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ ກໍ່ຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມທຸກໆປະການ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ສະເດັດມາ ຍັງມຸຍາມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ.

4 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດ ເຈົ້າຊ່າງມາ ໂງ່ແທ້ນີ້, ແລະ ອວດດີແທ້ນີ້, ແລະ ຊົ່ວແທ້ນີ້, ແລະ ຕໍ່າຊ້າແທ້ນີ້, ແລະ ກ່ວອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງມານຮ້າຍ ແລະ ລະນຶກໝູນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ!

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະລະເມີເພີ້ຝັນດ້ວຍ ກ່ວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະອວດອ້າງ ແລະ ເຮັດໜ້າປະການຊຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຟັງຄໍາແນະນຳຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະ ລະເດີນໃນທາງແຫ່ງບັນຍາ!

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ສ້າງພວກເຂົາ, ລະນຶກຄອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄອບຄອງດູແລພວກເຂົາ;

ທັງໆທີ່ພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງມີຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຍັງຖືວ່າຄໍາແນະນຳຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳທາງຂອງພວກເຂົາ.

7 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດເອີຍ ເຈົ້າຊ່າງມາ ກໍ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງເລີຍແທ້ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍັງນ້ອຍໄປກວ່າຂີ້ຝຸ່ນດິນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຍັງສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄປມາທາງນັ້ນທາງນີ້ໄດ້, ເພື່ອແຍກອອກຈາກກັນດ້ວຍການບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງພວກເຮົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ດ້ວຍສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ເນີນພູ ແລະ ພູເຂົາສັນ ແລະ ກ່ວວັນໄຫວ.

10 ແລະ ໂດຍ ອຳນາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ມັນຈຶ່ງແຕກອອກ, ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ ແລະ ກາຍມາເປັນຮ່ອມພູ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກສັນສະເທືອນ;

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ຫີນຮາກຖານສັນສະເທືອນ, ເຖິງໃຈກາງ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະອົງກ່າວກັບແຜ່ນດິນໂລກວ່າ—ຈົ່ງເລື່ອນໄປ—ມັນກໍ່ຈະເລື່ອນໄປ.

<p>3 ກ ມຊຢ 23:21; ຄພ 98:21; 101:8. ຂ ອມ 4:6-11. 4 ກ ອພຍ 32:8. ຂ ມທ 15:19; ຮຮ 3:12. 5 ກ ສພສ 29:23.</p>	<p>ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. 6 ກ ອຊຢ 45:9; ຄພ 58:30; ມຊ 7:32-33.</p>	<p>ຂ ຄພ 60:4. 7 ກ ອຊຢ 40:15, 17; ມຊຢ 4:19; ມຊ 1:10. 9 ກ 3 ນພ 22:10. 10 ກ 1 ນພ 17:46. 11 ກ ມມ 5:23; ອທ 4:9.</p>
---	--	--

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ວ່າ—ຈົ່ງ ະກັບ ຄືນໄປ, ເພື່ອ ະຕໍ່ມື້ອອກໄປໃຫ້ເປັນຫລາຍຊົ່ວໂມງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ;

15 ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້, ຕາມ ພຣະ ຄຳຂອງ ພຣະ ອົງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈົ່ງ ະກັບ ຄືນໄປ, ແລະ ມັນຈົ່ງປະກົດໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າ ດວງຕາເວັນນັ້ນຢູ່ບ່ອນເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປຕາມນັ້ນ ເພາະ ໂດຍ ແນ່ນອນ ມັນ ແມ່ນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ໄປ ມາ ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ດວງຕາເວັນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັນ້ຳທີ່ເລິກທີ່ສຸດອີກວ່າ—ເຈົ້າ ະຈົ່ງແຫ້ງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ພູເຂົາໜ່ວຍນີ້ວ່າ—ເຈົ້າ ຈົ່ງສູງຂຶ້ນ, ແລະ ະຕົກລົງໃສ່ເມືອງນັ້ນເພື່ອຜັງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດ ະເຊື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວວ່າ—ໃຫ້ ມັນ ຖືກ ະສາບແຊ່ງຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດພົບເຫັນເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນມັນໄດ້ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ມະນຸດ ວ່າ— ເພາະ ຄວາມ

ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ ຕະຫລອດການ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

22 ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້, ເພາະມັນຈະເປັນໄປກັບເຂົາຜູ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ເພາະ ເຫດນີ້, ເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ໄດ້ຮັບ ຄວາມລອດ ຈົ່ງມີປະກາດເລື່ອງການກັບໃຈ.

23 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອຢັ້ງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ; ເພາະ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ະຄວາມລອດ.

24 ແລະ ຂໍ ພຣະ ເຈົ້າ ໂປດ ປະທານ ໃນ ຄວາມບໍລິບູນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອ ມະນຸດ ຈະ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ການ ະກັບ ໃຈ ແລະ ວຽກງານດີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ ະພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ຕາມ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານມາວ່າ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະມີບາງຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະ ຖືກປະ ຖິ້ມ ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

26 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕາມຄຳທີ່ມີເວົ້າໄວ້ວ່າ: ຜູ້ທີ່ສ້າງ

<p>14 ກ ຢຊ 10:12-14. ຂ ອຊຢ 38:7-8. ຄ 2 ກສ 20:8-11. 16 ກ ມທ 8:27.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 44:27; 51:10. 17 ກ 3 ນພ 8:10. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>ຂ ຣລມ 13:17. 23 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
---	--	---

ຄວາມດີຈະມີ ກໍຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄໍາທໍານາຍຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວນີໄຟ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 13 ຈົນເຖິງບົດທີ 15.

ບົດທີ 13

ຊາມູເອນຄົນເລມັນທໍານາຍເຖິງການທໍາລາຍຂອງຊາວນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ—ພວກເຂົາ ແລະ ຂອງມີຄໍາຂອງພວກເຂົາ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ—ພວກເຂົາປະຕິເສດ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ແປດສິບຫົກ, ຊາວນີໄຟຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ໃນຂະນະທີ່ "ຊາວເລມັນໄດ້ປະຕິບັດຢາງເຄັ່ງຄັດ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ມີຊາວເລມັນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊາມູເອນ, ເຂົາມາໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງສອນກ່ຽວກັບການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຢູ່ຫລາຍມື້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ເພິ່ນກໍາລັງຈະກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນເອງ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ວ່າເພິ່ນຄວນກັບຄືນໄປອີກ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເພິ່ນເຂົ້າເມືອງ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນເທິງກໍາແພງເມືອງນັ້ນ ແລະ ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຊາມູເອນເປັນຊາວເລມັນ, ຂໍເວົ້າເຖິງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໄດ້ໃສ່ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ "ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາກໍາລັງຫ້ອຍຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ກ່ອນສິ່ຮ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ, ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາຈະຕົກລົງມາໃສ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຄວາມພິນາດຢາງໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ຄອຍຖ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢູ່, ແລະ ມັນຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢາງແນ່ນອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ ນອກຈາກການກັບໃຈ ແລະ

<p>26 ກ ມຫ 25:46; ຢຮ 5:28-29; ຮມ 6:13. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 13 ກ ຮລມ 15:4-5. 3 ກ ຄພ 100:5. 5 ກ ແອວ 60:29;</p>	<p>3 ນພ 2:19. 6 ກ ແອວ 45:10-14; ຮລມ 15:17.</p>
--	--	--

ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາ ໃນ ໂລກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ຈະທົນທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ຈະຖືກຂ້າເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຫາພວກທ່ານ ແລະ ປະກາດແກ່ພວກທ່ານນຳອີກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

8 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈເຮົາຈະເອົາພຣະຄຳຂອງເຮົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະ ກຖອນພຣະວິນຍານຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ອົດທົນກັບພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກ, ແລະ ເຮົາຈະຫັນໃຈຂອງພິມັ້ອງຂອງພວກເຂົາມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ.

9 ແລະ ກ່ອນ ກໍ່ສີ່ຮ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍແຮງຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນລຸ້ນ ທີ່ສີ່ຜູ້ທີ່ເປັນສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່. ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງ

ພວກເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີ່ສີ່ຈະເຫັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຈົ້າ.

11 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າກັບໃຈ ແລະ ກໍ່ຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະເອົາພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສູກ, ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກໍ່ວິບັດແກ່ເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄົນຊອບທຳມັນຈິ່ງຖືກຍົກເວັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແຕ່ຄົນທີ່ຈະກັບໃຈຍ່ອມເປັນສູກ, ເປັນຍ້ອນພວກເຂົາ ເຮົາຈິ່ງຈະຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄົນຊອບທຳທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ ກໍ່ໄຟລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ທຳລາຍມັນເສຍ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພື່ອເຫັນແກ່ຄົນຊອບທຳມັນຈິ່ງໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອໃດພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄົນຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະສູກ ເພື່ອຄວາມພິນາດ; ແທ້

<p>7ກ ແອວ 13:26. ຂ ອຊຸຢ 52:7. 8ກ ຮລມ 6:35. 9ກ ແອວ 45:10-12.</p>	<p>10ກ 1 ນຟ 12:12; 2 ນຟ 26:9; 3 ນຟ 27:32. 11ກ 3 ນຟ 10:5-7.</p>	<p>12ກ 3 ນຟ 8:8, 24; 9:3. 13ກ ປຖກ 19:24; 2 ກສ 1:9-16; 3 ນຟ 9:11.</p>
---	--	--

ຈົງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ້ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງກິເດໂອນ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ້ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງທັງໝົດ ຊຶ້ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂດຍຮອບ, ທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນຈະຖືກ "ສາບແຊ່ງ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ "ເຊື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ຈະຫາມັນບໍ່ພົບອີກເລີຍ ເພາະ ການສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນຊອບທຳຜູ້ທີ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ກັບເຮົານອກ ຈາກຄົນທີ່ຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາໄວ້ກັບເຮົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດ

ກໍຄືກັນ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໂຕ່ມັນຄົນມາເພາະຄຳສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງຄື ພວກເຂົາຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ແລະ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຫລົບໜີໄປຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາກໍຄືກັນ, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະ ຈົ່ງ "ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຊຶ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງນຳອີກ ເພາະພວກທ່ານໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

22 ພວກທ່ານບໍ່ຈື່ຈຳ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ພວກທ່ານຈື່ຈຳ "ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ແລະ ບໍ່ຖວາຍຄວາມຊອບພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານສຳລັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້

<p>17 ກ ຮລມ 12:18. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>21 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ. 22 ກ ລກ 12:34.</p>	<p>ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງ ໂລກ; ຮັງມີ, ຄວາມຮັງມີ.</p>
---	--	--

ອອກມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ມັນໄດ້ພອງຂຶ້ນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ແລະ ຈົນເຖິງການທະເຍີທະຍານ, ການອິດສາບັງບຽດ, ການຜິດຖຽງກັນ, ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

23 ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ການສາບແຂ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ມາສູ່ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານນຳອີກ, ແລະ ມີເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເວລານີ້ຊຶ່ງມາເຖິງແລ້ວ, ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ ັຂັບໄລ່ສາດສະດາອອກໄປ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນ, ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄລ່ຂ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕໍ່ພວກເພິ່ນ ຄືກັນກັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານເຮັດໄປນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດນີ້ເວລາພວກທ່ານເວົ້າອອກມາ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນສະໄໝຂອງ ັບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າສາດສະດາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຍິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍກວ່າພວກເຂົາອີກຊຳ; ເພາະຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກ ັສາດສະດາຄົນໃດມາໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍ່ ັໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ຊອກຫາທຸກວິທີທາງທີ່ຈະທຳລາຍເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເພິ່ນເປັນ ັສາດສະດາປອມ, ແລະ ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບາບ, ແລະ ເປັນຂອງມານ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ການກະທຳຂອງພວກທ່ານຊົ່ວ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຮັດແນວນີ້; ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເຮັດແນວນັ້ນ ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງທົນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງຕາຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງໃດກໍ່ຕາມຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານ—ແລະ ຖ້າຫາກມີຄົນໃດເຂົ້າມາໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍ່ຈະຮັບເອົາລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າລາວເປັນ ັສາດສະດາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຍົກລາວຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຈະມອບເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ; ພວກທ່ານຈະມອບຄຳຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ເງິນຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຕົກແຕ່ງລາວດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາວ

<p>22 ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຄ ຄມພ ອິດສາ. 24 ກ 2 ຂຄ 36:15–16; 1 ນຟ 1:20.</p>	<p>25 ກ ກຈກ 7:51. 26 ກ 2 ຂຄ 18:7; ລກ 16:31. ຂ ອຊຢ 30:9–10. ຄ ມທ 13:57.</p>	<p>ງ ຄລຕ 4:16. 27 ກ ມກ 2:11. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
---	--	--

ຄາແພງ ເພາະລາວໄດ້ ັຍ້ອງຍໍພວກທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າລາວເວົ້າໃນທາງທີ່ພວກທ່ານພໍໃຈ, ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃນລາວ.

29 ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ; ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ ແລະ ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງຄໍ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອົດທົນກັບພວກທ່ານໄດ້ດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະປ່ອຍຕົວໃຫ້ ັຄົນ ໂງ່ ແລະ ັຕາ ບອດນໍາພາພວກທ່ານໄປດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະ ັເລືອກເອົາຄວາມມືດແທນ ັຄວາມສະຫວ່າງໄປດົນປານໃດ?

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກທ່ານແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

31 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາມາເຖິງແລ້ວທີ່ພຣະອົງຈະສາບແຊ່ງຂອງມີຄໍາຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ມັນ ັມື່ນ ຫລຸດໄປ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຍືດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້.

32 ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຄວາມເປົ່າປຽວໄດ້ມາຫາພວກທ່ານແລ້ວ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານນັ້ນກໍຈະມີຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄວນຄາງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະຄວນຄາງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ:

33 ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ ັແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂັບໂລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນມື້ທີ່ພຣະອົງປະທານຂອງມີຄໍາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ມັນກໍຄົງຈະບໍ່ມີນຫລຸດໄປຈົນພວກເຮົາຕ້ອງສູນເສຍມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂອງມີຄໍາຂອງພວກເຮົາໄປຈາກພວກເຮົາແລ້ວ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາວາງເຄື່ອງມືໄວ້ບ່ອນນີ້ ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ຫາຍໄປ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ດາບຂອງພວກເຮົາກໍຫາຍໄປໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາມັນເພື່ອການສູ້ຮົບ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ມື່ນຫລຸດໄປຈາກພວກເຮົາ ເພາະຄວາມສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

36 ໂອ້ ັຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈໃນມື້ທີ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍມື່ນຫລຸດໄປ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະຍືດຖືມັນໄວ້ເລີຍ.

37 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກປົດລ້ອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກປົດລ້ອມໄວ້ດ້ວຍບໍລິວານຂອງຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຈະທໍາລາຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ. ໂອ້ ພຣະຜູ້

<p>28 ກ 2 ຕມທ 4:3-4. 29 ກ 2 ນພ 28:9. ຂ ມທ 15:14.</p>	<p>ຄ ຍຮ 3:19. ງ ໂຍບ 24:13. 31 ກ ມມ 1:17-18.</p>	<p>33 ກ ມມ 2:10-15. ຂ ມທ 23:37.</p>
--	---	--

ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກຂ້າມ້ອຍແດ່ບໍ່? ແລະ ນີ້ຈະເປັນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານໃນມື້ນັ້ນ.

38 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ພວກທ່ານໄດ້ ຶເລື່ອນວັນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານ ຈົນ ວ່າ ມັນ ສາຍ ເກີນ ໄປ ຢ່າງ ເປັນ ມິດ, ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກທ່ານກໍ ແນ່ນອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະ ຕະຫລອດ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ພວກທ່ານ ມີ ແຕ່ ສະແຫວງ ຫາ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ສາມາດ ຍຶດ ຖື ມັນ ໄວ້; ແລະ ພວກ ທ່ານ ສະແຫວງ ຫາ "ຄວາມ ສຸກ ໃນ ການ ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງກັນ ຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທັງສາມພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ.

39 ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນເອີຍ, ຂໍໃຫ້ ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຫັນ ຫນີ ໄປ ຈາກ ພວກທ່ານ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ລອດ.

ບົດທີ 14

ຊາມູເອນ ເວົ້າ ໄວ້ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ແຈ້ງ ໃນ ຍາມກາງຄືນ ແລະ ດາວດວງໃໝ່ທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ໃນເວລາທີ່ພຣະຄຣິດກຳເນີດ—ພຣະຄຣິດໄຖ່ມະນຸດຈາກຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງ ວິນ ຍານ—ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ລວມ ທັງ

ສາມມື້ແຫ່ງຄວາມມິດ, ການພັງທະລາຍຂອງກ້ອນຫີນ, ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຂອງທຳມະຊາດ. ປະມານ 6 ບີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍອີກຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຊຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງ ໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະອີກຫ້າປີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລານັ້ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາເພື່ອໄຖ່ຄົນທັງປວງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ສິ່ງ ນີ້ ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອເປັນ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງການສະເດັດມາ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະມີຄວາມແຈ້ງທີ່ສຸດໃນສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຄືນກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມານັ້ນ, ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນປະກົດແກ່ມະນຸດວ່າ ມັນເປັນກາງເວັນ.

4 ສະນັ້ນ, ມັນ ຈະ ມີ ມື້ ໜຶ່ງ ກັບ ຄືນ ໜຶ່ງ ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ, ເບິ່ງຄືກັບວ່າເປັນມື້ດຽວ ແລະ ບໍ່ມີກາງຄືນ; ແລະ ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງ ໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າພວກທ່ານຮູ້ຈັກເຖິງການຂຶ້ນຂອງດວງຕາເວັນ ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ມັນ ນຳ ອີກ; ສະນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ມັນ ຈະມີສອງມື້ກັບໜຶ່ງຄືນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄືນນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດ ແລະ ມັນຈະເປັນຄືນກ່ອນທີ່ "ພຣະອົງຈະກຳເນີດ.

<p>38ກ ມມ 2:15. ຂ ແອວ 34:33-34. ຄ ແອວ 41:10-11.</p>	<p>14 1 ກ ຮລມ 13:2. 3 ກ 3 ນພ 1:15. 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>
---	---	--

5 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ມີ "ດາວ ດວງ ໃໝ່ ປະກົດ ຂຶ້ນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ດາວ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ ມາ ກ່ອນ ແລະ ດາວ ດວງ ນີ້ ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ຄືກັນ.

6 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ໝົດ, ມັນ ຈະ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ແປກ ປະ ຫລາດ ຫລາຍ ຢ່າງ ໃນ ທ້ອງ ຟ້າ.

7 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ທ່ານ ທຸກ ຄົນ ຈະ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃຈ ແລະ ອັດສະຈັນ ໃຈ ຫລາຍ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ "ລົ້ມລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນດິນ.

8 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ "ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ມີ ຊີວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ.

9 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂດຍ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ວ່າ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ບອກ ເລື່ອງ ນີ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທຳ ນາຍ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ປ່າວ ປະ ກາດ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ວ່າ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ ແລະ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

10 ແລະ ບັດ ນີ້, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ເລ ມັນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເພາະ ມັນ ໄດ້ ຕຳ ມິ ພວກ ທ່ານ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ຈາກ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ.

11 ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ

ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ອນ ເຖິດ, ເພາະ ວ່າ ດ້ວຍ ເຈດ ຕະ ນານີ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ເທິງ ກຳ ແພງ ເມືອງ ນີ້, ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ຮູ້ ເຖິງ ການ ພິ ພາ ກສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຄອຍ ຖ້າ ພວກ ທ່ານ ຢູ່ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ເຖິງ ເງື່ອນ ໄຂ ຂອງ ການ ກັບ ໃຈ ນຳ ອີກ.

12 ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ນຳ ອີກ, ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ເປັນ "ພຣະ ບິດາ ຂອງ ສະ ຫວັນ ແລະ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ສ້າງ ສາ ລະ ພັດ ສິ່ງ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ; ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ເຖິງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ດ້ວຍ ເຈດ ຕະ ນານີ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

13 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ "ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ບາບ ໂດຍ "ພຣະ ຄຸນ ຄວາມ ດີ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອີກ ອັນ ໜຶ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄື ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

15 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ເພື່ອ "ຄວາມ ລອດ ຈະ ມີ ຂຶ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ມັນ ຈຳ ເປັນ ແລະ ມັນ ເປັນ ການ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ, ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ

<p>5 ກ ມທ 2:1-2; 3 ນຟ 1:21. 7 ກ 3 ນຟ 1:16-17. 8 ກ ຢຮ 3:16.</p>	<p>10 ກ ຮລມ 13:2. 12 ກ ມຊຢ 3:8; 3 ນຟ 9:15; ອຫ 4:7.</p>	<p>ຄມພ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ. 13 ກ ກຈກ 16:30-31. ຂ ຄພ 19:16-20. 15 ກ ຄມພ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ.</p>
--	--	---

ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄືນ ຕາຍ, ເພື່ອ ໂດຍການສົ້ນພຣະຊົນນີ້ ມະນຸດຈະຖືກນຳ ເຂົ້າມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ການສົ້ນພຣະ ຊົນນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການພື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທຳອິດ—ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງ ວິນຍານ; ໂດຍ ການ ຕົກ ຂອງ ອາດາມ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງຖືກ "ຕັດອອກຈາກ ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືວ່າ "ຕາຍ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ເປັນ ທັງ ທາງ ໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.

17 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະຄຣິດ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແລະ ນຳພວກເຂົາກັບເຂົ້າໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດ ເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈ, ຄືຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກັບໃຈ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າກອງໄຟ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຜູ້ ນັ້ນຍ່ອມຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງ ໄຟ; ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຈະມາ ເຖິງພວກເຂົາອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຕັດ ອອກໄປອີກຈາກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມ ຊອບທຳ.

19 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ກັບໃຈ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ຈັກ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະ ຕິບັດຕາມ ພວກທ່ານ ຈະປ່ອຍ ໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍ

ໃຕ້ການກ່າວໂທດ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳລົງໄປຫາຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງນີ້.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານມາແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ເຄື່ອງໝາຍ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄື ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງການສົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ມື້ ນັ້ນ ມື້ ທີ່ພຣະອົງ ຈະ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ຕາຍ, ດວງ ຕາ ເວັນ ຈະ ມີ ດັບ ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ມັນ ແກ່ ພວກທ່ານ, ແລະ ດວງເດືອນກັບດວງດາວ ນຳອີກ, ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ໃນ ຜືນ ແຜ່ນດິນນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພຣະ ອົງຮັບເອົາຄວາມຕາຍໄປຈົນເຖິງ "ສາມມື້, ຈົນວ່າເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນອີກ ຈາກຄວາມຕາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະ ປ່ອຍຈິດວິນຍານຂຶ້ນໄປ ມັນຈະມີ "ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະສັ່ນ ຫວັ່ນ ໄຫວ ແລະ ຫີນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຢູ່ທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນ ຈະພັງທະລາຍ, ຊຶ່ງ ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ໃນເວລານີ້ຫີນນັ້ນ ແຂງແກ່ນຊຳໃດ, ຫລື ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນແຜ່ນ ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈະ ມີ ແຕກແຍກອອກໄປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ຈະ ແຍກອອກເປັນ ສອງ, ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ໄປ ຈະ "ເຫັນ ເປັນຮ່ອງ ແລະ ຮອຍແຕກ, ແລະ ເປັນເສດ ແຕກຫັກຢູ່ທົ່ວທັງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ ທັງທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນ.

23 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ມີ ພະຍຸ ຜົນຟ້າ ຄະ ນອງ ໃຫຍ່, ແລະ ພູ ຜາ ຫລາຍ ໜ່ວຍ

<p>15 ຂ ແອວ 42:23. ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>16 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຖ່. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.</p>	<p>ຄ ແອວ 42:6-9. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.</p> <p>20 ກ 3 ນພ 8:5-25.</p>	<p>ຂ ລກ 23:44. ຄ ມຊຢ 3:10. 21 ກ 3 ນພ 8:6. ຂ 3 ນພ 10:9. 22 ກ 3 ນພ 8:18.</p>
---	---	--

ຈະພັງທະລາຍລົງເປັນຮ່ອມພູ, ແລະ ຈະມີບ່ອນຫລາຍແຫ່ງຊຶ່ງດຽວນີ້ເອີ້ນກັນວ່າຮ່ອມພູຈະກັບເປັນພູເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄວາມສູງທີ່ສຸດ.

24 ແລະ ທາງໃຫຍ່ຫລາຍສາຍຈະຂາດອອກ, ແລະ ຫລາຍ "ຫົວເມືອງຈະກັບມາຮັກຮ້າງ.

25 ແລະ "ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປີດອອກ, ແລະ ປ່ອຍຄົນຕາຍຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະມາປະກົດແກ່ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ທູດໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນຈະມີພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບເຫລື້ອມເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

27 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພ້າ ຮ້ອງ ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງຍັງມີຢູ່, ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປ, "ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມທັງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສາມມື້.

28 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ເພາະມີເຈດຕະນາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາເຫດຂອງການບໍ່ເຊື່ອຖືໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ—

29 ແລະ ນີ້ດ້ວຍເຈດຕະນາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, ແລະ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອ, "ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະມາສູ່ຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຜູ້ນຳການກ່າວໂທດນັ້ນມາສູ່ຕົນເອງ.

30 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໄປ, ກໍເປັນຍ້ອນວ່າລາວສ້າງຄວາມຕາຍໃຫ້ຕົວລາວເອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຕົວເຂົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານມີ "ອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດສະລະ.

31 ພຣະອົງປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ ະເລືອກເອົາຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ; ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມດີໄດ້ ແລະ ຖືກ ານຳກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີ, ຫລື ໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ; ຫລື ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມຊົ່ວໄດ້, ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຊົ່ວກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ.

ບົດທີ 15

ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຕີ ສອນ ຊາວ ນີໂຟ ເພາະ ພຣະອົງຮັກພວກເຂົາ—ຊາວເລມັນທີ່ປຸງນໃຈເຫລື້ອມ ໃສ່ມີສັດທາອັນໝັ້ນຄົງ ແລະ

24 ກ 3 ນຟ 9:3-12.
25 ກ ມທ 27:50-54;
3 ນຟ 23:9-11.
26 ກ ແອວ 13:26.
27 ກ 1 ນຟ 19:10;
3 ນຟ 8:3.

28 ກ 1 ນຟ 12:4-5.
29 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
30 ກ 2 ນຟ 2:26-29;
ມຊ 6:56.
ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
31 ກ ມຣນ 7:16.
ຂ 2 ນຟ 2:28-29;
ແອວ 3:26-27.
ຄ ແອວ 41:3-5.

ແນ່ວ ແນ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາ ຊາວເລມັນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກປະ ຖິ້ມໃຫ້ ັຮັກຮ້າງ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບ ໃຈ ເຫດຮ້າຍອັນ ໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນ ຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກໃນ ມື້ທີ່ນາງຍັງເປັນແມ່ລູກອ່ອນຢູ່; ເພາະວ່າ ພວກທ່ານຈະພະຍາຍາມໜີໄປ ແລະ ຈະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ນາງຜູ້ທີ່ ັຖືພາ ເພາະນາງຈະໜັກ ທ້ອງ ແລະ ໜີໄປບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງຈະ ຖືກຢຽບຢາ ແລະ ຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຕາຍໄປ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ມີ ຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດທັງໝົດ ນີ້ ຊຶ່ງຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເລືອກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮັກຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກ ເຂົານຳອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກ ເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ ັຖື ສອນ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພຣະ ອົງ ຮັກ ພວກ ເຂົາ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະອົງກຽດຊົງຊາວເລມັນ ເພາະວ່າພວກ ເຂົາກະທຳ ຄວາມ ຊົ່ວ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ,

ແລະ ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ັຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມລອດໄດ້ມາ ເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ ໂດຍທາງການສັ່ງສອນ ຂອງຊາວນີໄຟ; ແລະ ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາ ັຮ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນທາງ ແຫ່ງໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຮອບ ຄອບ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາ ຍຶດ ຖື ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຮັກສາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກຳລັງກະ ທຳຢ່າງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງພະຍາ ຍາມ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ອັນ ບໍ່ ຮູ້ ອິດ ເມື່ອຍທີ່ຈະນຳພາພີ່ນ້ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄົນມາເພີ່ມ ຫລາຍຂຶ້ນ.

7 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຮູ້ ດ້ວຍ ຕົວເອງແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາ ແລ້ວ, ວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກນຳມາ ສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແລະ ໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງ ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ໜ້າກຽດ ຊົງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກຊັກຊວນໃຫ້ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກ ສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມາເຊື່ອຄຳທຳນາຍ ຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະ

15 1 ກ ມທ 23:37-38.
2 ກ ມທ 24:19.
3 ກ ສພສ 3:12;

ຮສ 12:5-11;
ຄພ 95:1.
4 ກ ຄມພ ປະເພນີ.

ຂ ແອວ 9:16.
5 ກ ຮລມ 13:1.

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມາສູ່ການກັບໃຈ, ຊຶ່ງສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈຂອງພວກເຂົາ—

8 ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງຈຸດນີ້ຍ່ອມ ພ້ອມກັນ ແລະ ແນວແນວຢູ່ໃນສັດທາ, ແລະ ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ.

9 ແລະ ພວກທ່ານກໍຮູ້ອີກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງສົງຄາມ ຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເອົາມັນຂຶ້ນມາເພາະຍ້ານວ່າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງພວກເຂົາຈະເຮັດບາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານເຫັນໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບ— ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາ ຈະຍອມຕົວໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຢຽບຍໍ່າ ແລະ ຂ້າຖິ້ມ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມຍົກດາບຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ກໍເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມແນວແນວຂອງພວກເຂົາ ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຖື, ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກເຂົາ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງມາແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາເຄີຍສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາກ່ອນ—

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມລົງສູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ

ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ກ່າວໄວ້ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍສາດສະດາ ສີມັດ ແລະ ສາດສະດາ ຄົນອື່ນໆ ອີກຫລາຍທ່ານກ່ຽວກັບການນຳພໍ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງອີກ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພໍ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປມາທີ່ວິຕິນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະຖືກຕາມລ້າ, ແລະ ຈະຖືກທຸບຕີ, ແລະ ຈະແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະ ເມດຕາພວກເຂົາຢູ່.

13 ແລະ ຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ຕາມຄຳທຳນາຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ແກະຂອງພຣະອົງ.

14 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນຈະເປັນສິ່ງດີສຳລັບພວກເຂົາຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າທາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

15 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຖືກສະແດງແກ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

<p>7 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 8 ກ ແອວ 23:6; 27:27; 3 ນຟ 6:14. 9 ກ ແອວ 24:17-19. 11 ກ ແອວ 9:16.</p>	<p>ຂ ຮລມ 8:19. ຄ 2 ນຟ 30:5-8. 12 ກ ອນ 1:12-13. ຂ ມມ 5:15. ຄ 1 ນຟ 13:31; 2 ນຟ 10:18-19;</p>	<p>ຍຄ 3:5-6. 13 ກ 3 ນຟ 16:12. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 14 ກ ຮລມ 7:23. 15 ກ ມທ 11:20-23.</p>
---	---	--

ມັນໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ເພາະຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕົວເອງແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

16 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ໝົດ ສິ້ນ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ກັບ ມາ ຫາ ເຮົາ ອີກ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງເຮົາແລ້ວ, ເຮົາຈະ ກໍາລາຍ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ ທັງໆທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບ ໂດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ ເປັນ ໄປ ສັນ ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

ບົດທີ 16

ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊາມູເອນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍນີໄຟ—ຊາມູເອນບໍ່ສາມາດຖືກຂ້າໂດຍລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງຊາວນີໄຟທີ່ບໍ່ກັບໃຈ—ບາງຄົນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບາງຄົນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດ—ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອເວົ້າວ່າມັນບໍ່ມີເຫດຜົນເລີຍທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ການສະເດັດ

ມາຂອງພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ. ປະມານ 6-1 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນຄົນນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າຢູ່ເທິງກຳແພງເມືອງ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອອກໄປຂອກຫານີໄຟ; ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ ພົບ ເພິ່ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດບາບນັ້ນ, ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2 ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແກວງກ້ອນຫີນໄປໃສ່ເພິ່ນຢູ່ເທິງກຳແພງ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ຍົງທະນູໄປໃສ່ເພິ່ນນຳອີກໃນເວລາທີ່ເພິ່ນກຳລັງຍືນຢູ່ເທິງກຳແພງນັ້ນ, ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແກວງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍົງທະນູໄປຖືກເພິ່ນ.

3 ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ພວກເຂົາແຕະຕ້ອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້, ຫລາຍຄົນຕື່ມອີກໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຫານີໄຟເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ.

4 ເພາະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ນີໄຟ ກຳລັງ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາຢູ່, ແລະ ທຳນາຍ, ແລະ ສັງສອນ, ແລະ ປ່າວປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດຕ່າງໆ, ແລະ ເຮັດ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ

17 ກ ຮລມ 13:6-10.

16 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.

ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ຯໃນ
ບໍ່ຂ້າ—

5 ໂດຍບອກພວກເຂົາ ເຖິງ ເລື່ອງທີ່ຈະ
ເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຂ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ແລະ ຈື່ຈຳມັນໄດ້ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ມັນເກີດ
ຂຶ້ນ ວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະ
ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຖື; ສະນັ້ນ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ
ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນ ຈຶ່ງໄດ້
ອອກໄປຫາເພິ່ນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ ເພາະ
ວ່າ ພວກເຂົາ ມາ ດ້ວຍ ການ ກັບ ໃຈ ແລະ
ດ້ວຍການສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ.

6 ແຕ່ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳ
ເວົ້າຂອງຊາມູເອນ; ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາ
ເຫັນວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກ
ເຂົາ ແຕະ ຕ້ອງ ເພິ່ນ ບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ
ຮ້ອງບອກນາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ຈັບຊາຍຜູ້ນີ້ແລ້ວມັດລາວໄວ້,
ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ລາວຖືກຜີສິງ; ແລະ ເພາະ
ອຳນາດຂອງຜີທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍິງທະນູໄປໃສ່ລາວ
ບໍ່ຖືກ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈັບລາວ ແລະ ມັດລາວ
ໄວ້, ແລະ ເອົາລາວໄປ.

7 ແລະ ເວລາທີ່ພວກນາຍທະຫານອອກ
ໄປເພື່ອຈະຈັບເພິ່ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ກະ
ໂດດລົງຈາກກຳແພງເມືອງ ແລະ ໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄປ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໄປຫາບ້ານເມືອງຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍ
ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາຊາວ
ນີໄຟໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນອີກ; ແລະ
ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

9 ແລະ ປີທີແປດສິບຫົກແຫ່ງການປົກ

ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້
ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ປີທີ ແປດ ສິບ ເຈັດ ແຫ່ງ ການ
ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້ອີກ, ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ທະນົງຕົວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນສ່ວນນ້ອຍໄດ້ດຳເນີນ
ຊີວິດໄປຢ່າງຮອບຄອບຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ສະພາບເຊັ່ນນີ້ກໍເປັນໄປໃນປີທີ
ແປດສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນຄືກັນ.

12 ແລະ ມັນມີການປ່ຽນແປງພຽງເລັກ
ນ້ອຍໃນການງານຂອງຜູ້ຄົນ ນອກຈາກຜູ້
ຄົນເລີ່ມແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນ
ປີທີແປດສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ
ເກົ້າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ມັນມີ "ເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ແລະ ການແປກ
ປະຫລາດປະກົດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ ຯເລີ່ມເປັນ
ຈິງຂຶ້ນມາ.

14 ແລະ "ທູດໄດ້ມາປະກົດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ນັກປາດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ແກ່ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີນີ້ຂໍ້ຄວາມ
ພຣະຄຳພີຈຶ່ງເລີ່ມສຳເລັດ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຍິ່ງເລີ່ມ
ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ທຸກຄົນ
ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍທີ່ສຸດ,
ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນນຳອີກ,

4 ຂ ຮລມ 14:2. 13 ກ 3 ນພ 1:4.	ຂ ຮລມ 14:3-7. 14 ກ ແອວ 13:26.
---------------------------------	----------------------------------

ແລະ ເລີ່ມເຊື່ອຖືກຳລັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ບັນຍາ”ຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

16 ບາງສິ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ຫລາຍ ສິ່ງ ພວກເຂົາອາດເດົາຖືກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ເວົ້າເຖິງຈະບັງເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຫາ ເຫດ ຜົນ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນ ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

18 ຄືມັນ ”ບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຄົນຢ່າງພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ; ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນແທ້ ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ສະຫວັນ ແລະ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ດັ່ງທີ່ເວົ້າເຖິງ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຫາຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງຈະຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ?

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາສູ່ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ?

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ເປັນ”ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ຕ່ຽງກັນມາຈົນເຖິງພວກເຮົາ ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນ ະພະຍານດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາເອງວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

21 ແລະ ໂດຍເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງມານຮ້າຍ, ພວກເຂົາຈະເຮັດການລຶກລັບອັນໃຫຍ່ຫລວງບາງຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສິດສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າດັ່ງນີ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຂົາຕະຫລອດວັນ ເວລາຂອງຊີວິດພວກເຮົາ.

22 ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຄິດຂຶ້ນມາເອງຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງໂງ່ ແລະ ”ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຮົາວຸ້ນວາຍໃຈຫລາຍ, ເພາະຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນແຂງກະດ້າງຕໍ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

23 ແລະ ທັງໆທີ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ, ຊາຕານກໍຍັງມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນຢູ່.

24 ແລະ ບິທີເກົ່າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄພໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

25 ແລະ ໜັງສືຮີລາມັນ, ຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

15 ກ ອຊຸຍ 5:21. 18 ກ ອອວ 30:12-13. 20 ກ ຄມພ ປະເພນີ. ຂ ອຫ 12:5-6, 19. 22 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.

ນິໄຟສະບັບທິສາມ ໜັງສືນິໄຟ

ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ແລະ ຮີລາມັນເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ໂດຍເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນິໄຟ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງລີໄຮ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນປີທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຍາກະສັດຂອງຊາວຢູດາ.

ບົດທີ 1

ນິໄຟ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຮັກສາ ແຜ່ນ ຈາລິກ ໄວ້—ເຖິງ ແມ່ນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ແປກ ປະ ທລາດ ປະກົດ ຂຶ້ນ ຢູ່ທົ່ວ ໄປ, ແຕ່ ຄົນ ຊົ່ວ ຍັງ ວາງ ແຜນທີ່ຈະຂ້າຄົນຊອບທຳ—ຄົນແຫ່ງການກຳເນີດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ມາ ເຖິງ—ເຄື່ອງ ໝາຍ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແລະ ດາວ ດວງ ໃໝ່ ປະກົດ ຂຶ້ນ—ການ ເວົ້າ ຕົວະ ແລະ ການ ຫລອກລວງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ພັກແກດີ ອານທັນໄດ້ຂ້າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 1-4.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ່ເກົ້າສິບ ເອັດ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ແລະ ມັນ ເປັນ "ທຶກ ຮ້ອຍ ປີ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ທີ່ ລີໄຮ ມາ ຈາກເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ມັນເປັນປີທີ່ເລໂຄ ນີອັດເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ "ນິໄຟຜູ້ເປັນ

ລູກ ຊາຍ ກົກ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ຮັກ ສາ ຂຶ້ນ ຈາລິກ ທອງ ເຫລືອງ ແລະ ບັນ ທຶກ ທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາມາ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ໃຫ້ສັກສິດນັບຕັ້ງແຕ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

3 ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າເພິ່ນໄປຫາ "ບ່ອນໃດ, ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີ່ເກົ້າສິບສອງ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາເລີ່ມຈະສຳເລັດໂດຍສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ; ເພາະມັນເລີ່ມມີເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ແຕ່ມີບາງຄົນເລີ່ມກ່າວວ່າ ເວລາໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວສຳລັບຄຳຊຶ່ງຊາມູເອນຊາວເລມັນ "ເວົ້າໄວ້ວ່າ ຈະເກີດເປັນຈິງ.

6 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ສະແດງ ຄວາມ ປິຕິຍິນດີໃສ່ພິມ້ອງຂອງເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ ເວລາໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນບໍ່ເກີດເປັນຈິງ;

1 1 ກ 2 ນຟ 25:19.

2 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ລູກຊາຍ

ຂອງຮີລາມັນ.

ຂ ແອວ 37:3-5.

3 ກ 3 ນຟ 2:9.

5 ກ ຮລມ 14:2-4.

ສະນັ້ນ, ຄວາມປະສານສົມດີ ແລະ ສັດທາຂອງ ພວກທ່ານທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງນີ້ກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງປາວ ໄປ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອ ເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະຢ້ານ ໂດຍທາງໃຈ ທາງໜຶ່ງສິ່ງທີ່ເວົ້າໄວ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ລໍຖ້າຢູ່ຢ່າງຈິດຈໍ່ສໍາລັບມື້ນັ້ນ ແລະ ຄົນນັ້ນ ແລະ ມື້ນັ້ນ ຊຶ່ງຈະເປັນມື້ດຽວກັນຄືກັບວ່າບໍ່ມີກາງຄືນ, ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ສັດທາຂອງພວກເຂົາມີປະໂຫຍດ.

9 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີມື້ໜຶ່ງທີ່ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນປະເພນີເຫລົ່ານັ້ນຈະ "ຖືກຂ້າ ຖ້າຫາກເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງສາດສະດາຊາມູເອນໃຫ້ໄວ້ບໍ່ເກີດເປັນຈິງ.

10 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອມີໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມີໄຟເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດຢ່າງຍິ່ງ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທີ່ກຳລັງຈະຖືກທຳລາຍເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດກຳລັງ "ໝົດມື້ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະ

ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

13 ຈົ່ງ ເງິຍ ຫ້າ ແລະ ເບີກບານ ເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ໃນຄືນນີ້ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ, ແລະ ໃນ "ມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້, ເພື່ອສະແດງແກ່ໂລກວ່າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາ ະເວົ້າໄວ້ ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາສໍາເລັດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ "ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອງ, ເພື່ອກະທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ະສໍາເລັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ "ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງ "ທັງສອງພຣະອົງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ—ຂອງພຣະບິດາເພາະເຮົາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດເພາະ ເມື່ອ ໜັງຂອງເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ຄືນນີ້ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ກັບມີໄຟນັ້ນສໍາເລັດແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາດວງອາທິດຕົກແລ້ວ ມັນ "ບໍ່ມີຄວາມມືດເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກປະຫລາດໃຈເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມມືດ ໃນ ຕອນກາງຄືນເລີຍ.

16 ແລະ ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໄດ້ "ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ເປັນຄືກັນກັບຕາຍແລ້ວ,

9 ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ.
12 ກ ອນ 1:4; ອອວ 5:46.
13 ກ ລກ 2:10-11.

ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
14 ກ ຢຣ 1:11.

2 ມຫ 5:17-18.
ຄ ອອວ 42:26.
ງ ຄພ 93:3-4.
15 ກ ຮລມ 14:3.
16 ກ ຮລມ 14:7.

ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ສຳຜັນການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ພວກເຂົາວາງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາລົມເຫລວແລ້ວ; ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໃຫ້ໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະເດັດມາປະກົດໃນບໍ່ດົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຈາກທາງຕາເວັນຕົກ ເຖິງທາງຕາເວັນອອກ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ມີຄວາມແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງຈົນວ່າພວກເຂົາລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

18 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍ້ານກົວເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນບໍ່ມີຄວາມມືດຕະຫລອດຄືນນັ້ນ, ແຕ່ມັນແຈ້ງຄື ກັນ ກັບ ຕອນທ່ຽງຂອງກາງເວັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນມາອີກໃນຕອນເຊົ້າຕາມລະບຽບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າ ມັນເປັນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳເນີດ, ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທຸກຂໍ້ຄວາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື "ດາວດວງໃໝ່ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຄືກັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ, ຊາຕານໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳຕົວະອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈແຂງກະດ້າງ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອໃນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງກໍຕາມແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອ, ແລະ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄສໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ຄົນອື່ນໆອີກຫລາຍຄົນກໍຄືກັນ, ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຊຶ່ງໃນການນັ້ນມີ "ການປົດປາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີສັນຕິສຸກອີກດັ່ງນັ້ນ ໃນແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍ, ນອກຈາກຄົນຈຳນວນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ, ໂດຍພະຍາຍາມພິສູດຕາມພຣະຄຳພີວ່າ ມັນບໍ່ "ຈຳເປັນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດ ໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແລະ ຍອມຮັບຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາຕົກຢູ່, ເພາະມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາວ່າ ກົດຍັງບໍ່ "ສົມບູນເທື່ອ, ແລະ ວ່າມັນຈະຕ້ອງສົມບູນທຸກຂໍ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້ອຍຄຳໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາວ່າ ມັນຕ້ອງສົມບູນທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າຈຸດໜຶ່ງຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າວ່າມັນ

<p>16 ຂ 3 ນພ 1:9. 19 ກ ລກ 2:1-7. 21 ກ ມທ 2:1-2;</p>	<p>ຮລມ 14:5. 23 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>	<p>24 ກ ແອວ 34:13. 25 ກ ມທ 5:17-18.</p>
---	---	--

ຈະສົມບູນເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນໃນປີດຽວກັນ ມີ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ເຖິງ ຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ສາລະ ພາບຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບ ສອງ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ນຳຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາເຖິງຜູ້ ຄົນ ເພາະເຄື່ອງໝາຍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕາມ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງ ຫລາຍ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ ເກົ້າສິບ ສາມ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ ດ້ວຍສັນຕິສຸກ ນອກຈາກພວກ ັໂຈນແກດີອານທັນເທົ່າ ນັ້ນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູຜາປ່າດົງ, ຜູ້ທີ່ມາລົບ ກວນບ້ານເມືອງ; ເພາະທີ່ໝັ້ນຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຕົວຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນເຂັ້ມແຂງຫລາຍຈົນວ່າຜູ້ຄົນເອົາຊະນະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເຮັດການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ທຳການຂ້າຜັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີທີເກົ້າສິບສີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມມີກຳລັງເພີ່ມ ຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະມີຄົນຢ່າງ ຫລວງຫລາຍທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວ ມີໄຟໜີໄປຫາພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍແກ່ຊາວ ມີໄຟເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

29 ແລະ ມີເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າສະ ຫລົດໃຈຫລາຍໃນບັນດາຊາວເລມັນນຳ ອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ມີລູກ ຫລານຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຕີບໂຕ ແລະ ເລີ່ມມີອາຍຸຫລາຍຂຶ້ນ, ຈົນເປັນຕົວ ຂອງຕົວເອງ, ແລະ ຖືກບາງຄົນຊຶ່ງເປັນ

”ຊາວໂຊຣຳ ຊັກນຳໄປ, ໂດຍການເວົ້າ ຕົວະ ແລະ ໂດຍການຍົກຍ້ອງຂອງພວກ ເຂົາ, ເພື່ອໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນແກດີ ອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ.

30 ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເປັນທຸກເຊັ່ນນັ້ນ ເໝືອນກັນ, ແລະ ເລີ່ມເສື່ອມລົງໃນສັດທາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນລຸ້ນໃໝ່.

ບົດທີ 2

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ຊາວມີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຮ່ວມມືກັນເພື່ອບົກປ້ອງ ຕົນເອງຈາກພວກໂຈນແກດີອານທັນ— ຊາວເລມັນທີ່ເຫລື້ອມໃສກັບເປັນຄົນຜິວ ຂາວ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວມີໄຟ. ປະມານ ຄ.ສ. 5-16.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ ເກົ້າສິບຫ້າກໍໄດ້ຜ່ານໄປຄືກັນ, ແລະ ຜູ້ ຄົນເລີ່ມຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມ ແປກປະຫລາດຊຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຍິນ ມາ, ແລະ ເລີ່ມແປກໃຈໜ້ອຍລົງກ່ຽວກັບ ເຄື່ອງໝາຍຫລືການແປກປະຫລາດຈາກ ສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມ ແຂງກະດ້າງໃນໃຈ ແລະ ມືດດັບໃນຈິດ, ແລະ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອທຸກສິ່ງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ ຍິນ ແລະ ເຫັນມາ—

2 ນຶກຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດບາງ ຢ່າງໃນໃຈຂອງພວກເຂົາວ່າມະນຸດ ແລະ ອຳນາດຂອງມານເຮັດມັນຂຶ້ນເພື່ອຊັກຈູງ ແລະ ັຫລອກລວງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ັຫລອກລວງໄດ້ຄອບຄອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນອີກ

<p>25 ຂ ມຊຍ 26:29. 27 ກ ຄມພ ພວກໂຈນ ແກດີອານທັນ.</p>	<p>29 ກ ແອວ 30:59. 2 2 ກ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ,</p>	<p>ຄວາມຫລອກລວງ.</p>
--	---	---------------------

ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະ ຊັກນໍາພວກເຂົາ ໄປ ໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງທີ່ໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນຈະມີເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກປະຫລາດ ເກີດຂຶ້ນ ຕື່ມອີກ; ແລະ ຊາຕານໄດ້ ກໍໄປຫາທົ່ວທຸກແຫ່ງທົນຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປໂດຍລໍ້ລວງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ.

4 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເຈັດນໍາອີກ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບແປດ ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເກົ້ານໍາອີກ.

5 ແລະ ຫນຶ່ງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງ ກໍໂມ ໄຊ ຢາ, ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຊາວນິໄຟ.

6 ແລະ ຫົກຮ້ອຍເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ລີໂຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

7 ແລະ ເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາສູ່ໂລກ.

8 ບັດນີ້ຊາວນິໄຟໄດ້ເລີ່ມນັບເວລາຂອງພວກເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປເລີ່ມຈາກເວລາທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຫລື ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເວລາພຽງແຕ່ເກົ້າປີຜ່ານໄປ.

9 ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນບິດາຂອງນິໄຟຜູ້ໄດ້

ຮັບໜ້າທີ່ເພື່ອເກັບແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາອີກ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນເພິ່ນຢູ່ບ່ອນໃດເລີຍ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ທັງໆທີ່ມີການສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາທໍານາຍຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ປີທີສິບໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້; ແລະ ປີທີສິບເອັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນໍາອີກ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນປີທີສິບສາມ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ເພາະວ່າພວກໂຈນແກດີອານທັນກັບມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍທົວເມືອງແປນເປົ່າ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຕາຍ ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນເປັນສິ່ງສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນທັງໝົດຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສົມທົບກັບຊາວນິໄຟພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດຂອງການນະມັດສະການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

“ອິດສະລະພາບ ແລະ ສເລລິພາບ ຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ປີທີສິບສາມ ຈະ ຜ່ານ ພື້ນໄປ ຊາວນິໄຟໄດ້ຖືກຄຸກຄາມດ້ວຍການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຍ້ອນວ່າສົງຄາມເທື່ອນີ້ໂຫດຮ້າຍທາລຸນຫລາຍທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບ ຊາວນິໄຟ ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ;

15 ແລະ “ຄຳສາບແຂ່ງທີ່ມີຢູ່ກັບພວກເຂົາຖືກຖອນອອກໄປ, ແລະ ຜິວໜັງຂອງພວກເຂົາກັບມາ ສຳລັບຊາວນິໄຟ;

16 ແລະ ພວກຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ພວກລູກສາວຂອງພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຈົບງາມທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນິໄຟ. ແລະ ປີທີສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນປີທີສິບສີ່, ສົງຄາມລະຫວ່າງພວກໂຈນ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ມັນໄດ້ກັບມາຮ້າຍແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຍັງໄດ້ປຽບພວກໂຈນຢູ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ ເຂົ້າໄປໃນພູ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ປີທີສິບສີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ໃນປີທີສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຕກແຍກກັນ

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອຂອງພວກເຂົາ, ພວກໂຈນແກດີອານທັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ປີທີສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກຢູ່ດັ່ງນີ້; ແລະ “ດາບແຫ່ງຄວາມພິນາດໄດ້ແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກມັນຟາດພັນ, ແລະ ນີ້ກໍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 3

ກິດດີອານໄຮຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໂຈນແກດີອານທັນສັ່ງໃຫ້ເລໂຄນິອັດ ແລະ ຊາວນິໄຟຍອມຈຳນົນ ແລະ ຍອມມອບແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາ—ເລໂຄນິອັດແຕ່ງຕັ້ງກິດກິດໂດໄນຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບ—ຊາວນິໄຟເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 16-18.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນປີທີສິບຫົກກັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ເລໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ຮັບສານຈາກຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນພັກນີ້; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ເລໂຄນິອັດຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທີ່ມີກຽດສູງສົ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນສານມີມາຫາທ່ານ, ແລະ ຂໍຍ້ອງຍໍທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຜູ້ຄົນຂອງທ່ານນຳອີກໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄິດວ່າເປັນສິດທິ ແລະ ເສລີ

12 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	15 ກ ແອວ 17:15; 23:18. ຂ 2 ນຟ 5:21; 30:6; ຢຄ 3:8.	19 ກ ແອວ 60:29.
--	---	-----------------

ພາບຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຢູ່ໃນຖານະດີຄ້າຍຄືກັບວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມອູ້ມຊູໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງໃນການປ້ອງກັນເສລີພາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ປະເທດຂອງພວກທ່ານ, ຫລື ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນເຊັ່ນນັ້ນ.

3 ແລະ ເບິ່ງເປັນໜ້າສົງສານສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າເລໂຄນິອັດຜູ້ມີກຽດສູງສຸດ, ທີ່ພວກທ່ານໂງ່ ແລະ ອວດດີທີ່ຄິດວ່າພວກທ່ານຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນກ້າຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລານີ້ກຳລັງຍືນຈັບອາວຸດ ແລະ ຄອຍຖ້າຄຳສັ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຣົນທີ່ສຸດ—ໃຫ້ຍົກໄປໂຈມຕີຊາວມີໄຟ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກດີເຖິງວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ທົດສອບມາແລ້ວໃນສະໜາມຮົບ ແລະ ຮູ້ຈັກດີເຖິງຄວາມກຽດຊັງອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານເພາະຄວາມຜິດພາດຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍົກລົງມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກທ່ານແລ້ວພວກເຂົາຈະມາຍັງມຸຍາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດຈົນໝົດສິ້ນ.

5 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານນີ້ປະທັບຕາດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເຫັນແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຊື່ອວ່າຖືກຕ້ອງ, ແລະ ວິນຍານອັນສູງສັກຂອງພວກທ່ານໃນສະໜາມຮົບ.

6 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນມາຫາ

ທ່ານ ເພື່ອປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບເມືອງຂອງພວກທ່ານ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແທນທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາມາຍັງມຸຍາມພວກທ່ານດ້ວຍດາບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມພິນາດນັ້ນມາສູ່ພວກທ່ານ.

7 ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ ໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບຕົວໃຫ້ພວກເຮົາເສຍ, ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ ແລະ ມາຮູ້ຈັກກັບວຽກງານອັນ "ລຶກລັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກັບກາຍເປັນພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາ—ບໍ່ແມ່ນຂ້າທາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ເປັນພິນ້ອງ ແລະ ຫຸ້ນສ່ວນໃນເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ "ສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດຕາມນີ້ດ້ວຍຄຳສາບານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ; ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດຕາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ເດືອນໜ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍົກທັບລົງມາໂຈມຕີພວກທ່ານ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍັງມີ ແລະ ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດ, ແຕ່ຈະຂ້າພວກທ່ານ, ແລະ ຈະໃຫ້ດາບຟາດພັນລົງເທິງພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະສູນສິ້ນ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືກິດດີອານໄຮ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງ "ສະມາຄົມລັບແຫ່ງນີ້ຂອງແກດີອານທັນ; ຊຶ່ງສະມາຄົມ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ະດີ; ແລະ ມັນມີມາແຕ່ ະເກົ່າກ່ອນ ແລະ ມັນຖືກມອບຕໍ່ໆກັນມາເຖິງພວກເຮົາ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສານມາຫາ

3 7 ກ ຮລມ 6:22-26. 8 ກ ອທ 8:13-14.	9 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. ຂ ແອວ 30:53.	ຄ ຮລມ 6:26-30; ມຊ 5:29, 49-52.
---------------------------------------	--	-----------------------------------

ທ່ານ, ເລໂຄນິອັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງ ວ່າ ພວກທ່ານຈະມອບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ໂດຍບໍ່ມີການເສຍເລືອດເນື້ອ, ເພື່ອຄົນ ພວກນີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປ ຈາກພວກທ່ານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກທ່ານໃນການຍຶດເອົາສິດທິການປົກ ຄອງຂອງພວກເຂົາໄປ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິ ແລະ ອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາຄືນ ມາ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດຕາມ ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍຫາຍ ຂອງພວກເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຄື ກິດດີອານ ໄຮ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາເລໂຄນິອັດໄດ້ຮັບສານນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ່ແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມອວດດີຂອງ ກິດດີອານໄຮໃນການຮຽກຮ້ອງຄວາມເປັນ ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ນາບຊູຜູ້ຄົນ ແລະ ຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍ ຫາຍໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ນຳອີກ ນອກຈາກພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມ "ເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ໂດຍແຍກອອກ ໄປຫາພວກໂຈນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄຳສັ່ງ ແລະ ການນາບຊູຂອງ "ໂຈນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ມີຄວາມສະຫງ່າຫວັ່ນໄຫວເລີຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສານຂອງກິດດີອານ ໄຮ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນເລີຍ, ແຕ່ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂໍພະລັງໃນເວລາທີ່ພວກ ໂຈນຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຂ່າວໄປໃນ

ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຮວບ ຮວມພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງ ກັນຂຶ້ນໂດຍຮອບ, ແລະ ໃຫ້ບ່ອນນັ້ນມີກຳ ລັງຫລາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ກອງທັບ ທັງໝົດທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຂອງຊາວ ເລມັນ ຫລື ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນດາຊາວນິໄຟມາຕັ້ງປ້ອງກັນພວກເຂົາ ໂດຍຮອບທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ປ້ອງກັນພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກ ໂຈນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີທາງພົ້ນຈາກກຳມີຂອງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

16 ແລະ ຄຳເວົ້າ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງ ເລໂຄນິອັດນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະ ຈັນຫລາຍ ຈົນເຮັດໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວເກີດ ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພະ ຍາຍາມທຳຕົວດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງ ພວກເຂົາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳຂອງເລໂຄ ນິອັດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລ ໂຄນິອັດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້ານາຍທະ ຫານ ເພື່ອຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບບັນຊາໃນ

ເວລາທີ່ພວກໂຈນຈະຍົກທັບລົງມາຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເພື່ອໂຈມຕີພວກເຂົາ.

18 ບັດນີ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟມີຊື່ວ່າ "ກິດກິດໂດໄນ.

19 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວນີໄຟທັງໝົດທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາ (ນອກຈາກໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ) ຈາກຄົນທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການເປີດເສີຍ ແລະ "ການທຳນາຍນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ກິດກິດໂດໄນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເປັນສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ.

20 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນໄດ້ກ່າວກັບກິດກິດໂດໄນວ່າ: ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເທາະ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ໂຈມຕີພວກໂຈນ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ.

21 ແຕ່ກິດກິດໂດໄນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ສັ່ງຫ້າມ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຮົາຂຶ້ນໄປໂຈມຕີພວກເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ສັ່ງພວກເຮົາໄປສູ່ກຳມີຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວເອງໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະລໍຄອຍພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະ

ຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດຕາມນີ້ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາມາສູ່ກຳມີຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສິບເຈັດ, ໃນທ້າຍປີທີສິບເຈັດ, ມີການປະກາດຂອງເລໂຄນີອັດອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວຜີນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລົດຮົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພືດພັນທັນຍາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຍົກອອກໄປເປັນພັນໆເປັນໝື່ນ ໆຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຮອດບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຄືແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ.

24 ແລະ ມັນມີຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າຊາວນີໄຟ ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ບັດນີ້ ເລໂຄນີອັດໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ເພາະຄຳສາບແຊ່ງຢ່າງໜັກຊຶ່ງມີກັບ "ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສີມກຳລັງຂຶ້ນເພື່ອຕ້ານທານກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດຽວ ແລະ ໃນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ພວກເຂົາຍ້ານກົວຄຳທີ່ເລໂຄນີອັດໄດ້ເວົ້າໄວ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່

18 ກ 3 ນຟ 6:6. 19 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ	ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. 21 ກ ແອວ 48:14.	ຂ 1 ຊມອ 14:12. 24 ກ ແອວ 22:31.
---------------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------

ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃນເວລາທີ່ສັດຕູຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ກິດກິດ ໂດໂນ ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ັອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີກຳລັງດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນ, ແລະ ດ້ວຍໂລ່, ແລະ ດ້ວຍເສື້ອຫຸ້ມເກາະ, ຕາມແບບຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳ.

ບົດທີ 4

ກອງທັບ ນິໄຟ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ໂຈນ ແກດີອານທັນ—ກິດ ດີອານ ໄຮ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ເຊັມນາ ໄຮ ທາຜູ້ຮັບ ຕຳແໜ່ງ ແທນລາວ ຖືກ ແຂນ ຄໍ—ຊາວ ນິໄຟ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບໄຊຊະນະຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 19–22.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍ ປີ ທີ່ ສິບ ແປດ ກອງທັບ ຂອງ ໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕຽມສູ້ຮົບ ແລະ ເລີ່ມລົງມາຈູ່ໂຈມຈາກເນີນພູ, ແລະ ອອກມາຈາກຫົວພູ ແລະ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຈາກທີ່ໝັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງບ່ອນທາງໃຕ້ ແລະ ທັງບ່ອນທາງເໜືອ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຂຶ້ງຊາວນິໄຟ ະປະຖິ້ມໄວ້, ແລະ ຫົວເມືອງຕ່າງໆ ຂຶ້ງຊາວນິໄຟ ໄດ້ປະຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ.

2 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີສັດປ່າສຳລັບທີ່ຈະລ່າເນື້ອໃນແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ງຊາວນິໄຟໄດ້ປະຖິ້ມ, ແລະ ມັນບໍ່ມີສັດປ່າທີ່ຈະໃຫ້ພວກໂຈນລ່າເລີຍ ນອກຈາກມີແຕ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວ ຍ້ອນວ່າຊາວນິໄຟໄດ້ປະຖິ້ມແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົາຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ.

4 ສະນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ມີ ໂອກາດສຳລັບພວກໂຈນທີ່ຈະບຸ້ນ ແລະ ຈະຊອກຫາອາຫານໄດ້, ນອກຈາກຈະຍົກມາສູ້ຮົບຢ່າງເປີດເຜີຍ ກັບ ຊາວນິໄຟເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຊາວນິໄຟ ໂດຍທີ່ໄດ້ຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເກັບມຸງສະບຽງອາຫານ, ລວມທັງມ້າ ແລະ ງົວ, ແລະ ຝູງສັດທຸກຊະນິດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ເປັນເວລາເຈັດປີ, ຂຶ້ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີຄວາມຫວັງວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກໂຈນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີ່ສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີ່ສິບເກົ້າ ກິດດີອານໄຮເຫັນວ່າມັນສົມຄວນທີ່ລາວຈະຍົກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວນິໄຟ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີທາງອື່ນທີ່ພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ນອກຈາກຈະບຸ້ນ ແລະ ລັກ ແລະ ຂ້າເທົ່ານັ້ນ.

25 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. | 26 ກ 2 ນພ 5:14. | 4 1 ກ 3 ນພ 3:13–14, 22.

6 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ຕາມ ແຜ່ນ ດິນ ເທົ່າ ທີ່ ຄວນ ເພື່ອ ພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ປູກເມັດພືດ, ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຊາວນີໄຟ ຈະ ຍົກ ທັບ ມາ ແລະ ຂ້າ ພວກເຂົາ ເສຍ; ສະນັ້ນ ກິດດີອານໄຮ ຈຶ່ງ ອອກ ຄຳ ສັ່ງ ໃຫ້ ກອງທັບ ຂອງ ລາວ ວ່າ ໃນ ປີ ນີ້ ພວກເຂົາ ຈະ ຍົກ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວນີໄຟ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ມາ ສູ້ ຮົບ; ແລະ ມັນ ເປັນ ໄປ ໃນ ເດືອນ ທີ່ ທີກ; ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມື້ ທີ່ ພວກເຂົາ ຍົກ ທັບ ມາ ສູ້ ຮົບ ນັ້ນ ເປັນ ມື້ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ເປັນ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕົວ ຕາມ ແບບ ຢ່າງ ຂອງ ພວກ ໂຈນ; ແລະ ພວກເຂົາ ຄຽນ ໜັງ ແກະ ຮອບ ແອວ ຊຶ່ງ ຍ້ອມ ດ້ວຍ ເລືອດ, ແລະ ຫົວ ຂອງ ພວກເຂົາ ໂລ້ນ, ແລະ ມີ ເຄື່ອງ ປ້ອງ ກັນ ຫົວ, ແລະ ການ ປະກົດ ຂອງ ກອງທັບ ຂອງ ກິດດີອານໄຮ ນັ້ນ ມີ ຈຳນວນ ພົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ແລະ ເປັນ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ, ຍ້ອນ ວ່າ ເຄື່ອງ ປ້ອງ ກັນ ຂອງ ພວກເຂົາ ທີ່ ຍ້ອມ ດ້ວຍ ເລືອດ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ກອງທັບ ຊາວນີໄຟ ເຫັນ ການ ປະກົດ ຂອງ ກອງທັບ ຂອງ ກິດດີອານໄຮ ແລ້ວ, ກໍ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນດິນ, ແລະ ໄດ້ ເບິ່ງ ສຽງ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ໄວ້ ຊີ ວິດ ແລະ ບົດ ປ່ອຍ ພວກເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ກຳມີ ຂອງ ພວກສັດຕູ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ກອງທັບ ຂອງ ກິດດີອານໄຮ ເຫັນ ດັ່ງນີ້ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ປິຕິ ຍິນດີ, ແລະ ກໍ ເລີ່ມ ຮ້ອງ ໂຮ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ອັນ ດັງ ເພາະ ວ່າ ພວກເຂົາ ຄິດ ວ່າ ຊາວນີໄຟ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ເພາະ ຄວາມ

ຍ້ານ ກົວ ກອງທັບ ຂອງ ພວກເຂົາ.

10 ແຕ່ ວ່າ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຜິດ ຫວັງ ເພາະ ຊາວນີໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ຍ້ານ ກົວ ພວກເຂົາ ເລີຍ; ແຕ່ ພວກເຂົາ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຂໍ ຄວາມ ຄຸ້ມ ຄອງ; ສະນັ້ນ, ເວລາ ກອງທັບ ຂອງ ກິດດີອານໄຮ ແລ່ນ ເຂົ້າ ມາ ໃສ່ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາ ກໍ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ພົບ ກັບ ພວກເຂົາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕ້ອນ ຮັບ ພວກເຂົາ ດ້ວຍ ກຳລັງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

11 ແລະ ການ ສູ້ ຮົບ ໄດ້ ເລີ່ມ ຂຶ້ນ ໃນ ເດືອນ ທີ່ ທີກ; ແລະ ການ ສູ້ ຮົບ ເທື່ອ ນີ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໂຫດ ຮ້າຍ ທີ່ ສຸດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ການ ຂ້າ ພັນ ເທື່ອ ນີ້ ໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ໂຫດ ຮ້າຍ ທີ່ ສຸດ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ມັນ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ການ ຂ້າ ພັນ ທີ່ ໃຫຍ່ ຫລວງ ເຊັ່ນ ນີ້ ມາ ກ່ອນ ເລີຍ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລີໂຮ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ເຢຣູຊາເລັມ.

12 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ກິດດີອານໄຮ ໄດ້ ງານ ບຸຊູ ແລະ ກ່າວ ຄຳ ສາບານ ໄວ້ ກໍ ຕາມ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟ ຍັງ ໄດ້ ໄຊ ຊະນະ ພວກເຂົາ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແຕກ ຜ່າຍ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກິດດີ ໂດໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ກອງທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄລ່ ຕາມ ພວກເຂົາ ໄປ ໃຫ້ ຮອດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ, ແລະ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ໄວ້ ຊີ ວິດ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ພວກເຂົາ ພົບ ເຫັນ ໃນ ລະຫວ່າງ ທາງ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພວກເຂົາ ໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ພວກເຂົາ ໄປ ຈົນ ຮອດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນດານ, ຈົນ ວ່າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ກິດດີ ໂດໂນ ສຳເລັດ.

10 ກ ຄມພ ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ. 12 ກ 3 ນພ 3:1-10. 13 ກ 3 ນພ 3:18.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິດດີອານາໄສ, ຜູ້ທີ່ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດກ້າຫານໄດ້ຖືກໄລ່ຕາມໃນຂະນະທີ່ລາວໜີໄປ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີຄວາມອິດເມື່ອຍເພາະການຕໍ່ສູ້ອັນຍືດຍາວຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງຖືກຕາມທັນ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ນີ້ຄືທີ່ສຸດຂອງໂຈນກິດດີອານາໄສ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຊາວນີໄຟໄດ້ກັບຄືນມາຫາບ່ອນປອດໄພຂອງພວກເຂົາອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບອີກ; ທັງບໍ່ໄດ້ຍົກມາໃນປີທີຊາວຄືກັນ.

16 ແລະ ໃນປີທີຊາວເອັດ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາລ້ອມຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄວ້ໂດຍຮອບ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນພວກເຂົາຈາກຜົນປະໂຫຍດພາຍນອກຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນພວກເຂົາຕ້ອງຍອມມອບຕົວຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

17 ບັດນີ້ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຊັມນາໄຮຫາ; ສະນັ້ນ ເຊັມນາໄຮຫາຜູ້ນີ້ເອງທີ່ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປິດລ້ອມເທື່ອນີ້.

18 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນການໄດ້ປຽບແກ່ຊາວນີໄຟ; ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກໂຈນຈະປິດລ້ອມໄດ້ຢ່າງດົນນານພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນອັນໃດຈາກຊາວນີໄຟ ເພາະສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະສົມໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ,

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນການຂາດເຂີນສະບຽງອາຫານໃນບັນດາພວກໂຈນ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີອັນໃດກິນເລີຍນອກຈາກຊີ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຊີ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດກູປາທີ່ເຄີຍຫາມາໄດ້ກໍກັບຫາຍາກຫລາຍຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດທົວ.

21 ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຕະຫລອດທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຟາດພັນພວກເຂົາລົງເປັນພັນໆເປັນພັນໆຄືນ.

22 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຊັມນາໄຮຫາທີ່ຈະລົ້ມເລີກແຜ່ນການຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ເພາະຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຊຶ່ງເກີດກັບພວກເຂົາທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ,

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັມນາໄຮຫາຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວຖອນຕົວອອກຈາກການປິດລ້ອມ, ແລະ ເດີນທັບຂຶ້ນໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ກິດກິດໂດໄນໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາ ເພາະຄວາມຕ້ອງການອາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໄດ້ດັກສະກັດ

20ກ 1 ນຟ 18:25.

ທາງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ວາງກຳລັງໄວ້ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຂົາຈະໜີໄປ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໃນເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບເລີຍໄປທາງໜ້າຂອງພວກໂຈນ, ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ເວລາພວກໂຈນ ເລີ່ມ ເດີນ ທັບ ຂອງພວກເຂົາໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພົບກັບກອງທັບຂອງຊາວມີໄຟ ທັງທາງດ້ານໜ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ພວກໂຈນຜູ້ຢູ່ທາງໃຕ້ກໍໄດ້ຖືກສະກັດກັ້ນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໜີມາ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງກິດກິດໂດໄນ.

27 ແລະ ມີ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍອມມອບ ຕົວ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ ຕໍ່ ຊາວ ມີໄຟ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍຖືກຂ້າ.

28 ແລະ ເຊັ່ນນາໂຮຫາຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາຖືກຈັບແຂວນຄຳຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖືກແຂວນໄວ້ຢູ່ຍອດຕົ້ນໄມ້ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ແຂວນລາວໄວ້ຈົນເຖິງຕາຍແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ບ້ຳຕົ້ນໄມ້ນັ້ນລົງ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ:

29 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ ໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ໃນໃຈອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທີ່ພະຍາຍາມຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ ການມົວສຸມລັບຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນຄືກັນກັບຊາຍຜູ້ນີ້ຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນອີກເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີ

ຄວາມວ່າ: ຂໍ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງໄປດຸ້ມຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກເຂົາຍັງ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ເພື່ອຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງ.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເບິ່ງສຽງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນໃນການຮ້ອງເພງ, ແລະ ພຣະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາສຳລັບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ, ໃນການປົກປ້ອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກໄປສູ່ກຳມືຂອງພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ພຣະຊົນນາແດ່ອົງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ຂໍພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ.

33 ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຈົນຫລັງນ້ຳຕາອອກມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນການກັບໃຈແລະ ການຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ.

ບົດທີ 5

ຊາວມີໄຟກັບໃຈ ແລະ ປະຖົມປາບຂອງພວກເຂົາ—ມໍ່ອນຂຽນປະຫວັດສາດຂອງ

<p>30 ກ ແອວ 29:11. ຂ ອຫ 4:15. 31 ກ ແອວ 26:8.</p>	<p>ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 32 ກ ຄມພ ໂຮຊົນນາ.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 1:14. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---

ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ
ອັນເປັນນິດແກ່ພວກເຂົາ—ອິດສະຣາເອນ
ຈະເຕົ້າໂຮມຈາກການແຕກກະຈັດກະຈາຍ
ອັນຍາວນານ. ປະມານ ຄ.ສ. 22-26.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນ
ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວມີໄຟ
ໄດ້ສົງໄສ ໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍ່
ລິສຸດທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້; ເພາະພວກ
ເຂົາຮູ້ວ່າມັນຈຳເປັນທີ່ມັນຈະຕ້ອງເປັນຈິງ.

2 ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ມັນສົມຄວນ
ທີ່ພຣະຄຣິດຕ້ອງສະເດັດມາ ເພາະເຄື່ອງ
ໝາຍຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເພາະຫລາຍ
ສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈຳເປັນທີ່ທຸກສິ່ງຈະເກີດ
ຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

3 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມບາບ
ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການໂສເພ
ນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນຕະຫລອດວັນ
ແລະ ຄືນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຈັບພວກໂຈນທັງໝົດ
ມາເປັນຊະເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າໜີລອດໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ໄດ້ເອົາຊະເລີຍເຂົ້າຄູກ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກຊະເລີຍ
ເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້
ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້
ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າພວກເຂົາຈະ
ບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳອີກຕໍ່ໄປ ໄດ້ຖືກ
"ປ່ອຍໄປ."

5 ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດ
ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຄິດ
ຄາດຕະກຳຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ພົບເຫັນວ່າໃຊ້
ຄຳເວົ້າຂົ່ມຂູ່ພິ້ນ້ອງຂອງຕົນຢູ່ ຈິ່ງໄດ້ຖືກ
ຕັດສິນ ແລະ ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

6 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດ
ການ ມົ້ວ ສຸມ ລັບ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງທັງໝົດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຫລາຍ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

7 ແລະ ປີທີ "ຊາວສອງໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້,
ແລະ ປີທີຊາວສາມນຳອີກ, ແລະ ປີທີຊາວ
ສີ່, ແລະ ປີທີຊາວຫ້າ; ແລະ ເວລາຊາວຫ້າ
ປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

8 ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງຫລາຍ ແນວ ເກີດ
ຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງຄົນບາງຄົນເຫັນ
ວ່າມັນເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເລື່ອງລາວ
ທັງໝົດກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົາມາຂຽນໄວ້
ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜັງສື
ເຫລັ້ມນີ້ບໍ່ສາມາດບັນທຶກແມ່ນ ແຕ່ "ໜຶ່ງ
ສ່ວນຮ້ອຍຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນໄລຍະຊາວຫ້າປີ
ຜ່ານມາ;

9 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນມີ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງມີເລື່ອງ
ລາວຂອງຄວາມເປັນມາທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້; ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວທີ່ສັ້ນໆ
ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໂດຍນິໄຟ.

10 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນ
ທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້,
ຕາມບັນທຶກຂອງນິໄຟ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້
ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງ
ນິໄຟ.

5 4ກ ຄມພ ເສລີພາບ.
7ກ 3 ນພ 2:8.

8ກ 3 ນພ 26:6-12.
9ກ ຮລມ 3:13-15.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຄືກັນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຊື່ວ່າ "ມໍມອນ, ໂດຍທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມ ຄຳແຜ່ນດິນມໍມອນ, ແຜ່ນດິນທີ່ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂັ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສາດສະໜາຈັກແຫ່ງທຳອິດທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ ຫລັງຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະອົງໃຫ້ປະກາດພຣະຄຳໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຊີວິດອັນເປັນນິດ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວນເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໄປແລ້ວນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ—

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຂອງເລື່ອງລາວທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຈົນເຖິງເວລານີ້.

16 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນທຶກຈາກເລື່ອງລາວຊຶ່ງຄົນທີ່ຢູ່ມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້, ຈົນຮອດຕອນຕົ້ນຂອງວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;

17 ແລະ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບັນທຶກຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ນັ້ນເປັນບັນທຶກທີ່ຖືກຕ້ອງແລະ ເປັນຄວາມຈິງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະ "ຂຽນໄວ້ໄດ້ຕາມພາສາຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າເຖິງຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້, ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຈະເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ຂ້າພະເຈົ້າຄືມໍມອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງລີໄຮ. ຂ້າພະເຈົ້າມີເຫດຜົນທີ່ຈະຖວາຍພອນແຕ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, (ແລະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກພຣະອົງເອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ) ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ຢ່າງມະຫາສານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ "ເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບ ໂດຍແນ່ແທ້, ແລະ ໄດ້ "ເມດຕາລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ.

22 ແລະ "ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງລີໄຮຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່

<p>12 ກ ມມ 1:1–5. ຂ ມຊຢ 18:4; ແອວ 5:3. 14 ກ ອນ 1:13–18;</p>	<p>ຄພ 3:19–20. 17 ກ ມມ 1:1. 18 ກ ອທ 12:25. 20 ກ 1 ນພ 4:36.</p>	<p>21 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ປຖກ 32:28. ຄ ພບຍ 33:13–17. 22 ກ 2 ນພ 1:20.</p>
---	--	---

ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຕາມຄຳຂອງພຣະອົງ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະອົງຈະເອົາ "ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ ມາສູ່ ະຄວາມຮູ້ ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງ ຈະ "ເຕົ້າໂຮມສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຂອງ ລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ, ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກເຂົ້າກັນສັນນັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນ ດິນໂລກ.

25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບທັງໝົດສັນ ໃດ, ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໄວ້ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະສຳເລັດໃນ ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງເອງສັນ ນັ້ນ, ຈົນເຖິງ "ການນຳເອົາເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບທັງໝົດກັບມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງ ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໄວ້ກັບ ພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະ "ຮູ້ຈັກ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄືພຣະເຢຊູ ຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມຈາກສີ່ສ່ວນ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຂົ້າມາຫາແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເອງ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໜີຈາກ ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ ສັນນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຊາວມິໄຟຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ຄວາມ ທະນົງຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ, ແລະ ການ ແບ່ງຊັ້ນວັນນະເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະໜາຈັກ ແຕກແຍກດ້ວຍຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນ— ຊາຕານນຳພາຜູ້ຄົນໃນການກະບົດຢ່າງ ເບີດເຜີຍ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານຂໍຮ້ອງ ໃຫ້ມີການກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ—ຜູ້ຄາດ ຕະກຳພວກເພິ່ນສົມຄົບຄົດກະບົດເພື່ອ ໂຄ່ນລົ້ມຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 26-30.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງມິໄຟທັງໝົດໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງໃນປີທີ່ຊາວ ຫີກ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູງສັດລ້ຽງຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງ ພວກເຂົາ, ມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ງົວຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ກິນສະບຽງອາຫານຂອງພວກ ເຂົາທັງໝົດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ທັງໝົດໄປກັບ ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີເມັດພືດທຸກຊະນິດທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ສິ່ງຂອງ ຂອງພວກເຂົາເອງ, ທັງຢູ່ ທາງເໜືອ ແລະ ຢູ່ທາງໃຕ້, ທັງໃນແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

23 ກ ແອວ 46:24. ຂ 2 ນຟ 3:12. 24 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—	ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 25 ກ 3 ນຟ 16:5.	26 ກ 2 ນຟ 30:5-8; 3 ນຟ 20:29-34.
---	--	-------------------------------------

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ພວກ ໂຈນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຈະຮັກສາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ປາດຖະໜາເປັນຊາວເລມັນຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຕາມຈຳນວນໜ້ອຍຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນທຳມາຫາກິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໃຫຍ່ຍິ່ງຂຶ້ນອີກ; ແລະ ປີທີຊາວຫີກ ແລະ ຊາວເຈັດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ມັນມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກິດຂຶ້ນຕາມຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

5 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຈະຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕະຫລອດໄປໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ແມ່ນກິດກິດໂດໄນ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເລ ໂຄນີອັດ, ແລະ ພວກທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຫລາຍເມືອງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ຫລາຍເມືອງທີ່ເກົ່າແກ່ກໍໄດ້ຮັບການສ້ອມແຊມ.

8 ແລະ ມັນມີການສ້າງທາງຫລວງຫລາຍສາຍ, ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງຫລາຍສາຍ ຊຶ່ງນຳໄປຈາກເມືອງໜຶ່ງຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນໜຶ່ງໄປຫາອີກແຜ່ນດິນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ.

9 ແລະ ປີທີຊາວແປດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍມີສັນຕິສຸກຕະຫລອດເວລາ.

10 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເກົ່າ ມັນໄດ້ເລີ່ມມີການໂຕ້ຖຽງກັນເລັກໜ້ອຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ມີບາງຄົນລະເມີເພີ່ມດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ການອວດອ້າງເພາະຂອງມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນນຳໄປສູ່ການຂົ່ມເຫັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

11 ເພາະວ່າມັນໄດ້ມີພໍ້ຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ທະນາຍຄວາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍນຳອີກ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີການແບ່ງຂັ້ນວັນນະກັນຂຶ້ນຕາມ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນ, ແລະ ຕາມ ໂອກາດຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາງຄົນຂາດຄວາມຮູ້ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງກວ້າງຂວາງເພາະຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ.

13 ບາງຄົນໄດ້ລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຄົນຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ; ບາງຄົນກໍໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນດ້ວຍສຽງປ້ອຍດ່າ, ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນຍອມຮັບການປ້ອຍດ່າ ແລະ ຍອມຮັບ "ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມທຸກທາງປະການ, ແລະ ບໍ່ຍອມໂຕ້ຕອບ ແລະ ະໜົນປະໝາດຄືນ, ມີແຕ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນຶກຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມແຕກແຍກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກໃນທົ່ວ

6 10ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12ກ 1 ຕມທ 6:17-19;

ຮລມ 4:12. 13ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.

ຂ ມທ 5:39; 4 ນພ 1:34; ຄພ 98:23-25.

ແຜ່ນດິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແຕກແຍກກັນໃນປີທີສາມສິບ ນອກຈາກໃນບັນດາຊາວເລມັນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງຜູ້ທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສມາສູ່ສັດທາທີ່ແທ້ຈິງ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືມັນໄປ ເພາະພວກເຂົາໝັ້ນຄົງ, ແລະແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ "ຄວາມພາກພຽນ.

15 ບັດນີ້ສາເຫດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນແມ່ນຄືແນວນີ້—ຊາຕານໄດ້ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫລົງໄຫລດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ລໍ້ລວງພວກເຂົາໃຫ້ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

16 ແລະ ຊາຕານໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊື່ນຊົມຢູ່ກັບສັນຕິສຸກພຽງແຕ່ບໍ່ເທົ່າໃດປີເທົ່ານັ້ນ.

17 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບ—ຜູ້ຄົນໄດ້ຖືກປະປອຍໄວ້ເປັນເວລາດົນນານຢູ່ນຳ "ການລໍ້ລວງຂອງມານຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະພາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ—ແລະ ຕົ້ນປີທີສາມສິບນີ້, ຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນດັ່ງນີ້.

18 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດປາບໂດຍ "ບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການ, ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບ

ພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮາກບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນໄປໃນວັນເວລາຂອງເລໂຄນີອັດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເລໂຄນີອັດ, ເພາະວ່າເລໂຄນີອັດໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນໃນປີນັ້ນ.

20 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄົນໄດ້ຮັບ "ການດົນໃຈຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການໄຖ່, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງຄື ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງຮາກສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ.

21 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຜູ້ທີ່ຄຽດແຄ້ນນັ້ນສ່ວນຫລາຍເປັນພວກຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກທີ່ "ໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມທັງໝົດໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

22 ບັດນີ້ບໍ່ມີທະນາຍຄວາມ ຫລື ວ່າຜູ້ຕັດສິນ ຫລື ວ່າມະຫາປະໂລຫິດຄົນໃດທີ່ຈະມີອຳນາດກ່າວໂທດຜູ້ໃດເຖິງຕາຍໄດ້

<p>14 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 17 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. 18 ກ ມຊຍ 3:11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ສາດສະດາ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ;</p>	<p>ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 21 ກ ຄມ 121:36-37. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
--	--	--

ນອກຈາກຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຈະເປັນຜູ້ລົງ
ຊື່ໃນການກ່າວໂທດນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

23 ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນໃນພວກທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍ
ຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້
ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານ ໄດ້ຖືກພວກຜູ້
ຕັດສິນ ຈັບ ໄປ ແລະ ຂ້າຢ່າງລັບງ ເພື່ອ
ການຕາຍຂອງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ໄປເຖິງ
ຜູ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນ ຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ
ພວກເພິ່ນຕາຍໄປແລ້ວ.

24 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມ
ກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງທີ່ຈະລົງໂທດ
ປະຫານຊີວິດຄົນໃດຕາມໃຈຊອບ ເວັ້ນໄວ້
ແຕ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກຜູ້ປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນເສຍກ່ອນ—

25 ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງມີໃບຄຳຮ້ອງຂຶ້ນໄປ
ຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເຖິງຜູ້ປົກຄອງ
ແຜ່ນດິນເພື່ອກ່າວພ້ອງຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ທີ່
ໄດ້ກ່າວໂທດສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ເປັນ
ໄປຕາມກົດໝາຍ.

26 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່
ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ເພື່ອຮັບການຕັດສິນຕາມ
ຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນຕາມ
"ກົດໝາຍຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ ມີເພື່ອນຜູງ ແລະ ຍາດພີ່
ນ້ອງຫລາຍຄົນ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ
ພວກມະຫາປະໂລຫິດເກືອບໝົດທຸກຄົນ
ໄດ້ຮ່ວມມືເຂົ້າກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ
ໂທດຕາມກົດໝາຍ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດ "ພັນທະ

ສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພັນທະ
ສັນຍາ ຊຶ່ງ ຄົນ ແຕ່ ເກົ່າ ກ່ອນ ໃຫ້ໄວ້ ຊຶ່ງ
ພັນທະສັນຍານັ້ນ ມາຍາມ ໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮ່ວມທິວກັນຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຊອບທຳ
ທັງມວນ.

29 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮ່ວມທິວກັນ
ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຮັດ ພັນທະ ສັນຍາ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກທີ່ມີຄວາມຜິດຖານຄາດຕະກຳ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ຊຶ່ງກຳລັງຈະອອກໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍ
ແລະ ສິດທິຂອງປະເທດຊາດຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນ
ຍາຮ່ວມກັນເພື່ອທຳລາຍຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນ
ດິນ, ແລະ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ "ກະສັດຂຶ້ນປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໄດ້ມີເສ
ລິພາບອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບກະສັດ.

ບົດທີ 7

*ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຖືກຂ້າຕາຍ, ຜູ້ປົກຄອງ
ຖືກໂຕ້ນລົ້ມ, ແລະ ຜູ້ຄົນແບ່ງແຍກກັນ
ອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ—ຍາໂຄບຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ
ພຣະຄຣິດກາຍເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມມົວສຸມ
ລັບ—ມີໄຟສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ
ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ—ເຫລົ່າທູດມາປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໂຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນ
ຈາກຕາຍ—ຫລາຍຄົນກັບໃຈ ແລະ ຮັບ
ບັບຕິສະມາ. ປະມານ ຄ.ສ. 30-33.*

1 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງ
ແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ

26 ກ ມຊຢ 29:25; ແອວ 1:14.	28 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. ຂ ຮລມ 6:26-30.	30 ກ 1 ຊມອ 8:5-7; ແອວ 51:5.
------------------------------	--	--------------------------------

ໃຫ້ມີກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຕ່ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີທີສາມສິບ, ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍບັນລັງຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງແຍກເປັນສັດຕູກັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກກັນອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ຕາມຄອບຄົວ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍການປົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ແຕ່ລະເຜົ່າກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້າ ຫລື ຜູ້ດູແລພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າເຜົ່າດັ່ງນີ້.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຫລາຍຄົນ; ສະນັ້ນ ເຜົ່າຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

5 ບັດນີ້ທັງໝົດນີ້ ເປັນໄປ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເທື່ອ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ັຍອມຕົວໃຫ້ກັບອຳນາດຂອງຊາຕານ.

6 ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ, ເພາະ ັຄວາມມັ້ວສຸມລັບຂອງເພື່ອນຝູງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກທີ່ຂ້າສາດສະດາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເກືອບຈະກາຍມາເປັນຄົນຊົ່ວໄປຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງມີແຕ່ຄົນທີ່ຊອບທຳຢູ່ພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ

ເທົ່ານັ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເວລາຫົກປີຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານໄປເທື່ອນັບແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ຄືກັນກັບໝາກິນສິ່ງທີ່ມັນ ັຮາກອອກມາ, ຫລື ຄືກັນກັບໝູທີ່ລ້າງແລ້ວລົງໄປນອນລຸຍຢູ່ໃນບວກອີກ.

9 ບັດນີ້ກຸ່ມມັ້ວສຸມລັບນີ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງມາສູ່ຜູ້ຄົນ, ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ;

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງຄົນຊົ່ວກຸ່ມນີ້; ແລະ ລາວເປັນຄົນສຳຄັນທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອອກສຽງຕໍ່ຕ້ານສາດສະດາ ຜູ້ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະເຢຊູ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາບໍ່ມີຈຳນວນຄົນຫລາຍເທົ່າກັບເຜົ່າຕ່າງໆ, ຜູ້ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ແຕ່ພວກຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າຂອງຕົນເອງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍຍັງເປັນສັດຕູກັນຢູ່; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນກຽດຊັງພວກທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອທຳລາຍຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ.

12 ສະນັ້ນ, ຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າສັດຕູມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າພວກຕົນ, ໂດຍທີ່ລາວເອງເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມນັ້ນ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວໜີໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສູດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະໄດ້ສ້າງ ັອານາ

7 5ກ ຣມ 6:13-16; ອອວ 10:25.   6ກ 2 ນພ 9:9.   2 ປຕ 2:22.
8ກ ສພສ 26:11;   12ກ 3 ນພ 6:30.

ຈັກຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາເອງ, ຈົນວ່າມີພວກທີ່ແຍກອອກໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, (ເພາະຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຍຸຍົງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະມີຜູ້ຄົນ ແຍກອອກ ໄປ ຮ່ວມ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ) ແລະ ພວກເຂົາກັບ ມາມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຂັດຂວາງພວກເຂົາໄດ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປພົ້ນຈາກໄລຍະທີ່ຜູ້ຄົນຈະຕາມມາຫັນ. ແລະ ປີທີສາມສິບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄປກໍເປັນໄປດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບເອັດຄື ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ທຸກຄົນຕາມຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນໜຶ່ງເລື່ອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດຂຶ້ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ແຕ່ລະ ເຜົ່າລ່ວງລະເມີດ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນພໍສົມຄວນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫັນເຫໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື "ນີໄຟ— ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການມາຢ້ຽມຢາມຈາກເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ມີໄຟຈຶ່ງໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ, ແລະ ມີອຳນາດທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ ເຖິງການຫັນເຫຢ່າງວ່ອງໄວ ຈາກຄວາມຊອບທຳ ໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊົ່ງ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ;

16 ສະນັ້ນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບອດຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ—ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບຜ່ານສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຫລາຍຢ່າງແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ສາມາດຂຽນເລື່ອງທັງໝົດໄວ້ໄດ້, ແລະ ຖ້າຈະຂຽນສ່ວນໜຶ່ງໄວ້ກໍຈະບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເລີຍໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. ແລະ ມີໄຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ເພາະມັນເປັນໄປ "ບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພາະສັດທາຂອງເພິ່ນ ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານັ້ນ ໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ສຸດຈົນວ່າເຫລົ່າທູດໄດ້ມາປະຕິບັດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້.

15 ກ 3 ນຟ 1:2. 17 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 18 ກ 2 ນຟ 33:1; ແອວ 4:19.

19 ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ; ແລະ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນຈາກຕາຍ, ຫລັງຈາກທີ່ລາວຖືກຜູ້ຄົນແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້, ແລະ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນຍ້ອນອຳນາດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອີກ ທາລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເອັດໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ, ແລະ ມີຄົນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງໃນພຣະອົງພວກເຂົາເຊື່ອຖື.

22 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຂັບໄລ່ຜີສາງອອກຈາກຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການປົນປົວຈາກຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບໍ່ຢູ່ດີມີແຮງຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປົນປົວໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກກະຕິແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ປະຈັກນຳອີກ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

23 ປີທີສາມສິບສອງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້. ແລະ ມີໄຟໄດ້ຮ້ອງປາວຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບສາມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

24 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ນຳອີກວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບການນຳມາສູ່ການກັບໃຈໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

25 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກມີໄຟ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຫາພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນີ້ຈະເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົດບາບແລ້ວ.

26 ແລະ ໃນຕົ້ນປີນີ້ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ; ແລະ ເວລາສ່ວນຫລາຍຂອງປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 8

ພະຍຸຜົນພ້ຳຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້ຳໝູ, ແລະ ການພັງທະລາຍເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກທຳລາຍ—ຄວາມມືດປົກຄຸມ ແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ—ຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໂສກເສົ້າເສຍໃຈຫລາຍສຳລັບຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 33-34.

<p>19 ກ ຄມພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. 20 ກ 3 ນຟ 8:1.</p>	<p>24 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 25 ກ ຄມ 20:37.</p>	<p>ຄມພ ບົດບາບ, ການປົດບາບ.</p>
---	---	-----------------------------------

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຕາມບັນທຶກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຕ້ອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຍຄົນນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນ ທຶກນີ້ໄວ້ເປັນຄົນຊອບທຳ—ເພາະວ່າເປັນ ຄວາມຈິງແທ້ໆທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ຈະເຮັດ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູໄດ້ ນອກຈາກຄົນນັ້ນຈະສະອາດໝົດ ຈິດຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເສຍ ກ່ອນ—

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າວັນເວລາຖືກຕ້ອງຕາມຊາຍຄົນນີ້ຄິດ ໄລ່ໄວ້, ປີທີ ສາມສິບສາມກໍໄດ້ຜ່ານພົ້ນ ໄປ;

3 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມຄອຍເຝົ້າຫາເຄື່ອງ ໝາຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ຊຶ່ງສາດສະດາຊາ ມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລໍຖ້າເວລາທີ່ມັນຈະເກີດມີ ສິ່ງຄວາມມືດ ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນປົກຄຸມຜືນແຜ່ນ ດິນ.

4 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄວາມສົງໄສ ແລະ ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງໃນບັນດາຜູ້ ຄົນ, ທັງໆທີ່ ສິ່ງເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ແລ້ວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ສາມສິບສີ່, ໃນເດືອນທຳອິດ, ໃນວັນທີສີ່ ຂອງເດືອນ, ມັນໄດ້ມີລົມແຮງເກີດຂຶ້ນທົ່ວ ແຜ່ນດິນຢ່າງທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍພົບເຫັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງນຳອີກ; ແລະ ມັນມີ ຟ້າຮ້ອງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ສັ່ນ ສະເທືອນຄືກັບວ່າ ມັນຈະແຍກອອກຈາກ ກັນ.

7 ແລະ ມັນໄດ້ມີຟ້າແມບເຫລື້ອມຢ່າງ ໜັກໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນ ມາກ່ອນເລີຍ.

8 ແລະ ມືອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກໄຟ ໄໝ້.

9 ແລະ ເມືອງໂມໂຣໂນໄດ້ຈົມລົງໄປໃນ ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນກໍໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳ.

10 ແລະ ດິນຖືກຫອບຂຶ້ນໄປຖິມເມືອງ ໂມໂຣໂນຮາຈົນວ່າມັນເກີດເປັນພູເຂົາ ໃຫຍ່ຂຶ້ນແທນເມືອງ.

11 ແລະ ມັນມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນແຜ່ນດິນທາງ ໃຕ້.

12 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄວາມພິນາດ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫລາຍກວ່າພາກອື່ນໆ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງຜືນແຜ່ນດິນຖືກປຸງໄປ ຍ້ອນພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ແລະ ລົມບ້າ ໝູ, ແລະ ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ມັນໄດ້ມີແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮ້າຍແຮງ ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ;

13 ແລະ ສິ່ງທາງຫລວງສາຍຕ່າງໆ ໄດ້ຂາດອອກ, ແລະ ຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ ໄດ້ເສຍຫາຍໄປ, ແລະ ບ່ອນທີ່ແປນກັງງ

<p>8 1ກ 3 ນຟ 7:19-20; ມມ 9:18-19. ຂ ກຈກ 3:6; ຢຄ 4:6. 2ກ 3 ນຟ 2:8.</p>	<p>3ກ 1 ນຟ 19:10; ຮລມ 14:20, 27; 3 ນຟ 10:9. 4ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 6ກ 1 ນຟ 19:11;</p>	<p>ຮລມ 14:21. ຂ ມທ 27:45, 50-51. 8ກ 4 ນຟ 1:7-8. 13ກ ຮລມ 14:24; 3 ນຟ 6:8.</p>
---	--	--

ກັບກາຍເປັນຂຸມຂຸຄະ.

14 ແລະ ເມືອງ ໃຫຍ່ ທີ່ ມີ ຊື່ ສຽງ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ "ຈົມ, ແລະ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ ຖືກ ເຜົາ, ແລະ ຫລາຍ ເມືອງ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ຈົນ ວ່າ ອາ ຄານ ຕ່າ ງໆ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ເພ ພັງ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ສະ ຖານ ທີ່ ຕ່າ ງໆ ໄດ້ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ໃຫ້ ຮົກ ຮ້າງ.

15 ແລະ ມີ ບາງ ເມືອງ ທີ່ ເຫ ລືອ ຢູ່; ແຕ່ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ຂອງ ມັນ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ສຸດ, ແລະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ.

16 ແລະ ມີ ບາງ ຄົນ ຖືກ ລົມ ບ້າ ພູ ຫອ ບໄປ ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ເລີຍ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ພາ ໄປ ບ່ອນ ໃດ; ມີ ແຕ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຫອ ບໄປ.

17 ແລະ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ກັບ ປຽນ ຮູ ບໄປ ດັ່ງ ນີ້, ຍ້ອນ ວ່າ ພະ ຍຸ ຜົນ ພ້າ ຄະ ນອງ, ແລະ ພ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫ ລື້ອມ, ແລະ ການ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ.

18 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ທຶນ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ເປັນ ສອງ; ມັນ ໄດ້ ແຍກ ອອກ ຢູ່ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ມັນ ແຕກ ເປັນ ຕ່ອນ ໆ ແລະ ເປັນ ຮອຍ ຕໍ່ ແລະ ແຕກ ແຫ່ງ ຢູ່ ທົ່ວ ໄປ ຕາມ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ.

19 ແລະ ເຫ ດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ພ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ພ້າ ແມບ ເຫ ລື້ອມ, ແລະ ລົມ ພະ ຍຸ, ແລະ ພະ ຍຸ ຜົນ ພ້າ ຄະ ນອງ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ ຢຸດ ລົງ—ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ເປັນ ເວລາ ປະ ມານ "ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ; ແລະ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ ມັນ ດົນ ກວ່າ ນັ້ນ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຫ ດ ການ ອັນ ໃຫຍ່ ຍິ່ງ ແລະ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ເປັນ ເວລາ ປະ ມານ ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ—ແລະ

ແລ້ວ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ປົກ ຄຸມ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ.

20 ແລະ ເຫ ດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ອັນ ໜາ ແໜ້ນ ປົກ ຄຸມ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຜູ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ລອດ ຕາຍ ສາມາດ "ສຳ ຜັດ "ກິນ ອາຍ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ໄດ້;

21 ແລະ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ເລີຍ ເພາະ ຄວາມ ມືດ, ບໍ່ ມີ ທັງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຈາກ ແສງ ທຽນ, ຈາກ ແສງ ກະ ບອງ; ທັງ ກໍ່ ໄຟ ດ້ວຍ ໄມ້ ແນວ ດີ ແລະ ໄມ້ ແຫ້ງ ແຫ້ງ ກໍ່ ບໍ່ ຕິດ, ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນ ຈົ່ງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ເລີຍ;

22 ແລະ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ໄດ້ ເລີຍ, ທັງ ບໍ່ ມີ ແສງ ໄຟ, ຫລື ແສງ ມົງ ມຽງ, ຫລື ແສງ ຈາກ ດວງ ຕາ ເວັນ, ຫລື ຈາກ ດວງ ເດືອນ, ຫລື ຈາກ ດວງ ດາວ, ເພາະ ໝອກ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ຊຶ່ງ ປົກ ຄຸມ ຢູ່ ທົ່ວ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ ໜາ ຕືບ ທີ່ ສຸດ.

23 ແລະ ເຫ ດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ເປັນ ຢູ່ ເຊັ່ນ ນີ້ ເປັນ ເວລາ "ສາມ ມື້ ທີ່ ມັນ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ໄດ້ ເລີຍ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເລົ້າ ແລະ ສຽງ ຄວນ ຄາງ ແລະ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ຕະ ຫລອດ ເວລາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ສຽງ ຄວນ ຄາງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ນັ້ນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ເພາະ ຄວາມ ມືດ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ໄດ້ ມາ ສູ່ ພວກ ເຂົາ.

24 ແລະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຈົມ ວ່າ ໃນ ບ່ອນ ໜຶ່ງ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ໂອ້ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ກ່ອນ ວັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ຍ້ານ ກົວ ນີ້, ແລະ ແລ້ວ ພິນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຄົງ ໄດ້ ຮັບ ການ ໄວ້ ຊີ ວິດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຄົງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເຜົາ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ

14 ກ 1 ນຟ 12:4. 18 ກ 5 ລມ 14:21-22. 19 ກ ລກ 23:44. 20 ກ ອພຍ 10:21-22. 21 ກ 1 ນຟ 12:5; 19:11. 23 ກ 1 ນຟ 19:10.

“ເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນເລີຍ.

25 ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໂທ້ ແລະ ຈົມ ໃນອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວນີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ; ແລ້ວແມ່ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ພວກລູກສາວທີ່ໜ້າຮັກ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ ເຮົາກໍຄົງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ, ແລະ ຄົງບໍ່ ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໄນຮາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ນັ້ນ. ແລະ ສຽງຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວດັ່ງນັ້ນ.

ບົດທີ 9

ຢູ່ໃນຄວາມມືດນັ້ນ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະ ຄຣິດໄດ້ປະກາດການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ຫລາຍຫົວເມືອງ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ— ພຣະອົງປ່າວປະກາດເຖິງການຖວາຍພຣະ ອົງເອງ, ປະກາດວ່າ ກົດຂອງໂມເຊສຳ ເລັດແລ້ວ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນມະນຸດໃຫ້ມາຫາ ພຣະອົງ ແລະ ລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີ “ສຽງທີ່ໄດ້ຍິນທົ່ວກັນໄປ ໃນບັນດາ ຄົນທັງໝົດຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; “ວິບັດແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ; ເພາະວ່າມານ ໄດ້ ະຫົວເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ປີຕິຍິນດີ, ເພາະພວກລູກສາວ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຜູ້ທີ່ໜ້າຮັກຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກ

ເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົ້ມຕາຍໄປ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ ເຜົາ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມລາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງໂມ ໂຣໄນເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈົມລົງໄປໃນຄວາມ ເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍ ຈົມລົງໃນນ້ຳຄືກັນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ຝັງເມືອງໂມໂຣ ໄນຮາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍດິນ, ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດ ສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງ ຫລາຍ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງກິນ ການຈົມລົງໄປ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍໄດ້ ຖືກຝັງຢູ່ກັບຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

7 ແລະ ເມືອງໂອໄນຮາ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ ໃນນັ້ນ, ແລະ ເມືອງໂມຄຳ ແລະ ຜູ້ອາໄສ ຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຜູ້ ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້”ນ້ຳມາ ຖ້ວມເມືອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງແກດີອານໄດ, ແລະ ເມືອງແກດີອອມນາ, ແລະ ເມືອງ ຢາໂຄບ, ແລະ ເມືອງກິມກິມໂນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

24 ກ ຮລມ 13:12.	3 ນຟ 11:10.	ຂ ມຊ 7:26.
9 1 ກ 1 ນຟ 19:11;	2 ກ ມທ 11:20–21.	7 ກ ອຊກ 26:19.

ເຮັດໃຫ້ເມືອງເທລີ່ນີ້ຈົມລົງໄປ; ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີ "ເນີນພູເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮ່ອມພູຂຶ້ນມາແທນບ່ອນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຜັງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພື່ອເຊື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພມາໄໝ້ຢາໂຄບບູກກາດເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດຢາໂຄບ, ຍ້ອນວ່າບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມັນຊົ່ວຮ້າຍເກີນກວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງ ປວງ ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ແລະ ການມົ້ວສູມ "ລັບ ຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍສັນຕິສຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ທຳລາຍການບຶກຄອງຂອງແຜ່ນດິນ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຜົາໄໝ້ໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ ສຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພມາໄໝ້ເມືອງເລມັນ, ແລະ ເມືອງຈອດ, ແລະ ເມືອງກາດ, ແລະ ເມືອງຄິດຄຸເມັນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ສາດສະ

ດາ ແລະ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສົ່ງໄປເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາກຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

11 ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດເປັນຄົນຊອບທຳເລີຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ "ໄພລົງມາທຳລາຍພວກເຂົາ, ເພື່ອເຊື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ຈາກພື້ນດິນເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

12 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ "ຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນກັບແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

13 ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການ "ໄວ້ຊີວິດກໍຍ້ອນວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຍັງຈະບໍ່ຫັນກັບມາຫາເຮົາບໍ່, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ ສິບປົວພວກເຈົ້າ?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຂົ້າ "ມາຫາເຮົາ ພວກເຈົ້າຈະມີ ສິວິດນິລັນດອນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, "ແຂນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງເຮົາໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກ

<p>8 ກ 1 ນພ 19:11. 9 ກ ຮລມ 6:17-18, 21. ຂ ມຊຢ 12:8. 11 ກ 2 ກສ 1:9-16; ຮລມ 13:13.</p>	<p>ຂ ບຖກ 4:10. 12 ກ 3 ນພ 8:8-10, 14. 13 ກ 3 ນພ 10:12. ຂ ຢມຢ 3:22; 3 ນພ 18:32.</p>	<p>14 ກ 2 ນພ 26:24-28; ແອວ 5:33-36. ຂ ຢຮ 3:16. ຄ ແອວ 19:36.</p>
--	---	--

ເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາ
ຫາເຮົາ, ເຮົາຈະຮັບເອົາໄວ້; ແລະ ຄົນທີ່ມາ
ຫາເຮົາຈະເປັນສຸກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເຮົາ ໄດ້ "ສ້າງ ພ້າ
ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ລວມທັງທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນມັນ. ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ບິດາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາພຣະ
ບິດາແຜ່ບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

16 ເຮົາໄດ້ມາຫາຄົນຂອງເຮົາເອງ, ແລະ
ຄົນຂອງເຮົາ "ບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາ. ແລະ ຂໍ້
ຄວາມພຣະຄຳພິກັງວຽກກັບການສະເດັດມາ
ຂອງເຮົາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

17 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບ
ເຮົາ, ເຮົາຈະ "ໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາ
ຈະໃຫ້ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນ
ນາມຂອງເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະການໄຖ່ມາ
ເຖິງໂດຍທາງເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາ "ກົດຂອງ
ໂມເຊຈົ່ງສົມບູນ.

18 ເຮົາເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີ
ວິດຂອງໂລກ. ເຮົາຄື ະອາລະຟາ ແລະ ໂອ
ເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

19 ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າ ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາດ້ວຍການຫລັ່ງເລືອດແກ່ເຮົາ "ອີກຕໍ່
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງ

ເຜົາຂອງພວກເຈົ້າໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ, ເພາະ
ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ
ຂອງພວກເຈົ້າອີກແລ້ວ.

20 ແລະ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ "ຖວາຍ ໃຈ ທີ່
ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ ແກ່ເຮົາ ເປັນ ເຄື່ອງບູຊາ, ແລະ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກ
ຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ເຮົາ ຈະ
ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ແລະ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເຖິງແມ່ນ ຈະ
ເປັນຊາວເລມັນກໍຕາມ, ເພາະສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ໄດ້ຮັບ ະບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອນຳ
ເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, ເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້
ລອດຈາກບາບ.

22 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ
ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະ
ຮັບ ຜູ້ນັ້ນ ໄວ້ ເພາະ ອານາຈັກ ຂອງພຣະ
ເຈົ້າປະກອບ ດ້ວຍຄົນເຊັ່ນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ "ສະລະຊີວິດ
ຂອງເຮົາແທນ, ແລະ ຮັບເອົາຊີວິດນັ້ນຄືນ
ອີກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ
ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ແລະ ລອດ.

15 ກ 1:1-3;
ກລຊ 1:16;
ຮລມ 14:12;
ອທ 4:7; ຄພ 14:9.
ຂ ຢຮ 17:20-22;
3 ນພ 11:27; 19:23, 29.
16 ກ ຢຮ 1:11;
ຄພ 6:21.
17 ກ ຢຮ 1:12.
ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ
ພຣະເຈົ້າ;

ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ
ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍ
ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ.
ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
ຄ 3 ນພ 12:19, 46-47;
15:2-9.
18 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ພນມ 1:8.

ຄມພ ອາລະຟາ
ແລະ ໂອເມຄາ.
19 ກ ແອວ 34:13.
20 ກ 3 ນພ 12:19;
ຄພ 20:37.
ຂ 2 ນພ 31:13-14.
22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ມຮກ 10:15;
ມຊຢ 3:19;
3 ນພ 11:37-38.
ຄ ຢຮ 10:15-18.

ບົດທີ 10

ມັນມີຄວາມງຽບສະຫງົດ ໃນແຜ່ນດິນເປັນ
ເວລາ ຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ—ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ
ພຣະ ຄຣິດ ສັນຍາ ວ່າ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ຜູ້ຄົນ
ຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກ
ຂອງມັນ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຫລາຍກວ່າ ໄດ້
ຖືກຮັກສາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນ ແຜ່ນດິນ
ໄດ້ຍິນ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໄດ້ເປັນ
ພະຍານ ໃນ ເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຂໍ້
ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ມັນໄດ້ມີຄວາມ
ງຽບສະຫງົດໃນແຜ່ນດິນເປັນເວລາຫລາຍ
ຊົ່ວໂມງ;

2 ເພາະຜູ້ຄົນມີຄວາມແປກໃຈຫລາຍທີ່
ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຢຸດຮ້ອງໄທ້
ແລະ ຢຸດຄວນຄາງນຳການສູນເສຍຍາດ
ພິມັອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້
ມີຄວາມງຽບສະຫງົດ ໃນ ແຜ່ນດິນທັງໝົດ
ເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີສຸ
ລະສຽງມາຫາຜູ້ຄົນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາ
ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງ
ສຽງນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງເມືອງ
”ໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຕົກໄປແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນຜູ້
ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຈັກເທືອ
ແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າ
ໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແລະ
ຮູ້ບຳລຸງລ້ຽງເຈົ້າ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ”ຈັກເທືອແລ້ວ ທີ່
ເຮົາໄດ້ເຕົ້າ ໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າ ໂຮມ
ລູກຂອງມັນ ໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນ, ຜູ້ຕົກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າ
ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່
ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຕົກໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຈັກເທືອແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າ
ດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກ
ຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມ.

6 ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ຜູ້
ທີ່ເຮົາ ”ໄວ້ຊີວິດ, ເຮົາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມເຈົ້າ
ຫລາຍໆເທື່ອດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງ
ມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກັບ
ໃຈ ແລະ ຮັບມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງ
ເຕັມທີ່ແຫ່ງ ິໃຈ.

7 ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນເອີຍ ບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ບ່ອນຮົກຮ້າງຈົນກວ່າຈະຮອດເວລາແຫ່ງ
”ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດ
ຂອງເຈົ້າສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວນ
ຄາງຕື່ມອີກເພາະການສູນເສຍຍາດພິມັອງ
ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາມ
ມື້ໄດ້ຜ່ານໄປ. ແລະ ເວລາຕອນເຊົ້ານີ້ໃໝ່
ມາ ”ຄວາມມືດ ໄດ້ ກະ ຈາຍ ໄປ ຈາກ ຜືນ
ແຜ່ນດິນ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກໄດ້ເຊົາສົ້ນ
ສະ ເທືອນ, ແລະ ຫີນ ກໍ ເຊົາ ແຕກ, ແລະ
ສຽງຄວນຄາງອັນເປັນໜ້າຍ້ານກົວກໍ ໄດ້

10 4ກ 3 ນພ 8:14.
ຂ 1 ນພ 17:3.
5ກ ມທ 23:37;
ຄພ 43:24-25.

6ກ 3 ນພ 9:13.
ຂ 1 ຊມອ 7:3;
ຮລມ 13:11;
3 ນພ 24:7.

ຄ ອຊກ 36:26.
7ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
9ກ 3 ນພ 8:19.

ມິດງຽບລົງ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງທັງໝົດກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກຄືຕັ້ງໝັ້ນຢູ່; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ການຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໄດ້ມິດງຽບລົງ; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນຄວາມສຸກ, ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນການສັນລະເສີນ, ແລະ ຂອບພຣະໄທແດ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະຄຳໄດ້ "ສຳເລັດປານນີ້ດັ່ງທີ່ສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຊອບທຳ "ຫລາຍກວ່າ, ແລະ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກ່ງວກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ; ແລະ ມັນແມ່ນພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ນອງເລືອດໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ—

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈົມລົງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກໄພ່ເຜົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ຖືກທັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກບົດໃຫ້ຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລົມບ້າໝູຫອບໄປ; ທັງບໍ່ໄດ້ໝົດກຳລັງດ້ວຍອາຍ ແລະ ຄວັນຂອງຄວາມມືດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານເລື່ອງນີ້ກໍຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈເຖິດ; ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະຄຳພິກຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ "ຄົນຄວ້າ ແລະ ເບິ່ງເອົາທ້ອນ,

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າຫາກຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍທັງໝົດນີ້ດ້ວຍໄພ ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນໜ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍລົມບ້າໝູ, ແລະ ດ້ວຍການແຕກແຍກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອດູດເອົາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຫລາຍທ່ານສຳເລັດ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເວລາພຣະຄຣິດສະເດັດມາ, ແລະ ຖືກ "ຂ້າຕາຍເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາ "ຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຊິໂນກກໍໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງພວກເພິ່ນ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢາໂຄບ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບລູກຫລານ "ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບຄືກັນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບບໍ? ແລະ ເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບໍ່ ຊຶ່ງລິໄສຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກເຢຊູຊາເລັມນັ້ນ?

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍປີທີສາມສິບສີ່ຄື, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ

11 ກ ກຈກ 3:18-20.
12 ກ 2 ນຟ 26:8;
3 ນຟ 9:13.
14 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພິ.

ຂ 1 ນຟ 19:11;
2 ນຟ 26:5.
15 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ.

16 ກ ຮລມ 8:19-20.
17 ກ 2 ນຟ 3:4-5;
ແອວ 46:24;
3 ນຟ 5:23-24.

ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ທີ່ ລອດ ຕາຍ, ແລະ ລວມ ທັງ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ລອດ ຕາຍ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ໂປດປານ ແລະ ພອນອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລັງ ລົງ ມາ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ດົນ ຫລັງ ຈາກ "ການ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ສະຫວັນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແທ້ ໆ—

19 " ໂດຍ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແລະ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ມີ ກ່າວ ເຖິງ ຕໍ່ ໄປ ຈາກ ນີ້. ສະ ມັ້ນ ສຳ ລັບ ເວລາ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຜູ້ ຊົນ ກຳ ລັງ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ ນີ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.

ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ບົດ ທີ 11.

ບົດ ທີ 11

ພຣະ ບິດາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພຣະ ຄຣິດ ມາ ປະກົດ ແລະ ປະ ກາດ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ຜູ້ ຊົນ ໄດ້ ລູບ ຄຳ ຮອຍ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຫັດ ແລະ ພຣະ ບາດ ແລະ ຢູ່ ໃນ ຂ້າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ໂຮ ໂຮ ຊັ້ນ ນາ—ພຣະ ອົງ ຈັດ ຕັ້ງ ແບບ

ແຜນ ບັບ ຕີ ສະ ມາ—ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ມາ ຈາກ ກມານ—ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຄື ມະ ນຸດ ຄວນ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ແລະ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 34.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ໄດ້ ມີ ຊາວ ມີໄຟ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ບໍລິ ເວນ ພຣະ ວິ ຫານ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ ແລະ ງຶດ ງໍ້ ກັນ ຢູ່, ແລະ ກຳ ລັງ ບອກ ກັນ ເຖິງ ຄວາມ ປຽນ ແປງ "ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ.

2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ນີ້ ຢູ່, ຜູ້ ຊຶ່ງ ມີ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ສົນ ທະ ນາ ກັນ ຢູ່ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ "ສຽງ ດັງ ຂຶ້ນ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ມັນ ດັງ ມາ ຈາກ ພ້າ ສະ ຫວັນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກວາດ ສາຍ ຕາ ໄປ ຮອບ ໆ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ສຽງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ນັ້ນ ເລີຍ, ແລະ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ໂຫດ ຫຽມ ແລະ ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ດັງ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ແລະ ທັງ ທີ່ ມັນ ເປັນ ສຽງ ະ ເບົາ ປານ ນັ້ນ ມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ເຂົ້າ ຈົນ ເຖິງ ກາງ ໃຈ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ໃດ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ສຽງ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ສັ່ນ ໄດ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ຮອດ ຈິດ ວິນ ຍານ ທຸກ ສ່ວນ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອນ ໄໝ້.

18 ກ ກຈກ 1:9-11. 2 ກ ຮລມ 14:20-27. ໒ 1 ກສ 19:11-13;
19 ກ 3 ນຟ 11:12-15. 3 ກ ພບຍ 4:33-36; ຄພ 85:6.
11 1 ກ 3 ນຟ 8:11-14. ຮລມ 5:29-33.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ນັ້ນ ອີກ ເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ງ່ຽງຫູພັງ ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາຫລວງໄປທາງສຽງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແນມຂຶ້ນພ້າສະຫວັນ, ເພາະສຽງດັງມາຈາກບ່ອນນັ້ນ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອທີສາມພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈສຽງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ; ແລະ ມັນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

7 ຈົ່ງເບິ່ງ ັບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາເຖີດ, ະໃນຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ໃນຜູ້ທີ່ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງເຮົາ—ຈົ່ງພັງທ່ານ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້ານັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປພ້າສະຫວັນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ັໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາ ຈາກ ສະຫວັນ; ແລະ ພຣະ ອົງໄດ້ສວມເສື້ອຄຸມສີຂາວ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລົງມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາຂອງຝູງຊົນທັງໝົດຈົດຈໍ່ຢູ່ທີ່ພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະເປີດປາກ, ທັງບໍ່ກ້າສື່ມກັນ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ພຣະ ອົງເປັນທູດທີ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ເດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ທີ່

ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າຈະມາຍັງໂລກນີ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເປັນ ັຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ; ແລະ ເຮົາໄດ້ດື່ມ ຈາກ ະຈອກອັນຂົມຂຶ້ນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາແລ້ວ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະບິດາ ໂດຍ ະຮັບເອົາບາບຂອງໂລກມາໄວ້ກັບເຮົາ, ຊຶ່ງໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາໄດ້ຍອມປະຕິບັດຕາມ ັພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ວ່າ ມັນມີ ັທ່ານາຍໄວ້ແລ້ວໃນບັນດາພວກເຂົາວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຕົວ ພຣະ ອົງເອງ ຫລັງ ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມວ່າ:

14 ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ອອກ ມາ ຫາ ເຮົາ ເຖີດ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ັເດ່ ມີ ມາ ໃສ່ ຂ້າງ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະລູບ ຄຳ ຮອຍ ຕະປູ ທີ່ ພຣະ ຫັດ ແລະ ທີ່ ພຣະ ບາດ ຂອງ ເຮົານຳ ອີກ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຄື ັພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທັງ ັແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຝູງ

7 ກ ມທ 3:17; 17:5;
ຈສ—ປ 1:17.
ຂ 3 ນຟ 9:15.
8 ກ 1 ນຟ 12:6;
2 ນຟ 26:1.
11 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ມທ 26:39, 42.
ຄ ຢຣ 1:29;
ຄພ 19:18-19.
ງ ມຮກ 14:36;
ຢຣ 6:38;
ຄພ 19:2.

12 ກ ແອວ 16:20.
14 ກ ຢຣ 20:27.
ຂ ລກ 24:36-39;
ຄພ 129:2.
ຄ ອຊຢ 45:3;
3 ນຟ 15:5.
ງ 1 ນຟ 11:6.

ຊົນໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ເດີມີໄປໃສ່ຂ້າງ ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາຮອຍຕະປູທີ່ພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາສິ່ງນີ້ໂດຍການອອກໄປເທື່ອລະຄົນ ຈົນວ່າພວກເຂົາໝົດທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ “ມັນແມ່ນພຣະອົງແທ້ໆ ຜູ້ທີ່ສາດສະດາທັງຫຼາຍໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ ຈະສະເດັດມາ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີຄວາມວ່າ:

17 ໂຮ ຊັ້ນ ນາ! ຂໍ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈົ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖິດ! ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ກາບ ລົງ ແທບ ພຣະ ບາດ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ໄດ້ “ນະມັດສະການພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ “ນີໄຟ (ເພາະວ່ານີໄຟກໍໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນນັ້ນ) ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນອອກມາ.

19 ແລະ ນີໄຟໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປ, ແລະ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ນີໄຟລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່

ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນວ່າ: ເຮົາມອບ “ອໍານາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເມື່ອເຮົາກັບຂຶ້ນສະຫວັນອີກ.

22 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ຄົນ “ອື່ນໆມາອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນໃນທໍານອງດຽວກັນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ປະທານອໍານາດໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຄົນອື່ນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາຕາມວິທີນີ້ ແລະ ມັນຈະ ະບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

23 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນຕາມ “ຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ະປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມວິທີນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈົ່ງລົງໄປ ະຍືນຢູ່ໃນນໍ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ ໂດຍເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ:

25 ໂດຍໄດ້ຮັບ “ສິດອໍານາດມອບໝາຍຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາທ່ານໃນພຣະນາມຂອງ ະພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

26 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ

15 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
 17 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.
 18 ກ 3 ນຟ 1:2, 10.
 21 ກ ຄມພ ອໍານາດ.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

22 ກ 1 ນຟ 12:7; 3 ນຟ 12:1.
 ຂ 3 ນຟ 18:34.
 23 ກ 3 ນຟ 12:2.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການບັບຕິສະມາ.
 ຄ 3 ນຟ 19:10-13.

25 ກ ມຊຢ 18:13; ຄພ 20:73.
 ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ສິດອໍານາດທີ່ຖືກຕ້ອງ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

“ຈຸ່ມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ອີກ.

27 ແລະ ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ “ໜຶ່ງ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ໃນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

28 ແລະ ຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ມັນ ຈະບໍ່ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ; ທັງຈະ “ບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງເຮົາ ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນັ້ນ.

29 ເພາະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີ “ວິນຍານແຫ່ງ ການຂັດແຍ້ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ, ແຕ່ມາຈາກມານ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງການຂັດແຍ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳສອນຂອງເຮົາ ທີ່ຈະຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ກັນ; ແຕ່ນີ້ເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາຄືຄວນໃຫ້ເລື່ອງເຊັ່ນນັ້ນໝົດໄປ.

31 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະປະກາດ “ຄຳ

ສອນຂອງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ.

32 ແລະ ນີ້ຄື “ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນຄຳສອນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ະເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບິດາເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ, ແລະ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ ແລະ ເຖິງ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ມະນຸດທັງປວງຢູ່ທຸກທິນທຸກແຫ່ງກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນເຮົາ.

33 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ຮັບ “ບັບຕິສະມາ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ະລອດ; ແລະ ເຂົາຈະ ເປັນຜູ້ທີ່ ໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ “ມູນມໍລະດົກ.

34 ແລະ ຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ຈະຕ້ອງອັບປະໂຫຍດ.

35 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄືຄຳສອນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານເຖິງມັນ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ “ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຍ່ອມເຊື່ອ ໃນພຣະບິດາຄືກັນ; ແລະ ຕໍ່ຜູ້ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ເຮົາ, ເພາະພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ນັ້ນ ະດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

36 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເປັນ

<p>26 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.</p> <p>27 ກ ຢສ 17:20-22; 3 ນຟ 28:10; ມມ 7:7; ຄພ 20:28.</p> <p>28 ກ 1 ກຣທ 1:10; ອຟຊ 4:11-14; ຄພ 38:27.</p>	<p>29 ກ 2 ຕມທ 2:23-24; ມຊຢ 23:15. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ປຈສ ອຟຊ 4:26 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ມຊຢ 2:32-33.</p> <p>31 ກ 2 ນຟ 31:2-21.</p> <p>32 ກ ຄມພ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ 1 ຢສ 5:7.</p>	<p>ຄ 3 ນຟ 28:11; ອທ 5:4.</p> <p>33 ກ ມຣກ 16:16. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ.</p> <p>35 ກ ອທ 4:12. ຂ 3 ນຟ 9:20; 12:2. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	--

ພະຍານເຖິງເຮົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະ ເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຖິງເຮົາ; ເພາະວ່າພຣະບິດາກັບເຮົາ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນໜຶ່ງ.

37 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍເສຍກ່ອນ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເລີຍ.

38 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ ເສຍກ່ອນ, ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄືຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ສ້າງຢູ່ໃນຄຳສອນນີ້ຍ່ອມສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ ແລະ ະປະຕູນະລິກາຈະເອົາຊະນະເຂົາບໍ່ໄດ້.

40 ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ກາດ ຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍ ໄປກວ່ານີ້, ແລະ ສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະມາຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຂົາໄດ້ສ້າງຢູ່ໃນຮາກຖານຂອງ "ດິນຊາຍ, ແລະ ະປະຕູນະລິກາຈະເປີດຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນເມື່ອນ້ຳມາຖ້ວມ ແລະ ລົມພະຍຸພັດຕິ.

41 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງອອກໄປຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຖີດ ແລະ ະປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

ກ່າວ ໄປ ນັ້ນ ໃຫ້ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.

ບົດທີ 12

ພຣະເຢຊູເອີ້ນ ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ສານຸສິດສິບສອງຄົນ—ພຣະອົງສິດສອນຊາວນິໄສເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຫດສະໜາຢູ່ໂນນພູ—ພຣະອົງກ່າວຄຳບູລົມສຸກ—ຄຳສອນຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອ ແລະ ສູງກວ່າກິດຂອງໂມເຊ—ມະນຸດຖືກບັນຊາໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງເປັນ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 5. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ກັບ ນິໄສ ແລະ ກັບ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ເອີ້ນ ນັ້ນ ແລ້ວ, (ບັດ ນີ້ ຈຳນວນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມານັ້ນມີຢູ່ "ສິບສອງຄົນດ້ວຍກັນ) ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ເດ່ພຣະຫັດອອກໄປຫາຝູງຊົນ, ແລະ ກ່າວຢ່າງດັງໆກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍ່ອມ ະເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສິບສອງຄົນນີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ະເລືອກເອົາມາຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ

<p>37 ກ ມຮກ 10:15; ລກ 18:17; ມຊຢ 3:19; 3 ນຟ 9:22. 39 ກ ມທ 7:24-29;</p>	<p>ຮລມ 5:12. ຄມພ ຫີນ. ຂ 3 ນຟ 18:12-13. 40 ກ 3 ນຟ 14:24-27. 12 1 ກ 3 ນຟ 13:25.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
--	---	--

ດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ບັບຕີສະມາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເຊື່ອໃນເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະເປັນສຸກຫລາຍກວ່ານີ້ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ, ແລະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ະລິງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການມາຢັ້ງມຍາມ "ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງຕົນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ "ຍາກຈົນທາງວິນຍານທີ່ ະມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ.

4 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນທັງປວງທີ່ໂສກເສົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປອບໃຈ.

5 ແລະ "ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ະແຜ່ນດິນໂລກເປັນມູນມໍລະດົກ.

6 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ "ຫົວ ແລະ ະກະ

ຫາຍ "ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈ "ເມດຕາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຕອບແທນ.

8 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ມີໃຈ "ບໍລິສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ ະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ "ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ສ້າງ ຄວາມສະຫງົບ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ະລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຖືກ "ຂົ່ມ ເທັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງເຂົາ.

11 ແລະ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກເມື່ອຄົນໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມ ເທັງ ເຈົ້າ ແລະ ກ່າວຄວາມຊົ່ວນາໆປະການ, ແລະ ຫາຄວາມຜິດໃສ່ເຈົ້າເພາະເຮົາ;

12 ເພາະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ ແລະ ມີຄວາມຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະ "ລາງວັນຂອງເຈົ້າໃນສະຫວັນຈະໃຫຍ່ຍິ່ງ; ເພາະສາດສະດາທີ່ຢູ່ມາກ່ອນເຈົ້າຖືກຂົ່ມເທັງເຊັ່ນນັ້ນ.

13 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ເປັນ "ເກືອຂອງ

2 ກ ຄພ 46:13-14.
ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ອທ 4:13-15.
ຄ 3 ນຟ 11:35; 19:13.
3 ກ ຄພ 56:17-18.
ຄພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຂ ມທ 11:28-30.
5 ກ ຣມ 12:16;
ມຊຢ 3:19.
ຄພ ອ່ອນໂຍນ,

ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
ຂ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ.
6 ກ 2 ນຟ 9:51;
ອນ 1:4.
ຂ ຢມຢ 29:13.
ຄ ສພສ 21:21.
7 ກ ຄພ ເມດຕາ, ມິເມດ
ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
8 ກ ຄພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 93:1.

9 ກ ຄພ ຄົນທີ່ສ້າງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ.
ຂ ຄພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
10 ກ ຄພ 122:5-9.
ຄພ ຂົ່ມເທັງ,
ການຂົ່ມເທັງ.
12 ກ ອທ 12:4.
13 ກ ຄພ 101:39-40.
ຄພ ເກືອ.

ໂລກ; ແຕ່ຖ້າທາກເກືອບນັ້ນໝົດລົດເຄັມຂອງມັນ ໂລກຈະໄດ້ຄວາມເຄັມຈາກໃສ? ຈາກນັ້ນເກືອບຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ, ແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມໃຫ້ຄົນຢູ່ບາບໍ່ເທົ່ານັ້ນ.

14 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາໃຫ້ເຈົ້າເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້. ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງເນີນພູຈະຖືກບັງລັບໄວ້ບໍ່ໄດ້.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຈະໃຫ້ ທຸງ ແລ້ວເອົາກະບູງມາກວມໄວ້ບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ມີແຕ່ຈະຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງບ່ອນຕັ້ງທຸງ ແລະ ມັນຈະສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ.

16 ສະນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງເຊັ່ນນັ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນການດີຂອງເຈົ້າ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

17 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມານີ້ເພື່ອລຶບລ້າງກົດ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອລຶບລ້າງ ແຕ່ເຮົາມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສົມບູນ;

18 ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າແມ່ນ ແຕ່ຈຸດໜຶ່ງ ຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍບໍ່ໄດ້ຕົກຫລົ່ນໄປຈາກ ກົດ, ແຕ່ໃນເຮົາ ມັນໄດ້ສົມບູນແລ້ວທັງໝົດ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບກົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຊື່ອໃນເຮົາ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າມາຫາເຮົາດ້ວຍ ກິດຈະກຳທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ດ້ວຍວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າມີພຣະບັນຍັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ກົດສົມບູນແລ້ວ.

20 ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະລອດ; ເພາະເຮົາບອກກັບເຈົ້າຕາມຈິງ, ວ່າຖ້າທາກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃນເວລານີ້ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້.

21 ເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ມີຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກ, ວ່າຢ່າຂ້າຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ຂ້າຄົນຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດໂດຍພຣະເຈົ້າ;

22 ແຕ່ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, ຄົນໂງ່ຈ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານສູງສຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ຄົນບ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໄພນະລົກ.

23 ສະນັ້ນ, ຖ້າທາກເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ຫລື ປາດຖະໜາທີ່ຈະມາຫາເຮົາ ແລະ ນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່າເຈົ້າມີຂໍ້ຊົ່ນເຄືອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າດ້ວຍເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ—

24 ກໍໃຫ້ກັບໄປ ຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈົ່ງມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຈົ້າ.

25 ຈົ່ງຮີບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຢູ່ກາງທາງນຳກັນ, ຍ້ານວ່າຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າຄູກ.

26 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າ

<p>15 ກ ລກ 8:16. 16 ກ 3 ນພ 18:24. 18 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.</p>	<p>19 ກ 3 ນພ 9:20. ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ. ຂ 3 ນພ 9:17.</p>	<p>21 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21; ຄພ 42:18. 24 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
--	---	---

ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ຈົນຄົບທຸກຊີໂນເສຍກ່ອນ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີເງິນຈັກ ກໍຊິໄປບໍ່ທີ່ຈະເອົາມາເປັນຄ່າໄຖ່ຕົວ? ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຢາຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ;

28 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລຽວເບິ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍ "ຄວາມໄຄໃນຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈຂອງຕົນແລ້ວ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າ, ວ່າຢ່າຍອມໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເຈົ້າເລີຍ;

30 ເພາະວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດີ ກວ່າ ທີ່ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຕົນຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງໃນການນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ແບກ "ໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າເອງ ແທນທີ່ເຈົ້າຈະຖືກໂຍນລົງສູ່ນະລົກ.

31 ມັນມີຂຽນໄວ້, ວ່າຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະປະຮ້າງເມຍຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສື "ຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ.

32 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະ "ປະຖິ້ມເມຍຂອງຕົນ ນອກຈາກເພາະຜິດຖານ ະຫລິ້ນຊູ່, ຍ່ອມເປັນເຫດໃຫ້ນາງ "ມີຊູ່; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະແຕ່ງງານກັບນາງຊຶ່ງຖືກຢ່າ ຍ່ອມເປັນຊູ່.

33 ແລະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ອີກ ວ່າ, ຢ່າສາບານ ເທັດ, ແຕ່ ໃຫ້ ປະ ຕິ ບັດ "ຄຳສາບານຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

34 ແຕ່ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ຢ່າ "ສາບານ ເລີຍ; ທັງຢ່າ ອ້າງສະຫວັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ;

35 ຫລື ຢ່າອ້າງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ;

36 ທັງຢ່າສາບານ ໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງກັບເປັນດຳ ຫລື ຂາວບໍ່ໄດ້;

37 ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້, ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າແມ່ນ; ບໍ່ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ; ເພາະຄຳເວົ້າເກີນນີ້ໄປມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

38 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຕາຕໍ່ຕາ, ແລະ ແຂ້ວຕໍ່ແຂ້ວ;

39 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າ "ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະປິ້ນແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນຳອີກ;

40 ແລະ ຖ້າຄົນ ໃດຢາກຟ້ອງສານເອົາເສື້ອຊັ້ນ ໃນ ຂອງ ເຈົ້າ, ກໍ ຈົ່ງ ເອົາ ເສື້ອ ຊັ້ນ ນອກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເໝືອນກັນ;

41 ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຈະບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໄປໜຶ່ງຫລັກ, ກໍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໄປ ກັບ ເຂົາ ເຖິງສອງຫລັກ.

42 ຈົ່ງ "ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຂໍເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າໄດ້ປິ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ຂໍຢືມເຈົ້າ.

43 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນ ໄວ້ອີກ, ວ່າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ກຽດຊັງສັດຕູຂອງເຈົ້າ;

44 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງ

<p>26 ກ ແອວ 11:3. 27 ກ 2 ນຟ 9:36; ຄພ 59:6. 28 ກ ຄພ 42:23. ຄມພ ກິ ແລດຕັນຫາ. 29 ກ ກຈກ 8:22. 30 ກ ມທ 10:38; 16:24; ລກ 9:23.</p>	<p>31 ກ ຄມພ ຢ່າຮ້າງ. 32 ກ ມຣກ 10:11-12. ຂ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ. 3 ຄມພ ຫລິ້ນຊູ່. 33 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. 34 ກ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 38 ກ ລລວ 24:20.</p>	<p>39 ກ 3 ນຟ 6:13; 4 ນຟ 1:34; ຄພ 98:23-32. ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 42 ກ ຢຄ 2:17-19; ມຊຢ 4:22-26.</p>
--	--	--

ຮັກ ກໍ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຄົນທີ່ ບໍ່ອຍດ່າເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຈົ້າຢ່າງ ພົ້ນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ;

45 ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຜູ້ ປະ ທັບ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ສ່ອງແສງໃສ່ຄົນຂົ່ວ ແລະ ຄົນດີ.

46 ສະນັ້ນ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນຂອງ ສະໄໝກ່ອນ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນກົດ, ຈຶ່ງສົມບູນທັງ ໝົດໃນເຮົາ.

47 ສິ່ງ ກໍ່ເກົ່າໝົດໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນ ຂອງໃໝ່.

48 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍ່ດີພ້ອມ ຄືກັນກັບເຮົາ, ຫລື ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຊົງດີພ້ອມ.

ບົດທີ 13

ພຣະເຢຊູສິດສອນຄຳອະທິຖານຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໂຟ—ພວກເຂົາ ຄວນຮີບໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ— ສານຸສິດສິບສອງຄົນ ຖືກບັນຊາໃຫ້ປະຕິ ບັດສາດສະໜາກົດ ໂດຍບໍ່ຄິດກຽວກັບສິ່ງ ຂອງທາງໂລກ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 6. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວວ່າ ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ທານ ແກ່ຄົນ ຍາກ ຈົນ; ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ທານເພື່ອອວດ ຄົນອື່ນ; ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

2 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໄດ້ເປົ່າ ແກ່ໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າ ຊື່ໃຈຄົດເຄີຍເຮັດໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ຖະ ຫົນ ຫົນ ທາງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ມະນຸດ ກໍ່ສັ້ນລະເສີນ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກເຂົາແລ້ວ.

3 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍ ຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ;

4 ເພື່ອຂອງທານຂອງເຈົ້າຈະເປັນໄປ ຢ່າງລັບໆ ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ເຫັນ ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

5 ແລະ ເມື່ອເຈົ້າ ອະທິຖານ ຈົ່ງຢ່າເຮັດ ເໝືອນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາ ມັກຍືນອະທິຖານໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ແຈ ຖະ ຫົນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພວກເຂົາ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາແລ້ວ.

6 ແຕ່ເວລາເຈົ້າອະທິຖານ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປ ໃນຫ້ອງ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າປິດປະຕູແລ້ວ, ຈົ່ງ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ ຢູ່ໃນທີ່ລັບ; ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ ເຫັນໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

7 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານຢູ່, ຢ່າເວົ້າຊ້ຳ ຄຳເກົ່າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນນອກສາດສະໜາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າພວກເຂົາ ເວົ້າຫລາຍໆເທື່ອ ພຣະອົງຈະໂຜດຮັບ ພັງ.

8 ສະນັ້ນ ຢ່າເຮັດຄືພວກເຂົາ, ເພາະວ່າ

<p>44 ກ ສພສ 24:17; ແອວ 48:23. ຂ ກຈກ 7:59–60. 47 ກ 3 ນພ 15:2, 7; ຄພ 22:1.</p>	<p>48 ກ ມທ 5:48; 3 ນພ 27:27. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. 13 1 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ,</p>	<p>ການໃຫ້ທານ. 2 ກ ຄພ 121:34–35. 5 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	--	--

ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ັຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ
ການກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະຂໍຈາກພຣະອົງ.

9 ສະນັ້ນ ັຕາມ ວິທີນີ້ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອະທິ
ຖານ: ໂອ້ ັພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງຜູ້
ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງເປັນທີ່ເຄົາລົບບູຊາ.

10 ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນດັ່ງທີ່ເປັນໄປ
ໃນສະຫວັນ.

11 ແລະ ຂໍຈົ່ງ ໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະ
ອົງເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້
ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂໍຢາ ັພາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປ
ໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ
ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວ.

13 ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ອຳນາດ,
ແລະ ລັດສະໝີພາບ, ກໍເປັນຂອງພຣະອົງ
ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

14 ເພາະວ່າ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໃຫ້ ັອະໄພ
ແກ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄື
ກັນ;

15 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຫ້ ອະໄພ ແກ່
ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ກໍຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄືກັນ.

16 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າ ັຖິສິນອິດ
ເຂົ້າ ຢາເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອນດັ່ງຄົນ
ໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດໜ້າເສົ້າ
ໝອງເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າ ພວກ
ເຂົາຖືສິນອິດເຂົ້າ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ

ກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງ
ພວກເຂົາແລ້ວ.

17 ແຕ່ເວລາເຈົ້າຖືສິນອິດເຂົ້າ, ຈົ່ງລ້າງ
ໜ້າ, ແລະ ເອົານ້ຳມັນທາທິວຂອງເຈົ້າ;

18 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າເຈົ້າຖືສິນອິດ
ເຂົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່
ໃນ ັທີ່ລັບເຫັນ, ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

19 ຢ່າຮີບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້
ໃນໂລກ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ ແລະ ຂີ້ໝຽງ
ກັດກິນໄດ້, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະ
ເຂົ້າລັກເອົາໄດ້;

20 ແຕ່ຈົ່ງຮີບໂຮມ ັຊັບສົມບັດສຳລັບ
ຕົນ ໄວ້ ໃນ ສະຫວັນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ບ່ອນ ມອດ
ແລະ ຂີ້ໝຽງກັດກິນບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງ ໂຈນ
ຈະເຈາະ ແລະ ລັກເອົາໄປບໍ່ໄດ້.

21 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນ
ໃດ, ໃຈຂອງເຈົ້າກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັນ.

22 ັດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ;
ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າເປັນໜຶ່ງ, ໝົດ
ທັງຮ່າງຂອງເຈົ້າກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງ
ສະຫວ່າງ.

23 ແຕ່ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວ, ໝົດທັງ
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ມືດ. ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນ
ຕົວຂອງເຈົ້າມືດໄປ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະໃຫຍ່
ຫລວງພຽງໃດນໍ!

24 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນ ັຂ້າ ໃຊ້ຂອງ
ສອງເຈົ້າ ບ່າວສອງນາຍໄດ້; ເພາະລາວຈະ

<p>8 ກ ຄພ 84:83. 9 ກ ມຫ 6:9-13. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p>	<p>12 ກ ປຈສ ມຫ 6:14 (ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ). 14 ກ ມຊຢ 26:30-31; ຄພ 64:9. ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 16 ກ ອຊຢ 58:5-7. ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,</p>	<p>ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. 18 ກ ຄພ 38:7. 20 ກ ຮລມ 5:8; 8:25. 22 ກ ຄພ 88:67. 24 ກ 1 ຊມອ 7:3.</p>
---	--	---

ຊັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ, ຫລື ຈະນັບຖືນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ພົນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຈົ່ຈຳຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ ະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ສະນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢາ ະຄິດເຖິງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະກິນຫຍັງ, ຫລື ເຈົ້າຈະດື່ມຫຍັງ; ແລະ ຢາຄິດເຖິງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະນຸ່ງຫຍັງ. ຊີວິດກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນບໍ່, ແລະ ຮ່າງກາຍກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ, ມັນ ບໍ່ໄດ້ ຫວ່ານ, ທັງ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ກ່ຽວ ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ໃສ່ ເລົ່າ ໄວ້; ແຕ່ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຍັງ ລ້ຽງ ດູ ມັນ. ເຈົ້າ ປະເສີດ ຫລາຍ ກວ່າ ນົກ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ່?

27 ໃຜ ໃນ ເຈົ້າ ເມື່ອ ຄິດ ເອົາ ຈະ ສາມາດ ເພີ່ມ ຄວາມ ສູງ ຈັກ ສອກ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ໄດ້ ບໍ່?

28 ແລະ ເຫດ ໃດ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ຄິດ ເຖິງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ? ຈົ່ງ ສັງເກດ ເບິ່ງ ດອກ ໄມ້ ໃນ ທົ່ງ ວ່າ ມັນ ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ ໄດ້ ແນວ ໃດ? ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ທຳ ງານ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຂັ້ມ ຝ້າຍ;

29 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຖິງ ແມ່ນ ໂຊ ໂລ ໂມນ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫງ່າ ລາ ສີ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ ກໍ ຍິ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ທົງ ເຄື່ອງ ງາມ ເທົ່າ ກັບ

ດອກ ໄມ້ ເຫລົ່ານີ້ ດອກ ໜຶ່ງ.

30 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕ່ງ ຫຍ້າ ໃນ ທົ່ງ ຢ່າງ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຢູ່ ມື້ ນີ້ ແລະ ມື້ ຫ້າ ຕ້ອງ ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ໃສ່ ເຕົາ ໄຟ, ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ແຕ່ງ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ນ້ອຍ ຫ້າ ໃນ ສັດ ຫາ.

31 ສະ ນັ້ນ ຢາ ຄິດ ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ຈະ ກິນ ຫຍັງ? ຫລື ດື່ມ ຫຍັງ? ຫລື ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຫຍັງ?

32 ເພາະ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະ ຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້.

33 ແຕ່ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ະອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເສຍ ກ່ອນ, ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ຈະ ເພີ່ມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ.

34 ສະ ນັ້ນ ຢາ ຄິດ ເຖິງ ມື້ ອື່ນ, ເພາະ ມື້ ອື່ນ ຈະ ຄິດ ເຖິງ ເລື້ອງ ຂອງ ມັນ ເອງ. ມື້ ໜຶ່ງ ກໍ ພຽງ ພໍ ແລ້ວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ມື້ ນັ້ນ.

ບົດ ທີ 14

ພຣະ ເຢຊູ ບັນ ຊາ ວ່າ: ຢ່າ ກ່າວ ໂທດ ຜູ້ ອື່ນ; ໃຫ້ ທູນ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ລະ ວັງ ສາດ ສະ ດາ ປອມ—ພຣະ ອົງ ສັນ ຍາ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ—ປຽບ ທຽບ ກັບ ມັດ ທາຍ 7. ປະ ມານ ຄ. ສ. 34.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ຮັບ ສິ່ງ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ທາງ ຝູງ ຊົນ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ເປີດ ປາກ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ະ ຢາ ກ່າວ ໂທດ ຜູ້ ອື່ນ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ ຄືນ.

25 ກ ຄມພ ປະຕິບັດ. 2 ແອວ 31:37-38; ຄພ 84:79-85. 33 ກ ລກ 12:31. 14 1 ກ ປຈສ ມຫ 7:1-2 (ພາກທ້ອຍທ້າຍ); ຢຮ 7:24.

2 ພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເອົາມາກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກກ່າວໂທດໃນສິ່ງນັ້ນ; ແລະ ເຈົ້າຕວງຜູ້ອື່ນດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນຄືກັນ.

3 ແລະ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລຽວເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ?

4 ຫລື ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາເຈົ້າເທາະ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄມ້ທັງທ່ອນຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ?

5 ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ; ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຈະເຫັນໄດ້ຄັກເພື່ອຈະໄດ້ເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

6 ຢ່າເອົາຂອງທີ່ ັປະເສີດໃຫ້ໝາ, ຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ, ຍ້ານວ່າມັນຈະຢຽບຍ່າ່ເສຍ ແລະ ຈະຕ່າວຄົນມາຂົບເຈົ້ານຳອີກ.

7 ຈົ່ງ ັພັນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງ ັພັນຊອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະພົບ; ຈົ່ງ ັພັນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

8 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ ັພັນຂໍ, ຈະໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ັພັນຊອກ, ຈະພົບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ ັພັນເຄາະ, ຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

9 ຫລື ມີຜູ້ໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້າທີ່ ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍເຂົ້າປັນໜຶ່ງ, ພໍຈະເອົາກ້ອນຫີນໃຫ້ບໍ່?

10 ຫລື ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍປາ, ພໍຈະເອົາໆໃຫ້ບໍ່?

11 ເທດ ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວກໍຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ລູກຂອງຕົນ, ແລ້ວພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຈະປະທານຂອງດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ທຸນຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າ?

12 ສະນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ມະນຸດເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງ ັເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກັບພວກເຂົາ, ເພາະນີ້ຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ.

13 ຈົ່ງ ເຂົ້າໄປທາງ ັປະຕູ ຄັບ; ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງຂວາງ ແລະ ທາງກໍ ັກວ້າງຂວາງຈະນຳໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແລະ ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ.

14 ເພາະວ່າ ັປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບ, ແລະ ທາງກໍ ັແຄບ, ແລະ ັມີໜ້ອຍຄົນທີ່ພົບທາງນີ້.

15 ຈົ່ງລະວັງ ັສາດສະດາປອມ, ຜູ້ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໄນຕົວຮ້າຍ.

16 ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍໝາກຜົນຂອງເຂົາ. ຜູ້ຄົນຈະເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກເຄືອໜາມບໍ່, ຫລື ເກັບໝາກເດື່ອຈາກຕົ້ນໜາມບໍ່?

17 ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດໝາກຜົນດີ; ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຍ່ອມເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີ.

18 ຕົ້ນດີຈະເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີບໍ່ໄດ້, ຫລື ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດໝາກຜົນດີບໍ່ໄດ້.

<p>2 ກ ມມ 8:19. 5 ກ ຍຮ 8:3-11. 6 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 7 ກ 3 ນພ 27:29. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄຳອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 13 ກ ລກ 13:24; 3 ນພ 27:33. ຂ ຄພ 132:25. 14 ກ 2 ນພ 9:41; 31:9, 17-18;</p>	<p>ຄພ 22. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ 1 ນພ 14:12. 15 ກ ຍມຍ 23:21-32; 2 ນພ 28:9, 12, 15.</p>
---	--	--

19 ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ ບໍ່ເກີດໝາກຜົນດີ ຕ້ອງຖືກໂຄ່ນລົງ, ແລະ ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນກອງໄຟເສຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍ ໝາກຜົນຂອງເຂົາ.

21 ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແລ້ວຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ກະທຳຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໄດ້.

22 ຫລາຍຄົນ ຈະ ກ່າວກັບ ເຮົາ ໃນ ມື້ນັ້ນ ວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳນາຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍ່, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ຜິອອກໄປ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກະທຳສິ່ງແປກປະຫລາດຫລາຍຢ່າງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

23 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະບອກກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ເຮົາ ບໍ່ ເຄີຍ ຮູ້ ຈັກ ພວກ ເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ, ຈົ່ງຜ່າຍໜີໄປໃຫ້ໝັ້ນຈາກເຮົາເສຍ.

24 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ຜູ້ນັ້ນກໍປຽບເໝືອນຄົນສະຫລາດຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານ ທີນ—

25 ແລະ ມີຜົນຖັງເຫລົ່າມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນບໍ່ ສຸພັນ, ເພາະວ່າມັນຖືກສ້າງໃສ່ເທິງດານທີນ.

26 ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລ້ວ ບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມ ກຳ ປຽບ ເໝືອນຄົນ ໂງ່, ຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງ ດີນຊາຍ—

27 ແລະ ຜົນຖັງເຫລົ່າມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນພັງ, ແລະ ການພັງນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ.

ບົດທີ 15

ພຣະ ເຢຊູ ປະກາດ ວ່າ ກົດ ຂອງ ໄມເຊ ສົມ ບູນ ໃນ ພຣະອົງ— ຊາວນີໄຟ ແມ່ນ ແກະອີກ ຜູງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ— ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ຈຶ່ງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ແກະ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ທີ່ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຫອດພຣະເນດເບິ່ງຜູງຊົນໂດຍຮອບ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຮົາສິດສອນກ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະບິດາຂອງເຮົາແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ຈິດຈຳຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ເຮົາຈະ ສົມຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງເຫັນວ່າມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ແປກໃຈ ແລະ ສົງໄສວ່າພຣະອົງ

19 ກ ມທ 3:10; ແອວ 5:36–41; ຄພ 97:7.
20 ກ ລກ 6:43–45; ມຣນ 7:5.
22 ກ ແອວ 5:17.

23 ກ ມຊຢ 5:13; 26:24–27. ຂ ລກ 13:27.
24 ກ ຄມພ ທີນ.
25 ກ ແອວ 26:6; ຮລມ 5:12. ຂ ສພສ 12:7.

26 ກ 3 ນພ 11:40.
15 1 ກ ຢກບ 1:22. ຂ 1 ນພ 13:37; ຄພ 5:35.

ມີຄວາມປະສົງອັນ ໃດກ່ຽວກັບ "ກົດຂອງ ໂມເຊ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ ວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

3 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ "ກົດທີ່ ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນສົມບູນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ມອບກົດໃຫ້, ແລະ ເຮົາຄື ຜູ້ທີ່ ໃຫ້ພັນທະ ສັນ ຍາ ກັບ ອິດສະ ຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ໃນເຮົາກົດ ສົມບູນແລ້ວ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ ກົດນັ້ນ ະສົມບູນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີທີ່ສຸດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍສາດສະ ດາ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຕໍ່ຫລາຍອັນທີ່ຍັງບໍ່ ຫັນສົມບູນໃນເຮົາເທື່ອ, ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດ.

7 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຂໍ້ ຄວາມທີ່ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

8 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພັນທະ ສັນ ຍາ ທີ່ເຮົາ ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສຳເລັດ ທັງໝົດເທື່ອ; ແຕ່ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື "ກົດ, ແລະ ະຄວາມສະ ຫວ່າງ. ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງ ທີ່ສຸດ, ແລະ ເຈົ້າຈະ ະມີຊີວິດ; ຍ້ອນເຮົາຈະ

ໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ຄົນທີ່ ະອົດທົນຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບ "ບັນຍັດໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ. ແລະ ນີ້ຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ, ເພາະກົດ ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ ໂດຍແທ້.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສິບສອງຄົນ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ວ່າ:

12 ເຈົ້າ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກ ນີ້, ຜູ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອ ສາຍຂອງ "ໂຢເຊັບ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນ ມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

14 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາ ໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່ເຮົາ "ບອກເລື່ອງນີ້ ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

15 ທັງບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາໄດ້ ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ແກ່ ເຮົາ ບອກ ພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບ "ເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ນຳພາອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນ.

16 ພຣະບິດາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ບອກ ພວກເຂົາພຽງເທົ່ານີ້:

17 ວ່າ ເຮົາ ມີ ແກະ ອື່ນ ອີກ ຊຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ

2 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
4 ກ ມຊຢ 13:27-31;
3 ນຟ 9:17-20.
5 ກ 1 ກຣທ 10:1-4;
3 ນຟ 11:14.
ຄມພ ເຢໂຮວາ.
ຂ ແອວ 34:13.
6 ກ 3 ນຟ 23:1-5.
8 ກ 3 ນຟ 5:24-26.

9 ກ 2 ນຟ 26:1.
ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຄ ຢຮ 11:25;
ຄພ 84:44.
ງ ຄມພ ອົດທົນ,
ຄວາມອົດທົນ.
10 ກ 3 ນຟ 12:20.

ຂ ມຊຢ 13:33.
12 ກ ຄມພ ໂຢເຊັບ,
ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
13 ກ 1 ນຟ 18:22-23.
14 ກ 3 ນຟ 5:20.
15 ກ 3 ນຟ 16:1-4.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
ອິດສະຣາເອນ.

ຂອງຝູງນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາ ເໝືອນກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະ ມີ "ຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

18 ແລະ ບໍດນີ້, ເພາະຄວາມແຂງຄໍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ "ເຂົ້າໃຈຄໍາ ເວົ້າຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັນຊາ ຈາກພຣະບິດາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກພວກເຂົາອີກ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

19 ແຕ່ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້ ບອກເລື່ອງນີ້ກັບເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກແຍກ ຈາກບັນດາພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

20 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ອີກວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ແຍກເຜົ່າອື່ນໆ ອີກ ອອກ ຈາກພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

21 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາກ່າວເຖິງ ວ່າ: ເຮົາມີແກະ "ອິນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຝູງ ນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນ ກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

22 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ, ເພາະ ພວກເຂົາ ຄິດ ວ່າ ເປັນ "ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດ

ຈະ ະປຽນໃຈເຫລືອມໃສໂດຍທາງການສັ່ງ ສອນຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ ເມື່ອ ເຮົາກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາທີ່ວ່າ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ບໍ່ ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ—ວ່າເຮົາຈະບໍ່ສະແດງ ຕົນ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົານອກຈາກຈະ ເປັນໂດຍ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ.

24 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງໄດ້ຍິນ "ສຽງຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ເຫັນເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຄືແກະ ຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທີ່ພຣະບິດາ ະປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະເຢຊູຈະຍັງມາຢາມແກະອື່ນອີກທີ່ເສຍ ໄປຂອງອິດສະຣາເອນ—ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ ແລ້ວ ຈຶ່ງໄປຫາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາ ຂອງຕົນເອງເມື່ອພຣະອົງນໍາຊີໂອນຄົນມາ ອີກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາມີ "ແກະອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູ ຊາເລັມ, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໂດຍຮອບທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

2 ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮົາກໍາລັງເວົ້າເຖິງນີ້ຄື ຄົນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາເທື່ອ; ແລະ

17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
18 ກ ຄພ 10:59.
21 ກ ຢຮ 10:14–16.
22 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ກຈກ 10:34–48.
23 ກ ມທ 15:24.

ຂ 1 ນພ 10:11.
ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
24 ກ ແອວ 5:38;
3 ນພ 16:1–5.
ຂ ຢຮ 6:37;
ຄພ 27:14.

16 1 ກ 3 ນພ 15:15.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

ເຮົາກໍບໍ່ເຄີຍສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາຈັກເທື່ອ.

3 ແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກພຣະບິດາວ່າໃຫ້ເຮົາໄປທາງ "ພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຍິນສຽງຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາແກະຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະໄປປະກົດຕົວແກ່ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຂຽນ "ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄປແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ເຢຣູຊາເລັມຜູ້ທີ່ເຄີຍເຫັນເຮົາ ແລະ ຢູ່ກັບເຮົາໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເຮົາ, ບໍ່ທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເລື່ອງເຜົ່າອື່ນໆຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ເພື່ອວ່າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນໄວ້ ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ແລະ ຖືກສະແດງໃຫ້ປະກົດແກ່ ະຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອ ໂດຍທາງຄວາມບໍລິບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາຈະຖືກນຳເຂົ້າມາ, ຫລື ຈະຖືກນຳມາສູ່ ະຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະ "ເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາເຂົ້າມາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້

ະພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ະເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

6 ແລະ "ຄົນຕ່າງຊາດ ຍ່ອມ ເປັນສຸກ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ໂດຍຜ່ານທາງ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງເຮົາ ແລະ ເຖິງພຣະບິດາ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນ "ຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈຶ່ງຈະມາເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອວ່າຄວາມສົມບູນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ—ເພາະວ່າທັງໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຕ້ອງແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ໄດ້ ະຂັບໄລ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ;

9 ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະເມດຕາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້ ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດ

<p>3 ກ 3 ນຟ 17:4. 4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 1 ນຟ 10:14; 3 ນຟ 21:6. ຄ ອຊກ 20:42-44; 3 ນຟ 20:13. 5 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ 3 ນຟ 5:24-26. ຄ 1 ນຟ 22:9; 3 ນຟ 21:26-29. 6 ກ 1 ນຟ 13:30-42; 2 ນຟ 30:3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 32:5; 3 ນຟ 11:32, 35-36. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 7 ກ ຄມພ ການພົ້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. 8 ກ 1 ນຟ 13:14; ມມ 5:9, 15. ຂ 3 ນຟ 20:27-29.</p>
---	---	--

ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ
 ຣາເອນ ໄດ້ຮັບການລົງທັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
 ຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ຖືກ "ຂ້າ, ແລະ ຖືກ
 ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ຈາກ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ,
 ແລະ ຖືກພວກເຂົາກຽດຊັງ ແລະ ຖືກພວກ
 ເຂົາເວົ້າຂວັນນິນທາ—

10 ແລະ ພຣະບິດາບັນຊາໃຫ້ເຮົາກ່າວ
 ກັບເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ: ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຄົນຕ່າງ
 ຊາດເຮັດບາບເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະກິດຕິຄຸນ
 ແລະ ປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດ
 ຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ "ລະເມີເພີ່ຜັນດ້ວຍ
 ຄວາມທະນົງໃຈ ເໜືອກວ່າປະຊາຊາດທັງ
 ປວງ, ແລະ ເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງເທິງ
 ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍການ
 ເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ
 ການກໍ່ກວນ, ແລະ ການໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ
 ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການປະຕິບັດໂດຍ
 ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ
 ການໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນ
 ລື້ລັບນາໆປະການ; ແລະ ຖ້າຫາກເມື່ອໃດ
 ພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລະ ບໍ່ຍອມ
 ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
 ເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາ
 ຈະເອົາຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ
 ຂອງເຮົາໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເວລານັ້ນ ເຮົາ ຈະ "ນຶກ ເຖິງ
 ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນ
 ຂອງ ເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ,
 ແລະ ເຮົາ ຈະນຳເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງ
 ເຮົາມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ແລ້ວ ເຮົາ ຈະ ສະແດງແກ່ເຈົ້າ,

ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ, ວ່າຄົນຕ່າງ
 ຊາດຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ; ແຕ່ເຮົາຈະ
 ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່
 ເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ, ແລະ
 ເຈົ້າຈະມາສູ່ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມສົມບູນ
 ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດ ຈະກັບໃຈ
 ແລະ ກັບມາຫາເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ,
 ຈົ່ງເບິ່ງ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ, ເຮົາ
 ຈະ "ນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ
 ຂອງເຮົາ.

14 ແລະ ເຮົາ ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
 ເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າ
 ໄປໃນບັນດາພວກເຂົາເພື່ອຢຽບຍຳພວກ
 ເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

15 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຫັນມາຫາ
 ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ເຮົາ
 ຈະຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາ
 ຈະຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ
 ອິດສະ ຣາເອນ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ
 ເຂົາ ແລະ "ຢຽບຍຳພວກເຂົາ, ແລະ ພວກ
 ເຂົາ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ເກືອ ທີ່ ໝົດ ຄວາມ
 ເຄັມ ຊຶ່ງນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ມັນຈະບໍ່ມີຄຸນ
 ຄ່າ, ມີແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມ ແລະ ຖືກຢຽບ
 ຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອ
 ສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
 ພວກເຈົ້າ, ພຣະບິດາໄດ້ສັ່ງເຮົາໄວ້ດັ່ງນີ້
 ຄື—ໃຫ້ເຮົາມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ
 ພວກນີ້ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ
 ເຂົາ.

<p>9 ກ ອມ 9:1-4. 10 ກ ມມ 8:35-41. ຂ 2 ນພ 26:29. 11 ກ 3 ນພ 21:1-11; ມມ 5:20.</p>	<p>12 ກ ຮລມ 15:12-13. 13 ກ ຄລຕ 3:7, 29; 1 ນພ 15:13-17; 2 ນພ 10:18; 3 ນພ 30:2;</p>	<p>ອຣຮ 2:9-11. 15 ກ ມກ 5:8-15; 3 ນພ 20:16-19; 21:12-21; ຄພ 87:5.</p>
---	---	--

17 ແລະ ເວລານັ້ນ ກໍຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາເອຊາຢາຈະສຳເລັດ, ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

18 ກົນ ຍາມ ຂອງເຈົ້າ ຈະ ເປັ່ງ ສູງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພ້ອມກັນ ເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳຊີໂອນມາອີກ.

19 ຈົ່ງເປັ່ງສູງປິຕິຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະ ທິວທັດສູດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 17

ພຣະເຢຊູ ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຊົນໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ—ພຣະອົງບິນບົວຄົນເຈັບປ່ວຍ—ພຣະອົງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຊົນໂດຍໃຊ້ພາສາທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້—ເຫລົ່າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄຟໄດ້ອ້ອມຮອບລູກງຸງຂອງພວກເຂົາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຊົນໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບ

ພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຂອງເຮົາໄກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

2 ເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າຍັງອ່ອນແອຢູ່ ແລະ ເຈົ້າຍັງບໍ່ ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້, ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເຮົາມາບອກເຈົ້າໃນເທື່ອນີ້.

3 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, ແລະ ທູນຖາມພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົ່ງ ຕຽມຈິດໃຈໄວ້ສຳລັບ ມື້ອື່ນ, ແລະ ເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າອີກ.

4 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະ າໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາຈະໄປ ະປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ ະຫາຍໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫາຍໄປສຳລັບພຣະບິດາ, ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປໄວ້ບ່ອນໃດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຊົນ ໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຫລັ່ງນ້ຳຕາ, ແລະ ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພຣະອົງຄືກັບວ່າຈະທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.

6 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ.

7 ມີຜູ້ໃດເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້. ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນລ່ອຍ, ຫລື ຕາບອດ, ຫລື ຂາເສຍ, ຫລື ພິການ, ຫລື ເປັນຂີ້ທູດ, ຫລື ຫ່ຽວແທ້ງ, ຫລື

17 ກ 3 ນຟ 20:11-12.
18 ກ ອຊກ 33:1-7.
ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.
ຂ ອຊຍ 52:8-10.
17 ກ ອສ ກັບຄືນໄປຫາ
ພຣະບິດາ. ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 4.

2 ກ ຍຣ 16:12;
ຄພ 78:17-18.
3 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.
ຂ ຄພ 132:3.
ຄ 3 ນຟ 19:2.
4 ກ 3 ນຟ 18:39.

ຂ 3 ນຟ 16:1-3.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
ອິດສະຣາເອນ.
6 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ,
ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ຫຼື ເປັນທຸກອັນໃດບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້ ແລະ ເຮົາຈະປົນປົວພວກເຂົາ, ເພາະ ເຮົາມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ; ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

8 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເຮົາສະແດງແກ່ເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳ ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ "ສັດທາ ະພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປົນປົວເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັນ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນເຈັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄົນ ເປັນ ທຸກ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ ເບ້ຍ ລ່ອຍ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ ຕາບອດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນໃບ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນທຸກໃດໆ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ປົນປົວພວກເຂົາທຸກຄົນ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກພາມາຫາພຣະອົງ.

10 ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດ ທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົວ ແລະ ຜູ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໄດ້ກົມຂາບລົງແທບພຣະບາດ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ອອກ ມາ "ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລ້າງພຣະບາດຂອງພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ນຳ ເອົາ "ເດັກນ້ອຍໆ ຂອງພວກເຂົາມາ.

12 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມານັ່ງຢູ່ພື້ນດິນອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ; ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ຜູ້ຄົນນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ປະ ທັບ ຍືນ ຢູ່ ເຄິ່ງກາງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນ "ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ, ພຣະ ເຢຊູ ຮ້ອງ ຄວນ ຄາງ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ພຣະອົງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ຂ້ານ້ອຍ "ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຈິດ ໃຈ ຫລາຍ ເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

15 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຄູເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນບໍ່ອາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ແລະ ຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານ: "ຕາບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ຫູບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພຣະບິດາ;

8 ກ ລກ 18:42.
ຂ 2 ນພ 27:23;
ອທ 12:12.
9 ກ ມຊຢ 3:5;
3 ນພ 26:15.

10 ກ ລກ 7:38.
11 ກ ມທ 19:13-14;
3 ນພ 26:14, 16.
13 ກ ລກ 22:41;
ກຈກ 20:36.

14 ກ ມຊ 7:41.
16 ກ ອຊຢ 64:4;
1 ກສທ 2:9;
ຄພ 76:10, 114-119.

17 ແລະ ບໍ່ມີ າລິນໃດຈະເວົ້າໄດ້, ທັງບໍ່ມີຄົນໃດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ທັງໃຈຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູກ່າວ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງເຕັມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ໃນ ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະອົງອະທິຖານຕໍ່ພຣະບິດາເພື່ອພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານຫາພຣະບິດາແລ້ວ, ພຣະອົງກໍລຸກຂຶ້ນ; ແຕ່ າຄວາມສຸກຂອງຝູງຊົນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຢາງຖ້ວມລົ້ນຈົນວ່າພວກເຂົາໝົດກຳລັງໄປ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ.

20 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມສຸກຂອງເຮົາເຕັມປຽມ.

21 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ າກັນແສງ, ແລະ ຝູງຊົນ ໄດ້ເປັນພະຍານໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມາເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ະອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍກັນແສງອີກ;

23 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຝູງ ຊົນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ

ນ້ອຍໆຂອງເຈົ້າ.

24 ແລະ ເວລາພວກເຂົາຫລຽວໄປເບິ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປເທິງພ້າ, ແລະ ພວກເຂົາເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ ຄືກັບວ່າ ຢູ່ທ່າມກາງໄພ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາ າອ້ມຮອບເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປິດລັອມໄວ້ດ້ວຍໄພ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຝູງຊົນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນ ພະຍານ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຈິງ ເພາະພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນ ດ້ວຍຕົວເອງ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ປະມານສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ, ລວມທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະເຢຊູຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວນີໄພ—ພວກເຂົາຖືກສັ່ງໃຫ້ອະທິຖານເປັນປະຈຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ຮັບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈະອັບປະໂຫຍດ—ສານຸສິດໄດ້ຮັບອຳນາດເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄປເອົາ າເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ່າອະນຸນຸນຈຳນວນໜຶ່ງມາໃຫ້ພຣະອົງ.

2 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ

17 ກ 2 ກຣທ 12:4. 18 ກ ຄມພ ຊົນຊົມ, ຄວາມຊົນຊົມ.	21 ກ ຍຮ 11:35. ຂ ມຣກ 10:14-16. 24 ກ ຮລມ 5:23-24, 43-45.	18 1 ກ ມທ 26:26-28.
---	---	---------------------

ຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຊົນນັ່ງລົງຢູ່ພື້ນດິນ.

3 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດກັບມາພ້ອມດ້ວຍ ກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ຫັກມັນ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນເອົາໃຫ້ຜູ້ຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອຜູ້ຊົນ ໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ຈະມີຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ລາວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ.

6 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາໃຫ້ເຈົ້າກິນ.

7 ແລະ ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດດ້ວຍ ກຄວາມລະນຶກເຖິງເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຮັບເອົາຈອກເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ດື່ມມັນ, ແລະ ໃຫ້

ພວກເພິ່ນມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົນນຳອີກເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດື່ມມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມນີ້ ແລະ ໄດ້ດື່ມມັນ ແລະ ອີ່ມ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ດື່ມ ແລະ ພວກເຂົາອີ່ມ.

10 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສິ່ງນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄປນັ້ນ, ເພາະນີ້ເປັນການເຮັດໃຫ້ບັນຍັດຂອງເຮົາສຳເລັດ ແລະ ນີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ.

11 ແລະ ນີ້ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສະເໝີໄປກັບຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງກະທຳສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫລັ່ງເພື່ອເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າກະທຳຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ສະເໝີ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຈົ້າຖືກສ້າງຢູ່ເທິງ ການຫິນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະກະທຳຫລາຍ ຫລື ນ້ອຍໄປກວ່ານີ້ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດານຫິນຂອງເຮົາ; ແຕ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດິນຊາຍ; ແລະ ເມື່ອຝົນຖ້ຳເທລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກຳນອງ, ແລະ ລົມກຳພັດ, ແລະ ປະທະພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະ ພັງ,

3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. 5 ກ ມຣນ 4.	7 ກ ມຣນ 4:3. 12 ກ ຄມພ ຫິນ.	13 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
---------------------------------	-------------------------------	--

ແລະ ະປະຕູ ນະລິກ ຈະ ເປີດ ອອກ ພ້ອມ ແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາພວກເຂົາ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ສາ ບັນຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ບັນຊາ ເຮົາ ໃຫ້ ມອບ ມັນ ແກ່ ເຈົ້າ.

15 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຄອຍ ເຝົ້າ ລະ ວັງ ແລະ ະອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ສະ ເໝີ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ມາ ນລໍ ລວງ, ແລະ ຖືກ ມັນ ນຳ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ.

16 ແລະ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຄື ະຄວາມ ສະ ຫວ່າງ; ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ເປັນ ະຕົວ ຢ່າງ ໄວ້ ໃຫ້ ເຈົ້າ ແລ້ວ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ້ານີ້ ກັບ ສານຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ຝູງ ຊົນ ອີກ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ:

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຄອຍ ເຝົ້າ ລະ ວັງ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ສະ ເໝີ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ການ ລໍ ລວງ; ເພາະ ວ່າ ະຊາ ຕານ ປາດ ຖະ ໜາ ຢາກ ໄດ້ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ຜັດ ຮ່ອນ ເຈົ້າ ເໝືອນ ດັ່ງ ຜັດ ເຂົ້າ ເປືອກ.

19 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ຢູ່ ສະ ເໝີ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ;

20 ແລະ ະສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ຖືກ ຕ້ອງ,

ໂດຍ ເຊື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ.

21 ຈົ່ງ ະອະ ທິ ຖານ ນຳ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ ຫາ ພຣະ ບິດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ສະ ເໝີ, ເພື່ອ ເມຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ.

22 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ເລື້ອຍ ໆ; ແລະ ເຈົ້າ ຢາ ໄດ້ ຫ້າມ ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ເວລາ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ນັ້ນ, ແຕ່ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ແລະ ຢາ ໄດ້ ຫ້າມ ເຂົາ;

23 ແຕ່ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ະອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ເຂົາ, ແລະ ຢາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ເຂົາ ອອກ ໄປ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ເຂົາ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ເປັນ ປະ ຈຳ ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ເຂົາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ.

24 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຍົກ ະຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສ່ອງ ແສງ ໄປ ທົ່ວ ໂລກ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ຄື ະຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ—ພ້ອມ ທັງ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ເຮົາ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ, ແລະ ເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ດ້ວຍ ຕາ ຂອງ ຕົນ ເອງ.

25 ແລະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ະຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ, ແຕ່ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເຮົາ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະສົ່ງ ຜັດ ແລະ ເຫັນ; ເຖິງ ແມ່ນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ໂລກ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຝ່າ ຝົນ ບັນ ຍັດ ນີ້ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຍອມ ໃຫ້ ຕົນ ຖືກ ຊັກ ນຳ ໄປ ຫາ ການ ລໍ ລວງ.

<p>13 ຂ 3 ນຟ 11:39. 15 ກ ແອວ 34:17-27. ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ. 16 ກ ຄມພ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ຕົວ ຢ່າງ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. 18 ກ ລກ 22:31; 2 ນຟ 2:17-18; ຄພ 10:22-27. 20 ກ ມທ 21:22; ຮລມ 10:5; ມຣນ 7:26;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. 21 ກ ແອວ 34:21. 23 ກ 3 ນຟ 18:30. 24 ກ ມທ 5:16. ຂ ມຊຢ 16:9. 25 ກ ແອວ 5:33. ຂ 3 ນຟ 11:14-17.</p>
---	--	--

26 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດໄປຫາ ສານຸສິດທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ນັ້ນອີກ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ:

27 ຈົ່ງເບິ່ງ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາຈະມອບບັນຍັດອີກຂໍ້ ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນເຮົາ ຕ້ອງໄປເຝົ້າ "ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ ະອື່ນໆທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາສຳເລັດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍັດທີ່ເຮົາ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄືເວລາເຈົ້າປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດນັ້ນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດ "ຮັບ ສ່ວນເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ;

29 ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມ "ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມກິນ ແລະ ດື່ມຄວາມອັບ ປະໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ດວງວິນຍານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ໃດບໍ່ມີຄຳຄວນ ທີ່ຈະກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມ ໂລຫິດຂອງ ເຮົາ ເຈົ້າຄວນຫ້າມເຂົາໄວ້.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຢາໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ເຂົາອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ແຕ່ ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຂົາ ແລະ ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນນາມ ຂອງເຮົາເພື່ອເຂົາ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປ ວ່າ ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນ ນາມຂອງເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຮັບເອົາເຂົາ

ໄວ້, ແລະ ຈົ່ງມອບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດ ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົາ.

31 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະ ບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະ "ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບໄວ້ແລ້ວ.

32 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂັບໄລ່ ເຂົາອອກ ຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກ ເຈົ້າ, ຫລື ຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດແກ່ຄົນນັ້ນສະເໝີໄປ ເພາະເຈົ້າບໍ່ ສາມາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຂົາອາດຈະກັບມາ ແລະ ກັບໃຈຫລືບໍ່, ແລະ ມາຫາເຮົາດ້ວຍ ຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະ "ປິ່ນປົວເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນທາງນຳ ຄວາມລອດມາສູ່ເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຮັກສາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ "ການກ່າວໂທດ; ເພາະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະບິດາກ່າວໂທດ.

34 ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຍ້ອນວ່າ ການໂຕ້ຖຽງກັນ ຊຶ່ງເຄີຍ ມີມາກ່ອນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າ ຍ່ອມເປັນສຸກ ຖ້າຫາກເຈົ້າ "ບໍ່ມີການໂຕ້ ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າເອງ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະ ບິດາ "ເພື່ອເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

<p>27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຂ 3 ນຟ 16:1–3. 28 ກ 1 ກຫຍ 11:27–30. ຂ ມມ 9:29. 29 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ;</p>	<p>ເລືອດ, ໂລຫິດ. ຂ ຄພ 46:4. 30 ກ ຄພ 46:3. 31 ກ ຢຮ 10:14; ແອວ 5:38; 3 ນຟ 15:24. 32 ກ 3 ນຟ 9:13–14;</p>	<p>ຄພ 112:13. 33 ກ ຄມພ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. 34 ກ 3 ນຟ 11:28–30. 35 ກ 1 ຢຮ 2:1; 2 ນຟ 2:9; ມຮນ 7:27–28; ຄພ 29:5.</p>
--	---	--

ພຣະເຢຊູຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອົາ "ພຣະທັດແຕະຕ້ອງ ະສານຸສິດແຕ່ລະຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ຈົນໄດ້ແຕະຕ້ອງທຸກຄົນ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນໃນຂະນະທີ່ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນຢູ່ນັ້ນ.

37 ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງກ່າວ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແຕ່ສານຸສິດໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານ "ອຳນາດໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ. ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ ບັນທຶກນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູ ໄດ້ແຕະຕ້ອງພົດທຸກຄົນແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີ "ກ້ອນເມກມາບົກຄຸມຝູງຊົນໄວ້ເຖິງຂະໜາດບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຫລວງເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້.

39 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກກ້ອນເມກບົກຄຸມຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຈາກພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ແລະ ພວກສານຸສິດໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ບົດທີ 19

ສານຸສິດສົບສອງຄົນປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຝູງຊົນ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຈາກເຫລົ່າທູດ—ພຣະເຢຊູອະ

ທິຖານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ພຣະອົງຍັງຍິນເຖິງສັດທາອັນແຮງກ້າຂອງຊາວມີໄຟເຫລົ່ານີ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແລ້ວ, ຝູງຊົນກໍໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ພາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນກັບໄປບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

2 ແລະ ມັນໄດ້ມີຂ່າວລື ໂດຍທັນທີໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ອນມັນຈະຄຳມືດ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະມາປະກົດຕໍ່ຝູງຊົນອີກໃນມື້ອື່ນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕະຫລອດທັງຄືນມັນໄດ້ມີສຽງເວົ້າກັນໄປທົ່ວກຸ່ວກັບພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຍັງຜູ້ຄົນ ຈົນວ່າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ທຳງານຢ່າງໜັກຕະຫລອດທັງຄືນ, ເພື່ອວ່າໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໜ້າຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະມາປະກົດຕົວຕໍ່ຝູງຊົນອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນກໍໄດ້ມາລວມກັນຢູ່ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີໄຟ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ໄຜດຍົກຂຶ້ນຈາກຕາຍ ຊື່ວ່າ ຕີໂມທິ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ໂຢນາ, ແລະ ມາໂທໄນກັບນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ມາໂທໄນຮາ, ແລະ ຄູເມັນ, ແລະ ຄູເມັນອອນໄຮ, ແລະ ເຢເຣມີຢາ, ແລະ ເຊັມນັນ, ແລະ ໂຢນາ, ແລະ ເຊເດກີຢາ, ແລະ

36 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ຂ 1 ນໄຟ 12:7; 3 ນໄຟ 19:4.	37 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.	38 ກ ອພຍ 19:9, 16.
--	---	--------------------

ເອຊາຢາ—ທັງໝົດນີ້ຄືຊື່ຂອງ ສານຸສິດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງຝູງຊົນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາແຍກອອກເປັນສິບສອງກຸ່ມ.

6 ແລະ ສານຸສິດສິບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນຝູງຊົນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

7 ແລະ ສານຸສິດກໍໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄື ກັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຂໍ້ຄວາມ ດຽວ ກັນ ກັບ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ບໍ່ ຜິດ ຈາກ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ເລີຍ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄູ່ ເຂົ້າ ລົງ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.

9 ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ອະທິຖານຂໍສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ປາດ ຖະ ຫາ ຂໍ ໃຫ້ "ພຣະ ວິນ ຍານບໍລິສຸດມາສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ.

10 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນອະທິຖານແລ້ວ ພວກເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ຍັງ ແຄມ ແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຕາມພວກເພິ່ນໄປ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີໄຟ ໄດ້ ລົງ ໄປ "ໃນ ນ້ຳ ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ.

12 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ ນ້ຳ ແລະ

ເລີ່ມ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາທຸກຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເພິ່ນ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຮັບ "ບັບຕິ ສະມາ ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳແລ້ວ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍໄຟ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄືກັນກັບວ່າພວກເພິ່ນຖືກ "ລ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ເຫັນ ກັບ ຕາ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ແລະ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ເລື່ອງ ນີ້ ແລະ ເຫລົ່າ ທູດ ໄດ້ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ຫາ ກິດ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ສານຸສິດຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງມາ ແລະ ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເພິ່ນ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຝູງ ຊົນ, ແລະ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຄູ່ ເຂົ້າ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ ອີກ, ແລະ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ສານ ຸສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຄູ່ ເຂົ້າ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ ຄື ກັນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງອະທິຖານ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເລີ່ມອະທິຖານ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ

19 9 ກ 3 ນໄຟ 9:20.
11 ກ 3 ນໄຟ 11:23.
13 ກ ໓ ນໄຟ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
ຂ 3 ນໄຟ 12:2; ມມ 7:10.
໓ ນໄຟ ຂອງປະທານແຫ່ງ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
14 ກ ໓ ນໄຟ 5:23-24, 43-45;
3 ນໄຟ 17:24.

ພຣະ ເຢຊູ, ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຈາກ ວົງ ລ້ອມ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ:

20 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ຂອບ ພຣະ ໄທ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ຂ້ານ້ອຍ ເລືອກ ໄວ້; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເລືອກ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໂລກ.

21 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ວົງ ວອນ ຂໍ ພຣະ ອົງ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ ກໍ ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະ ຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ "ດັ່ງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ,

ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ະ ທັງ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ຍັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໂດຍ ບໍ່ ຢຸດ ຍັງ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ "ເວົ້າ ຊ້ຳ ຄຳ ເກົ່າ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ມາ ແລ້ວ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ຄວນ ະ ອະ ທິ ຖານ ແບບ ໃດ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ນັ້ນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິ້ມ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ໃນ "ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ່ອງ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເພິ່ນ ະ ຂາວ ຄື ກັນ ກັບ ພຣະ ພັກ ແລະ ອາ ພອນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ ຍິ່ງ ກວ່າ ຄວາມ ຂາວ ທັງ ປວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ໃນ ແຜນ ດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ຂາວ ເທົ່າ ກັບ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ.

26 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ ເຖິດ; ແຕ່ ເຖິງ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຢຸດ ອະ ທິ ຖານ ເລີຍ.

27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ; ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

<p>23 ກ 3 ນ ຟ 9:15. ຂ ຍຣ 17:21-23. ຄມພ ເປັນ ອັນ ຫຼັງ ດຽວ ກັນ, ຄວາມ ເປັນ</p>	<p>ອັນ ຫຼັງ ດຽວ ກັນ. 24 ກ ມ ທ 6:7. ຂ ຄພ 46:30. 25 ກ ຈ ບ ຊ 6:23-27.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການ ປ່ຽນ ສະ ພາບ—ຜູ້ ປ່ຽນ ສະ ພາບ ແລ້ວ.</p>
---	--	--

28 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂ້ານ້ອຍເລືອກໄວ້ ັບໍລິສຸດ, ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຄຳຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ໂດຍທາງສັດທາໃນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ.

29 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ັຈາກໂລກເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາຄືກັນກັບພຣະບິດາຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນໜຶ່ງ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບບາລະມີໃນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດຂອງພຣະອົງອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຍັງອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ຢ່າງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຍຸດຍັງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິ້ມໃສ່ພວກເພິ່ນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນ ັຂາວເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປທາງຈາກພວກເພິ່ນເລັກໜ້ອຍອີກ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ;

32 ແລະ ລິ້ນບໍ່ສາມາດກ່າວພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້, ທັງມະນຸດບໍ່ສາ

ມາດ ັຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້.

33 ແລະ ຝູງ ຊົນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເປີດອອກ ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວອອກມານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຈົນຂຽນມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງມະນຸດຈະ ັເອີຍບໍ່ໄດ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນ ັສັດທາອັນແຮງກ້າເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຊາວຍິວເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງສະແດງສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ ັບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

36 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນບັນດາຊາວຍິວທີ່ເຄີຍເຫັນສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນມານີ້; ທັງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນ.

ບົດທີ 20

ພຣະເຢຊູຈັດຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະຈຸ່ນຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ປະຕິບັດສິນລະລຶກແກ່ພວກເຂົາຕື່ມອີກ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ ຈະຮຽນຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນ

<p>28 ກ ມຣນ 7:48; ຄພ 50:28-29; 88:74-75. ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p>	<p>29 ກ ຢຣ 17:6. 30 ກ ມທ 17:2. 32 ກ ຄພ 76:116. 34 ກ 2 ກຣທ 12:4; 3 ນຟ 17:17.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມທ 13:58. ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.</p>
--	---	--

ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ອາ ເມ ຣິ ກາ—ພຣະ ເຢຊູເປັນສາດສະດາຄືກັນກັບ ໂມເຊ, ແລະ ຊາວ ມີໄຟ ແມ່ນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ—ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ມອື່ນໆ ຈະ ໄປ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ. ປະ ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຝູງ ຊົນ ເຊົາ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງກໍຄືກັນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາ ບໍ່ຄວນເຊົາ "ອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກ ເຊົາ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາ ລູກຢືນຂຶ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ລຸກຢືນ ຂຶ້ນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັກ ເຂົ້າ ຈີ່ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ແລະ ໃຫ້ ພອນແກ່ມັນ, ແລະ ເອົາໃຫ້ສານຸສິດກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນແລ້ວ ພຣະ ອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຫັກເຂົ້າຈີ່, ແລະ ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ເອົາ ເຫລົ້າ ອະ ງຸ່ນ ໃຫ້ ພວກ ເພິ່ນດື່ມນໍ້າອີກ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເອົາໃຫ້ຝູງຊົນດື່ມ.

6 ບັດນີ້, ທັງສານຸສິດ ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ ເອົາ "ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະ ງຸ່ນມາໃຫ້ພຣະ ອົງ;

7 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ "ເອົາເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນກິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາເຫລົ້າອະ ງຸ່ນ

ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດື່ມອີກ.

8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຄົນ ໃດ ທີ່ ໄດ້ "ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ຈາກ ປຽງ ນີ້ ກໍ ເທົ່າ ກັບ ວ່າ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ເນື້ອ ກາຍ ຂອງ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ສູ່ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ໄດ້ ດື່ມ ເຫລົ້າ ອະ ງຸ່ນ ຈາກ ຈອກ ນີ້ ກໍ ເທົ່າ ກັບ ວ່າ ເຂົາ ໄດ້ ດື່ມ ເລືອດ ຂອງ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ສູ່ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ; ແລະ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຫົວ ຫລື ກະ ຫາຍ, ແຕ່ ຈະ ອື່ມ.

9 ບັດນີ້, ເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ກິນ ແລະ ດື່ມກັນ ໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ເປັນ ສຽງ ດຽວ ກັນ ແລະ ຖວາຍ ບາລະ ມີ ແດ່ ພຣະ ເຢຊູ ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຖວາຍ ບາ ລະ ມີ ແດ່ ພຣະ ເຢຊູ ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ບັນ ຊາ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ສໍາ ເລັດ ແລ້ວ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

11 ເຈົ້າຄົງຈໍາໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມື່ອ "ຄໍາຂອງ ະເອຊາຢາຈະ ສໍາເລັດ—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້, ເຈົ້າມີມັນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ສະ ມັ້ນ ຈົ່ງ ຄົ້ນ ຄວ້າ ມັນ—

12 ແລະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເມື່ອ ມັນ ສໍາ ເລັດ ເວລາ ນັ້ນ "ພັນທະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ສໍາ ເລັດ, ໂອ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

<p>20 1 ກ 2 ນຟ 32:9; ມຊຍ 24:12. 6 ກ ມຫ 14:19-21. 7 ກ ຍສ 6:9-14.</p>	<p>8 ກ ຍສ 6:50-58; 3 ນຟ 18:7. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 11 ກ 3 ນຟ 16:17-20; 23:1-3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:1-5; ມມ 8:23. 12 ກ 3 ນຟ 15:7-8.</p>
---	---	--

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ັຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ແຕກ ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກຈະ ັເຕົ້າໂຮມຈາກທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຈາກທາງໃຕ້ ແລະ ຈາກທາງເໜືອ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາສູ່ ັຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ຖ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພຣະບິດາ ໄດ້ບັນ ຊາເຮົາວ່າ ເຮົາຄວນ ມອບ ັແຜ່ນດິນ ນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ.

15 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ ັກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນ ຜູ້ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນບັນ ດາພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງສິ່ງຢູ່ໃນບັນດາສັດ ໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງ ັສິ່ງໝຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານໄປ ທັງຈະ ັຢູ່ບຸຍຳ ແລະ ຈົກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜປົດປ່ອຍໄດ້.

17 ມືຂອງເຈົ້າຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ປໍລະປັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຮົາຈະ ັເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ

ເຮົາເຂົ້າກັນດັ່ງຄົນເຕົ້າໂຮມຟອນເຂົ້າໄວ້ໃນລານ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໃຫ້ພັນທະສັນຍາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ັເຂົາຂອງເຈົ້າເປັນເຫລັກ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ກົບຕີນຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ຫອງ ເຫລືອງ. ແລະ ເຈົ້າຈະ ໄດ້ ທຸບ ຕີ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເປັນຕ່ອນໆ; ແລະ ເຮົາຈະອຸທິດຜືນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຈະກະທຳສິ່ງນີ້.

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າ ັດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງເຮົາຈະແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະຟາດພັນລົງໃສ່ພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

21 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາຈະສະຖາ ປະນາ ັຄົນ ຂອງ ເຮົາ ຂຶ້ນ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

22 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນ ພວກ ນີ້ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້, ເພື່ອ ໃຫ້ ັພັນທະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ ຢາໂຄບບັນພະບຸດລຸດຂອງເຈົ້າສຳເລັດ; ແລະ ມັນຈະເປັນ ັຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ແລະ

13 ກ 3 ນພ 16:11–12; 21:2–7.
 ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
 ຊາວອິດສະຣາເອນ.
 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
 ອິດສະຣາເອນ.
 ງ 3 ນພ 16:4–5.
 14 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
 15 ກ 3 ນພ 16:10–14.
 16 ກ ມມ 5:24;
 ຄພ 19:27.
 ຂ ມກ 5:8–9;
 3 ນພ 16:14–15; 21:12.
 18 ກ ມກ 4:12.
 19 ກ ມກ 4:13.
 20 ກ 3 ນພ 29:4.

21 ກ 3 ນພ 16:8–15.
 22 ກ ປຖກ 49:22–26;
 ຄພ 57:2–3.
 ຂ ອຊຍ 2:2–5;
 3 ນພ 21:23–24;
 ອທ 13:1–12;
 ຄພ 84:2–4.
 ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

ອຳນາດຂອງສະຫວັນຈະມາຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ິເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໂມເຊເວົ້າເຖິງ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ິສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທີ່ເໝືອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ເຈົ້າຈົ່ງຟັງຜູ້ນັ້ນ ໃນທຸກເລື່ອງບໍ່ວ່າຈະເປັນອັນໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

24 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ແລະ ສາດສະດາ ິທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມູເອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆຕໍ່ຈາກນັ້ນມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນກໍໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເຮົາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນ ິພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອພຣະອົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ: ແລະ ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

26 ພຣະບິດາຍົກເຮົາໃຫ້ກັບເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ສົ່ງເຮົາມາໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກຄົນ ິຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ມີກໍເພາະວ່າເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

27 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພຣະບິດາຈະໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, ມີຄວາມວ່າ: ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ—ເພື່ອການເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດລົງມາເທິງຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍທາງເຮົາ, ຊຶ່ງພອນທີ່ມີຢູ່ກັບ ິຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອຄົນທັງປວງ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນ ິໄພພິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນນີ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກັບເຮົາຢູ່, ເຮົາຈະສົ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາກັບຄືນໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

29 ແລະ ເຮົາຈະ ິນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະ ິເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ວ່າເຮົາຈະມອບ ິແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຄືນຄືເກົ່າເປັນມູນມໍລະດົກຄືແຜ່ນດິນ ິເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງ

<p>22 ຄ ອຊຢ 59:20–21; ມລກ 3:1; 3 ນຟ 24:1.</p> <p>23 ກ ພບຍ 18:15–19; ກຈກ 3:22–23; 1 ນຟ 22:20–21.</p> <p>24 ກ ກຈກ 3:24–26; 1 ນຟ 10:5; ຢຄ 7:11.</p>	<p>25 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 12:1–3; 22:18.</p> <p>26 ກ ສພສ 16:6.</p> <p>27 ກ ຄລຕ 3:8; 2 ນຟ 29:14; ອຣຮ 2:9. ຂ 3 ນຟ 16:6–7. 28 ກ 3 ນຟ 16:8–9.</p>	<p>29 ກ ອຊຢ 44:21; 3 ນຟ 16:11–12. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ອມ 9:14–15. ງ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ.</p>
--	---	--

ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາຕະຫລອດໄປ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

30 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວັນ ເວລາຈະມາເຖິງ, ເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຈະ ໄດ້ຖືກສົ່ງສອນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

31 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ເຊື່ອໃນເຮົາ, ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນ ນາມຂອງເຮົາ.

32 ເມື່ອນັ້ນ "ຄົນ ຍາມ ກໍ ຈະ ເປັ່ງ ສຽງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງໂຮຮ້ອງນຳກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາ.

33 ເມື່ອນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກເຂົາເຂົ້າກັນອີກ, ແລະ ປະທານເຢຣູ ຊາເລັມ ໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

34 ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊຶ່ນ ຊົມ—"ຮ້ອງ ເພງ ນຳ ກັນ, ກຸງ ເຢຣູ ຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເປັນ ເມືອງ ຮັກ ຮ້າງ; ເພາະ ພຣະ ບິດາ ໄດ້ ອອຍ ໃຈ ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູ ຊາເລັມແລ້ວ.

35 ພຣະບິດາ ໄດ້ກາງ ແຂນ ອັນ ສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ ທັງ ປວງ; ແລະ ທົ່ວ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະ ບິດາ; ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

36 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເລື່ອງທີ່ມີຂຽນ ໄວ້ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ: ຈົ່ງ "ຕື່ນເຖີດ, ຈົ່ງຕື່ນຂຶ້ນອີກ,

ແລະ ຈົ່ງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂອ້ ຊີໂອນ; ຈົ່ງ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຕ້າອັນສວຍງາມເຖີດ, ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມນະຄອນສັກສິດເອີຍ, ເພາະວ່ານັບ ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສົກກະປົກ ແລະ ບໍ່ ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

37 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈາກຝຸ່ນດິນ; ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ນັ່ງລົງ, ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມ; ຈົ່ງບົດຕົວອອກ ຈາກປອກຄໍ, ໂອ້ ທິດາຜູ້ຖືກຈ່ອງຈຳຂອງ ຊີໂອນ.

38 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າໄດ້ຂາຍຕົວໄປລ້າງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ ໂຖ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກຊື່ເຮົາ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄື ຄົນທີ່ເວົ້າ.

40 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ: ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ "ພຽງໃດ ຜູ້ ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ ະປະ ກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງ ຄວາມ ດີ ມາ, ທີ່ ະປະ ກາດ ຄວາມ ລອດ; ທີ່ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງ ປົກຄອງ;

41 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ຈະມີສຽງຮ້ອງ "ອອກ ໄປວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ ຈາກບ່ອນນັ້ນ, ຢ່າ ແຕະ ຕ້ອງສິ່ງທີ່ ະບໍ່ສະອາດ; ຈົ່ງອອກໄປ ຈາກ ທ່າມກາງຂອງມັນ; ເຈົ້າທີ່ຖືພາຂະນະຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຕົວ ະໃຫ້ສະອາດ.

42 ເພາະເຈົ້າ "ບໍ່ຕ້ອງຟ້າວອອກໄປ ຫລື

31 ກ 3 ນຟ 5:21-26; 21:26-29.	ຄພ 113:7-10. ຄມພ ຊີໂອນ.	1 ນຟ 13:37. 41 ກ ອຊຢ 52:11-15.
32 ກ ອຊຢ 52:8; 3 ນຟ 16:18-20. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.	40 ກ ອຊຢ 52:7; ນຮ 1:15; ມຊຢ 15:13-18;	ຂ ຄມພ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ຄ ຄພ 133:5.
34 ກ ອຊຢ 52:9.	ຄພ 128:19.	42 ກ 3 ນຟ 21:29.
36 ກ ອຊຢ 52:1-3;	ຂ ມຮກ 13:10;	

ບໍ່ຕ້ອງຫລົບໜີໄປ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະນໍາໜ້າເຈົ້າໄປ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ອິດສະຣາເອນ ຈະຮັກສາທາງຫລັງຂອງ
ເຈົ້າ.

43 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເຮັດພາ
ລະກິດຂອງຕົນຢ່າງຮອບຄອບ; ລາວຈະ
ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຽດອັນສູງສົ່ງ.

44 ດັ່ງທີ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ແປກໃຈ
ໃນຕົວເຈົ້າ—ໜ້າຕາຂອງລາວບາດ
ເຈັບຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງລາວບາດເຈັບຫລາຍກວ່າບຸດຂອງ
ມະນຸດ—

45 ແຕ່ລາວຈະເຮັດໃຫ້ຊົນຊາດທັງ
ຫລາຍ "ອັດສະຈັນໃຈ; ກະສັດຈະປາກບໍ່
ອອກ; ເພາະພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່
ເຄີຍບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາ
ລະນາສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

46 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ
ຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ. ເມື່ອນັ້ນ
ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະບິດາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບຜູ້
ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ; ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ "ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອາ
ໄສຢູ່ອີກ, ແລະ ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍ
ລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 21

ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນເມື່ອ
ພຣະຄໍາພີມໍມອນອອກມາ—ຄົນຕ່າງຊາດ
ຈະໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາເປັນຜູ້ທີ່ມີ
ອິດສະລະພາບຢູ່ໃນອາເມຣິກາ—ພວກ
ເຂົາຈະລອດຖ້າຫາກພວກເຂົາເຊື່ອ ແລະ
ເຊື່ອພັງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຖືກ

ຕັດອອກ ແລະ ຖືກທໍາລາຍ—ຊາວອິດສະ
ຣາເອນຈະສ້າງເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ,
ແລະ ເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ຫາຍໄປຈະກັບຄືນມາ.
ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮູ້ໃນ "ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ—
ຄືເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈາກການ
ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນເວລາດົນ
ນານຂອງພວກເຂົາ, ໄອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນ, ແລະ ຈະສະຖາປະນາຊີໂອນຂອງ
ເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາອີກ;

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າເປັນເຄື່ອງໝາຍ—ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ
ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າກ່ຽວກັບຕົວເຮົາເອງຕໍ່
ຈາກນີ້ໄປ, ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກ
ພຣະບິດາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງ
ຢາໂຄບ, ແລະ ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງ
ເຮົາ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຕກກະ
ຈັດກະຈາຍໄປ;

3 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ເມື່ອ "ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ແກ່
ພວກເຂົາຈາກພຣະບິດາ, ແລະ ຈະອອກ
ມາຈາກພຣະບິດາ, ຈາກພວກເຂົາມາເຖິງ
ເຈົ້າ;

4 ເພາະ ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວ
ສະຫລາດຂອງພຣະບິດາທີ່ພວກເຂົາສົມ
ຄວນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້,

45 ກ ອຊຢ 52:15.
46 ກ ອທ 13:5, 11.

21 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
3 ກ ອທ 4:17;

ຈສ—ປ 1:34–36.

ແລະ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີ ິອິດສະລະ ພາບ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ, ເພື່ອສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈະ ໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາມາ ຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາຊຶ່ງໃຫ້ ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

5 ສະນັ້ນ, ວຽກງານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ວຽກ ງານທີ່ຈະມາເຖິງ ໃນບັນດາພວກເຈົ້ານັບ ແຕ່ນີ້ໄປຈະອອກມາ ັຈາກຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ມາ ຫາ ິລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຈະເລື່ອມ ໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;

6 ເພາະພຣະ ບິດາ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ມັນ ຄວນອອກມາ ຈາກ ັຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເພື່ອ ພຣະອົງຈະ ໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ ອົງຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອດ້ວຍເຫດ ຄືຖ້າ ຫາກຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ບໍ່ເຮັດ ໃຈ ແຂງກະ ດ້າງ, ວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາ ເຮົາ ແລະ ຮັບ ບັບຕີ ສະມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ເຖິງຫລັກທຳອັນແທ້ຈິງຂອງ ຄຳສອນ ຂອງເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ ະນັບເຂົ້າຢູ່ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

7 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນຄື ັລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າຈະເລີ່ມຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້— ມັນ ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ວຽກງານຂອງ ພຣະບິດາ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້

ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຜູ້ ເປັນ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ສຳ ເລັດ.

8 ແລະ ເມື່ອ ມີ ນັ້ນ ມາ ເຖິງ, ເຫດ ການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ ຈະປາກບໍ່ອອກ; ເພາະ ພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາລະນາ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

9 ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນ ເພື່ອເຮົາພຣະບິດາ ຈະກະທຳວຽກງານຢ່າງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຈະ ເປັນ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ັໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຈະມີຄົນໃນ ບັນດາພວກເຂົາທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງນີ້, ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ຈະມີຄົນມາປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ ເຂົາກໍຕາມ.

10 ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊີວິດຂອງ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາຈະຢູ່ໃນມືເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ ທຳຮ້າຍລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະໄດ້ ັຮັບ ບາດເຈັບເພາະພວກເຂົາກໍຕາມ. ແຕ່ເຮົາ ຈະບິນປົວລາວ ເພາະວ່າເຮົາຈະສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ວ່າ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ະຂອງເຮົານັ້ນຍິ່ງ ໃຫຍ່ກວ່າເລ ຫລ່ມຂອງມານ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາ, ຜູ້ ເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະບິດາຈະເຮັດ ໃຫ້ ັລາວ ນຳ ອອກ ໄປ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ຈະ ປະທານ ອຳນາດ ໃຫ້ ັລາວ ເພື່ອ ັລາວ ຈະນຳມັນອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ,

<p>4 ກ 1 ນຟ 13:17-19; ຄພ 101:77-80. ຂ ມມ 5:20. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 5 ກ 3 ນຟ 26:8. ຂ 2 ນຟ 30:4-5; ມມ 5:15; ຄພ 3:18-19.</p>	<p>6 ກ 1 ນຟ 10:14; ຢຄ 5:54; 3 ນຟ 16:4-7. ຂ ຄລຕ 3:7, 29; 3 ນຟ 16:13; ອຣຮ 2:9-11. 7 ກ 3 ນຟ 5:21-26. 9 ກ ອຊຢ 29:14; ກຈກ 13:41;</p>	<p>1 ນຟ 22:8. ຄມພ ການພົ້ນພູ່ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 10 ກ ຄພ 135:1-3. ຂ ຄພ 10:43. 11 ກ 2 ນຟ 3:6-15; ມມ 8:16, 25.</p>
---	---	---

(ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ຄືກັນ ກັບ ໂມເຊ ກ່າວ ໄວ້) ພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງ ກິສິ ໃນບັນດາສັດໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງສິ່ງໝຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຜູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານ ໄປ ທັງ ຈະ ສຽງຍ່າ ແລະ ຈືກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜບົດປ່ອຍໄດ້.

13 ມືຂອງພວກເຂົາຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ປໍລະບັກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈ; ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຈະເອົາມ້າຂອງເຈົ້າໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະທຳລາຍລໍ່ຂອງເຈົ້າ;

15 ແລະ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ເມືອງ ທັງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຢຽບຍ່າທີ່ໝັ້ນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ;

16 ແລະ ເຮົາຈະຕັດການໃຊ້ຄຳຖາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີໝໍດູອີກຕໍ່ໄປ;

17 ກຽບຄວັດສະຫລັກຂອງເຈົ້າເຮົາຈະຕັດອອກນຳອີກ, ແລະ ຮູບບູຊາຂອງເຈົ້າອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ວຽກງານ ຈາກມືຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ;

18 ແລະ ເຮົາຈະຖອນປ່າອອກຈາກທ່າມ

ກາງພວກເຈົ້າ; ເຮົາຈະທຳລາຍເມືອງຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ການໂສເພນີ ຈະສູນສິ້ນໄປທັງໝົດ.

20 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າໃນມື້ນັ້ນຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ມາຫາບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຕັດເຂົາອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

21 ແລະ ເຮົາຈະທຳການແກ້ແຄ້ນ ແລະ ໂມ ໄຫ ຮ້າຍ ພວກ ເຂົາ ດັ່ງ ທີ່ ກັບ ຄົນ ນອກສາດສະໜາ, ຢ່າງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

22 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ເຮົາຈະ ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາສູ່ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຖືກ ສົມບັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ຂອງຢາໂຄບ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ;

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ຈະກັບມາອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຢາເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

<p>11 ຂ ຄພ 1:14. 12 ກ ມກ 5:8-15; 3 ນພ 20:16. ຂ 3 ນພ 16:13-15. 14 ກ 2 ນພ 10:18; 33:9. 17 ກ ອພຍ 20:3-4;</p>	<p>ມຊຢ 13:12-13; ຄພ 1:16. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 19 ກ 3 ນພ 30:2. 22 ກ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ. ຂ 2 ນພ 10:18-19;</p>	<p>3 ນພ 16:13. 23 ກ 3 ນພ 20:22; ອທ 13:1-12. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.</p>
--	--	---

24 ແລະ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເພື່ອພວກເຂົາທີ່ແຕກກະຈັດ ກະຈາຍກັນໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຖືກ ເຕົ້າໂຮມມາສູ່ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

25 ແລະ ແລ້ວ "ອຳນາດ ຂອງ ສະຫວັນ ຈະລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ະເຮົາ ຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນກັນ.

26 ແລະ ແລ້ວວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ ນີ້ຖືກສັ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ໃນມື້ນັ້ນວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະ "ເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ເຮົາທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເຜົ່າທີ່ ະຫາຍໄປ, ຊຶ່ງພຣະ ບິດາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກໄປ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວຽກງານ ຈະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ພຣະ ບິດາ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຮົາ ທີ່ "ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງ ໂດຍທາງນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈະມາຫາເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ເອົັນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແລ້ວວຽກງານຈະ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພຣະບິດາໃນບັນດາປະຊາ ຊາດທັງປວງ ໃນການຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງທາງ ນັ້ນ ພຣະອົງຈະ "ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງກັບບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ພວກເຂົາຈະອອກຈາກປະຊາ ຊາດທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປ

ດ້ວຍ "ຄວາມຮີບຮ້ອນ, ຫລື ຫລົບໜີໄປ, ເພາະເຮົາຈະນຳໜ້າພວກເຂົາໄປ, ພຣະ ບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ຮັກ ສາ ທາງ ຫລັງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 22

ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ຫລັກຂອງມັນ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ຈະ ຖືກ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າ ກັນ ໃນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ—ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄຊ ຊະນະ—ປຽບ ທຽບກັບ ເອຊາຢາ 54. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເມື່ອນັ້ນສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຈະເກີດ ຂຶ້ນ: ຈົ່ງຮັອງລຳທຳເພງເຖີດ, ໄອ້ເຈົ້າຜູ້ເປັນ ເໝືອນຍິງພັນ; ຈົ່ງ "ຮັອງລຳທຳເພງ ແລະ ມ່ວນຂຶ້ນເຖີດ, ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຄີຍເຈັບທ້ອງອອກ ລູກເອີຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະມີລູກຫລາຍກວ່າ ຍິງທີ່ມີຜົວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

2 ຈົ່ງເຮັດຜ້າເຕັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ກວ້າງ ຂວາງ, ແລະ ຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ ຍາວ; ແລະ ສຽບ "ຫລັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແໜ້ນ;

3 ເພາະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍເຂດອອກໄປ ທາງມືຂວາ ແລະ ຊ້າຍ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຈົ້າໄດ້ "ຄົນຕ່າງຊາດມາເປັນມໍລະດົກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເມືອງຮົກຮ້າງເປັນປ່ອນອາ ໄສ.

4 ຢ່າສູ້ຍ້ານ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ອາຍ; ທັງ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຈຳ ນົນ, ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ "ອາຍ; ເຈົ້າ ຈະ ລືມ ຄວາມ ອາຍ ໃນ ໄວ ເຍົາ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຈີ່ ຈຳ ຄວາມ ຕຳ ມິ ໃນ

25 ກ 1 ນພ 13:37.
ຂ ອຊຍ 2:2–4;
3 ນພ 24:1.
26 ກ 1 ນພ 14:17;
3 ນພ 21:6–7.
ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.
27 ກ 3 ນພ 16:4–5.
28 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.

29 ກ ອຊຍ 52:12;
3 ນພ 20:42.
22 1 ກ ຄມພ ຮ້ອງ.
2 ກ ຄມພ ສະເຕກ.
3 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
4 ກ 2 ນພ 6:7, 13.

ຄາວ ໄວ ເຍົາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຈື່ ຈຳ ຄວາມຕໍານິຂອງຄວາມເປັນໝ້າຍຂອງເຈົ້າ ອີກຕໍ່ໄປ.

5 ເພາະຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າ, ສາມີຂອງເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍທາ ຄື ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ພຣະອົງຈະ ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າເປັນ ເໝືອນເມຍສາວທີ່ຖືກຜົວປະຖິ້ມ ແລະ ມີ ວິນຍານ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ເປັນ ເມຍ ສາວ ຄາວເຈົ້າເປັນໝ້າຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າກ່າວ.

7 ເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າພຽງແຕ່ໄລຍະຊົ່ວ ຄາວ, ແຕ່ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄືນດ້ວຍຄວາມ ຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ.

8 ໃນຄວາມໂມໂຫຮ້າຍເລັກໜ້ອຍ ເຮົາ ໄດ້ເຊື່ອງໜ້າເຮົາຈາກເຈົ້າຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາອັນເປັນນິດ ເຮົາຈະ ມີ "ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

9 ເພາະ "ການນີ້, ເໝືອນ ິຜົນນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາຕໍ່ເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າ ຜົນ ນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາ ຈະບໍ່ໂຫລຖ້ວມແຜ່ນດິນ ໂລກອີກຕໍ່ໄປສິ້ນໃດ, ເຮົາຈຶ່ງສັນຍາວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໂຫຮ້າຍເຈົ້າສັນນັ້ນ.

10 "ພູໃຫຍ່ ແລະ ພູນ້ອຍອາດ ພັງທະ ລາຍລົງ, ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ິພັນຄົງ ບໍ່ສິ້ນສຸດໄດ້, ທັງເຮົາຈະຮັກສາສັນຍາແຫ່ງ ສັນຕິພາບໄວ້ສືບໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

11 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນທຸກ, ຜູ້ຖືກ ໂຍນ ໄປ

ດ້ວຍພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບ ການປອບໂຍນ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະວາງ "ຫີນ ຂອງເຈົ້າດ້ວຍສີສວຍງາມ, ແລະ ຈະວາງ ຮາກຖານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫີນປະເສີດ.

12 ແລະ ເຮົາຈະສ້າງປອງຢຽມຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍທັບທິມ, ແລະ ປະຕູຂອງເຈົ້າດ້ວຍ ແກ້ວເຈຍລະໂນ, ແລະ ກຳແພງເມືອງທັງ ໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເພັດນິນຈິນດາ.

13 ແລະ ລູກຫລານ "ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງລູກຫລານຂອງ ເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່.

14 ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໃນ "ຄວາມຊອບທຳ; ເຈົ້າ ຈະ ຫ່າງ ຈາກ ການ ກົດຂີ່ ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານ, ແລະ ຫ່າງຈາກ ຄວາມຫວາດກົວ ເພາະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ມາ ໃກ້ ເຈົ້າ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຮ່ວມກັນຕໍ່ສູ້ ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ; ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ກໍຈະ ລົ້ມລົງ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ສ້າງ ຊ່າງ ຕີ ເຫລັກ ເປົ່າຖ່ານ ໃນ ໄຟ, ແລະ ນຳ ເຄື່ອງມືທີ່ເຂົາ ສ້າງອອກມາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ສ້າງຜູ້ມ້າງເພ ເພື່ອທຳລາຍ.

17 ບໍ່ມີອາວຸດໃດໆທີ່ຖືກເຮັດຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຜົນ; ແລະ ເຈົ້າຈະລົງໂທດ ລິ້ນທຸກລິ້ນທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນໝິ່ນປະໝາດເຈົ້າ ໃນການພິພາກສາ. ມີຄືມໍລະດົກຂອງຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມ ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມາຈາກເຮົາ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

<p>8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>9 ກ ອຊຍ 54:9.</p> <p>ຂ ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນ</p>	<p>ເວລາຂອງໂນອາ.</p> <p>10 ກ ອຊຍ 40:4.</p> <p>ຂ ພສສ 94:14;</p> <p>ຄພ 35:25.</p>	<p>11 ກ ພນມ 21:18-21.</p> <p>13 ກ ຢມຍ 31:33-34.</p> <p>14 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ບົດທີ 23

ພຣະ ເຢຊູ ເຫັນ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ຂອງ ເອຊາຢາ—ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນຄົນທາສາດສະດາ—ຄຳຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຄວນ "ຄົ້ນຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຄົນທາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງພາກພຽນ; ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້ອຍຢາມັນໃຫຍ່ຍິ່ງ.

2 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ໃນທຸກເລື່ອງກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ແທ້ໆ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງເວົ້າກັບຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ.

3 ແລະ ທຸກເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ "ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ເພິ່ນເວົ້າ.

4 ສະນັ້ນ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຄຳຂອງເຮົາ; ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ; ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາທີ່ເຫັນວ່າສົມຄວນ ມັນຈະອອກໄປທາຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາຜູ້ນັ້ນ ຈະລອດ. ຈົ່ງຄົ້ນຫາ "ສາດສະດາ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

6 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ, ຫລັງ

ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າຂຽນພຣະຄຳພິອື່ນທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບມີໄຟວ່າ: ຈົ່ງເອົາບັນທຶກທີ່ເຈົ້າມີອອກມາ.

8 ແລະ ເວລາມີໄຟໄດ້ເອົາບັນທຶກອອກມາ ແລະ ວາງໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະ ເນດ ເບິ່ງ ມັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

9 ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ຊາມູເອນຄົນເລມັນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າໃນມື້ທີ່ພຣະບິດາຈະແຜ່ປາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໃນເຮົາ ຈະມີ ຂໍ້ໄຟພົນຂອງເຮົາ "ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈະມາປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຕອບພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍຕາມພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນສຳເລັດແລ້ວທັງໝົດ.

11 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້, ເລື່ອງທີ່ໄຟພົນຂອງເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມາປະກົດແກ່

<p>23 1 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 2 2 ນພ 25:1-5; ມມ 8:23. ຄມພ ເອຊາຢາ.</p>	<p>3 ກ 3 ນພ 20:11-12. 5 ກ ລກ 24:25-27. 9 ກ ຮລມ 13:2. 2 ຄມພ ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ ຮລມ 14:25. 7 ມຫ 27:52-53. ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p>
---	---	---

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ?

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນິໄຟຈຳໄດ້ວ່າ ເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ "ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນສິດສອນເລື່ອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງມານັ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 24

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ພຣະຄຣິດ ຈະປະທັບນັ່ງເປັນຜູ້ພິພາກສາ—ຊາວອິດສະຣາເອນ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຈ່າຍສ່ວນສົບ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ປົມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ ຖືກຮັກສາໄວ້—ປຽບທຽບກັບ ມາລາກີ 3. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຂຽນຖ່ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມາລາກີ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະບອກແກ່ພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງກັບພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກແກ່ພວກເພິ່ນ,

ມີຄວາມວ່າ: ພຣະບິດາກ່າວກັບມາລາກີດັ່ງນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງ "ທູດຂອງເຮົາໄປຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບເຮົາ, ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາກໍຈະສະເດັດມາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະມາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

2 ແຕ່ໃຜຈະ "ຢູ່ໃນວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ໃຜຈະຍືນຢູ່ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດ? ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ ຫລອມໂລຫະ, ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງສະບູທີ່ມີພະລັງແຮງຂອງຄົນຊັກຜ້າ.

3 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ປະ ທັບ ນັ່ງ ດັ່ງ ຜູ້ຫລອມເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະຊຳລະ "ພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ ດັ່ງດຽວກັນກັບຄຳ ແລະ ເງິນທີ່ຫລອມແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາທີ່ຖືກຕ້ອງມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ເມື່ອນັ້ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ດັ່ງປີກ່ອນໆ.

5 ແລະ ເຮົາຈະມາໃກ້ເຈົ້າເພື່ອພິພາກສາ; ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກໝໍເວດມົນຄາຖາໃນທັນທີ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜົວເມຍ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເປັນພະຍານເທັດ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ສັ່ງໂກງຄຳແຮງງານຂອງລູກຈ້າງ, ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາ

<p>14 ກ ລກ 24:44–46. 24 1 ກ ຄພ 45:9. 2 ກ 3 ນຟ 25:1. 2 ຊກຢ 13:9; ຄພ 128:24.</p>	<p>ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>3 ກ ພຍຍ 10:8; ຄພ 84:31–34. 2 ຄພ 13.</p>
--	---	--

ປຽບ ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ິເດັກກຳພ້າ, ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ບໍ່ຢາເກງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

6 ເພາະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຍັງບໍ່ສູນສິ້ນໄປເທື່ອ.

7 ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ ິໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນ. ຈົ່ງ ະກັບມາຫາເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະກັບໄປຫາພວກເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະສາມາດກັບໄປຫາພຣະອົງໄດ້?

8 ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ຕ້ອງ ບໍ່ ທີ່ ມະນຸດ ສີ້ ໂກງພຣະເຈົ້າ? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ສີ້ໂກງເຮົາ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ສີ້ ໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສີ້ໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບ ແລະ ະເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ.

9 ພວກເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ, ກໍເພາະວ່າຄົນທັງຊາດສີ້ໂກງເຮົາ.

10 ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບ ມາຍັງຄັງ ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ມີ ອາຫານ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ເຮົາ; ຈົ່ງ ລອງ ເຮັດ ຢ່າງ ນັ້ນ ກັບ ເຮົາເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ ເຮົາຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທ ະພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນໃສ່ມັນໄວ້.

11 ແລະ ເຮົາຈະຕິຕຽນຜູ້ທີ່ກິນກິນ ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຜົນຈາກດິນຂອງພວກເຈົ້າ; ທັງຕົ້ນອະງຸ່ນ

ຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະມີໝາກຫລາຍກ່ອນເວລາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

12 ແລະ ທຸກປະຊາຊາດຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າຜູ້ມີຄວາມສຸກ, ເພາະດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຢ່າງຜາສຸກ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

13 ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ຈາ ໃສ່ ຮ້າຍ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຈາ ໃສ່ ຮ້າຍຫຍັງແດ່ແກ່ພຣະອົງ?

14 ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ພິທີການຕ່າງໆ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເສຍໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດມາ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ຈອມໂຍທາ?

15 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາເອີ້ນຄົນອວດດີວ່າຄົນມີຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍວ່າສູງສົ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າ ແຕ່ ຄົນ ທົດ ລອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ໂທດຫຍັງເລີຍ.

16 ແລ້ວຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ິເວົ້າ ກັນ ເລື້ອຍໆ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບໜັງ ແລະ ໄດ້ຍິນ; ແລະ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ມີ ະໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ບັນທຶກລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຄົາລົບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

17 ພວກເຂົາ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຮົາ ິຮວບຮວມເຄື່ອງເພັດຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາ

5 ກ ຢາບ 1:27.
7 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື້ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື້ອ.
ຂ ຮລມ 13:11;
3 ນຟ 10:6;
ມຣນ 9:22.

8 ກ ຄມພ ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ.
ຂ ຄມພ ເຄື່ອງຖວາຍ.
10 ກ ຄພ 64:23; 119.
ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

16 ກ ມຣນ 6:5.
ຂ ຄພ 85:9;
ມຊ 6:5.
ຄມພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ.
17 ກ ຄພ 101:3.

ຈະລະເວັ້ນມັນ ດັ່ງມະນຸດລະເວັ້ນບຸດຂອງ
ຕົນ ທີ່ຮັບໃຊ້ຕົນ.

18 ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະກັບມາ ແລະ ັຫລົງ
ເຫັນ ຄວາມ ແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ຄົນ ຊອບ
ທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວ, ລະຫວ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 25

ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄົນອວດ
ດີ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກເຜົາຄືກັນກັບເພື່ອງ
ເຂົ້າ—ເອລີຢາຈະກັບຄືນມາກ່ອນມື້ອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນ—ປຽບທຽບ
ກັບ ມາລາກີ 4. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຍ່ອມມາເຖິງເມື່ອ
ຈະ ັໄໝ້ດັ່ງເຕົາໄຟ; ແລະ ະຄົນອວດດີທັງ
ໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະເປັນຄືກັນກັບເພື່ອງເຂົ້າ; ແລະ
ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ມັນຈະ ໄໝ້ພວກເຂົາ
ຈົນບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອ, ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວ,
ແລະ ມັນຈະບໍ່ເຫລືອທັງຮາກ ຫລື ກິ່ງ ໃຫ້
ພວກເຂົາເລີຍ.

2 ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຢຳເກງນາມຂອງເຮົາ,
ັພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະລຸກຂຶ້ນ
ດ້ວຍປືກຂອງພຣະອົງທີ່ປິ່ນປົວ, ແລະ ເຈົ້າ
ຈະອອກໄປ ແລະ ະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ດັ່ງ ະລູກງົວ
ໃນຄອກ.

3 ແລະ ເຈົ້າຈະ ັຍຽບຍຳຄົນຊົ່ວ; ເພາະ

ພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຂີ້ຝຸນທີ່ຢູ່ໃຕ້ສິ້ນຕີນ
ຂອງເຈົ້າ ໃນມື້ທີ່ເຮົາຈະດຳເນີນການນີ້,
ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

4 ຈົ່ງຈິຈຳກົດຂອງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ, ພ້ອມທັງ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການພິ
ພາກສາຂຶ້ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວທີ່ພູ
ັໂຮເຮັບສຳລັບ ຊາວອິດສະຣາເອນທຸກ
ຄົນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງສາດສະດາ ັເອລີ
ຢາ ມາຫາເຈົ້າກ່ອນການມາຂອງ ະວັນອັນ
ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ສຳຄັນຍິ່ງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ;

6 ແລະ ລາວຈະ ັຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ,
ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະ
ມາ ແລະ ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳ
ສາບແຊ່ງ.

ບົດທີ 26

ພຣະເຢຊູຊີ້ແຈງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນ
ເຖິງມື້ສຸດທ້າຍ—ເດັກແດງທາລົກ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເວົ້າເລື່ອງມະຫັດສະຈັນທີ່ບໍ່ອາດ
ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດ
ສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຖືວ່າສິ່ງຂອງທັງ
ໝົດທີ່ພວກເຂົາມີເປັນຂອງສ່ວນລວມ. ປະ
ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອພຣະເຢຊູເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະ

<p>18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.</p> <p>25 1 ກ ອຊຢ 24:6; 1 ນພ 22:15; 3 ນພ 24:2; ຄພ 29:9; 64:23–24; 133:64; ຈສ—ປ 1:37. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງ</p>	<p>ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ 2 ນພ 20:33. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 2 ກ ອທ 9:22. ຂ ຄພ 45:58. ຄ ອມ 6:4; 1 ນພ 22:24. 3 ກ 3 ນພ 21:12. 4 ກ ອພຍ 3:1–6.</p>	<p>5 ກ 2 ກສ 2:1–2; ຄພ 2:1; 110:13–16; 128:17–18. ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບ ຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ເອລີຢາ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 6 ກ ຄພ 2:2.</p>
---	--	---

ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຕໍ່ ຝູງ ຊົນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕໍ່ ພວກເຂົາ, ທັງ ເລື່ອງ ໃຫຍ່ ແລະ ເລື່ອງນ້ອຍ.

2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: "ພຣະ ຄຳ ພິເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຢູ່ ນຳ, ພຣະ ບິດາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຈົ້າ; ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມັນ ຄວນ ຖືກ ສົ່ງ ຕໍ່ ໄປ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ລຸ້ນ ຫລັງ.

3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊື້ ແຈງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ "ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົນ ກະ ທັງ ທຸກ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕີນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຈົນ ກະ ທັງ "ວັດ ຖຸ ຕ່າງ ໆ ເບື້ອຍ ໄປ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ "ທົດ ເຂົ້າ ດັ່ງ ມ້ວນ ກະ ດາດ, ແລະ ພ້າ ສະ ຫວັນ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ກໍ ຈະ ລ່ວງ ພົ້ນ ໄປ;

4 ແລະ ຈົນ ກະ ທັງ ເປັນ ວັນ "ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ສຸດ ທ້າຍ, ເມື່ອ ທຸກ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ທຸກ ຕະກູນ, ແລະ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ, ແລະ ທຸກ ພາສາ ຈະ ມາ "ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິ ພາກ ສາ, ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກເຂົາ ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ ຫລື ວຽກ ງານ ຊົ່ວ—

5 ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ, ກໍ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ "ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ວຽກ ງານ ຊົ່ວ,

ກໍ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ ການ ພື້ນ ຄົນ ຊີ ວິດ ທີ່ ອັບ ປະ ໂຫຍດ; ໂດຍ ເປັນ ທາງ ສອງ ເສັ້ນ ຄຽງ ຄູ່ ກັນ ໄປ, ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ມື ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ແລະ ອີກ ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ມື ອີກ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ, ອົງ ຕາມ ພຣະ ເມດ ຕາ, ແລະ ຕາມ "ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ແລະ ຕາມ ຄວາມ ບໍລິ ສຸດ ຊຶ່ງ ມີ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຢູ່ ມາ "ກ່ອນ ໂລກ ເລີ່ມ ຕົ້ນ.

6 ແລະ ບັດ ນີ້ ບໍ່ ອາດ ຂຽນ ມັນ ໄວ້ ໃນ ໜັງ ສື ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ເຖິງ ແມ່ນ ໃນ "ໜຶ່ງ ສ່ວນ ຮ້ອຍ ຂອງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສິດ ສອນ ໄວ້ ແທ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ;

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ "ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ຂອງ ນີໄຟ ໄດ້ ບັນ ຈຸ ຫລາຍ ກວ່າ ນີ້ ຂອງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ.

8 ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ພຽງ ສ່ວນ ເລັກ ໜ້ອຍ ຂອງ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຽນ ມັນ ໄວ້ ໂດຍ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ວ່າ ມັນ ອາດ ຈະ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ອີກ "ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້.

9 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ກ່ອນ, ເພື່ອ ທົດ ລອງ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອ ນັ້ນ "ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.

10 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກ ເຂົາ

<p>26 2 ກ ອສ ມລກ 3-4, ຖືກ ອ້າງ ເຖິງ ໃນ 3 ນພ 24-25.</p> <p>3 ກ ຄມພ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ— ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ.</p> <p>ຂ ອມ 9:13; 2 ປຕ 3:10, 12; ມມ 9:2.</p> <p>ຄມພ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ— ການ ຊຳ ລະ ລ້າງ ແຜ່ນ</p>	<p>ດິນ ໂລກ; ໂລກ— ທີ່ ສຸດ ຂອງ ໂລກ.</p> <p>ຄ ມມ 5:23.</p> <p>4 ກ ຮລມ 12:25; 3 ນພ 28:31.</p> <p>ຂ ມຊຍ 16:10-11.</p> <p>ຄມພ ພິ ພາກ ສາ, ການ ພິ ພາກ ສາ ຄັ້ງ ສຸດ ທ້າຍ.</p> <p>5 ກ ດນອ 12:2; ຢສ 5:29.</p> <p>ຂ ຄມພ ຍຸດ ຕິ ທຳ,</p>	<p>ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ.</p> <p>ຄ ອຫ 3:14.</p> <p>ຄມພ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ — ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ກ່ອນ ມະ ຕະ.</p> <p>6 ກ ຢສ 21:25; 3 ນພ 5:8.</p> <p>7 ກ ຄມພ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ.</p> <p>8 ກ 3 ນພ 21:5-6.</p> <p>9 ກ ອຫ 4:4-10.</p>
---	---	---

ບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເມື່ອນັ້ນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຈະຖືກ "ກົດກັນໄວ້ຈາກພວກ
ເຂົາ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການກ່າວໂທດພວກເຂົາ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກ
ຂອງມີໄຟຢູ່ພໍດີ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ຫ້າມໄວ້ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ "ທົດລອງ
ສັດທາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

12 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ມໍມອນ ຈຶ່ງ ຂຽນ
ເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ
ເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມໍມອນ
ຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ໄປ
ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຂຽນເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ.

13 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ທ່ານ
ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນໂດຍ
ແທ້ເປັນເວລາສາມມື້, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ມາ "ປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາເປັນ
ບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໄດ້ຫັກ ະເຂົ້າ ຈີ່
ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່
ມັນ, ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະອົງໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກົດແກ່ "ເດັກນ້ອຍຂອງຜູ້ຊົນຊຶ່ງ
ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ະມາຍ
ລິ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ
ເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກັບ
ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍກັບຜູ້ຄົນມາແລ້ວ;
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມາຍລິ້ນຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເວົ້າອອກມາໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ—
ເທື່ອທີສອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາ,
ຫລັງຈາກໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ຄົນເບ້ຍລ່ອຍທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ເປີດຕາ
ໃຫ້ຄົນຕາບອດ ແລະ ໄດ້ເປີດໝູໃຫ້ຄົນໝູ
ໜວກ, ແລະ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ໄດ້ປິ່ນປົວ
ພະຍາດນາໆປະການໃນບັນດາພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ໄຜດ ຍົກ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຄົນ ຈາກ
ຕາຍ, ແລະ ໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ
ອົງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນ
ໄປເຝົ້າພຣະບິດາ—

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ
ມື້ຕໍ່ມາຄື ຜູ້ຊົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ພວກເຂົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ "ເດັກ
ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດ
ເດັກແດງທາລຶກກໍໄດ້ເປີດປາກເວົ້າເລື່ອງ
ໜ້າອັດສະຈັນ ອອກມາ; ແລະ ເລື່ອງທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າອອກມານັ້ນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້
ຜູ້ໃດຂຽນໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ສາ
ນູສິດຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໄດ້ເລີ່ມ
ຕົ້ນ ະບັບຕິສະມາ ແລະ ສິດສອນຫລາຍ
ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນຕັ້ງແຕ່
ເວລານັ້ນໄປ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່
ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ເຢຊູກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາ
ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະ
ເວົ້າໄດ້, ຊຶ່ງມັນ "ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນໄວ້.

<p>10 ກ ແອວ 12:9-11. 11 ກ ອທ 12:6. 13 ກ ຢຮ 21:14. ຂ 3 ນຟ 20:3-9. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 14 ກ 3 ນຟ 17:11-12.</p>	<p>ຂ ແອວ 32:23; 3 ນຟ 26:16. 15 ກ 3 ນຟ 17:9. ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມະຫັດສະຈັນ, ການ ມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>16 ກ ມທ 11:25. 17 ກ 3 ນຟ 19:4-13. ຂ 4 ນຟ 1:1. 18 ກ 3 ນຟ 26:11.</p>
--	--	---

19 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ກັນແລະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືວ່າ ສິ່ງຂອງ "ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ ະເປັນຂອງສ່ວນລວມ, ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງທ່ຽງທ່າ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 27

ພຣະເຢຊູບັນຊາວ່າ ສາດສະໜາຈັກຄວນຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ພາລະກິດ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງປະກອບເປັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ—ມະນຸດຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເຂົາຄວນເປັນດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເປັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄລຍະເວລາທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູກຳລັງເດີນທາງໄປສູ່ສອນເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສານຸສິດໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ະຖິສິນອົດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ "ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນອີກ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານ ຫາພຣະບິດາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງການອັນໃດຈາກເຮົາ?

3 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ພຣະອົງບອກພວກຂ້ານ້ອຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຄວນເອີ້ນຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ວ່າແນວໃດ ເພາະວ່າໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ຄົນຈິ່ງຈົມ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນເພາະເລື່ອງນີ້?

5 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພິບໍ, ຊຶ່ງມັນບອກໄວ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນນາມຂອງເຮົາ? ເພາະໂດຍນາມນີ້ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ;

6 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຮັບນາມຂອງເຮົາ, ແລະ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ.

7 ສະນັ້ນ, ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ, ຈົ່ງເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເອີ້ນສາດສະໜາຈັກຕາມນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາ ໃນນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ.

19 ກ 4 ນພ 1:3.
ຂ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
21 ກ ມຊຢ 18:17.
ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

27 1 ກ ຄພ 29:6.
ຂ ອວ 6:6.
ຄມພ ຖິສິນອົດເຂົ້າ, ການຖິສິນອົດເຂົ້າ.
2 ກ 3 ນພ 26:13.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
5 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
6 ກ 3 ນພ 15:9.

8 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ "ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ແນວ ໃດ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ມີ ຊື່ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ? ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ມີ ຊື່ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ໂມເຊ, ແລ້ວ ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ໂມເຊ; ຫລື ຖ້າ ຫາກ ມັນ ມີ ຊື່ ຕາມ ຊື່ ຂອງ ມະນຸດ, ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ມະນຸດ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ມີ ຊື່ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ມັນ ກໍ ຈະ ເປັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ມັນ ຖືກ ສ້າງ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ.

9 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຈົ້າ ຖືກ ສ້າງ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເອີ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເອີ້ນ ຕາມ ນາມ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ເປັນ ໄປ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ພຣະ ບິດາ ຈະ ຮັບ ພັງ ເຈົ້າ;

10 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ແລ້ວ ພຣະ ບິດາ ຈະ ສະ ແດງ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອອກ ມາ ໃນ ນັ້ນ.

11 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມັນ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ວຽກ ງານ ຂອງ ມະນຸດ, ຫລື ເທິງ ວຽກ ງານ ຂອງ ມານ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ສຸກ ໃນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ພຽງ ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ເວລາ ສຸດ ທ້າຍ ຍ່ອມ ມາ ເຖິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ "ໂຄ່ນ ລົງ

ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ກອງ ໄຟ, ຊຶ່ງ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ມີ ທາງ ຫວນ ກັບ ຄືນ ໄດ້.

12 ເພາະ ວ່າ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຍ້ອນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ໂຄ່ນ ລົງ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຈື່ງ ຈຳ ລັງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ເຈົ້າ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ "ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ—ຄື ເຮົາ ໄດ້ ມາ ເກີດ ໃນ ໂລກ ເພື່ອ ກະ ທຳ ຕາມ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ເຮົາ ມາ.

14 ແລະ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ "ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ເພື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຂັກ ນຳ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເຮົາ, ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໂດຍ ມະນຸດ ສັນ ໃດ ມະນຸດ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ບິດາ ສັນ ນັ້ນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມາ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ເຮົາ ເພື່ອ ຮັບ "ການ ພິ ພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ວຽກ ງານ ດີ ຫລື ວຽກ ງານ ຊົ່ວ—

15 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຖືກ "ຍົກ ຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຕາມ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈະ ຂັກ ນຳ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ມາ ຫາ ເຮົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ "ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕີ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ປະ ມຸກ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ. ຂ ຄພ 115:4. 11 ກ ແອວ 5:52. 12 ກ ພນມ 14:13; ຄພ 59:2. 13 ກ ຄພ 76:40-42.</p>	<p>ຄມພ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ. ຂ ຢຣ 6:38-39. 14 ກ 1 ນພ 11:32-33; ມຊ 7:55. ຂ ຢຣ 6:44; 2 ນພ 9:5; ຄພ 27:18.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ—ພິ ພາກ ສາ. 15 ກ ຄມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້. 16 ກ ຄມພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ. ຂ ຄມພ ບັບ ຕີ ສະ ມາ, ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ.</p>
--	--	---

ສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະເຕັມປຽມ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຖືວ່າເຂົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃນມື້ນັ້ນທີ່ເຮົາຈະຍືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ.

17 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເປັນຜູ້ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ "ຍຸດຕິທຳຂອງພຣະບິດາ.

18 ແລະ ມີ ຄື ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ. ແລະ ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳເລັດ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດທັງໝົດ.

19 ແລະ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນ ະທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ "ຊຳລະ ລ້າງອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍເລືອດຂອງເຮົາ, ເພາະສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງເຂົາ.

20 ບັດນີ້ ມີຄືພຣະບັນຍັດ: ຈົ່ງ "ກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຮັບ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ໂດຍ "ບໍ່ມີມົນທົນຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

21 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະກະທຳໃນສາດສະໜາຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ເພາະ ວຽກງານ ທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມເໝືອນກັນ; ເພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ເຖິງແມ່ນສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳ.

22 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

23 ຈົ່ງ ຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ເຈົ້າ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ, ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ "ຖືກທຳມໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.

24 ຈົ່ງ ຂຽນ ວຽກງານ ຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ໄວ້, ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈາກບັນດາໜັງສືທີ່ມີຂຽນໄວ້ ແລະ ທີ່ຈະຂຽນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບ "ການພິພາກສາ, ເພາະຕາມໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ມວນມະນຸດ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກ "ຂຽນໄວ້ໂດຍພຣະບິດາ; ສະນັ້ນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ.

27 ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ "ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງຜູ້ຄົນ ພວກນີ້, ຕາມການພິ

<p>16 ຄ 1 ນພ 13:37. ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 19 ກ ແອວ 11:37. 19 ຂ ຄພ 84:24. ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຄ ພນມ 1:5; 7:14;</p>	<p>ແອວ 5:21, 27; 13:11-13. 20 ກ ອທ 4:18. ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ. ຄ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ງ ຄພ 4:2. 23 ກ 3 ນພ 26:16. 25 ກ 2 ນພ 33:10-15;</p>	<p>ຄມ 1:11. ຂ 1 ນພ 15:32-33. 26 ກ 3 ນພ 24:16. ຄມພ ໜັງສືທະ ບຽນແຫ່ງຊີວິດ. 27 ກ 1 ນພ 12:9-10; ມມ 3:19.</p>
---	---	---

ພາກສາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍຸດຕິທຳ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງຄວນເປັນຄົນແນວໃດ? ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນ ິດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາ ກໍໄປເຝົ້າພຣະບິດາ. ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍ ຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

29 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ໝັ້ນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້; ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຂໍ ກໍໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນເຄາະ ກໍມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້.

30 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງເຮົາ ໃຫຍ່ ຍິ່ງ ຈົນ ເຕັມ ບໍລິບູນ ເພາະ ເຈົ້າ, ແລະ ເພາະຄົນລຸ້ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະບິດາກໍປິຕິຍິນດີ ແລະ ເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງຫລາຍນຳອີກ, ເພາະເຈົ້າ ແລະ ຄົນລຸ້ນນີ້; ເພາະ ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ.

31 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈ; ເພາະເຮົາໝາຍເຖິງຜູ້ ກໍຄົນລຸ້ນນີ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຕອນນີ້; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ; ແລະ ເຮົາມີ ິຄວາມສຸກຫລາຍແທ້ງນຳພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເສົ້າສະຫລົດໃຈເພາະຄົນລຸ້ນ ກໍທີ່ສິ້ນ້ຳ ຈາກຄົນລຸ້ນນີ້ໄປ ຈະຖືກມານຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເຖິງ ແມ່ນ ດັ່ງ ບຸດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຂາຍເຮົາເພື່ອເງິນ

ແລະ ເພື່ອ ຄຳ, ແລະ ເພື່ອ ສິ່ງ ທີ່ ມອດ ແລະ ຂີ້ໜຽງກັດກິນ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າລັກເອົາໄດ້, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນເຮົາຈະມາຍັງມຸຍາມພວກເຂົາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ນຳເອົາວຽກງານຂອງພວກເຂົາກັບມາໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຈົບຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ: ຈົ່ງເຂົ້າໄປທາງ ກໍປະຕູຄັບ; ເພາະປະຕູຄັບ, ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈະພົບເຫັນມັນ; ແຕ່ວ່າປະຕູ ແລະ ທາງທີ່ນຳໄປຫາຄວາມຕາຍນັ້ນ ກວ້າງ ຂວາງ ຫລາຍ ແລະ ມີ ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເດີນໄປທາງນັ້ນ, ຈົນວ່າຕາເວັນຄ່ອຍຄຳ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້.

ບົດທີ 28

ເກົ້າຄົນ ໃນສານຸສິດສິບສອງຄົນປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກໃນອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດເວລາພວກເພິ່ນສິ້ນຊີວິດໄປ—ຊາວນີໄພອີກສາມຄົນ ປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ໝັ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກຈົນກວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາອີກ—ພວກເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເອີ້ຍປາກບໍ່ໄດ້, ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ພວກ

<p>27 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ມຫ 5:48; 3 ນພ 12:48. 28 ກ ຍຮ 20:17. 29 ກ ມຫ 7:7; 3 ນພ 14:7.</p>	<p>30 ກ ຍຮ 17:12. 31 ກ 3 ນພ 28:23. ຂ 3 ນພ 9:11–13; 10:12. ຄ ຄມພ ຊິນຊິນ, ຄວາມຊິນຊິນ. 32 ກ 2 ນພ 26:9–10; ແອວ 45:10, 12.</p>	<p>ຂ ມຫ 6:19–21; 3 ນພ 13:19–21. 33 ກ ມຫ 7:13–14; 3 ນພ 14:13–14; ຄພ 22.</p>
---	---	--

ເພິ່ນກໍຍັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນທ່າມ
ກາງມະນຸດຢູ່. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຫລັງ
ຈາກພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມນີ້, ພຣະ
ອົງໄດ້ເວົ້າກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງແຕ່ລະ
ຄົນ, ໂດຍກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າ
ປາດ ຖະ ໜາ ອັນ ໃດ ຈາກ ເຮົາ, ຫລັງ ຈາກ
ເຮົາໄປເຝົ້າພຣະບິດາ?

2 ແລະ ທັງ ໝົດ ນອກ ຈາກ ສາມ ຄົນ ໄດ້
ທູນ ວ່າ: ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ປາດ ຖະ ໜາ ວ່າ
ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຈົນ
ຮອດ ສຸດ ອາຍຸ ຂອງ ມະນຸດ, ວ່າ ການ ປະ ຕິ
ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ໄດ້
ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເອິ້ນ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ມາ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ
ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເຝົ້າ ພຣະ ອົງ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໂດຍ ໄວ ດ້ວຍ ເທີ້ນ.

3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ
ວ່າ: ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ເພາະ ວ່າ ພວກ
ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ສິ່ງ ນີ້ ຈາກ ເຮົາ; ສະ ນັ້ນ,
ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ເຈັດ ສິບ
ສອງ ປີ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເຮົາ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
"ພັກ ຜ່ອນ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ.

4 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເພິ່ນ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ພຣະ ພັກ
ມາ ຫາ ອີກ ສາມ ຄົນ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເພິ່ນ ວ່າ: ພວກ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ເຮົາ ເຮັດ ສິ່ງ ໃດ
ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ເຮົາ ໄປ ເຝົ້າ ພຣະ ບິດາ?

5 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສະ ຫລົດ ຢູ່ ໃນ ໃຈ,

ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ບໍ່ ກ້າ ທູນ ພຣະ ອົງ ເຖິງ
ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເພິ່ນ ປາດ ຖະ ໜາ.

6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ
ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ "ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ
ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ສິ່ງ
ດຽວ ກັນ ກັບ ທີ່ ະ ໂຍ ຮັນ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້
ປາດ ຖະ ໜາ, ຜູ້ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ ໃນ ການ ປະ ຕິ
ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ເຮົາ, ກ່ອນ ທີ່ ເຮົາ
ຖືກ ຊາວ ຍິວ ຍົກ ຂຶ້ນ.

7 ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ກວ່າ ນັ້ນ,
ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ "ບໍ່ ຕ້ອງ ຊົມ ລົດ ຊາດ
ຂອງ ະ ຄວາມ ຕາຍ ເລີຍ; ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ
ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ
ບິດາ ຈະ ກະ ທຳ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ, ຈົນ
ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ສຳ ເລັດ ຕາມ ນ້ຳ
ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ເມື່ອ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ
ມາ ໃນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ເຮົາ ພ້ອມ ດ້ວຍ
"ອຳນາດ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ.

8 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ ຮັບ ຄວາມ
ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ ເລີຍ; ແຕ່ ວ່າ
ເວລາ ເຮົາ ມາ ໃນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ເຮົາ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ປຸງ ໄປ ຊົ່ວ ພັບ ຕາ ດຽວ
ຈາກ "ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ໄປ ສູ່ ະ ຄວາມ ເປັນ
ອະ ມະ ຕະ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
ສຸກ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ
ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ເວລາ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ
ເມື່ອ ໜຶ່ງ, ທັງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ
ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ເພາະ ບາບ ຂອງ ໂລກ
ເທົ່າ ນັ້ນ; ແລະ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ກະ ທຳ
ໄປ ເພື່ອ ສະ ໜອງ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ

28 3 ກ ຄມພ ພັກ ຜ່ອນ.
6 ກ ອມ 4:13;
ແອວ 18:32.
ຂ ຢຮ 21:21-23;
ຄພ 7:1-4.
7 ກ 4 ນພ 1:14;

ມມ 8:10-11;
ອທ 12:17.
ຂ ຄມພ ບຸກຄົນ ທີ່ ຖືກ
ປຸງ ສະ ພາບ ແລ້ວ.
ຄ 3 ນພ 20:22.
8 ກ 3 ນພ 28:36-40.

ຄມພ ມະ ຕະ, ຄວາມ
ເປັນ ມະ ຕະ.
ຂ ຄມພ ອະ ມະ ຕະ, ຄວາມ
ເປັນ ອະ ມະ ຕະ.

ພວກເຈົ້າ, ເພາະພວກເຈົ້າມີຄວາມປະສົງທີ່ຈະ "ຂັກນຳຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໃຫ້ມາທາເຮົາໃນເວລາທີ່ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

10 ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍລິບູນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະບິດາໄດ້ປະທານ ຄວາມສຸກອັນບໍລິບູນໃຫ້ແກ່ເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນດັ່ງພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນ ະຫຼັງ;

11 ແລະ "ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ ເປັນພະຍານ ເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຮົາ; ແລະ ເປັນຍ້ອນເຮົາ ພຣະບິດາຈຶ່ງປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສາມຄົນ ຊຶ່ງຈະຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ຈາກໄປ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພ້າສະຫວັນ ໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ຖືກ "ພາ ຂຶ້ນ ໄປສະຫວັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະເວົ້າໄດ້.

14 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກ "ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າ; ທັງພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງຊຶ່ງພວກເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນນັ້ນ;

15 ແລະ ພວກເພິ່ນບອກບໍ່ໄດ້ວ່າ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຫລື ຢູ່ນອກຮ່າງກາຍ;

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນ ເປັນ "ການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, ຄືພວກເພິ່ນຖືກປ່ຽນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງເນື້ອໜັງໄປສູ່ສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

16 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ເພາະມັນ ເປັນ ພຣະ ບັນ ຊາ ທີ່ພວກເພິ່ນ ໄດ້ຮັບຈາກສະຫວັນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເພິ່ນ ເປັນ ມະຕະຢູ່ ຫລື ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຕັ້ງ ແຕ່ວັນທີ່ປ່ຽນສະພາບຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້;

18 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ພຽງເທົ່ານີ້ ຕາມບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ຮັບມາ—ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ, ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອ ຈາກ ການ ສົ່ງສອນຂອງພວກເພິ່ນເຂົ້າມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ; ໄດ້ບັບຕິສະມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍ ຄົນທີ່ຮັບບັບຕິສະມານັ້ນ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

19 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກຄົນທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ "ຄຸກກໍຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າມັນໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງ.

20 ແລະ ພວກເພິ່ນ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ ໃນແຜ່ນດິນ; ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຕິແຜ່ນດິນດ້ວຍພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່

<p>9 ກ ຟລປ 1:23-24; ຄພ 7:5-6. 10 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຢສ 17:20-23.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 31:17-21; 3 ນຟ 11:32. 13 ກ 2 ກຣທ 12:2-4. 14 ກ ຄພ 76:114-116.</p>	<p>15 ກ ມຊ 1:11. ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 19 ກ ກຈກ 16:26; ແອວ 14:26-28.</p>
--	---	--

ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຊຸດຫລຸມໃຫ້ເລິກພໍທີ່ຈະຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໄດ້.

21 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນ "ເຕົາໄຟສາມເທື່ອ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

22 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໃນ "ຖ້ຳສັດ ຮ້າຍ ສອງ ເທື່ອ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນກັບລູກແກະທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນ "ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ະຄົນລຸ້ນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນດັ່ງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີມອນຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້ກ່ອນ.

25 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ "ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍໄວ້, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂຽນ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພາະວ່າມັນຖືກປົດໄວ້ຈາກໂລກ.

26 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະ

ໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

28 ພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຊາວຍີວເໝືອນກັນ, ແລະ ຊາວຍີວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າສົມຄວນໃນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເພິ່ນຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທັງໝົດທີ່ແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍ ກັນ ໄປ, ແລະ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ຈະນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາຈາກພວກນັ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ ເພື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເພິ່ນຈະສຳເລັດ, ແລະ ເປັນຍ້ອນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

30 ແລະ ພວກເພິ່ນເປັນເໝືອນດັ່ງ "ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເພິ່ນຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເພິ່ນກໍຈະສາມາດປະກົດຕົວໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເພິ່ນເຫັນວ່າສົມຄວນ.

31 ສະນັ້ນ, ພວກເພິ່ນຈະກະທຳວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ອນມື້ອັນ "ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ ເມື່ອທຸກຜູ້ຄົນຈະຕ້ອງມາຍືນຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຄົນ

<p>20 ກ ມມ 8:24. 21 ກ ດນອ 3:22-27; 4 ນຟ 1:32. 22 ກ ດນອ 6:16-23; 4 ນຟ 1:33. 23 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>23 ຂ 3 ນຟ 27:30-31. 25 ກ 3 ນຟ 19:4. 29 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ; ອິດສະຣາເອນ—ສິບ</p>	<p>ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. 30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 31 ກ ຮລມ 12:25; 3 ນຟ 26:4-5.</p>
---	---	--

ຕ່າງ ຊາດ ພວກເພິ່ນ ຈະ ກະທຳ ວຽກງານ ອັນ ັຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ກ່ອນ ວັນພິພາກສານັ້ນ.

33 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ມີ ພຣະ ຄຳ ພິທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ອັນ ໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ທ່ານ ກໍ ຈະ ຮູ້ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ແນ່ນອນ.

34 ແລະ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ຈະ ັບ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຂອງ ະຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້ ແລະ ສົ່ງ ໄປ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ; ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ັບ ຮັບ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ັບ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ອົງ; ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ັບ ຮັບ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ;

35 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດົກ ວ່າ ສຳລັບ ເຂົາ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ັບ ໄດ້ ເກີດ ມາ. ເພາະ ທ່ານ ຄິດ ບໍ່ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ກຳ ຈັດ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ເຄືອງ ແຄ້ນ ໄດ້, ຜູ້ ຖືກ ັຍຽບ ຢ່າ ຢູ່ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ມະນຸດ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ໄດ້?

36 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ສາມ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ພາ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ັບ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ຊຳລະ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ໄປ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ແລ້ວ ຫລື ບໍ່—

37 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຽນ ມາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ທູນ ຖາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ັບ ຈັກ ວ່າ ມັນ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ຈະ ຕ້ອງ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ;

38 ສະນັ້ນ, ເພື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ມັນ ຈົ່ງ ມີ ການ ັປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຫລື ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ນອກ ຈາກ ເປັນ ເພາະ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

39 ບັດ ນີ້ ການ ປ່ຽນ ແປງ ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ເທົ່າ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ; ແຕ່ ມັນ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຊາ ຕານ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ພວກ ເພິ່ນ, ຄື ມັນ ຈະ ບໍ່ ສາ ມາດ ັລ້ ລວງ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ະການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ ແລ້ວ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ເປັນ ຜູ້ ັບ ບໍລິ ສຸດ ແລະ ຈົນ ວ່າ ອຳນາດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ບໍ່ ສາມາດ ຍຶດ ພວກ ເພິ່ນ ໄວ້ ໄດ້.

40 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ເຊັ່ນ ນີ້ ຈົນ ເຖິງ ມີ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່ານີ້, ແລະ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອານາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ, ແຕ່ ຈະ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ພ້າ ສະ ຫວັນ ຊົ່ວ ນິ ລັນ ດອນ.

ບົດ ທີ 29

ການ ອອກ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພິ ມິ ມອນ ຄື ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ

<p>32 ກ 2 ນພ 25:17. 34 ກ ອຫ 4:8-12. ຂ ຄມພ ສາດສະດາ. 35 ກ ຮລມ 12:2.</p>	<p>38 ກ ຄມພ ບຸກຄົນ ທີ່ ຖືກ ປ່ຽນ ສະ ພາບ ແລ້ວ. 39 ກ ຄມພ ລ້ ລວງ, ການ ລ້ ລວງ. ຂ ຄມພ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ,</p>	<p>ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິ ສຸດ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມ ສັກສິດ.</p>
--	--	---

ເຕົ້າ ໂຮມ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ— ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ແລະ ຂອງ ປະທານຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈະ ຖືກສາບແຊ່ງ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມ ຄວນ ໃນ ຄວາມ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຂອງ ພຣະອົງ, ວ່າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ມາສູ່ ຄົນຕ່າງຊາດ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານອິດສະ ຣາເອນກຽວກັບການກັບຄືນມາຫາແຜ່ນ ດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເລີ່ມຈະສຳເລັດແລ້ວ.

2 ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດເວົ້າໄວ້ ຈະສຳເລັດທັງໝົດ; ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນເວົ້າ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ຊັກຊ້າ ໃນການສະ ເດັດມາຫາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ ຄຳ ທີ່ເວົ້າໄວ້ນັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈຳພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານເຫັນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານ ບໍ່ຄວນໝິ່ນປະໝາດການກະທຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າ "ດາບແຫ່ງ

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະ ຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໝິ່ນປະໝາດ ການກະທຳຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ເຮັດໃຫ້ມັນຕາມມາທັນທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

5 "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ ສິ່ງທີ່ປະໝາດການ ກະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ "ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະອົງ!

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຫລື ໂດຍການທຳ ນາຍ, ຫລື ໂດຍ ຂອງປະທານ, ຫລື ໂດຍ ພາສາ, ຫລື ໂດຍການປິ່ນປົວ, ຫລື ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກ ແລ້ວ!

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະ ເວົ້າສິ່ງນີ້ອອກມາ ໃນມື້ນັ້ນເພື່ອຫາ "ຜົນ ປະໂຫຍດ, ວ່າມັນ ສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເພາະຄົນທີ່ ທຳການນີ້ຈະເປັນດັ່ງ "ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບ ຫາຍ, ຊຶ່ງຄົນເຊັ່ນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດ ຕາເລີຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໃຫ້ ໄວ້!

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນ "ດູຖູກ ຫລື ສິ່ງທີ່ປະໝາດ, ຫລື ເຍາະເຍີ້ຍ "ຊາວ ຍິວ, ຫລື ຄົນໃດຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈຳພັນທະ ສັນ ຍາ ຂອງ

29 1 ກ 2 ນຟ 30:3-8.
ຂ ມມ 5:14, 20.
2 ກ ລກ 12:45-48.
4 ກ 3 ນຟ 20:20.
ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
5 ກ 2 ນຟ 28:15-16.

ຂ ມມ 8:17; ອທ 4:8-10.
ຄ ມທ 10:32-33.
6 ກ ມມ 9:7-11, 15.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
7 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 2 ນຟ 28:4-6;
ມມ 9:15-26.
ຄ ຄມພ ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ.
8 ກ 1 ນຟ 19:14.
ຂ 2 ນຟ 29:4-5.
ຄ ຄມພ ຊາວຍິວ.

ພຣະອົງທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້.

9 ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າ ທ່ານຈະສາມາດຫັນພຣະທັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍໄດ້, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ດຳເນີນການພິພາກສາ ຈົນເຖິງການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

ບົດທີ 30

ຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34–35.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ກັບຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບ

ທ່ານ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຈົ່ງຫັນມາ, ເຈົ້າ ກົນຕ່າງຊາດທັງປວງ, ຈາກທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ກັບໃຈຈາກການເຮັດຊົ່ວຂອງເຈົ້າ, ຈາກການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກການ ໂສເພ ມີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລີ້ລັບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການ ຂາບ ໄຫວ້ ຮູບ ບູຊາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຜິດ ດຽງ ກັນ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຖືກ ກັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ນິໄຟສະບັບທີສີ່ ໜັງສືນິໄຟ

ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນິໄຟ—ຊຶ່ງເປັນສານຸສິດຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນ.

ຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນທັງໝົດປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງ

ພົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນ—ຫລັງຈາກສອງສັດຕະວັດ, ການແຕກແຍກ,

30 1 ກ 3 ນຟ 5:12–13.
2 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.

ຄ ຄລຕ 3:27–29;
2 ນຟ 10:18–19;
3 ນຟ 16:10–13;

21:22–25;
ອຣຮ 2:10.

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ— ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍປີ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ—ອາມມາຮອນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ສັກສິດໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 35-321.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບສີ່ຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີສາມສິບຫ້ານຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ໂດຍຮອບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບຫົກຄື, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ, ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ກັນໂດຍທຸ່ງງທຳ.

3 ແລະ ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງ "ທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ສະນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີຄົນຮັ່ງມີ ຫລື ຄົນຍາກຈົນ, ຂ້າທາດ ຫລື ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ແຕ່ພວກເຂົາທຸກຄົນເປັນອິດສະລະ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ ໃນ ຂອງປະທານຈາກສະຫວັນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເຈັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປອີກ, ແລະ ມັນກໍ

ຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ມີວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນ ທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເຮັດຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນມີຊີວິດອີກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ແລະ ຄົນຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນນາໆປະການ ໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໂດຍວິທີອື່ນ ນອກຈາກໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ປີທີສາມສິບເກົ້າ ແລະ ປີທີສີ່ສິບເອັດ, ແລະ ປີທີສີ່ສິບສອງນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງປີທີສີ່ສິບເກົ້າຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບເອັດອີກ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບສອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນປີທີຫ້າສິບເກົ້າຜ່ານໄປນຳອີກ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງຂຶ້ນອີກ ໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນເມືອງທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໄປແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ເມືອງເຊຣາເຮັມລາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ.

9 ແຕ່ວ່າ ມີຫລາຍເມືອງ ຊຶ່ງໄດ້ "ຈົມລົງ, ແລະ ນ້ຳເຂົ້າມາແທນທີ່; ສະນັ້ນ ຈິ່ງສ້າງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ບໍ່ໄດ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ,

<p>1 3 ກ ຈາກ 4:32; 3 ນພ 26:19. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກິດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ຂ ຢຮ 14:12. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>8 ກ 3 ນພ 8:8. 9 ກ 3 ນພ 9:4, 7.</p>
---	--	---

ແລະ ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງໄວ, ແລະ ກັບ
ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ "ຈົບງາມ ແລະ ຫ້າຊົມທີ່ສຸດ.

11 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ ກັນ,
ແລະ ຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານກັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ພອນຫລາຍປະການຕາມຄໍາສັນຍາ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທໍາໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເດີນໄປຕາມ
"ການປະຕິບັດ ແລະ ພິທີການຂອງ ະກິດ
ຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້
ເດີນໄປຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍ ະການຖືສິນອົດເຂົ້າ
ແລະ ການອະທິຖານ, ແລະ ການຂຸມນຸມ
ກັນເລື້ອຍໆເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອພັງ
ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່
ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ
ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແຕ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕ່າງໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃນບັນດາສາ
ນຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ
ທີ່ເຈັດສິບເອັດຜ່ານໄປ ແລະ ປີທີ່ເຈັດ
ສິບສອງອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະ
ຫລຸບ, ຈົນຮອດປີທີ່ເຈັດສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານ
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ຈົນຮອດໜຶ່ງຮ້ອຍປີຜ່ານ
ໄປ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ກໍໄດ້ຈາກໄປທາ "ທີ່ສຸຂະ
ເສີມຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ ະສາມຄົນທີ່ຈະຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ; ແລະ ມີ

"ສານຸສິດຜູ້ອື່ນໆ ໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງແທນ;
ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ໃນ
ລຸ້ນນັ້ນກໍໄດ້ຈາກໄປເໝືອນກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
"ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນແຜ່ນດິນ, ຍ້ອນ
ວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນ.

16 ແລະ ມັນ "ບໍ່ມີການອິດສາບັງບຽດ,
ບໍ່ມີການຜິດຖຽງກັນ, ບໍ່ມີການວຸ້ນວາຍ, ບໍ່
ມີການໂສເພນີ, ບໍ່ມີການເວົ້າຕົວະ, ບໍ່ມີ
ການຄາດຕະກໍາ, ະບໍ່ມີກິເລດຕັນຫາຢ່າງ
ໃດເລີຍ; ແລະ ໂດຍແນ່ນອນແລ້ວ ຄົງບໍ່ມີ
ຜູ້ຄົນກຸ່ມໃດທີ່ມີ ະຄວາມສຸກຫລາຍໄປກວ່າ
ນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ພຣະຫັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

17 ມັນບໍ່ມີໃຈນ, ຫລື ຄາດຕະກອນ, ທັງ
ບໍ່ມີຊາວເລມັນ ຫລື ຊາວໃດໆເລີຍ; ແຕ່
ຄົນທັງໝົດຢູ່ເປັນ "ພວກດຽວກັນ, ເປັນລູກ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຫາຍາດຂອງອານາ
ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເປັນ ສຸກ ຫລາຍ
ແທ້ໆ! ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພອນໃຫ້ພວກເຂົາສໍາລັບການກະທໍາຂອງ
ພວກເຂົາທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເຖິງ
ແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນ
ລຸ້ນທໍາອິດນັບແຕ່ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຈາກໄປ,
ແລະ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນທົ່ວ
ແຜ່ນດິນເລີຍ.

<p>10 ກ ມມ 9:6. 12 ກ 2 ນຟ 25:30; 3 ນຟ 15:2-8. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຄ ມຣນ 6:5; ຄພ 88:76-77. 14 ກ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຂ 3 ນຟ 28:3-9.</p>	<p>ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. ຄ ຄມພ ສານຸສິດ. ງ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 15 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 16 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ມຊຢ 2:41; ແອວ 50:23. ຄມພ ຊິນຊົມ, ຄວາມຊິນຊົມ. 17 ກ ຢຣ 17:21. ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
--	---	--

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີໄຟ, ຜູ້ທີ່ເຮັດບັນທຶກອັນສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, (ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກນີ້ແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟນຳອີກ.

20 ແລະ ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຢູ່ແປດສິບສີ່ປີ, ແລະ ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ນອກຈາກຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ອອກໄປຈາກສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຕົນວ່າ ຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີຊາວເລມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາໂມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ, (ແລະ ມັນເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ່າສິບສີ່ປີນັບແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟຄືກັນ; ແລະ ມັນມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມີໄຟນຳອີກ ຊຶ່ງແມ່ນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີສອງໄດ້ຜ່ານໄປໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ໃນປີທີສອງຮ້ອຍໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ລະເມີພີ້ຜັນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ເຊັ່ນ ການນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຢ່າງດີນາໆຊະນິດ ແລະ ໃຊ້ຂອງດີໆຂອງໂລກ.

25 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງຂອງ ແລະ ເຂົ້າຂອງຮວມກັນ "ເປັນສ່ວນລວມໃນບັນດາພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເລີ່ມປະຕິເສດສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສອງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ ກໍໄດ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ຫລາຍແຫ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຫລາຍສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງອ້າງວ່າຕົນຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນາໆ ປະການ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງທີ່ສັກສິດແກ່ຄົນທີ່ຖືກ ະຫ້າມເພາະຄວາມບໍ່ມີຄ່າຄວນ.

28 ແລະ "ສາດສະໜາຈັກແຫ່ງນີ້ໄດ້ມີສະມາຊິກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຍ້ອນວ່າອຳນາດຂອງຊາຕານຜູ້ຊຶ້ງມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງ, ມັນມີສາດສະໜາຈັກອີກແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ປະຕິເສດພຣະ

19 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
24 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
25 ກ 4 ນຟ 1:3.
26 ກ 1 ນຟ 22:23;

2 ນຟ 28:3;
ມມ 8:32-38.
ຂ ຄພ 10:56.
ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.

27 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
ຂ 3 ນຟ 18:28-29.
28 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.

ຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

30 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂົ່ມຂູ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກເພິ່ນເຂົ້າ ັຄຸກ; ແຕ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຄຸກຈຶ່ງແຍກອອກເປັນສອງ, ແລະ ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

31 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແລະ ທັງໆທີ່ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ກໍຕາມ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພວກເພິ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວຢິວທີ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມພະຍາຍາມຂ້າພຣະເຢຊູຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ເຂົາໄດ້ໂຍນພວກເພິ່ນເຂົ້າ ັເຕົາ ະໄຟ, ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຢ່າງໃດ.

33 ແລະ ເຂົາໄດ້ໂຍນພວກເພິ່ນເຂົ້າໃນ ັຖ້ຳສັດຮ້າຍອີກ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນຢູ່ນຳລູກແກະ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກສັດເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍເລີຍ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍພວກນັກທຳ ແລະ ໂດຍສາດສະດາປອມຫລາຍຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສ້າງສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັທຸບຕິຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູ; ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕັດອອກເລີຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງດັ່ງນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄປແຕ່ລະປີ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈົນວ່າສອງຮ້ອຍສາມສິບປີຜ່ານໄປ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີສອງຮ້ອຍສາມສິບເອັດ, ມັນເກີດມີການແບ່ງແຍກກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມັນໄດ້ເກີດມີຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຊາວນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ໃນບັນດາພວກເຂົາມີພວກອື່ນອີກທີ່ຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າ—ຊາວຢາໂຄບ, ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ;

37 ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ຜູ້ນະມັດສະການຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, (ລວມທັງ ັສານຸສິດສາມຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ) ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນີໄຟ, ແລະ ຊາວຢາໂຄບ, ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ

<p>29 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 30 ກ 3 ນພ 28:19-20. 32 ກ 3 ນພ 28:21.</p>	<p>ຂ ດນອ 3:26-27. 33 ກ 3 ນພ 28:22. 34 ກ 3 ນພ 12:39; ຄພ 98:23-27.</p>	<p>37 ກ 3 ນພ 28:6-7; ມມ 8:10-11.</p>
---	--	--

ມາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເສື່ອມໂຊມ ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

39 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ເປັນມາແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ "ສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບຊາວເລມັນຖືກສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຫລານຊາວນີໂຟນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ປີຜ່ານໄປ ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

41 ແລະ ພວກເຂົາຍັງຄົງສ້າງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຕົກແຕ່ງມັນດ້ວຍຂອງມີຄຳນາໆຂະນິດ. ແລະ ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີກໍຜ່ານໄປອີກ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນກຸ່ມທີ່ຊົ່ວເລີ່ມເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງແກດີອານທັນຂຶ້ນອີກ.

43 ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟເລີ່ມອວດດີໃນໃຈ, ຍ້ອນວ່າຂອງມີຄຳຢາງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບມາຖືຕົວຄືກັນກັບຊາວເລມັນພື້ນືອງຂອງພວກເຂົາ.

44 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ສານຸສິດກໍເລີ່ມເລົ່າສະຫລົດໃຈເພາະ "ບາບຂອງໂລກ.

45 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເລມັນກັບມາເປັນຄົນຊົ່ວຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໆກັນ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຈນແກດີອານທັນໄດ້ແຕ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນທີ່ຊອບທຳນອກຈາກສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄຳຂາຍຄຳ ແລະ ເງິນຢູ່ໃນຮ້ານຄຳຢາງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດການຄຳຂາຍອື່ນໆນຳອີກ.

47 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍຫ້າປີຜ່ານໄປ, (ແລະ ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່) ອາໂມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ; ແລະ ອາມມາຣອນນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ອາມມາຣອນໂດຍຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງ "ບັນທຶກທີ່ສັກສິດໄວ້—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນບັນທຶກສັກສິດທັງໝົດ ຊຶ່ງຖືກມອບຕ່າງກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ—ຈົນເຖິງປີທີ່ສາມຮ້ອຍຊາວນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

49 ແລະ ລາວໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະຖືກ "ນຳອອກມາຫາເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອີກ, ຕາມຄຳທຳນາຍ ແລະ ຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ບັນທຶກຂອງອາມມາຣອນຈົບລົງດັ່ງນີ້.

38 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 39 ກ ມຊຢ 10:17. 42 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 44 ກ 3 ນຟ 28:9. 48 ກ ຮລມ 3:13, 15-16. 49 ກ ອນ 1:13.

ໜັງສືມໍ່ມອນ

ບົດທີ 1

ອາມມາຣອນແນະນຳມໍ່ມອນກ່ຽວກັບແຜ່ນ
ຈາລຶກ ສັກ ສິດ—ສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງ ຊາວ
ນິໄຟກັບຊາວເລມັນ—ຊາວນິໄຟສາມຄົນ
ຖືກພາໜີໄປ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມບໍ່
ເຊື່ອຖື, ເວດມົນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມມີຂັ້ນ.
ປະມານ ຄ.ສ. 321–326.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ມໍ່ມອນ ເຮັດ
ຂັ້ນ ທຶກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ເອີ້ນໜັງສືນີ້ວ່າ
ໜັງສືມໍ່ມອນ.

2 ແລະ ມັນຄົງເປັນ ໄລຍະເວລາ ໃກ້ກັບ
ຕອນທີ່ ອາມມາຣອນເຊື່ອງບັນທຶກໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ມາຫາຂ້າພະ
ເຈົ້າ, (ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸປະມານ
ສິບປີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມມີ ຄວາມຮູ້
ແດ່ແລ້ວຕາມແບບການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ອາມມາຣອນ ໄດ້
ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າ
ເປັນເດັກທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ຈັກສັງເກດ;

3 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ຊາວສີ່ປີ
ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈົດຈຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ເວລາ
ເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ອານທຳ, ໄປຫາເນີນພູທີ່ມີຊື່ວ່າ "ຊິມ; ແລະ
ບ່ອນນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຜັງແຜ່ນຈາລຶກ
ສັກສິດທັງໝົດກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ ເຈົ້າ ເອົາ ກໍ່ແຜ່ນ

ຈາລຶກຂອງນິໄຟ, ແລະ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່
ນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າປະມັ້ນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມັນຢູ່ນັ້ນ;
ແລະ ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນິໄຟນັ້ນ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນ ໂດຍເປັນຜູ້ສືບ
ຕະກຸນຂອງ ກໍ່ນິໄຟ, (ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າກໍ່ມີຊື່ວ່າ ມໍ່ມອນ) ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງຈື່ຈຳ
ເລື່ອງຊຶ່ງອາມມາຣອນໄດ້ສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບເອັດປີ, ບິດາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນທາງໃຕ້, ຈົນໄປຮອດແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

7 ທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍອາຄານ
ບ້ານ ເຮືອນ ຕ່າງໆ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນຢູ່ຢາງ
ຫລວງຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ດິນຊາຍໃນທະເລ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ຄື
ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ, ຊຶ່ງ
ຊາວນິໄຟໄດ້ສົມທົບເຂົ້າກັບຊາວຢາໂຄບ
ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ; ແລະ
ສົງຄາມນີ້ເປັນໄປລະຫວ່າງຊາວນິໄຟກັບ
ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວ
ອິດຊະມາເອນ.

9 ບັດນີ້ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ
ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວ
ເລມັນ, ແລະ ສົງ ຄາມ ນີ້ ແມ່ນ ລະຫວ່າງ
ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງ
ຄາມເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່

1 1 ກ ຄມພ ມໍ່ມອນ, ສາດ ສະດາຊາວນິໄຟ. ຂ 3 ນຟ 5:11–18.	2 ກ 4 ນຟ 1:47–49. ຂ ມຊຢ 1:3–5. 3 ກ ອທ 9:3.	4 ກ ຄມ 1:1, 11. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 5 ກ 3 ນຟ 5:12, 20.
--	--	---

ຊາຍແດນເຊຣາເຮັມລາ, ໃກ້ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ເຕົ້າໂຮມພົນທະຫານໄວ້ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ ສາມ ພັນ ຄົນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັນຫລາຍເທື່ອ ໃນປີດຽວກັນນີ້, ຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ໄດ້ ລົ້ມ ເລີກ ແຜນ ການ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈຶ່ງໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ສັນຕິສຸກໄດ້ຄົງຢູ່ເປັນເວລາປະມານສີ່ປີ, ຄືບໍ່ມີການຂ້າພັນກັນເລີຍ.

13 ແຕ່ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໄດ້ ແຜ່ ຂະຫຍາຍ ໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາສານຸສິດ "ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ ແລະ ການປົນປົງໄດ້ຢຸດລົງ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ບໍ່ມີ "ຂອງປະທານມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາຜູ້ໃດ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ິບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ສືບທັງປີ ແລະ ພໍ່ມີຄວາມຄິດແດ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ຮູ້ເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສັ່ງ

ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປິດປາກໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ສານຸສິດທີ່ຮັກຖືກ ະພາໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

17 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົານີ້, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງຖືກ "ສາບແຂ່ງເພາະພວກເຂົາ.

18 ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ລົບກວນ ແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເລີ່ມເຊື່ອງ "ຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ມັນໄດ້ສູນຫາຍໄປເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຍຶດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງຈະເອົາມັນຄືນມາອີກກໍບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນມີເວດມົນ, ຄາຖາ, ແລະ ໄສຍະສາດ; ແລະ ອຳນາດຂອງມານຮ້າຍກະທຳຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດທັງໝົດ.

ບົດທີ 2

ມໍມອນນຳພາກອງທັບນີໄຟ—ເລືອດ ແລະ ການ ຂ້າພັນ ຂະຫຍາຍ ອອກ ໄປທົ່ວ ແຜ່ນ

<p>13 ກ 3 ນພ 28:2, 12. 14 ກ ມຣນ 10:8-18, 24. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 16 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ມມ 8:10. 17 ກ 2 ນພ 1:7;</p>	<p>ແອວ 45:10-14, 16. 18 ກ ຮລມ 13:18-20; ອຫ 14:1-2.</p>
---	---	--

ດິນ—ຊາວ ນິໄຟ ຄຳ ຄວນ ແລະ ໄວ້ ທຸກ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈກັບຄວາມອັບ ປະ ໄຫຍດ—ວັນເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ ພວກເຂົາ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ—ມໍມອນ ຮັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນິໄຟໄວ້—ສົງຄາມດຳເນີນຕໍ່ ໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 327-350.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີສົງຄາມອີກລະຫວ່າງ ຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ. ແລະ ເຖິງແມ່ນ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍມີອາຍຸນ້ອຍຢູ່ແຕ່ວ່າມີ ຮ່າງກາຍໃຫຍ່ສູງ; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງ ພວກເຂົາ, ຫລື ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບຂອງ ພວກເຂົາ.

2 ສະນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບຫົກປີ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ອອກນຳໜ້າກອງທັບຂອງຊາວ ນິໄຟເພື່ອ ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວຫົກປີໄດ້ຜ່ານໄປ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີສາມຮ້ອຍຊາວເຈັດ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງອັນຫລວງ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດທີ່ພວກເຂົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕົກ ໃຈ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງ ບໍ່ຍອມຕໍ່ສູ້, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ໜ້ອຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງໜຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອານໂກ ລາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າ ຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອ ປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ ເສີມສ້າງກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຈົນໝົດ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ; ເຖິງແມ່ນ

ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເສີມສ້າງກຳລັງທັງໝົດໄວ້ ກໍຕາມ ແຕ່ຊາວເລມັນກໍຍັງໄດ້ມາໂຈມຕີ ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນໄປ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາ ອອກຈາກແຜ່ນດິນດາວິດນຳອີກ.

6 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບຕໍ່ໄປ ແລະ ມາຮອດແຜ່ນດິນໂຍຊວຍ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຕາມ ຊາຍແດນທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ກັບຝັ່ງ ຫະເລ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ທ້ອນໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຢ່າງ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້, ເພື່ອພວກ ເຮົາຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມພວກເຂົາໄວ້ເປັນກຸ່ມ ດຽວກັນ.

8 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ ພວກໂຈນ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ທັງໆທີ່ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງລໍຖ້າຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ ຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນ ຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທັງຝ່າຍຊາວ ເລມັນ ແລະ ຝ່າຍຊາວນິໄຟເຊັ່ນດຽວກັນ; ແລະ ມັນມີການປະຕິວັດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີກະສັດຄົນ ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາໂຣນ; ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບ ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບສີ່ພັນສີ່ພັນ ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍກຳລັງສີ່ພັນ ສອງພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະລາວດ້ວຍ ກຳລັງກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຮັດໃຫ້ ລາວບິບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເປັນໄປ ແລະ ສາມຮ້ອຍ ສາມສິບປີກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ຊາວນີໂຟໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງໄທ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບທີ່ສາດສະດາຊາມູເອນໄດ້ທໍານາຍໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮັກສາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງໄວ້ໄດ້ ເພາະວ່າຂະໂມຍ, ແລະ ໂຈນ, ແລະ ຄາດ ຕະ ກອນ, ແລະ ການໃຊ້ໄສຍະສາດ, ແລະ ການໃຊ້ເວດມິນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

11 ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ມີການຄໍ່າຄວນຢູ່ດັ່ງນັ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນເຫັນການຄໍ່າຄວນ ແລະ ການໄວ້ທຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມປິຕິຍິນດີຢູ່ພາຍໃນ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າພຣະອົງຈະເມດຕາພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປ່ຽນໃຈເປັນຄົນຊອບທໍາອີກ.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ ເພາະ "ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອການກັບໃຈເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ ຮັບປະໂຫຍດເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ຄວາມສຸກໃນບາບສະເໝີໄປ.

14 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ

ດ້ວຍ "ໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສໍານຶກຜິດ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຮືບຮົບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະຕາຍ. ຖືງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງດື່ມລົມດ້ວຍດາບເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວນຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ "ວັນແຫ່ງ ພຣະຄຸນສໍາລັບພວກເຂົາໄດ້ ຜ່ານໄປແລ້ວ, ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ ກອງກັນຂຶ້ນຄືກັນກັບກອງຝຸ່ນສັດທີ່ຢາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ. ແລະ ສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບສິ່ງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນປີທີສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບຫ້າ ຊາວນີໂຟໄດ້ເລີ່ມໜີໄປທາງໜ້າຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກໄລ່ຕິດຕາມໄປຮອດແຜ່ນດິນເຈຊອນ, ກ່ອນທີ່ຊາວເລມັນຈະສາມາດຍັບຍັ້ງຊາວນີໂຟໄວ້ໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມືອງເຈຊອນມີຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບ "ແຜ່ນດິນທີ່ອາມມາຣອນໄດ້ມຸ້ງບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທໍາລາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປຕາມຄໍາເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ ແລະ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟອອກມາ ແລະ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກຕາມຄໍາເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ.

2 13ກ 2 ກຮທ 7:10; ແອວ 42:29.
ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ຄ ແອວ 41:10.
14ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ.
ຂ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ.

15ກ ຮລມ 13:38.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ຄ ຢມຍ 8:20; ຄພ 56:16.
17ກ ມມ 1:1-4.

18 ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ທັງ ໝົດ; ແຕ່ ວ່າ ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກທ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາບຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັງ ນັ້ນ ມີ ຢູ່ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດເວລານັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພໍທີ່ຈະເຫັນທາງຂອງມະນຸດໄດ້.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກຫລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ມາ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາຖືກຂັບໄລ່ຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ ຈົນວ່າພວກເຮົາມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຊມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເສີມກຳລັງເມືອງເຊມຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາອາດຈະຊ່ວຍກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດໄດ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ສາມຮ້ອຍສີ່ສິບຫົກ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມມາ

ໂຈມຕີພວກເຮົາອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຂໍຮ້ອງຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຍືນ "ຕໍ່ ສູ້ ຢ່າງ ກ້າ ຫານ ຕໍ່ ໜ້າ ຊາວ ເລມັນເພື່ອເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຸກລະດົມໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແດ່, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ປົບ ໜີ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ຊາວ ເລມັນ, ແຕ່ ໄດ້ ຍືນ ດ້ວຍ ຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງທັບສາມໝື່ນຄົນ ຕ້ານກັບກຳລັງທັບທ້າໝື່ນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບມາອ່ອນແອຄືກັນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

27 ແລະ ໃຈ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ສູນ ເສຍ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ

18 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 19 ກ ມຊຢ 23:22;	ອຫ 4:19. 23 ກ ມຊຢ 20:11;	ແອວ 43:45.
--	-----------------------------	------------

ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ ໄປ ສູ້ຮົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ກັບ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາຄືນມາອີກ.

28 ແລະ ປີທີສາມຮ້ອຍສີ່ສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ. ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫ້າສິບ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບ ຊາວເລມັນ ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ແບ່ງບັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

29 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນຮອດ "ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ທັງໝົດໃຫ້ຊາວເລມັນ.

ບົດທີ 3

ມໍມອນ ຮ້ອງ ການ ກັບ ໃຈ ຕໍ່ ຊາວ ນີໄຟ—ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ໄຊ ຊະນະ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ອວດອ້າງ ໃນ ພະລັງ ຂອງ ຕົນ ເອງ—ມໍມອນ ປະຕິເສດ ບໍ່ນຳ ພາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພິ່ນ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ໝົດ ຫວັງ—ພຣະຄຳພີມໍມອນເຊື້ອເຊີນສືບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ເຊື້ອ ໃນ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 360–362.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາສູ້ຮົບອີກຈົນວ່າເວລາສິບປີຜ່ານໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຊາວນີໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕຽມບ້ານເມືອງ ແລະ ຕຽມອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້ສຳລັບເວລາສູ້ຮົບ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໃຫ້ປາວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປາວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້ແຫລະທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາຕະຫລອດ, ແລະ ໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາເພື່ອຈະມີການກັບໃຈ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສິບປີນີ້ຜ່ານໄປ, ຊຶ່ງລວມເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ກະສັດຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງສານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ໄປຫາເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ກັບທາງແຄບ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

6 ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ວາງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ສະກັດກັ້ນກອງທັບຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຕອນໃດໆຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕ້ານທານພວກເຂົາໄວ້ ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບເອັດ ຊາວເລມັນໄດ້

29ກ ແອວ 22:32.

ຍົກກອງທັບ ລົງມາຮອດເມືອງຮ້າງ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕກຖອຍ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເອງອີກ.

8 ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສອງພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາສູ້ຮົບອີກ. ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ໂຍນສົບຂອງພວກເຂົາລົງໃນທະເລ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງຊາວນິໂພຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ "ອວດອ້າງ ໃນພະລັງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເລີ່ມສາບານຕໍ່ພ້າສະຫວັນວ່າ ພວກເຂົາຈະແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກສັດຕູຂອງພວກເຂົາຂ້າຕາຍ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ວ່າພວກເຂົາ "ຈະຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ປະຕິເສດເດັດຂາດນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາຫລາຍເທື່ອມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄຳ

ນຶ່ງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮັກພວກເຂົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸ້ມເທອກມາໃນຄຳອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນເພື່ອພວກເຂົາ; ແຕ່ປານນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຍັງ ະບໍ່ມີສັດທາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ສາມເທື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

14 ແລະ ເວລາພວກເຂົາ "ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຂອງພວກເຮົາຊົງທຳມ, ວ່າພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປຫາສັດຕູເພື່ອສູ້ຮົບ ແລະ ແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ແທນເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

15 "ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະ ະຕອບໂຕ້ໃຫ້; ແລະ ເປັນຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປອອກຈາກຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນເປັນພະຍານເປັນຄົນກາງ ເພື່ອ

3 9ກ 2 ນຟ 4:34.
10ກ 3 ນຟ 3:20-21;
ມມ 4:4.

12ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ມມ 5:2.
14ກ 3 ນຟ 12:34-37.

15ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ,
ການແກ້ແຄ້ນ.
ຂ ຄພ 82:23.

ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາຕາມການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນ "ຫາທ່ານ ຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຫາທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ, ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ວຽກງານຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ວ່າທ່ານຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂຽນຫາທ່ານຜູ້ເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການຕັດສິນຕາມວຽກງານຂອງທ່ານ ໂດຍຄົນສິບສອງເຜົ່າ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຫາ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບການຕັດສິນ ໂດຍຄົນ "ສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກຄົນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມນໍາອີກ.

20 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານທຸກຄົນ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ທ່ານທຸກຄົນຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງ

ພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ ແລະ ເປັນ ະຄອບຄົວ ມະນຸດຂອງອາດາມ; ແລະ ວ່າທຸກຄົນຈະຕ້ອງຢືນຮັບການຕັດສິນຕາມຜົນງານຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າມັນຈະດີ ຫລື ຊົ່ວ;

21 ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ "ເຊື້ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງທ່ານຈະມີມັນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ເພື່ອວ່າ ະຊາວຢິວ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ມີ "ພະຍານອື່ນອີກນອກຈາກພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ວ່າພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຂ້າ, ຄື "ພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນ.

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະຊັກຊວນທ່ານ "ທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຕຽມຕົວເພື່ອຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 4

ສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນລັ້ນແຫ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ ໄປ—ຄົນ ຊົ່ວ ທໍາ ລາຍ ຄົນ ຊົ່ວ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ແກ່ຮູບບູຊາ—ຊາວເລມັນເລີ່ມກໍາຈັດຊາວນີໄຟຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 363-375.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສາມ ຊາວນີໄຟໄດ້

17 ກ 2 ນຟ 30:3-8; 3 ນຟ 29:1.	19 ກ 1 ນຟ 12:9-10. 20 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.	ຂ ຄມພ ຊາວຢິວ. ຄ 2 ນຟ 25:18.
18 ກ ມຫ 19:28; ລກ 22:29-30; ຄຫ 29:12.	ຂ ຄພ 27:11. 21 ກ ຄພ 3:20.	ງ 2 ນຟ 26:12; ມຊຢ 7:27. 22 ກ ແອວ 29:1.

ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຮ້າງຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນມາຍັງແຜ່ນດິນຮ້າງອີກ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍັງອິດເມື່ອຍຢູ່ນັ້ນ, ກອງທັບຊຶ່ງຍັງສົດຊື່ນຢູ່ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງຮຸນແຮງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຊາວນິໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ທັງໄດ້ຈັບຊາວນິໄຟໄປເປັນຊະເລີຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍໄດ້ໜີໄປຢູ່ກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທິອານຄຳ. ບັດນີ້ເມືອງທິອານຄຳນີ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ມັນກໍຢູ່ໃກ້ເມືອງຮ້າງອີກ.

4 ແລະ "ຍ້ອນວ່າ ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟຍົກທັບຂຶ້ນໄປຕີຊາວເລມັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຟາດພັນ; ເພາະຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການຍົກທັບໄປຕີນັ້ນ, ຊາວເລມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາໄດ້.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕາມທັນຄົນຊົ່ວ; ແລະ ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວ "ລົງໂທດ; ເພາະມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວນີ້ແຫລະທີ່ຍຸຍົງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ຂ້າພັນກັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້ຍົກກອງທັບມາຕີເອົາເມືອງທິອານຄຳ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີເມືອງທິອານຄຳ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທິອານຄຳນຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຖືກຊາວນິໄຟຕີໂຕ້ຕອບ ແລະ ຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປ. ແລະ ເມື່ອຊາວນິໄຟເຫັນວ່າຕົນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອວດອ້າງພະລັງຂອງຕົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບອອກໄປດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຕົນ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງຮ້າງຄືນມາອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນນັບເປັນຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍ, ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟອີກ; ແຕ່ຊາວນິໄຟກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ຍັງຄົງຈົມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

11 ແລະ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບລິ້ນທີ່ຈະບັນລະຍາຍ, ຫລື ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຂຽນຄຳບັນລະຍາຍຢ່າງບໍລິບູນເຖິງພາບອັນໜ້າຫວາດກົວຂອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ໃຈທຸກດວງແຂງກະດ້າງຈົນເບີກບານໃນການຫລັ່ງເລືອດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

12 ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ມັນບໍ່ເຄີຍມີ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນເລີຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໄຮ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ

4 4 ກ ມມ 3:10.
5 ກ ຄພ 63:33.

12 ກ ປຖກ 6:5;
3 ນພ 9:9.

ເລມັນ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເມືອງ ຮ້າງ, ແລະ ນີ້ ເພາະ ວ່າ "ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມີ ຫລາຍ ກວ່າ ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ.

14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ມຸ້ງ ໜ້າ ໄປ ຕີ ເອົາ ເມືອງ ທີ່ ອານ ຄຳ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜູ້ ອາໄສ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ນັ້ນ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ ເສີກ ລວມ ທັງ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ແກ່ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ເປັນ "ຮູບ ບູ ຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ຮ້ອຍ ທຳ ສິບ ເຈັດ, ຊາວ ນີໄຟ ໂດຍ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຍ້ອນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຕົນ ໄປ.

16 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ມາ ຕີ ຊາວ ນີໄຟ ອີກ ຈົນ ຮອດ ປີ ທີ່ ສາມ ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ຫ້າ.

17 ແລະ ໃນ ປີ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ຕີ ຊາວ ນີໄຟ ດ້ວຍ ກຳ ລັງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ນັບ ຈຳນວນ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ຄວາມ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຈຳນວນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

18 ແລະ "ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນີ້ ໄປ ຊາວ ນີໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ຊາວ ເລມັນ ອີກ, ແຕ່ ເລີ່ມ ຖືກ ພວກ ເຂົາ ກວາດ ລ້າງ ຕົນ ຄື ກັນ ກັບ ນ້ຳ ຄ້າ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ດວງ ຕາ ເວັນ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ

ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ລົງ ມາ ຕີ ເມືອງ ຮ້າງ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ມີ ການ ສູ້ ຮົບ ກັນ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ທີ່ ສຸດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຮ້າງ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ສູ້ ຮົບ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ຊາວ ນີໄຟ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໜີ ໄປ ທາງ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຮອດ ເມືອງ ໂບ ອາດ; ແລະ ບ່ອນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຫລັກ ຕໍ່ ສູ້ ຊາວ ເລມັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ອາດ ຫານ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ມາ ອີກ ເປັນ ເທື່ອ ທີ່ ສອງ.

21 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ທັບ ມາ ເປັນ ເທື່ອ ທີ່ ສອງ, ຊາວ ນີໄຟ ຈຶ່ງ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ຖືກ ຂ້າ ພັນ ອີກ ຊຶ່ງ ເປັນ ການ ຂ້າ ພັນ ທີ່ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ສຸດ; ພວກ ແມ່ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ເອົາ ໄປ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ແກ່ ຮູບ ບູ ຊາ ອີກ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ບົບ ໜີ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ອີກ, ໂດຍ ໄດ້ ເອົາ ຜູ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ທັງ ໝົດ ໄປ ນຳ, ລວມ ທັງ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເມືອງ ແລະ ຢູ່ ໃນ ໝູ່ ບ້ານ ຕ່າງ ໆ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມໍມອນ ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ກຳ ລັງ ຈະ ລົບ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນ, ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເນີນ ພູ "ຊິມ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ບັນ ທຶກ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ອາມ ມາ ຮອນ ໄດ້ ເຊື່ອງ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ນັ້ນ ຂຶ້ນ ມາ.

ບົດ ທີ່ 5

ມໍມອນ ນຳ ພາ ກອງ ທັບ ຊາວ ນີໄຟ ອີກ ໃນ ສະ ໜາມ ຮົບ ອັນ ນອງ ເລືອດ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ ຂ້າ ພັນ ລັ້ນ ແຫ່ງ—ພຣະ ຄຳ

13 ກ ມມ 5:6. 18 ກ ມມ 3:3.
14 ກ ຄມ ພ ການ ນັບ ຖື ຮູບ ບູ ຊາ. 23 ກ ມມ 1:3.

ພິມໍມອນ ຈະອອກມາເພື່ອໃຫ້ຊາວອິດສະ
ຣາເອນທຸກຄົນແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະ
ຄຣິດ—ຊາວເລມັນຈະເປັນຄົນຜິວດຳ, ສົກ
ກະບົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ—ພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຈາກຄົນຕ່າງຊາດໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 375-384.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຊາວນິໄຟ,
ແລະ ໄດ້ຖອນ "ຄຳ ສາບານ ຄືນ ຊຶ່ງ ຂ້າ
ພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ມອບອຳນາດບັນຊາກອງທັບທະຫານ
ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄືນ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບວ່າ ຂ້າພະ
ເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຄວາມ
ທຸກຂອງພວກເຂົາໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ບໍ່ມີຄວາມ
ຫວັງເລີຍ ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ ເຖິງ
ການຕັດສິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະ
ມາຫາພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບ
ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່
ໄດ້ພາກັນດົ່ນລົນເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນຕາມ
ລຳພັງ ໂດຍບໍ່ມີການເອີ້ນຫາພຣະອົງຜູ້ໄດ້
ສ້າງພວກເຂົາມາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີພວກເຮົາໃນຂະນະ
ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປຫາເມືອງຈໍແດນ;
ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນ
ໄປ ຈົນວ່າພວກເຂົາຍຶດເອົາເມືອງບໍ່ໄດ້ໃນ
ເວລານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີອີກ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້. ແລະ ມີເມືອງອື່ນໆ

ອີກທີ່ຊາວນິໄຟຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນ
ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນເຂົ້າມາໃນ
ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໜ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້,
ເພື່ອເຂົ້າມາທຳລາຍຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ.

5 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບ້ານ
ເມືອງບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປ,
ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເຂົ້າ
ກັນ, ກໍຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍໝົດ, ທັງ
ຕົວເມືອງ ແລະ ໝູ່ບ້ານ, ແລະ ເມືອງໃຫຍ່
ກໍຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ; ແລະ ເວລາສາມຮ້ອຍ
ເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ປີທີສາມຮ້ອຍແປດສິບ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກ
ທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຢ່າງອາດຫານ,
ແຕ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ
ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຈົນ ວ່າ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຢຽບຍ່າຜູ້ຄົນຂອງຊາວນິໄຟໄວ້ໃຕ້ຕີນ
ຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ບົບໜີໄປອີກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບົບໜີ
ໄວກວ່າຊາວເລມັນກໍໜີລອດ, ແລະ ຜູ້ທີ່
ໜີບໍ່ທັນກໍຖືກຊາວເລມັນກວາດລ້າງ ແລະ
ຖືກທຳລາຍໄປ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນ
ບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານ
ຂອງມະນຸດ ໂດຍນຳເອົາພາບຂອງເລືອດ
ແລະ ການຂ້າ ພັນອັນເປັນຕາຍ້ານເຊັ່ນ
ນີ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາ ໂຢນໃສ່ຕໍ່
ໜ້າມະນຸດ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງເຫລົ່າ
ນີ້ຈະຕ້ອງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ
ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ລີ້ຊ່ອນຢູ່ຈະຕ້ອງຖືກ
"ເປີດເຜີຍໃນທຳມະກາງປວງຂົນ—

5 1 ກ ມມ 3:11.
2 ກ ມມ 3:12. | 8 ກ ລກ 12:2-3;
2 ນພ 27:11; | ຄພ 1:3.

9 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກໍຈະ ກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ນໍາອີກ, ແລະ ມາ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ນໍາ ອີກ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ແຕກ ກະ ຈາຍ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ນັບ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ບໍ່ ມີ ຄຸນ ຄ່າ ອັນ ໃດ ໝົດ— ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ຫຍໍ້ ແລະ ບໍ່ ກ້າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ອັນ ຄົບ ຖ້ວນ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ມາ, ເພາະ ພຣະ ບັນ ຊາ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເກີນ ໄປ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້.

10 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ນໍາ ອີກ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົ້າ ໃຈ ແລະ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພອນ ຂອງ ພວກ ເຂົານັ້ນ ມາ ຈາກ ໃສ.

11 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ຄົນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຈະ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ສູນ ເສຍ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ພວກ ເຂົາ ຈະ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ທີ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ກອດ ຮັດ ໄວ້ ໃນ ອ້ອມ ພຣະ ພາ ຫາ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ.

12 ບັດ ນີ້ ກໍເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ ໂຄບ;

ແລະ ມັນ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈະ ບໍ່ ນໍາ ມັນ ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ະ ເຊື້ອ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ອອກ ມາ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

13 ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະ ບັນ ຊາ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມາ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ອອກ ມາ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຊາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ສົມ ຄວນ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ອອກ ໄປ ຫາ ກ່າວ ຍົວ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຊື້ອ; ແລະ ເພາະ ເຈດ ຕະ ນາ ນີ້ ມັນ ຈະ ອອກ ໄປ— ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ະ ຊັກ ຂວນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເຊື້ອ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄື ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່; ເພື່ອ ພຣະ ບິດາ ຈະ ໄດ້ ນໍາ ຈຸດ ປະ ສົງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ມີ ລັ້ນ ດອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໃນ ການ ນໍາ ເອົາ ຊາວ ຍົວ ຫລື ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທັງ ໝົດ ກັບ ຄົນ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປະ ທານ ໃຫ້, ເພື່ອ ເປັນ ການ ເຮັດ ໃຫ້ ະ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ສໍາ ເລັດ;

15 ແລະ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢ່າງ ເຕັມ ປຽມ, ຊຶ່ງ ຈະ ະ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ເພາະ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ຈະ ແຕກ ະ ກະ ຈັດ ກະ ຈາຍ ໄປ, ແລະ ຈະ ະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ຜິວ ດໍາ,

<p>9 ກ 4 ນ ພ 1:49. ຂ 3 ນ ພ 16:8. ຄ ມ ມ 1:1. 12 ກ ອນ 1:16; ຮລມ 15:11-13. ຄມພ ພຣະ ຄໍາ ພີ່ມ ມອນ. ຂ ຄພ 3:16-20.</p>	<p>ຄ ມ ມ 8:4, 13-14; ມຣນ 10:1-2. 14 ກ 2 ນ ພ 29:13; 30:7-8. ຄມພ ຊາວ ຍົວ. ຂ 2 ນ ພ 25:16-17. ຄ 3 ນ ພ 29:1-3. 15 ກ 3 ນ ພ 21:3-7, 24-26.</p>	<p>ຂ 1 ນ ພ 13:20-29, 38; ມ ມ 7:8-9. ຄ 1 ນ ພ 10:12-14; 3 ນ ພ 16:8. ງ 2 ນ ພ 26:33.</p>
---	---	--

ສິກກະບົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, ເກີນກວ່າຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວ ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ນີ້ເປັນ ຍ້ອນ ຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອ ຖີ ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ.

16 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົມເລີກ "ຄວາມພະຍາຍາມກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາປາດສະຈາກພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນ ໂລກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາຄືກັນກັບ ສີຂີ້ແກບທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

17 ຄັ້ງໜຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍເປັນຄົນທີ່ໜ້າຊົມ, ແລະ ພວກເຂົາມີພຣະຄຣິດເປັນ "ຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ນຳພາພວກເຂົາ.

18 ແຕ່ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ຖືກຊາຕານ "ພາໄປຄືກັນກັບ ສີ້ແກບພັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ, ຫລື ວ່າຄືກັນກັບພາຊະນະທີ່ຖືກຄົ້ນທະເລຟາດ ໄປມາ ໂດຍ ປາດສະຈາກ ໃບເຮືອ ຫລື ສະໝໍ, ຫລື ປາດສະຈາກສິ່ງທີ່ຈະນຳມັນໄປ; ແລະ ຄືກັນກັບເຮືອເປັນຢູ່ສັນໃດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຢູ່ສັນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບພອນຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອ "ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກຄົນຕ່າງຊາດ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກຄົນຕ່າງຊາດ ຂັບ ໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ແລ້ວ, ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ນຶກເຖິງ ສິ່ງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.

21 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ນຶກເຖິງ "ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳນຳອີກ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນທູນຂໍພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເວລານັ້ນ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທ່ານຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນຈາກທາງຊົ່ວຂອງທ່ານ?

23 ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ທ່ານຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ, ແລະ ໂດຍ "ຄຳບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ສຳເຂົ້າກັນດັ່ງມັດວນກະດາດ?

24 ສະນັ້ນ, ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມຍຸດຕິທຳເພື່ອຕັດສິນລົງໂທດທ່ານ—ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ ຈະເຂົ້າໄປ ໃນບັນດາພວກທ່ານດັ່ງ "ສິງ, ແລະ ຈະຈຶກທ່ານອອກເປັນຕ່ອນງ, ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຈະປົດປ່ອຍໄດ້.

ບົດທີ 6

ຊາວ ມີໄຟ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່ ແຜ່ນດິນຕູໂມຣາ ສຳ ລັບ ການ ສູ້ ຮົບ ຄັ້ງ ສຸດ ທ້າຍ—ມໍມອນ ເຊື່ອງ ແຜ່ນ ຈາລິກ ສັກ ສິດ

16 ກ ປຖກ 6:3; ອທ 2:15. ຂ ພສສ 1:4. 17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 18 ກ 2 ນພ 28:21.

19 ກ 3 ນພ 20:27-28. 20 ກ 3 ນພ 16:8-12. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 21 ກ ອນ 1:12-18;

ມມ 9:36-37. 23 ກ ຮລມ 12:8-17. ຂ 3 ນພ 26:3. 24 ກ ມກ 5:8; 3 ນພ 20:15-16.

ໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ—ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະ, ແລະ ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳ
ລາຍ ໄປ—ຫລາຍ ແສນ ຄົນ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ
ດ້ວຍດາບ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບັນທຶກ
ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນີໄຟຜູ້
ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້
ເດີນທັບໄປກ່ອນໜ້າຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ຂຽນສານ
ເຖິງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ຂໍ
ຮ້ອງໃຫ້ເພິ່ນໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກເຮົາເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ໄປຫາ "ແຜ່ນດິນຄູໂມຣາໃກ້
ກັບເນີນພູມີຊື່ວ່າ ຄູໂມຣາ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຍອມຕາມ
ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປເຖິງແຜ່ນດິນຄູໂມຣາ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຢູ່ອ້ອມເນີນ
ພູຄູໂມຣາ; ແລະ ມັນເປັນບ່ອນທີ່ມີຜົນນ້ຳ
ອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍສາຍ
ແລະ ມີທ້ວຍນ້ຳຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ບ່ອນນີ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້
ປຸງປຸງຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ເມື່ອສາມຮ້ອຍແປດສິບສີ່ປີ
ຜ່ານໄປ, ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດມາຫາແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກ
ເຮົາທັງໝົດເຂົ້າເປັນກຸ່ມດຽວກັນທີ່ແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ ແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ
ມໍມອນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ
ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ
ບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ
ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ບັນທຶກສັກສິດ ຊຶ່ງບັນພະ
ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມອບໃຫ້ຕ່ຽງກັນມາຕົກ
ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, (ເພາະວ່າຊາວ
ເລມັນຈະທຳລາຍມັນ) ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈິ່ງເຮັດ "ບັນທຶກນີ້ຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງ
ນີໄຟ, ແລະ "ເຊື່ອງບັນທຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມອບໝາຍມາໂດຍພຣະທັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ,
ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ແຜ່ນຈາລຶກສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ
"ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
"ໂມໂຣໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍເມຍຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ຫລຽວ
ເຫັນ "ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງມັ່ງ
ໜ້າມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍຢ້ານ
ຊຶ່ງມີຢູ່ເຕັມອົກຂອງຄົນຊົ່ວທຸກຄົນ, ພວກ
ເຂົາໄດ້ຄອຍຕ້ອນຮັບພວກນັ້ນຢູ່.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ, ແລະ
ທຸກຄົນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວທີ່ສຸດ
ເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນ
ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 1ກ 1 ນຟ 12:19; ຈຣ 1:10; ແອວ 45:9-14; ຮລມ 13:5-11.</p>	<p>2ກ ອທ 9:3. 6ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ອທ 15:11. ຄ ຄມ 1:2.</p>	<p>໘ ມມ 8:1. 7ກ 1 ນຟ 12:15.</p>
--	---	-------------------------------------

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍທະນູ, ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ໝື່ນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າໄປ ຄືພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ.

11 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ໄດ້ໂຄ່ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງ ”ຈົນໝົດແລ້ວ ນອກຈາກພວກເຮົາຊາວສີ່ຄົນເທົ່ານັ້ນ (ຊຶ່ງໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ມີໂມໂຣໄນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ໂດຍການລອດຊີວິດຈາກພວກທີ່ຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງຈາກຊາວເລມັນ ກັບ ໄປ ຄ້າຍ ຂອງ ພວກເຂົາ, ຈາກຈອມເນີນພູຄູໂມຣາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໜຶ່ງໝື່ນຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປຖືກໂຄ່ນລົງຈົນໝົດ.

12 ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນສິບຂອງສິບໝື່ນຄົນຊຶ່ງໂມໂຣໄນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປອີກ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງກິດກິດໂດນາກໍລົ້ມຕາຍຢູ່, ແລະ ລາວກໍຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົານັ້ນ.

14 ແລະ ເລມາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ກິນ ການ ກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ລິມຣາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງ

ລາວ; ແລະ ເຈນີອາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງລາວ; ພ້ອມທັງຄູມະໄນຮາ, ແລະ ໂມໂຣໄນຮາ, ແລະ ອານທິໂອນາ, ແລະ ຊິບລາ, ແລະ ເຊມ, ແລະ ຈອດ, ຕ່າງກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫົວໜ້າທະຫານຄົນອື່ນອີກສິບຄົນທີ່ໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ກັບໜຶ່ງໝື່ນຄົນຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ”ທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຈົນໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີ່ຄົນທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້ານີ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ແຕກໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ກະດູກ, ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຂົາເຕັມຊະຊາຍຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ, ຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປື້ອຍເນົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຄົນທີ່ຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກປ່ອຍໃຫ້ສະຫລາຍໄປ ແລະ ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນແມ່ຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນການຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ:

17 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານອອກໄປຈາກທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ! ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູອົງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ, ຜູ້ຢືນວາພຣະພາຫາຕ້ອນຮັບທ່ານຢູ່!

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້, ທ່ານກໍຈະບໍ່ລົ້ມຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະການສູນເສຍທ່ານ.

19 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກ

11 ກ 1 ນພ 12:19-20; ຮລມ 15:17.

15 ກ ແອວ 9:24.

ສາວທີ່ສວຍງາມ, ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່, ທ່ານຜູ້ເປັນສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານມາລົ້ມຕາຍໄປແບບນີ້!

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳທ່ານກັບຄືນມາໄດ້.

21 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຊຶ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງທ່ານຈະຕ້ອງສວມໃສ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຮ່າງກາຍຊຶ່ງກຳລັງເນົ່າເປື້ອນຢູ່ນີ້ຈະກັບເປັນຮ່າງກາຍທີ່ "ເນົ່າເປື້ອນບໍ່ໄດ້" ໃນບໍ່ຊ້າ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງທ່ານ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານຜູ້ຈາກໄປກ່ອນທ່ານ.

22 ໂອ້ ຖ້າທ່ານໄດ້ກັບໃຈກ່ອນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ໄດ້ມາເຖິງທ່ານ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດມີລັ້ນດອນແຫ່ງສະຫວັນຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງທ່ານ; ແລະ ພຣະອົງກະທຳກັບທ່ານຕາມ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຕາມ ະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 7

ມໍມອນ ເຊື້ອ ເຊີນ ຊາວ ເລມັນ ໃນ ຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໃຫ້ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ, ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຮັບ

ຄວາມລອດ—ທຸກຄົນທີ່ເຊື້ອ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຈະເຊື້ອ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບ "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໄປນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່; ແລະ ນີ້ຄືຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ:

2 ຈົ່ງ ຮູ້ ໄວ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ "ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

3 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້.

4 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງປະຖິ້ມອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງທ່ານ ເສຍ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເບີກບານ ໃນ ການ ຫລັ່ງ ເລືອດ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈັບມັນຂຶ້ນມາອີກ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

5 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງມາຫາ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ະເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຊາວຍິວຂ້າ, ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ ພຣະອົງໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດອີກ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ "ໄຊຊະນະເໝືອຫລຸມສົບ;

<p>21 ກ 1 ກສທ 15:53-54. 22 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 1 ກ ຮລມ 15:11-13. 2 ກ ແອວ 10:3. 5 ກ 2 ນພ 3:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. ຄ ອຊຢ 25:8; ມຊຢ 16:7-8.</p>
---	---	---

ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ແຫ່ງ ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກກິນໄວ້ນໍາອີກ.

6 ແລະ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ການ ພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ຊຶ່ງ ໂດຍການ ນັ້ນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນມາຍືນຢູ່ຕໍ່ ໜ້າ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ນໍາ ການ ໄຖ່ມາສູ່ ໂລກ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຜູ້ທີ່ຖືກພົບວ່າ ະບໍ່ ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນ ວັນພິພາກສາ ຍ່ອມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ເຂົ້າ ະໄປຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮ້ອງເພງ ສັນລະເສີນ ໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຮ່ວມກັບ ະຜູ້ຂັບ ຮ້ອງຢູ່ເບື້ອງເທິງ, ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະ ບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ະພຣະເຈົ້າດຽວກັນ, ໃນ ສະພາວະແຫ່ງ ະຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

8 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ຍິດ ພັນ ໃນ ະພຣະກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ບໍ່ພຽງ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກຊຶ່ງຈະມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ ະຈາກ ຊາວຍີວນໍາອີກ, ຊຶ່ງບັນທຶກນັ້ນ ຈະອອກ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະມາຫາທ່ານ.

9 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເລື່ອງນີ້ມີຂຽນໄວ້ໂດຍ ມີເຈດຕະນາທີ່ ຈະ ໃຫ້ທ່ານ ະເຊື່ອເລື່ອງ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານ ເຊື່ອເລື່ອງ ນັ້ນ; ທ່ານຈະເຊື່ອເລື່ອງນີ້ຄືກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກ

ທ່ານ ເຊື່ອເລື່ອງນີ້ ທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ະບັນ ພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ະວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈນໍາອີກ ຊຶ່ງ ກະທໍາຂຶ້ນ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ ະບັນດາພວກເຂົາ.

10 ແລະ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ອີກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສ່ວນ ທີ່ງ່າ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຍາໂຄບ; ສະນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ະບັນດາຜູ້ຄົນ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາທໍາອິດ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນ ໄປ ວ່າ ທ່ານ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ ກ່ອນ, ແລ້ວດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ, ຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ, ຕາມສິ່ງທີ່ ພຣະອົງບັນຊາພວກເຮົາ, ມັນຈະດຶກກັບທ່ານ ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ຊາວ ເລມັນ ຊອກ ທໍາ ລາຍ ຊາວ ນີໄຟ— ພຣະຄໍາພີມໍມອນຈະອອກມາໂດຍອໍານາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ—ຄໍາສາບແຊ່ງເຖິງຜູ້ທີ່ມີ ຈິດໃຈ ໄຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານ ະວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບັນທຶກ ຂອງນີໄຟຈະອອກມາໃນເວລາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ເສື້ອມ ໂຊມ, ແລະ ມີການປະຖິ້ມຄວາມ ເຊື້ອ. ປະມານ ຄ.ສ. 400-421.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ະໂມ ໂຣ ໂນ ເຮັດ

6ກ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
7ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
ຂ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.

ຄ 1 ນຟ 10:21; ຄພ 76:62; ມຊ 6:57.
ງ ມຊຢ 2:28.
ຈ ຄພ 20:28.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ສ ຄມພ ຊົນຊົນ, ຄວາມຊົນຊົນ.
8ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຂ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທໍາຄໍາພີ.
ຄ 2 ນຟ 29:4-13.
ງ 1 ນຟ 13:38.
9ກ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ.
ຂ 1 ນຟ 13:38-41.
10ກ 2 ນຟ 31:5-9.
8 1ກ ຄມພ ໂມໂຣໂນ, ລູກ ຊາຍຂອງມໍມອນ.

“ບັນທຶກຂອງມໍມອນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດເລື່ອງທີ່ຈະຂຽນ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກການສູ້ຮົບ ກໍ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າສະຫຍົດສະຫຍອງທີ່ຄູໂມຣານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄດ້ຖືກ ຊາວເລມັນຕິດຕາມລ່າຈົນຖືກທຳລາຍໄປໝົດ.

3 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຖືກພວກເຂົາຂ້ານຳອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໃຫ້ຢູ່ ຜູ້ດຽວເພື່ອຂຽນເລື່ອງເສົ້າສະຫລັດໃຈກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງບິດາຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າຫລືບໍ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້.

4 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ບັນ ທຶກ ແລະ ຈະ ເຊື່ອງມັນ ໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ບ່ອນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປນັ້ນບໍ່ສຳຄັນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ “ບັນທຶກນີ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈຸດປະສົງຂອງມັນໄວ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນມັນໄວ້ອີກຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າມີບ່ອນຂຽນໃນ ສຳແຜ່ນຈາລຶກ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີໂລຫະອີກ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວ. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບພ້ອມທັງຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ

ບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນເລີຍທັງບໍ່ມີບ່ອນຈະໄປຫາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດົນປານໃດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກໍ່ສິ້ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຕາມ ລ່າຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນ; ແລະ ການຕົກຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ທຳການນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຊາວເລມັນກຳລັງເຮັດ “ສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັນເອງຢູ່; ແລະ ທັງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຮອບໜຶ່ງຂອງການຄາດຕະກຳ ແລະ ການນອງເລືອດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນບໍ່ມີຍາມເຊົາ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ສົງຄາມຈະສິ້ນສຸດລົງຕອນໃດ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຫລືອຢູ່ນອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ “ພວກໂຈນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ຽງແທ້ເລີຍ ນອກຈາກ “ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຈົນຮອດເວລາທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ ໃຫຍ່ຫລວງ;

<p>1 ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 2 ກ ມມ 6:2-15. ຂ ຄພ 3:18. 3 ກ ມຣນ 9:22. 5 ກ ມມ 2:17-18.</p>	<p>ຂ ມມ 6:6. 6 ກ ແອວ 45:10. 7 ກ 1 ນພ 12:2-3. 8 ກ 1 ນພ 12:20-23. 9 ກ ມມ 2:8.</p>	<p>10 ກ 3 ນພ 28:7; ອທ 12:17. ຄມພ ສານຸສິດຊາວ ນິໄຟສາມຄົນ.</p>
---	---	--

ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເພິ່ນ ຢູ່ກັບຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເພິ່ນຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຫລືບໍ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຮົາ.

12 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບບັນທຶກນີ້ ແລະ ບໍ່ຕໍານິຕິຕຽນມັນ ເພາະຂໍ້ບົກພ່ອງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ຈັກເຖິງ ກໍ່ເລື່ອງສໍາຄັນກວ່ານີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືໂມໂຣໂນ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທ່ານ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງມໍ່ມອນ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງມີໄຟ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ ເຊື່ອບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງກ່າວຢ່າງແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ມັນໄປ ຂໍເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ; ແຕ່ວ່າບັນທຶກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

15 ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອໍານາດນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ ໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ; ເພາະພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງວ່າ ມັນຈະເປັນໄປເພາະການທີ່ ເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງ

ພຣະອົງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຫລື ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປດົນນານແລ້ວ.

16 ແລະ ຄົນທີ່ຈະນໍາສິ່ງມີມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະວ່າມັນຈະຖືກ ນໍາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງສະຫວ່າງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກນໍາອອກມາຈາກດິນ, ແລະ ມັນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ, ແລະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຖ້າຫາກມີ ຄວາມຜິດກໍ່ເປັນຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມຜິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ຂໍວິຈານກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງຕົວໄວ້ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງໄຟນະລົກ.

18 ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງສະແດງມັນຕໍ່ເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຖືກລົງໂທດ—ກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງໄວ້ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະສັ່ງໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງຫ້າມ.

19 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດທີ່ ຕັດສິນຜູ້ອື່ນຢ່າງຮີບດ່ວນຈະຖືກຕັດສິນຢ່າງຮີບດ່ວນຄືກັນ; ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາຈ້າງຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນ ຍ່ອມຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທໍາຮ້າຍຄືກັນ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິກ່າວໄວ້ຄື—ມະນຸດບໍ່ຄວນທໍາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ທັງ

10 ຂ ມມ 1:16.	15 ກ ຄພ 4:5.	ຂ 3 ນພ 29:5;
11 ກ 3 ນພ 28:24-26.	16 ກ 2 ນພ 3:6-7, 11, 13-14.	ອທ 4:8.
12 ກ 3 ນພ 26:6-11.	ຂ ອຊຢ 29:18;	19 ກ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກ
13 ກ 3 ນພ 5:20.	2 ນພ 27:29.	ຫ້ອຍທ້າຍ);
14 ກ ມຣນ 10:1-2.	17 ກ ມມ 9:31, 33;	3 ນພ 14:1-2;
ຂ ຈສ—ປ 1:46.	ອທ 12:23-28.	ມຣນ 7:14.

ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຕັດສິນກັນ; ເພາະວ່າການຕັດສິນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົານໍາອີກ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.

21 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າໂດຍສະແດງຄວາມໂມໂຫ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກໍ່ກວນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະທໍາລາຍວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຈີ່ຈໍາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນດອກ—ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນກໍຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ;

22 ເພາະວ່າ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດໍາເນີນຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດທັງໝົດ.

23 ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄໍາທໍານາຍຂອງ "ເອຊາຢາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈາກໄປກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຈະຕ້ອງ ະທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະອົງຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ພຣະອົງຮູ້ເຖິງ "ຄໍາອະທິຖານ

ຂອງພວກເຂົາ ວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອພິນັ້ນຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍ ະພູໄດ້; ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນໄດ້, ແລະ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ເຮັດ ະຄຸກພັງທະລາຍລົງກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຮງ ທັງສັດປ່າ ແລະ ງູພິດ ກໍຍັງເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະອໍານາດແຫ່ງຄໍາຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄໍາອະທິຖານຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄົນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ນໍາເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາ.

26 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈໍາຕ້ອງເວົ້າວ່າມັນຈະບໍ່ມາເຖິງ, ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ ມັນຈະ "ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍັບຍັ້ງໄດ້; ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຜູ້ຄົນເວົ້າກັນວ່າ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະມາຄືກັນກັບວ່າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເວົ້າອອກ ະຈາກຄົນຕາຍ.

27 ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ "ເລືອດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະ ະການມົ້ວສຸມລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ.

<p>22 ກ ຄພ 3:3. 23 ກ 3 ນພ 20:11; 23:1. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 3:19-20; 26:16. 24 ກ ອນ 1:12-18; ມມ 9:36; ຄພ 10:46.</p>	<p>ຂ ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:9. ຄ ແອວ 14:27-29. 25 ກ ມມ 5:21. 26 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 33:13. ຂ ມມ 9:15-26;</p>	<p>ມຮນ 7:27-29, 33-37. ຄ 2 ນພ 26:15-16; ມມ 9:30; ມຮນ 10:27. 27 ກ ອທ 8:22-24; ຄພ 87:6-7; ຂ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.</p>
---	---	--

28 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ປະ ຕິ ເສດ, ແລະ "ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆກັບມາເສື່ອມຄວາມສັກສິດ ແລະ ລະ ເມີ ເພີ່ ຜັນ ດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນວັນທີ່ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຜູ້ສອນຈະລຸກຂຶ້ນ ໃນຄວາມທະນົງ ໃຈຂອງຕົນ, ຈົນເຖິງການອິດສາບັງບຽດຜູ້ຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງຄົນອື່ນ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ "ທີ່ຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງໄຟ, ແລະ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ຂ້າຍຄວັນໃນຕ່າງແດນ;

30 ແລະ ຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງ "ສົງຄາມ, ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆນຳອີກ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສິ່ງສົກກະປົກທີ່ສຸດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ມັນຈະມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ແລະ ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການໂສເພນີ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນໜ້າກຽດ ຂັງນາໆປະການ; ຈະເປັນເວລາທີ່ຈະມີຫລາຍຄົນກ່າວວ່າ ເຮັດແນວນີ້ ຫລື ເຮັດແນວນັ້ນ ໂລດ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ "ເປັນຫຍັງດອກ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ສົ່ງເສີມການກະທຳເຊັ່ນນີ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແຕ່ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາຢູ່ໃນ "ນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງກ່າວ

ວ່າ: ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ, ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການອະໄພ ຈາກບາບຂອງທ່ານ.

33 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນ ແລະ ແຂງຄໍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສ້າງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຕົນເອງເພື່ອຫາ "ຜົນປະໂຫຍດ? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງ ະປຽນ ພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານ ຈະ ໄດ້ນຳເອົາ "ຄວາມອັບປະໂຫຍດມາໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈົ່ງພິຈາລະນາການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຍ່ອມມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງສຳເລັດທັງໝົດ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງມາໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເມື່ອເວລາມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄືກັບວ່າທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ່ານ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງທ່ານ.

36 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານໄດ້ "ເດີນໄປໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ; ແລະ ມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ ະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງຕົນ ຈົນເຖິງການນຸ່ງ "ເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍ, ຈົນເຖິງຂຶ້ນມີການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ

28 ກ 2 ຕມທ 3:1-7;
1 ນຟ 14:9-10;
2 ນຟ 28:3-32; ຄພ 33:4.
29 ກ ຢອ 2:28-32;
2 ນຟ 27:2-3.
ຂ 1 ນຟ 19:11;
ຄພ 45:39-42.

30 ກ ມທ 24:6;
1 ນຟ 14:15-17.
31 ກ 2 ນຟ 28:21-22.
ຂ 2 ນຟ 28:8.
ຄ ແອວ 41:11.
33 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ
ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 1 ນຟ 13:26-29.
ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
36 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຢຄ 2:13.
ຄ ແອວ 5:53.

ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ມີເຈດຕະນາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແລະ ທັງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກໆບ່ອນກັບມາສຶກກະປົກເພາະຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ.

37 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຮັກ ກຽມ, ແລະ ຮັກເຂົ້າຂອງ ຂອງທ່ານ, ແລະ ຮັກເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ການຕົກແຕ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານຫລາຍກວ່າທີ່ທ່ານຮັກຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

38 ໂອ້ ທ່ານຄົນສຶກກະປົກ, ທ່ານຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ທ່ານຜູ້ສອນ, ຜູ້ຊຶ່ງຂາຍຕົວເພື່ອສິ່ງທີ່ຈະເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ນັ້ນ ສຶກກະປົກ? ດ້ວຍ ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງ ຮັບອາຍທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ? ດ້ວຍ ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄິດວ່າຄຸນຄ່າຂອງຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນຈົບນັ້ນສຳຄັນກວ່າ ຄວາມທຸກທໍລະມານຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຕາຍ—ຍ້ອນວ່າ ຄຳສັນລະເສີນຂອງໂລກບໍ່?

39 ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຕົກແຕ່ງຕົວດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ແລະ ຍັງຍອມໃຫ້ຄົນຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກຜ່ານທ່ານໄປ, ແລະ ບໍ່ຫລຽວແລພວກເຂົາ?

40 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍ ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງສ້າງ ກວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລີ້ລັບຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ

ຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກກຳພ້າຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເລືອດພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສາມີຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກພື້ນດິນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນເທິງຫົວຂອງທ່ານ?

41 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດາບ ແຫ່ງ ການ ແກ້ ແຄ້ນແຂວນຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ; ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງ ໃນບໍ່ຊ້າມື້ ທີ່ພຣະອົງຈະ ແກ້ແຄ້ນທ່ານ ແທນ ເລືອດ ຂອງໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ທົນ ຕໍ່ ການຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 9

ໂມໂຣໄນເຊື້ອເຊີນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດໃຫ້ກັບໃຈ—ເພິ່ນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ ພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ, ຜູ້ ມອບ ການເປີດເຜີຍ ແລະ ຖອກເທຂອງປະທານ ແລະ ເຄື່ອງ ໝາຍ ເທິງ ຜູ້ ທີ່ ຊື່ ສັດ—ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນຢຸດລົງກໍເພາະວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື—ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມໄປກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ—ມະນຸດຖືກຕັກເຕືອນໃຫ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດນຳອີກ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະເຊື່ອໃນມື້ແຫ່ງການສະເດັດມາຍັງມຸຍາມທ່ານຫລືບໍ່—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ເມື່ອ

<p>37 ກ 2 ນຟ 28:9-16. 38 ກ ຣມ 1:16; 2 ຕມທ 1:8; 1 ນຟ 8:25-28;</p>	<p>ແອວ 46:21. ຂ ມຊຢ 3:25. ຄ 1 ນຟ 13:9. 40 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.</p>	<p>41 ກ 1 ນຟ 22:14. 9 2 ກ ມລກ 4:5; 3 ນຟ 28:31.</p>
---	---	--

“ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກກັ່ເຂົ້າກັນຄືກັນກັບມ້ວນກະດາດ, ແລະ ທາດຕ່າງໆ ຈະ າລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ທ່ານຈະຖືກນຳມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເວລານັ້ນທ່ານຈະກ່າວບໍ່ວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ?

3 ເວລານັ້ນທ່ານຍັງຈະປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກຢູ່ບໍ່ ຫລື ທ່ານຈະສາມາດຫລຽວເບິ່ງພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າທ່ານຈະສາມາດຢູ່ກັບພຣະອົງ ພາຍ ໃຕ້ ຄວາມ ສຳ ນຶກ ຜິດ ຂອງ ທ່ານໄດ້? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ທ່ານຈະມີຄວາມສຸກທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນໄດ້ ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງທ່ານທໍລະມານ ຢູ່ດ້ວຍຄວາມສຳ ນຶກຜິດວ່າ ທ່ານເຄີຍເຮັດຜິດຕໍ່ກິດຂອງພຣະອົງ?

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າທ່ານຈະທຸກທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ທ່າງທ່າພາຍໃຕ້ຄວາມສຳ ນຶກຜິດໃນຄວາມສົກກະປົກຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຍິ່ງກວ່າທ່ານຈະຢູ່ກັບຈິດວິນຍານທີ່ ັອັບປະໂຫຍດໃນ ຂະນະລົກ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອທ່ານຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນ າຄວາມເບື້ອຍເບົ້າຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດແປວໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດຢູ່ໃນຕົວທ່ານ.

6 ໂອ້ ແລ້ວທ່ານ າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ທ່ານຈົ່ງ ະຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະບິດາຢ່າງສຸດກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານອາດຈະພົບວ່າທ່ານບໍ່ມີມົນທົນ ມີແຕ່ າຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມງາມ, ແລະ ຄວາມຂາວ, ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງ າພຣະເມສາມັອຍໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

7 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ າປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າມັນໝົດໄປແລ້ວ, ວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ, ຫລື ການທຳນາຍ, ຫລື ຂອງປະທານ, ຫລື ການປິ່ນປົວ, ຫລື ການເວົ້າດ້ວຍພາສາອື່ນ, ແລະ ະການແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາອື່ນ;

8 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກ າພຣະກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກອ່ານເຂົາກໍບໍ່ ະເຂົ້າໃຈມັນ.

9 ເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານ ບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນ າເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ໃນ ພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຜັນແປ ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເລີຍ?

2 ຂ ມມ 5:23; ຄພ 63:20-21. ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ຄ ອມ 9:13; 3 ນພ 26:3. 4 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຂ ຄມພ ນະລົກ. 5 ກ 2 ນພ 9:14.

6 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ ອຊກ 18:23, 32; ຄພ 98:47. 7 ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. 8 ຄມພ ພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. 9 ກ 3 ນພ 29:6-7. ຂ 1 ກສທ 12:7-10;

ຫຼຸ 1:7. 8 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ມທ 22:29. 9 ກ ຮສ 13:8; 1 ນພ 10:18-19; ກອວ 7:20; ມຮນ 8:18; ຄພ 20:12.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າທາກທ່ານນຶກຄິດໃຫ້ຕົວເອງເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ຜັນແປໄດ້, ແລະ ໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເວລານັ້ນ ທ່ານກໍ່ນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນແກ່ທ່ານ, ເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຄື "ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງອາດາມ, ແລະ ເປັນຍ້ອນ "ອາດາມ ການຕົກຂອງມະນຸດຈົ່ງມີມາ. ແລະ ເປັນຍ້ອນການຕົກຂອງມະນຸດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈຶ່ງສະເດັດມາ, ຜູ້ເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະເຢຊູຄຣິດ "ການໂຖ່ຂອງມະນຸດຈົ່ງມີມາ.

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນການໂຖ່ຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງມາໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືກນຳກັບໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍການນີ້ມະນຸດທັງປວງຈຶ່ງຖືກໂຖ່, ເປັນຍ້ອນການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການໂຖ່ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກການ ຍືນອນຫລັບອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງເມື່ອເວລາສູງແກດັງ

ຂຶ້ນ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະປຸກມະນຸດທັງປວງໃຫ້ຕື່ນຈາກການຍືນອນຫລັບ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈະອອກມາທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ແລະ ທຸກຄົນຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ໂດຍຖືກໂຖ່ ແລະ ຫລຸດຈາກ "ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຊົ່ວນິລັນດອນ, ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຕາຍທາງໂລກ.

14 ແລະ ເວລານັ້ນ "ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຈະມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເວລານັ້ນຄົນທີ່ "ສຶກກະປົກຈະຄົງສຶກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະຄົງຊອບທຳຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ເປັນສຸກຈະຄົງເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເປັນສຸກກໍ່ຄົງບໍ່ເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານວ່າ ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວບໍ່? ເວລາສຸດທ້າຍມາຮອດແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຍັງບໍ່ທັນມາຮອດເທື່ອ; ແລະ ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທຳບໍ່ໄດ້ເປັນໜ້າມະຫັດສະຈັນແກ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນໃຜທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ "ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?

<p>11 ກ ປຖກ 1:1; ມຊຢ 4:2; ຄພ 76:20-24. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຖືກໂຖ່. 13 ກ ຮລມ 14:15-18. ຂ ຄພ 43:18. ຄ ຄພ 138:16.</p>	<p>15 ກ ມຮນ 7:35-37; ຄພ 35:8. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>
<p>12 ກ ມຊຢ 3:26. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຄ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່,</p>	<p>14 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຂ ແອວ 7:21; ຄພ 88:35.</p>	<p>16 ກ ພສສ 40:5; ຄພ 76:114; ມຊ 1:3-5.</p>

17 ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຊຶ່ງໂດຍ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະ ຜູ້ສ້າງ ມະນຸດ ຈຶ່ງຖືກ ສ້າງຂຶ້ນ ດ້ວຍ "ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະອົງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ?

18 ແລະ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢ່າງ? ແລະ ມີ ສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢ່າງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໂດຍ ມີ ຂອງອັກຄະສາວົກ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກມີ "ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ກະທໍາຂຶ້ນ ໃນ ສະ ໄໝນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດ ໃດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຍັງເປັນ ອົງຜູ້ບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ໄປເລື້ອຍໆ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ; ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງ ພຣະອົງຈະເລີກເປັນ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ເລີກເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່.

20 ແລະ ເຫດຜົນທີ່ພຣະອົງເລີກເຮັດ "ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ບັນ ດາ ລູກຫລານ ມະນຸດ ເປັນເພາະວ່າພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ອອກຈາກທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນ ະໄວ້ວາງໃຈ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍບໍ່ສົງໄສຈັກດີ້, "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາຂໍຈາກພຣະ ບິດາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ; ແລະ ຄໍາສັນຍາມີກັບຄົນທັງປວງ, ເຖິງແມ່ນທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

22 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກັບສານຸສິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຜູ້ຊົມໄດ້ຍິນວ່າ: ທ່ານຈົ່ງ "ອອກໄປທົ່ວໂລກ, ແລະ ຈົ່ງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ;

23 ແລະ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະ "ອັບປະໂຫຍດ;

24 ແລະ "ເຄື່ອງໝາຍເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອໄປ— ໃນນາມຂອງເຮົາເຂົາຈະຂັບໄລ່ ະຜິສາດອອກໄປ; ເຂົາຈະເວົ້າອອກມາເປັນພາສາອື່ນ; ແລະ ເຂົາຈະຈັບໆໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາດີ່ມສິ່ງທີ່ເປັນພິດ ມັນຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຂົາ; ເຂົາຈະເອົາ "ມືວາງໃສ່ຄົນປ່ວຍໄຂ້ ແລະ ຄົນປ່ວຍຈະຫາຍດີ;

25 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ໂດຍບໍ່ສົງໄສຈັກດີ້, ເຮົາຈະ "ຍືນຍັນຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາທັງໝົດກັບເຂົາ, ເຖິງກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

17 ກ ຢຄ 4:9.
ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຄ ປຖກ 2:7;
ມຊຢ 2:25.
18 ກ ຢສ 6:14.
19 ກ ຄພ 63:7-10.
20 ກ ຜປ 6:11-13;
ອທ 12:12-18;

ມຣນ 7:35-37.
ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
21 ກ ມທ 21:22;
3 ນຟ 18:20.
22 ກ ມຣກ 16:15-16.
ຄມພ ວູ່ງາງານເຜີຍແຜ່.
23 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,

ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
24 ກ ມຣກ 16:17-18.
ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
ຂ ກກຈ 16:16-18.
ຄ ຄມພ ການປະຕິບັດ
ຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ.
25 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ;
ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຜູ້ໃດຈະສາມາດ ຍືນຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້? ຜູ້ໃດຈະສາມາດປະຕິເສດຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້? ຜູ້ໃດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ ຕ້ານອຳນາດທີ່ຊົງລິດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະໝົນປະໝາດວຽກງານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະດູໝົນລູກໆ ຂອງພຣະຄຣິດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ ພົມປະໝາດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທ່ານນັ້ນແຫລະຈະແປກໃຈ ແລະ ຈະ ຕາຍ.

27 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈົ່ງຢາໄດ້ໝົນປະ ໝາດເລີຍ, ແລະ ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍ, ແຕ່ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ທູນຂໍພຣະບິດາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານ ຕ້ອງການ, ຢາສົງໄສເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຄືກັນກັບໃນຄວາກ່ອນ, ແລະ "ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ະໃຈ, ແລະ ະເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ ຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສົມ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

28 ຈົ່ງ ະສະຫລາດໃນວັນເວລາແຫ່ງ ການທົດລອງຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເອົາຕົວ ອອກໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດທັງ ໝົດ; ຢາໄດ້ຂໍເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອ ະຄວາມໂຄ່ຂອງທ່ານ, ແຕ່ໃຫ້ຂໍດ້ວຍ ຄວາມໝັ້ນຄົງອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເພື່ອທ່ານ ຈະບໍ່ໄດ້ຍອມຕໍ່ການລົ້ລວງ, ແຕ່ວ່າເພື່ອ

ທ່ານຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ ະພຣະເຈົ້າອົງທີ່ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

29 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມ ະມີຄຳຄວນ, ແລະ ເຮັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະ ຊົນຢູ່, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດເຊັ່ນນີ້ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ມີ ທາງທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເລີຍ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄື ກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ "ເວົ້າຈາກຄົນຕາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຈະໄດ້ຍືນຄຳ ເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

31 ຢາໄດ້ກ່າວໂທດຂ້າພະເຈົ້າຍ້ອນ "ຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະຄວາມຂາດ ຕົກບົກພ່ອງຂອງເພິ່ນ, ທັງຄົນທີ່ຂຽນໄວ້ ກ່ອນເພິ່ນເລີຍ; ແຕ່ທາງທີ່ດີຈົ່ງຖວາຍ ຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ ສະແດງຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງພວກ ເຮົາໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃຫ້ຮອບຄອບດີກວ່າທີ່ພວກເຮົາ ເປັນມາ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາໄດ້ ຂຽນບັນທຶກນີ້ຕາມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍອັກຂະລະຊຶ່ງເອີ້ນ

<p>26 ກ 3 ນຟ 29:4-7. ຂ ສພສ 13:13. 27 ກ ມຣນ 10:30-32. ຂ ຢຊ 22:5; ຄພ 64:22, 34. ຄມພ ໃຈ. ຄ ຟລປ 2:12. 28 ກ ຢຄ 6:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ແອວ 5:13. 29 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ— ເງື່ອນໄຂສຳລັບ ການບັບຕິສະມາ. ຂ 1 ກຣທ 11:27-30; 3 ນຟ 18:28-32.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ. 30 ກ ມມ 8:26; ມຣນ 10:27. 31 ກ ມມ 8:17; ອທ 12:22-28, 35.</p>
---	---	--

ກັນໃນບັນດາພວກເຮົາວ່າ ພາສາເອຍິບທີ່
”ບັບປຸງໃໝ່, ໂດຍໄດ້ຖືກມອບຕໍ່ກັນມາ
ແລະ ປ່ຽນແປງໄປຕາມວິທີເວົ້າຂອງພວກ
ເຂົາ.

33 ແລະ ຖ້າຫາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກ
ເຮົາໃຫຍ່ພໍ, ພວກເຮົາອາດຈະຂຽນເປັນພາ
ສາເຮັບເຮີ; ແຕ່ພວກເຮົາກໍໄດ້ປ່ຽນແປງພາ
ສາເຮັບເຮີນຳອີກ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາ
ຂຽນເປັນພາສາເຮັບເຮີໄດ້, ຈິ່ງເບິ່ງ, ທ່ານ
ຈະບໍ່ພົບຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງ ໃນບັນ
ທຶກຂອງພວກເຮົາເລີຍ.

34 ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ເລື່ອງ ທີ່
ພວກເຮົາຂຽນໄວ້, ແລະ ຮູ້ອີກວ່າ ບໍ່ມີບຸກ
ຄົນອື່ນໃດຮູ້ພາສາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ດ້ວຍເຫດວ່າບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຮູ້ພາສາຂອງ
ພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈິ່ງ ຈະຕຽມ
”ທາງເພື່ອການແປຄວາມໝາຍນັ້ນ.

35 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມີຂຽນໄວ້ເພື່ອ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ກຳຈັດເລືອດຂອງພິມັອງ
ຜູ້ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນ ”ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືອອກ
ຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ.

36 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
”ປາດຖະໜາໃຫ້ກັບພິມັອງຂອງພວກເຮົາ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການກັບຄືນມາສູ່ຄວາມ
ຮູ້ເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ອັນເປັນໄປຕາມຄຳອະ
ທິຖານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຜູ້
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

37 ແລະ ຂໍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈິ່ງຍິນ
ຍອມໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາຈິ່ງ
ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດ
ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຂໍ
ໃຫ້ພຣະອົງຈິ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຂົາຕະຫລອດການ, ໂດຍທາງສັດທາໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

ໜັງສືອີເທີ

ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຮັດທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້
ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພິບເຫັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ.

ບົດທີ 1

ໂມໂຮໂນ ຫຍໍ້ການບັນທຶກຂອງອີເທີເຂົ້າ
ກັນ—ລຳດັບ ການ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ
ອີເທີ—ພາສາ ຂອງ ຊາວ ຢາເຮັດ ບໍ່ໄດ້
ສັບສົນ ໃນ ສະໄໝ ຂອງ ທໍດອຍ ເມືອງ ບາ
ເບນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະນຳ

ພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ເລືອກໄວ້ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ”ໂມໂຮໂນໃຫ້
ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝກ່ອນ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ ໃນຜືນແຜ່ນ

32 ກ 1 ນຟ 1:2; ມຊຢ 1:4.	ຄພ 17:1. 35 ກ 2 ນຟ 26:15.	[ອີເທີ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຮໂນ, ລູກ
34 ກ ມຊຢ 8:13-18; ອທ 3:23, 28;	36 ກ ມມ 8:24-26; ຄພ 10:46-49.	ຊາຍຂອງມໍມອນ.

ດິນທາງເໜືອນີ້ ໂດຍ ະພຣະທັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດບັນທຶກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈາກແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ໜັງສືອີເທີ.

3 ແລະ ຄືກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄິດ ໄວ້ ແລ້ວວ່າ, ໃນພາກທຳອິດຂອງບັນທຶກນີ້ ມີ ຢູ່ແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢົວ ຊຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບ ການສ້າງ ໂລກ ແລະ ກ່ຽວກັບອາດາມນຳ ອີກ ແລະ ເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງ ອາດາມຈົນມາຮອດເວລາຂອງ "ທໍ ຄອຍ ສູງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມຊຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາລູກຫລານ ມະນຸດ ຈົນ ຮອດເວລານັ້ນ—

4 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ "ເວລາ ຂອງອາດາມຈົນມາຮອດເວລານັ້ນ; ເພາະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ; ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ພົບພໍ້ ແຜ່ນ ຈາລຶກ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ມີ ອຳນາດ ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເລື່ອງ ລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງ ລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ທໍ ຄອຍ ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກທຳລາຍໝົດ.

6 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ໄວ້ ຕາມນີ້. ຜູ້ທີ່ຂຽນບັນທຶກນີ້ມີຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທໍ.

7 ໂຄຣຣີອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣັນ.

8 ແລະ ໂມຣັນເປັນລູກຊາຍຂອງອີເທັມ.

9 ແລະ ອີເທັມເປັນລູກຊາຍຂອງເອທາ.

10 ແລະ ເອທາເປັນລູກຊາຍຂອງເຊດ.

11 ແລະ ເຊດເປັນລູກຊາຍຂອງຊິບລັນ.

12 ແລະ ຊິບລັນເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

13 ແລະ ຄອມ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທໍ.

14 ແລະ ໂຄຣຣີອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາມນີແກດາ.

15 ແລະ ອາມນີແກດາເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາໂຣນ.

16 ແລະ ອາໂຣນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ເທັດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີອາທໍ.

17 ແລະ ຮີອາທໍເປັນລູກຊາຍຂອງລິບ.

18 ແລະ ລິບເປັນລູກຊາຍຂອງກິເຊ.

19 ແລະ ກິເຊເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣໍາ.

20 ແລະ ໂຄຣຣໍາເປັນລູກຊາຍຂອງເລວີ.

21 ແລະ ເລວີເປັນລູກຊາຍຂອງຄົມ.

22 ແລະ ຄົມ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມຣີ ອານທັນ.

23 ແລະ ໂມຣີອານທັນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ ຂອງຮິບລາຄິດ.

24 ແລະ ຮິບລາຄິດ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊັດ.

25 ແລະ ເຊັດເປັນລູກຊາຍຂອງເທັດ.

26 ແລະ ເທັດເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

27 ແລະ ຄອມ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທໍ.

28 ແລະ ໂຄຣຣີອານທໍເປັນລູກຊາຍຂອງ ອີເມີ.

29 ແລະ ອີເມີເປັນລູກຊາຍຂອງໂອເມ.

30 ແລະ ໂອເມເປັນລູກຊາຍຂອງຊູນ.

1 ຂ ມມ 5:23; ຄພ 87:6-7. 2 ກ ແອວ 37:21; ອຫ 15:33.

3 ກ ອມນ 1:22; ມຊຢ 28:17; ຮລມ 6:28. 4 ກ ອສ ຄວບໄລຍະດຽວກັນ

ກັບ ປະຖົມມະການ 1-10. 6 ກ ອຫ 12:2; 15:34.

31 ແລະ ຊູນເປັນລູກຊາຍຂອງຄີບ.

32 ແລະ ຄີບ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂອ ໂຣ ຣາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ;

33 "ຢາເຣັດຜູ້ນີ້ແຫລະຄືຜູ້ທີ່ມາຈາກທ່ອງ ສູງໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູ້ອື່ນ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງ ພວກເຂົາ, ໃນ ວັນ ເວລາທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດ ສັບສົນກັນ, ແລະ ສາບານໃນພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະກະຈັດ ກະຈາຍໄປຕາມ "ຜົນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມະນຸດ ຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ແລະ "ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ໂດຍທີ່ ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢາເຣັດ ຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເຖິດ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາສາ ຂອງພວກເຮົາສັບສົນຈົນວ່າພວກເຮົາເວົ້າ ບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດ ຕາສົງສານຕໍ່ຢາເຣັດ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຢາເຣັດສັບສົນ; ແລະ ຢາເຣັດກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍບໍ່ ໄດ້ສັບສົນ.

36 ຈາກນັ້ນ ຢາເຣັດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທູນຂໍພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອີກ, ເພື່ອບາງທີພຣະອົງ ຈະຫັນ ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປ ຈາກໝູ່ ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່

ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາສັບສົນ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາປານີຕໍ່ ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຄືພາສາຂອງພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ຈາກແຜ່ນດິນບໍ່ ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະ ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ ຈົ່ງ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ ພວກເຮົາຈະໄປຫາ ບ່ອນ ໃດ? ແລະ ເພື່ອບາງທີພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນ ທີ່ "ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນ ໃດ ໃນໂລກນີ້? ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນນັ້ນມາເປັນມູນມໍ ລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງຢາເຣັດກໍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງ ຢາເຣັດ.

40 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຕໍ່ ລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

41 ຈົ່ງໄປເຕົ້າໂຮມຜູງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ທັງ ໂຕ ຜູ້ ແລະ ໂຕ ແມ່ທຸກຊະນິດ, ແລະ ເມັດພືດເຄື່ອງປູກຂອງຜັງ ທຸກຊະນິດນຳ ອີກ; ພ້ອມທັງ "ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ; ແລະ

<p>33 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ. ຂ ປຖກ 11:6-9. ຄ ມຊຍ 28:17.</p>	<p>34 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ, ນ້ອງ ຊາຍຂອງ. 38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ</p>	<p>ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. 41 ກ ອທ 6:20.</p>
--	---	---------------------------------------

ຢາເຮັດ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ພ້ອມ ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ລາວ ອີກ; ແລະ ພູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ເຈົ້າ ພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພູ່ ເພື່ອນຂອງຢາເຮັດພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງ ພວກເຂົາ.

42 ແລະ ເວລາເຈົ້າເຮັດຕາມນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ນຳໜ້າພວກເຂົາລົງໄປຫາຮ່ອມພູທາງ ເໜືອ. ແລະ ເຮົາຈະພົບກັບເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເຮົາຈະ ນຳທາງເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນ ອັນ ະປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດ ໃນໂລກ.

43 ແລະ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາ ປະນາ ປະ ຊາ ຊາດ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ ໄວ້ໃຫ້ເຮົາຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກຫລານ ຂອງອ້າຍ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະ ໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະ ຊາຊາດ ໃດໆ ໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ທີ່ຈະ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເຮົາຈະສະຖາ ປະນາ ໃຫ້ ຕົວ ເຮົາ ເອງ, ຈາກ ລູກ ຫລານ ຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າດັ່ງນີ້ຍ້ອນ ວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍເຮົາເປັນເວລາອັນຍາວນານ.

ບົດທີ 2

ຊາວ ຢາເຮັດ ຕຽມ ພ້ອມ ເພື່ອ ການ ເດີນ ທາງ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ມັນ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ບ່ອນ ທີ່ ມະນຸດ ຈະ ຕ້ອງ ຮັບ ໃຊ້ພຣະຄຣິດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະ ຖືກກວາດ ອອກໄປ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົນທະນາກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ເປັນ ເວລາ ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ—ຊາວ ຢາເຮັດ ສ້າງ ເຮືອ ຈຳນວນ ຫຼິງ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖາມນ້ອງຊາຍຂອງ

ຢາເຮັດວ່າເຮັດແນວໃດເຮືອນັ້ນຈິ່ງຈະມີ ແສງສະຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ພ້ອມ ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພ້ອມ ດ້ວຍ ພູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ພ້ອມ ທັງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ລົງໄປຫາຮ່ອມພູຊຶ່ງຢູ່ທາງ ເໜືອ, (ແລະ ຮ່ອມພູນັ້ນມີຊື່ວ່າ "ນິມໂຣດ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ນາຍພານທີ່ມີຊື່ສຽງຜູ້ໜຶ່ງ) ພ້ອມທັງ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມໄວ້, ທັງ ໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທຸກຊະນິດ.

2 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທ້າງແຮ້ວຈັບນົກໃນ ອາກາດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພາຊະນະ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເອົາປາຈາກນ້ຳ ໄປກັບພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເດເຊເຮັດໄປ ນຳ ຊຶ່ງ ແປ ວ່າ ໂຕ ເຜິ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເອົາຝູງເຜິ້ງໄປນຳດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ມີຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນາໆຊະນິດ, ເມັດພືດ ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງທຸກຊະນິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ພວກເຂົາລົງມາຮອດຮ່ອມພູນິມໂຣດແລ້ວ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ແລະ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນ "ກ້ອນເມກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ເລີຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,

41 ຂ ອຫ 6:16. 42 ກ 1 ນພ 2:1-2; ອຣຮ 2:3. 2 ຄພ 84:88. ຄ 1 ນພ 13:30. 2 1 ກ ປຖກ 10:8. 4 ກ ຈບຊ 11:25; ຄພ 34:7-9; ຈສ—ປ 1:68.

ໄປຫາສ່ວນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄປເຖິງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດອອກທາງໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາຂະນະທີ່ພຣະອົງປະ ທັບຢູ່ໃນ "ກ້ອນເມກ, ແລະ ຊື່ທາງທີ່ພວກ ເຂົາຄວນຈະໄປຫາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອບັນທຸກ ຊຶ່ງ ດ້ວຍເຮືອນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຊ້ຂ້າມແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊື່ທາງ ຕະຫລອດເວລາ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກ ເຂົາຢຸດພັກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເລີຍ ທະເລໄປ, ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາ ເລີຍໄປຈົນເຖິງ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງ ສິ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ ຄົນຊອບທຳ.

8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສາບານ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດດ້ວຍພຣະພິໂລດວ່າ, ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍານີ້ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປຕະຫລອດ ການ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ "ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຜູ້ ເປັນພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ອົງດຽວ ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກໄປເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາພວກເຂົາ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ເຖິງ ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນ ດິນນີ້, ຄື ເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ;

ແລະ ຊາດໃດກໍຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຊາດ ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປເວລາຄວາມສົມ ບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາ ພວກເຂົາ. ແລະ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະມາຫາພວກເຂົາໃນ ເວລາພວກເຂົາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

10 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະ ເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະຖືກກວາດອອກ ໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະດຳລັດອັນເປັນ ນິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນຈົນກວ່າຈະຮອດ "ຄວາມສົມບູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກ ໄປ.

11 ແລະ ມັນຈະມາຫາທ່ານ, ໂອ້ ທ່ານ "ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະ ດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພື່ອທ່ານຈະກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຄວາມສົມບູນນັ້ນມາຮອດ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ນຳເອົາຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາຫາ ທ່ານຄືກັນກັບຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນເຄີຍ ເຮັດມາແລ້ວ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເລີດລ້ຳ, ແລະ ປະຊາດຊາດໃດກໍຕາມທີ່ ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງມັນ ຈະເປັນ "ອິດສະ ລະຈາກຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຈາກການ ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຈາກປະຊາຊາດອື່ນ ທັງໝົດ ພາຍໃຕ້ສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ ນີ້, ຖ້າ

<p>5 ກ ອພຍ 13:21-22. 7 ກ 1 ນຟ 4:14. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>8 ກ ອທ 13:2. ຂ ຈສ 1:3, 10; ແອວ 37:28; ອທ 9:20.</p>	<p>10 ກ 2 ນຟ 28:16. ຂ 1 ນຟ 17:37-38. 11 ກ 2 ນຟ 28:32. 12 ກ ຄມພ ເສລີພາບ.</p>
--	---	---

ທາກເຂົາ ພຽງ ແຕ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງແຜ່ນດິນ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ປະຈັກມາ ແລ້ວ ໂດຍ ເລື່ອງທີ່ ພວກເຮົາຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເຮັດບັນ ທິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງລາວມາຈົນຮອດທະເລໃຫຍ່ແບ່ງ ແຍກແຜ່ນດິນ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາ ຮອດທະເລແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນ ຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ໂມ ຣີອານຄູເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ຜ້າເຕັນນັ້ນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລແຫ່ງນັ້ນເປັນ ເວລາສີ່ປີ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ທ້າຍປີທີສີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງ ມາຫານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດອີກ, ແລະ ປະ ທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ ກໍ່ຕີສອນລາວ ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຈື່ຈໍາ ທີ່ຈະ ຮູ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເລີຍ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ ໄດ້ກັບ ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອພິນ້ອງຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳ ລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກລາວ ວ່າ: ເຮົາຈະຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ພິນ້ອງ ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ ວ່າເຈົ້າຢາໄດ້ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ "ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ ຈະ ຍາຍາມ ຢູ່ກັບ ມະນຸດ ສະເໝີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກເຈົ້າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປຈົນສູກເຕັມ ທີ່ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ນີ້ຄືຄວາມນິກ ຄົດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເຮົາຈະ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ມີປະເສີດ ເລີດລ້ຳກ່ວາແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ລົງມືເຮັດວຽກ, ແລະ ສ້າງເຮືອຕາມແບບ ຊຶ່ງເຮົາເຮັດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ ລົງມືສ້າງເຮືອພ້ອມທັງພິນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອຕາມແບບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດມາແລ້ວຕາມ "ຄຳແນະນຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມັນນ້ອຍ ແລະ ເປົາຢູ່ ເທິງໜ້ານ້ຳຄືກັນກັບຄວາມເປົາຂອງນົກທີ່ ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

17 ແລະ ເຮືອເຫລົ່ານັ້ນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ວິທີອັນ "ແໜ້ນໜາທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າມັນສາ ມາດບັນຈຸນ້ຳໄດ້ຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ທ້ອງ ຂອງ ມັນ ແໜ້ນ ໜາ ຄື ກັນ ກັບ ຊາມ; ແລະ ຂ້າງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ທ້າຍທັງສອງເບື້ອງສ້ວຍແຫລມ; ແລະ ທາງ ເທິງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ຄວາມຍາວຂອງມັນຄືກັນກັບຄວາມຍາວ ຂອງຕົ້ນໄມ້; ແລະ ປະຕູຂອງມັນ, ເວລາປິດ ແລ້ວ, ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ

<p>12 ຂ ອຊຢ 60:12. 14 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>15 ກ ອທ 15:19. ຂ ປຖກ 6:3; 2 ນຟ 26:11; ມມ 5:16.</p>	<p>ຄ ອທ 9:20. 16 ກ 1 ນຟ 17:50-51. 17 ກ ອທ 6:7.</p>
---	--	--

ໄດ້ເຮັດວຽກຊຶ່ງພຣະອົງບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດເຮືອຕາມທີ່ພຣະອົງແນະນຳໃຫ້ຂ້າມ້ອຍເຮັດ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ມັນ ບໍ່ມີ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຢູ່ໃນເຮືອເລີຍ? ແລະ ຂ້າມ້ອຍຈະບັງຄັບເຮືອໄປທາງໃດ? ພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍເພາະວ່າພວກຂ້າມ້ອຍຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້ໃນເຮືອ, ນອກຈາກດ້ວຍອາກາດທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ສະນັ້ນພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍ.

20 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າເຈາະຮູຂ້າງເທິງຮູໜຶ່ງ ແລະ ເຈາະທ້ອງເຮືອອີກຮູໜຶ່ງ. ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຈະຕ້ອງທົນທຸກເພາະຂາດອາກາດ ໃຫ້ເຈົ້າເປີດຮູ ແລະ ຮັບອາກາດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່ານ້ຳໄຫລເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າປິດຮູເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເຮັດ.

22 ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ຈົ່ງ ໂປດ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຖີດ, ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ຕຽມພາຊະນະໄວ້ສຳລັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ ທອດພຣະເນດເຖີດ, ມັນບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງເລີຍ ຢູ່ໃນ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຖີດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຂ້າມນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ດ້ວຍຄວາມມືດບໍ່?

23 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ວ່າ: ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້

ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນພາຊະນະຂອງເຈົ້າ? ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີປ່ອງຢ້ຽມເພາະວ່າມັນຈະແຕກອອກເປັນປຽງໆ, ທັງເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາໄຟໄປກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ໄປດ້ວຍແສງໄຟ.

24 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະເປັນຄືກັບປາວານຢູ່ໃນກາງທະເລ; ເພາະວ່າຄືນທະເລຈະມາກະທົບ ຖ້ວມ ເຈົ້າ. ເຖິງຢາງ ໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະຂຶ້ນມາອີກຈາກຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ເພາະ ວ່າ "ລົມນັ້ນພັດອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະສົ່ງ ະຜົນ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມໄປນຳອີກ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຕຽມເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ສູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຂ້າມຄວາມເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປບໍ່ໄດ້ນອກຈາກວ່າເຮົາຈະຕຽມເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລ ແລະ ລົມທີ່ພັດມາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຈະມາຫາເຈົ້າເສຍກ່ອນ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາຕຽມສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງເວລາເຈົ້າຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລ?

ບົດທີ 3

ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ເຫັນ ນີ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ແຕະ ຕ້ອງ ທິນ ສິບ ທົກ ກ້ອນ ນັ້ນ—ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ສະແດງ ຮ່າງ ກາຍ ທາງ ວິນ ຍານ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ—ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ອັນ ສົມ ບູນ ບໍ່ ສາມາດ ຖືກ ກົດ ກັນ ຈາກ ພາຍ ໃນ ມ່ານ—ສິ່ງ ແປ ຄວາມ ພາຍ ຖືກ ເຮັດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ບັນ ທົກ ຂອງ ຊາວ ຢາເຮັດ ໄປ ຫາ ແສງ ສະ ຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, (ບັດນີ້ພາຊະນະທີ່ຕຽມ ໄວ້ມີຢູ່ແປດລຳ) ໄດ້ອອກໄປຫາພູເຂົາ ຊຶ່ງ ເອີ້ນກັນວ່າ ພູເຊເລັມ, ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງທີ່ ສຸດຂອງມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມຫີນໃຫ້ ເປັນກ້ອນນ້ອຍສືບທັກກ້ອນອອກຈາກຫີນ ກ້ອນໜຶ່ງ, ແລະ ມັນຂາວ ແລະ ໄສຄືກັນ ກັບແກ້ວທີ່ສ່ອງຂອດໄດ້, ແລະ ລາວໄດ້ຖື ມັນຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ນຳ ຖ້ວມ ອ້ອມຮອບ. ບັດນີ້ ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາພຣະພິໂລດຂ້າ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ; ຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນ ແອຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງບໍ່ ລິສຸດ ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ວ່າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄຳຄວນຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະອົງ; ຍ້ອນ ການຕົກໂດຍ ະທຳ ມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະ ບັນຍັດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຕ້ອງເອີ້ນຫາພຣະອົງ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

3 ຈົ່ງທອດ ພຣະ ເນດ ເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ໂທດ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ຂ້າ ນ້ອຍ ໄປ ໃນ ຊົ່ວ ເວລາຫລາຍປີມາແລ້ວ, ພວກຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖິງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະອົງຍັງ ັມເດຕາພວກ ຂ້ານ້ອຍຢູ່. ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂຜດ ທອດພຣະເນດພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມ ສົງສານ, ແລະ ຂໍໂຜດຫັນເອົາພຣະພິໂລດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ ຈາກ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຢາໄດ້ປ່ອຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລ ດ້ວຍຄວາມມືດເລີຍ; ແຕ່ຂໍຈົ່ງໂຜດທອດ ພຣະເນດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫລໍ່ ຫລອມອອກຈາກຫີນ.

4 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງມີ ັອຳນາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ສາ ມາດເຮັດອັນໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງປາດ ຖະໜາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ; ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂໍຈົ່ງ ໂຜດ ແຕະ ຕ້ອງ ຫີນ ເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕຽມ ມັນ ໄວ້ ເພື່ອ ມັນ ຈະ ສ່ອງແສງອອກມາໃນຄວາມມືດ, ແລະ ມັນ ຈະໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາຫາພວກຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ໃນພາຊະນະຊຶ່ງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕຽມ ໄວ້ແລ້ວ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ມີ ແສງສະຫວ່າງ ໃນ ຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍທະເລ ໄປນັ້ນ.

5 ຈົ່ງທອດພຣະເນດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້. ພວກ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງສາມາດສະແດງລິດ ເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້, ຊຶ່ງ ັເບິ່ງເປັນເລື່ອງ ເລັກນ້ອຍໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່າ ນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ັພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເດ່ ພຣະ ຫັດ ອອກ ມາ ແລະ ແຕະ ຕ້ອງ ຫີນ ເຫລົ່ານັ້ນເທື່ອລະກ້ອນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດ

3 2 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ມຊຢ 3:19.

3 ກ ອຫ 1:34-43. 4 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 5 ກ ອຊຢ 55:8-9;

1 ນຟ 16:29. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຂອງພຣະອົງ. ແລະ ມ່ານຖືກເອົາອອກໄປ ຈາກຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບນິ້ວມືຂອງມະນຸດ, ທີ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງຢາເຣັດ ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

7 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ເຖິດ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ລົ້ມ ລົງ?

8 ແລະ ລາວ ໄດ້ ທູນ ຕອບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍ ຢ້ານ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ໂທດ ຂ້ານ້ອຍ; ເພາະ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ ກະດູກ.

9 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເປັນ ຍ້ອນ ສັດ ທາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ຮັບ ເອົາ ນ້ອຍ ໜັງ ແລະ ກະ ດູກ; ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ມາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຄື ກັນ ກັບ ເຈົ້າ; ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້. ເຈົ້າ ເຫັນ ຫລາຍ ກວ່າ ນີ້ ບໍ່?

10 ແລະ ລາວ ໄດ້ ທູນ ຕອບ ວ່າ: ບໍ່; ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຈົ່ງ ໄຜດ ປະກົດ ຕົວ ໃຫ້ ຂ້ານ້ອຍ ເຫັນ ແດ່ ທ້ອນ.

11 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່?

12 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ: ເຊື່ອ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ບໍ່ ສາມາດ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ.

13 ແລະ ເວລາ ລາວ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ິປະກົດ ຕົວ ໃຫ້ ລາວ ເຫັນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຖືກ ໄຖ່ ອອກ ຈາກ ການ ຕົກ ແລ້ວ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຖືກ ນຳ ເອົາ ກັບ ມາ ຫາ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈົ່ງ ໄດ້ ິປະກົດ ຕົວ ແກ່ ເຈົ້າ.

14 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ ເພື່ອ ນຳ ໄຖ່ ຖອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ເຮົາ ຄື ະພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ບຸດ. ໂດຍ ຜ່ານ ທາງ ເຮົາ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈະ ມີ ິຊິ ວິດ ອັນ ຕະຫລອດ ການ, ຕະຫລອດ ທັງ ທຸກ ຄົນ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກາຍ ເປັນ ະບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງ ເຮົາ.

15 ແລະ ເຮົາ ບໍ່ ເຄີຍ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ມະນຸດ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ສ້າງ ມາ ກ່ອນ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ ເຄີຍ ະເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຄື ກັນ ກັບ ເຈົ້າ ເຊື່ອ. ເຈົ້າ ເຫັນ ແລ້ວ ບໍ່ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ຕາມ ະຮູບ ລັກ ສະ ນະ ຂອງ ເຮົາ? ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມະນຸດ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ຕາມ ຮູບ ລັກ ສະ ນະ ຂອງ ເຮົາ ເອງ.

16 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຮ່າງ ກາຍ ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ເຫັນ ຢູ່ ດຽວ ນີ້, ເປັນ ຮ່າງ ກາຍ ທາງ ະວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ສ້າງ ມະນຸດ ຕາມ ລັກ ສະ ນະ

6 ຂ ອຫ 12:19, 21.
9 ກ ຄມພ ເນື້ອໜັງ;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
12 ກ ຮສ 6:18.
13 ກ ຄພ 67:10-11.
ຂ ອນ 1:6-8.

ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການເປັນຢູ່ຂອງ
ພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.
14 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່;
ພຣະຜູ້ໄຖ່.
ຂ ມຊຢ 15:1-4.
ຄ ມຊຢ 16:9.

ງ ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
15 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ປຖກ 1:26-27;
ມຊຢ 7:27;
ຄພ 20:17-18.
16 ກ ຄມພ ວິນຍານ.

ຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ຄື ກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າໃນທາງວິນຍານສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນກ່າວໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ຊາຍຄົນນີ້ໃນທາງວິນຍານແລ້ວ, ຕາມແບບ ແລະ ໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ "ສະແດງແກ່ຊາວນີໂຟມາແລ້ວ.

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຊຶ່ງຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາວນີໂຟ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນນີ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ລາວ.

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຮູ້ຂອງຊາຍຄົນນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກິດກັນລາວຈາກການເຫັນພາຍໃນ "ມ່ານ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຢຊູ, ຊຶ່ງເວລາເຫັນແລ້ວ ລາວກໍລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ເພາະລາວຮູ້ວ່າມັນເປັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວບໍ່ມີສັດທາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ແລ້ວໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເລີຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລາວມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງ "ບໍ່ສາມາດກິດກັນລາວ ຈາກພາຍໃນມ່ານ; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ; ແລະ ພຣະອົງ

ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ລາວ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຢາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນອອກໄປຫາໂລກມະນຸດ, ຈົນກວ່າ "ເວລາຈະມາຮອດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ບາລະມິນາມຂອງເຮົາໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເກັບກຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນທັງໝົດໄວ້, ແລະ ຢາໄດ້ເປີດເຜີຍມັນຕໍ່ຄົນໃດ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນມັນ ແລະ ຜະນຶກມັນໄວ້, ເພື່ອຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້; ເພາະເຈົ້າຈະຂຽນມັນເປັນພາສາທີ່ເຂົາອ່ານບໍ່ໄດ້.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫິນ "ສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກມັນໄວ້ກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາສາຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫິນເຫລົ່ານີ້ຂະຫຍາຍເລື່ອງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນອອກສູ່ສາຍຕາຂອງມະນຸດ.

25 ແລະ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຫັນຜູ້ອາໄສ "ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກມາແຕ່ກ່ອນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ຈະເປັນຢູ່ນຳອີກ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປິດບັງຄົມເຫລົ່ານັ້ນຈາກສາຍຕາຂອງລາວເລີຍ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

26 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວໃນເວລາກ່ອນນັ້ນ, ວ່າ "ຖ້າຫາກລາວ

<p>17 ກ 3 ນພ 11:8-10. 19 ກ ຄມພ ມ່ານ. 20 ກ ອທ 12:19-21.</p>	<p>21 ກ ອທ 4:1. 23 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. 25 ກ ມຊ 1:8.</p>	<p>26 ກ ອທ 3:11-13.</p>
--	---	-------------------------

ຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ອົງ ສາ ມາດ ສະແດງ ັທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ—ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ແກ່ ລາວ; ສະນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ປົດ ບັງ ສິ່ງ ໃດ ຈາກ ລາວ ເລີຍ, ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສາ ມາດ ສະແດງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ.

27 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບອກ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ຂຽນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ແລະ ັຜະນິກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ເຮົາ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລາວ ວ່າ ລາວ ຈະ ຕ້ອງ ຜະນິກ ັຫິນ ສອງ ກ້ອນ ທີ່ ລາວ ຮັບ ມາ ນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ສະແດງ ມັນ ຕໍ່ ຜູ້ ໃດ, ຈົນ ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເອງ.

ບົດທີ 4

ໂມ ໂຣ ໄນ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຜະນິກ ການ ຂຽນ ຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄວ້—ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເບີດ ເຜີຍ ຈົນ ກວ່າ ມະນຸດ ຈະ ມີ ສັດ ທາ ຄື ກັນ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ— ພຣະ ຄຣິດ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ມະນຸດ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຄຳ ຂອງ ສານຸສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ມະນຸດ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ, ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ, ແລະ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.

1 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໃຫ້ ລົງ ໄປ ຈາກ ພູ ເຂົາ ຈາກ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ

ໃຫ້ ັຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ໄວ້, ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເອົາ ອອກ ມາ ຫາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ັຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ; ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຍາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເກັບ ມັນ ໄວ້, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ ໂລກ ນີ້ ຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຢ່າງ ແທ້ຈິງ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄວນ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເສື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື; ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຊາວ ເລມັນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ັເຊື່ອ ມັນ ໄວ້ ໃນ ດິນ ອີກ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ເລື່ອງ ໃດ ທີ່ ສະແດງ ອອກ ໃຫ້ ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ເລື່ອງ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ນີ້ ໄວ້; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຂຽນ ມັນ ໄວ້. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ັຜະນິກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜະນິກ ການ ແປ ຂອງ ມັນ ໄວ້ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຜະນິກ ັສິ່ງ ແປ ຄວາມ ໝາຍ ໄວ້

<p>26 ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ. ຄ ອທ 4:4. 27 ກ 2 ນພ 27:6-8. 28 ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>4 1 ກ ອທ 12:24. ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ. ຂ ອທ 3:21. 3 ກ ມມ 8:14.</p>	<p>5 ກ ອທ 5:1. ຂ ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:52. ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	---	--

ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດຈົນກວ່າຈະຮອດມື້ທີ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະກັບມາເປັນຄົນສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະໃຊ້ສັດທາໃນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຣັດໄປນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາ, ຈົນກະທັ້ງການເປີດເຜີຍທັງໝົດຂອງເຮົາແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກລວມທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນກ່າວໄວ້.

8 ແລະຄົນທີ່ ຂໍຂໍ້ຄ້ານພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ແລະຄົນທີ່ ຂໍປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ເພາະວ່າເຮົາຈະ ບໍ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວ; ເພາະເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວ.

9 ແລະດ້ວຍຄຳບັນຊາຂອງເຮົາ ຟ້າສະຫວັນຈຶ່ງເປີດອອກ ແລະ ະປິດ; ແລະດ້ວຍຄຳຂອງເຮົາ ະແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງສັ່ນສະເທືອນ; ແລະດ້ວຍຄຳບັນຊາຂອງເຮົາ

ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈຶ່ງຕາຍໄປເຖິງແມ່ນດ້ວຍໄຟເຜົາ.

10 ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງສານຸສິດຂອງເຮົາຄືກັນ; ແລະຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວກໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນເອງ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ແມ່ນເຮົານີ້ແຫລະຄືຜູ້ກ່າວໃນ ັ້ວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ.

11 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ ະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານີ້, ເຮົາຈະໄປຢັ້ງຢືນຢາມເຂົາດ້ວຍການສະແດງວິນຍານຂອງເຮົາໃຫ້ປະຈັກ, ແລ້ວເຂົາຈະຮູ້ຈັກ ແລະ ເປັນພະຍານ. ເປັນຍ້ອນວິນຍານຂອງເຮົາເຂົາຈຶ່ງຈະ ະຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນ ະຄວາມຈິງ; ເພາະວ່າມັນຈະຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດສ້າງຄວາມດີ.

12 ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ສ້າງຄວາມດີນັ້ນມາຈາກເຮົາ; ເພາະວ່າ ະຄວາມດີບໍ່ໄດ້ມາຈາກຜູ້ໃດນອກຈາກມາຈາກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ນຳພາມະນຸດໄປຫາຄວາມດີທັງໝົດ; ຄົນທີ່ ະບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາວ່າເຮົາຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບິດາຜູ້ສົ່ງເຮົາມາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະບິດາ, ເຮົາຄື ະຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ະຊີວິດ ແລະຄວາມຈິງຂອງໂລກ.

13 ຈົ່ງ ະມາຫາເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າຄົນຕ່າງຊາດເອີຍ, ແລະເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າຄື, ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເຊື່ອ

<p>7 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ມຊຢ 3:8. 8 ກ 3 ນຟ 29:5-6; ມມ 8:17. ຂ 2 ນຟ 27:14; 28:29-30. ຄ ແອວ 12:10-11; 3 ນຟ 26:9-10. 9 ກ 1 ກສ 8:35;</p>	<p>ຄພ 77:8. ຂ ຮລມ 12:8-18; ມມ 5:23. 10 ກ 2 ນຟ 33:10-15. 11 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ ອຫ 5:3-4; ມຮນ 10:4-5. 12 ກ ແອວ 5:40;</p>	<p>ມຮນ 7:16-17. ຂ 3 ນຟ 28:34. ຄ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ງ ຢຮ 8:12; ແອວ 38:9. 13 ກ 3 ນຟ 12:2-3.</p>
--	--	---

ໄວ້ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ຈົ່ງ ມາ ຫາ ເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ເຈົ້ານັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ຈະຖືກ ັສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ມັນຍັງບໍ່ ໄດ້ມາຫາເຈົ້າເທື່ອຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ເຈົ້າ ເປີດ ມ່ານ ຂອງ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືນັ້ນອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄົງ ຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນຂອງຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຂອງ ໃຈ, ແລະ ຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈ ເວລາ ນັ້ນສິ່ງທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງ ຖືກ ັເຊື່ອໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຕັ້ງແຕ່ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ—ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເວລາເຈົ້າເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງ ເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ, ແລະ ວິນຍານທີ່ ສຳນຶກຜິດ, ເວລານັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະ ບິດາໄດ້ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງ ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ແລະ ເວລານັ້ນ ັການເປີດເຜີຍຂອງ ເຮົາຊຶ່ງ ເຮົາ ໃຫ້ ໂຢຮັນ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຂຽນ ໄວ້ ຈະ ຖືກ ເປີດ ອອກ ຕໍ່ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຜູ້ຄົນທັງໝົດ. ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ວ່າ ເວລາເຈົ້າ ຈະ ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ເວລາ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ ທີ່ ມັນ ຈະ ຖືກ ັສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍຢ່າງແທ້ຈິງ.

17 ສະນັ້ນ, ັເວລາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກ ນີ້ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ັງຽງການຂອງພຣະບິດາ

ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

18 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ັກັບ ໃຈ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາ ເຮົາ, ແລະ ເຊື້ອ ໃນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮັບ ັບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງ ເຮົາ; ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຊື້ອ ແລະ ຮັບ ັບັບຕິ ສະມາ ຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື້ອຈະອັບປະ ໂຫຍດ; ແລະ ັເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນ ທີ່ເຊື້ອໃນນາມຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າ ັຊື່ສັດຕໍ່ນາມ ຂອງ ເຮົາ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນອານາ ຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມ ໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເຂົາ ັນັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວມັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ພະຍານສາມຄົນ ແລະ ຜົນງານເອງຈະຍືນ ເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງອັນສົມ ບູນຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.

1 ແລະ ັດນີ້ ັຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ ຂຽນຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ, ຕາມຄວາມຈື່ຈຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ັຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບເລື່ອງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ັຜະນຶກໄວ້; ສະນັ້ນ ຢ່າ ໄດ້ແຕະຕ້ອງມັນເລີຍເພື່ອຈະແປ ເພາະວ່າ ທ່ານຖືກຫ້າມຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ໂດຍ ຄວາມ ັສະຫລຽວ ັສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາຕໍ່ໄປ.

14 ກ ຄພ 121:26-29.
15 ກ 2 ນພ 27:10.
16 ກ ພນມ 1:1;
1 ນພ 14:18-27.
17 ກ 3 ນພ 21:1-9, 28.
18 ກ 3 ນພ 27:20;
ມຣນ 7:34.

ຂ ຢຮ 3:3-5.
ຄມພ ັບັບຕິສະມາ, ໃຫ້
ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.
ຄ ຄມພ ຂອງປະທານ
ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
19 ກ ມຊຢ 2:41;
ຄພ 6:13.

ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
ຂ 2 ນພ 9:18.
5 1 ກ 2 ນພ 27:7-8, 21;
ອຫ 4:4-7.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງແຜ່ນຈາລຶກແກ່ "ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍນຳວຽກງານນີ້ອອກມາ;

3 ແລະ ຈະສະແດງຕໍ່ຄົນ "ສາມຄົນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງຈະ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ "ຄວາມຈິງ.

4 ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງ "ພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ; ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງສາມຄົນ, ແລະ ວຽກງານນີ້ ຊຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ຈະສະແດງເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳຂອງພຣະອົງອີກ, ອັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານ—ແລະ ທັງໝົດນີ້ ຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດໂລກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

5 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາກັບໃຈ ແລະ ເຂົ້າ "ມາຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີສິດອຳນາດໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ທ່ານຈົ່ງຕັດສິນເຖິດ; ເພາະວ່າທ່ານຈະຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດອຳນາດເວລາທ່ານເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດ ຖືກລົມພັດໄປຫາ

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ຜູ້ຄົນສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄູນຂອງພຣະອົງ—ໄອໂຣຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ—ຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ສັ່ນຊີວິດໄປ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເລີ່ມຂຽນບັນທຶກຂອງຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ.

2 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມ "ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດນຳຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົງມາຈາກພູນັ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ໄວ້ໃນພາຊະນະ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ແຕ່ລະສົ້ນຂອງເຮືອ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພາຊະນະເຫລົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກ້ອນຫີນສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແກ່ພວກຜູ້ຊາຍ, ພວກແມ່ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນຄວາມມືດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຕຽມອາຫານທຸກຢ່າງໄວ້ຮູບຮ້ອຍແລ້ວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດຳລົງຄົງຢູ່ໄດ້ໃນທະເລນ້ຳນັ້ນ, ແລະ ອາຫານສຳລັບສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງສັດປ່າ ແລະ ນົກນາງຊະນິດທີ່ພວກເຂົາຄວນເອົາໄປນຳອີກ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາ

2 ກ 2 ນຟ 27:12-14; ຄພ 5:9-15.
3 ກ 2 ນຟ 11:3; 27:12.
ຂ ຄພ 5:25.
ຄ ອທ 4:11.

4 ກ ເບິ່ງ ຄພ 17 ແລະ ຂໍ້ທີ 1-3; ເບິ່ງ "ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ" ນຳອີກໃນພາກໜ້າຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.

5 ກ ມມ 9:27; ມຮນ 10:30-32.
6 2 ກ ອທ 3:3-6.

ຈັດແຈງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປ
ຫາພາຊະນະ ຫລື ເຮືອຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ອອກທະເລໄປ, ໂດຍມອບຕົນໄວ້ກັບພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ "ລົມແຮງ
ພັດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງ
ຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົມພັດຍູ້
ໄປເທິງຄື້ນຂອງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາ ຖືກ ຝັງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະເລ
ຫລາຍ ເທື່ອ ຍ້ອນ ວ່າ ຟອງ ນ້ຳ ຂະ ໜາດ
ໃຫຍ່ ຊຶ່ງພັດພວກເຂົາ ແລະ ພະຍຸຝົນພ້າ
ຄະນອງໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ຍ້ອນຄວາມຮ້າຍກາດຂອງລົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຝັງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ
ທະເລ ນ້ຳກໍເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ເພາະພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ
ນັ້ນ "ແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ພວກ
ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບ ະເຮືອຂອງ ໂນອາ;
ສະນັ້ນ ເວລາທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈົມ ລົງ ນ້ຳ ເລິກ
ພວກ ເຂົາ ກໍ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ແລະ ພຣະອົງກໍໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນມາໜ້າ
ນ້ຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົມບໍ່
ໄດ້ຢຸດພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ເລີຍໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ເທິງແຜ່ນນ້ຳ;
ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຍູ້ໄປທາງໜ້າລົມ
ນັ້ນ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍ
ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ ຮ້ອງ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໝົດມື້; ແລະ ລາວ ໄດ້ ະຂອບ
ພຣະຄຸນ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ເມື່ອ ຮອດ ຕອນ
ກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປດັ່ງນັ້ນ;
ແລະ ບໍ່ມີຜີສາດທະເລຕົວໃດສາມາດທຳ
ລາຍພວກເຂົາໄດ້ເລີຍ, ທັງປາວານກໍເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາເສຍຫາຍບໍ່ໄດ້; ແລະ ພວກ
ເຂົາ ມີ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ
ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ເທິງນ້ຳ ຫລື ໃຕ້ນ້ຳ.

11 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປຢູ່ເທິງ
ໜ້ານ້ຳເປັນເວລາສາມຮ້ອຍສິ່ສິບສິ່ມື້.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາ
ກ້າວຕີນຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນ
ຍາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍກົມຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນ
ດິນ, ແລະ ໄດ້ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຫລັງ ນ້ຳ ຕາ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະ
ຄວາມສຸກຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນ
ລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຕາມ ຜືນ ແຜ່ນ ດິນ
ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

14 ແລະ ຢາເຣັດມີລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ; ແລະ
ພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ ຢາຄົມ, ແລະ ກຽວກາ,
ແລະ ເມຣາ, ແລະ ໂອໂຮຣາ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍມີລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

16 ແລະ "ໝູ່ເພື່ອນ ຂອງ ຢາເຣັດ ແລະ
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ມີ ຈຳນວນ ປະ ມານ
ຊາວ ສອງ ຄົນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເກີດ ລູກ

<p>5 ກ ອທ 2:24-25. 7 ກ ອທ 2:17. ຂ ປຖກ 6:14;</p>	<p>ມຊ 7:43. 9 ກ ຄມພ ຮ້ອງ. ຂ 1 ຂຄ 16:7-9;</p>	<p>ແອວ 37:37; ຄພ 46:32. 16 ກ ອທ 1:41.</p>
---	--	---

ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນທີ່ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້; ແລະສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ມີ ຈຳນວນ ຄົນຫລາຍຂຶ້ນ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ ກໍເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນນຳອີກ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ໄຖດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

19 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເລີ່ມເຕົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຕົນເອງກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບຢາເຣັດວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະ ໄດ້ ນັບ ຈຳນວນ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອພວກເຮົາ ຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະໜາອັນໃດຈາກພວກເຮົາກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຕາມນັ້ນ. ບັດນີ້ຈຳນວນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ ມີ ຊາວ ສອງ ຄົນ; ແລະ ຈຳນວນລູກສາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງ ຢາເຣັດ ມີ ສິບ ສອງ ຄົນ, ລາວ ມີ ລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບ ຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບ ຈຳນວນ ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມເຖິງຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະ

ໜາ ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ ເຮັດ ຫຍັງ ໃຫ້ ພວກເຂົາກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຈົມລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນການໂສກເສົ້າຫລາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ສິ່ງນີ້ຈະ ນຳ ໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຢ່າງແນ່ນອນ.

24 ແຕ່ວ່າຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍວ່າ: ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດເສຍ. ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງເລືອກເອົາກະສັດຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າພໍໃຈ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາລູກກົກຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ເພ ແກກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພ ແກກປະຕິເສດ ແລະ ບໍ່ຍອມເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ຜູ້ຄົນຢາກໃຫ້ບິດາຂອງລາວບັງຄັບລາວໃຫ້ເປັນ, ແຕ່ບິດາຂອງລາວບໍ່ຍອມ; ແລະ ລາວໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນບັງຄັບຜູ້ໃດໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົານ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງເພແກກ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍອມຮັບ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍບໍ່ຍອມຈັກຄົນນອກຈາກຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂອໄຮຣາ

17 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ. 22 ກ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. 23 ກ 1 ຊມອ 8:10-18;	ມຊຍ 29:16-23.
--	--	---------------

ກໍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍຄືກັນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໂຮຣາໄດ້ເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຈີ່ຈໍາສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບິດາຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາວອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແນວໃດເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 7

ໂອໂຮຣາປົກຄອງດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ທຳມະກາງການຍຶດອຳນາດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ການຊົງດີຊົງເດັ່ນ ໃນອານາຈັກຂອງຊູນ ແລະ ໂຄຣິນິດເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະດາປະນາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບໃຈ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໂຮຣາໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຍາວນານ.

2 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີລູກທັງໝົດສາມສິບເອັດຄົນ, ຊຶ່ງໃນຈຳນວນນີ້ເປັນລູກຊາຍຊາວສາມຄົນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວມີລູກອີກຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ຄືບ ໃນ ໄວຂະລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບໄດ້ປົກຄອງແທນ; ແລະ ຄືບໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣິນິດ.

4 ແລະ ເວລາໂຄຣິນິດມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສອງປີ ລາວ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນນີຣິ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຈົບງາມທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣິນິດຈຶ່ງໄດ້ດຶງເອົາຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາຢູ່ກັບລາວ.

5 ແລະ ເວລາລາວເຕົ້າໂຮມກຳລັງທັບໄດ້ແລ້ວ ລາວຈຶ່ງຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ ແລະ ໄດ້ຈັບເອົາກະສັດໄປເປັນຊະເລີຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ "ຄຳເວົ້າຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເກີດເປັນຈິງທີ່ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

6 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວນີໄຟເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບກັບຜູ້ຄົນຂອງລາວຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຂອງໂຄຣິນິດ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຈົນວ່າຄືບເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນ ໄວຂະລາຂອງລາວ, ລາວຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຊູນ ຂະນະທີ່ລາວເປັນຊະເລີຍ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊູນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍຂອງຕົນ, ແລະ ຊູນແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມາມີກຳລັງຫລາຍຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ; ແລະ ລາວກໍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຕັດສິນນຳອີກ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງມາຫາເນີນພູເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມແຮ່ຈາກເນີນພູນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບດ້ວຍເຫລັກໃຫ້ຜູ້ທີ່ລາວດຶງມາຫາລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເອົາດາບໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອາວຸດແລ້ວ, ລາວກໍກັບຄືນໄປຫາເມືອງນິຮໍ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂຄຣຣິຣໍອ້າຍຂອງຕົນ, ໂດຍວິທີນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ຄືບບົດາຂອງລາວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຍ້ອນວ່າຜົນງານທີ່ຂູນເຮັດໄປນັ້ນ, ບົດາຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງແທນບົດາຂອງລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ດໍາເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຊອບທໍາ; ແລະ ລາວໄດ້ແຜ່ອານາຈັກຂອງລາວອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນກັບມາມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

13 ແລະ ໂຄຣຣິຣໍໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິຣໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ. ແລະ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິຣໍມີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂນອາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂນອາໄດ້ກະບົດຕໍ່ກະສັດຂູນ, ແລະ ຕໍ່ໂຄຣຣິຣໍບົດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ດຶງເອົາໂຄຣຣິຣໍນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ.

16 ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນ,

ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທ່າອິດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຈັບກະສັດຂູນ, ແລະ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນແຜ່ນດິນໂມຣັນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອໃກ້ເວລາທີ່ລາວຈະປະຫານຊີວິດຂູນ, ພວກລູກຊາຍຂອງຂູນໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂນອາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວ ແລະ ໄດ້ມ້າງປະຕູຄຸກ, ແລະ ນຳເອົາບົດາຂອງພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ໄດ້ນຳຂູນກັບຄືນໄປປົກຄອງອານາຈັກຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມສ້າງອານາຈັກຂຶ້ນແທນລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກະສັດຂູນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດຂູນໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ.

20 ແລະ ປະເທດຖືກແຍກອອກໄປ ແລະ ມັນມີຢູ່ສອງອານາຈັກຄື ອານາຈັກຂອງຂູນ, ແລະ ອານາຈັກຂອງໂຄຣຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາ.

21 ແລະ ໂຄຣຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຂູນ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນີ້ຂູນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ໄດ້ປະຫານຊີວິດໂຄຣຣິຣໍ.

22 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣຣິຣໍມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ນິມໂຣດ; ແລະ ນິມໂຣດໄດ້ຍົກອານາຈັກຂອງໂຄຣຣິຣໍໃຫ້ຂູນ, ແລະ ລາວເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງຂູນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນສຳຄັນແກ່ລາວ,

ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຊອບຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງຂູນ.

23 ແລະ ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງຂູນນີ້ ກໍມີສາດສະດາຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ, ໂດຍໄດ້ທຳນາຍວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖື ຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນກຳລັງຈະນຳເອົາການສາບແຊ່ງມາໃຫ້ແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍັ້ຍພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂູນໄດ້ລົງໂທດຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໝິ່ນປະໝາດສາດສະດາ.

25 ແລະ ລາວໄດ້ອອກກົດໝາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ສາດສະດາເພື່ອຈະສາມາດໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພວກເພິ່ນຕ້ອງການ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ.

26 ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ປະຖິ້ມການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍົກເວັ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນໃນໄວຊະລາຂອງລາວ.

27 ແລະ ມັນບໍ່ມີສົງຄາມອີກໃນວັນເວລາຂອງຂູນ; ແລະ ລາວໄດ້ລະນຶກເຖິງສິ່ງສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງລາວໃນການນຳເອົາພວກເຂົາ "ຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ

ໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 8

ມັນມີການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງກັນ ເລື້ອງອານາຈັກ—ເອຄົດຈັດຕັ້ງຄຳສາບານການມົ້ວສຸມລັບເພື່ອປະທານຊີວິດກະສັດ—ການມົ້ວສຸມລັບເປັນຂອງມານ ແລະ ຜົນຶກການທຳລາຍປະຊາຊາດ—ຄົນຕ່າງຊາດໃນສະໄໝປະຈຸບັນຖືກເຕືອນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານການມົ້ວສຸມລັບຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດຊາດທັງໝົດ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂອເມ, ແລະ ໂອເມໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ແລະ ໂອເມໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຢາເຣັດ; ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

2 ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຫັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເວົ້າຍ້ອງຍໍຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຍ້ອນວ່າຄຳເວົ້າອັນມີເລ່ຫລຸ່ມຂອງລາວຈົນວ່າລາວໄດ້ອານາຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງມາປົກຄອງ.

3 ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້ອານາຈັກມາເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ລາວໄດ້ຈັບເອົາບິດາຂອງຕົນໄປເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບິດາຂອງຕົນທຳງານໃນຂະນະທີ່ເປັນຊະເລີຍ;

4 ແລະ ບັດນີ້, ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງໂອເມ, ລາວໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ຊຶ່ງໃນບັນດາລູກພວກນີ້ ມີສອງຄົນຊື່ວ່າ ເອຊະໂຣມ ແລະ ໄຄຣິອານທະເມີ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຢາເຣັດອ້າຍຂອງຕົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດກອງທັບ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຣັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຣັດໃນເວລາກາງຄືນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ໃນ ກອງທັບ ຂອງຢາເຣັດແລ້ວ ແລະ ກຳລັງຈະຂ້າລາວນຳອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ວົງວອນພວກເຂົາໃຫ້ໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ລາວຈະຍົກອານາຈັກຄືນໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລາວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຢາເຣັດໄດ້ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການສູນເສຍອານາຈັກໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າໃຈຂອງລາວຢູ່ກັບອານາຈັກ ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງໂລກ.

8 ບັດນີ້ໂດຍທີ່ລູກສາວຂອງຢາເຣັດເປັນຄົນຊຳນິຊຳນານທີ່ສຸດ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງບິດາຕົນ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ຄິດວາງແຜນເພື່ອຈະກູ້ເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງນາງໃຫ້ໄດ້.

9 ບັດນີ້ ລູກສາວຂອງຢາເຣັດເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງນາງວ່າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເຊັ່ນນີ້? ພໍ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານບັນທຶກຊຶ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົານຳຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ມາບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄົນໃນສະ

ໄໝກ່ອນບໍ່ທີ່ໃຊ້ແຜນການ ັລັບຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໃນແຜນການນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຫລາຍແຫ່ງ ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມ?

10 ແລະ ບັດນີ້, ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຈຶ່ງໃຫ້ຄົນໄປນຳເອົາເອຄິດລູກຊາຍຂອງຄົມນໍມາ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກເອງເປັນຄົນງາມ, ແລະ ລູກຈະ ັພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະ ລູກຈະເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ຈົນວ່າລາວຢາກໄດ້ລູກໄປເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ; ດັ່ງນັ້ນຖ້າຫາກລາວປາດຖະໜາຈາກພໍ່ວ່າໃຫ້ພໍ່ຍົກລູກໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ, ເມື່ອນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານເອົາຫົວບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ໂອເມ ແມ່ນເພື່ອນຂອງເອຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຢາເຣັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປເອີ້ນເອຄິດມາຫາ, ລູກສາວຂອງຢາເຣັດກໍໄດ້ພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຢາກໄດ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເວົ້າກັບຢາເຣັດວ່າ: ໃຫ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສາ.

12 ແລະ ຢາເຣັດເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ, ຖ້າຫາກທ່ານຈະເອົາຫົວຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເຕົ້າໂຮມຍາດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງຕົນໃນຄອບຄົວຂອງຢາເຣັດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ພວກທ່ານຈະສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານ

8 9ກ ຮລມ 6:26-30;
3ນພ 6:28;

ມຊ 5:51-52.
10ກ ມຮກ 6:22-28.

ຈະຊື່ສັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາຈາກພວກທ່ານ?

14 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາທັງໝົດ ໄດ້ "ສາບານ ກັບ ລາວ,
ໂດຍ ອ້າງ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ສະຫວັນ,
ແລະ ອ້າງ ເຖິງ ພໍ່າ ສະຫວັນ ນໍາ ອີກ, ແລະ
ອ້າງ ເຖິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ນໍາ ອີກ, ແລະ ອ້າງ
ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ທັນ ປຽນ ບໍ່ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ
ສິ່ງ ທີ່ ເອ ຄິດ ປາດ ຖະ ຫາ ຜູ້ ມັນ ຈະ ສູນ ເສຍ
ຫົວ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເປີດ ເຜີຍ ອັນ ໃດ
ກໍ ຕາມ ທີ່ ເອ ຄິດ ບອກ ໃຫ້ ຕົນ ຮູ້, ຜູ້ ມັນ ຈະ ສູນ
ເສຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນດີກັບເອຄິດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ
ເອຄິດ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກເຂົາກ່າວ "ຄໍາສາບານ
ຊຶ່ງ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ບູຮານ ຜູ້ ທີ່
ສະແຫວງ ຫາ ອໍານາດ, ຊຶ່ງ ຕໍ່ ກັນ ມາ ຈາກ
ຮາກ ອິນ ຜູ້ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່
ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ.

16 ແລະ ອໍານາດຂອງມານໄດ້ຮັກສາຄໍາ
ສາບານນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຄໍາສາບານ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຕໍ່ໄປ, ເພື່ອໃຫ້ພວກ
ເຂົາຄົງຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອໍານາດໃຫ້ມີອໍານາດ,
ແລະ ເພື່ອຂ້າ, ແລະ ເພື່ອບຸ້ນຈີ້, ແລະ ເພື່ອ
ຕົວະຍົວະ, ແລະ ເພື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ນາໆປະການ ແລະ ການໂສເພນີ.

17 ແລະ ແມ່ນ ລູກ ສາວ ຂອງ ຢາເຮັດ ນີ້
ແຫລະ ທີ່ ໄດ້ ນໍາ ມັນ ມາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ລາວ
ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ຄວ້າ ຫາ ສິ່ງ ເກົ່າ ແກ່ ເຫລົ່ານີ້;
ແລະ ຢາເຮັດ ໄດ້ ນໍາ ມັນ ມາ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ
ເອຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ແລະ

ນໍາພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄໍາສັນຍາທີ່ຈິບງາມ
ໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງ "ການມົວສຸມລັບຂຶ້ນ,
ຄືກັນກັບໃນສະໄໝກ່ອນ; ຊຶ່ງການມົວສຸມ
ລັບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍຍິ່ງ
ກວ່າສິ່ງໃດໆ, ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ;

19 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ວຽກໃນການມົວສຸມລັບ, ທັງພຣະອົງບໍ່ມີ
ພຣະປະສົງໃຫ້ມະນຸດຂ້າພັນກັນ, ແຕ່ໃນ
ທຸກສິ່ງພຣະອົງຊົງຫ້າມມັນນັບຕັ້ງແຕ່ການ
ເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ.

20 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ບໍ່
ໄດ້ ຂຽນ ແບບ ສະ ບັບ ຂອງ ຄໍາ ສາບານ ແລະ
ການ ມົວ ສຸມ ລັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ເພາະ
ມັນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ມັນ ມີ ຢູ່
ແລ້ວ ກັບ ຄົນ ທັງ ປວງ, ແລະ ມັນ ມີ ຢູ່ ແລ້ວ
ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ເລ ມັນ.

21 ແລະ ມັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ "ຄວາມ
ພິນາດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກໍາ
ລັງເວົ້າເຖິງຢູ່ດຽວນີ້, ແລະ ມັນນໍາຄວາມ
ພິນາດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄຟນໍາອີກ.

22 ແລະ ປະຊາຊາດໃດກໍຕາມທີ່ຈະສະ
ໜັບສະໜູນການມົວສຸມລັບແບບນີ້, ເພື່ອ
ໃຫ້ໄດ້ອໍານາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈົນໃຫ້
ມັນ ແຜ່ ຂະ ຫຍາຍ ໄປ ທົ່ວ ປະ ຊາ ຊາດ; ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ປະຊາຊາດນັ້ນຈະຖືກທໍາລາຍ; ເພາະ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ "ເລືອດ
ຂອງໄຟພົນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຖືກພວກເຂົາ
ຫລັງ ຮ້ອງທູນພຣະອົງຈາກພື້ນດິນສະເໝີ
ໄປເພື່ອ ຮາກແກ້ແຄ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພື້ນປະໜາດ, ການພື້ນປະໜາດ. 15 ກ ຄມພ ຄໍາສາບານ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 4:7-8; ມຊ 5:28-30. 18 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. 21 ກ ຮລມ 6:28.</p>	<p>22 ກ ມມ 8:27, 40-41. ຂ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p>
---	---	--

23 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອ້ ທ່ານຄົນຕ່າງຊາດ, ມັນ ແມ່ນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະ ເຈົ້າທີ່ ຈະ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ທ່ານ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນີ້ທ່ານ ຈະ ກັບ ໃຈ ຈາກບາບຂອງທ່ານ, ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ການ ມົ້ວສຸມລັບຢູ່ເໜືອທ່ານ, ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ ໃຫ້ມີ "ອຳນາດ ແລະ ຮັບຜົນປະໂຫຍດ— ແລະ ວຽກງານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມພິນາດຍ່ອມມາສູ່ທ່ານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະ ເຈົ້າຜູ້ສະ ຖິດ ນິລັນ ດອນ ຈະ ຕົກລົງ ມາໃສ່ທ່ານເພື່ອການ ໂຄ່ນລົ້ມ, ແລະ ເພື່ອ ຄວາມພິນາດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານ ຈະ ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ບັນ ຊາ ທ່ານ, ເມື່ອທ່ານ ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກທ່ານ, ທ່ານ ຄວນ ຈະ ຕື່ນ ຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສະພາບອັນເປັນ ຕາຍຳຂອງທ່ານ, ຍ້ອນວ່າການ ມົ້ວສຸມ ລັບນີ້ ຊຶ່ງຈະມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ວິບັດຈົ່ງມີກັບມັນ, ເພາະ ເລືອດ ຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄດ້ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຈາກພື້ນ ດິນ ເພື່ອ ແກ້ ແຄ້ນ ມັນ, ແລະ ແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ.

25 ເພາະວ່າເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ສ້າງມັນ ຍ່ອມສະແຫວງຫາທີ່ຈະ ລົບລ້າງ "ອິດສະລະ ພາບ ຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດ ຊາດທັງໝົດ; ແລະ ຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ ທັງໝົດ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍ ບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງໝົດ, ແມ່ນຄົນ ຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ ະຫລອກລວງບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດ ໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄາດຕະກຳນັບຕັ້ງແຕ່ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ; ເປັນ ຜູ້ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ໃຈ ຂອງ ມະນຸດແຂງກະດ້າງ ຈົນ ໄດ້ຂ້າສາດສະດາ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫິນ ໃສ່ ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ ນັບແຕ່ຕອນຕົ້ນ.

26 ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ຮັບ ບັນ ຊາ ໃຫ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຄວາມ ຊົ່ວຕ່າງໆຈະໄດ້ໝົດໄປ, ແລະ ວ່າເວລາຈະ ມາຮອດ ຊຶ່ງຊາຕານຈະ "ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ມີແຕ່ເຂົາຈະຖືກ ະຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດແຕ່ຄວາມດີຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ມາຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳທັງປວງ ແລະ ລອດ.

ບົດທີ 9

ອານາຈັກສິ່ງຕໍ່ຈາກຜູ້ທັງໝົດຫາອີກຜູ້ທັງໝົດຕາມ ເຊື້ອສາຍ, ຕາມກົນອຸປາຍເລ່ຫລ່ຽມ, ແລະ ຕາມການຄາດຕະກຳ—ອີເມີເຫັນພຣະບຸດ ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ—ສາດສະດາຫລາຍ ທ່ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກັບໃຈ—ມີຄວາມ ອິດຢາກເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີຈູໝິດກັດຕອດຜູ້ ຄົນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເລີ່ມ ເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຍ້ອນ ວ່າ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງເອຄິດ ແລະ ໝູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ລາວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກຂອງໂອເມ.

<p>23 ກ 1 ນພ 22:22-23; ມຊ 6:15. 25 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 3:1-13; 2 ນພ 9:9; ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19.</p>	<p>26 ກ 1 ນພ 22:26. ຂ 2 ນພ 33:4; ມຣນ 7:12-17. 9 1 ກ ອທ 8:13-17.</p>
---	---	---

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເມດຕາສົງສານໂອເມ, ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໂອເມໃນຄວາມຝັນວ່າ ລາວຄວນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນໂອເມຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫລາຍມື້, ແລະ ມາຮອດ ແລະ ຜ່ານເນີນພູ ກຊິມໄປ, ແລະ ໄດ້ມາຮອດ ບ່ອນຊຶ່ງຊາວນີໂຟໄດ້ຖືກທຳລາຍ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນໄປທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ມາຮອດບ່ອນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາບລຳ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດນອກຈາກຢາເຮັດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງ ຜູ້ຄົນ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ແລະ ລາວໄດ້ຍົກລູກສາວ ຂອງລາວ ໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງເອຄິດ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນ; ແລະ ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງຜູ້ທີ່ລາວໃຫ້ກ່າວຄຳສາບານ ດ້ວຍຄຳສາບານ ຂອງຄົນ ໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພວກນັ້ນກໍໄດ້ຫົວພໍ່ເຖົ້າຂອງເອຄິດ, ໃນຂະນະທີ່ຢາເຮັດນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

6 ເພາະການແຜ່ສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ລືກລັບນີ້ເປັນໄປຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈົນວ່າມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດເສື່ອມໂຊມ; ສະນັ້ນ ຢາເຮັດຈຶ່ງຖືກລອບຂ້າໃນ

ບັນລັງຂອງລາວເອງ, ແລະ ເອຄິດໄດ້ຂຶ້ນບົກຄອງແທນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົາລູກຊາຍຂອງຕົນຂັງໄວ້ໃນຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ຂັງໄວ້ໂດຍເອົາອາຫານໃຫ້ກິນພຽງເລັກໜ້ອຍ ຫລື ວ່າບໍ່ໃຫ້ກິນເລີຍ ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ, (ມີຊື່ວ່າ ນິມຣາ) ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ບິດາຂອງລາວຍ້ອນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບອ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິມຣາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຢູ່ກັບໂອເມ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ລູກຊາຍຕື່ມອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ສາບານກັບລາວວ່າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເອຄິດປາດຖະໜາຜົນປະໂຫຍດ, ຄືກັນກັບທີ່ເອຄິດປາດຖະໜາອຳນາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ແຈກຢາຍເງິນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດກັບຕົວເອຄິດເອງເປັນເວລາຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນວ່າໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກເກືອບໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທັງ

3 ກ ມມ 1:3; 4:23.

ຂ ມມ 6:1-15.

ໝົດ ນອກຈາກຄົນສາມສິບຄົນກັບພວກທີ່
ໜີໄປກັບເຊື້ອສາຍຂອງໂອເມເທົານັ້ນ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອເມຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາ
ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນອີກ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ໂອເມເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ລາວກໍຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃນໄວ
ຂະລາຂອງລາວ ຊື່ວ່າ ອີເມີ; ແລະ ລາວໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອີເມີເປັນກະສັດບົກຄອງແທນ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອີເມີໃຫ້ເປັນກະສັດແລ້ວ, ລາວໄດ້
ເຫັນສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນຢູ່ສອງປີ, ແລະ
ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນວັນ
ເວລາຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ
ໃຈເປັນເວລາຍາວນານ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເມີໄດ້ບົກຄອງແທນ
ລາວ, ແລະ ໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງ
ບິດາຕົນ.

16 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີ່ມເອົາຄຳ
ສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ
ເຊື້ອສາຍຂອງອີເມີໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຢ່າງຍິ່ງພາຍໃຕ້ການບົກຄອງຂອງອີເມີ;
ແລະ ໃນເວລາທີ່ສິບສອງປີ ພວກເຂົາກັບ
ມາເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາກາຍມາເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ—

17 ໂດຍມີໝາກໄມ້ນາໆ ຊະນິດ, ແລະ
ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າ
ລິນິນຢ່າງດີ, ແລະ ຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ
ຂອງມີຄ່າຫລາຍຢ່າງ;

18 ແລະ ກໍມີຝູງສັດລ້ຽງ, ງົວເຖິກ, ແລະ
ງົວແມ່, ແລະ ແກະ, ແລະ ໝູ, ແລະ ແບັ,
ແລະ ສັດອື່ນໆອີກຫລາຍຊະນິດທີ່ມີປະ
ໂຫຍດສຳລັບເປັນອາຫານຂອງມະນຸດນຳ
ອີກ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກໍມີ "ຝູງມ້າ, ແລະ ລີ່,
ແລະ ກໍມີຊ້າງ ແລະ ມີຄູຣີລຳ ແລະ ຄູມຳນຳ
ອີກ; ຊຶ່ງທັງໝົດເປັນປະໂຫຍດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຝູງຊ້າງ, ຄູຣີລຳ,
ແລະ ຄູມຳ.

20 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ
ພຣະພອນລົງມາເທິງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້ ຊຶ່ງ
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດເລີດລຳ ກວ່າ
ແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ບັນຊາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ
ແຜ່ນດິນ ຜູ້ນັ້ນຄວນຄອບຄອງມັນໄວ້ໃຫ້
ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະ
ຖືກ "ທຳລາຍເວລາເຂົາສູກໃນຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ; ເພາະກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ: ເຮົາຈະຖອກເທຄວາມບໍລິ
ບູນແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາອອກມາ.

21 ແລະ ອີເມີໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນ
ດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາ
ຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
ຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ໂຄຣຣີອານທຳຂຶ້ນບົກຄອງແທນ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້
ໂຄຣຣີອານທຳບົກຄອງແທນແລ້ວ ລາວກໍ
ມີຊີວິດຢູ່ຕື່ມອີກສີ່ປີ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຫັນ
ສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຫັນ "ພຣະບຸດແຫ່ງ
ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ລາວມີຄວາມປິຕິຍິນ
ດີ ແລະ ປາບປື້ມໃນວັນເວລາຂອງລາວ;
ແລະ ລາວກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ ໃນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ
ຣີອານທຳໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງບິດາ
ຕົນ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ຫລາຍເມືອງ,

19 ກ 1 ນພ 18:25. 20 ກ ອທ 2:15.	ຂ ອທ 2:8-11. 22 ກ 3 ນພ 25:2.
-----------------------------------	---------------------------------

ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມດີແກ່ຜູ້ຄົນຕະຫລອດ
ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວບໍ່ມີລູກເລີຍ ຈົນວ່າລາວ
ເຖົ້າແກ່ຊະລາລົງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພັນ
ລະຍາຂອງລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອນາງມີອາ
ຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສອງປີ. ແລະ ເຫດການໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄວຊະລາຂອງໂຄຣຮິອານ
ທໍາ, ລາວ ໄດ້ຮັບເອົາຍິງສາວຄົນໜຶ່ງມາ
ເປັນພັນລະຍາ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມີຊີວິດ
ຢູ່ຈົນເຖິງໜຶ່ງຮ້ອຍສິບສອງປີ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ
ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄອມ, ແລະ ຄອມໄດ້
ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຢູ່
ສິບປີເກົ່າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ
ເຫັດ; ແລະ ເຫັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກ
ສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

26 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ
ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນອີກ ແລະ ເຫັດ
ເລີ່ມຖືແຜນລຶກລັບຂອງສະໄໝກ່ອນອີກ
ເພື່ອທໍາລາຍບົດາຂອງຕົນ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ລາວໄດ້ບົດບົດາຂອງຕົນອອກຈາກບັນລັງ,
ໂດຍການຂັດດ້ວຍດາບຂອງຕົນເອງ; ແລະ
ລາວໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

28 ແລະ ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານໃນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ມາປາວເຕືອນເລື່ອງການກັບ
ໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍວ່າ—ພວກເຂົາຕ້ອງ
ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ຄໍາສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜືນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນຈະມີຄວາມອິດຢາກຢ່າງໃຫຍ່
ຫລວງ ຊຶ່ງຈະເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກ

ທໍາລາຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

29 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອຄໍາຂອງສາດສະ
ດາເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ;
ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ໂຍນ ຫລາຍ ທ່ານ ລົງ
ໃນຊຸມ ແລະ ປະ ໃຫ້ພວກເພິ່ນຕາຍ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ໄດ້
ເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງກະສັດ
ເຫັດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ເລີ່ມມີການຂາດແຄນເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່
ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ເລີ່ມ
ຖືກທໍາລາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍການຂາດ
ແຄນນັ້ນ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຝົນຕົກລົງມາ
ເທິງຜືນແຜ່ນດິນເລີຍ.

31 ແລະ ມັນໄດ້ມີງູພິດອອກໄປຕາມຜືນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ມັນໄດ້ຕອດຜູ້ຄົນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນຄື ຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ
ແຕກໜີຜ່າຍງູພິດໄປທາງໃຕ້ ຊຶ່ງຊາວມີໄຟ
ເອີ້ນວ່າ "ເຊຣາເຮັມລາ."

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ
ສັດຫລາຍໂຕທີ່ຕາຍໄປລະຫວ່າງທາງ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຝູງສັດລ້ຽງເປັນ
ຈໍານວນຫລວງຫລາຍໜີໄປຮອດແຜ່ນດິນ
ທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ງູເຂົາຕິດຕາມ
ທໍາຮ້າຍຝູງສັດທີ່ພະຍາຍາມໜີໄປນັ້ນ, ແຕ່
ໃຫ້ມັນກັບເສັ້ນທາງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຜ່ານ
ໄປໄດ້, ແລະ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຈະລອງຜ່ານໄປ
ຜູ້ນັ້ນກໍຈະລົ້ມຕາຍເພາະຖືກງູພິດຕອດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຄົນໄດ້ຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງສັດເຫລົ່າ
ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກິນຊາກສັດທີ່ລົ້ມຕາຍຕາມ

ທາງຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກິນໝົດກຸ້ງ. ບັດນີ້ ເວລາຜູ້ຄົນ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາ "ຖ່ອມຕົວ ພຽງພໍ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງກໍໄດ້ສົ່ງຜົນລົງມາເທິງຜົນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມພື້ນຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ມັນເລີ່ມມີໝາກໄມ້ໃນຂົງເຂດທາງເໜືອ, ແລະ ໃນຂົງເຂດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາໃນການປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ.

ບົດທີ 10

ກະສັດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນປົກຄອງແທນກະສັດອີກຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໆກັນໄປ—ກະສັດບາງຄົນຊອບທຳ; ບາງຄົນກໍຊົ່ວ—ເວລາມີຄວາມຊອບທຳ ຜູ້ຄົນກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດຜູ້ສືບ ຕະກູນ ຂອງ ເຫັດ—ເພາະ ເຫັດ ໄດ້ຕາຍໄປ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກກັບ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດ ນອກຈາກເຊັດຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ—ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຊຸດໂຊມຄືນອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດໄດ້ລະນຶກເຖິງຄວມພິນາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ສ້າງອານາຈັກອັນຊອບທຳຂຶ້ນ; ເພາະວ່າລາວຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນການນຳພາ

ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ "ຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລມາ; ແລະ ລາວ ໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

3 ແລະ ລູກຊາຍກົກຂອງລາວຊື່ວ່າ ເຊັດ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຊັດໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍມືຂອງໂຈນ, ເພາະຂອງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ບົດາຂອງລາວອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບົດາຂອງລາວໄດ້ສ້າງຫລາຍເມືອງຂຶ້ນໃນຜົນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນອີກ. ແລະ ເຊັດໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ດົນນານທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ຮິບລາຄິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ຮິບລາຄິດ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຮິບລາຄິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າລາວມີມະເຫສີ ແລະ "ນາງສະໜົມຫລາຍຄົນ, ແລະ ໄດ້ວາງພາລະອັນເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເກັບພາສີນຳຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄ່າພາສີອັນແພງ; ແລະ ດ້ວຍພາສີນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສ້າງອາຄານອັນກວ້າງໃຫຍ່ຫລາຍແຫ່ງ.

6 ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງບັນລັງອັນງົດງາມທີ່ສຸດໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄູກຫລາຍແຫ່ງນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຍອມເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງງານ

34 ກ ພ 34:34; ຄພ 101:8.	35 ກ ຄພ 5:24. 10 2 ກ ອທ 6:1-12.	5 ກ ຢຄ 3:5; ມຊຢ 11:2.
----------------------------	------------------------------------	--------------------------

ໜັກ ຕະຫລອດ ເວລາ ເພື່ອ ລ້ຽງ ຕົນ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ອອກ ແຮງ ງານ ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ຂ້າ ຄົນ ນັ້ນ ຖິ້ມ.

7 ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສິ່ງ ຂອງ ດົງ ທັງ ພົດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ຄຳ ແນວ ດີ ຂອງ ລາວ, ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ຫລໍ່ ຫລອມ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ; ແລະ ງານ ຝົມ ດີ ນາ ງ ຊະ ນິດ ລາວ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຫລາຍ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ້ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຂອງ ລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ບົກ ຄອງ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ; ແລະ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ສົງ ຄາມ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຮິບ ລາ ຄິດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຜູ້ ສິບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ລາວ ກໍ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ໂມ ຣີ ອານ ທັນ, (ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ສິບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ຮິບ ລາ ຄິດ) ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຳ ລັງ ທັບ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຍົກ ໄປ ສູ້ ຮິບ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ; ແລະ ສົງ ຄາມ ກັບ ມາ ຮ້າຍ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ປີ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ອຳ ນາດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ຕົນ ເອງ ຂຶ້ນ ເປັນ ກະ ສັດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຕົນ ເອງ ເປັນ ກະ ສັດ ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ຫລຸດ ຜ່ອນ ພາ ລະ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ເປົາ ບາ ງ ລົງ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ນິ ຍົມ ຊົມ ຊອບ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ແຕ່ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ແກ່ ຕົວ ເອງ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ ຢ່າ ງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ; ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ຫລາຍ ເມືອງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ກັບ ມາ ຮັ່ງ ມີ ເປັນ ດີ ຢ່າ ງ ຍິ່ງ ພາຍ ໃຕ້ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ລາວ, ທັງ ອາ ຄານ ແລະ ຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ທາງ ການ ປູກ ຝັງ ພືດ ພັນ ທັນ ຍາ ຫານ, ແລະ ທາງ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ, ແລະ ສັດ ໃຊ້ ແຮງ ງານ, ແລະ ສິ່ງ ດັ່ງ ກ່າວ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ອີກ.

13 ແລະ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຢ່າ ງ ຍາວ ນານ, ແລະ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ຄົມ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ແທນ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ແປດ ປີ, ແລະ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ກໍ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄົມ ບໍ່ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ ທີ່ ໂປດ ປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

14 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເອົາ ອ້າຍ ມາ ເປັນ ຊະ ເລີຍ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະ ຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນັ້ນ, ແລະ ໃນ ໄວ ຊະ ລາ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ອີກ ຊື່ ວ່າ ເລວີ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລວີ ໄດ້ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຫລັງ ຈາກ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ກະ ສັດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ ເປັນ ຂອງ ຕົນ.

16 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ

ເປັນຂອງຕົນແລ້ວ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ໂຄຣນາ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດແທນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣນາເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ດົນນານແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ຈາກໄປຄືກັນກັບຄືນອື່ນໆຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ກິເຊໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເຊໄດ້ຈາກໄປອີກ, ແລະ ລິບໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບເຮັດສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງລິບນັ້ນຈູ ພິດຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ. ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ເພື່ອຊອກຫາອາຫານໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າ. ແລະ ຕົວລິບ ເອງກໍກາຍເປັນນາຍພານໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງ.

20 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບຊ່ອງແຄບຂອງແຜ່ນດິນໃກ້ກັບບ່ອນຊຶ່ງທະເລແບ່ງແຜ່ນດິນອອກ.

21 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄວ້ເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ

ດານ ເພື່ອຈະໄດ້ສັດໄວ້ລ່າ. ແລະ ສ່ວນແຜ່ນດິນທາງເໜືອນັ້ນ ເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ອາໄສຢູ່.

22 ແລະ ພວກເຂົາມີການອຸດສາຫະກຳຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊື້ຂາຍ ແລະ ທຳການຄ້າລະຫວ່າງກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ນາໆຊະນິດ, ແລະ ໄດ້ຫລໍ່ຫລອມຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ະເຫລັກ, ແລະ ທອງເຫລືອງ, ແລະ ໂລຫະນາໆຊະນິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນມັນຂຶ້ນມາຈາກດິນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຄຸນດິນຂຶ້ນເປັນກອງໃຫຍ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແຮ່ ເປັນຄຳ, ແລະ ເປັນເງິນ, ແລະ ເປັນເຫລັກ, ແລະ ເປັນທອງແດງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜະລິດສິ່ງອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງ.

24 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຳຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລິນິນຕຳຢ່າງດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເສື້ອຜ້າຫລາຍຊະນິດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຸ້ມຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດເພື່ອໂຖດິນ, ທັງເພື່ອຂຸດ ແລະ ເພື່ອຫວ່ານ, ແລະ ເພື່ອເກັບກຸ່ວ ແລະ ເພື່ອພວນ, ແລະ ເພື່ອນວດນຳອີກ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໂດຍໃຊ້ແຮງງານຂອງສັດຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກນາໆຊະນິດດ້ວຍຝີມືແປກຢ່າງຍິ່ງ.

28 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າຫລາຍກວ່ານີ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົບມີຊີວິດຢູ່ຢາງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວກໍມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຮີອາທຳ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີອາທຳໄດ້ບົກຄອງແທນບິດາຂອງລາວ. ແລະ ເມື່ອຮີອາທຳໄດ້ບົກຄອງຢູ່ຊາວສີ່ປີ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກຖືກຍຶດໄປຈາກລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ເຫັດ, ແລະ ເຫັດໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫັດມີລູກຊື່ວ່າ ອາໂຣນ, ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຢູ່ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະຫລອດວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ ຄື ກັນ; ແລະ ລາວ ມີ ລູກຊາຍຊື່ວ່າ ອາມນີແກດາ, ແລະ ອາມນີແກດາກໍໄດ້ຢູ່ໃນ ຄວາມ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ໂຄຣຣີອານທຳກໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຄອມ.

32 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄອມ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ອາ ນາ ຈັກ ໄປ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ບົກຄອງອານາຈັກສ່ວນນັ້ນເປັນເວລາສີ່ສິບສອງປີ; ແລະ ລາວໄດ້ໄປສູ່ຮີບກັບກະສັດອາມກິດ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາຫລາຍປີ ຊຶ່ງລະຫວ່າງ

ເວລານັ້ນຄອມໄດ້ມີອຳນາດເໜືອອາມກິດ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ມາເປັນເຈົ້າຂອງ.

33 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງຄອມ ມັນເລີ່ມມີພວກໂຈນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາແຜນເກົ່າມາໃຊ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ "ຄຳສາບານຕາມວິທີຂອງຄົນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍອານາຈັກອີກ.

34 ບັດນີ້ຄອມໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຍັງເອົາຊະນະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

ບົດທີ 11

ສົງ ຄາມ, ການ ແຕກ ແຍກ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຄອບງຳຊີວິດຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສາດສະດາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈເສຍກ່ອນ—ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ.

1 ແລະ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຄອມ ໄດ້ ມີ ສາດສະດາຫລາຍທ່ານອີກ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງຂອງ ຜູ້ຄົນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຫັນ ໄປ ຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມການຄາດຕະກຳ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ໜີໄປຫາຄອມເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ຫລາຍ

ເລື່ອງ ແກ່ ຄອມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢາງດົນນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຊິບລຳ; ແລະ ຊິບ ລຳໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ມ້ອງຊາຍ ຂອງຊິບລຳໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ, ແລະ ເລີ່ມມີ ສົງຄາມໃຫຍ່ທີ່ສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມ້ອງ ຊາຍຂອງຊິບລຳໃຫ້ຂ້າສາດສະດາທັງໝົດ ຊຶ່ງ ໄດ້ທຳນາຍ ເຖິງ ຄວາມພິນາດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ;

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ວ່າ ຄຳ ສາບ ແຊ່ງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນ, ແລະ ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ນຳອີກ, ແລະ ວ່າມັນຈະມີຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ເຄີຍມີ ມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກເລີຍ, ແລະ ວ່າກະດູກຂອງພວກເຂົາກະຈາຍ ກອງ ກັນຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເສຍກ່ອນ.

7 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າການ ມີວິສຸມລັບອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ມີການ ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ມັນມີ ຄວາມອິດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລຄາຢາງ ຫລວງຫລາຍນຳອີກ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຢາງທີ່ ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງ ຊິບລຳ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກ ເຂົາກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງມີ ”ເມດຕາ ຕໍ່ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິບ ລຳຖືກຂ້າ, ແລະ ເຊດຖືກຈັບໄປເປັນຊະ ເລີຍ, ແລະ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະ ເລີຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຫາ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັບອານາຈັກມາ ປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ລາວ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ ໃນ ວັນເວລາຂອງລາວ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າພັນກັນຢາງໜັກ ໃນເວລາອັນສັ້ນໆຂອງລາວ.

11 ແລະ ອີເທັມ, ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ສືບ ຕະ ກຸນຂອງເອຫາ, ຈຶ່ງໄດ້ຮັບອານາຈັກມາປົກ ຄອງ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນ ວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ວັນເວລາຂອງອີເທັມ, ໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນ ໄປ ຈາກຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກຖ້າຫາກພວກ ເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກເຂົາເສຍກ່ອນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບໍ່ຍອມ ”ເຊື່ອຟັງ ຄຳ ຂອງ ພວກເພິ່ນ ເລີຍ; ແລະ ສາດສະດາ ໂສກເສົ້າ ແລະ ໄດ້ອອກໄປ ຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີ ເທັມໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມ

11 6ກ ອມນ 1:22; ອຫ 14:21. | 8ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. | 13ກ ມຊຍ 16:2.

ຊົ່ວຮ້າຍຕະຫລອດວັນເວລາທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂມຣັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ ແລະ ໂມຣັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ເກີດມີ "ການກະບົດຂຶ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຍ້ອນວ່າການມີວິສຸມລັບນັ້ນຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາອຳນາດ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ເກີດມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂມຣັນ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກໄປເຄິ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກເຄິ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຄົນ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄົນມາອີກ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນໜຶ່ງອີກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມໂມຣັນ ແລະ ຍຶດເອົາອານາຈັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ໂມຣັນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທໍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣີອານທໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

20 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງໂຄຣຣີອານທໍໄດ້ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ

ອີກ, ແລະ ໄດ້ປ່າວປະກາດການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນ "ການພິພາກສາພວກເຂົາ ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ;

21 ແລະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຫລີນຳເອົາ "ຄົນອື່ນມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງນຳເອົາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາມານັ້ນ.

22 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັງຄົມລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣີອານທໍໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 12

ສາດສະດາອີເທີຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ—ໂມໂຣໄນເວົ້າຢ່າເຖິງການແປກປະຫລາດ ແລະ ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ເຮັດໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາເຮັດໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ສາມາດເຫັນພຣະຄຣິດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດເພື່ອບາງທີເຂົາອາດຈະຖ່ອມຕົວລົງ—ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຍ້າຍພູຊີຣິນໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດ—ໂມໂຣໄນເຫັນພຣະເຢຊູໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງ "ໂຄຣຣີອານທະ

15 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 21 ກ ອທ 13:20-21. 23 ກ ອທ 1:6; 15:33-34. 12 1 ກ ອທ 13:13-31.

ເມີ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນກະສັດບົກ ຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ັອີເທີເປັນສາດສະດາຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ອີເທີຈຶ່ງໄດ້ອອກມາໃນ ວັນເວລາຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າຈະ ະທຳມ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍ້ອນ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ.

3 ເພາະວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ັປາວປະກາດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕອນ ເຊົ້າ ຈົນ ຮອດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ດິນ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳໄປສູ່ການກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ະທຳລາຍ, ໂດຍກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ ດ້ວຍ ັສັດທາ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງຍ່ອມສຳເລັດ—

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ ນັ້ນອາດຈະ ັມຸ້ງຫວັງຢ່າງແນ່ນອນສຳລັບ ໂລກທີ່ ຈະ ດີກວ່ານີ້, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ທາງ ເບື້ອງ ຂວາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຄວາມຫວັງນີ້ມາ ຈາກ ສັດທາອັນເຮັດ ະຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາແນ່ໃຈ ແລະ ແນວແນ່, ັເຮັດວຽກງານດີໃຫ້ຫລາຍຢູ່ສະເໝີ, ອັນ ຈະ ນຳ ໄປ ທາ ັການ ຖວາຍ ບາ ລະ ມີ ແດ່ ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີ ໄດ້ທຳນາຍເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ ສະຈັນແກ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຍ້ອນ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຫັນມັນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະ

ເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ໂລກວ່າ ັສັດທາຄືສິ່ງທີ່ ະມຸ້ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງ ັບໍ່ທັນເຫັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຢ່າ ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ເລີຍ, ເພາະທ່ານບໍ່ ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນ ກວ່າຫລັງຈາກ ັການທົດລອງສັດທາຂອງ ທ່ານ.

7 ເພາະເປັນດ້ວຍສັດທາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ ມາປະກົດຕົວແກ່ບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກ ເຮົາ, ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ພົ້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ແລ້ວ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ພວກເຂົາ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພວກເຂົາ ມີສັດທາໃນພຣະອົງແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ ຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ບາງຄົນມີສັດທາໃນພຣະ ອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ ໂລກ.

8 ແຕ່ເປັນຍ້ອນສັດທາຂອງມະນຸດ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ຈະ ມາ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ໂລກ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະນາມ ຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຕຽມທາງ ໄວ້ ເພື່ອ ໂດຍທາງນັ້ນ ຜູ້ ອື່ນ ຈະ ໄດ້ ມີ ສ່ວນ ໃນ ຂອງ ປະທານ ຈາກ ສະຫວັນ, ເພື່ອ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຫັນເທື່ອ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ອີກ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ ໃນ ຂອງປະທານນັ້ນ, ຖ້າພຽງແຕ່ທ່ານມີສັດທາ.

10 ຈຶ່ງເບິ່ງ ເປັນດ້ວຍສັດທາຄົນ ໃນ ສະ ໄໝກ່ອນ ຈຶ່ງຖືກ ັເອິ້ນ ຕາມ ລະບຽບ ອັນ ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍ ສັດທາ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ

<p>2 ກ ຄມພ ອີເທີ. ຂ ຢມຢ 20:9; ອນ 1:26; ແອວ 43:1.</p> <p>3 ກ ຄພ 112:5. ຂ ອທ 11:12, 20-22. ຄ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>4 ກ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຂ ຮຣ 6:19. ຄ 1 ກຣທ 15:58. ງ 3 ນພ 12:16.</p> <p>6 ກ ຮຣ 11:1. ຂ ຮມ 8:24-25. ຄ ແອວ 32:21.</p>	<p>ງ 3 ນພ 26:11; ຄພ 105:19; 121:7-8.</p> <p>10 ກ ແອວ 13:3-4. ຄມພ ເອິ້ນ, ການ ເອິ້ນ, ຖືກເອິ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
---	---	--

ປະທານກົດຂອງໂມເຊໃຫ້. ແຕ່ດ້ວຍຂອງ
ປະທານຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະ
ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມເສັ້ນທາງ ັອັນປະເສີດທີ່ສຸດ
ໃຫ້; ແລະ ເປັນດ້ວຍສັດທາມັນຈຶ່ງສຳເລັດ.

12 ເພາະຖ້າທາກບໍ່ມີ ັສັດທາໃນບັນດາ
ລູກຫລານ ມະນຸດ ພຣະເຈົ້າ ຈະເຮັດ ັສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນ ໃນ ບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້;
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ປະກົດຕົວ ຈົນກວ່າ
ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງ
ແອວມາ ແລະ ແອມ ມິວເລັກ ທີ່ເຮັດ ໃຫ້
ກຸກພັງທະລາຍລົງພື້ນດິນ.

14 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງມິໄຟ
ແລະ ລີໂຮທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການ ັປຽນແປງ
ກັບ ຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບ
ບັບຕີສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ ັພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ັສັດທາ ຂອງ
ກອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້
ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້
ໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດ
ກິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ ກໍ ເຮັດ ດ້ວຍ ັສັດທາ,
ເຖິງ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ເປັນ ຢູ່ ມາກ່ອນ ພຣະຄຣິດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ເປັນ ຢູ່ ພາຍຫລັງພຣະຄຣິດກໍຄື
ກັນ.

17 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນສັດທາທີ່ສາມຸສິດ
ສາມຄົນໄດ້ຮັບສັນຍາວ່າ ພວກເພິ່ນ ັບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ

ເລີຍ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບສັນຍານີ້ຈົນ
ກວ່າຫລັງຈາກພວກເພິ່ນມີສັດທາ.

18 ແລະ ທັງບໍ່ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່
ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໄດ້
ເລີຍ ຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະມີສັດທາເສຍກ່ອນ;
ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນອິນໝິດເຂົາຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ.

19 ແລະ ມີຫລາຍຄົນທີ່ມີສັດທາອັນແຮງ
ກ້າ, ແມ່ນແຕ່ ັກ່ອນພຣະຄຣິດສະເດັດມາ,
ຜູ້ບໍ່ສາມາດຖືກກົດກັນຈາກພາຍໃນ ັມ່ານ,
ແຕ່ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວດ້ວຍຕາ
ແຫ່ງສັດທາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍພໍໃຈ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນໃນບັນ
ທຶກນີ້ວ່າ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ໃນ ຈຳນວນຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ຄືນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ; ຍ້ອນວ່າລາວ
ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນ ພຣະເຈົ້າ,
ເວລາພຣະເຈົ້າເດ່ ັນີ້ວ່າພຣະຫັດອອກມາ
ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄວ້ໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ
ໄດ້, ເພາະດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ຮັບ
ສັ່ງກັບລາວ ຊຶ່ງຄຳນັ້ນລາວໄດ້ຮັບມາໂດຍ
ສັດທາ.

21 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ຢາເຣັດເຫັນນີ້ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແລ້ວ, ເປັນເພາະ ັສັນຍາທີ່ນ້ອງຊາຍ
ຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮັບມາ ໂດຍສັດທາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັງສິ່ງໃດໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງລາວໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ

11 ກ 1 ກຣທ 12:31.	ຂ ຮລມ 5:45;	ມມ 8:10-12.
12 ກ 2 ນພ 27:23;	3 ນພ 9:20.	19 ກ 2 ນພ 11:1-4;
ມຊຍ 8:18;	15 ກ ແອວ 17:29-39.	ຢຄ 4:4-5;
ມຣນ 7:37;	ຂ ອສ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກ	ຈຣ 1:11;
ຄພ 35:8-11.	ເລົ່າ ໃນ ແອວ 17-26.	ແອວ 25:15-16.
ຂ ມທ 13:58;	16 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,	ຂ ອທ 3:6.
ມມ 9:20.	ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄມພ ມ່ານ.
13 ກ ແອວ 14:26-29.	ຂ ຮຣ 11:7-40.	20 ກ ອທ 3:4.
14 ກ ຮລມ 5:50-52.	17 ກ 3 ນພ 28:7;	21 ກ ອທ 3:25-26.

ອົງຈົ່ງສະແດງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແກ່ລາວ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ສາມາດກົດກັນລາວໃຫ້ຢູ່ນອກ ຮູ່ມ່ານອີກຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍສັດທາທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ັສັນຍາວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຈະມາຫາພິນັອງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍ ຜ່ານ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ເພາະ "ຄວາມອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ເພາະພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ຮຽນໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າໂດຍສັດທາ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຂຽນ; ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເວົ້າໄດ້ຫລາຍເພາະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

24 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄດ້ພຽງໜ້ອຍດຽວ, ເພາະຄວາມບໍ່ຊຳນິຊຳນານຂອງມືຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ "ການຂຽນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ, ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງຊຶ່ງລາວຂຽນໄວ້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຄືກັນກັບພຣະອົງ, ຈົນວ່າເກີນກຳລັງຂອງມະນຸດທີ່ຈະອ່ານມັນໄດ້.

25 ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພວກ

ຂ້ານ້ອຍມີອຳນາດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນຳອີກ, ຈົນວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນ, ແລະ ສະດູດຍ້ອນວ່າການວາງຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານວ່າຄົນຕ່າງຊາດຈະ "ເຍາະເຍີ້ຍຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

26 ແລະ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຄົນໂງ່ຈະ "ເຍາະເຍີ້ຍ, ແຕ່ວ່າເຂົາຈະເປັນທຸກ; ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເອົາປຽບຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າ.

27 ແລະ ຖ້າຫາກມະນຸດມາຫາເຮົາ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນ "ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ. ເຮົາຈະ ຮູ້ມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ; ແລະ "ພຣະຄຸນຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ "ຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ "ອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມແຂງສຳລັບເຂົາ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ "ສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ ຈະ ນຳ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ເຮົາ—ຊຶ່ງ ເປັນ ອ່າງ ນ້ຳ ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເວລາໄດ້

21 ຂ ອທ 3:20; ຄພ 67:10-13.
22 ກ ອນ 1:13.
23 ກ ມມ 8:17; 9:33.
ຂ 2 ນພ 33:1.
24 ກ ຄມພ ພາສາ.
25 ກ 1 ກຣທ 2:14.

26 ກ ຄລຕ 6:7.
27 ກ ຢດ 4:7.
ຂ ອພຍ 4:11;
1 ກຣທ 1:27.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ລກ 18:10-14;
ຄພ 1:28.

ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຈ ລກ 9:46-48;
2 ກຣທ 12:9.
28 ກ 1 ກຣທ 13;
ມຣນ 7:39-47.

ຍິນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກໍສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ຫຼຸນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະປະສົງອັນຊອບທໍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເຮັດວຽກງານ ໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຕາມສັດທາຂອງເຂົາ;

30 ເພາະນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເວົ້າກັບພູຊີຣິນວ່າ, ຈົ່ງ ັຍ້າຍໄປ—ແລະ ມັນກໍໄດ້ຍ້າຍໄປ. ແລະ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ມີສັດທາ ມັນກໍຈະບໍ່ຍ້າຍໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດວຽກງານຫລັງຈາກທີ່ມະນຸດມີສັດທາ.

31 ເພາະວ່າ ພຣະອົງ ໄດ້ສະແດງ ພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຕາມນັ້ນ; ເພາະຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີ ັສັດທາ ແລະ ໄດ້ເວົ້າ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາດ້ວຍອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

32 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທີ່ພັກໄວ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນທ່າມກາງ ັຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມະນຸດຈະໄດ້ມີ ັຄວາມຫວັງອັນປະເສີດທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມູນມໍລະດົກໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ບໍ່ໄດ້.

33 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງ ັຮັກ ໂລກ, ຈົນ ຍອມ ເສຍ ສະລະ ພຣະຊົນ ເພື່ອ ໂລກ, ເພື່ອ ພຣະອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະຊົນ ຄົນ ອີກ ເພື່ອຕຽມບ່ອນໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ັຄວາມຮັກນີ້ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນຄວາມໃຈບຸນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກມະນຸດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້.

35 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວ, ວ່າຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ວ່າພຣະອົງຈະພິສູດເຂົາ, ແລະ ເອົາ ັພອນ ສະຫວັນ ໄປ ຈາກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສິ່ງຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຮັບ, ແລະ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະມີຄວາມໃຈບຸນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານ ັຄຸນງາມຄວາມດີໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນສໍາລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ; ດັ່ງນັ້ນ ອາພອນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຊໍາລະລ້າງໃຫ້ ັຂາວ ສະອາດ ແລ້ວ. ແລະ ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນ ັຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຈົນວ່າສາມາດໄປນັ່ງລົງໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

38 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຂໍ

<p>30 ກ ມທ 17:20; ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:6, 9. ຄມພ ອໍານາດ. 31 ກ ຄມພ ສັດທາ. 32 ກ ຢຮ 14:2; ອນ 1:27;</p>	<p>ຄພ 72:4; 98:18. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 33 ກ ຢຮ 3:16-17. 34 ກ ມຮນ 7:47. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>35 ກ ມທ 25:14-30. ຄມພ ຂອງປະທານ; ຕະລັນຕິນ. 36 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 37 ກ ຄພ 38:42; ຄຮ:74-75; 135:4-5. ຂ ອທ 12:27.</p>
---	--	---

ກ່າວຄຳອຳລາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງພົນນັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກແພງນຳອີກ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພົບກັນອີກຕໍ່ໜ້າ” ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄົນທັງໝົດຈະຮູ້ຈັກວ່າ ະອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຈຸດດ່າງດຳດ້ວຍເລືອດຂອງທ່ານ.

39 ແລະ ເວລານັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້” ເຫັນພຣະເຢຊູ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້;

40 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອໃນການຂຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

41 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳໃຫ້ທ່ານ” ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອົງນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກໄດ້ຂຽນໄວ້, ເພື່ອພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງ ະເປັນພະຍານເຖິງພວກພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຢູນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 13

ອີເທີເວົ້າກ່ຽວກັບເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນອາເມຣິກາໂດຍລູກຫລານຂອງ

ໄຢເຊັບ—ເພິ່ນທຳນາຍ, ຖືກຂັບໄລ່, ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດ ໄວ້, ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ ຊຶ່ງມັນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມາ.

2 ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງອີເທີ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາແທ້ໆເຖິງເລື່ອງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ; ແລະ ວ່າຫລັງຈາກນັ້ນ” ແຫ່ງລົງຈາກແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ ມັນກຳກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໆທັງໝົດ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ;

3 ແລະ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ບ່ອນ ຕັ້ງ ຂອງ ເມືອງ” ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງຈະ ະລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ເປັນ ບ່ອນ ລີ້ ໄຮ ອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອີເທີໄດ້ເຫັນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ເມືອງ” ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ແລະ” ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນ ະລິໄຮ ຈະ ອອກມາ—ຫລັງຈາກທີ່ມັນ ຖືກ ທຳ ລາຍ ແລ້ວ ມັນ ຈະ ຖືກ

<p>38 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ. ຂ ຢຄ 1:19.</p>	<p>ຂ ປຖກ 32:30; ອພຍ 33:11. 41 ກ ຄພ 88:63; 101:38. ຂ 3 ນພ 11:32.</p>	<p>3 ກ 3 ນພ 20:22; 21:23-24. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ຂ ພນມ 3:12; 21:2. 4 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
<p>39 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະເຕະ.</p>	<p>13 2 ກ ປຖກ 7:11-24; 8:3. ຂ ອທ 2:8.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ 1 ນພ 1:18-20.</p>

ສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກໃຫ້ເປັນ ິນະຄອນສັກສິດ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຈະເປັນ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າມັນເປັນມາແລ້ວ ໃນສະໄໝກ່ອນ; ແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກສ້າງຄືນອີກ, ແລະ ກາຍເປັນນະຄອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນຈະຖືກສ້າງໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—

6 ແລະ ວ່າ ເມືອງ າເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ນີ້ ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານ ຂອງ ິໂຍເຊັບ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່, ຊຶ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມັນມີ ິແບບຢ່າງມາແລ້ວ.

7 ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ ໂຍເຊັບ ໄດ້ນຳເອົາບົດາຂອງ ເພິ່ນ ໄປຫາ ແຜ່ນດິນ າເອຍິບ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງ ໂຍເຊັບອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເມດຕາລູກຫລານຂອງ ໂຍເຊັບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ ິຕາຍດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເມດຕາບົດາຂອງ ໂຍເຊັບ ເພື່ອເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍ.

8 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຊື້ອ ສາຍ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ໂຍເຊັບຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນ າແຜ່ນດິນ ນີ້; ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ແຜ່ນດິນ ມູນ ມໍລະດົກ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສ້າງ ນະຄອນສັກສິດ ຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນກັບເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກ ິຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າທີ່ສຸດຈະມາເຖິງເມື່ອ

ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະສິ້ນໄປ.

9 ແລະ ມັນຈະເປັນສະຫວັນ າໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກໃໝ່; ແລະ ມັນຈະເປັນຄືຂອງເກົ່າ ແຕ່ວ່າຂອງເກົ່າ ໄດ້ສູນສິ້ນ ໄປແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນຂອງໃໝ່ໝົດ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ ຈະມາ; ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຂອງ ພວກເຂົາ າຂາວສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍທາງ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ໂຍເຊັບ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມເກົ່າຈະມາອີກ; ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດ ແລ້ວ ດ້ວຍ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ ແລະ ຖືກ າເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາ ຈາກສີ່ສ່ວນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນທາງ ິເໜືອ ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ິອັບຣາຮາມ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາສຳເລັດ.

12 ແລະ ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງ, ມັນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິບັງເກີດຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ, ຜູ້ເປັນ າຕົ້ນ ຈະເປັນປາຍ, ແລະ ຜູ້ເປັນປາຍຈະເປັນຕົ້ນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນຕົ້ມ

<p>5 ຄ ພມ 21:10; 3 ນພ 20:29-36. 6 ກ ຄພ 42:9; 45:66-67; 84:2-5; ຫຼຸຊ 1:10. ຂ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຄ ແອວ 46:24. ຄມພ ສັນຍາລັກ. 7 ກ ປຖກ 46:2-7; 47:6.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 3:5. 8 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ມຣນ 10:31. 9 ກ 2 ປຕ 3:10-13; ພມ 21:1; 3 ນພ 26:3; ຄພ 101:23-25. 10 ກ ພມ 7:14; 1 ນພ 12:10-11;</p>	<p>ແອວ 5:27. 11 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄພ 133:26-35. ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. 12 ກ ມຣກ 10:31; 1 ນພ 13:42; ຢຕ 5:63; ຄພ 90:9.</p>
--	--	---

ອີກແຕ່ວ່າຖືກຫ້າມໄວ້; ຄຳທຳນາຍຂອງອີເທີນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍຖືວ່າ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້, ໂດຍເຫັນຄວາມພິນາດທີ່ເກີດກັບຜູ້ຄົນໃນຕອນກາງຄືນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນກັບປີທີ່ເພິ່ນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມ ໃຫຍ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນຊຶ່ງເປັນພວກຍິ່ງໃຫຍ່ລູກຂຶ້ນ, ແລະ ພະຍາຍາມທຳລາຍ ໂຄຣຣິອານທະເມີໂດຍໃຊ້ແຜນລັບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການຂອງສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມທັງໝົດຂອງໂລກ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບພວກທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

17 ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງລາວຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງໂຄຣຣິອິຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງຄົນໃດທັງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງຕົນເລີຍ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດທີ່ອີເທີອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ ມີ

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍດາບຂອງ ການມົວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບໂຄຣຣິອານທະເມີເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກໄປ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດ ແລະ ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

20 ແລະ ໃນປີທີສອງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນໄປທຳນາຍແກ່ ກໍໂຄຣຣິອານທະເມີວ່າ, ຖ້າຫາກລາວ ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈະໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນ—

21 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຄົນ ໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕົວລາວເອງ. ແລະ ລາວຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄຳທຳນາຍສຳເລັດ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນອີກ ກໍພວກໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຝັງສົບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກທຳລາຍໄປຍົກເວັ້ນແຕ່ ະໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະ ທັງຜູ້ຄົນກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ສົງຄາມກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າອີເທີ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ໜີໄປກ່ອນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຮັດໄດ້ຍົກທັບມາ, ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາສູ່

18 ກ ອທ 8:9-26. 20 ກ ອທ 12:1-2.	21 ກ ອມນ 1:19-21; ອທ 11:21.	ຂ ອທ 15:29-32.
------------------------------------	--------------------------------	----------------

ຮັບກັບໂຄຣຣິອານທະເມີອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີທີສາມລາວໄດ້ເອົາໂຄຣຣິອານທະເມີມາເປັນຊະເລີຍ.

24 ແລະ ໃນປີທີ່ສີ່ ລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະເຊເຣັດ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງຕົນອີກ.

25 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທຸກຄົນພ້ອມດ້ວຍພັກຂອງຕົນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ຕົນປາດຖະໜາ.

26 ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ມັນມີພວກໂຈນແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຊເຣັດຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ ເພື່ອໄປສູ້ຮົບ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນໃນຮ່ອມພູກິນການ; ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນກັບມາຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ຕໍ່ສູ້ເປັນເວລາສາມມື້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະລາວ, ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປຈົນວ່າໄປຮອດທົ່ງພຽງເຮຊະລອນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວອີກໃນທົ່ງພຽງນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເອົາຊະນະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ລາວໃຫ້ຄືນໄປທາຮ່ອມພູກິນການອີກ.

30 ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຊເຣັດອີກໃນຮ່ອມພູກິນການ, ຊຶ່ງລາວໄດ້

ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າເຊເຣັດ.

31 ແລະ ເຊເຣັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບທີ່ກົກຂາ, ຈົນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບອີກເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນຜືນແຜ່ນດິນກໍາລັງຂ້າພັນກັນຢູ່, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທ້າມປາມພວກເຂົາເລີຍ.

ບົດທີ 14

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນນຳຄວາມສາຍແຊ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ—ໂຄຣຣິອານທະເມີເຂົ້າຮ່ວມເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກິເລອາດ, ແລ້ວຕໍ່ຕ້ານລິບ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຕໍ່ຕ້ານຊິດ—ເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນກັນມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ມັນເລີ່ມມີຄຳ "ສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງໃນຄຳສາບແຊ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະວາງອາວຸດ ຫລື ດາບໄວ້ເທິງຮ້ານ ຫລື ເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນທີ່ຕົນເຄີຍເອົາໄວ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ພວກເຂົາຈະຫາມັນບໍ່ພົບ, ເພາະວ່າຄຳສາບແຊ່ງທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

2 ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆຄົນຈຶ່ງເກັບກຳສິ່ງທີ່ຕົນເປັນເຈົ້າຂອງໄວ້ໃກ້ມື, ແລະ ຈະບໍ່ຍືມຂອງຜູ້ໃດ, ທັງບໍ່ເອົາໃຫ້ຜູ້ໃດຍືມ; ທຸກໆຄົນໄດ້ຈັບຕົ້ມດາບຂອງຕົນໄວ້ໃນມືຂວາ, ເພື່ອປ້ອງກັນຊັບສົມບັດຂອງຕົນ, ແລະ ຊິວິດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເຊເຣັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ຍົກທັບມາ

ແລະ ລາວ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບໄຊ ຂະນະ ແລະ ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມລາວໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປດ້ວຍດາບ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິ ອານທະເມີໄດ້ປັດລ້ອມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານໄວ້; ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ ຍົກທັບອອກຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນ ເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຄົນໃນກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີສ່ວນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະ ທີ່ພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າຢູ່.

6 ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບມາຮອດແຜ່ນດິນ ໂມຣັນ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງແທນໂຄຣຣິ ອານທະເມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣິອານທະເມີໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳກອງທັບຂອງ ລາວ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາ ສອງປີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບກຳລັງ ມາໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ.

8 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ກິເລອາດ, ກໍໄດ້ຮັບກຳລັງມາໃຫ້ກອງທັບ ຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າການມັວສຸມ ລັບ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມະຫາປະໂລຫິດຂອງລາວເອງໄດ້ລອບຂ້າ ລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ໃນບັນ ລັງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກມັວສຸມລັບໄດ້ລອບຂ້າຄົນ ນັ້ນໃນທາງລັບ; ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກ ມາເປັນຂອງຕົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ລິບ;

ແລະ ລິບເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ກວ່າຄົນອື່ນໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີທຳອິດຂອງລິບ, ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຍົກ ທັບມາຫາແຜ່ນດິນ ໂມຣັນ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບ ກັບລິບ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນັ້ນ ລິບໄດ້ຟັນແຂນຂອງລາວ ຈົນລາວໄດ້ຮັບ ບາດເຈັບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຍັງໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາ ລິບອີກ, ຈົນວ່າລາວໄດ້ປົບໜີໄປເຖິງຊາຍ ແດນແຄມຝັ່ງທະເລ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣິອານທະເມີໄດ້ໄລ່ຕາມລາວ ໄປ; ແລະ ລິບກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບລາວໃນແຄມຝັ່ງທະເລນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ຟາດພັນກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານເອຄິດອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄປອີກ ຈົນ ຮອດທົ່ງພຽງອາກົດ. ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ໄດ້ເອົາທຸກຄົນໄປນຳລາວ ຂະນະທີ່ລາວ ກຳລັງປົບໜີໄປທາງໜ້າລິບ ໄປຍັງແຜ່ນ ດິນສ່ວນນັ້ນບ່ອນທີ່ລາວໜີໄປ.

16 ແລະ ເວລາລາວໄດ້ມາຮອດທົ່ງພຽງ ອາກົດແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ແລະ ລາວ ໄດ້ຟາດພັນ ລິບ ຈົນ ເຖິງ ແກ່ຄວາມ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ລິບກໍໄດ້ຍົກມາສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ເປັນການແກ້ແຄ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ນັ້ນ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະ ເມີໜີໄປທາງໜ້າກອງທັບຂອງນ້ອງຊາຍ ຂອງລິບອີກ.

17 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງລິບມີຊື່ວ່າ ຊິດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ, ແລະ ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຫລາຍທົ່ວເມືອງ, ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າທັງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ເຜົາບ້ານເມືອງຖິ້ມ.

18 ແລະ ຜູ້ຄົນ ຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ມີຄວາມຢ້ານກົວຊິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີສຽງຮ້ອງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນວ່າ—ຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງຊິດໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກວາດລ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວຈົນໝົດສິ້ນ!

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ ເລີ່ມ ເຕົ້າ ໂຮມ ເຂົ້າກັນ ເປັນ ກອງທັບ ຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແບ່ງ ແຍກ ກັນ ອອກ; ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງຊິດ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

21 ແລະ ສົງຄາມນັ້ນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຍືດເຍື້ອຍາວນານທີ່ສຸດ, ແລະ ພາບຂອງການນອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນກັນນັ້ນມີຢູ່ຢ່າງດົນນານທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າທັງຜືນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍ "ຊາກສົບຂອງຄົນຕາຍ.

22 ແລະ ສົງຄາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຢຸດຜັງຊາກສົບເລີຍ, ມີແຕ່ເດີນທັບຕໍ່ໄປຈາກການຂ້າພັນບ່ອນນີ້ໄປຫາການຂ້າພັນບ່ອນນັ້ນ, ໂດຍປະຖິ້ມຊາກສົບໄວ້ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກ່າຍກອງຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ ເພື່ອໃຫ້ "ໂຕໜອນ ເຈາະກິນ.

23 ແລະ ຊາກສົບໄດ້ສົ່ງກິ່ນເໝັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເຖິງແມ່ນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງຖືກລົບກວນ

ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນເພາະກິ່ນເໝັນນັ້ນ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊິດຍັງບໍ່ຢຸດໃນການໄລ່ຕາມໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ເພາະວ່າລາວສາບານວ່າ ຈະແກ້ແຄ້ນໂຄຣຣິອານທະເມີເອງ, ເພື່ອເລືອດຂອງອ້າຍລາວທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີວ່າ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈະບໍ່ຖືກຂ້າ.

25 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງນັ້ນ ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃນຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄປທາງຕາເວັນອອກ ຈົນມາຮອດຊາຍແດນແຄມຝັ່ງທະເລ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊິດເປັນເວລາສາມມື້.

27 ແລະ ຄວາມພິນາດໃນບັນດາກອງທັບຂອງຊິດເປັນໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກທະຫານຂອງຊິດເລີ່ມ ຢ້ານຕົກໃຈ, ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປທາງໜ້າຂອງກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕກໜີໄປຫາແຜ່ນດິນໂຄຣຣິຣໍ, ແລະ ໄດ້ກວາດລ້າງຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງໝົດທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູໂຄຣຣິຣໍ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງລາວຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູເຊີ. ບັດນີ້ຮ່ອມພູເຊີນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເນີນພູຄອມນໍ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມ

ກອງທັບຂອງລາວຢູ່ເທິງເນີນພູຄອມນ໌, ແລະ ໄດ້ເປົ່າແກດັງກ້ອງໄປທາງກອງທັບຂອງຊິດ ເພື່ອເຊື້ອເຊີນພວກເຂົາອອກມາສູ່ຮີບ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາ, ແຕ່ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍົກທັບມາເປັນເທື່ອທີສອງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ຟັນໂຄຣຣີອານທະເມີ ຈົນວ່າລາວມີບາດແຜເລິກຫລາຍບ່ອນ; ແລະ ໂຄຣຣີອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເສຍເລືອດຫລາຍຈົນວ່າໄດ້ສະຫລົບໄປ, ແລະ ຖືກຫາມໄປຖິ້ມຄືກັບວ່າລາວຕາຍແລ້ວ.

31 ບັດນີ້ການສູນເສຍທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງສອງຝ່າຍນັ້ນ ແມ່ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊິດຕ້ອງສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວບໍ່ໃຫ້ໄລ່ຕາມກອງທັບຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 15

ຊາວຢາເຣັດ ຈຳນວນຫລາຍລ້ານຄົນ ຖືກຂ້າຕາຍໃນສະໜາມຮົບ—ຊິດ ແລະ ໂຄຣຣີອານທະເມີເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດເພື່ອສູ້ຮົບໃນສົງຄາມແຫ່ງມະຕະ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົມເລິກຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ—ປະຊາຊາດຢາເຣັດ ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ—ໂຄຣຣີອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອບາດແຜຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີຫາຍດີແລ້ວ, ລາວເລີ່ມຈີ່ຈຳ "ຄຳເວົ້າທີ່ອີເທີໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.

2 ລາວ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງລາວ ເກືອບສອງລ້ານຄົນຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຊາຍຊະກັນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍສອງລ້ານຄົນພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

3 ລາວຈຶ່ງເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຊື່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ລາວເລີ່ມນຶກເຖິງຄຳເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ແລະ ລາວເຫັນວ່າມັນສຳເລັດແລ້ວຕາມນັ້ນທຸກຂໍ້ ຈົນຮອດບັດນີ້; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວ ໂສກເສົ້າຫລາຍ ແລະ ບໍ່ຍອມທີ່ຈະສະບາຍໃຈເລີຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຂຽນສານຫາຊິດ, ເພື່ອສະແດງຄວາມປາດຖະໜາໃຫ້ຊິດຍົກເວັ້ນຜູ້ຄົນ, ແລະ ລາວຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ເພື່ອເຫັນແກ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຊິດໄດ້ຮັບສານຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານຕອບໂຄຣຣີອານທະເມີ, ວ່າຖ້າຫາກໂຄຣຣີອານທະເມີຍອມມອບຕົວເພື່ອຊິດຈະໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍດາບຂອງຕົນແລ້ວ, ລາວຈະໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຊິດ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣີອານທະເມີ;

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງຊິດຈິ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

7 ແລະ ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຈະເສຍໄຊ ລາວຈິ່ງໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງຊິດອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ມາຮອດນ້ຳຣິບລີອານຄຳ, ຊຶ່ງແປວ່າກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຫລື ໃຫຍ່ກວ່ານ້ຳທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກເຂົາມາຮອດແມ່ນ້ຳນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນ; ແລະ ຊິດກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນໃກ້ກັນນັ້ນ; ແລະ ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັນອີກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັນຢ່າງດູເດືອດທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາກອງທັບຂອງຊິດຈົນວ່າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກສັດຕູ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງປົບໜີຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປທາງໃຕ້, ແລະ ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂອແກດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃກ້ກັບເນີນພູຣາມາ; ແລະ ມັນເປັນເນີນພູແຫ່ງດຽວກັນກັບບ່ອນທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ "ເຊື່ອງບັນທຶກສັກສິດໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວ

ຜືນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ, ນອກຈາກອີເທີເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີໄດ້ເຫັນ ການ ປະພຶດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນຊິດກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງຊິດ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ເວລາປະມານສິບເພື່ອເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ຮັບກຳລັງໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຜູ້ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກຳລັງກັນໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ທຸກຄົນຈິ່ງໄປກັບກອງທັບທີ່ຕົນຕ້ອງການ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເມຍ ຂອງ ຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ—ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກໍໄດ້ຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ໂດຍມີໂລ່, ແລະ "ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ, ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມຕາມວິທີການຂອງສົງຄາມ—ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າຫາກັນເພື່ອສູ້ຮົບ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນແຕ່ບໍ່ມີຝ່າຍໃດຊະນະ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກໍອິດເມື່ອຍ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນ ໄປ ຄ້າຍ ຂອງ ໃຜ ລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກກັບຄືນໄປເຖິງຄ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມຄຳຄວນ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົານັ້ນດັງແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ມີສຽງດັງກ້ອງສະໜັ່ນທີ່ສຸດໃນອາກາດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັນອີກ, ແລະ ການສູ້ຮົບໃນມື້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ມີຝ່າຍໃດຈະເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາກາດດັງກ້ອງສະໜັ່ນໄປດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄທ້ ແລະ ສຽງຄວນຄາງ, ດ້ວຍສຽງຈົມວ່າຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຂຽນສານໄປຫາຊິດອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ລາວມາສູ້ຮົບອີກ, ແຕ່ໃຫ້ລາວເອົາອານາຈັກໄປ ແລະ ໃຫ້ໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລິກລົມຄວາມພະຍາຍາມກັບ ພວກເຂົາ ແລ້ວ, ແລະ "ຊາຕານ ມີອຳນາດເຕັມທີ່ເໝືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົນໃຫ້ກັບຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມມືດດັບໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັນອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກຳນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຈົນຮອດຕອນກາງຄືນ.

22 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍ "ມີນເມົາດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາອີກ.

23 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້

ກັນອີກ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ພວກເຂົາກໍລົ້ມຕາຍກັນໝົດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີທຳສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດທິກສິບເກົ້າຄົນເທົ່ານັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນອາວຸດຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດມື້ນັ້ນ.

25 ແລະ ເມື່ອຮອດຕອນກາງຄືນ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດເຫລືອຢູ່ສາມສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີເຫລືອຢູ່ຊາວເຈັດຄົນ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ພາກັນກິນດິ່ມ ແລະ ໄດ້ເຂົ້ານອນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອຄວາມຕາຍໃນມື້ຕໍ່ມາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຫລົບໄປດ້ວຍການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບກຳລັງພໍທີ່ຈະຢ່າງໄປໄດ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕຽມທ່າທີ່ຈະໜີໄປເພື່ອເອົາຕົວລອດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນວ່າລາວຈະຂ້າໂຄຣຣິອານທະເມີໃຫ້ໄດ້ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ລາວກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາຊິດກໍຕາມມາທັນ;

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍດາບ າໝົດແລ້ວ, ນອກຈາກໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຊິດເທົ່ານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຊິດໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເນີ້ງຕົວເອື້ອຍດາບ, ແລະ ພັກຜ່ອນຢູ່ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລ້ວລາວໄດ້ຕັດຫົວຊິດຈົນຂາດ.

31 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ຕັດ ຫົວ ຂອງ ຊິດ ຂາດ ແລ້ວ, ຊິດ ໄດ້ ເອົາ ມື ຊູ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ລູກ ຂຶ້ນ ແລະ ກໍາລົມ ລົງ ອີກ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ຊັກ ເພື່ອ ຫາຍ ໃຈ, ລາວ ກໍ ໄດ້ ຂາດ ໃຈ ຕາຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື າໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ຄືກັນ

ກັບຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ.

33 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບອີເທີ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ. ແລະ ອີເທີໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ເຫັນວ່າພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດແລ້ວທັງໝົດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈົບ າບັນທຶກຂອງເພິ່ນ; (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ) ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ດ້ວຍວິທີທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພົບເຫັນມັນ.

34 ບັດນີ້ຄໍາສຸດທ້າຍຊຶ່ງ າອີເທີໄດ້ຂຽນໄວ້ມີດັ່ງນີ້: ບໍ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີພຣະປະສົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນແປງສະພາບ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງນັ້ນ, ມັນບໍ່ສໍາຄັນຕໍ່າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາແມນ.

ໜັງສືໂມໂຣໄນ

ບົດທີ 1

ໂມໂຣໄນຂຽນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ າໂມໂຣໄນ ຫລັງຈາກຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຢາເຣັດຈົບແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຈະໄດ້ຂຽນອີກ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຕາຍເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ

ເພາະພວກເຂົາຈະທໍາລາຍຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, າສົງ ຄາມ ລະຫວ່າງພວກເຂົາ ເອງ ກໍ ໂຫດ ຮ້າຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ າຂ້າຊາວນີໄຟທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນໃຈຈະບໍ່ າປະຕິເສດພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຊັດເຊດເພາະເຈນຈອນໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໄດ້ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງ

<p>29 ກ ອທ 13:20-21. 32 ກ ອມນ 1:20-22. 33 ກ ມຊຢ 8:9; ແອວ 37:21-31; ອທ 1:1-5.</p>	<p>34 ກ ອທ 12:2. [ໂມໂຣໄນ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຣໄນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.</p>	<p>2 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ແອວ 45:14. 3 ກ ມທ 10:32-33; 3 ນພ 29:5.</p>
--	--	---

ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນອີກເລັກໜ້ອຍ, ກົງກັນຂ້າມກັບຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄວ້; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າ ຈະໄດ້ຂຽນຕື່ມອີກ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂຽນຕື່ມອີກເລັກໜ້ອຍ, ເພື່ອບາງທີມັນອາດຈະມີຄຸນຄ່າແກ່ຊາວເລມັນ, ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນມື້ໜຶ່ງຂ້າງໜ້າຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ອັກຄະສາວົກຊາວນິໄຟສິບສອງຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ "ສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງວາງພຣະຫັດໃສ່ພວກເພິ່ນ—

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ໃນຄຳອະທິຖານຢ່າງມີພະລັງ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະມີ "ອຳນາດເພື່ອວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າຈະປົກ ະມີໃສ່ເຂົາ, ເຈົ້າຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້; ແລະ ະເຈົ້າຈຶ່ງມອບໃຫ້ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາເຮັດດັ່ງນີ້.

3 ບັດ ນີ້ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ກັບພວກເພິ່ນໃນເວລາທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ;

ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແຕ່ວ່າສານຸສິດທຸກຄົນ ໄດ້ ຍິນ; ແລະ ຄົນທັງ ຫລາຍ ທີ່ ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປົກມີໃສ່, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ ໂດຍການວາງມື. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ວິທີທີ່ສານຸສິດຜູ້ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ—

2 ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ປົກມີໃສ່ ພວກເຂົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

3 ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານ ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ (ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເປັນຄູສອນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານ ໃຫ້ເປັນ ຄູສອນ) ເພື່ອສັ່ງສອນການກັບໃຈ ແລະ "ການບົດບາບ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂດຍຄວາມອິດທິນແຫ່ງສັດທາຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ອາແມນ.

4 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ພວກເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ, ຕາມ ະຂອງປະທານ ແລະ ການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໂດຍ ະອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

2 1 ກ 3 ນຟ 13:25.
2 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ.
ຄ 3 ນຟ 18:37.
3 ກ ກຈກ 19:6.

3 1 ກ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,
ການແຕ່ງຕັ້ງ.
3 ກ ຄມພ ບົດບາບ,

ການບົດບາບ.
4 ກ ຄພ 18:32; 20:60.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ.
ຄ 1 ນຟ 13:37;
ມຣນ 6:9.

ບົດທີ 4

ວິທີແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຂົາຈີ່ມີອະທິບາຍໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີຂອງ ະແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດໄດ້ປະຕິບັດມັນ—

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງພ້ອມກັບຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໂປດປະທານ ພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຂົ້າຈີ່ມີສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນ ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາເຕັມໃຈຮັບ ະພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້

ເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍຕະຫລອດເວລາ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ລະບຽບການປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ້າອະກຸ່ນ ໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ້າອະກຸ່ນ— ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຈອກມາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ໂປດປະທານ ພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຫລົ້າອະກຸ່ນນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ດີ່ມ, ເພື່ອເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຫລັງເພື່ອເຂົາ; ເພື່ອເຂົາຈະເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຄົນທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບການຜູກມິດ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບ ການອະໄພ—

4 1 ກ 3 ນພ 18:1-7.
ຂ ຄມພ ແອວເດີ.
ຄ ຄພ 20:76-77.
3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ.
ຂ ລກ 22:19;
1 ກຣທ 11:23-24;
3 ນພ 18:7.

ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
ງ ຄມພ ພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.
5 1 ກ 3 ນພ 18:8-11;

ຄພ 20:78-79.
2 ກ ຄພ 27:2-4.
ຄມພ ສິນລະລຶກ.
ຂ ລກ 22:19-20;
1 ກຣທ 11:25.

ການປະຊຸມຖືກດຳເນີນ ໂດຍອຳນາດຂອງ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-
421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບ
ການ ໃຫ້ "ບັບຕີ ສະມາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແອວເດີ,
ປະ ໂລ ທິດ, ແລະ ຄູ ສອນ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕີ
ສະມາ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕີ
ສະມານອກຈາກວ່າພວກເພິ່ນຈະນຳຜົນ
ອອກມາວ່າພວກເພິ່ນມີ ສຳຄວນ.

2 ທັງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ການ
ຮັບບັບຕີສະມານອກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະ
ອອກມາດ້ວຍ ໃຈທີ່ "ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນ
ຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່
ສາດສະໜາຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ
ແທ້ໆຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ບັບຕີສະມາ
ນອກ ຈາກ ເຂົາ ຈະ "ຮັບ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະຄຣິດເສຍກ່ອນ, ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕີ
ສະມາແລ້ວ, ແລະ ອຳນາດ ຂອງພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດໄດ້ກະທຳ ແລະ "ຊຳລະລ້າງ
ເຂົາໃຫ້ສະອາດແລ້ວ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນັບ
ເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ສູ່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກ

ຮັບ ໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະ ໄດ້ຖືກຈິດຈຳ ແລະ
ບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາເຂົາຢູ່ໃນທາງທີ່ຖືກ
ຕ້ອງ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາ "ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະ
ທິຖານຕະຫລອດເວລາ, ໂດຍ ູ່ເພິ່ງອາໄສ
ແຕ່ ໃນພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະຄຣິດ
ຢ່າງດຽວ, ອົງຜູ້ເປັນ ູ່ຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້
ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ.

5 ແລະ ຄົນໃນ "ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຂູມ
ນຸມກັນຢູ່ ສູ່ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ
ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນທະນາ
ກັນກ່ຽວກັບຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຂູມນຸມກັນຢູ່
ເລື້ອຍໆເພື່ອຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າ
ອະນຸ່ນ, ດ້ວຍຄວາມລະ ນຶກເຖິງ ອົງ ພຣະ
ເຢຊູເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຂົາເຄັ່ງຄັດທີ່ຈະເອົາໃຈ
ໃສ່ "ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າໄດ້ກະທຳ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ມີພະຍານຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ ສາມຄົນກ່າວໂທດຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າ
"ແອວເດີ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ,
ແລະ ບໍ່ ສາລະພາບຜິດແລ້ວ, ຊື່ຂອງເຂົາ
ຍ່ອມ ຖືກ າລືບ ອອກ, ແລະ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຖືກ
ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຄຣິດ.

6 1 ກ ຄມພ ບັບຕີສະມາ,
ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.
ຂ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ
ມີຄຳຄວນ.
2 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ.
3 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
4 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 20:82.

ຄ ແອວ 34:39;
3 ນພ 18:15-18.
ງ 2 ນພ 31:19;
ຄພ 3:20.
ຈ ຮຮ 12:2.
5 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ 3 ນພ 18:22;
4 ນພ 1:12;
ຄພ 88:76.
ຄ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,
ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.

7 ກ ຄພ 20:54.
ຂ ຄພ 42:80-81.
ຄມພ ພະຍານ.
ຄ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ງ ຄມພ ສາລະພາບ,
ການສາລະພາບ.
ຈ ອພຍ 32:33;
ຄພ 20:83.
ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.

8 ແຕ່ ກ່ວາທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບ ການໃຫ້ອະໄພ.

9 ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ກໍດຳເນີນການປະຊຸມຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີການທ່າງານຂອງພຣະວິນຍານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ເພາະດັ່ງທີ່ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຢ່າງໃດ ບໍ່ວ່າໃຫ້ສັ່ງສອນ, ຫລື ແນະນຳ, ຫລື ອະທິຖານ, ຫລື ໄຫວ້ວອນ, ຫລື ຮ້ອງເພງ, ມັນກໍເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ.

ບົດທີ 7

ການເຊື່ອເຊີນ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ອະທິຖານດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ—ຊາຕານຊົກຈູງມະນຸດໃຫ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ສາດສະດາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ—ໂດຍຜ່ານສັດທາ, ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈິງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫລົ້າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ—ມະນຸດຄວນມີຄວາມຫວັງໃນຊີວິດນີ້ລົ້ນດອນ ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມໃຈບຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນຄຳຂອງ ມໍມອນ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເລັກໜ້ອຍ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ

”ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຕາມວິທີນີ້ເມື່ອເພິ່ນສິດສອນພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສ້າງໄວ້ເປັນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນຂໍເວົ້າກັບທ່ານ, ພິ່ນອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນເປັນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະປະສົງອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພາະຂອງປະທານແຫ່ງ ການເອີ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸດຍາດໃຫ້ເວົ້າກັບທ່ານໃນເທື່ອນີ້.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສັນຕິສຸກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຊຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງພຽງພໍຊຶ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພຣະອົງໃນສະຫວັນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ພິ່ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບທ່ານເພາະການເດີນດ້ວຍສັນຕິສຸກຂອງທ່ານກັບລູກຫລານມະນຸດ.

5 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກວຽກງານຂອງເຂົາດີ, ເຂົາກໍເປັນຄົນດີເໝືອນກັນ.

8 ກ ມຊຢ 26:30-31.
ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
9 ກ ຄພ 20:45; 46:2.
ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
7 1 ກ 1 ກສທ 13;

ອທ 12:3-22, 27-37;
ມຣນ 8:14; 10:20-23.
2 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

3 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
4 ກ 1 ຢຣ 2:6;
ຄພ 19:23.
5 ກ 3 ນພ 14:15-20.

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ຄົນ "ຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖວາຍສິ່ງຂອງ ຫລື ະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະບໍ່ນັບວ່າມັນເປັນຄວາມຊອບທຳສຳລັບເຂົາ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຄົນ "ຊົ່ວຈະໃຫ້ສິ່ງຂອງ, ເຂົາຈະເຮັດໄປຢ່າງ ະບໍ່ເຕັມໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຍັງມີສິ່ງຂອງນັ້ນຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ ມັນຈະຖືກນັບວ່າຊົ່ວຕໍ່ມະນຸດຄືກັນຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານແຕ່ບໍ່ແມ່ນ "ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ທັງເຂົາຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ອ່າງນ້ຳຂົມຈະໃຫ້ນ້ຳດືອກມາບໍ່ໄດ້; ທັງອ່າງນ້ຳດືອກຈະໃຫ້ນ້ຳຂົມອອກມາບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ມານຈະ ະຕິດຕາມພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງມານບໍ່ໄດ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ "ດີທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ະຊົ່ວມາຈາກມານ; ເພາະມານເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນແລະ ຊັກຈູງມະນຸດໃຫ້ເຮັດ "ບາບ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

13 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າເຊື້ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື້ອເຊີນ ແລະ "ຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ແລະ ໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ແມ່ນມາຈາກການ ະດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ຕັດສິນວ່າສິ່ງທີ່ "ຊົ່ວມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າມາຈາກມານ.

15 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ "ຕັດສິນ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງດີ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ ເໝືອນດັ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນກັບຄວາມມືດຂອງກາງຄືນ.

16 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພື່ອເຂົາຈະ ະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ

6ກ ມທ 7:15-18.
ຂ ແອວ 34:28.
ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
8ກ ສພສ 15:8.
ຂ ຄພ 64:34.
9ກ ຢກບ 1:6-7; 5:16; ມຣນ 10:4.
11ກ ຢກບ 3:11-12.
ຂ ມທ 6:24; 2 ນພ 31:10-13;

ຄພ 56:2.
12ກ ຢກບ 1:17;
1 ຢຮ 4:1-2;
ອທ 4:12.
ຂ ແອວ 5:39-42.
ຄ ຮລມ 6:30.
ຄມພ ບາບ.
13ກ 2 ນພ 33:4;
ອທ 8:26.
ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
14ກ ອຊຢ 5:20;

2 ນພ 15:20.
15ກ ຄມພ ການສາມາດສັ່ງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
16ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ;
ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.
ຂ ປຖກ 3:5;
2 ນພ 2:5, 18, 26;
ມຊຢ 16:3;
ແອວ 29:5; ຮລມ 14:31.

ຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍສະແດງ
ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເພາະວ່າທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ,
ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ຖືກ
ສົ່ງ ມາ ໂດຍ ອຳນາດ ແລະ ຂອງ ປະທານ
ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະ
ເຈົ້າ.

17 ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດ
ໃຫ້ເຮັດຄວາມ "ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ມັນມາຈາກມານ;
ເພາະມານທຳງານຕາມວິທີນີ້, ເພາະມານ
ຈະ ບໍ່ ຊັກ ຊວນ ມະນຸດ ໃຫ້ ເຮັດ ຄວາມ ດີ,
ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວກໍບໍ່ມີເລີຍ; ທັງບໍລິວານ
ຂອງມັນກໍບໍ່ເຮັດ; ທັງຄົນທີ່ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່
ກັບມັນກໍບໍ່ເຮັດ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມສະຫວ່າງ
ຊຶ່ງ ໂດຍຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຕັດ
ສິນ ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຄື "ຄວາມສະ
ຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະ
ບໍ່ຕັດສິນຜິດ; ເພາະທ່ານ ຕັດສິນຢ່າງໃດ
ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນທ່ານຢ່າງນັ້ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງວອນທ່ານ,
ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ສະແຫວງຫາ
ຢ່າງພາກພຽນໃນ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະຄຣິດ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ
ຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ

ສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລະ ບໍ່ຕຳນິຕິຕຽນມັນ, ທ່ານ
ຈະເປັນ ລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ
ສິ່ງທີ່ດີໄວ້ໄດ້?

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງສັດທາ
ນັ້ນ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ເວົ້າເຖິງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ
ເຖິງວິທີທີ່ທ່ານຈະສາມາດຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີ
ໄວ້ໄດ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າ "ຮູ້ທຸກສິ່ງ
ໂດຍທີ່ເປັນຢູ່ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນນິດ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງ ສິ່ງ ທີ່ ລູກ ມາ
ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ລູກ ຫລານ
ມະນຸດ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການ
ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ໂດຍ
ພຣະຄຣິດທຸກສິ່ງທີ່ດີຈຶ່ງຈະມີມາ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດກັບສາດ
ສະດາດ້ວຍພຣະ ໂອດ ຂອງພຣະອົງເອງ,
ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍວິທີທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ດີໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ; ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ມາ ຈາກ ພຣະ
ຄຣິດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດກໍຈະ "ຕົກໄປ,
ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ດີມາຫາເຂົາໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍການປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດຂອງ "ເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທຸກ
ຄຳຊຶ່ງອອກມາຈາກພຣະ ໂອດ ຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມະນຸດ ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ໃຊ້ ສັດທາ ໃນ ພຣະ
ຄຣິດ; ແລະ ໂດຍສັດທາເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງ

<p>17 ກ ຄມພ ບປບ. 18 ກ ມຊຢ 16:9; ຄພ 50:24; 88:7-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກ</p>	<p>ຫ້ອຍທ້າຍ); ລກ 6:37; ຢຮ 7:24. 19 ກ ຄພ 84:45-46. ຂ ມຊຢ 15:10-12; 27:25. ຄມພ ບຸດ ແລະ ຫິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊ 5:58. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 24 ກ 2 ນພ 2:5. 25 ກ ແອວ 12:28-30.</p>
---	--	---

ໄດ້ຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້; ແລະ ເປັນດັ່ງນັ້ນຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ມະນຸດກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ໂດຍສັດທາ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢາງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາສັນນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ: "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພັນອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່ ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ ປະທັບຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮຽກຮ້ອງສິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈາກພຣະບິດາ ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ?

28 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຂໍຮັບເອົາຄົນທັງປວງທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ; ແລະ ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງຈະ "ແນບສະໝິດໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ຈົ່ງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເປັນນິລັນດອນໃນຟ້າສະຫວັນ.

29 ແລະ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກະທຳການນີ້, ພັນອງທີ່ຮັກແຫງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແລະ ທັງ

ເຫລົ່າທູດກໍບໍ່ໄດ້ເລີກປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ລູກຫລານມະນຸດເລີຍ.

30 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍສະແດງຕົວແກ່ຜູ້ມີສັດທາຢາງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຈິດໃຈໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າທຸກແບບ.

31 ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພວກເພິ່ນຄື ຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການກັບໃຈ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຕຽມທາງໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ໂດຍການປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດແກ່ພາຊະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, ເພື່ອ ເຂົາຈະສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະອົງ.

32 ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອມະນຸດທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະມີ "ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມີບ່ອນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາຕາມອຳນາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ພຣະບິດາຈະນຳພັນທະສັນຍາມາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ.

33 ແລະ ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າມີສັດທາໃນເຮົາ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເຮັດສິ່ງໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຮົາເຫັນວ່າ ສົມຄວນ.

34 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ກັບ

<p>26 ກ 3 ນຟ 18:20. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 27 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ຂ ອຊຢ 53:12;</p>	<p>ມຊຢ 14:12. 28 ກ ຣມ 12:9; ຄພ 98:11. ຂ 1 ຢຣ 2:1; 2 ນຟ 2:9. ຄມພ ວົງວອນແທນ,</p>	<p>ຜູ້ວົງວອນແທນ. 32 ກ ຄມພ ສັດທາ. 33 ກ ມທ 17:20. ຂ ຄພ 88:64-65. 34 ກ 3 ນຟ 27:20; ອທ 4:18.</p>
--	--	--

ໃຈເຖິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມີ ສັດທາໃນເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະລອດ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານເປັນ ຄວາມຈິງ ແລ້ວ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ແກ່ ທ່ານດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ, ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ເປັນຄວາມຈິງ ວັນແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໝົດໄປແລ້ວບໍ່?

36 ຫລື ເຫລົ່າທູດເລີກມາປະກົດຕົວແກ່ ລູກຫລານມະນຸດແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງໄດ້ "ເກັບອຳນາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ ໄປຈາກເຂົາແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງຈະກະ ທຳ ຕາບໃດທີ່ເວລາຍັງເຫລືອຢູ່, ຫລື ໂລກ ຍັງຕັ້ງຢູ່, ຫລື ຍັງມີຄົນຜູ້ດຽວເຫລືອຢູ່ໃນ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ?

37 ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະເປັນຍ້ອນສັດທາ "ສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ເປັນຍ້ອນສັດທາ ເຫລົ່າທູດຈຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕົວ ແລະ ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ ວິບັດຍ່ອມມີ ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ເພາະມັນເປັນຍ້ອນ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ທຸກສິ່ງກໍບໍ່ມີປະ ໂຫຍດ.

38 ເພາະຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລອດໄດ້ນອກຈາກເຂົາ

ຈະ ມີ ສັດທາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ, ແລ້ວ ສັດທາກໍໝົດໄປຄືກັນ; ແລະ ສະພາບຂອງ ມະນຸດ ຈະ ເປັນ ຕາຍຳນ ຫລາຍ ຂະ ຫາດ ໃດ, ເພາະເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄືກັນກັບ ວ່າ ບໍ່ມີ ການໄຖ່ກະທຳຂຶ້ນເລີຍ.

39 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນສິ່ງທີ່ດີກວ່າ ນີ້ຈາກທ່ານ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ ທ່ານ ມີສັດທາໃນ ພຣະ ຄຣິດ ເພາະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ ຂອງທ່ານ ເພາະຖ້າຫາກທ່ານ ບໍ່ມີສັດທາ ໃນ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ທ່ານ ກໍບໍ່ "ເໝາະສົມທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

40 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພິ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານ ກ່ຽວກັບ "ຄວາມຫວັງ. ທ່ານ ຈະບັນລຸເຖິງ ສັດທາໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງ?

41 ແລະ ແມ່ນ ອັນ ໃດ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ມີ "ຄວາມຫວັງຕໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈະມີ "ຄວາມຫວັງໂດຍ ທາງ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ "ຊີວິດນິ ລັນດອນ, ແລະ ນີ້ເພາະສັດທາຂອງທ່ານທີ່ ມີໃນພຣະອົງຕາມສັນຍາ.

42 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດມີ "ສັດທາກໍ "ຈຳຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະວ່າປາດສະ ຈາກສັດທາຈະມີຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

43 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ

<p>35 ກ 2 ນພ 33:11. ຂ ຄພ 35:8. 36 ກ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. 37 ກ ມຫ 13:58; ມມ 9:20; ອຫ 12:12-18.</p>	<p>ຂ ມຣນ 10:19-24. 39 ກ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ. 40 ກ ອຫ 12:4. ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 41 ກ ຄພ 138:14.</p>	<p>ຂ ຕຕ 1:2; ຢຄ 4:4; ແອວ 25:16; ມຣນ 9:25. ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 42 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມຣນ 10:20.</p>
---	---	---

ກ່າວກັບທ່ານວ່າ ມະນຸດຈະມີສັດທາ ແລະ ຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະມີ "ໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ.

44 ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, "ສັດທາ ແລະ ຄວາມ ຫວັງ ຂອງ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ ມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າ ຫາກຜູ້ໃດອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍໃນໃຈ, ແລະ ສາລະພາບໂດຍອໍານາດຂອງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຖ້າຫາກ ເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດ ເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ.

45 ແລະ "ຄວາມ ໃຈບຸນອົດທົນ ໄດ້ດົນ ນານ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ, ແລະ ບໍ່ ຮູ້ສຶກສາບັງບຽດ, ແລະ ບໍ່ອວດອົງ, ແລະ ບໍ່ສະແຫວງຫາເພື່ອຕົນເອງ, ບໍ່ຄຽດງ່າຍ, ບໍ່ຄິດຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແຕ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຈິງ, ທົນແບກ ຫາບທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ຫວັງທຸກສິ່ງ, ອົດ ທົນທຸກສິ່ງ.

46 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ທ່ານ ກໍບໍ່ມີຄ່າອັນໃດເລີຍ, ເພາະຄວາມໃຈບຸນ ດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຍືດໝັ້ນ ຢູ່ກັບຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ສຸດໃນທຸກສິ່ງ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງໝົດ ສິ້ນໄປ—

47 ແຕ່ "ຄວາມໃຈບຸນຄື ຄວາມຮັກອັນ ບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມັນອົດທົນ ຕະຫລອດການ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າມີ ມັນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຍ່ອມຈະເປັນການດີ ກັບຜູ້ນັ້ນ.

48 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ "ອະທິຖານຫາພຣະບິດາດ້ວຍ ສຸດພະລັງແຫ່ງໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຮັກນີ້, ຊຶ່ງພຣະອົງປະທານໃຫ້ ທຸກຄົນຊຶ່ງເປັນ ສູດຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ເຮົາ ຈະ "ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ, ເພາະວ່າເຮົາ ຈະເຫັນພຣະອົງຢ່າງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່ນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງນີ້; ເພື່ອເຮົາຈະ ຖືກ "ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະອົງທີ່ບໍ່ ລິສຸດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ການ ບັບຕິ ສະມາ ໃຫ້ ເດັກ ນ້ອຍໆ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ທີ່ ຫ້າ ກຽດ ຊັງ—ເດັກ ນ້ອຍໆ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ—ສັດທາ, ການ ກັບ ໃຈ, ການ ມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍໃນ ໃຈ, ການ ຮັບ ເອົາພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ການອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະນຳໄປສູ່ ຄວາມລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

43 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
44 ກ ແອວ 7:24; ອຫ 12:28-34.
ຂ ລກ 12:8-9.
ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ປະຈັກພະຍານ.
45 ກ 1 ກຫ 13.

ຂ ຄມພ ອິດສາ.
47 ກ 2 ນພ 26:30.
ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຂ ຢຊ 22:5.
ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
48 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອ ຟັງ, ຟັງຄວາມ;

ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ 1 ຢຮ 3:1-3;
3 ນພ 27:27.
ງ 3 ນພ 19:28-29.
ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.

1 ສານສະບັບໜຶ່ງຂອງ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນທີ່ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນທຳນອງນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂມໂຣໂນລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງລູກນີກເຖິງລູກ, ແລະ ເອີ້ນລູກມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມາສູ່ວຽກງານອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

3 ພໍ່ນີກເຖິງລູກສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງພໍ່, ໂດຍການອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນ ພຣະ ບິດາ ຕະຫລອດ ເວລາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອ ໂດຍທາງ "ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ແລະ ພຣະຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປົກປັກຮັກສາລູກໂດຍທາງຄວາມອົດທົນແຫ່ງສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າທີ່ມີ "ການໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກ.

5 ເພາະຖ້າຫາກເລື່ອງທີ່ພໍ່ຮູ້ມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ມັນໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກລູກກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລູກເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະ

ເອົາຄວາມຜິດອັນຮ້າຍແຮງນີ້ໄປຈາກບັນດາພວກລູກ; ເພາະດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານມາຫາລູກ.

7 ເພາະ ໃນທັນທີທີ່ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພວກລູກ ພໍ່ກໍໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ "ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງພໍ່ໂດຍອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ມີຄວາມວ່າ:

8 ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມາໃນໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນຊອບທຳ ແຕ່ເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນບາບມາສູ່ການກັບໃຈ; "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ແຕ່ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງການໝໍ; ດັ່ງນັ້ນ, "ເດັກນ້ອຍໆ "ເປັນຄົນດີເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດ "ບາບໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເຮົາ, ການສາບແຂ່ງທີ່ມີກັບ "ອາດາມຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ; ແລະ ໃນເຮົາ, ກິດກ່ຽວກັບ "ພິທີຕັດຈິ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ.

9 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະແດງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ພໍ່ຕາມນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ພວກລູກຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ ລູກຈົ່ງສິດສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດເຮັດບາບໄດ້; ແທ້

8 1 ກ ຄມ 1:1.
3 ກ ມຊຢ 4:11.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
4 ກ 3 ນພ 11:22, 28; 18:34.
7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ກ ມຣກ 2:17.
ຂ ມຣກ 10:13-16.
ຄ ມຊຢ 3:16; ຄພ 74:7.
ງ ຄມພ ບາບ.
ຈ 2 ນພ 2:25-27.
ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ສ ປຖກ 17:10-11.
ຄມພ ພິທີຕັດ.
10 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາ ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຄື ກັນ ກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມ ລອດພ້ອມ ກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ.

11 ແລະ າລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການການກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ການບັບຕິສະມາແມ່ນກະທຳໄວ້ກັບການກັບໃຈເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດ ອັນນຳໄປສູ່ ການບົດບາບ.

12 ແຕ່ າເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກມາ; ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຄົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ລືອກໜ້າຄົນ; ເພາະວ່າມີເດັກນ້ອຍໆຈັກຄົນແລ້ວທີ່ຕາຍໄປໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ!

13 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເດັກນ້ອຍໆຈະລອດບໍ່ໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ, ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກອັນບໍ່ມີບ່ອນສັ່ນສຸດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຄົນທີ່ຄິດວ່າ ເດັກນ້ອຍໆ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາ ຍ່ອມຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະເຂົາບໍ່ມີ າສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ຫລື ຄວາມໃຈບຸນເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຂົາຖືກຕັດ

ອອກໄປໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຄິດນັ້ນ, ເຂົາຈະຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກ.

15 ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ເປັນ ຕາຍຳນ ທີ່ ຈະ ຄິດ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ຊ່ວຍ ເດັກນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ໄດ້ຮັບ ຄວາມ ລອດ ເພາະ ການ ບັບຕິສະມາ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງ ຕ້ອງຕົກໄປສູ່ຄວາມອັບປະໄຫຍດຍ້ອນວ່າ ບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

16 ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ບິດ ເບືອນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕາມ ນີ້ ເພາະ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ອັບປະ ໄຫຍດ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ອາດ ຫານ ໂດຍ ມີ າສິດ ອຳນາດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ ບໍ່ມີ ຄວາມ ຍຳນາດ ກົວຕໍ່ ອຳນາດ ຂອງ ມະນຸດ; ເພາະ າຄວາມ ຮັກ ທີ່ ສົມ ບູນ ຍ່ອມ ຂັບ ໄລ່ ຄວາມ ຍຳນາດ ທັງ ໝົດ າອອກ ໄປ.

17 ແລະ ພໍ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ າຄວາມ ໃຈ ບຸນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຮັກ ອັນ ເປັນ ນິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ສຳລັບ ພໍ່ ແລ້ວ ເດັກນ້ອຍ ທຸກ ຄົນ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ ຈົ່ງ ຮັກ າເດັກນ້ອຍໆ ທຸກ ຄົນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັກ ທີ່ ສົມ ບູນ; ແລະ ເຂົາ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ໝົດ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ສ່ວນ ໃນ ຄວາມ ລອດ.

18 ເພາະ ພໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ທັງ ບໍ່ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ປ່ຽນ ແປງ ຢູ່ ສະ ເໝີ; ແຕ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ມີ າວັນ ປ່ຽນ ແປງ ຈາກ ຊົ່ວ ນິລັນ ດອນ ເຖິງ າຊົ່ວ ນິລັນ ດອນ.

19 າເດັກນ້ອຍໆ ບໍ່ ສາ ມາດ ກັບ ໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ເປັນ ຕາ

10 ຂ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
11 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ.
ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.
12 ກ ຄພ 29:46-47; 93:38.

ຂ ອພຊ 6:9;
2 ນພ 26:33;
ຄພ 38:16.
14 ກ 1 ກອທ 13;
ອທ 12:6;
ມຣນ 7:25-28; 10:20-23.
16 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຄ 1 ຍຣ 4:18.

17 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຂ ມຊຍ 3:16-19.
18 ກ ອຊຍ 7:20;
ມມ 9:9.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ ມຣນ 7:22.
19 ກ ລກ 18:15-17.

ຍ້ານທີ່ຈະປະຕິເສດພຣະເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ເຂົາ, ເພາະເຂົາທັງໝົດມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ ເພາະ ຂໍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າເດັກນ້ອຍໆຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍ່ອມປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືວ່າ "ການຊົດໃຊ້ ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການໂຖ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ.

21 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ ະບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ພໍເວົ້າເລື່ອງນີ້ຢ່າງອາດຫານ ເພາະພຣະເຈົ້າບັນຊາພໍໃຫ້ເວົ້າ. ຈົ່ງຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈະຍືນກ່າວໂທດລູກທີ່ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເດັກນ້ອຍໆທຸກຄົນ ະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ລວມທັງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໂດຍປາດສະຈາກ ະກົດ. ເພາະວ່າ ອຳນາດແຫ່ງ ະການໂຖ່ມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີກົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ບໍ່ຖືກກ່າວໂທດ, ຫລື ຄົນທີ່ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ ຍ່ອມກັບໃຈບໍ່ໄດ້; ແລະ ການບັບຕິສະມາຈະບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ—

23 ແຕ່ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ເຍາະ ເຍີ້ຍພຣະ

ເຈົ້າ, ເປັນການປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນການໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນ "ວຽກງານທີ່ບໍ່ມີຄ່າ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ມີເລື່ອງເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນເລີຍ; ເພາະ "ການກັບໃຈແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ຝາຝືນກົດເຫລົ່ານັ້ນ.

25 ແລະ ຜົນທຳອິດຂອງ "ການກັບໃຈຄື ະການບັບຕິສະມາ; ແລະ ການບັບຕິສະມາ ມາໂດຍສັດທາ ອັນນຳໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສໍາເລັດ; ແລະ ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສໍາເລັດນຳມາຊຶ່ງ ະການບົດບາບ.

26 ແລະ ການບົດບາບນຳມາຊຶ່ງ "ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ ການມາຢັ້ງມຢາມຂອງ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມມາເຖິງ ຊຶ່ງ ະພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ເຮັດໃຫ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຫວັງ ແລະ ະຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນ, ຊຶ່ງຄວາມຮັກນັ້ນອິດທິນດ້ວຍ "ຄວາມພາກພຽນຕໍ່ ະການອະທິຖານຈົນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງ, ເມື່ອ ະໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະຂຽນຫາລູກອີກຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ

<p>19 ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>20 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ແຜນແຫ່ງການໂຖ່.</p> <p>21 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ຢຄ 6:10; ມຊຢ 28:3; ຄພ 19:10-12.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ.</p>	<p>ຂ ກຈກ 17:30; ຄພ 76:71-72.</p> <p>ຄ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.</p> <p>23 ກ ຄພ 22:2.</p> <p>24 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p> <p>25 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການບັບຕິສະມາ.</p> <p>ຂ ມຊ 6:58-60.</p> <p>ຄ ຄພ 76:52.</p> <p>ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p> <p>26 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ,</p>	<p>ຄວາມອ່ອນໂຍນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.</p> <p>ງ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ.</p> <p>ຈ 1 ປຕ 1:22; 1 ນພ 11:22-25.</p> <p>ສ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p> <p>ຊ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຍ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---

ໃນ ໂວງ ນີ້. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ຂອງ ຊົນຊາດນີ້, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງ ຊາວນີໂຟ ປະກົດ ເປັນ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

28 ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ລູກຂອງ ພໍ່, ເພື່ອການກັບໃຈຈະມາເຖິງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຍ້ານວ່າ ພຣະວິນຍານເລີກ "ຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ກໍາລັງພະຍາຍາມ ທໍາລາຍອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດທັງໝົດ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງ ະປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

29 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້, ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານາຍຊຶ່ງສາດສະດາທີ່ເວົ້າໄວ້ສໍາເລັດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເອງຂອງເຮົາ.

30 ລາ ກ່ອນ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົນ ກວ່າ ພໍ່ ຈະ ຂຽນ ຫາ ລູກ ອີກ, ຫລື ຈະ ພົບ ລູກ ອີກ. ອາແມນ.

ສານ ສະບັບ ທີ່ ສອງ ຂອງ ມໍມອນ ຫາ ໂມໂຣໄນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 9.

ບົດທີ 9

ທັງ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວ ນີໂຟ ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ເສື້ອມ ຊາມ—ພວກ ເຂົາ ທໍ ລະ ມານ ແລະ ເຂັ້ນ ຂ້າ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ—ມໍມອນ

ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຄູນ ແລະ ພຣະກະລຸນາທິຄູນຂອງພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງໂມໂຣໄນຕະຫລອດການ. ປະມານ ຄ.ສ. 401.

1 ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ ຂຽນ ເຖິງ ລູກ ອີກ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່; ແຕ່ພໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ໜ້າໂສກເສົ້າແດ່ເລັກໜ້ອຍ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ທໍາການສູ້ຮົບຢ່າງໜັກກັບ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ສູ້ຮົບ ຄັ້ງ ນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ ຊະນະ ພວກເຂົາ; ແລະ ອາຄີອານທັດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍແລ້ວ, ພ້ອມທັງ ລູຮໍາ ແລະ ເອັມຣອນນໍາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສູນເສຍຄົນທີ່ດີງ່ອງຂອງພວກເຮົາໄປເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຍ້ານວ່າຊາວເລມັນຈະທໍາລາຍຜູ້ຄົນພວກນີ້; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຜິດຖຽງກັນຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ໄດ້ ທໍາ ງານ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຕະຫລອດ ໄປ; ແລະ ເມື່ອພໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງ "ຮຸນແຮງ ພວກເຂົາກໍຕົວສົ້ນ ແລະ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ພໍ່; ແລະ ເມື່ອພໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນຫວານ ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຈແຂງກະດັງຕໍ່ມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງຍ້ານວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລີກ ະພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

5 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ ຈົນ ພໍ່ຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາສູນເສຍຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ກັນ; ແລະ

27 ກ ຄພ 38:39. ຄພພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 28 ກ ມມ 5:16.

ຂ ແອວ 39:6. ຄພພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. 9 4 ກ 2 ນພ 1:26-27;

ຄພ 121:41-43. ຂ ຄພ 1:33.

ພວກເຂົາ ກະ ຫາຍ ເລືອດ ແລະ ກໍ່ການ
ແກ້ແຄ້ນກັນຢູ່ຕະຫລອດການ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່
ກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານ ຢ່າງພາກ
ພຽນ; ເພາະ ຖ້າ ຫາກພວກ ເຮົາ ຢຸດ ຮູ້ທຳ
ງານ, ພວກເຮົາກໍຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້
ການກ່າວໂທດ; ເພາະພວກເຮົາມີວຽກງານ
ທີ່ຈະເຮັດ ເວລາພວກເຮົາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ
ທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວນີ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະ
ເອົາຊະນະສັດຕູຂອງຄວາມຊອບທຳທັງ
ມວນ, ແລະ ພັກຜ່ອນຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຈະຂຽນບາງຢ່າງກ່ຽວ
ກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.
ເພາະຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ຍິນມາຈາກອາໂມຣອນ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຊະເລີຍເສິກຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກທໍສູງ
ເຊີໂຣຊາ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຜົວ ແລະ ພໍ່ຂອງ
ພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນ;
ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ແມ່ຍິງກິນເນື້ອໜັງຜົວ
ຂອງຕົນ, ແລະ ໃຫ້ເດັກນ້ອຍກິນເນື້ອໜັງພໍ່
ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາດື່ມ,
ຖ້າໃຫ້ດື່ມກໍພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

9 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຈະກະ
ທຳສິ່ງທີ່ເປັນໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້, ແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ຮ້າຍແຮງໄປກວ່າຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງໂມຣີອານທຳ
ເລີຍ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກ
ສາວຂອງຊາວເລມັນຫລາຍຄົນມາເປັນຊະ
ເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກເອົາສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກ

ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງໄປຈາກ
ພວກນາງແລ້ວ, ຊຶ່ງຄື ພິມມະຈັນ ແລະ
ຄວາມບໍລິສຸດ—

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາກະທຳສິ່ງນີ້
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກນາງດ້ວຍວິທີ
ການທີ່ປ່າເຖື່ອນທີ່ສຸດ, ໂດຍທໍລະມານຮ່າງ
ກາຍຂອງພວກນາງຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ;
ແລະ ຫລັງຈາກເຮັດການນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ກໍກິນເນື້ອໜັງຂອງພວກນາງເໝືອນກັບສັດ
ປ່າ, ເພາະວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໄປເພື່ອ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມກ້າຫານ.

11 ໂອ້ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້ແນວ
ໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ປາດສະຈາກຄວາມສິວິ
ໄລ—

12 (ແລະ ພຽງສອງສາມປີຜ່ານມາ ນີ້
ພວກເຂົາຍັງເປັນຄົນທີ່ສຸພາບ ແລະ ໜ້າ
ຊົມຢູ່)

13 ແຕ່ວ່າ ໂອ້ລູກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້
ແນວໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມເບີກບານ
ຢູ່ກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງເຖິງຂະໜາດນີ້—

14 ພວກເຮົາຈະຫວັງໄດ້ແນວໃດວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະ ຮັບຢັ້ງຢືນພຣະຫັດໃນການພິ
ພາກສາລົງໂທດພວກເຮົາ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ວິບັດ
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຂໍຈົ່ງໂປດອອກມາໃນ
ການພິພາກສາເຖິດ, ໂອ້ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍ
ຈົ່ງເຊື່ອບາບ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງເຖິດ!

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ມີ
ແມ່ໝ້າຍຫລາຍຄົນກັບລູກສາວຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຊີໂຣຊາ; ແລະ

<p>5 ກ ມມ 4:11-12. 6 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19; ອນ 1:20. ຄມພ ໜ້າທີ່. 9 ກ ຄມພ ພິມມະຈັນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ. 14 ກ ແອວ 10:23. 16 ກ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ.</p>
--	--	---

ສະບຽງອາຫານສ່ວນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ເອົາໄປນຳ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊີເນໄຟໄດ້ເກັບເອົາໄປໝົດ, ແລະ ປະຖິ້ມໃຫ້ພວກເຂົາຊັດເຊພະເນຈອນໄປທຸກແຫ່ງທຶນເພື່ອຊອກຫາອາຫານ; ແລະ ຍິ່ງຊະລາຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນລົມຕາມທາງ ແລະ ຕາຍໄປ.

17 ແລະ ກອງທັບຊຶ່ງຢູ່ກັບພໍ່ກໍອ່ອນກຳລັງ; ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຢູ່ລະຫວ່າງເຊີໂຣຊາກັບພໍ່; ແລະ ມີຜູ້ຍິງຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໜີໄປຫາກອງທັບຂອງ "ອາໂຣນ ແລ້ວກໍຕົກເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຂອງຄວາມປ່າເຖື່ອນອັນເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຂົາ.

18 ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ຊ່າງມາຊົ່ວຮ້າຍແທ້ນໍ! ພວກເຂົາບໍ່ມີລະບຽບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເລີຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພໍ່ມີແຕ່ກຳລັງຂອງມະນຸດ, ແລະ ພໍ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເຂັມແຂງໃນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາປາເຖື່ອນໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຜູ້ໃດ; ບໍ່ວ່າໜຸ່ມ ຫລື ແກ່; ແລະ ພວກເຂົາເບີກບານກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກສິ່ງທີ່ດີ; ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ມີຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລິ້ນບອກບໍ່ໄດ້, ທັງຂຽນໄວ້ກໍບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງສະພາບທີ່ໜ້າຍ້ານກົວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໂດຍ

ປາດ ສະ ຈາກ ຫລັກ ການ, ແລະ ປາດ ສະ ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົານັ້ນ "ຮ້າຍແຮງກວ່າຊາວເລມັນ.

21 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ບໍ່ ສາ ມາດ ອ້ອນ ວອນ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພໍ່ ຍ້ານ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ໂທດ ພໍ່.

22 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ລູກ, ແລະ ພໍ່ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ລູກ ຈະ ລອດ; ແລະ ພໍ່ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ "ໄວ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ລູກ, ເພື່ອ ເບິ່ງ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກັບ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ຫລື ໄປ ຫາ ຄວາມ ພິນາດ ທັງ ສິ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ພໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮັບ ໃຈ ແລະ ກັບ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ.

23 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຕາຍ ໄປ ມັນ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ຊາວ ຢາ ເຮັດ, ເພາະ ຄວາມ ຈິງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ "ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ເລືອດ ແລະ ການ ແກ້ ແຄ້ນ.

24 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕາຍ ໄປ, ພວກ ເຮົາ ກໍຮູ້ ວ່າ ພິມັ້ງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ "ແຕກ ໄປ ຫາ ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຕື່ມ ອີກ ທີ່ ຈະ ແຕກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ຂຽນ ໄວ້ ແຕ່ ບາງ ເລື່ອງ ຖ້າ ຫາກ ລູກ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກ ເວັ້ນ ແລະ ພໍ່ ຈະ ຕາຍ ໄປ ແລະ ບໍ່ ເຫັນ ລູກ; ແຕ່ ພໍ່ ວາງ ໃຈ ວ່າ ພໍ່ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ລູກ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້; ເພາະ ພໍ່ ມີ ບັນ ທຶກ ສັກ ສິດ ທີ່ ຍາກ ມອບ ໃຫ້ ລູກ.

25 ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຊື່ ສັດ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ພໍ່ ຂຽນ ມາ ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລູກ ໂສກ ເສົ້າ, ທີ່ ຈະ ທ່ວງ ດຶງ ລູກ ລົງ ໄປ ຫາ

17 ກ ມມ 2:9.	ຮ ລມ 13:11;	24 ກ ແອວ 45:14.
20 ກ ຮລມ 6:34-35.	3 ນຟ 10:6; 24:7.	ຂ ມມ 6:6.
22 ກ ມມ 8:3.	23 ກ ມມ 4:11-12.	
ຂ ມລກ 3:7;	ຂ ອຫ 15:15-31.	

ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຣິດຈົ່ງຍົກລູກຂຶ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການປະກົດຕົວຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂີວິດນິລັນດອນ ຈົ່ງມີຢູ່ໃນ "ຈິດໃຈຂອງລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ.

26 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ຊຶ່ງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ທາງ "ເບື້ອງຂວາ ພຣະຫັດແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ຈົ່ງຢູ່ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 10

ປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ພິມມອນ ມາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ຖືກແຈກຈ່າຍ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດ—ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ຄຽງຄູ່ກັນ ໄປກັບສັດທາ—ຄຳເວົ້າຂອງໂມໂຣໄນກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ—ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າດີໄວ້ແດ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງ "ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຫລາຍກວ່າສີ່ຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປແລ້ວ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຜະນຶກບັນທຶກນີ້ໄວ້, ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຈັກສອງສາມຄຳເປັນການແນະນຳທ່ານ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານວ່າ ເມື່ອທ່ານອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານຄວນອ່ານມັນ, ໃຫ້ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາລູກຫລານມະນຸດຫລາຍພຽງໃດ, ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ "ໂຕ້ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນ ຂໍໃຈທ່ານ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ "ທູນຖາມພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຂໍບໍ່ຈິງ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານທູນຖາມດ້ວຍ "ໃຈຈິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາ ວ່າອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍມີ "ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະ "ສະແດງ ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

<p>25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 3 ຄມພ ຈິດໃຈ. 26 ກ ລກ 22:69; ກຈກ 7:55-56; ມຊຢ 5:9; ແອວ 28:12. 10 1 ກ ຄພ 10:48. 2 ກ ມມ 8:4, 13-14.</p>	<p>ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ. 3 ກ ພບຍ 11:18-19. ຄມພ ໂຕ້ຕອງ. ຂ ພບຍ 6:6-7. 4 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ 1 ນພ 13:39; 14:30;</p>	<p>ມຊຢ 1:6; ອທ 4:10-11; 5:3. ຄ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ໘ ຢກບ 1:5-7; ມຣນ 7:9. ຈ ຄມພ ສັດທາ. ສ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ຊ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p>
--	---	--

5 ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ຈັກ ະຄວາມຈິງຂອງ
ທຸກເລື່ອງ.

6 ແລະ ສິ່ງ ໃດກໍຕາມທີ່ດີຍ່ອມທຸ່ງທຳ
ແລະ ເປັນຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ດີຈະປະ
ຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຮັບວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່.

7 ແລະ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ຢູ່,
ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ;
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານບໍ່ໃຫ້ປະ
ຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະພຣະ
ອົງ ທຳ ງານ ດ້ວຍ ອຳນາດ າຕາມ ສັດທາ
ຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບ ມີ້ນີ້
ແລະ ມີ້ອື່ນ, ແລະ ຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ
ແນະນຳທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່
ໃຫ້ ປະ ຕິ ເສດ ຂອງ າປະທານ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ເພາະມັນມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ. ແລະ ມີວິ
ທີ ະຕ່າງໆທີ່ຈະ ໃຫ້ຂອງປະທານເຫລົ່ານີ້;
ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ທຳງານທັງ
ໝົດທຸກຢ່າງ; ແລະ ປະທານຂອງເຫລົ່ານີ້
ໃຫ້ມະນຸດໂດຍການສະແດງພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ມະນຸດ, ເພື່ອ
ເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

9 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ປະທານ າໃຫ້ ຄົນ ໜຶ່ງ
ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາ
ຈະ ະສິດສອນຄຳແຫ່ງບັນຍາ;

10 ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົາຈະສິດ
ສອນຄຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານ
ດຽວກັນ;

11 ແລະ ໃຫ້ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ມີ າສັດທາ
ອັນ ໃຫຍ່ຍິ່ງ; ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ຂອງ
ປະທານແຫ່ງ ະການປົນປົວ ໂດຍພຣະວິນ
ຍານດຽວກັນ;

12 ແລະ ອັນ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະເຮັດ າສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່;

13 ແລະ ອັນ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະທຳນາຍກຸ່ວກັບທຸກສິ່ງ;

14 ແລະ ອັນ ໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ເຫັນທູດ ແລະ ວິນຍານທີ່ປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດ;

15 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ພາສາ
ທຸກພາສາ;

16 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາ ແລະ າພາສາ
ຕ່າງໆ.

17 ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດມີ້ມາໂດຍ
ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ມັນ
ມາສູ່ທຸກຄົນໄດ້ຕ່າງໆກັນຕາມທີ່ພຣະອົງພໍ
ພຣະໄທ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າຂອງປະທານທີ່ດີ າທຸກຢ່າງມາ
ຈາກພຣະຄຣິດ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນ າເໝືອນກັນເຊັ່ນມີ້
ວານນີ້, ມີ້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ
ວ່າຂອງປະທານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງ
ໝົດນີ້, ຊຶ່ງເປັນທາງວິນຍານຈະບໍ່ໝົດໄປ

5 ກ ຄພ 35:19.
ຄມພ ການສາມາດສັງເກດ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ;
ປະຈັກພະຍານ.
ຂ ຍຣ 8:32.
7 ກ 1 ນພ 10:17-19.
8 ກ ຄມພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
ຂ ຄພ 46:15.
9 ກ 1 ກຣທ 12:8-11;
ຄພ 46:8-29.
ຂ ຄພ 88:77-79, 118.
11 ກ ຄມພ ສັດທາ.
ຂ ຄມພ ປົນປົວ, ການປົນປົວ.

12 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
ການມະຫັດສະຈັນ.
16 ກ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ.
18 ກ ຍກບ 1:17.
19 ກ ຮຣ 13:8.

ຈັກເທື່ອ, ຕາຍ ໃດທີ່ ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່, ນອກຈາກຈະເປັນໄປຕາມ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລູກຫລານມະນຸດເທົ່ານັ້ນ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງມີ "ສັດທາ; ແລະ ຖ້າຫາກມີສັດທາກໍຕ້ອງມີຄວາມຫວັງເໝືອນກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫວັງກໍຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນເໝືອນກັນ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີ "ຄວາມໃຈບຸນ ທ່ານຈະບໍ່ມີທາງລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ທັງທ່ານຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີສັດທາ; ທັງທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງທ່ານກໍຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມໝົດຫວັງ; ແລະ ຄວາມໝົດ ຫວັງ ມາ ເຖິງ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

23 ແລະ ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ແທ້ໆວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າມີສັດທາ ເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າສົມຄວນ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ—ວ່າຖ້າຫາກມັນນັ້ນມາເຖິງ ຊຶ່ງອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າໝົດໄປໃນບັນດາພວກທ່ານ, ມັນກໍຈະເປັນ "ເພາະ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

25 ແລະ ວິບັດແກ່ລູກຫລານມະນຸດຖ້າຫາກມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້; ເພາະວ່າຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຮັດຄວາມດີໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍ. ເພາະຖ້າຫາກເຖິງແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວໃນບັນດາພວກທ່ານເຮັດຄວາມດີ, ເຂົາ ຄົນ ນັ້ນ ຈະ ທຳ ງານ ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແລະ ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດສິ້ນ ແລະ ຕາຍ, ເພາະເຂົາຍ່ອມ "ຕາຍຢູ່ໃນ ສິ່ງບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ຈິດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ເພາະ ເວລາ ຈະ ມາ ໂດຍ ໄວທີ່ທ່ານ ຈະ ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ເພາະທ່ານຈະເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບທ່ານວ່າ: ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະກາດ "ຄຳຂອງເຮົາແກ່ເຈົ້າບໍ? ຊຶ່ງຊາຍຄົນນີ້ຂຽນໄວ້, ເໝືອນຄົນຕາຍ ສັ່ງຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດັ່ງຄົນຕາຍເວົ້າອອກມາຈາກ "ຝຸ່ນດິນ?

28 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ກາດ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍສຳເລັດ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດ; ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະອີງຈະ "ອອກຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

29 ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງແກ່ທ່ານ, ວ່າເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ ໄວ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ.

<p>19 ຂ ມຣນ 7:37. 20 ກ ອທ 12:3-37. 21 ກ 1 ກສທ 13; ມຣນ 7:1, 42-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. 23 ກ ມຣນ 7:33. 24 ກ ມຣນ 7:37. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 25 ກ ປຈສ ພສສ 14:1-7 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຣມ 3:10-12. 26 ກ ອຊກ 18:26-27; 1 ນພ 15:32-33; ມຊຢ 15:26. ຂ ຢຣ 8:21.</p>	<p>27 ກ 2 ນພ 33:10-11. ຂ 2 ນພ 3:19-20; 27:13; 33:13; ມມ 9:30. ຄ ອຊຢ 29:4. 28 ກ 2 ນພ 29:2.</p>
--	--	--

30 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ
ແນະນຳທ່ານໃຫ້ ັມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ
ຍຶດຖືຂອງປະທານທີ່ດີໄວ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ
ຂໍບໍ່ແຕະຕ້ອງຂອງຊົ່ວ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ.

31 ແລະ ຈົ່ງ ັຕື່ນ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນ
ດິນເຖິດ, ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ສວມອາພອນສວຍງາມເຖິດ, ໂອ້ ທິດາຂອງ
ຊີໂອນ; ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ ັຫລັກຂອງທ່ານ
ແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານ
ຕະຫລອດການ, ເພື່ອທ່ານຈະ ັບໍ່ສັບສົນ
ອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາ
ຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບທ່ານ
ຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ັມາຫາພຣະຄຣິດ,
ແລະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ະຄົນ ດີ ພ້ອມ ໃນ
ພຣະອົງ, ແລະ ປະຕິເສດຕົນ ຈາກຄວາມ
ບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ; ແລະ
ຖ້າຫາກທ່ານປະຕິເສດຕົນ ຈາກຄວາມບໍ່
ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ ພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ, ແລະ
ະຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນຶກ
ຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນພຣະ
ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ພຽງ ພໍ ສຳ ລັບ ທ່ານ,
ເພື່ອ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະ
ດີພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກໂດຍ

ພຣະຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມ ໃນ
ພຣະຄຣິດ, ທ່ານຍ່ອມບໍ່ມີທາງປະຕິເສດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ.

33 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ໂດຍ
ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທ່ານ ດີ ພ້ອມ ໃນ
ພຣະຄຣິດ, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດອຳນາດຂອງ
ພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຍ່ອມໄດ້ຮັບ ັການ
ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍພຣະ
ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ທາງ ການ ຫລັງ
ະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພັນທະ
ສັນຍາຂອງພຣະບິດາອັນນຳໄປສູ່ ັການ
ບົດບາບຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະກາຍມາ
ເປັນ ະຜູ້ບໍລິສຸດ, ປາດສະຈາກມົນທົນ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳອຳ
ລາຕໍ່ທຸກຄົນ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປ
ັພັກຢູ່ໃນ ະທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນ
ກວ່າ ະວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ ຈະ ະເຂົ້າຮ່ວມກັນອີກ, ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະຖືກນຳອອກມາດ້ວຍໄຊຊະນະທາງ
ະອາກາດ, ເພື່ອມາພົບທ່ານຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິ
ພາກສາອັນໜ້າ ະພໍພຣະ ໄທຂອງ ະພຣະ
ເຢໂຮວາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ະຜູ້ພິພາກສາຜູ້ສະຖິດ
ນິລັນດອນຂອງທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ.
ອາແມນ.

<p>30 ກ 1 ນຟ 6:4; ມ 9:27; ອທ 5:5. ຂ ແອວ 5:57. 31 ກ ອຊຢ 52:1-2. ຂ ຄມພ ຊີໂອນ. ຄ ຄມພ ສະເຕກ. ງ ອຊຢ 54:2. ຈ ອທ 13:8. 32 ກ ມທ 11:28; 2 ນຟ 26:33; ຢຄ 1:7;</p>	<p>ອມນ 1:26. ຂ ມທ 5:48; 3 ນຟ 12:48. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. ຄ ຄພ 4:2; 59:5-6. ງ 2 ນຟ 25:23. 33 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້. ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ງ ຄມພ ສັກສິດ,</p>	<p>ຄວາມສັກສິດ. 34 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ວິນຍານ. ງ ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ. ຈ 1 ທສນ 4:17. ສ ຢຄ 6:13. ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ. ຊ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
--	--	--

ພາກຫ້ອຍທ້າຍ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄຳສອນ, ຫລັກທຳ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂັດເລືອກມາ ຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ສັກສິດ, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳ ຄ່າ. ມັນຍັງໄດ້ຈັດຫາຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອສຶກສາແຕ່ລະຫົວຂໍ້ນຳອີກ. ຄູ່ມືສາມາດຊ່ວຍ ເຫລືອທ່ານໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ເປັນຄອບຄົວ. ມັນສາມາດຊ່ວຍເຫລືອ ທ່ານໃນການຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ, ສຶກສາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ, ຕຽມຄຳປາໄສ ແລະ ບົດ ຮຽນ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານໃນພຣະກິດຕິຄຸນ.

ແຜນພາບຕໍ່ໄປນີ້ອະທິບາຍຫົວຂໍ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຫົວຂໍ້ເປັນອັກສອນ ຕົວໜ້າ.

ແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກ ນຳອີກ

ບາງເທື່ອຫົວຂໍ້ອື່ນໆຢູ່ໃນ ຄູ່ມືຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານກຳລັງສຶກສາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ... ນຳອີກທີ່ ເປັນຕົວເນັ້ງ ຈະພາທ່ານ ໄປຫາຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ຫົວຂໍ້ຮ່ວມດ້ວຍຄວາມ ໝາຍສັ້ນໆ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດ ໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1-2; 130:8-9). ແຜ່ນດິນໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍລະດົກນິລັນດອນ ຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະໝີ ພາບຊັ້ນສູງ (ຄພ 88:14-26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊົມຊົມ ກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍທີ່ຢູ່ໃນວົງ ເລັບ.

ບາງຫົວຂໍ້ຈະມີຫົວຂໍ້ ຫຍ່ອຍ. ຫົວຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ເປັນຕົວເນັ້ງ.

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບ ໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ເປັນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ 24:1). ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນ ທີ່ນັ້ນ, ອຊຢ 45:12.

ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດ ຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບເອົາ ພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງເຂົາ ເຈົ້າ, ຄພ 45:56-58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັ້ງຕໍ່ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈິນ ແລະ ຄົນອ່ອນ ໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມູນມໍລະ ດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5; 3 ນພ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກເຮົາ ຈະພິສູດມັນ, ອຣຮ 3:24-25.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີແຕ່ລະ ຂໍ້ຈະຢູ່ຂ້າງຫລັງຂໍ້ຄວາມ ສັ້ນໆທີ່ຍົກມາຈາກພຣະ ຄຳພີ ຂໍ້ຄວາມສະຫ ລຸບຂອງພຣະຄຳພີ.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຈະຢູ່ໃນວົງເລັບ.

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພົ້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພົ້ນ ຄືນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງ ໂລກ

ບາງເທື່ອຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງຈະບໍ່ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານຄົ້ນຫາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນັ້ງ ຈະພາທ່ານໄປຫາຫົວຂໍ້ ທີ່ມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ.

ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນັ້ງ (ຫລື ເບິ່ງ... ນຳອີກ) ຕິດ ຕາມດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂີດ ຈະປອກທ່ານວ່າ ຂໍ້ມູນນັ້ນ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ຫຍ່ອຍ (“ທີ່ສຸດ ຂອງໂລກ”) ຂອງຫົວຂໍ້ ໃຫຍ່ (“ໂລກ”).

ກະສັດ

ກະສັດ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໜັງສືໜັງສອງເຫລັ້ມນີ້ເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນນັບຈາກການກະບົດຂອງອາໂດນິຢາ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສີ່ຂອງກະສັດດາວິດ (ປະມານ 1015 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.), ເຖິງຕອນການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ (ປະມານ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ໜັງສືໜັງສອງບັນຈຸປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງອານາຈັກພາກເໜືອ (ສິບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ) ນັບແຕ່ຕອນແຍກອອກຈາກກັນຈົນເຖິງຊາວອັດຊີເຣຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ປະເທດທາງພາກເໜືອ. ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ ນຳອີກ.

ກະສັດທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍວັນເວລາສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ. ບົດທີ 2-11 ບັນທຶກກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 12-16 ບອກເຖິງຜູ້ຂຶ້ນແຜນໂຊໂລໂມນ, ເຮໂຣໂບອາມ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ. ເຢໂຣໂບອາມເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດອົງອື່ນໆກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ. ບົດທີ 17-21 ບັນທຶກພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເອລີຢາ ຕອນເພິ່ນໄດ້ຕັກເຕືອນອາຮາບ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 22 ບັນທຶກສົງຄາມກັບຊີເຣຍ ຊຶ່ງໃນສົງຄາມນີ້ ອາຮາບ ແລະ ເຢໂຣຊາພັດ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ໄດ້ລວມກຳລັງເຂົ້າກັນ. ສາດສະດາມີກາອີຢາໄດ້ທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານກະສັດ.

ກະສັດທີສອງ: ບົດທີ 1:1-2:11 ເລົ່າຊີວິດຂອງເອລີຢາຕໍ່, ລວມທັງການຂຶ້ນໄປສະໜວັນຂອງເອລີຢາໃນລົດມ້າທີ່ເປັນໄຟ. ບົດທີ 2-9 ກ່າວເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍສັດທາ ແລະ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 10 ບອກກ່ຽວກັບເຢຊູ, ກະສັດ, ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍຄອບຄົວຂອງອາຮາບ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ. ບົດທີ 11-13 ບັນທຶກການບົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂອງໂຢອາດ ແລະ ການຕາຍ ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 14-17 ບອກເຖິງກະສັດອົງຕ່າງໆຜູ້ໄດ້

ບົກຄອງໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ, ສ່ວນຫລາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 15 ບັນທຶກການທີ່ອັດຊີເຣຍຍຶດຄອງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 18-20 ບັນທຶກເຖິງຊີວິດທີ່ຊອບທຳຂອງເຣເຊກີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ແລະ ສາດສະດາເອຊາຢາ. ບົດທີ 21-23 ບອກກ່ຽວກັບກະສັດມານາເຊ ແລະ ໂຢຊີຢາ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ມານາເຊ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເອຊາຢາ. ໂຢຊີຢາໄດ້ເປັນກະສັດທີ່ຊອບທຳ ຜູ້ໄດ້ສະຖາປະນາກົດໝາຍຄືນໃໝ່ໃນບັນດາຊາວຢິວ. ບົດທີ 24-25 ບັນທຶກການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຂອງຊາວບາບີໂລນ.

ກະຕັນຍູ, ຄວາມກະຕັນຍູ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ

ກະບົດ, ການກະບົດ. ເບິ່ງ ຈົ່ມ; ບາບ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ມານນຳອີກ

ການທ້າທາຍ ຫລື ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລວມທັງການປະຕິເສດທີ່ຈະຕິດຕາມຜູ້ນຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ຢ່າກະບົດຕໍ່ສັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈບຊ 14:9. ຄົນຊົ່ວຮ້າຍທາເຫດແຕ່ທຳລາຍ, ສພສ 17:11. ເຄາະກຳເປັນຂອງລູກຫລານທີ່ກະບົດ, ອຊຢ 30:1.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໂຕ່ຜູ້ໃດທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 15:26. ຊາວອາມລີໂຊໄດ້ອອກມາກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແອວ 3:18-19.

ຄົນກະບົດຈະຖືກສຽບແທງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄພ 1:3. ພຣະພີໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເກີດກັບຄົນກະບົດ, ຄພ 56:1 (ຄພ 63:1-6).

ຊາຕານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ມຊ 4:3.

ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ເບິ່ງ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບົດ

ບາບ, ການບົດບາບ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການປຽນຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ທີ່ສ້າງຄວາມມັກຄີດທີ່ສົດຊື່ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ຕົນເອງ, ແລະ ຕໍ່ຊີວິດໂດຍທົ່ວໄປ. ການກັບໃຈ ໝາຍຄວາມວ່າ ບຸກຄົນໄດ້ຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງຕົນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຍອມຕົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາ ແລະ ປະຖົມບາບ. ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ ມາຈາກການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ທີ່ຈະເຊື່ອໜັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕ້ອງກັບໃຈ ກ່ອນຈະກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ. ພຽງແຕ່ຜ່ານການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ການກັບໃຈຂອງເຮົາ ຈະເກີດຜົນ ແລະ ຖືກຍອມຮັບໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ພວກທ່ານສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຽ 10:11.** ຈົ່ງເລີກຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນສາ; ຈົ່ງເລີກເຮັດຊົ່ວ, **ອຊຢ 1:16.** ຈົ່ງຫັນໜີຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດນັ້ນສາ, **ອຊກ 18:30-31.**

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເຊົາເຮັດບາບສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, **ມທ 3:2.** ໃນສະຫວັນຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ ທີ່ຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ລກ 15:7.** ພຣະເຈົ້າສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ກຈກ 17:30 (2 ນຟ 9:23; 3 ນຟ 11:31-40; ຄພ 133:16).** ຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່, **2 ກຣທ 7:10.**

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, **ມຊຍ 5:2.** ຖ້າຫາກເຂົາສາລະພາບບາບ ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່

ເຂົາ, **ມຊຍ 26:29.** ຫລັງຈາກການສັ່ງສອນຂອງແອວມາ, ຫລາຍຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບໃຈ, **ແອວ 14:1.** ຢ່າຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານ, **ແອວ 34:33.** ແອວມາໄດ້ສິດສອນຮີລາມັນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 36 (ມຊຍ 27:8-32).** ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, **ແອວ 42:16.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກັງວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກັງວົນໃຈນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.** ໃຫ້ພວກເຈົ້າຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, **3 ນຟ 9:20.** ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້, **3 ນຟ 9:22.** ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, **3 ນຟ 27:20.** ທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, **ມຣນ 6:8.**

ຢ່າກ່າວສິ່ງໃດນອກຈາກການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້, **ຄພ 6:9 (ຄພ 11:9).** ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດນຳຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ, **ຄພ 18:13.** ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະທຸກທໍລະມານ, **ຄພ 19:4.** ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:28.** ຜູ້ທີ່ສາລະພາບ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ 58:42-43.** ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈະຖືກໂຖ່, **ຄພ 138:58.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບໃຈ, **ຫຼຊ 1:4.**

ກາຍຊາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຈັກກະພັດໂຣມທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີ. ມັນຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົກຄອງຫລື ອຳນາດທາງໂລກ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ, **ມທ 22:21 (ມຣກ 12:17; ລກ 20:25; ຄພ 63:26).**

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບສີລະປາ (ປຖກ 30:10–11). ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ກາຍເປັນເຜົາໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງກາດ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ປະຖົມມະການ 49:19. ສຳລັບພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:20–21. ອີງຕາມພອນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງກາດຕ້ອງເປັນນັກຮົບ. ແຜ່ນດິນທີ່ຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງການາອານ ແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ດີ ຊຶ່ງມີນ້ຳຢາງຫລວງຫລາຍ.

ກາດຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ດາວິດໃນສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (1 ຊມອ 22:5; 2 ຊມອ 24:11–19). ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງເຖິງການກະທຳຂອງດາວິດ, ຊຶ່ງກາຍເປັນພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວ (1 ຂຄ 29:29).

ການາອານ, ຊາວການາອານ

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສີຂອງຮາມ (ປຖກ 9:22; 10:1, 6) ແລະ ຫລານຊາຍຂອງໂນອາ. ຊາວການາອານ ພາຍເຖິງຄົນຈາກແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ການາອານໄດ້ອາໄສຢູ່ມາແຕ່ດັ້ງເດີມ ແລະ ພາຍເຖິງລູກຫລານຂອງລາວນຳອີກ. ຊາວການາອານກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ບ່ອນລຸ່ມຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນຂອງຟິລິດສະຕິນນຳອີກ. ບາງເທື່ອຊື່ນີ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຜູ້ອາໄສທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນຂອງປະເທດທາງຕາເວັນຕົກຂອງຈໍແດນ, ຊຶ່ງຊາວກຣີກເອີ້ນວ່າ ໂປນີເຊຍ.

ການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ

ການຂາດສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພົມມະຈັນ

ການຂາດສິນທຳທາງເພດ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳອີກ

ການຫລິ້ນຊູ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ການລ່ວງປະເວນີ, ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ, ການເປັນກະເທີຍຜູ້ຍິງ, ການຮ່ວມເພດກັບຄົນໃນຄອບຄົວດຽວກັນ, ຫລື ການເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ບໍ່ສັກສິດ, ຜິດທຳມະຊາດ, ຫລື ກິດຈະກຳທາງເພດທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ.

ມາເທາະ ຈົ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ພໍດີມຈົນເມົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ນອນນຳເພິ່ນ, ປຖກ 19:30–36. ຮູເບັນໄດ້ລັກນອນນຳນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຂອງພໍ່ຕົນ, ປຖກ 35:22 (ປຖກ 49:4; 1 ຂຄ 5:1). ການສົມສູກັບຊາຍດ້ວຍກັນ ແລະ ການເຮັດຢາງບ້າຄັ້ງເຊັ່ນນີ້ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ລລວ 18:22–23. ຖ້າວ່າຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂົ່ມຂືນຜູ້ຍິງ, ພຽງແຕ່ຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຜິດ, ພຍຍ 22:25–27.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊື່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28). ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມປາດຖະໜາໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ກລຊ 3:5. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍຈະເກີດຄວາມລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ, 2 ຕມທ 3:1–3.

ບາບທາງການຮ່ວມເພດເປັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແອວ 39:3–5.

ການຄົ້ນສູ່ສະພາບເດີມ, ການຟື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ການນຳກັບຄືນມາຂອງສິ່ງຂອງ ຫລື ສະພາບການບາງຢ່າງທີ່ຖືກເອົາໄປ ຫລື ສູນເສຍໄປ.

ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຈະຮວມເຂົ້າກັນ
 ໃນຮູບລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງມັນ, ແອວ
 11:43-44. ການນຳກັບຄືນມານັ້ນຄືການນຳ
 ເອົາຄວາມຊົ່ວກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ຄວາມຊອບ
 ທຳກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ, ແອວ 41:10-15.
 ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບຄືນມາຂອງຄົນ
 ສິບເຜົ່າ ແລະ ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກເຮັດ
 ໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມ
 ຂອງມັນ, ພູຊ 1:10 (ຄພ 133:23-24).

ການຄຸມກຳເນີດ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ,
 ການແຕ່ງງານ ນຳອີກ
 ການຄຸມຈຳນວນລູກທີ່ຈະມາເກີດນຳພໍ່ແມ່
 ໂດຍການຈຳກັດຈຳນວນ ຫລື ການປ້ອງກັນ
 ການຖືພາລ່ວງໜ້າ.

ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ, ແລະ ເພີ່ມ
 ທະວີຈິນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ
 2:28). ເດັກນ້ອຍຄືຂອງຂວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
 ເຈົ້າໃຜດປະທານ, ພສສ 127:3-5.

ຄອບຄົວຂອງລີໄຮຕ້ອງມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້
 ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 7:1.

ການແຕ່ງງານໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກ
 ພຣະເຈົ້າເພື່ອມະນຸດ, ຄພ 49:15-17. ຄົນທີ່
 ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ
 ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດ
 ການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 132:19, 63.

ການສ້າງວິນຍານ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ;
 ມະນຸດ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງ
 ວິນຍານກ່ອນ, ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສ້າງມັນໃນ
 ເນື້ອໜັງ (ມຊ 3:5).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຶດພັນທັນຍາທານ
 ທັງໝົດ ກ່ອນມັນມາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
 ປຖກ 2:4-6 (ອຣສ 5:5).

ເພາະໂດຍອຳນາດແຫ່ງວິນຍານຂອງເຮົາ,
 ເຮົາໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງ, ທຳອິດແມ່ນຝ່າຍວິນຍານ,
 ທີ່ສອງແມ່ນຝ່າຍໂລກ, ຄພ 29:31-32. ສິ່ງທີ່
 ເປັນຝ່າຍໂລກມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບ
 ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ, ຄພ 77:2.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ

ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກ
 ເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51.

ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາ
ຈັກ. ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ ນຳອີກ

ການປະຕິຍານທີ່ຈະສົ່ງເສີມຜູ້ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້
 ໃນຕຳແໜ່ງຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງ
 ສາດສະໜາຈັກ.

ໃຫ້ໂຍຊວຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊຸມຊົນທັງໝົດ, ແລະ
 ແຕ່ຕັ້ງລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຈບຊ 27:18-
 19. ປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຂໍໃຫ້ກະສັດຈົ່ງ
 ໝັ້ນຍືນ, 1 ຊມອ 10:24. ຈົ່ງເຊື່ອໝັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້
 ທຳນວຍບອກພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະ
 ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່, 2 ຂຄ 20:20.

ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃນໂອວາດຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ,
 ຮສ 13:17.

ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
 ເຈົ້າ, ເພາະລູກບໍ່ໄດ້ຈົມ, 1 ນຟ 3:6. ຜູ້ທີ່ໄດ້
 ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ,
 3 ນຟ 10:12-13. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳ
 ຂອງສິບສອງຄົນນີ້, 3 ນຟ 12:1.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງ ຫລື
 ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນ
 ກັນ, ຄພ 1:38. ຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້
 ຮັບ, ກໍຄືກັບວ່າມັນມາຈາກປາກຂອງເຮົາເອງ,
 ຄພ 21:5. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ,
 ກໍຮັບເອົາເຮົາຄືກັນ, ຄພ 84:35-38. ຄົນໃດ
 ທີ່ຮັບເອົາເຮົາ, ຈະຮັບເອົາຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາ,
 ຄພ 112:20. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ເຊື່ອ
 ພັງສູງຂອງຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳ
 ນົດໄວ້, ແລ້ວພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ
 124:45-46.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
 ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ນຳ
 ອີກ

ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຫລື ຮູ້ບາງສິ່ງຜ່ານອຳນາດ
 ຂອງພຣະວິນຍານ. ຂອງປະທານແຫ່ງການ
 ສາມາດຫລົງເຫັນເປັນຂອງປະທານໜຶ່ງຂອງ
 ພຣະວິນຍານ. ມັນຮ່ວມດ້ວຍການຮູ້ຈັກບຸກຄະ
 ລິກລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເປັນ

ແຫລ່ງ ແລະ ຄວາມພາຍຂອງການສະແດງໃຫ້ປະຈັກທາງວິນຍານ.

ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, **1 ຊມອ 16:7.** ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນຟ 15:20).**

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນການສາມາດຫລົງເຫັນເລື່ອງທາງວິນຍານ, **1 ກຣທ 2:14.** ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອີກຮູ້ຈັກຫລົງເຫັນວິນຍານຕ່າງໆ, **1 ກຣທ 12:10.**

ອຳໂນມສາມາດຫລົງເຫັນຄວາມນິກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້, **ແອວ 18:18.** ສຽງທີ່ເບົາໄດ້ສຽບແທງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ, **3 ນຟ 11:3.**

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຂອງປະທານທີ່ດີທີ່ສຸດ, **ຄພ 46:8, 23.** ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:27.** ຮ່າງກາຍນັ້ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 88:67.**

ໂມເຊໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ໂດຍໄດ້ຫລົງເຫັນມັນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 1:27.**

ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ເບິ່ງ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ຂັ້ນຕອນທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດກາຍເປັນມະຕະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ເມື່ອອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນມະຕະ, ນັ້ນແມ່ນ, ຂຶ້ນກັບບາບ ແລະ ຄວາມຕາຍ. ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນ “ເມື່ອໜັງທຳອິດ” ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມຊ 3:7). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍເຮັດໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ການຕົກເປັນພອນ ແລະ ວ່າອາດາມ

ແລະ ເອວາ ຄວນໄດ້ຮັບກຽດໃນຖານະທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ຜູ້ທຳອິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ.

ການ ຕົກເປັນ ຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດ. ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າ ການຕົກຈະເກີດຂຶ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃຫ້ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ສຳລັບບາບສ່ວນຕົວຂອງທຸກຄົນນຳອີກ ຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈຂອງມະນຸດ.

ຖ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ, **ປຖກ 2:17 (ມຊ 3:17).** ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້ມາກິນ, **ປຖກ 3:6 (ມຊ 4:12).**

ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, **1 ກຣທ 15:22.**

ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳ, **1 ນຟ 10:6.** ທາງຖືກຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, **2 ນຟ 2:4.** ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນໃຫ້ໄປໂຖດິນ, **2 ນຟ 2:19.** ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, **2 ນຟ 2:15–26.** ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງອາດາມ, **ມຊຢ 3:19.** ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໂນກ່ຽວກັບການຕົກ, **ແອວ 22:12–14.** ຈະຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, **ແອວ 34:9.** ບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ແອວ 42:2–15 (ຮລມ 14:16).** ຍ້ອນການຕົກທຳມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຢູ່, **ອທ 3:2.**

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່າ

ນີ້ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດທີ່ຕົກໄປ, ຄພ 20:20 (ຄພ 29:34-44).

ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກໂຖ່, ມຊ 5:9-12. ໂດຍເຫດຜົນຂອງການລ່ວງລະເມີດ ການຕົກຈຶ່ງມີມາ, ມຊ 6:59. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ ໂທດເພາະບາບຂອງຕົນ, ຫຼຸຊ 1:2.

ການຖືກໄລ່ອອກ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ການຖືກໄລ່ອອກເປັນການລົງໂທດທີ່ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກໄລ່ອອກບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກອີກຕໍ່ໄປ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກຈະໄລ່ບຸກຄົນອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ພຽງແຕ່ເມື່ອເຂົາເລືອກທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕັດສິນຕົນເອງອອກຈາກການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກລືບ, ແອວ 1:24 (ແອວ 6:3). ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, 3 ນພ 18:31 (ມຊຍ 26).

ຄົນຫລິ້ນຊື່ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:24. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:28. ລະບຽບການໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 102 (ຄພ 42:80-93). ອະທິການໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ, ຄພ 107:72. ສັງຄົມສາດສະໜາມີສິດທີ່ຈະຈັດການກັບສະມາຊິກຂອງຕົນສຳລັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຄພ 134:10.

ການນັບຖືຮູບບູຊາ

ການນະມັດສະການຮູບບູຊາ ຫລື ການຕິດແທດ ຫລື ການອຸທິດຕົນຕໍ່ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຫລາຍເກີນໄປ.

ຢ່ານະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ

ການນັບຖືສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ

ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ອພຍ 20:3 (ມຊຍ 12:35; 13:12-13). ຖ້າພວກເຈົ້າຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ, ພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງແນ່ນອນ, ພພຍ 8:19. ຄວາມອວດດີກໍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເທົ່າກັບການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, 1 ຊມອ 15:23. ພວກເຈົ້າປະຖົມເຮົາ, ອຊຍ 57:8. ພວກເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນບັນດາພຣະທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ, ດ້ວຍຄຳ, ດນອ 5:23.

ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເງິນຄຳພ້ອມກັນກໍບໍ່ໄດ້, ມທ 6:24. ຄວາມໂລບເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ກລຊ 3:5. ລູກທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນຈາກບັນດາຮູບບູຊາ, 1 ຢຣ 5:21.

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ນະມັດສະການຮູບບູຊາ, 2 ນພ 9:37. ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນ, ແອວ 50:21.

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນເອງ, ຄພ 1:16. ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບຮູບບູຊາ, ຄພ 52:39.

ບິດາຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກພາໄປຫລົງຜິດໂດຍການນັບຖືຮູບບູຊາ, ອຣຮ 1:27.

ການນັບຖືສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ. ເບິ່ງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການນັບຖືສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລົກ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ນຳອີກ

ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນເລື່ອງການນັບຖືສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບ, ຊຶ່ງເປັນແປດປີ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂທດການນັບຖືສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ (ມຣນ 8:10-21). ເດັກນ້ອຍເກີດມາຢ່າງໄຮ້ດຽງສາ ແລະ ປາດສະຈາກບາບ. ຊາຕານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະລົ້ລວງເດັກນ້ອຍໄດ້ຈົນກວ່າເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບ (ຄພ 29:46-47) ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ເດັກ

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ

ນ້ອຍຄວນຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອເຖິງອາຍຸແປດປີ (ຄພ 68:25-27).

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. ເບິ່ງ ເຈີມ,

ການເຈີມ; ຖານະປະໂລຫິດ; ນໍ້າມັນ; ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມີ, ການວາງ ນໍ້າອີກ

ພອນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກ, ຮ່ວມດ້ວຍການໃຊ້ນໍ້າມັນທີ່ສັກສິດ.

ວາງມີໃສ່ນາງດ້ວຍເທັ້ນ, ມທ 9:18. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມີໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບາງຄົນ ແລະ ໄດ້ໂຜດພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, ມຣກ 6:5. ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເອົານໍ້າມັນຊະໂລມທາພວກເຂົາຫລາຍຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, ມຣກ 6:13. ແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຢກບ 5:14-15.

ເຈົ້າຈະບໍ່ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດໂດຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາມັນເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 24:13-14. ແອວເດີຈະວາງມີຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຄພ 42:44. ຈົ່ງວາງມີຂອງເຈົ້າໃສ່ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍດີ, ຄພ 66:9.

ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈ

ເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ຍຸກສະໄໝ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນໍ້າອີກ

ການສະຖາປະນາຄວາມຈິງ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຄືນມາໃໝ່ໃນບັນດາມະນຸດ ຢູ່ເທິງໂລກ. ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຜ່ານການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂອງອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຈຳເປັນຕໍ່ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ຜ່ານພາບນິມິດ, ການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າຫຼຸດ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນຄືນມາໃໝ່. ການຟື້ນຟູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1; ຄພ

128:20-21) ແລະ ໄດ້ສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ຜ່ານວຽກງານຂອງສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຈະສູງກວ່າທຸກໆແຫ່ງ, ອຊຸຢ 2:2 (ມກ 4:2; 2 ນພ 12:2). ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດການງົດງົ້ງ, ອຊຸຢ 29:14 (2 ນພ 25:17-18; ຄພ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44.

ອີລາຍຕ້ອງມາກ່ອນ, ແລະ ເພື່ອຈັດແຈງທຸກສິ່ງໃຫ້ພ້ອມ, ມທ 17:11 (ມຣກ 9:12; ຄພ 77:14). ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່, ກກຈ 3:21 (ຄພ 27:6). ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດ, ອຟຊ 1:10. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດອົງໜຶ່ງມີຂ້າວປະເສີດອັນເປັນນິດນຳໄປປະກາດ, ພນມ 14:6.

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, 1 ນພ 15:13-18. ຊາວຍິວຈະຖືກນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ, 2 ນພ 9:2. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈຶ່ງຈະມາເຖິງ, 3 ນພ 16:7.

ກັບພວກທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໃຫ້, ຄພ 13 (ຈສ—ປ 1:69). ເຮົາໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, ຄພ 27:6, 13-14 (ຄພ 128:19-21). ເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າກັນ ແລະ ຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຄພ 77:9. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້, ຄພ 110:16 (ຄພ 65:2). ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຈສ—ປ 1:17. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຢາ, ຈສ—ປ 1:38 (ມລກ 4:5-6).

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການມົ້ວສຸມລັບ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ພວກໂຈນແກ ດີອານທັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນ ໂດຍການເຮັດ ຄຳສາບານ ວ່າຈະບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ.

ບົດາແຫ່ງຄວາມຂີ້ຕົວະ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດເຮັດການມົ້ວສຸມລັບ, **2 ນພ 9:9.** ເຮົາ ຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດ, **2 ນພ 10:15.** ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມົ້ວສຸມລັບ, **ແອວ 37:30.** ແກດີອານທັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ ສູນສິ້ນໄປ, **ຮລມ 2:4-13.** ຊາຕານໄດ້ເອົາເຂົ້າ ໃສ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາລັບ, **ຮລມ 6:21-31.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໃນການມົ້ວ ສຸມລັບ, **ອທ 8:19.** ປະຊາຊາດໃດກໍຕາມທີ່ ສະໜັບສະໜູນການມົ້ວສຸມລັບ ປະຊາຊາດ ນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍ, **ອທ 8:22-23.** ພວກເຂົາ ບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັງຄົມລັບຂອງພວກເຂົາ, **ອທ 11:22.**

ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງກາອິນ, ມັນໄດ້ມີການ ມົ້ວສຸມລັບ, **ມຊ 5:51.**

ການຢູ່ເປັນໂສດ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ ງານ

ການລ່ວງປະເວນີ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພິມມະຈັນ; ຫລິ້ນ ຊູ້ ນຳອີກ

ການຮ່ວມເພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ລະຫວ່າງສອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັນ. ບາງ ຄັ້ງໃນພຣະຄຳພີ ມັນກໍຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກ ເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຄືກັນ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການຫລິ້ນຊູ້, **ກກຈ 15:20.** ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນສຳລັບການຫລິ້ນຊູ້, ແຕ່ ແມ່ນສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:13-18.** ເພື່ອປ້ອງກັນການຫລິ້ນຊູ້, ໃຫ້ຊາຍທຸກ ຄົນມີເມຍຂອງຕົນເອງ, **1 ກຣທ 7:2-3.** ສິ່ງນີ້ ແຫລະແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄື

ໃຫ້ພວກເຈົ້າເວັ້ນຈາກການຜິດສິນທຳທາງ ເພດ, **1 ທສນ 4:3.**

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟບໍ່ໃຫ້ລ່ວງ ປະເວນີ, **ຢຄ 3:12.** ພວກທ່ານກຳລັງສຸກເພື່ອ ຄວາມພິນາດ, ເພາະການຄາດຕະກຳຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ການລ່ວງປະເວນີ, **ຮລມ 8:26.**

ຕ້ອງກັບໃຈຈາກການລ່ວງປະເວນີ ກ່ອນຈະ ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກໄດ້, **ຄພ 42:74-78.**

ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ. ເບິ່ງ ບັບຕີ ສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ—ບັບຕີສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ເບິ່ງ ຕັນຫາ ໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳ ອີກ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າ ສັ່ງທຳມະການກະທຳທາງເພດເຊັ່ນນີ້.

ເອົາພວກເຂົາອອກມາໃຫ້ພວກເຮົາສາ, **ບຖກ 19:1-11 (ມຊ 5:51-53).** ຊາຍຢາໄດ້ ສົມສູ່ກັບຊາຍ; ເພາະການກະທຳເຊັ່ນນີ້ພຣະ ເຈົ້າຊົງທີ່ສຸດ, **ລລວ 18:22 (ລລວ 20:13).** ຢາ ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ວ່າຊາຍ ຫລື ຍິງເປັນ ໂສເພນີ, **ພບຍ 23:17.** ພວກເຂົາເຮັດບາບ ຢ່າງເປີດເຜີຍດັ່ງຊາວໂຊໂດມໄດ້ເຮັດ, **ອຊຍ 3:9 (2 ນພ 13:9).**

ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາ ຕໍ່ກັນແລະກັນ, **ຮມ 1:27.** ຄົນຊົ່ວຊ້າອະທຳຈະ ບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:9-10.** ກົດໝາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນດີ, ແຕ່ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ, **1 ຕມທ 1:9-10.** ຄົນທີ່ມົ້ວສຸມ ການຜິດສິນທຳ, ຈະທຸກທຳລະມານຕະຫລອດ ໄປເປັນນິດ, **ຢດ 1:7.**

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດ ສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະ ຣາເອນ

ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ

ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ເບິ່ງ
ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ; ລິ້ນ ນຳ
ອີກ

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່
ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ດົນໃຈບຸກຄົນ ໃຫ້ກ່າວ, ໃຫ້
ເຂົ້າໃຈ, ຫລື ແປພາສາທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກກໍດີ. ພວກເຮົາ
ເຊື່ອໃນຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ
(ຫຼຸຊ 1:7).

ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, ກຈກ 2:4. ຜູ້ທີ່
ເວົ້າພາສາແປກໆກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແຕ່ທູນ
ຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, 1 ກອທ 14:1-5, 27-28. ການ
ເວົ້າພາສາເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ,
1 ກອທ 14:22-28.

ເມື່ອນັ້ນການບັບຕີສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ
ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍລິ້ນຂອງ
ທູດ, 2 ນຟ 31:13-14. ອາມາລະໂຄໄດ້ຊັກ
ຂວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນຂອງປະທານ
ແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, ອມນ 1:25.

ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບາງຄົນເພື່ອເວົ້າພາສາ
ຕ່າງໆ; ແລະ ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອແປພາສາ
ຕ່າງໆ, ຄພ 46:24-25 (1 ກອທ 12:10; ມຣນ
10:8, 15-16). ຂໍຈົ່ງຖອກເທຂອງປະທານ
ແຫ່ງການເວົ້າພາສາລົງມາ, ຄພ 109:36.

ການແຕ່ງຕັ້ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ
ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ

ການແຕ່ງງານໃນພຣະວິຫານ. ເບິ່ງ ແຕ່ງ
ງານ, ການແຕ່ງງານ

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ
ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ ສະບັບເປັນພາສາອັງ
ກິດ, ຊຶ່ງ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ
ໃນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1830. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ
ເພິ່ນໃຫ້ແປ ແລະ ນັບຖືມັນວ່າເປັນການເອີ້ນ
ຢ່າງໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ ໃນຖານະທີ່ເປັນສາດສະດາ.
ເຖິງແມ່ນວ່າໂຈເຊັບ ໄດ້ສຳເລັດການແປ

ເກືອບທັງໝົດເມື່ອເຖິງເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1833,
ແຕ່ເພິ່ນຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ການແປຈົນເຖິງມີຕາຍ
ຂອງເພິ່ນ ໃນປີ 1844 ໃນການແກ້ໄຂ ຂະນະ
ທີ່ຕຽມການແປເພື່ອຈັດພິມ. ເຖິງແມ່ນວ່າເພິ່ນ
ໄດ້ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການແປຕອນ
ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່
ໄປ ເພິ່ນຄົງໄດ້ປ່ຽນແປງເພິ່ນເຕີມໝົດທັງເຫລັ້ມ
ໃຫ້ສຳເລັດ. The Reorganized Church of
Jesus Christ of Latter Day Saints ໄດ້ຈັດ
ພິມສະບັບທຳອິດຂອງການແປທີ່ດົນໃຈຂອງ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນປີ 1867. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ເຂົາ
ເຈົ້າກໍໄດ້ຈັດພິມຫລາຍເທື່ອຕື່ມອີກ.

ສາດສະດາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫລາຍສິ່ງ ໃນ
ລະຫວ່າງທີ່ດຳເນີນການແປ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບ
ຫລາຍພາກຂອງພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ
ພັນທະສັນຍາ ກໍເພາະການແປວຽກງານນີ້
ແຫລະ (ດັງເຊັ່ນ ຄພ 76; 77; 91; ແລະ 132).
ພ້ອມນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ສະເພາະແກ່ໂຈເຊັບກ່ຽວກັບການແປ, ຊຶ່ງ
ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ
ພັນທະສັນຍາ (ຄພ 37:1; 45:60-61; 76:15-
18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89).
ໜັງສືໂມເຊ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ,
ຕອນນີ້ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄຂ່ມຸກອັນລຳ
ຄ່າ, ຊຶ່ງເອົາມາຈາກການແປຂອງ ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໂດຍກົງ.

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ນຳສິ່ງທີ່
ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າກັບຄືນມາ ຊຶ່ງໄດ້ສູນ
ເສຍໄປຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (1 ນຟ
13). ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພີທີ່ຮັບຮູ້ກັນເປັນທາງການຂອງສາດ
ສະໜາຈັກ, ແຕ່ການແປນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ຫລາຍຢ່າງທີ່ທຳສິນໃຈ ແລະ ມີຄ່າ ສຳລັບ
ຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຍັງ
ເປັນພະຍານເຖິງການເອີ້ນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງສາດສະດາ
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ນຳອີກ.

ການໄຖ່, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາ
ເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະຈັດ
ກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ

ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ເບິ່ງ ໂກກ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ
ເວລາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ; ອາມາເຄ
ໂດນ ນຳອີກ

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງສະໄໝພັນປີ, ພຣະຄຣິດ
ຈະສະເດັດກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເຫດ
ການນີ້ ຈະເປັນຈຸດຈົບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ
ແຫ່ງການທົດລອງຂອງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ຄົນ
ຊົ່ວ ຈະຖືກເອົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ຄົນຊອບທຳ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ເມກ ໃນ
ຂະນະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຖືກຊຳລະລ້າງ. ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ
ເມື່ອໃດ ໃນຄັ້ງທີສອງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ບອກ
ເຖິງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນວັນນັ້ນໄກ້
ຈະມາເຖິງ (ມທ 24; ຈສ—ມ 1).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່
ສຸດ, ໂຍບ 19:25. ທຸກຄົນຈະມາກັບສາບານ
ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, ອຊຸຢ 45:23 (ຄພ 88:104). ຜູ້
ໜຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດໄດ້ມາ ໂດຍມີເມກ
ອ້ອມຮອບເພິ່ນໄວ້, ດນອ 7:13 (ມທ 26:64;
ລກ 21:25–28). ພວກເຂົາຈະແນມເບິ່ງຜູ້ທີ່
ພວກເຂົາແຫງຈົນຕາຍ, ຊກຢ 12:10. ມີຄົນ
ຖາມວ່າ, ບາດແຜຫຍັງທີ່ມີຂອງເຈົ້າ, ຊກຢ
13:6 (ຄພ 45:51). ຜູ້ໃດແດ່ຈະສາມາດທົນຕໍ່
ວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ເພາະພຣະອົງຈະ
ເປັນດັ່ງໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນພ
24:2; ຄພ 128:24).

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ
ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:27 (ມທ
25:31). ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າວັນ ຫລື ໂມງນັ້ນຈະມາ
ເຖິງເມື່ອໃດ ມີແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ
ຮູ້, ມທ 24:36 (ຄພ 49:7; ຈສ—ມ 1:38–48).
ພຣະເຢຊູເຈົ້າອົງນີ້ຈະມາປະກົດຢ່າງທີ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນນັ້ນແຫລະ,
ກຈກ 1:11. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະເດັດ

ລົງມາຈາກສະຫວັນ, 1 ຫສນ 4:16. ວັນຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາເຖິງເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍ
ມາໃນຕອນກາງຄືນ, 2 ປທ 3:10. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ພ້ອມເຫລົ່າທຸດຂອງພຣະ
ອົງນັບເປັນໝື່ນໆ, ຢດ 1:14. ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາ ມີເມກເປັນຂະບວນແຫ່; ແລະ ຕາທຸກ
ໜ່ວຍຈະເຫັນພຣະອົງ, ພນມ 1:7.

ພຣະເຢຊູຈະຢືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ,
3 ນພ 27:14–18.

ຈົ່ງຕຽມ, ຈົ່ງຕຽມ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄກ້
ຈະມາແລ້ວ, ຄພ 1:12. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕົວ
ເຮົາຈາກສະຫວັນ ດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ ດຳ
ລົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ
29:9–12. ຈົ່ງເບິ່ງສູງຂອງເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນ
ການກັບໃຈ, ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະ
ອົງ, ຄພ 34:5–12. ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ
ເຮົາຈະມາຫາພຣະວິທານຂອງເຮົາໂດຍໃນ
ທັນໃດນັ້ນ, ຄພ 36:8 (ຄພ 133:2). ວັນນັ້ນ
ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ດົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ
ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່, ຄພ 38:8. ຄົນ
ທີ່ຢ້ານກົວເຮົາຈະເຝົ້າຄອຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງ
ການມາຂອງບຸດມະນຸດ, ຄພ 45:39. ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະເປີດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຄພ
88:95. ມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າຢ້ານກົວຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ໄກ້, ຄພ 110:16. ເມື່ອພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະມາປະກົດ ພວກເຮົາຈະ
ເຫັນພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່, ຄພ 130:1.
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມ
ກາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະປົກຄອງ, ຄພ
133:25. ນີ້ແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ໃນສະຫວັນດ້ວຍອາພອນຍ້ອມສີ, ຄພ 133:46
(ອຊຢ 63:1).

ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດ
ມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ການຈາກໄປເປັນທາງການຂອງພຣະຜູ້
ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ສີ່ສິບມື້ຫລັງ
ຈາກການພົ້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ການ
ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງພູພາກ

ກອກເທດ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງບັນດາສານຸສິດ (ມຣກ 16:19; ລກ 24:51). ໃນເວລານັ້ນ ທູດສອງອົງ ຈາກສະຫວັນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະເດັດກັບມາໃນອະນາຄົດ “ຢ່າງທີ່ ໄດ້ເຫັນ” (ກຈກ 1:9-12).

ການຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ

ການປ່ຽນສະພາບ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນທີ່ປ່ຽນແປງຊົ່ວໄລຍະ ໜຶ່ງ ໃນການປະກົດຕົວ ແລະ ໃນທຳມະຊາດ— ນັ້ນຄື, ຖືກຍົກຂຶ້ນສູງກວ່າທາງລະດັບວິນຍານ —ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດທົນຕໍ່ການປະ ຫັບຢູ່ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງບຸກຄົນຈາກ ສະຫວັນໄດ້.

ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ: ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ປ່ຽນສະພາບ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຂົາເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເຄີຍໄດ້ສັນຍາ ວ່າ ເປໂຕຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ ສະຫວັນ (ມທ 16:13-19; 17:1-9; ມຣກ 9:2-10; ລກ 9:28-36; 2 ປທ 1:16-18). ໃນເຫດ ການທີ່ສຳຄັນນີ້, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໂມເຊ, ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຢາ) ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈ ຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃຫ້ ແກ່ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ. ດ້ວຍຂໍ້ ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້, ອັກຄະ ສາວົກ ໄດ້ມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນວຽກງານ ຂອງອານາຈັກຕໍ່ໄປ ຫລັງຈາກການສະເດັດ ຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະເຢຊູ.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ລິດສອນວ່າ ຢູ່ເທິງພູ ແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ກໍໄດ້ປ່ຽນສະພາບເໝືອນກັນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບ ແຜ່ນ ດິນໂລກ ຕາມທີ່ມັນຈະເປັນ ໃນສະພາບທີ່ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມຂອງມັນ ໃນອະນາຄົດ (ຄພ 63:20-21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ, ຊຶ່ງທັງສອງໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະບິດາ. ພຣະບິດາໄດ້

ກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ເຮົາພໍໃຈ ຫລາຍ; ຈົ່ງພັງທ່ານ” (ມທ 17:5).

ຜູ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະ ເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ອພຍ 24:9-11. ໜ້າ ຂອງເພິ່ນສ່ອງແສງເຫລື້ອມ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 34:29 (ມຣກ 9:2-3).

ພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູຜ່ອງເຫລື້ອມ, ມທ 17:2 (ມຣກ 9:2-3). ຊາວອິດສະຣາເອນເບິ່ງ ໜ້າຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, 2 ກອທ 3:7.

ໃບໜ້າຂອງອະບິນາໂດລິງແສງສະຫວ່າງ ອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ມຊຢ 13:5-9. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ຄືກັບວ່າດ້ວຍໄຟ, ຮລມ 5:23, 36, 43-45 (3 ນພ 17:24; 19:14). ພວກເພິ່ນຂາວຄືກັນກັບພຣະພັກຂອງພຣະ ເຢຊູ, 3 ນພ 19:25. ພວກເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນ ເປັນການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 28:15.

ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າໃນ ເມື່ອທັງເລີຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດຊີວາໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 67:10-12. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງພວກ ເຮົາໄດ້ເປີດ, ຄພ 76:12.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບ ໂມເຊ, ມຊ 1:2. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກປ່ຽນສະພາບ, ມຊ 1:11. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນຜ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ ຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ມຊ 7:3-4.

ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ວິນຍານ; ອະ ມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ການລວມເຂົ້າກັນຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນ ຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເມື່ອທັງ ແລະ ກະດູກ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ. ຫລັງຈາກການ ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ ມີວັນແຍກອອກຈາກກັນອີກ ແລະ ບຸກຄົນນັ້ນ

ຈະກາຍເປັນອະມະຕະ. ທຸກຄົນທີ່ເກີດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະພົ້ນຄົນຊີວິດ ເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ (1 ກອທ 15:20–22).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ກຈກ 26:23; ກລຊ 1:18; ພນມ 1:5). ພຣະຄຳພີໃໝ່ມີຫລັກຖານພຽງພໍ ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ: ອຸບມຸງຂອງພຣະອົງເປົ່າວ່າງ, ພຣະອົງໄດ້ກິນປາ ແລະ ນ້ຳເລັ່ງ, ພຣະອົງມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບບາຍພຣະອົງ, ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ມຣກ 16:1–6; ລກ 24:1–12, 36–43; ຢຣ 20:1–18). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນຄວາມເປັນຈິງຂອງການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40–45; 40; 3 ນຟ 11:1–17; ຄພ 76; ມຊ 7:62).

ທຸກຄົນຈະບໍ່ພົ້ນຄົນຊີວິດສູ່ລັດສະໝີພາບອັນດຽວກັນ (1 ກອທ 15:39–42; ຄພ 76:89–98), ທັງທຸກຄົນຈະບໍ່ພົ້ນຄົນຊີວິດໃນເວລາດຽວກັນ (1 ກອທ 15:22–23; ແອວ 40:8; ຄພ 76:64–65, 85; 88:96–102). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ມທ 27:52). ຄົນຊອບທຳຈະພົ້ນຄົນຊີວິດກ່ອນຄົນຊົ່ວ ແລະ ຈະອອກມາໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ (1 ທສນ 4:16); ຄົນບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈະອອກມາໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງສຸດທ້າຍ (ພນມ 20:5–13; ຄພ 76:85).

ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອກາຍຂ້ອຍຈະຖືກພະຍາດກັດກິນເມື່ອຍັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ໂຍປ 19:26 (ມຊ 5:10). ເຮົາຈະໄຂຫລຸມຝັງສົບຂອງພວກເຂົາອອກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາອອກມາ, ອຊກ 37:12.

ອຸບມຸງຝັງສົບທັງຫລາຍໄດ້ໄຂອອກ, ແລະ ຫລາຍຄົນກໍຄົນສູ່ຊີວິດ, ມທ 27:52–53 (3 ນຟ 23:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນມາ, ລກ 24:34. ວິນຍານບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກ, ດັ່ງ

ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ

ທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາທັງເປັນຊີວິດ, ຢຣ 11:25. ອັກຄະສາວົກສົບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ, ກຈກ 1:21–22 (ກຈກ 2:32; 3:15; 4:33). ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ, 1 ກອທ 15:1–22. ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດ ຈະເປັນຄົນມາສູ່ຊີວິດກ່ອນ, 1 ທສນ 4:16. ຜູ້ໃດທີ່ມີສ່ວນໃນການຄົນມາຈາກຕາຍຄັ້ງທຳອິດ ກໍເປັນສຸກ ແລະ ບໍລິສຸດ, ພນມ 20:6.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມອບພຣະຊົນຊົບຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາມັນຄືນ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, 2 ນຟ 2:8 (ມຊຢ 13:35; 15:20; ແອວ 33:22; 40:3; ຮລມ 14:15). ປາດສະຈາກການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ເຮົາຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຊາຕານ, 2 ນຟ 9:6–9. ການພົ້ນຄົນຊີວິດຈະເກີດກັບມະນຸດທຸກຄົນ, 2 ນຟ 9:22. ອະບົນາໄດໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ມຊຢ 15:21–26. ຄົນຊົ່ວຈຶ່ງຄົງຢູ່ເພື່ອນກັບວ່າບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນການແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍອອກ, ແອວ 11:41–45. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານລະຫວ່າງການຕາຍກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແອວ 40:6, 11–24.

ໃນ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດຈະອອກມາ, ຄພ 29:13 (ຄພ 45:45–46; 88:97–98; 133:56). ຈົ່ງຮ້ອງໃຫ້ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງແຫ່ງການພົ້ນຄົນຊີວິດອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຄພ 42:45. ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ກິດ ຈະມີສ່ວນໃນການພົ້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຄພ 45:54. ເຂົາເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະບໍ່ຕາຍຫລັງຈາກນັ້ນ, ຄພ 63:49. ການພົ້ນຄົນຊີວິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍຄືການໄຖ່ຈິດວິນຍານ, ຄພ 88:14–16. ວິນຍານກັບທາດ, ສຳພັນກັນຢ່າງແຍກບໍ່ໄດ້, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ, ຄພ 93:33. ທູດຜູ້ທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອ

ການວາງມື

ໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 129:1. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະ ລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຄພ 130:18–19.

ການວາງມື. ເບິ່ງ ມື, ການວາງ

ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ

ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄຳສັນລະເສີນຂອງ ທາງໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ (2 ນພ 26:29).

ຈົ່ງລົງຝູງແກະ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຝາກໄວ້ກັບ ພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຫັນແກ່ຄຳຈ້າງລາງ ວັນ, 1 ປທ 5:2.

ເມື່ອສາດສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນ ປະໂຫຍດ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕ່ຳ, 1 ນພ 22:23 (ມມ 8:32–41). ເພາະການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ, ພຣະເຢຊູຈະຖືກຄືງ, 2 ນພ 10:5. ການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຄວາມ ພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແກ່ພວກເຂົາ, ແອວ 1:12. ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຕັມໄປດ້ວຍການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດນາໆປະການ, 3 ນພ 16:10.

ກາຍະຟາ. ເບິ່ງ ຊາດກາຍ; ອັນນາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ລູກເຂີຍຂອງອັນນາ. ກາຍະຟາເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຫລາຍທີ່ສຸດ (ມທ 26:3–4; ຢຮ 11:47–51; 18:13–14).

ກາມາລີເອນ. ເບິ່ງ ຟາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ຟາຣີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີໃນພຣະ ຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ຮູ້ຈັກ ແລະ ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ ຊາວຍີວ. ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລເປັນນັກຮຽນ

ຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ (ກຈກ 22:3). ລາວເປັນ ຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍຢູ່ໃນສານຊານ ເຮດຣິນ (ກຈກ 5:34–40).

ກາມມະລົມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າ ມືດ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ນຳອີກ

ບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງວິນຍານ; ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວ ຄຳນີ້ອາດຖືກໃຊ້ເພື່ອໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເປັນມະຕະ ແລະ ທາງຝ່າຍໂລກ (ຄພ 67:10) ຫລື ທາງໂລກ, ທາງເນື້ອໜັງ, ແລະ ຕັນຫາໜ້າມືດ (ມຊຢ 16:10–12).

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄືຄວາມ ຕາຍ, 2 ນພ 9:39. ມານກ່ອມມະນຸດໄປໃນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມ, 2 ນພ 28:21. ພວກເຂົາເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ, ມຊຢ 4:2. ຜູ້ໃດທີ່ ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງຕົນ ເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງຕົນ, ມຊຢ 16:5. ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຕ້ອງເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ປຽນຈາກສະພາບແຫ່ງກາມມະ ລົມ ແລະ ຕົກຕ່ຳຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 27:25. ມະນຸດຊາດກາຍເປັນຄົນມີກາມມະລົມ, ຕັນ ຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ແອວ 42:10.

ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມ ປາດຖະໜາອັນເປັນຕົ້ນຫາຂອງຕົນ, ເຂົາຈະ ຕົກໄປ, ຄພ 3:4. ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນພຣະ ເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມ, ຄພ 67:10– 12.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ ມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ມຊ 5:13; 6:49.

ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. ເບິ່ງ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຕັດສິນ ຫລື ຖືກຕັດສິນວ່າມີຄວາມຜິດ ໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຈະກ່າວໂທດຄົນທີ່ວາງແຜນອັນ ຊົ່ວຮ້າຍ, ສພສ 12:2.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນພວກເຮົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້

ພວກເຮົາຖືກພິພາກສາລົງໂທດດ້ວຍກັນກັບ
ໂລກ, **1 ກອທ 11:32.**

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງ
ເຮົາຈະກ່າວໂທດເຮົາ, **ແອວ 12:14.** ເມື່ອຮູ້
ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ,
ມະນຸດຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການ
ກ່າວໂທດ, **ຮລມ 14:19.** ຖ້າຫາກພວກເຮົາຢຸດ
ທຳງານ, ພວກເຮົາກໍຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້
ການກ່າວໂທດ, **ມຣນ 9:6.**

ຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດແກ່ພົນນ້ອງຂອງ
ຕົນ ຈະຖືກກ່າວໂທດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 64:9.** ຄົນໃດທີ່ເຮັດບາບຕໍ່
ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍຈະຖືກກ່າວໂທດ
ຫລາຍ, **ຄພ 82:3.** ທັງສາດສະໜາຈັກມາຢູ່
ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດຈົນກວ່າເຂົາຈະກັບໃຈ
ແລະ ຈື່ຈຳພຣະຄຳພີມ໌ມອນ, **ຄພ 84:54-57.**

ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ເບິ່ງ
ສັດທາ; ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ ນຳອີກ

ເປັນການບໍ່ຢ້ານ, ໂດຍສະເພາະການເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຈົ່ງເດັດດ່ຽວ ແລະ ກ້າຫານ, **ພບຍ 31:6**
(**ຢຊ 1:6-7**). ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດ
ຕາມທຸກໆສິ່ງທີ່ໄດ້ມີຂຽນໄວ້, **ຢຊ 23:6.**

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຢ້ານກົວໃຫ້
ແກ່ເຮົາ, **2 ຕມທ 1:7.**

ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນເວລາລາວໄດ້
ຍິນ, **ແອວ 15:4** (ແອວ 62:1). ພວກລູກຊາຍ
ຂອງຮີລາມັນເປັນຄົນກ້າຫານທີ່ສຸດ, **ແອວ**
53:20-21. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມກ້າ
ຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, **ແອວ 56:45.**

ຈົ່ງກ້າຫານ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ,
ແລະ ກ້າວຕໍ່ໄປ, ຕໍ່ໄປເຖິງໄຊຊະນະ, **ຄພ**
128:22.

ກາເຫລັບ

ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຄົນທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງໄປ
ຊອກຫາແຜ່ນດິນການອານ ໃນບີທິສອງຫລັງ
ຈາກການອົບພະຍົບ. ລາວ ແລະ ໂຢຊວຍສອງ
ຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາລາຍງານຄວາມຈິງ
ກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (**ຈບຊ 13:6, 30; 14:6-38**).

ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນເທົ່ານັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງ
ໝົດທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອຢິບ ລອດຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານຫລັງຈາກ 40 ປີ (**ຈບຊ 26:65;**
32:12; ພບຍ 1:36) ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການາ
ອານ (**ຢຊ 14:6-14; 15:13-19**).

ກາອິນ. ເບິ່ງ ການມົວສຸມລັບ; ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ; ອາດາມ; ອາເບັນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ ຜູ້ໄດ້ຂ້າ
ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນຊື່ ອາເບັນ (**ປຖກ 4:1-16**).

ສິ່ງທີ່ລາວຖວາຍຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະຕິ
ເສດ, **ປຖກ 4:3-7** (**ມຊ 5:5-8, 18-26**). ໄດ້
ຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ ອາເບັນ, **ປຖກ 4:8-**
14 (**ມຊ 5:32-37**). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບ
ແຊ່ງລາວ ແລະ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວ
ຂອງລາວ, **ປຖກ 4:15** (**ມຊ 5:37-41**).

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນລາວໄດ້ເກີດມາ, **ມຊ**
5:1-3, 16-17. ຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະ
ເຈົ້າ, **ມຊ 5:13, 18.** ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ
ທີ່ບໍ່ດີກັບຊາຕານ, **ມຊ 5:29-31.**

ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກ. ເບິ່ງ ລູກາ
ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນພາກທີສອງຂອງການ
ຂຽນໃນສອງພາກ ຊຶ່ງລູກາໄດ້ຂຽນເຖິງເທໂອ
ຟີໂລ. ພາກທຳອິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຂ່າວປະເສີດ
ຕາມລູກາ. ບົດທີ 1-12 ບັນທຶກກິດຈະກຳ
ຂອງການສອນສາດສະໜາທີ່ສຳຄັນບາງຢ່າງ
ຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ
ຂອງເປໂຕທັນທີຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ
ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ການຟື້ນຄືນ
ພຣະຊົນ. ບົດທີ 13-28 ໃຫ້ໂຄງຮ່າງກ່ຽວກັບ
ການເດີນທາງຈຳນວນໜຶ່ງຂອງອັກຄະສາວິກ
ໂປໂລ ແລະ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.

ກິເລດຕັນຫາ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມ
ຕັນຫາໜ້າມິດ ນຳອີກ

ມີຄວາມປາດຖະໜາຢ່າງແຮງກັບບາງສິ່ງ
ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກບໍ່ຄວນ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ຢາໃຫ້ຄວາມງາມຂອງນາງເປັນທີ່ຍິວະເຍົ້າໃຈເຈົ້າໄດ້, **ສພສ 6:25.**

ຜູ້ໃດແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, **ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28).** ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມໄປດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາຕໍ່ກັນ, **ຣມ 1:27.** ຈະຮວບຮວມຄຳສອນໄວ້ສຳລັບເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ, **2 ຕມທ 4:3-4.**

ລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ມີຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, **1 ນພ 3:25.** ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ ໄຝ່ຝັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, **ແອວ 39:3-4, 9.**

ຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍຄວາມໂຄ່ໃນນາງ ຈະປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອ, **ຄພ 42:23.** ຈົ່ງຢຸດຈາກຕັນຫາລາມິກທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:121.**

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ກິ່ງງ່າຂອງໂຍເຊັບ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ)

ຜູ້ນຳຊາວນິໄຟທີ່ຊື່ສັດ.

ເປັນຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດໂນອາ, **ມຊຢ 19:4-8.** ໄດ້ແນະນຳກະສັດລິມໂຮ, **ມຊຢ 20:17-22.** ໄດ້ສະເໜີແຜນການທີ່ຈະບົບໜີຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ, **ມຊຢ 22:3-9.** ຖືກນິຣໍຂ້າ, **ແອວ 1:8-10.**

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ຜູ້ນຳທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດີອານ (ຜປ 6:11-40; 7-8).

ກຸງໂຣມ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຕົວເມືອງຂອງຈັກກະພົບ

ໂຣມ, ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຕີເບ ໃນປະເທດອິຕາລີ (ກຈກ 18:2; 19:21; 23:11). ໂປໂລໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນກຸງໂຣມ ຕອນເພິ່ນເປັນນັກໂທດຂອງລັດຖະບານໂຣມ (ກຈກ 28:14-31; ໂຣມ 1:7, 15-16).

ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄຳວ່າ ກຸ່ມ ສາມາດຖືກໃຊ້ໃນສອງວິທີທາງ: (1) ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງໂດຍສະເພາະຂອງພວກຜູ້ຊາຍ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນໃນຖານະປະໂລຫິດ. (2) ຈຳນວນສະມາຊິກຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ທີ່ຕ້ອງໄປຮ່ວມປະຊຸມ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:28).

ກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຫລື ອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ແລະ ສາວິກເຈັດສິບ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, **ຄພ 107:22-26, 33-34 (ຄພ 124:126-128).** ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນເອກະສັນ, **ຄພ 107:27.** ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມຕ້ອງເຮັດໄປໃນຄວາມຊອບທຳ, **ຄພ 107:30-32.** ໜ້າທີ່ຂອງປະທານກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ 107:85-96.** ກຸ່ມແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສຳລັບຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດປະຈຳ, **ຄພ 124:137.**

ເກັບກຸ່ວ

ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳວ່າ ເກັບກຸ່ວ ເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ໝາຍເຖິງການນຳຜູ້ຄົນມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ໃນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ, ດັ່ງເຊັ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ.

ລະດູຮ້ອນຜ່ານພົ້ນ ລະດູເກັບກຸ່ວຈວນຈະໝົດ ແຕ່ໝູ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, **ຢມຍ 8:20 (ຄພ 56:16).**

ພຶດຕິນິທິພໍເກັບກຸ່ວກໍຫລາຍແທ້, ແຕ່ຄົນງານຍັງມີໜ້ອຍຢູ່, **ມທ 9:37.** ລະດູເກັບກຸ່ວແມ່ນຄາວສິ້ນສຸດໂລກ, **ມທ 13:39.** ຜູ້ໃດ

ຫວ່ານສິ່ງໃດລົງກໍຈະເກັບກ່ຽວສິ່ງນັ້ນ, **ຄລຕ 6:7-9** (ຄພ 6:33).

ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, **ຄພ 4:4**. ການເກັບກ່ຽວສິນສຸດລົງແລ້ວ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ລອດ, **ຄພ 45:2**. ເວລາແຫ່ງການເກັບກ່ຽວມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳຂອງເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, **ຄພ 101:64**.

ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ. ເບິ່ງ ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ ນຳອີກ

ການແກ້ແຄ້ນ ຫລື ການໂຕ້ຕອບ ສຳລັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ການເຮັດໃຫ້ຜິດໃຈ.

ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມາພ້ອມດ້ວຍການແກ້ແຄ້ນ, **ອຊຢ 35:4**.

ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸລະຂອງເຮົາ, **ຣມ 12:19** (ມມ 3:15; 8:20).

ດາບແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນແຂວນຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ, **ມມ 8:40-41**.

ເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນຄົນຊົ່ວ, ເພາະເຂົາຈະບໍ່ກັບໃຈ, **ຄພ 29:17**.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະມາ ໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ, **ມຊ 7:45-46**.

ກົງກັນຂ້າມ, ການກົງກັນຂ້າມ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ

ກົດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ ນຳອີກ

ພຣະບັນຍັດ ຫລື ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພອນ ແລະ ການລົງໂທດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນທີ່ສິ້ນຍາໄວ້. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນຄວນເຊື່ອຟັງ, ໃຫ້ກຽດ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນກົດຂອງແຜ່ນດິນນຳອີກ (**ຫຼຸຊ 1:12**).

ກົດຂອງໂມເຊເປັນກົດທີ່ຕຽມ ເພື່ອນຳຊາຍ ແລະ ຍິງມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນກົດສັ່ງທຳມ, ການສັ່ງ, ແລະ ພິທີການ. ໃນວັນເວລານີ້ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກົດຂອງ

ໂມເຊສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ເປັນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື “ກົດບັນຍັດອັນຄົບຖ້ວນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີອິດສະລະພາບ” (**ຢກບ 1:25**).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ອາດາມ, **ປຕຸກ 1:28; 2:16-17**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໃຫ້ແກ່ໂນອາ, **ປຕຸກ 9:1**. ກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົບຖ້ວນ, ເປັນທີ່ເຂີດຊູໃຈໃຫ້ມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, **ພສສ 19:7**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຫ້ກົດຂອງພວກເຮົາ, **ອຊຢ 33:22**.

ມີຜູ້ໃຫ້ກົດແຕ່ອົງດຽວເທົ່ານັ້ນແຫລະ, **ຢກບ 4:12**.

ບ່ອນໃດບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫ້ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ, **2 ນຟ 9:25**. ມີກົດໃຫ້ໄວ້, **ແອວ 42:17-22**. ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມກົດ, **ແອວ 42:23**. ພຣະຄຣິດຄືກົດ, **3 ນຟ 15:9**.

ກົດທຸກປະການເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ, **ຄພ 29:34**. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບກົດຂອງສາດສະໜາຈັກໂດຍການເປີດເສີຍ, **ຄພ 42**. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝົນກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, **ຄພ 58:21**. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດເປັນກົດ ທີ່ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກປົກຄອງ, **ຄພ 88:7-13**. ພຣະອົງໄດ້ປະທານກົດສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 88:42-43**. ຜູ້ຄົນຄວນຍື່ນຖືກົດຂອງບ້ານເມືອງ, **ຄພ 98:4-5**. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນ, **ຄພ 130:20-21**. ສາດສະໜາຈັກໂດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, **ຄພ 134**.

ມະນຸດຊາດຈະລອດໄດ້ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, **ຫຼຸຊ 1:3**.

ກົດຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ກົດ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດຜ່ານທາງໂມເຊ ໃຫ້ແກ່ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເພື່ອແທນ

ໂກກ

ກົດທີ່ສູງກວ່າ ອັນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັກສາ (ອພຍ 34; ປຈສ, ອພຍ 34:1-2; ປຈສ, ພບຍ 10:2 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ກົດຂອງໂມເຊປະກອບດ້ວຍຫລັກທຳ, ຂໍ້ກຳນົດ, ພິທີການ, ພິທີ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອເຕືອນຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ. ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍກົດກ່ຽວກັບສິນທຳ, ສາດສະໜາ, ແລະ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ການປະຕິບັດທາງໂລກ—ລວມທັງການເສຍສະລະ (ລລວ 1-7)—ຊຶ່ງມີຈຸດເປົ້າໝາຍໃຫ້ເຕືອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ (ມຊຢ 13:30). ສັດທາ, ການກັບໃຈ, ການບັບຕີສະມາໃນນ້ຳ, ແລະ ການບົດບາບ ເປັນພາກສ່ວນຂອງກົດ, ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ພຣະບັນຍັດຮ້ອນໆທີ່ມີຄຳສູງກວ່າທາງສິນທຳ. ກົດສ່ວນຫລາຍຂອງພິທີການໄດ້ສົມບູນໃນລະຫວ່າງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງສິ້ນສຸດການເສຍສະລະໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດ (ແອວ 34:13-14). ກົດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປະຕິບັດພາຍໃຕ້ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ເປັນພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ຕ່ຽມເພື່ອການຍຶດໝັ້ນຂອງມັນມາສູ່ພຣະຄຣິດ.

ທຳອິດເຮົາຈະມອບກົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນຈະເປັນຕາມກົດຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກ, **ປຈສ, ອພຍ 34:1-2.**

ກົດບັນຍັດຈຶ່ງເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອນຳເຮົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 3:19-24.**

ພວກເຮົາຍັງຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, **2 ນຟ 25:24-30.** ຄວາມລອດບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊແຕ່ຝ່າຍດຽວ, **ມຊຢ 12:27-13:32.** ໃນເຮົາ ກົດຂອງໂມເຊຈຶ່ງສົມບູນ, **3 ນຟ 9:17.** ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ, **3 ນຟ 15:1-10.**

ເພາະການບໍ່ເຊື່ອພັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດໄປຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ປະກົດ

ຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກໄວ້ໃຫ້, **ຄພ 84:23-27.**

ໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ ນຳອີກ

ກະສັດອົງໜຶ່ງຂອງມາໂກກ. ເອເຊກຽນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ໂກກຈະຮຸກຮານອິດສະຣາເອນໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອຊກ 38-39). ການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ຖືກເອີ້ນວ່າການສູ້ຮົບຂອງໂກກ ແລະ ມາໂກກ, ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງໄລຍະພັນປີ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ໂກເນລີໂອ. ເບິ່ງ ຄົນຕ່າງຊາດ; ນາຍທະຫານ; ເປໂຕ ນຳອີກ

ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງທີ່ກາຍຊາເຣຍ, ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາຈາກເປໂຕ (ກຈກ 10). ລາວອາດເປັນຄົນຕ່າງຊາດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ່ນັບຖືສາດສະໜາຢູດາກ່ອນ. ການບັບຕີສະມາຂອງໂກເນລີໂອ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ແກ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອສົ່ງສອນຄົນຕ່າງຊາດ. ເປໂຕ, ອັກຄະສາວົກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່, ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທີງແຜ່ນດິນໂລກໃນເວລານັ້ນ, ໄດ້ນຳພາການສົ່ງສອນນີ້.

ໂກໂມຣາ. ເບິ່ງ ໂຊໂດມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍ (ປຖກ 19:12-29).

ໂກລີອາດ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຍັກໃຫຍ່ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ ຜູ້ໄດ້ເວົ້າທ້າກອງທະຫານຊາວອິດສະຣາເອນ. ດາວິດໄດ້ຮັບເອົາການເວົ້າທ້າຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ຊມອ 17).

ໂກໂລຊາຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນຈິດໝາຍຕົ້ນສະບັບທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງ

ຊາວໂກໂລຊາຍ ຫລັງຈາກເອປາຟາໄດ້ມາ ຢຶມຢາມລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວ ຂອງສາດສະໜາຈັກຢູໂນເມືອງໂກໂລຊາຍ (ກລຊ 1:7-8). ເອປາຟາໄດ້ບອກໄປໂລວ່າ ຊາວໂກໂລຊາຍພວມເຮັດຄວາມຜິດໜັກ— ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາດີກວ່າຄົນອື່ນໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາພິທີການບາງ ຢ່າງດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ (ກລຊ 2:16), ບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງ ກາຍບາງຢ່າງ, ແລະ ນະມັດສະການທູດ (ກລຊ 2:18). ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຊາວໂກໂລຊາຍຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງ ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາຍັງ ຮູ້ສຶກອີກວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບ ຂອງຈັກກະວານຫລາຍກວ່າສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກຄົນອື່ນໆ. ໃນສານຂອງລາວ, ໄປໂລໄດ້ຕິເຕືອນພວກເຂົາໂດຍການສິດ ສອນວ່າ ການໄຖ່ມາເຖິງຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ວ່າເຮົາຕ້ອງສະຫລາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 1 ແມ່ນຄຳທັກທາຍຂອງໄປໂລຕໍ່ຊາວ ໂກໂລຊາຍ. ບົດທີ 2-3 ແມ່ນຄຳສອນ ແລະ ບັນຈຸບົດຄວາມເຖິງພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະ ຜູ້ໄຖ່, ເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍຂອງການນະມັດ ສະການຈອມປອມ, ແລະ ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບົດທີ 4 ສິດສອນວ່າ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຫລາດໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ.

ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສົງຄາມໃນ ສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ນຳອີກ

ໂອກາດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ເມື່ອພຣະ ບົດາໄດ້ສະເໜີແຜນຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກໆທາງ ວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ຈະມາສູ່ໂລກນີ້.

ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັ້ງສຽງໂຮ່ຮ້ອງ ຍິນດີ, ໂຢບ 38:4-7. ຕັ້ງບັນລັງຂອງເຮົາໄວ້ໃນ ທີ່ສູງສຸດເໜືອດວງດາວຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊຸຢ 14:12-13.

ມີສົງຄາມໃນສະຫວັນ, ພນມ 12:7-11.

ກ່ອນພວກເພິ່ນເກີດ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບົດ ຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ຊາຕານໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ, ມຊ 4:1-4. ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຣ 3:22. ບັນດາພຣະ ເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ, ອຣຣ 4:26. ບັນດາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິ້ນສຸດວຽກງານທີ່ພວກພຣະອົງ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ເຮັດ, ອຣຣ 5:2.

ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທີ່ຖື ກຳເນີດ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳ ມະດາ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໃຈ ຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມປາດຖະ ໜາທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ມີແຕ່ປາດຖະໜາທີ່ ຈະສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາມີຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ໃໝ່, ອຊກ 11:19 (ອຊກ 18:31; 36:26).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ເກີດມາ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເລືອດເນື້ອ, ແຕ່ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຢຣ 1:12-13. ຍົກເວັ້ນແຕ່ມະນຸດ ຈະເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, ເຂົາຈະ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢຣ 3:3-7. ພວກເຮົາສາມາດເກີດໃໝ່ອີກໂດຍ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 1ປຕ 1:3-23. ຜູ້ໃດ ກໍ່ຕາມທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຮັດປາບອີກ ຕໍ່ໄປ, ປຈສ, 1 ຢຣ 3:9. ເພາະທຸກຄົນທີ່ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ມີໄຊຕໍ່ໂລກ, 1 ຢຣ 5:4.

ຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະຄຣິດເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19; 5:2-7. ຄົນທັງ ປວງຕ້ອງເກີດໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25-26 (ແອວ 5:49). ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານ ແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:12-19. ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເກີດ ໃໝ່ ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນມາ ເປັນມູນມໍລະດົກ, ແອວ 7:14.

ເກືອ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາຈະໄດ້ເກີດໃໝ່ຈາກເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 5:16.

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເກີດໃໝ່ອີກເຂົ້າໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ມຊ 6:59.

ເກືອ

ຖືກໃຊ້ເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການກັນອາຫານບໍ່ໃຫ້ເນົາ ໃນໂລກສະໄໝບູຮານ; ມັນຖືກນັບວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດ.

ເມຍຂອງໂລດໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ, ປຖກ 19:26.

ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເກືອສຳລັບມວນມະນຸດສະໂລກ, ມທ 5:13 (ລກ 14:34; 3 ນພ 12:13).

ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນເກືອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 101:39–40. ຖ້າຫາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງມະນຸດ, ພວກເຂົາກໍຄືກັນກັບເກືອທີ່ພົດລົດເຕັມຂອງມັນ, ຄພ 103:9–10.

ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ

ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນວຽກງານທີ່ຊ່ອຍທຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຢາກເຮັດວຽກ ກໍຢາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນ, 2 ທສນ 3:10.

ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນກຽດຄ້ານ, ເຕັມໄປດ້ວຍການກໍ່ກວນ, 2 ນພ 5:24. ໃຫ້ລະເວັ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ແອວ 38:12.

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານຈະບໍ່ກິນອາຫານຂອງຄົນທຳງານ, ຄພ 42:42. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ຄພ 56:17. ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, ຄພ 58:27. ເຊົາກຽດຄ້ານ, ຄພ 88:124.

ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ກຽດຊັງເປັນການບໍ່ມັກບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງຫລາຍ.

ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ເຮົານຳການລົງໂທດມາສູ່ພວກທີ່ກຽດຊັງເຮົາ ຕະຫລອດທັງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ອພຍ 20:5. ມີຫົກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ, ສພສ 6:16. ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າເປົາບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກໝົ່ນປະໝາດ, ສພສ 15:20. ພວກເຮົາດູໝົ່ນປະໝາດ ແລະ ປະຖິ້ມທ່ານໄປ, ອຊຢ 53:3.

ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ມທ 5:44. ເຂົາຈະຊັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ ເຂົາຈະສັດຊີ້ຕໍ່ນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ຈະໝົ່ນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ, ມທ 6:24. ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ, ມທ 10:22. ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍກຽດຊັງຄວາມສະຫວ່າງ, ຢສ 3:20. ຢາໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະໝາດຄວາມໝູ່ມຂອງເຈົ້າ, 1 ຕມທ 4:12.

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງດູກູກຄົນທຸກຍາກ, 2 ນພ 9:30. ຢາໄດ້ໝົ່ນປະໝາດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ, ຢຄ 4:8. ພວກເຂົາມີຄວາມກຽດຊັງພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ, ຢຄ 7:24.

ມະນຸດຈະຖືວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ດູກູກພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ຄພ 3:7.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນ, ຈສ—ປ 1:25.

ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ ນຳອີກ

ການຜິດຖຽງກັນ, ການໂຕ້ຖຽງ, ແລະ ການວິວາດ. ການຂັດແຍ້ງ, ໂດຍສະເພາະລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍພຣະໂທດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂໍຢາໃຫ້ຄົນຂອງໝູ່ເຮົາຕ້ອງຜິດຖຽງກັນເລີຍ, ປຖກ 13:8. ການອວດອ້າງສ້າງແຕ່ເລື່ອງເດືອດຮ້ອນເກາະຜິດ, ສພສ 13:10.

ຖ້າຜູ້ໃດມີເລື່ອງຕໍ່ກັນກໍຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນ ແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ເຜດຍົກໂທດ,

ກລຊ 3:13. ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນຈາກການໂຕ້ຖຽງອັນໂງ່ງ່າວ, ຕຕ 3:9.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາມະນຸດບໍ່ໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນ, 2 ນພ 26:32. ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດຖຽງກັນ, ມຊຢ 4:14. ແອວມາສັ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 18:21. ຊາຕານແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ຮລມ 16:22. ມານເປັນບິດາຂອງການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນ, 3 ນພ 11:29 (ມຊຢ 23:15).

ໃຫ້ສະຖາປະນາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຂຶ້ນ, ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍ, ຄພ 10:62-64. ຈົ່ງເຊົາຂັດແຍ້ງກັນ, ຄພ 136:23.

ຂ້າ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ

ຂ່າວຄາວ

ທັງສິສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ທັງສອງເຫລັ້ມໄດ້ບອກປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຈົນເຖິງການປະກາດຂອງໄຊຊັດອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-9 ບອກລຳດັບເຊື້ອສາຍຈາກອາດາມເຖິງໂຊນ. ຂ່າວຄາວ ບົດທີ 10 ການມໍລະນະກຳຂອງໂຊນ. ບົດທີ 11-22 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງດາວິດ. ບົດທີ 23-27 ອະທິບາຍວ່າໂຊໂລໂມນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ຊາວເລວີໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນລະບຽບ. ບົດທີ 28 ອະທິບາຍວ່າ ດາວິດໄດ້ບັນຊາໂຊໂລໂມນໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ. ບົດທີ 29 ບັນທຶກການມໍລະນະກຳຂອງດາວິດ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີສອງ: ບົດທີ 1-9 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 10-12 ບອກເຖິງການປົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນ, ລະຫວ່າງອານາຈັກໃຫຍ່ຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນອານາຈັກພາກ

ເໜືອ ແລະ ອານາຈັກພາກໃຕ້. ບົດທີ 13-36 ບັນຍາຍເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດອົງຕ່າງໆ ຈົນເຖິງການຍຶດຄອງອານາຈັກຂອງຢູດາໂດຍເນບູກາດເນັດສາ. ໜັງສືມ້ວນທ້າຍດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງໄຊຊັດວ່າ ລູກຫລານຂອງຢູດາທີ່ເປັນຊະເລີຍສາມາດກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ຂ່າວລື. ເບິ່ງ ນິນທາ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ຊາຕານທ່ອງທ່ຽວໄປມາແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ—ບາງເທື່ອອີງຕາມຄວາມຈິງບາງສ່ວນ—ເພື່ອຫັນຜູ້ຄົນໄປຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມດີ (ຮລມ 16:22; ຈສ—ປ 1:1). ເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຈະກ່າວເຖິງສົງຄາມ ແລະ ມີຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ (ມທ 24:6; ຄພ 45:26; ຈສ—ມ 1:23).

ຊຸ່ນເຄືອງໃຈ

ທີ່ຈະລະເມີດກົດແຫ່ງສະຫວັນ, ທີ່ຈະເຮັດບາບ, ຫລື ທີ່ຈະສ້າງຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດ; ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ພໍໃຈ ຫລື ເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍ.

ການຜິດຖຽງກັນ ກໍສຳກັບເຫລັກໄລປະຕູອັດຕັນຕົນໄວ້, ສພສ 18:19.

ຖ້າຕາເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າເປັນຕົ້ນເຫດພາໃຫ້ເຈົ້າເຮັດບາບ, ຈົ່ງຄວັດມັນອອກ, ມທ 5:29. ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຕົ້ນເຫດ ພາໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຕົກໃນບາບ ແມ່ນຈະເອົາຫີນໂມ້ແບ່ງກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນ ແລະ ຖິ້ມລົງໃນທະເລເລິກເສຍກໍດີກວ່າ, ມທ 18:6 (ຄພ 121:19-22).

ຖ້າຫາກອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ ສາລະພາບ, ໃຫ້ເຈົ້າຄືນດີກັບເຂົາ, ຄພ 42:88. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 59:21.

ເຂດແຈ້ກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຂອງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ນັ້ນຄື, ຈຸດໃຈກາງປ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສະຖາປະນາເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ (ຄພ 57-58; 82; 101:69-71; 105:28).

ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ ຫລື ຖານະໃນສັງຄົມຂອງເຂົາ; ທີ່ຈະລົບກວນ ຫລື ບົບບັງຄັບ.

ຜູ້ໃດຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຊອບທຳກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:10 (3 ນພ 12:10). ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, ມທ 5:44 (3 ນພ 12:44).

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໂຍນ, 2 ນພ 9:30 (2 ນພ 28:12-13). ຄົນຊອບທຳທີ່ມັ່ງຫາພຣະຄຣິດ ທັງທີ່ມີການຂົ່ມເຫັງທຸກຢ່າງ ຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນພ 26:8.

ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄພ 122:7.

ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຍຸກສະໄໝ; ຖານະປະໂລຫິດ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ນຳອີກ

ຂໍ້ກະແຈຄຣິສຕຂອງຝ່າຍປະທານ, ຫລື ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ມະນຸດເພື່ອຊີ້ນຳ, ຄວບຄຸມ, ແລະ ບົກຄອງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງຂອງຝ່າຍປະທານເພື່ອຮັບເອົາຂໍ້ກະແຈຈາກຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດເໜືອເຂົາ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດ ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈກຳນົດໄວ້. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດທີ່ຈະນຳໃຊ້ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງໝົດ (ຄພ 107:65-67, 91-92; 132:7).

ເປໂຕໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ, ມທ 16:19.

ມິຄາເອນ (ອາດາມ) ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລອດພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 78:16. ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເປັນຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດສະເໝີໄປ, ຄພ 81:2. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:19. ອັກຄະສາວົກສິບສອງຖືຂໍ້ກະແຈພິເສດ, ຄພ 107:35; 112:16, 32; 124:128. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈກຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງອັບອາຮາມ, ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ, ຄພ 110:11-16. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30-34. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຖານະປະໂລຫິດຖືຂໍ້ກະແຈ, ຄພ 124:123. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້, ຄພ 128:11.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາ, ຈສ—ປ 1:69 (ຄພ 13).

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1. ເບິ່ງ ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຜີດ ນຳອີກ

ຖືກພິມໄວ້ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ສ່ວນທຳອິດຂອງຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1 ຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍປະທານ ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ແລະ ໄດ້ສະເໜີຕໍ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ 1890. ຕົ້ນປີ 1862, ກົດໝາຍຂໍ້ຕ່າງໆເປັນເວລາຊາວທ້າປີຈາກນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການມີເມຍຫລາຍຄົນ ເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍແກ່ວິວເຜີດ ວູດຣັບ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະ

ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າທາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຊົາ
ເລື່ອງການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ຄຳຖະແຫລງນະ
ໂຍບາຍເປັນທາງການໄດ້ປະກາດວ່າ ຈະບໍ່ມີ
ການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ.

**ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2. ເບິ່ງ ຄົມ
ໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ; ຖານະປະໂລ
ທິດ ນຳອີກ**

ໃບຖະແຫລງຄຳສອນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ສາມາດ
ດຳລົງຖານະປະໂລທິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ບັດ
ນີ້ ໄດ້ຖືກພິມໄວ້ຢູ່ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ
ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ໃນຕົ້ນເດືອນມິຖຸນາ ປີ
1978, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍຕໍ່ປະທານ
ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ວ່າຖານະປະໂລ
ທິດຄວນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກ
ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄຳຄວນ. ສິ່ງນີ້ໄດ້
ເຮັດໃຫ້ຖານະປະໂລທິດມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ມີ
ຄຳຄວນທຸກຄົນ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານ
ມີໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າ
ເຊື້ອຊາດ ຫລື ຜິວພັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ.
ໃນວັນທີ 30 ເດືອນກັນຍາ 1978, ຂໍ້ປະກາດນີ້
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ
ຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງ
ເປັນເອກະສັນ.

**ຂອງປະທານ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ
ວິນຍານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ນຳອີກ**

ພຣະເຈົ້າປະທານພອນ ແລະ ຂອງປະທານ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ

ມີຂອງປະທານທາງວິນຍານຫລາຍຢ່າງ,
1 ກອຫ 12:4-10. ຈ້າງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາ
ຂອງພຣະລາຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ,
1 ກອຫ 12:31. ຂອງປະທານອັນດີທຸກຢ່າງ
ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຢກບ 1:17.**

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລືສຸດແມ່ນ
ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 10:17.** ຜູ້
ທີ່ກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຂອງປະທານ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຮູ້ພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, **ມມ 9:7-8.** ຂອງ
ປະທານທີ່ດີທຸກຢ່າງມາຈາກພຣະຄຣິດ, **ມຣນ
10:8-18.**

ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, **ຄພ 14:7 (1 ນຟ 15:36).** ຂອງປະທານ
ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ
46:8-11.** ທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານທັງ
ໝົດໃຫ້ຕົນເອງ, **ຄພ 46:11-29.**

**ຂອງປະທານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ,
ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳອີກ**

ໃນຄວາມໝາຍທົ່ວໄປ, ຂອງປະທານແຫ່ງ
ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ. ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳ
ຄວນຂອງສາດສະໜາຈັກສາມາດໄດ້ຮັບຂອງ
ປະທານແຫ່ງອຳນາດຜ່ານພິທີການໃນພຣະ
ວິຫານ ຊຶ່ງມອບຄຳແນະນຳ ແລະ ພັນທະສັນ
ຍາແຫ່ງຖານະປະໂລທິດສັກສິດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງ
ສົ່ງ. ຂອງປະທານສັກສິດແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍຄຳ
ແນະນຳກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍ
ອຳນາດຈາກເບື້ອງບິນ, **ຄພ 38:32, 38 (ລກ
24:49; ຄພ 43:16).** ສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ
ໃນບ້ານຫລັງນັ້ນເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະມອບ
ພອນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້,
ຄພ 95:8. ເຮົາໄດ້ຕຽມຂອງປະທານສັກສິດ
ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄພ 105:12, 18, 33.**
ຫລາຍຄົນຈະປີຕີຍິນດີເພາະຂອງປະທານ
ສັກສິດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ຮັບ, **ຄພ 110:9.**
ລັດສະໝີພາບ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຂອງປະທານ
ສັກສິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານ
ທີ່ສັກສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ 124:39.** ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ
ຈາກພຣະບິດາ, ເຊັ່ນດຽວກັບອາໂຣນ, ໄດ້ຮັບ
ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລທິດ, **ຄພ 132:59.**

**ຂອງປະທານທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ
ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ**

**ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ
ປະທານ ນຳອີກ**

ພອນພິເສດທາງວິນຍານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄຳຄວນສຳລັບຜົນ
ປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບໃຫ້ເຂົາ

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ສຳລັບ ຄຳອະທິປາຍກ່ຽວກັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານ, ໃຫ້ສຶກສາ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນ ຍາ 46:11-33; 1 ກອທ 12:1-12; ມຣນ 10:8-18.

ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາຂອງພຣະລາ ຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ, **1 ກອທ 12:31** (1 ກອທ 14:1).

ຊາວນິໄວໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານຫລາຍຢ່າງ, **ແອວ 9:21**. ວິບັດແກ່ຄົນ ທີ່ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍຂອງປະທານ ຫລື ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ, **3 ນຟ 29:6**. ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງປະທານໃຫ້ແກ່ ຄົນທີ່ຊື່ສັດ, **ມມ 9:7**. ຂອງປະທານມາໂດຍ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 10:17**.

ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ແກ່ທຸກຄົນ ຂອງປະທານຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:11**. ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບ ອຳນາດໃນການຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:27**. ປະທານຂອງສາດ ສະໜາຈັກມີຂອງປະທານທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະທານໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງສາດສະໜາ ຈັກ, **ຄພ 107:91-92**.

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ *ນຳອີກ*

ມັນເປັນສິດຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະ ຫນາຈັກທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວທີ່ມີ ຄຳຄວນ ທີ່ຈະມີອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດເປັນເພື່ອນຕະຫລອດເວລາ. ຫລັງຈາກ ການຮັບບັບຕິສະມາຂອງບຸກຄົນເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ ແລ້ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມືຈາກບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ (ກຈກ 8:12-25; ມຣນ 2; ຄພ 39:23). ການຮັບເອົາຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມັກຈະຖືກ

ກ່າວເຖິງວ່າເປັນການຮັບບັບຕິສະມາໂດຍໄພ (ມທ 3:11; ຄພ 19:31).

ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ແລະ ຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, **ກຈກ 2:38**. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **ກຈກ 8:14-22**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການ ວາງມື, **ກຈກ 19:2-6**.

ການບົດບາບມາເຖິງໂດຍໄພ ແລະ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **2 ນຟ 31:17**.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການວາງມືເພື່ອຮັບຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຫຼຸຊ 1:4**.

ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ເບິ່ງ ນະມັດສະການ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນ ພອນ *ນຳອີກ*

ຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບພອນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ພຣະເຈົ້າ. ການສະແດງຄວາມກະຕັນຍູເປັນ ສິ່ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການນະມັດ ສະການທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຂອບ ພຣະໄທພຣະອົງ. ເຮົາຄວນຂອບພຣະໄທ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ.

ເປັນການດີແທ້ທີ່ໂມທະນາຂອບພຣະໄທ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 92:1**. ຈົ່ງເຂົ້າມາເຝົ້າ ພຣະອົງດ້ວຍການໂມທະນາຂອບພຣະໄທ, **ພສສ 95:1-2**. ຈົ່ງຂອບພຣະໄທພຣະອົງ, ແລະ ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ພສສ 100**.

ຈົ່ງໂມທະນາຂອບພຣະໄທຢູ່ບໍ່ຂາດ, **ອຟຊ 1:15-16**. ຈົ່ງມີໃຈກະຕັນຍູ, **ກລຊ 3:15**. ຄຳ ສັນລະເສີນ, ແລະ ສະຫງ່າລາສີ, ແລະ ຄຳໂມ ທະນາຂອບພຣະໄທ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ ຈົ່ງເປັນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, **ພນມ 7:12**.

ໂອ້ ພວກທ່ານຄວນຈະຂອບພຣະໄທກະສັດ ແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດ ນໍ, **ມຊຢ 2:19-21**. ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນການຂອບ ພຣະໄທທຸກໆມື້, **ແອວ 34:38**. ເວລາລູກຕົ້ນ ຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ແອວ 37:37**.

ເຈົ້າຄວນເຮັດທຸກສິ່ງດ້ວຍຄຳອະທິຖານ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 46:7. ເຈົ້າຕ້ອງຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ, ຄຍ 46:32. ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 59:15-21. ໄດ້ຮັບພອນນີ້ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ຄຍ 62:7. ຄົນທີ່ຮັບເອົາທຸກສິ່ງທັງປວງດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງ, ຄຍ 78:19. ຈົ່ງຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທໃນທຸກສິ່ງ, ຄຍ 98:1 (1 ທສນ 5:18). ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານທີ່ເປັນຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄຍ 136:28.

ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນເໝືອນດັ່ງ “ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ” (ມທ 13:45-46).

ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳພີສີເຫລັ້ມ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ໜັງສືມາດຕະຖານ” ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າສະບັບທຳອິດໄດ້ຖືກຈັດພິມໃນປີ 1851 ແລະ ບັນຈຸບາງຕອນ ຊຶ່ງເວລານີ້ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ສະບັບທີ່ຈັດພິມນັບແຕ່ປີ 1902 ບັນຈຸ (1) ບົດຄວາມການແປຄວາມໝາຍພຣະທຳ ປະຖົມມະການຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສື ໂມເຊ, ແລະ ໄດ້ແປ ມັດທາຍ 24, ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ; (2) ການແປໜັງສືເອຍິບໃນເຈ້ຍພາໄພລັດຈຳນວນໜຶ່ງຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ມັນມາໃນປີ 1835, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສືອັບຣາຮາມ; (3) ບົດຄວາມຈາກການບັນທຶກຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໃນປີ 1838, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ; ແລະ (4) ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ສືບສາມຂໍ້ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄຳສອນ.

ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ເບິ່ງ ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ການມີຄວາມຮູ້ເຖິງ ຫລື ການໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍຂອງບາງສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ມັນໃນຊີວິດ.

ຢາເຊື່ອໝັ້ນຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ສພສ 3:5. ຈົ່ງຫາເອົາບັນຍາໃຫ້ໄດ້, ສພສ 4:7.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເປັນຄຳອຸປະມາ ແລະ ບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ມທ 13:12-17. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດຈິດໃຈຂອງພວກເພິ່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ລກ 24:45.

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນີ້, ມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, 2 ນພ 32:4 (3 ນພ 17:3). ບັນທຶກໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ, ມຊຍ 1:2-5. ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 26:3. ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢາງເລິກຊຶ້ງ, ແອວ 17:2-3. ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ແອວ 32:28.

ໃຫ້ພວກເຮົາມາເຈລະຈານຳກັນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 50:10-12, 19-23. ພໍແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 68:25. ວຽກງານ ແລະ ສິ່ງລີ້ລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ພຽງແຕ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, ຄຍ 76:114-116. ຊາຕານພະຍາຍາມຫັນຫົວໃຈຂອງມະນຸດໄປຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄຍ 78:10. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຊີວາແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄຍ 88:11.

ເຂົ້ານົກ

ຫຍ້າ ຫລື ເມັດພືດທີ່ເປັນພືດ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບເຂົ້າຫວິດ. ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາເກັບກຽວເຂົ້າຫວິດ (ມທ 13:24-30; ຄຍ 86:1-7).

ເຂົ້າແລງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ

ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ; ບັດສະຄາ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບປະທານ ກ່ອນພຣະອົງຖືກຈັບ ແລະ ຖືກຄຶງ (ລກ 22:14-18). ພຣະອົງ ແລະ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກິນເຂົ້າແລງຄາບນີ້ໃນລະຫວ່າງງານບັດສະຄາ (ມທ 26:17-30; ມຣກ 14:12-18; ລກ 22:7-13).

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳອະຈຸນ ແລ້ວໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກ, ມທ 26:26-29 (ມຣກ 14:22-25; ລກ 22:7-20). ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ, ຢຮ 13. ຢູດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ລະບົດຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ຢຮ 13:21-26 (ມທ 26:20-25).

ຄັງ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ອະທິການໄດ້ຮັບ, ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້, ແລະ ເບິກສິ່ງຂອງທີ່ໃໝ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍລິຈາກດ້ວຍຄວາມອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ. ຄັງແຕ່ລະບ່ອນ ອາດໃຫຍ່ນ້ອຍຕາມແຕ່ສະພາບການຮຽກຮ້ອງ. ໄໝ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດ ໄດ້ບໍລິຈາກພອນສະຫວັນ, ຄວາມຂຳນານ, ວັດຖຸປະສົງ, ແລະ ຊັບສິນທາງການເງິນ ໃຫ້ແກ່ອະທິການ ເພື່ອດູແລຄົນຍາກຈົນ ໃນເວລາທີ່ຂັດສົນ. ສະນັ້ນ, ຄັງອາດຮ່ວມດ້ວຍ ລາຍການ ການຮັບໃຊ້ບໍລິການ, ເງິນ, ອາຫານ, ຫລື ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆທີ່ມີໄວ້ໃຫ້. ອະທິການເປັນຕົວແທນຂອງຄັງ ແລະ ການບໍລິຈາກສິ່ງຂອງ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ຕາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຕາມການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 42:29-36; 82:14-19).

ໃຫ້ເກັບເອົາຜົນລະປູກໄວ້ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບັນເທົາທຸກເວລາມີຄວາມອຶດຢາກໃນໄລຍະເຈັດປີ, ປຖກ 41:34-36, 46-57. ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສິບມາຍັງຄັງ, ມລກ 3:10 (3 ນຟ 24:10).

ໃຫ້ອະທິການກຳນົດຄັງແຫ່ງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້, ຄພ 51:13. ສິ່ງຂອງທີ່ເຫລືອ ຄວນມອບມັນເຂົ້າຄັງຂອງເຮົາ, ຄພ 70:7-8. ໄໝ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈັດຕັ້ງແລະ ສະຖາປະນາຄັງຂຶ້ນ, ຄພ 78:1-4. ເດັກນ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະມອບໃຫ້, ຄພ 83:5.

ຄັບຣີເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ; ໂນອາ, ປິຕູ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ທູດອົງໜຶ່ງທີ່ສົ່ງມາທາດານີເອນ (ດນອ 8:16; 9:21), ຊາຂາຣີຢາ (ລກ 1:11-19; ຄພ 27:7), ມາຣີ (ລກ 1:26-38), ແລະ ຄົນອື່ນໆ (ຄພ 128:21). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ບອກວ່າຄັບຣີເອນ ແມ່ນສາດສະດາໂນອາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ໂທດປະທານຊີວິດ ນຳອີກ

ການຂ້າຄົນດ້ວຍເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິທຳ. ການຄາດຕະກຳເປັນການບາບທີ່ກ່າວໂທດນັບແຕ່ດຶກດຳບັນ (ປຖກ 4:1-12; ມຊ 5:18-41).

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍ່ຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າເໝືອນກັນ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13; ອພຍ 21:12; ແອວ 34:12). ຢາຂ້າຄົນ, ອພຍ 20:13 (ພຍຍ 5:17; ມທ 5:21-22; ມຊຍ 13:21; ຄພ 59:6).

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາຂ້າຄົນ, ມທ 19:18. ຜູ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ຮັບພາກສ່ວນຂອງເຂົາໃນຄວາມຕາຍຄັງທີສອງ, ພມມ 21:8.

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ, 1 ນຟ 17:44. ວິບັດແກ່ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາ, 2 ນຟ 9:35. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ, 2 ນຟ 26:32. ການຄາດຕະກຳເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 39:5-6.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ,

ຄພ 42:18. ຄົນໃດທີ່ຂ້າຄົນຈະຖືກສົ່ງໄປຕາມ
ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 42:79.

ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ. ເບິ່ງ ຍ້ານກົວ,
ຄວາມຍ້ານກົວ; ໃຫ້ກຽດ ນຳອີກ

ຄວາມນັບຖືທີ່ເລິກຊຶ້ງຕໍ່ສິ່ງທີ່ສັກສິດ; ຄວາມ
ປະຫລາດໃຈ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ຖອດ
ເກີບອອກ, ເພາະວ່າເພິ່ນກຳລັງຍືນຢູ່ທີ່ບ່ອນ
ສັກສິດ, ອພຍ 3:4-5. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຍ້ານ
ກົວ ແລະ ເກງກົວສຸດຂີດ, ພສສ 89:7.

ບົວລະບັດພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ
ຢ່າເກງ, ຮຣ 12:28.

ໂມໂຣໂນກົມຂາບລົງພື້ນດິນ, ແລະ ອະທິ
ຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ, ແອວ 46:13. ຝູງຊົນກໍໄດ້
ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະຄຣິດ, 3 ນພ 11:12-19.

ກົມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 5:24. ທຸກສິ່ງກົມ
ຂາບລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຄາລະວະຢູ່
ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:93. ຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນ ເພາະພວກ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫລິ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ,
ຄພ 84:54-57. ທຸກທົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ ແລະ ທຸກ
ລິ້ນຈະສາລະພາບ, ຄພ 88:104. ເນື່ອງຈາກ
ຄວາມນັບຖື ຫລື ຄວາມຄາລະວະຕໍ່ພຣະນາມ
ຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ສາດສະໜາຈັກຈີ່ໄດ້ເອີ້ນ
ຖານະປະໂລຫິດນັ້ນຕາມເມນຄີເສເດັກ, ຄພ
107:4. ພອນຈະຖືກຖອກເຫລົງມາເທິງຄົນທີ່
ນອບນ້ອມຄາລະວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນບ້ານ
ຂອງພຣະອົງ, ຄພ 109:21.

ຄາລີເລ

ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ສະໄໝໃໝ່, ອະນາ
ເຂດທາງພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນເກືອບ
ທັງໝົດ ທີ່ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ ແລະ ທະເລຄາລີເລ. ຄາລີເລມີຄວາມ
ຍາວປະມານຫົກສິບໄມ (ເກົ້າສິບເຈັດ ກິໂລ
ແມັດ) ມີຄວາມກວ້າງສາມສິບໄມ (ສີ່ສິບແປດ
ກິໂລແມັດ). ໃນສະໄໝບູຮານ, ມັນບັນຈຸແຜ່ນ
ດິນປອນທີ່ດີທີ່ສຸດບາງຕອນ ແລະ ເປັນເນື່ອງ
ທີ່ອັງອໍໂປດັວຍຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

ທາງຫລວງທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງພາໄປຫາດາມັສກັດ,
ເອຍິບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນພາກຕາເວັນອອກ
ແມ່ນຜ່ານໄປທາງຄາລີເລ. ອາກາດທີ່ດີເລີດ
ແລະ ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໝາກ
ກອກເທດ, ເຂົ້າຫວິດ, ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຕົ້ນ
ໝາກອະງຸ່ນຜະລິດໝາກຜົນທີ່ໃຫຍ່ໂຕ. ການ
ປະມຸງຢູ່ໃນທະເລຄາລີເລກໍໃຫ້ຜົນດີຫລາຍທີ່
ສາມາດສົ່ງອອກຂາຍນອກປະເທດ ແລະ ເປັນ
ແຫລ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມລ້ຳລວຍ. ພຣະຜູ້
ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ໃຊ້ເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ.

ຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຮຸ່ງແຈ້ງໃນ
ຄາລີເລ, ອຊຢ 9:1-3 (2 ນພ 19:1-3).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວແຂວງຄາລີເລ
ສິດສອນ, ປະກາດ, ແລະ ປີນປົວ, ມທ 4:23.
ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ, ມຮກ
14:28 (ຢຣ 21:1-14). ຂ່າວເລື່ອງພຣະເຢຊູ
ໄດ້ຂ່າລືໄປທົ່ວຂົງເຂດຄາລີເລ, ລກ 4:14.
ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່ທີ່ບ້ານ
ການາແຂວງຄາລີເລ, ຢຣ 2:11.

ທະເລຄາລີເລ: ທະເລຄາລີເລຕັ້ງຢູ່ໃນພາກ
ເໜືອຂອງປະເທດອິດສະຣາເອນ. ມັນກໍຖືກ
ເອີ້ນວ່າທະເລກິນເນເຣດນຳອີກ ໃນພຣະຄຳ
ພີເດີມ ແລະ ທະເລສາບເຄັນເນສາເຮັດ ຫລື
ຕີເບເຣຍໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດ
ສະໜາຫລາຍເທື່ອຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ມທ 13:2). ທະເລ
ນັ້ນເປັນຮູບຄືນ້ຳເຕົ້າ, ຍາວ 12.5 ໄມ (20 ກິໂລ
ແມັດ) ແລະ ກວ້າງ 7.5 ໄມ (12 ກິໂລແມັດ) ໃນ
ບ່ອນທີ່ກວ້າງສຸດ. ມັນຕໍ່າກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ
680 ພິດ (207 ແມັດ), ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອາກາດຢູ່
ທີ່ນັ້ນມັກຈະຮ້ອນອົບເອົາຫລາຍ. ອາກາດທີ່
ໜາວເຢັນຈະລົງມາຈາກຄ້ອຍສູງ ແລະ ປະທະ
ໃສ່ກັບແອຮ້ອນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ແລ້ວມັກຈະເຮັດ
ໃຫ້ເກີດຝົນຕົກຟ້າລົມກະທັນຫັນ (ລກ 8:22-
24).

ຄາວາຣີ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ

ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ

ແອວເດີຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່

ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ

ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາ ແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ຂຽນໃນຂະນະທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແປ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຄຳ (ຈສ—ປ 1:66–68).

ໄດ້ຮັບການ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງເລື່ອງການແປພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຄພ 6:17, 22–24. ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ຄພ 13 (ຄພ 27:8; ຈສ—ປ 1:68–73, ເບິ່ງໝາຍເຫດສຳລັບຂໍ້ທີ 71). ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັດທາ ແລະ ໄດ້ເຫັນມັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຄພ 17:3, 5. ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໃນຫລາຍຄັ້ງ, ວ່າເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 18:2. ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາການເປີດເຜີຍ, ຄພ 70:3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຈງຖານະປະໂລຫິດນຳໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 110.

ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໂມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ ກໍ່ບໍ່ສົມຄວນເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, ມທ 10:38. ຄົນງານກໍ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບຄຳແຮງງານຂອງຕົນ, ລກ 10:7 (ຄພ 31:5).

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມມີຄຳຄວນ, ມມ 9:29. ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ນອກຈາກວ່າພວກເຂົາມີຄຳຄວນ, ມຮນ 6:1.

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າມີຄຳຄວນທີ່ຈະຍືນຢູ່, ຄພ 107:100. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທິນກັບການຕິສອນ ຄົນງານນັ້ນກໍ່ບໍ່ມີຄຳຄວນພໍສຳລັບອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄິດຄູເມັນ. ເບິ່ງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຫົວໜ້າຂອງກຸ່ມຄົນຊົ່ວ ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ (ຮລມ 1:9–12; 2).

ຄິດໂຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ໂຕ່ຕອງ

ຄົມໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2 ນຳອີກ

ປະທານຄົນທີ່ສືບສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ ນັບແຕ່ມັນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1830. ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານຈາກ ເດືອນທັນວາ ປີ 1973 ເຖິງເດືອນພະຈິກ 1985. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1895 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີ 1985 ຕອນມືອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບປີ.

ໃນເດືອນມິຖຸນາ 1978, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ປະກາດວ່າ ປະທານຄົມໂບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ວ່າໃຫ້ມອບຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄົງ, ການຄົງ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ; ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂມ້ກາງແຂນ ນຳອີກ

ເປັນແບບແຜນຂອງການຄົງຂອງຊາວໂຣມ, ປະຕິບັດກັນລະຫວ່າງສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນຈະຖືກປະທານໂດຍການຖືກມັດ ຫລື ຕອກດ້ວຍຕະບູໃສ່ໃນມື ແລະ ຕີນໄວ້ເທິງໂມ້ກາງແຂນ. ຕາມບົກກະຕິແລ້ວສິ່ງນີ້ຈະກະທຳຕໍ່ຂ້າທາດ ແລະ ໂທດອາຊະຍາກຳທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດ. ກ່ອນຈະຖືກຄົງບຸກຄົນໄດ້ຖືກຂັງໃນຕີ ຫລື ຖືກລົງໂທດຢ່າງໜັກ (ມຮກ 15:15). ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຄົງຕ້ອງໄດ້ແບກໂມ້ກາງແຂນຂອງຕົນໄປຫາບ່ອນຄົງ (ຢຮ 19:16–17). ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາຈະຖືກພວກທະຫານທີ່ສັ່ງປະທານຍຶດເອົາໄປ (ມທ 27:35). ໂມ້ກາງແຂນຈະຖືກຕອກລົງພື້ນດິນ ເພື່ອວ່າຕີນຂອງຜູ້ຖືກຄົງຈະຢູ່ສູງກວ່າໜ້າດິນພຽງແຕ່ໜຶ່ງສອກ ຫລື ສອງສອກເທົ່າ

ນັ້ນ. ພວກທະຫານຈະເຝົ້າຍາມໄມ້ກາງແຂນຈົນກວ່າ ຜູ້ຖືກຄົງໄດ້ຕາຍໄປ, ຊຶ່ງບາງເທື່ອອາດເຖິງສາມມື້ (ຢຣ 19:31-37).

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກຄົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກ່າວຫາວ່າພຣະອົງກະບົດຕໍ່ຕ້ານກາຍຊາ ແລະ ພົ້ນປະໝາດ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເສື້ອຄຸມສີມ້ວງ (ຢຣ 19:2), ມົງກຸດໜາມ, ແລະ ສິ່ງໃຊ້ເຍາະເຍີ້ຍອື່ນໆ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ (ມທ 26:67; ມຣກ 14:65).

ກຸ່ມຄົນຊົ່ວຈະແທງພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະເມຊີອາ, ພສສ 22:11-18. ພຣະຄຣິດຈະໄປດັງລູກແກະພວມຖືກນຳໄປຂ້າ, ອຊຸຢ 53:7.

ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການຄົງຂອງພຣະອົງ, ມທ 20:18-19. ການຄົງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ມທ 27:22-50 (ມຣກ 15:22-37; ລກ 23:26-46; ຢຣ 19:17-30).

ນີໄຟໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບການຄົງຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 11:33. ນີໄຟໄດ້ບອກເຖິງການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ນຟ 19:9-14. ຢາໂຄບໄດ້ບອກເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, 2 ນຟ 6:9. ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້າໝູ່ໃນອາເມຣິກາເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ, 3 ນຟ 8.

ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຜູ້ຖືກຄົງ, ຄພ 45:51-52. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປນັ້ນຖືກຈຳກັດເວລາສັ້ນໆ ຊຶ່ງເປັນໄປໃນລະຫວ່າງການຄົງ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 138:27.

ຄູກຂອງວິນຍານ. ເບິ່ງ ນະລົກ

ຄູກຄາດເທດ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ໄຮຣຳ ນຳອີກ

ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ສະມິດ ໄດ້ຖືກກຸ່ມອັນ

ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ

ຕະພານຂ້າຕາຍໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ຢູ່ທີ່ຄູກໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ (ຄພ 135).

ຄູກລິເບີຕີ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄູກນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຖືກຂັງໄວ້ໃນນັ້ນຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ຈາກເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ເຖິງ ເດືອນເມສາ ປີ 1839. ໃນຂະນະທີ່ຖືກຢູ່ໃນສະພາບການທີ່ທຸກຍາກລຳບາກນັ້ນ, ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະ, ໄດ້ທຳນາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໃຫ້ຂຽນຈົດໝາຍທີ່ສຳຄັນເຖິງໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້ອຍຄຳທີ່ຂັດເລືອກອອກມາໄດ້ຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121-123.

ຄູນະທຳ. ເບິ່ງ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ; ພົມມະຈັນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ຄວາມຊີ້ສັດ ແລະ ຄວາມດີເດັ່ນທາງສິນທຳ, ອຳນາດ ແລະ ພະລັງ (ລກ 8:46), ຫລື ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດ (ມຣນ 9:9).

ເຈົ້າເປັນຄົນດີ, ນຣ 3:11. ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3-4. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜົວ, ສພສ 12:4. ຄຸນຄ່າຂອງຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແມ່ນເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, ສພສ 31:10-31.

ເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, 2 ປຕ 1:5 (ຄພ 4:6).

ທິດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 31:5.

ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຕາຍ, ຄພ 121:45.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຸຊ 1:13 (ຟລປ 4:8).

ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ນຳອີກ
ຕຳແໜ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ
ໜ້າທີ່ຂອງຄູສອນຄື ດູແລສາດສະໜາຈັກ,

ຄູໂມຣາ, ພູ

ຄພ 20:53–60. ຕຳແໜ່ງຂອງຄູສອນ ເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ຈຳເປັນຂອງຖານະປະໂລທິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ, ຄພ 84:30, 111. ປະທານຂອງກຸ່ມຄູສອນ ຄືຄວບຄຸມຄູສອນຊາວສີຄົນ, ຄພ 107:86.

ຄູໂມຣາ, ພູ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ ນຳອີກ

ພູມ້ອຍໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ຢູ່ທີ່ນີ້ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານຊື່ ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຊື່ອແຜ່ນຈາລຶກຄຳທີ່ບັນຈຸບັນທຶກບາງຕອນຂອງປະຊາຊາດນີໄຟ ແລະ ຊາວຢາເຮັດໄວ້. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກໂມໂຣໂນຜູ້ທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວພາໄປຫາພູໜ່ວຍນີ້ໃນປີ 1827 ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນ. ການແປນີ້ແມ່ນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຊາວນີໄຟໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ຄູໂມຣາ, ມມ 6:2–4. ຄູໂມຣາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍສາຍ, ມມ 6:4. ມໍມອນໄດ້ເຊື່ອແຜ່ນຈາລຶກໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ, ມມ 6:6. ທຸກຄົນນອກຈາກຊາວນີໄຟຊາວສີຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ພູຄູໂມຣາ, ມມ 6:11.

ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມຈາກພູຄູໂມຣາ, ຄພ 128:20.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປຈາກພູຄູໂມຣາ, ຈສ—ປ 1:42, 50–54, 59.

ເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພາກກອກເທດ, ພູ ນຳອີກ

ສວນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ວ່າຖືກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ພູພາກກອກເທດ. ໃນພາສາອາຣັບ, ຄຳວ່າ ເຄັດເຊມາເນ ພາຍເຖິງ “ເຄື່ອງໂມ້ພາກກອກ.” ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຫາສວນໃນຍາມກາງຄືນບ່ອນທີ່ຢູ່ດາໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ທົນທຸກທໍລະມານໃນສວນເຄັດເຊມາເນ ເພື່ອບາບຂອງມະນຸດຊາດ (ມທ 26:36, 39; ມຣກ 14:32; ຢຣ 18:1; ແອວ 21:9; ຄພ 19:15–19).

ເຄຣູບິມ

ຮູບ ລັກສະນະ ທີ່ສະແດງ ເຖິງ ສັດ ໃນສະຫວັນ, ລັກສະນະທີ່ແນ່ນອນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ. ເຄຣູບິມໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັກສາສະຖານທີ່ລັກສິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາເຄຣູບິມມາເຝົ້າສວນຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ປຖກ 3:24 (ແອວ 12:21–29; 42:2–3; ມຊ 4:31). ເຄື່ອງໝາຍເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເຄຣູບິມຖືກວາງໄວ້ເທິງຝາອັດທິບ, ອພຍ 25:18, 22 (1 ກສ 6:23–28; ຮຣ 9:5). ເຄຣູບິມຖືກກ່າວເຖິງໃນພາບນິມິດຂອງເອເຊກຽນ, ອຊກ 10; 11:22.

ຄົນຕ່າງຊາດ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຕ່າງຊາດ ມີຫລາຍຄວາມໝາຍ. ບາງເທື່ອມັນອ້າງເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ບາງເທື່ອແມ່ນຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວຢິວ, ແລະ ບາງເທື່ອແມ່ນປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄົນຈະມີສາຍເລືອດຂອງຊາວອິດສະລາເອນກໍຕາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ການໃຊ້ຄຳນີ້ໃນຕອນຫລັງເປັນຈຸດພິເສດຂອງຄຳໂດຍສະເພາະ ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ (ຄົນຕ່າງຊາດ), ພບຍ 7:1–3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ແສງແຈ້ງແກ່ຊາວໂລກ, ອຊຍ 42:6.

ເປໂຕໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ນຳພຣະກິດຕິຄຸນໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ກກກ 10:9–48. ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດມີໂອກາດກັບໃຈໃໝ່, ກກກ 11:18. ພວກເຮົາຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະເປັນຄົນຢິວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດກໍຕາມ, 1 ກສທ 12:13. ຄົນຕ່າງຊາດຄວນເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັນໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍທາງພຣະກິດຕິຄຸນ, ອຟຊ 3:6.

ພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ຖືກຂຽນເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ, ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍ

ມອນ (ມມ 3:17). ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນ ຕ່າງຊາດໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ, **1 ນຟ 13:12**. ໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນໄດ້ມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ, **1 ນຟ 13:39**. ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, **1 ນຟ 15:13** (3 ນຟ 16:7; ຄພ 20:9). ແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນ ແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, **2 ນຟ 10:11**. ຄົນຕ່າງຊາດປຽບເໝືອນຕົ້ນ ພາກກອກປ່າ, **ຢຄ 5**.

ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງອອກມາໃນເວລາທີ່ຄົນ ຕ່າງຊາດມາເຖິງ, **ຄພ 45:28** (ຄພ 19:27). ພຣະຄຳຈະອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດກ່ອນ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ມັນຈະໄປຫາຊາວຍີວ, **ຄພ 90:8–10**. ສາວົກເຈັດສິບຕ້ອງເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນ ຕ່າງຊາດ, **ຄພ 107:25**. ຈົ່ງສົ່ງພວກແອວເດີ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໄປຍັງປະຊາ ຊາດທັງຫລາຍ, ທຳອິດຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍີວ, **ຄພ 133:8**.

ຄົນຕາຍ, ຄວາມລອດສຳລັບ. ເບິ່ງ ຄວາມ ລອດສຳລັບຄົນຕາຍ

ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ນຳຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ ຫລື ສົ່ງ ເສີມຄວາມສະຫງົບ (ມທ 5:9; 3 ນຟ 12:9). ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ ອາດເປັນບຸກຄົນ ທີ່ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ (ມຊຢ 15:11– 18).

ຄົນບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະ ເຢຊູ ນຳອີກ

ຊາຍ ຫລື ຍິງ ທີ່ບັນລຸພາວະການແຕ່ງງານ ຜູ້ບໍ່ເຄີຍຮ່ວມສຳພັນເພດ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນ ບໍລິສຸດອາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ບາງຄົນທີ່ມີ ຄວາມບໍລິສຸດທາງສິນທຳ (ພນມ 14:4).

ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ອອກລູກເປັນຜູ້ ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14** (ມທ 1:23; 2 ນຟ 17:14).

ອານາຈັກສະຫວັນເປັນເໝືອນຍິງສາວບໍລິ ສຸດສິບຄົນ, **ມທ 25:1–13**.

ໃນເມືອງນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງ ຜູ້ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 11:13–18**. ນາງມາຣີໄດ້ ເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້, **ແອວ 7:10**.

ຄົນອະທຳ. ເບິ່ງ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະ ປົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່ ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ພຣະປະສົງ ຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ສັກສິດ.

ທາງຂອງຄົນອະທຳຈະຈົບຫາຍໄປ, **ພສສ 1:6**.

ຖ້າຄົນຊອບທຳຈະລອດພົ້ນໄດ້ຍາກ, ແລ້ວ ຄົນອະທຳຈະໄປຢູ່ໃສ, **1 ປຕ 4:18**.

ປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງ ພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, **ມຣນ 10:32**.

ການແກ້ແຄ້ນມາຢ່າງໄວເທິງຄົນອະທຳ, **ຄພ 97:22**. ໃນບັນດາຄົນອະທຳ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດບໍ່ເອີ້ຍຄຳ, **ຄພ 138:20**.

ໂຄລະໂຄທາ. ເບິ່ງ ຄົງ, ການຄົງ; ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ນຳອີກ

ໂຄລະໂຄທາໝາຍຄວາມວ່າ “ຫົວ ກະໂຫລກ” ໃນພາສາອາຣັບ. ມັນແມ່ນຊື່ ຂອງສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຖືກຄົງ (ມທ 27:33; ມຣກ 15:22; ຢຮ 19:17). ຊື່ນີ້ໃນ ພາສາລາຕິນແມ່ນ ຄາວາຣີ (ລກ 23:33).

ໂຄລອບ

ດາວດວງທີ່ຢູ່ໃກ້ສຸດກັບພຣະບັນລັງຂອງ ພຣະເຈົ້າ (ອຣຮ 3:2–3, 9).

ອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນໂຄລອບ ແລະ ພູ່ດາວ, **ອຣຮ 3:2–18**. ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນຖືກຄິດໄລ່ຕາມເວລາຂອງໂຄລອບ, **ອຣຮ 3:4, 9** (ອຣຮ 5:13).

ໂຄຣິອານທະເມີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ກະສັດຂອງຊາວ

ໂຄຣິອານທັນ

ຢາເຣັດ ແລະ ເປັນຄົນສຸດທ້າຍຂອງປະຊາຊາດຊາວຢາເຣັດ.

ໄດ້ຖືກພົບເຫັນ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, **ອມນ 1:21**. ໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ, **ອທ 12:1-2**. ໄດ້ຖືກເຊຣັດຈັບຕົວໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໂດຍພວກລູກຊາຍຂອງລາວ, **ອທ 13:23-24**. ໄດ້ສູ້ຮົບກັບສັດຕູຕ່າງໆ, **ອທ 13:28-14:31**. ໄດ້ກັບໃຈ, **ອທ 15:3**. ໄດ້ສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບຊິດ, **ອທ 15:15-32**.

ໂຄຣິອານທັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ໄດ້ໄປຫາຊາວໂຊຣຳ, **ແອວ 31:7**. ໄດ້ປະຖິ້ມການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ເພື່ອຕິດຕາມຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງໄປ, **ແອວ 39:3**. ແອວມາໄດ້ແນະນຳລາວເຖິງສະພາບຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້, **ແອວ 39-42**. ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນຄົນອີກ, **ແອວ 42:31**. ໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, **ແອວ 63:10**.

ໂຄຣິທ໌. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣິທ໌ກາຍເປັນຄົນໄປ (ແອວ 30:6-60).

ຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ; ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄອບຄົວແມ່ນປະກອບດ້ວຍສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ລູກໆ, ແລະ ບາງເທື່ອຍາດພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານດຽວກັນ ຫລື ຢູ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າຄອບຄົວດຽວກັນ. ຄອບຄົວກໍສາມາດມີພຽງແຕ່ພໍ່ ຫລື ແມ່ຄົນດຽວ ພ້ອມດ້ວຍລູກໆ, ສາມີ ແລະ

ພັນລະຍາທີ່ບໍ່ມີລູກ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄົນໂສດທີ່ອາໄສຢູ່ຄົນດຽວກໍໄດ້.

ທົ່ວໄປ: ໂດຍຜ່ານທາງເຈົ້າ ເຮົາຈະອວຍພອນຊົນຊາດທັງປວງ, **ປຖກ 12:3** (ປຖກ 28:14; ອຣຣ 2:11). ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງຊາດອິດສະຣາເອນ, **ຢມຢ 31:1**.

ພຣະບິດາໄດ້ບັນດານໃຫ້ທຸກໆຄອບຄົວໃນສະຫວັນ ແລະ ທີ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກດຳລົງຢູ່, **ອຟຊ 3:14-15**.

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ມີຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, **2 ນຟ 2:20**.

ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດການ, **ຄພ 132:19**. ເຮົາຈະມອບມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ລາວ, **ຄພ 132:55**. ການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, **ຄພ 138:48**.

ເຮົາໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ, **ມຊ 2:27-28**. ເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ໂດດດ່ຽວ, **ມຊ 3:18**. ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ທຳງານນຳກັນ, **ມຊ 5:1**.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່: ອັບຣາຮາມຈະບອກສອນລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ 18:17-19**. ຈົ່ງສິດສອນລູກເຕົ້າຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, **ພບຍ 6:7** (ພບຍ 11:19). ຮັກລູກໃຫ້ຕີສອນເຂົາ, **ສພສ 13:24** (ສພສ 23:13). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, **ສພສ 22:6**. ຈົ່ງໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານສະໜຸນຢູ່ກັບຍິງທີ່ທ່ານຮັກ, **ປຍຈ 9:9**. ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັງໝົດ ຈະຖືກສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຢ 54:13** (3 ນຟ 22:13).

ຈົ່ງອົບລົມສັ່ງສອນເຂົາໃນການລ້ຽງດູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຟຊ 6:1-4** (ອນ 1:1). ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ອຸດໜູນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອແລ້ວ, **1 ຕມທ 5:8**.

ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ທັງໝົດຂອງບິດາມານດາທີ່ປານີ, **1 ນຟ 8:37**. ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດເພື່ອລູກຫລານ ຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະຫລຽວ ຫາແຫລ່ງໃດ, **2 ນຟ 25:26**. ຜົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກລູກໆຂອງພວກ ເຂົາ, **ຢຊ 3:7**. ຈົ່ງສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາຮັກ ກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, **ມຊຢ 4:14-15**. ເຈົ້າຈົ່ງປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງ ການນອງເລືອດ, **ແອວ 43:47**. ຈົ່ງອະທິຖານ ນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **3 ນຟ 18:21**.

ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ລູກ ໆ, **ຄພ 68:25**. ທຸກໆຄົນມີໜ້າທີ່ ທີ່ຈະຈັດທາ ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 75:28**. ເດັກ ນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກ ພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, **ຄພ 83:4**. ຈົ່ງລ້ຽງດູລູກໆຂອງ ພວກເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຈິງ, **ຄພ 93:40**. ເຈົ້າຕ້ອງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງ ເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ, **ຄພ 93:43-44, 50**. ຜູ້ ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຄວນເປັນອິດທິພົນໃຫ້ ແກ່ຄົນອື່ນ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, **ຄພ 121:41**.

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງທັງ ໝົດເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, **ມຊ 5:12**.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງລູກ: ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ ຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 20:12**. ລູກເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ບອກສອນ, **ສພສ 1:8 (ສພສ 13:1; 23:22)**.

ພຣະເຢຊູອ່ອນນ້ອມຍອມພັງພໍ່ແມ່ຂອງ ພຣະອົງ, **ລກ 2:51**. ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ 6:38 (3 ນຟ 27:13)**. ຈົ່ງນັບນ້ອມເຊື່ອພັງບິດາ ມານດາຂອງຕົນ, **ອພຊ 6:1 (ກລຊ 3:20)**.

ຖ້າຫາກລູກກັບໃຈ, ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງ ພວກເຈົ້າຈະໜັ້ນໜີໄປ, **ຄພ 98:45-48**. ທິດາ ທີ່ຊື່ສັດຂອງເອວາໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, **ຄພ 138:38-39**.

ຄອບຄົວນິລັນດອນ: ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາໄດ້ຕັ້ງຄວາມສຳພັນທຳມະຊາດຂອງ ການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວນິລັນດອນ. ການ ແຕ່ງງານຊັ້ນສູງ ແລະ ການສືບຕໍ່ຂອງຄອບຄົວ ເຮັດໃຫ້ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາກາຍເປັນພຣະ ເຈົ້າ (**ຄພ 132:15-20**).

ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ. ເບິ່ງ ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ຄວາມຄຽດແຄ້ນເປັນການສະແດງອອກ ເຖິງອາລົມຮ້າຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໄພ ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ (**ມທ 5:22**). ບໍ່ວ່າຈະເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ລູກໆ ບໍ່ຄວນຂົ່ມເຫັງຄົນອື່ນໃນຄອບຄົວ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຄວາມຄຽດ ແຄ້ນຈະປຽບໃສ່ກັບໄພ (**2 ນຟ 15:25; ຄພ 1:13**).

ກາອິນຈິ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະ ໜ້າບູດບັ້ງ, **ປຖກ 4:5**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍຊ້າ ແລະ ມີ ຄວາມເມດຕາອັນໝັ້ນຄົງຍິ່ງ, **ພສສ 145:8**. ຄຳຕອບອັນອ່ອນຫວານລະງັບຄວາມໂກດ ໄວ້, **ສພສ 15:1**. ຄົນໃຈຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເກີດມີ ການຜິດຖຽງກັນ; ແຕ່ຄວາມອົດທົນພາກພຽນ ນຳເອົາສັນຕິສຸກມາໃຫ້, **ສພສ 15:18 (ສພສ 14:29)**. ເພື່ອປະຊາຊົນຈະໄດ້ສັນລະເສີນ ນາມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຍັບຍັ້ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ຂອງເຮົາໄວ້, **ອຊຢ 48:9**. ເຮົາຈະຍິນດີຕ້ອນ ຮັບຜູ້ຄົນທີ່ສືບຕໍ່ຍົວະເຮົາໃຫ້ໂກດຮ້າຍ, **ອຊຢ 65:2-3**.

ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງ ປິ່ນໃຫ້ເຂົາຕົບແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍດ້ວຍ, **ມທ 5:39**. ຝ່າຍພໍ່ແມ່ຢາເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດ ເຄືອງໃຈ, **ອພຊ 6:4**.

ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກ ທ່ານ, ພວກທ່ານຈິ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, **ມຊຢ 13:4**. ເຮົາຈະມາຢັ້ງຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ, **ແອວ 8:29**.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ມ ເຄືອງ, ຫລື ພຣະພິໂລດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາ ລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງ

ເຄື່ອງຖວາຍ

ທັງປວງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດກັບຄົນຊົ່ວ, ຄພ 63:32.

ເຄື່ອງຖວາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ຂອງຂວັນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີເດີມມັກໃຊ້ຄຳທີ່ອ້າງເຖິງການເສຍສະລະ ຫລື ເຜົາຖວາຍ. ສາດສະໜາຈັກໃນທຸກວັນນີ້ ໃຊ້ການບໍລິຈາກຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິຈາກອື່ນໆ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ (ລວມທັງເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນ) ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ເພື່ອອຸດົມການທີ່ດີອື່ນໆ.

ພວກເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ, ມລກ 3:8-10.

ຈົ່ງກັບໄປຄືນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຕົນສາກ່ອນ ຈົ່ງກັບຄືນມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ມທ 5:23-24.

ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຄຣິດ, ອມນ 1:26. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຖວາຍສິ່ງຂອງໂດຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ແຈ້ງ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ມຣນ 7:6.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກນີ້ອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນອີກໃນຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 13. ໃນມື້ນີ້, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຄພ 59:12. ໃຫ້ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນສາດສະໜາຈັກໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 128:24.

ເຄື່ອງປ້ອງກັນ

ເຄື່ອງປ້ອງກັນຮ່າງກາຍໃສ່ຈາກການພັນຫລື ຊຸກດັນຈາກອາວຸດ. ຄຳນີ້ເຄີຍມີຄວາມ

ໝາຍວ່າຄຸນສົມບັດທາງວິນຍານທີ່ປົກປ້ອງບຸກຄົນຈາກການລົ້ລວງ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຈົ່ງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຟຊ 6:10-18 (ຄພ 27:15-18).

ເຄື່ອງໝາຍ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ ນຳອີກ

ເຫດການ ຫລື ປະສົບການ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫລັກຖານ ຫລື ເຄື່ອງພິສູດກ່ຽວກັບບາງສິ່ງ. ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ເຄື່ອງໝາຍອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກພຣະເຈົ້າ. ຊາຕານກໍມີອຳນາດທີ່ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃນບາງສະພາບການ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສະແຫວງຫາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແຕ່ບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ຫລື ຍືນຍັນສັດທາ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ ເມື່ອພຣະອົງເຫັນວ່າສົມຄວນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (ຄພ 58:64).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໝາຍສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງ, ອຊຢ 7:14 (2 ນຟ 17:14). ພຣະເຈົ້າຈະກະທຳສິ່ງໜ້າງົດງໍ້ ແລະ ການອັດສະຈັນ ໃນພ້າສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ດນອ 6:27.

ຄົນໃນສະໄໝຊົ່ວ ແລະ ຄິດທໍລະຍົດ ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ, ມທ 12:39 (ມທ 16:4; ລກ 11:29). ໝາຍສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, ມຣກ 16:17 (ມມ 9:24; ອທ 4:18; ຄພ 84:65).

ເຊເຣັມຮຽກຮ້ອງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, ຢຄ 7:13-20. ໂຕຣິທໍສັ່ງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, ແອວ 30:48-60. ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະເຊື່ອ, ແອວ 32:17. ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, 3 ນຟ 1:22. ຜູ້ຄົນຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມແປກປະຫລາດ, 3 ນຟ 2:1. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າ

ຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, **ອທ 12:6.**

ຢ່າຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ເຮົາຈະບັນຊາ, **ຄພ 24:13.** ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາ ເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມ ຄົນທີ່ເຊື່ອ, **ຄພ 63:7-11.**

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນພຣະຄຣິດປອມຈະເກີດ ຂຶ້ນ, ແລະ ສາດສະດາປອມ, ແລະ ຈະສະແດງ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, **ຈສ— ມ 1:22.**

ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ.

ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຄື່ອງໝາຍເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເຫດການທີ່ເກີດພ້ອມກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ການກຳເນີດ: ຍິງສາວຜູ້ຈັ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14.** ຜູ້ປົກ ຄອງຄົນໜຶ່ງສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ ຈະ ອອກມາຈາກເບັດເລເຮັມ, **ມກ 5:2.**

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມ ແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວ ດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກ, **ຮລມ 14:2-6.** ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 1:15-21.**

ການສິ້ນພຣະຊົນ: ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ ທຳນາຍເຖິງຄວາມມິດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າ ແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, **ຮລມ 14:20-27.** ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 8:5-23.**

ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ. ເບິ່ງ ການສະ

ເດັດມາຄັງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍ; ຍຸກສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ເຫດການ ແລະ ປະສົບການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານໃຫ້ຜູ້ຄົນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບາງສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ ໄດ້

ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ດົນ. ໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ສຳລັບການ ສະເດັດມາຄັງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້. ສິ່ງສັນຍານເຫລົ່ານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂີ້ສັດຮັບຮູ້ແຜນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຖືກເຕືອນ, ແລະ ຕຽມຕົວ.

ພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານ ຈະສູງກວ່າທຸກ ໆແຫ່ງ ພູນັ້ນຈະຕັ້ງຢູ່ສູງສົ່ງເທິງເນີນພູທັງ ພົມ, **ອຊຢ 2:2-3.** ພຣະອົງຈະຍົກທຸງສັນ ຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ, **ອຊຢ 5:26** (2 ນພ 15:26-30). ດວງຕາເວັນ ຈະມືດດັບ ແລະ ດວງເດືອນກໍຈະບໍ່ສ່ອງແຈ້ງ, **ອຊຢ 13:10** (ຢອ 3:15; ຄພ 29:14). ຜູ້ຄົນ ຈະລະເມີດກົດບັນຍັດ ແລະ ຝ່າຝົນພັນທະ ສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ 24:5.** ຊາວນີໄຟ ຈະກ່າວສຽງດັງອຸດອິດອອກຈາກຂີ້ຝຸ່ນດິນ, **ອຊຢ 29:4** (2 ນພ 27). ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **ອຊຢ 49:22- 23** (1 ນພ 21:22-23; 3 ນພ 20-21). ພຣະ ເຈົ້າຈະຈັດຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນ ຫາຍໄປຈັກເທື່ອ, **ດນອ 2:44** (ຄພ 65:2). ສົງ ຄາມ, ຄວາມຝັນ, ແລະ ພາບນິມິດ ຈະເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນການສະເດັດມາຄັງທີສອງ, **ຢອ 2.** ເຮົາ ຈະນຳຊົນຊາດທັງພົມມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອ ເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ກັບບະນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, **ຊກຢ 14:2** (ອຊກ 38-39). ວັນນັ້ນກຳລັງມາເຖິງ ທີ່ ຈະເຜົາໄໝ້ດັງເຕົາອົບ, **ມລກ 4:1** (3 ນພ 25:1; ຄພ 133:64; ຈສ—ປ 1:37).

ໄພອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການ ສະເດັດມາຄັງທີສອງ, **ມທ 24** (ຈສ—ມ 1). ໄປໂລໄດ້ບັນຍາຍເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ວັນເວລາທີ່ລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ, **2 ຕມທ 3-4.** ສາດສະດາສອງ ທ່ານຈະຖືກຂ້າ ແລະ ພື້ນຄົນຊີວິດໃນກຸງເຢຣູ ຊາເລັມ, **ພນມ 11** (ຄພ 77:15). ພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໂດຍ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງທຸດ, **ພນມ 14:6-7** (ຄພ 13; 27; 110:11-16; 128:8- 24). ບາບີໂລນຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຈະ ຖືກທຳລາຍ, **ພນມ 17-18.**

ຄຳສາບານ

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **1 ນຟ 21:13–26** (ອຊຢ 49:13–26; 3 ນຟ 20–21). ນິຕິເຄື່ອງໝາຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃນເວລາ, **3 ນຟ 21:1**. ພຣະຄຳພີມີມອນຈະອອກມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມມ 8.

ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງ, **ຄພ 49:24–25**. ຄົນຊົ່ວຈະຂ້າຄົນຊົ່ວ, **ຄພ 63:32–35** (ພນມ 9). ສົງຄາມຈະລຸກລາມໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງ, **ຄພ 87:2**. ເຄື່ອງໝາຍ, ຄວາມບໍ່ປ່ວນຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 88:86–94**. ຄວາມມືດຈະບົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 112:23–24**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຄພ 133**.

ຄຳສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດ ຫລື ຄຳສັນຍາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຊົ່ວ, ລວມທັງຊາຕານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ, ກໍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ຄຳສາບານເປັນສິ່ງຮັບຮູ້ກັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ມທ 5:33–37).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສາບານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, **ປຖກ 26:3**. ເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງບະບົນໄວ້ວ່າຈະຜູກມັດຈິດວິນຍານຂອງຕົນ, ລາວຕ້ອງບໍ່ເຮັດຜິດຄຳສັນຍານັ້ນ, **ຈບຊ 30:2**. ພວກເຂົາສາບານວ່າພວກເຂົາຈະຍຶດຖືກິດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ນມຍ 10:29**.

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ຕົນໄດ້ສາບານໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ມທ 5:33** (ປຍຈ 5:4–5;

3 ນຟ 12:33). ພຣະເຈົ້າສາບານວ່າ ຄົນຊື່ສັດຈະລອດ, **ຮອ 6:13–18**.

ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານ, ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກໍໝົດໄປ, **1 ນຟ 4:37**. ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ສາບານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າພັນອີກເລີຍ, **ແອວ 53:11**. ຊາວນີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາລັບກັບຊາຕານ, **ຮລມ 6:21–30**.

ຜູ້ຄົນ ໄດ້ຮັບ ຊິວິດ ນິລັນ ດອນ ຜ່ານ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ, **ຄພ 84:33–42**. ພັນທະສັນຍາ, ການສັນຍາ, ພັນທະການ, ພັນທະ, ຄຳສາບານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນຕາຍໄປ, **ຄພ 132:7**.

ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາ *ນຳອີກ*

ຄຳສາບານເປັນຄຳປະຕິຍານຍືນຍັນວ່າຈະຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳສັນຍາ. ພັນທະສັນຍາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໜັກແໜ້ນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຄືການຮັບເອົາພັນທະສັນຍາເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍການກ່າວຄຳສາບານຢູ່ໃນໃຈເທົ່າໆກັບໂດຍພັນທະສັນຍາ. ເມື່ອຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຊື່ສັດ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊີ້ນຳ, ແລ້ວພຣະອົງຈະອວຍພອນເຂົາ. ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດ ແລ້ວເຂົາຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ (ຄພ 84:33–39).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ອັບຣາຮາມກໍເຊື່ອພັງ, **ປຖກ 15:18; 17:1; 22:16–18**. ພວກປະໂລຫິດໃນສະໄໝຂອງເອເຊກຽນ ບໍ່ໄດ້ດູແລຜູງແກະ, **ອຊກ 34:2–3**. ພວກປະໂລຫິດໃນສະໄໝມາລາກີເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເສື່ອມຊາມ, **ມລກ 1–2**.

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ; ພຣະຄຳພີ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ການຮວບຮວມການເປີດເຜີຍອັນສູງສົ່ງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ການປະກາດທີ່ດິນໃຈ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ສືບຕໍາແຫ່ງຫລາຍຄົນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄວບຄຸມອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນໜັງສືມາດຕະຖານໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ພ້ອມດ້ວຍພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມ່ອນ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນໜັງສືພິເສດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນການແປຂອງບັນທຶກບູຮານ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ສາດສະດາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນສະໄໝໃໝ່ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຟື້ນຟູອານາຈັກຂອງພຣະອົງຄືນມາໃໝ່. ໃນການເປີດເຜີຍ ບຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງທີ່ອ່ອນນ້ອມ ແຕ່ໜັກແໜ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 18:35–36).

ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ໂລກ (ຄພ 70 ຫົວເລື່ອງ). ການເປີດເຜີຍໃນນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານການຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄົງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນການບັນລຸຖ້ອຍຄຳທັງພົດທີ່ສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ.

ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຫລັກທຳ ແລະ ຄຳສອນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳສັ່ງສອນຂອງຂ້ອຍຈະຕົກລົງເໝືອນຝົນທ່າໃຫຍ່, ພບຍ 32:2. ຄົນທີ່ມັກຈົມກໍຈະຍິນດີຮັບພັງຄຳບອກສອນ, ອຊຍ 29:24.

ປະຊາຊົນກໍປະຫລາດໃຈຫລາຍໃນຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ, ມທ 7:28. ສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງສອນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນຄຳສັ່ງສອນຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ, ຢຮ 7:16. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນເປັນປະໂຫຍດໃນການສອນ, 2 ຕມທ 3:16.

ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພຣະບິດາ, 2 ນພ 31:21 (2 ນພ 32:6). ຈະບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງເຮົາ, 3 ນພ 11:28, 32, 35, 39–40.

ຊາຕານຈະຍຸຍົງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນຂອງເຮົາ, ຄພ 10:62–63, 67. ຈົ່ງສິດສອນລູກໆໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳສອນເລື່ອງການກັບໃຈ, ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ການຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຄພ 68:25. ສິດສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77–78. ຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດຈະກັນລົງມາເທິງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຄພ 121:45.

ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຝີດ ນຳອີກ

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍປະທານວິວເຝີດ ວູດຣັບ ໃນປີ 1890 ໄດ້ບອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ສະມາຊິກໄດ້ຍິນຍອມຕໍ່ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ (ຂປ—1). ປະທານວູດຣັບໄດ້ລະບຸຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ ຕິດຕາມດ້ວຍພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳແນະນຳ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ ນຳອີກ

ການຕັກເຕືອນ, ການເຕືອນ, ການແນະນຳ, ການຊີ້ນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າ, ອພຍ 18:19. ພຣະເຈົ້າຈະນຳພາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄຳແນະນຳ

ຄຳບູລິມສຸກ

ຂອງພຣະອົງ, ພສສ 73:24. ຊາດຈະຫລົ້ມຈົມ ແທ້ຫາກບໍ່ມີການນຳພາ, ສພສ 11:14.

ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມ ໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 7:30.

ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າຫາກເຂົາຍອມ ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ນພ 9:29.

ຟັງຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າ, ຄພ 78:2. ຮັບຄຳແນະນຳຈາກລາວ ຜູ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 108:1. ລາວໄດ້ ສະແຫວງຫາທີ່ຈະສະຖາປະນາຄຳແນະນຳ ຂອງລາວເອງຂຶ້ນ ແທນຄຳແນະນຳທີ່ເຮົາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:84. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄຳ ແນະນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ຄພ 124:89. ຖ້າຫາກຄົນໃດບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄຳ ແນະນຳຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດ, ຄພ 136:19.

ຄຳບູລິມສຸກ. ເບິ່ງ ເທດສະໜາຢູໂນນພູ ນຳ ອີກ

ຄຳສອນຫລາຍພາກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດສະ ໜາຢູໂນນພູ ຊຶ່ງບັນຍາຍຄຸນສົມບັດທີ່ງົດງາມ ແລະ ທາງວິນຍານ (ມທ 5:3–12; ລູກາ 6:20– 23). ຄຳບູລິມສຸກໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ໃນລັກສະນະ ທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ໄດ້ຕໍ່ເຕີມໃຫ້ຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ. ບັນທຶກ ກ່ຽວກັບຄຳບູລິມສຸກທີ່ລະອຽດ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ກວ່າ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ 3 ນພ 12.

ຄຳຫຍາບຄາຍ. ເບິ່ງ ໝິ່ນປະໝາດ, ການ ໝິ່ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບໍ່ມີຄວາມນັບຖື ຫລື ໝິ່ນປະໝາດສິ່ງສັກ ສິດ; ໂດຍສະເພາະ, ບໍ່ມີຄວາມຄາລະວະຕໍ່ ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຢາໃຊ້ຊື່ຂອງເຮົາໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະ ເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ, ອພຍ 20:7 (2 ນພ 26:32; ມຊຢ 13:15; ຄພ 136:21). ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງໝິ່ນ ປະໝາດພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ເຮົາ, ມລກ 2:10.

ຖ້ອຍຄຳເປົາງທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າ ຈະຕ້ອງ

ໃຫ້ການເພາະຄຳນັ້ນໃນວັນພິພາກສາ, ມທ 12:34–37. ຄຳສັ່ນລະເສີນ ແລະ ຄຳປ້ອຍດ່າ ກໍອອກມາຈາກປາກອັນດຽວກັນ, ຊຶ່ງບໍ່ຄວນ ໃຫ້ເປັນຢ່າງນີ້ເລີຍ, ຢກບ 3:10.

ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວ ໂທດພວກ ເຮົາ, ແອວ 12:14 (ມຊຢ 4:30).

ໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລະວັງວິທີທີ່ພວກເຮົາຈະ ໃຊ້ນາມຂອງເຮົາໃນປາກຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 63:61–62.

ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ອະທິ ຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ການອະທິຖານທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດສຳລັບສານສິດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນ ແບບແຜນໃຫ້ແກ່ການອະທິຖານທັງໝົດ (ມທ 6:9–13; 3 ນພ 13:9–13).

ຄຳອຸປະມາ

ເລື່ອງເລົ່າທີ່ລຽບງ່າຍ ໃຊ້ເພື່ອສະແດງ ແລະ ສອນຄວາມຈິງ ຫລື ຫລັກທຳທາງວິນຍານ. ຄຳ ອຸປະມານັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການປຽບທຽບສິ່ງຂອງ ທຳມະດາ ຫລື ເຫດການໃສ່ກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມໝາຍຕົ້ນຕໍ ຫລື ຂ່າວສານຂອງ ຄຳອຸປະມາສ່ວນຫລາຍແລ້ວຈະສັບຊ້ອນຕໍ່ຜູ້ ຟັງຜູ້ປ່ຽນພ້ອມທາງວິນຍານທີ່ຈະຮັບເອົາມັນ (ມທ 13:10–17).

ພຣະເຢຊູມັກຈະສອນດ້ວຍຄຳອຸປະມາ. ສຳ ລັບລາຍຊື່ຄຳອຸປະມາທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ, ໃຫ້ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນ ພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ຄວາມຄິດ. ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ແນວຄິດ, ສິ່ງທີ່ຄິດຂຶ້ນ, ແລະ ພາບ ໃນຈິດ ໃຈຂອງບຸກຄົນ. ພະລັງທີ່ຈະຄິດ ເປັນຂອງ ປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາມີອິດສະ ລະທີ່ຈະເລືອກ ວິທີທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ພະລັງທີ່ຈະ ຄິດຂອງເຮົາ. ວິທີທີ່ເຮົາຄິດ ມີຄວາມກະທົບ ກະເທືອນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ຄຸນສົມບັດ ແລະ ການປະພຶດ, ຕະຫລອດທັງຖານະຂອງເຮົາ ຫລັງຈາກຊີວິດນີ້. ຄວາມຄິດທີ່ຊອບທຳຈະນຳ

ໄປສູ່ຄວາມລອດ; ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຈະນຳ
ໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ພຣະອົງຮູ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, **1 ຂຄ** 28:9. ລາວ
ຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, **ສພສ**
23:7. ຄວາມຄິດເຮົານັ້ນ ບໍ່ຄືຄວາມຄິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ** 55:7-9.

ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ, **ມທ**
12:25 (ລກ 5:22; 6:8). ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາ
ຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ ທີ່ເຮັດໃຫ້
ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ, **ມຣກ** 7:20-23. ປາບ
ຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຈົນ
ເຖິງນ້ອມພັງພຣະຄຣິດ, **2 ກຣທ** 10:5. ສິ່ງໃດ
ທີ່ຂັດຈິງ, ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທຳ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ,
ຫລື ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຮັກ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້, **ຟລປ** 4:8.

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຕົ້ນທາຄິດຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່
ສະແຫວງຫາສິນທຳຄືຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ**
9:39. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ແລະ
ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ
ຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຢ** 4:30. ຄວາມນຶກຄິດຂອງ
ພວກເຮົາຈະກ້າວໂທດພວກເຮົາ, **ແອວ** 12:14.

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມນຶກຄິດ
ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈເຈົ້າ, **ຄພ** 6:16
(ຄພ 33:1). ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາໃນຄວາມນຶກຄິດ
ທຸກຢ່າງ, **ຄພ** 6:36. ໃຫ້ສະສົມຕ້ອຍຄຳແຫ່ງ
ຊີວິດໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ, **ຄພ**
84:85. ຈົ່ງຕັດຄວາມນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ
ຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 88:69. ຄວາມນຶກຄິດໃນ
ໃຈຂອງມະນຸດ ຈະຖືກເປີດເຜີຍ, **ຄພ** 88:109.
ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານ
ຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຄາຍ, **ຄພ** 121:45.

ຄວາມນຶກຄິດຂອງມະນຸດ ມີຄວາມຊົ່ວ
ຕະຫລອດເວລາ, **ມຊ** 8:22.

**ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ
ຄຣິດ.** ເບິ່ງ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສຳນຶກ, ຄວາມ
ສຳນຶກ; ພຣະເຊຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານ

ບໍລິສຸດ; ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີ
ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ນຳອີກ

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນ, ອຳນາດ, ຫລື ອິດທິ
ພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຣິດ ແລະ
ມອບຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ທຸກ
ສິ່ງ. ມັນແມ່ນກົດ ຊຶ່ງໂດຍກົດນັ້ນທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກ
ປົກຄອງໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
(ຄພ 88:6-13). ມັນຍັງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນໃຫ້
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ
ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄປຫາທາງແຫ່ງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ (ຢຮ
3:19-21; 12:46; ແອວ 26:15; 32:35; ຄພ
93:28-29, 31-32, 40, 42).

ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈຜິດເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນບຸກ
ຄົນ. ມັນເປັນອິດທິພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຕຽມບຸກຄົນໃຫ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ. ມັນເປັນອິດທິພົນສຳລັບຄວາມດີໃນຊີວິດ
ຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ (ຢຮ 1:9; ຄພ 84:46-47).

ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຄວາມສຳນຶກ,
ຊຶ່ງຊ່ວຍເຫລືອບຸກຄົນໃຫ້ເລືອກລະຫວ່າງ
ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຜິດ (ມຣນ 7:16).
ເມື່ອຜູ້ຄົນຮຽນຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິ
ຄຸນ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຂົາຈະຮູ້ສຶກໄວຫລາຍ
ຂຶ້ນ (ມຣນ 7:12-19). ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ຈະຖືກພາໄປສູ່ພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 84:46-
48).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ຂ້າພຣະອົງ, **ພສສ** 27:1. ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນ
ໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ມອບໃຫ້ນັ້ນ, **ອຊຢ** 2:5 (2 ນຟ 12:5). ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄວາມສະຫວ່າງອັນເປັນນິດ,
ອຊຢ 60:19.

ນີ້ແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ຄືຄວາມ
ສະຫວ່າງທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແລະ ສ່ອງແກ່ຄົນ
ທັງປວງ, **ຢຮ** 1:4-9 (ຢຮ 3:19; ຄພ 6:21;

ຄວາມສຸກ

34:1-3). ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຣ 8:12 (ຢຣ 9:5; ຄພ 11:28).

ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມດີ, ແອວ 32:35. ພຣະຄຣິດຄືຊີວິດ ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ແອວ 38:9 (3 ນພ 9:18; 11:11; ອທ 4:12). ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຣນ 7:15-19.

ສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຮຸ່ງແຈ້ງຫລາຍຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງວັນທີ່ສົມບູນ, ຄພ 50:24. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ຄພ 84:45-48 (ຄພ 93:1-2). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:27-28. ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຈະປະຖິ້ມມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນ, ຄພ 93:37.

ຄວາມສຸກ. ເບິ່ງ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ

ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ນະລົກ; ບຸດແທ້ງ ຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ອິດທິພົນຂອງພຣະອົງ; ທີ່ຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ. ລູຊີເຟີ ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງເທລົ່າສະຫວັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ (ຄພ 29:36-37).

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານໄດ້ມາສູ່ໂລກໂດຍການຕົກຂອງອາດາມ (ມຸຊ 6:48). ມະນຸດທີ່ມີຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຊົ່ວ ແມ່ນຕາຍແລ້ວທາງວິນຍານ ໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (1 ຕມທ 5:6). ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໂດຍ

ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງຈິ່ງສາມາດກັບມາສະອາດຈາກບາບ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານກໍຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະອີກ. ທັງຄົນທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ແລະ ມານພ້ອມທັງບໍລິວານຂອງມັນຈະຖືກພິພາກສາ. ຜູ້ທີ່ກະບົດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຕໍ່ຕົນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຄວາມຕາຍນີ້ກໍຖືກເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ (ແອວ 12:16; ຮລມ 14:16-19; ຄພ 76:36-38).

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກຂັບໄລ່ໜີໄປສິ້ນ, ພສສ 37:9.

ການເອົາໃຈໃສ່ກັບທຳມະຊາດຂອງມະນຸດກໍຄືຄວາມຕາຍ, ຮມ 8:6 (2 ນພ 9:39). ກິເລດຕັນຫາຈ່ອງດຶງຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງສູ່ຄວາມພິນາດ ແລະ ຈິບຫາຍ, 1 ຕມທ 6:9. ບາບນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້, ຢກບ 1:15. ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ຈະບໍ່ຖືກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 2:11. ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ພນມ 20:6, 12-14. ຄົນຊົ່ວຈະມີພາກສ່ວນໃນບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ບົນກັບມາດ: ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 21:8 (ຄພ 63:17-18).

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27 (2 ນພ 10:23; ແອວ 29:5; ຮລມ 14:30-31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການໜີຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ 9:10. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແທ້ງນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຢຄ 3:11. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍເຖິດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຈາກຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ແອວ

13:30. ແອວມາຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍສາຍໄສ້ ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ, **ແອວ 36:18.** ຄົນຊົ່ວຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບ ທຳ, **ແອວ 40:26** (ແອວ 12:16). ການຕົກນຳ ເອົາຄວາມຕາຍທາງວິນຍານມາສູ່ມະນຸດຊາດ ທັງປວງ, **ແອວ 42:9** (ຮລມ 14:16–18).

ເມື່ອອາດາມຕົກ, ລາວຈຶ່ງຕາຍທາງວິນ ຍານ, **ຄພ 29:40–41, 44.**

ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຕົກ ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນ ພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ *ນຳ ອີກ*

ການແຍກຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ ອອກຈາກກັນ. ການຕົກໄດ້ນຳຄວາມເປັນ ມະຕະ ແລະ ຄວາມຕາຍມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ (2 ນພ 2:22; ມຊ 6:48). ການຂົດໃຊ້ຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ (1 ກຮທ 15:21–23). ການຟື້ນຄືນຊີວິດແມ່ນມີໃຫ້ລ້າງ ສຳລັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວໃນຊີວິດນີ້ກໍຕາມ (ແອວ 11:42–44). ແຕ່ລະຄົນຈະປະສົບກັບການຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍພຽງເທື່ອດຽວ ເພາະວ່າຫລັງຈາກ ເຮົາໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຕາຍອີກຕໍ່ໄປ (ແອວ 11:45).

ທຸກໆຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກໍຈະຕາຍໄປໝົດ ຕ່າງ ກໍຈະພາກັນກັບຄືນເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ, **ໂຢບ 34:15.** ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕາຍໄປ ພຣະອົງກໍໂສກເສົ້າເສຍໃຈແທ້ໆ, **ພສສ 116:15.** ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຈະກັບ ເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກ ເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, **ປຍຈ 12:7.**

ຄວາມຕາຍໄດ້ມີມາທາງມະນຸດ, **1 ກຮທ 15:21.** ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຖືລູກກະແຈແຫ່ງ ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພນມ 1:18.** ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ, ຫລື ຄວາມໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ ໄປ, **ພນມ 21:4.**

ຄວາມຕາຍຜ່ານມາຫາມະນຸດທັງປວງ,

2 ນພ 9:6, 11 (ແອວ 12:24). ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ ຫລຽວເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະຫ້ານ ຍ້ານກົວ, **ແອວ 27:28.** ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ ລະຫວ່າງ ການຕາຍກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ, **ແອວ 40:11.**

ຄົນທີ່ຕາຍໃນເຮົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ ຄວາມຕາຍ, **ຄພ 42:46.** ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ໃຫ້ຕາຍຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48.** ເຮົາຈະພິສູດ ພວກເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງ ຄວາມຕາຍ, **ຄພ 98:14.**

ເຈົ້າຈະຄືນໄປເປັນດິນອີກ, **ມຊ 4:25.** ອາດາມຕົກ, ແລະ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ມາເຖິງ, **ມຊ 6:48.**

ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດ ອົງ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ *ນຳອີກ*

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສຳລັບຄວາມລ້ຳລວຍ ແລະ ສິ່ງຂອງທາງໂລກ ໃນຂະນະທີ່ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ ເປັນທາງວິນຍານ.

ຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຈະໄດ້ຊັບສົມບັດໝົດທັງ ໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນ ຄົນ ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ, **ມທ 16:26.**

ພວກເຂົາໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຂອງໂລກ, **ແອວ 4:8** (ແອວ 31:27).

ຈົ່ງປ່ອຍວາງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້, **ຄພ 25:10.** ໃຈຂອງມະນຸດໝັກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງໂລກນີ້ຫລາຍ, **ຄພ 121:35.**

ຄວາມຜາສຸກ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຍາກຈົນ; ຖື ສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງ ແລະ ວິທີສຳລັບການດູແລ ຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ ຂອງຜູ້ຄົນ.

ຈົ່ງມີໃຈກວ້າງຂວາງຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ກັບຄືນ ຂັດສົນ ໃນດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 15:11.** ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນ ເລີຍ, **ສພສ 28:27.** ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖືສິນອິດ

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ

ເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ? ຈົ່ງແບ່ງບັນຫາທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອິດທິວ, ຈົ່ງໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ, **ອຊຢ 58:6-7.**

ເມື່ອເຮົາຫົວເຂົ້າ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາກິນ; ເມື່ອເຮົາຫົວນ້ຳ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາດື່ມ. ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງໃນພວກພົນນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, **ມທ 25:35-40.**

ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ, **ມຊຢ 4:16-26.** ພວກເຂົາໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ມຊຢ 18:29.** ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮ່ວມກັນຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 6:6.** ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານ, **ແອວ 34:27-28.** ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, **4 ນພ 1:3.**

ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 42:30-31.** ຍັງມຢາມຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 44:6.** ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈີ່ຈຳຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 52:40.** ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ທີ່ຈະບໍ່ມອບເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຍາກຈົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍອິ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໂລບມາກໂລພາ ແລະ ຈະບໍ່ອອກແຮງ, **ຄພ 56:16-17.**

ໃນຊີໂອນ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **ມຊ 7:18.**

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລິກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ

ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນຳອີກ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫລື ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ.

ເຄາະກຳເປັນຂອງຄົນທີ່ປຽນມືດເປັນແຈ້ງ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນພ 15:20).** ຄວາມມືດຈະບົກ

ຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຄວາມມືດຈະບົກຄຸມພວກເຂົາ, **ອຊຢ 60:2.**

ພຣະເຢຊູ ຈະສອງສະຫວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນມືດ, **ລກ 1:79.** ຄວາມສະຫວ່າງສອງເຂົ້າມາໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນກໍເອົາຂະນະຄວາມສະຫວ່າງບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, **ຢຮ 1:5 (ຄພ 45:7).** ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ແລະ ກາງເວັນກໍໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, **ຮມ 13:12.** ຢ່າເຂົ້າໄປມີສ່ວນໃດໆກັບການກະທຳຝ່າຍຄວາມມືດອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, **ອຟຊ 5:8-11.**

ເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ, **2 ນພ 32:4.** ຊາຕານເຜີຍແຜ່ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, **ຮລມ 6:28-31.**

ອຳນາດແຫ່ງຄວາມມືດແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 38:8, 11-12.** ໂລກທັງໂລກຮ້ອງຄວນຄາງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມມືດ ແລະ ບາບ, **ຄພ 84:49-54.** ຖ້າຫາກດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຈະບໍ່ມີຄວາມມືດໃນພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:67.**

ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແຜ່ອອກໄປໃນບັນດາພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດ, **ມຊ 5:55.**

ຄວາມມືດພາຍນອກ. ເບິ່ງ ນະລິກ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ ຊຶ່ງຮູ້ດ້ວຍໂດຍທາງການເປີດເຜີຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄວາມລຶກລັບບາງຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເທື່ອ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຜດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, **ມທ 13:11.** ເຖິງແມ່ນເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບທັງປວງແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເຮົາກໍບໍ່ມີຄຳອັນໃດ, **1 ກຮທ 13:2.**

ນີໂຟມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງຄວາມ

ລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນພ 1:1. ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນເພື່ອຈະຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 12:9. ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 26:22. ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ່, ແອວ 37:11. ມີຄວາມລຶກລັບຫລາຍຢ່າງທີ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ຈັກນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ, ແອວ 40:3.

ຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ຄພ 19:10. ຖ້າພວກເຈົ້າຖາມ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 42:61, 65 (1 ກສຫ 2:7, 11–14). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 63:23. ຕໍ່ພວກເຂົາເຮົາຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບທັງປວງ, ຄພ 76:7. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າຖືຂໍ້ກະແຈແຮງຄວາມລຶກລັບ, ຄພ 84:19. ຕອນພຣະອົງສະເດັດມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍສິ່ງລັບຂຶ້ນບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້, ຄພ 101:32–33. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບເອົາຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, ຄພ 107:19.

ຄວາມລອດ, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ

ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. ເບິ່ງ ບຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ລອດ, ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳອີກ

ໂອກາດສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອໃຫ້ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໂດຍສະມາຊິກຜູ້ມີຄຳຄວນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຄົນຕາຍໄດ້ຖືກສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຢູ່

ໃນໂລກວິນຍານ ແລະ ອາດຮັບເອົາພິທີການທີ່ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ໃນໂລກມະຕະ.

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ຊອກຫາ ແລະ ຕຽມປະຫວັດຄອບຄົວ ເພື່ອພິຈາລະນາລາຍຊື່ ແລະ ວັນເກີດຂອງບັນພະບຸລຸດ ເພື່ອວ່າພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະໄດ້ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ.

ກ່າວແກ່ພວກທີ່ເປັນຊະເລີຍວ່າ, ຈົ່ງພາກັນໄປເປັນອິດສະລະເຖິດ, ອຊຸຢ 49:9 (ອຊຸຢ 24:22; 1 ນພ 21:9). ປະກາດການບົດປ່ອຍແກ່ຊະເລີຍເສິກ, ອຊຸຢ 61:1 (ລກ 4:18). ລາວຈະນຳພໍ່ກັບລູກມາພົບກັນອີກ, ມລກ 4:5–6 (3 ນພ 25:5–6; ຄພ 110:13–16).

ຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 5:25. ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ, 1 ກສຫ 15:29. ພຣະຄຣິດໄດ້ໄປປະກາດແກ່ບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ່, 1 ປຫ 3:18–20. ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ຂ່າວປະເສີດໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ, 1 ປຫ 4:6.

ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ, ຄພ 76:73. ຈາກນັ້ນການໄຖ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈະເກີດກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາໃນຄຸກ, ຄພ 88:99. ອາງບັບຕິສະມາບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອວ່າໄພພົນຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ຄພ 124:29. ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປຜູ້ທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະເປັນທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:7–10. ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດ ໂດຍປະກາດເສລີພາບແກ່ຊະເລີຍຜູ້ຊື່ສັດຕະຫລອດມາ, ຄພ 138:18.

ວິນຍານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍດວງທີ່ຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ອອກມາ, ມຊ 7:57.

ຄວາມຮູ້. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ, ໂດຍ

ງູທອງ

ສະເພາະເລື່ອງຄວາມຈິງທີ່ສອນ ຫລື ຍິນຍັນ ໂດຍພຣະວິຫານ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮູ້ເຫັນ, **1 ຊມອ 2:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຮອບດ້ານ, **ໂຍບ 37:16**. ການຢາກເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງບັນຍາ, **ສພສ 1:7**. ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢາງແທ້ຈິງເປັນຄົນມີດຽງຢູ່, **ສພສ 17:27**. ຄົນທີ່ຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີຢູ່ເຕັມດິນແດນ, **ອຊຢ 11:9** (2 ນຟ 21:9; 30:15).

ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາກະແຈທີ່ໄຂ່ໄປສູ່ຄວາມຮູ້ໄວ້, **ລກ 11:52**. ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດເກີນກວ່າຄວາມຮູ້, **ອຟຊ 3:19**. ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຂື່ອ, ແລະ ເອົາຄວາມຮູ້ເພີ່ມຄວາມດີ, **2 ປທ 1:5**.

ນີໄຟມີຄວາມຮູ້ຢາງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 1:1**. ພວກເຂົາຈະມາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 6:11**. ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 9:14**. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມຮູ້, **ແອວ 18:35**. ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນໃນເລື່ອງນັ້ນ, **ແອວ 32:34**. ຊາວເລມັນຈະມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, **ຮລມ 15:13**. ພວກທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ 7:15-17**.

ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບຊມຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້, **ຄພ 89:19**. ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຈະຂະຫຍາຍວິນຍານອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, **ຄພ 121:42**. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, **ຄພ 128:11**. ຖ້າຫາກບຸກຄົນໃດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ໃນຊີວິດນີ້, ບຸກຄົນນັ້ນຈະມີມັນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, **ຄພ 130:19**. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະລອດໃນຄວາມໂງ່ງຈ້າ, **ຄພ 131:6**.

ງູທອງ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂມເຊ ນຳອີກ
ງູທອງເຫລືອງທີ່ໂມເຊ ໄດ້ຮັດຂຶ້ນ ຕາມ

ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປົນປົວຊາວອິດສະຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຖືກຮູ້ຈັກຕອດ (ງູທີ່ມີພິດ) ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ່ງກັນດານ (ຈບຊ 21:8-9). ງູທອງເຫລືອງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກມັດຕິດໄວ້ເທິງຮາວໄມ້ ແລະ “ຍົກມັນໄວ້ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ ຈະລອດ” (ແອວ 33:19-22). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບການຍົກງູຕົວນັ້ນຂຶ້ນ ໃນຕົ້ນແຫ້ງແລ່ງກັນດານ ໃສ່ກັບການທີ່ພຣະອົງເອງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ໂຍຮັນ 3:14-15). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍິນຍັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບງູຮ້າຍ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບການປົນປົວ (1 ນຟ 17:41; 2 ນຟ 25:20; ຮລມ 8:14-15).

ເງິນ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ ນຳອີກ

ຫລຽນ, ເຈ້ຍ, ໃບຮັບຮອງ, ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສິ່ງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ. ບາງເທື່ອ ມັນກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງວັດຖຸນິຍົມ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຊື້ເອົາພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, **ອຊຢ 52:3**.

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ເອົາຫຍັງໄປນຳ, ບໍ່ໃຫ້ເອົາຖົງ, ອາຫານ, ເງິນໃສ່ກະເປົາຕອນອອກເດີນທາງ, **ມຣກ 6:8**. ເປໂຕໄດ້ບອກຊີໂມນຜູ້ເປັນພິເວດມົນຄາຖາວ່າ ເງິນຂອງລາວຈະຈົບທາຍໄປກັບລາວ, **ກຈກ 8:20**. ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, **1 ຕມທ 6:10**.

ຢ່າໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, **2 ນຟ 9:50-51** (ອຊຢ 55:1-2; 2 ນຟ 26:25-27). ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອເງິນ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ, **2 ນຟ 26:31**. ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ພວກທ່ານຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, **ຢຄ 2:18-19**. ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆຈະກ່າວວ່າ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບອະໄພຈາກບາບຂອງທ່ານ, **ມມ 8:32, 37**.

ຄົນທີ່ມອບເງິນໃຫ້ສຳລັບອຸດົມການຂອງ ຊີໂອນ ຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍລາງວັນຂອງເຂົາ ໄປ, ຄພ 84:89-90.

ເງິນຄຳ. ເບິ່ງ ເງິນ ນຳອີກ

ຄຳຂອງພາສາອາຣັບ ໝາຍເຖິງ “ຂອງມີ ຄຳ” (ມທ 6:24; ລກ 16:9; ຄພ 82:22).

ຈັກກະພົບໂຣມ. ເບິ່ງ ກຸງໂຣມ ນຳອີກ

ຈັກກະພົບໂຣມໃນສະໄໝບູຮານ. ໃນຍຸກ ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວິກ, ຈັກກະພົບໂຣມ ເປັນຈັກກະພັດໜຶ່ງທີ່ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນໂລກ. ຈັກກະພັດນີ້ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍທຸກ ສິ່ງ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ເອີຟຣັດ, ດານູບ, ຣາຍ, ແອັດ ແລນຕິກ, ແລະ ທະເລຊາຍຊາທາຣາ. ພິລິດ ສະຕິນໄດ້ກາຍເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບມັນ 63 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ເມື່ອປອມເປຍິດຄອງເຢຣູ ຊາເລັມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວໂຣມໄດ້ໃຫ້ສິດແກ່ ຊາວຍີວ ໃນຫລາຍຢ່າງກໍຕາມ, ແຕ່ຊາວຍີວ ຍັງກຽດຊັງກົດໝາຍຂອງຊາວໂຣມຢູ່ ແລະ ຫາ ວິທີກະບົດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

ໂປໂລ ຜູ້ເປັນສັນຊາດໂຣມ ໄດ້ໃຊ້ພາສາ ກຣີກ ຊຶ່ງເປັນພາສາທີ່ມັກໃຊ້ກັນຢູ່ໃນ ຈັກກະພົບ, ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນ ຕະຫລອດທົ່ວຈັກກະພົບ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ ກາຍຊາ, ມທ 22:17-22. ໂປໂລໄດ້ຂໍຮ້ອງ ສິດທິຂອງລາວໃນຖານະເປັນສັນຊາດໂຣມ, ກກຈ 16:37-39 (ກກຈ 22:25-29).

ຈິງ, ຄວາມຈິງ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຄວາມຮູ້; ຮູ້ ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແຈ້ງ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມັນເປັນຢູ່, ແລະ ດັ່ງ ທີ່ມັນເຄີຍເປັນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມັນຈະເປັນ (ຄພ 93:24). ຄວາມຈິງຍັງຖືກອ້າງເຖິງວ່າເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກ ສະຫວັນ.

ຄວາມສັດຊື່ຂອງຄົນຈະພົ້ນຈາກແຜ່ນດິນ ຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມຊ 7:62).

ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຈິງ ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະ, ຢຮ 8:32. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມ ຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, ຢຮ 14:6. ຖ້າພວກເຮົາ ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ ພວກເຮົາກໍຫລອກ ລວງຕົນເອງ, 1 ຢຮ 1:8.

ຄົນຜິດຍ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນ ແຮງ, 1 ນພ 16:2. ຄົນຊອບທຳຮັກຄວາມຈິງ, 2 ນພ 9:40. ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມ ຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ພຣະອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, ອທ 3:12. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຮນ 10:5.

ຄວາມຈິງຈະກຳລັງຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 1:39. ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມສະ ຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄພ 6:15. ພຣະຄຳພີມີມອນບັນຈຸຄວາມຈິງ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 19:26. ພຣະຜູ້ ປອບໂຍນໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອສອນຄວາມ ຈິງ, ຄພ 50:14. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຳໂດຍ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ໄດ້ຮັບມັນດັ່ງທີ່ ສັ່ງສອນໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄພ 50:17-22. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຄພ 75:3-4. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມຈິງຄື ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ 84:45. ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດຄື ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມ ຈິງ, ຄພ 88:6-7, 40. ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ຄືຄວາມຈິງ, ຄພ 88:66. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ, ຄພ 93:29. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:36. ເຮົາໄດ້ບັນຊາ ພວກເຈົ້າໃຫ້ລົງດູລູກຸງຂອງພວກເຈົ້າໃນ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:40. ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາເຕັມໄປ ດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ, ມຊ 1:6.

ຈິດໃຈ

ຈິດໃຈ

ມັນສະໝອງ; ພະລັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ຮູ້ສຶກຕົວ.

ຈົ່ງບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ສຸດຄວາມຄິດ, **1 ຂຄ 28:9.**

ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, **ມທ 22:37.**

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄືຄວາມຕາຍ; ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ 9:39.** ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ອນ 1:10.** ພຣະຄຳໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອຳນາດແກ່ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, **ແອວ 31:5.**

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 8:2.** ສຶກສາມັນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າກ່ອນ, **ຄພ 9:8.** ໃຫ້ຄວາມນອບນັ້ມແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 43:34.** ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນ, **ຄພ 84:54.** ໃຫ້ເຂົ້ານອນແຕ່ຫົວຄຳ, ໃຫ້ຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ, ເພື່ອຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະສົດຊື່ນ, **ຄພ 88:124.**

ຊາຕານບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 4:6.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, **ມຊ 7:18.**

ຈິດວິນຍານ. ເບິ່ງ ວິນຍານ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຈິດວິນຍານໃນສາມແບບ: (1) ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນຍານ, ກ່ອນມະຕະ ແລະ ຫລັງຈາກມະຕະ (ແອວ 40:11–14; ອຣຮ 3:23); (2) ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ໄດ້ຮວມເຂົ້າກັນໃນ ຄວາມເປັນມະຕະ (ຄພ 88:15; ອຣຮ 5:7); ແລະ (3) ບຸກຄົນທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ເປັນອະມະຕະ ຊຶ່ງວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນອີກ (2 ນຟ 9:13; ຄພ 88:15–16).

ເລືອດສາມາດລຶບລ້າງບາບໄດ້ ເພາະມັນແມ່ນຊີວິດ, **ລລວ 17:11.** ພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, **ພສສ 23:1–3.**

ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, **ມທ 22:37 (ມຣກ 12:30).**

ມານກ່ອນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 28:21.** ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະອົງ, **ອມນ 1:26.** ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກ, **ແອວ 32:28.** ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຫົວ ຫລື ກະຫາຍ, **3 ນຟ 20:8.** ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳຂອງສິນລະລຶກ ເປັນສິ່ງຊຳລະຈິດວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຮັບສ່ວນໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ມຣນ 4–5 (ຄພ 20:77–79).**

ຜູ້ທຳງານໃນອານາຈັກ ຈະນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ຜ່ານການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 4:2, 4.** ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄພ 18:10.**

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ, ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, **ມຊ 6:59.**

ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ: ທຸກໆຄົນເປັນລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນຫ່ວງເປັນ ໂຍນຳລູກໆທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຖືວ່າທຸກຄົນສຳຄັນ. ເພາະເຂົາເປັນລູກໆຂອງພຣະອົງ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ທີ່ມີຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ລກ 15:10.** ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ 3:16.**

ພວກເຂົາທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຍ 28:3.** ຈິດວິນຍານໃນເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນຍານໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 39:17.**

ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າແມ່ນການທີ່ຈະນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, **ຄພ 15:6.** ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 18:10–15.**

ນີ້ຄືວົງການ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ

ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຈົບຫາຍ. ເບິ່ງ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ

ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາດໂລຄາ

ຄືການປ່ວຍໂຊ ຫລື ເປັນພະຍາດ. ໃນຂໍ້ ພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອ ການປ່ວຍໂຊທາງຮ່າງ ກາຍ ເປັນສິ່ງບົ່ງບອກເຖິງຄວາມຂາດຄວາມ ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກທາງວິນຍານ (ອຊຢ 1:4-7; 33:24).

ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຫັນ ນ້ຳຕາຂອງເຈົ້າ. ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຫາຍປ່ວຍ, **2 ກສ 20:1-5** (2 ຂຄ 32:24; ອຊຢ 38:1-5).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວ ເພື່ອບັນ ບົວຄົນທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຕ່າງໆ, **ມທ 4:23-24** (1 ນພ 11:31; ມຊຢ 3:5-6). ຄົນທີ່ມີ ສຸຂະພາບດີບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ມີແຕ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ ເທົ່ານັ້ນ, **ມທ 9:10-13** (ມຣກ 2:14-17; ລກ 5:27-32). ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບໍ່? ໃຫ້ເຊີນ ບັນດາເຖົ້າແກ່ມາ, **ຍກບ 5:14-15**.

ພຣະຄຣິດຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 7:10-12**. ພຣະເຢຊູໄດ້ບິນບົວຄົນເຈັບໄຂ້ ໄດ້ປ່ວຍ ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, **3 ນພ 26:15**.

ຈົ່ງບຳລຸງລ້ຽງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍຄວາມ ອ່ອນໂຍນທຸກຢ່າງ, ດ້ວຍສະໝຸນໄພ ແລະ ອາຫານອ່ອນ, **ຄພ 42:43** (ແອວ 46:40). ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈື່ຈຳຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນ ທີ່ເປັນທຸກ, **ຄພ 52:40**. ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍ ດີ, **ຄພ 66:9**.

ເຈຣອມ

ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ, ບຸດຂອງເອໂນດ ແລະ ເຫລນຂອງລີໄຮ. ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງ ຊາວນີໄຟ ເປັນເວລາຫົກສິບປີ, 420-361 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ອນ 1:25; ຈຣ 1:13). ລາວເປັນ ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຂຽນຫຍັງ ຫລາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ (ຈຣ 1:2).

ໜັງສືເຈຣອມ: ມີພຽງສິບຫ້າຂໍ້ຢູ່ໃນໜັງສືນີ້

ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ. ເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ວ່າ ຊາວນີໄຟສືບຕໍ່ຕຳລົງຊີວິດຕາມກົດຂອງ ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ລໍຄອຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນສຳລັບ ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຖືກນຳພາໂດຍບັນດາກະສັດຜູ້ມີສັດທາອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຟັງຕໍ່ ສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຈົດເຊັນບັນຊີ. ເບິ່ງ ພັນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ສື່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໂມເຊ ໄດ້ຂຽນພຣະທຳຈົດເຊັນບັນຊີ. ພຣະທຳຈົດ ເຊັນບັນຊີເລົ່າເລື່ອງການເດີນທາງຂອງຊາວ ອິດສະຣາເອນ ຈາກພູຊິນາຍໄປຫາທົ່ງພຽງ ໂມອາບແຫ່ງການາອານ. ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນ ບົດຮຽນໜຶ່ງທີ່ມັນສອນແມ່ນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງເດີນໄປດ້ວຍສັດທາ, ໄວ້ວາງ ໃຈໃນຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຢາກມີຄວາມສຳເລັດຜົນຕໍ່ໄປ. ມັນບອກ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຊາວ ອິດສະຣາເອນສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດຂອງຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຊື່ຂອງໜັງສືນີ້ໄດ້ມາຈາກ ຈຳນວນສຳມະໂນຄົວ (ຈບຊ 1-2; 26).

ບົດທີ 1-10 ບອກເຖິງການຕຽມອອກເດີນ ທາງຈາກພູຊິນາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 11-14 ບັນຍາຍເຖິງການເດີນທາງ, ສິ່ງ ພວກນັກສືບໄປຫາການາອານ, ແລະ ຊາວອິດ ສະຣາເອນປະຕິເສດເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ. ບົດທີ 15-19 ບັນທຶກກົດຕ່າງໆ ແລະ ເຫດການໃນປະຫວັດສາດ. ບົດທີ 20-36 ເປັນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນປີສຸດທ້າຍໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ່ງກັນດານ.

ຈົມ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ ນຳອີກ

ການເວົ້າພິມພ່ຳ ແລະ ຈົມຕໍ່ຕ້ານພຣະ ປະສົງ, ແຜນ, ຫລື ຜູ້ຮັບໄຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ຄົນເວົ້າຈົມໃຫ້ໂມເຊ, **ອພຍ 15:23-16:3**. ພວກຍົວຈິ່ງພາກັນຈົມໃຫ້ພຣະເຢຊູ, **ຍຮ 6:41**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ

ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈົ່ມຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ, 1 ນພ 2:11-12 (1 ນພ 3:31; 17:17).

ຢ່າຈົ່ມເລີຍກຸ່ງກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຄພ 25:4.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ

ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ເງິນ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ; ຮັງມີ, ຄວາມຮັງມີ ນຳອີກ

ການຂາດຄວາມຖ່ອມຕົວ ຫລື ການສອນຍາກ. ຄວາມຈອງຫອງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ອວດດີຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງກວ່າຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຕົນແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມອວດດີ, ຄວມອິດສາ, ຄວາມຫົວແຂງ, ແລະ ຄວາມຖືຕົວ ກໍເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ອວດດີນຳອີກ.

ຈົ່ງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ລືມໂລພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງພອງຕົນ, ພບຍ 8:11-14. ເຮົາຊັງຄວາມຫຍາບຊ້າ ແລະ ການອວດດີ, ສພສ 8:13 (ສພສ 6:16-17). ຄວາມຈອງຫອງນຳໄປສູ່ການທຳລາຍ, ສພສ 16:18. ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ອວດດີ ຖ່ອມຕົວລົງ, ອຊຍ 2:11-12 (2 ນພ 12:11-12). ຄວາມອວດອົງຂອງເຈົ້າໄດ້ລໍ້ລວງເຈົ້າເອງ, ອບຍ 1:3. ຄົນທີ່ອວດດີທັງໝົດຈະເປັນຄືກັນກັບເພື່ອງເຂົ້າ, ມລກ 4:1 (1 ນພ 22:15; 3 ນພ 25:1; ຄພ 29:9).

ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົດໃຫ້ນ້ອຍລົງ, ມຫ 23:12 (ຄພ 101:42). ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ອວດດີ, 1 ປທ 5:5.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງຫລັງນີ້ ຄືຄວາມຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:36 (1 ນພ 12:18). ເມື່ອເຂົາມີການສຶກສາ ເຂົາຄິດວ່າເຂົາສະຫລຽວສະຫລາດ ຄິດວ່າຕົນສະຫລຽວສະຫລາດ, 2 ນພ 9:28-29. ພວກ

ທ່ານຈຶ່ງຄິດລະເມີເພີ້ຝັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, ຢຄ 2:13, 16 (ແອວ 4:8-12). ພວກທ່ານຖອດຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:28. ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, ຮລມ 3:33-36. ລູກຫລານມະນຸດວ່ອງໄວ ແທ້ນີ້ທີ່ຈະໄຝ່ຝັນໃນຄວາມທະນົງຕົວ, ຮລມ 12:4-5. ຄວາມທະນົງຕົວຂອງຊົນຊາດນີ້ ປະກົດເປັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ, ມຮນ 8:27.

ຈົ່ງລະວັງຄວາມຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວນີໂຟ, ຄພ 38:39. ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມຈອງຫອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 88:121.

ຈອມໂຍທາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງປົກຄອງເຫລົ່າທູດໃນສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ນຳພາຄົນຊອບທຳຕ້ານກັບຄວາມຊົ່ວ (ຄພ 29:9; 121:23).

ຈອມໂຍທາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໄຊ, ພສສ 24:10.

ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຄື ຈອມໂຍທາ, 1 ນພ 20:2.

ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ພະຍາຍາມກັບມະນຸດສະເໝີໄປ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ຄພ 1:33.

ເຈີມ, ການເຈີມ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ນ້ຳມັນ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຈີມ ດ້ວຍນ້ຳມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ພິເສດ, ດັ່ງເຊັ່ນອາໂຣນ ຫລື ປະໂລທິດ ຫລື ກະສັດ ຜູ້ຈະປົກຄອງອິດສະຣາເອນ. ໃນສາດສະໜາຈັກກະວັນນີ້, ການເຈີມແມ່ນການຢອດນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ອຸທິດແລ້ວຢອດໜຶ່ງ ຫລື ສອງຢອດໃສ່ຫົວຂອງບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພອນພິເສດ. ສິ່ງນີ້ສາມາດກະທຳໄດ້ພຽງແຕ່ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຫລັງຈາກການເຈີມ, ບຸກຄົນທີ່ກະທຳ

ໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດດຽວກັນນັ້ນ ອາດຜະນຶກການເຈີມ ແລະ ມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ.

ເຈີມພວກເຂົາ, ແລະ ທິດສົງພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, ອພຍ 28:41 (ລລວ 8:6–12, 30). ທິດສົງລາວໃຫ້ປົກຄອງປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນຂອງເຮົາ, 1 ຊມອ 9:16; 10:1.

ພວກແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຢາໂກໂບ 5:14–15 (ຄພ 42:44).

ເຈົ້າບ່າວ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດມີສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນເຈົ້າບ່າວ. ສາດສະໜາຈັກມີສັນຍາລັກວ່າເປັນເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງ.

ສາວບໍລິສຸດສິບຄົນໄດ້ອອກໄປພົບກັບເຈົ້າບ່າວ, ມທ 25:1–13. ເຈົ້າສາວຍ່ອມເປັນຂອງເຈົ້າບ່າວ, ໂຍຮັນ 3:27–30. ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ພນມ 19:5–10.

ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງເຈົ້າບ່າວ, ຄພ 33:17. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບເຈົ້າບ່າວ, ຄພ 65:3.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່. ເບິ່ງ ສາວົກເຈັດສິບ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ; ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ; ອັກຄະສາວົກ

ໃຈ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ນຳອີກ

ເປັນສັນຍາລັກຂອງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງມະນຸດ ແລະ ເປັນແຫລ່ງທີ່ໃຊ້ປຽບທຽບອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດ.

ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ພບຍ 6:5 (ພບຍ 6:3–7; ມທ 22:37; ລກ 10:27; ຄພ 59:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາຊາຍຄົນໜຶ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ, 1 ຊມອ 13:14. ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ເຮົາເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, 1 ຊມອ

16:7. ຜູ້ທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ ຈະຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ພສສ 24:3–5 (2 ນພ 25:16). ລາວຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, ສພສ 23:7. ເອລີຍາຈະນຳພໍ້ກັບລູກມາພົບກັນອີກ, ມລກ 4:5–6 (ລກ 1:17; ຄພ 2:2; 110:14–15; 138:47; ຈສ—ປ 1:38–39).

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:8 (3 ນພ 12:8). ຄົນຊົ່ວຍ່ອມເອົາສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ, ລກ 6:45.

ຈົ່ງຕາມພຣະບຸດດ້ວຍຄວາມມັ່ງໝາຍເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, 2 ນພ 31:13. ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານແລ້ວບໍ່ ແລະ ເຄີຍປະສົບການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:14. ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 3 ນພ 9:20 (3 ນພ 12:19; ອທ 4:15; ມຣນ 6:2).

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຄພ 8:2.

ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຣນ 7:47); ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຄຣິດມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ວ່າລູກຫລານມະນຸດຄວນມີຕໍ່ກັນ ແລະກັນ (2 ນພ 26:30; 33:7–9; ອທ 12:33–34); ຄວາມຮັກທີ່ສູງສຸດ, ມີກຽດສູງສຸດ, ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມຮັກແພງເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມຮູ້ເຮັດໃຫ້ອວດອົ່ງ, ແຕ່ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນ, 1 ກຣທ 8:1. ຄວາມໃຈບຸນ, ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ, ແມ່ນເກີນກວ່າ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງ, 1 ກຣທ 13. ຈຸດປະສົງຂອງຄຳສັ່ງນີ້ແມ່ນເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກຈາກໃຈບໍລິສຸດ, 1 ຕມທ 1:5. ເອົາຄວາມຮັກພີ່ນ້ອງເພີ່ມຄວາມເຫລື້ອມໃສ, 2 ເປໂຕ 1:7.

ສະຕິປັນຍາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດທັງ ປວງຄວນມີຄວາມໃຈບຸນ, **2 ນພ** 26:30 (ມຣນ 7:44-47). ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານມີສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ແອວ** 7:24. ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຕໍ່ມະນຸດເປັນ ຄວາມໃຈບຸນ, **ອທ** 12:33-34. ຖ້າຫາກ ມະນຸດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບບ່ອນ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາບໍ່ໄດ້, **ອທ** 12:34 (ມຣນ 10:20-21). ໂມໂຣໂນໄດ້ ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງມໍມອນໄວ້ກ່ຽວກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ມຣນ** 7.

ຄວາມໃຈບຸນເຮັດໃຫ້ມະນຸດເໝາະສົມສຳ ລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 4:5-6 (ຄພ 12:8). ຈົ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງ ຄວາມໃຈບຸນ, **ຄພ** 88:125. ໃຫ້ອຸທອນຂອງ ທ່ານເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມໃຈບຸນ, **ຄພ** 121:45.

ສະຕິປັນຍາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດ ຫລື ຂອງປະທານຈາກພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ຈະຕັດສິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຮັບປັນຍາ ຜ່ານປະສົບການ ແລະ ການສຶກ ສາ ແລະ ໂດຍເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ປາດສະຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດຈະບໍ່ມີປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ (2 ນພ 9:28; 27:26).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິປັນຍາໃຫ້ແກ່ໂຊ ໂລໂມນ, **1 ກສ** 4:29-30. ປັນຍາແມ່ນສິ່ງສຳ ຄັນອັນສຸດຍອດ: ສະນັ້ນ ຈົ່ງຫາເອົາປັນຍາໃຫ້ ໄດ້, **ສພສ** 4:7. ຄິດເຖິງຕົນຈົ່ງທົນຮຽນເອົາທຸກ ສິ່ງ, **ສພສ** 19:8.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, **ລກ** 2:40, 52. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິ ປັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຢກບ** 1:5 (ຄພ 42:68; ຈສ—ປ 1:11).

ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບປັນຍາ, **ມຊຢ** 2:17. ຈົ່ງຮຽນຮູ້ປັນຍາໃນໄວທຸ່ມຂອງ ລູກ, **ແອວ** 37:35.

ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບສະຕິປັນຍາ ແລະ ຊຸມຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້, **ຄພ** 89:19. ໃຫ້ຄົນ ທີ່ໂງ່ຈ້າຮຽນຮູ້ປັນຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ** 136:32.

ສະເຕກ

ໜ່ວຍງານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໜ່ວຍງານບໍລິ ຫານຢ່າງໜຶ່ງ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສະເຕກ ປະກອບດ້ວຍຫວອດ ຫລື ສາຂາຫລາຍແຫ່ງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ມັນຈະມີເຂດແດນ ແລະ ເຮັດເປັນຄືພາບຜ້າເຕັນ ທີ່ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນ ເອຊາຢາ 54:2: ທີ່ວ່າ “ຈົ່ງຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັນ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຍາວ; ແລະ ສຽບຫລັກຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ແໜ້ນ.” ແຕ່ລະສະເຕກຂອງຊີໂອນ ຈະຄ້ຳ ຊູ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອສາດສະໜາຈັກ ໃນວິທີທີ່ ຜ້າເຕັນ ຫລື ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຖືກຄ້ຳ ຊູໄວ້ດ້ວຍຫລັກ. ສະເຕກເປັນສະຖານທີ່ເຕົ້າ ໂຮມສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ ກະຈັດກະຈາຍໄປ (ຄພ 82:13-14; 101:17- 21).

ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຫລັກຂອງທ່ານແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານ, **ມຣນ** 10:31 (ຄພ 82:14).

ກຳນົດສະເຕກອື່ນໆໄວ້ໃຫ້ຊີໂອນທີ່ນອກ ເໜືອໄປຈາກສະເຕກແຫ່ງນີ້, **ຄພ** 109:59. ການເຕົ້າໂຮມຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ເທິງສະເຕກຂອງນາງ, ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອການ ບົກປ້ອງ, **ຄພ** 115:6 (ຄພ 101:21). ບ່ອນອື່ນ ຄວນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນສະເຕກ, **ຄພ** 115:18. ປະທານກຸ່ມມະຫາປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມ ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ ປະທານສະເຕກ, **ຄພ** 124:133-134. ຈົ່ງ ອອກໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອວ່າສະເຕກ ຂອງນາງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, **ຄພ** 133:9.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ສັກສິດທີ່
ສູດ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ; ຫົບຄຳພີນັ້ນສຍາ ນຳອີກ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສູນກາງນະມັດ
ສະການຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນລະຫວ່າງ
ການອົບພະຍົບໜີຈາກເອຢິບ. ແທ້ຈິງແລ້ວ
ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ອາດເປັນພຣະ
ວິຫານທີ່ຍົກຍ້າຍໄປນຳໄດ້ ແລະ ສາມາດ
ແຍກອອກເປັນສ່ວນໆ ແລະ ປະກອບເຂົ້າ
ກັນໄດ້. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້
ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຈົນກວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ (ຄພ
124:38).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍແບບແຜນຂອງສະ
ຖານທີ່ນະມັດສະການແກ່ໂມເຊ (ອພຍ 26-
27), ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້
ສ້າງມັນ ຕາມແບບແຜນນັ້ນ (ອພຍ 35-40).
ເມື່ອສະຖານທີ່ນະມັດສະການສຳເລັດຮຽບ
ຮ້ອຍ, ເມກໄດ້ມາປົກຄຸມຜ້າເຕັ້ນໄວ້, ແລະ
ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຕັມຢູ່
ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ (ອພຍ 40:33-
34). ເມກໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຍາມກາງຄືນ, ມີແສງເປັນ
ໄຟພຸ່ງຂຶ້ນເທິງຫໍເຕັ້ນສັກສິດ. ເມື່ອເມກປົກຄຸມ
ຢູ່ເທິງຫໍເຕັ້ນ, ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ຈະຕັ້ງຄ້າຍພັກ. ເມື່ອເມກໄດ້ຍ້າຍໄປຈາກ
ຫໍເຕັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຄ້າຍພັກ
(ອພຍ 40:36-38; ຈບຊ 9:17-18). ລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຫາມສະຖານທີ່ນະມັດ
ສະການໄປນຳ ໃນໄລຍະທີ່ຊັດເຊພະເນຈອນ
ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໃນຕອນ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນດິນການາ
ອານ. ຫລັງຈາກການຍຶດຄອງນັ້ນ, ສະຖານທີ່
ນະມັດສະການ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ ຊີໂລ, ບ່ອນທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ (ຍຊ 18:1). ຫລັງ
ຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສ້າງ
ພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນແລ້ວ, ສະຖານທີ່
ນະມັດສະການທັງໝົດກໍໄດ້ສາບສູນໄປຈາກ
ປະຫວັດສາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເອຊາຢາ ໄດ້ໃຊ້ສະ

ຖານທີ່ນະມັດສະການ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ
ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາຂອງ
ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ (ອຊຍ 33:20; ມຊ 7:62).

ສະພາສູງ

ສະພາຂອງມະຫາປະໂລຫິດສິບສອງຄົນ
ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການຟື້ນຟູສາດສະໜາ
ຈັກ, ຄຳວ່າ ສະພາສູງ ແມ່ນໝາຍເຖິງໜ່ວຍ
ປົກຄອງສອງກຸ່ມ: (1) ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບ
ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:33, 38);
ແລະ (2) ສະພາສູງທີ່ຮັບໃຊ້ພາຍໃນແຕ່ລະ
ສະເຕກ (ຄພ 102; 107:36).

ສະພາວະທີສອງ. ເບິ່ງ ມະຕະ, ຄວາມເປັນ
ມະຕະ

ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ. ເບິ່ງ ອັກຄະ
ສາວົກ

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ,
ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ ນຳອີກ

ພໍ່ຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພົ່ນ
ເກີດໃນວັນທີ 12 ເດືອນກໍລະກົດ, 1771. ພົ່ນ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງລູສີ ແມັກ, ແລະ ພວກ
ພົ່ນມີລູກເກົ້າຄົນ (ຈສ—ປ 1:4). ໂຈເຊັບ
ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ການເປີດເຜີຍ
ຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ໄດ້ເປັນປີຕຸຄົນທຳອິດຂອງ
ສາດສະໜາຈັກ. ພົ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ
14 ເດືອນກັນຍາ, 1840.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄຳແນະນຳແກ່ພົ່ນ
ຜ່ານໂຈເຊັບ ລູກຊາຍຂອງພົ່ນ, ຄພ 4; 23:5.
ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ສືບຕໍ່ຢູ່ກັບ
ຄອບຄົວຂອງລາວ, ຄພ 90:20. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້
ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ກັບອັບຣາ
ຮາມ ທາງຂວາມືຂອງລາວ, ຄພ 124:19. ໂຈ
ເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໄດ້ເຫັນພໍ່ຂອງພົ່ນ ໃນ
ພາບນິມິດ ຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.
ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ
ໃຫ້ປອກພໍ່ຂອງພົ່ນ ກ່ຽວກັບພາບທີ່ພົ່ນໄດ້
ເຫັນ, ຈສ—ປ 1:49-50.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ການພົ້ນພາບພຣະກິດຕິຄຸນ; ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ); ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ; ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ສາດສະດາທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ພົ້ນພາບສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເກີດໃນລັດເວີພັນ ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ ໄດ້ມີຊີວິດຈາກປີ 1805 ເຖິງ 1844.

ໃນປີ 1820, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສາດສະໜາຈັກແຫ່ງໃດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ທີ່ແທ້ຈິງ (ຈສ—ປ 1:1–20). ຕໍ່ມາ ທູດໂມໂຣໂນ ໄດ້ມາຍັງມຸຍາມເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍບ່ອນທີ່ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ທີ່ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ (ຈສ—ປ 1:29–54).

ໂຈເຊັບໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ແລະ ໃນປີ 1830 ໄດ້ຈັດພິມມັນເປັນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ຈສ—ປ 1:66–67, 75). ໃນປີ 1829, ເພິ່ນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຖານະປະໂລຫິດ ຈາກໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແລະ ຈາກ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ຄພ 13; 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:68–70).

ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830, ໂຈເຊັບ ແລະ ຄົນອື່ນໆຫລາຍຄົນ ໄດ້ພົ້ນພາບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນມາໃໝ່ (ຄພ 20:1–4). ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂຈເຊັບ, ສາດສະໜາຈັກຈິ່ງໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນປະເທດການາດາ, ປະເທດອັງກິດ, ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໂດຍສະເພາະໃນລັດໂອໄຮໂອ, ລັດມິເຊິຣີ, ແລະ ລັດອິລໂນຍ. ການຂົ່ມເຫັງທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຕິດຕາມໂຈເຊັບ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ. ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຖືກຂ້າ

ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລໂນຍ, ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ, ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ, 2 ນພ 3:6–15.

ໂດຍທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະມາເຖິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 1:17 (ຄພ 19:13). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ເປັນແອວເດີຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້, ຄພ 20:2. ໂຈເຊັບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກໂດຍເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ຄພ 27:12. ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຄພ 76:23. ພ້ອມດ້ວຍອໍລີເວີຄາວເດີຣີ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພາບນິມິດ, ຄພ 110:1–4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຈເຊັບໃຫ້ເປັນແອວເດີຄວບຄຸມ, ເປັນຜູ້ແປ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ສາດສະດາ, ຄພ 124:125. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຮັດເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດໃນໂລກນີ້ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 135:3.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ນຳອອກມາໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ: ໂຈເຊັບໄດ້ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ທີ່ທູດໂມໂຣໂນໄດ້ມອບໃຫ້ເພິ່ນ, ຊຶ່ງການແປນັ້ນ ໄດ້ຖືກຈັດພິມ ໃນປີ 1830 ເປັນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ ໃຫ້ເຄົ້າໂຄງກ່ຽວກັບຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກ. ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ໃນໜັງສືທີ່ເອີ້ນວ່າ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການນຳໜັງສືໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າອອກມາ, ຊຶ່ງບັນຈຸການແປທີ່ດົນໃຈຂອງການຂຽນບາງຢ່າງຂອງໂມເຊ, ອັບຣາຮາມ, ແລະ ມັດທາຍ, ຄັດເລືອກເອົາມາຈາກປະຫວັດ ແລະ ປະຈັກພະຍານສ່ວນຕົວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມສືບສາມຂໍ້ເລື່ອງຄຳສອນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ສາດສະໜາຈັກຍຶດພັນ.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ແອັຟ

ປະທານຄົນທີ່ທຶກຂອງສາດສະໜາຈັກ; ເປັນລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງໂຮຣຳ ແລະ ນາງ ແມຣີ ຟຽວດິງ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 13 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນວັນທີ 19 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1918.

ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດ ເລື່ອງການໄຖ່ຄົນຕາຍ, ຄພ 138.

ສະມິດ, ຊາມູເອນ ເອັຈ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ນ້ອງຊາຍຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:4). ຊາມູເອນໄດ້ເກີດໃນປີ 1808 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1844. ເພິ່ນເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງ ໃນພະຍານແປດຄົນຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາຄົນທຳອິດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ (ຄພ 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ພັນລະຍາຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່ (ຈສ—ປ 1:4, 7, 20). ນາງໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1776 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ 5 ເດືອນພຶດສະພາ, 1856.

ໂຈເຊັບໄດ້ເຫັນແມ່ຂອງເພິ່ນ ໃນພາບນິມິດຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.

ສະມິດ, ເອມມາ ເຮວ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ພັນລະຍາຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊານາງເອມມາ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດໃຫ້ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ. ນາງຍັງໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະຄົນທຳອິດນຳອີກ.

ການເປີດເຜີຍໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເອມມາ ສະມິດ ກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 25. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳນາງ

ເອມມາ ສະມິດ ເລື່ອງການແຕ່ງງານ, ຄພ 132:51–56.

ສະມິດ, ໂຮຣຳ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ອ້າຍ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ. ໂຮຣຳ ໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 9 ເດືອນກຸມພາ, 1800. ເພິ່ນໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງໂຈເຊັບ ໃນຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕະຫລອດທັງໄດ້ເປັນປີຕຸຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເມື່ອວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ເພິ່ນໄດ້ຖືກຂ້າຍອນຄວາມເຊື່ອພ້ອມກັບໂຈເຊັບ ໃນຄຸກຄາດເທດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄຳແນະນຳຕໍ່ໂຮຣຳ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຄພ 11; 23:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຮຣຳ ສະມິດ ເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, ຄພ 124:15. ໂຮຣຳໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນປີຕຸຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 124:91–96, 124. ໂຈເຊັບ ແລະ ໂຮຣຳໄດ້ຖືກຂ້າຍອນຄວາມເຊື່ອໃນຄຸກຄາດເທດ, ຄພ 135. ໂຮຣຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ໂປດປານອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53.

ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. ເບິ່ງ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ; ພັກຜ່ອນ; ພັນປີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສັນຕິສຸກ (ຄວາມສະຫງົບ) ສາມາດໝາຍເຖິງທັງອິດສະລະພາບຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ ຫລື ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມປອບໂຍນທີ່ເກີດຈາກພຣະວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໄພພິບັດທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ.

ອິດສະລະພາບຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ: ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເສິກສົງຄາມຢຸດຕິລົງ, ພສສ 46:9. ປະຊາຊົນຈະບໍ່ຕຽມເຂົ້າສູ່ການສົງຄາມອີກຈັກເທື່ອ, ອຊຸຢ 2:4.

ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບທຸກໆຄົນ; ຢາແກ້ແຄ້ນເລີຍ, ຣມ 12:18–21.

ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, 4 ນພ 1:4, 15-20.

ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, ຄພ 98:16. ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, ຄພ 105:39.

ສັນຕິສຸກຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ: ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ອົງສັນຕິລາດ, ອຊຸຢ 9:6. ສັນຕິສຸກຈະບໍ່ມີສຳລັບພວກຄົນຊົ່ວ, ອຊຸຢ 48:22.

ກໍມີກອງທັບເທວະດາແຫ່ງສະຫວັນໝູ່ໃຫຍ່, ຮ່ວມກັນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ ລັດສະໝີພາບຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນທີ່ສູງສຸດ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈົ່ງມີສັນຕິສຸກ, ລກ 2:13-14. ເຮົາມອບສັນຕິສຸກໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ, ຢຮ 14:27. ສັນຕິສຸກອັນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເຝົ້າຮັກສາຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຟລປ 4:7.

ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນຶກ, ມຊຢ 4:3. ຕົນຂອງຜູ້ທີ່ຍູ່ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດຄວາມສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ, ມຊຢ 15:14-18 (ອຊຸຢ 52:7). ແອວມາໄດ້ຮັບອຸທຸນຂໍ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກ, ແອວ 38:8. ວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ແອວ 40:12.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຄພ 6:23. ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຄວາມສັນຕິສຸກໃນເຮົາ, ຄພ 19:23. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກ, ຄພ 59:23. ຈົ່ງຫຼົ້ມຫໍ່ຕົນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະແຫ່ງຄວາມດີພ້ອມ ແລະ ສັນຕິສຸກ, ຄພ 88:125. ລູກເອີຍ, ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຄພ 121:7.

ໂດຍທີ່ພົບວ່າມີສັນຕິສຸກຫລາຍຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ, ອຣຮ 1:2.

ສະໄໝບູຮານ. ເບິ່ງ ອາດາມ

ສະຫລາກ

ວິທີເລືອກ ຫລື ກຳຈັດການເລືອກຫລາຍຢ່າງ, ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເຮັດໂດຍການເລືອກເອົາເຈ້ຍໃບໜຶ່ງ ຫລື ເອົາໄມ້ອັນໜຶ່ງ. ສິ່ງນີ້ເອີ້ນວ່າ ສະຫລາກ.

ພວກເຂົາກໍໄດ້ແບ່ງປັນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງໂດຍໃຊ້ສະຫລາກ, ມທ 27:35 (ພສສ 22:18; ມຮກ 15:24; ລກ 23:34; ຢຮ 19:24). ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ສະຫລາກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ແມ່ນມັດເທຍ, ກກງ 1:23-26.

ພວກເຮົາຈົກສະຫລາກກັນ ວ່າຜູ້ໃດໃນກຸ່ມພວກເຮົາ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງລາບານ, 1 ນພ 3:11.

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ທີ່ສຸຂະເສີມ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ຄຳວ່າສະຫວັນມີຄວາມໝາຍຕົ້ນຕໍຢູ່ສອງຢ່າງໃນພຣະຄຳພີ. (1) ມັນເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ ແລະ ເປັນບ້ານໃນອະນາຄົດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 28:12; ພສສ 11:4; ມທ 6:9). (2) ມັນຢູ່ອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນໂລກ (ປຖກ 1:1, 17; ອພຍ 24:10). ສະຫວັນບໍ່ແມ່ນ ທີ່ສຸຂະເສີມ, ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ຊົ່ວຄາວ ບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຂອງຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມທີ່ສຸຂະເສີມຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແຕ່ໃນມື້ທີສາມ, ພຣະອົງໄດ້ບອກນາງມາຣີວ່າ ພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໄປຫາພຣະບິດາເທື່ອ (ລກ 23:39-44; ຢຮ 20:17; ຄພ 138:11-37).

ຂ້ານ້ອຍຫລຽວເບິ່ງຟ້າສະຫວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ພສສ 8:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ພສສ 33:6. ໂອ້ ລູຊິເຟີເອີຍ ເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງຈາກສະຫວັນແລ້ວນີ້, ອຊຸຢ 14:12 (2 ນພ 24:12). ຟ້າສະຫວັນ ຈະດັບສູນໄປດັ່ງໜັງສືມ້ວນທີ່

ໄດ້ມ້ວນໄວ້, **ອຊຢ 34:4.** ເຮົາກຳລັງສ້າງຟ້າສະຫວັນໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່, **ອຊຢ 65:17.** ພຣະເຈົ້າຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ, **ມລກ 3:10.**

ຂ້າແດ່ພຣະບິດາເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ເຄົາລົບບູຊາ, **ມທ 6:9 (3 ນຟ 13:9).** ໂປໂລໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ, **2 ກອທ 12:2.** ໃນສະຫວັນກຳງຽບສະຫງົດ, **ພນມ 8:1 (ຄພ 88:95-98).**

ຖ້າຫາກເຂົາອົດທົນຢ່າງຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າສູ່ສະຫວັນ, **ມຊຢ 2:41.** ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນ, **3 ນຟ 12:45.**

ເຮົາຈະມາໃນໝູ່ແມກແຫ່ງຜູ້ສະຫວັນ, **ຄພ 45:16.** ເອລີຢາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **ຄພ 110:13.** ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກູ່ວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ, **ຄພ 121:36.** ມີຮ່າງກາຍສອງປະເພດຢູ່ໃນສະຫວັນ, **ຄພ 129:1.**

ຊີໂອນໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, **ມຊ 7:23.**

ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງ

ໂມເຊ; ສັກກະບົກ, ຄວາມສັກກະບົກ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານວ່າ ອາຫານສະເພາະບາງຢ່າງເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືວ່າສະອາດ ຫລື, ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພາະສົມທີ່ຈະບໍລິໂພກ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອາຫານທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນນັບຖືວ່າສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງສັງຄົມ. ສັດສາວາສິ່ງ, ນົກ, ແລະ ປາບາງຊະນິດຖືກນັບວ່າ ສະອາດ ແລະ ເພາະສົມທີ່ຈະບໍລິໂພກ, ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະອາດນັ້ນເຂົາເຈົ້າຖືກສັ່ງທຳມະບໍ່ໃຫ້ບໍລິໂພກ (ລລວ 11; ພບຍ 14:3-20). ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດກໍຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຄືກັນ.

ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ສະອາດ ພາຍເຖິງການເປັນອິດສະລະຈາກບາບ ແລະ

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເປັນບາບ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ຖ້ອຍຄຳນີ້ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນລະຍາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດ (ພສສ 24:4). ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳພິເສດສະເໝີໃຫ້ເປັນຄົນສະອາດ (3 ນຟ 20:41; ຄພ 38:42; 133:5).

ພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຈະມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 24:3-5.**

ບໍ່ຕ້ອງຖືຄົນໃດຄົນໜຶ່ງວ່າສະອາດ ຫລື ເປັນມົນທົນ, **ກຈກ 10:11-28.**

ພວກທ່ານຈະເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, **ແອວ 5:19.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິສອນຊີໂອນຈົນກວ່າມັນສະອາດ, **ຄພ 90:36.** ພວກເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ສະອາດ, **ຄພ 133:4-5, 14 (ອຊຢ 52:11).**

ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ເບິ່ງ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ສັກສິດ, ມີຄຸນສົມບັດຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ມີຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມດີພ້ອມທາງວິນຍານ ແລະ ທາງສິນທຳ. ຄວາມສັກສິດບົ່ງບອກເຖິງຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງບຸກຄົນ. ກົງກັນຂ້າມກັບຄຳວ່າ ສັກສິດ ແມ່ນຄຳວ່າ ທຳມະດາ ຫລື ຫຍາບຄາຍ.

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ສັກສິດ, **ອພຍ 19:5-6 (1 ປທ 2:9).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ: ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ, **ລລວ 11:44-45.** ໃຜມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູ ຄືພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, **ພສສ 24:3-4.** ຕ້ອງສິດສອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດສັກສິດ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ສັກສິດ, **ອຊຸກ 44:23.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຮົາດ້ວຍການເອີ້ນທີ່ສັກ

ສັກສິດທີ່ສຸດ

ສິດ, 2 ຕມທ 1:8-9. ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ພຣະຄຳພີອັນ
ສັກສິດຕັ້ງແຕ່ຄາວເຈົ້າຍັງນ້ອຍພຸ່ນ, 2 ຕມທ
3:15. ມະນຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າຊົງດົນໃຈ,
2 ປຕ 1:21.

ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ
ເຈົ້າ, 2 ນພ 2:10. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ
ກາຍມາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການ
ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 3:19. ເດີນໄປ
ຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ
7:22 (ແອວ 13:11-12). ສານຸສິດສາມຄົນ
ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວໃນເນື້ອໜັງ
ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, 3 ນພ 28:1-9,
36-39.

ຢ່າເຮັດຫລັ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ຄພ 6:12.
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຂຽນສິ່ງທີ່ສັກສິດນອກຈາກ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກເຮົາ, ຄພ 9:9. ສະມາ
ຊິກຕ້ອງສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄຳ
ຄວນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການເດີນໄປໃນ
ຄວາມບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຄພ 20:69. ເຈົ້າຈະຜູກມັດຕົວເອງທີ່ຈະ
ກະທຳໃນຄວາມສັກສິດທັງໝົດ, ຄພ 43:9.
ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ສັກສິດ, ຄພ 45:32. ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ
ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ຄພ 63:64. ເດັກນ້ອຍໆບໍລິ
ສຸດ, ຄພ 74:7. ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ
ສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 109:13. ອຸທິດຖວາຍ
ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ,
ຄພ 124:44.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມຊ 6:57 (ມຊ 7:35). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ໄປສູ່ນະຄອນ
ສັກສິດ, ມຊ 7:62.

ສັກສິດທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ;
ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ນຳອີກ

ເປັນຫ້ອງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນສະຖານທີ່ນະ
ມັດສະການຂອງໂມເຊ ແລະ ຕໍ່ມາໃນພຣະ

ວິຫານ. ສັກສິດທີ່ສຸດກໍຖືກເອີ້ນວ່າ “ບ່ອນສັກ
ສິດທີ່ສຸດ” ນຳອີກ (ອພຍ 26:33-34).

ສັ່ງສອນ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ; ວຽກງານເຜີຍ
ແຜ່ ນຳອີກ

ການບອກຂ່າວສານ ທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຫລາຍຂຶ້ນເລື່ອງຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໄວ້
ເພື່ອນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ຜູ້ອ່ອນໂຍນ,
ອຊຢ 61:1 (ລກ 4:16-21). ຈົ່ງໄປຍັງນິເວ
ເວ ແລະ ປະກາດຖ້ອຍຄຳແກ່ປະຊາຊົນ, ຢນ
3:2-10.

ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ພຣະເຢຊູກໍເລີ່ມຕົ້ນ
ປ່າວປະກາດ, ມທ 4:17. ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປ
ທົ່ວໂລກ, ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດ
ສະໂລກທັງໝົດ, ມຣກ 16:15. ພວກເຮົາປະ
ກາດເລື່ອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກຄຶງ, 1 ກຮທ 1:22-
24. ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດແກ່ບັນດາ
ວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ, 1 ປຕ 3:19.

ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກການສັ່ງສອນ ແລະ
ການກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ຢູ່
ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອນ 1:23.
ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນ
ນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ
ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມຊຢ 18:20.
ການສິດສອນພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ນຳພາ
ຜູ້ຄົນມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແອວ 31:5.

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ
ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, ຄພ 11:15. ຈະບໍ່ຖືກ
ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນ ຍົກເວັ້ນ
ແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 42:11.
ພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ຈະຖືກສັ່ງສອນແກ່ທຸກປະຊາ
ຊາດ, ຄພ 133:37.

ໄດ້ເລີ່ມມີການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຕັ້ງແຕ່
ຕົ້ນ, ມຊ 5:58.

ສັດທາ. ເບິ່ງ ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ; ຫວັງ,
ຄວາມຫວັງ ນຳອີກ

ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນບາງສິ່ງ ຫລື ໃນບາງຄົນ.

ດັ່ງທີ່ມັກໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ສັດທາຄືຄວາມ ພົມໃຈ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ທີ່ນຳພາບຸກຄົນໄປເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ຈະຕ້ອງມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກ່ອນມັນ ຈະນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ຄວາມລອດ. ໄຟພິນຍຸກ ສູດທ້າຍກໍມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ອຳນາດຖານະປະໂລ ທິດ, ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ສຳຄັນເລື່ອງການ ພົມພູພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ.

ສັດທາແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍຄວາມຫວັງໃນສິ່ງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງ (ຮຣ 11:1; ແອວ 32:21; ອທ 12:6). ສັດທາຈະມີມາໂດຍ ການໄດ້ຍິນພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງສິດສອນໂດຍ ຜູ້ປະຕິບັດທີ່ມີສິດ ທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າສົ່ງມາ (ຣມ 10:14-17). ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນສັດທາ, ແຕ່ສັດທາທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະຖືກພັດ ທະນາຂຶ້ນ ໂດຍຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອີກຄຳໜຶ່ງ, ສັດທາມາ ເຖິງໂດຍຄວາມຊອບທຳ (ແອວ 32:40-43; ອທ 12:4, 6, 12; ຄພ 63:9-12).

ສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນ, ພາບນິມິດ, ຄວາມຝັນ, ການປິ່ນປົວ, ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ພຣະອົງປະທານໃຫ້ໄຟພິນຂອງພຣະອົງ. ໂດຍສັດທາບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການປົດປາຍ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຈະສາມາດອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ການຂາດສັດທາຈະພາ ບຸກຄົນໄປສູ່ຄວາມໝົດຫວັງ, ຊຶ່ງມາເຖິງເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ມຣນ 10:22).

ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍວ່າເຂົາຊື່ ສັດ, ຮບກ 2:4.

ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ, ມທ 9:22 (ມຣກ 5:34; ລກ 7:50). ໃຫ້ເປັນ ໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າເຖິດ, ມທ 9:29. ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອທີ່ມັດຜັກ ກາດ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້, ມທ 17:20 (ລກ 17:6). ເຮົາໄດ້ອະທິຖານສຳລັບ ເຈົ້າ, ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດໄປ, ລກ 22:32. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ມີແຮງຂຶ້ນ

ມາ, ກຈກ 3:16. ຄວາມເຊື່ອເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍ ເພາະການໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຣມ 10:17. ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເໝືອນກັນ, 1 ກຫ 15:14. ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ ທີ່ສະແດງອອກໂດຍທາງຄວາມຮັກ, ຄລຕ 5:6. ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍຍ້ອນ ພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອຟຊ 2:8 (2 ນພ 25:23). ຈຶ່ງຍົກເອົາຄວາມເຊື່ອເປັນ ເຂນ, ອຟຊ 6:16 (ຄພ 27:17). ເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ ຢ່າງສຸດກຳລັງ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້ ແລ້ວ, 2 ຕມທ 4:7. ຄວາມເຊື່ອຄືຄວາມແນ່ ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້, ຮຣ 11:1. ຖ້າບໍ່ ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພຣະໂທຕໍ່ພຣະ ອົງບໍ່ໄດ້, ຮຣ 11:6. ຄວາມເຊື່ອກໍຢ່າງດຽວ ກັນຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, ຢກບ 2:17-18, 22.

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນຊາ, 1 ນພ 3:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າຫາກເຂົາຈະສະແດງສັດທາໃນພຣະອົງ, 1 ນພ 7:12. ເຂັ້ມໃນເລຍໂຮນາທຳງານຕາມ ສັດທາ, 1 ນພ 16:28. ຈຶ່ງກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂດຍ ມີສັດທາທີ່ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 9:23. ພຣະຄຣິດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນບັນ ດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກ ເຂົາ, 2 ນພ 26:13 (ອທ 12:12; ມຣນ 7:27- 29, 34-38). ບາບຂອງເອໂນດໄດ້ຖືກອະໄພ ໃຫ້ ເພາະສັດທາຂອງລາວໃນພຣະຄຣິດ, ອນ 1:3-8. ຄວາມລອດບໍ່ມາທາຄົນແນວນັ້ນ ນອກຈາກໂດຍສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າ, ມຊຢ 3:12. ໃຈປ່ຽນແປງແລ້ວໂດຍມີ ສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:7. ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 27:14. ຈຶ່ງໂຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້າ ນ້ອຍຕາມສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍອັນມີຢູ່ ໃນພຣະຄຣິດ, ແອວ 14:26. ຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າໃນສັດທາ, ແອວ 22:16.

ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງ
 ເລື່ອງຕ່າງໆ, ແອວ 32:21 (ອທ 12:6). ເພື່ອ
 ມັນຈະໄດ້ງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງ
 ມັນດ້ວຍສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ແອວ 33:23
 (ແອວ 32:28). ການຮັກສາຂອງພວກເຂົາໄດ້
 ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ມັນ
 ເປັນອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະ
 ເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍທີ່
 ສຸດ, ແອວ 57:25–27. ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ
 ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ
 ຈະມີຊີວິດ, ຮລມ 8:15. ເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ
 ສັດທາພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປິ່ນປົວເຈົ້າ, 3 ນພ
 17:8. ຄວາມເຊື່ອຄືສິ່ງທີ່ມັ່ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງບໍ່
 ຫັນເຫັນ, ອທ 12:6. ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດສິ່ງມະ
 ຫັດສະຈັນກໍເຮັດດ້ວຍສັດທາ, ອທ 12:12–18.
 ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາ
 ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມແຂງ
 ສຳລັບເຂົາ, ອທ 12:27–28, 37. ມີມອນໄດ້
 ສິດສອນກຽວກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ
 ຄວາມໃຈບຸນ, ມຣນ 7. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່
 ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ
 ສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ, ມຣນ 7:26.
 ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະແນບສະໜິດ
 ໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ມຣນ 7:28. ຖ້າຫາກທ່ານທູນ
 ຖາມ, ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງ
 ຈະສະແດງຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະຈັກ,
 ມຣນ 10:4.

ປາດສະຈາກສັດທາ ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງບໍ່
 ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຄພ 8:10. ມັນ
 ຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕາມສັດທາໃນຄຳ
 ອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 10:47, 52.
 ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງອິດທິນດ້ວຍສັດທາ
 ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຄພ
 20:25, 29. ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່
 ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ຄພ
 42:14. ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ,
 ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, ຄພ 63:9–
 12. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນລູກໆເລື່ອງສັດທາໃນ
 ພຣະຄຣິດ, ຄພ 68:25. ຈົ່ງສະແຫວງຫາການ

ຮຽນຮູ້, ແມ່ນແຕ່ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ໂດຍ
 ສັດທານຳອີກ, ຄພ 88:118.

ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເປັນຫລັກ
 ທຳເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:4.

ສັນຍາລັກ

ການໃຊ້ບາງຢ່າງເພື່ອປຽບທຽບ ຫລື ເຮັດ
 ໃຫ້ເໝືອນບາງສິ່ງ. ໃນພຣະຄຳພີ ສັນຍາລັກ
 ຈະຖືກໃຊ້ສິ່ງຂອງ, ເຫດການ, ຫລື ສະພາບ
 ການທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່
 ຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຍົກ
 ຕົວຢ່າງ, ສາດສະດາແອວມາໃນພຣະຄຳພີມີ
 ມອນ ໄດ້ໃຊ້ເມັດພິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະ
 ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ແອວ 32).

ສາດສະດາຕະຫລອດທົ່ວພຣະຄຳພີ ໄດ້ໃຊ້
 ສັນຍາລັກ ເພື່ອສອນກຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ສັນຍາລັກບາງຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນລວມທັງພິທີ
 ສະຫລອງ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆ (ມຊ 6:63),
 ການເສຍສະລະ (ຮຮ 9:11–15; ມຊ 5:7–8),
 ສິນລະລຶກ (ປຈສ, ມຣກ 14:20–24 [ພາກ
 ທ້ອຍທ້າຍ]; ລກ 22:13–20), ແລະ ການບັບຕີ
 ສະມາ (ຮມ 6:1–6; ຄພ 128:12–13). ຫລາຍ
 ຊື່ໃນພຣະຄຳພີເປັນສັນຍາລັກ. ພິທີການໃນ
 ຫໍເຕັນສັກສິດ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ກິດ
 ຂອງໂມເຊ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງມີ
 ລັນດອນ (ຮຮ 8–10; ມຊຢ 13:29–32; ແອວ
 25:15; ຮລມ 8:14–15). ສຳລັບຕົວຢ່າງອື່ນໆ,
 ເບິ່ງ ມທ 5:13–16; ຢຮ 3:14–15; ຢຄ 4:5;
 ແອວ 37:38–45.

ສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມ
 ຂອບຄຸນ; ລັດສະໝີພາບ

ສ້າງ, ການສ້າງ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ;
 ຕອນຕົ້ນ; ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
 ວັນຊະບາໂຕ ນຳອີກ

ເພື່ອຈັດລະບຽບ. ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ທ່າງານ
 ຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູ
 ຄຣິດ, ໄດ້ຈັດລະບຽບທາດມູນໃນທຳມະຊາດ
 ເພື່ອປະກອບພ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະ
 ບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ສ້າງ

ມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພວກພຣະອົງ (ມຊ 2:26-27).

ໃນຕອນຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ປຕຸກ 1:1**. ເຮົາຈະສ້າງມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືເຮົາ, **ປຕຸກ 1:26** (ມຊ 2:26-27; ອຣຮ 4:26).

ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະອົງ, **ຍຮ 1:3, 10**. ໂດຍພຣະອົງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງໃນຟ້າສະຫວັນ, **ກລຊ 1:16** (ມຊຢ 3:8; ຮລມ 14:12). ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສ້າງໂລກທັງຫລາຍ, **ຮຣ 1:2**.

ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ, **ມຊຢ 7:27**. ເຮົາໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ລວມທັງທຸກສິ່ງທັງປວງ, **3 ນຟ 9:15** (ມມ 9:11, 17). ມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງເຮົາເອງ, **ອທ 3:15**.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 14:9**. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, **ຄພ 20:18**.

ໂລກຕ່າງໆຈົນນັບຕໍ່ວິວນ ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, **ມຊ 1:33**. ໂດຍພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ, **ມຊ 2:1**. ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ທາງທຳມະຊາດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, **ມຊ 3:5**. ແຜ່ນດິນໂລກນັບເປັນລ້ານໆທີ່ຄືກັນນີ້, ນີ້ຄືງບໍ່ໄດ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງ, **ມຊ 7:30**. ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງລະບຽບ ແລະ ປະກອບຟ້າສະຫວັນ, **ອຣຮ 4:1**.

ສາດສະດາ. ເບິ່ງທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ປະທານ; ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ກ່າວແທນພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະອັກຄະທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດ, ການທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເສີຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະ

ປະກາດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ ແກ່ມະນຸດຊາດ ແລະ ເພື່ອສະແດງຄວາມໝາຍຂອງການກະທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາ. ສາດສະດາປະນາມບາບ ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ. ເພິ່ນເປັນຄົນສົ່ງສອນຄວາມຊອບທຳ. ບາງຄັ້ງ ສາດສະດາ ອາດຖືກດົນໃຈໃຫ້ບອກເຖິງອະນາຄົດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ແມ່ນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ແມ່ນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນປະຈຸບັນ. ສະມາຊິກໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວົກສືບສອງໄດ້ຖືກສະໜັບສະໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເສີຍ.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ 11:29**. ເມື່ອມີຜູ້ທຳນາຍໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະກົດເຮົາເອງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຫັນທາງນິມິດ, **ຈບຊ 12:6**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດສະດາໄປເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ, **2 ກສ 17:13** (2 ຂຄ 36:15-16; ຢມຍ 7:25). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນາຍແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, **ຢມຍ 1:5, 7**. ພຣະອົງໄດ້ເປີດເສີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7**.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງຜູ້ທຳນາຍບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, **ລກ 1:70** (ກຈກ 3:21). ຜູ້ທຳນາຍທຸກຄົນໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດ, **ກຈກ 10:43**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳໄວ້ໃນສາດສະໜາຈັກ, **1 ກຣທ 12:28** (ອຟຊ 4:11). ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວົກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອຟຊ 2:19-20**.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ, **1 ນຟ 3:17-18** (2 ນຟ 26:3). ໂດຍພຣະວິນຍານ ທຸກຢ່າງຍ່ອມເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ,

ສາດສະດາຍິງ

1 ນຟ 22:1–2. ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຫາຊາວນິໄພ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງເວົ້າໄວ້ ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະ ອົງສຳເລັດ, 3 ນຟ 1:13 (ຄພ 42:39).

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະຖືກຕັດອອກ, ຄພ 1:14. ຄົນທີ່ເຊື່ອຖ້ອຍ ຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 20:26. ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາທີ່ພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ກໍຄືກັນກັບວ່າ ມັນມາຈາກ ປາກຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 21:4–6. ການເປີດ ເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ ມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່າ ນັ້ນ, ຄພ 43:1–7. ໜ້າທີ່ຂອງປະທານຄື ຄວບ ຄຸມທັງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງ ໂມເຊ, ທີ່ຈະເປັນສາດສະດາ, ຄພ 107:91–92.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, ຫຼຸຊ 1:6.

ສາດສະດາຍິງ. ເບິ່ງ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະ ຊື່ນຊົມກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ. ສາດສະດາຍິງບໍ່ມີຖານປະໂລຫິດ ຫລື ຂໍ ກະແຈຂອງມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີພຽງແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກເອີ້ນ ວ່າສາດສະດາຍິງ, ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທຳນາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນ ເຣເບກາ, ຮັນນາ, ເອລີຊາເບັດ, ແລະ ມາຣີ.

ມີຮີອາມໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະດາຍິງ, ອພຍ 15:20. ເດໂບຣາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, ຜປ 4:4. ຮຸນດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, 2 ກສ 22:14 (2 ຂຄ 34:22).

ອານາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະດາຍິງ, ລກ 2:36.

ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະ ໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍ; ສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຄຳສອນ ແລະ ວຽກງານຂອງສາດສະໜາ

ຈັກໜຶ່ງຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄດ້ຮັບການຮັບ ຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນວິທີທາງທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະ ອົງເພື່ອຮັບຄວາມສົມບູນໃນພຣະພອນຂອງ ພຣະອົງ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຮູບລັກສະ ນະຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງເອງ, ປຖກ 1:26–27. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11.

ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ຄືພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 17:3.

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນ ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 130:22–23.

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ປະກົດຕໍ່ໃຈ ເຊັ່ນ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:15–20. ພວກເຮົາ ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນ ດອນ, ຫຼຸຊ 1:1.

ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນ: ຖ້າຜູ້ ໃດບໍ່ບັງເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, ຢຮ 3:3–5. ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ້ອງຖິ້ມ ໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກຈກ 2:38. ຈາກນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກຈກ 8:14–17. ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄລຕ 3:26–27.

ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມ ຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, 2 ນຟ 31:11–21.

ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການ ວາງມື, ຄພ 76:50–53.

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງຈຳເປັນຕໍ່ການ ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ມອບຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈສ—ປ 1:70–72.

ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບອກໄວ້, **ຫຼຸຊ 1:4.**

ການເປີດເສີຍ: ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານຳໜ້າກໍເປັນຊົນຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, **ສພສ 29:18.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເສີຍແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7.**

ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງການເປີດເສີຍ, **ມທ 16:17-18 (ຄພ 33:13).**

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານໂດຍການເປີດເສີຍອີກແລ້ວ, **3 ນພ 29:6.**

ການເປີດເສີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່ານັ້ນ, **ຄພ 43:2-7.**

ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ສາດສະດາ: ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອພຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 4:11-16.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ພະຍາກອນ, ສາດສະດາ, ແລະ ອັກຄະສາວິກ, **ຄພ 21:1-3.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, **ຫຼຸຊ 1:6.**

ສິດອຳນາດ: ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ສາວິກຂອງພຣະອົງ, **ລກ 9:1-2 (ຍຮ 15:16).**

ມີໄພລູກຊາຍ ຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17).**

ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 21:4-5.** ບໍ່ມີຄົນໃດຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, **ຄພ 42:11.** ແອວເດີຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ໂດຍກະທຳໃນສິດອຳນາດ, **ຄພ 68:8.**

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດອຳນາດ, **ຫຼຸຊ 1:5.**

ພຣະຄຳພີເພີ່ມເຕີມທີ່ຈະອອກມາ: ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາຈະຮ່ວມກັບກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ, **ອຊກ 37:15-20.**

ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, **1 ນພ 13:38-41.**

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເສີຍເລື່ອງສຳຄັນ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ອີກຫລາຍເລື່ອງ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ: ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອພຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 4:11-16.** ພຣະຄຣິດເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 5:23.**

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **3 ນພ 27:8.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຈັດວາງລະບຽບງານຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກສະໄໝບູຮານ, **ຫຼຸຊ 1:6.**

ວຽກງານເສີຍແຜ່: ເຫດສະນັ້ນພວກເຈົ້າຈິ່ງໄປ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, **ມທ 28:19-20.** ສາວິກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, **ລກ 10:1.**

ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, **ມຊຢ 28:3.**

ພວກແອວເດີຕ້ອງອອກໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ເປັນຄູ່ງ, **ຄພ 42:6.** ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງຖືກສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, **ຄພ 58:64.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານ: ພວກເຂົາເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:4.** ບັນດາເຖົ້າແກ່ຕ້ອງປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຢກບ 5:14.**

ບໍ່ໃຫ້ປະຕິເສດຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຮນ 10:8.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານໄດ້ຖືກລະບຸ

ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ

ໄວ້, ຄພ 46:13-26 (1 ກອທ 12:1-11; ມຣນ 10:9-18).

ພຣະວິຫານ: ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ຈະຕັ້ງພຣະວິຫານຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ຕະຫລອດໄປ, ອຊກ 37:26-27. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິຫານໃນທັນໃດ, ມລກ 3:1.

ນີ້ໄຟໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, 2 ນຟ 5:16.

ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕີສອນສຳລັບ ຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 95 (ຄພ 88:119). ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິຫານເພື່ອເຮັດ ພິທີການສັກສິດສະເພີ, ຄພ 124:37-44. ການສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ການເຮັດພິທີ ການ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນວຽກງານອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 138:53-54.

ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນຍຸກສຸດ ທ້າຍ; ມໍມອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ສະເດັດມາຢັງມຢາມຊາວນີໂຟທີ່ຊອບທຳບໍ່ ດົນຫລັງຈາກການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະອົງຄວນມີຊື່ຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ (3 ນຟ 27:3-8). ໃນສະໄໝປະຈຸບັນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນ“ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄຟພົນຍຸກສຸດທ້າຍ” (ຄພ 115:4).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ການພົ້ນພູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສາດສະໜາ ຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ; ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ອານາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ກຸ່ມໜຶ່ງຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຜູ້ໄດ້ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍການບັບຕີ

ສະມາ ແລະ ການຍືນຍັນ. ສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງຕ້ອງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ຕ້ອງມີສິດອຳນາດ, ຄຳສອນ, ກົດ, ພິທີການ, ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕ້ອງປົກຄອງໂດຍພຣະອົງຜ່ານຕົວແທນທີ່ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ມີຄົນທີ່ເຊື່ອເພີ່ມ ຈຳນວນຂຶ້ນທຸກໆວັນ, ກກຈ 2:47. ພວກເຮົາ ທີ່ມີຫລາຍຄົນກໍ່ຮ່ວມເຂົ້າເປັນຮ່າງກາຍດຽວ ກັນໃນພຣະຄຣິດ, ຣມ 12:5. ເຮົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ, 1 ກອທ 12:13. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ອຟຊ 2:19-20. ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, ອຟຊ 4:11-16. ພຣະຄຣິດເປັນປະມຸກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ, ອຟຊ 5:23.

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍ ບ່ອນກໍ່ຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍ່ເປັນສາດສະໜາ ຈັກດຽວກັນ, ມຊຢ 25:19-22. ສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ແອວ 6:1-6. ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຕາມພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ, 3 ນຟ 27:8. ຄົນໃນສາດ ສະໜາຈັກໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອຖືສິນ ອິດເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນ ທະນາກັນ, ມຣນ 6:5.

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ດຳລົງ ຢູ່ແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 1:30. ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍນີ້, ຄພ 20:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະອົງ, ຄພ 39:13. ເພາະສາດສະ ໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນດັ່ງນັ້ນໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍ, ຄພ 115:4.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟ ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການພົ້ນພູພຣະກິດ ຕິຄຸນ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ,

ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະຄຣິດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ມັນແຕກ
ຕ່າງຈາກສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສະໄໝອື່ນໆ
(ຄພ 115:3-4).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖອກເທຄວາມຮູ້ລົງມາ
ເທິງຫົວຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 121:33.
ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແມ່ນສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ພະ
ຍາກອນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 127:12.
ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ຈະ
ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ
128:21, 24. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊ່ວຍເຕົ້າ
ໂຮມໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 135:3. ໄພ່ພົນ
ຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມໆເພື່ອໃຫ້
ເດີນທາງໄປຫາເຂດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫະ
ລັດອາເມຣິກາ, ຄພ 136:2. ກົດຂອງການແຕ່ງ
ງານໄດ້ຖືກບັງໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ,
ຂປ 1. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່
ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ
ທີ່ມີຄຳຄວນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ, ຂປ 2.

ເລື່ອງລາວຂອງພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳ
ອິດຕໍ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍທຸກຄົນ, ຈສ—ປ
1:1.

ສາດສະໜາຈັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ.
ເບິ່ງ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ມານ—
ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສານຂອງໂປໂລ. ເບິ່ງ ໂປໂລ; ຊື່ຂອງສານ
ແຕ່ລະສະບັບ ນຳອີກ

ໜັງສືສິບສີ່ເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຊຶ່ງຕົ້ນ
ສະບັບເປັນສານທີ່ອັກຄະສາວິກໂປໂລໄດ້ສົ່ງ
ໄປຫາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສານ
ເຫລົ່ານີ້ຖືກແຍກເປັນຫລາຍກຸ່ມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1 ແລະ 2 ເທສະໂລນິກ (ຄ.ສ. 50-51)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເທສະໂລນິກ

ຈາກໂກຣິນ ໂທລະຫວ່າງການໄປສອນສາດ
ສະໜາເທື່ອທີສອງຂອງລາວ. ວຽກງານຂອງ
ລາວຢູ່ເທສະໂລນິກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນກົດ
ຈະການ 17. ລາວຢາກກັບຄືນໄປ ເທສະໂລ
ນິກ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ສາມາດເຮັດ (1 ທສນ 2:18).
ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຕີໂມທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງ
ໃຈຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ມາລາຍງານ
ລາວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ.
ສານສະບັບທຳອິດ ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຂອບ
ພຣະໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງ
ຕີໂມທຽວ. ສານສະບັບທີສອງ ແມ່ນຖືກຂຽນບໍ່
ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ.

1 ແລະ 2 ໂກຣິນໂທ, ຄາລາເຕຍ, ໂຣມ
(ຄ.ສ. 55-57)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂກຣິນ ໂທ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາ
ເທື່ອທີສາມຂອງລາວ ເພື່ອຕອບຄຳຖາມ ແລະ
ດັດແປງຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບໃນບັນດາໄພ່
ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໂກຣິນໂທ.

ສານເຖິງຊາວຄາລາເຕຍ ອາດຖືກຂຽນເຖິງ
ໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກຫລາຍແຫ່ງຕະຫລອດ
ທົ່ວຄາລາເຕຍ. ສະມາຊິກບາງຈຳນວນຂອງ
ສາດສະໜາຈັກໄດ້ປະຖິ້ມພຣະກິດຕິຄຸນໄປ
ຕາມຄວາມເຫັນຂອບກົດໝາຍຂອງຊາວຍິວ.
ໃນຈິດໝາຍສະບັບນີ້, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍຈຸດ
ປະສົງຂອງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງ
ສາດສະໜາທີ່ເຊີດຊູທາງວິນຍານ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂຣມຈາກ
ເມືອງໂກຣິນໂທ, ໃນການຕຽມໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຊາວໂຣມ ສຳລັບການຢັ້ງຢາມຂອງ
ລາວ ທີ່ລາວຫວັງຈະໄປຫາພວກເຂົາ. ຈົດ
ໝາຍສະບັບນີ້ກໍຍັງຍືນຍັນຄຳສອນ ທີ່ຊາວ
ຍິວບາງຈຳນວນຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເປັນ
ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ກຳລັງໄດ້ຖືກກັ້ນຢູ່.

ຟິລິບປອຍ, ໂກໂລຊາຍ, ເອເຟໂຊ,
ຟິເລໂມນ, ເຮັບເຣີ (ຄ.ສ. 60-62)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນ
ຄຸກເທື່ອທຳອິດຢູ່ໃນກຸາໂຣມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວຟິລິບປອຍ

ສານຸສິດ

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສະແດງຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຮັກແພງຂອງລາວຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າຊາວພິລິປປອຍ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ພວກເຂົາ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງຂອງ ພວກເຂົາກັບການຕິດຄຸກຂອງລາວເປັນເວລາ ດົນນານ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂກໂລຊາຍ ຕາມການລາຍງານທີ່ແຈ້ງບອກວ່າ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂກໂລຊາຍ ກຳລັງເຮັດ ຄວາມຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ມາເຖິງໂດຍການຮັກ ສາພິທີການພາຍນອກຝ່າຍດຽວຢ່າງລະມັດ ລະວັງ ແທນທີ່ຈະພັດທະນາຄຸນລັກສະນະ ຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ.

ສານເຖິງຊາວເອເຟໂຊເປັນສະບັບທີ່ສຳ ຄັນຫລາຍ, ເພາະວ່າມັນບັນຈຸຄຳສອນຂອງ ໂປໂລກຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ຄຣິດ.

ສານເຖິງພິເລໂມນ ເປັນຈົດໝາຍສ່ວນຕົວ ກ່ຽວກັບໂອເນຊີໂມ ຂ້າທາດຜູ້ທີ່ໄດ້ຂະໂມຍ ຈາກເຈົ້ານາຍ, ພິເລໂມນ, ແລະ ໄດ້ລັກໜີໄປ ກຸງໂຣມ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງໂອເນຊີໂມກັບຄືນໄປ ຫາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ພ້ອມດ້ວຍຈົດໝາຍຂໍ ໃຫ້ອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ໂອເນຊີໂມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເຮັບເຣີ ເຖິງ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຊາວຍິວ ເພື່ອ ຊັກຊວນພວກເຂົາວ່າ ກົດຂອງໂມເຊໄດ້ສຳ ເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າ ກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາ ແທນກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ.

1 ແລະ 2 ຕີໂມທຽວ, ຕີໂຕ (ຄ.ສ. 64-65)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກລາວ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມເທື່ອທຳ ອິດ.

ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງເອເຟໂຊ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຍຸດ ຍັງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄາດຄະເນ ບາງຢ່າງ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ. ລາວ ໄດ້ຂຽນສານສະບັບທຳອິດເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງ ທີ່ອາດຈາກເມືອງມາເກໂດເນຍ, ເພື່ອແນະນຳ

ແລະ ຊຸກຍູ້ລາວໃນການບັນລຸພາລະກິດຂອງ ລາວ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຕີໂຕ ລະຫວ່າງ ເວລາທີ່ລາວໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ. ລາວ ອາດໄດ້ໄປຍັງມຢາມກະເຣເຕ, ບ່ອນທີ່ຕີໂຕ ຮັບໃຊ້ຢູ່. ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ສ່ວນຫລາຍ ແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ ແລະ ລະບຽບວິໄນ ພາຍໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານສະບັບທີສອງເຖິງຕີໂມ ທຽວ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນ ກ່ອນໂປໂລໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງ ລາວ. ສານສະບັບນີ້ບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍ ຂອງໂປໂລ ແລະ ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າຫານ ທີ່ຍອດຍັງມ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວ ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

ສານຸສິດ. ເບິ່ງ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ; ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ອັກຄະສາວົກ; ແອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ມີຊີວິດ ຕາມຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ (ຄພ 41:5). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງ ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ພຣະຄຣິດໄດ້ເອີ້ນ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:1-4). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ຍັງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງ ຜູ້ຊາຍສິບສອງຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກທີ່ ຈະນຳພາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ ໃນ ທຳມະກາງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ (3 ນຟ 19:4).

ຈົ່ງຜະນຶກກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງ ເຮົາ, **ອຊຍ 8:16.**

ຖ້າພວກເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ຢຮ 8:31.**

ມ້ມອນເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **3 ນຟ 5:12-13.** ພວກທ່ານເປັນສານຸສິດຂອງ ເຮົາ, **3 ນຟ 15:12.** ສານຸສິດສາມຄົນຈະບໍ່ໄດ້ ຊິມລິດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **3 ນຟ 28:4-10.**

ສຽງເຕືອນຈະມາເຖິງໂດຍປາກຂອງສານຸ ສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ 1:4.** ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະ

ຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 45:32. ຜູ້ທີ່ບໍ່
ຈື່ຈຳຄົນຍາກຈົນ, ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປວຍ
ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງ
ເຮົາ, ຄພ 52:40. ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່
ຈະມອບຊີວິດຂອງຕົນ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງ
ເຮົາ, ຄພ 103:27–28.

ສານຸສິດຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ສານຸສິດຊາວນີໄຟ
ສາມຄົນ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ;
ຊາວນີໄຟ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປຽນສະພາບແລ້ວ
ນຳອີກ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້
ເລືອກໄວ້ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີມື່ມອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນອັນດຽວ
ກັນ ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂຮຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ
ໃຫ້ແກ່ສານຸສິດສາມຄົນ—ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອນຳຈິດວິນຍານ
ມາສູ່ພຣະຄຣິດ ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ສະເດັດມາອີກ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຽນສະພາບ ເພື່ອ
ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ຕາຍ
(3 ນພ 28).

ພຣະຄຣິດໄດ້ຍອມເຮັດຕາມຄວາມປາດ
ຖະໜາຂອງສານຸສິດສາມຄົນ ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່
ໄປ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາອີກ, 3 ນພ
28:1–9. ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍຮັບທຸກເວດທະນາ
ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຄວາມຕາຍ ຫລື
ຄວາມໂສກເສົ້າ, 3 ນພ 28:7–9. ເຂົາເຈົ້າຈະ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນ
ຊົມ, 3 ນພ 28:10. ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນ
ໄປສະຫວັນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, 3 ນພ 28:13–17.
ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ທຶນກັບການຂົ່ມເຫັງ,
3 ນພ 28:18–23. ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດແກ່ມື່ມອນ, 3 ນພ 28:24–26 (ມມ
8:10–11). ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ, ຊາວຍິວ, ເຜົ່າທີ່ແຕກ
ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແລະ ບັນດາປະຊາ
ຊາດທັງປວງ, 3 ນພ 28:27–29. ຊາຕານບໍ່
ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເພິ່ນ, 3 ນພ 28:39.

ສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳຫຍາບຄາຍ;
ພົ້ນປະໝາດ, ການພົ້ນປະໝາດ

ສາບແຂ່ງ, ຄຳສາບແຂ່ງ. ເບິ່ງ ຄຳຫຍາບຄາຍ;
ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳສາບແຂ່ງໄດ້ຖືກນຳເອົາ
ມາໃຊ້ຢູ່ໃນກົດແຫ່ງສະຫວັນ ເພື່ອອະນຸຍາດ
ຫລື ນຳການພິພາກສາ ແລະ ຜົນສະທ້ອນ
ມາໃຫ້ບາງສິ່ງ, ບາງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນໂດຍສະ
ເພາະ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ຄຳສາບ
ແຂ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄວາມ
ຮັກ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນ
ອາດຈະຖືກດຳເນີນການໂດຍພຣະເຈົ້າໂດຍ
ກົງ ຫລື ປະກາດໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ
ຂອງພຣະອົງ. ບາງເທື່ອ, ເຫດຜົນແທ້ໆສຳ
ລັບຄຳສາບແຂ່ງພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່
ຮູ້ຈັກ. ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ສະພາບຢູ່ໃນການ
ສາບແຂ່ງຖືກຢູ່ທີ່ຜູ້ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ແຍກຕົນເອງອອກຈາກພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດເອົາຄຳສາບແຂ່ງໄປ
ເພາະສັດທາຂອງບຸກຄົນ ຫລື ຜູ້ຄົນໃນພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການເຊື່ອຟັງກົດ ແລະ ພິທີ
ການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ (ແອວ 23:16–18;
3 ນພ 2:14–16; ຫຼຸຊ 1:3).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງງູເພາະການລົ້ລວງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ, ປຖກ 3:13–15 (ມຊ
4:19–21). ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະ
ເຫັນແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ, ປຖກ 3:17–19
(ມຊ 4:23–25). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງ
ກາອິນເພາະການຂ້າອາເບັນ, ປຖກ 4:11–16
(ມຊ 5:22–41). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງ
ການາອານ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ, ປຖກ
9:25–27 (ມຊ 7:6–8; ອຣຮ 1:21–27). ອິດສະ
ຣາເອນຈະໄດ້ຮັບພອນຖ້າຫາກເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກສາບແຂ່ງຖ້າຫາກບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ພບຍ 28 (ພບຍ 29:18–28). ເກຣາສີ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍ
ພະຍາດຂີ້ທູດຂອງນາອາມານ, 2 ກສ 5:20–
27. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງປະຊາຊາດ

ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເພາະການບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບ ແລະ ການບໍລິຈາກຕ່າງໆ, **ມລກ 3:6-10.**

ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງຕົ້ນໝາກເຕືອ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍໄປ, **ມຣກ 11:11-14, 20-21.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງເມືອງໂຮຂາຊິນ, ເມືອງເບັດຊາອິດາ, ແລະ ເມືອງກາເປນາອູມ, **ລກ 10:10-15.**

ເພາະຊາວເລມັນບໍ່ພັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກແຍກອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຖືກສາບແຂ່ງ, **2 ນຟ 5:20-24.** ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ, **2 ນຟ 26:33.** ພຣະເຈົ້າຈະສາບແຂ່ງຄົນທີ່ທຳການໂສເພນີ, **ຢຄ 2:31-33.** ຊາວນີໄຟຕ້ອງຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, **ຢຄ 3:3-5.** ຜູ້ຄົນທີ່ກະບົດນຳຄຳສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນເອງ, **ແອວ 3:18-19** (ພບຍ 11:26-28). ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການນຳພາຜູ້ຄົນໄປຈາກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 30:43-60.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຊາວນີໄຟ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, **ຮລມ 13:22-23** (2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງຊາວຢາເຣັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, **ອທ 9:28-35.** ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກເອົາການສາບແຂ່ງຂອງອາດາມໄປຈາກເດັກນ້ອຍໆ, **ມຣນ 8:8-12.**

ຜູ້ທີ່ຫັນໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງ, **ຄພ 41:1.** ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະມີບັ້ງບາງຊະນິດ ເພື່ອເຊື່ອມບັນພະບຸລຸດໃສ່ກັບລູກຫລານ, **ຄພ 128:18** (ມລກ 4:5-6).

ຄຳຫຍາບຄາຍ: ການສາບແຂ່ງກໍຍັງໃຊ້ພາສາທີ່ຫຍາບຄາຍ, ໝັ້ນປະໝາດ, ຫລື ດູຖູກ.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພໍ ຫລື ແມ່ຂອງຕົນ, **ອພຍ 21:17** (ມທ 15:4). ຢາສາບແຂ່ງຜູ້ນຳຊົນຊາດຂອງພວກເຈົ້າ, **ອພຍ 22:28** (ປຍຈ 10:20). ຊາຍ ແລະ ຍິງບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ, **ລລວ 24:13-16.**

ເປໂຕໄດ້ສາບແຂ່ງຕອນລາວປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ມທ 26:69-74.**

ຊາວນີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢາກຕາຍ, **ມມ 2:14.**

ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ເບິ່ງກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີໃຊ້ການສາລະພາບຢ່າງໜ້ອຍໃນສອງວິທີທາງ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ການສາລະພາບຄືການກ່າວເຖິງສັດທາຂອງບາງຄົນໃນບາງສິ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນການສາລະພາບວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ (ມທ 10:32; ຣມ 10:9; 1 ຍຮ 4:1-3; ຄພ 88:104).

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ການສາລະພາບຄືການຍອມຮັບຄວາມຜິດ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນການສາລະພາບບາບ. ມັນແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນທີ່ຈະສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບເອົາການໃຫ້ອະໄພຈາກພຣະອົງ (ຄພ 58:42-43). ເມື່ອຈຳເປັນ, ຄວນສາລະພາບບາບຕໍ່ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່. ຄວນສາລະພາບບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ (ໃນຫລາຍໆກໍລະນີນັ້ນຈະເປັນ ອະທິການ).

ລາວຕ້ອງສະລະພາບບາບຂອງຕົນ, **ລລວ 5:5.** ພວກເຂົາຈະສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, **ລລວ 26:40-42.** ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ສາລະພາບຜິດສາ, **ຢຊ 7:19.**

ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ສາລະພາບບາບກຳຂອງຕົນ, **ມທ 3:5-6.**

ຜູ້ລ່ວງລະເມີດທີ່ສາລະພາບບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ມຊຢ 26:29.**

ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ທົນກັບການລົງໂທດ, **ຄພ 19:20.** ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນ, **ຄພ 58:43.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, **ຄພ 61:2.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອະໄພບາບໃຫ້ແກ່

ຜູ້ສາລະພາບບາບ ແລະ ທູນຂໍການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 64:7.

ສາວົກເຈັດສິບ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ແນນຄີເສເດັກ; ອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງ ໃນ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງແນນຄີເສເດັກ. ປະຈຸ ບັນນີ້, ກຸ່ມສາວົກເຈັດສິບ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຊຸມຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ສາວົກເຈັດສິບປະ ຈຳເຂດ. ສາວົກເຈັດສິບຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ (ເບິ່ງ ຄພ 107:34). ພວກເພິ່ນອຸທິດ ເວລາທັງໝົດຂອງຕົນ ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເຈັດສິບຄົນ, ລກ 10:1.

ສາວົກເຈັດສິບຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 107:25–26. ສາວົກເຈັດສິບ ຕ້ອງກະທຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງ ໃນການເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວບ ຄຸມທຸລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນ ປະຊາຊາດທັງປວງ, ຄພ 107:34. ໃຫ້ເລືອກ ເອົາສາວົກເຈັດສິບຄົນອື່ນໆອີກ, ຈົນກວ່າມີ ເຈັດຄູນເຈັດສິບ, ຖ້າຫາກວຽກງານຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການ, ຄພ 107:93–97. ກຸ່ມສາວົກເຈັດ ສິບໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອກຸ່ມແອວເດີທີ່ເຄື່ອນ ທີ່ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາ ໃນທົ່ວ ໂລກ, ຄພ 124:138–139.

ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ລູກກົກ ນຳອີກ

ສິດທິຂອງການໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ເປັນ ຂອງອ້າຍກົກ. ໃນຄວາມໝາຍທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ, ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແມ່ນລວມທັງສິດທິໃດໆ ຫລື ສິດທິທັງໝົດ ຫລື ມູນມໍລະດົກທັງໝົດ ທີ່ ສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເກີດມາໃນ ຄອບຄົວ ແລະ ຕະກູນ.

ໃຫ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ ນີ້, ປຖກ 25:29–34 (ປຖກ 27:36). ລູກກົກ ນັ່ງລຽນຕາມສິດທິຂອງອ້າຍກົກ, ປຖກ 43:33. ເພິ່ນ ໄດ້ມອບພອນໃຫ້ເອຟະຣາອິມກ່ອນມາ ນາເຊ, ປຖກ 48:14–20 (ຢມຍ 31:9). ສິດທິ ຂອງອ້າຍກົກເປັນຂອງໂຢເຊັບ, 1 ຂຄ 5:2.

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິອ້າຍກົກຂອງລາວໄປ, ຮຮ 12:16.

ພວກເຈົ້າເປັນທາຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດ ໝາຍ, ຄພ 86:9. ຊີໂອນມີສິດທິຂອງຖານະປະ ໂລຫິດໂດຍທາຍາດ, ຄພ 113:8 (ອຣຮ 2:9– 11).

ສິດອຳນາດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລ ຫິດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລ ຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຖືກເອີ້ນ ຫລື ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກະ ທຳແທນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ຫລື ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນການເຮັດວຽກງານຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ, ອພຍ 3:12–15. ກ່າວ ທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາສົ່ງເຈົ້າ, ອພຍ 7:2.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ ສິບສອງຄົນ, ມທ 10:1. ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຢຮ 15:16.

ນີໂຟກັບລີໂຮໄດ້ສົ່ງສອນດ້ວຍສິດອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຮລມ 5:18. ນີໂຟ, ລູກຊາຍຂອງ ຮີລາມັນ, ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ມອບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຊາວນີໂຟ, 3 ນພ 12:1– 2.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 20:2. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະ ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະ

ສິນທຳ

ໜ້າຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະໜາ
ຈັກວ່າເຂົາມີສິດອຳນາດ, ຄພ 42:11. ພວກ
ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ໂດຍກະ
ທຳໃນສິດອຳນາດ, ຄພ 68:8. ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີສິດອຳນາດ ເພື່ອປະ
ຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄພ 107:8, 18-
19. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໄປໃນສິດອຳນາດອັນ
ສັກສິດ ຈະກາຍເປັນກົດ, ຄພ 128:9.

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະ
ເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດ
ອຳນາດ, ຫຼຸຊ 1:5.

ສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ;
ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊູ້

ສິນມະຫາສະນິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ສິນລະລຶກ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ;
ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້,
ການຊົດໃຊ້; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ;
ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ; ໄມ້ກາງແຂນ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີ
ວິດ ນຳອີກ

ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ສິນລະລຶກ
ໝາຍເຖິງພິທີຂອງການຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ
ນ້ຳ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຊົດ
ໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົ້າຈີ່ເປັນຕ່ອນໆ ເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເນື້ອກາຍທີ່ສຶກຂາດ; ນ້ຳເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ໂລຫິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫລັງເພື່ອ
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ (1 ກອທ 11:23-
25; ຄພ 27:2). ເມື່ອສະມາຊິກທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, ເຂົາເຈົ້າ
ສັນຍາທີ່ຈະຮັບເອົາ ພຣະນາມຂອງຂອງພຣະ
ຄຣິດໄວ້ກັບຕົນ, ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານພິທີການນີ້, ສະມາຊິກ
ຂອງສາດສະໜາຈັກຕໍ່ພັນທະສັນຍາແຫ່ງການ
ບັບຕິສະມາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃນລະຫວ່າງການກິນເຂົ້າແລງຄາບສຸດ
ທ້າຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບພິທີສິນ
ລະລຶກ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກິນເຂົ້າແລງກັບ

ອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ມທ 26:17-28; ລູກາ
22:1-20).

ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຂຶ້ນມາ, ແລະ
ຂອບພຣະຄຸນ; ແລະ ພຣະອົງກໍຈັບເອົາຈອກ
ຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ, ມທ 26:26-28
(ມຣກ 14:22-24; ລກ 22:19-20). ຜູ້ທີ່ກິນ
ເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງເຮົາ,
ກໍມີຊີວິດນິລັນດອນ, ຢຮ 6:54. ຜູ້ກິນ ແລະ ດື່ມ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ສັ່ງເກດເຖິງພຣະກາຍ ກໍກິນ ແລະ
ດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂທດ,
1 ກອທ 11:29 (3 ນຟ 18:29).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດຊາວນີໂຟສິບ
ສອງຄົນຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບສິນລະລຶກ,
3 ນຟ 18:1-11. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດ
ເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຫ້າມຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈາກການ
ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, 3 ນຟ 18:28-29 (ມມ
9:29). ຄຳອະທິຖານສຳລັບສິນລະລຶກໄດ້ຖືກ
ມອບໃຫ້, ມຣນ 4-5 (ຄພ 20:75-79).

ສິນລະລຶກຕ້ອງຖືກປະຕິບັດໂດຍປະໂລຫິດ
ຫລື ແອວເດີ, ຄພ 20:46, 76. ຄູສອນ ແລະ
ມັກຄະນາຍົກ ບໍ່ມີສິດອຳນາດ ທີ່ຈະໃຫ້ພອນ
ສິນລະລຶກ, ຄພ 20:58. ນ້ຳຕ່າງໆທີ່ນອກເໜືອ
ໄປຈາກນ້ຳເຫລົ້າ ສາມາດໃຊ້ສຳລັບສິນລະ
ລຶກໄດ້, ຄພ 27:1-4.

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດ
ສະຣາເອນ—ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ
ເອນ

ສິບໂປລາ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງໂມເຊ ແລະ
ລູກສາວຂອງເຢທະໂຣ (ອພຍ 2:21; 18:2).

ສິບເຜົ່າ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ

ສຸຂະພາບ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ສຸພາສິດ

ຂໍ້ຄວາມ ຫລື ຄຳແນະນຳສັ້ນໆເລື່ອງສິນທຳ
ພຣະທຳສຸພາສິດ: ຫັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະ
ຄຳພີເດີມທີ່ບັນຈຸຄຳອຸປະມາ, ຂໍ້ຄວາມ, ແລະ
ກາບກອນຫລາຍເລື່ອງ, ບາງເລື່ອງແມ່ນຂຽນ

ໂດຍໂຊໂລໂມນ. ພຣະທຳສຸພາສິດມັກຈະ ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1-9 ບັນຈຸຄຳອະທິບາຍເຖິງບັນຍາທິ ແທ້ຈິງ. ບົດທີ 10-24 ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈຳນວນ ໜຶ່ງກ່ຽວກັບວິທີດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ບົດທີ 25-29 ບັນຈຸສຸພາສິດຂອງ ໂຊໂລໂມນ ທີ່ຄົນຂອງເຮເຊກີຢາ, ກະສັດ ຂອງຢູດາ, ໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ບົດທີ 30-31 ຮ່ວມ ດ້ວຍການບັນຍາຍເຖິງຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ.

ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ສະພາບສູງສຸດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ລັດສະ ພີພາບໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ.

ຢູ່ຊ່ອງໜ້າພຣະອົງນັ້ນມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ ດີ, ພສສ 16:11.

ພວກເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທັງປວງ ເປັນຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 76:58-59. ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເທົ່າທຽມກັບພຣະ ອົງ, ຄພ 88:107. ທູດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງ ຢູ່ຕາມລຳພັງ, ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສູງ ສົ່ງ, ຄພ 132:17. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຕ້ອງແຕ່ງ ງານອີງຕາມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນຈະໄດ້ ຮັບຄວາມສູງສົ່ງໄດ້, ຄພ 132:19-20. ປະຕູທີ່ ນຳໄປສູ່ຄວາມສູງສົ່ງກໍຄື ແລະ ທາງກໍແຄບ, ຄພ 132:22-23. ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 132:29, 37. ເຮົາຜະນຶກຄວາມສູງ ສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເສກາຣີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍ ປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີຊີ ວິດຢູ່ໃນເວລາດຽວກັນກັບສາດສະດາຮັກກາຍ (ອຊຸຣ 5:1; 6:14).

ພຣະທຳເຊກາຣີຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີຊື່ສູງ ເພາະຄຳທຳນາຍຂອງມັນກ່ຽວກັບການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກົດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະ ຄຣິດ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະອົງ (ຊກຍ 9:9; 11:12-13; 12:10; 13:6). ບົດທີ 1-8 ບັນຈຸພາບນິມິດຫລາຍຕອນ ກ່ຽວ ກັບອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດ ທີ 9-14 ບັນຈຸພາບນິມິດກ່ຽວກັບພຣະເມຊີ ອາ, ຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດ ສະຣາເອນ, ສົ່ງຄາມໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.

ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ເບິ່ງ ສິນລະ ລືກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ການເສຍສະລະ ໝາຍ ເຖິງການເຮັດໃຫ້ບາງສິ່ງ ຫລື ບາງຄົນສັກສິດ. ຕອນນີ້ ມັນມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ການສະລະ ໄປ ຫລື ການທົນຮັບການສູນເສຍສິ່ງຂອງ ທາງໂລກ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອານາ ຈັກຂອງພຣະອົງ. ສະມາຊິກໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນເຕັມໃຈ ທີ່ຈະ ເສຍສະລະ ທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຈ ເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ “ສາດສະໜາທີ່ບໍ່ ຮຽກຮ້ອງການເສຍສະລະທຸກສິ່ງ ຈະບໍ່ມີວັນ ມີ ອຳນາດພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງສັດທາອັນຈຳເປັນໃຫ້ ແກ່ຊີວິດ ແລະ ຄວາມລອດ.” ໃນມຸມຂອງນີ້ ລັນດອນ, ພອນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍການເສຍສະລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ ທີ່ເຮົາໄດ້ປ່ອຍ ໄປ.

ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຂັບ ໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະທານກົດແຫ່ງການເສຍສະລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ກົດນີ້ລວມທັງການຖວາຍລູກຫົວປີຂອງສັດ ແຕ່ລະຊະນິດ. ການເສຍສະລະນີ້ ເປັນເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງການເສຍສະລະ ທີ່ຈະຖືກກະທຳ ໂດຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ ເຈົ້າ (ມຊ 5:4-8). ການປະຕິບັດນີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈົນ ເຖິງເວລາພຣະເຢຊູຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ, ຊຶ່ງໄດ້ ຢຸດຕິການມອບສັດເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ຕາມພິ ທິການຂອງພຣະກົດຕີຄຸນ (ແອວ 34:13-14).

ເສບູໂລນ

ໃນສາດສະໜາຈັກ ທຸກວັນນີ້ ສະມາຊິກຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ ທີ່ເປັນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນໍ້າ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ທຸກວັນນີ້ ກໍ່ຖືກຂໍໃຫ້ເສຍສະລະໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ ນຳອີກ (3 ນຟ 9:19–22). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖ່ອມຕົວ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ວາງລາວລົງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ປຖກ 22:1–18 (ຍຄ 4:5). ຈົ່ງເຜົາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ອພຍ 20:24. ສັດທີ່ຈະເອົາມາຖວາຍຕ້ອງບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜິ, ພບຍ 15:19–21. ເຊື່ອຟັງກໍດີກວ່າຖວາຍ, 1 ຊມອ 15:22.

ທີ່ຈະຮັກ ກໍ່ປະເສີດຫລາຍກວ່າຂອງຖວາຍ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງປວງ, ມຣກ 12:32–33. ເຮົາໄດ້ຮັບການຂໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການເສຍສະລະຂອງພຣະຄຣິດ, ຮສ 10:10–14.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນຟ 2:6–7. ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ, ແອວ 34:8–14. ຢາເຜົາສັດຖວາຍບູຊາອີກ; ແຕ່ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແຕ່ພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 9:19–20 (ພສສ 51:16–17; ຄພ 59:8).

ວັນນີ້ເປັນວັນແຫ່ງການເສຍສະລະ, ຄພ 64:23 (ຄພ 97:12). ທຸກຄົນຜູ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໂດຍການເສຍສະລະ ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 97:8. ໂຈເຊັບ ແອັຟສະມິດ ໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງຄົນທຸ່ງທຳ, ຜູ້ໄດ້ເສຍສະລະໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຄພ 138:13. ການໄຖ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານການເສຍ

ສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຄພ 138:35.

ເສບູໂລນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ກັບນາງເລອາ (ປຖກ 30:19–20).

ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ (ປຖກ 49:13). ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງອິດສະຣາເອນ (ຜປ 4:4–6, 10). ພວກເຂົາຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກິເດໂອນນຳອີກ ໃນການຕໍ່ສູ້ຂາວມິດີອານ (ຜປ 6:33–35).

ເສຟານີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງໂຈໂຊຢາ (639–608 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳເສຟານີຢາ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງວັນທີ່ຈະມາເຖິງ ທີ່ຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະພິໂລດ ແລະ ບັນຫາ. ບົດທີ 2 ຕັກເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ເມື່ອປະຊາຊາດທັງປວງຈະມາໂຮມກັນເພື່ອເຮັດເສິກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກຄອງໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.

ເສລີພາບ. ເບິ່ງ ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ສະພາວະ ຫລື ສະພາບຂອງຄວາມສາມາດທີ່ຈະກະທຳ ແລະ ຄິດຢ່າງມີອິດສະລະ. ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ບົດປ່ອຍບຸກຄົນຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບທາງວິນຍານ (ໂຢຮັນ 8:31–36).

ຂ້ານ້ອຍຈະໃຊ້ຊີວິດໃນເສລີພາບ: ເພາະຂ້ານ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ພສສ 119:45.

ທີ່ໃດທີ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳ, ທີ່ນັ້ນກໍມີເສລີພາບ, **2 ກອທ 3:17.** ຈົ່ງຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, **ຄລຕ 5:1 (ຄພ 88:86).**

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ 2:27.** ແຜນດິນນີ້ຈະເປັນແຜນດິນແຫ່ງເສລີພາບ, **2 ນຟ 10:11.** ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບຢ່າງມາດຕະຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໂຟ, **ແອວ 46:36.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງປະກາດເສລີພາບແກ່ວິນຍານທີ່ຖືກຈ້ອງຈຳ, **ຄພ 138:18, 31, 42.**

ເສລຸບບາເບນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມື່ອໄຊຣັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຍີວກັບຄືນມາພິລິດສະຕິນ, ເຊຣຸບບາເບນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຫລື ຕົວແທນຂອງວັງຊາວຍີວ. ຊື່ເປີເຊຍຂອງເພິ່ນແມ່ນ ເສັດບັດຊາ (ອຊຊ 1:8). ເພິ່ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (ອຊຊ 3:2, 8; 5:2).

ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່ຊ່ອຍທຳ, ຄວາມບໍ່ຊ່ອຍທຳ *ນຳອີກ*

ການບໍ່ມີຄວາມສະອາດທາງວິນຍານກໍເປັນເພາະຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະລ້າງມົນທົນໃຫ້ສິ້ນໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, **ອຊຊ 4:4 (2 ນຟ 14:4).**

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສົກກະປົກ, **1 ນຟ 15:34 (ແອວ 7:21).** ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຈະຍັງສົກກະປົກຢູ່, **2 ນຟ 9:16 (ມມ 9:14).** ພວກທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ອາພອນຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົກກະປົກ, **ແອວ 5:22.**

ພວກເຂົາຈະຍັງສົກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ, **ຄພ 88:35.**

ເມື່ອໃດເຮົາຈຶ່ງຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະ ຖືກຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, **ມຊ 7:48.**

ສົງຄາມ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ *ນຳອີກ*

ການສູ້ຮົບ ຫລື ການຂັດແຍ້ງດ້ວຍອາວຸດ; ການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອາວຸດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນດ້ວຍກັບການເຮັດສົງຄາມ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນຄອບຄົວ, ຊັບສົມບັດ, ສິດ, ສິດທິພິເສດ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 43:9, 45-47).

ໂມໂຣໂນໄດ້ພະຍາຍາມປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ສິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 48:10-17.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍກ່ຽວກັບສົງຄາມ, **ຄພ 87.** ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, **ຄພ 98:16, 34-46.** ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັບສົມບັດ, ແລະ ລັດຖະບານ, **ຄພ 134:11.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເຊື່ອຟັງ, ການຍົກຍ້ອງ, ແລະ ໃນການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, **ຫຼຸຊ 1:12.**

ສົງຄາມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ *ນຳອີກ*

ການຂັດແຍ້ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃນບັນດາລູກງທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊາຕານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖິ້ມລົງມາສູ່ໂລກ, **ພນມ 12:4, 7-9.**

ມານພ້ອມດ້ວຍວິນຍານໜຶ່ງສ່ວນສາມໃນສະຫວັນໄດ້ຖືກໂຍນລົງມາ, **ຄພ 29:36-37.** ລູຊີເຟີໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, **ຄພ 76:25-26.**

ສຽງ

ຊາຕານໄດ້ສະແຫວງຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, **ມຊ 4:1-4** (ອຊຢ 14:12-15; ອຣຣ 3:27-28). ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍ, **ອຣຣ 3:26**.

ສຽງ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອເປັນຂ່າວສານອອກສຽງ ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື ອັກຄະທູດຂອງພຣະອົງ. ສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານອາດບໍ່ດັງ ແຕ່ເຂົ້າເຖິງໃຈ ຫລື ຄວາມຄິດ.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ 3:8** (ມຊ 4:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອລິຢາ ໃນສຽງແຜ່ວເປົາ, **1 ກສ 19:11-13**.

ຄົນຊອບທຳຕິດຕາມສຸລະສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, **ຢຮ 10:1-16**. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງ ກໍຍ່ອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ, **ຢຮ 18:37**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, **1 ນຟ 4:6-18**. ສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, **ອນ 1:5**. ມັນເປັນສຸລະສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນິ້ມນວນຢາງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ໄດ້ສຽບແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ, **ຮລມ 5:29-33** (3 ນຟ 11:3-7).

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສຽງຂອງເຮົາເອງ ຫລື ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນກັນ, **ຄພ 1:38**. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 68:2-4**. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, **ຄພ 93:1**.

ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ ທີ່ມາຈາກຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ໃນມະນຸດທັງປວງ (ມຣນ 7:16). ພວກເຮົາໄດ້ເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຄວາມສາມາດທຳມະຊາດ ທີ່ຈະບອກໄດ້ວ່າອັນໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ ອັນໃດຜິດ ເພາະຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ (ຄພ 84:46). ຄວາມສາມາດນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄວາມສຳນຶກ. ການຄອບຄອງມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມສາມາດອື່ນໆ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຮົາອາດຕາຍໄປຜ່ານການບາບ ແລະ ການໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ.

ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍຮູ້ສຶກຜິດຈາກຄວາມສຳນຶກຂອງຕົນ, **ຢຮ 8:9**. ຄວາມສຳນຶກຂອງພວກເຂົາກໍຍັງເປັນພະຍານນຳອີກ, **ຣມ 2:14-15**. ຄົນຂີ້ຕົວະຄືຄົນທີ່ໃຈສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຂົາຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍເຫລັກແດງເຜົາໄໝ້, **1 ຕມທ 4:2**.

ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງພຽງພໍຈົນຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **2 ນຟ 2:5**. ກະສັດເປັນຢາມິນມີຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 2:15**. ຊາວນີໄຟກໍຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນຶກ, **ມຊຢ 4:3**. ຊີເອສຣອມໄດ້ທໍລະມານພາຍໃຕ້ການສຳນຶກໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ, **ແອວ 14:6**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳ ອີງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາ, **ແອວ 29:5**. ການລົງໂທດ ແລະ ກົດທີ່ທ່ຽງທຳນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18**. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **ມຣນ 7:16**.

ທຸກຄົນຄວນມີອິດສະລະທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມສຳນຶກ, **ຄພ 134:2**. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຳນຶກປາດສະຈາກຄວາມຜິດ, **ຄພ 135:4**.

ພວກເຮົາເຊື່ອຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຕາມການບອກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຮົາເອງ, **ຫຼຸຊ 1:11**.

ສວນເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ

ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທີ່;
ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບທັງທ່າງານທາງວິນຍານ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ, ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນກ່າວເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຫລື ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ບາງເທື່ອມັນກ່າວເຖິງຜູ້ຄົນທົ່ວໄປໃນໂລກ.

ສວນອະງຸ່ນຂອງຈອມໂຍທາ ແມ່ນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ອຊຍ 5:7 (2 ນພ 15:7).

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບຄົນທ່າງານຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນ, ມທ 20:1-16.

ຊາວອິດສະຣາເອນເປັນເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການບົວລະບັດຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 5. ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປລີງ່າໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຢຄ 6.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 21:9 (ແອວ 28:14). ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກແຮງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ຄພ 43:28.

ສວນເອເດນ. ເບິ່ງ ເອເດນ

ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ;
ເງິນ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນຂອງລາຍໄດ້ທຸກໆປີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານທາງສາດສະໜາຈັກ. ຫຼືນຈາກເງິນສ່ວນສິບຖືກໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕຶກໂບດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ເພື່ອຄຳຈຸນວງກາງານການເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາ, ແລະ ເພື່ອສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີ ໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສເດັກ, ປຖກ 14:18-20 (ຮຮ 7:1-2, 9; ແອວ 13:15). ສ່ວນສິບທັງໝົດເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ມັນເປັນ

ຂອງສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລລວ 27:30-34. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງ, ພບຍ 14:22, 28. ພວກເຂົາໄດ້ນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີ ມາຖວາຍ, 2 ຂຄ 31:5. ມັນເປັນການຖືກຕ້ອງບໍ່ທີ່ມະນຸດສັ່ນໂກງພຣະເຈົ້າ? ສັ່ນໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສັ່ນໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆ ນັ້ນແຫລະ, ມລກ 3:8-11 (3 ນພ 24:8-11).

ຄົນທີ່ຈ່າຍສ່ວນສິບຈະບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ຄພ 64:23 (ຄພ 85:3). ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍເງິນສ່ວນສິບຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 97:11-12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍກົດສ່ວນສິບ, ຄພ 119. ເງິນສ່ວນສິບຈະຖືກຈັດການໂດຍສະພາ, ຄພ 120.

ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ນຳພາເຂົາໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ. ຜູ້ຄົນທີ່ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຄວນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍພຣະວິນຍານ. ພໍ່ແມ່ທຸກຄົນເປັນຜູ້ສອນ ພາຍໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສະແຫວງຫາ ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງສອນມັນໃຫ້ແກ່ພວກລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ, ພບຍ 4:8-9. ຈົ່ງສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, ພບຍ 6:7 (ພບຍ 11:18-19). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6. ລູກໆຂອງພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊຍ 54:13 (3 ນພ 22:13).

ພວກຂ້າມ້ອຍຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນຄູສອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 3:2. ເມື່ອເຈົ້າສອນຄົນອື່ນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສອນຕົນເອງກ່ອນ, ຣມ 2:21.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແດ່ແລ້ວ ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະ

ຊະເຕຟາໂນ

ເຈົ້າ, 1 ນຟ 1:1 (ອນ 1:1). ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນ ຕ້ອງສອນຢ່າງພາກພຽນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້ ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຢຄ 1:18-19. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກ ທ່ານ, ມຊຢ 2:9. ພວກທ່ານຈະສອນລູກໆ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ມຊຢ 4:15. ບໍ່ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈຜູ້ສິ່ງ ສອນຜູ້ໃດ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ມຊຢ 23:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອຕຽມໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຮັບພຣະຄຳ, ແອວ 16:16. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:2-3. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກແມ່ຂອງ ພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງສະແຫວງຫາບັນຍາ ເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ, ຄພ 1:26. ຈົ່ງສອນກັນ ແລະກັນຕາມໜ້າທີ່ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກ ເຈົ້າ, ຄພ 38:23. ສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິ ຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ ພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12. ເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນ, ຄພ 43:15-16. ພໍແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 68:25-28. ຈົ່ງສອນຄຳສອນຂອງ ອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77-78, 118. ຈົ່ງກຳນົດໃຫ້ມີຜູ້ສອນໃນບັນດາພວກ ເຈົ້າ, ຄພ 88:122. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສອນຄວາມສະ ຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ຄືສາເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ຂອງເຈົ້າ, ຄພ 93:39-42.

ເພື່ອສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງເປັນອິດສະລະ ກັບລູກໆຂອງເຈົ້າ, ມຊ 6:57-61.

ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ: ຖ້ອຍຄຳທີ່ ພວກເຈົ້າຈະເວົ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ມາຈາກພວກເຈົ້າ ເອງ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຈະກ່າວໃນ ພວກເຈົ້າ, ມທ 10:19-20. ເມື່ອພຣະອົງອະທິ ບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຮົາຟັງ ໃຈຂອງພວກ ເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນພວກເຮົາບໍ່ ແມ່ນຫລື, ລກ 24:32. ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງ

ສອນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ກສທ 2:1-14.

ພົ້ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 13:5-9 (ແອວ 17:3; ຮລມ 5:17).

ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາ ໃນການໃຫ້ ມະນຸດຍອມຮັບ, ຄພ 11:21. ເຈົ້າຈະຖືກໄດ້ ຍິນໃນທຸກສິ່ງ ທີ່ເຈົ້າສອນໂດຍພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ, ຄພ 28:1 (ຄພ 52:9). ຖ້າຫາກພວກ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ສອນ, ຄພ 42:14 (ຄພ 42:6). ສອນລູກຫລານ ມະນຸດໂດຍອຳນາດຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ, ຄພ 43:15. ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 50:13-22. ມັນ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ ເອງ ວ່າພວກເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງ, ຄພ 84:85 (ຄພ 100:5-8).

ຊະເຕຟາໂນ

ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເພື່ອສາດສະ ຫາຈັກຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳ ພີໃໝ່. ການສັ່ງສອນຂອງລາວໄດ້ຖືກບອກໄວ້ ລ່ວງໜ້າ ແລະ ອາດເປັນອິດທິພົນໃຫ້ແກ່ວຽກ ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂປໂລ, ຜູ້ມີໜ້າຢູ່ຕອນ ທີ່ຊະເຕຟາໂນຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ສານຊານເຮດຣິນ (ກຈກ 8:1; 22:20).

ຊະເຕຟາໂນເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຊາຍ ເຈັດຄົນ ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໃຊ້ອັກຄະ ສາວົກສິບສອງ, ກຈກ 6:1-8. ຊະເຕຟາໂນ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ພາຍສຳຄັນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ກຈກ 6:8. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ໄດ້ ດຽງກັບຊາວຍິວ, ກຈກ 6:9-10. ລາວຖືກ ກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳຕົວຂຶ້ນໄປຍັງສານ ຊານເຮດຣິນ, ກຈກ 6:11-15. ຊະເຕຟາໂນ ໄດ້ສະເໜີຄະດີຂອງລາວ, ກຈກ 7:2-53. ໂດຍ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ລາວໄດ້ ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໃນພາບນິມິດ, ກຈກ 7:55-56. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກສັ່ງຫານ

ເພາະປະຈັກພະຍານຂອງລາວ, ກາກ 7:54-60.

ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ ນຳອີກ

ຄວາມເປັນທາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ທາງວິນຍານ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, **ອຊກ 39:23.**

ຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຊະເລີຍ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຕ້ອງໄປເປັນຊະເລີຍ, ພມ 13:10.

ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, **1 ນຟ 14:4, 7.** ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, **2 ນຟ 2:27.** ຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະຈັບກຸມ, **2 ນຟ 2:29.** ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, **ແອວ 5:5-6.** ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຍ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ, **ແອວ 12:11.** ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມານລ້ລວງ, ແລະ ຖືກມັນນຳໄປເປັນຊະເລີຍ, **3 ນຟ 18:15.**

ຊັດຮາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊົ່ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫາວັງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງຊັດຮາກແມ່ນ ຮານານີຢາ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍ ໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ຊາຂາຣີຢາ. ເບິ່ງ ໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ; ເອລີຊາເບັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບິດາຂອງໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ. ຊາຂາຣີຢາໄດ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນປະໂລທິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນພຣະວິຫານ.

ຊາຂາຣີຢາໄດ້ຖືກຂ້າລະຫວ່າງພຣະວິຫານ ແລະ ແທ່ນບູຊາ, **ມທ 23:35 (ລກ 11:51).** ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ສັນຍາຊາຂາຣີຢາ ແລະ ເອລີຊາເບັດ ເມຍຂອງລາວ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ, **ລກ 1:5-25 (ຄພ 27:7).** ລາວສາມາດເວົ້າໄດ້, **ລກ 1:59-79.**

ຊາດູກາຍ. ເບິ່ງ ຊາວຢິວ ນຳອີກ

ເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແຕ່ມີອຳນາດຫລາຍທາງການເມືອງໃນບັນດາຊາວຢິວ. ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນຄົນທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດໃນຄວາມເຊື່ອ ເລື່ອງເຮັດຕາມກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ປະຕິເສດຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບ ວິນຍານ ແລະ ທູດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳສອນເລື່ອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ (ມຮກ 12:18-27; ກາກ 4:1-3; 23:7-8).

ຊາຕານ. ເບິ່ງ ມານ

ຊານເຮດຣິນ. ເບິ່ງ ຊາວຢິວ ນຳອີກ

ສະພາສູງ ແລະ ສານສູງສຸດຂອງຊາວຢິວ ທັງຝ່າຍບ້ານເມືອງ ແລະ ສາດສະໜາ. ຊານເຮດຣິນ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກເຈັດສິບເອັດຄົນ ຄັດເລືອກຈາກບັນດາຫົວໜ້າປະໂລທິດ, ເລຂາທິການ, ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່. ໃນພຣະຄຳພີ, ມັນມັກຈະຖືກເອີ້ນວ່າສະພາ (ມທ 26:59; ມຮກ 14:55; ກາກ 5:34).

ຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາວຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຫລວງຂອງອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 16:23-24). ເພາະພະລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງກອງທັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄອຍພູ, ຊາວອັດຊີເຣຍຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາຕົວເມືອງນີ້ໄດ້, ແຕ່ຫລັງຈາກໄດ້ປົດລ້ອມເມືອງໄວ້ເປັນເວລາສາມປີ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດຍຶດເອົາມັນໄດ້ (2 ກສ

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

17:5-6). ເຮືອໄດ້ສ້ອມແປງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຊີບັດ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ ຄຳພີໃໝ່, ຊາມາເຣຍ ເປັນຊື່ຂອງພາກກາງ ຂອງພິລິດສະຕິນ ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ລູກຊາຍຂອງເອນການາກັບນາງຮັນນາ, ຊາມູເອນໄດ້ເກີດມາ ເພື່ອເປັນຄຳຕອບໃຫ້ ແກຄຳອະທິຖານຂອງແມ່ລາວ (1 ຊມອ 1). ຕອນຍັງນ້ອຍ ລາວໄດ້ຖືກພາໄປຢູ່ນ້ຳເອລີ, ຜູ້ ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຢູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະ ເຈົ້າຢູເມືອງຊີໂລ (1 ຊມອ 2:11; 3:1). ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນ ຕອນລາວຍັງ ນ້ອຍ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ຫລັງ ຈາກເອລີໄດ້ຕາຍໄປ, ຊາມູເອນໄດ້ກາຍເປັນ ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາກົດ ໝາຍ, ລະບຽບ, ແລະ ແບບແຜນການນະມັດ ສະການຝ່າຍສາດສະໜາ ໃນແຜ່ນດິນຄົນມາ ໃໝ່ (1 ຊມອ 4:15-18; 7:3-17).

1 ຊາມູເອນ 28:5-20 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງ ຊາມູເອນ ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນເອົາວິນຍານຄົນມາ ໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໝໍ້ຜີ ຢູ່ເມືອງເອນໂດ ເຮ ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງກະສັດໂຊນ. ສິ່ງນີ້ຄົງ ບໍ່ແມ່ນພາບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໝໍ້ຜີ ຫລື ຜູ້ມີເວດມົນຄາຖາ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ ສາດສະດາເຮັດຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີໜຶ່ງ ແລະ ສອງ: ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບາງສະບັບ, ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີ 1 ແລະ 2 ຖືກ ຮວມໄວ້ເປັນປຶ້ມເຫລັ້ມດຽວກັນ. ໃນບາງ ສະບັບກໍຖືກແຍກເປັນສອງເຫລັ້ມ. ໜັງສືສອງ ເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ຮວບຮວມປະຫວັດສາດເປັນເວລາ ປະມານ 130 ປີ, ຈາກຕອນຊາມູເອນເກີດ ຈົນ ເຖິງກ່ອນການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-3 ບັນ ຍາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂງ ແລະ ລົງໂທດຄອບຄົວຂອງເອລີ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຊາມູ ເອນ ໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ.

ບົດທີ 4-6 ບອກກ່ຽວກັບທິບຄຳພີນັ້ນສັນຍາ ໄດ້ ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. ບົດທີ 7-8 ບັນທຶກຄຳເຕືອນຂອງຊາມູເອນ ກ່ຽວກັບ ການມີພຣະປອມ ແລະ ມີກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 9-15 ບັນຍາຍເຖິງການແຕ່ງຕັ້ງໂຊນໃຫ້ ເປັນກະສັດ ແລະ ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນໃນ ຖານະກະສັດ. ບົດທີ 16-31 ເລົ່າປະຫວັດຂອງ ດາວິດ ແລະ ການມີອຳນາດຂອງເພິ່ນ—ຊາມູ ເອນໄດ້ເຈີມດາວິດ ຜູ້ໄດ້ຂ້າໂກລີອາດ. ໂຊນ ກຽດຊັງດາວິດ, ແຕ່ດາວິດປະຕິເສດບໍ່ຍອມຂ້າ ໂຊນ ເຖິງແມ່ນເພິ່ນມີໂອກາດທີ່ຈະເຮັດກໍຕາມ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີສອງ: ໜັງສືບັນຈຸລາຍ ລະອຽດເລື່ອງການປົກຄອງດາວິດ ໃນຖານະ ກະສັດຂອງຢູດາ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ຂອງອິດສະ ຣາເອນທັງໝົດ. ບົດທີ 1-4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການດື່ມລົມລະຫວ່າງຜູ້ຕິດຕາມຂອງ ດາວິດ, ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ຂອງຢູດາ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງໂຊນ. ບົດທີ 5-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວິທີທີ່ດາວິດກາຍເປັນ ຜູ້ມີພະລັງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ. ບົດທີ 11- 21 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງພະ ລັງທາງວິນຍານຂອງດາວິດ ເພາະການບາບ ແລະ ການກະບົດຂອງເພິ່ນ ພາຍໃນຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນເອງ. ບົດທີ 22-24 ບັນຍາຍເຖິງ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງດາວິດ ທີ່ຈະຄືນດີກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນ

ສາດສະດາຊາວເລມັນ ໃນພຣະຄຳພີມໍ ມອນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄປສອນ ແລະ ເຕືອນຊາວນິໄຟ ບໍ່ດົນກ່ອນການກຳເນີດຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນິໄຟ (ຮລມ 13-16).

ຊາເລັມ. ເບິ່ງ ເມນຄີເສເດັກ; ເຢຣູຊາເລັມ ນຳອີກ

ເມືອງໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ບ່ອນທີ່ເມນຄີ ເສເດັກປົກຄອງ. ມັນອາດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ ໃນທຸກ

ວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ. ຄຳວ່າ “ຊາເລັມ” ຄ້າຍຄືຄຳເຮັບເຮີ ທີ່ພາຍເຖິງ “ສັນຕິສຸກ.”

ເມນຄີເສເດັກຜູ້ທີ່ເປັນກະສັດແຫ່ງນະຄອນ ຊາເລັມ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນມາ, **ປຖກ 14:18.**

ເມນຄີເສເດັກ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, **ຮຣ 7:1-2.**

ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ ຊາເລັມ, **ແອວ 13:17-18.**

ຊາຮາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຄົນທຳອິດຂອງອັບຣາຮາມ. ໃນຕອນເຖົ້າແກ່ ນາງໄດ້ກາຍເປັນ ແມ່ຂອງອີຊາກ (**ປຖກ 18:9-15; 21:2.**)

ຊາໂຣຢາ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເມຍຂອງລີໄຮ (1 ນຟ 5:1-8; 8:14-16; 18:19) ແລະ ແມ່ຂອງເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ນີໄຟ, ຢາໂຄບ, ໂຈເຊັບ, ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ (1 ນຟ 2:5; 2 ນຟ 5:6).

ຊາວໂກຣິນໂທ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນໂກຣິນໂທ ເພື່ອດັດແປງຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບໃນບັນດາພວກເຂົາ. ຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ອາໄສໃນສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທາງສິນທຳ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ. ບົດທີ 2-6 ຄຳຕັກເຕືອນຂອງໂປໂລຕໍ່ຄວາມຜິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂກຣິນໂທ. ບົດທີ 7-12 ບັນຈຸຄຳຕອບຂອງໂປໂລຕໍ່ຄຳຖາມບາງຢ່າງ. ບົດທີ 13-15 ມີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໃຍເລື້ອງຄວາມໃຈບຸນ, ຂອງປະທານທາງວິນຍານ, ແລະ ການພື້ນຄືນ

ຊີວິດ. ບົດທີ 16 ບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລເພື່ອໃຫ້ຍືດພັນໃນສັດທາ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳປອບໂຍນ. ບົດທີ 2 ບັນຈຸຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວສຳລັບຕີໂຕ. ບົດທີ 3-7 ກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນຊີວິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບົດທີ 8-9 ແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມເບີກບານໃຈ. ບົດທີ 10-12 ເປັນການປະກາດຕຳແໜ່ງຂອງໂປໂລ ໃນຖານະເປັນອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 13 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ຊາວຄາລາເຕຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຕົ້ນສະບັບເປັນຈົດໝາຍທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ທົ່ວຄາລາເຕຍ. ເນື້ອໃຫຍ່ໃຈຄວາມຂອງຈົດໝາຍນີ້ແມ່ນວ່າອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງສາມາດຖືກພົບເຫັນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນການດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາການສິດສອນຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່ເປັນຊາວຢິວ ຜູ້ຮັກສາກິດຂອງໂມເຊຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຈຳກັດ ຫລື ທຳລາຍອິດສະລະພາບຂອງຕົນທີ່ພົບເຫັນໃນພຣະຄຣິດ. ຢູ່ໃນສານ ໂປໂລໄດ້ສະຖາປະນາການເປັນອັກຄະສາວົກຂອງເພິ່ນເອງ, ໄດ້ອະທິບາຍຄຳສອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໂດຍສັດທາ, ແລະ ຍືນຍັນຄຸນຄ່າຂອງສາດສະໜາທາງແຫ່ງວິນຍານ.

ໃນ ບົດທີ 1 ແລະ 2, ໂປໂລໄດ້ສະແດງຄວາມເສຍໃຈກັບຂ່າວທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບເລື່ອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ໃນບັນດາຊາວຄາລາເຕຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງຂອງເພິ່ນໃນບັນດາອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 3 ແລະ 4 ສົນທະນາກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງສັດທາ ແລະ

ຊາວຄຣິດສະຕຽນ

ວຽກງານ. ບົດທີ 5 ແລະ 6 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາ ເລື່ອງຜົນຂອງຄຳສອນແຫ່ງສັດທາ.

ຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ໄຟຟ້ນ ຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳນີ້ຖືກໃຊ້ທົ່ວໄປຕະຫລອດທົ່ວ ໂລກກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕິດ ຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ເປັນໄຟຟ້ນ ຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 9:13, 32, 41; 1 ກຣທ 1:2; ຄພ 115:4).

ສານຸສິດຖືກເອີ້ນວ່າຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ກຈກ 11:26. ຖ້າມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບທຸກເພາະມີຊື່ວ່າ ເປັນຄຣິດສະຕຽນກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມລະ ອາຍ, 1 ເປໂຕ 4:16.

ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນ ວ່າ ລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 5:7. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຢ່າງແທ້ຈິງຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ ໂດຍຜູ້ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແອວ 46:13-16.

ຊາວຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນຊາມາເຣຍ ຫລັງຈາກອານາຈັກພາກເໜືອ ຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກຍຶດໄປໂດຍຊາວ ອັດຊີເຣຍ. ຊາວຊາມາເຣຍພາກສ່ວນໜຶ່ງ ແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພາກສ່ວນ ໜຶ່ງແມ່ນຄົນຕ່າງຊາດ. ສາດສະໜາຂອງເຂົາ ເຈົ້າແມ່ນການປະບົນກັນທັງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຊາວຢິວ ແລະ ຊາວເພເກັນ ທີ່ບໍ່ມີສາດສະໜາ. ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໂທຊາມາ ເຣຍຜູ້ໃຈດີ ໃນ ລູກາ 10:25-37 ສະແດງເຖິງ ຄວາມກຽດຊົງ ທີ່ຊາວຢິວມີຕໍ່ຊາວຊາມາເຣຍ ເພາະວ່າຊາວຊາມາເຣຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຈາກສາດສະໜາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊັກນຳອັກຄະສາວິກ ໃຫ້ ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແກ່ຊາວຊາມາເຣຍ (ກຈກ 1:6-8). ພິລິບໄດ້ສືບສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະຄຣິດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແກ່ຊາວຊາ ມາເຣຍ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍ ຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ (ກຈກ 8:5-39).

ຊາວເທສະໂລນິກ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນ ເປັນຈົດໝາຍສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນເຖິງ ຊາວເທສະໂລນິກ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ເມືອງ ໂກຣິນໂທ ລະຫວ່າງການໄປຢັ້ງມາຍາມເອີ ຣົບເທື່ອທຳອິດຂອງລາວ ປະມານ ຄ.ສ. 50. ວຽກງານຂອງລາວ ໃນເມືອງເທສະໂລນິກ ໄດ້ ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນ ກິດຈະການ 17. ໂປໂລ ຢາກກັບຄືນໄປເມືອງເທສະໂລນິກ ແຕ່ບໍ່ສາ ມາດເຮັດໄດ້ (1 ທສນ 2:18). ສະນັ້ນລາວ ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຕີໂມທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ປ່ຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ ແລະ ມາລາຍງານລາວກຽວກັບ ຄວາມທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນ ສານສະບັບທຳອິດ ເມືອງດ້ວຍຄວາມຂອບ ພຣະໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງ ຕີໂມທຽວ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-2 ບັນ ຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳອະທິຖານ ຂອງລາວສຳລັບໄຟຟ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ; ບົດທີ 3-5 ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳເລື່ອງການເຕີບໂຕທາງ ວິນຍານ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ພົມມະຈັນ, ຄວາມ ພາກພຽນ, ແລະ ການສະເດັດມາຄົງທິສອງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນ ຈຸຄຳອະທິຖານສຳລັບໄຟຟ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ກ່າວເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອທີ່ ຈະເກີດຂຶ້ນ. ບົດທີ 3 ບັນຈຸຄຳອະທິຖານຂອງ ໂປໂລ ເພື່ອອຸດົມການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຈະ ມີໄຊ.

ຊາວນີໂຟ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ນີໂຟ, ລູກຊາຍ ຂອງລີໄຮ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫລາຍ ຄົນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງສາດສະດານີໂຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ພວກເຂົາໄດ້ແຍກຕົວ ອອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນຄົນຊອບທຳກວ່າຊາວເລມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຊາວເລມັນ ທຳລາຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຊາວນີໄຟແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ, **2 ນຟ 5:5-17.** ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວເລມັນກໍເປັນຊາວນີໄຟ, **ຍດ 1:13.** ຊາວນີໄຟຍັງໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ, **ແອວ 43:6-9, 45.** ຊາວນີໄຟບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ສະຫງົບສຸກເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມໂຣໂນ, **ແອວ 50:23.** ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ, **ແອວ 62:40.** ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **ຮມ 6:34-35.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, **3 ນຟ 11:1-28:12.** ຜູ້ຄົນທັງໝົດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, **4 ນຟ 1:2-3.** ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ, **4 ນຟ 1:15-16.** ຊາວນີໄຟເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຖືຕົວ, **4 ນຟ 1:43.** ມີເລືອດແລະ ການຂ້າພັນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, **ມມ 2:8.** ຊາວນີໄຟໄດ້ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມໍ່ມອນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ນຳພາພວກເຂົາ, **ມມ 3:9-11.** ຊາວນີໄຟທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີຄົນ, **ມມ 6:7-15.** ຊາວນີໄຟທຸກຄົນຜູ້ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກຂ້າ, **ມຮນ 1:2.**

ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 3:18.** ຈົ່ງລະວັງຄວາມທະນົງຕົວ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວນີໄຟ, **ຄພ 38:39.**

ຊາວພິລິບປອຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພິລິບປອຍ ໃນຂະນະທີ່ລາວຕິດຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມ ເທື່ອທຳອິດ. ຕອນນີ້ ມັນເປັນພຣະທຳພິລິບປອຍ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໜຶ່ງ, ຄວາມອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ຄວາມບາກບັນ. ບົດທີ 2 ເນັ້ນວ່າ ທຸກຄົນຈະກົມຂາບພຣະຄຣິດ ແລະ

ວ່າແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ຕົນເອງ. ໃນ ບົດທີ 3, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ລາວໄດ້ເສຍສະລະທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 4, ໂປໂລໄດ້ຂອບໃຈໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວພິລິບປອຍ ສຳລັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາ.

ຊາວຢາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ; ຢາເຣັດ; ຢາເຣັດ, ນັ່ງຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຢາເຣັດ, ນັ່ງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ອທ 1:33-41). ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາເຂົາເຈົ້າຈາກທ່າບາເບນ ໄປຫາອາເມຣິກາ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ອທ 1:42-43; 2-3; 6:1-18). ເຖິງແມ່ນວ່າຄັ້ງໜຶ່ງປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນເຖິງໜຶ່ງລ້ານຄົນ, ແຕ່ທັງໝົດໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍຄົນຊົ່ວ (ອທ 14-15).

ຊາວຍິວ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ); ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຊາວຍິວອາດເປັນໄດ້ທັງ (1) ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງຢູດາ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ, (2) ຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ໃນອານາຈັກພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ, ຫລື (3) ຜູ້ຄົນທີ່ປະພຶດຕົນຕາມສາດສະໜາ, ການດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຕາມສາດສະໜາຢູດາ ແຕ່ອາດເປັນ ຫລື ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາດຍິວໂດຍກຳເນີດກໍໄດ້. ມັນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມເຄີຍຊົນທີ່ຈະກ່າວຄຳວ່າ ຊາວຍິວ ເພື່ອໝາຍເຖິງຕະກຸນຂອງຢາໂຄບ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງຜິດ. ມັນຄວນຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ກັບຄົນຈາກອານາຈັກຢູດາ ຫລື, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້, ຄົນຂອງເຜົ່າຢູດາ ແລະ ຊົນເຜົ່າອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ອຳນາດຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກຢູດາ ຈົນກວ່າຊີໂລມາ, **ປຖກ 49:10.**

ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, ພວກຍິວກ່ອນ, **ຮມ 1:16.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລ້ຽງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນສາດ

ຊາວເລມັນ

ສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄືພຣະເມຊີອາ, 1 ນຟ 10:4. ເມື່ອທັງສີໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ, 1 ນຟ 14:23. ຊາວຍິວຈະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, 2 ນຟ 25:15. ຊາວຍິວເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໃນສະໄໝບູຮານ, 2 ນຟ 29:4. ຊາວຍິວຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະເລີ່ມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 30:7. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມຮັບຫີນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ, ຢຄ 4:14-16. ຊາວຍິວຈະມີພະຍານອື່ນອີກວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ, ມມ 3:20-21.

ສາດສະດາສອງທ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ປະຊາຊາດຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 77:15. ຈົ່ງເອີ້ນຫາປະຊາຊາດ, ທ່າອິດທາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍິວ, ຄພ 133:8.

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທີ່ສຸດຈະເກີດກັບຊາວຍິວ, ຈສ—ມ 1:18.

ຊາວເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວນິໄຟ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ເລມັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊຶ່ງຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ນິໄຟ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຂົາ (ມຊຢ 10:11-17). ຜົນກໍຄື, ພວກເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ຊາວນິໄຟ ແລະ ມັກຈະປະຕິເສດຄຳສອນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນສະເໝີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ດົນກ່ອນການມາກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ເປັນຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າຊາວນິໄຟ (ຮລມ 6:34-36). ສອງຮ້ອຍປີຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມອາເມຣິກາ, ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟ ໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະກັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 400, ຊາວເລມັນໄດ້ທຳລາຍຊາວນິໄຟຈົນໝົດສິ້ນ.

ຊາວເລມັນໄດ້ຊະນະລູກຫລານຂອງນິໄຟ, 1 ນຟ 12:19-20. ຊາວເລມັນໄດ້ກຽດຊົງຊາວນິໄຟ, 2 ນຟ 5:14. ຊາວເລມັນຈະເປັນໄພ

ພິບັດຕໍ່ຊາວນິໄຟ, 2 ນຟ 5:25. ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະນຳຄວາມຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດມາໃຫ້ພວກເຂົາ, 2 ນຟ 30:3-6 (ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ).

ຊາວເລມັນເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຊາວຍິວ, ຄພ 19:27. ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງເໝືອນດັ່ງດອກກຸຫລາບ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 49:24.

ຊາວອາມາລະໂຄ (ພຣະຄຳພີມໍມອນ)

ຊາວນິໄຟຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນມາເຮັດເສິກກັບຊາວນິໄຟ (ແອວ 21-24; 43).

ຊາວອາມາລະໂຄ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ເຜົ່າອາຣັບທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານປາຣານ ລະຫວ່າງ ອາຣາບາ ແລະ ເມດີແຕຣາເນ. ພວກເຂົາມັກເຮັດສົງຄາມກັບຊາວເຮັບເຣີ ຈາກວັນເວລາຂອງໂມເຊ (ອພຍ 17:8) ຈົນເຖິງວັນເວລາຂອງໂຊນ ແລະ ດາວິດ (1 ຊມອ 15; 27:8; 30; 2 ຊມອ 8:11-12).

ຊາວເຮັບເຣີ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຍິວ ເພື່ອເກ້ຍກ່ອມເຂົາເຈົ້າວ່າສ່ວນສຳຄັນຂອງກິດຂອງໂມເຊໄດ້ສົມບູນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າກິດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ສູງກວ່າຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາທົດແທນ. ເມື່ອໂປໂລໄດ້ກັບມາທີ່ເຢຣູຊາເລັມໃນບັນທຳຍຂອງການໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງເພິ່ນ (ປະມານ ຄ.ສ. 60), ເພິ່ນໄດ້ພິບເຫັນວ່າ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຍິວຍັງປະຕິບັດຕາມກິດຂອງໂມເຊຢູ່ (ກຈກ 21:20). ເປັນເວລາຢ່າງໜ້ອຍສິບປີຫລັງຈາກກອງປະຊຸມຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພິທີການບາງຢ່າງໃນກິດຂອງໂມເຊບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນຄົນຕ່າງຊາດ. ປະກົດວ່າ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ

ໄປໄລ ໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວເຮັບເຮີ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນໂດຍທາງພຣະຄຳພີຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ໂດຍເຫດຜົນທີ່ເພາະສົມ ວ່າເປັນຫຍັງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 1 ແລະ 2 ອະທິບາຍວ່າພຣະເຢຊູຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເທລ້າທູດ. ບົດທີ 3-7 ປຽບທຽບພຣະເຢຊູໃສ່ກັບໂມເຊ ແລະ ໃສ່ກັບກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທັງສອງ. ທັງສອງໄດ້ສິດສອນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນເຄີເສເດັກແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ບົດທີ 8-9 ອະທິບາຍພິທີການຂອງໂມເຊ ທີ່ຕຽມຜູ້ຄົນສຳລັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ (ແອວ 37:38-45; ຄພ 84:21-24). ບົດທີ 10 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ມີຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຊື່ສັດ. ບົດທີ 11 ເປັນຄຳປາໄສກ່ຽວກັບສັດທາ. ບົດທີ 12 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ການທັກທາຍ. ບົດທີ 13 ກ່ຽວພັນກັບລະບຽບການແຕ່ງງານທີ່ມີກຽດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການເຊື່ອຟັງ.

ຊິບລັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ. ຊິບລັນໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ຊາວໂຮຣຳ ແລະ ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍລາວຈາກການຂົ່ມເຫັງ ເພາະຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມອິດທິນຂອງລາວ (ແອວ 38). ຊິບລັນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງຊາວນີໄຟນຳອີກ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ (ແອວ 63:1-2, 11-13).

ຊິນັດ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ພົບເຫັນພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການຜັງພຣະສົບຂອງ

ພຣະຄຣິດ ແລະ ສາມວັນທີ່ປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, 1 ນຟ 19:10, 12. ໄດ້ບໍ່ອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 19:16. ຢາໂຄບໄດ້ອ້າງເຖິງຄຳອຸປະມາຂອງຊິນັດກ່ຽວກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, ຢດ 5. ຢາໂຄບໄດ້ຊີ້ແຈງຄຳປຽບທຽບຂອງຊິນັດ, ຢດ 6:1-10. ໄດ້ສອນກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ແລະ ການນະມັດສະການ, ແອວ 33:3-11. ໄດ້ສອນວ່າການໂຖ່ມາເຖິງໂດຍທາງພຣະຄຣິດ, ແອວ 34:7. ໄດ້ຖືກຂ້າເພາະປະຈັກພະຍານທີ່ກ້າຫານຂອງເພິ່ນ, ຮລມ 8:19. ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການນຳຊາວເລມັນກັບຄືນມາ, ຮລມ 15:11. ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍໃນຕອນພຣະຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ, 3 ນຟ 10:15-16.

ຊິນາຍ, ພູ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ພູໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ແຈແຫລມຊິນາຍ, ໃກ້ບ່ອນທີ່ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຕັ້ງຄ້າຍເປັນເວລາສາມເດືອນ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອົບພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ພູໄຮເຮັບ (ອພຍ 3:1). ຢູ່ທີ່ນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ສຳລັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ພໍ່ມານີ້ ຢູ່ທີ່ນີ້ ຍັງໄດ້ສ້າງຫໍເຕັ້ນສັກສິດຂຶ້ນນຳອີກ (ອພຍ 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

ຊິນິບ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກັບໄປແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃນຄວາມຊອບທຳ (ມຊຍ 9-10).

ຊີໂນກ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ນຟ 19:10. ໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 33:15 (ແອວ 34:7). ໄດ້ຖືກ

ຊີເມໂອນ

ສັງຫານເພາະຄວາມຈິງ, **ແອວ 33:17.** ໄດ້
ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມ
ຊີອາ, **ຮລມ 8:20.**

ຊີເມໂອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ
ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງ
ຢາໂຄບ ກັບ ເມຍຊີ ເລອາ (ປຖຖກ 29:33;
35:23; ອພຍ 1:2). ລາວໄດ້ຮ່ວມມືກັບເລວີ ໃນ
ການສັງຫານຊາວຊີເຄມ (ປຖຖກ 34:25–31).
ຄຳທຳນາຍຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບຊີເມໂອນ ມີ
ຢູ່ໃນ ປະຖົມມະການ 49:5–7.

ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ: ລູກຫລານຂອງຊີເມ
ໂອນ ມັກອາໄສຢູ່ນຳເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ຢູ່
ພາຍໃນຊາຍແດນອານາຈັກຂອງຢູດາ (ຢຊ
19:1–9; 1 ຂຄ 4:24–33). ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ
ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຢູດາ ໃນການເຮັດເສິກຕໍ່ຕ້ານ
ຊາວການາອານ (ຜປ 1:3, 17). ຕໍ່ມາ ພວກ
ເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງດາວິດນຳ
ອີກ (1 ຂຄ 12:25).

ຊີໂມນ ເປໂຕ. ເບິ່ງ ເປໂຕ

ຊີໂມນແຫ່ງການາອານ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ອັກຄະສາວົກດັ້ງເດີມຄົນ
ໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ
10:2–4).

ຊີເອສຣອມ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ທະນາຍຄວາມໃນ
ເມືອງອຳໂມນໄນຮາ. ແອວມາ ແລະ ແອມ
ມິວເລັກ ໄດ້ເຫັນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານວ່າ
ຊີເອສຣອມ ຂີ້ຕົວະ. ຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ປຸງ
ໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ
(ແອວ 11:21–46; 15:1–12).

ຊິດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ *ນຳອີກ*

ຜູ້ນຳຊາວຢາເຣັດຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍ
ມອນ. ລາວໄດ້ຖືກຂ້າໃນທ້າຍການສູ້ຮົບ ຄັ້ງທີ່
ໄດ້ກວາດລ້າງຊາວຢາເຣັດໝົດທັງຊາດ (ອທ
14:17–15:31).

ຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຊີວິດນິລັນດອນ
ນຳອີກ

ການເປັນຢູ່ທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ
ທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າເລືອກເອົາ
ລະຫວ່າງຊີວິດ ແລະ ຄວາມດີ, ພບຍ 30:15–
20. ພຣະອົງກໍຈະໃຫ້ເຫັນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ,
ພສສ 16:11. ຄົນສັດຊື່ຈະໄດ້ຊີວິດຍິນຍາວ,
ສພສ 21:21.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ກໍຈະເສຍຊີວິດ:
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ
ກໍຈະໄດ້ຊີວິດ, ມທ 10:39 (ມທ 16:25; ມຣກ
8:35; ລກ 9:24; 17:33). ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້
ມາເພື່ອທຳລາຍຊີວິດມະນຸດ, ແຕ່ເພື່ອຊ່ວຍ
ເຫລືອເຂົາໃຫ້ລອດ, **ລກ 9:56.** ພຣະທຳນັ້ນ
ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ, ແລະ ຊີວິດນັ້ນເປັນ
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ, **ຢຮ 1:4.** ຜູ້ໃດ
ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຮົາມາ ໄດ້
ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ,
ຢຮ 5:24. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນ
ຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, **ຢຮ 14:6.** ຖ້າ
ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດມີຄຸນ
ຄ່າພຽງແຕ່ສຳລັບຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍ
ເປັນຄົນທີ່ໜ້າສັງເກດທີ່ສຸດ, **1 ກຣທ 15:19–
22.** ການນັບຖືພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາອັນ
ປະເສີດສຳລັບຊີວິດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະ
ນາຄົດອີກດ້ວຍ, **1 ຕມທ 4:8.**

ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະມຸ້ງຫາຊີວິດນັ້ນ
ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, **2 ນພ 25:23–27.** ຊີວິດ
ນີ້ເປັນເວລາສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອ
ພົບກັບພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 34:32** (ແອວ 12:24).
ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງ
ໂລກ, **3 ນພ 9:18** (ມຊຢ 16:9; 3 ນພ 11:11;
ອທ 4:12).

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຍ່ອມເປັນສຸກ, ບໍ່ວ່າໃນຊີວິດ
ຫລື ໃນຄວາມຕາຍ, **ຄພ 50:5.** ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິ
ລັນດອນ ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ, **ຄພ 132:24.**

ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງ ເຮົາ ຄືທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຊີວິດກ່ອນເກີດ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນ ສະຫວັນ; ສົງຄາມໃນສະຫວັນ; ຕອນຕົ້ນ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ຊີວິດກ່ອນຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ໃນ ຖານະລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະອົງ ກ່ອນມາ ສູ່ໂລກເປັນມະນຸດມະຕະ. ບາງເທື່ອ ສິ່ງນີ້ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທຳອິດ (ອຣຮ 3:26).

ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງຈັກກະວານ, ພວກເທວະ ດາຂອງພຣະອົງກໍ່ເບິ່ງສູງໂຮຮ້ອງຍິນດີທັງ ນັ້ນ, ໂຍບ 38:4-7. ວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍ່ ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ຜູ້ປະທານໃຫ້ນັ້ນ, ປຍຈ 12:7. ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ກ່ອນເຈົ້າ ໄດ້ເກີດມາ, ຢມຍ 1:4-5.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງ, ກຈກ 17:28. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ອຟຊ 1:3-4. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະ ບິດາແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮຮ 12:9. ບັນ ດາທຸດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງ ຕົນ, ຖືກລ່າມໂສ້ໄວ້ເປັນນິດ, ຢດ 1:6 (ອຣຮ 3:26). ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ຖືກຊັດ ຖິ້ມລົງເສຍ, ພນມ 12:9.

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງ ແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແອວ 13:3.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຫລຽວເບິ່ງຄວາມກວ້າງ ໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ເຫລົ່າ ທຸດສະຫວັນທັງໝົດ ກ່ອນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ, ຄພ 38:1. ມະນຸດກໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນ ຕອນຕົ້ນຄືກັນ, ຄພ 93:29 (ຮລມ 14:17; ຄພ 49:17). ວິນຍານທີ່ສູງສັກ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນສາດສະໜາ ຈັກ, ຄພ 138:53-55. ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບົດ ຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ທຸກສິ່ງທັງປວງໄດ້ຖືກສ້າງທາງວິນຍານ

ກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 3:5. ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາ ເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51. ອັບຣາຮາມໄດ້ ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນ ໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:21-24.

ຊີວິດນິລັນດອນ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ມົງກຸດ, ສວມ ມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳ ອີກ

ທີ່ຈະມີຊີວິດຕະຫລອດການເປັນຄອບຄົວ ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:19-20, 24, 55). ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງປະທານ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບມະນຸດ.

ພຣະອົງເປັນຜູ້ມີຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນ ດອນ, ຢຮ 6:68. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ, ຄືໃຫ້ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າທຸ່ງ ແທ້ແຕ່ອົງດຽວ, ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 17:3 (ຄພ 132:24). ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດ ກຳລັງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຍືດເອົາຊີວິດນິ ລັນດອນ, 1 ຕມຫ 6:12.

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 2:27 (ຮລມ 14:31). ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 9:39. ແລ້ວພວກທ່ານ ຢູ່ໃນທາງແຄບນີ້ຊຶ່ງນຳໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 31:17-20. ການເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຄືຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 33:4 (3 ນຟ 15:9).

ຄົນທີ່ມີຊີວິດນິລັນດອນເປັນຄົນທີ່ຮູ້ຈັກມີ, ຄພ 6:7 (ຄພ 11:7). ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງ ປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານ ທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 14:7 (ຮມ 6:23). ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 59:23. ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະໄດ້ ສວມມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 66:12 (ຄພ 75:5). ທຸກຄົນທີ່ຕາຍປາດສະຈາກພຣະ ກິດຕິຄຸນ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບມັນໄວ້ຖ້າເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ

ຊີວິດອັນເປັນນິດ

ຢູ່ ເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:7-9.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ພຣະເຈົ້າມອບຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:11.

ຊີວິດອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ

ຊີໂອນ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່; ເອນິກ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ (ຄພ 97:21). ຊີໂອນຍັງໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດອາໄສຢູ່. ເມືອງທີ່ເອນິກ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳ ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ (ຄພ 38:4; ມຊ 7:18-21, 69). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເມືອງທີ່ຊື່ວ່າ ຊີໂອນ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃກ້ເຂດແຈກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ຊຶ່ງເຜົາອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມໃນທີ່ນັ້ນ (ຄພ 103:11-22; 133:18). ໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ສ້າງເມືອງຊີໂອນຂຶ້ນ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.

ເມືອງຂອງດາວິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, 1 ກສ 8:1. ຄຳສັ່ງສອນມາຈາກພູເຂົາຊີໂອນ, ອຊຊ 2:2-3 (ມກ 4:2; 2 ນພ 12:2-3). ພຣະຜູ້ໄຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນ, ອຊຊ 59:20. ເຮົາຈະເອົາຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈາກແຕ່ລະເມືອງ, ແລະ ສອງຄົນຈາກແຕ່ລະຕະກູນ, ແລະ ເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຍັງພູຊີໂອນ, ຢມຢ 3:14. ໃນພູຊີໂອນ ແລະ ໃນເຢຣູຊາເລັມ ຈະໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ, ຢອ 2:32 (ອບຢ 1:17).

ພວກທີ່ພະຍາຍາມໄປຫາຊີໂອນຂອງເຮົາໃນນີ້ນັ້ນຈະມີຄວາມສຸກ, 1 ນພ 13:37. ລູກສາວຂອງຊີໂອນ ເປັນຄົນຈອງຫອງ, 2 ນພ 13:16 (ອຊຊ 3:16). ວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ້ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ, 2 ນພ 28:19-25.

ສະແຫວງທີ່ຈະນຳ ແລະ ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງຊີໂອນ, ຄພ 6:6 (ຄພ 11:6). ລາວຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ນຳພາອຸດົມການຂອງ

ຊີໂອນໄປໜ້າ ໃນອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຄວາມດີ, ຄພ 21:7. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ຄພ 45:66-67. ເມືອງອິນດີເພັນເດັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:1-3. ການຂຶ້ນຕີຈະຖອກເຫລັງມາເທິງລູກຫລານຂອງຊີໂອນ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, ຄພ 84:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18-19. ຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ຫຼຸ 1:10.

ຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແຫ່ງໄພພິບັດຍຸກສຸດທ້າຍ

ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ ນຳອີກ

ຄວາມຊອບທຳ, ຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຄວາມຈິງໃຈ. ຄືການຈິງໃຈ, ຊື່ສັດ, ແລະ ປາດສະຈາກຄວາມຫລອກລວງ.

ຂ້ອຍຈະຍືນຍັນວ່າຂ້ອຍບໍ່ຜິດຈົນເທົ່າມື້ຕາຍ, ໂຢປ 27:5. ຄົນທີ່ຮັກສາວາຈາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍໃຈຍິ່ງ, ສພສ 12:22. ຊາຍທີ່ຊື່ສັດຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ສພສ 20:7. ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳສັນຍາທີ່ທ່ານວ່າຈະເຮັດ, ປຍຈ 5:4-5.

ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍທຸກຢ່າງ ທີ່ເຮັດໃນທີ່ລັບລີ້, 2 ກຫຮ 4:1-2. ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດອັນດີງາມ, 1 ປຕ 2:12.

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ, 2 ນພ 9:34. ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂີ້ຍົມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາ, ມຊຢ 4:28 (ຄພ 136:25). ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກປະຕິບັດໂດຍທຸ່ງທຳ, ຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ກະທຳຄວາມດີ, ແອວ 41:14. ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ເອົາການເອົາງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ແອວ 53:20.

ໃຫ້ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງຊື່ສັດ, **ຄພ** 51:9. ທຸກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຊື່ສັດ ກໍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກເຮົາ, **ຄພ** 97:8. ຄວນສະແຫວງຫາຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ສະຫລາດ, ແລະ ສຳລັບຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ, **ຄພ** 98:4-10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກໂຮຣຳ ສະມິດ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, **ຄພ** 124:15. ຈົ່ງພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນເພື່ອຊອກຫາ ສິ່ງທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າເຮັດເສຍ, **ຄພ** 136:26.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, **ຫຼຸຊ** 1:13.

ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ. ເບິ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມາຈາກການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ. ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດມະຕະແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມຊິ້ນຊົມ (2 ນຟ 2:22-25). ຄວາມຊິ້ນຊົມອັນເຕັມສ່ວນຈະມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ (ຢຮ 15:11; ຄພ 93:33-34; 101:36).

ຄົນອ່ອນ ໂຍນ ຈະພົບຄວາມສຸກອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຢ** 29:19 (2 ນຟ 27:30).

ເຮົານຳຂ່າວປະເສີດມາບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້, **ລກ** 2:10. ຄວາມຊິ້ນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເອົາໄປຈາກພວກເຈົ້າໄດ້, **ຢຮ** 16:22. ຜົນຂອງພຣະວິນຍານຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, **ຄລຕ** 5:22.

ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊິ້ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, **1 ນຟ** 8:12. ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, **2 ນຟ** 2:25. ຄວາມສຸກຂອງຄົນຊອບທຳຈະບໍລິບູນຕະຫລອດໄປ, **2 ນຟ** 9:18. ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, **ມຊຢ** 2:41. ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, **ແອວ**

22:15. ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ ການກັບໃຈ, ແລະ ນີ້ຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ແອວ** 29:9. ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງ່າອັນໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້, **ແອວ** 36:20.

ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ຄພ** 11:13. ຄວາມຊິ້ນຊົມຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, **ຄພ** 18:15-16. ໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົບູນ, ແຕ່ໃນເຮົາຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົບູນ, **ຄພ** 101:36.

ໃນຊີວິດນີ້ຂ້າພະອົງຈະມີຄວາມສຸກ, **ມຊ** 5:10-11.

ເຊດ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ເຊດເປັນຄົນດີ, ແລະ ລັກສະນະຂອງລາວເປັນເໝືອນລັກສະນະຂອງບິດາຂອງລາວ, **ຄພ** 107:42-43 (ປຖກ 5:3). ເຊດເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, **ຄພ** 138:40.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເຊດ, **ມຊ** 6:1-3, 8-14.

ເຊມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງໂນອາ ແລະ ອີງຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວເຊມ, ລວມທັງຊາວອາຣັບ, ຊາວເຮັບເຣີ, ຊາວບາບີໂລນ, ຊາວຊີເຣຍ, ຊາວໂປນີເຊຍ, ຊາວອັດຊີເຣຍ (ປຖກ 5:29-32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21-32; ມຊ 8:12). ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຊມຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ “ມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່” (ຄພ 138:41).

ເຊເດກີຢາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງ

ເຊຣາເຮັມລາ

ຢູດາ (2 ກສ 24:17-20; 25:2-7). ເຊເດກີຢາ ໄດ້ເອົາສາດສະດາເຢເຣມີຢາເຂົ້າຄູກ (ຍມຢ 32:1-5), ແລະ ເຢເຣມີຢາໄດ້ທຳນາຍກຽວກັບ ການໄປເປັນຊະເລີຍຂອງເຊເດກີຢາ (ຍມຢ 34:2-8, 21). ລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ລະຫວ່າງ ປີທຳອິດ ຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ (1 ນຟ 1:4). ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາ ນອກ ຈາກຄົນດຽວ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໝົດ; ລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນຊື່ ມິວເລັກ ໄດ້ໜີໄປຫາຊິກໂລກ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ຍມຢ 52:10; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ; ອຳໂນນ, ຜູ້ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເຊຣາເຮັມລາໝາຍ ເຖິງ (1) ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງມິວ ເລັກ, (2) ຊື່ຂອງເມືອງ ຕັ້ງຕາມຊື່ຂອງລາວ, (3) ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລື (4) ຜູ້ຄົນທີ່ ຕິດຕາມລາວ.

ຊາວເຊຣາເຮັມລາຊື່ນຊົມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສົ່ງຊາວນີໂຟມາ, ອມນ 1:14. ຊາວເຊຣາ ເຮັມລາໄດ້ໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ບັນພະບຸລຸດ, ອມນ 1:18. ອຳໂນນເປັນຜູ້ສືບ ຕະກູນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ມຊຢ 7:3, 13. ສາດ ສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ, ແອວ 5:2. ເພາະຄົນຊອບທຳ ຄົນຊົ່ວ ຈຶ່ງລອດໃນເຊຣາເຮັມລາ, ຮລມ 13:12. ເມືອງ ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້ ຕອນພຣະຄຣິດ ສິ້ນພຣະຊົນ, 3 ນຟ 8:8, 24.

ເຊເຮັມ. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ປະ ຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ (ຍຄ 7:1-20).

ແຊມ. ເບິ່ງ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມ ຂອງລີໂຮ (1 ນຟ 2:5). ລາວເປັນຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນຊາຍທີ່ສັກສິດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກຕິດຕາມ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ນຟ 2:17; 2 ນຟ 5:5-6; ແອວ 3:6).

ແຊມຊົນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, “ຜູ້ຕັດສິນ” ຄົນທີສືບ ສອງຂອງອິດສະຣາເອນ. ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ກັນດີ ເລື່ອງກຳລັງວັງຊາຂອງລາວ, ແຕ່ລາວບໍ່ ສະຫລາດເລື່ອງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການ ກະທຳທາງສິນທຳ (ຜປ 13:24-16:31).

ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບ ໃຈ; ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄຶງ, ການຄຶງ; ເຄັດເຊມາເນ; ສິນລະລຶກ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ບົດບາບ, ການບົດບາບ; ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ໄມ້ກາງແຂນ; ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ; ອະມະ ຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮັບຮອງ, ການ ຮັບຮອງ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ມະນຸດຄົນດີນຳພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ການຊົດໃຊ້ແມ່ນ ການຮັບເອົາໂທດສຳລັບການເຮັດບາບ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຍົກບາບອອກຈາກຄົນ ບາບທີ່ກັບໃຈ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຄົນດີ ນຳພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາ ມາດເຮັດການຊົດໃຊ້ອັນບໍລິບູນສຳລັບມະນຸດ ຊາດທັງປວງ. ພຣະອົງສາມາດເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວໃນກອງປະຊຸມມະຫາສານ ກ່ອນໂລກນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (ອທ 3:14; ມຊ 4:1-2; ອຣຮ 3:27), ການເປັນພຣະບຸດແຫ່ງ ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຊີວິດທີ່ປາດ ສະຈາກບາບຂອງພຣະອົງ. ການຊົດໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງລວມທັງການຮັບທຸກທໍລະມານສຳລັບ ບາບຂອງມວນມະນຸດ, ການຫລົ່ງໂລຫິດຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ

ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຈາກຫລຸມຝັງສົບ (ອຊຢ 53:3-12; ລກ 22:44; ມຊຢ 3:5-11; ແອວ 7:10-13; ຄພ 19:16-19). ເພາະການຊົດໃຊ້ນັ້ນ, ທຸກຜູ້ຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ (1 ກຣທ 15:22). ການຊົດໃຊ້ຍັງຈັດທາງໄວ້ສຳລັບເຮົານຳອີກ ເພື່ອຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກບາບຂອງເຮົາ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຕະຫລອດການ. ແຕ່ຄົນທີ່ມີອາຍຸເຖິງກະສຽນທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໄດ້ຮັບກົດ ສາມາດໄດ້ຮັບພອນເຫລົ່ານີ້ ພຽງແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາມີສິດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງກະສຽນທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄົນທີ່ປາດສະຈາກກົດຈະຖືກໂຖ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້ (ມຊຢ 15:24-25; ມຣນ 8:22). ພຣະຄຳພີສິດສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ, ແລ້ວບໍ່ມີກົດ, ພິທີການ, ຫລື ການເສຍສະລະໃດ ຈະສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ (2 ນພ 2:9).

ນີ້ແຫລະແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນເລືອດທີ່ຫລັງໄຫລອອກສຳລັບຄົນຈຳນວນຫລາຍເພື່ອການບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ມທ 26:28. ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລກ 22:39-44. ນັ້ນ ແມ່ນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາເອງ ຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ເພື່ອວ່າໂລກຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່, ໂຍຮັນ 6:51. ເຮົານີ້ແຫລະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ, ໂຍຮັນ 11:25. ພຣະຄຣິດນັ້ນເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອຟັງ, ຮສ 5:9. ເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຫລັງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຮສ 9; 10:1-10. ພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຄັ້ງໜຶ່ງແທນຄວາມຜິດບາບ, 1 ເປໂຕ 3:18. ໂລຫິດຂອງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດກໍຊຳລະເຮົາທັງຫລາຍຈາກບາບກຳທັງສິ້ນ, 1 ຢຮ 1:7.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:32-33. ການໂຕ່ມາເຖິງຄົນທີ່ມີໃຈຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, 2 ນພ 2:3-10, 25-27. ພຣະອົງໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນພ 2:7. ການຊົດໃຊ້ໂຕ່ມະນຸດຈາກການຕົກ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລອດຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ 9:5-24. ຈຳຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, 2 ນພ 9:7. ຈົ່ງຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 4:11. ໂລຫິດຂອງພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຮູ້, ມຊຢ 3:11-18. ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍຜ່ານທາງການຊົດໃຊ້, ມຊຢ 4:6-8. ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນການຊົດໃຊ້, ພວກເຂົາກໍຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້, ມຊຢ 13:27-32. ພຣະອົງຈະຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ແອວ 34:8-16. ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາໃຫ້, ແອວ 42:11-30. ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄດ້ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 3 ນພ 11:14.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແທນທຸກຄົນ, ຄພ 19:16. ເດັກນ້ອຍໆຖືກໂຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:46-47. ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ຄພ 45:3-5.

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ມຊ 5:7. ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດ, ຫຼຸຊ 1:3.

ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະບົກ; ບາບ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂຊໂດມ

ແລ້ວຂ້ອຍຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຮງນີ້, ແລະ ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ, **ປຖກ 39:7-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈນຳຄົນຊົ່ວ: ແຕ່ພຣະອົງຮັບພັງຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳ, **ສພສ 15:29**. ເມື່ອຄົນອະທຳຄອງອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍເປັນທຸກ, **ສພສ 29:2** (ຄພ 98:9).

ຈົ່ງກຳຈັດຄົນຊົ່ວຊ້າໃຫ້ອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າເສຍ, **1 ກອທ 5:13**. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບວິນຍານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນສະຖານທີ່ສູງ, **ອພຊ 6:12**.

ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນຊົ່ວເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຢາແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 5:56-57** (ຄພ 38:42). ນິຕິພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ, **ແອວ 34:35** (ແອວ 40:13-14). ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກເລີຍ, **ແອວ 41:10**. ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວລົງໂທດ, **ມມ 4:5** (ຄພ 63:33).

ເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ ຈະເກີດການແຍກຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, **ຄພ 63:54**.

ທີ່ສຸດຂອງຄົນຊົ່ວຈະມາເຖິງດັ່ງນັ້ນ, **ຈສ—ມ 1:55**.

ໂຊໂດມ. ເບິ່ງ ໂກໂມຣາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ (**ປຖກ 19:12-29**).

ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນ ກ່ອນມັນຖືກແບ່ງແຍກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການຂຶ້ນປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ພາຍລຸນມາ ເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິ່ງຈອງຫອງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (**1 ຊມອ 9-31**).

ໂຊໂລໂມນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ບັດເຊບາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດກັບນາງບັດເຊບາ (**2 ຊມອ 12:24**). ໂຊໂລໂມນໄດ້ເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

ດາວິດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຊໂລໂມນ ໃຫ້ເປັນກະສັດ, **1 ກສ 1:11-53**. ດາວິດໄດ້ສັ່ງໂຊໂລ

ໂມນໃຫ້ເດີນ ໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 2:1-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ເພິ່ນ, **1 ກສ 3:5-15**. ໄດ້ຕັດສິນລະຫວ່າງແມ່ສອງຄົນ ແລະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ຄົນໃດເປັນແມ່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງເດັກນ້ອຍ, **1 ກສ 3:16-28**. ໄດ້ແຕ່ງສຸພາສິດ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງເພງ, **1 ກສ 4:32**. ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, **1 ກສ 6; 7:13-51**. ໄດ້ອຸທິດພຣະວິຫານ, **1 ກສ 8**. ລາຊິນີແຫ່ງເຊບາໄດ້ມາຍ້ຽມຢາມ, **1 ກສ 10:1-13**. ໂຊໂລໂມນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງຊາດຊາວອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພວກເມຍຂອງເພິ່ນໄດ້ພາເພິ່ນໄປນະມັດສະການພຣະປອມ, **1 ກສ 11:1-8**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໂລດໃຫ້ໂຊໂລໂມນ, **1 ກສ 11:9-13**. ໄດ້ເສຍຊີວິດ, **1 ກສ 11:43**. ດາວິດໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, **ພສສ 72**.

ໂຊໂລໂມນກໍໄດ້ມີເມຍ ແລະ ສາວໄຊ້ຫລາຍຄົນ, ແລະ ບາງຄົນບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:38** (ຍຄ 2:24).

ໂຊໂລແຫ່ງຕາໂຊ. ເບິ່ງ ໂປໂລ

ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບນີໄຟ ແລະ ລີໂຮ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (**1 ນພ 4:31-38**). ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໂຊຣຳ, ລີໂຮຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນລາວ ພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮ (**2 ນພ 1:30-32**). ລູກຫລານຂອງລາວໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຊາວໂຊຣຳ (ຍຄ 1:13).

ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ; ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ບໍລິສຸດ, ມີຄຸນນະທຳ, ແລະ ຊື່ຕັ້ງ; ກະທຳໃນຄວາມເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຫລີກລ້ຽງຈາກບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັງ, **ພສສ 5:12**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງຄົນຊອບ

ທຳ, ພສສ 34:15, 17 (1 ປຕ 3:12). ເມື່ອຄົນ ຊອບທຳຄອງອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍ່ເປັນສູກ, ສພສ 29:2 (ຄພ 98:9-10).

ຜູ້ໃດອິດທິວຄວາມຊອບທຳກໍ່ເປັນສູກ, ມທ 5:6 (3 ນພ 12:6). ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງ ຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ຄວາມ ຊອບທຳຂອງພຣະອົງ, ມທ 6:33. ຄົນຊອບທຳ ຈະເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ມທ 25:46. ຄຳອະ ທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ ເຮັດໃຫ້ ເກີດຜົນ, ຢກບ 5:16.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງ ພຣະເຈົ້າ, 1 ນພ 17:35. ພຣະອົງຈະຮັກສາຄົນ ຊອບທຳ; ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ, 1 ນພ 22:17, 22. ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເພາະຄວາມຊອບ ທຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນພ 22:26. ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກໍ່ບໍ່ມີ ຄວາມສູກ, 2 ນພ 2:13. ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະ ດົກ, 2 ນພ 9:18. ຄົນຊອບທຳບໍ່ຢ້ານຖ້ອຍຄຳ ແຫ່ງຄວາມຈິງ, 2 ນພ 9:40. ມະນຸດທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບ ທຳ, ມຊຢ 27:25-26. ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58. ພວກທ່ານສະແຫວງຫາຄວາມສູກໂດຍ ການສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງ ກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ, ຮລມ 13:38.

ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາ ເຮົາ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງຍືນເຖິດ, ໂດຍມີແຜ່ນປົກ ເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 27:16 (ອພຊ 6:14). ຄວາມຕາຍຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະ ຫວານຊົ່ນສຳລັບເຂົາ, ຄພ 42:46. ຄົນຊອບ ທຳຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຈາກບັນດາປະຊາ ຊາດທັງປວງ, ຄພ 45:71. ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ ເກີດຄວາມຊອບທຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ ດ້ວຍ ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄພ 58:27. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະ ໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນ ດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 59:23. ໃນ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຈະເກີດການແຍກ

ຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, ຄພ 63:54. ອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຈະຖືກບັງຄັບ ບໍ່ໄດ້ ຫລື ຖືກຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຕາມ ຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 121:36. ໃນບັນດາຄົນຊອບທຳມີແຕ່ສັນຕິສຸກ, ຄພ 138:22.

ຜູ້ຄົນຂອງຊີໂອນໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບ ທຳ, ມຊ 7:18. ອັບຣາຮາມເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ຄວາມຊອບທຳ, ອຣຮ 1:2.

ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໄວ້ວາງ ໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີສັດທາໃນບາງຄົນ ຫລື ຍອມຮັບວ່າ ບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ. ບຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ (ຄພ 20:29).

ຈົ່ງເຊື່ອໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານ; ຈົ່ງເຊື່ອໃນສາດສະດາຂອງ ພຣະອົງ, 2 ຂຄ 20:20. ດານີເອນບໍ່ໄດ້ຖືກທຳ ຮ້າຍຢູ່ໃນຖ້ຳສິງ ເພາະວ່າລາວເຊື່ອໃນພຣະ ເຈົ້າ, ດນອ 6:23.

ເຈົ້າເຊື່ອຢ່າງໃດກໍ່ຈະເປັນຢ່າງນັ້ນສຳ ລັບເຈົ້າ, ມທ 8:13. ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມ ເຊື່ອ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຕາມທີ່ອະທິ ຖານ, ມທ 21:22. ຢ່າວິຕົກເລີຍ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່າ ນັ້ນ, ມຣກ 5:36. ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ ທີ່ເຊື່ອ, ມຣກ 9:23-24. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາຈະລອດ, ມຣກ 16:16 (2 ນພ 2:9; 3 ນພ 11:33-35). ຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນ ພຣະບຸດນັ້ນຈະມີຊີວິດອັນເປັນນິດ, ຢຮ 3:16, 18, 36 (ຢຮ 5:24; ຄພ 10:50). ພວກຂ້າມ້ອຍ ເຊື່ອ ແລະ ຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ, ຢຮ 6:69. ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າ ຕາຍໄປແລ້ວກໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຢຮ 11:25-26. ພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈົ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ, ຮຮ 4:3. ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, 1 ຢຮ 3:23.

ພຣະເມຊີອາຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖື

ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ

ໃນພຣະອົງ, 2 ນຟ 6:14. ຊາວຢິວຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:16. ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານເຊື່ອສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານ ເຮັດຕາມນັ້ນ, ມຊຍ 4:10. ພຣະບຸດຈະຮັບເອົາ ການລ່ວງລະເມີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແອວ 11:40. ຄົນ ທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ດີ້ ດ້ານໃຈຍ່ອມເປັນສຸກ, ແອວ 32:16. ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມ ປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ຄວາມປາດຖະ ໜາທີ່ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ, ແອວ 32:27. ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ອົງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະກັບໃຈ, ຮລມ 14:13. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຍ່ອມເຊື່ອໃນ ພຣະບິດາຄືກັນ, 3 ນຟ 11:35. ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດ ຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດເຊື່ອ, ອທ 3:15. ທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຖືກສົ່ງ ມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຣນ 7:16–17.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍພຣະວິນ ຍານ, ຄພ 5:16. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະກາຍເປັນພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 11:30 (ຢຮ 1:12). ແກ່ບາງຄົນ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນ ອື່ນ, ຄພ 46:14. ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ ເຊື່ອ, ຄພ 58:64 (ຄພ 63:7–12).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ຈະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຊ 6:52.

ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ເບິ່ງ ກົດ; ຊິນຊົມ, ຄວາມຊິນຊົມ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບ ພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ; ທູ, ພຣະກັນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງ ຫລື ຄຳ ສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຄວາມໝາຍ ທາງວິນຍານ, ການເຊື່ອຟັງຄືການເຮັດຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ທຸກປະການ, ປຖກ 6:22. ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອ ຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 22:15–18. ພວກ ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້, ອພຍ 24:7. ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ພບຍ 6:1–3. ພຣະອົງຈະ ສົ່ງຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຜູ້ໜຶ່ງດັ່ງໂມເຊ, ແລະ ຜູ້ ຄົນຕ້ອງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ, ພບຍ 18:15. ຈົ່ງຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, ພບຍ 30:20. ເຊື່ອຟັງກໍ່ກົດກວ່າຖວາຍແກະ ໂຕດີທີ່ສຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ, 1 ຊມອ 15:20–23. ເຊື່ອຟັງພຣະອົງກໍ່ກົດກວ່າຖວາຍແກະໂຕ ດີທີ່ສຸດ, 1 ຊມອ 15:22. ຈົ່ງຢາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ປຍຈ 12:13–14. ພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍອມຟັງ ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ດນອ 9:6.

ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນເຮົາວ່າ ພຣະອົງ ເຈົ້າ ພຣະອົງເຈົ້າ ແລ້ວຈະເຂົ້າໄປໃນອານາ ຈັກຂອງພຣະບິດາໄດ້ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດ ຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາ, ມທ 7:21 (3 ນຟ 14:21). ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າສິ່ງ ທີ່ເຮົາສັ່ງສອນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 7:17. ເຮົາຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າ ມະນຸດ, ກຈກ 5:29. ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງ ນິບນ້ອມເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, ອພຊ 6:1 (ກລຊ 3:20).

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນຊາ, 1 ນຟ 3:7. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງ ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ນຟ 4:6–18. ຖ້າລູກຫລານມະນຸດຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຍ່ອມບຳລຸງລ້ຽງດູພວກ ເຂົາ, 1 ນຟ 17:3. ຄົນຊອບທຳທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳ ເວົ້າຂອງສາດສະດາຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນຟ 26:8. ຈົ່ງລະວັງ ຍ້ານວ່າພວກທ່ານຈະເລືອກເຊື່ອຟັງ ວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຍ 2:32–33, 37 (ຄພ 29:45). ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຕາມວິນຍານທີ່ພວກ ເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ແອວ 3:26–27. ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ,

ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງພຣະອົງ, ແອວ 5:38 (ຮລມ 7:18).

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 1:1. ມະນຸດຄວນເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄພ 58:26–29. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດຕາມສັນຍາເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ, ຄພ 82:10. ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ມາຫາພຣະບິດາ, ຄພ 84:46–47. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ຄພ 93:1. ພວກເຂົາຊັກຊ້າໃນການເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 101:7–9. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຈະຖືກຕີສອນ, ຄພ 103:4 (ມຊ 4:4). ຜູ້ຄົນຕ້ອງຖືກຕີສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອຟັງ, ຄພ 105:6. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນຊຶ່ງມັນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຄພ 130:21.

ອາດາມໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:5. ພວກເຮົາຈະພິສູດພວກເຂົາ ເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບັນຊາພວກເຂົາຫລືບໍ່, ອຣຮ 3:25.

ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ
—ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ

ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາ
ເອນ

ໄຊຣັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ ຜູ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການທຳນາຍຂອງເອຊາຢາເກີດເປັນຈິງ (2 ຂຄ 36:22–23; ອຊຢ 44:28; 45:1) ໂດຍການປ່ອຍໃຫ້ຊາວຍີວກັບຄືນສູ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປສ້ອມແປງພຣະວິຫານ,

ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການຊຳລະລ້າງ

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນບາງສ່ວນສິ້ນສຸດລົງ. ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ປະມານ 180 ປີ ກ່ອນກະສັດໄດ້ກະທຳການນັ້ນ.

ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການຊຳລະລ້າງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ທາງຮ່າງກາຍ ຫລືຈິດໃຈ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດຈາກຄວາມໝັກໜ່ວງຂອງບາບໃນຊີວິດ ແລະ ຜົນຂອງມັນຈາກການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການຊຳລະລ້າງບາງຢ່າງທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນພິທີການທີ່ສັກສິດ.

ພວກປະໂລຫິດຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ, ຈບຊ 19:7. ໂຜດຊຳລະລ້າງຄວາມຊົ່ວຂອງຂ້າມ້ອຍໃຫ້ສິ້ນໄປ, ພສສ 51:2, 7. ຈົ່ງຊຳລະຕົວຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ຈົ່ງເລິກຈາກການຊົ່ວຊ້າ, ອຊຢ 1:16–18.

ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 13:4–15 (ຄພ 88:138–139). ຈົ່ງຮັບບັບຕີສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງເຈົ້າ, ກຈກ 22:16 (ແອວ 7:14; ຄພ 39:10).

ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ, ແອວ 5:21 (3 ນພ 27:19). ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ແອວ 13:11 (ອທ 13:10).

ໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດ ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບການລ້າງ ແລະ ຊຳລະຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 76:52. ການເຈີມ ແລະ ການຊຳລະລ້າງຂອງພວກເຈົ້າ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, ຄພ 124:39–41.

ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ

ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງການກາຍເປັນອິດສະລະຈາກ ບາບ, ບໍລິສຸດ, ສະອາດ, ແລະ ສັກສິດ ຜ່ານ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊ 6:59–60).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໄຜດ ໃຫ້ພົ້ນ ຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກພຣະ ວິນຍານ, **2 ທສນ 2:13**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ດ້ວຍການຖວາຍພຣະ ກາຍຂອງພຣະເຢຊູ, **ຮສ 10:10**. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຊຳລະຜູ້ຄົນດ້ວຍ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, **ຮສ 13:12**.

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກລ້າງ ໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍ, **ແອວ 13:10–12**. ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ຍອມຖວາຍໃຈຂອງ ພວກເຂົາແຕ່ພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 3:33–35**. ຈົ່ງ ກັບໃຈ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດໂດຍການຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **3 ນຟ 27:20**.

ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ 20:31**. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂລກບໍລິ ສຸດ, **ຄພ 76:41**. ຈົ່ງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ພຣະ ເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ, **ຄພ 88:68**.

ຍາກຈົນ. *ເບິ່ງ* ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ ທານ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຍາກຈົນ ສາມາດໝາຍ ເຖິງ (1) ຄົນທີ່ຂາດແຄນສິ່ງຂອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ທີ່ພັກພາອາໄສ, ຫລື (2) ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ບໍ່ຈອງຫອງ.

ຍາກຈົນໃນສິ່ງຂອງ: ຢາໄດ້ເປັນຄົນໃຈຄັບ ແຄບຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຂັດສົນ, **ພບຍ 15:7**. ຄົນ ຊົ່ວຂົ່ມເຫັງຄົນຍາກຈົນຢ່າງຈອງຫອງ, **ພສສ 10:2**. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນ ເລີຍ, **ສພສ 28:27**. ຈົ່ງໃຫ້ທັບພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກ ຈົນ, **ອຊຍ 58:6–7**.

ຖ້າເຈົ້າຍາກເປັນຜູ້ດີຄົບຖ້ວນ, ຈົ່ງແຈກ ທານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, **ມທ 19:21** (ມຮກ 10:21; ລກ 18:22). ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນທຸກຈົນໃນໂລກນີ້, **ຢກບ 2:5**.

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກຄົນທຸກຍາກ, **2 ນຟ 9:30**. ເພື່ອໃຫ້ມີການປັບປາບຂອງພວກ ທ່ານ, ຈົ່ງແບ່ງປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, **ມຊຍ 4:26**. ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງ ປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກ ຈົນ, **ແອວ 1:27**. ຖ້າທາກພວກທ່ານຫັນໜ້າ ຫນີຈາກຄົນຂັດສົນ, ການອະທິບາຍຂອງພວກ ທ່ານກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, **ແອວ 34:28**. ຊາວນີໄຟ ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ບໍ່ມີຜູ້ ໃດຮັ່ງມີ ແລະ ຍາກຈົນ, **4 ນຟ 1:3**.

ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 42:30** (ຄພ 52:40). ວິບັດແກ່ຄົນຍາກຈົນ ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈບໍ່ ຊອກຊ້ຳ, **ຄພ 56:17–18**. ຄົນຍາກຈົນຈະເຂົ້າ ມາໃນງານສົມຣົດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, **ຄພ 58:6–11**. ອະທິການຕ້ອງຊອກຫາຄົນຍາກ ຈົນ, **ຄພ 84:112**. ກົດຂອງພຣະກົດຕິຄຸນຊື່ນຳ ເລື່ອງການດູແລຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 104:17–18**.

ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **ມຊ 7:18**.

ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍານ: ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ ພອນຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຄວາມຍາກຈົນ, **ແອວ 32:4–6, 12–16**. ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍານທີ່ມາຫາເຮົາຍ່ອມ ເປັນສູກ, **3 ນຟ 12:3** (ມທ 5:3).

ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນ ຈະມີພຣະ ກົດຕິຄຸນສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, **ຄພ 35:15**.

ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. *ເບິ່ງ* ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ; ຕີສອນ, ການຕີ

ສອນ; ລ້ຳລວງ, ການລ້ຳລວງ; ອິດທິນ, ຄວາມ ອິດທິນ ນຳອີກ

ຜ່ານຄວາມຍາກລຳບາກ—ການທົດລອງ, ບັນຫາ, ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ—ມະນຸດສາ ມາດມີປະສົບການຫລາຍຢ່າງ ທີ່ນຳໄປສູ່ ຄວາມເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມກ້າວ ໜ້າມີລັດອນ ໂດຍການຫັນໄປທາງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ເອົາ ພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຍາກລຳບາກ ຕະຫລອດທັງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກຢ່າງດ້ວຍ, **1 ຊມອ 10:19**. ເມື່ອເດືອດຮ້ອນຈິງຮ້ອງຫາອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍຂູ, **ພສສ 107:6, 13, 19, 28**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຜ່ານພົ້ນຄວາມຍາກລຳບາກໄປໄດ້, ແຕ່ພຣະ ອົງເອງຈະຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເພື່ອສິດສອນພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ 30:20-21**.

ມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມໃນ ທຸກຢ່າງ, **2 ນພ 2:11**.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີຄວາມຂົ່ມ ພວກ ເຂົາຈະຮູ້ຄວາມຫວານບໍ່ໄດ້, **ຄພ 29:39**. ຄວາມຍາກລຳບາກຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນຢູ່ພຽງ ຊົ່ວຄາວ, **ຄພ 121:7-8**. ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ຈະເປັນປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈະເກີດ ຂຶ້ນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 122:5-8**.

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດອັນຂົ່ມຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຄວາມ ດີ, **ມຊ 6:55**.

ຍາມ, ຄົນຍາມ. ເບິ່ງ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ ນຳ ອີກ

ການລະມັດລະວັງ, ການເຝົ້າຍາມ. ບຸກຄົນ ທີ່ຄອຍເຝົ້າ ແລະ ເຂື່ອຟັງ ແມ່ນພ້ອມ ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວແລ້ວ. ຄົນຍາມເປັນຜູ້ນຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກ ເອີ້ນໂດຍຕົວແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ ຮັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ສຳລັບຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນອື່ນ. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ກໍມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິເສດໃຫ້ເປັນຄົນຍາມຕະຫລອດທົ່ວໂລກນຳ ອີກ.

ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຄົນຍາມ, **ອຊກ 3:17-21**. ຄົນຍາມທີ່ເບິ່ງສູງຕັກເຕືອນຄົນອື່ນ ຈະ ລອດຊີວິດ, **ອຊກ 33:7-9**.

ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່: ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເວລາໃດ, **ມທ 24:42-43** (ມທ 25:13; ມຣກ 13:35-37; ຄພ 133:10-11). ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຳລອງ, **ມທ 26:41** (3 ນພ 18:15, 18).

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ຄວາມນັກ ຄິດຂອງພວກທ່ານ, ຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ ຕ້ອງຕາຍ, **ມຊຢ 4:30**. ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລຫິດ ແລະ ແອວເດີ ໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ເບິ່ງແຍງສາດສະໜາຈັກ, **ແອວ 6:1**.

ຄົນທີ່ບໍ່ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະ ຖືກຕັດອອກ, **ຄພ 45:44**. ອະທິການ ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 46:27**. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຄົນຍາມຮັກສາສວນ ອະງຸ່ນ, **ຄພ 101:44-58**.

ຍຸກສະໄໝ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ຂໍ ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລ ຫິດ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຍຸກສະໄໝພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຊ່ວງເວລາຊຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງ ໜ້ອຍໜຶ່ງຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ.

ອາດາມ, ເອນິກ, ໂນອາ, ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ຕ່າງກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດ ຕັ້ງຍຸກສະໄໝ, ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ໃໝ່ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງຍຸກສະໄໝນັ້ນບໍ່ຈຳ ເປັນຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາ ແລ້ວ ສຳລັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງແຜນແຫ່ງຄວາມ ລອດ. ຍຸກສະໄໝທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໂຈເຊັບ ສະມິດ ຮູ້ຈັກກັນວ່າ “ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມ ສົມບູນແຫ່ງເວລາ.”

ຍຸກສຸດທ້າຍ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພ້າສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກ ຫຼັງຂຶ້ນ, **ດນອ 2:44** (ຄພ 65).

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ເຮົາຈະຖອກເທພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາລົງໃສ່ມະນຸດທັງປວງ, **ກຈກ 2:17** (ຍອ 2:28). ພຣະຄຣິດຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນພ້າ ສະຫວັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາທີ່ທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງ ຂຶ້ນໃໝ່, **ກຈກ 3:21**. ເມື່ອເວລາກຳນົດຄົບບໍລິ ບູນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະ ພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, **ອພຊ 1:10**.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງ ເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **3 ນພ 21:22**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອາ ນາຈັກ ແລະ ຍຸກສະໄໝແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, **ຄພ 27:13**. ຂໍ້ກະແຈ ຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງ ພວກທ່ານ, **ຄພ 110:12-16**. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກ ສະໄໝທີ່ຜ່ານມາໂດ້ຖືກພິ້ນພູຄືນມາໃໝ່ ໃນ ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, **ຄພ 128:18-21**.

ຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການ ເວລາ ນຳອີກ

ວັນເວລາທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຕອນນີ້. ຍຸກ (ຫລື ຍຸກສະໄໝຂອງເວລາ) ກ່ອນການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພໍ່ຈະບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກ ເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ປຖກ 49:1**. ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນ ສະຫວັນສະຖານ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່ສຸດ, **ໂຍບ 19:25**. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, **ອຊຢ 2:2**.

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມລຳບາກຢາງຮ້າຍ ແຮງຈະເກີດຂຶ້ນ, **2 ຕມທ 3:1-7**. ໃນຍຸກສຸດ ທ້າຍ ຜູ້ຄົນທີ່ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍຈະປະຕິເສດການ ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **2 ປຕ 3:3-7**.

ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຍຸກ ສຸດທ້າຍ, **2 ນພ 26:14-30**.

ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກ ເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 115:4**.

ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມຊ 7:60**.

ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການ ຊົດໃຊ້; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດ ຕາ ນຳອີກ

ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ສິ້ນສຸດຂອງພອນສຳລັບ ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ການລົງໂທດສຳລັບບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈ. ຄວາມ ຍຸດຕິທຳເປັນກົດນິລັນດອນທີ່ຮຽກຮ້ອງການ ທຳໂທດໃນທຸກເທື່ອທີ່ລະເມີດກົດຂອງພຣະ ເຈົ້າ (ແອວ 42:13-24). ຄົນບາບຕ້ອງຮັບໂທດ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ (ມຊຢ 2:38-39; ຄພ 19:17). ຖ້າຫາກເຂົາກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຈະໃຊ້ແຜນໂທດຜ່ານການຊົດໃຊ້, ຮຽກ ຮ້ອງຄວາມເມດຕາ (ແອວ 34:16).

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບຈະຕ້ອງຕາຍ, **ອຊກ 18:4**. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການຈາກ ພວກເຮົາແມ່ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, **ມກ 6:8**.

ພຣະອົງທ່ຽງທຳ ແລະ ຈະໄຜດບາບຂອງ ພວກເຮົາ, **1 ຢຮ 1:9**.

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ, **1 ນພ 15:30**. ການ ຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, **2 ນພ 9:26**. ມະນຸດຊາດທັງປວງຕົກແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນກຳມີ ແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ແອວ 42:14**. ການຊົດ ໃຊ້ກໍ່ພຽງພໍແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງຄວາມຍຸດຕິ ທຳ, **ແອວ 42:15**. ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາ ຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ 42:25**. ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າແຂວນຢູ່ເທິງຫົວ ຂອງທ່ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທ່ານຈະກັບໃຈ, **ແອວ 54:6**.

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາເປັນ ໂທດຊຶ່ງຕັ້ງໄວ້ກັບກົດຂອງເຮົາ, **ຄພ 82:4**. ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງ ມັນເອງ ແລະ ອ້າງສິດໃນຄົນຂອງມັນເອງ, **ຄພ 88:40**. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກ

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 107:84.

ດານ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸດຂອງຢາໂຄບ ແລະ ນາງບິນຮາ, ເອື້ອຍລ້ຽງຂອງນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:5-6)

ເຜົ່າຂອງດານ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບດານ, ເບິ່ງ ປຖກ 49:16-18. ສຳລັບ ພອນຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບເຜົ່າຂອງດານ, ເບິ່ງ ພບຍ 33:22. ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນ ຖານຢູ່ການາອານແລ້ວ, ເຜົ່າຂອງດານໄດ້ຮັບ ແຜ່ນດິນສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງແຕ່ອຸດົມສົມບູນຫລາຍ (ຍຊ 19:40-48). ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລາຍທີ່ຈະປົກປ້ອງມັນຈາກຊາວອາໂມ (ຜປ 1:34) ແລະ ຈາກຊາວຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 13:2, 25; 18:1). ຜົນກໍ່ຄື, ຊາວດານໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປ ທາງເໜືອຂອງຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 18), ອ້ອມ ເມືອງລາອິດ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນີ້ວ່າ ດານ. ເມືອງນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງ ຟິລິດສະຕິນ, ຊຶ່ງຕໍ່ອອກໄປ “ຈາກເມືອງດານ ເຖິງເມືອງເບເອນເຊບາ.”

ດານີເອນ

ຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳດານີເອນໃນພຣະຄຳພີ ເດີມ; ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ ທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ກ່ຽວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນ ລາວປະກົດວ່າມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ (ດນອ 1:3). ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປທາບາບີໂລນ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຊື່ໃໝ່ວ່າ ເບັນເຕຊັດຊາເຣ (ດນອ 1:6-7). ດານີເອນ ແລະ ອີກສາມຄົນທີ່ ຖືກຈັບໄປກໍໄດ້ປະຕິເສດອາຫານຂອງກະສັດ ທີ່ກ່ຽວພັນເລື່ອງສາດສະໜາ (ດນອ 1:8-16).

ດານີເອນເປັນທີ່ມັກຊອບຂອງເນບູກາດ ເນັດຊາ ແລະ ດາຣີອຸດ ເພາະການແປຄວາມ ຝັນຂອງລາວ (ດນອ 2; 4; 6). ລາວຍັງໄດ້ອ່ານ ແລະ ແປຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ເທິງຝາ (ດນອ 5). ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ວາງແຜນກຳຈັດລາວ,

ແລະ ລາວໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າຖ້ຳສິງ, ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງລາວໄວ້ (ດນອ 6).

ພຣະທຳດານີເອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີຢູ່ດ້ວຍ ກັນສອງພາກ: ບົດທີ 1-6 ເປັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບດານີເອນ ແລະ ເພື່ອນສາມຄົນຂອງ ລາວ; ບົດທີ 7-12 ເປັນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ເຫັນ. ໜັງສືສິດສອນເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຊື່ສັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະແດງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນຄົນທີ່ຊື່ ສັດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ໃນປຶ້ມແມ່ນການແປຄວາມຝັນ ຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ. ໃນຄວາມຝັນ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຫີນທີ່ຖືກຕັດອອກມາຈາກ ພູ. ຫີນນັ້ນຈະກົງລົງໄປຈົນເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ (ດນອ 2; ເບິ່ງ ຄພ 65:2 ນຳອີກ).

ດານັສກັດ

ເມືອງເກົ່າແກ່ຂອງຊີເຣຍ. ດານັສກັດຕັ້ງຢູ່ໃນທິ່ງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ ແຄມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ມີນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກແມ່ນ້ຳບາຣາດາ. ມັນ ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ (ເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍ ປຖກ 14:15). ໂປໂລພວມເດີນທາງໄປ ຫາດານັສກັດ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ພົ້ນ ຄືນພຣະຊົນແລ້ວໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ (ກາກ 9:1-27; 22:5-16; 26:12-20).

ດາຣີອຸດ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເມເດຍຜູ້ໄດ້ ບຶກຄອງໃນບາບີໂລນ ຫລັງຈາກການສິ້ນຊີວິດ ຂອງເບັນຊັດຊາເຣ (ດນອ 5:31; 6:9, 25-28; 9:1; 11:1).

ດາວິດ. ເບິ່ງ ບັດເຊບາ; ເພງສັນລະເສີນ ນຳ ອີກ

ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ດາວິດເປັນລູກຊາຍຂອງເຢຊີຂອງເຜົ່າຢູ ດາ. ລາວເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ກ້າຫານ ຜູ້ເຄີຍຂ້າ

ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ

ໂຕສິງ, ໂຕໝີ, ແລະ ຍັກໃຫຍ່ໂກລີອາດຊາວພີລິດສະຕິນ (1 ຊມອ 17). ດາວິດໄດ້ຖືກເລືອກແລະ ຖືກເຈັມໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຊນ, ໃນຊີວິດຕອນເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດອາຊະຍາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແຕ່ບໍ່ເໝືອນໂຊນ, ລາວສາມາດສຳນຶກຜິດ. ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງສາມາດພົບການໃຫ້ອະໄພ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງການຂ້າອູຣີອາ (ຄພ 132:39). ຊີວິດຂອງລາວສາມາດແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນໄດ້: (1) ທີ່ເບັດເລເຮັມ, ບ່ອນລາວເປັນຄົນລ້ຽງແກະ (1 ຊມອ 16-17); (2) ໃນວັງຂອງກະສັດໂຊນ (1 ຊມອ 18:1-19:18); (3) ເປັນຜູ້ຫລົບໄພ (1 ຊມອ 19:18-31:13; 2 ຊມອ 1); (4) ເປັນກະສັດບົກຄອງຢູ່ດາທີ່ເຮັບໂຣນ (2 ຊມອ 2-4), ແລະ ຕໍ່ມາເປັນກະສັດບົກຄອງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ (2 ຊມອ 5-24; 1 ກສ 1:1-2:11).

ບາບຂອງດາວິດທີ່ເປັນຊູ້ກັບບັດເຊບາໄດ້ນຳໂຊກຮ້າຍຫລາຍຢ່າງມາສູ່ຊີວິດຊ່ວງໄລຍະຊາວບິສູດທ້າຍຂອງເພິ່ນ. ປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ດາວິດເອງໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຈາກຜົນສະທ້ອນທີ່ມາຈາກບາບຂອງເພິ່ນ. ມີການຜິດຖຽງກັນຢູ່ໃນຄອບຄົວບໍ່ໄດ້ຂາດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີຂອງອັບຊາໂລມ ແລະ ອາໂດນີຢາ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດ. ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການປະກາດຂອງນາທານຕໍ່ດາວິດເກີດເປັນຈິງ ເພາະການບາບຂອງເພິ່ນ (2 ຊມອ 12:7-13).

ເຖິງແມ່ນຈະມີເລື່ອງພິນາດເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ການບົກຄອງຂອງດາວິດເປັນຊ່ວງໄລຍະທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ເພາະ (1) ເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຜົາຕ່າງໆເຂົ້າກັນເປັນປະຊາຊາດດຽວ, (2) ເພິ່ນສາມາດຄອບຄອງປະເທດໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃດໆ, (3) ເພິ່ນບົກຄອງໂດຍມີສາດສະໜາເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກົດຂອງອິດສະຣາເອນ. ດ້ວຍເຫດຜົນເຫລົ່ານີ້, ຕໍ່ມາ

ການບົກຄອງຂອງດາວິດຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນຍຸກທອງຄຳ ແລະ ເປັນຮູບແບບຂອງຍຸກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງໃນເວລາທີ່ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ (ອຊຍ 16:5; ຍມຍ 23:5; ອຊກ 37:24-28).

ຊີວິດຂອງດາວິດສະແດງເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໃນຄວາມຊອບທຳ. ຕອນຍັງໜຸ່ມ, ເພິ່ນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຊາຍທີ່ເຮັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ “ປະສົງ” (1 ຊມອ 13:14); ເມື່ອເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ແຕ່ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຊົດໃຊ້ຢ່າງໜັກສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຂອງເພິ່ນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:39).

ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ

ພັດທະນາເຖິງສົມບູນແບບ, ທັງໝົດ, ແລະ ເຕັມສ່ວນ; ຊອບທຳແທ້ໆ. ດີພ້ອມທຸກຢ່າງກໍສາມາດໝາຍເຖິງປາດສະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງແທ້ໆ. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ ອາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ຜ່ານພຣະຄຸນ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 8:61.**
ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ, ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນຜູ້ດີທີ່ສຸດ, **ມທ 5:48 (3 ນຟ 12:48).** ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ, ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນດີຄົບຖ້ວນ, **ຍກບ 3:2.**

ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ, **ແອວ 32:21, 26.** ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ດີພ້ອມ, **ແອວ 42:15.** ໂມໂຣໂນເປັນຄົນທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດ, **ແອວ 48:11-13, 17-18.** ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລື ມາຈາກມານ, **ມຣນ 7:15-17.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, **ມຣນ 10:32.**

ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນກວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, ຄພ 67:13.
ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ທຳ ແລະ ຖືກເຮັດ
ໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານພຣະເຢຊູ, ຄພ 76:69.
ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ແມ່ນເພື່ອການ
ເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, ຄພ 124:143
(ອພຊ 4:11–13). ຄົນເປັນຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້
ຖ້າຫາກປາດສະຈາກຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ,
ຄພ 128:15, 18.

ໂນອາເປັນຄົນທຸ່ງທຳ, ແລະ ດີພ້ອມໃນລຸ້ນ
ຂອງລາວ, ມຊ 8:27.

ດີ່ມ, ຖືກດີ່ມ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ດູພິນ. ເບິ່ງ ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງ
ເດັກແດງທາລີກ; ຄອບຄົວ; ຊິດໃຊ້, ການ
ຊິດໃຊ້; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ—
ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມ
ລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບ
ຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດ
ຊອບ ນຳອີກ

ຄົນໜຸ່ມ, ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ເຕັມກະສຽນເທື່ອ. ພໍ່ແມ່
ຕ້ອງຫັດໃຫ້ລູກເພື່ອເຊື່ອຟັງຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍບໍ່ມີບາບຈົນກວ່າ
ເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ (ມຣນ 8:22;
ຄພ 68:27).

ເດັກນ້ອຍຄືຂອງຂວັນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພສສ 127:3–5. ຈົ່ງສົ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳ
ເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6.

ຈົ່ງປ່ອຍເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າ
ຫ້າມພວກເຂົາ, ມທ 19:14. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງບິດາ
ມານດາຂອງຕົນ, ອພຊ 6:1–3 (ກລຊ 3:20).

ປາດສະຈາກການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາ
ຄົງບໍ່ມີລູກຫລານ, 2 ນພ 2:22–23. ຈົ່ງສິດ
ສອນລູກຫລານໃຫ້ເດີນໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ
ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ, ມຊຢ 4:14–
15. ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ
15:25. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍມາ ແລະ
ອວຍພອນພວກເຂົາ, 3 ນພ 17:21. ລູກຫລານ

ທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນ
ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, 3 ນພ 22:13
(ອຊຢ 54:13). ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ຕ້ອງການການ
ກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ, ມຣນ 8:8–24.

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖື
ກຳເນີດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:46–47. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງ
ສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ພາກ
ປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ລູກໆ, ຄພ 68:25, 27–28.
ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ລິສຸດຜ່ານການຊິດໃຊ້ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ຄພ 74:7. ພໍ່ແມ່ຖືກບັນຊາໃຫ້ລົງດູ
ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:40. ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍ
ກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອາ
ນາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:10.

ເດເຊເຣັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ໝາຍຄວາມວ່າ “ນຳ
ເຜິ້ງ” ໃນພາສາຂອງຊາວຢາເຣັດ (ອທ 2:3).

ເດໂບລາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາດສະດາຍິງຜູ້ຕັດສິນ
ອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ບາຣັກໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານ
ຊາວການາອານ (ຜປ 4). ເພງຂອງເດໂບຣາ
ແລະ ບາຣັກ ສະຫລອງການປົດປ່ອຍຂອງຊາວ
ອິດສະຣາເອນຈາກຄວາມເປັນທາດ (ຜປ 5).

ເດລີລາ. ເບິ່ງ ພິລິດສະຕິນ ນຳອີກ

ຍິງຊາວພິລິດສະຕິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້
ໄດ້ຫລອກລວງ ແລະ ຫໍລະຍົດຕໍ່ແຊມຊັ້ນ (ຜປ
16).

ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການ
ເປີດເສີຍ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານການນຳພາແຫ່ງສະ
ຫວັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ການດົນໃຈມັກຈະມາເຖິງ
ໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໃນຫລາຍວິທີທາງສູ່
ຈິດໃຈ ຫລື ຫົວໃຈຂອງບຸກຄົນ.

ຫລັງຈາກໄຟກໍມີສູງກະຊິບເບົາໆດັງແວ່ວ
ມາ, 1 ກສ 19:12.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າ
ທຸກສິ່ງ ແລະ ຈະເຕືອນໃຫ້ພວກເຈົ້າລະນຶກ
ເຖິງທຸກສິ່ງ, ຢຣ 14:26. ພຣະວິນຍານແຫ່ງ
ຄວາມຈິງຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງ
ທັງໝົດ, ຢຣ 16:13.

ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ໂດຍບໍ່
ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ,
1 ນພ 4:6. ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ເຂົ້າມາສູ່ຈິດໃຈຂ້າພະເຈົ້າ, ອນ 1:10. ທຸກສິ່ງ
ທີ່ເຊື່ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມ
ດີ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ,
ມຣນ 7:13-16.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈ
ຂອງເຈົ້າບໍ່, ຄພ 6:23. ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດ
ໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2. ພຣະ
ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ຄພ 11:13.
ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຈະ
ກ່າວ ຫລື ຂຽນ, ຄພ 24:6 (ຄພ 84:85). ສູງ
ອັນເບົາໆໄດ້ສື່ມຜ່ານ ແລະ ສູງບແຫງທຸກສິ່ງ
ທັງປວງ, ຄພ 85:6.

ດົນຕີ, ເພງ. ເບິ່ງ ເພງສວດ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ທຳນອງເພງ ແລະ ເພງສວດ ທີ່ຮ້ອງ ແລະ
ອະທິຖານນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີເປັນຕົ້ນມາ ເພື່ອສະແດງຄວາມ
ຊື່ນຊົມ, ສັນລະເສີນ, ແລະ ນະມັດສະການ
(2 ຊມອ 6:5). ມັນສາມາດເປັນຮູບແບບຂອງ
ການອະທິຖານ. ເພງສັນລະເສີນອາດຖືກຮ້ອງ
ດ້ວຍທຳນອງເພງທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເຄື່ອງ
ຫລິ້ນດົນຕີ.

ນາງມີຮິອາມ, ເອື້ອຍຂອງອາໂຣນ ແລະ
ໂມເຊ, ໄດ້ຕືກອງ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງພ້ອມລຳ,
ອພຍ 15:20. ຊາວເລວີຜູ້ທີ່ເປັນນັກດົນຕີ ໄດ້
ຕົບແສ່ງ ແລະ ດີດພິນ ແລະ ປະໂລຫິດຮ້ອຍ
ຊາວຄົນໄດ້ເປົ່າແກ, 2 ຂອ 5:12.

ພຣະເຢຊູ ແລະ ສາວິກສິບສອງຄົນໄດ້ຮ້ອງ
ເພງສວດໃນລະຫວ່າງເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ,
ມທ 26:30. ຈົ່ງສິດສອນ ແລະ ຕັກເຕືອນກັນ

ແລະກັນ ດ້ວຍເພງຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ແລະ
ເພງນະມັດສະການ, ກລຊ 3:16.

ພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ
ຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່ບໍ່, ແອວ 5:26.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເບີກບານໃນ
ເພງຈາກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພງຂອງຄົນຊອບ
ທຳເປັນຄຳອະທິຖານ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງສັນລະ
ເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ, ດ້ວຍ
ດົນຕີ, ແລະ ດ້ວຍການເຕັ້ນລຳ, ຄພ 136:28.

ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ,
ຄວາມຊອບທຳ; ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ,
ພັງຄວາມ; ວິທີທາງ ນຳອີກ

ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງກັບຄຳສອນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຕາມທີ່ພຣະ
ເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດຳລົງຊີວິດ;
ການຍິນຍອມ ແລະ ເຊື່ອພັງຕໍ່ການກະຕຸ້ນ
ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ເຮົາຈະທົດສອບເບິ່ງວ່າ ພວກເຂົາຈະເຮັດ
ຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາຫລືບໍ່, ອພຍ 16:4. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຂອງດີແກ່ຜູ້ທີ່ເດີນໄປຢ່າງພາກ
ພູມໃຈຢ່າງບໍ່ອັນ, ພສສ 84:11. ຄົນທີ່ຮັກສາ
ກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະ ເຊື່ອພັງຂໍ້
ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ ຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ,
ອຊກ 11:20-21 (ພຍຍ 8:6). ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕ້ອງການຈາກພວກເຈົ້ານັ້ນແມ່ນໃຫ້ໃຊ້
ຊີວິດຢ່າງຖ່ອມຕົວກັບພຣະເຈົ້າ, ມກ 6:8 (ຄພ
11:12).

ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, ເໝືອນ
ດັ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, 1 ຢຣ 1:7
(2 ຢຣ 1:6; 3 ຢຣ 1:4; 4 ນພ 1:12).

ເດີນໄປໃນທາງທີ່ຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ,
2 ນພ 33:9. ກະສັດເປັນຢາມິນມິຈິດສຳນັກອັນ
ໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ
2:27. ໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ຄືທີ່ຈະເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແອວ 7:22.

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະສະແດງ
ໃຫ້ປະຈັກເຖິງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ການ
ເວົ້າຈາຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 20:69. ຈົ່ງເອົາໃຈ

ໃສ່ຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ເດີນໄປໃນຄວາມບໍ່ລືສຸດທ້າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄຍ 21:4. ສອນລູກງ່າໃຫ້ອະທິຖານ ແລະ ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄຍ 68:28.

ສະໜິດຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະແນບສະໜິດຢູ່ໃນເຈົ້າ; ສະນັ້ນຈົ່ງເດີນໄປກັບເຮົາ, ມຊ 6:34.

ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ. ເບິ່ງ

ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະເວນີ; ກິເລດຕັນຫາ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊູ່ ນຳອີກ

ຄວາມມັກ ຫລື ຄວາມປາດຖະໜາສຳລັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທາງຮ່າງກາຍ, ໂດຍສະເພາະການຂາດສິນທຳທາງເພດ.

ເມຍຂອງນາຍກໍຫລົງມັກໂຍເຊັບ, ປຖກ 39:7.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28). ໃຫ້ງົດເວັນຈາກຕັນຫາແນວມະນຸດ, ຊຶ່ງທຳການຕໍ່ສູ້ຈິດວິນຍານ, 1 ປຕ 2:11. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍ ແລະ ຕັນຫາຂອງຕາ ບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, 1 ຢຮ 2:16.

ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ ໄຜ່ຜັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, ແອວ 39:9.

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້, ມະນຸດຈຶ່ງກັບມີຕັນຫາລາຄະ, ຄຍ 20:20. ຖ້າຫາກຄົນໃດຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, ຄຍ 63:16. ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຕັນຫາລາມີກທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄຍ 88:121.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີການມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມິດ, ແລະ ຕຳຊ້າ, ມຊ 5:13 (ມຊຢ 16:3; ມຊ 6:49).

ຕະລັນຕົນ

ການວັດແທກນ້ຳໜັກໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື ຈຳນວນເງິນທີ່ມີຄ່າຫລວງຫລາຍ. ມັນຍັງຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກສຳລັບບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລວງຫລາຍຄືກັນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ

ເຢຊູຄຣິດ (ມທ 25:14–29; ອທ 12:35; ຄຍ 60:2, 13).

ຕາ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຕາມັກຈະຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ຕາຂອງບຸກຄົນຍັງສະແດງເຖິງສະພາບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນບໍ່ລືສຸດ, ເຮັດໃຫ້ດວງຕາແຈ້ງສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ພສສ 19:8. ຄົນໂງ່ຈຳມີຕາແຕ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຢມຍ 5:21 (ມຣກ 8:18).

ຕາເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງສຳລັບຮ່າງກາຍ, ມທ 6:22 (ລກ 11:34; 3 ນພ 13:22; ຄຍ 88:67). ຕາຂອງພວກເຈົ້າກໍເປັນສູກເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ມທ 13:16. ຕາທີ່ເຂົ້າໃຈຂອງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, ອພຊ 1:17–18.

ວິບັດແກ່ຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາຂອງຕົນ, 2 ນພ 15:21 (ອຊຢ 5:21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນເປີດ, ມຊຢ 27:22. ຊາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ, 3 ນພ 2:2. ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອຳນາດນຳພຣະຄຳພີມ່ອນອອກມາໄດ້ນອກຈາກເພາະເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ມມ 8:15.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, ຄຍ 76:12. ແມ່ນຜ່ານພຣະອົງຜູ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຄຍ 88:11. ຖ້າຫາກດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ທັງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຄຍ 88:67.

ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ

ບຸກຄົນທີ່ຍອມສູນເສຍຊີວິດຂອງຕົນ ແທນ

ຕີສອນ, ການຕີສອນ

ການປະຖິ້ມພຣະຄຣິດ, ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫລື ຄວາມເຊື່ອທີ່ຊອບທຳ ຫລື ຫລັກທຳຂອງເຂົາ.

ເລືອດທີ່ຊອບທຳຂອງອາເບັນ ແລະ ຊາ ຂາຣີຢາ ຈະເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົ່ວ, ມທ 23:35 (ລກ 11:50). ຜູ້ໃດທີ່ສະລະຊີວິດຂອງ ຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ແລະ ແກ່ຂ່າວປະເສີດ ຜູ້ ນັ້ນກໍຈະຖືກຊ່ວຍຊີວິດໃຫ້ພົ້ນໄດ້, ມຮກ 8:35 (ຄພ 98:13). ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ງວ່າກັນຫົນ ໃສ່ຊະເຕຟາໂນ, ກຈກ 7:59 (ກຈກ 22:20). ໃນກໍລະນີທີ່ກ່ຽວກັບໜັງສືພິໄນກຳ ກໍຈະຕ້ອງ ພິສູດວ່າຜູ້ເຮັດໜັງສືນັ້ນຕາຍແລ້ວ, ຮສ 9:16-17.

ອະບິນາໄດໄດ້ລົ້ມລົງ, ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍ ໄຟ, ມຊຢ 17:20. ຊາວອຳໂນນໄນຮາທີ່ປ່ຽນ ໃຈເຫລື້ອມໃສ ໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແອວ 14:8-11. ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ເພາະ ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່າ ນີ້, 3 ນຟ 10:15.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ວາງຊີວິດຂອງເຂົາໃນອຸດົມ ການຂອງເຮົາ ຈະພົບຊີວິດມີລັດອນ, ຄພ 98:13-14. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໂຮຮຳ ສະມິດ ໄດ້ຖືກຂ້າເພາະການພົ້ນພູພຣະກິດ ຕິຄຸນຄົນມາໃໝ່, ຄພ 135. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຜະນຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນໄວ້ດ້ວຍ ເລືອດຂອງເພິ່ນ, ຄພ 136:39.

ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການໃສ່ວິໄນທີ່ໄດ້ມອບ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຄົນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ເຂົາເຈົ້າພັດທະນາ ຫລື ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

ຢາໂກດເຄືອງໃຈເມື່ອຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ຕີສອນ, ໂຢບ 5:17 (ສພສ 3:11). ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕີສອນ, ພສສ 94:12.

ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຕີ ສອນ, ເພື່ອກ່າວຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, 2 ຕມທ 3:16. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, ຮສ 12:5-11.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະຕີສອນ

ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 23:21-22. ຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ, ຮລມ 12:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ຕີສອນລາວ, ອທ 2:14.

ເຂົາໄດ້ຖືກຕີສອນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ກັບ ໃຈ, ຄພ 1:27. ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕີສອນ ດ້ວຍເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການອະໄພ, ຄພ 95:1. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ອິດທົນຕໍ່ ການຕີສອນ ຈະບໍ່ສາມາດຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດໄດ້, ຄພ 101:2-5. ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກ ຕີສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອ ພັງ, ຄພ 105:6. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທົນກັບການຕີ ສອນ ຄົນໆນັ້ນກໍບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍສຳລັບອານາ ຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31.

ຕີໂຕ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ, ສານ ເຖິງ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຊາວກຣີກຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປເຢຣູ ຊາເລັມກັບໂປໂລ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນ ຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ຄລຕ 2:1-4; 2 ຕມທ 4:10). ຕີໂຕໄດ້ເອົາສານສະບັບທຳອິດຂອງ ໂປໂລ ໄປໃຫ້ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເມືອງໂກ ຣິນໂທ (2 ກສທ 7:5-8, 13-15).

ຕີໂຕ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ລະຫວ່າງທີ່ໂປໂລໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກ ຄຸກຂອງຊາວໂຣມ, ລາວໄດ້ຂຽນສານເຖິງ ຕີໂຕ, ຜູ້ຢູ່ ກະເຣເຕ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຈົດ ໝາຍສະບັບນັ້ນໄດ້ບັນຈຸຄຳຖາມ ທີ່ກ່ຽວກັບ ວິໄນພາຍໃນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະ ໜາຈັກ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ພ້ອມ ທັງຄຳແນະນຳທົ່ວໄປ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ ເປັນອະທິການ. ບົດທີ 2-3 ບັນຈຸຄຳສອນທົ່ວ ໄປ ແລະ ຂ່າວສານສ່ວນຕົວເຖິງຕີໂຕ ກ່ຽວ ກັບການປະຕິບັດຕໍ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງຊາວກະເຣເຕ. ໂປໂລໄດ້ຊຸກຍູ້ໄພພົນ

ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເອົາຊະນະ ຄວາມເສື່ອມ
ຊາມ, ໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລະ
ຮັກສາວຽກງານດີເອົາໄວ້.

ຕີໂມທຽວ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ສອນສາດສະໜາທຸ່ມ
ຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄູ່ຂອງໂປໂລ ລະຫວ່າງການປະ
ຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂປໂລ (ກຈກ 16:1-
3; 2 ຕມທ 1:1-5); ພໍ່ຂອງລາວເປັນຄົນກຣີກ
ແລະ ແມ່ເປັນຄົນຢິວ; ລາວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ ເມືອງລີສະຕຣາ.

ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຕີໂມທຽວວ່າເປັນ “ລູກ
ຊາຍຂອງຕົນເອງໃນສັດທາ” (1 ຕມທ 1:2,
18; 2 ຕມທ 1:2). ຕີໂມທຽວອາດເປັນຜູ້ທີ່
ໂປໂລໄວ້ວາງໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້
ຊ່ວຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຫລາຍ (ຟລປ 2:19-
23).

ຕີໂມທຽວ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ;

ຕີໂມທຽວ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນ
ເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຕີໂມ
ທຽວ.

ຕີໂມທຽວສະບັບທຳອິດ: ໂປໂລໄດ້ຂຽນ
ສານສະບັບທຳອິດ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຕິດຄຸກ
ເທື່ອທຳອິດ. ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ເມືອງເອ
ເຟໂຊ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ (1 ຕມທ
3:14). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂປໂລໄດ້ຮູ້ສຶກ
ວ່າ ລາວຈະໄປເຖິງຊ້າ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້
ຂຽນເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງທີຈາກມາເກໂດເນຍ
(1 ຕມທ 1:3), ເພື່ອແນະນຳຊຸກຍູ້ລາວໃນການ
ບັນລຸພາລະກິດຂອງລາວ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ
ຄຳແນະນຳຂອງລາວນຳອີກ ກ່ຽວກັບການ
ຄາດຄະເນທີ່ໂງ່ຈ້າ ຊຶ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າມາໃນ
ສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ກ່ຽວກັບການນະມັດສະການໃນສາທາລະ
ນະ ແລະ ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ແລະ ການກະ
ທຳຂອງຜູ້ປົກຄອງ. ບົດທີ 4-5 ບັນຈຸຄຳບັນ
ລະຍາຍກ່ຽວກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ແນະນຳຕີໂມທຽວກ່ຽວກັບ

ວິທີປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ທີ່ລາວນຳ
ພາ. ບົດທີ 6 ເປັນຄຳແນະນຳເພື່ອພິສູດສັດທາ
ແລະ ຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມຮັ່ງມີທາງໂລກ.

ຕີໂມທຽວສະບັບທີສອງ: ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດ
ໝາຍສະບັບທີສອງ ລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າ
ຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນກ່ອນຖືກຂ້າຍ່ອນຄວາມ
ເຊື່ອ. ມັນບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍຂອງອັກຄະ
ສາວົກ ແລະ ສະແດງຄວາມກ້າຫານ ແລະ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວປະເຊີນ
ກັບຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ
ຄຳສັ່ງຕໍ່ຕີໂມທຽວ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳເຕືອນ
ແລະ ຄຳແນະນຳຫລາຍຢ່າງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳ
ທ້າທາຍ ທີ່ຈະປະເຊີນສິ່ງອັນຕະລາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງ
ໜ້າ. ບົດທີ 4 ເປັນຂ່າວສານເຖິງພູເພື່ອນຂອງ
ໂປໂລ, ບັນຈຸຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຈັດ
ການກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.

ແຕກກະຈັດກະຈາຍ, ການແຕກກະຈັດ

**ກະຈາຍ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະ
ຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ**

**ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ;
ຢ່າຮ້າງ ນຳອີກ**

ພັນທະສັນຍາ ຫລື ການສັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຍິງ
ຄົນໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ໜັງສອງເປັນສາມີ ແລະ ພັນ
ລະຍາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງການແຕ່ງງານ
(ຄພ 49:15).

ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ໂດດ
ດ່ຽວ, **ປຖກ 2:18 (ມຊ 3:18)**. ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກ
ພໍ່ແມ່ ແລະ ໄປຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນ ແລະ
ເຂົ້າທັງສອງກໍກາຍເປັນໜຶ່ງ, **ປຖກ 2:24 (ມທ
19:5; ອຣຮ 5:18)**.

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນແລ້ວນັ້ນ ຢ່າ
ໃຫ້ມະນຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ, **ມທ 19:6
(ມຣກ 10:9)**. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະມີບາງຄົນ
ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຂົາທ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາ
ກັນເປັນຜົວເມຍ, **1 ຕມທ 4:1-3**. ຈຶ່ງໃຫ້ການ
ແຕ່ງງານຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ, **ຮຣ
13:4**.

ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮໃຫ້ແຕ່ງງານກັບພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ, **1 ນພ 7:1, 5 (1 ນພ 16:7-8).**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໃຫ້ເປັນຜົວເມຍກັນ, **ມຊ 3:7, 18, 21-25.**

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ: ການແຕ່ງງານທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ກົດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄູນ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ແມ່ນສຳລັບຊີວິດມະຕະ ແລະ ຊົ່ວນິລັນດອນ. ດັ່ງນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງທີ່ມີຄຳຄວນຈຶ່ງໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໃນການແຕ່ງງານ ທີ່ຈະເປັນສາມີພັນລະຍາສືບຕໍ່ໄປຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນກ່ຽວກັບກົດຂອງການແຕ່ງງານ, **ລກ 20:27-36.** ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກສ 11:11.** ຜົວເມຍຈຶ່ງນັບຖືກັນເໝືອນເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຊີວິດ, **1 ປທ 3:7.**

ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ, **ຮລມ 10:7 (ມທ 16:19).**

ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, **ຄພ 131:1-4.** ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15.** ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍໂດຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ໂດຍພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ມັນຈະເກີດຜົນເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ, **ຄພ 132:19.**

ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ: ການແຕ່ງງານລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ປະຕິບັດ ແລະ ນັບຖືສາດສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ຫາເມຍທີ່ການາອານນີ້ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, **ປຖກ 24:3.** ຖ້າຢາໂຄບເອົາ

ລູກສາວຂອງເທັດມາເປັນເມຍ, ກໍໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍເສຍດີກວ່າ, **ປຖກ 27:46 (ປຖກ 28:1-2).** ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, **ພບຍ 7:3-4.** ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, ໄດ້ນະມັດສະການພຣະປອມ, ແລະ ໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງ, **ຜປ 3:1-8.** ບັນດາພວກພັນລະຍາຂອງໂຊໂລໂມນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຫັນໜີໄປນະມັດສະການພຣະເຈົ້າປອມ, **1 ກສ 11:1-6.** ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກລູກສາວຂອງພວກເຮົາແຕ່ງງານກັບຄົນໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ເອົາພວກລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມາເປັນເມຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ, **ນມຍ 10:30.**

ຢ່າຜູກພັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກສ 6:14.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອວ່າຊາວນີໂຟຈະບໍ່ປະປົນ ແລະ ເຊື່ອໃນຮິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 3:6-10.**

ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15.**

ບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ເອົາພວກນາງາມເປັນເມຍ ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະເລືອກ, **ມຊ 8:13-15.**

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ: ການແຕ່ງງານຂອງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງຈຳນວນສອງ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນໃນຕອນທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ການແຕ່ງງານເອົາເມຍຄົນໜຶ່ງແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງມະນຸດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຢຄ 2:27-30). ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ການເອົາເມຍຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່ ໂດຍການຊີ້ນຳຂອງສາດສະດາ ຜູ້ດຳລົງຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 132:34-40, 45). ບໍ່ມີການປະຕິບັດກັນອີກຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ (ຂປ 1); ທຸກວັນນີ້, ການມີເມຍຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ

ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ

ບໍ່ເໝາະສົມກັບການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ນາງຊາຣາຍໄດ້ມອບນາງຮາກາໃຫ້ເປັນເມຍຂອງອັບຣາມ, **ປຖກ 16:1-11**. ຢາໂຄບໄດ້ຮັບເອົານາງເລອາ ແລະ ນາງຮາເຊັນ ພ້ອມດ້ວຍສາວໄຊ້ຂອງພວກນາງມາເປັນເມຍ, **ປຖກ 29:21-28** (ປຖກ 30:4, 9, 26). ຖ້າຊາຍຄົນໃດເອົາເມຍຄົນທີສອງ ລາວຕ້ອງສືບຕໍ່ເບິ່ງແຍງເມຍຄົນທີ່ໜຶ່ງດ້ານອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ສິດທິຢູ່ໃນລະດັບເດີມ, **ອພຍ 21:10**. ດາວິດ ແລະ ເມຍສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາເມືອງເຮັບໂຮມ, **2 ຊມອ 2:1-2**.

ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ ຄືໃນການມີເມຍຫລາຍຄົນ, **ຄພ 132:37**. ດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບໃນສິ່ງໃດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:38-39**.

ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່; ຖານະປະໂລຫິດ; ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກຳນົດ ຫລື ມອບສິດອຳນາດ ຫລື ຕຳແໜ່ງ. ທີ່ຈະໃຊ້ສິດອຳນາດໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບຸກຄົນຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການທຳນາຍ, ແລະ ໂດຍການວາງມື ໂດຍຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ (ໜຊ 1:5). ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງ, ແຕ່ເຂົາຕ້ອງໃຊ້ມັນຕາມການຊີ້ນຳຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຂໍ້ກະແຈ ສຳລັບສິດອຳນາດນັ້ນ ໂດຍສະເພາະ.

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດສະດາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, **ຢມຍ 1:5**.

ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, **ຢຮ 15:16**.

ໂດຍໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ, **ມຊຢ 18:18**.

ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງ ດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, **ແອວ 13:1-9**. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສານສິດສືບສອງຄົນ, **3 ນພ 12:1**. ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໂດຍການວາງມື, **ມຮນ 3**.

ຕ້ອງລໍຖ້າໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທື່ອ, **ຄພ 5:17**. ໂຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 20:2** (ຄພ 27:12). ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ປາດສະຈາກການອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 20:65**. ມັນຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, **ຄພ 42:11**. ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, **ຄພ 50:13-18**. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສືບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ວາງລະບຽບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 107:58**.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບູລຸດ, ແລະ ສິດທີ່ຂຶ້ງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, **ອຣຮ 1:2**. ໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກັນສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຈສ—ປ 1:68-72**.

ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ການໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກອຸທິດສຳລັບຈຸດປະສົງທີ່ສັກສິດ. ການມອບໝາຍນີ້ ແມ່ນສຳລັບການຮັບໃຊ້ໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ພາຍໃນອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການວາງມືຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ມີສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຄວບຄຸມກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ຕອນເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບຕຳແໜ່ງອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປກວ່າປະທານກຸ່ມຖານະປະ

ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ

ໂລຫິດ ຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງຖານປະໂລຫິດ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ພ້ອມດ້ວຍພອນນັ້ນ.

ຈົ່ງເລືອກເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລໄວ້ສຳລັບພາລະກິດ, **ກຈກ 13:2-3.**

ອະທິການຄົນອື່ນໆ ເພື່ອຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, **ຄພ 68:14.** ອະທິການ, ຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ ສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້, **ຄພ 107:17, 74.**

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ ແລະ ໂດຍການວາງມື, **ຫຼຸຊ 1:5.**

ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ *ນຳອີກ*

ການແຕ່ງຕັ້ງລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນມາສູ່ຄວາມເປັນມະຕະແມ່ນເພື່ອບັນລຸພາລະກິດບາງຢ່າງໃນຊ່ວງໄລຍະຊີວິດມະຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດບ່ອນໃຫ້ປະຊາຊົນ, **ພບຍ 32:8.** ເຮົາເລືອກເຈົ້າໄວ້ກ່ອນເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, **ຢມຢ 1:5.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດເວລາກ່ອນແຕ່ງຕັ້ງ, **ກຈກ 17:26.** ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ, **ຮມ 8:28-30.** ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ອຟຊ 1:3-4.** ພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນວາງຮາກຖານສ້າງໂລກໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່, **1 ປຕ 1:19-20** (ພນມ 13:8).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ແອວ 13:1-9.**

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນຜູ້ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 138:55-56.**

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.** ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນເພີ່ນມາເກີດ, **ອຣຮ 3:23.**

ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ເອເດນ *ນຳອີກ*

ຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງໃນສວນເອເດນ ແລະ ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 2:9; ພນມ 2:7). ໃນຄວາມຝັນຂອງລີໂຮ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ ເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນຟ 8; 11:21-22, 25; 15:36).

ທູດເຄຣຸບ ແລະ ດາບທີ່ລຸກເປັນແສງໄຟ ປ້ອງກັນທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ປຖກ 3:24** (ແອວ 12:21-23; 42:2-6).

ໂຍຮັນໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນ ໃຊ້ສຳລັບປິ່ນປົວບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ຫາຍດີ, **ພນມ 22:2.**

ລີໂຮໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 8:10-35.** ມີໄຟໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເພີ່ນໄດ້ເຫັນ, **1 ນຟ 11:8-9.** ຮາວເຫລັກນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 11:25** (1 ນຟ 15:22-24). ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍານ ແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 15:28, 36.** ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມ ເຖິງວ່າໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຍັງກົງກັນຂ້າມກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **2 ນຟ 2:15.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ແອວ 5:34, 62.** ຖ້າຫາກບິດາມານດາຄົນທຳອິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ, ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະມານຕະຫລອດການ, **ແອວ 12:26.** ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ, **ແອວ 32:40.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດໄວ້ໃນກາງສວນ, **ມຊ 3:9** (ອຣຮ 5:9). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອາດາມອອກໄປຈາກສວນເອເດນ ຍ້ານວ່າລາວຈະຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, **ມຊ 4:28-31.**

ຕົວະ. ເບິ່ງ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ; ເວົ້າຈາບໍ່
ດີ; ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມ
ຫລອກລວງ *ນຳອີກ*

ການສື່ສານທີ່ມີມູນຖານເປັນຄວາມເທັດ
ຫລື ບໍ່ມີຄວາມຈິງ ໃນຈຸດປະສົງທີ່ຈະຫລອກ
ລວງ.

ຢາລັກ ຫລື ຕົ້ມ ຫລື ຕົວະ, **ລລວ** 19:11.
ຂ້າພຣະອົງກຽດຊັງການຕົວະຕົ້ມທຸກປະການ,
ພສສ 119:163. ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງໜັກ, **ສພສ** 12:22. ພວກເຂົາ
ເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫລອກ
ລວງເຮົາ, **ອຊຢ** 63:8.

ມານເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະທັງສິ້ນ, **ຢຮ** 8:44
(2 ນຟ 2:18; ອທ 8:25; ມຊ 4:4). ເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຕົວະຕໍ່ມະນຸດ ແຕ່ຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, **ກກຈ** 5:4
(ແອວ 12:3). ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງກຽດຊັງພິມ້ອງຂອງຕົນຢູ່, ຜູ້
ນັ້ນກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ, **1 ຢຮ** 4:20. ຄົນຂີ້ຕົວະ
ທຸກຄົນ ມີພາກສ່ວນຢູ່ໃນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີ
ສອງ, **ພນມ** 21:8 (ຄພ 63:17).

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນ
ລົງນະລົກ, **2 ນຟ** 9:34. ຫລາຍຄົນຈະສອນຄຳ
ສອນທີ່ຜິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕົວະໜ້ອຍ
ໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດ ໃນການ
ເຮັດສິ່ງນີ້, **2 ນຟ** 28:8-9 (ຄພ 10:25). ພວກ
ທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະເວົ້າຕົວະ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້, **ແອວ** 5:17. ພຣະອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, **ອທ**
3:12 (ຈບຊ 23:19; 1 ຊມອ 15:29; ຕຕ 1:2;
ຮຣ 6:18; ອນ 1:6).

ຄົນທີ່ຕົວະ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່
ອອກໄປ, **ຄພ** 42:21. ຄົນຂີ້ຕົວະຈະໄດ້ຮັບລັດ
ສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າເປັນມູນມໍລະດົກ, **ຄພ**
76:81, 103-106.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, **ຫຼຊ**
1:13.

ຕອນຕົ້ນ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ຊີວິດກ່ອນ
ເກີດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນກ່າວເຖິງເວລາກ່ອນ

ຊີວິດມະຕະນີ້—ນັ້ນຄື, ຊີວິດກ່ອນມະຕະ.
ບາງເທື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ
ເປັນຕົ້ນ.

ໃນຕອນຕົ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ນິລະມິດສ້າງຟ້າ
ສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ປຖກ** 1:1 (ມຊ
2:1).

ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທຳເປັນຢູ່ແລ້ວ,
ໂຢຮັນ 1:1.

ເຮົາຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ
ແລະ ທີ່ສຸດ, **3 ນຟ** 9:18.

ພຣະຄຣິດເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, **ຄພ** 19:1.
ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແມ່ນເປັນ
ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ຄພ** 22:1. ໃນຕອນຕົ້ນມະນຸດ
ກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 93:23, 29. ວິນຍານ
ທີ່ສູງສຳ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່
ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, **ຄພ** 138:55.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບ
ເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ** 2:26.

ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ເບິ່ງ ຍາມ, ຄົນຍາມ *ນຳ
ອີກ*

ການແຈ້ງຄວາມ ຫລື ການເຕືອນ. ສາດສະ
ດາ, ຜູ້ນຳ, ແລະ ພໍ່ແມ່ ເຕືອນ ແລະ ສອນຄົນ
ອື່ນໆໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄຳ
ສອນຂອງພຣະອົງ.

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານ
ບາບທຸກຢ່າງ, **ຢຄ** 3:12.

ສຽງເຕືອນແມ່ນສຳລັບທຸກຜູ້ຄົນ, **ຄພ** 1:4.
ຈົ່ງໃຫ້ການສັ່ງສອນຂອງພວກເຈົ້າເປັນສຽງ
ເຕືອນ, **ຄພ** 38:41. ມີຄວັນແຫ່ງການເຕືອນ,
ຄພ 63:58. ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນ
ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ, **ຄພ** 88:81. ເຮົາຈຶ່ງໄດ້
ເຕືອນພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງ
ໜ້າ, ໂດຍໃຫ້ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາແກ່ພວກ
ເຈົ້າ, **ຄພ** 89:4.

ໄຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ອະ
ທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ *ນຳ
ອີກ*

ທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິ ແລະ ຄິດຄັກໆ, ສ່ວນ

ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫລາຍແມ່ນກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີ ຫລື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຮ່ວມດ້ວຍການອະທິຖານ, ການໂຕ່ຕອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ມາຣິໄດ້ຄິດຮຳເພີງຢູ່ໃນໃຈ, ລກ 2:19.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ງໂຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, **1 ນພ 11:1.** ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍນຶງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີ, **2 ນພ 4:15.** ນີໄຟເດີນທາງໄປ, ໄດ້ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງ, **ຮລມ 10:2-3.** ເຈົ້າຈົງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, **3 ນພ 17:3.** ໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາຫລາຍພຽງໃດ, ແລະ ໂຕ່ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນໃຈທ່ານ, **ມຣນ 10:3.**

ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ, **ຄພ 30:3.** ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດໂຕ່ຕອງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, **ຄພ 76:19.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ້ງໂຕ່ຕອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ຄພ 138:1-11.**

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດແລ້ວຄິດອີກ, **ຈສ—ປ 1:12.**

ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດ ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ, ສ່ວນຫລາຍຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ ເພື່ອໝາຍເຖິງຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ອາດໝາຍເຖິງໜ້າທີ່ມອບໝາຍຕໍ່ຕຳແໜ່ງນຳອີກ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງດັ່ງກ່າວ.

ສະມາຊິກທຸກຄົນບໍ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນ, **ຮມ 12:4.**

ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລ້ອນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຢຄ 1:19.** ເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, **ແອວ 13:18.** ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ ຄືຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການກັບໃຈ, **ມຣນ 7:31.**

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກນີ້ ປາດສະຈາກການອອກສຽງຂອງໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກນັ້ນ, **ຄພ 20:65.** ໃຫ້ທຸກຄົນຢືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 84:109.** ມີປະທານ, ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ, ຖືກກຳນົດຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງຕ່າງໆ ໃນຖານະປະໂລຫິດສອງຢ່າງນີ້, **ຄພ 107:21.** ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຕຳແໜ່ງຕ່າງໆ ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, **ຄພ 107:85-98.** ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຕຳແໜ່ງທີ່ເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້, **ຄພ 107:99-100.** ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, **ຄພ 124:123.**

ຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດ ທີ່ຈະກະທຳທຸກສິ່ງສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ (ຄພ 50:26-27). ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນກຸ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ປະຕິບັດພິທີການ ແລະ ບໍລິຫານງານບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະໃນສາດສະໜາຈັກ.

ການເຈີມຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ເປັນນິດ, **ອພຍ 40:15 (ຈບຊ 25:13).**

ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ, **ຢຮ 15:16.** ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນວິທານຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂລຫິດບໍລິສຸດ, **1 ປຕ 2:5.** ພວກເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, **1 ປຕ 2:9 (ອພຍ 19:6).**

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວຽກງານດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, **ແອວ 13:1-12.** ເຮົາມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ບໍລິສະມາ, **3 ນພ**

11:21. ເຈົ້າຈະມີອຳນາດທີ່ຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຮນ 2:2.

ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຍາ, ຄພ 2:1 (ຈສ—ປ 1:38). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຍັນຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນນຳອີກ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ຄພ 84:18. ຖານະປະໂລຫິດດັ່ງກ່າວທີ່ສູງກວ່າ ປະຕິບັດພຣະກິດຕີຄຸນ, ຄພ 84:19. ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຄພ 84:25. ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 84:33–42. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່ຜ່ານທາຍາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 86:8. ໃນສາດສະໜາຈັກ, ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ຄພ 107:1. ຖານະປະໂລຫິດທຳອິດ ເປັນຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 107:2–4. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, ຄພ 121:36. ບໍ່ມີອຳນາດ ຫລື ອິດທິພົນໃດສາມາດ ຫລື ຈະດຳລົງຮັກສາໄວ້ໄດ້ໂດຍອາໄສຖານະປະໂລຫິດ, ນອກຈາກໂດຍການຊັກຊວນ ແລະ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, ຄພ 121:41. ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ຜູ້ມີຄຸນຄ່າທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຈະໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ, ຂປ 2.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼຸຂ 1:5.

ຖານະປະໂລຫິດ, ຂໍກະແຈຂອງ. ເບິ່ງ ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ຖານະປະໂລຫິດສູງ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ເມນຄີເສເດັກ; ແອວເດີນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ເປັນຖານະປະ

ໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະກອບດ້ວຍຂໍກະແຈ ແຫ່ງພອນທາງວິນຍານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຜ່ານພິທີການຕ່າງໆຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ມະນຸດ (ຄພ 84:18–25; 107:18–21).

ທຳອິດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານີ້ແກ່ອາດາມ. ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາ ໃນທຸກຍຸກ ທຸກສະໄໝມີສິດອຳນາດນີ້ (ຄພ 84:6–17). ຕອນທຳອິດ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ມາມັນຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ (ຄພ 107:2–4).

ເມື່ອລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມສິດທິພິເສດ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາກິດທີ່ສູງກວ່າໄປຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ປະທານຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ກິດທີ່ຕໍ່າກວ່າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ (ຄພ 84:23–26). ທັງສອງເອີ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ກິດຂອງໂມເຊ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ນຳຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຄືນມາໃຫ້ຊາວຢິວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃນບັນດາພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສູນເສຍໄປອີກເພາະການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ຕໍ່ມາ ມັນໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຜ່ານໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ (ຄພ 27:12–13; 128:20; ຈສ—ປ 1:73).

ພາຍໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກນັ້ນມີ ຕຳແໜ່ງຂອງ ແອວເດີ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ປີຕູ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແລະ ອັກຄະສາວົກ (ຄພ 107). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຈະເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກສະເໝີໄປ.

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ

ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ເປັນປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລືຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ແລະເພິ່ນມີຂໍ້ກະແຈທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຕໍາແຫ່ງຂອງປະທານແມ່ນສຳລັບຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນເປັນພຽງຄົນດຽວຢູ່ໃນໂລກນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 107:64-67; 132:7).

ພຣະຄຣິດຈະເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຮ 5:6, 10; 7:11).

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຮຮ 7 (ຄພ 84:18-25).

ເມນຄີເສເດັກໄດ້ສະແດງສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, ແອວ 13:18.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 27:12-13 (ຈສ—ປ 1:72). ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ໂດຍຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຄພ 84:33-42. ມີສອງຝ່າຍ ຫລື ສອງໝວດໃຫຍ່, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 107:6. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຖືສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານທັງໝົດ, ຄພ 107:8-18. ໂມເຊ, ອີລາຍ, ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11-16. ບັດນີ້ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຂໍ້ກະແຈນັ້ນ, ຄພ 124:123.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ກິດຂອງໂມເຊ; ຖານະປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ (ຮຮ 7:11-12; ຄພ 107:13-14). ຕໍາແຫ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ຄື ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກ (ຄພ 84:30; 107:10, 14-15, 87-88). ໃນສະໄໝບູຮານ, ພາຍໃຕ້ກິດຂອງໂມເຊ, ມີມະຫາປະໂລຫິດ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຊາວເລວີ. ເພາະວ່າຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າໄດ້ດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ພິທີການຂອງມັນ (ຄພ 84:23-26). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນກ່ຽວພັນກັບພິທີການທາງໂລກ ແລະ ພາຍນອກຂອງກິດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ (1 ຂຄ 23:27-32; ຄພ 84:26-27; 107:20). ມັນມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແລະ ຂອງການບັບຕີສະມາ (ຄພ 13). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສະໄໝນີ້ ໃນວັນທີ 15 ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1829. ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ໃກ້ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພັນໂຊເຊເນຍ (ຄພ 13; ຈສ—ປ 1:68-73).

ແລະ ລາວຈະມີພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, ຈບຊ 25:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ມລກ 3:3 (3 ນພ 24:3).

ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕໍາແຫ່ງນີ້, ຮຮ 5:4. ຄວາມບໍລິບູນບໍ່ບັນລຸໄດ້ ທາງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ, ຮຮ 7:11.

ຖານະປະໂລຫິດນີ້ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກອີກຈັກເທື່ອ, ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ຄພ 13. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 27:8. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 84:26 (ຄພ 13). ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ນັ້ນຄື, ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ອາໂຣນ, ຄພ 107:1. ຖານະປະໂລຫິດທີສອງຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 107:13.

ຖືກເລືອກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຄືຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວິໄຈ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທແກ່ພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນນັ້ນຂອງການເປັນອັກຄະສາວົກຈະຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາລູກູງທີ່ເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງໃນວັນໜຶ່ງ

ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ມທ 24:24. ໂຢຮັນໄດ້ຊົມຊືມເພາະລູກຂອງສຸພາບສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກເປັນຄົນຈິງຈັງ ແລະ ຊື່ສັດ, 2 ຍຮ 1.

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກ, ຄພ 25:3. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄດ້ຍິນສຽງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ຄພ 29:7. ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 33:6. ພຣະຄຳພີຈະຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ເອງ, ຄພ 35:20–21. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍການເອີ້ນຂອງຖານະປະໂລຫິດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:33–34.

ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ວັນແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຈະສັ້ນລົງ, ຈສ—ມ 1:20.

ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສູກ; ຍາກຈົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ການບໍ່ກິນ ຫລື ດື່ມດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທູນຂໍພອນຈາກພຣະອົງ. ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງຖືສິນອິດເຂົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະອະທິຖານຂໍໃຫ້ຕົນເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານນຳອີກ. ການຖືສິນອິດເຂົ້າໄດ້ຖືກກະທຳກັນມາຕະຫລອດໂດຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້, ວັນຊະບາໂຕມີໜຶ່ງຂອງແຕ່ລະເດືອນ ໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຖືສິນອິດເຂົ້າ. ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລານີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳ ເປັນເວລາຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ. ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍລິຈາກເງິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສຳລັບອາຫານໃນມື້ນັ້ນໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ. ເງິນສ່ວນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເງິນຖືສິນອິດເຂົ້າ. ສາດສະໜາຈັກໃຊ້ເງິນຖືສິນອິດເຂົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ອຊຮ 8:21–23, 31. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກິນເຂົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າຂອງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ, ນມຢ 1:4. ໃຫ້ພາກັນຖືສິນອິດເຂົ້າເພື່ອຂ້ອຍ, ແລະ ຢາກິນ ຫລື ດື່ມຫຍັງໃນສາມມື້, ອສທ 4:16. ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ພສສ 35:13. ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖືສິນອິດເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ່, ອຊຢ 58:3–12. ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໜ້າອ້ອນວອນຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ດນອ 9:3. ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາເຮົາຢ່າງເຕັມໃຈດ້ວຍການອິດເຂົ້າ, ຢອ 2:12. ເມືອງນີເນເວໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອິດເຂົ້າ, ຢນ 3:5.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອິດອາຫານສີ່ສິບມື້, ມທ 4:2 (ອພຍ 34:28; 1 ກສ 19:8; ລກ 4:1–2). ບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຈົ້າກຳລັງຖືສິນອິດເຂົ້າ, ມທ 6:18 (3 ນຟ 13:16). ຜີແນວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບອອກ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ມທ 17:21.

ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ໄປ, ອມນ 1:26 (4 ນຟ 1:12). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖືສິນອິດເຂົ້າ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ

ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ

ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, **ມຊຍ 27:22.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, **ແອວ 5:46.** ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ, **ແອວ 6:6.** ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ແອວ 17:3, 9.** ເວລາແຫ່ງການຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຊາວນີໂຟຫລາຍຄົນ, **ແອວ 28:5-6.** ພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, **ແອວ 45:1 (ຮລມ 3:35).**

ໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າຖືກຈັດຕຽມດ້ວຍໃຈທີ່ເຫັນແກ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອວ່າການຖືສິນອິດເຂົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົມບູນ, **ຄພ 59:13-14.** ພວກເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ຄພ 88:76.**

ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ຍາກຈົນ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ; ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ *ນຳອີກ*

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ, ຫລື ສະພາບຂອງການເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ. ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຮັບຮູ້ຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງເພິ່ງອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າໃນການເດີນທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ, **ພບຍ 8:2.** ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ພສສ 35:13.** ຄົນແກ່ ແລະ ຍັງໂງ່ຈ້າບໍ່ຍອມຟັງຄຳແນະນຳຢູ່ ລາວກໍ່ສູ້ຄົນໝູ່ມທີ່ຍາກຈົນແຕ່ສະຫລາດສະຫລຽວບໍ່ໄດ້, **ປຍຈ 4:13.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, **ອຊຍ 57:15.**

ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້, **ມທ 18:4.** ຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຜູ້ນັ້ນຈະ

ຖືກຍົກຂຶ້ນ, **ມທ 23:12 (ລກ 14:11; 18:14).** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຍອມເຊື່ອຟັງຈົນເຖິງຄວາມມໍລະນາ, **ຟລປ 2:8 (ລກ 22:42; 23:46).** ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ອວດດີ, ແຕ່ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, **1 ປຕ 5:5-6 (2 ນຟ 9:42).**

ຈົ່ງຖ່ອມຕົວຂອງພວກທ່ານເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, **ມຊຍ 4:11 (2 ນຟ 9:42; 3 ນຟ 12:2).** ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວພຽງພໍແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:27-28.** ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, **ຮລມ 3:33-35.** ເຮົາຈະມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດເພື່ອເຂົາຈະຖ່ອມຕົວ, **ອທ 12:27.**

ຄວາມຖ່ອມຕົວຄືເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕີສະມາ, **ຄພ 20:37.** ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່, **ຄພ 67:10.** ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 112:10.** ໃຫ້ຄົນທີ່ໂງ່ຈ້າຮຽນຮູ້ບັນຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ, **ຄພ 136:32.** ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ, **ຄພ 136:33.**

ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ *ນຳອີກ*

ເພື່ອບົດປ່ອຍ, ເພື່ອຈາຍຄຳ, ຫລື ເພື່ອໂຖ່ຖອນ, ດັ່ງເຊັ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກຄວາມເປັນທາດ ໂດຍການຈ່າຍທົດແທນ. ການໂຖ່ແມ່ນອ້າງເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການບົດປ່ອຍຈາກກາບ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ໂຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ ແລະ ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ກໍຈະຖືກໂຖ່ຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນຳອີກ.

ເຮົາຜູ້ດຽວທີ່ຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້, **ອຊຍ 44:22.** ເຮົາ

ຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, **ຮສອ 13:14** (ພສສ 49:15).

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ອຟຊ 1:7, 14** (ຮຮ 9:11-15; 1 ປຕ 1:18-19; ແອວ 5:21; ຮລມ 5:9-12).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ, **2 ນຟ 1:15**. ການໄຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນຟ 2:6-7, 26** (ມຊຢ 15:26-27; 26:26). ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, **ແອວ 5:9** (ແອວ 5:26; 26:13). ຄົນຊົ່ວຈຶ່ງຄົງຢູ່ເໝືອນກັບວ່າບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, **ແອວ 11:40-41** (ແອວ 34:16; 42:13; ຮລມ 14:16-18). ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ນຳເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, **ມມ 7:5-7**. ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີກົດ, **ມຮນ 8:22** (ຄພ 45:54).

ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການໄຖ່ຈາກການຕົກທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 29:44**. ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ຄພ 29:46**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 84:99**. ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດກຸ່ງວັກບັບຄົນຕາຍ, **ຄພ 138**.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ປີຕິຍົນດີໃນການໄຖ່ຂອງຕົນ, **ມຊ 5:9-11**.

ທະເລແດງ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ຜືນນ້ຳລະຫວ່າງປະເທດເອຢິບ ແລະ ປະເທດອາຣາເບຍ. ອ່າວທັງສອງທີ່ຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງມັນ ປະກອບເປັນຝັ່ງທະເລແຈແຫລມຊິນາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກທະເລແດງອອກໄປສອງຢ່າງໜ້າມະຫັດສະຈັນ ເພື່ອວ່າຊາວອິດສະຣາເອນ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງໂມເຊ ຈະສາມາດຢ່າງຂ້າມມັນໄປ ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ (ອພຍ 14:13-31; ຮຮ 11:29). ການທີ່ໂມເຊໄດ້ແຍກທະເລອອກເປັນສອງໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (1 ນຟ 4:2; ຮລມ 8:11; ຄພ 8:3; ມຊ 1:25).

ທະເລຕາຍ

ທະເລເກືອຢູ່ພາກໃຕ້ສຸດຂອງທົ່ງຈໍແດນ. ມັນຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນທະເລເກືອ. ຊັ້ນໜ້າຂອງມັນຕໍ່າກວ່າທະເລເມດີແຕຣາເນ ປະມານ 1300 ຟິດ (395 ແມັດ). ນະຄອນໂຊໂດມ, ນະຄອນໂກໂມຣາ, ແລະ ໂສອາ ຫລືເບລາ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລນີ້ (ປຖກ 14:2-3).

ໃນການບັນລຸຄຳທຳນາຍ ແລະ ໃນການເປັນເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ນ້ຳໃນທະເລຕາຍຈະຈືດ, ແລະ ຈະນຳຊີວິດໄປສູ່ທີ່ນັ້ນ (ອຊກ 47:8-9).

ທາຍາດ

ບຸກຄົນທີ່ມີສິດຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ວິນຍານ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຊອບທຳໄດ້ຖືກສັນຍາວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າມີເປັນມູນມໍລະດົກ.

ອັບຣາຮາມຢາກມີຜູ້ສືບມໍລະດົກ, **ປຖກ 15:2-5**.

ໂລກນີ້ເປັນຂອງອັບຣາຮາມຍ້ອນສັດທາທີ່ຊອບທຳຂອງເພີ່ນ, **ຮມ 4:13**. ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເປັນລູກ, ແລ້ວເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:16-17** (ຄພ 84:38). ເຈົ້າເປັນບຸດ, ເປັນທາຍາດຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສັບພະທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນມໍລະດົກ, **ຮຮ 1:2**.

ຜູ້ທີ່ລໍຖ້າການໄຖ່ບາບຂອງພວກເຂົາເປັນທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 15:11**. ຜູ້ຄົນໄດ້ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ທາຍາດຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **4 ນຟ 1:17**.

ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ ອາດກາຍເປັນທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, **ຄພ 137:7-8**. ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈເປັນທາຍາດແຫ່ງຄວາມລອດ, **ຄພ 138:58-59**.

ທີອານຄຳ

ອັບຮາຣາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງເພິ່ນ, **ອຣຮ** 1:2.

ທີອານຄຳ

ຜູ້ນຳນາຍທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວນິໄພໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:35; 51-52; 61-62).

ທີ່ສຸຂະເສີມ. ເບິ່ງ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂລກວິນຍານ ຊຶ່ງໃນນັ້ນວິນຍານທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ຈາກໂລກນີ້ໄປກຳລັງລໍຖ້າຮ່າງກາຍທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຕົນ. ມັນເປັນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກ.

ຄຳວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ ກໍຍັງຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີນຳອີກ ທີ່ໝາຍເຖິງໂລກວິນຍານ (ລກ 23:43), ອານາຈັກຊັ້ນສູງ (2 ກຣທ 12:4), ແລະ ສະພາບອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມໃນໄລຍະພັນປີຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ຫຼຸຊ 1:10).

ຜູ້ໃດທີ່ມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນສວນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພມມ 2:7.

ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳຂຶ້ນມາ, **2 ນຟ** 9:13. ວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ, **ແອວ** 40:11-12. ສານສິດທັງໝົດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຫາທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສາມຄົນ, **4 ນຟ** 1:14. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປພັກຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ** 10:34.

ພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, **ຄພ** 138.

ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ

ທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກ

ງຂອງພຣະຄຣິດ; ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດນຳອີກ

ຄືການເກີດ. ການກຳເນີດຄືການຄອດ, ຄືການສ້າງ, ຫລື ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ມັກຈະຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເຖິງການເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະບິດາເທົ່ານັ້ນ ໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ແຕ່ຜູ້ຄົນທັງປວງອາດເປັນຜູ້ຖືກຳເນີດທາງວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍການຮັບເອົາພຣະອົງ, ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກາຍເປັນຄົນໃໝ່ຜ່ານ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ວັນນີ້ເຮົາໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ, **ພສສ** 2:7 (ກຈກ 13:33; ຮຮ 1:5-6; 5:5).

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຄືການເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, **ຢຮ** 1:14 (2 ນຟ 25:12; ແອວ 12:33-34; ຄພ 76:23). ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫລາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຢຮ** 3:16 (ຄພ 20:21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທາງວິນຍານ, **ມຊຢ** 5:7.

ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຳເນີດຜ່ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, **ຄພ** 93:22.

ທູດ, ເທວະດາ

ນິບຸກຄົນຢູ່ສອງແບບໃນສະຫວັນທີ່ເອີ້ນວ່າທູດ: ຜູ້ທີ່ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ. ທູດທີ່ເປັນວິນຍານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຫລື ເຂົາເຈົ້າເປັນວິນຍານ ຜູ້ເຄີຍມີຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ຕອນນິພົວມລໍຖ້າການພື້ນຄົນຊີວິດ. ທູດທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ຫລື ໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ.

ມີແຫລ່ງອ້າງອີງຫລາຍບ່ອນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເຖິງວຽກງານຂອງເຫລົ່າທູດ. ບາງເທື່ອທູດກ່າວດ້ວຍສຽງຟ້າຮ້ອງ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າ

ກ່າວຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ (ມຊຢ 27:11-16). ຜູ້ຊາຍມະຕະທີ່ຊອບທຳກໍຖືກເອີ້ນວ່າທູດ ຄືກັນ (ປຈສ, ປຖກ 19:15 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]). ທູດບາງອົງຮັບໃຊ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ (ແອວ 36:22).

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກໍໄດ້ກ່າວເຖິງບໍລິວານຂອງມານຄືກັນ. ນີ້ຄືວິນຍານທີ່ຕິດຕາມລູຊີເຟີ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຖືກໂຍນລົງສູ່ໂລກ (ພນມ 12:1-9; 2 ນຟ 9:9, 16; ຄພ 29:36-37).

ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນບັນດາທູດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຢ່າງຂຶ້ນຢ່າງລົງ, ປຖກ 28:12. ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຢາໂຄບ, ປຖກ 32:1-2. ກິເດໂອນໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຜປ 6:22. ທູດໄດ້ເດີມືອອກໄປເພື່ອທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, 2 ຊມອ 24:16. ທູດໄດ້ປຸກເອລີຢາ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ກິນເຂົ້າ, 1 ກສ 19:5-7. ດານີເອນໄດ້ເຫັນທູດຄັບຣີເອນໃນພາບນິມິດ, ດນອ 8:15-16. ທູດມີຄາເອນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອດານີເອນ, ດນອ 10:13.

ທູດຄັບຣີເອນຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລກ 1:19, 26-27. ບໍລິວານຂອງມານຈະຖືກລ່າມໂສ້ໄວ້ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ, ຢດ 1:6 (2 ເປໂຕ 2:4).

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ, 3 ນຟ 17:24. ໂມໂຮໂນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ມຣນ 7:25-32.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 13. ໂມໂຮໂນ, ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ໂຢຮັນ, ໂມເຊ, ເອລີຢາ, ແລະ ອີລາຍ ທັງໝົດໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໃນຖານະທູດ, ຄພ 27:5-12. ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 67:13. ມີຄາເອນ, ອັກຄະທູດ, ແມ່ນ ອາດາມ, ຄພ 107:54. ທູດເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ພື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ

129. ບໍ່ມີເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດຕໍ່ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ນອກຈາກຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນ, ຄພ 130:5. ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດແຫ່ງການແຕ່ງງານນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ ທັງບໍ່ຖືກຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານ ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນ, ຄພ 132:16-17.

ທູນຂໍ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ຄືການສອບຖາມ, ຖາມ, ຫລື ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າທູນຂໍບາງສິ່ງທີ່ພິເສດ.

ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ມທ 7:7. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5 (ຈສ—ປ 1:7-20).

ທູນຖາມເຮົາດ້ວຍສັດທາ, 1 ນຟ 15:11. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, 2 ນຟ 32:4. ທູນຂໍດ້ວຍໃຈຈິງ, ມຊຢ 4:10. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມຊຢ 4:21. ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພວກເຂົາຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທູນຂໍຈາກເຮົາ, ຄພ 10:21. ເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 46:7.

ເທດສະໜາຢູໂນນພູ. ເບິ່ງ ຄຳບູລິມສຸກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳເທດສະໜາ ທີ່ກ່າວໂດຍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ກຳລັງຈະຖືກສົ່ງອອກໄປເຜີຍແຜ່ (ມທ 5-7; ລກ 6:20-49). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເທດສະໜາ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກໄດ້ເອີ້ນອັກຄະສາວົກສືບສອງ.

ຄຳເທດສະໜາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໂດຍຄຳເທດສະໜາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 3 ນຟ 12-14 ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳເທດ

ເທເລີ, ຈອນ

ສະໜາ ໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກເລື່ອງລາວໃນມັດທາຍ.

ເທເລີ, ຈອນ

ປະທານຄົນທີສາມຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໄດ້ຖືກເອີ້ນສູ່ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6 (ຄພ 124:128-129). ໄດ້ຖືກບາດເຈັບຕອນມີການສັງຫານ, ຄພ 135:2. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໂຈເຊັບແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53-56.

ແທ່ນບູຊາ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ໃຊ້ສຳລັບການເຜົາເຄື່ອງບູຊາ, ການຖວາຍ, ແລະ ນະມັດສະການ.

ໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຜົາເຄື່ອງບູຊາຖວາຍ, ປຖກ 8:20. ອັບຣາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 12:7-8. ອັບຣາຮາມໄດ້ມັດອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ປຖກ 22:9 (ປຖກ 22:1-13). ຢາໂຄບໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າເບັດເອນ, ປຖກ 35:6-7. ເອລີຢາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ທ້າທາຍພວກປະໂລທິດຂອງບາອານ, 1 ກສ 18:17-40.

ເມື່ອເຈົ້າເອົາເຄື່ອງມາຖວາຍທີ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ທຳອິດໃຫ້ເຈົ້າກັບໂປຄົນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າສາກ່ອນ, ມທ 5:23-24. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ ເປັນດວງວິນຍານຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ເພາະປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພນມ 6:9 (ຄພ 135:7).

ລີໂຮໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນ, ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນພ 2:7.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເອເຄນາ, ອຣຮ 1:8-20.

ເທວະດາ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ

ທົ່ງ. ເບິ່ງ ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂລກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນສະຖານທີ່ເປີດແປນທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ເຮັດຮົ້ວເຮັດສວນ ຫລື ປູກຫຍ້າ. ສ່ວນຫລາຍມັນປຽບເໝືອນໂລກ ແລະ ຜູ້ຄົນໃນໂລກ.

ທົ່ງຄືໂລກ, ມທ 13:38. ອານາຈັກສະຫວັນປຽບເໝືອນຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ, ມທ 13:44.

ພໍ່ໄດ້ເຫັນທົ່ງອັນກວ້າງໃຫຍ່, 1 ນພ 8:9, 20. ເຂົ້າຢູ່ໃນທົ່ງສູກແລ້ວ, ແອວ 26:5.

ທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ຄພ 4:4 (ຄພ 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). ທົ່ງຄືໂລກ, ຄພ 86:1-2. ເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກດັ່ງກ່າວໃສ່ກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີທົ່ງ, ຄພ 88:51.

ໂທດປະຫານຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ ນຳອີກ

ການລົງໂທດຈົນເຖິງຕາຍເພາະການເຮັດອາຊະຍາກຳ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວພັນກັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍການຄາດຕະກຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13). ຄາດຕະກອນຈະຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍ, ຈບຊ 35:16.

ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາຈະຕ້ອງຕາຍ, 2 ນພ 9:35. ເຈົ້າຈິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດ, ແອວ 1:13-14. ຄົນທີ່ເຮັດຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ແອວ 1:18. ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ເປັນຄາດຕະກອນ, ແອວ 34:12.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະຕາຍ, ຄພ 42:19.

ໂຫມາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງດັ່ງເດີມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. (ມທ 10:2-3;

ຢຮ 14:5). ຊື່ໃນພາສາກຣີກແມ່ນ ຝາແຝດ (ຢຮ 20:24–29; 21:2). ເຖິງແມ່ນວ່າໂທມາໄດ້ສົ່ງໄສເລື່ອງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ຈົນເຖິງຕອນທີ່ລາວໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດດ້ວຍຕົນເອງ, ແລ້ວບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະປະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມຕາຍ ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຮ 11:16; 20:19–25).

ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ສາດສະດາຍິງ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ຄຳທຳນາຍຮ່ວມດ້ວຍຄຳດົນໃຈ ຫລື ການຂຽນຈາກສະຫວັນ, ຊຶ່ງບຸກຄົນໄດ້ຮັບຜ່ານທາງການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ເປັນວິນຍານຂອງການທຳນາຍ (ພມ 19:10). ຄຳທຳນາຍອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ຫລື ອະນາຄົດ. ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກ່າວຄຳທຳນາຍ, ເພິ່ນຈະກ່າວ ຫລື ຂຽນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ ເພື່ອເປັນການດີສຳລັບເພິ່ນ ຫລື ເປັນການດີສຳລັບຄົນອື່ນໆ. ຜູ້ຄົນສາມາດຮັບການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍສຳລັບຊີວິດຂອງຕົນເອງໄດ້.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ 11:29.** ລູກຊາຍຍິງພວກເຈົ້າຈະປະກາດພຣະທຳ, **ຢອ 2:28** (ກຈກ 2:17–18). ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7.**

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະຕີຄວາມໝາຍຂອງຄຳທຳນາຍໃນພຣະຄຳພີເອົາເອງບໍ່ໄດ້, **2 ປຕ 1:20.**

ຊາວນີໄຟໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ໄດ້ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ຢຄ 4:6, 13.** ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈດຕະນາຂອງໃຈຂອງຊີເອສຣອມ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ 12:7.** ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກ

ງານໂດຍການທຳນາຍ, **3 ນພ 29:6.** ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາ, **ມມ 8:23.**

ຄຳທຳນາຍຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນທັງໝົດ, **ຄພ 1:37–38.**

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ, **ຫຼຊ 1:5.**

ທຳມະສາລາ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ຂຸມນຸມ ໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນນັ້ນ ກໍບໍ່ມີຫຍັງຫລາຍ, ມີທິບໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ບັນຈຸກັບັນຍັດ ແລະ ການຂຽນສັກສິດອື່ນໆ, ໂຕະອ່ານໜັງສື, ແລະ ຕັ້ງນັ່ງນະມັດສະການ.

ສະພາໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ເປັນຜູ້ດູແລທຳມະສາລາແຕ່ລະແຫ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ຜູ້ໃດຄວນຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປ ຫລື ຄວນຖືກກົດກັນ (ຢຮ 9:22; 12:42). ໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນຫົວໜ້າທຳມະສາລາ (ມຣກ 5:22; ລູກາ 13:14). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ລາວຈະເປັນຜູ້ຂຽນ, ດູແລຕິກ, ແລະ ຄວບຄຸມພິທີນະມັດສະການ. ບຸກຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະໝຽນ (ລກ 4:20).

ມີສະຖານທຳມະສາລາຢູ່ທຸກໆພູບ້ານ ບ່ອນທີ່ຊາວຍິວອາໄສຢູ່, ທັງໃນພິລິດສະຕິນ ແລະ ໃນບ່ອນອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ເປັນການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໃຫຍ່ຫລວງ ໃນການປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະວ່າຜູ້ສອນສາດສະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝນັ້ນ ສາມາດກ່າວຢູ່ໃນທຳມະສາລາ (ກຈກ 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). ການປະຕິບັດທີ່ເໝືອນກັນນີ້ກໍມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 16:13; 21:4–5; 32:1), ເຊັ່ນດຽວກັບ ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາລຸ້ນທຳອິດ ໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 66:7; 68:1).

ນະທານາເອັນ. ເບິ່ງ ບາຣະໂທໂລມາຍ ນຳອີກ

ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອນຂອງພິລິບໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຢຮ 1:45–51). ລາວມາຈາກບ້ານການາ ໃນເມືອງຄາ

ນະມັດສະການ

ລິເລ (ຢຮ 21:2). ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ
ນະທານາເອັນເປັນຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ປາດ
ສະຈາກອຸປາຍ (ຢຮ 1:47). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ
ຜູ້ຄົນຄິດວ່າ ລາວກັບບາຣະໂທໂລມາຍ ເປັນ
ຄົນໆດຽວກັນ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ
6:14; ຢຮ 1:43-45).

ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກ, ຄວາມຄາລະວະ, ການຮັບໃຊ້,
ແລະ ການອຸທິດຕົນສຳລັບພຣະເຈົ້າ (ຄພ
20:19). ການນະມັດສະການແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ
ການອະທິຖານ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການ
ຮັບໃຊ້ໃນສາດສະໜາຈັກ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ການ
ປະຕິບັດອື່ນໆ ທີ່ສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນ ແລະ
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຢ່ານະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ,
ອພຍ 20:3 (ອພຍ 32:1-8, 19-35; ພສສ
81:9).

ນະມັດສະການພຣະບິດາດ້ວຍຈິດວິນຍານ
ແລະ ຄວາມຈິງ, ຢຮ 4:23. ຈົ່ງນະມັດສະການ
ພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ພນມ 14:7 (ຄພ 133:38-39).

ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍສຸດພະລັງ,
ສຸດຈິດໃຈ, ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ,
2 ນພ 25:29. ພວກເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 4:5. ຊີມັດໄດ້ສອນວ່າ
ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການ
ໃນທຸກສະຖານທີ່, ແອວ 33:3-11. ນະມັດ
ສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍ
ຕາມ, ແອວ 34:38. ຜູ້ຄົນໄດ້ກາບລົງແທບ
ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ນະມັດ
ສະການພຣະອົງ, 3 ນພ 11:17.

ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງກັບໃຈ, ເຊື່ອໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ນະມັດ
ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ຄພ 20:29. ເຮົາມອບຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້ແກ່

ພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ວ່າ
ຈະນະມັດສະການຢ່າງໃດ, ແລະ ຮູ້ວ່າພວກ
ເຈົ້ານະມັດສະການສິ່ງໃດ, ຄພ 93:19.

ພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ນະມັດສະການ, ມຊ 1:12-20. ພວກເຮົາເຊື່ອ
ຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຜູ້ມີ
ລິດທານຸພາບ, ຫຼຸຊ 1:11.

ນະລົກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ບຸດ
ແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ,
ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວເຖິງນະລົກ
ຢ່າງໜ້ອຍໃນຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ. ທຳອິດ,
ມັນເປັນສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນໂລກ
ວິນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນຕອນທີ່ເປັນ
ມະຕະ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກມີຈຸດຈົບ.
ວິນຍານທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນ
ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ບາງເທື່ອຫລັງ
ຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນ
ຄືນຊີວິດໄປສູ່ລັດສະໝີພາບລະດັບໃດໜຶ່ງທີ່
ເໝາະສົມສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ແຕ່ບໍ່
ໄດ້ເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, ຈະຄົງຢູ່ໃນ
ນະລົກຕໍ່ໄປໃນໄລຍະພັນປີ. ຫລັງຈາກໜຶ່ງພັນ
ປີແຫ່ງຄວາມທໍລະມານ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນຄືນຊີ
ວິດສູ່ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ (ຄພ 76:81-
86; 88:100-101).

ສອງ, ມັນເປັນສະຖານທີ່ຖາວອນຂອງຜູ້ທີ່
ບໍ່ໄດ້ຖືກໂຖໂດຍການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກເປັນສະຖານ
ທີ່ຖາວອນ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກ
ພົບວ່າ “ຍັງສຶກກະປົກຢູ່” (ຄພ 88:35, 102).
ນີ້ເປັນບ່ອນຂອງຊາຕານ, ບໍລິວານຂອງມັນ,
ແລະ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ—ຜູ້ທີ່ປະຕິ
ເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດ
ເຜີຍພຣະອົງແລ້ວ—ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຊົ່ວມື
ລ້ນດອນ (ຄພ 76:43-46).

ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງນະລົກວ່າເປັນ
ຄວາມມືດພາຍນອກ.

ຈິດວິນຍານຂອງດາວິດຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້
ໃນນະລົກ, ພສສ 16:10 (ພສສ 86:13).

ຕ້ອງຕົກນະລົກຢູ່ໃນໄຟຊຶ່ງມອດບໍ່ເປັນຈັກ ເທື່ອ, **ມຮກ 9:43** (ມຊຢ 2:38). ເມື່ອຢູ່ໃນ ແດນມໍລະນາກໍເປັນທຸກເວດທະນາຫລາຍ ເສດຖີມັນຈຶ່ງເງິນໜ້າຂຶ້ນ, **ລກ 16:22-23** (ຄພ 104:18). ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາກໍໄດ້ ສົ່ງຄົນທັງຫລາຍໃນທີ່ນັ້ນຄືນມາ, **ພນມ 20:13**.

ມີບ່ອນໜຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ນະລົກອັນເປັນຕາຍ້ານ, **1 ນຟ 15:35**. ຄວາມ ປະສົງຂອງເນື້ອໜັງໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານ ຂອງມານທີ່ຈະນຳເຮົາລົງນະລົກ, **2 ນຟ 2:29**. ພຣະຄຣິດໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການບົດປ່ອຍ ຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, **2 ນຟ 9:10-12**. ຜູ້ທີ່ຍັງສຶກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ ຈະອອກໄປຫາຄວາມທໍລະມານອັນເປັນນິດ, **2 ນຟ 9:16**. ມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ພາພວກເຂົາລົງໄປທານະລົກຢ່າງ ລະມັດລະວັງ, **2 ນຟ 28:21**. ພຣະເຢຊູໄດ້ໂຖ່ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ, **2 ນຟ 33:6**. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມ ເຈັບປວດແຫ່ງນະລົກ, **ຢຄ 3:11**. ຈະຖືກມານ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍ ຄວາມປະສົງຂອງມັນລົງໄປຫາຄວາມພິນາດ ຄືສາຍໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ແອວ 12:11**. ຄົນຊົ່ວ ຈະຖືກໄລ່ໃຫ້ອອກໄປຫາຄວາມມືດພາຍ ນອກຈົນກວ່າເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຂອງເຂົາ, **ແອວ 40:13-14**. ຄົນສຶກກະປົກຈະ ທຸກທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າ ຈະຢູ່ໃນນະລົກ, **ມມ 9:4**.

ການລົງໂທດຊຶ່ງເຮົາມອບໃຫ້ຈາກມືຂອງ ເຮົາແມ່ນການລົງໂທດທີ່ບໍ່ມີທີ່ສຸດ, **ຄພ 19:10-12**. ນະລົກເປັນບ່ອນຕຽມໄວ້ສຳລັບ ມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ, **ຄພ 29:37-38**. ຜູ້ ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າຈະຖືກບົດປ່ອຍຈາກຄວາມ ຕາຍ ແລະ ໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ຄພ 138:23**.

ນັບຖື. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ໃຫ້ ກຽດ **ນຳອີກ**

ທີ່ຈະຖືວ່າບຸກຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ແລະ ລາຄາ, ໂດຍສະເພາະໃນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ທ່ານຖືກດູໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້ນັບຖືທ່ານເລີຍ, **ອຊຢ 53:3-4**.

ຊຶ່ງເປັນທີ່ນັບຖືໃນທາມກາງມະນຸດກໍເປັນທີ່ ລັງກຽດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ລກ 16:15**. ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊຶງດີ ຫລື ຖືດີກັນ, **ຟລປ 2:3**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ ເນື້ອໜັງທັງຫລາຍ ເປັນອັນດຽວ, **1 ນຟ 17:35**. ໃຫ້ທຸກຄົນນັບ ຖືເພື່ອນບ້ານຄືກັບຕົນເອງ, **ມຊຢ 27:4** (ຄພ 38:24-25).

ໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີສັນຕິສຸກ ພວກເຂົາຖື ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາເປັນເລື່ອງຫລິ້ນໆ, **ຄພ 101:8**.

ນາງມາຣີຍິງສາວບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ

ນາຊາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ **ນຳອີກ**

ຄຸ້ມບ້ານໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ຂອງທະເລຄາລີເລ. ນາຊາເຣັດເປັນບ້ານເກີດ ເມືອງນອນຂອງພຣະເຢຊູ (ມທ 2:23). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ສອນໃນທຳມະສາລາຢູ່ນາຊາເຣັດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສຳເລັດ ຕາມທີ່ມີທຳນາຍໄວ້ຢູ່ໃນ ເອຊາຢາ 61:1-2 (ມທ 13:54-58; ມຮກ 6:1-6; ລກ 4:16-30).

ນາຍທະຫານ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນກອງທັບໂຣມ ຜູ້ເປັນນາຍທະ ຫານຈຳນວນ 50 ຫາ 100 ຄົນ. ທະຫານກຸ່ມນີ້ ເປັນກຸ່ມໜຶ່ງໃນຈຳນວນຫົກສິບກຸ່ມຂອງກອງ ທັບໃຫຍ່ຂອງຊາວໂຣມ. (ເບິ່ງ ມທ 8:5; ລກ 23:47; ກກຈ 10:1-8.)

ນາຍພາສີ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ **ນຳອີກ**

ໃນກຸງໂຣມສະໄໝບູຮານ, ເປັນຄົນທີ່ໄປ ເກັບພາສີໃຫ້ລັດຖະບານ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຄົນເກັບພາສີຈະຖືກຊາວຍິວກຽດຊັງ. ຄົນເກັບ ພາສີບາງຄົນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງ ເຕັມໃຈ (ມທ 9:9-10; ລກ 19:2-8).

ນາທານ. ເບິ່ງ ດາວິດ **ນຳອີກ**

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໃນວັນເວລາ

ນາອາມານ

ຂອງກະສັດດາວິດ. ເມື່ອດາວິດໄດ້ສະເໜີສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳນາທານໃຫ້ບອກດາວິດວ່າບໍ່ໃຫ້ເພີ່ມສ້າງມັນ. ນາທານກໍຍັງໄດ້ຕິຕຽນດາວິດນຳອີກ ທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ອູຣິອາ ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງຂອງເພີ່ນຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ການເອົານາງບັດເຊບາ ເມຍຂອງອູຣິອາມາເປັນມະເຫສີ (2 ຊມອ 12:1–15; ຄພ 132:38–39). ສາດິກ, ພ້ອມດ້ວຍນາທານ, ໄດ້ເຈີມໂຊໂລໂມນ ລູກຊາຍຂອງດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ (1 ກສ 1:38–39, 45).

ນາອາມານ. ເບິ່ງ ເອລີຊາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທະຫານຂອງກະສັດຊີເຣຍ. ລາວຍັງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດນຳອີກ. ຜ່ານສັດທາຂອງນາງສາວໃຊ້ຊາວອິດສະຣາເອນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາສາດສະດາເອລີຊາ. ລາວໄດ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດຂີ້ທູດ ໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ລົງໄປອາບນ້ຳເຈັດເທື່ອຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມທີ່ ສາດສະດາເອລີຊາໄດ້ແນະນຳ (2 ກສ 5:1–19; ລກ 4:27).

ນາໂອມີ. ເບິ່ງ ຣຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ຍິງທີ່ຊອບທຳ ແລະ ເປັນເມຍຂອງເອລີເມເຫລັກ (ນຮ 1–4). ເອລີເມເຫລັກ ແລະ ນາງນາໂອມີ ໄດ້ພາຄອບຄົວໄປທີ່ໂມອາບ ເພື່ອໜີຈາກຄວາມອຶດຢາກ. ຫລັງຈາກເອລີເມເຫລັກ ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງໄດ້ຕາຍໄປ, ນາງນາໂອມີຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເບັດເລເຮັມພ້ອມດ້ວຍນາງຣຸດ ລູກໄພ້ຂອງນາງ.

ນາຮູມ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມແຫ່ງຄາລີເລ ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງເພີ່ນໄວ້ປະມານ 642 ຫາ 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳນາຮູມ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງໂລກທີ່ຖືກເຜົາ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເຖິງຄວາມເມດຕາ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດຂອງ

ນິເນເວ, ຊຶ່ງບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ບົດທີ 3 ສືບຕໍ່ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທີ່ໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງນິເນເວ.

ນິນທາ. ເບິ່ງ ຂ່າວລີ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ທີ່ຈະແບ່ງບັນຊູ້ນ ຫລື ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄົນໜຶ່ງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ

ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າເຂົາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ເພາະຄຳນັ້ນໃນວັນພິພາກສາ, ມທ 12:36. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເປັນຄົນມັກຢູ່ລ້າທຸ່ວຂຶ້ນເຮືອນນັ້ນເຮືອນນີ້, ເວົ້າຂວັນນິນທາຜູ້ອື່ນ, 1 ຕມທ 5:11–14.

ຢາກ່າວຮ້າຍເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 42:27. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ຄພ 108:7.

ນິເນເວ. ເບິ່ງ ໂຢນາ; ອັດຊີເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຫົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສອງຮ້ອຍປີ ເປັນສູນກາງຄ້າຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳເບື້ອງຕາເວັນອອກຕິກຣິດ. ມັນເສື່ອມໂຊມລົງຕອນຈັກກະພົບອັດຊີເຣຍຕິກໄປ, 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເຊັນນາເກຣີບ, ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ, ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງນິເນເວ, 2 ກສ 19:36. ໂຢນາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນເມືອງກັບໃຈ, ຢນ 1:1–2 (ຢນ 3:1–4). ຜູ້ຄົນໃນເມືອງນິເນເວໄດ້ກັບໃຈ, ຢນ 3:5–10.

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຊ້ເມືອງນິເນເວເປັນຕົວຢ່າງເລື່ອງການກັບໃຈຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາວຍິວ, ມທ 12:41.

ນິໂກເດມ. ເບິ່ງ ພາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂອງຊາວຍິວ (ບາງທີ່ແຫ່ງຊານເຣດຣິນ) ແລະ ພາຣີຊາຍ (ຢຮ 3:1).

ເພີ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນ, ຢຮ 3:1–21. ເພີ່ນໄດ້ປົກປ້ອງພຣະຄຣິດກັບພວກພາຣີຊາຍ, ຢຮ 7:50–53. ເພີ່ນໄດ້

ນຳເຄື່ອງຫອມໄປຍັງບ່ອນຝັງພຣະເຢຊູ, ຢຮ 19:39-40.

ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງອິລາມັນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງອິລາມັນ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ເລືອກໄວ້ ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (3 ນພ 1:2-3; 19:4). ສາດສະດາຜູ້ນີ້ໄດ້ອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແທນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ນິໄສ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (3 ນພ 1:11-14). ທູດກໍໄດ້ມາຢັ້ມຢາມນິໄສຄືກັນ, ເພິ່ນໄດ້ໄລ່ຜິມານອອກໄປ, ໄດ້ນຳນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຄົນມາມີຊີວິດ, ແລະ ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ (3 ນພ 7:15-19; 19:4). ນິໄສໄດ້ຮັກສາບັນທຶກພຣະຄຳພີ (3 ນພ 1:2-3).

ໜັງສືນິໄສສະບັບທີສາມ: ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງນິໄສ, ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ບົດທີ 1-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳທຳນາຍທີ່ໄດ້ເກີດເປັນຈິງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຄື່ອງໝາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກປອກໄວ້; ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈ; ແຕ່ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປເປັນຄົນຊົ່ວ. ໃນທີ່ສຸດ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໂຫວ, ຝົນຕົກຟ້າລົມທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 11-28 ບັນທຶກເຖິງການສະເດັດມາອາເມຣິກາຂອງພຣະຄຣິດ. ນີ້ຄືພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງໜັງສືນິໄສສະບັບທີສາມ. ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຫລາຍຄຳ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບຄຳເທດສະໜາຂອງພຣະອົງ ທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ຍົກຕົວຢ່າງ, ມທ 5-7 ແລະ 3 ນພ 12-14). ບົດທີ 29-30 ແມ່ນຄຳຂອງມໍ່ມອນຕໍ່ປະຊາຊາດຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໜັງສືນິໄສສະບັບທີສີ່: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ສີ່ສິບເກົ້າຂໍ້, ທັງໝົດຢູ່ໃນບົດດຽວ, ແຕ່ມັນລວມເຖິງສາມຮ້ອຍປີຂອງປະຫວັດສາດ

ຂອງຊາວນິໄສ (ຄ.ສ. 34-321). ຜູ້ຂຽນຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ລວມທັງນິໄສ, ໄດ້ຊ່ວຍຂຽນເລື່ອງລາວໃສ່ໃນບັນທຶກນີ້ ຂໍ້ 1-19 ບອກວ່າຫລັງຈາກທີ່ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ໄດ້ໄປຢັ້ມຢາມ, ຊາວນິໄສ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນ. ສັນຕິສຸກ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງມີຢູ່ທົ່ວໄປ. ສານຸສິດຊາວນິໄສສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (3 ນພ 28:4-9), ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ນິໄສໄດ້ປະບັນທຶກໄວ້ນຳອາໂມດ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ຂໍ້ 19-47 ແມ່ນບັນທຶກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງອາໂມ (84 ປີ) ແລະ ກ່ຽວກັບອາໂມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (112 ປີ). ໃນ ຄ.ສ. 201, ຄວາມຈອງທອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງບັນທາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຜູ້ໄດ້ແຍກຊັ້ນວັນນະ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກປອມຂຶ້ນ ເພື່ອຫາລາຍໄດ້ (4 ນພ 1:24-34).

ຂໍ້ສຸດທ້າຍ ຂອງໜັງສືນິໄສສະບັບທີສີ່ສະແດງວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ຫັນໄປເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອີກ (4 ນພ 1:35-49). ໃນ ຄ.ສ. 305, ອາໂມ ລູກຊາຍຂອງອາໂມໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ອາມມາຣອນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທັງໝົດໄວ້ເພື່ອຄວາມປອດໄພ. ຕໍ່ມາອາມມາຣອນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ມໍ່ມອນ, ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ຫຍິ້ມເຂົ້າກັນ (ມມ 1:2-4).

ນິໄສ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ເບິ່ງ ຊາວນິໄສ; ລີໄຮ, ບິດາຂອງນິໄສ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງລີໄຮກັບນາງາຊາໄຮຢາ (1 ນພ 1:1-4; 2:5). ນິໄສມີສັດທາອັນແຮງກ້າໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນພ 3:7) ແລະ ກາຍເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, 1 ນພ 2:16. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ

ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, 1 ນຟ 3-4. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປນຳ ເອົາຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນ ເຂົ້າໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1 ນຟ 7. ໄດ້ຮັບພາບ ນິມິດແບບດຽວກັນກັບທີ່ລີໂຮໄດ້ຮັບ, 1 ນຟ 10:17-22; 11. ໄດ້ເຫັນອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງເພິ່ນ ແລະ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໃນ ພາບນິມິດ, 1 ນຟ 12-13. ໄດ້ແປຄວາມໝາຍ ຂອງພາບນິມິດກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, 1 ນຟ 15:21-36. ໄດ້ເຮັດຄົ້ນທະນູຫັກ ແຕ່ ຜ່ານສັດທາ ຈຶ່ງໄດ້ຫາອາຫານມາໄດ້, 1 ນຟ 16:18-32. ໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ເດີນ ທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນຟ 17-18. ຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ແຍກ ອອກຈາກກັນ, 2 ນຟ 5. ໄດ້ສະແດງປະຈັກ ພະຍານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, 2 ນຟ 33.

ຫັງສີນິໄຟສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ເຖິງ 18:8 ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບສາດສະດາລີ ໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ທີ່ໜີຈາກເຢຣູ ຊາເລັມ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານທີ່ແຫ່ງແລ້ງ ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໄປເຖິງທະເລ. 1 ນຟ 18:9-23 ບອກເຖິງການ ເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, ຕາມການຊີ້ນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ກໍ່ການກະບົດ ກໍຕາມ. ບົດທີ 19-22 ບອກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງ ນິໄຟ ກ່ຽວກັບການຮັກສາບັນທຶກ (1 ນຟ 6; 19:18)—ເພື່ອຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ. ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາ (1 ນຟ 20-21) ແລະ ໄດ້ແປຄວາມໝາຍຂ່າວສານຂອງເອຊາ ຢາ, ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມາຮູ້ຈັກ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ວ່າເປັນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ (1 ນຟ 22:12).

ຫັງສີນິໄຟສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1-4 ບັນ ຈຸ ຄຳສອນສຸດທ້າຍຂອງລີໂຮ ແລະ ຄຳທຳນາຍ ກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, ລວມທັງພອນທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນ ຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ.

ຊາວນິໄຟໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ໄດ້ສອນກິດ ຂອງໂມເຊ, ແລະ ຮັກສາບັນທຶກ. ບົດທີ 6-10 ບັນຈຸຄຳຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງນິໄຟ. ຢາໂຄບໄດ້ທົບທວນປະຫວັດສາດຂອງຢູດາ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ, ຊຶ່ງ ບາງສ່ວນໄດ້ຖືກເອົາອອກມາຈາກການຂຽນ ຂອງສາດສະດາ ເອຊາຢາ. ໃນ ບົດທີ 11-33 ນິໄຟໄດ້ບັນທຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນເຖິງ ພຣະຄຣິດ, ປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ, ຄຳ ທຳນາຍກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ຫລາຍບົດ ຈາກພຣະທຳເອຊາຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ: ເບິ່ງ

ແຜ່ນຈາລຶກນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ.

ເບິ່ງ ລີໂຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນິໄຟ; ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ ສອນສາດສະໜາຊາວນິໄຟທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຮີລາມັນ, ຮລມ 3:21. ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ຮລມ 3:37. ເພິ່ນກັບລີໂຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຮລມ 5:18-19. ໄດ້ຖືກອ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍໄຟ ແລະ ຖືກປອຍອອກຈາກຄູກ, ຮລມ 5:20-52. ໄດ້ອະທິຖານຢູ່ເທິງທໍ່ສູງຢູ່ໃນສວນ ຂອງເພິ່ນ, ຮລມ 7:6-10. ໄດ້ເປີດເສີຍການ ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ຮລມ 8:25-28; 9:1-38. ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຮລມ 10:3-11. ໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າສົ່ງຄວາມອິດຢາກມາ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງ ຢຸດຄວາມອິດຢາກ, ຮລມ 11:3-18.

ນິຮໍ. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ການຫລອກ ລວງຂອງປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຊາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ນິຮໍ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ໃຊ້ອຳນາດຈອມປອມ ໃນ ບັນດາຊາວນິໄຟ. ຫລັງຈາກໄດ້ສອນຄຳສອນ ທີ່ຜິດ ແລະ ໄດ້ຂ້າກິເດໂອນແລ້ວ, ນິຮໍກໍໄດ້ ຖືກປະທານເພາະການຄາດຕະກຳຂອງລາວ (ແອວ 1). ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມນິຮໍ ໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ

ແລະ ເຮັດຕາມຄຳສອນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ ເປັນເວລາດົນນານຫລັງຈາກນີ້ຮໍໄດ້ຕາຍໄປ.

ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ ໂດຍຜູ້ຕັດສິນ ຕາມລະບຽບຂອງນີຮໍ, ແອວ 14:14-18. ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ ນີຮໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 16:11. ຫລາຍຄົນ ຖືລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ແອວ 21:4. ຜູ້ຄົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຂົາ ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີ ຮໍ, ແອວ 24:28.

ເນັບທະລີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຄົນທີຫົກໃນບັນດາພວກລູກຊາຍ ສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ເປັນລູກຊາຍ ຄົນທີສອງຂອງນາງບິນຮາ, ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ຮາເຊັນ (ປຖກ 30:7-8). ເນັບທະລີມີລູກຊາຍ ສີ່ຄົນ (1 ຂຄ 7:13).

ເຜົ່າຂອງເນັບທະລີ: ພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ ມອບໃຫ້ເນັບທະລີ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນ ປະຖົມມະ ການ 49:21. ພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ເຜົ່າ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:23.

ເນບູກາດເນັດຊາ. ເບິ່ງ ດານີເອນ; ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງບາບີໂລນ (604-561 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຜູ້ໄດ້ປາບຢູດາ (2 ກສ 24:1-4) ແລະ ໄດ້ປິດລ້ອມເມືອງເຢຣູ ຊາເລັມ (2 ກສ 24:10-11). ສາດສະດາລີໂຮ ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກການ ຖືກຈັບໄປບາບີໂລນ (1 ນພ 1:4-13) ຕອນ ເນບູກາດເນັດຊາພາກະສັດເຊເດກີຢາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄປ (2 ກສ 25:1, 8-16, 20-22). ດານີ ເອນໄດ້ແປຄວາມຜັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ (ດນອ 2; 4).

ເນເຫມີຢາ

ຊາຍຜູ້ມີກຽດຊາວອິດສະຣາເອນໃນບາບີ ໂລນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ອາດເປັນຊາວ ເລວີ ຫລື ເຜົ່າຂອງຢູດາ) ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ລໍ

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ຮັບໃຊ້ ຢູ່ໃນວັງຂອງອາກຕາເຊເຊັດ, ຊຶ່ງໂດຍ ການນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້ອມແປງ ກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມຄືນໃໝ່.

ພຣະທຳເນເຫມີຢາ: ຫັງສີເຫລັ້ມມີບັນຈຸ ເລື່ອງລາວທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຈາກພຣະທຳເອຊະຣາ. ມັນບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງວຽກງານທີ່ເຢຣູ ຊາເລັມ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວຢິວໄດ້ກັບມາຈາກ ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. ບົດທີ 1-7 ບອກ ເຖິງການຢັ້ງຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທຳອິດຂອງ ເນເຫມີຢາ ແລະ ການສ້ອມແປງກຳແພງຄືນ ໃໝ່, ເຖິງແມ່ນຈະປະເຊີນກັບການກົດກັນອັນ ໃຫຍ່ຫລວງກໍຕາມ. ບົດທີ 8-10 ບັນຍາຍກ່ຽວ ກັບການປະຕິຮູບທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງ ສັງຄົມ ທີ່ເນເຫມີຢາໄດ້ພະຍາຍາມດຳເນີນ ການ. ບົດທີ 11-13 ບອກລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ມີຄຳ ຄວນ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການອຸທິດ ກຳແພງ. ຂໍ້ 4-31 ຂອງ ບົດທີ 13 ບັນທຶກການ ຢັ້ງຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທີສອງເນເຫມີຢາ ຫລັງຈາກໄດ້ຈາກໄປເປັນເວລາສິບສອງປີ.

ແນະນຳ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ແນະນຳໝາຍເຖິງ ການແນະນຳ ຫລື ສອນ.

ເຮົາຈຶ່ງແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື້ຄຳທີ່ຫລອມບໍລິ ສຸດແລ້ວ, ພນມ 3:18.

ຢາໄດ້ພະຍາຍາມແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 4:10. ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດ ໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ, ແອວ 37:12.

ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ເພາະ ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳໃນວິທີທາງ ຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ຄພ 56:14.

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ຄັບຣີເອນ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງ ໂນອາ; ຮຸ້ງກິນນຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງລາເມັກ ແລະ ປິຕູຄົນທີ່ສືບນັບຈາກອາດາມ (ປຖກ 5:29-32). ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະ

ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີມິບ

ຄຣິດ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ເມື່ອຜູ້ຄົນປະຕິເສດ ຂ່າວສານຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາເພິ່ນໃຫ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ສຳລັບສັດທັງຫລາຍ ເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກຖືກນ້ຳຖ້ວມເພື່ອທຳລາຍຄົນຊົ່ວ (ປຖກ 6:13–22; ມຊ 8:16–30). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ໂນອາຄືທຸດຄັບຣີເອນ ແລະ ຢືນຢູ່ຄງຂ້າງອາດາມ ດຳລົງຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລອດ.

ເພິ່ນກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຊື່ຢາເຟດ, ເຊມ, ແລະ ຮາມ, ແລະ ເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 6–8 (ຮຣ 11:7; 1 ປຕ 3:20). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເອນິກ ແລະ ໂນອາ, ປຖກ 9:1–17 (ປຈສ, ປຖກ 9:15, 21–25; ມຊ 7:49–52).

ໂນອາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດໂດຍເມທູເຊລາຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສິບປີ, ຄພ 107:52.

ຜູ້ຄົນໄດ້ພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງເພິ່ນໄວ້, ມຊ 8:18. ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສັ່ງສອນເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊລູຄຣິດ, ມຊ 8:19, 23–24 (2 ປຕ 2:5).

ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີມິບ

ກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີມມອນ. ລາວໄດ້ບົກຄອງຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນນີໂຟ.

ໂນອາໄດ້ເຮັດການບາບຫລາຍຢ່າງ, ມຊຢ 11:1–15. ໂນອາໄດ້ສັ່ງປະທານຊີວິດສາດສະດາອະບິນາໄດ, ມຊຢ 13:1 (ມຊຢ 17:1, 5–20). ໂນອາໄດ້ຖືກເຜົາທັງເປັນ, ມຊຢ 19:20.

ເນື້ອໜັງ. ເບິ່ງ ກາມມະລົມ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ເນື້ອໜັງມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ: (1) ເນື້ອໜັງອ່ອນໆປະກອບເປັນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ

ຊາດ, ສັດ, ຝູງນົກ, ຫລື ປາ; (2) ຄວາມເປັນມະຕະ; ຫລື (3) ທຳມະຊາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ກາມມະລົມຂອງມະນຸດ.

ຜິວໜັງຂອງຮ່າງກາຍ: ສັດຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າ, ປຖກ 9:3. ບໍ່ຄວນຂ້າສັດແບບບໍ່ຈຳເປັນ, ປຈສ, ປຖກ 9:10–11 (ຄພ 49:21).

ຝູງສັດ ແລະ ຝູງນົກ ແມ່ນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກິນ ແລະ ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຄພ 49:18–19 (ຄພ 59:16–20). ເຮົາຄວນກິນຊີ້ນພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຄພ 89:12–15.

ຄວາມເປັນມະຕະ: ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະບິດາໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ຢຣ 1:14 (ມຊຢ 15:1–3).

ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊາຍຄົນທຳອິດ, ມຊ 3:7.

ກາມມະລົມທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ: ຄຳສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຕົນ, ຢມຢ 17:5.

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງແຕ່ຮ່າງກາຍກໍອ່ອນແຮງ, ມຣກ 14:38. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, 1 ຢຣ 2:16.

ນີໂຟເສົ້າສະຫລົດເພາະເນື້ອໜັງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ, 2 ນຟ 4:17–18, 34. ຢາທຳຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ, 2 ນຟ 10:24.

ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈັດໄວ້ແລ້ວ ອັນທີ່ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ຈະຮູ້ຈັກພຣະເມຊີອາໄດ້ (ຢຣ 1:32–34). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າເຄື່ອງໝາຍເປັນຮູບນົກເຂົາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນການສ້າງໂລກເພື່ອເປັນພະຍານ ສຳລັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ, ມານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມາໃນຮູບຂອງນົກເຂົາ.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເພືອນດັ່ງນົກເຂົາລົງມາ, ມຫ 3:16.

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນໂຕນົກເຂົາ, 1 ນຟ 11:27.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂຍຮັນ, ເປັນພະຍານ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ພ້າສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງ ເປັນຮູບນົກເຂົາ, ຄພ 93:15.

ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ. ເບິ່ງ

ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ຮຸ່ງ ກິນນ້ຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ ຖືກນ້ຳຖ້ວມຈົນໝົດ. ນີ້ຄືການບັບຕີສະມາ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ ການຊຳລະລ້າງ (1 ປຕ 3:20–21).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່, **ປຖກ 6:17** (ມຊ 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມ ແຜ່ນດິນໂລກ, **ປຖກ 7:10**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງ ຮຸງກິນນ້ຳໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, **ປຖກ 9:9–17**.

ຫລັງຈາກນ້ຳແຫ້ງລົງ, ແຜ່ນດິນອາເມຣິກາ ກໍໄດ້ກາຍເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳ, **ອຫ 13:2**.

ຄົນຊົ່ວຈະຕາຍໃນນ້ຳຖ້ວມ, **ມຊ 7:38; 8:24**.

ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງທີ່ນ້ຳເປັນສິ່ງ ສຳຄັນທີ່ຄຳຈຸນຊີວິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ (ນ້ຳທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ) ກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດນິລັນ ດອນ.

ດັ່ງນ້ຳເຢັນໆຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຫິວນ້ຳສົດຊື່ນສັນ ໃດ ຄວາມຊ່ວຍຊູຂອງພຣະອົງກໍໃຫ້ສົດຊື່ນ ສັນນັ້ນ, **ອຊຍ 12:3**. ເຂົາໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກ ເຮົາ ຜູ້ເປັນບໍ່ນ້ຳພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, **ຢມຍ 2:13**.

ຜູ້ໃດທີ່ດີມນ້ຳ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ຢາກ ອີກຈັກເທື່ອ, **ຢຮ 4:6–15**. ຖ້າຜູ້ໃດຫິວນ້ຳໃຫ້ ມາຫາເຮົາ ແລະ ດີມ, **ຢຮ 7:37**.

ຮາວເຫລັກນຳພາໄປຫນ້າພຸທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ, **1 ນຟ 11:25**.

ຮັບເອົານ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດຢ່າງມີອິດ ສະລະ, **ຄພ 10:66**. ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຈະ ເປັນບໍ່ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, **ຄພ 63:23**.

ນ້ຳມັນ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ ນຳ ອີກ

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ເມື່ອນ້ຳມັນຖືກກ່າວ ເຖິງໃນພຣະຄຳພີ ນັ້ນໝາຍເຖິງນ້ຳມັນໝາກ ກອກ. ຈາກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ນ້ຳ ມັນໝາກກອກຖືກໃຊ້ຕາມພິທີການຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານ ແລະ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ສຳລັບການເຈີມ, ສຳລັບໄຕ້ຕະກຽງ, ແລະ ສຳ ລັບອາຫານ. ບາງເທື່ອນ້ຳມັນໝາກກອກເປັນ ເຄື່ອງໝາຍສຳລັບຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ສຳລັບ ພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງ ມັນ (1 ຊມອ 10:1, 6; 16:13; ອຊຍ 61:1–3).

ພວກປະໂລຫິດຈະທານ້ຳມັນໃສ່ລຸ່ມ ໂບຫູ ເບື້ອງຂວາ, **ລລວ 14:28–29**. ຂ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງມາໃຊ້ນ້ຳມັນສັກສິດທິດສົ່ງ ເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງປະຊາຊົນຂອງ ພຣະອົງ, **1 ຊມອ 15:1**. ໂຫນ້ຳມັນຂອງແມ່ ໝ້າຍບໍ່ເຄີຍຂາດນ້ຳມັນ, **1 ກສ 17:10–16**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົານ້ຳມັນເຈີມຫົວຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, **ພສສ 23:5**.

ພວກເພິ່ນໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທາຫລາຍ ຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, **ມຣກ 6:13**. ຂໍໃຫ້ຜູ້ ເຖົ້າແກ່ອະທິຖານເພື່ອລາວ, ຊະໂລມທາລາວ ດ້ວຍນ້ຳມັນ, **ຢກບ 5:13–15**.

ຈົ່ງຕັດໄສຕະກຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ມັນລຸກ ຢູ່ ແລະ ມີນ້ຳມັນຢູ່ນຳເຈົ້າ, **ຄພ 33:17** (ມຫ 25:1–13).

ນອນ

ສະພາບຂອງການພັກຜ່ອນ ທີ່ບຸກຄົນບໍ່ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເມື່ອຄີງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ແນະນຳໄພພົນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ນອນ ຫລາຍກວ່າຈຳເປັນ (ຄພ 88:124). ການ ນອນກໍຍັງເປັນສັນຍາລັກທາງຄວາມຕາຍທາງ

ບັງຄັບ, ການບັງຄັບ

ວິນຍານນຳອີກ (1 ກອທ 11:30; 2 ນຟ 1:13) ຫລື ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ (ມມ 9:13).

ບັງຄັບ, ການບັງຄັບ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ການຍຸຍົງຢາງແຂງຂັນໃຫ້ເຮັດ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະ ໂດຍອິດທິພົນ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຂ້ອຍອິດທິນໄວ້ໄດ້ຢາກເພາະຢາກເວົ້າອອກມາ, ໂຍບ 32:18.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດກໍບັງຄັບພວກເຮົາຢູ່, 2 ກອທ 5:14.

ພຣະວິນຍານກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າລາບານສາ, 1 ນຟ 4:10. ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແອວ 14:11. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາ, ແອວ 60:34. ອາມມາຣອນໂດຍຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງບັນທຶກທີ່ສັກສິດໄວ້, 4 ນຟ 1:48.

ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງຄວນກ່າວເຖິງໂດຍການບັງຄັບຂອງພຣະວິນຍານ, ຄພ 63:64.

ບັດເຊບາ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອູຣິອາ; ຕໍ່ມາ, ມະເຫສີຂອງດາວິດ ແລະ ມານດາຂອງໂຊໂລໂມນ. ກະສັດດາວິດໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ສົ່ງຜົວຂອງນາງໄປແນວໜ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ອູຣິອາຖືກຂ້າຕາຍ (2 ຊມອ 11), ຊຶ່ງບາບນັ້ນ ມີຜົນສະທ້ອນນິລັນດອນສຳລັບດາວິດ (ຄພ 132:39).

ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພິທີການ ນຳອີກ

ຈາກພາສາກຣີກ ໝາຍເຖິງ “ຈຸ່ມ” ຫລື “ລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.” ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ ໂດຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ ເປັນພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄູນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການກາຍເປັນ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແຫ່ງໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການກັບໃຈຕ້ອງມາກ່ອນການບັບຕິສະມາ. ມັນຕ້ອງຕິດຕາມໂດຍການຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນຈະສົມບູນ (2 ນຟ 31:13–14). ບັບຕິສະມາໂດຍນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ ແມ່ນ ຈຳເປັນສຳລັບບຸກຄົນ ກ່ອນເຂົາຈະສາມາດເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ. ອາດາມເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ (ມຊ 6:64–65). ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຄືກັນ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ ແລະ ເພື່ອສະແດງວິທີໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ (ມທ 3:13–17; 2 ນຟ 31:5–12).

ເພາະວ່າທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄູນຕອນເປັນມະຕະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດພິທີບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ. ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄູນໃນໂລກວິນຍານຈະເໝາະສົມເພື່ອເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈຳເປັນ: ຈົ່ງຍອມໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນີ້ສາ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ, ມທ 3:15. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຍຮັນ, ມຣກ 1:9. ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມທັງຫລາຍໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ລກ 7:30. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ຈາກພຣະວິນຍານ, ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢຮ 3:5. ແຕ່ລະຄົນໃນພວກທ່ານຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກຈ 2:38.

ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, 2 ນຟ 9:23–24. ມະນຸດຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເພື່ອຈະລອດ, 2 ນຟ 31. ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນວ່າ ມະນຸດຄວນເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, 3 ນຟ 11:20–40.

ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ

ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳໃນນາມຂອງເຮົາ, ຈະ ອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 84:74.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ອາດາມວ່າເປັນ ຫຍັງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ມຊ 6:52-60.

ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງ ຕົວ: ພຣະເຢຊູ, ເມື່ອພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍຂຶ້ນຈາກນ້ຳ, ມທ 3:16 (ມຮ ກ 1:10). ໂຢຮັນກໍໃຫ້ຜູ້ຄົນຮັບບັບຕິສະມາທີ່ ບ້ານໄອນິນ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີນ້ຳຫລາຍ, ຢຮ 3:23. ພິລິບ ແລະ ຂ້າຮາຊການໄດ້ລົງໄປໃນ ນ້ຳ, ກຈກ 8:38. ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບ ພຣະອົງດ້ວຍການຮັບບັບຕິສະມາ, ຮມ 6:4 (ກລຊ 2:12).

ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງທ່ານລົງໄປໃນນ້ຳ, 2 ນພ 31:13. ແອວມາ, ເຮລາມ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ກໍຝັງຕົວຢູ່ ໃນນ້ຳ, ມຊຢ 18:12-16. ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າຈຸມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, 3 ນພ 11:25-26.

ແບບແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງການບັບຕິສະມາ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 20:72-74. ພວກ ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາຕາມວິທີການຝັງຂອງພຣະ ອົງ, ໂດຍຖືກຝັງໄວ້ໃນນ້ຳໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ, ຄພ 76:50-51.

ອາດາມໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ນ້ຳ ແລະ ຖືກນຳ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ, ມຊ 6:64. ບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຊ 1:4.

ການບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ: ຈົ່ງລຸກ ຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງ ເຈົ້າ, ກຈກ 22:16.

ຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ ການບົດບາບຂອງ ພວກທ່ານຈະມາເຖິງໂດຍໄພ ແລະ ໂດຍພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:17. ຈົ່ງມາເຖີດ ມາ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແອວ 7:14. ຄົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການບົດບາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 12:1-2.

ຈົ່ງປະກາດການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ການບົດບາບ ໂດຍການບັບຕິສະມາ, ຄພ 19:31.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຊ 1:4.

ສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ: ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄປ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, ໃຫ້ເຂົາ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ມທ 28:19 (ຄພ 68:8).

ກະສັດລິມໂຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາ; ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນແຜ່ນດິນມີສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 21:33. ເຮົາ ມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິ ສະມາ, 3 ນພ 11:19-21.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳ ພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 13. ພວກ ເຂົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ເພື່ອ ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 18:29.

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ມອບສິດອຳນາດທີ່ ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍ ລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຈສ—ປ 1:68-69.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ: ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, 2 ນພ 31:11. ພວກທ່ານ ຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເກີດໃໝ່, ແອວ 7:14. ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ມີ ຄຳຄວນ, ມມ 9:29. ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາ ມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບ ຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມຕົວ, ມຮນ 8:10.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 20:37. ເດັກ ນ້ອຍຈະຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ ຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, ຄພ 68:25, 27.

ພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດຜ່ານການບັບຕິ ສະມາ: ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ບັບຕິສະໂຕ

ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ມຊຍ** 18:8-10, 13.

ຄົນທີ່ກັບໃຈ, ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຈະໄດ້ ຮັບໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາ, **ຄພ** 20:37.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ: ການບັບຕິ ສະມາແທນຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າ ຢ່າງໃດ, **1 ກຣທ** 15:29.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ ໄດ້ຖືກປະຕິ ບັດເພື່ອການປົດບາບ, **ຄພ** 124:29; 127:5-9; 128:1; 138:33.

ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາ ລົກ: ມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນ ແຮງ ທີ່ພວກທ່ານຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກ ນ້ອຍໆ, **ມຣນ** 8:4-23.

ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາ ເມື່ອມີອາ ຢູ່ໄດ້ແປດປີ, **ຄພ** 68:27. ເດັກນ້ອຍທັງປວງຜູ້ ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດ ໃນອານາຈັກສະຫວັນ, **ຄພ** 137:10.

ບັບຕິສະໂຕ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ບ້ານເຮືອນ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ ນຳອີກ

ບ້ານເຮືອນຄວນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຄອບຄົວ.

ຜູ້ຊາຍຄວນຢູ່ບ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍມີ ຄວາມສຸກ, **ພບຍ** 24:5.

ພຣະອົງໄດ້ບອກລາວກັບເມື່ອບ້ານ, **ມຣກ** 8:26. ໃຫ້ລູກຫລານຮຽນຮູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແກ່ ຄອບຄົວ, **1 ຕມທ** 5:4. ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກ ບ້ານການເຮືອນ, **ຕຕ** 2:5.

ຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງ ເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, **3 ນຟ** 17:2-3. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ, **ມມ** 2:23.

ຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ພາກພຽນ ແລະ ເປັນທ່ວງເປັນໃຍກັບບ້ານເຮືອນ, **ຄພ** 93:43-44, 48-50.

ບາບ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ຊຸ່ນເຄືອງ ໃຈ; ຄົນອະທຳ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະ ບົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າ ກຽດຊັງ ນຳອີກ

ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊ້ອນບາບກຳໄວ້ ຊີວິດຈະບໍ່ຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, **ສພສ** 28:13. ເຖິງແມ່ນວ່າບາບ ຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາ ກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງຫິມະ, **ອຊຍ** 1:18. ຄົນບາບຈະຕາຍ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະ ລອດ, **ອຊກ** 18.

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຮັບເອົາ ບາບກຳຂອງມະນຸດສະໂລກໄປເສຍ, **ຢຮ** 1:29. ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບ ກຳຂອງເຈົ້າ, **ກຈກ** 22:16. ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມ ຜິດບາບ ກໍຄືຄວາມຕາຍ, **ຣມ** 6:23. ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ ວ່າ ອັນໃດເປັນການດີ ແລະ ບໍ່ເຮັດ, ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງມີ ບາບ, **ຢກບ** 4:17.

ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍສັ່ນຕໍ່ສິ່ງ ທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນບາບບໍ່, **2 ນຟ** 4:31. ວິບັດ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ, **2 ນຟ** 9:38. ເຂົາເຈົ້າຈົ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະ ມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ** 13:12. ຢ່າຄິດຂຶ້ນມາເອງ ວ່າລູກຈະຖືກນຳກັບຄືນ ຈາກບາບໄປຫາຄວາມສຸກ, **ແອວ** 41:9-10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະ ດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, **ແອວ** 45:16 (ຄພ 1:31). ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດເຮັດ ບາບໄດ້, **ມຣນ** 8:8.

ໃນການກັບໃຈ, ມະນຸດຕ້ອງສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນເສຍກ່ອນ, **ຄພ** 58:42-43. ບາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າ ຈະຄົງຢູ່ ກັບຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ** 64:9. ຄົນໃດທີ່ ເຮັດບາບຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍຈະຖືກ

ກ່າວໂທດຫລາຍ, ຄພ 82:3. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ
ບາບເກົ່າຈະກັບຄືນມາ, ຄພ 82:7. ເມື່ອພວກ
ເຮົາພະຍາຍາມປົກປັດບາບຂອງພວກເຮົາ,
ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, ຄພ 121:37.

ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ;
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ໝັ້ນປະໝາດ, ການ
ໝັ້ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບາບຂອງການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ, ບາບທີ່ບໍ່ສາມາດອະໄພໃຫ້ໄດ້.

ຄຳເວົ້າທີ່ໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ມທ 12:31-
32 (ມຣກ 3:29; ລກ 12:10). ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳ
ລັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ທີ່
ຈະນຳເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮຣ 6:4-
6. ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ
ຈິງແລ້ວ ແຕ່ຍັງເຈດຕະນາເຮັດບາບຢູ່ ເຄື່ອງ
ບູຊາລືບລ້າງບາບ ກໍຈະບໍ່ມີເຫລືອຢູ່ຕໍ່ໄປ,
ຮຣ 10:26.

ຖ້າລູກປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ
ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ນີ້ເປັນບາບທີ່ອະໄພ
ໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແອວ 39:5-6 (ຢຄ 7:19).

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ໂດຍ
ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ,
ໂດຍທີ່ໄດ້ຄຶງພຣະອົງສຳລັບຕົນເອງ, ຄພ
76:30-35. ການໝັ້ນປະໝາດພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກອະໄພໃຫ້, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິ
ສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ເອົາໜັ້ນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງເຮົາ,
ຄພ 132:26-27.

ບາເບນ, ບາບີໂລນ. ເບິ່ງ ເນບູກາດເນັດຊາ;
ໂລກ ນຳອີກ

ເມືອງຫລວງຂອງບາບີໂລນ.

ບາເບນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍນິມໂຣດ ແລະ
ເປັນເມືອງເກົ່າແກ່ເມືອງໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນເມໂຊ
ໂປຕາເມຍ, ຫລື ຊີນາ (ປຖກ 10:8-10). ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕອນຜູ້
ຄົນພວມສ້າງທ່າບາເບນຂຶ້ນ (ປຖກ 11:1-9;
ອທ 1:3-5, 33-35). ຕໍ່ມາບາບີໂລນໄດ້ກາຍ

ເປັນເມືອງຫລວງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ. ເພິ່ນ
ໄດ້ສ້າງເມືອງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຊຶ່ງເວລານີ້ຍັງມີ
ຊາກເມືອງຮ້າງດັ່ງກ່າວເຫລືອຢູ່. ບາບີໂລນໄດ້
ກາຍເປັນເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ນັບແຕ່ນັ້ນມາມັນໄດ້ກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ.

ຈົ່ງແລ່ນໜີຈາກບາບີໂລນເສຍ, ຍມຍ 51:6.

ບາບີໂລນຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ແລະ ຈະ
ພັງທະລາຍລົງ, ພນມ 17-18.

ບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍ, 2 ນພ 25:15.

ບາບີໂລນຈະພັງທະລາຍ, ຄພ 1:16. ເຮົາ
ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຄົນໃດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນບາບີໂລນ,
ຄພ 64:24. ຈົ່ງອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຄພ
133:5, 7, 14.

ບາລາອາມ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້
ຢາກສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນເລື່ອງເງິນ.
ເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າບໍ່
ໃຫ້ສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 22-
24).

ໂຕລໍຂອງບາລາອາມບໍ່ຍອມເດີນໄປຂ້າງ
ໜ້າ ເພາະທູດສະຫວັນໄດ້ຍືນຂວາງທາງໄວ້,
ຈບຊ 22:22-35.

ບາຣະໂທໂລມາຍ. ເບິ່ງ ນະທານາເອັນ ນຳ
ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ໜຶ່ງໃນກຸ່ມອັກຄະ
ສາວິກສິບສອງດັ້ງເດີມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
(ມທ 10:2-4).

ບາຣະນາບາ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ, ຊາວເລວີ ຂອງເກາະ
ໂຊປຣັດ, ຜູ້ໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນ ແລະ ນຳເອົາ
ເງິນມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວິກ (ກຈກ
4:36-37). ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນໜຶ່ງ
ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງດັ້ງເດີມ, ແຕ່ລາວ
ກໍໄດ້ກາຍເປັນອັກຄະສາວິກ (ກຈກ 14:4, 14)
ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຫລາຍເທື່ອໃນການເດີນທາງ
ຂອງຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ກຈກ 11:22-30);

ບາຣາບາ

12:25; 13-15; 1 ກອທ 9:6; ຄລຕ 2:1, 9; ກລຊ 4:10).

ບາຣາບາ

ຊື່ຂອງຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍໄປ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍພຣະເຢຊູ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄຶງ. ບາຣາບາເປັນຄົນກະບົດ, ຄາດຕະກອນ, ແລະ ເປັນໂຈນ (ມທ 27:16-26; ມຮກ 15:6-15; ລກ 23:18-25; ຢຮ 18:40).

ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ເບິ່ງ ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ ນຳອີກ

ພໍ່ ແລະ ແມ່. ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາທີ່ມີຄ່າຄວນ ຜູ້ໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນການແຕ່ງງານຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດບັນລຸບົດບາດຂອງຕົນ ໃນຖານະເປັນບິດາມານດາ ຕະຫລອດຊີວິດລົ້ນດອນ. “ພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສັກສິດ ທີ່ຈະລ້ຽງດູລູກເຕົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ, ທີ່ຈະຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນຕ່າງໆທຸກວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກໃຫ້ລູກ, ແລະ ສອນເຂົາໃຫ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນພັນລະເມືອງທີ່ເຊື່ອຟັງກົດໝາຍບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່” (“ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ,” *Ensign*, Nov. 2010, 129).

ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງນອນນັ້ນເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, ອຟຊ 6:1-3 (ກລຊ 3:20).

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ເປັນບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, 1 ນຟ 5:11. ຄຳສາບແຊ່ງຈະຕົກລົງເທິງຫົວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ, 2 ນຟ 4:6. ຈົ່ງສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ມຮນ 8:10.

ພໍ່ແມ່ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງຕົນ, ຄພ 68:25. ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, ຄພ 83:4.

ບາບຂອງພໍ່ແມ່ຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງຫົວຂອງລູກໆ, ມຊ 6:54.

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍສະພາບແລ້ວ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍແປງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ ສູ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ.

ເອນີກໄດ້ຕິດສະໝິດກັບພຣະເຈົ້າ: ແລະ ລາວກໍໄດ້ຫາຍຕົວໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາລາວໄປ, ປຖກ 5:24 (ຮຮ 11:5; ຄພ 107:48-49). ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າອຸບມຸງຂອງໂມເຊຢູ່ໃສ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ພບຍ 34:5-6 (ແອວ 45:19). ລົມພະຍຸກໍພັດຫອບເອົາເອລີຍາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, 2 ກສ 2:11.

ຖ້າເຮົາຢາກໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຮົາກັບມາ, ຈະກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດກັບເຈົ້າ, ຢຮ 21:22-23 (ຄພ 7:1-3).

ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍເລີຍ, 3 ນຟ 28:7. ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ ມັນຈຶ່ງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເພິ່ນ, 3 ນຟ 28:38 (4 ນຟ 1:14; ມມ 8:10-11).

ໂຢຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, ຄພ 7. ເຮົາໄດ້ເອົາເມືອງຊີໂອນຂອງເອນີກເຂົ້າມາໄວ້ໃນຊວງເອີກຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 38:4 (ມຊ 7:21, 31, 69). ເອນີກ ແລະ ພັນອຸງຂອງເພິ່ນ ເປັນເມືອງທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະມາເຖິງ, ຄພ 45:11-12. ເອລີຍາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, ຄພ 110:13.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົງມາເທິງຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາຊີໂອນ, ມຊ 7:27.

ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເກີດ

ໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ມະນຸດ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີ ໃຊ້ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ໃນສອງແບບ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ເຮົາເປັນລູກທາງວິນຍານແຫ່ງຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດໃໝ່ ຜ່ານການຊົດໄຊ້ ຂອງພຣະຄຣິດ.

ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາ: ພວກ ເຈົ້າຄືບັນດາພຣະທັງຫລາຍ, ເປັນພວກລູກ ຊາຍອົງສູງສຸດທັງໝົດ, ພສສ 82:6.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 17:29. ຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາ ແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮສ 12:9.

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 1:13.

ເດັກນ້ອຍໄດ້ເກີດໃໝ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້: ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ ປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 1:12 (ຣມ 8:14; 3 ນພ 9:17; ຄພ 11:30). ບັດນີ້ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ຢຮ 3:1-2.

ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກຂອງພຣະ ຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະ ທິດາຂອງພຣະ ອົງ, ມຊຢ 5:7. ທຸກຄົນຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍ ກ່ອນ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 27:25. ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງເຮົາ, ອທ 3:14. ທ່ານຈະເປັນລູກ ຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຣນ 7:19.

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ເປັນບຸດ ແລະ ທິດາ, ຄພ 25:1. ພວກເຂົາເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:58.

ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງຈະກາຍເປັນບຸດຂອງ ເຮົາ, ມຊ 6:68. ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື້ອ ແລະ ກາຍ ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 7:1.

ບຸດມະນຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ໃຊ້ ເມື່ອກ່າວ ເຖິງຕົນເອງ (ລກ 9:22; 21:36). ນັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດເປັນ ພຣະນາມໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າ ບຸດມະນຸດ, ມັນເປັນການປະກາດຢ່າງເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມ ສຳພັນແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະອົງນຳພຣະ

ບິດາ. ຕຳແໜ່ງນີ້ໄດ້ຖືກພົບເຫັນເລື້ອຍໆໃນ ພຣະທຳ. ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຢັນ ຄວາມໝາຍພິເສດ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງ ພຣະນາມນີ້ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ຄພ 45:39; 49:6, 22; 58:65; ມຊ 6:57).

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ ໄດ້; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະ ໂຫຍດ ນຳອີກ

ບໍລິວານຂອງຊາຕານ ຜູ້ທີ່ຈະທຸກທໍລະ ມານກັບມັນ ໃນຊີວິດລັ້ນດອນ. ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ (1) ບໍລິວານ ຂອງຊາຕານ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກ ສະຫວັນເພາະການກະບົດກ່ອນໂລກມະຕະ, ແລະ (2) ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ມາເກີດຢູ່ ໃນໂລກ ທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແຕ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາຕານ ແລະ ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຄົນໃນກຸ່ມທີ ສອງ ຈະພົ້ນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກຄວາມຕາຍ (ທາງວິນຍານ) ຄັ້ງທີສອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດອາໄສຢູ່ໃນອານາ ຈັກຂອງລັດສະໝີພາບ (ຄພ 88:32, 35).

ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາໄດ້ເສຍໄປ ເວັ້ນໄວ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈິບຫາຍ, ຢຮ 17:12. ກໍເຫລືອວິໄສທີ່ຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮສ 6:4-6 (ຮຣ 10:26- 29).

ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ ແລະ ວາລະສຸດທ້າຍຂອງເຂົາຄື ຄວາມທຸກທໍລະ ມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ມຊຢ 2:36-39. ເຂົາ ຈິ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີການໄຖ່ເລີຍ, ມຊຢ 16:5. ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະ ຄຣິດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈະກາຍເປັນບຸດ ແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, 3 ນພ 29:7.

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພໃນ ໂລກນີ້ ຫລື ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 76:30- 34 (ຄພ 84:41; 132:27). ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກການຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ຄພ 76:34-48. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ປະ ຕິເສດພຣະວິນຍານສັກສິດ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບ

ເບັດທານີ

ມັນ, ຄພ 76:35. ບູດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ ປະຕິເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງ, ຄພ 76:43.

ກາອິນຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຈົບຫາຍ, ມຊ 5:22-26.

ເບັດທານີ

ໝູ່ບ້ານທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ພັກເຊົາລະຫວ່າງອາທິດສຸດທ້າຍໃນຊີວິດມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 21:17; ມຣກ 11:11). ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູດອຍທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງພູພາກກອກເທດ, ເບັດທານີເປັນບ້ານຂອງລາຊາໂຣ, ມາຣີ, ແລະ ມາທາ (ຍຣ 11:1-46; 12:1).

ເບັດເລເຮັມ

ເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຕັ້ງຢູ່ປະມານຫ້າໄມ (ແປດກິໂລແມັດ) ທາງພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ເບັດເລເຮັມ ໝາຍເຖິງ “ບ້ານແຫ່ງອາຫານ”; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ເອຟະລາທາ, ໝາຍເຖິງ “ອຸດົມສົມບູນ.” ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກຳເນີດໃນເບັດເລເຮັມ (ມກ 5:2; ມທ 2:1-8). ມັນເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງນາງລາເຊັນ (ປຖກ 35:19; 48:7).

ນາງຣຸດ ແລະ ໂບອາດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນຣ 1:22. ຊາມູເອນໄດ້ເຈັມດາວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, 1 ຊມອ 16:1-13; 17:12, 15; 20:6, 28.

ເຮໂຣດໄດ້ສັ່ງຂ້າເດັກນ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມທ 2:16.

ເບັດເອນ

ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ໝາຍເຖິງ “ບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ” ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມປະມານສິບໄມ (ສິບຫົກ ກິໂລແມັດ) ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທີ່ນີ້ອັບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນໄປເຖິງການາອານເປັນເທື່ອທຳອິດ (ປຖກ 12:8; 13:3). ຢູ່ທີ່ນີ້ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນພາບນິມິດເປັນຂັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງຟ້າສະຫວັນ (ປຖກ 28:10-19). ມັນຍັງເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດໃນວັນເວລາຂອງຊາມູເອນນຳອີກ (1 ຊມອ 7:16; 10:3).

ເປັນຊັດຊາເຣ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງບາບີໂລນ, ປົກຄອງກ່ອນເຈົ້າໄຊຣັດໄດ້ເອົາຊະນະບາບີໂລນ; ບູດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ (ດນອ 5:1-2).

ເປັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ກະສັດຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມຊຢ 1-6).

ໄດ້ແກ້ບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງເພື່ອສະຖາປະນາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ອມນ 1:23-25 (ຄມ 1:12-18). ໄດ້ສິດສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:1-8. ໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:9-18. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອພັງຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:1-8. ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:9-4:30. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມຊຢ 5-6.

ເປັນຢາມິນ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາເຊັນ (ປຖກ 35:16-20).

ເຜົ່າຂອງເປັນຢາມິນ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເປັນຢາມິນ (ປຖກ 49:27). ລູກຫລານຂອງເປັນຢາມິນເປັນເຊື້ອສາຍນັກຮົບ. ບຸກຄົນສຳຄັນສອງຄົນທີ່ເປັນຊາວເປັນຢາມິນແມ່ນໂຊນ, ກະສັດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຄົນທຳອິດ (1 ຊມອ 9:1-2), ແລະ ໂປໂລ, ອັກຄະສາວົກໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຣມ 11:1).

ແບບແຜນ

ແບບຢ່າງທີ່ບຸກຄົນສາມາດເຮັດຕາມ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ແບບແຜນ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໝາຍເຖິງ

ຕົວຢ່າງຂອງການດຳລົງຊີວິດໃນວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຫລື ສຳລັບການສ້າງບາງສິ່ງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຕາມແບບແຜນທີ່ໄດ້ສະແດງຕໍ່ໂມເຊ, **ອພຍ 25.** ດາວິດໄດ້ມອບແບບແຜນການສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ແກ່ໂຊໂລໂມນ, **1 ຂຄ 28:11–13.**

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະໄດ້ສະແດງໃນເຮົາໃຫ້ເຫັນແບບແຜນສຳລັບຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງ, **1 ຕມທ 1:16.**

ເຮົາຈະມອບແບບແຜນໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, **ຄພ 52:14.**

ໂບອາດ. ເບິ່ງ ຣຸດ ນຳອີກ

ຜົວຂອງນາງຣຸດ (ນຣ 4:9–10); ພໍ່ຜູ້ທວດຂອງດາວິດ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ (ນຣ 4:13–17); ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ຈອມກະສັດ (ລກ 3:32).

ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເປັນອິດສະລະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຜິດ; ບໍ່ມີບ່ອນຕຳນິ. ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເມື່ອຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາສະອາດໃນທຸກວິທີທາງ. ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດບາບ ສາມາດກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດໄດ້ ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການກັບໃຈ, ແລະ ການຮັບເອົາພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນ, **ພສສ 24:3–5.** ຄົນທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ອຊຢ 52:11 (ຄພ 133:4–5).**

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, **ມທ 5:8 (3 ນພ 12:8).** ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, **ຟລປ 4:8 (ຫຊ 1:13).**

ກ່ອນການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໂຮ້ດຽງສາ, **2 ນພ 2:23.** ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າ

ຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍພຣະໂທຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຄ 3:2–3.** ພວກທ່ານຈະເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, **ແອວ 5:19.** ການເປັນຄົນຂາວສະອາດບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ 13:12.** ເລືອດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຈະຍືນເປັນພະຍານ, **ແອວ 14:11.** ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະຄຣິດທີ່ບໍລິສຸດ, **ມຣນ 7:48 (ມມ 9:6).**

ພຣະຄຣິດຈະເກັບຜູ້ຄົນທີ່ບໍລິສຸດໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ, **ຄພ 43:14.** ວິນຍານຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນບໍລິສຸດໃນຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 93:38.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ຕັ້ງສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃນຊີໂອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 97:10–17.** ນີ້ຄືຊີໂອນ—ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, **ຄພ 97:21.** ຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດກັບຄົນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ, **ຄພ 104:7.** ໂຈເຊັບ ແລະ ໂຮຣຳ ສະມິດ ບໍ່ມີຄວາມຜິດກັບການກ່າວຫາໃດໆ, **ຄພ 135:6–7.**

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ມຊ 6:54.**

ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ

ບໍ່ສັກສິດ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ

ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ; ບາບ ນຳອີກ

ຄົນຊົ່ວ, ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ; ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ຫລື ບໍ່ຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົ່ງເສີມອຸດົມການຂອງພຣະອົງ.

ຄົນຊົ່ວຊຳອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຫທ 6:9–10.** ຄົນທີ່ມີແຕ່ຄວາມສຸກຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະອັບປະໂຫຍດ, **2 ຫສນ 2:12.** ພຣະເຢຊູຄຣິດສາມາດຊຳລະລ້າງເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ, **1 ຢຮ 1:9.**

ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື

ກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈົ່ງບິດເບືອນທາງແຫ່ງ ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ, **ມຊຍ 29:23.** ຮາກ ຖານຂອງຄວາມພິນາດໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ໂດຍ ຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ, **ແອວ 10:27.**

ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າໄປເພື່ອຕຳນິໂລກ ເຖິງ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄຍ 84:87.** ຈິດວິນ ຍານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງ, **ຄຍ 88:17-18.** ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດເກືອບທຸກຄົນຄື ຈະ ເລີ່ມໃຊ້ອຳນາດການຄອບຄອງທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄຍ 121:39.**

ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ເບິ່ງ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ ນຳອີກ

ຂາດສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນພຣະກິດ ຕີຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ຍ້ອນພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ພຣະອົງຈຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫລາຍ, **ມທ 13:58.** ເພາະພວກເຂົາຂາດຄວາມເຊື່ອ ສານຸສິດຂອງ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີມານຮ້າຍອອກບໍ່ໄດ້, **ມທ 17:14-21.** ໂຜດຊ່ວຍຂ້າມ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ ຫລາຍກວ່ານີ້ແດ່ທ່ອນ, **ມຣກ 9:23-24.** ພຣະ ເຢຊູໄດ້ຕຳນິຕິຕຽນອັກຄະສາວິກຂອງພຣະອົງ ທີ່ສົ່ງໄສ ແລະ ຕື່ນຕົວທັງບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເພິ່ນ, **ມຣກ 16:14.** ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າເສຍປະໂຫຍດບໍ່, **ຣມ 3:3.**

ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍດີກວ່າປະຊາຊາດ ຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື, **1 ນຟ 4:13.** ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ພວກ ເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ພຣະ ອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ, **2 ນຟ 1:10-11** (ຄຍ 3:18). ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຍ 26:1-5.** ເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບຊາວຢິວບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມບໍ່ ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, **3 ນຟ 19:35.**

ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ

ຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **ຄຍ 84:54-58.**

ບໍ່ມີທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳ ອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບົ່ງບອກ ເຖິງທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ (ຄຍ 19:10-12; ມຊ 1:3; 7:35).

ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ການເຮັດຫລັງງານກັບສິ່ງທີ່ສັກສິດ (ຄຍ 84:54).

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍ່ຄວນນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະ ໂຫຍດ, ຫລື ການຫົວເຮຮາ, **ຄຍ 88:69.** ຈົ່ງ ຢຸດຈາກຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, **ຄຍ 88:121.**

ໃບໜ້າ

ການສະແດງອອກຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງບຸກ ຄົນ, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍສະທ້ອນເຖິງຄຸນສົມບັດ ທາງວິນຍານ ແລະ ສະພາບຂອງຈິດໃຈ

ຈິດໃຈລຳອຽງຂອງເຂົາຕໍ່ສູ້ເຂົາເອງ, **ອຊຍ 3:9.** ກະສັດຈຶ່ງໜ້າຊົດ ແລະ ຍ້ານຫລາຍ, **ດນອ 5:6.**

ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນມີລັກສະນະຄືແສງຟ້າ ແມບ, **ມທ 28:3.** ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງເຫລື້ອມ ເໝືອນດັງຕາເວັນ, **ພນມ 1:16.**

ພວກທ່ານໄດ້ຮັບເງົາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃບ ໜ້າຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:14, 19.** ອຳໂມນໄດ້ເຫັນສີໜ້າຂອງກະສັດປ່ຽນແປງ ໄປ, **ແອວ 18:12.**

ຈຶ່ງຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານດ້ວຍ ຄວາມຍິນດີໃນໃຈ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ຊື່ນບານ, **ຄຍ 59:14-15.** ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງ ເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງ ຕາເວັນ, **ຄຍ 110:3.**

ປະຈັກພະຍານ. ເບິ່ງ ເປັນພະຍານ; ພະຍານ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ ແລະ ພະຍານທາງວິນຍານ ໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກ

ພະຍານສາມາດເປັນການປະກາດເປັນທາງການ ຫລື ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບຸກຄົນເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງ (ຄພ 102:26).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນສະຖານ, ໂຍບ 19:25–26.

ຢາລະອາຍທີ່ຈະເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ, 2 ຕມທ 1:8. ເນື້ອຄວາມຂອງການປະກາດພຣະທຳ ກໍເປັນຄຳພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ, ພນມ 19:10.

ຢືນເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, ມຊຢ 18:9. ໂດຍບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວທີ່ຈະກູ້ຜູ້ຄົນກັບຄືນ ນອກຈາກຈະພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດເພື່ອຕໍານົນພວກເຂົາ, ແອວ 4:19–20. ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 30:41–44. ທ່ານບໍ່ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ? ເຈົ້າຈະມີພະຍານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າພະຍານຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 6:22–23. ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຫລາຍຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ເຖິງພຣະອົງ, ນີ້ຄືປະຈັກພະຍານ ຊຶ່ງພວກເຮົາມອບໃຫ້ເຖິງພຣະອົງ, ຄພ 76:22–24. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ, ຄພ 88:81–82. ຜູ້ເປັນພະຍານໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເພິ່ນຍັງມີພະລັງຢູ່, ຄພ 135:4–5.

ເອນົກໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ມຊ 7:27. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈສ—ປ 1:24–25.

ປະຕິບັດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ກ່ອນຈະສາມາດປະຕິບັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້. ເມື່ອຜູ້ປະຕິບັດທີ່ແທ້ຈິງ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນການເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນທາງການຂອງຕົນ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 64:29), ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດວຽກງານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອັກຄະສາວົກ, ສາດສະດາ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແອວເດີ, ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ມັກຄະນາຍົກ, ຜູ້ຊ່ວຍ, ແລະ ການປົກຄອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າດີພ້ອມ, ສຳລັບວຽກງານແຫ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (1 ກອທ 12:12–28; ອຟຊ 4:11–16; ຄພ 20; 107).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເພິ່ນໃຫ້ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 18:5. ຜູ້ຄົນຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ອຊຊ 61:6.

ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບໃຊ້ຕົນ, ແຕ່ມາເພື່ອຮັບໃຊ້, ມທ 20:26–28. ເຮົາໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນພະຍານຂອງເຮົາ, ກກກ 26:16–18. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະຍຸດຕິທຳ ຊຶ່ງຈະລືມການງານທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ໃນການຮັບໃຊ້ໄພພິນຂອງພຣະອົງ, ຮສ 6:10. ຖ້າຜູ້ໃດບໍລິການຮັບໃຊ້, ກໍໃຫ້ບໍລິການຮັບໃຊ້ເໝືອນຜູ້ຮັບກຳລັງທີ່ພຣະເຈົ້າ ໂຜດປະທານໃຫ້, 1 ປທ 4:10–11.

ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ກັນແລະກັນ, 3 ນຟ 26:19.

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ຄພ 107:39–40. ມະຫາປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງອາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບການປະຕິບັດເລື່ອງຝ່າຍໂລກ, ຄພ 107:71–72. ສາວົກເຈັດສິບເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເຄື່ອນທີ່, ຄພ 107:93–97. ພວກແອວເດີ

ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ

ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາ
ກິດປະຈຳຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ,
ຄພ 124:137.

ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ການຟື້ນຟູພຣະ
ກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ບຸກຄົນ, ສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ຕະຫລອດທັງ
ປະຊາຊາດທີ່ຫັນໜີຈາກຄວາມຈິງ.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປ: ຊາວອິດສະ
ຣາເອນຕ້ອງປົກປ້ອງໃຈຂອງຕົນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້
ຫັນໜີໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 29:18.
ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານຳໜ້າ ກໍເປັນຊົນ
ຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, ສພສ 29:18. ພວກເຂົາໄດ້
ຝ່າຝືນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ອຊຸຢ 24:5.

ລົມກໍພັດປະທະເຮືອນຢ່າງແຮງ, ແລະ
ເຮືອນນັ້ນກໍໄດ້ເຈື່ອນເພພັງລົງ, ມທ 7:27. ເຮົາ
ຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າຕ່າວຄືນຢ່າງຮີບ
ດ່ວນໄປທາງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແຕກຕ່າງເສຍ,
ຄລຕ 1:6.

ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນທາງດີ ແຕ່ໄດ້
ຫລົງທາງໄປໃນໝອກ, 1 ນຟ 8:23 (1 ນຟ
12:17). ຫລັງຈາກພວກເຂົາຊົມໝາກໄມ້ນັ້ນ
ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ,
1 ນຟ 8:28. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວ
ນິໄຟເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ,
ແອວ 4:6–12. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນອວດດີ ແລະ ໄດ້
ຂົ່ມເຫັງສະມາຊິກຄົນອື່ນໆ, ຮລມ 3:33–34
(ຮລມ 4:11–13; 5:2–3). ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂຶ້ນ, ບາງເທື່ອພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ແລະ ຫລົງລືມພຣະອົງ, ຮລມ 12:2; 13:38.
ຊາວນິໄຟໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ໄດ້
ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຊາຕານ, 3 ນຟ 2:1–
3. ໂມໂຣໂນໄດ້ທຳນາຍກຽວກັບການປະຖົມ
ຄວາມເຊື່ອໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ມມ 8:28, 31–41.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນ
ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄພ 1:13–16.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ: ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃກ້
ເຮົາແຕ່ປາກ, ອຊຸຢ 29:10, 13. ຄວາມມືດຈະ
ປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ອຊຸຢ 60:2. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກພຣະຄຳຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ, ອມ 8:11.

ຈະມີພຣະຄຣິດປອມ ແລະ ສາດສະດາ
ປອມປະກົດຂຶ້ນ, ມທ 24:24. ຝູງໝາໄນທີ່
ຮ້າຍກາດຈະມາໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ,
ກກຈ 20:29. ເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າທັງ
ຫລາຍພາກັນປະຖົມພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ,
ຄລຕ 1:6. ຈະມີການຕົກໄປກ່ອນການສະ
ເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, 2 ຫສນ 2:3. ບາງຄົນຫລົງ
ໄປຈາກຄວາມຈິງ, 2 ຕມທ 2:18. ບາງຄົນ
ເຮັດເໝືອນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ປະຕິເສດອຳນາດໃນນັ້ນ, 2 ຕມທ 3:2–5.
ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຜູ້ຄົນຈະບໍ່ຍອມຟັງຫລັກ
ຄຳສອນ, 2 ຕມທ 4:3–4. ຈະມີສາດສະດາ
ແລະ ຄູສອນປອມເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນ,
2 ເປໂຕ 2:1. ບາງຄົນໄດ້ແອບແຜງເຂົ້າມາ
ປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢດ 1:4. ບາງ
ຄົນໄດ້ອວດວ່າເປັນອັກຄະສາວິກ ແຕ່ບໍ່ໄດ້
ເປັນ, ພນມ 2:2.

ນິໄຟໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, 1 ນຟ 13:26. ຄົນຕ່າງ
ຊາດໄດ້ເຕະສະດຸດ ແລະ ໄດ້ສ້າງສາດສະໜາ
ຈັກຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, 2 ນຟ 26:20.

ເຂົາໄດ້ໜີໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ ແລະ
ໄດ້ຝ່າຝືນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ,
ຄພ 1:15. ຄວາມມືດປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ຄວາມມືດອັນຮ້າຍແຮງປົກຄຸມຈິດໃຈຜູ້
ຄົນ, ຄພ 112:23.

ໃຈເຊັບໄດ້ຖືກບອກວ່າ ສາດສະໜາຈັກທັງ
ໝົດນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາທ່າງ
ໄກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຈສ—ປ 1:19.

ປະຖົມມະການ. ເບິ່ງ ເພັນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ພຣະທຳປະຖົມມະການເປັນໜັງສືເຫລັ້ມ
ທຳອິດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາດສະດາ
ໂມເຊເປັນຄົນຂຽນ. ມັນໃຫ້ເລື່ອງລາວກຽວກັບ
ການເລີ່ມຕົ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນການສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ,
ການເນລະມິດສ້າງສັດສາວາລິງ ແລະ ມະນຸດ

ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ, ການເປີດເຜີຍເລື່ອງພຣະກິດຕິ ຄຸນຕໍ່ອາດາມ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຜົ່າ ແລະ ເຊື້ອສາຍ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພາສາຕ່າງໆທີ່ບາ ເບນ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄອບຄົວອັບ ຣາຮາມທີ່ພາໄປສູ່ການສ້າງຕັ້ງເຊື້ອສາຍອິດ ສະຣາເອນ. ບົດບາດຂອງໂຢເຊັບໃນຖານະທີ່ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍກູ້ຊາວອິດສະຣາເອນກໍໄດ້ຖືກເນັ້ນ ໜັກຢູ່ໃນໜັງສືປະຖົມມະການນີ້ຄືກັນ.

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຢັນ ແລະ ໃຫ້ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງກ່ຽວກັບໜັງສືປະຖົມມະການ (1 ນພ 5; ອຫ 1; ມຊ 1-8; ອຣຮ 1-5).

ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ, ບົດທີ 1-4 ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການສ້າງໂລກ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄອບຄົວຂອງອາດາມ. ບົດ ທີ 5-10 ບັນທຶກປະຫວັດຂອງໂນອາ. ບົດທີ 11-20 ບອກເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງເພິ່ນ ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 21-35 ຕິດຕາມຄອບຄົວຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 36 ບອກເຖິງເອຊາວ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ. ບົດທີ 37-50 ບອກເຖິງຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບໂຢເຊັບຖືກຂາຍ ໄປປະເທດເອຢິບ ແລະ ບົດບາດຂອງລາວ ໃນການຊ່ວຍກູ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດ ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະອົງ (ພສສ 139:7-12; ຄພ 88:7-13, 41).

ປະທານ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ຝ່າຍປະທານສູງ ສຸດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຂອງອົງ ການ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສາດ ສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ (ຄພ 21:1; 107:91-92), ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກ ຕ້ອງເອີ້ນສາດສະດາຂອງສາດສະ ໜາຈັກຕາມຕຳແໜ່ງທີ່ວ່າ “ປະທານ” (ຄພ 107:65). ເພິ່ນເປັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນ

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ດິນໂລກ ທີ່ມີສິດອຳນາດເພື່ອໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງ ໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຫົວໜ້າກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ອົງການ ອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ກໍມີຕຳແໜ່ງຂອງ ປະທານ ຄືກັນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຂໍ້ກະແຈຂອງ ອານາຈັກໃຫ້ໂຢເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 81:1-2. ປະທານສາມຄົນ ປະກອບເປັນກຸ່ມຂອງຝ່າຍ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:21- 24. ປະທານຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມລະບຽບຂອງ ເມນຄີເສເດັກ, ຄພ 107:29. ໜ້າທີ່ຂອງ ປະທານປົກຄອງມັກຄະນາຍົກ, ຄູສອນ, ປະ ໂລຫິດ, ແລະ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 107:85-89 (ຄພ 124:136-138, 142). ມີປະທານເຈັດຄົນທີ່ປົກຄອງສາວົກເຈັດສິບ, ຄພ 107:93-95. ປະທານສະເຕກໄດ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:133-135.

ປະເພນີ

ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດ ທີ່ສົ່ງຕໍ່ກັນ ມາ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ (2 ທສນ 2:15). ໃນພຣະ ຄຳພີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນຄົນຊອບທຳ ເປັນປະຈຳວ່າ ຄວນຫລີກເວັ້ນຈາກຮິດຄອງ ປະເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ (ລລວ 18:30; ມຣກ 7:6-8; ມຊຢ 1:5; ຄພ 93:39-40).

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ມະຫາ ປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳ ອີກ

ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາ ໂຣນ. ໃນສະໄໝບູຮານ, ໜ້າທີ່ສູງສຸດໃນຖາ ນະປະໂລຫິດຂອງຊາວເລວີ ແມ່ນຖືກປະຕິບັດ ໂດຍອາໂຣນ ແລະ ຕະກູນຂອງເພິ່ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ບັນລຸກິດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກົດລະບຽບນີ້ກໍໄດ້ຖືກຍົກເລີກ.

ໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 20:46-52.

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ມະຫາປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆທາງສາດສະໜາສຳລັບຄົນອື່ນ ແລະ ເຈາະຈົງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ສ່ວນຫລາຍໃນ ພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິ ປະໂລຫິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ (ແອວ 13:2). ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຈະກາຍເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດໃນໂລກຊັ້ນສູງ.

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18. ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຣ 5:6; 7:17, 21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັ້ງເຮົາທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ພນມ 1:6 (ພນມ 5:10; 20:6).

ໃຫ້ຈິຈຳໄວ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແອວ 13:1–20.

ຄົນທີ່ຈະອອກມາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທຸ່ງທຳ ແມ່ນບັນດາປະໂລຫິດ ແລະ ເຫລົ່າກະສັດ, ຄພ 76:50, 55–60.

ປະຫວັດຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ບັດສະຄາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ; ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ງານລ້ຽງບັດສະຄາຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ຈິຈຳຕອນທີ່ທູດຜູ້ທຳລາຍໄດ້ຜ່ານກາຍເຮືອນຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຊາວເອຍິບ (ອພຍ 12:21–28; 13:14–15). ເລືອດຂອງລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜີ ຊຶ່ງຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະເຍຊູຄຣິດ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ມະນຸດຊາດ.

ນີ້ແມ່ນພິທີການຂອງງານບັດສະຄາ, ອພຍ 12:43.

ພຣະເຍຊູ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ສະຫລອງງານບັດສະຄາໃນການກິນເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ, ມທ 26:17–29 (ມຣກ 14:12–25). ເບິ່ງແມ່ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ້ງຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກ, ຢຮ 1:29, 36. ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນບັດສະຄາຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຂ້າບູຊາແທນເຮົາ, 1 ກຣທ 5:7. ເຮົາໄດ້ຖືກໄຖ່ໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືກັນກັບລູກແກະທີ່ປາດສະຈາກບ່ອນຕຳນິ, 1 ປຕ 1:18–19.

ມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແອວ 7:14.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກສາພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ເໝືອນດັ່ງລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄພ 89:21.

ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ຖືກປະທານນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ບັນຍາຈານ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຊຶ່ງບັນຈຸພາບສະທ້ອນເຖິງບັນຫາອັນໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

ຜູ້ຂຽນປຶ້ມ, ຜູ້ສັ່ງສອນ, ກໍຂຽນຢ່າງມາກມາຍຈາກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເພິ່ນຂຽນຕາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຊາວໂລກ—ນັ້ນຄື, ຄົນທີ່ “ຢູ່ໃຕ້ພ້າສະຫວັນ” (ປຍຈ 1:9). ເນື້ອໃນສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນປຶ້ມເບິ່ງເປັນເລື່ອງຮ້າຍ ແລະ ສິ້ນຫວັງ (ປຍຈ 9:5, 10). ນີ້ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເຮົາຄິດເຫັນຊີວິດ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສັ່ງສອນໄດ້ສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນໂລກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້. ສ່ວນທີ່ເປັນທາງວິນຍານສ່ວນຫລາຍຂອງປຶ້ມແມ່ນ ບົດທີ 11 ແລະ 12, ບ່ອນທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະຫລຸບວ່າ ສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຳອັນເປັນນິດ ແມ່ນການເຊື່ອພົງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປາສັກສິດ. ເບິ່ງ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ

ປ້າຍສັນຍານ

ໃນພຣະຄຳພີ, ທຸງ ຫລື ສັນຍາລັກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕົ້າໂຮມກັນໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງ ຫລື ເອກະລັກ. ໃນສະໄໝບູຮານ ປ້າຍສັນຍານເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ລວມກຳລັງທະຫານຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເປັນສັນຍາລັກຂອງປ້າຍສັນຍານຕໍ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, **ອຊຸຢ 5:26** (2 ນຟ 15:26). ລາຊາວົງຂອງດາວິດຈະເປັນສັນຍາລັກ, **ອຊຸຢ 11:10** (2 ນຟ 21:10; ຄພ 113:6).

ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, **ຄພ 105:39**.

ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ. ເບິ່ງ ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ ນຳອີກ

ປ້າຍທີ່ໂມໂຣໂນໄດ້ຍົກຂຶ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຮັດປ້າຍຂຶ້ນ ເພື່ອດົນໃຈຊາວນີໄຟ ໃຫ້ປົກປ້ອງສາດສະໜາ, ອິດສະລະພາບ, ສັນຕິສຸກ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໂມໂຣໂນໄດ້ເຮັດປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 46:12-13**. ຄົນທີ່ຮັກປ້າຍນີ້ ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ, **ແອວ 46:20-22**. ໂມໂຣໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍບັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, **ແອວ 46:36** (ແອວ 51:20).

ປິຕຸ, ແຫ່ງປິຕຸ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ປິຕຸພອນ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງປິຕຸສອງຊະນິດ: (1) ຕ່າແຫ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; (2) ພໍ່ຂອງຄອບຄົວ. ປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈະມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ.

ປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ: ໃຫ້ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ອຟຊ 4:11** (ຫຼຸຊ 1:6).

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ຄພ 107:39**. ໂຮຣຳຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ປິຕຸ, **ຄພ 124:91-92, 124; 135:1**.

ພໍ່: ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49:1-28**.

ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະກ່າວຢ່າງເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ພວກທ່ານ ເຖິງກະສັດດາວິດ, **ກກຈ 2:29**.

ລີໂຮໄດ້ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍຖືສິດຊຶ່ງເປັນຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ອຣຣ 1:2-4**.

ປິຕຸພອນ. ເບິ່ງ ປິຕຸ, ແຫ່ງປິຕຸ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພອນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ ໂດຍປິຕຸທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ. ປິຕຸພອນບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາພອນ ແລະ ປະກາດວ່າ ເຂົາເປັນທາຍາດຂອງໃຜ ໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ພໍ່ສາມາດມອບພອນພິເສດໃນຖານະປິຕຸຂອງຄອບຄົວຂອງຕົນ, ແຕ່ພອນເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກ ຫລື ເກັບກຳໄວ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກ.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາມືຂວາວາງເທິງຫົວຂອງເອຟະຣາອິມ, **ປຖກ 48:14**. ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49**.

ລີໂຮໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ປັນປົວ, ການປັນປົວ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫາຍດີ ຫລື ມີສຸຂະພາບດີຄືນ

ປີລາດ, ປົນຕີໂອ

ອີກ, ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ. ພຣະຄຳພີ ບັນຈຸຫລາຍຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການປົນປົງທີ່ມະ ຫັດສະຈັນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ປົນປົງຮັກສາເຈົ້າ ໃຫ້ດີ, **ອພຍ 15:26.** ນາອາມານໄດ້ຈຸມຕົນເອງ ລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຈັດເທື່ອ ແລ້ວກໍ່ຫາຍ ດີພະຍາດ, **2 ກສ 5:1-14.** ພວກເຮົາຖືກປົນ ປົງໃຫ້ດີຍ້ອນໂທດກຳທີ່ທ່ານຮັບ, **ອຊຍ 53:5** (ມຊຍ 14:5). ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ແລະ ຈະນຳ ເອົາການປົນປົງມາສູ່ເຂົາດັງແສງດວງອາທິດ, **ມລກ 4:2.**

ພຣະເຢຊູໄຜດຮັກສາຄົນໃຫ້ຫາຍດີຈາກພະ ຍາດໂລຄາທຸກຊະນິດ, **ມທ 4:23** (ມທ 9:35). ພຣະອົງໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ເພິ່ນເພື່ອໃຫ້ພະ ຍາດໂລຄາທັງການເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍທຸກຢ່າງດີ ໄດ້, **ມທ 10:1.** ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຂ້າມ້ອຍມາປົນ ປົງໃນທີ່ຊອກຊ້ຳ, **ລກ 4:18.**

ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບ ການ ປົນ ປົງ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 11:31.** ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຖ່ ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍ່ຈະຫາຍດີໄດ້, **ແອວ 15:8.** ພຣະອົງໄດ້ປົນປົງພວກເຂົາທຸກຄົນ, **3 ນພ 17:9.**

ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນເຮົາທີ່ຈະຮັບການປົນປົງ ໃຫ້ຫາຍດີຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48.** ໃນນາມ ຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະປົນປົງຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 84:68.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນຂອງປະທານແຫ່ງການ ຮັກສາ, **ຫຊ 1:7.**

ປີລາດ, ປົນຕີໂອ

ຜູ້ປົກຄອງຊາວໂຣມໃນຢູດາຍ, ຄ.ສ. 26-36 (ລກ 3:1). ເພິ່ນກຽດຊັງຊາວຍິວ ແລະ ສາດສະໜາຂອງເຂົາ ແລະ ໄດ້ສັງຂ້າຊາວ ຄາລີເລບາງຈຳນວນ (ລກ 13:1). ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຖືກກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ນຳໄປ ຄົງ ຕອນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ (ມທ 27:2, 11-26, 58-66; ມຣກ 15; ລກ 23; ຢຮ 18:28-19:38).

ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ. ເບິ່ງ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ *ນຳອີກ*

ໃນປີ 1833, ຈຳນວນຂອງການເປີດເຜີຍ ທີ່ຮັບໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກ ຕຽມໄວ້ສຳລັບການຈັດພິມໃນປຶ້ມທີ່ມີຊື່ວ່າ *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ ເພື່ອການປົກຄອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສືບຕໍ່ສື່ສານກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຖືກຮວບ ຮວມໄວ້ໄດ້ຖືກຈັດພິມສອງປີຈາກນັ້ນ ເປັນ ພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

ຄພ 1 ເປັນຄຳນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ ກ່າຍທັງສີພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 1:6.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທ້າທາຍຄົນທີ່ສະຫລາດ ທີ່ສຸດໃຫ້ກ່າຍເອົາຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ຂອງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງໃນປຶ້ມພຣະ ບັນຍັດ, **ຄພ 67:4-9.** ຜູ້ພິທັກຮັກສາໄດ້ຖືກ ກຳນົດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 70:1-5.**

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ. ເບິ່ງ ລຳດັບການສືບ ເຊື້ອສາຍ; ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ *ນຳອີກ*

ໜັງສືທີ່ອາດາມໄດ້ເລີ່ມຂຽນ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກ ວຽກງານຂອງລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄວ້; ມີບັນ ທຶກອື່ນອີກທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍ ສາດສະດາ ແລະ ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດນັບແຕ່ ເວລານັ້ນມາ. ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ຊຶ່ງໃນ ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງການ ດົນໃຈ, ແລະ ໜັງສືຂອງຄົນລຸ້ນຕ່າງໆ, ຊຶ່ງ ບັນທຶກລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ (ມຊ 6:5, 8). ບັນທຶກເຊັ່ນນີ້ອາດມີສ່ວນໃນການພິຈາລະນາ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຮົາ.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້, **ມລກ 3:16-18** (3 ນພ 24:16-18).

ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຂຽນໄວ້ຢູ່ ໃນປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳຈະບໍ່ພົບມູນມໍລະດົກ ໃນວັນນັ້ນ, **ຄພ 85:9.** ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວກໍ່ຖືກ

ຕັດສິນຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາດັ່ງທີ່ມີ
ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເທລຳນັ້ນ, ຄພ 128:7. ໃຫ້
ພວກເຮົາຖວາຍໜັງສືເທລຳນັ້ນທີ່ມີບັນທຶກ
ຂອງຄົນຕາຍຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 128:24.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳຖືກຮັກສາໄວ້, ມຊ
6:5-8. ພວກເຮົາມີປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ມຊ
6:46. ອັບຣາຮາມໄດ້ພະຍາຍາມຂຽນບັນທຶກ
ໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ອຣຮ 1:31.

ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ. ເບິ່ງ ແກ້
ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ; ອິດສາ; ຮັກ, ຄວາມ
ຮັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ, ການມີ
ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຍິງນັ້ນກຽດຊັງກັນ, ປຖກ
3:15 (ມຊ 4:21).

ຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ, ຣມ 8:7. ການເປັນມິດຕໍ່ໂລກຄືການເປັນ
ສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 4:4.

ໃນວັນນັ້ນຄວາມກຽດຊັງຈະພົດໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເຮົາ, ຄພ 101:26.

ເປັນດັ່ງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ;
ຊີວິດນິລັນດອນ; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ
ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ

ເປັນພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ ນຳອີກ

ການສະແດງເປັນພະຍານ ໂດຍອຳນາດ
ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ການປະກາດທີ່
ໜັກແໜ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ອີງຕາມຄວາມຮູ້
ຫລື ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງບຸກຄົນ.

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່
ເຮົາ, ຢສ 15:26. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າໃຫ້ປະກາດ ແລະ ເປັນພະຍານ, ກກຈ
10:42.

ພະຍານສາມຄົນຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມ
ຈິງ, 2 ນພ 27:12. ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດຍ່ອມນຳຄຳເວົ້າໄປຫາໃຈຂອງລູກ
ຫລານມະນຸດ, 2 ນພ 33:1. ພຣະຄຳພີເປັນ
ພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 7:10-11 (ຢສ

5:39). ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານ
ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເທລຳນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ເວົ້າມາແລ້ວວ່າເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 5:45
(ແອວ 34:8).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເທລຳນັ້ນ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 17:3-5. ສິ່ງ
ຊຶ່ງພຣະວິນຍານເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າ, ໃຫ້
ເຈົ້າເຮັດ, ຄພ 46:7. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປ
ເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນ, ຄພ 88:81.

**ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງ
ດຽວກັນ.** ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ
ນຳອີກ

ການກາຍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນໃນຄວາມ
ຄິດ, ໃນຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ໃນຈຸດ
ປະສົງ, ທຳອິດນຳພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຈາກນັ້ນ
ນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນອື່ນໆ.

ມັນເປັນການດີທີ່ປະຊາຊົນຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍ
ຄວາມປອງດອງຢ່າງນີ້, ພສສ 133:1.

ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ຢສ 10:30 (ຄພ 50:43). ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິ
ຖານຂໍໃຫ້ທຸກຄົນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ເຊັ່ນ
ດຽວກັບພຣະອົງກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ ທີ່
ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຢສ 17:11-23 (3 ນພ
19:23). ເຮົາຂໍຮ້ອງພວກເຈົ້າທຸກຄົນໃຫ້ຖືກ
ຕ້ອງປອງດອງກັນ ຢ່າຖືພັກຖືພວກ ຈົ່ງຮ່ວມ
ເຂົ້າກັນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, 1 ກຣທ 1:10.

ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກ
ຄືກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, 2 ນພ 1:21. ໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຄວນໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາ
ຜູກພັນກັນໄວ້ໃນຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,
ມຊຢ 18:21. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານສຳລັບ
ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນໃນບັນດາສານຸສິດ
ຊາວນີໄຟຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 19:23. ສານຸ
ສິດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ຖື
ສິນອິດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, 3 ນພ 27:1.

ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄພ 20:27-28
(ຄພ 35:2; 50:43). ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າທີ່

ເປໂຕ

ຈະເຂົ້າຮ່ວມນຳສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄພ 23:7. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະທູນຂໍ້ດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍການຮ່ວມກັນໃນຄຳອະທິຖານ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຄພ 29:6. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ຄພ 38:27.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18.

ເປໂຕ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແຕ່ກ່ອນເປໂຕມີຊື່ວ່າ ຊີເມໂອນ ຫລື ຊີໂມນ (2 ປຕ 1:1), ຊາວປະມຸງແຫ່ງເບັດຊາອິດາ ອາໂສຢູກາເປນາອູມກັບເມຍຂອງລາວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປັນປົວແມ່ເຖົ້າຂອງເປໂຕ (ມຣກ 1:29-31). ເປໂຕໄດ້ຖືກເອີ້ນ ພ້ອມກັບອັນເດອາ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:18-22; ມຣກ 1:16-18; ລູກາ 5:1-11). ຊື່ອາຣັບຂອງລາວ, ເກຟາ, ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ພະຍາກອນ” ຫລື “ຫິນ,” ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ລາວ (ຍຣ 1:40-42; ປຈສ, ຍຣ 1:42 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມອ່ອນແອທາງໂລກຂອງເປໂຕ, ແຕ່ມັນກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນນຳອີກວ່າ ລາວໄດ້ເອົາຊະນະມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຜ່ານສັດທາຂອງລາວໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເປໂຕໄດ້ສາລະພາບວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິ ພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຍຣ 6:68-69), ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມທ 16:13-19). ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ, ເປໂຕໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕອນພຣະອົງປ່ຽນລັກສະນະ, ເຊັ່ນດຽວກັບໂມເຊ ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຍາ) (ມທ 17:1-9).

ເປໂຕໄດ້ເປັນອັກຄະສາວິກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໃນສະໄໝຂອງລາວ. ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ລາວໄດ້ເອີ້ນສາດສະໜາຈັກໃຫ້ມາຮ່ວມກັນ ແລະ ໄດ້

ເອີ້ນຄົນໃໝ່ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກແທນຢູດາອິສະກາຣີອິດ (ກຈກ 1:15-26). ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ປັນປົວຄົນເປ້ຍລ່ອຍມາແຕ່ເກີດ (ກຈກ 3:1-16) ແລະ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຢາງມະຫັດສະຈັນ (ກຈກ 5:11-29; 12:1-19). ຜ່ານການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເປໂຕ, ພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງໄດ້ເປີດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດເປັນເທື່ອທຳອິດ (ກຈກ 10-11). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເປໂຕ, ພ້ອມດ້ວຍຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີສເດັກ ແລະ ຂໍ້ກະແຈໃນນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 27:12-13; 128:20).

ສານສະບັບທຳອິດຂອງເປໂຕ: ສານສະບັບທຳອິດ ໄດ້ຖືກຂຽນຈາກ “ບາບີໂລນ” (ບາງທິກຸໂຣມ) ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນເຂດທີ່ທຸກວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເອເຊຍມາຍເນີ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກ ເນໂຣ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂົ່ມເຫັງຂາວຄຣິດສະຕຽນ.

ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງບົດບາດທີ່ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ ໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່. ບົດທີ 2-3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນຫິນເສົາເອກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຫລວງ, ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ສົ່ງສອນດວງວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ. ບົດທີ 4-5 ອະທິບາຍວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງຖືກສິດສອນໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍ ແລະ ວ່າເປັນຫຍັງພວກແອວເດີຕ້ອງລົງດູຝູງແກະ.

ສານສະບັບທີສອງຂອງເປໂຕ: ບົດທີ 1 ຊັກຊວນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແນ່ໃຈເລື່ອງການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ບົດທີ 2 ເຕືອນຕ້ານຄູສອນປອມ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ເປເຫລັກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງເອເບ ແລະ ເປັນຫລ້ອນຂອງເຊມ. ໃນສະໄໝຂອງ

ລາວ ຄົນໃນໂລກໄດ້ແບ່ງແຍກກັນ (ປຖກ 10:22–25).

ແປພາສາ

ການສະແດງຄວາມໝາຍຂອງແນວຄິດທີ່ມອບໃຫ້ໃນພາສາໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍເໝືອນກັນໃນອີກພາສາໜຶ່ງ (ມຊຢ 8:8–13; ຫຼຸຊ 1:8). ໃນພຣະຄຳພີ ສ່ວນຫລາຍມັນໝາຍເຖິງ ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ (ແອວ 9:21; ຄພ 8; 9:7–9). ບາງເທື່ອມັນໝາຍຄວາມວ່າ ການພັດທະນາ ຫລື ການດັດແປງການແປ ຫລື ຕໍ່ເຕີມຖ້ອຍຄຳທີ່ເສຍໄປ (ຄພ 45:60–61). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ແປ ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ທີ່ດິນໃຈ (ຄພ 42:56; 76:15).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ມີອຳນາດທີ່ຈະແປ ຜ່ານຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 1:29. ເຈົ້າມີຂອງປະທານເພື່ອແປ, ຄພ 5:4. ເຮົາໄດ້ມອບຂອງປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ເພື່ອແປ, ຄພ 6:25. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອແປພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 20:8.

ໂດຍການໃຊ້ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແປອັກຂະລະຈຳນວນໜຶ່ງ, ຈສ—ປ 1:62 (ມຊຢ 8:13; 28:13).

ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ. ເບິ່ງ ລັດຖະທຳມະນູນ ນຳອີກ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດສະເດັດຄືນມາ, ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາການບົກຄອງທີ່ຂອບທຳຂຶ້ນ.

ພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງພວກເຮົາ, ອຊຢ 9:6 (2 ນພ 19:6).

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງ ຄືນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ, ມຫ 22:21 (ຄພ 63:26). ທຸກຄົນຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການບົກຄອງ, ຮມ 13:1. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອບັນດາຜູ້ນຳປະເທດ, 1 ຕຫມ 2:1–2. ຈົ່ງເຕືອນສະຕິເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດ, ຕຕ 3:1. ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າທັງຫລາຍ

ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ຂໍ້ບັງຄັບທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດຕັ້ງໄວ້, 1 ປຕ 2:13–14. ໂລກນີ້ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພນມ 11:15.

ໃຫ້ຄົນທຸ່ງທຳເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 23:8. ຈົ່ງເຮັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານໂດຍການອອກສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 29:26.

ພຣະຄຣິດຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງຂອງເຮົາເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ, ຄພ 41:4. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝົນກິດຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 58:21. ເມື່ອຄົນຊົ່ວບົກຄອງ, ຜູ້ຄົນຈະໂສກເສົ້າ, ຄພ 98:9–10. ການບົກຄອງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ, ຄພ 134:1–5. ມະນຸດຖືກຜູກມັດໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມການບົກຄອງ, ຄພ 134:5.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຂຶ້ນຢູ່ກັບກະສັດ, ປະທານາທິບໍດີ, ຜູ້ບົກຄອງ, ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ, ຫຼຸຊ 1:12.

ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການໃຫ້ອະໄພສຳລັບການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ. ການບົດບາບແມ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການບົດບາບ ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ຮັບເອົາພິທີການຕ່າງໆຂອງການບັບຕິສະມາ ແລະ ການວາງມືສຳລັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຫຼຸຊ 1:3–4).

ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງທີ່ມະ, ອຊຢ 1:16–18.

ນີ້ແຫລະ ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເລືອດທີ່ຫລັ່ງໄຫລອອກເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ມຫ 26:28 (ຮຮ 9:22–28; ຄພ 27:2). ຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອວ່າບາບກຳຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ກຈກ 2:38

ໂປໂລ

(ລກ 3:3; ຄພ 107:20). ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບກໍາ, ກຈກ 10:43 (ມຊຢ 3:13).

ພຣະຄຣິດເປັນແຫລ່ງສຳລັບຄົນທີ່ຫລົງວ ຫາການບົດບາບ, 2 ນພ 25:26. ເພື່ອໃຫ້ມີ ການບົດບາບຂອງເຮົາ, ເຮົາຕ້ອງດູແລຄົນ ຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ມຊຢ 4:11-12, 26. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຈະມີສິດທິໃນຄວາມ ເມດຕາ, ໄປສູ່ການບົດບາບຂອງເຂົາ, ແອວ 12:34. ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດນຳ ມາຊຶ່ງການບົດບາບ, ມຣນ 8:25.

ຖານະປະໂລທິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍ້ກະແຈ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳ ພົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 13 (ຄພ 84:64, 74; ຫຼຸຊ 1:4). ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ ຈື່ຈຳບາບຂອງພວກເຂົາອີກເລີຍ, ຄພ 58:42- 43 (ອຊກ 18:21-22). ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສິດ ສອນເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນ ເພື່ອການ ບົດບາບ, ຄພ 138:33.

ໂປໂລ ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ ນຳອີກ

ອັກຄະສາວົກໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຊື່ເຮັບເຮີ ຂອງໂປໂລ ແມ່ນ ໂຊໂລ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ຊື່ ນີ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດ ຂອງລາວໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ. ແຕ່ກ່ອນ ລາວໄດ້ຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກ ແຕ່ພາຍລຸນ ມາໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງມັນ ຫລັງຈາກໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນພາບ ນິມິດ. ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງໄປສອນສາດສະ ໜາທີ່ສຳຄັນສາມເທື່ອ ແລະ ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ຫລາຍສະບັບ ເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົດ ໝາຍສິບສີ່ສະບັບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮວມເຂົ້າເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ໃນທຸກວັນນີ້. ໃນທີ່ສຸດລາວໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເຂົ້າຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມ ແລະ ໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດ, ບາງທີອາດເປັນ ລະດູໄປໄມ້ບັງຂອງ ຄ.ສ. 65.

ໄດ້ເຫັນຊອບກັບການແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ຊະເຕຟາໂນ, ກຈກ 7:57-8:1. ໄດ້ຂົ່ມເຫັງໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 8:3. ພວມເດີນທາງ ໄປດາມັສກັດເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່

ລາວ, ກຈກ 9:1-9. ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກ ອານາເນຍ, ກຈກ 9:10-18. ຫລັງຈາກໄດ້ໄປ ພັກເຊົາຢູ່ອາຣາເບຍ, ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປດາ ມັສກັດເພື່ອສັ່ງສອນ, ກຈກ 9:19-25 (ຄລຕ 1:17). ຫລັງຈາກປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສາມ ປີ, ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ, ກຈກ 9:26-30 (ຄລຕ 1:18-19). ໄດ້ເດີນທາງໄປ ສອນສາດສະໜາສາມເທື່ອ, ສັ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ຈັດຕັ້ງສາຂາຂອງສາດສະໜາ ຈັກຫລາຍບ່ອນຂຶ້ນ ໃນຫລາຍພາກສ່ວນຂອງ ຈັກກະພົບໂຣມ, ກຈກ 13:1-14:26; 15:36- 18:22; 18:23-21:15. ເມື່ອລາວໄດ້ກັບຄືນ ມາເຢຣູຊາເລັມຫລັງຈາກການໄປສອນສາດ ສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ຖືກສົ່ງໄປກາຍຊາເຣຍ, ກຈກ 21:7- 23:35. ໄດ້ຢູ່ໃນຄຸກທີ່ກາຍຊາເຣຍເປັນເວລາ ສອງປີ, ກຈກ 24:1-26:32. ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປກຸງ ໂຣມເພື່ອຂຶ້ນສານ ແລະ ໄດ້ປະເຊີນກັບເຮືອ ຫລົ່ມໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ, ກຈກ 27:1- 28:11.

ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ເບິ່ງ ຄວາມ ສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ ຄຣິດ; ສູງ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ຝັນ; ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພາບ ນິມິດ ນຳອີກ

ການສື່ສານຈາກພຣະເຈົ້ານຳລູກໆຂອງ ພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການເປີດເຜີຍ ອາດມາເຖິງ ຜ່ານຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ ຄຣິດ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜ່ານທາງ ການດົນໃຈ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, ຄວາມຝັນ, ຫລື ການມາຢູ່ມຍາມຂອງທູດ. ການເປີດ ເຜີຍຈະໃຫ້ການນຳພາແກ່ຄົນຊອບທຳໄປສູ່ ຄວາມລອດນິລັນດອນ ໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍວຽກງານຂອງ ພຣະອົງຕໍ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍືນ ຍັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ວ່າການເປີດເຜີຍຕໍ່ສາດສະດາ ເປັນຄວາມຈິງ (ອມ 3:7). ຜ່ານການເປີດ ເຜີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ ການນຳພາທຸກ ຄົນທີ່ສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍ ແລະ ຜູ້ມີ

ສັດທາ, ກັບໃຈ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ,” ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ “ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ປາດສະຈາກການໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ.”

ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ ຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຕໍ່ໂລກ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິດອຳນາດໃຫ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 28:2-7). ທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ.

ມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານແຕ່ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມທ 4:4; ຄພ 98:11). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດ້ວຍສຽງກະຊິບເບົາໆ, 1 ກສ 19:12. ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈົບຫາຍ, ສພສ 29:18. ຕາມຈິງແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດ ໂດຍບໍ່ບອກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ອມ 3:7.

ຊີໂມນບາຣະໂຢນາເອີຍ ເຈົ້າກໍເປັນສູກເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ເປີດຄວາມຈິງນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຮູ້, ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ມທ 16:15-19. ພຣະວິນຍານຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ ແລະ ຈະປະກາດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ຢຮ 16:13. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5.

ທຸກເລື່ອງຈະຖືກເປີດເຜີຍ, 2 ນຟ 27:11. ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນບັນທັດ, 2 ນຟ 28:30. ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, 2 ນຟ 30:17. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະແດງທຸກຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ, 2 ນຟ 32:5. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກທາງຂອງພຣະເຈົ້າ

ນອກຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້, ຢຄ 4:8. ແອວມາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ, ແອວ 5:46. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຊອບທຳ, ແອວ 26:22. ຄົນທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, ມມ 9:7-8. ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ຄຳຂອງເຮົາຈະເກີດເປັນຈິງ, ຄພ 1:38. ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຄພ 6:22-23. ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2-3. ຖ້າຫາກມັນຖືກຕ້ອງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊວງອົກຂອງເຈົ້າຮ້ອນຮົມ, ຄພ 9:8. ຢາປະຕິເສດພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ຄພ 11:25. ຄົນທີ່ທູນຂໍ ຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຕື່ມໃສ່ການເປີດເຜີຍ, ຄພ 42:61. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:4. ພຣະເຈົ້າຈະມອບຄວາມຮູ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ຄພ 121:26.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ຈສ—ປ 1:17. ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ຈະເປີດເຜີຍ, ຫຊ 1:7, 9.

ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ສານຸສິດ ນຳອີກ

ການປຽນຄວາມເຊື່ອ, ຫົວໃຈ, ແລະ ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອຍອມຮັບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 3:19).

ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສລວມທັງການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີສະຕິ ເພື່ອເຊົາເຮັດສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ປຽນແປງ ເພື່ອກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະຄຣິດ. ການກັບໃຈ, ການບັບຕິສະມາເພື່ອການປົດປາບ, ການຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການວາງມື, ແລະ ມີສັດທາຕໍ່ໄປໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຮັດໃຫ້ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສບໍລິບູນ. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈ

ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ

ທຳມະດາຈະຖືກປ່ຽນແປງເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສະອາດ, ເກີດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ ພຣະເຢຊູ (2 ກຣທ 5:17; ມຊຢ 3:19).

ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:3 (ມຊຢ 3:19). ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງຊູແຮງບັນດາພັນອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກງ 2:37-41. ຈົ່ງນຳຄົນບາບຄົນໜຶ່ງຕ່າວຄົນມາຈາກທາງທີ່ຜິດຂອງຕົນ, ຢກບ 5:20.

ເອໂນດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ອນ 1:2-5. ຕ້ອຍຄຳຂອງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 5:2 (ແອວ 5:12-14). ມະນຸດທັງປວງ, ຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25. ແອວມາແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ມຊຢ 27:33-35. ບິດາຂອງລາໂມໄນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແອວ 22:15-18. ໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 53:10. ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈ, ຮລມ 15:7. ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 7:21. ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 3 ນຟ 9:20.

ເຂົາຈະອອກໄປ ແລະ ສົ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ, ແລະ ຫລາຍຄົນຈະປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ຄພ 44:3-4.

ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ພິທີການ; ເອລີຢາ ນຳອີກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພິທີການທີ່ປະຕິບັດໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດຢູ່ໃນໂລກ ໃຊ້

ການໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ພິທີການຕ່າງໆໄດ້ຖືກຜະນຶກເມື່ອມັນຖືກຮັບຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ມທ 16:19 (ມທ 18:18; ຄພ 124:93; 132:46). ພວກເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໝາຍໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ອພຊ 1:13.

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ, ຮລມ 10:7.

ອຳນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເພື່ອຜະນຶກທັງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ, ຄພ 1:8. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຄພ 76:50-70. ເອລີຢາມອບຂໍ້ກະແຈ ທີ່ມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກໄວ້ໃນມືຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 110:13-16. ນີ້ເປັນອຳນາດການຜະນຶກ ແລະ ການຜູກມັດ, ຄພ 128:14. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆໝາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນຶກໄວ້ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5. ພັນທະສັນຍາທັງປວງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນຕາຍໄປ, ຄພ 132:7. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48.

ຜິດຖຽງ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ

ຜູກມິດ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ສຳລັບໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການຜູກມິດຮ່ວມດ້ວຍການເປັນເພື່ອນທີ່ດີ, ການຮັບໃຊ້, ການເຊີດຊູ, ແລະ ການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.

ຈົ່ງຮັກເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ, ລລວ 19:18 (ມທ 19:19; ຄພ 59:6).

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງ

ຊູແຮງບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, **ລກ 22:32.** ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນທຸກຄົນກໍຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, **ຢຮ 13:35.** ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ, **ຢຮ 21:15-17.** ພວກເຂົາໄດ້ວອນຂໍຢາງຫລວງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ເຮົາກະລຸນາພວກເຂົາໄດ້ມີສ່ວນໃນການຊ່ວຍເຫລືອພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ກຣທ 8:1-5.** ພວກເຮົາກໍ່ຮ່ວມສາມັກຄີທຳກັບພຣະບິດາ ແລະ ກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 1:3.**

ຊາວນີໂຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຜູກສຳພັນທະໄມຕີຕໍ່ກັນ, **ຮລມ 6:3.**

ໃຫ້ທຸກໆຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ, **ຄພ 38:24-25.** ຖ້າທາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນໜຶ່ງ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ 38:27.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາທ່ານເປັນເພື່ອນຮ່ວມສະມາຊິກ ເພື່ອເປັນເພື່ອນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານ, **ຄພ 88:133.**

ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ. ເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ *ນຳອີກ*

ຜູ້ຍິງທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວ, ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ຜູ້ຍິງ ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ໜ້ານັບຖື (ຢຮ 19:26; ແອວ 19:10).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, **ປຖກ 1:27** (ມຊ 2:27; 6:9; ອຣຣ 4:27). ຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ມີຄ່າເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, **ສພສ 31:10-31.**

ຜູ້ຍິງເປັນກຽດຕິຍົດຂອງຜູ້ຊາຍ, **1 ກຣທ 11:7.** ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກຣທ 11:11.** ພວກຜູ້ຍິງຄວນແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, **1 ຕມທ 2:9-10.**

ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, **ຢຄ 2:28.**

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕິຜູ້ຖືກເລືອກ, **ຄພ 25:3.** ຜູ້ຍິງມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກສາມີຂອງພວກນາງ, **ຄພ 83:2.**

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ມານ *ນຳອີກ*

ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບິດເບືອນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຢ່າງເປີດແປນ ຫລື ແບບລີ້ລັບ. ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເຜີຍໄດ້ບັນຍາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດວ່າເປັນຄົນຕົວະ (1 ຢຮ 2:18-22; 4:3-6; 2 ຢຮ 1:7). ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ລູຊີເຟີ, ແຕ່ມັນມີບໍລິວານຫລາຍ, ທັງຜູ້ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ເປັນມະນຸດ.

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໜືອທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ, **2 ຫສນ 2:1-12.** ມັນຫລອກລວງຄົນທັງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, **ພນມ 13:13-17.**

ເຊເຣັມໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ໄດ້ຫລອກລວງຫລາຍຄົນ, **ຢຄ 7:1-23.** ມີຮໍໄດ້ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ແນະນຳອຳນາດຈອມປອມ, **ແອວ 1:2-16.** ໂຄຣີທີ່ໄດ້ທົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ 30:6-60.**

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. ເບິ່ງ ພຣະເມຊີອາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ *ພຣະຄຣິດ* (ພາສາກຣີກ) ຫລື *ພຣະເມຊີອາ* (ພາສາອາຣັບ). ທັງສອງຄຳໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ຂອງພຣະບິດາ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາໃນ ທຸກສິ່ງທັງປວງກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໄວ້, **ອຊຢ 61:1-3.**

ພຣະອົງໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງຂ້າມ້ອຍໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ລກ 4:16-22.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທົດສົງໄວ້ໂດຍພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, **ກຈກ 4:27.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສົງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ, **ກຈກ 10:38.**

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້ສຳລັບໜ້າທີ່ຮັບ
ຜິດຊອບພິເສດ.

ເຮົາເຮັດຄຳພີສັນຍາໄວ້ກັບຄົນທີ່ເຮົາໄດ້
ເລືອກເອົາເຂົານັ້ນ, **ພສສ 89:3.**

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກ
ໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, **1 ປຕ 2:9.**

ພຣະຄຣິດເປັນພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.**

ຜູ້ທີ່ນິຍົມກະສັດ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ຢາກ
ໂຄ່ນລົ້ມການປົກຄອງຂອງຊາວນີໄໄພ (ແອວ
51:1-8).

ຜູ້ທຳລາຍ. ເບິ່ງ ມານ ນຳອີກ

ຊາຕານຄືຜູ້ທຳລາຍ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທຳລາຍ
ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 12:23.**

ຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານໄປເທິງໜ້ານ້ຳ, **ຄພ
61:19.** ຄົນຍາມສາມາດຮັກສາສວນອະງຸ່ນ
ຂອງເຮົາຈາກຜູ້ທຳລາຍ, **ຄພ 101:51-54.**

ຜູ້ປະກາດຂ່າວ. ເບິ່ງ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ; ປິຕູ
ພອນ ນຳອີກ

ຜູ້ດຳລົງ ຫລື ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງ
ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າຜູ້ມອບພອນເປັນປິຕູ.
ປິຕູໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້
ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງ ເພື່ອ
ມອບພອນພິເສດທີ່ເອີ້ນວ່າປິຕູພອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນບາງຄົນເປັນອັກຄະ
ສາວົກ, ແລະ ບາງຄົນເປັນສາດສະດາ, ແລະ
ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວ, **ອຟຊ 4:11.**
ຈົ່ງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ,
2 ຕມຫ 4:5.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວົກ, ສາດສະ
ດາ, ສິດຍາພິບານ, ຄູສອນ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວ
ປະເສີດ, **ຫຼຊ 1:6.**

ຜູ້ບໍລະປັກ. ເບິ່ງ ມານ

ຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ອຸລິມ ແລະ
ທຸມມິມ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງຊ້ອນຈາກ
ໂລກ ດ້ວຍຕາທາງວິນຍານ (**ມຊ 6:35-38**).
ເພິ່ນເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາດສະດາ (**ມຊຍ
8:13-16**). ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ອຳໂມນໄດ້
ສອນວ່າ ພຽງແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາ
ມາດໃຊ້ສິ່ງແປຄວາມໝາຍ, ຫລື ອຸລິມ ແລະ
ທຸມມິມ (**ມຊຍ 8:13; 28:16**). ຜູ້ພະຍາກອນຮູ້
ຈັກອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະ ອະນາຄົດ. ໃນສະ
ໄໝບູຮານ, ສາດສະດາມັກຖືກເອີ້ນເລື້ອຍໆ
ວ່າເປັນ ຜູ້ພະຍາກອນ (**1 ຊມອ 9:9; 2 ຊມອ
24:11**).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ (**ຄພ 21:1; 135:3**).
ນອກເໜືອຈາກນີ້, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ
ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຖືກສະໜັບສະ
ໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້
ເປີດເຜີຍ.

ພວກເຂົາເປັນຄົນກະບົດທີ່ບອກພວກຜູ້ທຳ
ນາຍໃຫ້ມີດຽບ, **ອຊຍ 30:9-10.**

ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດຜູ້ໜຶ່ງ
ຂຶ້ນມາຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, **2 ນພ 3:6-15.**

ນີ້ຄືບັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືທີ່ຈະເປັນຜູ້ພະ
ຍາກອນ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ແປ, ແລະ ສາດສະ
ດາ, **ຄພ 107:92.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຳນົດ
ໂຮຮຳ ສະມິດ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາ
ກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍຂອງສາດສະໜາຈັກ,
ຄພ 124:91-94.

ຜູ້ລ້ຽງ. ເບິ່ງ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳ
ອີກ

ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນໜ່ວງ
ເປັນໃຍນຳລູກໆຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ພສສ 23:1. ຜູ້ລ້ຽງແກະຄວນດູແລຝູງແກະ,
ອຊກ 34:2-3.

ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຕາມຄວາມປຽບທຽບແລ້ວ, ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງແກະທີ່ພຣະເຢຊູດູແລ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 23:1. ພຣະອົງຈະລ້ຽງແກະຕົນດັ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະຄົນໜຶ່ງ, ອຊຸຢ 40:11. ເຮົາກໍຈະນຳເອົາແກະທີ່ໄດ້ແຕກຝູງໄປກັບຄືນມາ, ອຊກ 34:12.

ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຢຣ 10:14-15. ພຣະເຢຊູຄືຜູ້ລ້ຽງແກະອົງໃຫຍ່, ຮສ 13:20.

ພຣະອົງໄດ້ນັບຈຳນວນແກະຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, 1 ນຟ 22:25. ພຣະຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່, ນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ, ແອວ 5:38, 60. ຈະເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ, 3 ນຟ 15:21 (ຢຣ 10:16).

ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະກິດຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອນຳຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້ມະນຸດ. ມັນລວມທັງການສ້າງ, ການຕົກ, ແລະ ການຊົດໃຊ້, ຕະຫລອດທັງກົດທຸກຂໍ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້, ພິທີການ, ແລະ ຄຳສອນ. ແຜນຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ຄົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າຕະຫລອດການ (2 ນຟ 2; 9). ພຣະຄຳພີຍັງອ້າງເຖິງແຜນນີ້ ວ່າເປັນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ.

ຍ້ອນການບາບຂອງພວກເຮົານັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ອຊຸຢ 53:5 (ມຊຢ 14:5).

ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໃຕ້ຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, ກຈກ 4:12. ຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, 1 ກຣທ 15:22.

ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໄຜດໃຫ້ພົ້ນ ກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອຟຊ 2:8 (2 ນຟ 25:23). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາເລື່ອງຊີວິດນິລັນດອນ ຕັ້ງແຕ່ດຶກດຳບັນ, ຕຕ 1:2. ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມລອດນິລັນດອນ, ຮສ 5:8-9. ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍ, 1 ປຕ 3:18-20; 4:6 (ຄພ 138).

ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ແຜນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳເລັດ, 2 ນຟ 9:6. ແຜນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, 2 ນຟ 9:13. ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ພາໃຫ້ການພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ, ແອວ 12:25-34. ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໂນກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ແອວ 22:12-14. ແອມມິວເລັກໄດ້ອະທິບາຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແອວ 34:8-16. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ແອວ 42:5-26, 31.

ຄຳສອນຂອງການສ້າງ, ການຕົກ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ການບັບຕິສະມາ ຖືກຍືນຍັນຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍຂອງສະໄໝປະຈຸບັນ, ຄພ 20:17-29. ແຜນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນໂລກມີມາ, ຄພ 128:22.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຮົາ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ນີ້ຄືແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເພື່ອມະນຸດທັງປວງ, ມຊ 6:52-62. ພວກເຮົາຈະພິສູດພວກເຂົາໂດຍວິທີນີ້, ອຣຮສ 3:22-26.

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ແຜ່ນຈາລຶກ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຄົນໃນບາງບ່ອນໄດ້ຂຽນປະຫວັດສາດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ, ຊຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ໃນກໍລະນີຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບ

ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ” ໃນໜ້າຄຳນຳຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.

ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກ; ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ນຳອີກ

ບັນທຶກທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ມັນບອກເຖິງເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າທີ່ຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປແລະ ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້. ການແປດັ່ງກ່າວຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. (ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ຄຳນຳ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.)

ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກນຳອີກ

ບັນທຶກກ່ຽວກັບຊາວຍີວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ເຖິງ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ບັນຈຸການຂຽນຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາ (1 ນຟ 5:10–16). ບັນທຶກນີ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍລາບານ, ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຊາວຍີວໃນເຢຣູຊາເລັມ. ໃນຂະນະທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຕີ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ລີໂຮໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປເອົາບັນທຶກນີ້ (1 ນຟ 3–4). (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງ “ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ,” ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.)

ແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກນຳອີກ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1–2; 130:8–9). ແຜ່ນດິນໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍ່ລະດົກນິລັນດອນຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ (ຄພ 88:14–26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ 24:1). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ, ອຊຍ 45:12.

ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 45:56–58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈິນແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມູນມໍ່ລະດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5; 3 ນຟ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະພິສູດມັນ, ອຣຣ 3:24–25.

ສິ່ງທີ່ມີຕົວຕົວທີ່ມີຊີວິດຢູ່: ໂລກກໍຍັງຢູ່ເປັນໂລກເໝືອນເດີມ, ປຍຈ 1:4.

ທະເລ ແລະ ກ້ວ ມະນີ ຄື ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ນິລັນດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຖືກຕຽມສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ 88:18–19.

ແຜ່ນດິນໂລກເປັນທຸກອອກສຽງ, ມຊ 7:48.

ການແບ່ງແຍກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ: ໃຫ້ນຳມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ, ປຖກ 1:9. ໃນສະໄໝຂອງເປເຫລັກ ຄົນໃນໂລກນີ້ໄດ້ແບ່ງແຍກກັນ, ປຖກ 10:25.

ຫລັງຈາກນັ້ນແຫ່ງລົງ, ມັນກໍກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້າ, ອທ 13:2.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍເປັນກ່ອນທີ່ມັນໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ຄພ 133:24.

ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ: ຝົນໄດ້ຕົກ ເປັນເວລາສິບສິບນີ້, ປຖກ 7:4.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຮັກສາໄວ້ສຳລັບໃຫ້ ໄຟເຜົາຜານເສຍຈົນເຖິງວັນພິພາກສາ, 2 ປຕ 3:7.

ຫລັງຈາກວັນນີ້ການເຜົາໄໝ້ຈະມາເຖິງ, ຄພ 64:24.

ແຜ່ນດິນໂລກປາດຖະໜາຢາກຖືກຊຳລະ ລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, ມຊ 7:48.

ພາວະສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ: ແຜ່ນ ດິນໂລກຈະຫົດເຂົ້າດັ່ງມັນກະດາດ ແລະ ຈະລ່ວງພົ້ນໄປ, 3 ນພ 26:3 (ຄພ 29:23). ມັນ ຈະເປັນສະຫວັນໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່, ອຫ 13:9 (ຄພ 29:23).

ທະເລ ແກ້ວມະນີ ຄື ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃນ ສະພາບທີ່ບໍ່ລົສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ນິລັນ ດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນໂລກຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ 88:18-19. ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະຖືກເຮັດ ໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງແກ້ວໃສ ແລະ ຈະເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 130:8-9.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນໂລກຈະພັກ ຜ່ອນ, ມຊ 7:64. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກເຮັດ ໃໝ່, ຫຊ 1:10.

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຈະ ປະທານໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສຳລັບລູກຫລານ ຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ. ມີແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນ ຍາຫລາຍບ່ອນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳ ພີມິມອນ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງ ແມ່ນອາເມຣິກາ.

ນີ້ແມ່ນດິນແດນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຊື້ອ ສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 12:7 (ອຣຮ 2:19). ເຮົາ ຈະມອບດິນແດນການາອານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 17:8 (ປຖກ 28:13). ໂມເຊໄດ້ບອກຂອບເຂດດິນແດນສຳ

ລັບຊາວອິດສະຣາເອນໃນການາອານ, ຈບຊ 34:1-12 (ຈບຊ 27:12).

ພວກເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, 1 ນພ 2:20 (1 ນພ 5:5). ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ມີ ຄຳ, 1 ນພ 17:38. ຖ້າຫາກລູກຫລານຂອງລີ ໄຮຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ ສັນຍາ, 2 ນພ 1:5-9. ຊາວອິດສະຣາເອນຈະ ກັບມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຂົາ, 2 ນພ 24:1-2 (ອຊຢ 14:1-2). ຊາດໃດກໍ ຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກ ກວາດອອກໄປ, ອຫ 2:9-12.

ນີ້ຄືແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ແລະ ສະຖານ ທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:2. ຢູດາຈະ ເລີ່ມກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງອັບຣາຮາມ, ຄພ 109:64.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບ ອາເມຣິກາ, ຫຊ 1:10.

ແຜ່ນປົກເອິກ. ເບິ່ງ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນຳອີກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງແຜ່ນປົກເອິກສອງຊະ ນິດ: (1) ສ່ວນທາງໜ້າທີ່ປົກປ້ອງເສື້ອ ຫລື ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງທະຫານ. ໃນແບບເຄື່ອງ ໝາຍ, ໄພ່ພິນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສວມແຜ່ນ ປົກເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງຕົນ ເອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ອຊຢ 59:17; ອພຊ 6:14). (2) ເສື້ອຜ້າຊັ້ນໜຶ່ງທີ່ມະຫາປະໂລທິດ ນຸ່ງໃນກົດຂອງໂມເຊ (ອພຍ 28:13-30; 39:8- 21). ມັນຖືກເຮັດດ້ວຍຜ້າລິນິນ ແລະ ປະດັບ ດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ມີຄ່າສິບສອງເມັດ. ບາງເທື່ອ ກ່າວເຖິງໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມ ມິມ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52).

ຜົນທຳອິດ

ຜົນລະບູກທຳອິດທີ່ເກັບກ່ຽວໃນລະດູ. ໃນ ສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ລລວ 23:9- 20). ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜົນທຳອິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຜົວ, ສາມີ

ເພາະ ໃນການນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ ພື້ນຄົນພຣະຊົນ (1 ກອທ 15:20, 23; 2 ນຟ 2:9). ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອິດທິນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ກໍເປັນສັນຍາ ລັກຂອງການເປັນຜົນທຳອິດ, ເພາະເຂົາເຈົ້າ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ຕາມພຣະເມສາໂອຍໄປເປັນຜົນທຳອິດ ທີ່ຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ພນມ 14:4.

ຜູ້ທີ່ລົງໄປພ້ອມກັບພຣະຄຣິດກ່ອນ ເປັນຜົນ ທຳອິດ, ຄພ 88:98.

ຜົວ, ສາມີ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການ ແຕ່ງງານ

ເຜົ່າທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ສິບ ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ

ຜົນ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ວິທີໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະປະສົງ ຂອງພຣະອົງຕໍ່ຊາຍ ແລະ ຍິງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄວາມ ຜົນຈະເປັນການເປີດເຜີຍ. ຄວາມຜົນທີ່ດົນໃຈ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງສັດທາ.

ລາວ ໄດ້ຜົນເຫັນຂັ້ນໄດແຕ່ດິນຈົນຈຸພຳ, ປຕກ 28:12. ໂຍເຊັບໄດ້ຜົນ, ປຕກ 37:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວທາງຄວາມ ຜົນ, ຈບຊ 12:6. ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຜົນຢ່າງ ໜຶ່ງ, ດນອ 2:1-3. ຜູ້ເຖົ້າຈະຜົນ, ຢອ 2:28 (ກຈກ 2:17).

ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ລາວໃນ ຄວາມຜົນ, ມທ 1:20 (ມທ 2:19).

ລີໂຮໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ ເຫັນໃນຄວາມຜົນ, 1 ນຟ 1:16. ລີໂຮໄດ້ຜົນ ເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ, 1 ນຟ 8.

ຝ່າຍປະທານ. ເບິ່ງ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ; ປະທານ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ທີ່ປຶກ

ສາຂອງເພິ່ນ. ພວກເພິ່ນເປັນກຸ່ມຂອງມະຫາ ປະໂລຫິດສາມຄົນ ແລະ ຄວບຄຸມສາດສະໜາ ຈັກທັງໝົດ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຖືຂໍ້ກະແຈ ຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເປັນຂອງຝ່າຍ ປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງສະເໝີໄປ, ຄພ 81:2. ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ ສູງມີສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນຕໍາແໜ່ງທັງປວງ, ຄພ 107:9, 22. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາເຮົາ ກໍ ຮັບເອົາຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຄພ 112:20, 30. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດແມ່ນເພື່ອຮັບເອົາ ການເປີດເຜີຍແທນທັງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 124:126.

ພະຍາດຂີ້ທູດ

ເປັນພະຍາດແຜ່ລາມທີ່ຮ້າຍກາດ ຊຶ່ງກ່າວ ເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ຫລາຍຄົນທີ່ມີຂີ້ສຽງຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ ພິກິຕິດພະຍາດນີ້ຄືກັນ, ລວມທັງໂມເຊ (ອພຍ 4:6-7), ເອັອຍຂອງເພິ່ນຊື່ ມີຣີອາມ (ຈບຊ 12:10), ນາອາມານ (2 ກສ 5), ແລະ ກະສັດ ອຸດສີຢາ (2 ຂຄ 26:19-21).

ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດຫລາຍຄົນ, ມທ 8:2-4 (ມຣກ 1:40-45; ລກ 5:12-15; 3 ນຟ 17:7-9). ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດ ສິບຄົນ, ລກ 17:11-19.

ພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ ນຳອີກ

ຄຳຖະແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານອື່ນໆ ທີ່ບອກ ວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ; ປະຈັກພະຍານ. ພະຍານຍັງສາມາດເປັນບາງຄົນທີ່ໃຫ້ຄຳຖະ ແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານ ອີງຕາມຄວາມຮູ້ ສ່ວນຕົວຂອງຕົນ; ດັ່ງເຊັ່ນ, ບາງຄົນທີ່ສະແດງ ປະຈັກພະຍານ.

ຢ່າເປັນພະຍານບໍ່ຈິງ, ອພຍ 20:16.

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກສັ່ງສອນໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ທຸກຊາດ, ມທ 24:14 (ຈສ —ມ 1:31). ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ ເຮົາ, ກຈກ 1:8. ພຣະວິນຍານໄດ້ຮ່ວມເປັນ

ພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຣມ 8:16 (1 ຢຣ 5:6).

ພວກທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະຍືນເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, ມຊຢ 18:8-9. ເຮົາຮັບສ່ວນສິບລະລຶກ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຮົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະເຢຊູຕະຫລອດເວລາ, 3 ນຟ 18:10-11 (ມຣນ 4-5; ຄພ 20:77-79). ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ກິດຂອງການເປັນພະຍານ: ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສອງ ຫລື ສາມຄົນ ທຸກໆຄຳຈະຖືກສະຖາປະນາ, ຄພ 6:28 (ພບຍ 17:6; ມທ 18:16; 2 ກຣທ 13:1; ອທ 5:4; ຄພ 128:3). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 27:12 (ຄພ 107:23). ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ, ຄພ 107:25. ໃຫ້ມີຜູ້ບັນທຶກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເປັນພະຍານທີ່ເຫັນກັບຕາເຖິງການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 127:6 (ຄພ 128:2-4).

ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ
ພະຍານ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຄົນອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 17; 128:20). ເບິ່ງປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານເຫລົ່ານີ້ ໃນ “ຄຳນຳ” ຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນສາມຄົນ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, 2 ນຟ 11:3. ພະຍານຈະຕ້ອງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, 2 ນຟ 27:12-13. ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ອທ 5:4.

ດ້ວຍສັດທາພະຍານສາມຄົນຈະໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ, ຄພ 17.

ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ

ອ້າຍຂອງ ອໍສັນ ພະແຮັດ ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ພາລີ ພະແຮັດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາລຸ້ນທຳອິດ ໃນຫລາຍໆລຸ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 1830 (ຄພ 32; 50:37).

ພະແຮັດ, ອໍສັນ

ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກພຽງແຕ່ຫົກອາທິດ ເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 34). ອໍສັນ ພະແຮັດກໍໄດ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາສຳລັບສາດສະໜາຈັກນຳອີກ (ຄພ 52:26; 75:14) ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນນັກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນເວລາຫລາຍປີ.

ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ຫຼື, ພຣະກັນ

ພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ຍຸກສະໄໝ; ແຜນແຫ່ງການໂຕ່ ນຳອີກ

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະກິດຕິຄຸນຮ່ວມດ້ວຍຄວາມຈິງນິລັນດອນ ຫລື ກົດໝາຍ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ພິທີການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບມະນຸດຊາດເພື່ອກັບຄືນໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຟູຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນສັດຕະວັດທີສິບເກົ່າຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວ ໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ມຣກ 16:15.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສາຳນ້ອຍຖືກກັກ

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການພື້ນຟູ

ໄວ້, 1 ນຟ 13:32. ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 27:13–21 (ຄພ 39:6).

ພຣະຄຳພີມີມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 20:8–9 (ຄພ 42:12). ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 76:40–43. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 84:19. ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາສາຂອງເຂົາເອງ, ຄພ 90:11. ພຣະບຸດສັງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ວິນຍານຂອງຄົນຕາຍ, ຄພ 138:18–21, 28–37.

ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງສອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 5:58. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຫຼຸຊ 1:4.

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການພື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະຄຳພີໃໝ່; ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ; ວິໂນສາດສະໜາ; ອາພິກະຣາຟາ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ການຂຽນທີ່ສະສົມໄວ້ຂອງຊາວເຮັບເຮີ ແລະ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ຊຶ່ງບັນຈຸການເປີດເຜີຍຈາກສະຫວັນ. ຄຳວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ໝາຍເຖິງ “ຫັງສີ.” ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນວຽກງານຂອງສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຂຽນຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ ຊຶ່ງກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ (2 ປຕ 1:21).

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນມີຢູ່ສອງພາກ, ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີເດີມປະກອບດ້ວຍຫັງສີພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ກັນໃນບັນດາຊາວຢິວຂອງພິລິດສະຕິນ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸການຂຽນໃນຍຸກສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກ ແລະ ຖືວ່າມີຄວາມສັກສິດ ແລະ ສິດອຳນາດ

ດຽວກັນກັບພຣະຄຳພີຂອງຊາວຢິວ. ຫັງສີພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ເອົາມາຈາກວັນນະຄະດີຂອງຊາດ ຊຶ່ງຄວບຄຸມຫລາຍສັດຕະວັດ ແລະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາເຮັບເຮີເກືອບຫັງພິດ, ໃນຂະນະທີ່ຫັງສີພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ເປັນວຽກງານຂອງຄົນລຸ້ນດຽວກັນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາກຣີກ.

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຄຳວ່າ ພຣະຄຳພີ ໃນພາສາເຮັບເຮີແປວ່າ “ພັນທະສັນຍາ.” ພັນທະສັນຍາເດີມຄືກິດທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອຊາວອິດສະຣາເອນປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງຄວາມເປັນມະຕະ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຄືພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິດສອນໄວ້.

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວເຮັບເຮີ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ຫັງສີຕ່າງໆໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນສາມໝວດ: ກິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ການຂຽນ. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ໂລກຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນໃຊ້ ໄດ້ແຍກຫັງສີຕ່າງໆຕາມເນື້ອເລື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ທາງປະຫວັດສາດ, ບົດກະວີ, ແລະ ການທຳນາຍ.

ຫັງສີຕ່າງໆຂອງພາກພຣະຄຳພີໃໝ່ ຖືກຮຽບຮຽງໄວ້ດັ່ງນີ້: ພຣະກິດຕິຄຸນສີ່ເຫລັ້ມ ແລະ ກິດຈະການ; ສານຂອງໂປໂລ; ສານທົ່ວໄປຂອງຢາໂກໂບ, ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະ ຢູດາ; ແລະ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍຄາລະວະ ແລະ ນັບຖືພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ຍືນຍັນອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງດຳເນີນການເປີດເຜີຍເພີ່ມເຕີມຜ່ານທາງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຍືນຍັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເລື່ອງລາວ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ກ່ຽວກັບການຕິດຕໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ (ພຣະຄຳພີມີມອນ)

ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍ, 1 ນຟ 13:38–40. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ຜິດຍອມຈຳນົນ, 2 ນຟ 3:12. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພວກເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ, 2 ນຟ 29:3–10. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະເຊື່ອພຣະຄຳພີມໍມອນຄືກັນ, ມມ 7:8–10.

ແອວເດີຈະສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ແປມັນຖືກຕ້ອງ, ຫຼຸຊ 1:8.

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ການແປຂອງໂຈເຊັບສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ ການແປຂອງໂຈເຊັບສະມິດ (ປຈສ)

ພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຄຸນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ສາມາດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາຍ ແລະ ຍິງ ເພື່ອຮັບເອົາພອນໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ເພື່ອໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສັດທາ, ໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈົນສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ພະລັງຈາກສະຫວັນເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜ່ານຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນມະຕະຕ້ອງການພຣະຄຸນຈາກສະຫວັນ ເພາະການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດນຳອີກ.

ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງໄດ້ມີມາໂດຍທາງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 1:17. ພວກເຮົາພົ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ກກກ 15:11 (ຣມ 3:23–24; ຄພ 138:14). ໂດຍທາງພຣະອົງເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຮົ່ມພຣະຄຸນ, ຣມ 5:2. ທ່ານທັງຫລາຍພົ້ນກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ອພຊ 2:8. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານຳຄວາມລອດພົ້ນມາໃຫ້, ຕຕ 2:11. ຈຶ່ງເຂົ້າໄປດ້ວຍໃຈກ້າຫານເຖິງທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນ, ຮຮ 4:16. ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ, 1 ປຕ 5:5.

ບໍ່ມີໃຜຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນອກຈາກເປັນພຣະຄຸນຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເມເຊືອາຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນຟ 2:8. ຈະເປັນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະລອດ, 2 ນຟ 10:24. ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນຟ 25:23. ເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້, ຢຄ 4:7. ມະນຸດໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຮລມ 12:24. ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ, ອຫ 12:26–27. ໂມໂຣໂນໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບຄຸນງາມຄວາມດີ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ, ອຫ 12:36, 41. ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານຈຶ່ງດີພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ, ມຣນ 10:32–33.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຈາກພຣະຄຸນໜຶ່ງຫາອີກພຣະຄຸນໜຶ່ງ, ຄພ 93:12–13, 20.

ພຣະຄຳ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄຳແນະນຳ, ພຣະບັນຍັດ, ຫລື ຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ. ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ ອາດໄດ້ຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໂດຍກົງ ໂດຍການ

ພຣະຄຳພີ

ເປີດເຜີຍ ຜ່ານພຣະວິນຍານ ຫລື ຈາກຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ (ຄພ 1:38).

ມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານແຕ່ ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມທ 4:4; ຄພ 84:43-44). ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເປັນແສງໂຄມນຳທາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ພສສ 119:105.

ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມກ້າຫານ, ກຈກ 4:31-33.

ຮາວເຫລັກຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ ນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, 1 ນພ 11:25 (1 ນພ 15:23-25). ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນ ກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ສຶກໃນຄຳ ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, 1 ນພ 17:45-46. ວິບັດ ແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ນພ 27:14 (2 ນພ 28:29; ອທ 4:8). ມັງໜ້າ, ຊຶ່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, 2 ນພ 31:20 (2 ນພ 32:3). ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 26:3 (ແອວ 12:10). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແອວ 17:2. ທົດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 31:5. ແອວມາປຽບ ທຽບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃສ່ກັບເມັດພິດ, ແອວ 32:28-43.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະ ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:4. ດຳລົງຊີວິດຕາມທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:44-45.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ ຖືກຫລອກລວງ, ຈສ—ມ 1:37.

ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ

ພີ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຄຳພີມໍ ມອນ; ວີໂນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ຖ້ອຍຄຳ, ທັງເປັນການຂຽນ ແລະ ການ ເວົ້າ, ໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະຄຳພີທີ່ເປັນທາງການຂອງສາດສະໜາ ຈັກໃນປະຈຸບັນແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ນັບຖືວ່າ ພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນພຣະຄຳພີເຫລັ້ມໜຶ່ງ (ມທ 22:29; ຢຣ 5:39; 2 ຕມທ 3:15; 2 ປທ 1:20- 21). ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກທ້ອຍ ທ້າຍນຳອີກ.

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ ພວກເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງພວກເຮົາກໍຮ້ອນ ຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນບໍ່, ລກ 24:32. ເຈົ້າທັງຫລາຍຄົນຫາໃນພຣະຄຳ ພີ ເພາະຄິດວ່າຈະພົບຊີວິດນິລັນດອນ: ແມ່ນ ພຣະຄຳພີມີແຫລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, ຢຣ 5:39.

ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຈະບອກພວກທ່ານ ທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ, 2 ນພ 32:3. ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ໄດ້ຖືກຊັກຊວນ ໃຫ້ ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ ກໍພັນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່ ໃນສັດທາ, ຮລມ 15:7-8.

ມະນຸດເຮັດຜິດພາດ ໃນການບິດເບືອນຂໍ້ ພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ, ຄພ 10:63. ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງມະນຸດ ຫລື ຂອງຄົນໃດ, ແຕ່ເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 18:34- 36. ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ພິສູດ ຕໍ່ຊາວໂລກວ່າ ພຣະຄຳພີເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 20:2, 8-12. ຈຶ່ງອຸທິດເວລາແກ່ການສຶກສາ ພຣະຄຳພີ, ຄພ 26:1. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບ ໃຫ້ ເພື່ອເປັນການແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຄພ 33:16. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຄພ 35:20. ຈຶ່ງສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12. ກົດຂອງເຮົາ

ກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ, ຄພ 42:28. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືກກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, ຄພ 68:4.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ: ມີການຂຽນທີ່ສັກສິດຫລາຍເຫລັ້ມທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງ ແຕ່ເຮົາບໍ່ມີຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້, ຊຶ່ງໃນບັນດາການຂຽນດັ່ງກ່າວແມ່ນໜັງສື ແລະ ຜູ້ຂຽນເຫລົ່ານີ້: ພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:7), ສົງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຈບຊ 21:14), ຢາຊາ (ຢຊ 10:13; 2 ຊມອ 1:18), ການປະຕິບັດຂອງໂຊໂລໂມນ (1 ກສ 11:41), ຊາມູເອນຜູ້ພະຍາກອນ (1 ຂຄ 29:29), ສາດສະດານາທານ (2 ຂຄ 9:29), ສາດສະດາເຊມາອີຢາ (2 ຂຄ 12:15), ສາດສະດາອິດໂດ (2 ຂຄ 13:22), ເຢຣູ (2 ຂຄ 20:34), ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນ (2 ຂຄ 33:19), ເອນິກ (ຢດ 1:14), ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງຊີໂນກ, ນີອາ, ແລະ ຊີນັດ (1 ນຟ 19:10), ຊີນັດ (ຢຄ 5:1), ຊີໂນກ ແລະ ອີໂຊອັດ (ຮລມ 8:20), ແລະ ໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ (ມຊ 6:5); ແລະ ສານເຖິງຊາວໂກຣິນໂທ (1 ກຫ 5:9), ເຖິງຊາວເອເຟໂຊ (ອພຊ 3:3), ແລະ ຈາກ ລາວດີເກອາ (ກລຊ 4:16), ແລະ ຈາກ ຢູດາ (ຢດ 1:3).

ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້: ພວກເຮົາຄວນຈະໄດ້ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາພາສາທີ່ເວົ້າໂດຍສາດສະດາໄວ້, 1 ນຟ 3:19–20. ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ຢຄ 1:3. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 1:5. ຈົ່ງຮັກສາສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແອວ 37:47.

ພຣະຄຳພີຈະຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມປອດໄພ, ຄພ 42:56.

ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະຮັກສາມັນໄວ້, ຈສ—ປ 1:59.

ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ: ເຈົ້າຈົ່ງອ່ານກົດບັນຍັດນີ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, ພຍຍ 31:10–13. ຢ່າໃຫ້ໜັງສືກົດບັນຍັດນີ້ຫ່າງໄກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ, ຢຊ 1:8. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົມບູນ, ເປັນທີ່

ພົ້ນພູຈິດໃຈ, ພສສ 19:7. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງເປັນແສງໂຄມນຳທາງໃຫ້ຂ້າມ້ອຍ, ພສສ 119:105.

ແມ່ນພຣະຄຳພີນີ້ແຫລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, ຢຮ 5:39. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການສອນ ແລະ ການກ່າວຕັກເຕືອນ, 2 ຕມຫ 3:15–16.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳພີທັງໝົດກັບຕົວພວກເຮົາ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຮົາ, 1 ນຟ 19:23. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພີ, 2 ນຟ 4:15–16. ພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ, ເພື່ອຊັກຊວນລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ, ໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:23. ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ, ຢຄ 7:23 (ແອວ 14:1). ຖ້າຫາກບໍ່ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ງຈ້າຫລ້າຫລັງ, ມຊຢ 1:2–7. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:2–3. ພຣະຄຳພີອື່ນໆໄດ້ຖືກປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອນຳເອົາຈິດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ, ແອວ 37:1–19 (2 ນຟ 3:15). ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປ, ຮລມ 3:29.

ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ ແລະ ເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ, ຄພ 68:4. ໃຫ້ພົມຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງສາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຄພ 104:58–59.

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ຈສ—ມ 1:37.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະອອກມາ: ເອ

ພຣະຄຳພີເດີມ

ຊາຢາໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ອຊຍ 29:11-14. ຈົ່ງເອົາໄມ້ທ່ອນໜຶ່ງມາ ແລະ ຂຽນໃສ່ນັ້ນວ່າ ອານາຈັກຢູດາ, ອຊກ 37:15-20.

ໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນຈະອອກມາ, 1 ນພ 13:39. ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄິດວ່າພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນຈຸຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາ, 2 ນພ 29:10-14. ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ໃນບັນທຶກທີ່ຈະອອກມາ, ມມ 7:8-9. ຄົນທີ່ຈະນຳສິ່ງມີມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຢ່ອມເປັນສຸກ, ມມ 8:16. ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຮົາຈະສະແດງມັນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, ອທ 3:27 (ອທ 4:7).

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍອີກຫລາຍເລື່ອງ, ຫຼຸຊ 1:9.

ພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ການຂຽນຂອງສາດສະດາສະໄໝບູຮານ ຜູ້ໄດ້ກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ. ມັນຍັງບັນຈຸປະຫວັດສາດຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ເລີ່ມຈາກອັບຣາຮາມ, ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຫລື ພຣະຄຳພີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

ໜັງສືທຳເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມທີ່ຂຽນໂດຍໂມເຊ. ນັ້ນຄືປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ, ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດເຊັນບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ. ປະຖົມມະການອ້າງເຖິງທີ່ມາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມະນຸດຊາດ, ພາສາ, ເຊື້ອຊາດ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ໜັງສືປະຫວັດສາດບອກເຖິງເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ຄື ໂຢຊວຍ, ພວກຜູ້ປົກຄອງ, ຣຸດ, 1 ແລະ 2 ຊາມູເອນ, 1 ແລະ 2 ກະສັດ, 1 ແລະ 2 ຂ່າວຄາວ, ເອຊະຣາ, ເນເຫມີຢາ, ແລະ ເອສະເທີ.

ປຶ້ມກາບກອນ ບັນທຶກບັນຍາ ແລະ ວັນນະຄະດີຂອງສາດສະດາ. ປຶ້ມເຫລົ່ານັ້ນຄື ໂຢບ, ເພງສັນລະເສີນ, ສຸພາສິດ, ບັນຍາຈານ, ຍອດເພງ, ແລະ ເພງຄຳຄວນ.

ສາດສະດາໄດ້ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນເຖິງຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພອນທີ່ມາຈາກການເຊື່ອຟັງ. ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບພິທີການຕ່າງໆ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ໜັງສືຂອງສາດສະດາແມ່ນ ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ເອເຊກຽນ, ດານີເອນ, ໂຮເຊອາ, ໂຢເອນ, ອາໂມ, ໂອບາດີຢາ, ໂຢນາ, ນິກາ, ນາຮຸມ, ຮາບາກຸກ, ເສຟານີຢາ, ຮັກກາຍ, ເຊກາຣີຢາ, ແລະ ມາລາກີ.

ໜັງສືພຣະຄຳພີເດີມສ່ວນຫລາຍໄດ້ຖືກຂຽນເປັນພາສາເຣັບເອີ. ການຂຽນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງເປັນພາສາອາຣັບ ທີ່ເປັນພາສາຄ້າຍຄືກັນ.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ແຜ່ນຈາລຶກ; ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ; ພຣະຄຳພີ; ມໍ່ມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໄຟ; ວີໂນສາດສະໜາ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີສີ່ເຫລັ້ມ ຊຶ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍຮັບຮູ້. ມັນເປັນການຫຍໍ້ບັນທຶກໂດຍສາດສະດາມໍ່ມອນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານທີ່ອາໄສຢູ່ອາເມຣິກາ. ມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຄຣິດ. ກ່ຽວກັບບັນທຶກນີ້, ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກບັນດາອ້າຍນ້ອງວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນໜັງສືທີ່ຖືກຕ້ອງຫລາຍກວ່າໜັງສື

ໃດໆຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເປັນຫີນເສົາ ເອກຂອງສາດສະໜາຂອງເຮົາ, ແລະ ມະນຸດ ຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນໂດຍການຍຶດ ພັນກັບກົດເກນຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້” (ເບິ່ງ ຄຳ ນຳຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ).

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນບັນທຶກທາງສາດສະ ໜາຂອງຜູ້ຄົນສາມກຸ່ມ ຊຶ່ງໄດ້ຍົກຍ້າຍຈາກ ໂລກເກົ່າໄປຫາທະວີບອາເມຣິກາ. ກຸ່ມຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍສາດສະດາ ຜູ້ໄດ້ ບັນທຶກປະຫວັດສາດທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນບັນທຶກການສະເດັດມາ ຢັ່ງມຢາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນອາ ເມຣິກາຫລັງຈາກການພົ້ນຄືນພຣະຊົນຂອງ ພຣະອົງ. ມີສັນຕິສຸກເປັນເວລາສອງຮ້ອຍປີ ຫລັງຈາກການສະເດັດມາຢັ່ງມຢາມຂອງພຣະ ຄຣິດ.

ໂມໂຣໂນ, ສາດສະດາ ແລະ ນັກປະຫວັດ ສາດຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວນີໄຟ, ໄດ້ຜະນຶກ ບັນທຶກສະບັບຫຍໍ້ຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ ເຊື່ອມັນໄວ້ ເມື່ອປະມານ ຄ.ສ. 421. ໃນປີ 1823, ໂມໂຣໂນທີ່ໄດ້ພົ້ນຄືນຊີວິດແລ້ວໄດ້ມາ ຢັ່ງມຢາມໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ມອບ ບັນທຶກບູຮານ ແລະ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເພິ່ນ ເພື່ອແປ ແລະ ນຳອອກມາສູ່ໂລກໃນຖານະ ເປັນປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ.

ໂຍເຊັບເປັນດັ່ງລໍປາ ຜູ້ຊຶ່ງປຽບຄືລູກມ້າ ເຖິງໂຕງາມຕາມເນີນພູພັນ, ປຖກ 49:22–26. ຄວາມຈິງຈະໜຶ່ງຈາກແຜ່ນດິນຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມມ 8:16; ມຊ 7:62). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງ ແລະ ຈະ ຜິວເອົາພວກເຂົາມາ, ອຊຢ 5:26. ສຽງຈະ ກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ, ອຊຢ 29:4 (2 ນພ 26:14–17). ພາບນິມິດຂອງເຫດການທັງ ພົດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜັງສືມໍ່ມວນທີ່ຖືກ ປະທັບຕາໄວ້, ອຊຢ 29:11 (ອຊຢ 29:9–18; 2 ນພ 27:6–26). ກິ່ງງ່າຂອງໂຍເຊັບ ແລະ ຂອງຢູດາ ຈະເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ມີຝູງແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ ຢູ່ໃນຝູງນີ້, ຢຣ 10:16 (3 ນພ 15:16–24).

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ ຈະເຕີບໂຕໄປດ້ວຍກັນ, 2 ນພ 3:12– 21. ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງ ອອກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, 2 ນພ 29:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບ ເອໂນດວ່າຈະນຳພຣະຄຳພີມໍ່ມອນອອກມາ ໃຫ້ຊາວເລມັນ, ອນ 1:15–16. ພຣະຄຳພີມໍ່ ມອນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ດ້ວຍມິເຈດຕະນາວ່າເຮົາ ຈະເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ມມ 7:9. ພຣະ ຄຳພີມໍ່ມອນຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວ ໂທດໂລກ, ອທ 5:4. ໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າ ຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 17:6. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 20:9 (ຄພ 20:8–12; 42:12).

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼຊ 1:8.

ພຣະຄຳພີໃໝ່. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ການຂຽນທີ່ດົນໃຈຊຸດໜຶ່ງ (ສະບັບຕົ້ນເປັນ ພາສາກຣີກ) ກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ການປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອັກຄະສາວິກ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຄົນອື່ນໆ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ຖືກ ແຍກອອກເປັນຫລາຍພຣະທຳ, ກິດຈະການ ຂອງອັກຄະສາວິກ, ສານຂອງໂປໂລ, ສານທົ່ວ ໄປ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມ—ໜັງສືມັດທາຍ, ມາຣະ ໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຍຮັນ—ເປັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວກັບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະ ທຳກິດຈະການບັນທຶກປະຫວັດສາດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອັກຄະສາວິກ, ໂດຍສະ ເພາະການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາຂອງ ໂປໂລ, ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະ ຄຣິດ. ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ ຜູ້ນຳ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຈົດ

ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

ພາຍອື່ນໆໄດ້ຖືກຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມແກ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍລຸ້ນເດີມ. ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ຊຶ່ງຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກໂຢຣັນ, ສ່ວນຫລາຍບັນຈຸຄຳທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ.

ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະບິດາ ຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ

ມີສາມພຣະອົງຢູ່ໃນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ; ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນແຕ່ລະພຣະອົງ (ຫຼຸຊ 1:1). ຈາກການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແລະ ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ປາດສະຈາກເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22–23). ສາມພຣະອົງນີ້ເປັນໜຶ່ງ ແລະ ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນຢ່າງສົມບູນແບບໃນຈຸດປະສົງ ແລະ ຄຳສອນ (ຢຮ 17:21–23; 2 ນຟ 31:21; 3 ນຟ 11:27, 36).

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ: ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ນພຣະບິດາ, ຫລື ເອໂລຣິມ, ຜູ້ທີ່ກ່າວເຖິງວ່າມີຕຳແໜ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບິດາ ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະບິດາຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ (ຈບຊ 16:22; 27:16; ມລກ 2:10; ມທ 6:9; ອຟຊ 4:6; ຮຮ 12:9). ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດແຫ່ງຈັກກະວານ. ພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1–3), ຮູ້ຈັກທຸກຢ່າງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24), ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ (ພສສ 139:7–12; ຄພ 88:7–13, 41). ມະນຸດຊາດມີຄວາມສຳພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງມາ: ຊາຍ ແລະ ຍິງເປັນລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ 82:6; 1 ຢຮ 3:1–3; ຄພ 20:17–18).

ມີບັນທຶກໄວ້ຫລາຍຕອນເຖິງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ທີ່ໄດ້ມາປະກົດ ແລະ ກ່າວຕໍ່ມະນຸດ. ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ມຊ 4:14–31) ແລະ ໄດ້ແນະນຳພຣະເຢຊູຄຣິດ ຫລາຍເທື່ອ (ມທ 3:17; 17:5; ຢຮ 12:28–29; 3 ນຟ 11:3–7). ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຊະເຕຟາໂນ (ກຈກ 7:55–56) ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:17). ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ (ຄພ 76:20, 23). ຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ບາງເທື່ອພຣະເຈົ້າຈະປະທານສິດທິພິເສດໃຫ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ (ມທ 5:8; 3 ນຟ 12:8; ຄພ 76:116–118; 93:1).

ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍເສຍ, ມຮກ 15:34. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ກຈກ 16:17. ເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 17:28–29.

ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຄພ 59:10–12.

ເອນິກໄດ້ເຫັນວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ມຊ 6:36. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ມຊ 6:57.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ: ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະເຢໂຮວາ ຄື ພຣະບຸດພຣະເຢຊູຄຣິດ (ອຊຢ 12:2; 43:11; 49:26; 1 ກຣທ 10:1–4; 1 ຕມທ 1:1; ພນມ 1:8; 2 ນຟ 22:2). ພຣະເຢຊູເຮັດວຽກງານພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະບິດາ ແລະ ເປັນໜຶ່ງຮ່ວມກັບພຣະອົງ. ມະນຸດຊາດທັງປວງເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງເປັນອ້າຍໃຫຍ່ຂອງລູກໆຂອງເອໂລຣິມ. ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີບາງຂໍ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງໂດຍຄຳທີ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ” (ປຖກ 1:1), ແຕ່ແທ້ໆແລ້ວແມ່ນພຣະເຢຊູ ທີ່ໄດ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ

ຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ (ຢຮ 1:1-3, 10, 14; ຮສ 1:1-2).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຈ້ງບອກຕົນເອງວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:13-16. ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ [ພຣະເຢໂຣວາ], ແລະ ນອກຈາກເຮົາ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອື່ນໃດອີກແລ້ວ, ອຊຢ 43:11 (ອຊຢ 45:21).

ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຮ 8:12. ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານຶກເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ມຊຢ 3:5-10. ອະບິນາໂດໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການທີ່ພຣະຄຣິດເປັນທັງພຣະບິດາແລະ ພຣະບູດ, ມຊຢ 15:1-4 (ອທ 3:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນັ້ນອັງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ອທ 3. ຈົ່ງພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ມຮນ 8:8. ພຣະເຢໂຣວາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ມຮນ 10:34.

ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ຄພ 76:20, 23. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢໂຣວາໄດ້ມາປະກົດຕົວໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ຄພ 110:1-4.

ພຣະເຢໂຣວາໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ, ອຣຮ 1:16-19. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:17.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ: ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພຣະເຈົ້າຄືກັນ ແລະ ຍັງຖືກເອີ້ນວ່າພຣະວິນຍານສັກສິດ, ພຣະວິນຍານ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ ໃນບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຕຳແໜ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້. ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມະນຸດສາມາດຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ (1 ກຮທ 12:3).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າຄວນຈະເວົ້າຢ່າງໃດ, ລກ 12:12. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

ຢຮ 14:26 (ຢຮ 16:7-15). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ບັນດາອັກຄະສາວິກດ້ວຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກກກ 1:2. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ, ກກກ 5:29-32 (1 ກຮທ 12:3). ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເໝືອນກັນ, ຮສ 10:10-17.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຮນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ຄພ 8:2-3 (ຄພ 68:4).

ພຣະທຳ. ເບິ່ງ ມັດທາຍ; ມາຣະໂກ; ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ; ລູກາ ນຳອີກ

ບັນທຶກ ຫລື ປະຈັກພະຍານສີ່ເຫລັ້ມເຖິງຊີວິດມະຕະຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ ໃນທັງສີ່ສີ່ເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່. ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ບັນທຶກການເປັນພະຍານເຖິງຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ. ໜັງສື 3 ນິໄພ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນຫລາຍວິທີທາງກັບພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ຕົ້ນສະບັບຂອງໜັງສືຕ່າງໆ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ຖືກຂຽນໃນພາສາກຣີກ. ຄຳວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາສາກຣີກແປວ່າ “ຂ່າວປະເສີດ.” ຂ່າວປະເສີດນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົດໃຊ້ຊຶ່ງຈະໄຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ປະທານລາງວັນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ (ຢຮ 3:16; ຣມ 5:10-11; 2 ນພ 9:26; ແອວ 34:9; ຄພ 76:69).

ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍນຳອີກ

ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ; ໜັງສືນິມິດ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບັນຈຸການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຫັນ

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ປະຫວັດສາດຂອງໂລກ, ໂດຍສະເພາະໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ພນມ 1:1-2; 1 ນຟ 14:18-27; ຄພ 77). ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ກໍຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນ ໜັງສືນິມິດ.

ໂຢຮັນໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ກ່ຽວກັບວັນເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕອນຢູ່ເກາະບັດໂມ (ພນມ 1:9-10), ໃກ້ຝັ່ງເອເຊຍ, ບໍ່ໄກຈາກເມືອງເອເຟໂຊ. ບໍ່ຮູ້ຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີຂອງການເປີດເຜີຍນີ້.

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈໜັງສືນີ້ແມ່ນຮ່ວມຢູ່ໃນ 1 ນຟ 14:18-27 ແລະ ຄພ 77 (ອທ 4:15-16).

ບົດທີ 1-3 ເປັນຄຳນຳສູ່ປື້ມ ແລະ ຈົດໝາຍເຖິງສາດສະໜາຈັກເຈັດແຫ່ງໃນເອເຊຍ. ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ບັນຫາບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະ. ບົດທີ 4-5 ບັນທຶກ ພາບນິມິດທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຮັບ ທີ່ສະແດງເຖິງອຳນາດທີ່ສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ ແລະ ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 6-9, 11, ໂຢຮັນໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໄດ້ເຫັນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ມີຕາປະທັບເຈັດດວງ, ແຕ່ລະດວງເປັນຕົວແທນໃຫ້ໜຶ່ງພັນປີ ແຫ່ງປະຫວັດສາດຝ່າຍໂລກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວບົດເຫລົ່ານີ້ ກ່ຽວພັນກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕາປະທັບດວງທີ່ເຈັດ (ເບິ່ງ ພນມ 8-9; 11:1-15). ບົດທີ 10 ບັນຍາຍໜັງສືທີ່ໂຢຮັນໄດ້ກິນ. ໜັງສືດັ່ງກ່າວເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພາລະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ເພິ່ນຈະປະຕິບັດ. ບົດທີ 12 ບັນທຶກພາບນິມິດເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຫວັນ ເມື່ອຊາຕານໄດ້ກະບົດ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ສົງຄາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນ ບົດທີ 13, 17-19, ໂຢຮັນໄດ້ບັນຍາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງອານາຈັກຢູ່ໃນໂລກທີ່ຄວບຄຸມໂດຍຊາຕານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກຊາຕາກຳຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງຄວາມພິນາດຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 14-16 ບັນຍາຍເຖິງຄວາມຊອບທຳຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບໍ່ດົນກ່ອນການ

ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 20-22 ບັນຍາຍເຖິງໄລຍະພັນປີ, ເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ສວຍງາມ, ແລະ ເຫດການສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ກົດ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ບາບ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ ນຳອີກ

ກົດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດຊາດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສ່ວນຕົວ ຫລື ເປັນສ່ວນລວມ. ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະນຳພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ (ຄພ 130:21).

ໂນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ທຸກປະການ, **ປຕຖກ** 6:22. ໃຊ້ຊີວິດຕາມບັນຍັດ ແລະ ຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, **ລລວ** 26:3. ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳທີ່ພໍ່ບອກສອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, **ສພສ** 4:4 (ສພສ 7:2).

ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຢຮ** 14:15 (ຄພ 42:29). ເມື່ອພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະອົງພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ, ເພາະພວກເຮົາເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ** 3:22. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ຍາກໜັກເກີນໄປ, **1 ຢຮ** 5:3.

ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ, **1 ນຟ** 2:10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ນອກຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້, **1 ນຟ** 3:7. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳສັ່ງອັນເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຄ** 2:10. ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, **ຈຮ** 1:9 (ແອວ 9:13; 50:20). ຈົ່ງຮຽນຮູ້ໃນໄວທຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ** 37:35.

ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ** 1:24. ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້, **ຄພ** 1:37. ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະລອດບໍ່ໄດ້, **ຄພ** 18:46 (ຄພ 25:15; 56:2). ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ; ມັນ

ບໍ່ເປັນທາງຝ່າຍທຳມະຊາດ ຫລື ທາງຝ່າຍ ໂລກ, ຄພ 29:35. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 82:8.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ, ມຊ 5:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິສູດມະນຸດເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກເຂົາ, ອຣຮ 3:25.

ພຣະບັນຍັດສອງ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ຫັງສີເຫລັ້ມທີ່ທຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ພຣະບັນຍັດສອງບັນຈຸຄຳປາໄສສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງໂມເຊ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນທົ່ງໂມອາບກ່ອນເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງກາຍ. ຄຳປາໄສບົດທຳອິດ (ບົດທີ 1-4) ແມ່ນຄຳແນະນຳ. ບົດທີສອງ (ບົດທີ 5-26) ມີຢູ່ດ້ວຍກັນສອງພາກ: (1) ບົດທີ 5-11—ພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ (2) ບົດທີ 12-26—ຫລັກຂອງກົດ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດໃຈກາງໃຫຍ່ຂອງຫັງສີທັງເຫລັ້ມ. ຄຳປາໄສບົດທີສາມ (ບົດທີ 27-30) ບັນຈຸການຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດລະຫວ່າງຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປະກາດພອນທີ່ມາເຖິງເມື່ອເຊື້ອພັງ ແລະ ຄຳສາບແຊ່ງທີ່ມາເຖິງເມື່ອບໍ່ເຊື້ອພັງ. ບົດທີ 31-34 ບັນຍາຍເຖິງການນຳກົດໄປໃຫ້ຊາວເລວີ, ເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ພອນອັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ການຈາກໄປຂອງໂມເຊ.

ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ. ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ກົດສິບຂໍ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຜ່ານທາງສາດສະດາໂມເຊ ເພື່ອຄວບຄຸມການປະພຶດທາງໂລກ.

ໃນພາສາເຮັບເຣີ ກົດເຫລົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ສິບຄຳ.” ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ພັນທະສັນຍານຳອີກ (ພບຍ 9:9) ຫລື ປະຈັກພະຍານ (ອພຍ 25:21; 32:15). ພຣະບັນຍັດສິບປະການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ໂມເຊ, ແລະ ຈາກເພິ່ນຕໍ່ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນ, ມີບັນຍາຍໄວ້

ໃນ ອພຍ 19:9-20:23; 32:15-19; 34:1. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກສະຫລັກໄວ້ຢູ່ໃນຫົນສອງແຜ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນທິບຄຳພັນສັນຍາ; ສະນັ້ນແລ້ວ ທິບຄຳພັນສັນຍາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າທິບພັນທະສັນຍາ (ຈບຊ 10:33). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງອ້າງອີງຈາກ ພບຍ 6:4-5 ແລະ ລລວ 19:18, ໄດ້ສະຫລຸບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ໃນ “ພຣະບັນຍັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຂໍ້” (ມທ 22:37-39).

ພຣະບັນຍັດສິບປະການໄດ້ຖືກກ່າວຍ້າອີກຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ອພຍ 34:1-2, 14 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]; ມຊຍ 12:32-37; 13:12-24; ຄພ 42:18-28; 59:5-13).

ພຣະບາອານ. ເບິ່ງ ການນັບຖືຮູບບູຊາ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງດວງອາທິດເພດຊາຍ ຊຶ່ງມີຜູ້ຄົນນະມັດສະການເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂປນີເຊຍ (1 ກສ 16:31) ແຕ່ໄດ້ນະມັດສະການໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ: ຊາວໂມອາບເອີ້ນວ່າ ພຣະບາອານແຫ່ງເປອໍ (ຈບຊ 25:1-3), ທີ່ເມືອງຊີເຄມຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານແຫ່ງຄຳພັນສັນຍາ (ຜປ 8:33; 9:4), ທີ່ເອັກໂຣນຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານເສບຸບ (2 ກສ 1:2). ພຣະບາອານອາດເປັນພຣະຊະນິດດຽວກັນກັບພຣະເບນແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະ ຊີອຸດແຫ່ງກຣີກ. ຄຳວ່າ ພຣະບາອານ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້ານາຍ ແລະ ຂ້າທາດຂອງເຂົາ. ສັນຍາລັກທົ່ວໄປສຳລັບພຣະບາອານຄືໃຕ້ງົວເຖິກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເຈົ້າແມ່ອັດຊະຕາກຖືກນະມັດສະການ ຄຽງຄູ່ໄປກັບພຣະບາອານ.

ບາງເທື່ອພຣະບາອານຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບຊື່ອື່ນ ຫລື ຄຳອື່ນ ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມກ່ຽວພັນກັບພຣະບາອານ, ເຊັ່ນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເພິ່ນຖືກນະມັດສະການ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ມີທັດສະນະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບາອານ. ຕໍ່ມາ, ເພາະວ່າພຣະບາອານມີຄວາມໝາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ, ຄຳວ່າ ໂບເຊັດ ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ແທນຊື່ ຊຶ່ງເອົາມາເຂົ້າຮ່ວມກັບຊື່ເຫລົ່ານັ້ນ. ໂບເຊັດ ແປວ່າ “ຄວາມອັບອາຍ.”

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ນິລັນດອນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່
ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ພຣະບິດາຂອງດວງວິນຍານຂອງມະນຸດ
ຊາດທັງປວງ (ພສສ 82:6; ມທ 5:48; ຢຮ
10:34; ຣມ 8:16-17; ຄລຕ 4:7; 1 ຢຮ 3:2).
ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ
ຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນ
ຊາໃຫ້ເຊື່ອຟັງ ແລະ ຄາລະວະຕໍ່ພຣະບິດາ
ແລະ ໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະອົງໃນພຣະນາມ
ຂອງພຣະເຢຊູ.

ຖ້າເຈົ້າຍົກໂທດໃຫ້ຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດ
ຕໍ່ເຈົ້າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະ
ຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າເໝືອນກັນ, ມທ 6:14 (ມທ
18:35; 3 ນຟ 13:14). ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ
ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ມທ
6:26-33 (3 ນຟ 13:26-33). ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍພຽງ
ໃດ, ລກ 11:11-13. ສາທຸການແດ່ພຣະເຈົ້າຄື
ພຣະບິດາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ອຟຊ
1:3.

ພວກທ່ານເປັນໜຶ່ງມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 2:34.
ພຣະຄຣິດຖວາຍບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະ
ບິດາ, ອທ 12:8.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເປັນພະຍານ
ຖືງການຖືກຂົ່ມເຫັງຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ພຣະ
ບິດາຈະອອກມາຈາກສະຖານທີ່ລີ້ລັບຂອງ
ພຣະອົງ, ຄພ 123:1-3, 6.

ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ປະເສີດຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ,
ຈສ—ປ 1:73.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ສ້າງ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ນຳອີກ

ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີການໄຖ່
ແລະ ຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ.
“ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ” ແມ່ນພຣະນາມ ແລະ
ຕຳແໜ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນແສງແຈ້ງ ແລະ ເປັນ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 27:1
(ອພຍ 15:1-2; 2 ຊມອ 22:2-3). ເຮົາຄືພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ອຊຢ 43:11 (ຄພ 76:1).

ຈົ່ງໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເດັກວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະ
ໂຜດຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກ
ບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, ມທ 1:21. ໃນວັນນີ້
ແກ່ພວກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອົງໜຶ່ງ ຄື
ພຣະຄຣິດໄດ້ມາບັງເກີດ, ລກ 2:11. ພຣະ
ເຈົ້າຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່
ຖືກຳເນີດ ເພື່ອມະນຸດຈະພົ້ນໄດ້, ຢຮ 3:16-
17. ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທີ່ວ່າໃຫ້ຟ້າ ນອກຈາກຈະ
ເປັນພຣະຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍຕ້ອງ
ໄດ້ພົ້ນ, ກຈກ 4:10-12 (2 ນຟ 25:20; ມຊຢ
3:17; 5:8; ຄພ 18:23; ມຊ 6:52). ເຮົາຄອງ
ຄອຍພຣະຜູ້ໂຜດຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ສະເດັດມາຈາກ
ສະຫວັນ ຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຟລປ 3:20.
ພຣະບິດາໄດ້ໃຊ້ພຣະບຸດມາ ເປັນພຣະຜູ້
ໂຜດຊ່ວຍມະນຸດສະໂລກ, 1 ຢຮ 4:14.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ
ພຣະເມຊີອາ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ,
1 ນຟ 10:4. ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, 1 ນຟ
13:40. ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້
ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ
ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ມຊຢ

3:20. ພຣະຄຣິດໄດ້ສົນພຣະຊົນ ເພື່ອວ່າ ຄວາມລອດຈະມີມາ, **ຮລມ 14:15-16.**

ການຮັບຮອງ ແລະ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຜ່ານພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ 20:30-31.** ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, **ຄພ 43:34.**

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ ເປັນພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, **ມຊ 1:6.** ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ ທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະບຸດ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ ຂອງພວກເຂົາ ຈະລອດ, **ມຊ 5:15.**

ພຣະຜູ້ໂຖ່. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງ, ຜ່ານການ ຊົດໄຊ້ຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຈ່າຍຄ່າແທນບາບ ຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ໂຖ່ຊົງພຣະຊົນ, **ໂຍບ 19:25.** ພຣະຜູ້ໂຖ່ອົງບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາ ເອນຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ, **ອຊຢ 41:14** (ອຊຢ 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). ເຮົາຄືອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊ່ວຍຊູເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ແລະ ຜູ້ ໂຖ່ໂທດຂອງເຈົ້າ, **ອຊຢ 49:26** (ອຊຢ 60:16).

ຈົ່ງໃສ່ຊື່ໃຫ້ເດັກນີ້ວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະ ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນ ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກ ບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, **ມທ 1:21.** ບຸດມະນຸດ ໄດ້ມາເພື່ອສະລະຊີວິດຂອງຕົນເປັນຄ່າໂຖ່ຄົນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, **ມທ 20:28** (1 ຕມທ 2:5-6). ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາ ເອນ ໄດ້ມາຍັງມຸຢາມພົນລະເມືອງຂອງພຣະ ອົງ, **ລກ 1:68.** ພວກເຮົາໄດ້ຄືນດີກັບພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, **ຮມ 5:10.** ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະລະພຣະອົງເອງ ແທນພວກເຮົາທັງຫລາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ເອົາ ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ, **ຕຕ 2:13-14.** ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊຳລະເຮົາ ໃຫ້ສະອາດຈາກບາບຂອງເຮົາດ້ວຍ ໂລຫິດ ຂອງພຣະອົງເອງ, **ພນມ 1:5.**

ການໂຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມ

ຊິອາຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນຟ 2:6-7, 26.** ພຣະບຸດ ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ມຊຢ 15:6-9, 18-27.** ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາ ເພື່ອໂຖ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ ການກັບໃຈ, **ແອວ 9:26-27.** ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມາໃນໂລກນີ້ເພື່ອໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 11:40-41.** ການໂຖ່ມາເຖິງຜ່ານການ ກັບໃຈ, **ແອວ 42:13-26.** ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ ສະເດັດມາເພື່ອໂຖ່ໂລກ, **ຮລມ 5:9-12.** ພຣະ ຄຣິດໄດ້ໂຖ່ມະນຸດຊາດຈາກຄວາມຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ, **ຮລມ 14:12-17.** ການໂຖ່ຈຶ່ງມາເຖິງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, **3 ນຟ 9:17.** ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ເພື່ອໂຖ່ຖອນຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາ, **ອທ 3:14.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຄວາມຕາຍໃນເນື້ອໜັງ, **ຄພ 18:11.** ພຣະ ຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານເພື່ອທຸກຄົນຖ້າ ຫາກພວກເຂົາກັບໃຈ, **ຄພ 19:1, 16-20.** ເດັກ ນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໂຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖື ກຳເນີດ, **ຄພ 29:46.** ເຮົາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອົງ ດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາມາຍັງໂລກເພື່ອການ ໂຖ່ໂລກ, **ຄພ 49:5.** ພຣະຄຣິດເປັນຄວາມສະ ຫວ່າງ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, **ຄພ 93:8-9.** ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດກ່ຽວ ກັບການໂຖ່ຄົນຕາຍ, **ຄພ 138.**

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ໂດຍທາງການຊົດໄຊ້ ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດ, **ຫຼຸຊ 1:3.**

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ບຸດມະນຸດ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນ ພຣະບິດາ (ມຊ 6:57).

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ເປັນກາງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ເຮັດແທນ ຫລື ຄົນໄກ່ເກ່ຍ. ພຣະເຢຊູຄຣິດ
ເປັນຜູ້ເປັນກາງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ.
ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້
ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກັບໃຈສຳລັບບາບຂອງເຂົາ
ແລະ ກັບມາປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກ
ມາທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຣ 14:6. ມີຜູ້ເປັນ
ກາງແຕ່ຜູ້ດຽວລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ,
1 ຕມທ 2:5. ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງ
ພັນທະສັນຍາທີ່ດີກວ່າ, ຮຣ 8:6 (ຮຣ 9:15;
12:24; ຄພ 107:19).

ພຣະເມຊີອາທີ່ສັກສິດຈະວົງວອນແທນ
ລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ, 2 ນພ 2:9 (ອຊຢ
53:12; ມຊຢ 14:12). ລູກຄວນຫວັງເພິ່ງພຣະ
ຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຍິ່ງນີ້, 2 ນພ 2:27–28.

ພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານ
ພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່,
ຄພ 76:69.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ມີຄວາມນັບຖື ແລະ ໃຫ້ກຽດຢ່າງ
ເລິກຊຶ້ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຕຳແໜ່
ງນີ້ອ້າງເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກພຣະອົງວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ເປັນພຣະອາຈານທີ່ຊົງຮັກ ປົກ
ຄອງການສ້າງຂອງພວກພຣະອົງ.

ມີຫຍັງແດ່ຍາກສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ປຕກ 18:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ້ໂມເຊ
ໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11. ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈ, ພບຍ 6:5 (ມທ
22:37; ມຣກ 12:30). ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກັບ
ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະ
ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຊ 24:15.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລົງຂອງຂ້າພະອົງ,

ພສສ 23:1. ພຣະອົງມີລິດທານຸພາບ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງ, ມີໄຊໃນສະໜາມຮົບ, ພສສ 24:8.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊູ
ຂ້າພຣະອົງ, ອຊຢ 12:2 (2 ນພ 22:2). ເຮົາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງ
ເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ, ອຊຢ 60:16.

ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ມທ 4:10
(ລກ 4:8). ເຫດການອັນໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກະທຳ, ມຣກ 5:19. ມີອົງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດເຈົ້າອົງດຽວ, 1 ກຣທ 8:6. ມີພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ມີບັບຕິສະມາ
ດຽວ, ອພຊ 4:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະ
ເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ, 1 ຫສນ 4:16.

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບັນຊາ, 1 ນພ 3:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກ
ສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, 2 ນພ
30:9. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບ
ຣາຮາມ, ໄດ້ປົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກ
ຄວາມເປັນທາດ, ແອວ 29:11. ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດ
ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ນອກຈາກ
ການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຮລມ 13:6 (ມຊຢ 3:12).

ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຄພ 15:1. ຈົ່ງສະແຫວງ
ຫາພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີໄປ,
ຄພ 101:38. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຕ່ງກາຍ
ໃນສີແດງ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄພ
133:48 (ອຊຢ 63:1–4).

ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າ
ຕໍ່ໜ້າ, ອຣຮ 3:11. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ຫລັກທຳ
ເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາໃນອົງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຫຊ 1:4.

ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍຂອງ
ມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ທຸກຄົນ
ຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ
ຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກໂທດແຫ່ງການບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂ້າພະອົງ

ແລະ ເປັນບ້ອມບ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງ, 2 ຊມອ 22:2 (ພສສ 18:2; 144:2). ພຣະອົງຄືພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 40:17 (ພສສ 70:5).

ພຣະຜູ້ໂຜດຊ່ວຍ ໃຫ້ພົ້ນ ຈະມາຈາກພູ ຊີໂອນ, ຣມ 11:26.

ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ ແລະ ພຣະຜູ້ບົດ ປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 138:23.

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນສອງ ອົງ. ອົງທຳອິດແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຍຮ 14:26–27; ມຣນ 8:26; ຄພ 21:9; 42:17; 90:11). ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງແມ່ນອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ (ຍຮ 14:18, 21, 23). ເມື່ອ ບາງຄົນຮັບເອົາພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເປັນບາງ ຄັ້ງ, ຈະເປີດເຜີຍພຣະບົດ, ແລະ ຈະສິດສອນ ເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຄພ 130:3).

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ ປ່ອຍໂຍນ

ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັດສະຄາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຊຶ່ງອ້າງວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ເສຍສະລະແທນພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ຖືກນຳໄປຂ້າເໝືອນດັ່ງລູກ ແກະ, ອຊຍ 53:7 (ມຊຍ 14:7).

ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ໄດ້ຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກອອກເສຍ, ຢຮ 1:29 (ແອວ 7:14). ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຖ່ດ້ວຍ ພຣະໂລຫິດອັນມີຄ່າຂອງພຣະຄຣິດ, ເໝືອນ ດັ່ງເລືອດລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ ຫລື ຮອຍດ່າງ, 1 ປຕ 1:18–20. ພຣະເມສາມ້ອຍທີ່ຖືກຂ້າ ແລ້ວນັ້ນເປັນຜູ້ສົມຄວນ, ພມມ 5:12. ເຮົາເອົາ

ຊະນະຊາຕານແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະ ເມສາມ້ອຍ, ພມມ 12:11.

ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດ ໃນໂລຫິດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍ ຍ້ອນວ່າ ພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ, 1 ນພ 12:11. ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດ ຂອງພຣະບົດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, 1 ນພ 13:40 (1 ນພ 11:21). ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະບົດາຢ່າງສຸດ ກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານ ອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດດ້ວຍໂລຫິດຂອງ ພຣະເມສາມ້ອຍ, ມມ 9:6 (ພມມ 7:14; ແອວ 34:36).

ບຸດມະນຸດເປັນພຣະເມສາມ້ອຍທີ່ຖືກປະ ຫານນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ພຣະເມຊີອາ. ເບິ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳສັບພາສາອາຣັບ ແລະ ເຮັບເຣີ ຊຶ່ງໝາຍ ຄວາມວ່າ “ຜູ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ພຣະເຢຊູ ຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນພາ ສາກຣິກ ທີ່ເທົ່າກັບຄຳວ່າ ພຣະເມຊີອາ. ໝາຍ ເຖິງສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ກະສັດ, ແລະ ຜູ້ ບົດປ່ອຍທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ ຜູ້ທີ່ຊາວຍິວໄດ້ຄອຍ ຖ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ຊາວຍິວຫລາຍຄົນພຽງແຕ່ຊອກຫາຜູ້ບົດ ປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຊາວໂຣມ ແລະ ຊອກ ຫາຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍກວ່າຂອງປະເທດ ຊາດເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເມຊີອາສະ ເດັດມາ, ຜູ້ນຳ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ປະຕິເສດ ພຣະອົງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ຊື່ສັດ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດເຫັນໃນຕົວພຣະເຢຊູແຫ່ງ ນາຊາເຣັດ ວ່າເປັນພຣະຄຣິດທີ່ແທ້ຈິງ (ອຊຍ 53; ມທ 16:16; ຢຮ 4:25–26).

ພຣະເມຊີອາຈະມີພຣະວິນຍານ, ສັ່ງສອນ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ປະກາດເສລີພາບ, ອຊຍ 61:1–3 (ລກ 4:18–21).

ເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາແລ້ວ ຊຶ່ງແປວ່າ ພຣະຄຣິດ, ຢຮ 1:41 (ຍຮ 4:25–26).

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະເຈົ້າຈະລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນພຣະເມຊີ
ອາໃນບັນດາຊາວຢິວ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ,
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, 1 ນພ 10:4. ພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະເມຊີອາ ຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດ
ມາ, 1 ນພ 10:17. ການໄຕ່ຖິ່ງມາເຖິງໂດຍ
ຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 2:6.
ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນ
ແຫ່ງເວລາ, 2 ນພ 2:26. ພຣະເມຊີອາຈະລຸກ
ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 25:14.

ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີອາ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 13.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຄືພຣະເມຊີ
ອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ມຊ 7:53.

ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ;
ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການ
ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ; ການປ່ຽນ
ສະພາບ—ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນ
ຊີວິດ; ຄົງ, ການຄົງ; ໂຄລະໂຄທາ; ຄວາມ
ສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ງູຫອງ; ເຈົ້າປາວ; ສັດທາ; ສ້າງ,
ການສ້າງ; ສິນລະລຶກ; ເສຍສະລະ, ການ
ເສຍສະລະ; ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ; ຊົດ
ໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຕອນຕົ້ນ; ໄຖ່, ການ
ໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ເທດສະໜາ
ຢູໂນນພູ; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ; ບຸດ
ມະນຸດ; ບໍ່ມີທີ່ສຸດ; ບົດບາບ, ການບົດ
ບາບ; ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້; ຜູ້ລົງທີ່ດີ; ແຜນ
ແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ; ພຣະທຳ; ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ;
ພຣະຜູ້ໄຖ່; ພຣະຜູ້ເປັນກາງ; ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ບົດປ່ອຍ; ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ;
ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເມ
ຊີອາ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ; ໄມ້
ກາງແຂນ; ເຢໂຮວາ; ລູກກົກ; ເລືອດ,
ໂລຫິດ; ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ; ວິ
ທີທາງ; ຫິນ; ຫິນເສົາເອກ; ອາລະຟາ ແລະ

ໂອເມຄາ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ; ເອມານູ
ເອນ; ເຮົາເປັນ ນຳອີກ

ພຣະຄຣິດ (ພາສາກຣິກ) ແລະ ພຣະເມຊີ
ອາ (ພາສາເຮັບເຣີ) ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ.”
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນລູກກົກທາງວິນຍານຂອງ
ພຣະບິດາ (ຮຮ 1:6; ຄພ 93:21). ພຣະອົງເປັນ
ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາໃນ
ເນື້ອໜັງ (ຢຣ 1:14; 3:16). ພຣະອົງເປັນພຣະ
ເຢໂຮວາ (ຄພ 110:3–4) ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າຕໍ່ການເອີ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະອົງກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພາຍໃຕ້ການຊີ້
ນຳຂອງພຣະບິດາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ (ຢຣ 1:3, 14; ມຊ
1:31–33). ພຣະອົງໄດ້ມາກຳເນີດນຳນາງມາຣີ
ໃນເບັດເລເຮັມ, ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດທີ່ປາດສະຈາກ
ບາບ, ແລະ ໄດ້ທຳການຊົດໃຊ້ທີ່ດີເລີດແທນ
ບາບຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ ໂດຍການຫລັ່ງ
ໂລຫິດ ແລະ ປະທານຊີວິດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ
(ມທ 2:1; 1 ນພ 11:13–33; 3 ນພ 27:13–16;
ຄພ 76:40–42). ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງປະກັນວ່າມະນຸດຊາດທັງ
ປວງກໍຈະຟື້ນຄືນຊີວິດຄືກັນ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້
ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່
ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລະ ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະສາມາດອາໄສຢູ່ນຳ
ພຣະເຢຊູ ແລະ ພຣະບິດາຕະຫລອດການ
(2 ນພ 9:10–12; 21–22; ຄພ 76:50–53, 62).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ມາ
ເກີດຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນຕົວ
ຢ່າງທີ່ດີເລີດ ເຖິງວິທີທີ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ
ຄວນດຳລົງຊີວິດ. ຄຳອະທິຖານ, ພອນ, ແລະ
ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງໝົດ ຄວນ
ເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງ
ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນດາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າທັງຫລາຍ, ເປັນມະຫາກະສັດຂອງບັນດາ
ກະສັດທັງຫລາຍ, ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ເປັນພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກໃນອຳ
ນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ເພື່ອບົກຄອງຢູ່

ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນໄລຍະພັນປີ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະພິພາກສາມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40-41; ຈສ—ມ 1).

ການສະຫລຸບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະອົງ (ໃນລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ): ການກຳເນີດ ແລະ ພາລະກິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ລກ 1:26-38 (ອຊຢ 7:14; 9:6-7; 1 ນພ 11). ໄດ້ກຳເນີດ, ລກ 2:1-7 (ມທ 1:18-25). ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ, ລກ 2:21. ໄດ້ຖືກນຳໄປຖວາຍທີ່ພຣະວິຫານ, ລກ 2:22-38. ພວກໂຫລາຈານໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມ, ມທ 2:1-12. ໂຢເຊັບ ແລະ ນາງມາຣີໄດ້ພາພຣະອົງໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ, ມທ 2:13-18. ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19-23. ໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມພຣະວິຫານຕອນມີອາຍຸໄດ້ສິບສອງພັນສາ, ລກ 2:41-50. ມີນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວ, ມທ 13:55-56 (ມຣກ 6:3). ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ມທ 3:13-17 (ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22). ໄດ້ຖືກມານພະຍາຍາມລ້ຽວງ, ມທ 4:1-11 (ມຣກ 1:12-13; ລກ 4:1-13). ໄດ້ເອີ້ນເອົາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ມທ 4:18-22 (ມທ 9:9; ມຣກ 1:16-20; 2:13-14; ລກ 5:1-11, 27-28; 6:12-16; ຢຮ 1:35-51). ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ອັກຄະສາວົກ, ມທ 10:1-4 (ມຣກ 3:13-19; ລກ 6:12-16). ໄດ້ກ່າວເຫດສະໜາຢູໂນນພູ, ມທ 5-7. ໄດ້ບອກເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:21 (ມທ 17:22-23; 20:17-19; ມຣກ 8:31; 9:30-32; 10:32-34; ລກ 9:22; 18:31-34). ໄດ້ປ່ຽນລັກສະນະພຣະກາຍ, ມທ 17:1-9 (ມຣກ 9:2-8; ລກ 9:28-36). ໄດ້ສົ່ງສາວົກເຈັດສິບອອກໄປ, ລກ 10:1-20. ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ, ມທ 21:1-11 (ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:29-40; ຢຮ 12:12-15). ໄດ້ຈັດຕັ້ງສິ້ນລະລຶກ, ມທ 26:26-29 (ມຣກ 14:22-25; ລກ 22:19-20). ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ, ມທ 26:36-46 (ມຣກ 14:32-42; ລກ 22:39-46). ໄດ້ຖືກທໍລະຍົດ, ຖືກຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖິ້ມ, ມທ 26:47-56

(ມຣກ 14:43-53; ລກ 22:47-54; ຢຮ 18:2-13). ໄດ້ຖືກຄຶງ, ມທ 27:31-54 (ມຣກ 15:20-41; ລກ 23:26-28, 32-49; ຢຮ 19:16-30). ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ມທ 28:1-8 (ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-10). ໄດ້ມາປະກົດຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ມທ 28:9-20 (ມຣກ 16:9-18; ລກ 24:13-48; ຢຮ 20:11-31; ກກຈ 1:3-8; 1 ກຣທ 15:5-8). ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ມຣກ 16:19-20 (ລກ 24:51-53; ກກຈ 1:9-12).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ຊາວນິໄຟ, 3 ນພ 11:1-17 (3 ນພ 11-26).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຈສ—ປ 1:15-20.

ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, ອຊຢ 7:14 (1 ນພ 11:13-20). ຈະມີຜູ້ບຶກຄອງຄົນໜຶ່ງອອກມາຈາກເບັດເລເຮັມສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ, ມກ 5:2.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກ, ຮລມ 14:2-6. ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມມືດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບເທລີ້ອມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຮລມ 14:20-27. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, 3 ນພ 1:15-21. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, 3 ນພ 8:5-23.

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ: ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປະກົດແກ່ນາງມາຣີ, ມຣກ 16:9 (ຢຮ 20:11-18). ພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງລົມໄປກັບສານຸສິດສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປຫາເມືອງເອມາຊູດ, ລກ 24:13-34. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ອັກຄະສາວົກ, ຜູ້ໄດ້ສຳຜັດພຣະທັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ລກ 24:36-43 (ຢຮ 20:19-20). ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂທມາ, ຢຮ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

20:24–29. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ສານຸສິດທີ່ທະເລຕີເບເຣຍ, ຢຮ 21:1–14. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ກຈກ 1:2–3. ຊະເຕຟາໂນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 7:55–56. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂຊໂລ, ກຈກ 9:1–8 (ປຈສ, ກຈກ 9:7; ກຈກ 26:9–17). ຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າ 500 ຄົນ ໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດ, 1 ກຮທ 15:3–8.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, 3 ນຟ 11:1–17. ຜູ້ຄົນ 2500 ຄົນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູ, 3 ນຟ 17:16–25. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມມໍມອນ, ມມ 1:15.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:22–23. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເຕີຣີ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ຄພ 110:1–4.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ, ຈສ—ປ 1:15–17.

ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດແກ່ອັບຣາມ, ປຖກ 12:7 (ປຖກ 17:1; 18:1; ອຣຮ 2:6–8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊທຳຕໍ່ໜ້າ, ອພຍ 33:11 (ພຍຍ 34:10; ມຊ 1:1–2). ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຍືນຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ອມ 9:1.

ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ ພຣະທຳໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະທຳໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດ, ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ, ຢຮ 1:1, 14 (1 ຢຮ 1:1–3). ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ, ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:58. ຂໍໃຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊ້ອງໜ້າພຣະອົງເຖິດຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີກັບພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, ຢຮ 17:5.

ເອຊາຢາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແທ້ໆ ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,

2 ນຟ 11:2–3. ໃນມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາໃນໂລກ, 3 ນຟ 1:12–14. ພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນຢູ່ກ່ອນໂລກເລີ້ມຕົ້ນ, 3 ນຟ 26:5 (ຢຮ 6:62). ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ, ອທ 3:14–17.

ເອນີກໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ຄພ 107:48–49.

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຂອງເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 4:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ? ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງເໝືອນດັ່ງບຸດມະນຸດໄດ້ຕອບວ່າ: ຂ້າພຣະອົງຢູ່ມິໂດ, ຂໍຈົ່ງສົ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ, ອຣຮ 3:27.

ການປົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, ອຊຢ 9:6 (2 ນຟ 19:6). ເຮົາກຳລັງຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຊກຢ 2:10–12 (ຊກຢ 14:9).

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງກະສັດດາວິດ, ລກ 1:30–33. ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງຕະຫລອດຊົ່ວມື້ລັ້ນດອນ, ພນມ 11:15. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ, ພນມ 20:4 (ຄພ 76:63).

ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ, 1 ນຟ 22:26 (ພນມ 20:1–3).

ເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳກັບມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ 29:11 (ຄພ 43:29–30). ຈົ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບອຳນາດທີ່ດຳລົງຢູ່, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະປົກຄອງ ຜູ້ຊຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປົກຄອງ, ຄພ 58:22 (1 ກຮທ 15:25).

ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, ຫຊ 1:10 (ອຊຢ 32:1).

ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ: ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໄປໃຫ້ພ້ອມໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພື້ນ, ກຈກ 4:12 (2 ນຟ 31:21). ພວກອັກຄະສາວິກຊົມຊື່ນຍິນດີ ເພາະພວກເພິ່ນຖືວ່າຕົນເປັນຜູ້ສົມຄວນທີ່

ຕ້ອງພົ້ນປະໝາດເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ກາກ 5:38-42**. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງຄື, ໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:23**.

ເປັນພະຍານວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໂດຍການບັບຕີສະມາ, **2 ນຟ 31:13**. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ 5:6-12** (ມຊຢ 1:11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 25:23**. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 46:15**. ປະຕູສະຫວັນໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຮລມ 3:28**. ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າຊື່ສັດຕໍ່ນາມຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກໃນວັນສຸດທ້າຍ, **ອທ 4:19**. ເຂົາເຕັມໃຈຮັບພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, **ມຣນ 4:3** (ຄພ 20:77).

ຈົ່ງຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ຄພ 18:21-25**.

ສິດອຳນາດ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, **ອຊຢ 9:6** (2 ນຟ 19:6).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນດ້ວຍສິດອຳນາດ, **ມທ 7:28-29** (ມຣກ 1:22). ບຸດມະນຸດມີສິດອຳນາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະອະໄພບາບກຳ, **ມທ 9:6**. ພຣະເຢຊູສົ່ງຜົນມານຮ້າຍແລະ ມັນກໍຍອມພັງຄວາມພຣະອົງ, **ມຣກ 1:27** (ລກ 4:33-36). ພຣະເຢຊູໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກໃຫ້ມີອຳນາດ, **ມຣກ 3:14-15**. ພຣະເຢຊູສອນດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, **ຢຮ 5:22, 27**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຈີມພຣະເຢຊູດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍອຳນາດ, **ກາກ 10:38**. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **1 ປຕ 1:20** (ອທ 3:14). ພຣະຄຣິດຖືລູກ

ກະແຈແຕ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພນມ 1:18**.

ມະນຸດທັງປວງໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 9:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ຮລມ 14:12**.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ, **ຄພ 19:24**. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດທັງໝົດ, **ຄພ 93:3-4, 16-17** (ຢຮ 3:35-36).

ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າແລ້ວ, **ຢຮ 13:15**. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, **ຢຮ 14:6**. ພຣະຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານແທນເຮົາທັງຫລາຍເໝືອນກັນ, ໂດຍໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, **1 ປຕ 2:21**.

ນອກຈາກມະນຸດຈະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້, **2 ນຟ 31:16**. ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າດີພ້ອມຄືກັນກັບເຮົາ, **3 ນຟ 12:48**. ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຕ້ອງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, **3 ນຟ 18:6**. ເຮົາໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ, **3 ນຟ 18:16**. ວຽກງານທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມເໝືອນກັນ, **3 ນຟ 27:21, 27**. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ, **ມຣນ 7:48**.

ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ໂປໂລໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ, **ກາກ 18:5**. ແມ່ນແຕ່ຜົນມານຮ້າຍກໍຍັງເປັນພະຍານວ່າພວກມັນຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ກາກ 19:15**. ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **1 ກຮທ 12:3**. ທຸກທົວເຂົາຈະຄູເຂົາລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະຍອມຮັບ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຟລປ 2:10-11.

ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາປີຕີ ຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງ ພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:26. ພຣະຄຳພີມີມອນຈະເຮັດໃຫ້ ຊາວຍົວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູ ຄືພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 26:12 (ໜ້າວິເຄາະສະບັບ ຂອງພຣະຄຳພີມີມອນ). ບັນດາສາດສະດາ ແລະ ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 7:11, 19. ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອີງມີ ຜູ້ ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກໄດ້ຂຽນໄວ້, ອທ 12:41.

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸ ລະສຽງກ່າວເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງເປັນ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ, ຄພ 76:20-24. ນີ້ຄື ຊີວິດນິລັນດອນ—ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 132:24.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະ ຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຫຼຸຊ 1:1. ພວກເຮົາເຊື່ອ ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, ຫຼຸຊ 1:10.

ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ: ພຣະຄຣິດ ເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ອຟຊ 5:23 (ອຟຊ 1:22; 4:15). ພຣະອົງເປັນຫົວຂອງ ກາຍ, ຄືສາດສະໜາຈັກ, ກລຊ 1:18.

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ມຊຢ 26:22 (ມຊຢ 27:13). ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ, ມຣນ 6:1-4.

ສາດສະໜາຈັກນີ້ ເຮົາໄດ້ສະຖາປະນາມັນ ຂຶ້ນ, ຄພ 33:5 (3 ນຟ 27:3-8).

ພິພາກສາ: ພຣະອົງຈະຕັດສິນບັນດາຊົນ ຊາດຢ່າງຍຸດຕິທຳ, ພສສ 9:8 (3 ນຟ 27:16). ພຣະອົງຈະປົກຄອງຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາ, ພສສ 96:13. ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວຊ້າ, ປຍຈ 3:17. ພຣະອົງຈະຕັດ ສິນໃນທຳມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ, ອຊຢ 2:4

(ມກ 4:3; 2 ນຟ 12:4). ພຣະອົງຈະຕັດສິນຄົນ ທຸກລຳບາກຢ່າງຍຸດຕິທຳ, ອຊຢ 11:2-4.

ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, ຢຮ 5:22. ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາ ຕັດສິນ, ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍຖືກຕ້ອງ, ຢຮ 8:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ເປັນ ຜູ້ພິພາກສາທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ກຈກ 10:42 (2 ຕມທ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະ ເຢຊູຄຣິດພິພາກສາຄວາມເລິກລັບໃນໃຈຂອງ ມະນຸດທັງຫລາຍ, ຮມ 2:16. ພວກເຮົາທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຮມ 14:10 (2 ກຣທ 5:10; ແອວ 12:12; ມມ 3:20; 7:6; ອທ 12:38; ຄພ 135:5).

ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມມາຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ຮັບການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ຕາມຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ອົງ, 2 ນຟ 2:10. ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມການກະ ທຳ, ແອວ 5:15 (ແອວ 12:15; 33:22; 3 ນຟ 27:14).

ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ຄພ 76:68.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ລັດສະ ໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານ ທີ່ນະມັດສະການ, ອພຍ 40:34-38. ສະຫ ງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຈະແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວ ໂລກ, ອຊຢ 6:3 (2 ນຟ 16:3). ລັດສະໝີພາບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ່ອງໃສ່ເຈົ້າ, ອຊຢ 60:1-2.

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:27. ຂໍ ໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊັງໜ້າ ພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, ຢຮ 17:5.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກ ຄອງດ້ວຍລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 1 ນຟ 22:24. ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີ ພາບຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 4:4. ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ຂອງພຣະອົງ, ແອວ 5:50. ພຣະອົງໄດ້ຊື້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະ

ອົງຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 26:3.

ອັກຄະສາວິກຂອງເຮົາຈະຢືນຢູ່ດ້ວຍເສື້ອຄູມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ, ຄພ 29:12 (ຄພ 45:44). ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບຸດ, ຢູ່ທາງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະບິດາ, ຄພ 76:19-23. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ຄພ 93:6 (ຢຮ 1:14). ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງຕາເວັນ, ຄພ 110:3.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ມຊ 1:1-11. ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, ມຊ 1:39.

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ: ອາເປັນໄດ້ເອົາລູກແກະເຖິກຫົວປີໄປຖວາຍ, ປຖກ 4:4 (ມຊ 5:20). ໃຫ້ເອົາອີຊາກລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າໄປນຳ, ແລະ ມອບລາວເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ປຖກ 22:1-13 (ຢຄ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຫ້ເອົາລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜິມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ອພຍ 12:5, 21, 46 (ຈບຊ 9:12; ຢຮ 1:29; 19:33; 1 ປຕ 1:19; ພນມ 5:6). ນີ້ແມ່ນອາຫານທິບ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ, ອພຍ 16:2-15 (ຢຮ 6:51). ຈົ່ງໃຊ້ໄມ້ເທົາຂອງເຈົ້າຕີໂງ່ນຫີນ ແລະ ນ້ຳກໍຈະໄຫລອອກມາໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ, ອພຍ 17:6 (ຢຮ 4:6-14; 1 ກອທ 10:1-4). ໂຕແບ້ຈະຮັບແບກການບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ລລວ 16:20-22 (ອຊຢ 53:11; ມຊຢ 14:11; 15:6-9). ໂມເຊໄດ້ຍົກຫລັກທີ່ມີງູທອງເຫລືອງຕິດໄວ້ຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຜູ້ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ, ຈບຊ 21:8-9 (ຢຮ 3:14-15; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15). ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຢາເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ຢນ 1:17 (ມທ 12:40).

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ມຊ 5:4-8.

ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ກົດສຳລັບສຸຂະພາບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ ຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 89). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ມັນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງສະເໝີ ກ່ຽວກັບຫລັກທຳເລື່ອງສຸຂະພາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບອາຫານຊະນິດໃດທີ່ຄວນກິນ ແລະ ຊະນິດໃດທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນໃຫ້ ສຳລັບຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ ໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ.

ຢາດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫລື ເຫລົ້າປຸກ, ລລວ 10:9. ຄົນໂງ່ຈ້າອັບປັນຍາທີ່ປ່ອຍຕົນໃຫ້ເມົາເຫລົ້າ, ສພສ 20:1. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊົມຊື່ນຍ້ອນໄດ້ຊົມລົດເຫລົ້າ, ອຊຢ 24:9. ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ຍ້ອນກິນອາຫານ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ, ດນອ 1:8.

ຖ້າຜູ້ໃດທຳລາຍວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະທຳລາຍຜູ້ນັ້ນ, 1 ກອທ 3:16-17. ຄົນຂີ້ເຫລົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກອທ 6:10 (ຄລຕ 5:21).

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສົ່ງຫ້າມວ່າ ມະນຸດບໍ່ຄວນກິນຊີ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 49:18-21. ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເກີດຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ສອຍ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບເຂດ, ຄພ 59:20. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ເຫລົ້າປຸກ, ຢາດູດ, ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຮ້ອນ, ຄພ 89:1-9. ສະໝຸນໄພ, ໝາກໄມ້, ຊີ້ນ, ແລະ ເມັດພືດຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ, ຄພ 89:10-17. ການເຊື່ອຟັງກົດພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາຈະນຳພອນຝ່າຍໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານມາໃຫ້, ຄພ 89:18-21.

ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງຂອງປະທານສັກສິດ; ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ; ສັກສິດທີ່ສຸດ; ພິທີການ ນຳອົກ

ຕາມຈິງແລ້ວ ເປັນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄພ່ພົນທີ່ມີຄ່າຄວນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະຕິບັດພິທີສະຫລອງ ຫລື ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢຽມຢາມພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອາຄານເຫລົ່ານີ້ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຫລາຍກວ່າສະຖານທີ່ນະມັດສະການແຫ່ງອື່ນໆທັງໝົດ.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໄມເຊ ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ເປັນພຣະວິຫານທີ່ຍົກຍາຍໄປໄດ້. ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ມັນໃນລະຫວ່າງການອົບພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ.

ພຣະວິຫານແຫ່ງທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແມ່ນພຣະວິຫານຫລັງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ໂຊໂລໂມນ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (2 ຂລ 2-5). ມັນໄດ້ຖືກທຳລາຍ 600 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ໂດຍ ຊາວບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ຖືກສ້ອມແປງຄືນໃໝ່ໂດຍ ເຊຣຸບບາເບນ ປະມານ 70 ປີຕໍ່ມາ (ອຊຣ 1-6). ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເຜົາ 37 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ຕໍ່ມາເຮໂຣດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່. ຊາວໂຣມໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານ ໃນ ຄ.ສ. 70.

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ສ້າງ ແລະ ນະມັດສະການ ໃນພຣະວິຫານ (2 ນຟ 5:16; ມຊຢ 1:18; 3 ນຟ 11:1). ການສ້າງ ແລະ ການໃຊ້ພຣະວິຫານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະວິຫານທີ່ແທ້ຈິງ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ລວມທັງການຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກຄົນມາໃໝ່ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ. ພຣະວິຫານເຄີດແລນເປັນພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດ ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ອຸທິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນ

ຍຸກສະໄໝນີ້. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະວິຫານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຫ່ງ ໄດ້ຖືກອຸທິດໃນຫລາຍປະເທດ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ສັກສິດ, ພສສ 24:3-5. ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ອຊຢ 2:2-3 (ມກ 4:1-2; 2 ນຟ 12:2-3). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນໃດ, ມລກ 3:1 (3 ນຟ 24:1; ຄພ 36:8; 42:36).

ພຣະເຊໂຊໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານ, ມທ 21:12-16 (ມຣກ 11:15-18; ລກ 19:45-48).

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ລັດມິເຊຣີ, ຄພ 57:3 (ຄພ 84:3-5). ໄດ້ສະຖາປະນາບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 88:119 (ຄພ 109:8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີຕຽນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 95:1-12. ເຮົາຈະບໍ່ມາທາພຣະວິຫານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ, ຄພ 97:15-17. ເຮົາໄດ້ຍອມຮັບເອົາບ້ານແຫ່ງນີ້, ແລະ ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້, ຄພ 110:7-8. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງບ້ານແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 124:39. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຜະນຶກລູກູງເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 138:53-54.

ພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໄອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດທີ່ສາດສະໜາຈັກໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມັນຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 94:3-9). ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນເພື່ອຈັດທາສະຖານທີ່ໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມີຄ່າຄວນຮັບເອົາອຳນາດ, ສິດອຳນາດ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງທາງວິນຍານ (ຄພ 109-110). ມັນໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມີນາ; 1836; ຄຳອະ

ທີ່ຖານການອຸທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຄພ 109). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍທີ່ສຳຄັນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ໄດ້ນຳຂໍ້ກະແຈທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຟື້ນຟູໃຫ້ ຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ແຫລະ (ຄພ 110; 137). ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້ສຳລັບພິທີການທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານ ທີ່ມອບໃຫ້ໃນພຣະວິຫານທຸກວັນນີ້.

ພຣະວິນຍານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ກຈກ 2:33). ພຣະອົງຍືນຍັນການກະທຳທີ່ຊ່ວຍທຳ, ພິທີການ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້. ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່າພັນທະສັນຍາທີ່ພົວພັນກັນໄດ້ຖືກຮັກສາ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ, ຄພ 76:51-60 (ອພຊ 1:13-14). ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການປະຕິບັດທັງໝົດຈະຕ້ອງຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ເພື່ອຈະມີຜົນຫລັງຈາກຊີວິດນີ້, ຄພ 132:7, 18-19, 26.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ; ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ນຳອີກ

ສະມາຊິກອົງທີສາມໃນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ (1 ຍຣ 5:7; ຄພ 20:28). ພຣະອົງມີພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ບໍ່ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22). ພຣະວິນ

ຍານບໍລິສຸດມັກຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນພຣະວິນຍານ, ຫລື ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດປະຕິບັດບົດບາດຫລາຍຢ່າງທີ່ສຳຄັນໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

- (1) ພຣະອົງເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (1 ກອທ 12:3; 3 ນພ 28:11; ອທ 12:41).
- (2) ພຣະອົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ (ຢຣ 14:26; 16:13; ມຣນ 10:5; ຄພ 39:6).
- (3) ພຣະອົງຊຳລະລ້າງຜູ້ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາ (ຢຣ 3:5; 3 ນພ 27:20; ມຊ 6:64-68).
- (4) ພຣະອົງເປັນພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ຄພ 76:50-53; 132:7, 18-19, 26).

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສາມາດມາເຖິງບຸກຄົນໄດ້ກ່ອນຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຄວາມຈິງ. ແຕ່ສິດທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນເພື່ອນຕະຫລອດເວລາ, ຕອນທີ່ບຸກຄົນມີຄຳຄວນ, ເປັນຂອງປະທານທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ໂດຍການວາງມືຂອງຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຫລັງຈາກການບັບຕີສະມາທີ່ຖືກຕ້ອງເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ບາບທັງໝົດສາມາດຖືກອະໄພໃຫ້ໄດ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ການໝັ່ນປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ (ມທ 12:31-32; ມຣກ 3:28-29; ລກ 12:10; ຮຣ 6:4-8; ຄພ 76:34-35).

ພຣະວິນຍານເຮັດໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊກ 36:27.

ອັກຄະສາວົກໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ບັບຕີສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມທ 28:19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ, ຢຣ 14:26. ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດດົນໃຈ, 2 ປຕ 1:21.

ນີໄຟໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະວິນຍານ, 1 ນພ 4:6. ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍອຳນາດຂອງ

ພັກຜ່ອນ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 1 ນຟ 10:17-19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ, 2 ນຟ 32:5. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຣນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2. ພຣະວິນຍານພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ຄພ 11:12. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຮູ້ທຸກສິ່ງ, ຄພ 35:19. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສັ່ງສອນເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນສັນຕິສຸກຂອງອານາຈັກ, ຄພ 36:2 (ຄພ 39:6). ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສິດສອນ, ຄພ 42:14. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ຄພ 42:17 (1 ກຣທ 12:3; 3 ນຟ 11:32, 35-36). ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 46:13. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, ຄພ 68:4. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ໃນການເປັນພະຍານເຖິງທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກ່າວ, ຄພ 100:8. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານສະເໝີ, ຄພ 121:45-46.

ພັກຜ່ອນ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ; ວັນຂະບາໂຕ ນຳອີກ

ຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບສັນຕິສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ ຈາກຄວາມກັງວົນໃຈ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນໄວ້ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດໃນລະຫວ່າງຊີວິດນີ້. ພຣະອົງຍັງໄດ້ຕຽມສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ໃນຊີວິດໜ້ານຳອີກ.

ເຮົາຈະນຳພາເຈົ້າໄປ ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ອພຍ 33:14.

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ, ມຫ 11:28-29.

ພວກເຮົາຈຶ່ງອອກແຮງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້

ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 1:7 (ຮຣ 4:1-11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ, ແອວ 12:34. ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 13:12-16. ທີ່ສຸຂະເສີມເປັນສະພາບຂອງການພັກຜ່ອນ, ແອວ 40:12 (ແອວ 60:13). ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຊຳລະລ້າງອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 27:19.

ປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6 (ຄພ 16:6). ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 59:2 (ພນມ 14:13). ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ຄພ 84:24.

ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ນຳອີກ

ການຕົກລົງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, ແຕ່ທັງສອງຝ່າຍບໍ່ໄດ້ກະທຳເທົ່າທຽມກັນໃນການຕົກລົງ. ພຣະເຈົ້າມີເງື່ອນໄຂສຳລັບພັນທະສັນຍາ, ແລະ ມະນຸດຕົກລົງທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນບາງຢ່າງໃຫ້ສຳລັບການເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ຮັບຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການໂດຍພັນທະສັນຍາ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຜູ້ເຮັດພັນທະສັນຍາເຊັ່ນນັ້ນສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ກຽດແກ່ມັນ. ຕົວຢ່າງ, ສະມາຊິກໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຕໍ່ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນໂດຍການຮັບເອົາສິນລະລຶກ. ເຂົາເຈົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາຕໍ່ມີອີກຢູ່ໃນພຣະວິຫານ. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍເມື່ອ

ເຂົາເຈົ້າຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້ານຳ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ, **ປຖກ**
6:18. ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ; ແລ້ວ
ພວກເຈົ້າກໍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, **ອພຍ**
19:5. ຢ່າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງໃດໆກັບພວກເຂົາ ທລີ
ກັບບັນດາພຣະຂອງພວກເຂົາ, **ອພຍ** 23:32.
ໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນ
ສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, **ອພຍ** 31:16. ເຮົາ
ຈະບໍ່ລີ້ລ້າງພັນທະສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບພວກ
ເຈົ້າຈັກເທື່ອ, **ຜປ** 2:1. ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດ
ພັນທະສັນຍາກັບເຮົາ ໂດຍການຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາ, **ພສສ** 50:5 (ຄພ 97:8).

ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາອັນບໍລິສຸດຂອງ
ພຣະອົງ, **ລກ** 1:72 (ຄພ 90:24).

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜູ້
ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
1 ນຟ 14:14. ພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້
ກັບອັບຣາຮາມຈະສຳເລັດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ,
1 ນຟ 15:18 (3 ນຟ 16:5, 11–12; 21:7;
ມມ 9:37). ຜູ້ຄົນຂອງເປັນຢາມິນເຕັມໃຈທີ່ຈະ
ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະ
ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, **ມຊຢ**
5:5. ການບັບຕິສະມາເປັນປະຈັກພະຍານ
ວ່າມະນຸດໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະ
ເຈົ້າ ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, **ມຊຢ** 18:13. ພວກ
ເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, **3 ນຟ**
20:25–26. ເຫລົ່າທູດບັນລຸ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳ
ເລັດ, **ມຣນ** 7:29–31. ການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງ
ພຣະຄຣິດແມ່ນພັນທະສັນຍາ, **ມຣນ** 10:33.

ທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງ
ພຣະຄຣິດ ຈະຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາ
ທັງໝົດ, **ຄພ** 42:78. ຄົນທີ່ຮັກສາພັນທະສັນ
ຍາຍ່ອມເປັນສູກ, **ຄພ** 54:6. ຄົນໃດທີ່ຝ່າຝົນ
ພັນທະສັນຍານີ້ຈະສູນເສຍໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳ
ແໜ່ງຂອງຕົນໃນສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ** 78:11–
12. ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລ
ຫິດ ໄດ້ຮັບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ,
ຄພ 84:39–40. ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດ

ຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໂດຍການເສຍ
ສະລະ, **ຄພ** 97:8. ພັນທະສັນຍາຂອງການ
ແຕ່ງງານສາມາດເປັນນິລັນດອນໄດ້, **ຄພ**
132. ນີ້ຈະເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຮົາ,
ວ່າພວກເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມພິທີການທັງ
ປວງ, **ຄພ** 136:4.

ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະ
ສັນຍາ; ພິທີຕັດ; ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໄດ້
ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ (ຄພ
84:14; ອຣຣ 2:11), ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານ
ລະດັບຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງ
ຄວາມສູງສົ່ງ (ຄພ 131:1–4; 132:19, 29). ອັບ
ຣາຮາມໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ ພອນທັງໝົດຂອງ
ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງມະຕະນີ້ (ຄພ
132:29–31; ອຣຣ 2:6–11). ພ້ອມດຽວກັນນີ້,
ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຖືກ
ເອີ້ນວ່າພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ການ
ພື້ນຟູພັນທະສັນຍານີ້ເປັນການພື້ນຟູ ພຣະກິດ
ຕິຄຸນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພາະຜ່ານການພື້ນຟູ
ນີ້ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ
ໄດ້ຮັບພອນ (ຄລຕ 3:8–9, 29; ຄພ 110:12;
124:58; ອຣຣ 2:10–11).

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ເບິ່ງ
ພັນທະສັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 66:2). ມັນເປັນສິ່ງໃໝ່ທຸກເທື່ອ
ທີ່ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍອີກ ຫລັງຈາກການປະ
ຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ມັນເປັນນິດໃນຄວາມໝາຍທີ່
ວ່າ ມັນເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໄດ້ຊື່ນຊົມກັບມັນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບ
ເອົາມັນ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ໄດ້
ຖືກເປີດເຜີຍໃໝ່ຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ
ສະມິດ. ມັນບັນຈຸພິທີການທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງປະຕິ
ບັດໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ—
ດັ່ງເຊັ່ນການບັບຕິສະມາ ແລະ ການແຕ່ງງານ

ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ

ໃນພຣະວິຫານ—ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄວາມລອດ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະປະທານພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, **ປາກ 17:7**. ລາວຈະໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, **ຈບຊ 25:13**. ຜູ້ຄົນໄດ້ປຽນພິທີການ ແລະ ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ 24:5** (ຄພ 1:15). ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດກັບພວກເຈົ້າ, **ອຊຢ 55:3** (ຍມຢ 32:40). ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊກ 37:26**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເດີມພົ້ນສະໄໝໄປ, **ຮຣ 8:13**. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່, **ຮຣ 12:24** (ຄພ 76:69).

ນີ້ຄືພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, **ຄພ 22:1**. ເຮົາໄດ້ສົ່ງພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາມາໃນໂລກ, **ຄພ 45:9** (ຄພ 49:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 66:2** (ຄພ 133:57). ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, **ຄພ 131:1-2**. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 132:6, 19**.

ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ
ພັນປີ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ນະລົກ ນຳອີກ
ຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງພັນປີແຫ່ງສັນຕິສຸກ ທີ່ຈະ

ເລີ່ມຕົ້ນຕອນພຣະຄຣິດສະເດັດກັບມາ ເພື່ອປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ (ຫຼຸຊ 1:10).

ຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດເສີກອີກຕໍ່ໄປ, **ອຊຢ 2:4** (ມກ 4:3; 2 ນພ 12:4). ດິນແດນທີ່ເຄີຍເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈະກາຍເປັນດັງສວນເອເດນ, **ອຊກ 36:35**.

ພວກເຂົາໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ, ພມມ 20:4.

ເພາະຄວາມຊອບທຳ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ, **1 ນພ 22:26**.

ເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, **ຄພ 29:11**. ເມື່ອພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, ເຮົາຈະລະເວັ້ນແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, **ຄພ 29:22**. ຊ່ວງໄລຍະພັນປີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ, **ຄພ 43:30**. ລູກຫລານຂອງຄົນຊອບທຳຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນປາດສະຈາກບາບ, **ຄພ 45:58**. ເດັກນ້ອຍຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າເຂົາຈະເຖົ້າແກ່; ມະນຸດຈະຖືກປຽນໄປໃນພິບຕາດຽວ, **ຄພ 63:51**. ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີທີ່ເຈັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ຄພ 77:12**. ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດອີກຈົນກວ່າພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, **ຄພ 88:101**. ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ, **ຄພ 88:110**. ຄຳບັນຍາຍກ່ຽວກັບພັນປີ, **ຄພ 101:23-34**.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນໂລກຈະພັກຜ່ອນ, **ມຊ 7:64**.

ພາສາ

ຄຳ, ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫລື ຄຳເວົ້າ, ຮ່ວມເຂົ້າກັນ ໃນແບບແຜນໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ເພື່ອສື່ສານຂໍ້ມູນ, ຄວາມນິກົດ, ແລະ ແນວຄິດ. ວິທີທີ່ເຮົາໃຊ້ພາສາ ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພາສາທີ່ບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ (ຊຟຢ 3:8-9).

ມະນຸດທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ປາກເວົ້າພາສາດຽວກັນ, **ປຖກ 11:1**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, **ປຖກ 11:4-9**.

ທຸກຄົນໄດ້ຍິນພວກເຂົາເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:1-6**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບມະນຸດຕາມພາສາຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ 31:3** (ຄຟ 1:24). ເປັນຢາມິນໄດ້ສອນພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ, **ມຊຢ 1:2-5**.

ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາອ່ອນໂຍນ ແລະ ເສີມສ້າງ ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ, **ຄພ 52:16**. ມາຄຸ້ນເຄີຍກັບບື້ມທີ່ດີທັງປວງ, ແລະ ກັບພາສາ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ຜູ້ຄົນ, **ຄພ 90:15**.

ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນມີພາສາຊຶ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ເສື່ອມໂຊມ, **ມຊ 6:5-6, 46**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພາສາທີ່ມີອຳນາດຫລາຍໃຫ້ແກ່ເອນິກ, **ມຊ 7:13**.

ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ

ສະໜ່ຳສະເໝີ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກ້າຫານ, ໂດຍສະເພາະໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ການເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາແມ, **ອຊຢ 55:2**. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຜດປະທານລາງວັນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ, **ຮຮ 11:6**. ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມຈົນສຸດກຳລັງ, ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, **2 ປຕ 1:5**.

ຈົ່ງສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, **ຢດ 1:19**. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, **ແອວ 17:2**. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ, **3 ນຟ 6:14**. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານຢ່າງພາກພຽນ, **ມຮນ 9:6**.

ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, **ຄພ 58:27**. ທັງບໍ່ໃຫ້ກຽດຄ້ານແຕ່ໃຫ້ທຳງານດ້ວຍກຳລັງ

ຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 75:3**. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພາກພຽນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, **ຄພ 84:43**. ໃຫ້ທຸກໆຄົນຮຽນຮູ້ທຳທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຄວາມພາກພຽນທັງໝົດ, **ຄພ 107:99**.

ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ

ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ຜູ້ນຳລຸ້ນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນອະທິການຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກກ (ຄພ 36; 41:9-11; 42:10; 51:1-18; 115; 124:19).

ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກນຳອີກ

ການມາປະກົດຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຢູ່ໃນປາ.

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງຂອງປີ 1820, ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ມີອາຍຸໄດ້ສິບຫ້າປີ. ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນເມືອງພາໂມຣາ, ລັດນິວຢອກ. ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກບໍ່ໄກຈາກເຮືອນ ມີປ່າໃຫຍ່ຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ. ໂຈເຊັບໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຢາກຮູ້ວ່າສາດສະໜາຈັກກແຫ່ງໃດຖືກຕ້ອງ. ເພິ່ນມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍໃນຂະນະທີ່ອ່ານພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ວ່າເພິ່ນຕ້ອງສະແຫວງຫາຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ຢກບ 1:5-6). ໃນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກກແຫ່ງໃດເລີຍຢູ່ເທິງໂລກໃນຕອນນັ້ນ, ເພາະທຸກແຫ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ຈສ—ປ 1:15-20). ປະສົບການທີ່ສັກສິດນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຫດການທີ່ຕິດຕໍ່ກັນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດມາໃຫ້.

ພາບນິມິດ

ພາບນິມິດ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ຜັນ; ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ພາບການເປີດເສີຍກ່ຽວກັບບາງເຫດການ, ບາງຄົນ, ຫລື ບາງສິ່ງ ຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຕົວຢ່າງຂອງພາບນິມິດທີ່ສຳຄັນແມ່ນລວມທັງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ພາບນິມິດຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ອຊກ 37-39), ພາບນິມິດຂອງຊະເຕຟາໂນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູປະທັບຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 7:55-56), ການເປີດເສີຍຂອງໂຢຮັນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ພນມ 4-21), ພາບນິມິດຂອງລີໄຮ ແລະ ນີໂຟກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (1 ນຟ 8; 10-14), ພາບນິມິດຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກກ່ຽວກັບທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມຊຢ 27), ພາບນິມິດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່ຽວກັບຜູ້ອາໄສທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ອທ 3:25), ພາບນິມິດກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບ (ຄພ 76), ພາບນິມິດທີ່ມອບໃຫ້ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ (ຄພ 110), ພາບນິມິດຂອງໂຈເຊັບ ອັອຟ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການໄຖ່ຄົນຕາຍ (ຄພ 138), ພາບນິມິດຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ມຊ 1), ພາບນິມິດຂອງເອນິກກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ (ມຊ 6-7), ແລະ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1).

ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ, ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈິບຫາຍ, **ສພສ 29:18**. ຊາຍທຸ່ມຈະເຫັນນິມິດຕ່າງໆ, **ຢອ 2:28** (ກຈກ 2:17).

ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພາບນິມິດ, **2 ນຟ 4:23**.

ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຈສ—ປ 1:33**. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການພະຍາກອນ, ການເປີດເສີຍ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, **ຫຼຸຂ 1:7**.

ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ກິດ; ຂອບຄຸນ, ຂອບ

ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ; ປິຕຸພອນ; ພຣະຄຸນນຳອີກ

ເພື່ອມອບພຣະກະລຸນາຈາກສະຫວັນ ໃຫ້ບາງຄົນ. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພີ່ມໃສ່ກັບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ, ຫລື ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າແມ່ນ ພອນ.

ພອນທຸກປະການ ແມ່ນຂຶ້ນກັບກິດນິລັນດອນ (ຄພ 130:20-21). ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ລູກູງຂອງພຣະອົງພົບຄວາມສຸກໃນຊີວິດ (2 ນຟ 2:25), ພຣະອົງປະທານພອນໃຫ້ເຂົາ ອີງຕາມຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ຄພ 82:10), ໃນການຕອບຄຳອະທິຖານ ຫລື ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 19:38; 107:65-67), ຫລື ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ (2 ນຟ 25:23).

ຂໍ້ຄວາມທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີກ່ຽວກັບພອນແມ່ນຄຳບູລິມສຸກ (ມທ 5:1-12; 3 ນຟ 12:1-12).

ທົ່ວໄປ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ, **ປຖກ 12:2-3** (1 ນຟ 15:18; ອຣຣ 2:9-11). ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບພອນນາໆປະການ, **ສພສ 10:6**. ຄົນຊື່ສັດໃຊ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ສພສ 28:20**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ, **ມລກ 3:10** (3 ນຟ 24:10).

ຄຳບູລິມສຸກສັນຍາພອນ, **ມທ 5:1-12** (3 ນຟ 12:1-12). ຄວາມສຸກນີ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣິດຂອງພຣະເມສາຳອຍ, **ພນມ 19:9**.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 17:35** (ມຊຢ 10:13). ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງ, ພໍ່ຈະໃຫ້ພອນແກ່ລູກ, **2 ນຟ 1:28**. ພໍ່ໃຫ້ພອນແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນ, **2 ນຟ 4:9**. ພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ພວກທ່ານໂດຍທັນທີ, **ມຊຢ 2:24**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, **ຮລມ 12:1**.

ຈົ່ງຊ່ວຍນຳວຽກງານຂອງເຮົາອອກມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **ຄພ 6:9**. ຈົ່ງອະທິ

ຖານສະເໝີ, ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, ຄພ 19:38. ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ, ຄພ 39:10. ເພາະພອນຈະມາເຖິງຫລັງຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄພ 58:4. ມະນຸດບໍ່ເຊື່ອພັງ; ເຮົາຍົກເລີກ ແລະ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ 58:32. ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເທື່ອ, ຄພ 78:17. ຈາກຖານປະປະໂລຫິດສູງ ການປະຕິບັດພິທີການ ແລະ ພອນມາເຖິງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:65-67. ມີກົດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ພອນທັງປວງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຄພ 130:20. ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຢາກມີພອນຈາກມືຂອງເຮົາ ຈະປະຕິບັດຕາມກົດ, ຄພ 132:5. ພອນທັງປວງຖືກເກັບໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 138:52.

ອັບຣາຮາມໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະປະຕິບັດພອນດັ່ງກ່າວ, ອຣສ 1:2.

ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ: ພຣະອົງກໍໄດ້ອູ້ມເດັກນ້ອຍນັ້ນ ວາງມືໃສ່ ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, ມຣກ 10:16.

ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາມາເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, 3 ນພ 17:21.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 20:70.

ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກ

ຮັກສາ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອົກ

ບຸກຄົນທີ່ດູແລທຸລະກິດ ຫລື ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ. ສິ່ງທີ່ຜູ້ພິທັກຮັກສາດູແລ ຖືກເອີ້ນວ່າ ການພິທັກຮັກສາ. ທຸກສິ່ງທັງປວງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດລາຍງານການພິທັກຮັກສາຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ແທນທີ່ມີສິດອຳນາດ

ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ການພິທັກຮັກສານັ້ນ ອາດຮ່ວມດ້ວຍພາລະກິດທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກນຳອີກ (ຄພ 29:34).

ເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບດູແລສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ, ມທ 25:14-23. ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຫລາຍ ກໍຈະທວງເອົາກັບຜູ້ນັ້ນຫລາຍ, ລກ 12:48 (ຄພ 82:3). ພຣະເຢຊູໄດ້ເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ທຽງທຳ, ລກ 16:1-8.

ຜູ້ໃດທີ່ຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ຊື່ສັດ ຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 51:19. ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ຄພ 72:3-5. ຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນມູນມໍລະດົກ, ຄພ 78:22. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາພອນຝ່າຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 104:11-17 (ຄພ 42:32). ຈົ່ງພາກພຽນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ, ຄພ 136:27.

ພິທີການ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳອົກ

ພິທີການ ແລະ ພິທີທີ່ສັກສິດ. ພິທີການທີ່ລວມທັງການປະຕິບັດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງວິນຍານ. ພິທີການກໍໝາຍເຖິງກົດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

ພິທີການໃນສາດສະໜາຈັກຮ່ວມດ້ວຍການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ (ຢກບ 5:14-15), ການໃຫ້ພອນ ສິນລະລຶກ (ຄພ 20:77, 79), ການບັບຕິສະມາ ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ (ມທ 3:16; ຄພ 20:72-74), ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ (ຄພ 20:70), ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຄພ 20:68; 33:15), ການມອບຖານປະປະໂລຫິດ (ຄພ 84:6-16; 107:41-52), ພິທີການຂອງພຣະວິຫານ (ຄພ

ພິທີການກະທຳແທນ

124:39), ແລະ ການແຕ່ງງານໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ (ຄພ 132:19–20).

ເຈົ້າຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ຂໍ້ຄຳສັ່ງ, ອພຍ 18:20. ກໍ່ໄດ້ຮັກສາກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ, ອຊກ 11:20.

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍຶດຖືພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 30:3. ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ເຮົາຈະປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ, 3 ນຟ 24:13–14.

ຄົນທີ່ອະທິຖານ ແລະ ສຳນຶກຜິດ ເຮົາຈະຮັບຮູ້ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ, ຄພ 52:14–19.

ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:3.

ພິທີການກະທຳແທນ: ພິທີທາງສາດສະໜາປະຕິບັດໂດຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຜົນ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຜູ້ທີ່ຖືກກະທຳແທນຍອມຮັບພິທີການເຫລົ່ານັ້ນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນທຸກວັນນີ້.

ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນຂຶ້ນມາແທ້ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, 1 ກຣທ 15:29.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ຄພ 124:29–36. ວິນຍານຢູ່ໃນໂລກວິນຍານໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນ ເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 138:29–34.

ພິທີການກະທຳແທນ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ

ພິທີຕັດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາ

ຮາມສຳລັບຜູ້ຊາຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 17:10–11, 23–27; ປຈສ, ປຖກ 17:11 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ພິທີຕັດໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍການຕັດ “ໜັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະເພດ” ຂອງເຕັກແດງທາລົກຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍຜູ້ໃຫຍ່ອອກ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດ ຈະຊື່ນຊົມກັບສິດທິພິເສດ ແລະ ຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພັນທະສັນຍາ. ພິທີຕັດທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກເຊົາປະຕິບັດກັນເມື່ອງດ້ວຍພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຣນ 8:8; ຄພ 74:3–7).

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.

ເບິ່ງ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ເພື່ອປະເມີນການປະພຶດໃນຄວາມສຳພັນຕໍ່ຫລັກທຳຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ; ເພື່ອຕັດສິນໃຈ; ເພື່ອຈະໄດ້ຫລົງເຫັນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ.

ໂມເຊໄດ້ນັ່ງພິຈາລະນາເພື່ອຕັດສິນຜູ້ຄົນ, ອພຍ 18:13. ຈົ່ງທຽບທຳເມື່ອພວກເຈົ້າຕັດສິນຄະດີທາງກົດໝາຍ, ລລວ 19:15.

ຢາຕັດສິນຄົນອື່ນ, ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດສິນເຈົ້າ, ມທ 7:1 (ປຈສ, ມທ 7:1–2; ລກ 6:37; 3 ນຟ 14:1). ແຕ່ຄົນບາບທັງຫລາຍທີ່ມີກົດບັນຍັດ ແລະ ເຮັດຜິດບາບກໍ່ຈະຖືກໂທດຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນ, ຣມ 2:12. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນໂລກ, 1 ກຣທ 6:2–3.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດໄດ້ຖືກຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ, 1 ນຟ 11:32. ອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສາມັອຍຈະມາຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 12:9 (ຄພ 29:12). ຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ມານ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຖືກພິພາກສາ, 2 ນຟ 28:23 (1 ນຟ 15:33). ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນຄົນທີ່ຂໍເຂົ້າຂອງຈາກພວກທ່ານ, ການກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທຽງທຳຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະການບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 4:22. ມະນຸດຈະຖືກພິພາກ

ສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນເອງ, ແອວ 41:3. ຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ, ແອວ 41:14. ໂລກ ຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ, 3 ນພ 27:23–26 (ພນມ 20:12). ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຈະຮັບການຕັດສິນໂດຍ ຄົນສືບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ມມ 3:18–20. ມ່ອນໄດ້ອະທິ ບາຍວິທີທີ່ຈະຕັດສິນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຣນ 7:14–18.

ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງພາ ໃຫ້ຕັດສິນຢ່າງຊອບທຳ, ຄພ 11:12. ພວກເຈົ້າ ຄວນກ່າວໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າວ່າ—ໃຫ້ພຣະ ເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບທ່ານ, ຄພ 64:11. ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພິພາກສາປະຊາຊາດ, ຄພ 64:37–38. ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ໃນ ຄຸກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາ ຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ຄພ 76:73 (1 ປຕ 4:6). ອະທິການຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຄພ 107:72–74. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາ ມະນຸດທັງປວງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກ ເຂົາ, ຄພ 137:9.

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ —ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ ນຳອີກ

ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກການພື້ນຄືນຊີວິດ. ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານ ທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈະພິພາກສາແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອພິຈາລະນາລັດສະໝີພາບບັນລັດດອນທີ່ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ. ການພິພາກສານີ້ຈະອີງຕາມ ການເຊື່ອຟັງຂອງແຕ່ລະຄົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ລວມທັງການຮັບຮູ້ການເສຍ ສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, ຢຮ 5:22. ເຮົາທຸກຄົນຈະ ຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ

ຄຣິດ, ຣມ 14:10. ຄົນທີ່ຕ້າຍແລ້ວຈະຖືກພິ ພາກສາຕາມສິ່ງທີ່ມີບັນຫຶກໄວ້, ພນມ 20:12 (ຄພ 128:6–7).

ທ່ານຈະຖືກນຳມາຫາການພິພາກສາເພາະ ການກະທຳທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ, 1 ນພ 10:20. ອັກຄະສາວົກສືບສອງຄົນກັບສານຸສິດຊາວມີ ໄຟສືບສອງຄົນ ຈະຕັດສິນອິດສະຣາເອນ, 1 ນພ 12:9–10 (ຄພ 29:12). ທຸກຄົນຕ້ອງ ປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 9:15. ຈົ່ງຕຽມຈິດວິນຍານ ຂອງທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງ ເຫລື້ອມນັ້ນ, 2 ນພ 9:46. ພວກທ່ານເຜັນຕົວ ເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ຢູ່ໜ້າສານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 5:17–25. ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຢືນຂຶ້ນເພື່ອພິ ພາກສາໂລກ, 3 ນພ 27:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍການ ສາບແຂງ ເພື່ອພິພາກສາຄົນອະທຳ, ຄພ 133:2.

ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ ນຳອີກ

ໃນຖານະທີ່ເປັນລູກງຂອງພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນເປັນອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນສາດສະໜາ ຈັກ, ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍ ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງ ສາດສະໜາຈັກມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ບຣະເດີ ຫລື ວ່າ ອ້າຍນ້ອງ.

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງ ຊູແຮງບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍຍັງຢູ່ໃນ ຄວາມຕາຍ, 1 ຢຮ 3:10–17.

ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານກໍເໝືອນ ກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ຢດ 2:17.

ໃຫ້ທຸກຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນ ດັ່ງຕົນເອງ, ຄພ 38:24–25. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການ ສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ຄພ 108:7.

ພູພາກກອກເທດ

ພູພາກກອກເທດ. ເບິ່ງ ພາກກອກເທດ, ພູ
ເພັນຕາຕຸກ. ເບິ່ງ ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ; ປະຖົມມະ
ການ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະບັນຍັດສອງ;
ໂມເຊ; ລະບຽບພວກເລວີ; ອົບພະຍົບ ນຳ
ອີກ

ຊື່ໜຶ່ງອີກທີ່ເອີ້ນໜັງສືທ້າເຫລັ້ມທຳອິດໃນ
ພຣະຄຳພີເດີມ—ປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ,
ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນ
ຍັດສອງ. ຊາວຢິວໄດ້ອ້າງເຖິງໜັງສືເຫລົ່ານີ້
ວ່າເປັນ ໂທຣາ ຫລື ກົດຂອງອິດສະຣາເອນ.
ໂມເຊເປັນຄົນຂຽນໜັງສືເຫລົ່ານີ້ (1 ນພ
5:10–11).

ເພັນເຕຄໍສະເຕ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດຂອງໂມເຊ, ງານ
ລ້ຽງຂອງວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ ຫລື ພາກຜົນ
ທຳອິດ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນຫ້າສິບມື້ ຫລັງຈາກງານ
ບັດສະຄາ (ລລວ 23:16). ວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ
ເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງການເກັບກຸ່ວ,
ແລະ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ເທດ
ສະການແຫ່ງການເກັບກຸ່ວ ຫລື ເທດສະການ
ປຸກຕູບ. ແມ່ນເທດສະການນີ້ແຫລະທີ່ກຳລັງ
ສະຫລອງກັນຢູ່ ຕອນອັກຄະສາວົກໃນເຢຣູ
ຊາເລັມເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ແລະ ເວົ້າພາສາຕ່າງໆ (ກຈກ 2; ຄພ 109:36–
37).

ເພໂຮຣັັນ

ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊາວນິໂຟຄົນທີສາມ ໃນ
ພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:39–40; 51:1–7;
59–62).

ເພງຂອງໂຊໂລໂມນ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ສາດສະ
ດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ເພງຂອງໂຊ
ໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້ເປັນການຂຽນທີ່ດົນໃຈ.

ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຂຽນ
ໂດຍເຢເຣມີຢາ. ມັນບັນຈຸກາບກອນ ຫລື ເພງ
ຄຳຄວນ ເພາະການຕົກຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ

ປະຊາຊາດອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້
ຖືກຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕົກຂອງນະຄອນ
ປະມານ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເພງສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ດົນຕີ, ເພງ
ນຳອີກ

ກາບກອນ ຫລື ເພງສວດທີ່ດົນໃຈ.

ໜັງສືເພງສັນລະເສີນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ
ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເພງສັນລະເສີນ
ຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຫລາຍບົດແມ່ນກ່ຽວກັບພຣະ
ຄຣິດ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນມັກຈະຖືກ
ກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ດາວິດໄດ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນຫລາຍບົດ.
ເພງສັນລະເສີນໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ເພື່ອສັນລະ
ເສີນພຣະເຈົ້າ. ຫລາຍບົດໄດ້ກາຍເປັນເພງ.

ເພງສວດ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະ
ເສີນບົດໜຶ່ງກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຫາສວນ
ເຄັດເຊມາເນ, ມຫ 26:30.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເອມມາ ສະມິດ ໃຫ້
ເລືອກເພງສວດອັນສັກສິດ, ຄພ 25:11. ເພງ
ຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາເຮົາ,
ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍພອນຢູ່ເທິງຫົວ
ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ແລະ
ດ້ວຍດົນຕີ, ຄພ 136:28.

ແພດເຕັ້ນ, ເດວິດ ດັບເບິນຢູ

ສະມາຊິກ ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ
ກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເລືອກໃນຍຸກສະໄໝຍຸກສຸດ
ທ້າຍ. ເດວິດ ແພດເຕັ້ນ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຕາຍ
ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກ
ພື້ນພູຄົນມາໃໝ່, ໂດຍທີ່ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້
ຮົບທີ່ແມ່ນຳຄຣຸກ ໃນລັດມິເຊຊີ ໃນປີ 1838.

ໄດ້ຖືກຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮັດພາລະກິດຂອງລາວ
ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ເຮັດພາລະກິດຢ່າງໜຶ່ງ,
ຄພ 114:1. ໄດ້ຖືກນຳໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄພ 124:19, 130.

ພົມມະຈັນ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຄຸນນະທຳ; ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ; ຫລິ້ນຊື່ ນຳອີກ

ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດຂອງຊາຍ ແລະ ຍິງ.

ໂຢເຊັບໄດ້ຕໍ່ຕ້ານການຊັກຊວນຂອງເມຍຂອງໂປຕີຟາ, **ປຖກ 39:7-21** (ຄພ 42:24; 59:6). ຢາຫລິ້ນຊື່, **ອພຍ 20:14**. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜິວ, **ສພສ 12:4** (ສພສ 31:10).

ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **1 ກຣທ 6:18-19**. ຈົ່ງເປັນແບບຢາງໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, **1 ຕມທ 4:12**.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປີເບື້ອນຈະສາມາດອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້, **1 ນຟ 10:21**. ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊື່ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, **ຢຄ 2:28**. ບາບຂອງກາມມະລົມທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງ, **ແອວ 39:1-13**. ພົມມະຈັນ ແລະ ຄຸນນະທຳເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງ, **ມຣນ 9:9**.

ພວກເຮົາເຂື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ, **ຫຼຸຊ 1:13**.

ພໍ່, ມະຕະ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ; ບິຕູ, ແຫ່ງບິຕູ; ບິຕູພອນ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງສັກສິດທີ່ກ່າວເຖິງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ມີ ຫລື ໄດ້ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາລ້ຽງເປັນລູກຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 20:12** (ພບຍ 5:16; ມທ 19:19; ມຊຢ 13:20). ພໍ່ຈະດັດແປງກໍ່ສ້າງລູກຜູ້ທີ່ຕົນພາກພູມໃຈນຳ, **ສພສ 3:12**.

ພໍ່ແມ່ຢາເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດເຄືອງໃຈ, **ອພຊ 6:1-4**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແຕ່ແລ້ວໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **1 ນຟ 1:1**. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທຸ່ງທຳ—ເພາະເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ, **ອນ 1:1**. ແອວມາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, **ມຊຢ 27:14**. ແອວມາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 36-42**. ຮິລາມັນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ

ຕາມຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ 5:5-12**. ມີມອນນິກເຖິງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, **ມຣນ 8:2-3**.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກມືຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ຄພ 29:48**. ທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໃຫ້ຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 75:28**.

ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ຈສ—ປ 1:49**.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ; ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ນຳອີກ

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຈົ່ງທ້ອນ ໂຮມເອົາພວກຄົນສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, **ພສສ 50:5**.

ໂຊໂລໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, **ກຈກ 9:1-21**. ເປໂຕກໍໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ເມືອງລິດດາ ຄີກັນ, **ກຈກ 9:32**. ພຣະຄຸນແລະ ສັນຕິສຸກ ແກ່ທຸກຄົນໃນນະຄອນໂຮມທີ່ເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຣມ 1:7**. ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພົນລະເມືອງອັນດຽວກັນກັບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ອພຊ 2:19-21**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 14:12**. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະກາຍເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ 3:19**.

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ໃຫ້ພອນແຜ່ນດິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, **ຄພ 61:17**. ຊາຕານເຮັດສົງຄາມກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:28-29**. ຈົ່ງທຳງານຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ ສຳລັບການພິພາກສາ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ, **ຄພ 88:84-85**. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນແບ່ງ

ບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ, ຄພ 105:3. ຕໍ່ແໜ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ ເພື່ອວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, ຄພ 124:143 (ອພຊ 4:12).

ພວກໂຈນແກດີອານທັນ. ເບິ່ງ ການມີວັສຸມລັບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມື່ມອນ, ພວກໂຈນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວມີໄຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຊື່ແກດີອານທັນ. ກຸ່ມຂອງພວກເຂົາແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຳສາບານທີ່ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຜິມານຊາຕານ.

ແກດີອານທັນໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດມີໄຟ, ຮລມ 2:12-13. ມານໄດ້ມອບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບໃຫ້ແກ່ແກດີອານທັນ, ຮລມ 6:16-32. ການມີວັສຸມລັບໄດ້ນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ປະຊາຊາດຢາເຮັດ, ອທ 8:15-26.

ພວກຜູ້ບົກຄອງ, ພຣະທຳ

ທັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະທຳພວກຜູ້ບົກຄອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກເວລາທີ່ໂຢຊຸຍໄດ້ຕາຍໄປ ເຖິງການເກີດຂອງຊາມູເອນ.

ບົດທີ 1-3 ເປັນບົດຄຳນຳຂອງພຣະທຳພວກຜູ້ບົກຄອງທັງເຫລັ້ມ. ມັນອະທິບາຍວ່າເພາະຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາອອກໄປ (ຜປ 1:16-35), ຊາວອິດສະຣາເອນຈຶ່ງຕ້ອງຮັບທຸກທໍລະມານກັບຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ: ການສູນເສຍສັດທາ, ການແຕ່ງງານກັບຄົນນອກສາດສະໜາ, ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ບົດທີ 4-5 ເລົ່າປະສົບການຂອງນາງເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ, ຜູ້ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຊາວການາອານ. ບົດທີ 6-8 ເປັນປະສົບການທີ່ສົ່ງເສີມສັດທາຂອງກິເດໂອນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອວຍພອນໃຫ້ບົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດີອານ. ໃນ ບົດທີ 9-12, ຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນສ່ວນຫລາຍປະ

ຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ຖືກບົກຄອງໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ. ບົດທີ 13-16 ບອກເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການຕົກຂອງຜູ້ຕັດສິນຄົນສູດທ້າຍຊື່ ແຊມຊັນ. ບົດທີ, 17-21 ສູດທ້າຍ, ສາມາດບັນຍາຍວ່າເປັນພາກຫ້ອຍທ້າຍ ທີ່ເປີດເຜີຍບາບອັນຮ້າຍແຮງຂອງອິດສະຣາເອນ.

ຟາຣີຊາຍ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ກຸ່ມສາດສະໜາໃນບັນດາຊາວຍິວ ຊຶ່ງຊື່ນັ້ນບອກເຖິງການຢູ່ຫ່າງ ຫລື ແຍກຕົວ. ພວກຟາຣີຊາຍພູມໃຈກັບຕົນເອງຫລາຍ ເລື່ອງການຮັກສາກິດຂອງໂມເຊຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຫລີກເວັ້ນຈາກການສຳພັນກັບຄົນຕ່າງຊາດ. ພວກເຂົາເຊື່ອໃນຊີວິດຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແລະ ການເປັນຢູ່ຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ວິນຍານ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ກົດທາງວາຈາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີກໍມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າໆກັບກົດທີ່ມີຂຽນໄວ້. ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຜ່ອນຜົ່ນສາດສະໜາລົງມາເປັນການຮັກສາກິດ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມຈອງທອງທາງວິນຍານ. ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຊາວຍິວຫລາຍຄົນເກີດຄວາມສົງໄສພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະນາມພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ໃນ ມັດທາຍ 23; ມາຣະໂກ 7:1-23; ແລະ ລູກາ 11:37-44.

ຟາໂຣ. ເບິ່ງ ເອຍິບ; ເອຍິບໂຕ ນຳອີກ

ລູກຊາຍກົກຂອງເອຍິບໂຕ, ລູກສາວຂອງຮາມ (ອຣຣ 1:25). ພ້ອມນີ້, ກໍຍັງເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວເອຍິບນຳອີກ (ອຣຣ 1:27).

ພິລິດສະຕິນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງເດີມມາຈາກເກາະກາຟະໂຕ (ອມ 9:7) ແລະ ໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ບ່ອນລຸ່ມຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນ ຈາກຍິບປາເຖິງ ທະເລຊາຍຂອງປະເທດເອຍິບ ກ່ອນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖຸກ 21:32). ເປັນ

ເວລາຫລາຍປີທີ່ມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງຊາວພິລິດສະຕິນ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ໃນທີ່ສຸດພິລິດສະຕິນ, ຊື່ຂອງອະນາເຂດຂອງພິລິດສະຕິນ, ໄດ້ກາຍເປັນຊື່ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ສຳລັບແຜ່ນດິນທີ່ສັກສິດທັງໝົດ.

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກເປັນທາດຂອງຊາວພິລິດສະຕິນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ, ຕປ 13:1. ແຊມຊັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຊາວພິລິດສະຕິນ, ຕປ 13-16. ໂກລິອາດເປັນຊາວພິລິດສະຕິນແຫ່ງກາດ, 1 ຊມອ 17. ດາວິດໄດ້ເອົາຊະນະຊາວພິລິດສະຕິນ, 1 ຊມອ 19:8.

ພິລິບ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ພິລິບ, ແຫ່ງເມືອງເບັດຊາອິດາ, ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 10:2-4; ຍຮ 1:43-45).

ພິລິບອີກຄົນໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນເຈັດຄົນທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຮັບໃຊ້ອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ກຈກ 6:2-6). ລາວໄດ້ສົ່ງສອນໃນຊາມາເຣຍ ແລະ ແກ້ຂ້າຣາຊການຊາວເອທິໂອເປຍ (ກຈກ 8).

ພິເລໂມນ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ຊາຍຊາວຄຣິດສະຕຽນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າທາດຄົນໜຶ່ງຊື່ ໂອເນຊີໂມ, ຜູ້ໄດ້ໜີໄປ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບໂປໂລ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງໂອເນຊີໂມກັບໄປຫາພິເລໂມນພ້ອມດ້ວຍຈິດໝາຍ ຂໍໃຫ້ພິເລໂມນອະໄພໃຫ້ຂ້າທາດຂອງລາວ.

ພິເລໂມນ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເອົາມາຈາກການຂຽນຂອງໂປໂລ. ຈິດໝາຍຂອງໂປໂລເຖິງ ພິເລໂມນ ເປັນຈິດໝາຍສ່ວນຕົວກ່ຽວກັບໂອເນຊີໂມ, ຂ້າທາດຜູ້ໄດ້ຂະໂມຍຈາກພິເລໂມນເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ໜີໄປກຸງໂຣມ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງລາວກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງລາວຢູ່ໂກໂລຊາຍພ້ອມກັບຕີຂີໂກ, ຜູ້ຈະເອົາຈິດໝາຍຂອງໂປໂລໄປເມືອງໂກໂລຊາຍ.

ໂປໂລໄດ້ຂໍໃຫ້ໂອເນຊີໂມໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ ແລະ ຖືກຮັບເອົາຄືນໃນຖານະເພື່ອນຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈິດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນຕຸກຢູກຸງໂຣມ ເປັນເທື່ອທຳອິດ.

ແຟວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ

ສະມາຊິກໃນລຸ້ນທຳອິດໃນສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນປີ 1830. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ວິວລຽມແຟວສ໌ ໃຫ້ເປັນນັກພິມສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄທ 57:11; 58:40; 70:1).

ໄຟ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບການຊຳລະລ້າງ, ການເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ຫລື ການເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ໄຟກໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄືກັນ.

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າເປັນດັ່ງໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ພບຍ 4:24. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແສງຟ້າແມບເຫລື້ອມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ພສສ 104:4. ຈອມໂຍທາຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາພວກເຂົາດ້ວຍແປວໄຟອັນແກ່ກ້າ, ອຊຢ 29:6 (2 ນຟ 27:2). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາພ້ອມກັບໄຟ, ອຊຢ 66:15. ພຣະອົງເປັນດັ່ງໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນຟ 24:2; ຄທ 128:24).

ເພິ່ນຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ດ້ວຍໄຟ, ມທ 3:11 (ລກ 3:16).

ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາດ້ວຍໄຟ, 1 ນຟ 22:17. ຄົນຊົ່ວຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍໄຟ, 2 ນຟ 30:10. ມີໄຟໄດ້ອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ເຮົາຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນຟ 31:13-14 (3 ນຟ 9:20; 12:1; 19:13; ອທ 12:14; ຄທ 33:11).

ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດການປົດບາບໂດຍການບັບຕິສະມາ, ແລະ ໂດຍໄຟ, ຄທ 19:31. ສາດສະ

ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ

ໜ້າຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງດ້ວຍໄຟເຜົາຜານ, ຄວາມ 29:21. ແຜ່ນດິນໂລກຈະສູນສິ້ນໄປເໝືອນດັ່ງດ້ວຍໄຟ, ຄວາມ 43:32. ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟຫລໍ່ຫລອມ, ຄວາມ 133:41.

ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຸຊ 6:66.

ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ເບິ່ງ ການຕົກ

ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ໂລກ; ຮ່າງກາຍ *ນຳອີກ*

ເວລາຈາກຕອນເກີດ ຈົນເຖິງເວລາຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ສິ່ງນີ້ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທີສອງ.

ຖ້າເຈົ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ, ປຖກ 2:16–17 (ມຸຊ 3:16–17). ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຈະກັບເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ປຍຈ 12:7 (ປຖກ 3:19; ມຸຊ 4:25).

ຢ່າໃຫ້ຄວາມຜິດບາບໄດ້ປົກຄອງຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ຣມ 6:12. ສິ່ງທີ່ຕາຍເປັນຕ້ອງຖືກປ່ຽນແປງສູ່ສິ່ງທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ, 1 ກຣທ 15:53 (ອນ 1:27; ມຸຊຍ 16:10; ມມ 6:21).

ສະພາບຂອງມະນຸດກາຍເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ, 2 ນຟ 2:21 (ແອວ 12:24; 42:10). ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, 2 ນຟ 2:25. ພວກທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຫາຄວາມເປັນອະມະຕະບໍ່, ແອວ 5:15. ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ແອວ 34:32.

ຢ່າສູ້ຢ້ານຄວາມຕາຍ, ເພາະຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົບຼົງໃນໂລກນີ້, ຄວາມ 101:36.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາສະພາວະທີສອງຂອງເຂົາ ຈະມີລັດສະໝີພາບ, ອຣຣ 3:26.

ມະນຸດ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພຣະ

ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ວິນຍານ; ເອື້ອຍນ້ອງ *ນຳອີກ*

ອ້າງເຖິງມະນຸດຊາດທັງປວງ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທັງປວງເປັນລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ມາເກີດຢູ່ໃນໂລກມະຕະ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ. ຮ່າງກາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. (ປຖກ 1:26–27). ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ຊື່ສັດໃນການຮັບເອົາພິທີການທີ່ຈຳເປັນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືພຣະອົງ, ປຖກ 1:27 (ມຸຊຍ 7:27; ຄວາມ 20:17–18). ມະນຸດສຳຄັນທັງແດ່ທີ່ພຣະອົງຕ້ອງຄິດເຖິງພວກເຂົາ, ພສສ 8:4–5. ເຮົາຈະປະນາມຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຄົນທີ່ຕາຍເປັນນັ້ນ, ຢມຍ 17:5 (2 ນຟ 4:34; 28:26, 31).

ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ, ເຮົາກໍເລີກຄວາມປະພຶດຢ່າງເດັກນ້ອຍນັ້ນເສຍ, 1 ກຣທ 13:11.

ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, 2 ນຟ 2:25. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຸຊຍ 3:19. ເຈົ້າຄວນເປັນຄົນແນວໃດ, 3 ນຟ 27:27.

ວຽກງານຂອງມະນຸດຈະລົ້ມເຫລວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມ 3:3. ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, ຄວາມ 3:7 (ຄວາມ 30:11; 122:9). ທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເພື່ອການໃຊ້ສອຍຂອງມະນຸດ, ຄວາມ 59:18.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມະນຸດບໍ່ໄດ້ເປັນອັນໃດເລີຍ, ມຸຊ 1:10. ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຸຊ 1:39.

ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂາບລົງດິນທຸນວ່າ,

ໄອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຊີວິດ ແກ່ຄົນທັງປວງ, **ຈບຊ 16:22** (ຈບຊ 27:16). ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 14:1**. ພວກເຈົ້າຄືບັນດາພຣະ ແລະ ທຸກຄົນເປັນ ພວກລູກຂອງອົງສູງສຸດ, **ພສສ 82:6**. ພູ່ເຈົ້າ ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງຊີວິດຢູ່, **ຮສອ 1:10**. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີພຣະບິດາອົງດຽວກັນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນບໍ່ທີ່ສ້າງ ພວກເຮົາທຸກຄົນ, **ມລກ 2:10**.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **ກຈກ 17:29**. ພຣະວິນຍານເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຮມ 8:16**. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ ແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, **ຮຮ 12:9**.

ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຍ່ອມຖືກນຳ ກັບບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ ແກ່ເຂົາ, **ແອວ 40:11**.

ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກເປັນບຸດ ແລະ ທິດາທີ່ຖື ກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:24**. ໃນຕອນ ຕົ້ນມະນຸດໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 93:23, 29**.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງທາງວິນ ຍານ ກ່ອນເຂົາໄດ້ເປັນຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ, **ມຊ 3:5-7**. ເຮົາຄື ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາໄດ້ ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ ໃນເນື້ອໜັງ, **ມຊ 6:51**.

ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນ ດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ: ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງ ເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ, **ມທ 5:48** (3 ນພ 12:48). ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນກົດ ບັນຍັດຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ເປັນພຣະ, **ຢຮ 10:34** (ຄພ 76:58). ເຮົາເປັນຜູ້ ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບ ມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:17**. ພວກເຈົ້າເປັນ ບຸດ ແລະ ຖ້າເປັນບຸດແລ້ວ ກໍເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະ ດົກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7**. ເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງ ຫລາຍຈະເປັນເໝືອນພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:2**. ຜູ້ທີ່ ໄຂ່ຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງ ຂອງເຮົາ, **ພນມ 3:21**.

ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາກາຍມາເປັນບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, **3 ນພ 9:17**.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກຊັ້ນສູງເປັນມໍລະດົກ ຄື ຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 76:50, 58**. ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາ ຈະກາຍເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ ອຳນາດທັງປວງ, **ຄພ 132:20**.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. ເບິ່ງ ການຕົກ ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ກາມມະລົມ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ເລືອກໃຫ້ກິເລດຕັນຫາ, ຄວາມ ປາດຖະໜາ, ຄວາມຢາກ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຂອງເນື້ອໜັງມີອິດທິພົນເໜືອຕົນ ແທນການ ກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ. ບຸກຄົນ ເຊັ່ນນັ້ນສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນທາງຮ່າງ ກາຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ. ທຸກ ຄົນມີກາມມະລົມ, ຫລື ມະຕະ, ເພາະວ່າການ ຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງ ເກີດໃໝ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະ ດາ.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຮັບສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງພຣະວິນຍານກໍບໍ່ໄດ້, **1 ກຣທ 2:14**.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວນປະຖິ້ມ, **ມຊຢ 3:19**. ຜູ້ໃດ ທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງ ຕົນເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງ ຕົນ, **ມຊຢ 16:5** (ແອວ 42:7-24; ຄພ 20:20). ມີມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, **ແອວ 26:19-22**. ມະນຸດທີ່ມີ ຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ມີກາມມະລົມ ຢູ່ໃນ ໂລກໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 41:11**.

ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ, ມະນຸດ ຈຶ່ງຕາຍທາງວິນຍານ, **ຄພ 29:41**. ທັງບໍ່ມີ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຄົນໃດສາມາດ ທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, **ຄພ 67:12**.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ ມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, **ມຊ 5:13** (ມຊ 6:49).

ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ

ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ເບິ່ງ
ເຄື່ອງໝາຍ; ສັດທາ ນຳອີກ

ເຫດການພິເສດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນສ່ວນ
ປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນວຽກງານຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ. ມັນລວມທັງການປົນປົວ, ການນຳຄົນ
ຕາຍຄືນມາມີຊີວິດອີກ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີ
ວິດ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສັດທາ
ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫລາຍ ກ່ອນສິ່ງມະຫັດສະ
ຈັນຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ (ມຮກ 6:5-6; ມມ
9:10-20; ອທ 12:12).

ເມື່ອຟາ ໂຣກ່າວ, ໃຫ້ສະແດງສິ່ງມະຫັດ
ສະຈັນ, ອພຍ 7:9.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໃນນາມ
ຂອງເຮົາ ແລະ ພາຍຫລັງມາຈະກັບມາເວົ້າ
ພື້ນປະໝາດເຮົາ, ມຮກ 9:39. ບ້ານການາ
ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 2:11.

ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ,
2 ນພ 27:23. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນ, ແອວ 23:6. ພຣະຄຣິດສາ
ມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແກ່ຜູ້
ຄົນທີ່ຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ ເພາະພວກເຂົາ
ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 3 ນພ 19:35. ພຣະເຈົ້າ
ຍັງບໍ່ໄດ້ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະ
ຈັນ, ມມ 9:15.

ຢ່າຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນຊາເຈົ້າ, ຄພ 24:13-
14. ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອເຮັດ
ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ, ຄພ 46:21
(ມຮນ 10:12).

ມະຫາປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ
ອາໂຣນ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງໜຶ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດ. ພຣະຄຳ
ພີກ່າວເຖິງ “ມະຫາປະໂລຫິດ” ໃນຄວາມ
ໝາຍສອງຢ່າງ: (1) ຕຳແໜ່ງໃນຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ແລະ (2) ພາຍໃຕ້ກົດ

ຂອງໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ຄວາມໝາຍທຳອິດໝາຍເຖິງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.
ອາດາມ ແລະ ປີຕູທຸກຄົນກໍໄດ້ເປັນມະຫາປະ
ໂລຫິດຄືກັນ. ທຸກວັນນີ້, ມະຫາປະໂລຫິດສາມ
ຄົນຕັ້ງເປັນຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ ແລະ ຄວບຄຸມຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລ
ຫິດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທັງ
ໝົດ. ມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນຫລາຍຄົນຕື່ມອີກທີ່
ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ມະຫາປະໂລຫິດຕາມທີ່ເຫັນ
ວ່າເໝາະສົມ ຕະຫລອດທົ່ວສາດສະໜາຈັກ
ໃນທຸກວັນນີ້. ມະຫາປະໂລຫິດອາດຖືກເອີ້ນ,
ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ
ອະທິການກໍໄດ້ (ຄພ 68:19; 107:69-71).

ໃນຄວາມໝາຍຢ່າງທີສອງ, ພາຍໃຕ້ກົດ
ຂອງໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ມະຫາປະໂລ
ຫິດ. ຕຳແໜ່ງນີ້ແມ່ນສິ່ງຕໍ່ຈາກພໍ່ຫາລູກ ແລະ
ຜ່ານລູກຊາຍກົກໃນຄອບຄົວຂອງອາໂຣນ,
ອາໂຣນເອງໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຄົນທຳ
ອິດໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ອພຍ
28-29; ລລວ 8; ຄພ 84:18).

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18 (ແອວ 13:14).

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມ
ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ,
ແອວ 13:1-10.

ມະຫາປະໂລຫິດປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນ
ຍານ, ຄພ 107:10, 12, 17.

ມັກຄະນາຍົກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ
ອາໂຣນ ນຳອີກ

ການເອີ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງສາດສະໜາ
ຈັກໃນວັນເວລາຂອງອັກຄະສາວິກາໂປໂລ
(ຟລປ 1:1; 1 ຕມທ 3:8-13) ແລະ ໜ້າທີ່ໃນ
ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ຄພ 20:38,
57-59; 84:30, 111; 107:85).

ມັດທາຍ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ
ອັກຄະສາວິກາຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະ ຜູ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັດທາຍ, ຊາວຢິວຜູ້ເປັນຄົນເກັບພາສີໃຫ້ຊາວໂຣມທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ, ບາງທີເຄີຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮໂຣດ ອັນຕີປາ. ກ່ອນລາວປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າເລວີ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ (ມຮກ 2:14). ບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນຂອງລາວໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ລາວໄດ້ຈັດງານລົງຂຶ້ນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ (ມທ 9:9-13; ມຮກ 2:14-17; ລກ 5:27-32). ບາງທີມັດທາຍອາດມີຄວາມຮູ້ອັນກວ້າງໂກກງວກັບຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາມາດເຫັນຫລາຍສິ່ງທີ່ເກີດເປັນຈິງຕາມການທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບໍ່ມີການບອກເລົ່າຫລາຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນບັນທຳຍຂອງອັກຄະສາວິກ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຕ້າຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳມັດທາຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ບາງທີພຣະທຳມັດທາຍ ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນຕອນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຢິວໃນພິລິດສະຕິນ. ມັນໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ອ້າງອີງຫລາຍຂໍ້ຈາກພຣະຄຳພີເດີມ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງມັດທາຍ ແມ່ນເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະເມຊີອາ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ກ່າວເຖິງ. ລາວຍັງໄດ້ເນັ້ນອີກວ່າພຣະເຢຊູເປັນ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງມະນຸດ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມັດທາຍ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມັດເທຍ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວິກ—ການເລືອກອັກຄະສາວິກ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ມາຮັບຕຳແໜ່ງແທນຢູດາອິສະກາຣີອິດ ໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ (ກຈກ 1:15-26). ລາວເປັນສານຸສິດຕະຫລອດໄລຍະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ກຈກ 1:21-22).

ມາ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວພາຍເຖິງການເຂົ້າໃກ້ບາງຄົນໂດຍການຕິດຕາມ ຫລືການເຊື່ອພັງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນສຳນວນທີ່ວ່າ “ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ” (ມຮນ 10:32).

ຈົ່ງມາພັງເຮົາເທີ້ນ, ແລະ ເຊີນມາຫາເຮົາ, **ອຸຊຢ 55:3.**

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ທຸກຄົນທີ່ອິດເມື່ອຍຈາກການແບກພາລະໜັກ, ມທ 11:28. ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ, ມທ 19:14. ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຕັດສິດຂອງຕົນເອງ, ລກ 9:23. ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າຈັກເທື່ອ, ຢຮ 6:35.

ພຣະຄຣິດເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະອົງ, 2 ນຟ 26:33. ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະລອດ, 3 ນຟ 12:20. ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ມຮນ 10:32.

ເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ, ຄພ 20:59. ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, ຄພ 45:46.

ມາໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂກກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ແຜ່ນດິນ ແລະ ຜູ້ຄົນໃກ້ທະເລດຳ. ກະສັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂກກ, ຈະນຳພາກອງທັບມາໂກກໄປສູ່ຮີບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ (ອຸຊກ 38:2; 39:6). ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂກກ ແລະ ມາໂກກ ໃນທ້າຍພັນປີ ລະຫວ່າງກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກອງທັບຂອງມານ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ມາສ໌, ທອມມັສ ບີ

ປະທານຄົນທຳອິດຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນປີ 1830. ເພິ່ນດຳລົງຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກກ່ຽວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ມາທາ

(ຄພ 112:16) ແລະ, ໃນປີ 1838, ໄດ້ຖືກບັນຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 118:2). ພາກ 31 ຂອງຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນ ເຈາະຈົງໃສ່ເພິ່ນ. ທ່ານມາສໂດຖືກຕັດອອກຈາກ ສາດສະໜາຈັກ ໃນປີ 1839 ແຕ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຄົນໃໝ່ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1857.

ມາທາ. ເບິ່ງ ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ; ລາຊາໂຣນຳອີກ

ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣ ແລະ ນາງມາຣີ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ລກ 10:38–42; ຢຣ 11:1–46; 12:2).

ມານ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ລູຊີເຟີ; ວິນຍານ—ຜີມານຮ້າຍ ນຳອີກ

ຊາຕານ. ມານເປັນສັດຕູຂອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຂອງຄົນທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນບຸດທາງວິນຍານແຫ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄັງໜຶ່ງເຄີຍເປັນທູດທີ່ມີສິດອຳນາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 14:12; 2 ນຟ 2:17). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນລູກທຸກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາໜຶ່ງສ່ວນສາມ ໃຫ້ກະບົດກັບມັນ (ຄພ 29:36; ມຊ 4:1–4; ອຣຮ 3:27–28). ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ, ໄດ້ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ປະສົບການຊີວິດມະຕະ, ແລະ ຈະອັບປະໂຫຍດຊົ່ວນິລັນດອນ. ນັບແຕ່ເວລາມານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ, ມັນໄດ້ຫລອກລວງມະນຸດທັງໝົດຢູ່ບໍ່ຂາດ ແລະ ນຳພາເຂົາໄປຈາກວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດເສົາສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ (ພນມ 12:9; 2 ນຟ 2:27; 9:8–9).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຜີມານຮ້າຍໃຫ້ອອກໄປ, ມທ 17:18. ບຶງໄພທີ່ໄພຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບມານ ແລະ ບໍລິ

ວານຂອງມັນ, ມທ 25:41. ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບມານ ແລະ ມັນຈະໜີຈາກພວກເຈົ້າໄປ, ຢກບ 4:7.

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, 1 ນຟ 14:7. ມານເປັນບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ, 2 ນຟ 2:18 (ມຊ 4:4). ມານສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເສົາສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ, 2 ນຟ 2:27. ຖ້າຫາກເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ, ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ, 2 ນຟ 9:8–9. ມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໂຫດຮ້າຍ, ສະຫງົບ, ແລະ ຍົກຍໍ, 2 ນຟ 28:20–23. ສິ່ງທີ່ບໍ່ດີມາຈາກມານ, ອມນ 1:25 (ແອວ 5:40; ມຣນ 7:12, 17). ຈົ່ງລະວັງຢ້ານວ່າຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຢ 2:32. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມານ, ແອວ 5:38–39. ມານຈະບໍ່ຄ້ຳຊູລູກຫລານຂອງມັນ, ແອວ 30:60. ຈົ່ງອະທິຖານຢູ່ສະເໝີເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍການລໍ້ລວງຂອງມານ, ແອວ 34:39 (3 ນຟ 18:15, 18). ຈົ່ງສ້າງຮາກຖານຂອງລູກເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໃຖ່ ເພື່ອວ່າເມື່ອມານສົ່ງລົມພະຍຸຂອງມັນມາ ມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເໜືອທ່ານ ຫລື ເໜືອລູກ, ຮລມ 5:12. ມານເປັນຜູ້ສ້າງບາບທັງປວງ, ຮລມ 6:26–31.

ມານໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະວາງແຜນອັນມີເລ່ຫລົງມ, ຄພ 10:12. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລໍ້ລວງລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, ຄພ 29:39. ອາດາມໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະລາວຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລໍ້ລວງ, ຄພ 29:40. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍຈະປົກຄອງນຳມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນໃນຊົ່ວນິລັນດອນ, ຄພ 76:32–33, 44. ມານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ, ຄພ 88:110 (ພນມ 20:2). ຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໄປ, ຄພ 93:39.

ຊາຕານໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງມັນ, ອຣຮ 3:28.

ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ: ທຸກການຈັດຕັ້ງທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເປັນຂອງໂລກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ທີ່ບິດເບືອນຈາກພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມານໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂຶ້ນ, 1 ນພ 13:6 (1 ນພ 14:9). ມີພຽງສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງ, ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ອີກແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງມານ, 1 ນພ 14:10 (ແອວ 5:39).

ຢ່າຂັດແຍ້ງກັບສາດສະໜາຈັກໃດເລີຍ, ນອກຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງມານເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 18:20. ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງ, ຄພ 29:21.

ມ່ານ

ຄຳໜຶ່ງທີ່ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ ເພື່ອໝາຍເຖິງ (1) ສິ່ງຂັ້ນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຫລື ພຣະວິຫານ, (2) ເປັນສັນຍາລັກສຳລັບການແຍກລະຫວ່າງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, (3) ຜ່າບາງໆທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ຄຸມໜ້າ ແລະ ຫົວ, ຫລື (4) ຄວາມຊົງຈຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລິບອອກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈຳຊີວິດກ່ອນມະຕະ.

ຜ່າກັງຈະແຍກບ່ອນສັກສິດຈາກບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ, ອພຍ 26:33.

ຜ່າກັງໃນພຣະວິຫານ ກໍໄດ້ຈັກອອກເປັນສອງຕ່ອນແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ຕອນຄົງພຣະຄຣິດ, ມທ 27:51 (ມຣກ 15:38; ລກ 23:45). ດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນພໍມົວງເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ; ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ, 1 ກຣທ 13:12.

ມ່ານອັນມືດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືກິດໂຍນຕື່ມໄປຈາກຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ແອວ 19:6. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດບໍ່ສາມາດຖືກກີດກັນຈາກການເຫັນສິ່ງທີ່ບິດບັງຢູ່ພາຍໃນບໍ່ໄດ້, ອທ 3:19 (ອທ 12:19).

ມ່ານຈະຖືກສຶກອອກ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ຄພ 67:10 (ຄພ 38:8). ມ່ານທີ່ເປັນເຄື່ອງຄຸມຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ, ຄພ 101:23. ມ່ານໄດ້ຖືກ

ເອົາອອກໄປຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 110:1.

ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 7:61.

ມານາ. ເບິ່ງ ອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ; ອົບພະຍົບ ນຳອີກ

ວັດຖຸກົມໆກ້ອນນ້ອຍໆ ມີລິດຊາດຄືກັນກັບນ້ຳເຜິ້ງ (ອພຍ 16:14-31) ຫລື ຄືກັນກັບນ້ຳມັນສົດ (ຈບຊ 11:7-8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ ເພື່ອລ້ຽງດູລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ລະຫວ່າງສິລິບປີ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ (ອພຍ 16:4-5, 14-30, 35; ຢຊ 5:12; 1 ນພ 17:28).

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນເອີ້ນມັນວ່າມານາ (ຫລື ມາຮູ ໃນພາສາເຮັບເຣີ)—ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ “ແມ່ນຫຍັງ?”—ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນຫຍັງ (ອພຍ 16:15). ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ “ອາຫານເທບ” ແລະ “ອາຫານທິບຈາກສະຫວັນ” (ພສສ 78:24-25; ຢຣ 6:31). ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງ ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະເປັນອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ (ຢຣ 6:31-35).

ມານາເຊ. ເບິ່ງ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ; ອິດສະຣາເອນ; ເອຟະຣາອິມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງນາງອາເຊນັດກັບໂຍເຊັບ ຜູ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ (ປຖກ 41:50-51). ລາວກັບເອຟະຣາອິມ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ເປັນຫລານຊາຍຂອງຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແຕ່ໄດ້ຖືກຮັບເປັນລູກບຸນທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກເພິ່ນ ຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແຫ່ງ (ປຖກ 48:1-20).

ເຜົ່າຂອງມານາເຊ: ລູກຫລານຂອງມານາເຊໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 1:34-35; ຢຊ 13:29-31). ພອນຂອງໄມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງໂຍເຊັບ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊນຳອີກ, ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນ ພຣະບັນ

ມານຍາ

ຍັດສອງ 33:13-17. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ ແມ່ນຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງຈໍແດນ ແລະ ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນເອຟະຣາອິມ. ເຂົາເຈົ້າກໍມີທິວເມືອງຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກ ຂອງຈໍແດນນຳອີກ ໃນທິວທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງ ບາຊານ ແລະ ກິເລອາດ. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຜົ່າ ຂອງມານາເຊຈະຊ່ວຍເຫລືອເຜົ່າຂອງເອຟະ ຣາອິມ ໃນການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະ ຈັດກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13-17). ສາດສະ ດາລີໄຮ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ເປັນເຊື້ອສາຍ ຂອງມານາເຊ (ແອວ 10:3).

ມານຍາ. ເບິ່ງ ຫລອກລວງ, ການຫລອກ ລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ມານຍາແມ່ນການຕົວະແບບ ມີເລ່ຫລຽມ

ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ຫວັດການຫລອກ ລວງທັງສິ້ນ, ພສສ 32:2 (ພສສ 34:13; 1 ປຕ 2:1).

ນະທານາເອັນເປັນຄົນອິດສະຣາເອນແທ້ ໃນຕົວລາວບໍ່ມີອຸບາຍເລີຍ, ຢຮ 1:47 (ຄພ 41:9-11).

ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຂະຫຍາຍຈິດວິນຍານ ປາດສະຈາກອຸບາຍ, ຄພ 121:42.

ມານດາ, ແມ່. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາ ມານດາ; ເອວາ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ສັກສິດຂອງຜູ້ຍິງ ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ ຫລື ເອົາເດັກນ້ອຍມາລ້ຽງເປັນລູກບຸນທຳ. ມານດາຊ່ວຍເຫລືອໃນແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຈັດຫາຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະໃຫ້ແກ່ ລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອາດາມໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເມຍຂອງຕົນວ່າເອວາ ເພາະນາງເປັນແມ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ, ປຖກ 3:20 (ມຊ 4:26). ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (ອພຊ 6:1-3; ມຊຍ 13:20). ຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ແມ່ບອກສອນ, ສພສ 1:8. ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າເບົາບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກໝົ່ນປະ ໝາດ, ສພສ 15:20 (ສພສ 10:1). ເມື່ອແມ່ ຂອງເຈົ້າເຖົ້າແກ່ ຈົ່ງຮູ້ຈັກບຸນຄຸນຂອງເພິ່ນ,

ສພສ 23:22. ພວກລູກໆຕ່າງກໍພໍໃຈໃນຕົວ ນາງ ແລະ ຜູ້ເປັນຜົວກໍຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍນາງ ດ້ວຍ, ສພສ 31:28.

ມານດາຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຍືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງ ແຂນ, ຢຮ 19:25-27.

ນັກຮົບຊາວເລມັນສອງພັນຄົນໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ແມ່ເອວາຜູ້ປະເສີດຂອງພວກເຂົາ ເປັນ ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:38-39.

ມາລາກີ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຂຽນ ແລະ ທຳນາຍ ປະມານ 430 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳມາລາກີ: ໜັງສື ຫລື ການທຳນາຍ ຂອງມາລາກີ ເປັນໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງຄືວ່າ ມີເນື້ອໃຫຍ່ໃຈ ຄວາມຢູ່ສີ່ຢາງຄື: (1) ບາບຂອງຊາວອິດ ສະຣາເອນ—ມາລາກີ 1:6-2:17; 3:8-9; (2) ການພິພາກສາທີ່ຈະມາສູ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາ—ມາລາກີ 1:14; 2:2-3, 12; 3:5; (3) ຄຳສັນຍາສຳລັບ ການເຊື່ອຟັງ—ມາລາກີ 3:10-12, 16-18; 4:2-3; ແລະ (4) ການທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບ ຊາວອິດສະຣາເອນ—ມາລາກີ 3:1-5; 4:1, 5-6 (ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37-39).

ໃນການທຳນາຍຂອງເພິ່ນ, ມາລາກີໄດ້ ຂຽນເຖິງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ (ມລກ 3:1; ມທ 11:10), ກົດສ່ວນສິບ (ມລກ 3:7-12), ການ ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມລກ 4:5), ແລະ ການກັບມາຂອງເອລີຢາ (ມລກ 4:5-6; ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37- 39). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອ້າງເຖິງ ມາລາ ກີ ບົດທີ 3 ແລະ 4 ທັງໝົດແກ່ຊາວນີໄຟ (3 ນພ 24-25).

ມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ໂຢຮັນ ມາຣະໂກ ເປັນ ລູກຊາຍຂອງນາງມາຣີ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເຢຣູ

ຊາເລັມ (ກຈກ 12:12); ລາວອາດເປັນລູກພີນ້ອງ (ຫລື ຫລານຊາຍ) ຂອງບາຣະນາບາ (ກລຊ 4:10). ລາວໄດ້ໄປກັບໂປໂລ ແລະ ບາຣະນາບາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໃນການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ປະເຂົາເຈົ້າໄວ້ຢູ່ເມືອງເປກາ (ກຈກ 12:25; 13:5, 13). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ໄປຫາເກາະໄຊບຣັດກັບບາຣະນາບາ (ກຈກ 15:37–39). ລາວໄດ້ຢູ່ໃນກຸງໂຣມນຳໂປໂລ (ກລຊ 4:10; ຟລມ 1:24); ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງບາບີໂລນນຳເປໂຕ (ບາງທິຢູກຸງໂຣມ) (1 ປຕ 5:13). ສຸດທ້າຍ, ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງເອເຟໂຊກັບຕີໂມທຽວ (2 ຕມທ 4:11).

ພຣະທຳມາຣະໂກ: ໜັງສືເຫລັ້ມທີສອງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະທຳມາຣະໂກອາດຖືກຂຽນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງເປໂຕ. ຈຸດປະສົງຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະບັນຍາຍເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ມາຣະໂກບັນຍາຍດ້ວຍພະລັງ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວເຖິງຄວາມສູ້ສຶກປະທັບໃຈ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດກັບຜູ້ຄົນທົ່ວໄປ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເປໂຕ, ມາຣະໂກໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມປະເທດເອຍິບ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນເມືອງອາເລັກຊັນເດຍ, ແລະ ໄດ້ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມາຣະໂກ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ໂຢເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງບໍລິສຸດທີ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ຫລັງຈາກໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູແລ້ວ, ມາຣີໄດ້ມີລູກຄົນອື່ນໆນຳອີກ (ມຣກ 6:3).

ນາງໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງໂຢເຊັບ, ມທ 1:18 (ລກ 1:27). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ປະ

ຮ້າງນາງມາຣີ ຫລື ຖອນໝັ້ນກັບນາງ, ມທ 1:18–25. ພວກໂຫລາຈານໄດ້ມາຢັ້ງຢືນຢາມນາງມາຣີ, ມທ 2:11. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ໜີໄປປະເທດເອຍິບກັບກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ, ມທ 2:13–14. ຫລັງຈາກເຮໂຣດໄດ້ຕາຍໄປ, ຄອບຄົວໄດ້ກັບຄືນສູ່ເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19–23. ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ມາຢັ້ງຢືນຢາມນາງ, ລກ 1:26–38. ນາງໄດ້ໄປຢັ້ງຢືນຢາມເອລີຊາເບັດ, ພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ລກ 1:36, 40–45. ນາງມາຣີໄດ້ຮັ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລກ 1:46–55. ນາງມາຣີໄດ້ໄປເມືອງເບັດເລເຮັມກັບໂຢເຊັບ, ລກ 2:4–5. ນາງມາຣີໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ວາງພຣະອົງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ, ລກ 2:7. ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ໄປຫາເມືອງເບັດເລເຮັມເພື່ອຢັ້ງຢືນຢາມກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ, ລກ 2:16–20. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫາພຣະວິຫານໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ລກ 2:21–38. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປງານບັດສະຄາ, ລກ 2:41–52. ນາງມາຣີໄດ້ໄປງານແຕ່ງງານທີ່ບ້ານການາ, ຢຣ 2:2–5. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເທິງໂມ້ກາງແຂນ, ໄດ້ຂໍໃຫ້ໂຢຮັນດູແລມານດາຂອງພຣະອົງ, ຢຣ 19:25–27. ນາງມາຣີໄດ້ຢູ່ກັບພວກອັກຄະສາວົກຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ກຈກ 1:14.

ນາງມາຣີເປັນຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈິງງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ, 1 ນຟ 11:13–20. ມານດາຂອງພຣະຄຣິດຈະມີຊື່ວ່າມາຣີ, ມຊຢ 3:8. ນາງມາຣີຈະເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ແອວ 7:10.

ມາຣີ, ມານດາຂອງມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ມາຣະໂກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມານດາຂອງໂຢຮັນ ມາຣະໂກ, ຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳມາຣະໂກ (ກຈກ 12:12).

ມາຣີ ມັກດາລິນ
ຍິງຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນ

ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ

ສານຸສິດທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັກດາລິນ ຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ມັກດາລາ, ຕາມຊື່ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ນາງອາໄສຢູ່. ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລທາງເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງທະເລຄາລີເລ.

ນາງໄດ້ຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂນ, **ມທ 27:56** (ມຮກ 15:40; ຢຮ 19:25). ນາງໄດ້ຢູ່ໃນພິທີຝັງພຣະສົບຂອງພຣະຄຣິດ, **ມທ 27:61** (ມຮກ 15:47). ນາງໄດ້ຢູ່ທີ່ອຸບມຸງໃນມື້ເຊົ້າຂອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ມທ 28:1** (ມຮກ 16:1; ລກ 24:10; ຢຮ 20:1, 11). ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນາງເປັນຜູ້ທຳອິດ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ມຮກ 16:9** (ຢຮ 20:14-18). ຜີມານຮ້າຍເຈັດໂຕໄດ້ອອກໄປຈາກນາງ, **ລກ 8:2**.

ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ. ເບິ່ງ ມາທາ; ລາຊາໂຣນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣແລະ ນ້ອງສາວຂອງນາງມາທາ.

ນາງມາຣີໄດ້ນັ່ງຟັງຢູ່ທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ, **ລກ 10:39, 42**. ນາງມາຣີ ແລະ ນາງມາທາ ເອື້ອຍຂອງນາງໄດ້ລົງຄົນໄປທາພຣະເຢຊູ, **ຢຮ 11:1-45**. ນາງໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລ້າງພຣະບາດໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ, **ຢຮ 12:3-8**.

ມິວເລັກ. ເບິ່ງ ເຊເດກີຢາ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງກະສັດເຊເດກີຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປະມານ 589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ບັນທຶກວ່າ ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າ (2 ກສ 25:7), ແຕ່ພຣະຄຳພີມ່ອນໄດ້ແຈ້ງວ່າ ມິວເລັກໄດ້ລອດຊີວິດ (ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງມິວເລັກ, **ມຊຢ 25:2**. ຜູ້ຄົນຂອງມິວເລັກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາວນິໄຟ, **ມຊຢ 25:13**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມິວເລັກເຂົ້າໄປທາແຜ່ນດິນທາງພາກເໜືອ, **ຮລມ 6:10**. ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍນອກຈາກມິວເລັກ, **ຮລມ 8:21**.

ມິກາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນເປັນຄົນຂອງເມືອງໂມເລເຊັດກາດສາ, ໃນທົ່ງພຽງຂອງຢູດາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ໃນຂະນະທີ່ເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ມກ 1:1-2).

ພຣະທຳມິກາ: ມິກາເປັນໜັງສືເຫລັ້ມດຽວເທົ່ານັ້ນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກວ່າ ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະເມຊີອາຈະກຳເນີດ (ມກ 5:2). ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເລົ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ຜ່ານມາຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ; ພຣະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອ່ອນນ້ອມ ຈາກພວກເຂົາ (ມກ 6:8).

ມິຄາເອນ. ເບິ່ງ ອັກຄະທູດ; ອາດາມ ນຳອີກ

ຊື່ຂອງອາດາມ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕອນມີຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອັກຄະທູດ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ທີ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ."

ມິຄາເອນ, ເຈົ້າຊາຍອົງໃຫຍ່, ໄດ້ມາຊ່ວຍດານີເອນ, **ດນອ 10:13, 21** (ຄພ 78:16). ມິຄາເອນ ເຈົ້າຊາຍອົງໃຫຍ່ ຈະມາປະກົດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ດນອ 12:1**.

ມິຄາເອນອັກຄະທູດໄດ້ຜິດຖຽງກັບມານ, **ຢດ 1:9**. ມິຄາເອນ ແລະ ເຫລົ່າທູດຂອງເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພະຍານາກ, **ພນມ 12:7** (ດນອ 7).

ມິຄາເອນແມ່ນອາດາມ, **ຄພ 27:11** (ຄພ 107:53-57; 128:21). ມິຄາເອນ, ອັກຄະທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປົ່າແກຂອງລາວ, **ຄພ 29:26**. ມິຄາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບຊາຕານ, **ຄພ 88:112-115**. ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມິຄາເອນ ສັງເກດເຫັນມານ, **ຄພ 128:20**.

ມີຊີວິດຊີວາ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ທີ່ຈະຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຫລື ທີ່ຈະປ່ຽນບຸກຄົນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນ
ມາສູ່ຊີວິດກັບພຣະຄຣິດ, **ອຟຊ 2:4-5** (ກລຊ
2:6, 12-13). ຝ່າຍກາຍພຣະອົງຖືກປະທານ
ໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຝ່າຍວິນຍານພຣະອົງຖືກບັນ
ດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ, **1 ປຕ 3:18** (ຄພ 138:7).

ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາໂດຍ
ພຣະວິນຍານ, **ຄພ 67:11**. ການໄຖ່ແມ່ນຜ່ານ
ພຣະອົງທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງມີຊີວິດຊີວາ,
ຄພ 88:16-17. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກ
ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄືນອີກ ແລະ ຖືກພາຂຶ້ນ
ໄປເຝົ້າພຣະຄຣິດ, **ຄພ 88:96**.

ອາດາມໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນໃນ
ຈິດໃຈ, **ມຊ 6:65**.

ມີຣິອາມ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເອື້ອຍຂອງໂມເຊ (ຈບຊ
26:59).

ໄດ້ຊອມເບິ່ງອູ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍໂມ້ອໍ້, **ອພຍ 2:1-
8**. ໄດ້ຕີກອງນຳພາກຸ່ມຜູ້ຍິງອອກໜ້າ, **ອພຍ
15:20-21**. ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ສູ້ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳ
ໂຫດດ້ວຍໂຣກຜິວໜັງ, ແລ້ວໄດ້ຫາຍດີ, **ຈບຊ
12:1-15** (ພບຍ 24:9).

ມີ, ການວາງ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບ
ປ່ວຍ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ແຕ່ງຕັ້ງເປັນ
ທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ
ນຳອີກ

ເປັນການວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນໃດຄົນ
ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພິທີການຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ. ພິທີການຫລາຍຢ່າງຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍການ
ວາງມື, ດັ່ງເຊັ່ນພິທີການແຕ່ງຕັ້ງ, ການໃຫ້
ພອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ການຍືນ
ຍັນການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ,
ແລະ ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ໂມເຊໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງໂຢຊວຍ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, **ຈບຊ 27:18,
22-23** (ພບຍ 34:9).

ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມືໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ
ບາງຄົນ, ແລະ ໂຜດຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້
ຫາຍດີ, **ມຣກ 6:5** (ມມ 9:24). ອັກຄະສາວົກ
ໄດ້ວາງມືໃສ່ເຈັດຄົນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເພິ່ນ, **ກຈກ 6:5-6**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້
ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການວາງມື, **ກຈກ 8:14-17**.
ອານານາຍໄດ້ວາງມືໃສ່ໂຊໂລ ແລະ ໂຜດໃຫ້
ລາວເຫັນຮຸ່ງອີກ, **ກຈກ 9:12, 17-18**. ໂປໂລ
ໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປືນ
ປົວເພິ່ນ, **ກຈກ 28:8**. ໂປໂລໄດ້ສິດສອນເຖິງ
ເລື້ອງບັບຕິສະມາ ແລະ ພິທີວາງມື, **ຮຮ 6:2**.

ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ແອວ
ເດີໂດຍການວາງມື, **ແອວ 6:1**. ພຣະເຢຊູໄດ້
ປະທານອຳນາດໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອຈະໄດ້ມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍ
ການວາງມື, **3 ນພ 18:36-37**. ເຈົ້າຈະບົກມືໃສ່
ເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້, **ມຣນ 2:2**.

ພວກແອວເດີຕ້ອງວາງມືຂອງພວກເຂົາໃສ່
ເທິງຫົວຂອງເດັກນ້ອຍເພື່ອມອບພອນໃຫ້,
ຄພ 20:70. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **ຄພ 35:6** (ຫຼຊ 1:4).
ພວກແອວເດີຈະວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນທີ່
ເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 42:44** (ຄພ 66:9). ເດັກນ້ອຍ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການວາງມືຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ,
ຄພ 68:27. ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດໂດຍການ
ວາງມື, **ຄພ 84:6-16**.

ເມັດຜັກກາດ

ເມັດຂອງຕົ້ນຜັກກາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນ
ເມັດນ້ອຍໆ, ແຕ່ຕົ້ນຂອງມັນສູງໃຫຍ່. ພຣະ
ເຢຊູໄດ້ປຸງປທຽບອານາຈັກສະຫວັນໃສ່ກັບ
ເມັດຜັກກາດ (ມທ 13:31).

ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກ
ກາດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍພູໄດ້,
ມທ 17:20.

ເມຊາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ
ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາ
ເອນສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ,
ໄດ້ຖືກພາໄປຫວັງຂອງເນບູກາດເນັດສາ,

ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງເມຊາກແມ່ນ ມີຊາເອນ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເທລີ້ອາະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ (ດນອ 3).

ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ວິນຍານແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ຄວາມເມດຕາເປັນຄຸນສົມບັດຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີມອບຄວາມເມດຕາແກ່ເຮົາ ຜ່ານການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ປານີ, **ອພຍ** 34:6 (ພບຍ 4:31). ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍດຳລົງຢູ່ທະຫລອດໄປເປັນນິດ, **1 ຂຄ** 16:34. ພຣະຄຸນຄວາມດີກັບຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະປະດັບຂ້າພຣະອົງໄວ້ສືບໄປ, **ພສສ** 23:6. ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດດີກັບຄົນຍາກຈົນ, **ສພສ** 14:21. ເຮົາປາດຖະໜາຄວາມເມດຕາ ບໍ່ແມ່ນການເຜົາຖວາຍແກ່ເຮົາ, **ຮສອ** 6:6.

ຜູ້ໃດມີໃຈກະລຸນາກໍເປັນສຸກ: ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ມທ** 5:7 (3 ນພ 12:7). ວິບັດແກ່ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສືບ ແຕ່ໄດ້ປະຂໍສຳຄັນຂອງກົດບັນຍັດຄື ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ສັດທາ, **ມທ** 23:23. ຈົ່ງເມດຕາປານີເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາປານີ, **ລກ** 6:36. ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນກິດຈະການອັນຊອບທຳທີ່ເຮົາເອງໄດ້ເຮັດ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດດ້ວຍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ຕຕ** 3:5.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຕໍ່ທຸກຄົນ, **1 ນພ** 1:20. ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ

ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ, **ມຊຢ** 2:38–39. ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ແອວ** 32:22. ຄວາມເມດຕາສາມາດສະໜອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, **ແອວ** 34:16. ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ** 42:25 (ແອວ 42:13–25). ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ມຣນ** 8:19–20 (ຄພ 29:46). ພຣະພາທາ ແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 29:1. ໂດຍຄຸນນະທຳຂອງໂລຫິດທີ່ເຮົາໄດ້ຫລັງ, ເຮົາໄດ້ອ່ອນວອນຕໍ່ພຣະບິດາແທນເຂົາທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, **ຄພ** 38:4. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ** 54:6. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ອະໄພບາບ, ແລະ ມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, **ຄພ** 61:2. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, **ຄພ** 97:2. ແລະ ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ** 99:3.

ຄວາມເມດຕາຈະອອກໄປຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, **ມຊ** 7:31.

ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເມດຕາສົງສານມີຄວາມໝາຍແຫ່ງວ່າ “ທີ່ຈະເປັນທຸກນຳ.” ມັນກໍຍັງໝາຍເຖິງການທີ່ຈະສະແດງຄວາມເສຍໃຈນຳ, ຄວາມອິດູຕິນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະແດງຄວາມເມດຕາສົງສານ, **ຊກຢ** 7:8–10.

ພຣະເຢຊູມີໃຈເມດຕາສົງສານ, **ມທ** 9:36 (ມທ 20:34; ມຣກ 1:41; ລກ 7:13). ໄທຊາມາເຣຍຄົນໜຶ່ງມີໃຈເມດຕາສົງສານລາວ, **ລກ**

10:33. ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສົງສານກັນ, **1 ປທ 3:8.**

ພຣະຄຣິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຍ 15:9.** ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ, **3 ນພ 17:6.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 121:3–5.**

ເມຍ, ພັນລະຍາ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ເມທູເຊລາ. ເບິ່ງ ເອນົກ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງເອນົກໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເມທູເຊລາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ 969 ປີ (ປຖກ 5:21–27; ລກ 3:37; ມຊ 8:7). ເພິ່ນເປັນສາດສະດາທີ່ຊອບທຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກປະໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຕອນເມືອງຂອງເອນົກ ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສະຫວັນ. ເພິ່ນໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ມີລູກຫລານສິບຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງຈາກຕະກູນນີ້ທີ່ໂນອາໄດ້ເກີດມາ (ມຊ 8:3–4).

ເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຊາເລັມ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ນຳອີກ

ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຫລັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ລະຫວ່າງວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດຂອງຊາເລັມ (ເຢຣູຊາເລັມ), ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ, ກະສັດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ (ໃນພາສາເຮັບເຣີ ໝາຍຄວາມວ່າ ເມນຄີເສເດັກ), ແລະ ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສເດັກ, **ປຖກ 14:18–20.** ຜູ້ຄົນຂອງເມນຄີເສເດັກມີຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນສະຫວັນ, **ປຈສ, ປຖກ 14:25–40.**

ພຣະຄຣິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, **ຮສ 5:6.** ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດຂອງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, **ຮສ 7:1–3.**

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເມນຄີເສເດັກ, **ແອວ 13:14–19.**

ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 84:14.** ດ້ວຍຄວາມນັບຖືຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ເອີ້ນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານັ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 107:1–4.**

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເລີ່ມຕົ້ນຈາກທະເລຄາລີເລລົງໄປທາງທະເລຕາຍ. ແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ຍາວ 100 ໄມ (160 ກິໂລແມັດ) ແລະ ປະກອບດ້ວຍແມ່ນ້ຳນ້ອຍຫລາຍສາຍຈາກພູເຮີໂມນ. ມັນເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ.

ເຫດການສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ກ່ຽວພັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກນ້ຳໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມໄປ (ຢຊ 3:14–17), ແລະ ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 3:13–17; 1 ນພ 10:9).

ແມ່ໝ້າຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ສາມີໄດ້ຕາຍປະ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານໃໝ່.

ລູກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍຈະມາ ແລະ ກິນ, **ພບຍ 14:29.**

ແມ່ໝ້າຍທີ່ຍາກຈົນໄດ້ຖວາຍເງິນທັງໝົດທີ່ນຳມາ, **ມຣກ 12:41–44.** ຍັງມຢາມລູກກຳພ້າ ແລະ ຍິງໝ້າຍ ທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ, **ຢກບ 1:27.**

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາປຽບແມ່ໝ້າຍ, **3 ນພ 24:5 (ຊກຍ 7:10).**

ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຫາໃຫ້, **ຄພ 83:6 (ຄພ 136:8).**

ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ ນຳອີກ

ເຄື່ອງປະດັບທີ່ເປັນວົງມົນ ຊຶ່ງຜູ້ປົກຄອງສວມໄວ້ເທິງຫົວ. ມັນສາມາດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຊັ້ນສູງ, ເຂດຄອບຄອງ, ການເປັນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໂດຍ

ໂມເຊ

ການຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ. (ເບິ່ງ
ຄພ 20:14; ມຊ 7:56; ຈສ—ມ 1:1.)

ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຖືກຈັດໄວ້ຖ້າ
ເຮົາແລ້ວ, 2 ຕມທ 4:8. ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມົງ
ກຸດອັນສະຫງ່າລາສີທີ່ບໍ່ມີວັນເສົາໝອງ, 1 ປຕ
5:4.

ຄົນຕາຍ ຊຶ່ງຕາຍໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້
ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 29:13.
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດໃນຜາສາດຂອງ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 59:2. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນມາຮັບ
ເອົາມົງກຸດທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຄພ
78:15. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບ
ມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າທາງມິຂວາຂອງພຣະອົງ, ຄພ 104:7.

ໂມເຊ. ເບິ່ງ ການປ່ຽນສະພາບ—ການປ່ຽນ
ສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ; ກິດຂອງໂມເຊ;
ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ; ເພິ່ນຕາຕຸກ;
ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ນຳພາ
ຊາວອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ
ຢູ່ປະເທດເອຢິບ ແລະ ໄດ້ມອບກິດເລື່ອງສາດ
ສະໜາ, ສັງຄົມ, ແລະ ການບໍລິໂພກໃຫ້ເຂົາ
ເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ.

ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂມເຊ
ແມ່ນເກີນກວ່າຂອບເຂດຂອງຊີວິດໃນໂລກ
ມະຕະຂອງເພິ່ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ
ເພິ່ນໄດ້ມາກັບເອລິຢາ, ມາທີ່ພູແຫ່ງການປ່ຽນ
ສະພາບ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ
ໂຢຮັນ (ມທ 17:3-4; ມຣກ 9:4-9; ລກ 9:30;
ຄພ 63:21).

ໂມເຊໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີ
ເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ 1836,
ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ແລະ
ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວ
ອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ (ຄພ 110:11).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວຫລາຍເທື່ອ

ກ່ຽວກັບໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆ
ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມຶມອນ, ແລະ ຈາກພຣະຄຳພີ
ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເຮົາຮຽນຮູ້ກ່ຽວ
ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ
(ຄພ 84:20-26) ແລະ ວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຖານະ
ປະໂລຫິດຈາກເຢທະໂຣ ພໍ່ເຖົ້າຂອງເພິ່ນ (ຄພ
84:6).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍັງໄດ້ຍືນຍັນ
ເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີອີກ ກ່ຽວ
ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ
ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ແລະ ຍືນຍັນຕື່ມອີກວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນປຶ້ມ
ທ້າເທລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (1 ນພ
5:11; ມຊ 1:40-41).

ໄດ້ຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ໂດຍທິດາຂອງຟາໂຣ,
ອພຍ 2:1-10. ໄດ້ໜີໄປຫາມິດີອານ, ອພຍ
2:11-22. ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດ
ຕົວໃຫ້ເພິ່ນເຫັນຢູ່ໃນຟຸ່ມໄມ້ທີ່ລູກເປັນໄຟ,
ອພຍ 3:1-15. ໄດ້ປະກາດວ່າ ໂຣກລະບາດ
ຈະເກີດກັບຊາວເອຢິບ, ອພຍ 7-11. ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງງານປັດສະຄາ, ອພຍ
12:1-30. ໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະ
ຣາເອນຂ້າມນ້ຳທະເລແດງ, ອພຍ 14:5-31.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານາລົງມາໃນຖິ່ນ
ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ອພຍ 16. ຕີໂງ່ນຫີນຢູ່ທີ່
ພູໂຮເຣັບ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ, ອພຍ
17:1-7. ອາໂຣນ ແລະ ຮູເຣ ໄດ້ຍົກແຂນຂອງ
ເພິ່ນຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໂຢຊວຍຈະເອົາຊະນະອາມາ
ເທລັກ, ອພຍ 17:8-16. ເຢທະໂຣໄດ້ໃຫ້ຄຳ
ແນະນຳແກ່ເພິ່ນ, ອພຍ 18:13-26. ໄດ້ຕຽມ
ຜູ້ຄົນສຳລັບການມາປະກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຢູ່ເທິງພູຊິນາຍ, ອພຍ 19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະບັນຍັດສິບປະການຕໍ່ເພິ່ນ,
ອພຍ 20:1-17. ເພິ່ນກັບບັນດາຫົວໜ້າເຈັດ
ສິບຄົນໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 24:9-11. ໄດ້
ເຮັດແຜ່ນຫີນແຕກ ແລະ ໄດ້ທຳລາຍງົວຄຳ,
ອພຍ 32:19-20. ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່
ໜ້າ, ອພຍ 33:9-11.

ໄດ້ປະກົດຕອນພຣະເຢຊູປ່ຽນພຣະກາຍ,
ມທ 17:1-13 (ມຣກ 9:2-13; ລກ 9:28-36).

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ
ໂມເຊ, 1 ນຟ 4:2. ພຣະຄຣິດເປັນສາດສະດາ
ຄືກັນກັບໂມເຊ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຂຶ້ນ,
1 ນຟ 22:20-21 (ພບຍ 18:15; 3 ນຟ 20:23).

ໄດ້ນຳພາອິດສະຣາເອນ ໂດຍການເປີດ
ເຜີຍ, ຄພ 8:3. ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່
ສູງສຳ, ຄພ 138:41.

ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ມຊ 1:2, 31.
ເປັນເໝືອນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ມຊ 1:6,
13. ໄດ້ຂຽນສິ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບ
ການສ້າງ, ມຊ 2:1.

ໜັງສືໂມເຊ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ
ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ທີ່ບັນຈຸການແປ ເຈັດບົດທຳ
ອິດໃນປະຖົມມະການທີ່ດົນໃຈຂອງໂຈເຊັບ
ສະມິດ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກພາບນິມິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໂມເຊ
ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ເພິ່ນກ່ຽວ
ກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ບົດທີ 2-5 ເລື່ອງ
ລາວກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການຕົກຂອງ
ມະນຸດ. ບົດທີ 6-7 ບັນຈຸ ພາບນິມິດກ່ຽວກັບເອ
ນິກ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ
ເພິ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ບົດທີ 8 ບັນຈຸພາບ
ນິມິດກ່ຽວກັບໂນອາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ: ເບິ່ງ ປະຖົມມະ
ການ; ອົບພະຍົບ; ລະບຽບພວກເລວີ; ຈິດເຊັ່ນ
ບັນຊີ; ພຣະບັນຍັດສອງ

ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ
ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າໜັງສືຂອງໂມເຊ. ແຜ່ນ
ຈາລຶກທອງເຫລືອງທີ່ນິໄຟເອົາຈາກລາບານ
ບັນຈຸໜັງສືຂອງໂມເຊ (1 ນຟ 5:11).

ນິໄຟໄດ້ອ່ານຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນ
ໜັງສືຂອງໂມເຊ, 1 ນຟ 19:23.

ໂມໄຊຢາ, ບິດາຂອງເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ ເຊຣາ
ເຮັມລາ; ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ
ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນິໄຟ
ຜູ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງຜູ້ຄົນ
ຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

ໂມໄຊຢາໄດ້ຖືກເຕືອນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນ
ດິນນິໄຟ, ອມນ 1:12. ເພິ່ນໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ຄົນ
ຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ອມນ 1:14-15. ເພິ່ນໃຫ້
ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຮັບການສອນໃນ
ພາສາຂອງເພິ່ນ, ອມນ 1:18. ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງ
ຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງປະຊາຄົມ, ອມນ 1:19.
ເບັນຢາມິນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນບົກຄອງ
ຫລັງຈາກເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, ອມນ 1:23.

ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ໂມໄຊ
ຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ; ອາໂຣນ,
ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ອອມເນີ; ອາໂມນ,
ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ຮິມໂນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງ
ກະສັດໂມໄຊຢາ ຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
ຫລັງຈາກທູດໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ. ເຂົາເຈົ້າຊື່ວ່າ ອາໂມນ,
ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ (ມຊຍ 27:34).
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາສືບສັ່ງປີ ໃນການສັ່ງສອນ
ພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃຫ້ແກ່
ຊາວເລມັນ. ບັນທຶກຂອງການປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັນດາຊາວເລມັນ
ມີຢູ່ໃນໜັງສືເອວມາ, ບົດທີ 17 ເຖິງ 26.

ແຕ່ກ່ອນ ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະ
ຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຍ 27:8-
10 (ແອວ 36:6). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທູດຕິຕຽນ
ແລະ ໄດ້ກັບໃຈ, ມຊຍ 27:11-12, 18-20.
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄປສັ່ງສອນຊາວເລ
ມັນ, ມຊຍ 28:1-7.

ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ
ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ; ໂມໄຊ
ຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ກະສັດ ແລະ ສາດສະດາຊາວນິໄຟທີ່ຊອບ
ທຳໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ໂມໄຊຢາໄດ້ເຮັດຕາມ
ຕົວຢ່າງທີ່ຊອບທຳຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ (ມຊຍ
6:4-7). ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳຊາວສີ່ແຜ່ນ
ທີ່ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ (ມຊຍ 28:17).

ໜັງສືໂມໄຊຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະ
ຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳເຫດສະໜາ

ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ

ທີ່ມີພະລັງຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ. ບົດທີ 7-8 ບອກເຖິງຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ. ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຊອກຫາພວກເຂົາ. ຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງພວກໄປຊອກທີ່ຊື່ອຳໂມນໄດ້ພົບເຫັນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວເລມັນ. ບົດທີ 9-24 ບັນຍາຍເລື່ອງກົດບັງຄັບ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ—ຊິນິບ, ໂນອາ, ແລະ ລິມໄຮ—ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃຕ້ຊາວເລມັນ. ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະດາຊື່ ອະບິນາໄດ ກໍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຄືກັນ. ແອວມາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕອນອະບິນາໄດຖືກນຳຂຶ້ນສານ. ບົດທີ 25-28 ເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສາເຫດທີ່ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍສີຄົນຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ໃນ ບົດທີ 29 ກະສັດໂມໂຊຢາໄດ້ແນະນຳວ່າ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງລະບົບການຕັດສິນ ແທນການມີກະສັດ. ແອວມາ ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ. ເບິ່ງ ບ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໂຟ ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ 100 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໂມໂຣໂນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດຂອງຊາວນີໂຟ, ແອວ 43:16-17. ໄດ້ດົນໃຈທະຫານຊາວນີໂຟໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 43:48-50. ໄດ້ເຮັດບ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນ, ແອວ 46:12-13. ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 48:11-18. ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ແອວ 59:13.

ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໂຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ປະມານ ຄ.ສ. 421). ກ່ອນມໍມອນໃກ້ເສຍຊີວິດໄປ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາບັນທຶກປະຫວັດສາດທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ໄປໃຫ້ ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (ຄມ 1:1). ໂມໂຣໂນໄດ້ສຳເລັດການຮຽບຮຽງແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຕື່ມ ບົດທີ 8 ແລະ 9 ໃສ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມມ 8:1). ເພິ່ນໄດ້ທຍໍ້ແລະ ສະຫລຸບໜັງສືອີເທີ (ອທ 1:1-2) ແລະ ໄດ້ຕື່ມໜັງສືຂອງເພິ່ນເອງໃສ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໂນ (ມຣນ 1). ໂມໂຣໂນໄດ້ຜະນຶກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ (ມມ 8:14; ມຣນ 10:2). ໃນປີ 1823 ໂມໂຣໂນໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃນສະພາບທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ ເພື່ອເປີດເຜີຍພຣະຄຳພີມໍມອນແກ່ໃຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 27:5; ຈສ—ປ 1:30-42, 45). ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳສາດສະດາທຸ່ມແຕ່ລະປີ ນັບແຕ່ປີ 1823 ເຖິງ 1827 (ຈສ—ປ 1:54) ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກມາໃຫ້ເພິ່ນໃນປີ 1827 (ຈສ—ປ 1:59). ຫລັງຈາກໄດ້ສຳເລັດການແປແລ້ວ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກໍໄດ້ສົ່ງແຜ່ນຈາລຶກຄືນໃຫ້ໂມໂຣໂນ.

ໜັງສືໂມໂຣໂນ: ໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມັນຖືກຂຽນໂດຍສາດສະດາຊາວນີໂຟຄົນສຸດທ້າຍຊື່ ໂມໂຣໂນ. ບົດທີ 1-3 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຊາວນີໂຟ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ. ບົດທີ 4-5 ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການປະຕິບັດພິທີສິນລະລຶກ. ບົດທີ 6 ສະຫລຸບວຽກງານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 7-8 ຄຳເຫດສະໜາກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ລວມທັງຄຳສອນຂອງມໍມອນເລື່ອງສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຮູ້ວ່າສິ່ງໃດດີ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ດີ (ມຣນ 7), ແລະ ຄຳອະທິບາຍຂອງມໍມອນວ່າ ເດັກນ້ອຍ

ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຮັບການບັບຕິສະມາ (ມຣນ 8). ບົດທີ 9 ບັນ ຍາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊາດນີໄຟ. ບົດທີ 10 ເປັນຂ່າວສານສຸດທ້າຍຂອງໂມໂຣ ໂນ ແລະ ຮ່ວມດ້ວຍວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ເລື່ອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ມຣນ 10:3-5).

ໂມໂຣໂນຮາ, ລູກຊາຍຂອງນາຍທັບໂມໂຣ ໂນ

ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທີ່ຊອບທຳຊາວນີໄຟຢູ່ໃນ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (ປະມານ 60 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບກອງທັບທະຫານໃຫ້ແກ່ ໂມໂຣໂນຮາ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 62:43. ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາຄິນອີກ, ຮລມ 1:33. ໄດ້ນຳຊາວນີໄຟຄືນມາກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຄືນມາ, ຮລມ 4:14-20.

ໂມໂຫ, ຄວາມໂມໂຫ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ໂມອາບ. ເບິ່ງ ໂລດ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ ຕັ້ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງທະເລຕາຍ. ຊາວ ໂມອາບເປັນລູກຫລານຂອງໂລດ ແລະ ເປັນ ເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພວກເຂົາ ເວົ້າພາສາທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບພາສາເຮັບເຣີ. ມີ ການສູ້ຮົບກັນຕະຫລອດເວລາລະຫວ່າງຊາວ ໂມອາບ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ (ຜປ 3:12-30; 11:17; 2 ຊມອ 8:2; 2 ກສ 3:6-27; 2 ຂຄ 20:1-25; ອຊຢ 15).

ມໍ່ມອນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄຟຟົນຍຸກສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຊື່ຫລິ້ນທີ່ວ່າ ມໍ່ມອນ ແມ່ນຖືກເອີ້ນໂດຍຜູ້ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກ ທີ່ກ່າວເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟຟົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຊື່ນີ້ມາຈາກ ໜັງສືພຣະຄຳພີທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງຖືກ ຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາມໍ່ມອນໃນສະໄໝ

ບູຮານ ແລະ ມີຊື່ວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ຊື່ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີແມ່ນ “ໄຟຟົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ.” ຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສາດສະ ໜາຈັກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແຫ່ງໄຟຟົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ມໍ່ມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳ ພີມໍ່ມອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟ, ນາຍທັບ, ແລະ ຜູ້ ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ມໍ່ມອນໄດ້ ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ ຄ.ສ. 311-385 (ມມ 1:2, 6; 6:5-6; 8:2-3). ເພິ່ນເປັນຫົວໜ້າກອງທັບ ເກືອບຕະຫລອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ ອາຍຸສິບຫ້າປີ (ມມ 2:1-2; 3:8-12; 5:1; 8:2- 3). ອາມມາຣອນໄດ້ແນະນຳມໍ່ມອນໃຫ້ຕຽມ ຕົນເອງ ໃນການຮັກສາຂຽນ ແລະ ການຮັກສາ ບັນທຶກ (ມມ 1:2-5; 2:17-18). ຫລັງຈາກໄດ້ ບັນທຶກຊີວະປະຫວັດໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ ແລ້ວ, ມໍ່ມອນໄດ້ຫຍໍ້ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີ ໄຟ ໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍ່ມອນ. ຕໍ່ມາເພິ່ນ ໄດ້ມອບບັນທຶກທີ່ສັກສິດນີ້ໃຫ້ແກ່ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປເປັນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.

ຄຳຂອງມໍ່ມອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍໃນພຣະ ຄຳພີມໍ່ມອນ. ລະຫວ່າງຄຳສຸດທ້າຍຂອງອາມາ ລະໂຄ ໃນໜັງສືອອມໂນ ແລະ ຄຳທຳອິດໃນ ໜັງສືໂມໂຊຢາ, ມໍ່ມອນ, ບັນນາທິການຂອງ ບັນທຶກທຸກທັງໝົດ, ໄດ້ສອດໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍ ນີ້ໃສ່ທາງກາງ. (ເບິ່ງ “ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວ ກັບພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.)

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ: ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ບັນດາພຣະຄຳພີ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະຄຳພີ ມໍ່ມອນ. ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງອາມມາຣອນ, ສາດສະດາຂອງຊາວນີໄຟ, ໄດ້ບອກມໍ່ມອນ ເຖິງເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໃຫ້ໄປເອົາ ແຜ່ນຈາລຶກ. ພ້ອມນີ້, ມີສິ່ງຄາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຊາວນີໄຟສາມຄົນໄດ້ຖືກພາ

ມໍມອນ, ພຣະຄຳພີ

ໜີໄປ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ. ບົດທີ 3-4 ບອກເຖິງມໍມອນເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ: ແຕ່ພວກເຂົາມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລາຍກວ່າທີ່ຜ່ານມາໃນອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 5-6 ບັນທຶກການສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ມໍມອນໄດ້ຖືກຂ້າພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊາດນີໄຟເກືອບທັງໝົດ. ໃນ ບົດທີ 7, ກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດ, ມໍມອນໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນ—ໃນຕອນນັ້ນ ແລະ ໃນ ອະນາຄົດ—ໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 8-9 ບັນທຶກບອກວ່າ ໃນທີ່ສຸດພຽງແຕ່ ໂມໂຣໂນ ລູກຊາຍຂອງມໍມອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່. ເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກພາບສຸດທ້າຍຂອງການຕາຍ ແລະ ຊາກສົບ, ລວມທັງການສິ້ນສຸດຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ຂຽນຂ່າວສານເຖິງຄົນລຸ້ນຫລັງ ແລະ ຜູ້ອ່ານຂອງບັນທຶກນີ້.

ມໍມອນ, ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1839 ໃນລັດອິລິນອຍ. ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນໍ້າມິດຊີຊີບີ, ເກືອບເປັນໄລຍະຍາວເຖິງສອງຮ້ອຍໄມ (320 ກິໂລແມັດ) ເລີຍແມ່ນໍ້າຂຶ້ນໄປ ຈາກເມືອງເຊັ້ນຫລຸຍ.

ເພາະການຂົ່ມເຫັງຢູ່ໃນລັດມີເຊີຣີ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປທາງພາກເໜືອທີ່ໄກປະມານສອງຮ້ອຍໄມ, ຂ້າມແມ່ນໍ້າມິດຊີຊີບີ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາລັດອິລິນອຍ, ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນສະພາບທີ່ໜ້າພໍໃຈ. ໃນທີ່ສຸດ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊື້ທີ່ດິນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ພັດທະນາຂອງເມືອງຄອມເມິສ. ທີ່ດິນຕອນນີ້ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນບຶງ ແລະ ມີອາຄານຕັ້ງຢູ່ສອງສາມບ່ອນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດູດນໍ້າອອກຈາກບຶງ ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂຶ້ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຍ້າຍຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄປຢູ່ໃນເຮືອນນ້ອຍທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ. ຊື່ຂອງເມືອງຄອມເມິສໄດ້ປ່ຽນເປັນເມືອງນາວູ, ຕາມພາສາເຮັບເຣີ ສຳລັບຄຳວ່າ “ສວຍງາມ.”

ຫລາຍພາກໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຂຽນຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124-129; 132; 135). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124:26-27). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະເຕກຂອງຊີໂອນຂຶ້ນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນປີ 1846. ເພາະການຂົ່ມເຫັງນີ້, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກເຂດນີ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ.

ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພື້ນທີ່ເຮັດຮົ້ວສວນທີ່ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່, ບ່ອນທີ່ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 128:20).

ມິວສຸມ, ການມິວສຸມ. ເບິ່ງ ການມິວສຸມລັບ

ໄມ້ກາງແຂນ. ເບິ່ງ ຄຶງ, ການຄຶງ; ໂຄລະໂຄທາ; ສິນລະລຶກ; ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫລັກໄມ້ທີ່ໃຊ້ຄຶງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຣກ 15:20-26). ຫລາຍຄົນຢູ່ໃນໂລກຕອນນີ້ຄິດວ່າມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການຄຶງ ແລະ ການເສຍສະລະຊິດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍສຳລັບການຄຶງ ແລະ ການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄວ້ແລ້ວ—ນັ້ນຄືເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນໍ້າຂອງສິນລະລຶກ (ມທ 26:26-28; ຄພ 20:40, 75-79). ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດຈົນວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດຕົນເອງຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂຄ່ທັງໝົດຂອງໂລກ ແລ້ວຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ປຈສ, ມທ 16:25-26 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ຈຶ່ງແບກໄມ້ກາງແຂນ, ແລ້ວຕາມເຮົາມາ,

ມຣກ 10:21 (3 ນຟ 12:30; ຄພ 23:6). ພຣະ ເຢຊູໄດ້ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ປະທັບລົງ ເບື້ອງຂວາພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮສ 12:2.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນຟ 11:33. ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນ ມໍລະດົກ, 2 ນຟ 9:18. ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ ສົ່ງເຮົາມາເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງ ໄມ້ກາງແຂນ, 3 ນຟ 27:14–15.

ຄົນໃດທີ່ຈະບໍ່ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຂົາ ແລະ ຕິດຕາມເຮົາໄປ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນຈະບໍ່ລອດ, ຄພ 56:2.

ຈົ່ງເບິ່ງບຸດມະນຸດຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງ ແຂນ, ມຊ 7:55.

ຍັງ, ບຣິກຳ

ອັກຄະສາວົກໃນຍຸກສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເປັນປະທານຄົນທີ່ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເພິ່ນໄດ້ນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປທາງ ຕາເວັນຕົກຈາກເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ຫາ ຮ່ອມພູເມືອງເຊົາເລັກ ແລະ ເປັນກຸ່ມຕັ້ງຖິ່ນ ຖານທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ໃນພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງສະ ຫະລັດອາເມຣິກາ.

ບຣິກຳ ຍັງ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປະທານຂອງ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ຄພ 124:127. ບຣິ ກຳ ຍັງ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງສຳລັບວຽກງານຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຖືກບົດຈາກການເດີນທາງໄປທົ່ວ ໃນອະນາຄົດ, ຄພ 126. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ແນະນຳບຣິກຳ ຍັງ ເຖິງວິທີຈັດລະບຽບໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ສຳລັບການເດີນທາງໄປຫາພາກ ຕາເວັນຕົກ, ຄພ 136. ບຣິກຳ ຍັງ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຖືກໂປດປານ ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53.

ຢາໂກໂບ, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (ຄລຕ 1:19) ແລະ ເປັນອ້າຍຂອງ ໂຢເຊັບ, ຊີໂມນ, ຢູດາ ແລະ ນ້ອງສາວຫລາຍ ຄົນ (ມທ 13:55–56; ມຣກ 6:3; ຢູດາ 1:1).

ລາວຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອີກວ່າ ເປັນຢາໂກໂບຜູ້ທີ່ ທຸ່ງໆທຳ ແລະ ມີຕຳແໜ່ງທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະ ໜາຈັກ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (ກຈກ 12:17; 15:13; 1 ກຫ 15:7; ຄລຕ 2:9–12). ບາງທີລາວໄດ້ ເປັນຜູ້ຂຽນສານຂອງຢາໂກໂບ.

ສານຂອງຢາໂກໂບ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ສະບັບຕົ້ນແມ່ນເປັນຈົດໝາຍ ທີ່ຂຽນເຖິງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວ ແລະ ບາງທີອາດ ຖືກຂຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ສານນີ້ບັນຈຸຄວາມ ແຈ່ມແຈ້ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ທາງສາດສະໜາ, ລວມທັງຄວາມສຳຄັນຂອງ ຄຳແນະນຳໃນ ບົດທີ 1 ທີ່ວ່າຖ້າຫາກຄົນໃດ ຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຄົນນັ້ນທູນຖາມພຣະ ເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ (ຢກບ 1:5– 6; ຈສ—ປ 1:9–20). ບົດທີ 2 ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສັດທາ ແລະ ວຽກງານ. ບົດທີ 3–4 ກ່າວເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການບັງຄັບລິ້ນ ແລະ ຕັກ ເຕືອນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກ່າວຄຳບໍ່ດີຕໍ່ ກັນ. ບົດທີ 5 ໄດ້ຊຸກຍູ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ມີຄວາມອິດທິນ ແລະ ທີ່ຈະເອີ້ນແອວເດີເພື່ອ ໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ມັນຍັງສິດສອນອີກ ເຖິງພອນເລື່ອງການຊ່ວຍປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຄົນອື່ນໆ.

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງເສເບດາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ລາວເປັນອ້າຍຂອງໂຢຮັນ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງ ໃນບັນດາອັກຄະສາວົກສາມຄົນທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເລືອກ ໃນໂອກາດພິເສດໂດຍສະເພາະ: ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄົນມາມີຊີວິດ ອີກ (ມຣກ 5:37), ຕອນປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1; ມຣກ 9:2; ລກ 9:28), ແລະ ທີ່ສວນ ເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:37; ມຣກ 14:33). ພ້ອມ ດ້ວຍເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ, ລາວໄດ້ຟື້ນຟູຖານະ ປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກຄົນມາສູ່ແຜ່ນ ດິນໂລກ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງໃຈເຊັບ ສະມິດ

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ

ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄທ 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:72).

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກສະສາວິກສິບສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ 6:15; ກກງ 1:13).

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ເບິ່ງ ລີໄຮ,

ບົດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ເປັນຜູ້ຂຽນຄຳເທດສະໜາຫລາຍບົດຢູ່ໃນໜັງສື 2 ນີໄຟ ແລະ ຢາໂຄບ (2 ນຟ 6–11; ຢຄ 1–7).

ໜັງສືຢາໂຄບ: ໜັງສືເຫລັ້ມທີສາມຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1 ບອກວ່າ ນີໄຟໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນຜູ້ຄົນ. ບົດທີ 2–4 ຄຳເທດສະໜາແນະນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ມີຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ. ຢາໂຄບຍັງໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາພຣະຜູ້ໂຖ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນກ່ຽວກັບວ່າ ເປັນຫຍັງຊາວອິດສະຣາເອນບາງຄົນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ ແລະ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. ບົດທີ 5–6 ບັນຈຸປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ ແລະ ພາລະກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 7 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ເຊເຣັມ ທີ່ກະບົດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃຈໂດຍປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ.

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ. ເບິ່ງ ອິດສະ

ຣາເອນ; ອີຊາກ; ເອຊາວ ນຳອີກ

ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ; ລູກຊາຍຝາແຝດຜູ້ນ້ອງຂອງອີຊາກ ແລະ ນາງເຣເບກາ (ປຖກ 25:19–26). ຢາໂຄບໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກິກາຈາກເອຊາວ ອ້າຍຂອງລາວ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະຄວາມມີຄຳຄວນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານໃນພັນທະ

ສັນຍາ, ໃນຂະນະທີ່ເອຊາວກຽດຊັງສິດທິຂອງອ້າຍກິກາຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານນອກພັນທະສັນຍາ (ປຖກ 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; ຮຮ 12:16).

ເຣເບກາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເອຊາວຈະຮັບໃຊ້ຢາໂຄບ, ປຖກ 25:23. ໄດ້ຊື້ສິດທິຂອງອ້າຍກິກາຈາກເອຊາວ, ປຖກ 25:29–34. ໄດ້ຜົນເຫັນຂັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ປຖກ 28. ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງເລອາ ແລະ ນາງຣາເຊັນ, ປຖກ 29:1–30. ມີລູກຊາຍສິບສອງຄົນ ແລະ ລູກສາວໜຶ່ງຄົນ, ປຖກ 29:31–30:24; 35:16–20. ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງບິນຣາ ແລະ ນາງສີລະປາ, ປຖກ 30:3–4, 9. ໄດ້ປ່ຽນຊື່ເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ປຖກ 32:28. ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ, ປຖກ 32:30. ຮັກໂຍເຊັບຫລາຍ, ປຖກ 37:3. ໄດ້ໄປປະເທດເອຢິບກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 46:1–7. ໄດ້ອວຍພອນລູກຊາຍ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 49. ໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 49:33. ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ທຸກວັນນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຢູ່ສະຫວັນ, ຢູ່ພ້ອມກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ, ຄທ 132:37.

ຢາຄູດ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ຢາເຟດ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ນຳອີກ

ລູກຊາຍກິກາຂອງໂນອາ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ມຊ 8:12).

ໂນອາມີລູກຊາຍຊື່ ຢາເຟດ, ປຖກ 5:32 (ປຖກ 6:10; ມຊ 8:12). ຢາເຟດ ແລະ ເມຍຂອງລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອຂອງໂນອາ, ປຖກ 7:13. ຢາເຟດໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອ, ປຖກ 9:18. ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຢາເຟດໃຫ້ມີເຊື້ອສາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ປຖກ 9:27.

ຢາເຣັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ; ຢາເຣັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ເປັນຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ໄດ້ນຳພາຜູ້

ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄປຈາກທໍບາເບນ ໄປທາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນຊືກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1:33-2:1).

ຢາເຮັດໄດ້ຂໍໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງລາວອະທິຖານເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຄອບຄົວເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພູເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າສັບສົນ, **ອທ 1:34-37**. ໄດ້ເດີນທາງໄປທາທະເລ ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສີ່ປີ, **ອທ 2:13**. ໄດ້ຂີ່ເຮືອໄປທາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, **ອທ 6:4-12**.

ຢາເຮັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຮັດ; ຢາເຮັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ. ເພິ່ນກັບອ້າຍຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງປະຊາຊາດຢາເຮັດເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນອອກໄປຈາກທໍບາເບນ ໄປທາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນຊືກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1-6). ເພິ່ນເປັນຊາຍທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົນວ່າເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຄພ 17:1). ເລື່ອງລາວຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືອີເທີ.

ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອທ 1:34**. ເປັນເພາະສັດທາຂອງເພິ່ນ, ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດຈຶ່ງໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອທ 3:6-9** (ອທ 12:20). ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງພຣະກາຍທາງວິນຍານແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ, **ອທ 3:13-20**. ບໍ່ເຄີຍມີເລື່ອງໃດທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າເລື່ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ, **ອທ 4:4**. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເລື່ອງກະສັດ, **ອທ 6:22-23**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງທຸກສິ່ງທັງໝົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ, **ອທ 12:21**. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຊຽນ, **ອທ 12:24**. ຜ່ານສັດທາ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ຍ້າຍພູຊີຣິນ, **ອທ 12:30**.

ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ. ເບິ່ງ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ສັດທາ ນຳອີກ

ຄວາມຢ້ານກົວສາມາດມີຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ: (1) ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າຄືການຮູ້ສຶກຄາລະວະ ແລະ ຢ່າເກງພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ; (2) ທີ່ຈະຢ້ານກົວມະນຸດ, ສິ່ງອັນຕະລາຍທາງມະຕະ, ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນຄວາມເກງກົວ ແລະ ຢ້ານສິ່ງເທລຳນັ້ນຫລາຍ.

ຄວາມຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ: ຜູ້ຂ້າຄິດວ່າໃນທີ່ນີ້ຈະບໍ່ມີໃຜຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, **ປຖກ 20:11**. ຈົ່ງຢ່າເກງໃຫ້ກງດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 6:13** (ຍຊ 24:14; 1 ຊມອ 12:24). ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ, **ພສສ 2:11**. ການຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຕິບັນຍາ, **ພສສ 111:10**. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຈົ່ງຫລີກໜີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, **ສພສ 3:7**. ຖ້າທ່ານຢ່າເກງພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງກໍຈະເປັນໄປໂດຍດີ, **ປຍຈ 8:12**.

ຈົ່ງອິດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມພົ້ນ ດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ ແລະ ຕົວສົນ, **ຟລປ 2:12**. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສັນລະເສີນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, **ພນມ 14:7** (ຄພ 88:104).

ສາດສະດາໄດ້ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອນ 1:23**. ແອວມາ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ແອວ 36:7**. ໃຫ້ເຮັດວຽກຂອງຄວາມລອດໃຫ້ຕົນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຕົວສົນ, **ມມ 9:27**.

ຄົນທີ່ບໍ່ຢ້ານກົວເຮົາ, ເຮົາຈະລົບກວນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວສົນ, **ຄພ 10:56**. ຄົນທີ່ຢ້ານກົວເຮົາຈະເຝົ້າຄອຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາຂອງບຸດມະນຸດ, **ຄພ 45:39**.

ຄວາມຢ້ານກົວມະນຸດ: ຢ່າຢ້ານເພາະເຮົາຄອຍເຝົ້າຮັກສາເຈົ້າ, **ປຖກ 26:24** (ອຊຍ

ຢາຮ້າງ

41:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ: ຢາສູ່ຢ້ານ, **ຈບຊ 14:9**. ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ: ຝ່າຍຂອງ ພວກເຮົາມີຫລາຍກວ່າ, **2 ກສ 6:16**. ຂ້າພຣະ ອົງຈະບໍ່ຢ້ານ ມະນຸດລ້າງເຮັດຫຍັງໃຫ້ໄດ້ ແດ່, **ພສສ 56:4**. ຢາສູ່ຢ້ານເມື່ອຄົນກ່າວຫຍໍ້ ຫຍິນນິນທາ, **ອຊຢ 51:7** (2 ນພ 8:7).

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຢ້ານກົວໃຫ້ ແກ່ເຮົາ, **2 ຕມທ 1:7**. ຄວາມຮັກອັນຄົບບໍລິບູນ ກໍຂັບໄລ່ຄວາມຢ້ານທຸກຢ່າງອອກໄປ, **1 ຢຮ 4:18** (ມຣນ 8:16).

ພວກລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານ ຄວາມຕາຍ, **ແອວ 56:46-48**. ຄວາມຢ້ານກົວ ຕໍ່ຄວາມຕາຍເຕັມອົກຂອງຄົນຊົ່ວ, **ມມ 6:7**. ຢາຢ້ານກົວຕໍ່ອຳນາດຂອງມະນຸດ, **ມຣນ 8:16**.

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 3:7** (ຄພ 30:1, 11; 122:9). ຢາ ຢ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ, **ຄພ 6:33**. ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງຢ້ານ, **ຄພ 10:55**. ຖ້າຫາກພວກ ເຈົ້າຕຽມພ້ອມ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວ, **ຄພ 38:30**. ບົດເບື້ອງຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກ ຕົນ, **ຄພ 67:10**. ຈົ່ງເບີກບານເຖິດ, ແລະ ຢາ ສູ່ຢ້ານ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກ ເຈົ້າ, **ຄພ 68:6**. ຢາຢ້ານກົວສັດຕູຂອງພວກ ເຈົ້າ, **ຄພ 136:17**.

ຢາຮ້າງ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ ນຳ ອີກ

ການສິ້ນສຸດຂອງການແຕ່ງງານ ຜ່ານ ອຳນາດຂອງກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ແລະ ຂອງ ຜູ້ນຳພາທາງສາດສະໜາ. ຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຢາຮ້າງຕາມ ເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງ ຂອງຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າ, “ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນ ແບບນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ” (ມທ 19:3-12). ຂໍພຣະ ຄຳພີໄດ້ແນະນຳຕໍ່ຕ້ານການຢາຮ້າງໂດຍທົ່ວ ໄປ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ສາມີພັນລະຍາຮັກແພງ ເອົາກັນໃນຄວາມຊອບທຳ (1 ກຣທ 7:10-12; ຄພ 42:22).

ຍິນຍັນ, ການຍິນຍັນ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ

ຢູດາ, ອ້າຍຂອງຢາໂຄໂບ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນລຸ້ນທຳອິດຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ (ລກ 6:13-16). ບາງທີລາວອາດ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ທາດາຍຜູ້ຮັກຊາດ (ມທ 10:2-4).

ຢູດາ (ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ)

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ພຣະເຢຊູ ແລະ ບາງທີອາດເປັນຜູ້ຂຽນສານ ຂອງຢູດາ (ມທ 13:55; ຢດ 1:1).

ສານຂອງຢູດາ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ປະກອບ ດ້ວຍຈິດໝາຍຈາກຢູດາເຖິງໄພ່ພົນໃດໜຶ່ງ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອໃນສັດທາ. ພວກ ເຂົາອ່ອນແອໂດຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ຜູ້ກ່າວວ່າເປັນຊາວຄຣິດສະຕຽນ ແຕ່ນະມັດ ສະການສາດສະໜາເພກັນທີ່ຜິດສິນທຳ ແລະ ປະກາດວ່າຖືກຍົກເວັ້ນຈາກກົດທີ່ມີສິນທຳ. ຢູ ດາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕື່ນຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍທາງ ວິນຍານ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກເຂົາໃຫ້ຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

ຂ່າວສານທີ່ເດັ່ນໃນຢູດາ ແມ່ນ ຂໍ້ທີ 6, ຊຶ່ງ ກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນສະຫວັນ ແລະ ການຂັບ ໄລ່ລູຊີເຟີ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນອອກໄປ ຈາກສະພາວະກ່ອນມະຕະ (ອຣຮ 3:26- 28), ແລະ ຂໍ້ທີ 14-15, ຊຶ່ງອ້າງເຖິງຄຳທຳນາ ຍຂອງເອນົກ.

ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄໂບ). ເບິ່ງ ຊາວຍິວ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ອິດສະຣາເອນ ນຳ ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍຄົນທີສີ່ ຂອງຢາໂຄໂບກັບນາງເລອາ (ປຖກ 29:35; 37:26-27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). ຢາໂຄໂບ ໄດ້ອວຍພອນຢູດາວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ນຳໂດຍ ທຳມະຊາດ ໃນທຳມະກາງພວກລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄໂບ ແລະ ວ່າຊີໂລ (ພຣະເຢຊູຄຣິດ) ຈະ ເປັນລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:10).

ເຜົາຂອງຢູດາ: ເຜົາຂອງຢູດາໄດ້ເປັນຜູ້ນຳ

ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການອາໄສ. ຄູ່ແຂ່ງຂອງເຜົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າ ເອຟະຣາອິມ. ໂມເຊໄດ້ອວຍພອນເຜົ່າຂອງຢູດາ (ພບຍ 33:7). ຫລັງຈາກການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ເຜົ່າຂອງຢູດາໄດ້ກາຍເປັນອານາຈັກຂອງຢູດາ.

ອານາຈັກຂອງຢູດາ: ໃນການປົກຄອງຂອງ ເຣໂຮໂບອາມ ອານາເຂດຂອງໂຊໂລໂມນໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນສອງອານາຈັກ, ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເພາະຄວາມອິດສາລະຫວ່າງເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ແລະ ຢູດາ. ອານາຈັກພາກໃຕ້, ຫລື ອານາຈັກຢູດາ, ລວມທັງເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເບັນຢາມິນ. ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເປັນຕົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງມັນ. ສ່ວນຫລາຍຜູ້ຄົນກໍຊື່ສັດໃນການນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ ຫລາຍກວ່າອານາຈັກພາກເໜືອ. ຢູດາບໍ່ໄດ້ຖືກໂຈມຕີຈາກອານາຈັກທາງພາກເໜືອ ແລະ ທາງພາກຕາເວັນອອກ, ແລະ ອຳນາດສູງສຸດຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ ຈົນກວ່າຖືກຊາວບາບີໂລນຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ. ອານາຈັກຂອງຢູດາໄດ້ພະຍາຍາມຄົງຢູ່ຈົນເຖິງ 135 ປີຫລັງຈາກອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນທີ່ໂດ່ງດັງ ແລະ ມີອຳນາດກວ່າໄດ້ຕົກໄປ.

ກົງກວ່າຂອງຢູດາ: ນີ້ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີວ່າເປັນບັນທຶກຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ (ອຊຸກ 37:15–19). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອກົງກວ່າຕ່າງໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຄືກັນ. ບັນທຶກທີ່ເປັນພຣະຄຳພີເຫລົ່ານີ້ສົ່ງເສີມກັນແລະກັນ ແລະ ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນປະຈັກພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ປຈສ, ປຖກ 50:24–36 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3; 29).

ຢູດາ ອິສະກາຣີອິດ

ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ມທ 10:4; ມາຣະໂກ 14:10; ໂຢຮັນ 6:71; 12:4).

ນາມສະກຸນຂອງລາວໝາຍເຖິງ “ໄທເກລີໂອດ.” ລາວມາຈາກເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໄທເກລີເລ. ຢູດາໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໄດ້ຮັບເງິນສາມສິບຫລຽນສຳລັບການມອບພຣະຄຣິດໃຫ້ຫົວໜ້າປະໂລຫິດ, **ມທ 26:14–16** (ຊກຍ 11:12–13). ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຈູບ, **ມທ 26:47–50** (ມຣກ 14:43–45; ລກ 22:47–48; ຢຮ 18:2–5). ໄດ້ຜູກຄໍຕາຍ, **ມທ 27:5**. ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສິ່ງຢູດາ, **ລກ 22:3** (ຢຮ 13:2, 26–30). ດາວິດໄດ້ກ່າວເຖິງການທໍລະຍົດຂອງຢູດາຕໍ່ພຣະຄຣິດ, **ກກງ 1:16** (ພສສ 41:9).

ເຢຊີ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບິດາຂອງດາວິດ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຂອງກະສັດທັງໝົດຢູດາ.

ລູກຊາຍຂອງນາງຣຸດ, ໂອເບັດ, ແມ່ນບິດາຂອງເຢຊີ, **ນຮ 4:17, 22**. ບັນພະບຸລຸດຂອງເຢຊີສາມາດນັບຄືນໄປທາງຢູດາ, **1 ຂຄ 2:5–12** (ມທ 1:5–6).

ເຢເຊເບນ. ເບິ່ງ ອາຮາບ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີເດີມຈາກແຜ່ນດິນໂປນີເຊຍ. ນາງເປັນເມຍຂອງອາຮາບ (1 ກສ 16:30–31), ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນຜູ້ໄດ້ປົກຄອງໃນລະຫວ່າງທີ່ເອລີຢາເປັນສາດສະດາ.

ການແຕ່ງງານຂອງເຢເຊເບນກັບອາຮາບ, ຍິ່ງໄປກວ່າເຫດການອື່ນໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາ, ໄດ້ນຳຄວາມຫລົ່ມຈົມມາສູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ; ເຢເຊເບນໄດ້ແນະນຳການນະມັດສະການຮູບບູຊາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງນາງ ແທນການນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13, 19).

ເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນ, **1 ກສ 18:4**. ເຢເຊເບນໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເອລີຢາ, **1 ກສ 19:1–3**. ຄວາມຊົ່ວ

ເຢທະໂຣ

ຮ້າຍຂອງເຢເຊເບນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍທາລຸນ, 2 ກສ 9:30–37.

ເຢທະໂຣ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງມິດີອານໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມອບເຮືອນຫລັງໜຶ່ງໃຫ້ໂມເຊຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອີບ. ລາວຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ເລອູເອນ (ອພຍ 2:18). ຕໍ່ມາໂມເຊໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງເຢທະໂຣຊື່ ສິບໂປລາ (ອພຍ 3:1; 4:18; 18:1–12). ເຢທະໂຣ ໄດ້ສອນໂມເຊໃຫ້ມອບໝາຍ (ອພຍ 18:13–27). ໂມເຊໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຈາກເຢທະໂຣ (ຄພ 84:6–7).

ເຢລຸບບາອານ. ເບິ່ງ ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ກິເດໂອນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຫລັງຈາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ (ຜປ 6:32; 7:1; 9; 1 ຊມອ 12:11).

ເຢຣີໂກ

ເມືອງທີ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍກຳແພງ ໃນທົ່ງພຽງຈຳແດນ 800 ພິດ (245 ແມັດ) ໃຕ້ຄວາມສູງຂອງໜ້າທະເລ. ເຢຣີໂກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມແມ່ນ້ຳ ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາເທື່ອທຳອິດ (ຢຊ 2:1–3; 3:16; 6).

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ມີສົງຄາມຢູ່ທີ່ເຢຣີໂກ, ຢຊ 6:1–20. ໂຢຊວຍໄດ້ສາບແຂ່ງເມືອງເຢຣີໂກ, ຢຊ 6:26 (1 ກສ 16:34). ເມືອງເຢຣີໂກໄດ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ເບັນຢາມິນ, ຢຊ 18:11–12, 21.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປຢັ້ງຢາມເມືອງເຢຣີໂກ ຕອນພຣະອົງເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ມຣກ 10:46 (ລກ 18:35; 19:1).

ເຢຣູຊາເລັມ

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນທຸກວັນນີ້. ມັນເປັນເມືອງທີ່ສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດໃນ

ປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ. ຈຸດທີ່ສັກສິດສຳລັບຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ຊາວຢິວ, ແລະ ມຸດສະລິມ ແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ແລະ ໄດ້ຖືກຢັ້ງຢາມຢາມເປັນປະຈຳໂດຍຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດ. ສ່ວນຫລາຍມັນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນນະຄອນສັກສິດ.

ຄັ້ງໜຶ່ງເຄີຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຊາເລັມ (ປຖກ 14:18; ພສ 76:2), ເຢຣູຊາເລັມເປັນເມືອງຂອງເຢບຸດ ຈົນກວ່າດາວິດໄດ້ຍຶດຄອງ (ຢຊ 10:1; 15:8; 2 ຊມອ 5:6–7), ແລະ ໄດ້ຕັ້ງມັນເປັນເມືອງຫລວງ. ຈົນກວ່າເຖິງເວລານັ້ນສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນຖືກໃຊ້ເປັນເມືອງຢາມຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູ, ປະມານ 2600 ພິດ (800 ແມັດ) ສູງກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ. ມັນຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຫໍ່ອມພູເລິກທຸກດ້ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທາງທິດເໜືອເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງກະສັດດາວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ວັງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະຫວ່າງໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອດັດແປງໃຫ້ເມືອງສວຍງາມຂຶ້ນ, ລວມທັງວັງຂອງກະສັດ ແລະ ພຣະວິຫານ.

ຫລັງຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ ໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ເມືອງເຢຣູຊາເລັມຍັງເປັນເມືອງຫລວງຂອງຢູດາຢູ່ຕໍ່ໄປ. ມັນມັກຖືກສັດຕູເຂົ້າໂຈມຕີເລື້ອຍໆ (1 ກສ 14:25; 2 ກສ 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຮເຊກີຍາ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກາຍເປັນສູນກາງນະມັດສະການທາງສາດສະໜາ, ແຕ່ພາກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນ 320 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., 168 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ 65 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຮໂຣດໄດ້ສ້ອມແປງກຳແພງເມືອງ ແລະ ພຣະວິຫານ, ແຕ່ໃນ ຄ.ສ. 70 ຊາວໂຣມໄດ້ທຳລາຍມັນຈົນພົດສິ້ນ.

ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດຂອງຊາເລັມ, ປຖກ 14:18 (ຮຮ 7:1–2). ເອຊາຢາໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ອຊຢ

52:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສັ່ງສອນຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ມກ 4:2.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກັນແສງກ່ຽວກັບໂຊກຊະຕາຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ມທ 23:37-39 (ລກ 13:34). ເຢຣູຊາເລັມເປັນນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຮຣ 12:22.

ເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກຜູ້ຄົນບໍ່ກັບໃຈ, 1 ນພ 1:4, 13, 18 (2 ນພ 1:4; ຮລມ 8:20). ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ອີກຫລັງຈາກມັນຖືກທຳລາຍ, 3 ນພ 20:46. ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກ, ອທ 13:5.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 5:20. ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາໄດ້ຫລົບໜີໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:21.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມ ແລະ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງດ້ວຍພຣະອົງເອງລະຫວ່າງພັນປີ. ຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກເຮັດໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມຂອງມັນ (ຫຼຸຊ 1:10). ມັນຍັງໝາຍເຖິງນະຄອນສັກສິດນຳອີກ ທີ່ຈະລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຕົ້ນໜຶ່ງພັນປີ.

ຄຳສັ່ງສອນຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ, ມກ 4:2.

ຊີເມືອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແມ່ນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ພນມ 3:12. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນນະຄອນສັກສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ພນມ 21:1-5.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ມັນຈະເປັນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, 3 ນພ 20:22. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນອາເມຣິກາ, ອທ 13:3-6, 10.

ເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງມ, ຄພ 42:9, 35, 62-69. ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ ແລະ ສ້າງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ, ຄພ 45:63-75. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ

ລັດມິເຊິຣີ, ຄພ 84:1-5 (ຄພ 57:1-3). ພຣະເມສານ້ອຍຈະຕັ້ງຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ ແລະ ເທິງນະຄອນສັກສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຄພ 133:56.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ມຊ 7:62.

ເຢເຣມີຢາ. ເບິ່ງ ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ ນຳອີກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ເກີດໃນຄອບຄົວປະໂລທິດ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍໃນຢູດາ ຈາກ 626 ເຖິງ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ໃກ້ສະໄໝຂອງສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ລີໂຮ, ເອເຊກງນ, ໂຮເຊອາ, ແລະ ດານີເອນ.

ເຢເຣມີຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສາດສະດາຕອນມີຊີວິດກ່ອນມະຕະ (ຢມຢ 1:4-5). ໃນໄລຍະປະມານສິ້ນສຸດປີທີ່ເປັນສາດສະດາເພິ່ນໄດ້ສອນຕ້ານຮູບບູຊາ ແລະ ຄວາມອະທຳໃນບັນດາຊາວຢິວ (ຢມຢ 3:1-5; 7:8-10). ເພິ່ນໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ການດູກູກສະເໝີ (ຢມຢ 20:2; 36:18-19; 38:4). ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຊາວຢິວຜູ້ໄດ້ລັກໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ ໄດ້ພາເຢເຣມີຢາໄປດ້ວຍ (ຢມຢ 43:5-6), ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ເປັນບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກແກວ່ງກ່ອນທີ່ໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳ

ທຳນາຍທີ່ມອບໃຫ້ໃນໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຈໄຊຢາ. ບົດທີ 7-20 ເປັນຄຳທຳນາຍໃນສະໄໝຂອງເຢໂຮຍອາກິມ. ບົດທີ 21-38 ກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ. ບົດທີ 39-44 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ແລະ ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດ ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ບົດທີ 45 ບັນຈຸຄຳສັນຍາຕໍ່ບາຣຸກ, ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ, ວ່າຊີວິດຂອງບາຣຸກຈະຖືກຮັກສາໄວ້. ສຸດທ້າຍ, ບົດທີ 46-51 ເປັນຄຳທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊາດຕ່າງໆ. ບົດທີ 52 ເປັນການສະຫລຸບປະຫວັດສາດ. ຄຳທຳນາຍບາງຢ່າງຂອງເຢເຣມີຢາ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ

ເຢໂຣໂບອາມ

ຂອງລາບານ ຊຶ່ງມີໄຟໄດ້ຮັກສາໄວ້ (1 ນພ 5:10-13). ເຢເຣມີຢາກຖືກກ່າວເຖິງສອງເທື່ອ ອື່ນອີກໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (1 ນພ 7:14; ຣລມ 8:20).

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາຍັງຮ່ວມດ້ວຍການຮັບ ຮູ້ການມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນຊີວິດມະຕະ ແລະ ເຖິງ ການແຕ່ງຕັ້ງກ່ອນເກີດຂອງເຢເຣມີຢາ (ຢມຢ 1:4-5); ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການກັບມາຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນຈາກການກະຈັດກະຈາຍ ຂອງພວກເຂົາ, ການເຕົ້າໂຮມເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ສອງຄອບຄົວສູ່ຊີໂອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ສວຍງາມ ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊາວຢູດາ ສາມາດອາໄສຢູ່ຢ່າງປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກ (ຢມຢ 3:12-19); ແລະ ຄຳທຳ ນາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າ ໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນຈາກແຜ່ນດິນທາງ ທິດເໜືອ ໂດຍການສົ່ງ “ຊາວປະມຸງ” ແລະ “ນັກລ່າສັດ” ໄປຊອກຫາພວກເຂົາ (ຢມຢ 16:14-21). ເຫດການນີ້ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ຈະເປັນເຫດການທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ໃຫຍ່ ກວ່າເຫດການທີ່ໂມເຊໄດ້ພາຊາວອິດສະ ຣາເອນອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ (ຢມຢ 16:13-15; 23:8).

ເຢໂຣໂບອາມ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ເປັນ ກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນພາກ ເໜືອ. ເພິ່ນເປັນຄົນໜຶ່ງຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ. ເຢໂຣໂບອາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ນຳພາການປະຕິ ວັດໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອອສາຍຢູດາ ແລະ ຕະກູນ ຂອງດາວິດ.

ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຮູບບູຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນ ນະມັດສະການໃນເມືອງດານ ແລະ ເບັດເອນ, **1 ກສ 12:28-29**. ອາຣີຢາໂດຕິຕຽນເຢໂຣໂບ ອາມ, **1 ກະສັດ 14:6-16**. ເຢໂຣໂບອາມຖືກ ຈີ້ຈຳວ່າເປັນຜູ້ທີ່ນຳປາບອັນຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຊາວ ອິດສະຣາເອນ, **1 ກສ 15:34** (1 ກສ 12:30).

ເຢໂຣຊາຟັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງ ຂອງຢູດາ (1 ກສ 15:24; 22).

ເຢໂຣວາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຮົາເປັນ ນຳອີກ

ພຣະນາມແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຫລື ທີ່ຖືກ ຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ມັນ ຊີ້ບອກ “ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ” (ອພຍ 3:14; ຢຣ 8:58). ເຢໂຣວາເປັນຊື່ກ່ອນມະຕະຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກໃນຖານະ ທີ່ເປັນບຸດຂອງນາງມາຣີ (ມຊຢ 3:8; 15:1; 3 ນພ 15:1-5). ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ, ເມື່ອຄຳ ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ເດີມ, ມັນໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຣວາ.”

ພຣະເຢໂຣວາຄື ພຣະຄຣິດ: ພຣະເຢໂຣວາ ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ (ອພຍ 6:3; ອຣຮ 1:16). ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ໄດ້ສອນວ່າ ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢໂຣວາຂອງ ພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 17:6; 1 ກຣທ 10:1-4). ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໃນພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ ເຫັນພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ນະມັດ ສະການພຣະອົງ (ອທ 3:13-15). ໂມໂຣໂນ ຍັງໄດ້ເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ພຣະເຢໂຣວາ” ນຳ ອີກ (ມຣນ 10:34). ທີ່ພຣະວິຫານເຄິດແລນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ເຫັນ ພຣະເຢໂຣວາທີ່ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ຄພ 110:3-4).

ໂຍຊີຢາ

ກະສັດທີ່ຊອບທຳຂອງຢູດາ ຈາກ 641- 610 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (2 ກສ 22-24; 2 ຂຄ 34- 35). ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ໜັງ ສຶກົດໄດ້ຖືກພິບເຫັນຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 22:8-13).

ໂຍເຊັບ, ກິ່ງງ່າຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຍເຊັບ

ໂຍເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ສາມີຂອງນາງມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະ ເຢຊູ. ໂຍເຊັບເປັນທາຍາດຂອງດາວິດ (ມທ 1:1-16; ລກ 3:23-38) ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ

ນາຊາເຮັດ. ລາວໄດ້ເປັນຄູ່ພັນຂອງນາງມາຣີ. ບໍ່ດົນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຈະແຕ່ງງານກັນ, ທູດຄັບ ຣີເອນໄດ້ມາຢູ່ມາຢາມນາງ, ຜູ້ໄດ້ປະກາດວ່າ ນາງມາຣີໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ລກ 1:26-35). ໂຢເຊັບ ກໍໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແຫ່ງສະຫວັນນິຄົກັນ (ມທ 1:20-25).

ນາງມາຣີເປັນບິດາມານດາຄົນດຽວເທົ່າ ນັ້ນຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະ ເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູ. ແຕ່ຊາວ ຍິວຄິດວ່າໂຢເຊັບເປັນບິດາຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ນັບຖືລາວເປັນບິດາຂອງ ພຣະອົງ (ລກ 2:48, 51). ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເຕືອນ ດ້ວຍຄວາມຝັນຈາກສະຫວັນ, ໂຢເຊັບ ຈຶ່ງ ໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ ໂດຍ ການທີ່ໄປປະເທດເອຍິບ (ມທ 2:13-14). ຫລັງຈາກເຮໂຣດໄດ້ຕາຍໄປ, ທູດໄດ້ແນະນຳ ໂຢເຊັບໃຫ້ພາພຣະຄຣິດກັບຄືນໄປອິດສະຣາ ເອນ (ມທ 2:19-23).

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາ ເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກົກຂອງ ຢາໂຄບກບນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:22-24; 37:3).

ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບເອົາສິດທິຂອງອ້າຍກົກຂອງ ລາວໃນອິດສະຣາເອນ ເພາະວ່າຮູເບັນ, ລູກ ຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນທຳອິດ, ໄດ້ ສູນເສຍສິດທິພິເສດໄປໂດຍການລ່ວງລະເມີດ (1 ຂຄ 5:1-2). ເພາະລາວມີຄຳຄວນພໍ, ໂຢເຊັບ, ໂດຍທີ່ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບ ກັບເມຍຄົນທີສອງ, ລາວຈຶ່ງເປັນຄົນທີສອງ ສຳລັບພອນນີ້. ໂຢເຊັບຍັງໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ ຂອງລາວນຳອີກ ບໍ່ດົນກ່ອນຢາໂຄບໄດ້ເສຍ ຊີວິດໄປ (ປຖກ 49:22-26).

ໂຢເຊັບໄດ້ເປັນຊາຍທີ່ມີຄຸນສົມບັດດີ, ເປັນ ຊາຍທີ່ “ຮອບຄອບ ແລະ ສະຫລາດ” (ປຖກ 41:39). ການປະຕິເສດຂອງລາວຕໍ່ເມຍຂອງ ໂປຕີຟາ ເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງສັດທາ, ພົມມະຈັນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນຕົວ (ປຖກ 39:7-12). ໃນ

ປະເທດເອຍິບ, ເມື່ອໂຢເຊັບໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນ ເອງໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຮູ້ວ່າ ລາວ ເປັນໃຜ, ລາວໄດ້ຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະ ກ່າວໂທດ ສຳລັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບ ລາວ. ລາວໄດ້ເຊື່ອວ່າ ການກະທຳຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອລາວໃຫ້ບັນລຸພຣະປະສົງ ແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 45:4-15).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ເປີດເຜີຍພາ ລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄອບຄົວຂອງ ໂຢເຊັບໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ປຖກ 50:24- 38 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3:3-24; 3 ນພ 20:25-27).

ຢາໂຄບຮັກໂຢເຊັບຫລາຍ ແລະ ໄດ້ຕັດເລື່ອ ລ່າມມີແຂນຜົນໜຶ່ງ ທີ່ມີຫລາຍສີໃຫ້ລາວ, ປຖກ 37:3. ເພາະຄວາມອິດສາ ພວກອ້າຍຂອງ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເກີດມີຄວາມກຽດຊັງລາວຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າລາວ, ແຕ່ໄດ້ຂາຍ ລາວໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າແທນ, ຜູ້ກຳລັງເດີນທາງໄປ ປະເທດເອຍິບ, ປຖກ 37:5-36. ໃນປະເທດ ເອຍິບ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຢເຊັບຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ປົກຄອງຊັບ ສິນໃນເຮືອນຂອງໂປຕີຟາ, ປຖກ 39:1-4. ເມຍ ຂອງໂປຕີຟາໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ບອກວ່າໂຢເຊັບໄດ້ ພະຍາຍາມຍົວຢວນນາງ; ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກກ່າວ ຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ປຖກ 39:7-20. ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນຂອງຫົວໜ້າພະນັກ ງານເຮັດເຫລົ້າອະຫຼຸນ ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານ ເຮັດເຂົ້າຈີ່ຂອງຟາໂຣ, ປຖກ 40. ຟາໂຣໄດ້ ເກີດມັກຂອບໂຢເຊັບ ເພາະໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ ຄວາມຝັນອັນໜຶ່ງໃຫ້ຟາໂຣ; ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊັບໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວ ເອຍິບ, ປຖກ 41:14-45. ເອຟະຣາອິມ ກັບ ມາ ນາເຊ ໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 41:50-52. ໂຢເຊັບ ໄດ້ພົບເຫັນພໍ່ ແລະ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ຄືນອີກ, ປຖກ 45-46. ໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດ ໄປຢູ່ໃນປະເທດເອຍິບ ຕອນມືອາຍຸໄດ້ 110 ປີ, ປຖກ 50:22-26.

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣີມາທາຍ

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣີມາທາຍເປັນສະມາຊິກ

ໂຢຊວຍ

ຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນສານເຮດຣິນ, ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ຊື່ສັດ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນການປະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ. ຫລັງຈາກການຄົງ, ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນເອົາຜ້າລິນິນທີ່ຂາວສະອາດມາຫໍ່ພຣະສົບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເອົາໄປຝັງໄວ້ໃນອຸບມຸງຂອງໂຢເຊັບເອງ (ມທ 27:57-60; ມຣກ 15:43-46; ລກ 23:50-53; ຢຮ 19:38-42).

ໂຢຊວຍ. ເບິ່ງ ເຢຣີໂກ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ນຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບກ່ອນລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນລັກໜີໄປ (ຈບຊ 14:26-31). ເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍກາເຫລັບ ໄດ້ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກນັກສືບສືບສອງຄົນ ທີ່ຖືກສົ່ງໄປການາອານ. ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໃຫ້ການລາຍງານດີກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (ຈບຊ 13:8, 16-33; 14:1-10). ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຕອນມືອາຍຸໄດ້ 110 ປີ (ຍຊ 24:29). ໂຢຊວຍໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງການເປັນສາດສະດານັກຮັບທີ່ອຸທິດຕົນ.

ພຣະທຳໂຢຊວຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ຊື່ວ່າໂຢຊວຍເພາະວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນ. ບົດທີ 1-12 ບັນລະຍາຍການຍຶດເອົາການາອານ; ບົດທີ 13-24 ບອກເຖິງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ແບ່ງແຍກແຜ່ນດິນ ແລະ ຄຳແນະນຳເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງໂຢຊວຍ.

ສອງຂໍ້ທີ່ເດັ່ນຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢຊວຍ ແມ່ນພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເພິ່ນຕັ້ງໃຈຕຶກຕອງອ່ານພຣະຄຳພີ (ຍຊ 1:8) ແລະ ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງໂຢຊວຍ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຍຊ 24:15).

ໂຢນາ. ເບິ່ງ ນິເນເວ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ສັງສອນເລື່ອງການກັບໃຈຢູ່ເມືອງນິເນເວ (ຍນ 1:1-2).

ພຣະທຳໂຢນາ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ທີ່ບອກເຖິງປະສົບການໃນຊີວິດຂອງໂຢນາ. ບາງທີໂຢນາບໍ່ໄດ້ຂຽນປຶ້ມດ້ວຍຕົນເອງ. ເມື່ອໃນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະທຳໂຢນາ ແມ່ນວ່າພຣະເຢໂຮວາປົກຄອງໃນທຸກບ່ອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊາດໃດ ຫລື ບຸກຄົນໃດ.

ໃນ ບົດທີ 1, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຢນາໃຫ້ສັ່ງສອນຢູ່ເມືອງນິເນເວ. ແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, ໂຢນາໄດ້ໜີຂຶ້ນເຮືອໄປ ແລະ ຖືກປາໄທຍກິນກິນ. ໃນ ບົດທີ 2, ໂຢນາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປາໄດ້ຄາຍໂຢນາອອກໄວ້ເທິງດິນບ່ອນແຫ້ງ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າ ໂຢນາໄດ້ໄປເມືອງນິເນເວ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການຕົກຂອງມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈ. ໃນ ບົດທີ 4, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນໂຢນາທີ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ການທີ່ໂຢນາໄດ້ຖືກປາກົນກິນ ໄດ້ເປັນສັນຍາລັກບອກເຫດການລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນເອງ (ມທ 12:39-40; 16:4; ລກ 11:29-30).

ໂຢນາທານ. ເບິ່ງ ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ; ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂຢນາທານເປັນເພື່ອນສະໜິດຂອງດາວິດ (1 ຊມອ 13-23; 31).

ໂຢບ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊາຍທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນສາຫັດ ແຕ່ຍັງຊື່ສັດຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງເພິ່ນ ໃນພຣະເຈົ້າຢູ່. ເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນຖືກບອກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢບ.

ພຣະທຳໂຢບ: ເຖິງແມ່ນວ່າໜັງສືນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໂຢບ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳຖາມທັງໝົດວ່າເປັນຫຍັງໂຢບ (ຫລືຄົນອື່ນໆ) ທົນທຸກທໍລະມານກັບຄວາມເຈັບ

ປວດ ແລະ ການສູນເສຍຄອບຄົວ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນໄປ. ໜັງສືບອກໄວ້ວ່າ ການມີຄວາມທຸກທໍລະມານບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດບາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດໃຊ້ຄວາມທຸກທໍລະມານເພື່ອເປັນປະສົບການ, ໃຫ້ມີລະບຽບວິໄນ, ແລະ ເພື່ອແນະນຳ ເຊັ່ນດຽວກັບການລົງໂທດ (ຄພ 122).

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນດ້ວຍກັນ. ບົດທີ 1-2 ເປັນຄຳນຳເຂົ້າສູ່ເລື່ອງ. ບົດທີ 3-31 ເລື່ອງລາວຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການສົນທະນາກັນລະຫວ່າງໂຢບ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນສາມຄົນຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 32-37 ບັນຈຸຖ້ອຍຄຳຂອງເອລິຊູ, ເພື່ອນຄົນທີສີ່, ຜູ້ໄດ້ປະນາມໂຢບດ້ວຍເຫດຜົນຢ່າງອື່ນ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກເຫດຜົນຂອງໝູ່ເພື່ອນສາມຄົນທຳອິດ. ບົດທີ 38-42 ລົງທ້າຍໜັງສືດ້ວຍການໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ໂຢບວ່າ ເສັ້ນທາງໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນນັ້ນດີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ພຣະທຳໂຢບສອນວ່າ ຖ້າຫາກຄົນໃດມີຄວາມຮູ້ທີ່ສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຄົນນັ້ນຈະສາມາດອົດທົນກັບບັນຫາທີ່ມາເຖິງເຂົາໄດ້. ສັດທາທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຂອງໂຢບໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອອກມາ ທີ່ວ່າ, “ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢູ່” (ໂຢບ 13:15). ໂຢບຍັງຖືກກ່າວເຖິງອີກຢູ່ໃນ ເອເຊກຽນ 14:14; ຢາໂກໂບ 5:11; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121:10.

ໂຢເອນ

ສາດສະດາໃນແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ບໍ່ຮູ້ວັນທີແນ່ນອນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເພິ່ນ—ເພິ່ນອາດມີຊີວິດຢູ່ລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງໂຢເອນ, ກ່ອນ 850 ປີ ກ່ອນຄ.ສ., ແລະ ການກັບຄືນມາຂອງເຜົ່າຢູດາຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

ໜັງສືຂອງໂຢເອນ: ໜັງສືເຈາະຈົງເລື່ອງການທຳນາຍທີ່ໂຢເອນໄດ້ກ່າວຫລັງຈາກແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໄດ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມ

ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ດ້ວຍຕັກແຕນ (ຢອ 1:4-20). ໂຢເອນໄດ້ສັນຍາກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜ່ານການກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າອີກ (ຢອ 2:12-14).

ບົດທີ 1 ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມກັນໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງສົງຄາມ ແລະ ຄວາມຫວ່າງເປົ່າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນໄລຍະພັນປີ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຕໍ່ສູ້ກັນ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນຊີເວີນ.

ເປໂຕໂຕອ້າງເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງໂຢເອນກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ຖອກເຫລົງມາໃນວັນເພິ່ນເຕຄໍສະເຕ (ຢອ 2:28-32; ກຈກ 2:16-21). ທູດໂມໂຣໂນກໍໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ ຄືກັນ (ຈສ—ປ 1:41).

ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ; ພຣະທຳ; ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ; ອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ, ແລະ ເປັນນັ້ງອຸຊາຍຂອງຢາໂກໂບ. ແຕ່ກ່ອນລາວເຄີຍເປັນນັກປະມຸງ (ມຣກ 1:17-20). ບາງທີລາວອາດເປັນສານຸສິດທີ່ບໍ່ບອກຊື່ ຊຶ່ງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ໂຢຮັນ 1:40. ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:21-22; ລກ 5:1-11). ລາວໄດ້ຂຽນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຮັນ, ສານສາມສະບັບ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຢູ່ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນໄຜດລູກສາວຂອງຢາອີໂຣໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ (ມຣກ 5:35-42), ຕອນຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1-9), ແລະ ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:36-46). ໃນການຂຽນຂອງລາວເອງ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຕົນເອງວ່າເປັນສານຸສິດ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຮັກ (ຢຣ 13:23; 21:20) ແລະ ເປັນ “ສານຸສິດອີກຄົນໜຶ່ງ” (ຢຣ 20:2-8). ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາວ ແລະ ອ້າຍຂອງລາວວ່າ ໂບອະເນເຄ, “ລູກພ້າຮ້ອງ” (ມຣກ

ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ

3:17). ມີຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບລາວເລື້ອຍໆຢູ່ໃນ ເລື້ອງລາວກ່ຽວກັບການຄຶງ ແລະ ການຟື້ນ ຄືນພຣະຊົນ (ລກ 22:8; ຢຣ 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). ຕໍ່ມາໂຢຮັນໄດ້ຖືກ ເນລະເທດໄປຢູ່ເກາະບັດໂມ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ ຂຽນ ພຣະທຳພຣະນິມິດ (ພນມ 1:9).

ໂຢຮັນຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆໃນການເປີດ ເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (1 ນພ 14:18–27; 3 ນພ 28:6; ອທ 4:16; ຄພ 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). ເລື້ອງລາວເຫລົ່ານີ້ຍືນຍັນບັນທຶກ ພຣະຄຳພີຂອງໂຢຮັນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຄວາມດີເດັ່ນຂອງລາວ ແລະ ຄວາມ ສຳຄັນຂອງວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ມີໃຫ້ລາວເຮັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນສະໄໝ ຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ ວ່າ ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ ມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໄປ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຈົນເຖິງເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ (ຢຣ 21:20–23; 3 ນພ 28:6–7; ຄພ 7).

ສານຂອງໂຢຮັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຂຽນສານ ສາມສະບັບເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຂອງຕົນ, ແຕ່ ວິທີການຂຽນບົ່ງບອກວ່າຕ້ອງເປັນອັກຄະ ສາວິກໂຢຮັນຢ່າງແນ່ນອນ ທີ່ໄດ້ຂຽນສານ ເຫລົ່ານັ້ນ.

1 ໂຢຮັນ 1 ໄດ້ຕັກເຕືອນໄພພົນຂອງພຣະ ເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ເນັ້ນໜັກວ່າໄພພົນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍການ ເຊື່ອຟັງ ແລະ ແນະນຳພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັກໂລກ. ບົດທີ 3 ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນກາຍເປັນລູກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບົດທີ 4 ອະທິບາຍ ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນ ຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າ ໄພ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຜ່ານ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ.

2 ໂຢຮັນ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບ 1 ໂຢຮັນ. ໃນ ນັ້ນ ໂຢຮັນຊື່ນຊົມເພາະສັດທາຂອງລູກຫລານ ຂອງ “ສຸພາບສະຕິທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.”

3 ໂຢຮັນ ຍັງຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄາໂຢ ສຳ

ລັບຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ລາວຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ.

ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຮັນ: ໃນພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນເປັນພະຍານວ່າ (1) ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ຫລື ພຣະເມຊີອາ, ແລະ (2) ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຣ 20:31). ພາບທີ່ມາຈາກຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ທີ່ ລາວບັນຍາຍໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຮຽບຮຽງຢ່າງ ລະມັດລະວັງ ດ້ວຍຈຸດປະສົງນີ້. ໜັງສືເລີ່ມຕົ້ນ ໂດຍການກ່າວເຖິງສະຖານະຂອງພຣະຄຣິດ ກ່ອນມະຕະ: ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, ພຣະ ອົງໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເປັນ ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງໆ. ພຣະອົງໄດ້ກຳ ເນີດໃນເນື້ອໜັງໃນຖານະພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ ຖືກກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ. ໂຢຮັນໄດ້ຕິດຕາມ ເບິ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ ເຢຊູ, ເນັ້ນໜັກຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ຂອງພຣະອົງ. ລາວໄດ້ຍືນຍັນຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍືນຍັນໂດຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ໂດຍພະຍານ, ໂດຍສາດສະດາ, ແລະ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງ ພຣະຄຣິດເອງ. ໂຢຮັນສອນໂດຍການປຽບ ທຽບລະຫວ່າງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ມືດ, ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຜິດ, ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມານ. ບາງທີຄົງບໍ່ ມີບັນທຶກອື່ນໃດທີ່ປະກາດເຖິງຄວາມສັກສິດ ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຖິງຄວາມຂາດສັດທາ ຂອງຜູ້ບົກຄອງຊາວຢິວຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງເໝືອນ ໜັງສືເຫລົ່ານີ້.

ສ່ວນຫລາຍໂຢຮັນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນ ຢູດາຍ, ໂດຍສະເພາະ ອາທິດສຸດທ້າຍຂອງ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະ ຂອງພຣະອົງ, ໃນຂະນະທີ່ມັດທາຍ, ມາຣະ ໂກ, ແລະ ລູກາ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງໃນ ຄາລີເລ. ຫລາຍສິ່ງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ ໄດ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ມແຈ້ງຂຶ້ນໂດຍການເປີດເຜີຍ ຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 7 ແລະ ຄພ 88:138–141).

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳ ໂຢຮັນ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິ ຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ພຣະທຳພຣະນິມິດ: ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງ ໂຢຮັນ

ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ; ອີລາຍ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຊາຊາຣີຢາ ແລະ ເອລີຊາເບັດ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂຢຮັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຕຽມ ຜູ້ຄົນເພື່ອຍອມຮັບພຣະເມຊີອາ (ຢຣ 1:19–27). ເພິ່ນຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ.

ເອຊາຢາ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວ ກັບພາລະກິດຂອງໂຢຮັນ, ອຊຸຍ 40:3 (ມລກ 3:1; 1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4).

ໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກ ແລະ ຖືກຕັດຫົວ, ມທ 14:3–12 (ມຣກ 6:17–29). ຄັບຣີເອນໄດ້ປະ ກາດການເກີດຂອງໂຢຮັນ ແລະ ການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາຊາຣີຢາ, ລກ 1:5–25. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ ໄດ້ເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ລກ 7:24–28. ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຢຣ 1:29–34. ສານຸສິດຂອງໂຢຮັນໄດ້ ກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຢຣ 1:25–29, 35–42 (ກຈກ 1:21–22). ບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະ ຫັດສະຈັນ, ຢຣ 10:41.

ໂດຍທີ່ໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປ ແຕ່ງຕັ້ງໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວເດີ ຣີ ສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 13 (ຄພ 27:7–8; ຈສ—ປ 1:68–72). ໄດ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໂດຍທູດຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ແປດມື້, ຄພ 84:28.

ຮາເຊັນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ

29–31; 35). ນາງຍັງເປັນແມ່ຂອງໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຢາມິນ ນຳອີກ.

ຮາຟາເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ ນຳອີກ

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ (ຄພ 128:21).

ຮິກດອນ, ຊິດນີ

ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຜູ້ນຳໃນຕອນ ຕົ້ນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບ ການຟື້ນຟູ ໃນລະຫວ່າງປີ 1830 ແລະ ຕົ້ນປີ 1840. ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຕົກໄປ ແລະ ຖືກໄລ່ອອກ ໃນເດືອນ ກັນຍາ ປີ 1844.

ຮູດ. ເບິ່ງ ໂບອາດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກໄພ່ໃຫໂມອາບຂອງ ນາງນາໂອມີ ແລະ ເອລີເມເຫລັກ, ຜູ້ເປັນ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງນາງ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງຮູດໄດ້ແຕ່ງງານກັບພີ່ ນ້ອງຂອງນາງນາໂອມີ ຊື່ ໂອບາດ. ລູກຊາຍ ຂອງເຂົາເຈົ້າຊື່ ໂອເບັດ ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງ ດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ນາງຮູດ ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງງົດງາມ ເຖິງ ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນ ຄົນອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າໃນບັນດາຄົນອິດສະ ຣາເອນ. ນາງຮູດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າອົງເກົ່າ ຂອງນາງ ແລະ ຊີວິດເກົ່າ ແລ້ວໄດ້ມາເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄອບຄົວແຫ່ງສັດທາ ໃນການຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ (ນຮ 1:16).

ພຣະທຳນາງຮູດ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍຊີວິດ ຂອງເອລີເມເຫລັກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ ທີ່ໂມອາບ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງພວກນາງ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງນາໂອມີ ກັບ ນາງຮູດ ໄດ້ໄປເບັດເລເຮັມ. ບົດທີ 2 ອະທິບາຍວ່າ ນາງຮູດໄດ້ເກັບຮວງເຂົ້າເຮ່ຍຢູ່ໃນທົ່ງຂອງ ໂບອາດ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງວິທີທີ່ນາງນາໂອມີ

ຮູເບັນ

ໄດ້ແນະນຳນາງຮູດ ໃຫ້ໄປຫາລານຟາດເຂົ້າ ແລະ ນອນຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງໂບອາດ. ບົດທີ 4 ແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງ ນາງຮູດກັບໂບອາດ. ເຂົາເຈົ້າມີລູກຊາຍຊື່, ໂອເບັດ, ຊຶ່ງດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ເປັນ ຫາຍາດ.

ຮູເບັນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກີກຂອງ ຢາໂຄບນຳນາງເລອາ (ປຖກ 29:32; 37:21-22, 29; 42:22, 37). ເຖິງແມ່ນວ່າຮູເບັນເປັນ ລູກກີກ, ແຕ່ລາວໄດ້ເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກີກ ໄປ ເພາະການບາບ (ປຖກ 35:22; 49:3-4).

ເຜົ່າຂອງຮູເບັນ: ພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບ ໃຫ້ແກ່ຮູເບັນ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມະການ 49:3 ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:6. ຈຳນວນຄົນໃນ ເຜົ່ານັບມື້ນັບຫລຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ, ແລະ ເຖິງ ແມ່ນເຜົ່ານີ້ຍັງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ມີຄວາມ ສຳຄັນຫລາຍທາງການເມືອງ. ສິດທິຂອງອ້າຍ ກີກຂອງຮູເບັນໄດ້ຕົກຢູ່ທີ່ໂອເຊັບ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງລາວ ເພາະວ່າໂອເຊັບໄດ້ເປັນ ລູກກີກຂອງຢາໂຄບນຳນາງຮາເຊັນເມຍຄົນທີ ສອງ (1 ຂຄ 5:1-2).

ເຣເບກາ. ເບິ່ງ ອີຊາກ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອີຊາກ, ປີຕຸ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 24-27). ເຣເບກາໄດ້ເປັນແມ່ຂອງ ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ (ປຖກ 25:23-26).

ເຣໂຮໂບອາມ. ເບິ່ງ ໂຊໂລໂມນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດໂຊ ໂລໂມນ. ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດແທນພໍ່ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ບົກຄອງເປັນເວລາສິບເຈັດປີ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (1 ກສ 11:43; 14:21, 31). ໃນລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ, ອານາຈັກໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກອອກເປັນອານາ ຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ຢູ່ພາກເໜືອ ແລະ ອາ ນາຈັກຂອງຢູດາ ຢູ່ພາກໃຕ້ (1 ກສ 11:31-36; 12:19-20). ເຣໂຮໂບອາມ ໄດ້ບົກຄອງອານາ ຈັກຂອງຢູດາ.

ແຮມີອຳທຳ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ເປັນທີ່ສູງທີ່ຊາວ ໂຊຣຳ, ຊາວນີໄຟທີ່ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ໄດ້ໃຊ້ ອະທິຖານ (ແວວ 31:8-14, 21).

ໂຣມ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນກຸງໂຣມ. ເພິ່ນກຳລັງຄິດຈະໄປຢ້ຽມຢາມເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງມີອັນຕະລາຍແນ່ນອນ. ຖ້າເພິ່ນລອດຊີວິດ ມາໄດ້, ເພິ່ນຫວັງວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ ໂຣມຫລັງຈາກນັ້ນ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈົດ ໝາຍ ແມ່ນຕັ້ງໃຈຈະຕຽມສາດສະໜາຈັກຢູ່ ທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບເພິ່ນ ເມື່ອເພິ່ນ ໄປເຖິງ. ຈົດໝາຍດັ່ງກ່າວຍັງຖືກຖືວ່າ ມີຖອຍ ຄຳຂອງຄຳສອນບາງຢ່າງ ຊຶ່ງເຄີຍໄດ້ຖຽງກັນ ແລະ ໂປໂລນັບຖືວ່າ ເວລານີ້ມັນໄດ້ຍຸດຕິລົງ ແລ້ວ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລຕໍ່ຊາວ ໂຣມ. ບົດທີ 2-11 ບັນຈຸຂໍ້ປະກາດຫລາຍຂໍ້ ກ່ຽວກັບຄຳສອນ ເລື່ອງສັດທາ, ວຽກງານ, ແລະ ພຣະຄຸນ. ບົດທີ 12-16 ບັນຈຸຄຳສອນ ທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ເລື່ອງຄວາມຮັກ, ໜ້າທີ່, ແລະ ຄວາມສັກສິດ.

ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ລັດສະໝີ ພາບຂອງຊັ້ນກາງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ ສູງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ ນຳອີກ

ອານາຈັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຫວັນ. ໃນ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ ຮັບບ່ອນພັກພາອາໄສມີລັ້ນດອນໃນອານາຈັກ ໃດໜຶ່ງທີ່ມີລັດສະໝີພາບແຕກຕ່າງກັນ, ຍົກ ເວັ້ນແຕ່ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ໃນຜາສາດພຣະ ບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາ ມີທີ່ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ, ຢຮ 14:2 (ອທ 12:32). ດວງອາທິດກໍມີຄວາມ ສະຫງ່າງາມຂອງດວງອາທິດໂດຍສະເພາະ, ດວງຈັນກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ດວງດາວກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງອື່ນອີກ,

1 ກອທ 15:40–41. ໂປໂລໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຂຶ້ນທິສາມ, **2 ກອທ 12:2.**

ມີສະຖານທີ່ ທີ່ປາດສະຈາກລັດສະໝີພາບ ແລະ ການລົງໂທດອັນເປັນນິດ, **ຄພ 76:30–38, 43–45.** ມີລັດສະໝີພາບຢູ່ສາມລະດັບ, **ຄພ 76:50–113; 88:20–32.**

ລະບົບເອກະພາບ. ເບິ່ງ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ *ນຳອີກ*

ອົງການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜ່ານອົງການນີ້ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນສະໄໝຂອງການພົ້ນພູສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງບັນຊັບສົມບັດ, ສິ່ງຂອງ, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ, ໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຄພ 51:3; 78:1–15; 104).

ໃນເລື່ອງທາງໂລກຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງເທົາທຽມກັນ, **ຄພ 70:14.** ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເທົາທຽມກັນໃນທຸກສິ່ງ, **ຄພ 78:3–11 (ຄພ 82:17–20).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບລະບົບເອກະພາບເປັນການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, **ຄພ 92:1.** ຈອນ ຈອນສັນ ຄວນກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງລະບົບເອກະພາບ, **ຄພ 96:6–9.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບຄຳແນະນຳທຳໄປສຳລັບການດຳເນີນງານໃນລະບົບເອກະພາບ, **ຄພ 104.** ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ພ້ອມໃຈກັນຕາມສະຫະພາບດັ່ງທີ່ກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງຮຽກຮ້ອງ, **ຄພ 105:1–13.**

ລະບຽບພວກເລວີ. ເບິ່ງ ເພີນຕາຕຸກ *ນຳອີກ*

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫລັກທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສາມາດດຳລົງຊີວິດຕາມເພື່ອກາຍເປັນຄົນສັກສິດ. ຈຸດປະສົງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອສອນກົດເກນແຫ່ງສິນທຳ ແລະ ຄວາມຈິງເລື່ອງສາດສະໜາຂອງກົດຂອງໂມເຊ ໂດຍທາງພິທີການຕ່າງໆ. ໂມເຊເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທຳລະບຽບພວກເລວີ.

ບົດທີ 1–7 ອະທິບາຍເຖິງພິທີການເຜົາຖວາຍ. ບົດທີ 8–10 ບັນຍາຍເຖິງພິທີການທີ່ຮັກສາໃນການອຸທິດຖວາຍຂອງປະໂລຫິດ. ບົດທີ 11 ອະທິບາຍເຖິງສິ່ງທີ່ຄວນກິນ ແລະ ບໍ່ຄວນກິນ ແລະ ສິ່ງໃດສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ບົດທີ 12 ບອກກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງຫລັງຈາກຄອດລູກ. ບົດທີ 13–15 ກົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພິທີການທີ່ບໍ່ສະອາດ. ບົດທີ 16 ບັນຍາຍພິທີການທີ່ຕ້ອງຮັກສາໃນວັນແຫ່ງການຊົດໃຊ້. ບົດທີ 17–26 ບັນຍາຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ອຸທິດພຶດພັນ, ສັດລ້ຽງ, ແລະ ສັດໃຊ້ງານແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລັກ, ການລັກ

ຄືການເອົາບາງສິ່ງໄປຈາກບາງຄົນ ໃນວິທີທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຸງຂອງພຣະອົງສະເໝີວ່າ ບໍ່ໃຫ້ລັກ (ອພຍ 20:15; ມທ 19:18; 2 ນພ 26:32; ມຊຍ 13:22; ຄພ 59:6).

ຈົ່ງທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້ໃນສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະລັກເອົາບໍ່ໄດ້, **ມທ 6:19–21.**

ຊາວນີໂຟເສຍໂຊເພາະຄວາມທະນົງຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ການປຸ້ນຈີ້, ການຂີ້ລັກມັກສົກ, **ຮລມ 4:12.**

ຄົນທີ່ລັກ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:20.** ຄົນທີ່ລັກຈະຖືກສົ່ງໄປຫາກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, **ຄພ 42:84–85.**

ລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີ, ລັດສະໝີພາບມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນຍັງຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນການສັນລະເສີນ ຫລື ການໃຫ້ກຽດ ແລະ ຕໍ່ສະພາບຊີວິດນິລັນດອນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫລື ຕໍ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ

ຈອມໂຍທາຊົງບໍລິສຸດ: ພຣະສະຫງ່າລາສີ
ກໍແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ, **ອຊຢ 6:3** (2 ນພ
16:3).

ຕົວພວກເຮົາຈຶ່ງສະທ້ອນແສງແຫ່ງພຣະ
ສະຫງ່າລາສີ, **2 ກອທ 3:18**.

ພຣະອົງຈະຍົກພໍ່ຂຶ້ນເພື່ອຢູ່ກັບພຣະອົງໃນ
ລັດສະໝີພາບ, **ແອວ 36:28**.

ລັດສະໝີພາບທີ່ໄດ້ຮັບຕອນພື້ນຄືນຊີວິດ
ຈະແຕກຕ່າງກັນອີງຕາມຄວາມຊອບທຳ, **ຄພ
76:50–119**. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ
ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, **ຄພ 93:36**.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດ
ນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, **ມຊ 1:39**. ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງ
ແລະ ລັດສະໝີພາບນັ້ນເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະ
ນາໄດ້, **ຈສ—ປ 1:17**.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ. ເບິ່ງ ລະດັບ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບທີສອງໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ
ໝີພາບ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ ຫລັງຈາກການພິ
ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ໄປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ,
ປຽບເໝືອນລັດສະໝີພາບຂອງດວງເດືອນ,
1 ກອທ 15:40–41.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້
ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ, **ຄພ 76:71–
80**. ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ ລື່ນລັດສະ
ໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, **ຄພ 76:91**. ຄົນທີ່ບໍ່ສາ
ມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນກາງ
ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງບໍ່ໄດ້,
ຄພ 88:23, 30, 38.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ,
ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດນິລັນດອນ; ລະດັບ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບສູງສຸດໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະໝີ
ພາບທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດໄດ້ຮັບຫລັງຈາກຊີວິດນີ້.
ຢູ່ທີ່ນີ້ ຄົນຊອບທຳຈະອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງກໍເປັນຢ່າງໜຶ່ງ,
1 ກອທ 15:40 (ຄພ 76:96). ໄປໂລໄດ້ຖືກຍົກ
ຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ, **2 ກອທ 12:2**.

ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງໄດ້ຖືກສະແດງ ໃຫ້
ເຫັນໃນພາບນິມິດ, **ຄພ 76:50–70**. ຖ້າຫາກ
ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢາກມີສະຖານທີ່ໃນ
ໂລກຊັ້ນສູງ, ແລ້ວເຂົາຕ້ອງຕຽມຕົວ, **ຄພ
78:7**. ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບ
ຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງບໍ່ໄດ້, **ຄພ 88:15–22**.
ໃນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ມີສະຫວັນສາມ
ຊັ້ນ; ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ສຳລັບການໄດ້ຮັບ
ຊັ້ນສູງສຸດ, **ຄພ 131:1–2**. ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍ
ກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍຈະລອດໃນ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ, **ຄພ 137:10**.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ. ເບິ່ງ ລະດັບຂອງ
ລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບຕ່ຳສຸດໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ
ໝີພາບ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ ຫລັງຈາກ
ການພິພາກສາ ເທື່ອສຸດທ້າຍ.

ໄປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງດວງ
ດາວ, **1 ກອທ 15:40–41**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້
ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, **ຄພ 76:81–
90**. ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກຊັ້ນຕ່ຳ ມີຈຳນວນຈົນ
ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງດວງດາວ, **ຄພ 76:109–112**.
ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາ
ຈັກຊັ້ນຕ່ຳ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ
ຕ່ຳບໍ່ໄດ້, **ຄພ 88:24, 31, 38**.

ລັດຖະທຳມະນູນ. ເບິ່ງ ກົດ; ບົກຄອງ, ການ
ບົກຄອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ,
“ລັດຖະທຳມະນູນ” ພາຍເຖິງລັດຖະທຳມະ
ນູນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດົມ
ໃຈຈາກເບື້ອງບົນ ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບ
ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ລັດຖະທຳມະນູນຄວນເປັນໄປເພື່ອນັບຖື, ຄພ 98:5-6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງລັດຖະທຳມະນູນຂຶ້ນ, ຄພ 101:77, 80.

ລັດມິເຊີຣີ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່

ລາຊາໂຮ. ເບິ່ງ ມາທາ; ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງນາງມາທາ ແລະ ນາງມາຣີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳລາວກັບຄືນມາມີຊີວິດ (ຢຮ 11:1-44; 12:1-2, 9-11). ນີ້ບໍ່ແມ່ນລາຊາໂຮຄົນດຽວກັນກັບຄົນຂໍທານ ໃນຄຳອຸປະມາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນ (ລກ 16:19-31).

ລາບານ, ຜູ້ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ໃນວັນເວລາຂອງຄອບຄົວຂອງລີໄຮ. ລາບານໄດ້ຍຶດເອົາຊັບສິນ ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈະຂ້ານີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງລາວ (1 ນພ 3:1-27). ພຣະວິນຍານໄດ້ຊັກຈູງນີໄຟໃຫ້ຂ້າລາບານ ເພື່ອຈະໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກ (1 ນພ 4:1-26).

ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ. ເບິ່ງ ເຣເບກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນາງເລອາ ແລະ ນາງລາເຊັນ, ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ 24:29-60; 27:43-44; 28:1-5; 29:4-29; 30:25-42; 31).

ລາໂມໄນ. ເບິ່ງ ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ກະສັດຊາວເລມັນ ຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໂດຍການອອກແຮງງານ ແລະ ການສອນທີ່ດິນໃຈຂອງອຳໂມນ (ແອວ 17-19).

ລິມໄຮ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີນິບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ກະສັດທີ່ຊອບທຳຂອງຊາວນີໄຟ ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນເປັນ

ລູກຊາຍຂອງກະສັດໂນອາ (ມຊຢ 7:7-9). ກະສັດລິມໄຮໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ (ມຊຢ 21:32). ເພິ່ນໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນສູ່ເຊຣາເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວເຮັບເຣີຜູ້ໄດ້ນຳພາຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມເພິ່ນໜີໄປຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໃນຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ລີໄຮເປັນສາດສະດາຄົນທຳອິດ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ລີໄຮໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ນພ 2:1-4). ເພິ່ນເປັນລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຍິບ (1 ນພ 5:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພາບນິມິດໃຫ້ແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (1 ນພ 8:2-35). ລີໄຮ ແລະ ລູກໆຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງເຮືອ ແລະ ໄດ້ຂັບເຮືອໄປຫາຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (1 ນພ 17-18). ເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄດ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໃໝ່ (1 ນພ 18:23-25). ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ຕາຍໄປ, ລີໄຮໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (2 ນພ 1:1-4:12).

ໜັງສືລີໄຮ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໜັງສືລີໄຮ ຕອນເພິ່ນແປພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມັນເປັນບັນທຶກທີ່ມໍມອນໄດ້ຫຍໍ້ເຂົ້າກັນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງລີໄຮ. ຫລັງຈາກເພິ່ນແປສະບັບຕົ້ນໄດ້ 116 ໜ້າ ຈາກໜັງສືນີ້ແລ້ວ, ໂຈເຊັບໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ມາຕິນ ແຮຣິສ, ຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍໂຈເຊັບຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງເປັນຜູ້ຂຽນໃຫ້ເພິ່ນ ໃນການແປພຣະຄຳພີມໍມອນ. ແລ້ວໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເສຍໄປ. ໂຈເຊັບບໍ່ໄດ້ແປໜັງສືລີໄຮຄືນອີກ ເພື່ອເອົາມາແທນສະບັບຕົ້ນທີ່

ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟ

ໄດ້ເສຍໄປ ແຕ່ໄດ້ແປເລື່ອງລາວອື່ນໆທີ່ກ່ຽວ
ພັນກັນນັ້ນ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກຄຳ (ເບິ່ງ ຄຳນຳ
ຕໍ່ ຄຍ 3; 10). ເລື່ອງລາວອື່ນໆເຫລົ່ານີ້ ເປັນ
ໜັງສືທຶກສະບັບທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີມ່ອນ.

ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ຮີ
ລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາ
ມັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ. ລີໄຮເປັນ
ຜູ້ສອນສາດສະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ຮລມ 3:21;
4:14).

ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າລີໄຮ ເພື່ອໃຫ້ລະນຶກເຖິງບັນ
ພະບຸລຸດຂອງເພີ່ນ, ຮລມ 5:4-6. ພ້ອມດ້ວຍ
ນີໄຟ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ
ໃສ, ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ໄດ້ຖືກລ້ອມດ້ວຍໄຟ,
ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຫລົ່າທູດ, ຮລມ 5:14-48.
ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງທຸກໆມື້, ຮລມ
11:23.

ລີໄຮ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງ
ທັບຂອງຊາວນີໄຟ (ແອວ 43:35-53; 49:16-
17; 52:27-36; 53:2; 61:15-21).

ລິ້ນ. ເບິ່ງ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ
ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບການປາກເວົ້າ. ໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຄວບຄຸມລິ້ນຂອງຕົນ,
ພາຍຄວາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຄວບຄຸມການ
ປາກເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລິ້ນກໍຍັງໝາຍເຖິງ ພາ
ສາ ແລະ ຜູ້ຄົນ ນຳອີກ. ໃນທີ່ສຸດ, ທຸກຫົວເຂົາ
ຈະຄຸລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບ (ອຊຢ
45:23; ຣມ 14:11).

ຢ່າໃຫ້ຄຳເວົ້າຕົວະອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ,
ພສສ 34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນທີ່ລະວັງຄຳເວົ້າ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນບໍ່ມາຕຳ, ສພສ 21:23.

ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ສາມາດຫ້າມລິ້ນຂອງຕົນແລ້ວ
ຫ້າມຂອງຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ຢກບ 1:26.
ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນ
ຄົນດີຄົບຖ້ວນ, ຢກບ 3:1-13. ພຣະກິດຕິຄຸນ
ນີ້ຈະຖືກສັ່ງສອນແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ

ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ພນມ
14:6-7 (2 ນພ 26:13; ມຊຢ 3:13, 20; ຄພ
88:103; 112:1).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດ
ດ້ວຍຊາດ ແລະ ພາສາຂອງຕົນເອງເພື່ອ
ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ 29:8. ແຜ່ນ
ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ,
ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງ
ປວງ, ແອວ 37:4.

ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ ລິ້ນຂອງເຈົ້າຈະມາຍອກ, ຄພ 11:21.
ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດ
ຕິຄຸນໃນຄຳວາຈາຂອງເຂົາເອງ, ຄພ 90:11.

ລູກາ. ເບິ່ງ ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ;
ພຣະທຳ ນຳອີກ

ຜູ້ຂຽນພຣະທຳລູກາ ແລະ ພຣະທຳກິດຈະ
ການໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ເປັນເພື່ອນສອນ
ສາດສະໜາຂອງໂປໂລ. ລາວໄດ້ເກີດນຳພໍ່ແມ່
ຊາວກຣີກ ແລະ ໄດ້ຝຶກຝ່າຍການແພດ (ກລຊ
4:14). ລູກາໄດ້ຮັບການສຶກສາເປັນຢ່າງດີ. ລາວ
ໄດ້ແຈ້ງຕົນເອງວ່າເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງ
ອັກຄະສາວົກໂປໂລ ເມື່ອລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ກັບໂປໂລທີ່ເມືອງໂທອາດ (ກຈກ 16:10-11).
ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳໂປໂລຄືກັນ ທີ່ພິລິປໂປຍ ຕອນ
ໂປໂລເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດ
ທ້າຍ (ກຈກ 20:6), ແລະ ທັງສອງໄດ້ຢູ່ນຳກັນ
ຈົນເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງກຸງໂຣມ. ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳ
ໂປໂລຄືກັນ ໃນລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ
ຢູ່ຄຸກໃນກຸງໂຣມ (2 ຕມທ 4:11). ຕາມທີ່ບອກ
ເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳລູກາ: ເລື່ອງລາວທີ່ລູກາໄດ້ຂຽນ
ເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ພຣະ
ທຳກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກເປັນພາກຕໍ່
ເນື່ອງຂອງພຣະທຳລູກາ. ລູກາໄດ້ຂຽນເລື່ອງ
ລາວກ່ຽວກັບສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູ
ໄວ້ເປັນຢ່າງດີ, ໂດຍສະເໜີພຣະເຢຊູວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທັງຊາວຢິວ ແລະ ຄົນ
ຕ່າງຊາດ. ລາວໄດ້ຂຽນຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳ

ສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພຣະອົງ. ໃນລູກາ ພວກເຮົາເຫັນຕອນດຽວເທົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບການມາຢັ້ງມຢາມຂອງຄົບຮີເອນຕໍ່ຊາຂາຣີຢາ ແລະ ນາງມາຣີ (ລກ 1); ການມາຢັ້ງມຢາມຂອງຄົນລ້ຽງແກະຕໍ່ກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ (ລກ 2:8-18); ພຣະເຢຊູທີ່ພຣະວິຫານຕອນມີອາຍຸໄດ້ສືບສອງພັນສາ (ລກ 2:41-52); ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ (ລກ 10:1-24); ພຣະເຢຊູເທື່ອຍ້ອຍຢາດເປັນເລືອດ (ລກ 22:44); ການສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູກັບພວກນັກໂທດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ລກ 23:39-43); ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກິນປາ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ລກ 24:42-43).

ສຳລັບລຳດັບເຫດການກ່ຽວກັບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ບັນຍາຍໄວ້ຢູ່ໃນພຣະທຳລູກາ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ລູກກົກ. ເບິ່ງ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝຂອງປຸຕູໃນສະໄໝບູຮານ, ລູກຊາຍກົກຈະໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກ (ປຸຕູ 43:33) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳຄອບຄົວຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ. ລູກກົກຕ້ອງມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນີ້ (1 ຂຄ 5:1-2) ແລະ ສາມາດສູນເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໄປໄດ້ເພາະຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

ພາຍໃຕ້ກົດຂອງໂມເຊ, ລູກຊາຍກົກໄດ້ຖືກນັບຖືວ່າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ລູກກົກໄດ້ຮັບມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງພໍ່ (ພບຍ 21:17). ຫລັງຈາກພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ລາວໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະດູແລແມ່ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາວ.

ສັດໂຕເຖິກຫົວປີທຸກໆໂຕກໍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. ສັດທີ່ສະອາດໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະອາດຖືກໂຖ່ຖອນ ຫລື ຂາຍໄປ ຫລື ຂ້າຖິ້ມ (ອພຍ 13:2, 11-13; 34:19-20; ລລວ 27:11-13, 26-27).

ລູກກົກເປັນສັນຍາລັກເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ, ເຕືອນຜູ້ຄົນວ່າພຣະເມຊີອາທິຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະເດັດມາ (ມຊ 5:4-8; 6:63).

ພຣະເຢຊູເປັນລູກກົກຂອງລູກງທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ, ເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາໃນເນື້ອໜັງ, ແລະ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ລູກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍໃນການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ (ກລຊ 1:13-18). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງລູກກົກໃນຊົ່ວມິລັດດອນ (ຄພ 93:21-22).

ຈົ່ງຖວາຍລູກຊາຍກົກຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາ, ອພຍ 22:29. ເຮົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລູກກົກຂອງຊາວອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, ຈບຊ 3:13. ພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນທ່າມກາງພວກນ້ອງຫລາຍຄົນ, ຣມ 8:29. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດກົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ, ຮຮ 1:6.

ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, ຄພ 76:54, 94.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈາກບັນພະບູລຸດ, ແມ່ນແຕ່ສິດທິຂອງລູກກົກ, ອຣຮ 1:3.

ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ. ເບິ່ງ ຮີລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:1-4. ຈົ່ງເຊື່ອໃນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຝ່າຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຢຮ 12:36.

ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ມຊຢ 3:19;

ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ

27:25–26. ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະ ຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຸ 5:7. ຖ້າທ່ານທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລ້ວ ທ່ານຈະເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຣນ 7:19.

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ, ເຮົາ ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ເພື່ອກາຍເປັນບຸດຂອງ ເຮົາ, ຄພ 39:4. ຢ່າສູ່ຢ້ານ, ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ເພາະພວກເຈົ້າເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 50:40–41.

ເຈົ້າເປັນໜຶ່ງໃນເຮົາ, ເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ມຊ 6:68.

ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ມະນຸດ

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະ ຣາເອນ

ລູຊີເຟີ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມ ຈົບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ມານ ນຳອີກ

ຊື່ນີ້ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ສ່ອງສະຫວ່າງ” ຫລື “ຜູ້ ດຳລົງຄວາມສະຫວ່າງ”. ຍັງຮູ້ຈັກກັນວ່າເປັນ ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຂົ້ານຳອີກ. ລູຊີເຟີເປັນພຣະ ບຸດຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ນຳ ພາການກະບົດ ໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ຄຳວ່າ ລູຊີເຟີ ປະກົດພຽງເທື່ອດຽວຢູ່ໃນພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ (ອຊຸ 14:12). ການເປີດເຜີຍຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໄດ້ບອກຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການ ຕົກຂອງລູຊີເຟີ (ຄພ 76:25–29).

ລູຊີເຟີໄດ້ຖືກຊັດລົງຂີ້ດິນ, ອຊຸ 14:12 (ລກ 10:18; 2 ນພ 24:12).

ຫລັງຈາກການຕົກຂອງລາວ, ລາວກາຍ ເປັນຊາຕານ ແລະ ມານ, ຄພ 76:25–29 (ມຊ 4:1–4).

ເລຂາທິການ

ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ ໃຊ້ຄຳ ນີ້ໃນວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໜ້ອຍໜຶ່ງ: (1) ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຂອງສະໝຽນ ຄືການຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳພີລົງ ໄວ້ (ຍມຍ 8:8). (2) ສະໝຽນມັກຖືກກ່າວເຖິງ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ທະນາຍຄວາມ ຫລື ບັນດິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນ ຕັ້ງກົດໝາຍຢ່າງລະອຽດ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນກັບ ສະພາບບ້ານເມືອງໃນສະໄໝຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມທ 13:52; ມຣກ 2:16–17; 11:17–18; ລກ 11:44–53; 20:46–47).

ເລຍໂຮນາ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກກົມທອງເຫລືອງ ທີ່ມີເຂັມສອງດວງຊື່ທາງ—ເປັນເຂັມຊື່ທິດ— ແລະ ເປັນຄຳແນະນຳທາງວິນຍານນຳອີກແກ່ ລີໂຮ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງເພິ່ນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ ຊອບທຳ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາເລຍໂຮ ນາໃຫ້ ແລະ ປະທານຄຳແນະນຳໃຫ້ດ້ວຍໃນ ນັ້ນ.

ລີໂຮໄດ້ພົບເຫັນລູກກົມທອງເຫລືອງທີ່ມີ ເຂັມສອງອັນ ທີ່ຊື່ໄປທາງທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນຄວນໄປ, 1 ນພ 16:10. ລູກກົມ ທຳງານຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, 1 ນພ 16:28–29 (ແອວ 37:40). ເປັນຍາມິນ ໄດ້ມອບລູກກົມໃຫ້ໂມໂຊຢາ, ມຊຸ 1:16. ລູກ ກົມ ຫລື ເຂັມຊື່ທິດ ຖືກເອີ້ນວ່າເລຍໂຮນາ, ແອວ 37:38. ເລຍໂຮນາໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ ກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແອວ 37:43–45.

ພະຍານສາມຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນຕ້ອງ ໄດ້ເຫັນເຂັມຊື່ທິດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລີໂຮ, ຄພ 17:1.

ເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີ ໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮ ກັບນາງຊາໂຣຢາ ແລະ ເປັນອ້າຍກົກຂອງນີ ໄຟ (1 ນພ 2:5). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເລມັນໄດ້ ເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວ ແທນການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ.

ເລມັນໄດ້ຈົມໃຫຍ່ຂອງຕົນ, 1 ນພ 2:11– 12. ໄດ້ກະບົດຕໍ່ນີໄຟ ນັ້ງຊາຍທີ່ຊອບທຳ ຂອງລາວ, 1 ນພ 7:6 (1 ນພ 3:28–29). ບໍ່ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຈາກຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ຢູ່ໃນ ພາບນິມິດຂອງລີໂຮ, 1 ນພ 8:35–36. ຄຳສາບ

ແຂ່ງໄດ້ມາເຖິງເລມັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂອງ
ລາວ, 2 ນຟ 5:21 (ແອວ 3:7).

ເລມູເອນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໄຮ, ບິດາຂອງ
ນີໄຟ; ເລມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງ
ຂອງລີໄຮ ແລະ ອ້າຍຄົນໜຶ່ງຂອງນີໄຟ. ລາວ
ກັບເລມັນໄດ້ຮ່ວມມືກັນຕໍ່ຕ້ານນີໄຟ.

ລີໄຮໄດ້ຕັກເຕືອນເລມູເອນໃຫ້ແນ່ວແນ່,
ເໝືອນດັ່ງຮ່ອມພູ, 1 ນຟ 2:10. ໄດ້ໃຈຮ້າຍ
ໃຫ້ນີໄຟ ແລະ ພັງຄຳຂອງເລມັນ, 1 ນຟ 3:28.
ຊາວເລມູເອນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າກັບບັນດາຊາວ
ເລມັນ, ຢຄ 1:13-14 (ແອວ 47:35).

ເລວີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ;
ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ
ຢາໂຄບ ແລະ ເລອາ (ປຖກ 29:34; 35:23).
ເລວີໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດ
ສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງເລວີ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເລວີ
ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:5-7,
28). ລູກຫລານຂອງເລວີ ໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດໃນຕືກນະມັດສະການຂອງອິດສະ
ຣາເອນ (ຈບຊ 1:47-54). ອາໂຮນເປັນຊາວ
ເລວີ, ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວກໍເປັນປະໂລ
ທິດ (ອພຍ 6:16-20; 28:1-4; 29). ຊາວເລວີ
ໄດ້ຮັບໃຊ້ປະໂລທິດ, ລູກຫລານຂອງອາໂຮນ
(ຈບຊ 3:5-10; 1 ກສ 8:4). ບາງເທື່ອພວກ
ເຂົາໄດ້ເປັນຄົນຫລິ້ນດິນຕີ (1 ຂຄ 15:16;
ນມຍ 11:22); ໄດ້ຂ້າສັດຖວາຍ (2 ຂຄ 29:34;
ອຊຮ 6:20); ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໄດ້ຮັບໃຊ້
ຢູ່ໃນພຣະວິທານ (ນມຍ 11:16). ຊາວເລວີໄດ້
ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອດຳ
ເນີນພິທີການໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາ
ເອນ. ຊາວເລວີເອງກໍໄດ້ຖວາຍເພື່ອລູກຫລານ
ຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 8:11-22); ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນກຳມະສິດພິເສດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຖືກມອບໃຫ້ພຣະອົງແທນການເປັນລູກ
ຫົວປີ (ຈບຊ 8:16). ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ

ແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດສຳລັບໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາ (ຈບຊ 8:7-16). ພວກເຂົາບໍ່ມີແຜ່ນ
ດິນເປັນມູນມໍລະດົກ ໃນການາອານ (ຈບຊ
18:23-24), ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສ່ວນສິບ
(ຈບຊ 18:21), ສິ່ສິບແປດເມືອງ (ຈບຊ 35:6),
ແລະ ສິດທີ່ຈະຮັບການໃຫ້ທານຈາກຜູ້ຄົນໃນ
ເວລາມົງານ (ພບຍ 12:18-19; 14:27-29).

ເລອາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ;
ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກສາວກົກຂອງ
ລາບານ ແລະ ເປັນເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຂອງຢາໂຄບ
(ປຖກ 29). ນາງເລອາໄດ້ກາຍເປັນແມ່ຂອງ
ລູກຊາຍຫົກຄົນ ແລະ ລູກສາວຄົນໜຶ່ງ (ປຖກ
29:31-35; 30:17-21).

ເລອູເອນ. ເບິ່ງ ເຢທະໂຣ

ໂລກ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ; ແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນໂລກ; ສະຖານທີ່ທົດສອບສຳລັບ
ມະນຸດທີ່ເປັນມະຕະ. ເປັນຄຳອຸປະມານທີ່
ໝາຍເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

ການເປັນຢູ່ຢາງມະຕະ: ໃນໂລກນີ້ພວກເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ, ຢສ 16:33.

ຢາສູ່ຢ້ານ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ;
ເພາະໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິ
ບູນ, ຄພ 101:36.

ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ: ເຮົາຈະລົງ
ໂທດ ໂລກເພາະການບາບຂອງພວກເຂົາ,
ອຊຢ 13:11 (2 ນຟ 23:11).

ຖ້າໂລກກຽດຊົງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າ
ໂລກໄດ້ກຽດຊົງເຮົາກ່ອນແລ້ວ, ຢສ 15:18-
19.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ຄືຄວາມ
ຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນຟ 11:36.

ໂລກພວມສຸກອມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄພ
18:6. ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ປາດສະຈາກມົນທົນ
ຂອງໂລກ, ຄພ 59:9. ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ອົດ
ທົນ ຈະເອົາຊະນະໂລກ, ຄພ 63:47. ພວກ

ໂລກວິນຍານ

ເຈົ້າຈະບໍ່ດຳລົງຊີວິດຕາມວິທີຂອງໂລກ, ຄພ 95:13.

ທີ່ສຸດຂອງໂລກ: ເຮົາກຳລັງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆໃນອະດີດຈະຖືກລືມໄລ່ໄປຢ່າງໝົດສິ້ນ, ອຊຸຍ 65:17 (ພນມ 21:1; ຫຼຸຊ 1:10).

ຄາວສິ້ນສຸດໂລກ ເຂົ້ານົກຈະຖືກກວາດເອົາໄປເຜົາໃສ່ໄຟ, ມທ 13:40, 49 (ມລກ 4:1; ຢຄ 6:3).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະນຸຸນຂອງເຮົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟ, ຢຄ 5:77 (ຄພ 64:23-24).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍຊາຕານ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນໃນບັນທຳຍຂອງໂລກ, ຄພ 19:3. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຕາຍ, ແຕ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືນມີຊີວິດຊື່ວ່າອີກ, ຄພ 88:25-26.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເອນົກເຫັນທີ່ສຸດຂອງໂລກ, ມຊ 7:67.

ໂລກວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ທີ່ສຸຂະເສີມ; ນະລົກ

ໂລດ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຮາຮາມ ແລະ ເປັນຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 11:27, 31; ອຣຮ 2:4). ຮາຮາມໄດ້ຕາຍໄປເພາະຄວາມອຶດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອູເຣ (ອຣຮ 2:1). ໂລດໄດ້ໜີຈາກອູເຣໄປກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບເພິ່ນ ໄປທາງການາອານ (ປຖກ 12:4-5). ໂລດໄດ້ເລືອກອາໄສຢູ່ເມືອງໂຊໂດມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາເຕືອນໂລດ ໃຫ້ໜີໄປຈາກເມືອງໂຊໂດມ ກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍມັນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ (ປຖກ 13:8-13; 19:1, 13, 15); ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມຍຂອງໂລດໄດ້ຫັນຫລັງກັບໄປເບິ່ງການທຳລາຍ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ (ປຖກ 19:26). ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບໂລດ (ລກ 17:29; 2 ປຕ 2:6-7). ຊີວິດຂອງລາວຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນ ປຖກ 13, 14, ແລະ 19.

ໂລບ, ຄວາມໂລບ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມໂລບຄືການອິດສາບາງຄົນ ຫລື ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າສຳລັບບາງສິ່ງ.

ຢ່າຢາກໄດ້ຂອງຄົນອື່ນ, ອພຍ 20:17 (ພບຍ 5:21; ມຊຍ 13:24; ຄພ 19:25). ຜູ້ກຽດຊັງການສໍ້ໂກງກໍປົກຄອງດົນນານໄດ້, ສພສ 28:16. ເມື່ອເຂົາຕ້ອງການໄຮ່ນາ ເຂົາກໍຍຶດເອົາໂລດ, ມກ 2:2.

ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນໄວ້ໃຫ້ເວັ້ນຈາກຄວາມໂລບ, ລກ 12:15. ກົດບັນຍັດທ້າມວ່າ ຢ່າໂລບ, ຮມ 7:7. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນຄົນຈະເຫັນແກ່ເງິນຄຳ, 2 ຕມທ 3:1-2.

ເມື່ອລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ, ລາວຈຶ່ງມີຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, 1 ນຟ 3:25.

ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກໂລບຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າເອງ, ຄພ 19:26. ໃຫ້ເຊົາລັກໂລບ, ຄພ 88:123. ຢ່າໂລບເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 136:20.

ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. ເບິ່ງ ມານ; ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ການທົດສອບຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນວ່າຈະເລືອກຄວາມດີ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ; ການລໍ້ໃຈໃຫ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕິດຕາມຊາຕານ ແທນທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ.

ຂໍຢ່າພາຂ້າມອຍເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຊົ່ວຮ້າຍ, ມທ 6:13 (3 ນຟ 13:12). ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກທົດລອງ ເກີນກວ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະທົນໄດ້, 1 ກອທ 10:13. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກທົດລອງຄືກັນກັບເຮົາ, ຮຮ 4:14-15. ຄົນທີ່ອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງໃຈກໍເປັນສູກ, ຢກບ 1:12-14.

ການລໍ້ລວງຂອງຜູ້ບໍ່ລະປັກ ບໍ່ສາມາດມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 15:24 (ຮລມ 5:12). ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພາະເຂົາຖືກຊັກຈູງໂດຍຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, 2 ນຟ 2:11-16. ເຝົ້າເບິ່ງ ແລະ ອະ

ທີ່ຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກລ້ຽວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, **ແອວ 13:28.** ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານການລ້ຽວງທຸກຢ່າງຂອງມານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ແອວ 37:33.** ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງ, **3 ນຟ 18:15, 18 (ຄພ 20:33; 31:12; 61:39).**

ຈົ່ງລະວັງຄວາມຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງ, **ຄພ 23:1.** ອາດາມໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະລາວຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລ້ຽວງ, **ຄພ 29:39-40.**

ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໄວ້ກັບການລ້ຽວງນາງປະການ, **ຈສ—ປ 1:28.**

ລອດ, ຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຂົດໃຊ້, ການຂົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ທີ່ຈະລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ. ທຸກຄົນຈະລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານຄວາມຕາຍ ແລະ ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແຕ່ລະຄົນສາມາດລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສັດທານີ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນຊີວິດທີ່ເຊື່ອຢັ້ງຢືນຕໍ່ກົດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ການຮັບໃຊ້ແຕ່ພຣະຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ 27:1.** ພຣະອົງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ 62:2.**

ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດເດດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, **ຣມ 1:16 (ຄພ 68:4).** ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມພົ້ນ ດ້ວຍຄວາມຢາກເກງ, **ຟລປ 2:12.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າ ເພື່ອໃຜດໃຫ້ພົ້ນຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, **2 ທສນ 2:13.**

ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ລ້າງ, **2 ນຟ 2:4.**

ບໍ່ມີຂອງປະທານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດ, **ຄພ 6:13.**

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະນາມດຽວເທົ່ານັ້ນຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມນັ້ນຄວາມລອດຈະມາເຖິງ, **ມຊ 6:52 (ກຈກ 4:10-12).** ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, **ຫຼຸຊ 1:3.**

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ: ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, **ມທ 18:3.**

ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ, **ມຊຍ 15:25.** ການບັບຕິສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກເປັນຄວາມຊົ່ວທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 8:8-24.**

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຊາຕານບໍ່ສາມາດລ້ຽວງເຂົາ, **ຄພ 29:46-47.** ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຖືກສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, **ຄພ 68:25-28.** ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 74:7.** ມະນຸດຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດຄົນອີກ, ຢູ່ໃນສະພາບເດັກແດງທາລົກຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 93:38.** ເດັກນ້ອຍທັງປວງຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອານາຈັກຂຶ້ນສູງ, **ຄພ 137:10.**

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ມຊ 6:54.**

ເລືອກ, ການເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ *ນຳອີກ*

ອີງຕາມການມີຄຳຄວນກ່ອນມະຕະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກຜູ້ທີ່ຈະເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ພບຍ 32:7-9; ອຣຣ 2:9-11). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ໜ້າທີ່ພິເສດ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງ

ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ

ໂລກ (ຮມ 11:5-7; 1 ປຕ 1:2; ແອວ 13:1-5; ຄພ 84:99). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກກໍຕ້ອງຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນຊີວິດນີ້ ກ່ອນຈະສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳເພີໃຈນຳອີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄັດເລືອກ, ຫລື ເລືອກ, ເປັນບຸກຄົນ ຫລື ເປັນກຸ່ມ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ດ້ວຍ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, ຢຊ 24:15 (ແອວ 30:8; ມຊ 6:33). ເຮົາທົດສອບພວກເຈົ້າໃຫ້ທົນທຸກໃນແປວໄຟ, ອຊຸຢ 48:10 (1 ນພ 20:10).

ຫລາຍຄົນຖືກເຊີນມາ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ມທ 22:14 (ມທ 20:16; ຄພ 95:5; 121:34, 40). ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ, ຢຮ 15:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າໂງ່ ເພື່ອໃຫ້ຄົນສະຫລາດຖືກອັບອາຍ, 1 ກຣທ 1:27. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ອພຊ 1:4.

ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27.

ບັນດາຜູ້ທີ່ສູງສຳ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ຄພ 138:55-56.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້, ມຊ 1:26. ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ມາເກີດ, ອຣຮ 3:23.

ເລືອດ, ໂລຫິດ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ຫລາຍວັດທະນະທຳໃນປະຈຸບັນຖືວ່າເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຊີວິດຫລື ເປັນພະລັງທີ່ສຳຄັນຂອງເນື້ອໜັງທັງປວງ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ

ຄຳພີເດີມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທຳມຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ໃຫ້ກິນເລືອດເປັນອາຫານ (ລລວ 3:17; 7:26-27; 17:10-14).

ອຳນາດການຊົດໃຊ້ຂອງການເສຍສະລະ ແມ່ນຢູ່ທີ່ໂລຫິດ ເພາະວ່າໂລຫິດຖືເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດ. ການຖວາຍສັດໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ (ລລວ 17:11; ມຊ 5:5-7). ໂລຫິດທີ່ເປັນການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ (1 ຢຮ 1:7).

ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລກ 22:44. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຮຮ 10:1-22.

ໂລຫິດໄຫລອອກຈາກທຸກຊຸມຂົນ, ມຊຢ 3:7 (ຄພ 19:18).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລັ່ງໂລຫິດເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 27:2. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຊົດໃຊ້ອັນສົມບູນຜ່ານການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 76:69.

ໂດຍໂລຫິດພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ມຊ 6:60.

ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ບັນທຶກໜຶ່ງທີ່ບອກເຖິງເຊື້ອສາຍໃນຄອບຄົວ. ໃນບ່ອນທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ພອນສະເພາະບາງຢ່າງຖືກຈຳກັດໄວ້ສຳລັບຄອບຄົວໃດຄອບຄົວໜຶ່ງ, ແລ້ວການສືບລຳດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະຄຳພີຈຶ່ງສຳຄັນຫລາຍ (ປຖກ 5; 10; 25; 46; 1 ຂຄ 1-9; ອຊຮ 2:61-62; ນມຢ 7:63-64; ມທ 1:1-17; ລກ 3:23-38; 1 ນພ 3:1-4; 5:14-19; ຈຮ 1:1-2). ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ໃນວັນນີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້

ດຳເນີນການຄົ້ນຫາເຊື້ອສາຍຂອງຕົນ, ເພື່ອ
ຊອກຫາບັນພະບຸລຸດທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າເຂົາ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແທນ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້
ໃຊ້ໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ທີ່ຮັບເອົາພຣະ
ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນໂລກວິນ
ຍານ (ຄພ 127-128).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກທ້ອຍ
ທ້າຍ.

ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ການສະເດັດ
ມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພິພາກ
ສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ວັນຊະ
ບາໂຕ

ວັນຊະບາໂຕ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພັກ
ຜ່ອນ ນຳອີກ

ວັນສັກສິດທີ່ຈັດຕັ້ງໄວ້ແຕ່ລະອາທິດເພື່ອ
ໃຫ້ພັກຜ່ອນ ແລະ ນະມັດສະການ. ຫລັງຈາກ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເນລະມິດສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ,
ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ໄດ້ບັນ
ຊາວ່າ ໃຫ້ຈັດມື້ໜຶ່ງໃນອາທິດໄວ້ ເປັນວັນພັກ
ຜ່ອນ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
(ອພຍ 20:8-11).

ກ່ອນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ,
ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດວັນໜຶ່ງ
ໃນທ້າຍອາທິດໄວ້ເປັນວັນຊະບາໂຕ, ເຊັ່ນດຽວ
ກັບຊາວຢິວໄດ້ເຮັດ. ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນ
ພຣະຊົນ, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ບໍ່
ວ່າຊາວຢິວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດ, ໄດ້ຈັດມື້ທຳອິດ
ຂອງອາທິດເປັນ (ວັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ) ເພື່ອລະ
ນຶກເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ທຸກວັນນີ້ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດມື້
ໜຶ່ງໃນອາທິດ ເປັນວັນຊະບາໂຕທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງ
ໃນວັນນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ
ແລະ ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງໂລກ.

ວັນຊະບາໂຕເຕືອນຜູ້ຄົນເຖິງຄວາມຈຳເປັນ
ຂອງເຂົາສຳລັບການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານ
ແລະ ເຖິງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະ

ເຈົ້າ. ເມື່ອປະຊາຊົນເລີ່ມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນການ
ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ທຸກມຸມຂອງຊີວິດ ຈະ
ຖືກກະທົບກະເທືອນ ແລະ ຊີວິດທາງສາດສະ
ໜາຈະເສື່ອມໂຊມ (ນມຍ 13:15-18; ຢມຍ
17:21-27).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດພັກກິດຈະການໃນມື້ທີ່ເຈັດ,
ປຖກ 2:1-3. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່
ໄດ້ເກັບມານາໃນວັນຊະບາໂຕ, ອພຍ 16:22-
30. ຈົ່ງຖືວັນຊະບາໂຕ ແລະ ຍຶດຖືໄວ້ເປັນ
ວັນສັກສິດ, ອພຍ 20:8-11 (ມຊຢ 13:16-
19). ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງ
ໝາຍລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, ອພຍ
31:12-17 (ອຊກ 20:12, 20). ເຮົາບໍ່ຄວນ
ຊື້ ຫລື ຂາຍສິ່ງຂອງໃນວັນຊະບາໂຕ, ນມຍ
10:31. ຈົ່ງເອີ້ນວັນຊະບາໂຕຂຶ້ນຊົມຍິນດີ, ໃຫ້
ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ,
ອຊຢ 58:13-14.

ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອມະນຸດ
ແລະ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເພື່ອວັນຊະບາໂຕ, ມຣກ
2:23-28. ບຸດມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ, ລກ 6:1-10. ພຣະເຢຊູໄດ້
ສອນຢູ່ໃນທຳມະສາລາ ແລະ ໄດ້ປິ່ນປົວໃນ
ວັນຊະບາໂຕ, ລກ 13:10-14.

ຊາວນີໂຟໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ
ສິດ, ຈຣ 1:5. ຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ
ສິດ, ມຊຢ 18:23.

ຈົ່ງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າໃນວັນສັກສິດ
ຂອງເຮົາ, ຄພ 59:9-13. ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນ
ຈະຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ຄພ 68:29.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ
ຈາກວຽກງານຂອງເຮົາ, ມຊ 3:1-3 (ປຖກ
2:1-3; ອຣຣ 5:1-3).

ວັນອາທິດ. ເບິ່ງ ວັນຊະບາໂຕ

ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. ເບິ່ງ ພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳ
ພຣະບິດາ (ມຣນ 7:28) ແລະ ອ້ອນວອນແກ້
ຕາງເຮົານຳພຣະອົງ.

ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳພຣະບິດາ, **1 ຍສ 2:1** (ຄພ 110:4).

ພຣະເຢຊູຈະວົງວອນແທນມະນຸດທັງປວງ, **2 ນພ 2:9** (ຮຣ 7:25). ພຣະເຢຊູມີໄຊຊະນະເໝືອຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະອົງ ເພື່ອວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຢ 15:8**.

ເຮົາເປັນຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະບິດາ, **ຄພ 29:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ອ້ອນວອນແກ້ຕາງເຈົ້າ, **ຄພ 45:3-5**.

ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່. ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ໄດ້ເປັນອະທິການໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 72:1-8; 104; 117).

ວິດເມີ, ຈອນ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ” ໃນໜ້າຄຳນຳຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ລາວຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ (ຄພ 30:9-11).

ວິດເມີ, ເດວິດ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 14; 17-18). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວຂອງພຣະອົງ ໃນ ຄຳສອນແລະ ພັນທະສັນຍາ 14 ແລະ 30:1-4.

ວິດເມີ, ພີເຕີ, ຜູ້ລູກ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ແລະ

ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວແກ່ລາວ ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 16 ແລະ 30:5-8.

ວິທີທາງ. ເບິ່ງ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ທາງ ຫລື ວິທີທາງ ທີ່ບຸກຄົນຕິດຕາມ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງເປັນທາງນັ້ນ (ຍຣ 14:4-6).

ຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມທາງຂອງພຣະອົງ, **ພບຍ 8:6**. ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, **ສພສ 22:6** (2 ນພ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນສູງກວ່າວິທີທາງຂອງເຮົາ, **ອຊຢ 55:8-9**.

ປະຕູຄັບ ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, **ມທ 7:13-14** (3 ນພ 14:13-14; 27:33; ຄພ 132:22, 25). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າມີທາງຫລືກໜີຈາກການທົດລອງ, **1 ກອທ 10:13**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ນອກຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາ, **1 ນພ 3:7** (1 ນພ 9:6; 17:3, 13). ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, **2 ນພ 9:41**. ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຮັດເພື່ອຕົນເອງ ທີ່ຈະເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນພ 10:23**. ນີ້ຄືທາງນັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີທາງ ຫລື ພຣະນາມອື່ນໃດ, **2 ນພ 31:21** (ມຊຢ 3:17; ແອວ 38:9; ຮລມ 5:9). ດ້ວຍຂອງປະທານຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງອັນປະເສີດທີ່ສຸດໃຫ້, **ອທ 12:11** (1 ກອທ 12:31).

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນເອງ, **ຄພ 1:16**. ມັນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມວິທີທາງຂອງເຮົາເອງ, **ຄພ 104:16**.

ວິໄນສາດສະໜາ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄຳ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະ

ທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມີມອນ
ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຊຶ່ງຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.
ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ
ໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໜັງສືວິໄນສາດສະໜາ
ຖືກເອີ້ນວ່າໜັງສືມາດຕະຖານ ແລະ ລວມທັງ
ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະຄຳ
ພີມີມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ
ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ.

ວິນຍານ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການ
ຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;
ຈິດວິນຍານ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ພາກສ່ວນນັ້ນຂອງການເປັນຢູ່ກ່ອນມາ
ເກີດໃນໂລກມະຕະ, ໄດ້ມາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່
ມີເນື້ອໜັງ ໃນໄລຍະຊ່ວງມະຕະ, ແລະ ເປັນ
ຢູ່ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງເປັນຕົນຕົວຈິນ
ເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່—
ມະນຸດຊາດ, ສັດສາວ່າສິ່ງ, ແລະ ພືດພັນ—
ເຄີຍເປັນວິນຍານ ກ່ອນຊີວິດໃດໆ ເກີດຂຶ້ນໃນ
ໂລກນີ້ (ປຖກ 2:4-5; ມຊ 3:4-7). ຮ່າງກາຍທີ່
ເປັນວິນຍານ ມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຮ່າງ
ກາຍທີ່ມີເນື້ອໜັງ (1 ນຟ 11:11; ອຫ 3:15-
16; ຄພ 77:2; 129). ວິນຍານເປັນສານ, ແຕ່
ມັນລະອຽດ ແລະ ບໍລິສຸດກວ່າ ວັດຖຸ ຫລື ສານ
ທີ່ເປັນມະຕະໃດໆ (ຄພ 131:7).

ທຸກຄົນເປັນບຸດ ແລະ ທິດາແທ້ໆຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ເກີດເປັນວິນຍານນຳບິດາມານດານ
ແຫ່ງສະຫວັນ ກ່ອນໄດ້ມາເກີດນຳພໍ່ແມ່ມະຕະ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ (ຮຮ 12:9). ແຕ່ລະຄົນຢູ່
ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ມີວິນຍານທີ່ເປັນອະມະ
ຕະ ນອກເໜືອໄປຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອ
ໜັງ ແລະ ກະດູກ. ດັ່ງທີ່ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກອະ
ທິບາຍໃນພຣະຄຳພີ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ທັງສອງຮ່ວມເຂົ້າເປັນຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7;
ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຮ 5:7). ວິນ
ຍານສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກຮ່າງກາຍ,
ແຕ່ຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກ
ວິນຍານ (ຍກບ 2:26). ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງ
ກາຍ ເປັນການແຍກວິນຍານອອກຈາກຮ່າງ

ກາຍ. ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ວິນຍານຈະຮ່ວມ
ເຂົ້າກັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ
ທີ່ມັນເຄີຍເປັນໃນຊ່ວງມະຕະ, ໂດຍມີຄວາມ
ແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນຢູ່ສອງຢ່າງ: ມັນຈະບໍ່ແຍກ
ອອກຈາກກັນອີກຈັກເທື່ອ, ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່
ເປັນເນື້ອໜັງ ຈະເປັນອະມະຕະ ແລະ ດີພ້ອມ
ທຸກຢ່າງ (ແອວ 11:45; ຄພ 138:16-17).

ຜີບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າ
ເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ພຣະວິນຍານຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກ
ເຮົາປະກາດວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຣມ 8:16. ຈົ່ງຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະ
ເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ແລະ ດ້ວຍວິນ
ຍານຂອງຕົນ, 1 ກຣຫ 6:20.

ຮ່າງກາຍນີ້ ເປັນຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງ
ເຮົາ, ອຫ 3:16.

ມະນຸດເປັນວິນຍານ, ຄພ 93:33. ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານ
ທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, ຄພ 138:28-30
(1 ປຫ 3:18-19).

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ແລະ
ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ມຊ 6:59. ພຣະອົງໄດ້
ປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນ
ວິນຍານ, ອຣຮ 3:23.

ຜີມານຮ້າຍ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຂັບໄລ່ຜີມານ
ຮ້າຍຫລາຍໂຕອອກໄປ, ມຣກ 1:27, 34, 39.
ຜີຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກຊາຍຄົນນີ້ແມ່, ມຣກ 5:2-
13.

ວິນຍານຊົ່ວສອນມະນຸດວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິ
ຖານ, 2 ນຟ 32:8. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານ
ອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ, 3 ນຟ 7:19.

ວິນຍານ ເທັດຫລາຍດວງ ໄດ້ອອກໄປ
ຫລອກລວງໂລກ, ຄພ 50:2, 31-32. ໂຈເຊັບ
ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ກະແຈທີ່ສຳ
ຄັນສາມປະການ ໃນການພິຈາລະນາວ່າ ເປັນ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ວ່າເປັນຂອງ
ມານ, ຄພ 129.

ວິນຍານຊົ່ວ

ວິນຍານຊົ່ວ. ເບິ່ງ ວິນຍານ—ຜົນມານຮ້າຍ

ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ເບິ່ງ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ

ວິວລຸມສ໌, ເຟຣ໌ເດຣິກ ຈີ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງລຸ້ນທຳອິດ ໃນສາດສະໜາຈັກ ທີ່ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາໃນຝ່າຍປະທານຂອງ ຖານະປະໂລຫິດສູງ (ຄພ 81; 90:6, 19; 102:3).

ວຸດຮັບ, ວິວເຜິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1; ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍນຳອີກ

ປະທານຄົນທີ່ສີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1807 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1898.

ໄດ້ຖືກເອິ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃນສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53. ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຢຸດການມີເມຍຫລາຍຄົນ ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຂປ 1.

ວຽກງານ

ການກະທຳຂອງບຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ. ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕອບແທນທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ, ສພສ 24:12.

ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້ານັ້ນສ່ອງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ມທ 5:16 (3 ນຟ 12:16). ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ມທ 7:21. ຄວາມເຊື່ອ ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, ຢກບ 2:14–26.

ພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳ

ຂອງພວກເຂົາ, 1 ນຟ 15:32 (ມຊຍ 3:24). ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນຟ 25:23. ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເບື້ອໜ່າຍວຽກງານດີ, ແອວ 37:34. ມັນຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 41:3. ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ, ມຣນ 7:5 (ຄພ 18:38).

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະພິພາກສາມະນຸດທັງປວງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 137:9.

ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ເບິ່ງ ສັ່ງສອນ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ເພື່ອແບ່ງປັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍຖ່ອຍຄຳ ແລະ ໂດຍຕົວຢ່າງ.

ເປັນຕາຮັກແທ້ທີ່ເຫັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂ້າມພູມາ ໂດຍນຳຂ່າວດີຄືຂ່າວແຫ່ງສັນຕິສຸກມາໃຫ້, ອຊຍ 52:7. ເຮົາຈະຊອກຫາ ແລະ ນຳຫາກະຂອງເຮົາ, ອຊກ 34:11.

ຈົ່ງໄປທີ່ວ່າ ໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, ມຣກ 16:15 (ມມ 9:22). ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ຢຮ 4:35. ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຊ້ພວກເຂົາໄປ ພວກເຂົາຈະໄປປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ, ຣມ 10:15.

ຈົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່, ຢຄ 1:19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດເພື່ອສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ 29:8.

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກປ່າວປະກາດໂດຍຄົນທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ຄົນທີ່ຕຳຕ້ອຍ, ຄພ 1:23. ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນພວມຈະອອກມາ, ຄພ 4:1. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າອອກແຮງຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາຫາເຮົາ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ຄພ 18:15. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ຄພ 29:7. ຈົ່ງອອກໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ

ເຮົາ, ເປັນຄູ່ໆ, ຄພ 42:6. ສຽງຈະຕ້ອງອອກ
 ໄປຈາກບ່ອນນີ້, ຄພ 58:64. ຈົ່ງເປີດປາກຂອງ
 ພວກເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
 ເຮົາ, ຄພ 71:1. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມ
 ການເປີດເສີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, ຄພ 75:4.
 ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນເພື່ອນບ້ານ
 ຂອງຕົນ, ຄພ 88:81 (ຄພ 38:40–41). ພຣະ
 ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ສົ່ງ
 ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 118:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
 ພຣະເຈົ້າຈະອອກໄປ, ຄພ 133:38. ພວກແອວ
 ເດີທີ່ຊື່ສັດ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກໄປຈາກຊີວິດ
 ມະຕະ, ໄດ້ສືບຕໍ່ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ
 138:57.

ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;
 ຂ່າວລື; ຕົວະ; ນິນທາ ນຳອີກ

ການກ່າວສິ່ງທີ່ຜິດ, ເຈັບປວດ, ແລະ ຊົ່ວ
 ຮ້າຍ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ ການ
 ເວົ້າຈາເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ
 ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ມີຄວາມເຈັບປວດ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການເວົ້າຊົ່ວຊ້ານາໆ, ພສສ
 34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນອະທຳແຈກຈ່າຍ
 ແນວບໍ່ດີ, ສພສ 16:27.

ເມື່ອຄົນເວົ້າຄວາມຊົ່ວອັນບໍ່ຈິງທຸກຢ່າງຕໍ່ສູ້
 ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:11
 (3 ນພ 12:11). ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກກໍອອກ
 ມາຈາກໃຈ, ມທ 15:19 (ມຣກ 7:21). ຢາກ່າວ
 ຄຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ, ກຈກ 23:5. ການ
 ກ່າວສຽດສືກັນກໍຢາໃຫ້ມີ, ອພຊ 4:31. ຢາເວົ້າ
 ນິນທາຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຢກບ 4:11.

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການເວົ້າລັບຫລັງ, ຫລື
 ເວົ້າຈາບໍ່ດີ, ຄພ 20:54.

ເວົ້າລັບຫລັງ. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ

ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ;
 ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ ນຳອີກ

ການເພິ່ງອາໄສ ຫລື ການມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
 ໃນຕົວຂອງບາງຄົນ ຫລື ໃນບາງສິ່ງ. ໃນເລື່ອງ
 ທາງວິນຍານ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແມ່ນລວມທັງ

ການເພິ່ງອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານ
 ຂອງພຣະອົງ.

ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້າ
 ນ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ໂຍປ 13:15.
 ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ
 ຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:5. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍຜູ້
 ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
 ດນອ 3:19–28.

ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄວ້ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ
 ຕະຫລອດໄປ, 2 ນພ 4:34. ຈົ່ງປິຕິຍົມດີ ແລະ
 ໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 7:19. ຜູ້ໃດກໍຕາມ
 ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນ
 ສຸດທ້າຍ, ມຊຍ 23:22. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງ
 ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອຸ່ມຊູໃນ
 ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 36:3, 27.

ຢາໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ, ຄພ
 1:19. ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງ
 ພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ຄພ 11:12. ໃຫ້ເຂົາໄວ້
 ວາງໃຈໃນເຮົາ ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັບ
 ສົນ, ຄພ 84:116.

ຫີນ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ; ພຣະກິດ
 ຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເປັນຄຳອຸປະມາ ພາຍເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ
 ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນ
 ຮາກຖານ ແລະ ສິ່ງຄຳຈຸນທີ່ເຂັ້ມແຂງ (ຄພ
 11:24; 33:12–13). ຄຳວ່າຫີນ ຍັງພາຍເຖິງ
 ການເປີດເສີຍນຳອີກ, ຊຶ່ງໂດຍທາງນີ້ ພຣະ
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
 ມວນມະນຸດ (ມທ 16:15–18).

ພຣະອົງເປັນທີ່ເພິ່ງ, ສົມບູນ ແລະ ທຸ່ງໆທຳ,
 ພບຍ 32:4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
 ຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
 2 ຊມອ 22:2–3. ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງແຕກ
 ອອກມາເອງຈາກໜ້າຜາໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດ,
 ດນອ 2:34–35.

ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງດານຫີນ, ມທ 7:25
 (3 ນພ 14:25). ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຫີນ ທີ່ຖື
 ວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງ, ກຈກ 4:10–11. ສິລາສັກ

ຫີນເສົາເອກ

ສິດນັ້ນ ກໍຄືພຣະຄຣິດນັ້ນເອງ, **1 ກຣທ 10:1-4** (ອພຍ 17:6).

ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຢ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ, **2 ນພ 28:28**. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມຮັບຫີນ [ພຣະຄຣິດ] ຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ, **ຢຄ 4:15-17**. ຈະຕ້ອງສ້າງຮາກຖານຂອງພວກເຮົາເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຮົາ, **ຮລມ 5:12**. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະບໍ່ເພພັງເມື່ອນຳມາຖ້ວມ, **3 ນພ 11:39-40** (ມທ 7:24-27; 3 ນພ 18:12-13). ຄົນສະຫລາດປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານຫີນ, **3 ນພ 14:24**.

ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ນະລົກຈະເອົາຂະນະບໍ່ໄດ້, **ຄພ 6:34**. ຄົນທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງຫີນສີລານີ້ ຈະບໍ່ຕົກ, **ຄພ 50:44**.

ເຮົາຄືພຣະເມຊີອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ສີລາຂອງສະຫວັນ, **ມຊ 7:53**.

ຫີນເສົາເອກ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫີນສຳຄັນທີ່ວາງໄວ້ແຈຂອງພື້ນຖານຂອງຕຶກ. ພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຫີນເສົາເອກ (ອພຊ 2:20).

ຫີນທີ່ຊ່າງກໍ່ໄດ້ໂຍນຖິ້ມແລ້ວໄດ້ກາຍເປັນຫີນເສົາເອກ, **ພສສ 118:22** (ມທ 21:42-44; ມຣກ 12:10; ລກ 20:17; ກກຈ 4:10-12).

ຊາວຍິວໄດ້ປະຕິເສດຫີນເສົາເອກ, **ຢຄ 4:15-17**.

ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ນຳອີກ

ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນຫີບຂອງພຣະເຢໂຮວາ ແລະ ຫີບປະຈັກພະຍານ, ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາເປັນຫີບສີຫລຸ່ມຄືໜ້າປື້ມ ຫລື ເປັນກ່ອງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ໂອບດ້ວຍຄຳ. ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງສາດສະໜາທີ່ເກົ່າແກ່ ແລະ ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ຝາອັດຫີບຖືກນັບຖືວ່າເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຢໂຮວາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ອພຍ 25:22). ຫລັງຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການໄດ້ຖືກ

ສ້າງສຳເລັດແລ້ວ, ຫີບນັ້ນໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ (1 ກສ 8:1-8).

ໂມເຊໄດ້ເຮັດຫີບຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາ, **ອພຍ 25**. ລູກຫລານຂອງເລວີໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັກສາຫີບ, **ຈບຊ 3:15, 31**. ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາ, **ຈບຊ 10:33**. ຈົ່ງເອົາປື້ມນີ້ທີ່ບັນຈຸບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປໄວ້ໃນຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ, **ພບຍ 31:24-26**. ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຢຸດໂຮມກັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ, **ຢຊ 3:13-17; 4:1-7**. ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຫາມຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄປຍຶດເອົາເມືອງເຢຣີໂກ, **ຢຊ 6:6-20**. ຊາວຟິລິດສະຕິນໄດ້ຍຶດເອົາຫີບຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ຊມອ 5**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໂອເບັດໂອໂດມເນື່ອງດ້ວຍຫີບຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ຊມອ 6:11-12**. ອຸດສາໄດ້ຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າຕາຍເມື່ອລາວບໍ່ເຊື່ອໜັງ ໂດຍການຍິ້ມມືໄປຈັບຫີບ, **1 ຂຄ 13:9-12** (ຄພ 85:8). ຈົ່ງສ້າງພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອບັນຈຸຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ໃນນັ້ນ, **1 ຂຄ 22:19**.

ສ່ວນປະກອບຂອງຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຮຮ 9:4**.

ຫີງຫວງ, ຄວາມຫີງຫວງ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ຫີງຫວງ ມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1) ທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນແຮງກ້າ ແລະ ເລິກຊຶ່ງກ່ຽວກັບບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ, ແລະ (2) ທີ່ມີຄວາມອິດສາຕໍ່ບາງຄົນ ຫລື ຄວາມສົງໄສວ່າຄົນອື່ນຈະຕົກວ່າຕົນ.

ການມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນແຮງກ້າ: ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຫວງແຫນ, **ອພຍ 20:5** (ພບຍ 5:9; 6:15; ມຊຢ 11:22). ເຮົາຈະປົກປັກຮັກສານາມອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, **ອຊກ 39:25**. ເຮົາມີຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຫວງໃຍຕໍ່ກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕໍ່ຊີໂອນ, **ຊກຢ 1:14**.

ການມີຄວາມອິດສາ ຫລື ສົງໄສ: ຜົວເກີດໂມໂຫຂຶ້ນຍ້ອນຫີງຫວງເມຍ, **ສພສ 6:32-35**.

ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, **ອທ 9:7**.

ຈົ່ງບົດເບື້ອງຄວາມອິດສາບັງບຽດ ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວອອກຈາກຕົນ, ຄພ 67:10.

ຫຼຸ, ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງ ຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫຼຸມັກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເປັນ ເຄື່ອງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນທີ່ ຈະພັງ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເລື້ອງທີ່ເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ພວກເຂົາມີຫຼຸ ແຕ່ພັດພັງບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງ, ພສສ 115:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍພັງ, ອຊຢ 50:4-5 (2 ນພ 7:4-5).

ຜູ້ໃດມີຫຼຸພັງຈົ່ງພັງເອົາ, ມຫ 11:15. ຫຼຸຂອງ ເຂົາໜັກ, ມຫ 13:15 (ມຊ 6:27). ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ ເຫັນ ຫຼຸບໍ່ໄດ້ຍິນ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດ ຕຽມໄວ້, 1 ກອທ 2:9 (ຄພ 76:10).

ມານສິມໃສ່ຫຼຸຂອງພວກມື້, 2 ນພ 28:22. ຈົ່ງ ເປີດຫຼຸຂອງພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະ ໄດ້ຍິນ, ມຊຢ 2:9 (3 ນພ 11:5). ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືກຮຽກຮ້ອງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ ຍອມພັງ, ແອວ 10:6. ຈົ່ງພັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່, ແອວ 36:1 (ແອວ 38:1; ຄພ 58:1).

ທັງບໍ່ມີຫຼຸໃດທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຄພ 1:2. ຫຼຸຂອງ ເຂົາຈະຖືກເປີດຜ່ານຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ການອະທິຖານ, ຄພ 136:32.

ເຫັນຊອບນຳກັນ. ເບິ່ງ ການສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ໂດຍຫລັກທຳມີ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ ຈັກສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ການ ເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຊັ່ນ ດຽວກັບການຕັດສິນໃຈໃດໆຂອງສາດສະໜາ ຈັກທີ່ຮຽກຮ້ອງການສະໜັບສະໜູນ, ຕາມບົກ ກະຕິແລ້ວຈະສະແດງໂດຍການຍົກມືຂວາຂຶ້ນ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດປະທັບຢູ່ເປັນປະມຸກຂອງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານການດົນ ໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຊີ້ນຳຜູ້ ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໃນການກະທຳ ແລະ ການຕັດສິນໃຈອັນສຳຄັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກມີສິດ

ແລະ ສິດທິພິເສດເລື່ອງການສະໜັບສະໜູນ ຫລື ບໍ່ສະໜັບສະໜູນການກະທຳ ແລະ ການ ຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຕອບພ້ອມກັນ, ອພຍ 24:3 (ຈບຊ 27:18-19).

ອັກຄະສາວົກ ແລະ ພວກແອວເດີໄດ້ມາປະ ຊຸມຕົກລົງກັນ, ກກຈ 15:25.

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ປາດສະ ຈາກການອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 20:65-66. ທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງເປັນໄປດ້ວຍການ ເຫັນຊອບນຳກັນ, ຄພ 26:2 (ຄພ 28:13). ໃຫ້ ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນໄປຕາມຄວາມເຫັນພ້ອມ ນຳກັນ, ຄພ 104:21.

ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ້. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ;

ໃຈ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມ ອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ການມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ເປັນການຖ່ອມຕົວ, ສຳ ນິກຜິດ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ອ່ອນໂຍນ— ນັ້ນຄື, ຍອມຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຢູ່ນຳເຂົາຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ ແລະ ກັບໃຈໃໝ່, ອຊຢ 57:15.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງ ເພື່ອຜູ້ມີ ໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດ, 2 ນພ 2:7. ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ວິນ ຍານທີ່ສຳນິກຜິດແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 3 ນພ 9:20 (ຄພ 59:8). ພຽງແຕ່ຜູ້ມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກ ຮັບເຂົ້າສູ່ບັບຕິສະມາ, ມຣນ 6:2.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄົງເພື່ອການບົດບາບໃຫ້ ໃຈທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 21:9. ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ຜູ້ມີວິນຍານທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 52:15. ພຣະວິນ ຍານສັກສິດຖືກສັນຍາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສຳນິກຜິດ, ຄພ 55:3. ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນິກຜິດ, ຄພ 136:33.

ໃຫ້ກຽດ

ໃຫ້ກຽດ. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ນັບຖື ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນບຶກກະຕິ, ເປັນ ການສະແດງຄວາມນັບຖື ແລະ ຄວາມຄາລະ ວະຕໍ່ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ.

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (1 ນພ 17:55; ມຊຍ 13:20). ຈົ່ງຍົກຍໍໃຫ້ກຽດພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຜົນລະປູກອັນດີທີ່ສຸດຈາກດິນ ແດນຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:9.

ຖ້າຜູ້ໃດບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, ພຣະບິດາ ຂອງເຮົາກໍຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ຢສ 12:26. ຜູ້ເປັນຜົວຕ້ອງນັບຖືເມຍຂອງຕົນ, 1 ປຕ 3:7.

ພວກເຂົາໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ ຮິມສົບຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ, 2 ນພ 27:25 (ອຊຍ 29:13). ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາກຽດຕິ ຍົດຂອງໂລກ, ແອວ 60:36.

ມານໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ມອບກຽດຕິຍົດຂອງທ່ານໃຫ້ເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນ ອຳນາດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:36. ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ຈະໄດ້ສວມມົງກຸດດ້ວຍກຽດຕິຍົດ, ຄພ 75:5 (ຄພ 124:55). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບີກບານທີ່ຈະ ໃຫ້ກຽດຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 76:5. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເລືອກເພາະວ່າພວກ ເຂົາສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດ, ຄພ 121:34–35.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຍົກຍໍອົງ ແລະ ໃນ ການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, ຫຼຸຊ 1:12 (ຄພ 134:6).

ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຍາກຈົນ; ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ນຳອີກ

ການບໍລິຈາກຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ.

ຢ່າຖືສິນກິນທານຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ, ມທ 6:1–4 (3 ນພ 13:1–4). ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົນຄົນນີ້ໄດ້ ປ່ອນເງິນລົງໃນທົບຖວາຍຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ ທັງໝົດ, ມຣກ 12:41–44. ການໃຫ້ເປັນເຫດ ໃຫ້ມີຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າການຮັບ, ກຈກ 20:33–35.

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານແບ່ງປັນເຂົ້າ

ຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ມຊຍ 4:26. ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນແບ່ງປັນ ເຂົ້າຂອງຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ, ມຊຍ 18:27.

ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ປຶ້ມແຫ່ງ ຄວາມຊົງຈໍາ ນຳອີກ

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີ ວິດ ແມ່ນບັນຊີຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະ ທຳທັງໝົດຂອງບຸກຄົນ—ບັນທຶກຊີວິດຂອງ ເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳພີໄດ້ແຈ້ງ ບອກວ່າ ບັນທຶກໃນສະຫວັນໄດ້ເກັບກຳບັນ ທຶກຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດ, ລວມທັງຊື່ ແລະ ເລື່ອງ ລາວທີ່ຊອບທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຶບຊື່ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບອອກ ຈາກປຶ້ມຂອງພຣະອົງ, ອພຍ 32:33.

ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ຈະບໍ່ຖືກລຶບຊື່ອອກຈາກ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 3:5. ໜັງສືອີກ ເຫລັ້ມໜຶ່ງຖືກເປີດ, ຄືໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 20:12 (ຄພ 128:6–7).

ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58.

ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນທຶກ ໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄພ 88:2.

ໜັງສືນິມິດ. ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ນຳ ອີກ

ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ໜັງສືສະບັບສຸດທ້າຍ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່; ສາມາດໝາຍເຖິງການ ເປີດເຜີຍທີ່ແປກປະຫລາດນຳອີກ; ມາຈາກພາ ສາກຣິກ ໝາຍຄວາມວ່າ “ໄດ້ເປີດເຜີຍ” ຫລື “ໄດ້ເປີດ.”

ໜັງສືມາດຕະຖານ. ເບິ່ງ ວິໄນສາດສະໜາ

ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ບາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນບາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດ ຄວາມລັງກຽດ ຫລື ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຄົນຊອບ ທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ
ໜັກ, **ສພສ** 12:22.

ຄວາມຈອງທອງເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍ
ພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຍຄ** 2:13–22.
ຄົນຊົ່ວຖືກສົ່ງໄປເຫັນພາບແຫ່ງຄວາມຫລັງ
ອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, **ມຊຍ** 3:25.
ຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດທາງເພດ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດ
ຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກ
ການຄາດຕະກຳ ແລະ ການປະຕິເສດພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ, **ແອວ** 39:3–5.

ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດ
ຂຶ້ນກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ**
97:24.

ໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອພັງ, ພັງ
ຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນພາລະ, ການມອບ
ໝາຍ, ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ສ່ວນຫລາຍ
ແລ້ວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ: ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາກໍເພື່ອສິ່ງທັງ
ໝົດນີ້, **ປຍຈ** 12:13. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕ້ອງການຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນດັ່ງນີ້, ເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, **ມກ** 6:8.

ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳຕ້ອງເຊື້ອພັງພຣະເຈົ້າ
ຫລາຍກວ່າມະນຸດ, **ກຈກ** 5:29.

ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກທໍ
ລະມານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາມິກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາ, **ມຊຍ** 1:17.

ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ,
ແລະ ມັກຄະນາຍົກ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ**
20:38–67. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຕ້ອງ
ເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ, **ຄພ** 20:47,
51. ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກຫລັງຈາກບັບຕິ
ສະມາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, **ຄພ** 20:68–69.
ພວກແອວເດີຂອງເຮົາຄວນລໍຖ້າຊົ່ວໄລຍະ
ໜຶ່ງ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຂົາໃຫ້ສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ, **ຄພ** 105:9–

10. ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, **ຄພ**
107:99–100.

ໜີ້. ເບິ່ງ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ເງິນ ຫລື ຊັບສິນທີ່
ຕິດຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຢືມຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງ
ຄວາມເປັນທາດ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ເຮົາຄວນຂໍໃຫ້ພຣະ
ບິດາອະໄພໃຫ້ພວກເຮົາສຳລັບໜີ້ສິນຂອງ
ເຮົາ, ຫລື ບົດປ່ອຍເຮົາຈາກການຈ່າຍຄ່າບາບ
ຂອງເຮົາ—ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ—ຫລັງຈາກເຮົາໄດ້ອະໄພໃຫ້ຄົນອື່ນ
ສຳລັບຄວາມຜິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບເຮົາ
(**ມທ** 6:12; 3 ນພ 13:11).

ຄົນຊົ່ວຢືມເງິນໄປແລ້ວບໍ່ເຄີຍສົ່ງຄືນ, **ພສສ**
37:21. ການເປັນໜີ້ຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນ
ທາດຮັບໃຊ້ໄດ້, **ສພສ** 22:7.

ເຮົາໄດ້ຍົກໜີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າ: ເຈົ້າຄວນ
ຈະເມດຕາສົງສານເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບໍ່
ແມ່ນບໍ່, **ມທ** 18:23–35. ຢ່າເປັນໜີ້ຜູ້ໃດ ເວັ້ນ
ໄວ້ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ, **ຣມ** 13:8.

ພວກທ່ານເປັນໜີ້ຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນຂອງທ່ານ, **ມຊຍ** 2:21–24,
34. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງ
ຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາ, **ມຊຍ**
4:28.

ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນ, ແລະ ຈົ່ງບົດປ່ອຍຕົວເຈົ້າ
ເອງຈາກຄວາມເປັນທາດ, **ຄພ** 19:35. ມີການ
ສັ່ງທ້າມບໍ່ໃຫ້ເປັນໜີ້ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ**
64:27. ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າ, **ຄພ** 104:78.
ຢ່າເປັນໜີ້ອີກໃນການສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ** 115:13.

ໜຶ່ງ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນ
ອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

ໜຶ່ງສອກ

ສິ່ງວັດແທກຄວາມຍາວ ໃນບັນດາຊາວ
ເຮັບເຮື—ເລີ່ມຕົ້ນຈາກສອກລົງໄປຫາປາຍ
ນິ້ວມື

ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ

ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຫລື ສັດທາໃນບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະເພິ່ງພາອາໄສມະນຸດ, **ພສສ 118:8.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, **ສພສ 3:26.**

ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງຫລາຍຈະມີໃຈກ້າ, **1 ຢຮ 2:28.**

ຊາວນີໂຟທີ່ຊົ່ວໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈຈາກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, **ຢຄ 2:35.**

ເມື່ອນັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານຈະແຂງແກ່ນຂຶ້ນໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 121:45.**

ພາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ເບິ່ງ ນ້ຳມັນ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນແຫລ່ງກະສິກຳທີ່ສຳຄັນໃນແຜ່ນດິນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຖືກປູກຝັງເພື່ອໃຊ້ເປັນຟືນ, ສຳລັບໝາກ, ແລະ ນ້ຳມັນ. ຕົ້ນໝາກກອກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງກວ່າຖືກຫັກອອກ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, **1 ນຟ 10:12 (1 ນຟ 15:12).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ, **ຢຄ 5-6.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອີ້ນການເປີດເຜີຍໃນພາກທີ 88 ວ່າ ໃບໝາກກອກ, **ຄພ 88** ຫົວພາກ. ເຈົ້ານາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ອອກໄປຍັງສວນອະງຸ່ນ ແລະ ໃຫ້ປູກຕົ້ນໝາກກອກສິບສອງຕົ້ນ, **ຄພ 101:43-62.**

ພາກກອກເທດ, ພູ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ ນຳອີກ

ຄ້ອຍພູທີ່ຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງຮ່ອມພູກິດໂຣນ, ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ຄ້ອຍເບື້ອງຕາເວັນຕົກ, ໃກ້ຕີນພູ, ແມ່ນສວນເຄັດເຊມາເນ. ເມືອງເບັດຟາເຄ ແລະ ເມືອງເບັດທານີ ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນອອກ. ພູຫ່ວຍນີ້ເປັນສະຖານທີ່ມີເຫດການຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ມທ 24:3) ແລະ ຈະເປັນສະຖານທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍດ້ວຍ (ຊກຢ 14:3-5; ຄພ 45:48-54; 133:20).

ພາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ເອເດນ

ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ. ເບິ່ງ ຄຳຫຍາບຄາຍ; ບາບທ້ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ ນຳອີກ

ການເວົ້າຈາແບບບໍ່ນັບຖື ຫລື ບໍ່ຄາລະວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຫລື ສິ່ງທີ່ສັກສິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຊາວຢິວກ່າວຫາຫລາຍເທື່ອ ເພາະການກ່າວໝິ່ນປະໝາດ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ອ້າງສິດທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ (ມທ 9:2-3; ລກ 5:20-21), ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 10:22-36; 19:7), ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະອົງນັ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ກຳລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃນສະຫວັນ (ມທ 26:64-65). ການກ່າວຫານັ້ນອາດເປັນຄວາມຈິງຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນ. ການກ່າວຫານັ້ນໄດ້ນຳຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງໂດຍພະຍານເທັດຢູ່ທີ່ສານຊານເຣດຣິນ (ມທ 26:59-61) ວ່າໝິ່ນປະໝາດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ການໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນການປະຕິເສດພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຫລັງຈາກໄດ້ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແມ່ນບາບທີ່ໃຫ້ອະໄພບໍ່

ໄດ້ (ມທ 12:31–32; ມຣກ 3:28–29; ຄພ 132:27).

ຄົນທີ່ກ່າວໝັ້ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກປະທານ, ລລວ 24:11–16.

ສັດຕູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະໃຫ້ເຫລືອຢູ່ເພື່ອໝັ້ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 105:15. ການແກ້ແຄ້ນຈະມາເຖິງຜູ້ທີ່ໝັ້ນປະໝາດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 112:24–26.

ຫລັກທຳ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ, ຄວາມຈິງ, ຫລື ກິດ. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ການກັບໃຈ (ພູຊ 1:4).

ບໍ່ປະຫລັກທຳແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ, ປຈສ, ຮຮ 6:1.

ແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນ ຈະສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ຄພ 42:12. ໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນໃນຫລັກທຳ, ໃນຄຳສອນ, ໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 88:78 (ຄພ 97:14). ມະນຸດທຸກໆຄົນ ຈະໄດ້ກະທຳໃນຄຳສອນ ແລະ ຫລັກທຳ ຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ຄພ 101:78. ຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການພື້ນຄືນຊີວິດ, ຄພ 130:18–19.

ຫລັກທຳເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ສັດທາ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄວາມເຊື່ອຂັ້ນພື້ນຖານສິບສາມຂໍ້ ຊຶ່ງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ

ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ປະຕິບັດຕາມ.

ທຳອິດ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຂຽນມັນໃນຈົດໝາຍເຖິງ ຈອນ ເວັນເວີທ໌, ບັນນາທິການຂອງ *Chicago Democrat*, ໃນການຕອບຕໍ່ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງລາວທີ່ຢາກຮູ້ຈັກວ່າສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ເຊື່ອໃນສິ່ງໃດແດ່. ຈົດໝາຍນັ້ນໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຈົດໝາຍເວັນເວີທ໌ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັດພິມເປັນເທື່ອທຳອິດໃນ *Times and Seasons* ໃນເດືອນມີນາ 1842. ໃນວັນທີ 10 ເດືອນຕຸລາ, 1880, ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການວ່າເປັນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ດ້ວຍການອອກສຽງຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຖືກຮ່ວມເຂົ້າໄວ້ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. ເບິ່ງ ຕົວະ; ມານຍາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫລອກລວງຄືການເຮັດໃຫ້ບາງຄົນເຊື່ອວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສັນຍາຢ່າງຫລອກລວງຈະມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3–4. ໂຜດຊ່ວຍກູ້ຂ້າມ້ອຍຈາກຄົນຂີ້ຕົວະ, ພສສ 43:1. ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ດີວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ອຊຊ 5:20 (2 ນພ 15:20).

ຢາມົວແຕ່ຫລອກລວງຕົນເອງຢູ່ເລີຍ, 1 ກຣທ 3:18. ຢາໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າອັນໂຮ່ປະໂຫຍດ, ອພຊ 5:6. ຄົນຊົ່ວຈະລໍລວງ ແລະ ຈະຖືກລໍລວງ, 2 ຕມທ 3:13. ຊາຕານຜູ້ຫລອກລວງມະນຸດທັງໂລກກໍຖືກຊັດຖືມລົງເສຍ, ພມມ 12:9. ຊາຕານຖືກຜູກມັດໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໄດ້ຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ, ພມມ 20:1–3.

ຈະຫລອກລວງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້, 2 ນພ 9:41. ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະໄປຕາມພຣະບຸດ, ໂດຍບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:13. ເຊເຣັມໄດ້ຮັບສາລະພາບ

ຫລິ້ນຊູ້

ວ່າລາວໄດ້ຖືກອຳນາດຂອງມານມາຫລອກລວງ, ຢດ 7:18. ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາໄດ້ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳຍົກຍ້ອງ, ມຊຍ 11:7.

ຄົນສະຫລາດໄດ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຫລອກລວງ, ຄພ 45:57. ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຫລອກລວງ, ຄພ 50:6.

ມັນໄດ້ກາຍເປັນຊາຕານ, ບົດາຂອງຄວາມຕົວະທັງປວງ, ທີ່ຈະຫລອກລວງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດບອດ, ມຊ 4:4.

ຫລິ້ນຊູ້. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະເວນີ; ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ; ຕົ້ນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕົ້ນຫາໜ້າມືດ; ພົມມະຈັນ ນຳອີກ

ການຮ່ວມສຳພັນທາງເພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຊາຍ ແລະ ຍິງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເມື່ອກ່າວເຖິງການຫລິ້ນຊູ້ຈະໝາຍເຖິງການຮ່ວມເພດລະຫວ່າງຄົນທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວກັບບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຄູ່ແຕ່ງງານຂອງຕົນ, ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ມັນອາດໝາຍເຖິງຄົນທີ່ຍັງບໍ່ແຕ່ງງານນຳອີກ.

ບາງເທື່ອ ການຫລິ້ນຊູ້ ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງປະຊາຊາດ ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຄົນຈາກວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຈບຊ 25:1-3; ຍມຢ 3:6-10; ອຊກ 16:15-59; ຮສອ 4).

ໂຢເຊັບຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ ເຮັດບາບຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 39:7-12. ຢາຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ, ອພຍ 20:14.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ 5:28. ຄົນຫລິ້ນຊູ້ກໍດີ, ຄົນຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມຍກໍດີ ຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກຣທ 6:9-10. ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນເຮັດຜິດສິນທຳ ແລະ ຄົນຫລິ້ນຊູ້, ຮສ 13:4.

ການຫລິ້ນຊູ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການເຮັດໃຫ້

ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລື ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແອວ 39:3-5.

ຄົນທີ່ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ, ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:23-26. ຖ້າຄົນໃດຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, ຄພ 63:14-16.

ຫລຸມສົບ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ຝັງສົບທີ່ເປັນມະຕະ. ເພາະການຂົດໃຊ້, ທຸກຄົນຈະຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກຫລຸມສົບ.

ຫລາຍ ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍຄືນສູ່ຊີວິດ ແລະ ໄດ້ອອກຈາກອຸບມຸງຂອງພວກຕົນໄປຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ມທ 27:52-53 (3 ນພ 23:9-13). ໄອ້ ຄວາມຕາຍເອີຍ, ໄຊຊະນະຂອງມືງຢູໄສ, 1 ກຣທ 15:55.

ຫລຸມສົບຕ້ອງປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ, 2 ນພ 9:11-13.

ຄົນທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ໃນຫລຸມສົບຈະອອກມາ, ຄພ 88:97-98. ອ່າງບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກເຖິງຫລຸມສົບ, ຄພ 128:12-13.

ເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ເບິ່ງ ທູດ, ເຫວະດາ

ເຫລົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ເບິ່ງ ສັດທາ ນຳອີກ

ຄວາມຄາດຫວັງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ສັນຍາໄວ້ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ. ພຣະຄຳພີມັກກ່າວເຖິງຄວາມຫວັງວ່າເປັນການຄາດຫວັງທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, ຍມຢ 17:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຢອ 3:16.

ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຳພີ, ຮມ 15:4. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຢູ່ໂດຍການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ປຕ

1:3. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງຢາງມີ ກໍຊຳລະຕົນ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, **1 ຢຮ 3:2-3.**

ພວກທ່ານຕ້ອງມຸ້ງໜ້າ, ໂດຍມີຄວາມສະ ຫວ່າງຢາງບໍລິບູນຂອງຄວາມຫວັງ, **2 ນຟ 31:20.** ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານມີສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ແອວ 7:24** (1 ກຣທ 13:13; ມຣນ 10:20). ເຮົາຫວັງວ່າພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ໂດຍຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, **ແອວ 13:27-29.** ຖ້າພວກທ່ານມີສັດທາ, ພວກທ່ານ ກໍຫວັງໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມ ຈິງ, **ແອວ 32:21** (ຮຮ 11:1). ຄວາມຫວັງມາ ຈາກສັດທາ ແລະ ເຮັດຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດ ວິນຍານ, **ອທ 12:4** (ຮຮ 6:17-19). ມະນຸດ ຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມໍ ລະດົກບໍ່ໄດ້, **ອທ 12:32.** ມໍມອນໄດ້ສອນກ່ຽວ ກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ມຣນ 7:1.** ທ່ານຈະຫວັງໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ຊີວິດ ນິລັນດອນ, **ມຣນ 7:40-43.** ພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດເຮັດໃຫ້ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ, **ມຣນ 8:26** (ຣມ 15:13).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈາກຊີວິດມະຕະໄປແລ້ວ, ໝັ້ນ ຄົງໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດອັນ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ, **ຄພ 138:14.**

ຫວ່ານຢາທີ່ກິເລອາດ

ຢາງໄມ້ຫອມ ຫລື ເຄື່ອງເທດທີ່ໃຊ້ສຳລັບ ການປິ່ນປົວບາດແຜ (ປຖກ 43:11; ຢມຢ 8:22; 46:11; 51:8). ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຜະ ລິດນ້ຳຢາງ ຊຶ່ງຈາກນ້ຳຢາງນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກເຮັດ ເປັນຢາຂີ້ເຜີ້ງ ທີ່ມີເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ ເມືອງກິເລອາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຊຶ່ງຢາຂີ້ເຜີ້ງນັ້ນ ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າ “ຫວ່ານຢາທີ່ ກິເລອາດ” (ປຖກ 37:25; ອຊກ 27:17).

ອະທິການ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ ນຳອີກ

ໝາຍເຖິງ “ດູແລ,” ໜ້າທີ່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ຂອງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ. ອະທິການເປັນຕຳ

ແໜ່ງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ (ຄພ 20:67; 107:87-88), ແລະ ອະ ທິການເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ (ຄພ 107:72, 74).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນຜູ້ດູແລ, **ກຈກ 20:28.** ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັ້ງ ໄວ້ສຳລັບອະທິການ, **1 ຕມທ 3:1-7** (ຕຕ 1:7).

ອະທິການຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, **ຄພ 20:67.** ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນ ອະທິການສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 41:9.** ອະທິການສາມາດຫລົງເຫັນຂອງປະທານທາງ ວິນຍານ, **ຄພ 46:27, 29.** ມະຫາປະໂລຫິດ ສາມາດປະຕິບັດຕຳແໜ່ງຂອງອະທິການ, **ຄພ 68:14, 19** (ຄພ 107:17). ອະທິການໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 72.** ອະ ທິການຕ້ອງດູແລຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 84:112.** ອະທິການຕ້ອງປະຕິບັດເລື່ອງທາງຝ່າຍໂລກ ທັງໝົດ, **ຄພ 107:68.** ອະທິການເປັນປະທານ ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄພ 107:87-88.**

ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໃນສາດສະໜາຈັກ. ເພິ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລຝ່າຍສະຫວັດ ດີການໂດຍທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:68). ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ທີ່ປຶກ ສາຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ຄືກັນ, ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 68:16-17; 107:76, 87-88).

ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ອະທິການ, **ຄພ 41:9.** ອະທິການຕ້ອງຖືກເອິ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, **ຄພ 68:14-15.** ຕະກູນໂດຍ ກົງຂອງອາໂຣນ ຜູ້ເປັນລູກກົກ, ມີສິດທີ່ຈະ ຄວບຄຸມ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການເອິ້ນ, ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, **ຄພ 68:16, 18-20.** ອາດຖືກ

ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ

ສອບສວນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝ່າຍປະທານສູງສຸດເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 68:22–24 (ຄພ 107:82).

ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ; ທູນຂໍ; ນະມັດສະການ; ອາແມນ ນຳອີກ

ການສື່ສານດ້ວຍຄວາມຄາລະວະນຳພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈະຂອບພຣະໂທ ແລະ ທູນຂໍພອນ. ການອະທິຖານເປັນການກ່າວຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການອະທິຖານ ສາມາດກ່າວອອກສຽງ ຫລື ກ່າວຢູ່ໃນໃຈ. ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຄົນ ກໍສາມາດເປັນຄຳອະທິຖານໄດ້ ຖ້າຫາກມັນເຈາະຈົງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ເພງຂອງຄົນຊອບທຳກໍສາມາດເປັນການອະທິຖານເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ (ຄພ 25:12).

ຈຸດປະສົງຂອງການອະທິຖານ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປ່ຽນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພື່ອຮັບປະກັນຕົວເຮົາເອງ ແລະ ເພື່ອຄົນອື່ນ ໃນພອນຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າເຕັມພຣະໂທທີ່ຈະປະທານໃຫ້, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງທູນຂໍກ່ອນຈະໄດ້ຮັບມັນ.

ເຮົາອະທິຖານເຖິງພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ (ຢຮ 14:13–14; 16:23–24). ເຮົາສາມາດອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແທ້ໆ ເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະຄຣິດ (ຢຮ 15:7; ຄພ 46:30). ແລ້ວເຮົາທູນຂໍສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປະທານໃຫ້ (3 ນພ 18:20). ຄຳອະທິຖານບາງຢ່າງອາດບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ເພາະວ່າມັນບໍ່ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ເປັນຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ (ຢກບ 4:3; ຄພ 46:9). ແນ່ນອນ, ຖ້າຫາກເຮົາທູນຂໍສິ່ງທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ມັນຈະກາຍເປັນສິ່ງກ່າວໂທດເຮົາ (ຄພ 88:65).

ມະນຸດກໍເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງທູນໂດຍອອກພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ 4:26**. ຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ, ອັບຣາຮາມກໍໄດ້ຮ້ອງທູນອອກພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ 13:4**. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມ

ຊ່ວຍເຫລືອເລື່ອງການຊອກຫາເມຍໃຫ້ອີຊາກ, **ປຖກ 24:10–19**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢຸດເຊົາອະທິຖານສຳລັບພວກເຈົ້າ ເພາະເປັນການຜິດຕໍ່ພຣະອົງ, **1 ຊມອ 12:23**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບພັງຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳ, **ສພສ 15:29**. ຖ້າພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາຢ່າງໝົດຈິດໝົດໃຈ ພວກເຈົ້າກໍຈະພົບເຮົາ, **ຢມຢ 29:12–13**.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, **ມທ 5:44** (ລກ 6:28; 3 ນພ 12:44). ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ລັບລີ້, **ມທ 6:5–8** (3 ນພ 13:5–8). ພວກເຈົ້າຄວນອະທິຖານດັ່ງນີ້, **ມທ 6:9–13** (ລກ 11:2; 3 ນພ 13:9). ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, **ມທ 7:7** (3 ນພ 14:7; ຄພ 4:7; 6:5; 66:9). ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູແຕ່ຜູ້ດຽວ ເພື່ອອະທິຖານ, **ມທ 14:23**. ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກໄປໃນການທົດລອງ, **ມທ 26:41** (ມຣກ 14:38; 3 ນພ 18:15–18; ຄພ 31:12). ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຢ່າໃຫ້ມີໃຈສົງໄສ, **ຢກບ 1:5–6** (ຄພ 42:68; 46:7). ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ, **ຢກບ 5:16**.

ເຂື່ອພັງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, **2 ນພ 32:8–9**. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຄຳອ້ອນວອນຢ່າງສູດກຳລັງ, **ອນ 1:4**. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້, **ແອວ 5:45–46** (ແອວ 26:22). ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ແອວ 17:3**. ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄດ້ບໍ່ເລື່ອງທີ່ຊີມັດໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ຫລື ການນະມັດສະການ, **ແອວ 33:3**. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, **ແອວ 34:18–27**. ຈົ່ງປຶກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, **ແອວ 37:37**. ເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາຢູ່ສະເໝີໃນນາມຂອງເຮົາ, **3 ນພ 18:19–20**. ຈົ່ງອະທິຖານນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, **3 ນພ 18:21**. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, **3 ນພ 19:31–34** (ຢຮ 17; 3 ນພ 18:16). ພຣະ

ອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນ
ເຂົ້າອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, 3 ນຟ
20:1. ຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍ
ເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ, ມັນຈະບໍ່ເປັນ
ປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ມຮນ 7:6-9.

ຢ່າຂໍສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນຂໍ, ຄພ 8:10. ຈົ່ງອະ
ທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະອອກມາຢ່າງຜູ້
ຊະນະ, ຄພ 10:5. ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງອະ
ທິຖານອອກສຽງ ແລະ ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້ານຳ
ອີກ, ຄພ 19:28. ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ,
ຄພ 42:14. ຈົ່ງໄປຍັງບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ
ແລະ ຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າ, ຄພ 59:9
(ມທ 21:13). ພໍ່ແມ່ຈະຕ້ອງສອນລູກໆຂອງ
ພວກເຂົາໃຫ້ອະທິຖານ, ຄພ 68:28. ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈົ່ງ
ຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກ
ເຂົາ, ຄພ 101:7-8 (ມຊຢ 21:15). ຈົ່ງຖອມ
ຕົວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ ຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານ
ຂອງເຈົ້າ, ຄພ 112:10.

ອາດາມຖືກບັນຊາໃຫ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, ມຊ 5:8. ພຣະບິດາ
ແລະ ພຣະບຸດໄດ້ປະກົດຕໍ່ໃຈເຊັ່ນ ສະມິດ
ເພື່ອຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພໍ່ນັ້ນ, ຈສ—ປ
1:11-20.

ອະບິນາໄດ. ເບິ່ງ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ,
ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນ
ຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ມຊຢ 11:20-25. ໄດ້ຖືກເອົາ
ເຂົ້າຄູກ ເພາະການທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດ
ຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ນັ້ນ,
ມຊຢ 12:1-17. ໄດ້ສອນປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງກະສັດໂນອາເຖິງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ
ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 12-16. ແອວມາຜູ້
ເປັນບິດາ ໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງ

ພໍ່ນັ້ນໄວ້, ມຊຢ 17:2-4. ໄດ້ຖືກເຜົາຈົນເຖິງແກ່
ຄວາມຕາຍໂດຍກະສັດໂນອາ, ມຊຢ 17:20.

ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບ
ໃຈ; ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊິດ
ໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ບົດບາບ, ການບົດບາບ
ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ໂດຍ
ທົ່ວໄປແລ້ວມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1)
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະໄພແກ່ມະນຸດ, ພຣະອົງ
ຈະລົບລ້າງ ຫລື ຍົກເລີກການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລົງ
ໂທດເພາະບາບ. ຜ່ານການຊິດໃຊ້ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ການອະໄພບາບຈຶ່ງມີໃຫ້ສຳລັບທຸກຄົນ
ທີ່ກັບໃຈ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຜິດຖານຄາດຕະ
ກຳ ຫລື ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເພາະການປະ
ຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. (2) ເມື່ອຜູ້ຄົນ
ໃຫ້ອະໄພກັນແລະກັນ, ເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ກັນ
ດ້ວຍຄວາມຮັກເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່
ມີຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຂົາ (ມທ
5:43-45; 6:12-15; ລກ 17:3-4; 1 ນຟ 7:19-
21).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຮ້າຍງ່າຍ, ແລະ ມີຄວາມ
ຮັກອັນໝັ້ນຄົງ, ທັງໃຫ້ອະໄພແກ່ຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ, ຈບຊ 14:18.
ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງໝູ່ເຈົ້ານັ້ນເປັນສີແດງ
ແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງນວນ
ຝ້າຍ, ອຊຢ 1:18.

ຂໍຈົ່ງໄຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ເໝືອນຂ້າ
ນ້ອຍຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ນັ້ນ, ມທ 6:12 (ລກ 11:4; 3 ນຟ 13:11). ບຸດ
ມະນຸດມີສິດອຳນາດທີ່ຈະອະໄພບາບກຳ, ມທ
9:6 (ມທ 18:35; ມຮກ 2:10; ລກ 5:20-24).
ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຍົກໂທດໃຫ້ລາວຈັກເທື່ອ, ມທ
18:21-22 (ຄພ 98:40). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າ
ໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະໄພຈັກເທື່ອ, ມຮກ 3:29 (ແອວ
39:6). ຖ້າພີ່ນ້ອງເຮັດຜິດບາບ ແລະ ກັບໃຈ,
ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ລາວ, ລກ 17:3. ພຣະບິດາເຈົ້າ
ເອີຍ ໄຜດຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍເຖິດ,

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ

ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດ
ຫຍັງ, ລກ 23:34.

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ, 1 ນຟ
7:21. ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ
ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ
ຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ມຊຢ 4:2. ຖ້າ
ຫາກເຂົາສາລະພາບບາບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່
ໜ້າເຮົາ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ອະໄພ
ແກ່ເຂົາ, ມຊຢ 26:29–31.

ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຈະ
ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 1:32. ຈົ່ງຍິນກ່ຽວ
ຂອງເຈົ້າອອກມາ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້
ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ຄພ 31:5 (ຄພ 84:61).
ຄົນໃດທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຄົນໆນັ້ນ
ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ຈຳຈຳມັນອີກເລີຍ, ຄພ 58:42. ເຮົາ
ຈະໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ພວກ
ເຈົ້າຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອະໄພມະນຸດທັງປວງ,
ຄພ 64:10. ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໃຫ້ອະໄພ
ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ກັນແລະ
ກັນສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄພ 82:1. ຜູ້
ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕິສອນດ້ວຍ ເພື່ອວ່າບາບ
ຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ
95:1.

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າ ສຳລັບການລ່ວງ
ລະເມີດຂອງເຈົ້າ, ມຊ 6:53.

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ເບິ່ງ ການ
ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຊົດ
ໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ,
ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳ
ອີກ

ສະພາບຂອງການມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ
ໃນສະພາວະທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບ
ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.

ພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ, ມຣກ 16:6. ຄົນ
ທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະ
ກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, 1 ກຣທ
15:22. ສະພາບຊຶ່ງຕ້ອງເປື້ອຍເນົາຕ້ອງຖືກ

ປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົາຈັກເທື່ອ,
1 ກຣທ 15:53–54. ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳຈັດລິດ
ແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງຈະ
ແຈ້ງເຖິງຊີວິດອັນຕາຍບໍ່ໄດ້, 2 ຕມທ 1:10.

ຄວາມເປັນອະມະຕະຄືການກັບຄືນເຂົ້າ
ຫາກັນຂອງວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, 2 ນຟ
9:13. ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຮ່ວມເຂົ້າຫາກັນ
ກາຍເປັນອະມະຕະ, ບໍ່ຕາຍອີກຈັກເທື່ອ, ແອວ
11:45.

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະໄດ້ສວມມົງກຸດດ້ວຍຄວາມ
ເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ
75:5. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍລິ
ສຸດ ແລະ ອະມະຕະ, ຄພ 77:1 (ຄພ 130:9).

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ເຈົ້າຄືການກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ
ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ອະມາລີໂຄຢາ

ໃນພຣະຄຳພີມອນ, ຊາວນີໂຟຄົນໜຶ່ງທີ່ທໍ
ລະຍົດ ຜູ້ມີອຳນາດໃນບັນດາຊາວເລມັນ ແລະ
ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາເຮັດເສີກກັບຊາວນີໂຟ
(ແອວ 46–51).

ອັກຄະສາວົກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເປີດເຜີຍ,
ການເປີດເຜີຍ ນຳອີກ

ໃນພາສາກຣິກ, ອັກຄະສາວົກ ພາຍເຖິງ
“ຜູ້ຖືກສົ່ງໄປ.” ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້
ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ເລືອກ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສານຸ
ສິດທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍລະຫວ່າງ
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ລກ 6:13; ຢຣ 15:16).
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປ ເພື່ອເປັນຕົວແທນ
ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດແທນພຣະ
ອົງຫລັງຈາກ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ.
ທັງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນກຸ່ມອັກຄະ
ສາວົກສິບສອງ ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບ
ການຟື້ນຟູໃນວັນເວລານີ້, ອັກຄະສາວົກເປັນ
ພະຍານພິເສດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕະຫລອດ
ທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຖິງການຟື້ນຄືນ

ພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມຕາຍ (ກຈກ 1:22; ຄພ 107:23).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ອພຊ 2:20; 4:11.

ລີໄຮ ແລະ ນີໂຟໄດ້ເຫັນອັກຄະສາວິກສິບສອງຕິດຕາມພຣະເຢຊູລົງມານຳກັນ, 1 ນພ 1:10; 11:34. ອັກຄະສາວິກເປັນຜູ້ຕັດສິນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມມ 3:18.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວິກ ຈະຖືກຕັດອອກ, ຄພ 1:14 (3 ນພ 12:1). ການເອີ້ນ ແລະ ພາລະກິດຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ, ຄພ 18:26–36. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວິກ, ຄພ 20:2; 21:1. ອັກຄະສາວິກເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ຄພ 27:12 (ຄພ 112:30–32). ອັກຄະສາວິກສິບສອງເປັນກຸ່ມທີ່ມີສິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຄພ 107:23–24. ອັກຄະສາວິກສິບສອງເປັນສະພາສູງເຄື່ອນທີ່ຄວບຄຸມ, ຄພ 107:33. ອັກຄະສາວິກຖືຂໍ້ກະແຈຂອງວຽກງານເຜີຍແຜ່, ຄພ 107:35. ໜ້າທີ່ບາງຢ່າງຂອງອັກຄະສາວິກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 107:58. ເຮົາກ່າວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງຄືນ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາ, ແລະ ລ້ຽງດູແກະຂອງເຮົາ, ຄພ 112:14–15.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວິກ, ຫຼຊ 1:6.

ການເລືອກອັກຄະສາວິກ: ອັກຄະສາວິກໄດ້ຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຮ 6:70; 15:16).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກເອົາອັກຄະສາວິກສິບສອງຈາກບັນດາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ລກ 6:13–16. ມັດເທຍໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກ, ກຈກ 1:21–26.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຊອກຫາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 18:37–39.

ອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວິກ

ອັກຄະທູດ. ເບິ່ງ ມີຄາເອນ; ອາດາມ ນຳອີກ

ມີຄາເອນ, ຫລື ອາດາມ, ແມ່ນ ອັກຄະທູດ ຫລື ຫົວໜ້າທູດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງອັນດັງ, ສຽງຂອງອັກຄະທູດ, 1 ທສນ 4:16. ມີຄາເອນແມ່ນອັກຄະທູດ, ຢດ 1:9 (ຄພ 29:26; 88:112; 128:20–21).

ອັກຄຣີປາ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ອ້າຍຂອງເບນີເກ ແລະ ດູຊິນລາ. ເພິ່ນເປັນກະສັດແຫ່ງຊານຊິດ, ຕັ້ງຢູ່ໃນເລບານອນ. ເພິ່ນໄດ້ຟັງອັກຄະສາວິກໂປໂລ ແລະ ເກືອບຖືກຊັກຈູງໃຫ້ກາຍເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນ (ກຈກ 25–26; ຈສ—ປ 1:24).

ອັດຊີເຣຍ

ຈັກກະພົບໃນສະໄໝບູຮານ, ພ້ອມດ້ວຍປາບີໂລນຄູ່ແຂ່ງຂອງຈັກກະພັດ, ປົກຄອງແຂວງເກົ່າແກ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຊີເຣຍ ແລະ ພິລິດສະຕິນຕະຫລອດເກືອບທຸກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວອັດເຊເຣຍໄດ້ເປັນພະລັງອັນສຳຄັນນັບແຕ່ກາງສັດຕະວັດທີ 12 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປາຍສັດຕະວັດທີ 7 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ສາມາດສ້າງໂຄງຮ່າງທາງການເມືອງທີ່ໝັ້ນຄົງໄດ້. ພວກເຂົາປົກຄອງດ້ວຍວິທີຂົ່ມເຫັງ, ປາບສັດຕູດ້ວຍໄຟ ແລະ ດາບ ຫລື ຕັດກຳລັງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍການຍ້າຍພົນລະເມືອງຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປຫາສ່ວນອື່ນໆຂອງຈັກກະພົບຂອງພວກເຂົາ. ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວອັດຊີເຣຍ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຈັກກະພົບຢູ່ເລື້ອຍໆ. (ເບິ່ງ 2 ກສ 18–19; 2 ຂຄ 32; ອຂຢ 7:17–20; 10; 19; 37.)

ອັນເດອາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນ

ອັນນາ

ເປໂຕ ແລະ ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 4:18-19; ມຣກ 1:16-18, 29).

ອັນນາ. ເບິ່ງ ກາຢະຟາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິ ພົນຫລາຍໃນສານຊານເຣດຣິນ. ເມື່ອພຣະ ເຢຊູຖືກຈັບ, ທຳອິດ ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເພິ່ນ ກ່ອນ (ຢຮ 18:13); ເພິ່ນກໍມີສ່ວນທີ່ສຳຄັນນຳ ອີກໃນຄະດີຂອງອັກຄະສາວົກ (ກຈກ 4:3-6).

ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ເບິ່ງ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈົບຫາຍ; ມານ ນຳອີກ

ສະພາບທີ່ຖືກຢຸດຍັງບໍ່ໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແລະ ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ. ຄວາມ ອັບປະໂຫຍດມີຢູ່ໃນຫລາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງຊັ້ນສູງ ໃນບາງລະດັບຈະ ຖືກກຳນົດໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ສິດທິພິ ເສດຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດເຖິງ ຂັ້ນນັ້ນ.

ວິບັດແກ່ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ! ພວກເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດຫລາຍກວ່າ, ມທ 23:14. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າພົ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ ແຫ່ງຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ, ມຣກ 3:29. ຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວຈະອອກມາສູ່ການ ພົ້ນຄົນຊີວິດທີ່ອັບປະໂຫຍດ, ຢຮ 5:29 (3 ນພ 26:5). ຜູ້ກິນ ແລະ ດື່ມໂດຍບໍ່ມີຄຳຄວນ, ກໍກິນ ແລະ ດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງ ໂລດ, 1 ກຣທ 11:29 (3 ນພ 18:28-29).

ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ອິດທິນຈິນເຖິງທີ່ສຸດ ຈະຕ້ອງອັບປະໂຫຍດ, 2 ນພ 9:24 (ມຣກ 16:16; ອທ 4:18; ຄພ 68:9; 84:74). ຄົນຊົ່ວຈະທຸກທໍລະມານໃຈ ທີ່ ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າກັບຈິດວິນຍານທີ່ ອັບປະໂຫຍດໃນນະລົກ, ມມ 9:4.

ຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍຈົນກວ່າເຂົາຖືກ

ບັນຊາໃຫ້ເຮັດ, ຄົນໆນັ້ນຍ່ອມອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 58:29. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ຈະປະຕິບັດຕາມກິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 132:6.

ອັບຣາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ

ອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາ ຮາມ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງເຕຣາ, ເກີດໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງ ເຄນເດຍ (ປຖກ 11:26, 31; 17:5). ສາດສະ ດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານິລັນດອນໄວ້ກັບເພິ່ນ, ຊຶ່ງໂດຍຜ່ານເພິ່ນ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ. ຊື່ດັ້ງເດີມຂອງ ອັບຣາຮາມແມ່ນ ອັບຣາມ.

ໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງຮາຮານ, ບ່ອນທີ່ເຕຣາ ໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 11:31-32 (ອຣຮ 2:1-5). ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເດີນທາງ ໄປຫາການາອານ ແລະ ເພື່ອຮັບພັນທະສັນ ຍາແຫ່ງສະຫວັນ, ປຖກ 12:1-8 (ອຣຮ 2:4, 15-17). ໄດ້ເດີນທາງໄປປະເທດເອຢິບ, ປຖກ 12:9-20 (ອຣຮ 2:21-25). ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ ເຮັບໂຣນ, ປຖກ 13:18. ໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງ ໂລດ, ປຖກ 14:1-16. ໄດ້ພົບກັບເມນຄີເສ ເດັກ, ປຖກ 14:18-20. ນາງຮາກາໄດ້ເກີດລູກ ຊາຍໃຫ້ເພິ່ນຊື່ ອິດຂະມາເອນ, ປຖກ 16:15- 16. ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ ອັບຣາຮາມ, ປຖກ 17:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກອັບຣາ ຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກ ຊາຍ, ປຖກ 17:15-22; 18:1-14. ນາງຊາຣາ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເພິ່ນຊື່ ອີຊາກ, ປຖກ 21:2-3. ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຖວາຍອີຊາກ, ປຖກ 22:1-18. ນາງຊາຣາໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ຖືກຜັງ ໄວ້, ປຖກ 23:1-2, 19. ອັບຣາຮາມໄດ້ຕາຍ ໄປ ແລະ ຖືກຜັງໄວ້, ປຖກ 25:8-10.

ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍ ອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າ ຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະ ອົງ, ຢດ 4:5. ໄດ້ຈ່າຍສ່ວນສິບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສ ເດັກ, ແອວ 13:15. ໄດ້ເຫັນລ່ວງໜ້າ ແລະ ໄດ້

ເປັນພະຍານເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, **ຮລມ 8:16-17**.

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ 84:14**. ຄົນຊື່ສັດກາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, **ຄພ 84:33-34** (ຄລຕ 3:27-29). ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງໂດຍການເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຂອງເພິ່ນ, **ຄພ 132:29**.

ໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ການມອບໝາຍສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, **ອຣຮ 1:1-4**. ໄດ້ຖືກປະໂລຫິດປອມແຫ່ງເຄນເດຍຂົ່ມເຫັງ, **ອຣຮ 1:5-15**. ໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຣຮ 1:16-20**. ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບດວງຕາເວັນ, ດວງເດືອນ, ແລະ ດວງດາວ, **ອຣຮ 3:1-14**. ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວິດກ່ອນເກີດ ແລະ ການສ້າງ, **ອຣຮ 3:22-28**.

ທັງສີອັບຣາຮາມ: ເປັນບັນທຶກບູຮານທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍອັບຣາຮາມ ຊຶ່ງກາຍເປັນກຳມະສິດຂອງສາດສະໜາຈັກໃນປີ 1835. ບັນທຶກດັ່ງກ່າວ ແລະ ສົບທິອາບຢາຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບເຫັນຢູ່ໃນທ້ອງຜັງສົບໃຕ້ດິນຢູ່ປະເທດເອຢິບ ໂດຍແອນໂທນີໂອ ເລໂບໂລ, ຜູ້ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳມອບໃຫ້ແກ່ໂມໂກ ແຊນເລີ. ທ່ານແຊນເລີໄດ້ຈັດສະແດງມັນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນປີ 1835. ພູ້ເພື່ອນຈຳນວນໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊື້ມັນຈາກທ່ານແຊນເລີ ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສາດສະດາ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນ. ປະຈຸບັນນີ້ ຈຳນວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກນີ້ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກປະສົບການຂອງອັບຣາຮາມຢູ່ໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ, ປ່ອນທີ່ປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເພິ່ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງການເດີນທາງຂອງເພິ່ນໄປຫາການາອານ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເພິ່ນ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນ ຈັກກະວານ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມສຳພັນຂອງດາວພະເຄາະຕ່າງໆໃນຟ້າສະຫວັນ. ບົດທີ 4-5 ເປັນບັນທຶກອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງການສ້າງ.

ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳ

ສັນຍາ ແລະ ພັນທະສັນຍາຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ໂດຍການເຊື່ອພັງກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ສາມາດຮັບພອນເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກເຂົາເປັນທາຍາດໂດຍແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາຮາມ ໂດຍການຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕີສະມາ (ຄລຕ 3:26-29; 4:1-7; ຄພ 84:33-34; 103:17; 132:30-32; ອຣຮ 2:9-11). ຜູ້ສືບຕະກຸນໂດຍແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ອາດສູນເສຍພອນຈາກການບໍ່ເຊື່ອພັງ (ຣມ 4:13; 9:6-8).

ອາຊາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທີ່ສາມແຫ່ງຢູດາ. ພຣະຄຳພີບັນທຶກວ່າ “ເພິ່ນກໍຍັງຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເພິ່ນ” (1 ກສ 15:14). ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນມີພະລັງຫລາຍ, ໄດ້ໂຍນແອກຂອງຊາວເອທິໂອເປຍຖິ້ມ, ໄດ້ກຳຈັດຮູບບູຊາທັງໝົດຖິ້ມ, ແລະ ໄດ້ເຊື່ອເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 15-16; 2 ຂຄ 14-16). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເພິ່ນເປັນພະຍາດທີ່ຕີນຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ (1 ກສ 15:23-24; 2 ຂຄ 16:12-13).

ອາເຊ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ, ສາວໃຊ້ຂອງນາງເລອາ (ປຖກ 30:12-13).

ເຜົ່າຂອງອາເຊ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນອາເຊ (ປຖກ 49:20), ແລະ ໂມເຊໄດ້ອວຍພອນເຊື້ອສາຍຂອງອາເຊ (ພບຍ 33:1, 24-29). ເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ “ທະຫານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ” (1 ຂຄ 7:40).

ອາດາມ

ອາດາມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ມີຄາເອນ; ອັກຄະທູດ; ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ; ເອເດນ; ເອວາ ນຳອີກ

ມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນໂລກ.

ອາດາມແມ່ນບິດາ ແລະ ບິຕຸຂອງມະນຸດຊາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການລ່ວງລະເມີດຂອງລາວຢູ່ໃນສວນເອເດນ (ປຖກ 3; ຄພ 29:40-42; ມຊ 4) ເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງ “ຕົກ” ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ, ຊຶ່ງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນ ກ່ອນມະນຸດຊາດຈະ ຈະເລີນກ້າວໜ້າຢູ່ເທິງໂລກນີ້ (2 ນພ 2:14-29; ແອວ 12:21-26). ສະນັ້ນ ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຈຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບກຽດສຳລັບບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມເຕີບໂຕມີລັດດອນຂອງເຮົາເປັນໄປໄດ້. ອາດາມໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນທຸກວັນນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ມີຄາເອນ (ດນອ 7; ຄພ 27:11; 107:53-54; 116; 138:38). ເພິ່ນເປັນອັກຄະທູດ (ຄພ 107:54) ແລະ ຈະມາສູ່ໂລກອີກໃນຖານະເປັນບິຕຸຂອງຄອບຄົວມະນຸດ (ຄພ 116).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, ປຖກ 1:26-28 (ມຊ 2:26-28; ອຣຮ 4:26-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບສິດໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງເໜືອທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ໄດ້ບັນຊາເຂົາໃຫ້ມີລູກເຕົ້າມາກຫລາຍຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28-31 (ມຊ 2:28-31; ອຣຮ 4:28-31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄວ້ໃນສວນເອເດນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງຫ້າມເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ, ປຖກ 2:7-9, 15-17 (ມຊ 3:7-9, 15-17; ອຣຮ 5:7-13). ອາດາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດ, ປຖກ 2:19-20 (ມຊ 3:19-20; ອຣຮ 5:20-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ແຕ່ງງານກັນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 2:18-25 (ມຊ 3:18-25; ອຣຮ 5:14-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຊາຕານລົ້ລວງ, ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ແລະ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ປຖກ 3 (ມຊ 4). ອາດາມມີອາຍຸໄດ້

930 ປີ ຕອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 5:5 (ມຊ 6:12).

ອາດາມເປັນມະນຸດຄົນທຳອິດ, ຄພ 84:16. ກ່ອນລາວຕາຍ ອາດາມໄດ້ເອີ້ນລູກຫລານທີ່ຊ່ອຍທຳຂອງລາວໃຫ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ ແລະ ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ຄພ 107:53-57.

ອາດາມໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ມຊ 5:4-8. ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, ມຊ 6:51-68.

ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ທີ່ອາດາມໄດ້ອວຍພອນລູກຫລານທີ່ຊ່ອຍທຳຂອງລາວ ສາມປີກ່ອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ (ຄພ 107:53-56) ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ລາວຈະກັບຄືນມາຫາອີກກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ (ຄພ 116).

ອານາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງໝໍທ່ານາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຜົ່າອາເຊ. ໃນເວລາການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ, ນາງເປັນແມ່ໝ້າຍທີ່ແກ່ຂະລາຫລາຍແລ້ວ. ນາງໄດ້ເຫັນພຣະກຸມມານນ້ອຍເຢຊູຕອນພຣະອົງຖືກພາໄປຖວາຍໃນພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ (ລກ 2:36-38).

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກ

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລັດສະໝິພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 65). ຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາຈັກແມ່ນເພື່ອຕຽມສະມາຊິກໃຫ້ມີຊີວິດຕະຫລອດການໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີເອີ້ນສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນອານາຈັກສະຫວັນ, ພາຍ

ຄວາມວ່າ ສາດສະໜາຈັກເປັນອານາຈັກສະຫວັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ໃນເວລານີ້ ມັນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນອານາຈັກຝ່າຍສາດສະໜາເທົ່ານັ້ນ. ໃນໄລຍະພັນປີ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນທັງຝ່າຍການເມືອງ ແລະ ຝ່າຍສາດສະໜາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກະສັດສືບໄປ, ພສສ 10:16 (ພສສ 11:4). ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພິາສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນທາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44 (ຄພ 138:44).

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, ມທ 3:2 (ມທ 4:17). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່, ມທ 6:10. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມທ 6:33 (3 ນພ 13:33). ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກໃຫ້ເຈົ້າ, ມທ 16:19. ຈົ່ງມາຮັບເອົາອານາຈັກຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ, ມທ 25:34. ຈົນກວ່າວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ເຮົາຈະຮັບສິນລະລຶກກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຈັກແຫ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ມທ 26:26–29. ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສາດສະດາທຸກຄົນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 13:28. ຄົນຊົ່ວຊ້າອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກຣທ 6:9. ສິ່ງທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ເລືອດ ຈະມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, 1 ກຣທ 15:50.

ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ ພວກທ່ານຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ຢດ 2:18. ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ, ແອວ 11:37.

ເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6. ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບອານາຈັກແລ້ວ ຫລື ຂໍ້ກະແຈຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ, ຄພ 42:69 (ຄພ 65:2). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງ

ຂະຫຍາຍອອກໄປ ເພື່ອວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະມາ, ຄພ 65:5–6. ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າ, ຄພ 90:3. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 99:3. ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 115:4. ສະຫວັນໄດ້ເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອານາຈັກຊັ້ນສູງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 137:1–4.

ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ; ຮີລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ຫລັງຈາກການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ, ແອວ 23:16–17; 24:1. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະນອງເລືອດ ແລະ ໄດ້ຝັງອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແອວ 24:6–19. ພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບສົງຄາມ ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາຮີລາມັນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:16–19; 56–58 (ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກໍຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່ານັກຮົບໝູ່ມ 2,000 ຄົນນຳອີກ).

ອານາເນຍແຫ່ງດາມັສກັດ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນທີ່ດາມັສກັດ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກໂປໂລ (ກຈກ 9:10–18; 22:12).

ອານາເນຍແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລາວກັບເມຍຂອງລາວ, ຊະຟິຣາ, ໄດ້ຕົວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍການ

ອາເບັດເນໂກ

ເອົາເງິນສ່ວນໜຶ່ງມຸ້ງໄວ້ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ອຸທິດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ. ເມື່ອເປໂຕໄດ້ສອບຖາມເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າທັງສອງໄດ້ລົ້ມລົງແລະ ສິ້ນໃຈຕາຍ (ກຈກ 5:1-11).

ອາເບັດເນໂກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊຶ້ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫວັງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງອາເບັດເນໂກແມ່ນ ອາຊາຣີຢາ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ອາເບັນ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ດີກວ່າກາອິນ ອ້າຍຂອງລາວ ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 4:4-5 (ຮສ 11:4; ມຊ 5:16-21). ໄດ້ຖືກຂ້າໂດຍກາອິນ, ປຖກ 4:8 (ມຊ 5:32).

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກອາດາມ, ຄພ 84:16.

ຊາຕານໄດ້ວາງແຜນກັບກາອິນ ເພື່ອຂ້າອາເບັນ, ມຊ 5:28-31 (ຮລມ 6:27).

ອາພິກະຣາຟາ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຂອງຊາວຢິວ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮ່ວມຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຮັບເຮີ ແຕ່ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງສາດສະໜາຈັກຄຣິດສະຕຽນຕ່າງໆ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນການເຊື່ອມໂຍງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ເຂົ້າກັນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກກັບຖືໜັງສືເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນປະໂຫຍດຫລາຍ.

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອາພິກະຣາຟາ ກໍຖືກແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄພ 91:1-3. ອາພິກະຣາຟາສາມາດເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະວິນຍານ, ຄພ 91:4-6.

ອາມາເຄໂດນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັງທິສອງຂອງພຣະເຊຣູຄຣິດ; ໂກກ; ມາໂກກ ນຳອີກ

ຊື່ ອາມາເຄໂດນ ມີກົກເຄົ້າມາຈາກພາສາເຮັບເຮີ ຮາ ເມກິດໂດ, ໝາຍຄວາມວ່າ “ພູເມກິດໂດ.” ຮ່ອມພູເມກິດໂດຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງທົ່ງພຽງເອສະດາອີໂລນ, ຫ້າສິບ ໄມ (ແປດສິບ ກິໂລແມັດ) ຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ແມ່ນສະຖານທີ່ສູ້ຮົບທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ການສູ້ຮົບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ການສູ້ຮົບອາມາເຄໂດນ ເພາະວ່າມັນຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງດຽວກັນນີ້. (ອຊກ 39:11; ຊກຍ 12-14, ໂດຍສະເພາະ 12:11; ພນມ 16:14-21.)

ອາແມນ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ພາຍເຖິງ “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ” ຫລື “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງທີ່ກ່າວ.” ອາແມນ ແມ່ນການກ່າວເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງໃຈ ຫລື ການຮັບຮູ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ການເຫັນດ້ວຍ (ພບຍ 27:14-26) ຫລື ຄວາມເປັນຈິງ (1 ກສ 1:36). ທຸກວັນນີ້ ໃນທ້າຍຂອງຄຳອະທິຖານ, ປະຈັກພະຍານ, ແລະ ຄຳປາໄສ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານ ຫລື ຂ່າວສານ ຈະກ່າວອອກສຽງຄຳວ່າ ອາແມນ ເພື່ອສະແດງເຖິງການເຫັນດ້ວຍ ແລະ ການຍອມຮັບ.

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸກຄົນຈະກ່າວຄຳວ່າ ອາແມນ ເມື່ອເຮັດຄຳສາບານ (1 ຂລ 16:7, 35-36; ນມຍ 5:12-13; 8:2-6). ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ອາແມນ, ພະຍານຜູ້ຊື່ສັດ ແລະ ຍຸດຕິທຳ” (ພນມ 3:14). ຄຳວ່າ ອາແມນ ຍັງຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະ

ສັນຍາໃນໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດານຳອີກ (ຄພ 88:133-135).

ອາໂມດ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກປະມານ 792 ປີ ເຖິງ 740 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນວັນເວລາຂອງອຸດສິຢາ, ກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ພຣະທຳອາໂມດ: ຫ່ງສີໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງອາໂມດ ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຄວາມຊອບທຳ.

ບົດທີ 1-5 ເອີ້ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ວ່າເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດ, ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກຜູ້ບໍລະບັກທຳລາຍ. ບົດທີ 6-8 ທຳນາຍເຖິງການຕົກຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຫລາຍປີກ່ອນອັດຊີເຣຍເຂົ້າມາຮຸກຮານ. ບົດທີ 9 ທຳນາຍວ່າ ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກນຳຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

ອາມລີໄຊ, ຊາວອາມລີໄຊ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ປາດຖະໜາຢາກມີກະສັດໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ. ຊາວນີໂຟເຫລົ່ານີ້, ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວອາມລີໄຊ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງ (ແອວ 2-3).

ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ອາລະຟາ ແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດໃນຕົວອັກສອນຂອງພາສາກຣີກ; ໂອເມຄາ ແມ່ນອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍ. ມັນກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນທັງຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ (ພນມ 1:8; ຄພ 19:1).

ອາລົມຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ອາໂຣນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຍາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ອາໂຣນໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງ ຄວາມພະຍາຍາມອັນພາກພຽນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍຄົນໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 27:8-10, 34. ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ພູເພື່ອນຂອງລາວ, ມຊຢ 27:11. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:32-28:8. ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:6-9. ໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, ແອວ 17:8-11. ໄດ້ສິດສອນບົດາຂອງກະສັດລາໂມໂນ, ແອວ 22:1-26. ໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວໂຊຣຳ, ແອວ 31:6-7.

ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອຳຣາມກັບໂຢເກເບັດ, ຂອງເຜົ່າເລວີ (ອພຍ 6:16-20); ອ້າຍຂອງໂມເຊ (ອພຍ 7:7).

ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກເອຢິບ ແລະ ເປັນຜູ້ກ່າວແທນເພິ່ນ, ອພຍ 4:10-16, 27-31; 5:1-12:51. ຢູ່ເທິງພູຊິນາຍ, ໂມເຊໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງຂອງອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງເພິ່ນສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ອພຍ 28:1-4. ໄດ້ເຮັດງົວຄຳຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຜູ້ຄົນ, ອພຍ 32:1-6, 21, 24, 35. ໄດ້ສິ້ນຊີວິດຢູ່ເທິງພູໄຮເຣ ຕອນມີອາຍຸໄດ້ 123 ປີ, ຈບຊ 20:22-29 (ຈບຊ 33:38-39).

ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ຄຳ 84:18, 26–27, 30. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຖານະປະໂລຫິດກາຍເປັນລູກຫລານຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງອາໂຣນ, ຄຳ 84:33–34.

ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ. ເຂົ້າຈີ່ສຳລັບສິນລະລຶກເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະກາຍຂອງ ພຣະຄຣິດ.

ເຮົາເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ, ຄຳ 6:33–58.

ກິນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ, ຄຳ 5:34. ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເພື່ອລະລຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ຄຳ 3 ນຟ 18:5–7.

ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເນື້ອໜັງພຣະຄຣິດ, ຄຳ 20:40, 77 (ມຣນ 4).

ອາຮາບ. ເບິ່ງ ເຢເຊເບນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອ. ເພີ່ນໄດ້ແຕ່ງງານນຳເຢເຊເບນ, ເຈົ້າຍິງຂອງຊີໂດນ, ຜ່ານຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະບາອານ ແລະ ອັດຊະຕາກຈຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນໃນອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 16:29–33; 2 ກສ 3:2) ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າເຊື່ອສາດສະດາ ແລະ ເຊົາຸນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13).

ໄດ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນໃນຊາມາເຣຍເປັນເວລາຊາວສອງປີ, 1 ກສ 16:29 (1 ກສ 16–22). ເພີ່ນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າຄົນໃດໆທີ່ປົກຄອງມາກ່ອນເພີ່ນ, 1 ກສ 16:30. ໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບ, 1 ກສ 22:29–40.

ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ເບິ່ງ ເສລີພາບ; ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ອຳນາດ ຫລື ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເລືອກດ້ວຍຕົນເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືກບີບບັງຄັບ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອ

ພັງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນອິດສະລະຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊຢ 5:8).

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະ, ຄຳ 8:32. ຜູ້ທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກບາບຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, ຄຳ 6:19–23.

ກິ່ງງ່າອັນຊອບທຳຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳອອກມາຈາກຄວາມເປັນຊະເລີຍໄປຫາອິດສະລະ, 2 ນຟ 3:5. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອອກມາເພື່ອທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ຄຳ 43:48–50. ໂມໂຣໂນປີຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ຄຳ 48:11. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ຄຳ 61:15.

ຈິ່ງຕາມເຮົາມາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນອິດສະລະ, ຄຳ 38:22.

ອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ

ອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອັບຣາຮາມ—ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊື່ ອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ ແລະ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 32:28; 35:10). ຊື່ ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຕົວຂອງຢາໂຄບເອງ, ລູກຫລານຂອງເພີ່ນ, ຫລື ອານາຈັກຊຶ່ງລູກຫລານເຫລົ່ານັ້ນຄົງໜຶ່ງເຄີຍຄອບຄອງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (2 ຊມອ 1:24; 23:3). ຫລັງຈາກໂມເຊໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຢູ່ເອຍິບແລ້ວ (ອພຍ 3–14), ພວກເຂົາຢູ່ໃນການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສາມຮ້ອຍປີ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກກະສັດໂຊນ, ບັນດາກະສັດໄດ້ປົກຄອງເໜືອອິດສະຣາເອນ ນຳກັນເປັນໜຶ່ງ ຈົນເຖິງການສິ້ນຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ, ເມື່ອສິບເຜົ່າໄດ້ກໍ່ການກະບົດຕໍ່ເຮໂຮໂບອາມ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງປະຊາຊາດແຍກອອກຕ່າງຫາກ. ຫລັງຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາ

ເອນໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກ, ເຜົ່າທີ່ຢູ່ພາກເໜືອ, ຊຶ່ງ ເປັນສ່ວນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ໄດ້ຮັກສາຊື່ ອິດສະຣາ ເອນ ໄວ້, ໃນຂະນະທີ່ອານາຈັກຂອງພາກໃຕ້ ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ແຜ່ນດິນກາ ນາອານາຈັກເອີ້ນ ອິດສະຣາເອນ. ໃນຄວາມ ໝາຍໜຶ່ງອີກ, ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຜູ້ ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ (ຣມ 10:1; 11:7; ຄລຕ 6:16; ອຟຊ 2:12).

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ: ຢາໂຄບ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຊຶ່ງຊື່ໄດ້ປ່ຽນ ໄປເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ໄດ້ມີລູກຊາຍຢູ່ດ້ວຍ ກັນສິບສອງຄົນ. ຕໍ່ມາລູກຫລານຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ ເອນ ຫລື ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ຕໍ່ ໄປມີຄືລາຍຊື່ຂອງສິບສອງເຜົ່າ: ຣູເບັນ, ຊິ ເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ແລະ ເສບູ ໂລນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ); ດານ ແລະ ເນັບທະລີ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ກັບນາງບິນຮາ); ກາດ ແລະ ອເຊ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ); ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາ ເຊັນ) (ປຖກ 29:32–30:24; 35:16–18).

ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ນຳຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າກ່ອນເພິ່ນຈະສິ້ນຊີວິດ (ປຖກ 49:1–28). ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງຊື່ລູກຊາຍແຕ່ລະ ຄົນຂອງຢາໂຄບ.

ຣູເບັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບນຳເມຍ ຄົນທຳອິດ, ເລອາ, ໄດ້ສູນເສຍສິດທິຂອງອ້າຍ ກົກ ແລະ ມູນມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງລາວໄປ ເພາະການເຮັດຜິດສິນທຳ (ປຖກ 49:3–4). ສິດທິຂອງອ້າຍກົກນັ້ນໄດ້ໄປຕົກຢູ່ທີ່ໂຢເຊັບ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນ ທີ່ສອງ, ລາເຊັນ (1 ຂຄ 5:1–2). ເລວີ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຜົ່າຂອງລາວໃຫ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ, ບໍ່ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກ ເພາະການ ເອີ້ນພິເສດຂອງພວກເຂົາໃນບັນດາເຜົ່າທັງ ໝົດ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງ ໂຢເຊັບ ຖືກແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງ ໂຢເຊັບ, ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊ (1 ຂຄ

5:1; ຢມຍ 31:9), ຜູ້ທີ່ຖືກນັບເປັນເຜົ່າໜຶ່ງອີກ ຕ່າງຫາກຂອງອິດສະຣາເອນ (ປຈສ, ປຖກ 48:5–6 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ສະມາຊິກໃນເຜົ່າຂອງຢູດາຕ້ອງເປັນຜູ້ ບົກຄອງຈົນກວ່າພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດ ມາ (ປຖກ 49:10; ປຈສ, ປຖກ 50:24 [ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ]). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເຜົ່າຂອງເອຟະ ຣາອິມຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດໃນການນຳຂ່າວ ສານຂອງການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໄປສູ່ໂລກ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13–17). ເວລາຈະມາ ເຖິງ ເມື່ອເອຟະຣາອິມຈະມີບົດບາດເປັນຜູ້ ນຳໃນການເຕົ້າໂຮມທຸກເຜົ່າຂອງອິດສະຣາ ເອນເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິດ (ອຂຢ 11:12–13; ຄພ 133:26–34).

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາ ເອນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິບສອງເຜົ່າ ຂອງອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ເປັນທຸກ ເພາະຄວາມບໍ່ຊ່ອຍທຳ ແລະ ການ ກະບົດຂອງພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການກະຈັດກະ ຈາຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ ໃນບັນດາປະຊາຊາດຂອງໂລກ ເປັນພອນໃຫ້ ແກ່ປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ.

ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍພວກເຈົ້າໄປຢູ່ໃນ ປະເທດຕ່າງໆ, ລລວ 26:33. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາຜູ້ ຄົນທັງປວງ, ພບຍ 28:25, 37, 64. ຊົນຊາດ ທັງຫລາຍໃນໂລກຈະຕົກໃຈຢ້ານກົວໃນສິ່ງທີ່ ພວກເຂົາເຫັນ, ຢມຍ 29:18–19. ເຮົາຈະຜັດ ຮ່ອນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃນທ່າມກາງຊົນ ຊາດທັງຫລາຍ, ອມ 9:9 (ຊກຢ 10:9).

ພຣະເຢຊູຖືກໃຊ້ມາຫາຝູງແກະທີ່ເສຍໄປ ໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມທ 15:24. ມີຝູງ ແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ ແຕ່ບໍ່ຢູ່ໃນຝູງ ນີ້, ຢສ 10:16.

ອິດສະຣາເອນຈະກະຈັດຈະກາຍໄປທົ່ວທຸກ ແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, 1 ນຟ 22:3–8. ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີມັດປຽບທຽບ

ອິດສະຣາເອນ

ຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, ຢຣ 5-6. ວຽກງານຂອງພຣະບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆ ທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, 3 ນຟ 21:26.

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ: ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ (ຫຼຸຊ 1:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບເອົາພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ແລະ ພວກເຂົາຈະມາ, ອຊຢ 5:26. ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ, ອຊຢ 54:7. ປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັບຄືນສູ່ດິນແດນຂອງພວກເຂົາ, ຢມຢ 30:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາຈາກຊົນຊາດຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດຈະກາຍໄປ, ອຊກ 28:25.

ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາພຣະອົງຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ອຟຊ 1:10.

ຫລັງຈາກຊາວອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ, 1 ນຟ 15:12-17. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 19:16 (3 ນຟ 16:5). ພວກເຂົາຈະຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຂົາ, 1 ນຟ 22:12. ພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມ ແລະ ນັບຈຳນວນລູກໆຂອງພຣະອົງ, 1 ນຟ 22:25. ປະເທດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະນຳອິດສະຣາເອນໄປຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, 2 ນຟ 10:8 (3 ນຟ 16:4). ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມໄວ້ເປັນຄຳດຽວກັນ, 2 ນຟ 29:13-14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຄພ 29:7 (ຄພ 39:11). ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາ, ຄພ

33:6. ເຕົ້າໂຮມ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະມອບກິດຂອງເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ 38:31-33. ເຮົາຈະກູ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ, ຄພ 39:11. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະອອກມາ, ຄພ 45:46. ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມ, ຄພ 110:11.

ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຈິງຈະກວາດແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, ມຊ 7:62. ການເຕົ້າໂຮມຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບການເຕົ້າໂຮມຝູງແຮງ ແລະ ຊາກສົບ, ຈສ—ມ 1:27.

ສົບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ: ສົບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ລວມກັນເປັນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ຖືກພາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ອັດຊີເຣຍ 721 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາ “ພາກພື້ນທາງເໜືອ” ແລະ ໄດ້ສາບສູນໄປ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ. ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເຮົາຈະບອກທິດເໜືອປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປ, ອຊຢ 43:6. ພວກເຂົາຈະມາຈາກດິນແດນທາງໄກທິດເໜືອ, ອຊຢ 49:12 (1 ນຟ 21:12). ຢູດາຈະຮວບຮວມກັບອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຂົາຈະກັບຄືນມາຈາກຖິ່ນທາງທິດເໜືອ, ຢມຢ 3:18. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊຶ້ງພຣະຊົນຢູ່ ໄດ້ນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກແຜ່ນດິນທາງທິດເໜືອ, ຢມຢ 16:14-16. ເຮົາຈະນຳເອົາເຂົາເຈົ້າມາຈາກທິດເໜືອ, ຢມຢ 31:8.

ຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າຂອງເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປ, 2 ນຟ 29:12-13. ເຮົາຈະໄປປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ຫາຍໄປ, 3 ນຟ 17:4. ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຖືກສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຈະຖືກເຕົ້າໂຮມຄືນສູ່ບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, 3 ນຟ 21:26-29.

ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11.

ພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນທາງເໜືອຈະມາຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຈຳຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 133:26–32.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຮ່ວມກັນແຫ່ງຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຫຼຸຊ 1:10.

ອິດຊະມາເອນ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງນີໂຟ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຊື່ງພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເດີນທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ນີໂຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງລາວໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນອິດຊະມາເອນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ ໃຫ້ເດີນທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນຟ 7:2–5. ສອງຄອບຄົວໄດ້ກຽວດອງກັນ, 1 ນຟ 16:7. ອິດຊະມາເອນໄດ້ສິນຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1 ນຟ 16:34.

ອິດຊະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ຮາກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມກັບນາງຮາກາ, ສາວໃຊ້ຊາວເອຢິບຂອງນາງຊາຮາ (ປຖກ 16:11–16). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັຣາຮາມ ແລະ ຮາກາວ່າອິດຊະມາເອນຈະກາຍເປັນບິດາຂອງປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ປຖກ 21:8–21).

ພັນທະສັນຍາໄດ້ມາເຖິງຜ່ານທາງອີຊາກແທນທີ່ຈະເປັນຜ່ານທາງອິດຊະມາເອນ, ປຖກ 17:19–21 (ຄລຕ 4:22–5:1). ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນອິດຊະມາເອນວ່າ ລາວຈະມີລູກຫລາຍຄົນ, ປຖກ 17:20. ອິດຊະມາເອນໄດ້ຊ່ວຍຝັງອັບຣາຮາມ, ປຖກ 25:8–9. ລາຍຊື່ຂອງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງອິດສະມາເອນ, ປຖກ 25:12–16. ອິດຊະມາເອນໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 25:17–18. ເອຊາວໄດ້ເອົານາງມາຮາລາດ ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ ມາເປັນເມຍ, ປຖກ 28:9.

ອິດສາ. ເບິ່ງ ໂລບ, ຄວາມໂລບ; ຫິງຫວງ, ຄວາມຫິງຫວງ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີ, ຄວາມປາດຖະໜາບາງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຄົນອື່ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ.

ບັນພະບຸລຸດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ອິດສາໂຍເຊັບຈຶ່ງໄດ້ຂາຍເພິ່ນໄປປະເທດເອຢິບ, ກຈກ 7:9. ຄວາມຮັກບໍ່ເຫິງສາ, 1 ກຣທ 13:4 (ມຣນ 7:45). ຄວາມເຫິງສາກັນນຳໄປສູ່ໃຈຕື້ດ້ານ, 1 ຕມທ 6:4. ບ່ອນໃດທີ່ມີຄວາມອິດສາ, ບ່ອນນັ້ນກໍມີການວຸ້ນວາຍ ແລະ ມີການຊົ່ວຮ້າຍທຸກຊະນິດ, ຢກບ 3:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ອິດສາ, 2 ນຟ 26:32. ບໍ່ມີຄວາມອິດສາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, 4 ນຟ 1:15–18.

ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຮ້າຍຂອງມະນຸດເປັນໂຊກຊາຕາບົກກະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄພ 127:2.

ອິດຊາຄາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 30:17–18; 35:23; 46:13). ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງອິດຊາຄາ: ພອນຂອງຢາໂຄບຕໍ່ອິດຊາຄາ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມມະການ 49:14–15. ຫລັງຈາກໄດ້ໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການາອານ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລ້ຳລວຍບາງຢ່າງຈາກແຜ່ນດິນພິລິດສະຕິນ, ລວມທັງທັງພຽງເອສະດາອີໂລນ. ພາຍໃນເຂດແດນຂອງອິດຊາຄາ ມີຫລາຍແຫ່ງທີ່ສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ກາເມນ, ເມກິດໂດ, ໂດທານ, ກິນໂບອາ, ເຢຊະເຣເອນ, ຕາໂບເຣ, ແລະ ນາຊາເຣັດ (ຢຊ 19:17–23).

ອີຊາກ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ປິຕູໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ການເກີດຂອງເພິ່ນຈາກອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຮາໃນໄວແກ່ຊະລາ

ອີເທີ

ໄດ້ເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ (ປຖກ 15:4-6; 17:15-21; 21:1-8). ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ (ຍຄ 4:5). ອີຊາກໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 21:9-12; 1 ນຟ 17:40; ຄພ 27:10).

ອີຊາກໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 21:1-7. ຖືກເອົາໄປເພື່ອຖວາຍຢູ່ເທິງພູໂມຣີຢາ, ປຖກ 22:1-19 (ຄພ 101:4). ໄດ້ແຕ່ງງານ, ປຖກ 24. ໄດ້ຈັດການກັບພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 27:1-28:9.

ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ຢາໂຄບ, ຄພ 132:37 (ມທ 8:11).

ອີເທີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວຢາເຣັດ ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ (ອທ 12:1-2).

ໜັງສືອີເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມ່ອນທີ່ບັນຈຸພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ. ຊາວຢາເຣັດເປັນຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ ກ່ອນຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮ. ໜັງສືອີເທີໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນ ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮໄດ້ພົບເຫັນ (ມຊຢ 8:8-9).

ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງຊາວຢາເຣັດໄດ້ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງທັບາເບນ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາບ່ອນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າທະວີບອາເມຣິກາ. ບົດທີ 3-6 ອະທິບາຍວ່ານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຊາວຢາເຣັດໄດ້ເດີນທາງໄປໃນເຮືອແປດລຳ. ບົດທີ 7-11 ສືບຕໍ່ປະຫວັດສາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຄອບງຳປະຫວັດສາດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຊາວຢາເຣັດ. ໂມໂຣໄນ, ຜູ້ຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງອີເທີ, ໄດ້ຂຽນໃນບົດທີ 12-13 ເຖິງສິ່ງປະຫລາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍສັດທາ ແລະ ເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່ຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ. ບົດທີ 14-15 ບອກເຖິງ

ວິທີທີ່ຊາວຢາເຣັດກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສິ່ງຄາມເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ອີລາຍ. ເບິ່ງ ເອລີຢາ ນຳອີກ

ມີການໃຊ້ຊື່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ອີລາຍ ໃນຫລາຍຮູບແບບ ໃນພຣະຄຳພີ:

ເອລີຢາ: ອີລາຍຄື ພຣະຄຳພີໃໝ່ (ໃນພາສາກຣີກ) ເຖິງ ເອລີຢາ (ໃນພາສາເຣັບເລີ), ເຊັ່ນ ໃນ ມທ 17:3-4, ລກ 4:25-26, ແລະ ຍກບ 5:17. ໃນກໍລະນີເຫລົ່ານີ້, ອີລາຍໄດ້ເປັນສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຊຶ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 1 ແລະ 2 ກະສັດ.

ຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ: ອີລາຍຍັງເປັນຕຳແໜ່ງໜຶ່ງອີກທີ່ໝາຍເຖິງການເປັນຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕຄີ ອີລາຍ ເພາະເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະເຢຊູ (ມທ 17:12-13).

ຜູ້ພື້ນພູ: ຕຳແໜ່ງອີລາຍຍັງໝາຍເຖິງຄົນອື່ນໆອີກຜູ້ມີພາລະກິດສະເພາະ, ດັ່ງເຊັ່ນ ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເສີຍ (ຄພ 77:14) ແລະ ຄັບຣີເອນ (ລກ 1:11-20; ຄພ 27:6-7; 110:12).

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຍຸກສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ: ສາດສະດາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເອຊາອັດ ຫລື ອີລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ (ຄພ 84:11-13; 110:12).

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ອຸທິດຖວາຍ, ກິດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ເບິ່ງ ລະບົບເອກະພາບ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ການອຸທິດ, ການເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, ຫລື ການກາຍເປັນຄົນອຸບທຳ. ກິດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍເປັນຫລັກທຳອັນສູງສົ່ງ ຊຶ່ງໂດຍກົດນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງ ຈຶ່ງເຕັມໃຈທີ່ຈະອຸທິດເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນທີ່ຈະສ້າງ

ຕັ້ງ ແລະ ການສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີພວກເຈົ້າໄດ້ຖວາຍພວກເຈົ້າເອງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 32:29.

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ມີທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສ່ວນລວມ, ກກງ 2:44-45.

ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮັ່ງມີ ແລະ ຍາກຈົນ, 4 ນພ 1:3.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຫລັກທຳແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ, ຄພ 42:30-39 (ຄພ 51:2-19; 58:35-36). ຄົນໆໜຶ່ງຈະບໍ່ຄອບຄອງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຄພ 49:20. ທຸກຄົນໄດ້ຮັບເທົ່າທຽມກັນອີງຕາມຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຄພ 51:3. ກົດລະບຽບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສາມາດເທົ່າທຽມກັນໃນພັນທະການຂອງເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ເລື່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 78:4-5. ທຸກຄົນຕ້ອງມີສິດເທົ່າທຽມກັນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາ, ຄພ 82:17-19. ຊີໂອນສາມາດຖືກສ້າງຂຶ້ນໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍຫລັກທຳຂອງກົດຂອງອານາຈັກຂັ້ນສູງເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 105:5.

ຜູ້ຄົນຂອງເອນິກມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ ແລະ ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ມຊ 7:18.

ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ເບິ່ງ ຜູ້ພະຍາກອນ; ແຜ່ນປົກເອິກ ນຳອີກ

ເຄື່ອງມືທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອມະນຸດ ໃນການຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ໃນການແປພາສາ. ໃນພາສາເຮັບເຣີຄຳນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສົມບູນ.” ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ປະກອບດ້ວຍຫົນສອງກ້ອນ ທີ່ຕິດໃນຂອບໂຄ້ງທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ບາງເທື່ອໃຊ້ກັບແຜ່ນປົກເອິກ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ອະມະຕະຂອງມັນ (ຄພ 130:6-9).

ຈິ່ງໃສ່ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ໄວ້ໃນແຜ່ນປົກເອິກ, ອພຍ 28:30.

ແກ່ຜູ້ທີ່ມີໂຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຫົນຂາວແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ພນມ 2:17.

ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມມີ ເພີ່ນສາມາດເບິ່ງ ແລະ ແປ, ມຊຍ 8:13. ຫົນສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ອທ 3:23-24, 28 (ອທ 4:5).

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ ຫົວພາກທີ 6; 11; 14-16. ເຈົ້າໄດ້ຮັບພະລັງໃຫ້ແປ ຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 10:1. ພະຍານສາມຄົນຈະໄດ້ເຫັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຢູ່ເທິງພູ, ຄພ 17:1. ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ຫົນຂາວຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບກ້ອນໜຶ່ງ, ຄພ 130:6-11.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ມີອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ອຣຮ 3:1, 4.

ອູເຣ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແຜ່ນດິນອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ ເປັນບ້ານເກີດເມືອງນອນດັ້ງເດີມຂອງອັບຣາມ (ປຖກ 11:27-28, 31; 15:7; ນມຍ 9:7; ອຣຮ 2:1, 4).

ເອສະເທີ

ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳເອສະເທີ.

ພຣະທຳເອສະເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າຫານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງລາຊິນີເອສະເທີໃນການຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນາງຈາກການທຳລາຍ.

ບົດທີ 1-2 ບອກເຖິງເອສະເທີ, ຍິງສາວຊາວຢິວ ແລະ ເປັນລູກລ້ຽງຂອງຊາຍຊາວຢິວຊື່ ມໍເດໂກ, ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນລາຊິນີຂອງເປີເຊຍ ເພາະຄວາມສວຍງາມຂອງນາງ. ບົດທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ຮາມານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຢູ່ໃນວັງຂອງກະສັດ, ກຽດຊົງມໍເດໂກ ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າຊາວຢິວທຸກຄົນ. ບົດ

ເອຊະຣາ

ທີ່ 4-10 ບອກເຖິງເອສະເທີໄດ້ສົ່ງຊີວິດເປີດເຜີຍສັນຊາດຂອງນາງຕໍ່ກະສັດ ແລະ ໄດ້ປ່ຽນຄຳສັ່ງ.

ເອຊະຣາ

ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຂຽນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ພາຊາວຍິວບາງຈຳນວນກັບໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ (ອຊຽ 7-10; ນມຢ 8; 12). ໃນ 458 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອາກຕາເຊເຊັດ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ, ເພື່ອພາຊາວຍິວທີ່ຖືກເນລະເທດຜູ້ຢາກກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມໄປກັບເພິ່ນ (ອຊຽ 7:12-26).

ກ່ອນວັນເວລາຂອງເອຊະຣາ, ພວກປະໂລຫິດເກືອບມີອຳນາດທັງໝົດໃນການອ່ານ ແລະ ຮວບຮວມພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຂຽນ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ກົດ.” ເອຊະຣາໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີມີໄວ້ສຳລັບຊາວຍິວແຕ່ລະຄົນ. ໃນທີ່ສຸດການເປີດອ່ານ “ປຶ້ມກົດ” ກໍໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດຂອງຊາວຍິວ. ບາງທີ່ຄຳສອນອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງເອຊະຣາມາຈາກຕົວຢ່າງຂອງການຕຽມໃຈຂອງເພິ່ນ ທີ່ຈະສະແຫວງຫາກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ, ແລະ ສິດສອນມັນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ (ອຊຽ 7:10).

ພຣະທຳເອຊະຣາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຍາຍເຖິງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກຫົກສິບ ຫາ ແປດສິບປີ ກ່ອນເອຊະຣາໄດ້ມາຫາເຢຣູຊາເລັມ—ການອອກຄຳສັ່ງຂອງໄຊຣັດ ໃນ 537 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ການກັບມາຂອງຊາວຍິວພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ. ບົດທີ 7-10 ສະແດງເຖິງວິທີທີ່ເອຊະຣາໄປຫາເຢຣູຊາເລັມ. ເພິ່ນ, ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ເດີນທາງ, ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອການບົກປ້ອງ. ຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຊາວຍິວຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ໄປຫາເຢຣູຊາເລັມກ່ອນແລ້ວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບພວກຜູ້ຢັ້ງນອກພັນທະສັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມເສື່ອມເສຍມາໃຫ້ຕົນເອງ. ເອຊະຣາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າມາຢູ່

ພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ປະຮ້າງພວກເມຍເຫລົ່ານັ້ນ. ປະຫວັດຕອນຫລັງຂອງເອຊະຣາມີຢູ່ໃນພຣະທຳເນເໜມີຢາ.

ເອຊາຢາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກ 740-701 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນຖານະທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາຄົນສຳຄັນຂອງກະສັດເຮເຊກີຢາ, ເອຊາຢາມີອິດທິພົນຫລາຍທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາເລື້ອຍໆ ຫລາຍກວ່າພຣະອົງອ້າງເຖິງສາດສະດາຄົນອື່ນໆ. ເອຊາຢາກໍຖືກອ້າງເຖິງເລື້ອຍໆເໝືອນກັນໂດຍ ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະ ໂປໂລ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈາກເອຊາຢາຫລາຍກວ່າສາດສະດາຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ຫລາຍ ໃນການຕີຄວາມໝາຍຄຳຂອງເອຊາຢາ. ນີໂຟໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈາກການຂຽນຂອງ ເອຊາຢາ (2 ນຟ 12-24; ອຊຢ 2-14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກຊາວນີໂຟວ່າ “ຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ (3 ນຟ 23:1-3).

ພຣະທຳເອຊາຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳນາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງເອຊາຢາກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ໃຖ່, ທັງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ໃນໂລກຂອງພຣະອົງ (ອຊຢ 9:6) ແລະ ໃນຖານະທີ່ເປັນກະສັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ (ອຊຢ 63). ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງອິດສະຣາເອນນຳອີກ.

ບົດທີ 1 ເປັນບົດນຳສຳລັບໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ທັງເຫລັ້ມ. ເອຊາຢາ 7:14; 9:6-7; 11:1-5; 53; ແລະ 61:1-3 ເປັນສັນຍານລ່ວງໜ້າເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ບົດທີ 2, 11, 12, ແລະ 35 ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດການໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບ

ການພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່, ອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຈະອອກດອກດັ່ງກຸຫລາບ. ບົດທີ 29 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍຂອງການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ (2 ນຟ 27). ບົດທີ 40-46 ປະກາດຄວາມເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຢໂຮວາ ໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ ເໜືອພຣະປອມທີ່ເປັນຮູບບູຊາຂອງຜູ້ນະມັດສະການນອກສາດສະໜາ. ສ່ວນບົດທີ, 47-66, ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດການຕ່າງໆໃນການພື້ນຟູອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດທ້າຍ ແລະ ການສະຖາປະນາຊີໂອນ, ໂດຍມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

ເອຊາວ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອີຊາກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກົກຂອງອີຊາກກັບນາງເຣເບກາ ແລະ ເປັນອ້າຍນ້ອງຝາແຝດກັບຢາໂຄບ. ສອງອ້າຍນ້ອງນີ້ມັກຜິດຖຽງກັນນັບແຕ່ເກີດ (ປຖກ 25:19-26). ລູກຫລານຂອງເອຊາວ, ຊາວເອໂດມ, ແລະ ລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ, ຊາວອິດສະຣາເອນ, ກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ມັກແຂ່ງຂັນກັນ (ປຖກ 25:23).

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃຫ້ຢາໂຄບ, ປຖກ 25:33 (ຮຣ 12:16-17). ເອຊາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງຊາວຮິດຕິສອງຄົນຜູ້ສ້າງຄວາມທຸກໂສກໃຫ້ແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ປຖກ 26:34-35. ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວໄດ້ຄືນດີກັນ, ປຖກ 33.

ເອຊາອັດ

ພຣະຄຳພີໃໝ່ໃນພາສາ (ກຣີກ) ແມ່ນຊື່ ເອຊາຢາ (ລກ 4:17). ເອຊາອັດກໍ່ເປັນສາດສະດາຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ (ຄພ 76:100; 84:13)

ເອເຊກຽນ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳເອເຊກຽນໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນເປັນປະໂລຫິດຂອງຄອບຄົວສາດົກ ແລະ ເປັນຊາວຢິວຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເນບູກາດເນັດຊາຈັບຕົວໄປ. ເພິ່ນ

ໄດ້ຢູ່ກັບຄົນຢິວທີ່ຖືກເນລະເຫດໄປບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍເປັນເວລາຊາວສອງປີ, ຈາກ 592 ປີ ເຖິງ 570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳເອເຊກຽນ: ພຣະທຳເອເຊກຽນສາມາດແຍກອອກເປັນສີ່ໝວດ. ບົດທີ 1-3 ບອກເຖິງພາບນິມິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການເອີ້ນເອເຊກຽນໃຫ້ຮັບໃຊ້; ບົດທີ 4-24 ກ່າວເຖິງການຕັດສິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ມອບການຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້; ບົດທີ 25-32 ປະກາດການຕັດສິນປະຊາຊາດ; ແລະ ບົດທີ 33-48 ບັນທຶກພາບນິມິດກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເອເດນ. ເບິ່ງ ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ບ້ານແຫ່ງທຳອິດຂອງບິດາມານດາຂອງເຮົາ, ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ປຖກ 2:8-3:24; 4:16; 2 ນຟ 2:19-25; ມຊ 3-4; ອຣຮ 5), ໄດ້ຖືກຕົກແຕ່ງເປັນສວນ, ຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກໃນເອເດນ. ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກສົ່ງໜີອອກຈາກເອເດນ ຫລັງຈາກໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ (ມຊ 4:29). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຍັນເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີກ່ຽວກັບສວນເອເດນ. ມັນເພີ່ມຂຶ້ນສຳຄັນທີ່ວ່າ ສວນນັ້ນຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ທະວີບອາເມຣິກາເໜືອ.

ເອນິກ. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຊີໂອນ. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ທັງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ເພິ່ນເປັນປີຕູຄົນທີ່ເຈັດຫລັງຈາກອາດາມ. ເພິ່ນເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງເມທູເຊລາ (ປຖກ 5:18-24; ລກ 3:37).

ເອນິກເປັນຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນນັ້ນສຳຄັນຫລາຍກວ່າເລື່ອງສັນຽງທີ່ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນທຶກໄວ້. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີໄດ້ບອກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງກາຍ (ຮຣ 11:5) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະຕິ

ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ. ຢດ 1:14 ບັນຈຸ ຄຳກ່າວອ້າງຂອງຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ. ການ ເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍອະທິປາຍຫລາຍຢ່າງ ກ່ຽວກັບເອນິກ, ໂດຍສະເພາະການສັ່ງສອນ ຂອງເພິ່ນ, ເມືອງຂອງເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ການທຳນາຍຂອງ ເພິ່ນ (ຄພ 107:48-57; ມຊ 6-7). ຊີໂອນໄດ້ ຖືກຮັບຂຶ້ນສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງ ຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ (ມຊ 7:69).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເອນິກ, ມຊ 6:26-37. ເອນິກໄດ້ສິດສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນ, ມຊ 6:37-68. ເອນິກໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາຊີໂອນຂຶ້ນ, ມຊ 7:1-21. ເອນິກໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 7:23-68.

ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ສາດສະດານິໄຟ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນ ພຣະຄຳພີມໍມອນ ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການບົດຈາກບາບຂອງເພິ່ນ ຜ່ານສັດທາຂອງ ເພິ່ນໃນພຣະຄຣິດ (ອນ 1:1-8). ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເອໂນດເພື່ອ ນຳພຣະຄຳພີມໍມອນມາໃຫ້ຊາວເລມັນ (ອນ 1:15-17).

ໜັງສືເອໂນດ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີມໍມອນທີ່ ບອກກ່ຽວກັບການອະທິຖານຂອງເອໂນດຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທູນຂໍການອະໄພໂທດເພື່ອ ຕົນເອງ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພື່ອຄົນ ອື່ນໆ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບເພິ່ນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມີໃຫ້ ແກ່ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໜັງສືນີ້ຈະມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນກໍ ບັນທຶກເລື່ອງລາວທີ່ມີພະລັງກ່ຽວກັບຊາຍຄົນ ໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະ ທິຖານ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຊົມຊົນກັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່.

ເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມານາ ເຊ; ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ; ອິດ ສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງ ໂຢເຊັບກັບນາງອາເຊນັດ (ປຖກ 41:50-52; 46:20). ກົງກັນຂ້າມກັບອິດຄອງປະເພນີ, ເອ ຟະຣາອິມໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແທນທີ່ ຈະເປັນມານາເຊ, ຜູ້ເປັນອ້າຍ (ປຖກ 48:17- 20). ເອຟະຣາອິມໄດ້ກາຍເປັນບັນພະບຸລຸດ ຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ.

ເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ: ເອຟະຣາອິມໄດ້ຮັບ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃນອິດສະຣາເອນ (1 ຂຄ 5:1-2; ຢມຢ 31:9). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ສິດທິພິ ເສດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແມ່ນທີ່ຈະດຳ ລົງຖານະປະໂລຫິດ, ນຳຂ່າວສານເລື່ອງການ ພື້ນພູພຣະກິດຕິຄຸນໄປໃຫ້ຊາວໂລກ, ແລະ ຍົກປ້າຍສັນຍານຂຶ້ນເພື່ອເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາ ເອນ (ອຊຢ 11:12-13; 2 ນພ 21:12-13). ລູກຫລານຂອງເອຟະຣາອິມຈະສວມລັດສະໝີ ພາບໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກປະເທດທາງເໜືອ ທີ່ກັບ ມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 133:26-34).

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ: ບັນ ທຶກຂອງກຸ່ມໜຶ່ງຈາກເຜົ່າເອຟະຣາອິມ ທີ່ຖືກ ພາໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາອາເມຣິກາປະ ມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ບັນທຶກຂອງກຸ່ມນີ້ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ, ຫລື ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ກິ່ງງ່ານີ້ ແລະ ກິ່ງງ່າ ຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ຈະລວມ ກັນເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ວຽກງານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະ ອົງໃນບັນດາສອງກິ່ງງ່າເຫລົ່ານີ້ຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມຈະແຕກຫັກອອກ ມາ ແລະ ຈະຂຽນປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເຖິງພຣະຄຣິດ, ປຈສ, ປຖກ 50:24-26, 30- 31. ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງ, ອຊກ 37:15-19.

ການຂຽນຂອງຢູດາ ແລະ ໂຢເຊັບ ຈະເຕີບ

ໂຕພ້ອມກັນ, 2 ນພ 3:12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ, 2 ນພ 29.

ຂໍ້ກະແຈຂອງບັນທຶກກຶ່ງໆຂອງເອຟະຣາອິມໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂມໂຣໂນ, ຄພ 27:5.

ເອຟໂຊ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ສານທີ່ຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກ ໂປໂລເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມືອງເອຟໂຊ. ສານນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ, ເພາະມັນບັນຈຸຄຳສັ່ງສອນຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຕາມບົກກະຕິ. ບົດທີ 2-3 ອະທິບາຍເຖິງຄວາມປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຜູ້ຄົນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ—ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພົນລະເມືອງນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ນຳຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຊາວຍິວ ໄດ້ລວມເຂົ້າກັນເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວ. ບົດທີ 4-6 ອະທິບາຍເຖິງບົດບາດຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເປັນໜຶ່ງ, ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເອມານູເອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັນມາຈາກພາສາເຮັບເຣີ ທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ “ພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາ.”

ເອມານູເອນເປັນພຣະນາມໜຶ່ງທີ່ມອບໃຫ້ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 7:14). ການອ້າງອີງຂອງເອຊາຢາເຖິງເອມານູເອນໄດ້ລະບຸໄວ້ເປັນພິເສດໂດຍມັດທາຍວ່າເປັນການພະຍາກອນເຖິງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຊີວິດມະຕະ (ມທ 1:18-25). ພຣະນາມນີ້ຍັງປະກົດໃນພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ (2 ນພ 17:14; 18:8; ຄພ 128:22).

ເອຍິບ

ປະເທດໜຶ່ງຢູ່ສິ້ນເໜືອຂອງອາຟຣິກາ. ແຜ່ນດິນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເອຍິບແມ່ນແຫ້ງແລ້ງ

ແລະ ເປົ່າປຽວ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ຕາມຮ່ອມພູແມ່ນ້ຳນິນ, ຊຶ່ງກວ້າງໄກເຖິງ 550 ໂມ (890 ກິໂລແມັດ).

ເອຍິບໃນສະໄໝບູຮານເປັນປະເທດທີ່ຮົ່ງມີ ແລະ ຈະເລີນກ້າວໜ້າ. ວຽກງານສາທາລະນະທີ່ໃຫຍ່ໂຕໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ລວມທັງການສ້າງຄອງລະບາຍນ້ຳ; ເປັນເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການປ້ອງກັນ; ແລະ ອານຸສອນຂອງບັນດາກະສັດ, ໂດຍສະເພາະສຸສານປີລະມິດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຊາວໂລກອັດສະຈັນໃຈຢູ່. ເພາະໃນຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງ, ການບົກຄອງຂອງຊາວເອຍິບເປັນການລອກແບບລະບຽບແຫ່ງປັດຊອງຖານະປະໂລທິດ (ອຣຮ 1:21-27).

ອັບຣາຮາມ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເອຍິບເພື່ອໄວ້ຊີວິດຄອບຄົວຂອງຕົນຈາກຄວາມອຶດຢາກ, ປຖກ 12:10 (ປຖກ 37:28). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກຂາຍໄປຍັງປະເທດເອຍິບ, ປຖກ 45:4-5 (1 ນພ 5:14-15). ຢາໂຄບຖືກພາໄປປະເທດເອຍິບ, ປຖກ 46:1-7. ໂມເຊໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກໄປຈາກປະເທດເອຍິບ, ອພຍ 3:7-10; 13:14 (ຮຮ 11:27; 1 ນພ 17:40; ມຊ 1:25-26). ເອຍິບເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ອຊກ 29:14-15 (ຮສອ 9:3-7; ອຣຮ 1:6, 8, 11-12, 23).

ທູດໄດ້ບອກໂຢເຊັບໃຫ້ໜີໄປປະເທດເອຍິບພ້ອມກັບນາງມາຣີ ແລະ ພຣະເຢຊູ, ມທ 2:13 (ຮສອ 11:1).

ເອຍິບໂຕ

ເປັນຊື່ຂອງເມຍ ແລະ ລູກສາວຂອງຮາມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ. ໃນເຄນເດຍ, ຊື່ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ເອຍິບ,” ຫລື “ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ” (ອຣຮ 1:23-25).

ເອລີ. ເບິ່ງ ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ມະຫາປະໂລທິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ພຣະຜູ້

ເອລີຊາ

ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນເພິ່ນເພາະການ ໂຍະຍານ ເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກລູກຊາຍຂອງ ເພິ່ນ (1 ຊມອ 2:22-36; 3:13).

ເອລີຊາ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຂອງ ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຕໍ່ກະສັດ ຫລາຍອົງໃນປະເທດນັ້ນ.

ເອລີຊາມີນິໄສໃຈຄໍທີ່ອ່ອນໄອນ ແລະ ຮັກ ໄຄ່, ປາດສະຈາກຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນຮ້ອນ ແຮງ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກອາຈານຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ສຳຄັນຂອງເພິ່ນ (2 ກສ 2-5; 8) ເປັນພະຍານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ຮັບ ອຳນາດຂອງເອລີຢາແຫ່ງ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນ ເປັນສາດສະດາຕໍ່ຈາກເອລີຢາ (2 ກສ 2:9-12). ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ນຳຂົນກາຍ ເປັນນ້ຳຈິດ, ໄດ້ແຍກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໄດ້ເພີ່ມ ນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, ໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍ ໃຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ, ໄດ້ປົ່ນປົວຊາຍຄົນໜຶ່ງ ຈາກພະຍາດຂີ້ຫູດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂວານເຫລັກ ພູຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊີເຣຍຕາ ບອດ (2 ກສ 2-6). ການປະຕິບັດສາດສະ ຫາກິດຂອງເພິ່ນ ແມ່ນຫລາຍກວ່າຫ້າສິບປີ ລະຫວ່າງການບົກຄອງຂອງ ເຢໂຮລາມ, ເຢຣູ, ເຢໂຮອາຮາດ, ແລະ ໂຢອາດ.

ໄດ້ຮັບເສື້ອຄຸມຂອງເອລີຢາ, 2 ກສ 2:13. ໄດ້ເຕີມນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, 2 ກສ 4:1-7. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວຊູເນມໃຫ້ເປັນ ຄົນມາມີຊີວິດ, 2 ກສ 4:18-37. ໄດ້ປົ່ນປົວ ນາອາມານ, ຄົນຊີເຣຍ, 2 ກສ 5:1-14. ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊາວຊີເຣຍຕາບອດ, ແລະ ເປີດຕາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, 2 ກສ 6:8-23.

ເອລີຊາເບັດ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເມຍຂອງຊາຂາຣີຢາ, ແມ່ຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງຂອງນາງມາຣີ (ລກ 1:5-6).

ເອລີຢາ. ເບິ່ງ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອີລາຍ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ກັບ ຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອມອບຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງອຳນາດຂອງການຜະນຶກໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ໃນວັນເວລາ ຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາໄດ້ປະຕິບັດສາດສະຫາ ກິດຢູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 17-22; 2 ກສ 1-2). ເພິ່ນມີສັດທາ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ. ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງ ຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດຜົນເປັນເວລາສາມ ປີເຄິ່ງ. ເພິ່ນໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນໄຟໃຫ້ລົງມາ ຈາກພ້າສະຫວັນ (1 ກສ 17-18). ຊາວຍິວ ຍັງລໍຖ້າການກັບມາຂອງເອລີຢາຢູ່, ດັ່ງທີ່ມາ ລາກີໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າເພິ່ນຈະກັບມາ (ມລກ 4:5). ເພິ່ນຍັງເປັນແຂກຮັບເຊີນສະເໝີມາສຳ ລັບງານລ້ຽງບັດສະຄາຂອງຊາວຍິວຢູ່, ຊຶ່ງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູຕ້ອນຮັບ ແລະ ຈັດຕັ້ງນັ່ງໄວ້ ໃຫ້ເພິ່ນເປັນພິເສດ.

ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວວ່າ ເອລີ ຢາມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກຂອງຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ໄດ້ເປັນສາດ ສະດາຄົນສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກ່ອນວັນ ເວລາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດ ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບພ້ອມກັບໂມເຊ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ມທ 17:3). ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດອີກ, ພ້ອມດ້ວຍ ໂມເຊ ແລະ ຄົນອື່ນໆ, ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ, 1836, ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ ໂອໂຮໂອ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈອັນດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 110:13-16). ທຸກສິ່ງຢ່າງນີ້ແມ່ນເພື່ອຕຽມສຳ ລັບການສະເດັດມາຄົງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນມາລາກີ 4:5-6.

ອຳນາດຂອງເອລີຢາ ຄືອຳນາດແຫ່ງການ ຜະນຶກຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງທີ່ຖືກ ຜູກມັດ ຫລື ການປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກ

ຜູກມັດ ຫລື ປ່ອຍໃນສະຫວັນ (ຄພ 128:8–18). ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນທຸກວັນນີ້ມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກນີ້ ແລະ ເຮັດພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຄົນເປັນແລະ ຄົນຕາຍ (ຄພ 128:8).

ໄດ້ປິດພັກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ກິນອາຫານຈາກໂຕກາທີ່ນຳມາໃຫ້, **1 ກສ 17:1–7**. ໄດ້ບັນຊາຖ້ວຍຂອງແມ່ໝ້າຍບໍ່ໃຫ້ຂາດແປ້ງແລະ ໃຫຍ່ໃຫ້ຂາດນ້ຳມັນ, **1 ກສ 17:8–16**. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ, **1 ກສ 17:17–24**. ໄດ້ໄຊຊະນະຈາກພວກປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ, **1 ກສ 18:21–39**. ສຽງເບົາ ແລະ ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນ, **1 ກສ 19:11–12**. ຜູ້ງມ້າໄຟແກ່ລົດມ້າໄຟຄັນໜຶ່ງໄດ້ເອົາເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, **2 ກສ 2:11**. ມາລາກີໄດ້ທຳນາຍເຖິງການກັບມາຂອງເພິ່ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມລກ 4:5–6** (3 ນພ 25:5).

ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນໂອໄຮໂອໃນປີ 1836, **ຄພ 110:13–16**.

ເອໂລຣິມ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ເອວາ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ອາດາມ; ເອເດນ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງຄົນທຳອິດທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ (ປຖກ 2:21–25; 3:20). ນາງແມ່ນເມຍຂອງອາດາມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ແປວ່າ “ຊີວິດ.” ນາງໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແນວນັ້ນເພາະນາງເປັນ “ແມ່ຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ” (ມຊ 4:26). ນາງ ແລະ ອາດາມ, ຊາຍຄົນທຳອິດ, ຈະໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບນິລັນດອນສຳລັບບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້ານິລັນດອນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດທັງປວງ.

ເອວາໄດ້ຖືກລ້ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບສ່ວນໜາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, **ປຖກ 3** (2 ນພ 2:15–20; ມຊ 4).

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນເອວາ

ຢູ່ໃນພາບນິມິດຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບ ໂລກວິນຍານ, **ຄພ 138:39**.

ເອວາໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນຂອງການຕົກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີແຫ່ງການໂຖ່, **ມຊ 5:11–12**.

ແອກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ ນຳອີກ

ອຸປະກອນທີ່ຄ້ອງໃສ່ຂອງສັດ ຫລື ຜູ້ຄົນເພື່ອທຽມເຂົ້າໄປນຳກັນ. ແອກຂອງພຣະຄຣິດເປັນສັນຍາລັກຂອງການເປັນສານຸສິດ, ໃນຂະນະທີ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກົດຂີ່.

ແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະ, ແລະ ພາລະຂອງເຮົາກໍເບົາ, **ມທ 11:29–30**. ຢ່າຜູກພັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກອທ 6:14**. ຢ່າຍອມປ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ຄລຕ 5:1**.

ພວກເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຈະເອົາໃຜມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ແອວ 44:2**.

ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແອກເຫລັກ, ເປັນສາຍຮັດທີ່ແໜ້ນໜາ, ແລະ ເປັນໂສ້ ຂອງນະລົກ, **ຄພ 123:1–3, 7–8**.

ແອມມິວເລັກ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄູ່ສອນສາດສະໜາຂອງແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍທູດອົງໜຶ່ງ, **ແອວ 8:20; 10:7**. ໄດ້ຕ້ອນຮັບແອວມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ, **ແອວ 8:21–27**. ໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄນຮາດ້ວຍອຳນາດ, **ແອວ 8:29–32; 10:1–11**. ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນີໄຟ, ລີໄຮ, ແລະ ມານາເຊ, **ແອວ 10:2–3**. ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມຈິງ, **ແອວ 10:4–11**. ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຖືກປະຕິເສດ, **ແອວ 10:12–32**. ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສອອມ, **ແອວ 11:20–40**. ໄດ້ສິດສອນເຖິງການພື້ນຄືນຊີວິດ, ການພິພາກສາ, ແລະ ການພື້ນຟູ, **ແອວ 11:41–45**. ຢາກຢຸດຍິງການສັງຫານຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, **ແອວ**

ແອວເດີ

14:9-10. ໄດ້ຖືກຄຸມຂັງກັບແອວມາ, ແອວ 14:14-23. ໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກພັນທະການ ຜ່ານສັດທາ, ແອວ 14:24-29. ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງ ການຊົດໃຊ້, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິ ທຳ, ແອວ 34:8-16. ໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການ ອະທິຖານ, ແອວ 34:17-28. ໄດ້ຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນບໍ່ ໃຫ້ເລື່ອນວັນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແອວ 34:30- 41. ສັດທາຂອງແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ ເຮັດໃຫ້ຝາຄຸກພັງທະລາຍ, ອຫ 12:13.

ແອວເດີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ນຳອີກ

ຄຳວ່າ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນຫລາຍວິທີ ທາງໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ໃນພຣະຄຳ ພີເດີມສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັກຈະໝາຍເຖິງຜູ້ ເຖົ້າແກ່ໃນເຜົາໃດເຜົາໜຶ່ງ, ຜູ້ຕາມປົກກະຕິ ແລ້ວ ໄດ້ຮັບພາລະເລື່ອງການປົກຄອງ (ປຖກ 50:7; ຍຊ 20:4; ນຮ 4:2; ມຫ 15:2). ອາຍຸ ໄຂ ແລະ ປະສົບການຂອງພວກເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນສຳຄັນຫລາຍ. ຕຳແໜ່ງ ຂອງພວກເພິ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການເອີ້ນ ຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ກໍຍັງມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະ ໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກນຳອີກໃນສະໄໝ ຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 24:9-11). ໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ແອວເດີ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ ເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດໃນສາດ ສະໜາຈັກ (ຍກບ 5:14-15). ໃນບັນດາຊາວ ນິໄຟກໍມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະໂລ ຫິດຄືກັນ (ແອວ 4:7, 16; ມຣນ 3:1). ໃນສະ ໄໝນີ້, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ເປັນ ແອວເດີສອງຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ (ຄພ 20:2-3).

ຕອນນີ້ ແອວເດີ ໄດ້ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ມອບ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສ ເດັກທຸກຄົນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນວ່າ ແອວເດີ. ພ້ອມນີ້, ອັກຄະ ສາວິກກໍເປັນແອວເດີ, ແລະ ມັນກໍເໝາະສົມ ທີ່ຈະກ່າວເຖິງສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກ ສິບສອງ ຫລື ກຸ່ມສາວິກເຈັດສິບໂດຍຕຳແໜ່ງ ນີ້ (ຄພ 20:38; 1 ປຕ 5:1). ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ

ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 20:38-45; 42:44; 46:2; 107:12).

ໂມໂຊໄດ້ຂຽນຫາພວກແອວເດີຂອງອິດສະ ຣາເອນທຸກຄົນ, ພບຍ 31:9.

ບາຣະນາບາໄດ້ສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄປ ໃຫ້ບັນດາເຖົ້າແກ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ກຈກ 11:30. ໃນແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກໄດ້ເລືອກຕັ້ງ ພວກເຖົ້າແກ່, ກຈກ 14:23 (ຕຕ 1:5). ມີຜູ້ໃດ ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຊີນບັນດາເຖົ້າ ແກ່ມາອະທິຖານ, ຍກບ 5:14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການວາງ ມື, ແອວ 6:1.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍ, ຄພ 20:70. ພວກແອວເດີຕ້ອງດຳເນີນການປະຊຸມ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຄພ 46:2. ພວກ ແອວເດີຕ້ອງລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ຄພ 72:5. ພວກ ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ປະຊາ ຊາດ, ຄພ 133:8.

ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ ໂມ ໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ແອມມິວເລັກ; ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນ ທຳອິດ ແລະ ສາດສະດາໃນປະຊາຊາດນິໄຟ. ຕອນເປັນໝູ່ມ ລາວໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳ ລາຍສາດສະໜາຈັກ (ມຊຍ 27:8-10). ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທູດໂດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ລາວໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ (ມຊຍ 27:8-24; ແອວ 36:6-27). ຕໍ່ມາ ລາວ ໄດ້ສະລະຕຳແໜ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ເພື່ອ ໄປສິດສອນຜູ້ຄົນ (ແອວ 4:11-20).

ໜັງສືແອວມາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງອີກຕ່າງ ຫາກຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ບັນຈຸຄຳຫຍໍ້ຈາກ ບັນທຶກຕ່າງໆຂອງສາດສະດາແອວມາ, ລູກ ຊາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນ ລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນ. ເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ ໃນໜັງສືໄດ້ເກີດຂຶ້ນປະມານ 91 ເຖິງ 52 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໜັງສືມີຢູ່ດ້ວຍກັນ 63 ບົດ. ບົດທີ

1-4 ບັນຍາຍເຖິງການກະບົດຂອງຜູ້ຕິດຕາມນີຣີ ແລະ ອາມລີໂຊ ຕໍ່ຕ້ານຊາວນີໄຟ. ຜົນສະທ້ອນຂອງສົງຄາມເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນເປັນການທຳລາຍທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວນີໄຟທີ່ເຄີຍມີມາ. ບົດທີ 5-16 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາຂອງແອວມາໃນຕອນຕົ້ນ, ລວມທັງຄຳເທດສະໜາຂອງເພິ່ນເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ (ແອວ 5) ແລະ ການສັ່ງສອນຂອງເພິ່ນກັບແອມມິວເລັກໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ. ບົດທີ 17-27 ບັນຈຸບັນທຶກຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັນດາຊາວເລມັນ. ບົດທີ 28-44 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດບາງຢ່າງຂອງແອວມາ. ໃນບົດທີ 32 ແອວມາໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ກັບເມັດພືດ; ໃນບົດທີ 36 ເພິ່ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນໃຫ້ຮີລາມັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຟັງ. ບົດທີ 39-42 ບັນທຶກຄຳແນະນຳຂອງແອວມາຕໍ່ໂຄຣິອານທັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ໄປພົວພັນກັບການລ່ວງລະເມີດທາງສິນທຳ; ຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳຄັນນີ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການຊົດໃຊ້. ບົດທີ 45-63 ບັນຍາຍເຖິງສົງຄາມຕ່າງໆຂອງຊາວນີໄຟໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ແລະ ການຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃຕ້ ເຮກອດ. ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ນາຍທັບໂມໂຣໂນ, ທີອານຄຳ, ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາຊາວນີໄຟ ໂດຍຜ່ານຄວາມກ້າຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການກະທຳໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ແອວມາຜູ້ເປັນບົດາ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.

ໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟ, ມຊຢ 17:1-2. ເພາະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອອະບິນາໄດ, ຈຶ່ງຖືກກະສັດຂັບໄລ່ໜີ. ເພິ່ນໄດ້ໜີໄປ, ລີຕົວຢູ, ແລະ ໄດ້ຂຽນ ຂໍ້ຄວາມຂອງ

ອະບິນາໄດໄວ້, ມຊຢ 17:3-4. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ສິດສອນຖ້ອຍຄຳຂອງອະບິນາໄດ, ມຊຢ 18:1. ໄດ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາທິນ້ຳມໍມອນ, ມຊຢ 18:12-16. ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂັນ, ມຊຢ 18:17-29. ໄດ້ມາເຖິງເຊຣາເຮັມລາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 24:25. ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 26:8. ໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ໄດ້ນຳພາສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 26:34-39. ໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 4:4 (ມຊຢ 29:42; ແອວ 5:3).

ອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງການມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1-3).

ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ທີ່ຖືກຳເນີດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ (ລກ 1:26-35; ຢຮ 1:14; 3:16; 1 ນຟ 11:18-20; 2 ນຟ 25:12; ແອວ 7:10; 12:33; ມຊ 7:62).

ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ; ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນໃນຄຳສັນຍາວ່າຈະຈິງໃຈຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນຈະມີການລໍ້ລວງ, ການກົງກັນຂ້າມ, ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກ. ອິດທິນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ; ຄວາມສາມາດທີ່ຈະອິດທິນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ, ການໝັ້ນປະໝາດ, ຫລື ບາດເຈັບໂດຍທີ່ບໍ່ຈົ່ມວ່າ ຫລື ໂຕ້ຕອບ.

ຈົ່ງພັກຜ່ອນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ລໍ້ຖ້າພຣະອົງດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ພສສ 37:7-8. ຜູ້ທີ່ມີດຽບສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຍາ, ສພສ 14:29.

ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ທິນໄດ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້

ອົບພະຍົບ

ລອດພົ້ນ, **ມທ 10:22** (ມຮກ 13:13). ພວກເຂົາບໍ່ມີຮາກໃນຕົນເອງຈຶ່ງທົນຢູ່ບໍ່ໄດ້ດົນ, **ມຮກ 4:17**. ພວກເຈົ້າຈະຮັກສາຊີວິດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄວ້ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນພາກພຽນຂອງເຈົ້າ, **ລກ 21:19**. ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມຊູໃຈດ້ວຍພຣະຄຳພີ, **ຮມ 15:4**. ຄວາມຮັກສູ້ທົນທຸກສິ່ງ, **1 ກຣທ 13:7**. ໃຫ້ເປັນເໝືອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ອາໄສຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມພາກພຽນອົດທົນ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບມໍລະດົກຕາມສັນຍາ, **ຮຣ 6:12-15**. ເມື່ອອັບຮາຮາມໄດ້ທົນຄອຍດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຕາມພຣະສັນຍານັ້ນ, **ຮຣ 6:15**. ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນຍືນຍົງຕະຫລອດໄປ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສຳເລັດ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, **ຢກບ 1:2-4**. ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານໂຢບ, **ຢກບ 5:11**.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ 13:37**. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ 22:31** (ແອວ 5:13). ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະມັງໜ້າ, ຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກທ່ານຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, **2 ນຟ 31:20** (3 ນຟ 15:9; ຄພ 14:7). ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນຕໍ່ພຣະປະສົງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ມຊຢ 24:15**. ລູກໄດ້ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ທັງໝົດດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລູກ, **ແອວ 38:4-5**. ຜູ້ໃດທີ່ຮັບນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, **3 ນຟ 27:6**.

ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ອົດທົນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຄົນນັ້ນເຮົາຈະສະຖາປະນາໄວ້ເທິງດານທິນຂອງເຮົາ, **ຄພ 10:69**. ຄົນທີ່ອົດທົນໃນສັດທາຈະເອົາຊະນະໂລກ, **ຄພ 63:20, 47**. ຈຶ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມ

ອົດທົນຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, **ຄພ 67:13**. ພຣະບັນລັງ ແລະ ການຄອບຄອງ ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົດທົນຢ່າງກ້າຫານເພື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 121:29**.

ອົບພະຍົບ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ຂຽນໂດຍໂມເຊໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຍາຍເຖິງການໜີອອກຈາກເອຢິບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືອົບພະຍົບ ສາມາດແຍກອອກເປັນສາມພາກ: (1) ການເປັນຂ້າທາດຂອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເອຢິບ, (2) ການຈາກເອຢິບໄປຂອງເຂົາເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂມເຊ, ແລະ (3) ຄວາມອຸທິດຕົນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພາກທຳອິດ, ບົດທີ 1:1-15:21, ອະທິບາຍເຖິງການຂົ່ມເຫັງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃນປະເທດເອຢິບ; ປະຫວັດສາດຕອນຕົ້ນ ແລະ ການເອີ້ນຂອງໂມເຊ; ການອົບພະຍົບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງງານປັດສະຄາ; ແລະ ການເດີນທາງໄປຫາທະເລແດງ, ຄວາມພິນາດຂອງກອງທັບຂອງຟາໂຣ, ແລະ ເພງໄຊຊະນະຂອງໂມເຊ.

ພາກທີສອງ, ບົດທີ 15:22-18:27, ບອກເຖິງການໄຖ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງການເດີນທາງຈາກທະເລແດງ ໄປຫາພູຊີນາຍ; ນ້ຳຂົມທີ່ມາຣາ, ການໄດ້ຮັບນົກຊົມ ແລະ ເຂົ້າມານາ, ການຮັກສາວັນຂຸປາໂຕ, ຂອງປະທານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈເລື່ອງນ້ຳທີ່ເຣຟິດິມ, ແລະ ການສູ້ຮົບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບຊາວອາມາລະໂຄ; ການມາເຖິງຄ້າຍຂອງເຢທະໂຣ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຜູ້ຄົນຝ່າຍພົນລະເຮືອນ.

ພາກທີສາມ, ບົດທີ 19-40, ກ່ຽວກັບການອຸທິດຖວາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ລະຫວ່າງເຫດການທີ່ສັກສິດຢູ່ທີ່ພູຊີນາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ຄົນໄວ້ເປັນອານາຈັກໜຶ່ງຂອງປະໂລທິດ ແລະ ປະຊາ

ຊາດທີ່ສັກສິດ; ພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະບັນຍັດ ສືບປະການ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ເຄື່ອງ ໃຊ້, ແລະ ການນະມັດສະການໃນນັ້ນ. ແລ້ວ ຈາກນັ້ນເປັນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການເຮັດ ບາບຂອງຜູ້ຄົນໃນການນະມັດສະການງົວຄຳ, ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການ ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແລະ ສະບຽງ ອາຫານສຳລັບພິທີການ.

ໂອບາດີຢາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ບອກ ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເອໂດມ. ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍ ອາດເປັນໃນລະຫວ່າງການ ບົກຄອງຂອງເຢໂຮຣາມ (848-844 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຫລື ລະຫວ່າງການຮຸກຮານຂອງຊາວ ບາບີໂລນ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳ ໂອບາດີຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ. ມັນມີພຽງບົດດຽວ. ໃນນັ້ນ, ໂອບາດີຢາໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການຕົກຂອງ ເອໂດມ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດຈະປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

ໂອເັດ. ເບິ່ງ ໂປອາດ; ຣຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂປອາດ ກັບນາງຣຸດ ແລະ ເປັນບິດາຂອງເຢຊີ, ຜູ້ໄດ້ ກາຍເປັນບິດາຂອງກະສັດດາວິດ (ນຮ 4:13-17, 21-22).

ໂອເມຄາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ

ອອກສຽງ. ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ

ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ເບິ່ງ ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ຫົວໃຈທີ່ຂອກຊຳ; ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ ນຳອີກ

ຢຳເກງພຣະເຈົ້າ, ຊອບທຳ, ຖ່ອມຕົວ, ສອນ ງ່າຍ, ແລະ ອົນທິນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນຈະຕິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ.

ໂມເຊເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ຈບຊ 12:3.** ຜູ້

ອ່ອນໂຍນຈະໄດ້ຮັບດິນແດນເປັນກຳມະສິດ, **ພສສ 37:11** (ມທ 5:5; 3 ນພ 12:5; ຄພ 88:17). ຈົ່ງຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍ ເຖິດ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ອ່ອນໂຍນ; ຈົ່ງເຮັດສິ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຊພຢ 2:3** (1 ຕມທ 6:11).

ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມທ 11:29.** ຜົນຂອງ ພຣະວິນຍານຄືຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄລຕ 5:22-23.** ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງມີໃຈ ເມດຕາ, ເປັນຜູ້ສິດສອນທີ່ດີ, ມີໃຈອົດທົນ, ແກ້ໄຂຄວາມຄິດເຫັນຝ່າຍກົງກັນຂ້າມດ້ວຍ ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ, **2 ຕມທ 2:24-25.** ຈິດໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ສະຫງຽມຄົມຄົນ ຊຶ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **1 ປທ 3:4.**

ປະຖົມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ມຊຢ 3:19** (ແອວ 13:27-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຮີລາມັນ ໃຫ້ສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ແອວ 37:33.** ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, **ອທ 12:26.** ທຳນຳມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ ເພາະຄວາມອ່ອນ ໂຍນຂອງທ່ານ, **ມຣນ 7:39.** ບໍ່ມີຄົນໃດເປັນທີ່ ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ ທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມຣນ 7:44.** ການບົດບາບນຳມາຊຶ່ງຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ ການມາຢັ້ງມຢາມ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍ່ອມມາເຖິງ, **ມຣນ 8:26.**

ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະ ວິນຍານຂອງເຮົາ, **ຄພ 19:23.** ຈົ່ງບົກຄອງ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄພ 31:9.** ອຳນາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ ສາມາດດຳລົງຮັກສາໄວ້ ໂດຍຄວາມ ສຸພາບ ແລະ ຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄພ 121:41.**

ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ ແລະ ຂາດ ຄວາມສາມາດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຫລື ຄວາມ

ອອມເນີ

ຊຳນານ. ຄວາມອ່ອນແອເປັນສະພາວະຂອງ ການເປັນຢູ່. ທຸກຜູ້ຄົນມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ພຽງແຕ່ໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະເຮັດ ຄວາມຊອບທຳ (ຢຄ 4:6-7). ຄວາມອ່ອນແອ ນີ້ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນພາກສ່ວນທີ່ອ່ອນແອ ຫລື ຄວາມບໍ່ແຂງແຮງຂອງບຸກຄົນ.

ຈົ່ງໃຫ້ກຳລັງຜູ້ທີ່ອິດເມື່ອຍ, **ອຊຢ 35:3-4.**

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈົງ, ແຕ່ຮ່າງກາຍກໍ ອ່ອນແຮງ, **ມທ 26:41 (ມຣກ 14:38).**

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະ ຄວາມອ່ອນແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນ ເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ, **1 ນຟ 19:6.** ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເຖິງ ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ, **2 ນຟ 33:11.** ຂໍຢາ ພຣະພິໂລດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ ຍ້ອນວ່າ ຄວາມອ່ອນແອຂອງລາວ, **ອທ 3:2.** ຄົນຕ່າງ ຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພາະຄວາມ ອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ, **ອທ 12:23-25, 40.** ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາ ເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, **ອທ 12:27-28.** ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, **ອທ 12:37.**

ຄົນທີ່ອ່ອນແອໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະຖືກ ເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, **ຄພ 50:16.** ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຮູ້ຈັກຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ, **ຄພ 62:1.**

ອອມເນີ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໂຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ກະສັດໂມໂຊຢາ. ອອມເນີໄດ້ໄປກັບພວກ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ (ມຊຢ 27:8-11, 34-37; 28:1-9).

ອອມໄນ

ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກຊາວນີໄຟໃນພຣະຄຳພີມໍ ມອນ ຜູ້ໄດ້ຂຽນປະມານ 361 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຈຣ 1:15; ອມນ 1:1-3).

ໜັງສືອອມໄນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ແປຈາກ ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍຂອງນີໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມໍ

ມອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່າ ນັ້ນ, ຊຶ່ງບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນ ບັນດາຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ອອມໄນ ໄດ້ຂຽນພຽງ ສາມຂໍ້ທຳອິດ ໃນປຶ້ມນີ້. ແລ້ວ ແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ກັນໄປຈາກ ອາມາ ຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາໂດມ, ແລະ ໃນທີ່ ສຸດ ອາມາລະໂຄ. ອາມາລະໂຄໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກໄປໃຫ້ກະສັດເບັນຢາມິນ, ກະສັດຂອງ ເຊຣາເຮັມລາ.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳ ແໜ່ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການ ແຕ່ງຕັ້ງ; ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ; ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ; ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ ນຳອີກ

ການຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຄືການຖືກກຳ ນົດ ຫລື ຖືກເຊື້ອເຊີນຈາກພຣະອົງ ຫລື ຈາກ ຜູ້ນຳທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ໃນວິທີທາງທີ່ພິເສດ.

ພື້ນໄດ້ວາງມີລົງເທິງຫົວລາວ ແລະ ປະ ກາດການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວ, **ຈບຊ 27:23.** ເຮົາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, **ຢມຢ 1:5.**

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າທັງຫລາຍ, **ຢຮ 15:16.** ໂປໂລໄດ້ຖືກເອີ້ນ ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ, **ຣມ 1:1.** ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງນີ້, ແຕ່ເປັນຜູ້ຖືກ ເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮສ 5:4.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກ ເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີ ເສເດັກ, **ຮສ 5:10.**

ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍ, **ແອວ 8:24.** ປະໂລຫິດໄດ້ ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ ຮາກຖານຂອງໂລກ, **ແອວ 13:3.**

ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເອີ້ນ, **ຄພ 4:3.** ຈົ່ງຍືດ ໝັ້ນໃນວຽກງານ ຊຶ່ງວຽກງານນັ້ນເຮົາໄດ້ເອີ້ນ ເຈົ້າ, **ຄພ 9:14.** ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກ ເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, **ຄພ 11:15.** ແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້

ການເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເກີດຂຶ້ນ, ຄພ 29:7. ຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສົ່ງສອນພຣະກິດຕີຄຸນຂອງເຮົາ, ຫລື ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 42:11. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນໄດ້ຖືກເລືອກ, ຄພ 121:34.

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼື 1:5.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ເບິ່ງ ເລືອກ, ການເລືອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດສາມາດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ. ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກນີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາ. ມັນສົມບູນ ເມື່ອເຂົາ “ດຳເນີນໄປທ້າ, ຂຶ້ນຊົມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ” (2 ນພ 31:19–20). ພຣະຄຳພີເອີ້ນຂັ້ນຕອນນີ້ວ່າເປັນການເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງເຮົາ (2 ປຕ 1:4–11; ຄພ 131:5–6).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ອພຍ 19:5–6 (ພນມ 1:6).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເພື່ອຄວາມລອດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, 2 ທສນ 2:13. ຈົ່ງອົດສາພາກພຽນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງທ່ານ, 2 ປຕ 1:10.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜະນຶກຕົວພວກທ່ານໄວ້ເປັນຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:15. ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ 26:20.

ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຊື່ສັດຈະກາຍເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກ, ແລະ ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:33–34. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆພາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນຶກໄວ້

ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5–6. ເຮົາຜະນຶກຄວາມສູງສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເອື້ອຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ໃນ ຖານະ ລູກໆ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເທິງສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ ເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນ ສາດສະໜາຈັກ, ສະມາຊິກ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຜູ້ຍິງຂອງສາດສະໜາຈັກ ມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ເອື້ອຍນ້ອງ.

ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມນຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນແທລະເປັນນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເຮົາ, ມທ 12:50 (ມຣກ 3:35).

ກົດຄວບຄຸມການສາລະພາບບາບລະຫວ່າງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້, ຄພ 42:88–93.

ອຳນາດ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງ. ການມີອຳນາດເໜືອບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ຄືການມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫລື ບັນຊາຄົນນັ້ນ ຫລື ສິ່ງນັ້ນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອຳນາດມັກຈະພົວພັນກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອຳນາດຂອງສະຫວັນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນພົວພັນຢ່າງໃກ້ຄຽງກັບສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງເປັນການອະນຸຍາດ ຫລື ໃຫ້ມີສິດທີ່ຈະກະທຳເພື່ອພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ທີ່ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ກໍເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເຫັນອຳນາດຂອງເຮົາ, ອພຍ 9:16. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍ, 2 ຊມອ 22:33. ຢ່າເກັບຄວາມດີໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ ໃນເມື່ອສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:27. ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຕະຫລອດທັງອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມກ 3:8.

ອຳນາດທັງໝົດໃນສະຫວັນ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ, ມທ 28:18.

ອຳເພີໃຈ

ພວກເຂົາທຸກຄົນຕ່າງກໍປະຫລາດໃຈ ໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງສອນດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຝົ້າຄອຍຢູ່ໃນນະຄອນ ຈົນກວ່າອຳນາດຈາກເບື້ອງເທິງລົງມາເທິງພວກເຈົ້າ, **ລກ 24:49**. ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຍຣ 1:12** (ຄພ 11:30). ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລິດເດດ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະເດັດມາເຖິງພວກເຈົ້າ, **ກຈກ 1:8**. ບໍ່ມີອຳນາດໃດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮມ 13:1**. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຝົ້າຮັກສາໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຈົນໄດ້ເຖິງຄວາມພົ້ນ, **1 ປຕ 1:3-5**.

ເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 17:48**. ມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຍຄ 7:12**. ມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ, **ມຊຢ 8:16**. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:2-3**. ມີໄຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **3 ນຟ 7:15-20** (3 ນຟ 11:19-22).

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດອາດມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາໂອ້ອວດໃນກຳລັງຂອງຕົນເອງ ເຂົາຈະຕົກໄປ, **ຄພ 3:4**. ອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີແມ່ນຢູ່ໃນເຮົາແຕ່ລະຄົນ, **ຄພ 58:27-28**. ໃນພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, **ຄພ 84:19-22**. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, **ຄພ 121:34-46**.

ເຮົາຈະຈູງເຈົ້າໄປດ້ວຍມືຂອງເຮົາ, ແລະ ອຳນາດຂອງເຮົາຈະຢູ່ເໜືອເຈົ້າ, **ອຣຮ 1:18**.

ອຳເພີໃຈ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດ ແລະ ສິດທິພິເສດທີ່ພຣະ

ເຈົ້າມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຈະເລືອກ ແລະ ກະທຳ ເພື່ອພວກເຂົາເອງ.

ໝາກໄມ້ທຸກກິນໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້, **ປຖກ 2:16**. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, **ຍຊ 24:15** (ແອວ 30:8; ມຊ 6:33).

ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພາະພວກເຂົາຖືກຊັກຈູງ, **2 ນຟ 2:15-16**. ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດມີລົນດອນ ຫລື ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, **2 ນຟ 2:27**. ພວກທ່ານມີອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, **ຮລມ 14:30**.

ໄພພົນຂອງສະຫວັນໜຶ່ງສ່ວນສາມຫັນໜີຈາກເຮົານຳອີກ ເພາະອຳເພີໃຈຂອງເຂົາ, **ຄພ 29:36**. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລົ້ວງມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, **ຄພ 29:39**. ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນເລືອກເພື່ອຕົນເອງ, **ຄພ 37:4**. ມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ກະທຳຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, **ຄພ 101:78**.

ຊາຕານໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, **ມຊ 4:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບອຳເພີໃຈໃຫ້ມະນຸດ, **ມຊ 7:32**.

ອຳໂນນ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ.
ເບິ່ງ ລິມໄຮ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຈາກເຊຣາເຮັມລາໄປສຳຫລວດເບິ່ງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ (ມຊຢ 7:1-16). ລາວໄດ້ເຫັນບັນທຶກບູຮານ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ (ມຊຢ 8:5-18). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອກະສັດລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພົ້ນໃຫ້ເປັນອິດສະລະຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ພາເຂົາເຈົ້າກັບຄືນໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໂຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຍາມິນ; ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂມໂຊຢາ. ອຳໂມນໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງຄວາມພາກພຽນພະຍາຍາມຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ທີ່ສະແຫວງຫາ ທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, **ມຊຢ 27:8-10, 34.** ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, **ມຊຢ 27:11.** ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 27:32-28:8.** ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:6-9.** ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, **ແອວ 17:8-11.** ໄດ້ຖືກມັດແລ້ວພາໄປຫາກະສັດລາໂມໂນ, **ແອວ 17:20-21.** ໄດ້ຊ່ວຍຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງຂອງລາໂມໂນ, **ແອວ 17:26-39.** ໄດ້ສັ່ງສອນລາໂມໂນ, **ແອວ 18:1-19:13.** ໄດ້ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ແອວ 19:14.** ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງລາວບໍ່ເຄີຍຕົກໄປ, **ແອວ 23:6.** ໄດ້ຂຶ້ນຊົມໃນການເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຫລາຍພັນຄົນມາສູ່ຄວາມຈິງ, **ແອວ 26:1-8 (ແອວ 26).** ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ ໄປຫາບ່ອນປອດໄພ, **ແອວ 27.** ໄດ້ມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫລືອເມື່ອໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, **ແອວ 27:16-18.**

ອວດອ້າງ, ການອວດອ້າງ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ

ອວດອົ່ງ, ຄວາມອວດອົ່ງ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ *ນຳອີກ*

ຄວາມເທັດ ຫລື ຄວາມຫລອກລວງ; ຄວາມທະນົງຕົວ. ໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມອວດອ້າງຍັງສາມາດໝາຍເຖິງຄວາມເປົ່າປ່ຽວ ຫລື ປາດສະຈາກຄຸນຄ່າ.

ຜູ້ທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, **ພສສ 24:3-4.**

ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານ, ຢ່າເວົ້າຊ້ຳຄຳເກົ່າ, **ມທ 6:7.**

ອາຄານຫລັງກວ້າງໃຫຍ່ ຄືຄວາມຄິດຜັນອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມທະນົງໃຈ, **1 ນຟ 12:18.** ທ່ານຈະໝົກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກຢູ່ບໍ່, **ແອວ 5:53.** ຢ່າຊອກຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ເພາະລູກຈະເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້, **ແອວ 39:14.**

ຄວາມໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄດ້ນຳສາດສະໜາຈັກມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ, **ຄພ 84:54-55.** ເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມສະໜອງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, **ຄພ 121:37.**

ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ *ນຳອີກ*

ການອຸທິດຕົນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ເລິກຊຶ້ງ. ຄວາມຮັກສຳລັບພຣະເຈົ້າແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການອຸທິດຕົນ, ການບູຊາ, ຄວາມຄາລະວະ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ຄວາມເມດຕາ, ການໃຫ້ອະໄພ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ, ພຣະຄຸນ, ການຮັບໃຊ້, ຄວາມກະຕັນຍູ, ຄວາມກະລຸນາ. ຕົວຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງແມ່ນຢູ່ໃນການຊົດໃຊ້ອັນເປັນນິດຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດ.

ຈົ່ງຮັກເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ, **ລລວ 19:18 (ມທ 5:43-44; 22:37-40; ຣມ 13:9; ຄລຕ 5:14; ຢກບ 2:8; ມຊຢ 23:15; ຄພ 59:6).** ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ, **ພບຍ 6:5 (ມຣນ 10:32; ຄພ 59:5).** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ພວມໃຊ້ເຂົ້າມາທົດລອງເບິ່ງພວກເຈົ້າ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຫລືບໍ່,

ຮັກກາຍ

ພບຍ 13:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັດແປງກໍ່ສ້າງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, **ສພສ 3:12.** ພູ່ເພື່ອນເຫັນໃຈກັນທຸກສະພາບການ, **ສພສ 17:17.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກໂລກຫລາຍທີ່ສຸດຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, **ຍຮ 3:16** (ຄພ 138:3). ເຮົາຮັກພວກເຈົ້າສັນໃຈ ພວກເຈົ້າກໍຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຢ່າງນັ້ນ, **ຍຮ 13:34** (ຍຮ 15:12, 17; ມຊ 7:33). ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ ພວກເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຍຮ 14:15** (ຄພ 42:29). ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືການທີ່ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ສະລະຊີວິດເພື່ອມິດສະຫາຍຂອງຕົນ, **ຍຮ 15:13.** ເປໂຕ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເດີ, **ຍຮ 21:15-17.** ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະແຍກພວກເຮົາຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:35-39.** ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, **1 ກອທ 2:9.** ຈົ່ງຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເຫັນ, **ຄລຕ 5:13.** ຝ່າຍຜົວ, ຈົ່ງຮັກເມຍຂອງຕົນ, **ອພຊ 5:25** (ກລຊ 3:19). ຢ່າຮັກໂລກ, **1 ຍຮ 2:15.** ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, **1 ຍຮ 4:8.** ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັກເຮົາກ່ອນ, **1 ຍຮ 4:19.**

ພຣະຄຣິດໄດ້ອົດທົນ ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມອົດກັນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ມະນຸດ, **1 ນພ 19:9.** ຈົ່ງມັງໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ, **2 ນພ 31:20.** ພວກທ່ານຈະສອນລູກໆຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, **ມຊຍ 4:15.** ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໃຖ່, ພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້, **ແອວ 5:26.** ຖືກພຣະວິນຍານອັນສັກສິດນຳພາໄປ, ເພື່ອກາຍເປັນຄົນອົດທົນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, **ແອວ 13:28.** ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕັນຫາທັງໝົດຂອງລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, **ແອວ 38:12.** ບໍ່ມີການຂັດ

ແຍ້ງກັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, **4 ນພ 1:15.** ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຮນ 7:13-16.** ຄວາມໃຈບຸນຄືຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຮນ 7:47.** ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນຍ່ອມຂັບໄລ່ຄວາມຍ້ານກົວທັງໝົດອອກໄປ, **ມຮນ 8:16** (1 ຍຮ 4:18).

ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ມະນຸດເໝາະສົມສຳລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 4:5** (ຄພ 12:8). ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດມາເຖິງທຸກຄົນຜູ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 20:31.** ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, **ຄພ 42:29** (ຍຮ 14:15). ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານດັດແປງ ຫລື ຕຳນິ, **ຄພ 121:43.**

ມະນຸດຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 5:13, 18, 28.**

ຮັກກາຍ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກຊາວຍິວໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການເນລະເທດໄປຍາບີໂລນ (ອຊຣ 5:1; 6:14). ເພິ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງການສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນໃໝ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕຳນິຜູ້ຄົນ ເພາະວ່າມັນຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຂຽນເຖິງພຣະວິຫານໃນໄລຍະພັນປີ ແລະ ການປົກຄອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ພຣະທຳຮັກກາຍ: ໃນບົດທີ 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີຕຽນຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ສ້າງສຳເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ພຣະວິຫານຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ບົດທີ 2 ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງຮັກກາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານຄວາມສະຫງົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ ນຳອີກ

ຄວາມລ້ຳລວຍ ຫລື ຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະ

ເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ສະແຫວງຫາ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂລກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ. ໄຟຟົນຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີຫາງ ໂລກ ກ່ອນສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ (ຢຄ 2:18-19).

ຖ້າພວກເຈົ້າເກີດຮັ່ງຄູນມີ ເປັນດີຂຶ້ນກໍຕາມ ກໍຢາເພິ່ງໃນຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ພສສ 62:10. ຄວາມຮັ່ງມີຈະຊ່ວຍຫຍັງບໍ່ໄດ້ໃນມື້ທີ່ປະ ເຊີນກັບຄວາມຕາຍ, ສພສ 11:4. ຜູ້ທີ່ເພິ່ງໃນ ຊັບສົມບັດຂອງຕົນນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍ, ສພສ 11:28. ຖ້າຕ້ອງເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊື່ສຽງດີ ກັບຄວາມຮັ່ງມີ ຈົ່ງເລືອກເອົາຊື່ສຽງດີສາເຖິດ, ສພສ 22:1.

ທີ່ຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ກໍຍາກແທ້ໝ້, ມຣກ 10:23 (ລກ 18:24-25). ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, 1 ຕມທ 6:10.

ວິບັດແກ່ຄົນຮັ່ງມີ ຜູ້ດູກຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ຊົ່ງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງເຂົາ, 2 ນພ 9:30. ຄົນຊອບທຳບໍ່ໄດ້ ພັກພຸ້ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແຕ່ໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ ກັບທຸກຄົນ, ແອວ 1:30. ຜູ້ຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອວດ ດີ ເພາະຄວາມຮັ່ງມີ, ແອວ 4:6-8. ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີ ການແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນຂຶ້ນ, ຕາມຄວາມຮັ່ງມີ ຂອງຕົນ, 3 ນພ 6:12.

ຢາສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີ ແຕ່ຈົ່ງ ສະແຫວງຫາບັນຍາ, ຄພ 6:7 (ແອວ 39:14; ຄພ 11:7). ຄວາມຮັ່ງມີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມອບໃຫ້, ແຕ່ຈົ່ງລະວັງ ຄວາມທະນົງຕົວ, ຄພ 38:39.

ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ: ຈົ່ງທ້ອນ ໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ມທ 6:19-21.

ຈັກເທື່ອແລ້ວ ທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າໂດຍ ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 43:25. ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນເປັນຂອງເຮົາທີ່ ຈະມອບໃຫ້, ຄພ 67:2 (ຄພ 78:18).

ຮັນນາ. ເບິ່ງ ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະ ຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳ ພີເດີມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊາມູເອນ ໃຫ້ແກ່ນາງຮັນນາເພື່ອເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິ ຖານຂອງນາງ (1 ຊມອ 1:11, 20-28). ນາງ ຮັນນາໄດ້ອຸທິດຊາມູເອນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ. ເພງແຫ່ງຄວາມຂອບພຣະໂທຂອງນາງ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັບຂອງນາງມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ (1 ຊມອ 2:1-10; ລກ 1:46-55).

ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ການດູແລທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ ຫລື ວຽກງານທີ່ໄດ້ ເຮັດໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນ. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ເຮົາກໍ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະ ບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, ຢຊ 24:15.

ເພາະຕາຍໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ແກ່ຄົນທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດ ແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, ມທ 25:35-45. ໃຫ້ຖວາຍ ຕົວເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນມີຊີວິດ, ຊຶ່ງເປັນການ ນະມັດສະການທີ່ເໝາະສົມ, ຣມ 12:1. ຈົ່ງ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄລຕ 5:13.

ວັນເວລາຂອງລູກ ຈະຖືກໃຊ້ໄປໃນການຮັບ ໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, 2 ນພ 2:3. ເມື່ອພວກ ທ່ານຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານ ກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ, ມຊຢ 2:17. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະ ເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປ, ອທ 2:8-12.

ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງ ວ່າເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ຄພ 4:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ ເພື່ອວ່າມະນຸດຈະຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 20:18-19. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ

ຄຣິດ ໃຫ້ເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 59:5. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບີກບານທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ, ຄພ 76:5.

ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະ ອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້, ມຊ 1:15.

ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ຄົນທັງປວງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຈດຕະນາ, ທັດສະນະ, ຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນ ເອງ.

ອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນອາຍຸຕອນທີ່ ເດັກນ້ອຍໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບສຳລັບ ການກະທຳຂອງເຂົາເອງ ແລະ ສາມາດເຮັດ ບາບ ແລະ ກັບໃຈໄດ້.

ເຮົາຈະຕັດສິນທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງ ເຂົາ, ອຊກ 18:30.

ເຂົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳ, ມທ 12:36. ຈົ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ ສາ, ລກ 16:2. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈະຕ້ອງ ລາຍງານເລື່ອງລາວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຣມ 14:12. ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກພິພາກສາ ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ພມ 20:12.

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມນຶກຄິດ ທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແອວ 12:14. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງ ຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າຈະກະທຳຄວາມດີ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ, ແອວ 41:7. ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, ຮລມ 14:29–31. ລູກຈົ່ງ ສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ມຣນ 8:10.

ທຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ຜູ້ຈະເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບໄດ້, ຄພ 18:42. ຊາຕານບໍ່ສາມາດລັ່ງລວງເດັກ ນ້ອຍໆ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກຮັບຜິດ ຊອບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 29:46–47. ເດັກນ້ອຍ ຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດ ປີ, ຄພ 68:27. ມະນຸດທຸກຄົນຈະຮັບຜິດຊອບ

ຕໍ່ບາບຂອງຕົນເອງໃນວັນແຫ່ງການພິພາກ ສາ, ຄພ 101:78.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ ຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ເປັນຕົວແທນອິດສະລະພາບຂອງຕົນເອງ, ມຊ 6:56. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພາະບາບຂອງ ຕົນ, ຫຼຸຂ 1:2.

ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ; ອັບ ຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ອິດ ສະຣາເອນ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການຮັບເອົາໃນສອງຮູບ ແບບ.

(1) ຜູ້ບໍ່ແມ່ນທາຍາດຂອງຊາວອິດສະຣາ ເອນຈະກາຍເປັນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາ ຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ ໂດຍ ການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກັບໃຈ, ຮັບ ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (2 ນຟ 31:17–18; ຄພ 84:73–74; ອຣຮ 2:6, 10–11).

(2) ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມ ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍການ ເຊື້ອພັ້ງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງສະເໝີໄປ (ໂຣມ 8:15–17; ຄລຕ 3:24–29; 4:5–7; ມຊຢ 5:7–8).

ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການ ຊົດໃຊ້; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຖືກອະໄພຈາກການລົງໂທດສຳລັບ ບາບ ແລະ ປະກາດການບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ບຸກ ຄົນຖືກຮັບຮອງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຜ່ານການມີສັດທາໃນພຣະອົງ. ສັດທານີ້ສະແດງອອກໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ການເຊື້ອພັ້ງຕໍ່ກິດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອະ ນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດຊາດສາມາດກັບໃຈ ແລະ

ຖືກຮັບຮອງ ຫລື ຖືກອະໄພຈາກການລົງໂທດ ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ.

ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊາວອິດສະຣາເອນທຸກ ຄົນຈະຖືກຮັບຮອງ, **ອຊຢ 45:25.**

ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ພັງ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມ ກົດທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ, **ຮມ 2:13.** ມະນຸດ ເປັນຄົນຊອບທຳຜ່ານ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ຮມ 5:1-2, 9.** ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳໃນ ພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:11.** ການເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍພຣະຄຸນ ຂອງພຣະອົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, **ຕຕ 3:7.** ອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຖືກຮັບ ວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ໂດຍການປະຕິບັດຂອງ ເພີນ, **ຢກບ 2:21.** ຈະຖືວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນ ຄົນຊອບທຳໂດຍການປະຕິບັດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍການມີສັດທາເທົ່ານັ້ນ, **ຢກບ 2:14-26.**

ໂດຍທາງກົດບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ຖືກຕ້ອງ, **2 ນຟ 2:5.** ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊອບທຳຂອງເຮົາຈະ ຮັບຮອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະເພີນຈະ ແບກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, **ມຊຢ 14:11 (ອຊຢ 53:11).** ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ ບໍ່ວ່າ ອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດ ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 5:27.**

ການຮັບຮອງຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແມ່ນຈິງ, **ຄພ 20:30-31 (ຄພ 88:39).**

ໂດຍພຣະວິນຍານພວກເຈົ້າຈະຖືກຮັບ ຮອງ, **ມຊ 6:60.**

ຮາກາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ອິດຊະມາເອນ, ລູກ ຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາວໃຊ້ຄົນເອຢິບຂອງ ນາງຊາຣາ. ນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງອັບຣາ ຮາມ ແລະ ເປັນແມ່ຂອງອິດຊະມາເອນ (ປຖກ 16; 25:12; ຄພ 132:34, 65). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັນຍາກັບນາງຮາກາວ່າ ເຊື້ອສາຍທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຈະເກີດຈາກລູກຊາຍຂອງນາງ (ປຖກ 21:9-21).

ຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການ ຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;

ຈິດວິນຍານ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ໂຄງຮ່າງທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງ ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທີ່ຮ່ວມດ້ວຍ ວິນຍານ ເພື່ອປະກອບເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດ. ຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດຊາຍ ແລະ ຍິງ ທຸກຄົນຈະເຂົ້າຄືນຫາວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢ່າງເປັນນິລັນດອນ ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານທີ່ຮ່ວມເຂົ້າກັນວ່າເປັນ ຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7; ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຮ 5:7).

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຂີ້ດິນແຕ່ພື້ນດິນ ມາບັນເປັນຊາຍ, **ປຖກ 2:7 (ມຊ 3:7).**

ຈິງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະ ຮູ້, ເພາະວ່າຜິບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, **ລກ 24:39.** ເຮົາທຸບຕີຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນ ແຂງຢູ່ຄາມີ, **1 ກຣທ 9:27.** ມີຮ່າງກາຍທຳມະ ດາ, ແລະ ມີຮ່າງກາຍຝ່າຍວິນຍານ, **1 ກຣທ 15:44.** ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນຍານກໍຕາຍ ແລ້ວ, **ຢກບ 2:26.**

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນ ຮ່າງກາຍອະມະຕະ, **ແອວ 11:43-45.** ທຸກ ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນຳກັບຄືນຫາຕົວ, **ແອວ 41:2.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງພຣະກາຍ ທີ່ຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ຊາວນີໄຟ, **3 ນຟ 10:18-19; 11:13-15.**

ພຣະບິດາມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ທີ່ສຳຜັດໄດ້ດັ່ງຂອງມະນຸດ; ພຣະບຸດ ກໍເໝືອນກັນ, **ຄພ 130:22.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ໃນຮູບຮ່າງ ລັກສະນະທີ່ເໝືອນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງເອງ, **ມຊ 6:9 (ປຖກ 9:6).**

ຮາຍດ໌, ອໍລັນ

ສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງກຸ່ມ ທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 68:1-3; 75:13; 102:3; 124:128-129). ເພີ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດໜ້າທີ່ມອບໝາຍຫລາຍເທື່ອໃຫ້ສາດສະ

ຮາບາກຸກ

ໜ້າຈັກ, ລວມທັງການອຸທິດແຜ່ນດິນສັກສິດ ໃນປີ 1841 ສຳລັບການກັບມາຂອງຊາວຍີວ.

ຮາບາກຸກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມໃນຍູດາ ຜູ້ ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ ທີ່ອາດ ເປັນໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເຢໂຮຍ ອາກິນ (ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳຮາບາກຸກ: ບົດທີ 1 ແມ່ນການສົນ ທະນາລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສາດ ສະດາຂອງພຣະອົງ, ຄ້າຍຄືກັບເລື່ອງລາວ ໃນ ເຢເຣເມີຢາ 12 ແລະ ຄພ 121. ຮາບາກຸກ ບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຄົນຊົ່ວຈະເລີນຮຸ່ງ ເຮືອງ. ໃນບົດທີ 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳ ຮາບາກຸກໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ—ຄົນທຸ່ງທຳ ຕ້ອງຮຽນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍສັດທາ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກຄຳອະທິຖານຂອງຮາບາກຸກ ຊຶ່ງໃນ ນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ຮາມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ ໂນອາ (ປຖກ 5:32; 6:10; ມຊ 8:12, 27).

ໂນອາ, ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ປຖກ 7:13. ການາອານ, ລູກຊາຍຂອງຮາມ, ໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງ, ປຖກ 9:18–25.

ການປົກຄອງຂອງຮາມເປັນແບບປີຕູ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກ ແລະ ດ້ວຍພອນແຫ່ງບັນຍາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຖານະປະ ໂລຫິດ, ອຣຮ 1:21–27. ພັນລະຍາຂອງຮາມ, ເອຍິບໂຕ, ເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງກາອິນ; ພວກ ລູກຊາຍຂອງນາງເອຍິບໂຕ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ ປະເທດເອຍິບ, ອຣຮ 1:23, 25 (ພສສ 105:23; 106:21–22).

ຮິມໂນ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ກະສັດໂມໄຊຢາ. ຮິມໂນໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວ

ເລມັນກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ (ມຊຢ 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ອານໄທ- ນີໄຟ-ລີໄຮ; ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງແອວ ມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ຊາວເລມັນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນ ວ່າຊາວອຳໂມນ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນນັກຮົບຂອງ ຮິລາມັນ (ແອວ 53:16–22).

ຮິລາມັນນັບຖືພວກເຂົາວ່າມີຄ່າຄວນທີ່ຈະ ຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 56:10. ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ ສົງໄສຄວາມສາມາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແອວ 56:47. ພວກເຂົາ ໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາ ໄວ້ໂດຍສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຈົນບໍ່ມີຄົນໃດ ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 56:52–54, 56; 57:26.

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ ນຳ ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ກະສັດເບັນຢາມິນ (ມຊຢ 1:2–8).

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ ອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ; ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງ ແອວມາ; ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳ ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງ ແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ (ແອວ 31:7). ຮິລາມັນເປັນສາດສະດາ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບທະຫານ.

ແອວມາໄດ້ມອບບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດໃຫ້ຮິລາ ມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 37:1–2, 21. ແອວມາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຮິລາມັນຂຽນປະຫວັດສາດ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ແອວ 45–62. ຮິ ລາມັນໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄົນ ໃໝ່, ແອວ 45:22–23. ຊາຍໜຸ່ມນັກຮົບຊາວ ອຳໂມນສອງພັນຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ຮິລາມັນ

ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:19, 22. ຮີລາມັນ ແລະ ນັກຮົບໜຸ່ມຊາວອຳໂນນຂອງເພິ່ນໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍສັດທາ, ແອວ 57:19–27.

ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມ່ວນ ຜູ້ໄດ້ສິດສອນຊາວນິໄຟ. ເພິ່ນເປັນຫລານຊາຍຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນິໄຟຜູ້ໄດ້ຮັບອຳນາດ ໃນທຸກເລື່ອງ. ພ້ອມດ້ວຍນິໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຮີລາມັນໄດ້ຂຽນໜັງສືຮີລາມັນ.

ໜັງສືຮີລາມັນ: ບົດທີ 1–2 ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເວລາທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງທາງການເມືອງ. ບົດທີ 3–4 ບັນທຶກວ່າຮີລາມັນ ແລະ ໂມໂຣໂນຮາ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນິໄຟ, ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນມີຜູ້ນຳທີ່ດີເຫລົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງນັບມື້ນັບຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ. ໃນ ຮີລາມັນ 5:1–6:14 ນິໄຟໄດ້ສະລະບັນລັງພິພາກສາ, ດັ່ງທີ່ແອວມາຜູ້ເປັນພໍ່ຜູ້ໄດ້ເຮັດ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນ. ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນ ຮີລາມັນ 6:15–12:26, ປະຊາຊາດຊາວນິໄຟໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ. ບົດສຸດທ້າຍ, 13–16, ບັນຈຸເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຊື່ ຊາມເອນຄົນເລມັນ ຜູ້ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເຖິງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ.

ຮຸ້ງກິນນ້ຳ. *ເບິ່ງ* ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ເຮືອໃຫຍ່ *ນຳອີກ*

ເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ສັນຍາລັກແທງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳໂນອາ (ປຖກ 9:13–17). ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:21–25 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ) ອະທິບາຍວ່າ ພັນທະສັນຍານັ້ນແມ່ນລວມທັງຄຳສັນຍາ ທີ່ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກນຳປົກຄຸມທັງໝົດອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າເມືອງຊີໂອນຂອງເອນິກຈະກັບຄືນມາ, ແລະ

ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດຄືນມາອີກ ເພື່ອອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ອາຍຸທີ່. *ເບິ່ງ* ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລິກ; ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລິກ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. *ເບິ່ງ* ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ວິນຍານ *ນຳອີກ*

ຄວາມຮູ້ແຈ້ງມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ, ສາມຢ່າງຄື: (1) ມັນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຈິງທີ່ໃຫ້ຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃນຈັກກະວານ. ມັນເປັນມາຕະຫລອດ. (2) ຄຳວ່າ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຕ່າງໆ ອາດໝາຍເຖິງວິນຍານຂອງລູກຽງຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. (3) ພຣະຄຳພີອາດກ່າວເຖິງຄວາມຮູ້ແຈ້ງອີກ ວ່າເປັນທາດທາງວິນຍານ ກ່ອນເຮົາໄດ້ຖືກຳເນີດເປັນລູກທາງວິນຍານ.

ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈະແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 88:40. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫລື ເຮັດຂຶ້ນ, ຄຍ 93:29. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງເປັນອິດສະລະຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້, ຄຍ 93:30. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 93:36–37. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ຄຍ 130:18–19.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດ, ອຣຮ 3:21. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ອັບຣາຮາມເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:22.

ຮູ້ສຶກ. *ເບິ່ງ* ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ *ນຳອີກ* ທີ່ຈະຮູ້ສຶກການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, 1 ນພ

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ

17:45. ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ ມັນເປັນເມັດດີ, **ແອວ 32:28.**

ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນຖືກຕ້ອງ, **ຄພ 9:8.** ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ທາງເຂົ້າຂອງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 109:13.**

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງການໄດ້ເຮັດຜິດ, ຫລື ຄວາມຮູ້ສຶກກິນແຫງ ແລະ ໂສກເສົ້າ ທີ່ມາກັບການບາບ.

ເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ມີຄວາມຜິດ, **ລລວ 6:1-6.**

ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລື ດື່ມຢາງບໍ່ສົມຄວນ ກໍຜິດຕໍ່ພຣະກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູ, **1 ກຣທ 11:27.**

ຄົນຜິດຍ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງ, **1 ນຟ 16:2.** ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, **2 ນຟ 9:14.** ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ, **ອນ 1:6.** ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກ່ຽວໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກ່ຽວໃຈນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.**

ບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ເຮົາ, ແຕ່ເຮົາຈະເມດຕາ, **ຄພ 38:14.**

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນຄວາມຜິດດັ່ງເດີມ, **ມຊ 6:54.**

ຮູບພາບລາມັກ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊື່

ເຮັດ. ເບິ່ງ ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ

ເຮັບເຮີ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ເປັນພາສາຍົວທີ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຊ້ກັນ.

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ພາສາເຮັບເຮີຈົນ

ເຖິງເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າກັບຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ, ແລ້ວພາສາອາຣັບໄດ້ກາຍເປັນພາສາທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ກັນ. ໃນຊ່ວງເວລາຂອງພຣະເຢຊູ, ພາສາເຮັບເຮີໄດ້ເປັນພາສາຂອງນັກປາດອາຈານ, ຂອງກົດ, ແລະ ຂອງການຂຽນເລື່ອງສາດສະໜາ.

ເຮັບໂຣນ

ເມືອງຢູດາທີ່ເກົ່າແກ່, ຊາວໂມ (ສາມສິບສອງ ກິໂລແມັດ) ພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ (ປຖກ 49:29-32). ມັນເປັນຕົວເມືອງຂອງດາວິດໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ (2 ຊມອ 5:3-5).

ເຮກອດ

ຜູ້ສ້າງເຮືອຊາວນີໂຟໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 63:5-7).

ເຮເຊກີຢາ

ກະສັດທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊາດຢູດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາຊາວເກົາປີ, ໃນສະໄໝເອຊາຢາເປັນສາດສະດາໃນຢູດາ (2 ກສ 18-20; 2 ຂຄ 29-32; ອຊຍ 36-39). ເອຊາຢາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນເລື່ອງການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝ່າຍລັດຖະບານ. ເພິ່ນໄດ້ຍັບຢັ້ງການນັບຖືຮູບບູຊາ ແລະ ໄດ້ຟື້ນຟູພິທີການໃນພຣະວິຫານ. ຊີວິດຂອງເຮເຊກີຢາໄດ້ຍືນຍົງຕໍ່ອອກໄປອີກເປັນເວລາສິບຫ້າປີຜ່ານການອະທິຖານ ແລະ ສັດທາ (2 ກສ 20:1-7). ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນໃນຕອນຕົ້ນກໍຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ແຕ່ການກະບົດຂອງເພິ່ນຕໍ່ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ (2 ກສ 18:7) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ທະຫານອັດຊີເຣຍຍົກທັບມາຕີສອງເທື່ອ: ເທື່ອທຳອິດໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ຢູ່ໃນ ເອຊາຢາ 10:24-32, ເທື່ອທີສອງໃນ 2 ກະສັດ 18:13-19:7. ໃນການຍົກທັບມາຕີເທື່ອທີສອງ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 19:35).

ເຮໂຣດ

ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເມືອງໃນຢູດາຍໃກ້ສະ

ໄພຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຄອບຄົວໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍກະສັດເຮໂຣດ, ຜູ້ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຕໍ່ການກຳເນີດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 2:3) ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າເດັກແດງທາລິກທັງໝົດຢູ່ໃນເບັດເລເຮັມ. ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນລວມທັງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ; ເຮໂຣດ ພິລິບ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17); ເຮໂຣດ ອັນຕີປາ, ຜູ້ປົກຄອງ (ມທ 14:1; ລກ 9:7; ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ກະສັດເຮໂຣດນຳອີກ, ມຣກ 6:14); ອາເຄລາວ (ມທ 2:22); ແລະ ພິລິບ, ຜູ້ປົກຄອງເຂດແດນອີຕູຣາຍ (ລກ 3:1). ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງ ທີ່ໜຶ່ງ (ກຈກ 12:1-23) ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເພິ່ນຊື່ ເຮໂຣເດຍ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17) ເປັນລູກຂອງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ. ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງທີ່ໜຶ່ງ ມີລູກຫລາຍຄົນຄືກັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລວມທັງ ເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ອົງທີສອງ (ກຈກ 25:13), ເບນິເກ (ກຈກ 25:13), ແລະ ດູຊິນລາ, ເມຍຂອງເຟລິກ (ກຈກ 24:24).

ເຮໂຣເດຍ

ນ້ອງສາວຂອງເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ນາງໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກຂອງນາງ, ເຮໂຣດ ພິລິບ, ຊຶ່ງນາງໄດ້ມີລູກສາວຄົນໜຶ່ງນຳ ຊື່ວ່າ ຊາໂລເມ. ນາງພ້ອມດ້ວຍນາງ ຊາໂລເມໄດ້ວາງແຜນຕັດຫົວຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ (ມທ 14:3-11).

ແຮຣິສ, ມາຕິນ. ເບິ່ງ ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ ນຳອີກ

ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນເຖິງທີ່ມາ ແລະ ຄວາມຈິງແທ້ອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທາງຝ່າຍການເງິນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ມາຕິນ ແຮຣິສ ຂາຍຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນ ແລະ ມອບເງິນທຶນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການພິມພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 19:26-27, 34-35); ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 58:35);

ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (ຄພ 104:26).

ມາຕິນ ແຮຣິສ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ກັບຄືນສູ່ການເປັນສະມາຊິກຢ່າງສົມບູນ. ຈົນເຖິງມື້ຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນທູດໂມໂຣໂນ ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ຊຶ່ງຈາກແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດໂອໂຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ລະຫວ່າງລະດູໜາວປີ 1832-1833, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງໂຮງຮຽນຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກຝົນບັນດາອ້າຍນ້ອງໃນທຸກເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ນຳທັງຫລາຍໃນຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ມາຈາກໂຮງຮຽນນີ້. ໂຮງຮຽນອີກບ່ອນໜຶ່ງຂອງສາດສະດາ ຫລື ແອວເດີ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ພາລີ ພິ ພະແຣັດ ໃນ ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ (ຄພ 97:1-6). ໂຮງຮຽນທີ່ເໝືອນກັນນີ້ ກໍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ອົບພະຍົບໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປິດບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ. ການສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນທຸກວັນນີ້ ໄດ້ກະທຳຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນ, ກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ໃນອົງການຊ່ວຍເຫລືອຕ່າງໆ, ແລະ ຜ່ານທາງໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນສາດສະໜາ ແລະ ສະຖາບັນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ຈົ່ງຊຳລະດົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:74-80. ຈົ່ງສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ສອນກັນແລະກັນ, ຄພ 88:118-122. ລະບຽບຂອງໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 88:127-141. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດມີຂໍ້ກະແຈສຳລັບໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ຄພ 90:6-7.

ໂຮຊັນນາ

ໂຮຊັນນາ

ຈາກຄຳເຮັບເຮີ ມັນໝາຍຄວາມວ່າ “ຂໍໃຫ້ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາແຕ່ທ້ວນ” ແລະ ຖືກໃຊ້ ເປັນຄຳສັນລະເສີນ ແລະ ຄຳອ້ອນວອນ.

ໃນງານລົງສະຫລອງສະຖານທີ່ນະມັດ ສະການ, ຊຶ່ງສະເຫລີມສະຫລອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳພາຊາວອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປຫາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກ່າວຖ້ອຍ ຄຳໃນ ເພງສັນລະເສີນ 118 ແລະ ໄດ້ແກວ່ງ ກ້ານຕານ. ໃນຕອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າ ໄປໃນເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ, ຝູງຊົນໄດ້ ຮ້ອງໂຮວ່າ “ໂຮຊັນນາ” ແລະ ໄດ້ວາງກ້ານ ຕານປູທາງໃຫ້ພຣະເຢຊູເດີນໄປ, ເພື່ອເປັນ ການສະແດງເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວທີ່ ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູ ຮານ (ພສສ 118:25-26; ມທ 21:9, 15; ມຣກ 11:9-10; ຍຣ 12:13). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບຮູ້ ພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ລໍຖ້າມາເປັນເວລາດົນນານ. ຄຳວ່າ ໂຮຊັນນາ ໄດ້ກາຍເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງຂອງ ພຣະເມຊີອາ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ (1 ນຟ 11:6; 3 ນຟ 11:14-17). ມີການໂຮຮ້ອງ ໂຮ ຊັນນາ ຕອນອຸທິດພຣະວິຫານເຄີດແລນ (ຄພ 109:79) ແລະ ບັດນີ້ ມັນກໍເປັນພາກສ່ວນ ໜຶ່ງໃນການອຸທິດພຣະວິຫານໃນປະຈຸບັນ.

ໂຮເຊອາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍ ໃນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນໄລຍະການປົກຄອງຕອນທຳຍຂອງເຢໂຣ ໂບອາມ ອົງທີສອງ. ເພິ່ນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນ ເວລາທີ່ປະເທດຊາດກຳລັງຊຸດໂຊມ ແລະ ຫລົ້ມຈົມ, ເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຊາວອິດສະ ຣາເອນ.

ພຣະທຳໂຮເຊອາ: ເນື້ອຄວາມຂອງໜັງສື ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ການຕິສອນທັງໝົດ ຂອງພຣະອົງແມ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແລະ ການນຳຊາວອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ

ເພາະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ (ຮສອ 2:19; 14:4). ກົງກັນຂ້າມ, ໂຮເຊອາໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງເລທລຽມ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະ ເຈົ້າຍັງລໍຄອຍການໄຖ່ອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດ ທ້າຍຢູ່ (ຮສອ 11:12-14:9).

ຮ້ອງ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ເພງສວດ ນຳອີກ

ເພື່ອນະມັດສະການ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະ ເຈົ້າໃນສຽງເພງ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເນື້ອຮ້ອງ.

ຮ້ອງເພງຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ຂຄ 16:23-36 (ພສສ 96). ຈົ່ງຮ້ອງບົດເພງຍ້ອງ ຍໍສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຂອບ ພຣະຄຸນ, ພສສ 30:4. ຈົ່ງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 100:1.

ເມື່ອພວກເພິ່ນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງ ແລ້ວ, ກໍພາກັນອອກໄປຍັງພູພາກກອກເທດ, ມທ 26:30.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ ຮ້ອງເພງ, ມຣນ 6:9.

ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາ ເຮົາ, ຄພ 25:12. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມ່ວນຊື່ນ, ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການ ຮ້ອງເພງ, ຄພ 136:28.

ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງ ການມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນທຸກເລື່ອງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24).

ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ການປະພຶດ ຫລື ການປະກົດຕົວ ທີ່ຖ່ອມ ຕົວ, ພໍສົມຄວນ, ແລະ ເໝາະສົມ. ຄົນທີ່ຮຽບ ຮ້ອຍຈະຫລີກເວັ້ນຈາກການເຮັດເກີນຕົວ ແລະ ການທຳທຳເຮັດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງສັດ ແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວານຸ່ງ, ປຖກ 3:21 (ມຊ 4:27).

ພວກຜູ້ຍິງແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ,

1 ຕມທ 2:9. ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິອັນຮອບຄອບ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກບ້ານການເຮືອນ, ຕຕ 2:5.

ຫລາຍຄົນຄິດລະເມີເພີ່ມຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈຫລາຍ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງພວກເຂົາ, ຢຄ 2:13.

ຈົ່ງໃຫ້ອາພອນທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຮຽບຮ້ອຍ, ຄພ 42:40.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຊ 1:13.

ເຮືອໃຫຍ່. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ຮຸ່ງກິນນ້ຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນເຮືອທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໂນອາ ເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນຊ່ວງໄລຍະນ້ຳຖ້ວມ.

ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງດ້ວຍໄມ້ແກ່ນສຳລັບເຈົ້າເອງ, ປຖກ 6:14. ເຮືອໄດ້ຄ້າງຢູ່ເທິງພູອາຣາຣັດ, ປຖກ 8:4.

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດແມ່ນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບເຮືອຂອງໂນອາ, ອຫ 6:7.

ເຮົາເປັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຢໂຮວາ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:14–15. ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 6:2–3.

ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:56–59.

ຈົ່ງພັງສຽງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຮົາເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຄພ 29:1 (ຄພ 38:1; 39:1).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ລຳດັບປະຫວັດສາດຫຍໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຫັນລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມີມອນ. ຫລາຍວັນທີ່ຖືກປະມານໃກ້ຄຽງ, ໂດຍສະເພາະໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ.

ເຫດການຕ່າງໆໃນສະໄໝຂອງປີຕູດັ່ງເດີມ

(ເນື່ອງດ້ວຍວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີ່ຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພາກນີ້, ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບອກວັນທີ.)

ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຫລື ກ.ຄ.ສ.—ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ)

4000 ອາດາມຕົກ.

ເອນິກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ; ນ້ຳຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ.

ການສ້າງທໍບາເບນ; ຊາວຢາເຣັດເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາສິ້ນຊີວິດ.

ອັບຣາມ (ອັບຣາຮາມ) ເກີດ.

ອີຊາກເກີດ.

ຢາໂຄບເກີດ.

ໂຍເຊັບເກີດ.

ໂຍເຊັບຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ.

ໂຍເຊັບເຂົ້າເມົ້າຟາໂຣ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນລົງໄປຍັງປະເທດເອຢິບ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ສິ້ນຊີວິດ.

ໂຍເຊັບສິ້ນຊີວິດ.

ໂມເຊເກີດ.

ໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ (ອິບພະຍົບ).

ໂມເຊໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງສະພາບ.

ໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ.

ຫລັງຈາກໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ, ຊ່ວງເວລາຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດແມ່ນ ໂອດນີເອນ ແລະ ຄົນສຸດທ້າຍແມ່ນຊາມູເອນ; ລຳດັບ ແລະ ວັນທີ່ຂອງຜູ້ຕັດສິນຄົນອື່ນໆແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່.

ໂຊນໄດ້ຖືກເຈີມເປັນກະສັດ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງສະຫະອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນ

- 1095 ເລີ່ມຕົ້ນສະໄໝການບົກຄອງຂອງໂຊນ.
- 1063 ຊາມູເອນເຈີມດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ.
- 1055 ດາວິດເປັນກະສັດໃນເຮັບໂຣນ.
- 1047 ດາວິດເປັນກະສັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ; ນາທານ ແລະ ກາດ ທຳນາຍ.
- 1015 ໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.
- 991 ພຣະວິຫານສຳເລັດ.
- 975 ໂຊໂລໂມນສິ້ນຊີວິດ; ສິບເຜົ່າທາງເໜືອເຮັດການກະບົດຕ້ານເຮໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນແບ່ງແຍກ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
975 ເຢໂຮໂບອາມເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.	949 ຊີຊາກ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ປຸ້ນສະດົມເຢຣູຊາເລັມ.	
875 ອາຮາບບົກຄອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອໃນຊາມາເຣຍ; ເອລີຢາທຳນາຍ.		
851 ເອລີຊາເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງ.		
792 ອາໂມທຳນາຍ.		
790 ໂຢນາ ແລະ ໂຮເຊອາທຳນາຍ.	740 ເອຊາຢາເລີ່ມຕົ້ນທຳນາຍ. (ກຸງໂຣມໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ; ນາໂບນັດສາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ໃນປີ 747; ຕີກະລາດ-ປີເລເຊອົງທີສາມເປັນກະສັດແຫ່ງອິດຊີເຣຍ ຈາກ 747 ເຖິງ 734.)	

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
721 ອານາຈັກພາກເໜືອຖືກທຳລາຍ; ສິບເຜົ່າຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ມີກາທຳນາຍ.	728 ເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ. (ຊານມາເນເຊີອົງທີສີ່ ເປັນກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ.)	
	642 ນາຮູມທຳນາຍ.	
	628 ເຢເຣມີຢາ ແລະ ເສຟານີຢາທຳນາຍ.	
	609 ໂອບາດີຢາທຳນາຍ; ດານີເອນຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. (ມີເນເວລີ້ມສະຫລາຍໃນ 606; ເນບູກາດເນັດຊາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຈາກ 604 ເຖິງ 561.)	
	598 ເອເຊກຽນທຳນາຍໃນບາບີໂລນ; ຮາບາກຸກທຳນາຍ; ເຊເດກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ.	600 ລີໂຮອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.
		588 ມິວເລັກເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
		588 ຊາວນີໄຟແຍກອອກຈາກຊາວເລມັນ (ລະຫວ່າງ 588 ແລະ 570).
	587 ເນບູກາດເນັດຊາຍຶດຄອງເຢຣູຊາເລັມ.	

ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
537 ໄຊຣັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຈາກບາບີໂລນ.	

ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ	ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ ມໍ່ມອນ
520 ຮັກກາຍ ແລະ ເຊກາຣີຢາທຳນາຍ.	
486 ຊ່ວງຊີວິດຂອງເອສະເທີ.	
458 ເອຊະຣາຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິຮູບ.	
444 ເນເຫມີຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ ຢູດາຍ.	
432 ມາລາກີທຳນາຍ.	
	400 ເຈຣອມໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
	360 ອອມໂນໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
332 ອາເລັກຊັນເດີມະຫາລາດເອົາຊະນະຊີເຣຍ ແລະ ເອຢິບ.	
323 ອາເລັກຊັນເດີສິ້ນຊີວິດ.	
277 ການແປພຣະຄຳພີເດີມສະໄໝບູຮານຂອງ ຊາວຍິວເປັນພາສາກຣີກ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	
167 ມັດຕາເທຍຕະກຸນມາກາບີກະບົດຕໍ່ຊີເຣຍ.	
166 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊາວຍິວ.	
165 ພຣະວິຫານຖືກຊຳລະລ້າງ ແລະ ຖືກອຸທິດ ຄືນໃໝ່; ຮານຸກາເກີດຂຶ້ນ.	
161 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ສິ້ນຊີວິດ.	
	148 ອະບິນາໂດຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ; ແອວ ມາສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄືນໃໝ່ໃນ ບັນດາຊາວນີໄຟ.
	124 ເັນຢາມິນກ່າວຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍ ຂອງເພິ່ນຕໍ່ຊາວນີໄຟ.
	100 ແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງໂມໂຊຢາເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.
	91 ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນ ດາຊາວນີໄຟ.
63 ປອມເປເອົາຊະນະເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ການປົກຄອງຂອງພວກມາກາບີສິ້ນສຸດລົງ ໃນອິດສະຣາເອນ, ການປົກຄອງຂອງໂຣມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	
51 ຄລີໂອພາທຣາປົກຄອງ.	

<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ</p> <p>41 ເຮໂຣດ ແລະ ຟາຊາເອນ ເປັນສອງຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຢູ່ດ້ວຍຮ່ວມກັນ.</p> <p>37 ເຮໂຣດເປັນຜູ້ນຳໃນເຢຣູຊາເລັມ.</p> <p>31 ການຕໍ່ສູ້ທີ່ອັກຕີອູມ; ໂອຄູໂຕເປັນຈັກກະພັດຂອງໂຣມ ຈາກ 31 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຖິງ ຄ.ສ. 14.</p> <p>30 ຄລີໂອພາທຣາສິນຊີວິດ.</p> <p>17 ເຮໂຣດສ້ອມແປງພຣະວິຫານ.</p>	<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</p> <p>6 ຊາມູເອນຄົນເລມັນທຳນາຍການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ.</p>
<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ</p> <p>ຄ.ສ.</p> <p>ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>30 ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດເລີ່ມຕົ້ນ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດຖືກຄຶງ.</p> <p>35 ໂບໂລປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>45 ໂບໂລອອກເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ.</p> <p>58 ໂບໂລຖືກສົ່ງໄປໂຣມ.</p> <p>61 ປະຫວັດສາດກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກສິນສຸດລົງ.</p> <p>62 ໂຣມຖືກໄຟໄໝ້; ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງພາຍໃຕ້ເນໂຣ.</p> <p>70 ຊາວຄຣິດສະຕຽນໄປເປລາ; ເຢຣູຊາເລັມຖືກລ້ອມ ແລະ ຖືກຍຶດ.</p> <p>95 ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຊາວໂດໄມຂົ່ມເຫັງ.</p>	<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</p> <p>ຄ.ສ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດທີ່ພື້ນຄົນພຣະຊົນປະກົດໃນອາເມຣິກາ.</p> <p>34</p> <p>385 ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳລາຍ.</p> <p>421 ໂມໂຣໂນເຊື້ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້.</p>

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັນໄດ້ ແລະ ໃສ່ກັບການເປີດເຜີຍຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ ໃນວິທີທາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູ	1:1–17		3:23–38		
ການເກີດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ			1:5–25, 57–58		
ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ	2:1–15		2:6–7		1 ນຟ 11:18–20; 2 ນຟ 17:14; ມຊຢ 3:5–8; ແອວ 7:10; ຮລມ 14:5–12; 3 ນຟ 1:4–22
ຄຳທຳນາຍຂອງຊີເມໂອນ ແລະ ອານາ			2:25–39		
ຍັງມຢາມພຣະວິຫານ (ງານປັດສະຄາ)			2:41–50		
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂຢຮັນເລີ່ມຕົ້ນ	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		ຄພ 35:4; 84:27–28
ການບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4–21
ພຣະເຢຊູຖືກລໍ້ລວງ	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
ປະຈັກພະຍານຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ				1:15–36	ຄພ 93:6–18, 26
ງາມສົມຣົດທີ່ບ້ານການາ (ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະເຢຊູ)				2:1–11	
ການຊຳລະພຣະວິຫານເທື່ອທຳອິດ				2:14–17	
ການຍັງມຢາມຂອງນີໂກເດມ				3:1–21	
ຍິງໂທຊາມາເຣຍທີ່ນ້ຳສ້າງ				4:1–42	
ພຣະເຢຊູຖືກປະຕິເສດທີ່ນາຊາເຣັດ			4:16–30		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ນັກປະມຸງໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຫາຄົນ	4:18–22	1:16–20			
ການມະຫັດສະຈັນຂອງມອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປາ			5:1–11		
ສິບສອງຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 ນພ 13:24–26, 39–41; ຄພ 95:4
ເຫດສະໜາຢູໂນນພູ	5–7		6:17–49		3 ນພ 12–14
ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ	6:5–15		11:1–4		3 ນພ 13:5–15
ການນຳລູກຂອງແມ່ໝ້າຍຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ			7:11–15		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການທົດສົ່ງໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ			7:36–50		
ຄຳອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູເປັນເລື່ອງສັ້ນໆ ທີ່ປຽບທຽບວັດຖຸ ຫລື ເຫດການທຳມະດາ ໃສ່ກັບຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູມັກໃຊ້ມັນເພື່ອສອນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ.					
ຜູ້ຫວ່ານ:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
ເຂົ້ານົກ:	13:24–30, 36–43				ຄພ 86:1–7
ເມັດຜັກກາດ:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
ເຊື້ອແບ້ງ:	13:33		13:20–21		
ຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ:	13:44				
ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ:	13:45–46				
ມອງຂອງຊາວປະມຸງ:	13:47–50				
ເຈົ້າຂອງເຮືອນ:	13:51–52				
ຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ:	18:23–35				
ຜູ້ລົງທິດີ:				10:1–21	3 ນພ 15:17–24
ໄທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ:			10:25–37		
ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ງານລົງການສົມຣົດ:			14:7–11		
ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ສຳຄັນ:			14:12–24		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ແກະທີ່ເສຍ:	ເບິ່ງ 18:12–14 ນຳອີກ		15:1–7		
ເງິນທີ່ເສຍ:			15:8–10		
ລູກຊາຍທີ່ເສຍ:			15:11–32		
ຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			16:1–13		
ລາຊາໂຣ ແລະ ເສດຖີ:			16:14–15, 19–31		
ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			18:1–8		
ຄົນງານໃນສວນອະງຸ່ນ:	20:1–16	ເບິ່ງ 10:31 ນຳອີກ			
ເງິນຫລຽນ:			19:11–27		
ລູກຊາຍສອງຄົນ:	21:28–32				
ຄົນເຊົ່າສວນທີ່ຊົ່ວ:	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
ງານສົມຣົດຂອງລູກຊາຍຂອງກະສັດ:	22:1–14		ປຽບທຽບໃສ່ກັບ 14:7–24		
ຍິງສາວບໍລິສຸດສິບຄົນ:	25:1–13		ເບິ່ງ 12:35–36 ນຳອີກ		ຄພ 45:56–59
ຕະລັບຕົນ:	25:14–30				
ຝູງແກະ, ຝູງແບ້:	25:31–46				
ການທ້າມລົມພະຍຸ	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
ການຂັບໄລ່ຜົມານຮ້າຍເຂົ້າໄປສິ່ງໃນຝູງໝູ	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄົນມາມີຊີວິດອີກ	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
ການປິ່ນປົວຜູ້ຍິງທີ່ເປັນພະຍາດເລືອດຕົກ	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
ໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນ	10:5–42	6:7–13	9:1–6		ຄພ 18
ການລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
ພຣະເຊຍູ່ຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
ຄຳເທດສະໜາເລື່ອງອາຫານທີ່ບໍ່ແຫງຊີວິດ				6:22–71	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ປະຈັກພະຍານຂອງເປໂຕເຖິງພຣະຄຣິດ	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນທີ່ຖືກສັນຍາວ່າຈະມອບໃຫ້ເປໂຕ	16:19				
ການປ່ຽນສະພາບ; ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້	17:1–13	9:2–13	9:28–36		ຄພ 63:20–21; 110:11–13
ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ			10:1–12		ຄພ 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
ການປິ່ນປົວຊາຍທີ່ຕາບອດໃນວັນຊະບາໂຕ				9	
ລາຊາໂຣໄດ້ຖືກໄຜດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ				11:1–53	
ການປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດສິບຄົນ			17:11–19		
ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
ນາງມາຣີໄດ້ທົດສົງພຣະບາດຂອງພຣະຄຣິດ	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
ການເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
ຄົນຊື້ຂາຍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພຣະວິຫານ	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
ເງິນຂອງຍິງໝ້າຍ		12:41–44	21:1–4		
ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຄັງທິສອງ	24	13	21:5–38		ຄພ 45:16–60; ຈສ—ມ 1
ງານປັດສະຄາເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ; ການຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກ; ຄຳແນະນຳແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ; ການລ້າງຕີນຂອງສານຸສິດ	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນອະນຸ່ງ				15:1–8	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ການຮັບທຸກທໍລະມານຂອງພຣະເຢຊູໃນສວນເຄັດເຊມາເນ	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 ນຟ 9:21–22; ມຊຢ 3:5–12; ຄພ 19:1–24
ການທໍລະຍົດຂອງຢູດາ	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າກາຢະຟາ	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮໂຣດ			23:7–12		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຂັງນຕີ ແລະ ຖືກເຍາະເຍີ້ຍ	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
ການຄົງ	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	ຮລມ 14:20–27; 3 ນຟ 8:5–22; 10:9
ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສານຸສິດ		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ໂທມາ				20:24–29	
ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ		16:19–20	24:50–53		

